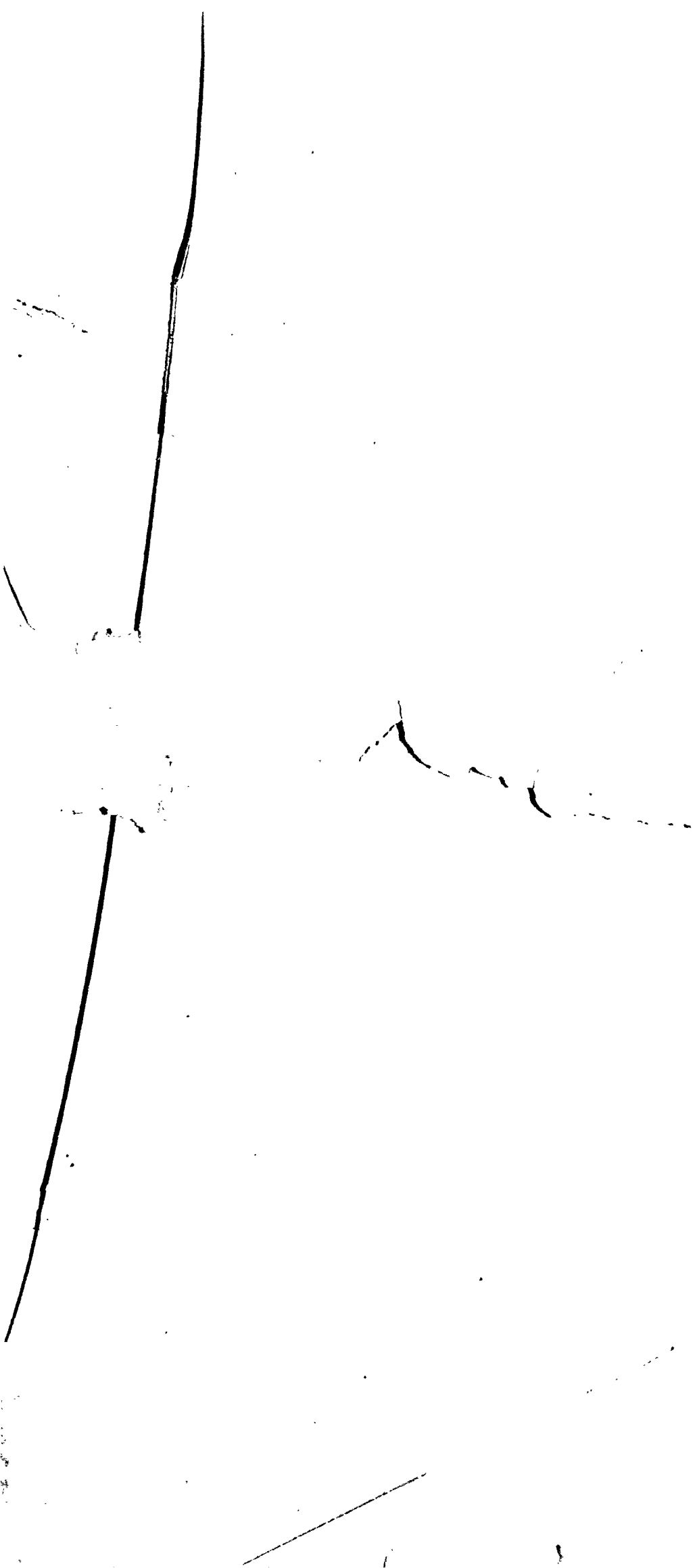

॥ अथ श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वप्रारंभः॥

Sa8km
G.N.B.

4170
P.N.

CENTRAL LIBRARY BIOLOGICAL
LIBRARY DELHI
Acc. No. ~~8447~~ 9044...
Date. 23-7-57
Call No. 528K
G.N.B

[illegible]

पःसूक्ष्मोनिर्विकल्पककृतः । तथाऽपितत्साक्षात्काराभावात्कृतंगोप्रवधारण्यपापंमातृपश्येवतस्मात्कर्तृत्वादिदोषमपनेर्नुमिदिध्यासनाधिकारसिद्धयर्थेऽतःशुद्धिकरान्धमन्त्रिब्रूहि यैर्विनापूर्वोक्तैस्त
दृश्येनावतिष्ठतइत्यभिप्रायः १ अस्मिन्निति । यद्विअर्चिततमेवजायतेतत्कालादिकृतमितिमत्त्वानधीमतांशोकायभवति । यत्तुयुद्धिपूर्वपापंकृतं तत्कथंमादृशान्जास्तिकान्शाब्दिकनिर्णय
मेणतपेत् । अपरोक्षस्यकर्तृत्वादिप्रत्ययस्यपरोक्षेणाकर्तृत्वादिज्ञानेननिवर्तयितुमशक्यत्वादितिभावः २ एतदेवशोककारणंविद्युनोति शरेति स्वाभितिशेषः ३ सीदेसीवामि ४ माकृते
यमिमितं प्रत्यमित्रैःअमित्राणांप्रतिकूलैरस्मदीयैरर्जुनशिखंडिमृत्तिभिः ५ । ६ वयंहीति । हिंसायै कालईश्वरः मण्डुःक्रोधः कामतिमूर्ध्वलोकंमाप्स्यामोनकामपीत्यर्थः ७ अथशोकस्तथापि
तत्कालंरममपिकोकोनष्टोनतुपरेषामित्याह इदंस्वित्यादिना ८ । ९ । १० । ११ अमविष्मईश्वरश्चेत्स्वा १२ । १३ अन्यस्मिन्निति जन्मांतरेऽपियेनकिस्विषाद्रागादिदोषान्मुष्येयता
यति । अतएवाकर्तृत्वतत्त्वज्ञानेनकर्मभ्रमप्रत्यक्षादितिभावः १४

यदुक्तं स्वकृते कामातिरिक्तं तत्राह परेति परतंत्रं कालादृष्टेः शरीरानामात्मानं त्वं कथं कर्मणां हि तु पुण्यपापयोः कारणमनुपश्यसि । न कथंचिदात्मनः कर्तृत्वं संभवतीति भावः । कुतस्तर्ह्यहं करोमीत्यनुभवइत्याशंक्याह सूक्ष्मं हीति आत्मनः कर्तृत्ववदकर्तृत्वं मानसप्रत्यक्षां किं त्वर्तोद्विष्य । मनस्तु चक्षुरादिव बुद्धं सदन्यथा संतमारमानमन्यथा प्रतिपद्यतइति भावः १५ कर्मप्रयोजकं हेतुं त्रिधा दिसंघातः प्रयोज्यस्तयोश्च बीजां कुरवदन्योन्यं जनयन् कर्तृत्वं । परिशेषात् आत्मनोऽकर्तृत्वं सिद्धं च तीत्यस्मिन्नर्थे आख्यायिका माह अत्रापीति १६ । १७ । १८ । १९ हेतुमेवाह अत्राविति २० गुणपापभारेण नरके मज्जनयोग्यं प्राप्तव्यं लोकं २१ पुत्रं तु दुःखार्थं वृत्तं रति मज्जंति च तत्रैव २२ इत्येति करणत्वं कार्यः भुक्तेरहितुषो ननु पीत्वेति वदन् हत्वा एतस्य हनने नायं मे पुत्रो नामृतः स्यात्किंतु मृतः समृत एव । अस्मिन् जीवति ते तव कोयमत्ययो नाशः स्यान्न कोऽपीत्यर्थः उत्सर्गे प्राणोत्सर्गे मृत्योर्लोकं नरकं २३ सर्वाति युक्ताः सर्वेषां पीडया पीडिताः स्वस्थस्येव ननु दुःखितस्य २४

॥ भीष्म उवाच ॥ परतंत्रं कथं हेतुमात्मानमनुपश्यसि ॥ कर्मणां हि महाभाग सूक्ष्मं हेतुदत्तं त्रिषु १५ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मृत्युगौ तम्योः काललुब्धकपन्नैः १६ गौतमीनामकौ ते यस्थ विराजमसंयुता ॥ सर्पेण दष्टं स्वं पुत्रमपश्यद्व्रतचेतनम् १७ अथ तं स्नायुपाशेन बद्धा सर्पममर्षितः ॥ लुब्धकोऽर्जुन कोनाम गौतम्याः समुपानयत् १८ स चाब्रवीदयं ते स पुत्रहापन्नगाधमः ॥ ब्रूहि क्षिप्रं महाभागे वध्यतां किं हेतुना १९ अग्रौ प्रक्षिप्यतामेषाच्छिद्यतां खंडशोऽपि वा ॥ न ह्ययं बालहापापश्चिरं जीवितुमर्हति २० ॥ गौतम्युवाच ॥ विष्वजैनमशुद्धिस्त्वमवध्योऽर्जुन कत्वया ॥ को ह्यात्मानं गुहं कुर्यात्प्राप्तव्यमविचितं यम् २१ पुत्रं तु धर्मलघवो लोकेऽभिसि यथाप्लवाः ॥ मज्जंति पापगुरवः शस्त्रं स्वन्नमिवोदके २२ इत्याचैनं नामृतः स्यादयं मे जीवत्यस्मिन्कोऽप्ययः स्यादयं ते ॥ अस्योत्सर्गे प्राणयुक्तस्य जंतोर्भृत्योर्लोकं कोनु गच्छेद नंतम् २३ ॥ लुब्धक उवाच ॥ जानाम्यहं देवि गुणा गुणज्ञे सर्वाति युक्ता गुरवो भवंति ॥ स्वस्थस्यैते तूपदे शामवति तस्मात्क्षुद्रं सर्पमेनं हनिष्ये २४ शमार्थिनः कालगतिं वदंति सद्यः शुचं त्वर्थं विदस्त्यजंति ॥ श्रेयः क्षयं शोचति नित्यमो हातस्माच्छुचं मुंचते भुजंगे २५ ॥ गौतम्युवाच ॥ आर्तिर्नैवं विद्यतेऽस्मद्विधानां धर्मात्मानः सर्वदा सज्जना हि ॥ नित्यायस्तो बालकोऽप्यस्य तस्मादीशेनाहं पन्नगस्य प्रमाथे २६ न ब्राह्मणानां कोपोऽस्ति कुतः कोपाच्च यातनाम् ॥ मार्दवात्क्षम्यतां साधो मुच्यतामेष पन्नगः २७ ॥ लुब्धक उवाच ॥ हत्वा लाभः श्रेय एवाव्ययः स्याल्लभ्यो लाभः स्याद्विलभ्यः प्रशस्तः ॥ कालाह्लाभो यस्तु सत्यो भवेत् श्रेयो लाभः कुत्सितेऽस्मिन्न ते स्यात् २८

शमेति शमयुक्ताः कालेनैवार्थनाशित इति मत्वा शोकं त्यजंति । अर्थविदः प्रतीकारज्ञाः शत्रुहृत्वे सखाः शोकं त्यजंतीत्यर्थः । अन्यस्तु श्रेयः क्षयं तु खनाशनित्यं मोहाच्छोचति २९ आर्तिः पुत्रशोकजा पीडा नित्यायस्तो नित्यमृतः नर्दनेन समर्थाऽस्मि २९ यातनां पीडा परस्य ते कुतः कुर्येन कुतश्चिदित्यर्थः मार्दवात् मार्दवमवलंब्य २७ श्रेयः परलोकहितं तदेवाऽव्ययो लाभः सच्चशत्रुहृत्वेवलभ्य इत्यध्याहृत्य योज्यं । यथा यजमानः पशुनिघ्नं पशुमात्मानं च स्वर्गं नयत्येव शूरः परस्वं चेत्यर्थः ततश्च लाभो लाभार्हः पुमाश्च बलिभ्यः सर्वेभ्यः प्रशस्तः श्रेष्ठश्च स्यात् । शत्रुवचालो कत्रयेऽपि मान्यो भवतीत्यर्थः । यस्तस्मिन् सर्पे कुत्सिते बद्धपकारिणि हतव्ये कालाह्लाभोऽस्य मरणादिदृष्टिद्विः सत्पुत्रस्य सत्त्वतः श्रेयो लाभः सच ते तु वै न हं नमनिच्छं स्थानस्यात्तस्मादंतं व्यवायमित्यर्थः २८

मृहानि गृह्य कामातिरिक्तलामः नमुक्तादृष्टव्या नोऽस्माकमशत्रौ भुजंगे कस्मादहं नक्षत्रे जपितुमर्हम् । भीष्मार्थं श्रेयः कुर्यामेवेत्यर्थः २९ स्यजंति नाशयंति ३० मे पुत्रको जीवितं न संप्राप्स्यते गुणपुण्यं जीवन् जीवन्तम् २१ शूलियज्ञं हत्वेति संबधः २२ । २२ संस्तभ्यैर्यमालंब्य २४ अत्राप्युदाहरंतीति यावत् २५ किलिबषं चेदस्ति तर्हि प्रयोक्तुं तेन प्रयोज्यममशरस्येवेत्यर्थः ३१ यदीति प्रयो जकवत्प्रयोज्योऽपि वधकारणत्वाद्ध्ययवेत्यर्थः ३७ मृदिति यद्यपि दंढादिव स्वमन्यवशस्तथाऽपि चेतनत्वात् किलिबषीत्यवश्यं वध्योऽसीत्यर्थः ३८ । ३९ सर्वइति चेतनत्वेऽपि गजादिवत्परमे र्यत्वेनावशत्वाद् दंढादितुल्यत्वमेवमेत्यर्थः ४० अथवेति हेऽप्यायुवाद्योऽपि अथमर्थः । आयुधं ह्ययस्कं तव त्वहर्तारं प्रयोजयति तेनायुधकर्ताऽपि प्रयोजकस्तस्य चायं कारयिता प्रहर्तुं कामः प्रयो ॥ गौतम्युवाच ॥ कानु प्राप्तिर्गृह्यशत्रुं न हत्यका कामातिः प्राप्य शत्रुं न मुक्त्वा ॥ कस्मात्सौम्याऽहं नक्षत्रे नो भुजंगे मोक्षार्थं वा कस्य हेतोर्न कुर्या २९ ॥ लुब्धक उवाच ॥ अस्मादेकाद्वहोरक्षितव्यानैको बहुभ्यो गौतमिरक्षितव्यः ॥ कृतागसंधर्मविदस्त्यजंति सरसि पपापमिमं जाह्नवम् ३० ॥ गौतम्युवाच ॥ नास्मिन्नहते पन्नगे पुत्रको मे संप्राप्स्यते लुब्धकजीवितं वै ॥ गुणंचान्यं नास्य वधे प्रपश्येतस्मात्सर्पलुब्धकमुंच जीवम् ३१ ॥ लुब्धक उवाच ॥ वृत्रं हत्वा देवराट् श्रेष्ठभागैव यज्ञं हत्वा भागमवापचैव ॥ शूली देवो देववृत्तं च रत्वं सिंप्रसर्पं जहि माभूते विशंका ३२ ॥ भीष्म उवाच ॥ असकृत्प्रोच्यमानाऽपि गौतमी भुजंगं प्रति ॥ लुब्धकेन महा भागापापेनैवाकरोन्मतिम् ३३ ईषदुच्छ्रसमानस्तु कच्छ्रात्संस्तभ्य पन्नगः ॥ उत्सर्जं गिरं मंदां मानुषीं पाशपीडितः ३४ ॥ सर्प उवाच ॥ को न्वर्जुन कदोषोऽत्र विद्यते मम बालिश ॥ अस्वतंत्रं हि मां मृत्युर्विवश्यं दधु चूदत् ३५ तस्यायं वचनादृष्टेन कोपेन न काम्यया ॥ तस्य तत्किलिबषं लुब्धविद्यते यदि किलिबषम् ३६ ॥ लुब्धक उवाच ॥ यद्यन्यवशेनेदं कृतं ते पन्नगा शुभम् ॥ कारणं वै त्वमध्यत्र तस्मात्त्वमपि किलिबषी ३७ मृत्पात्रस्य क्रियायां हि दंडचक्रादयो यथा ॥ कारणत्वे प्रकल्प्यं ते तथा त्वमपि पन्नग ३८ किलिबषी चापि मेव ध्यः किलिबषी चापि पन्नग ॥ आत्मानं कारणं ह्यत्र त्वमाख्यासि भुजंगम् ३९ सर्प उवाच ॥ सर्व ए ते ह्यस्ववशादं ड चक्रादयो यथा ॥ तथाऽहमपि तस्मान्मे नैष दोषो मत्तस्तव ४० अथ वाम तमे तत्तेऽप्यन्योऽन्यप्रयोजकाः ॥ कार्यकारणसंदेहो भवत्यन्योन्यचो दनात् ४१ एवं सति न दोषो मे नास्मि वध्यो न किलिबषी ॥ किलिबषं समवाये स्यान्मन्यसे यदि किलिबषम् ४२ ॥ लुब्धक उवाच ॥ कारणं यदि न स्याद्वैनकर्ता स्यात्स्वमप्युत ॥ विनाशकारणं च तस्माद्ध्योऽसि मे मतः ४३ असत्यपि कृते कार्ये नेह पन्नगालिप्यते ॥ तस्मान्नात्रैव हेतुः स्याद्ध्यः किं बहु मन्यसे ४४ ॥ सर्प उवाच ॥ कार्याभावे क्रियान स्यात्सत्यसत्यपि कारणे ॥ तस्मात्समेऽस्मिन् हेतौ मेवाच्यो हेतुर्विशेषतः ४५

जकइत्यन्योऽन्यप्रयोज्यत्वात् न कस्यचिदंतृत्वमित्यर्थः ४१ फलितमाह एवमिति । चेतनत्वाद्ध्यत्वं मम चेन्मन्यसे तर्ह्येकास्मिन् वधकार्ये साक्षात्परं परया बहूनां प्रयोजकत्वमस्तीति सर्वेषु यथा विभागं किलिबषं न मध्येवेत्यर्थः समवाये समुदाये ४२ कर्ता प्रस्तुतक्रियायां त्वमेव वध्योऽसीत्यर्थः ४३ असतीति यतः कृतेऽप्यसति दुष्टे कार्ये दोषे हेतुः कर्तानालिप्यते तत्र मते । तस्माच्चोरादिरत्रैव राज्ञां वध्यः प्रायश्चित्तीचनस्यात् । तथा च शास्त्रानर्थक्यं प्रेत्य स्वादंति तेषां नित्यादेरप्रामाण्यं च स्यादिति भावः ४४ कार्येति कारणकर्तारसि तिकुठारोद्यमनादिकार्येण छिदिक्रिया जायते असत्यपि कर्तारितरुशस्त्रांतनिवर्षेण कार्येण तज्जेनाग्निना वनदाहक्रिया जायते । तस्माच्छास्त्राया इव मम अपि कर्तृत्वमप्रयोजकत्वाद्दोषहेतुः विशेषाभावादित्यर्थः ४५

यदीति कारणत्वेनप्रयोज्यकर्तृत्वेनतत्त्वमतोऽहंतिहासावावापुरिवममापिप्रयोनेवर्तनेऽन्योऽस्तिकर्तापुनरुज्जुनाशनेकिलिषीमवेत् । वस्तुतस्तुवायोऽरिवतस्यापिनकिलिषीमवेत् । ४६ वध्यइति धीपूर्वकारीहिंस्रस्वभावस्त्वंकुतर्कैर्हसाधर्म्यमात्मनोब्रुवाणोदुर्बुद्धिस्त्वाध्योऽसीत्यर्थः ४७ एवमृत्विगाविवद्व्यम्येयत्वाद्वाहंकिलिषीकिंतुममप्रयोजकएव शास्त्रफलंप्रयोक्तरीतिन्या यादितिसर्पउवाच यथेति ४८ यथास्तेनंगजोहंतिगजंमहामात्रःप्रेरयतिमहामात्रंममप्रयुक्तेप्रमुचस्तेनापराधइतिस्तेनःस्वापराधेनैवहन्यतेनतत्रराजमहामात्रगजानांदोषगंधोऽस्ति । ए वंभीष्मादीन्निव्रतोऽपितवगजस्येवदोषोऽस्तीतिशेषग्रंथतात्पर्यं मृत्युःप्राणानामपहर्त्रादेवता ४९ कालेनेश्वरेण ५० । ५१ कालात्मकाःकालस्येवाऽऽत्मास्वभावोयेषांतेकालानुसारिण

यद्यहंकारणत्वेनमतोलुब्धकतत्त्वतः ॥ अन्यःप्रयोगेस्यादत्रकिलिषीजंतुनाशने ४६ ॥ लुब्धकउवाच ॥ वध्यस्त्वंममदुर्बुद्धेर्बालघातीनृशंसकृत् ॥ भाषसे किंबहुपुनर्वध्यःसन्पन्नगाधम ४७ ॥ सर्पउवाच ॥ यथाहवीं षिजुह्वानामखैवलुब्धकर्त्विजः ॥ नफलंप्राप्नुवत्यत्रफलयोगेतथाह्यहम् ४८ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथाब्रुवतितस्मिस्तुपन्नगेमृत्युचोदिते ॥ आजगामततोमृत्युःपन्नगंचाब्रवीदिदम् ४९ ॥ मृत्युरुवाच ॥ प्रचोदितोऽहंकालेनपन्नगत्वामचूचुदं ॥ विनाशहे तुर्नास्यत्वमहंनप्राणिनःशिशोः ५० यथावायुर्जलधरान्विकर्षतिततस्ततः ॥ तद्वज्जलदवत्सर्पकालस्याहंवशानुगः ५१ सात्विकाराजसाश्चेतामसायेचकेचन भावाःकालात्मकाःसर्वेप्रवर्ततेहजंतुषु ५२ जंगमाःस्थावराश्चैवदिविवायदिवाभुवि ॥ सर्वेकालात्मकाःसर्पकालात्मकमिदंजगत् ५३ प्रवृत्तयश्चलोकेऽस्मिस्तथैव चनिवृत्तयः ॥ तासांविहृतयोयाश्चसर्वेकालात्मकंस्मृतम् ५४ आदित्यश्चंद्रमाविष्णुरापोवायुःशतक्रतुः ॥ अग्निःखंपृथिवीमित्रःपर्जन्योवसवोऽदितिः ५५ सरितःसागराश्चैवभावाभावौचपन्नग ॥ सर्वेकालेनमृज्यंतोहियंतेचपुनःपुनः ५६ एवंज्ञात्वाकथंमांत्वंसदोषंसर्पमन्यसे ॥ अथचैवंगतेदोषेमयित्वमपिदोषवान् ५७ ॥ सर्पउवाच ॥ निर्दोषंदोषवतंत्वानत्वांमृत्योब्रवीम्यहम् ॥ त्वयाऽहंचोदितइतिब्रवीम्येतावदेवतु ५८ यदिकालेतुदोषोऽस्तियदितत्रापिनेष्यते ॥ दो षोनैवपरीक्ष्योमेनह्यत्राधिकृतावयम् ५९ निर्मोक्षस्त्वस्यदो षस्यमयाकार्योयथातथा ॥ मृत्योरपिनदोषःस्यादितिमेऽप्रप्रयोजनम् ६० ॥ भीष्मउवाच ॥ स र्पोथाऽर्जुनकंप्राहश्रुतंतेमृत्युभाषितम् ॥ नानागसंमांपाशेनसंतापयितुमर्हसि ६१ ॥ लुब्धकउवाच ॥ मृत्योःश्रुतमेवचनंतवचैवभुजंगम् ॥ नैवतावददोषत्वंभ वतित्वयिपन्नग ६२ मृत्युस्त्वंचैवहेतुर्हृवालस्यास्याविनाशने ॥ उभयंकारणंमन्येनकारणमकारणम् ६३ धिङ्मृत्युंचदुरात्मानंक्रूरंदुःखकरंसताम् ॥ त्वांचै वाहंवधिष्यामिपार्पपापस्यकारणम् ६४ ॥ मृत्युरुवाच ॥ विवशौकालवशगावावांनिर्दिष्टकारिणौ ॥ नावांदोषेणगंतव्यौयदिसम्यक्प्रपश्यसि ६५

इत्यर्थः ५१ । ५३ । ५४ । ५५ भावामावौदेश्वर्यानेश्वर्ये ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ आर्विज्यमित्यौडुलोमिरितिन्यायेनाऽऽत्मानेनचजमानायचयंका मंकाममतेतमागायतीतिश्रुतेश्चात्मवद्विजोऽपिफलांशमात्ममतोमृत्युसर्पोवचस्यकारणंसंतोभकारणंभवतइत्याह मृत्युरिति ६३ । ६४ आवांदोषेणद्वेषादिनायुक्तौत्वयानमंतव्यौकिंतुविव शावतःप्रतोरप्यावशोर्जमहामात्रयोरिवनकिलिषमस्तीत्याहतुः विवशाविति आत्विजोऽपिफलरागिणएवफलमस्तिनविरक्तस्येतिभावः ६५

युवामिति भीमृत्युपन्नगौयदियुवाकालवशौतर्हिमेममतटस्थस्यपरोपकर्तरिहर्षःअपकर्त्रोश्चयुवयोरुपरिद्वेषोवाययास्यातां तथाहृत एतदहंवोद्विभिक्षामीत्स्वध्याहारपूर्वकंयोज्यं । एवंसर्वस्य परवशत्वेउपकर्त्रपकर्त्रोःस्तुतिनिवेनस्यातामितिभावः ६५ परमार्थतःपरिहारमाह येति ईश्वराधीनोऽननःसदसद्वाकुर्वाणोनस्तुत्योनवानिद्यइतिभावः ६७ व्यवहारतस्तुमृत्युःपूर्वोक्तमेवपरिहा रमाह तस्मादिति दोषेणयुक्तावितिशेषः गंतव्यौज्ञातव्यौ योहिरागादिमानुहंतिसपापेनलिप्यतेतंप्रतिशास्त्रप्रवर्तते यस्तुनतथानासीदोषभागमवाति यथोक्तंभगवता 'यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर् यस्यनलिप्यते ॥ हत्वाऽपिसइमंलोकान्नहंतिननिबध्यते'इति ६८ प्राणिकर्मनुरोधात्सदसद्वाफलंइदवीश्वरस्तस्म्युक्ताअन्येवानवेषम्यादिमाजोमवतीत्याह अथेत्यादिना धर्मस्यार्थःफलंतत्र स्यनलिप्यते ॥

॥ लुब्धकउवाच ॥ युवामुभौकालवशौयदिमेमृत्युपन्नगौ ॥ हर्षक्रोधौयथास्यातामेतदिच्छामिवोदितुम् ६६ ॥ मृत्युरुवाच ॥ याकाचिदेवचेष्टास्यात्सर्वाका लप्रचोदिता ॥ पूर्वमेवैतदुक्तंहिमयालुब्धककालतः ६७ तस्मादुभौकालवशावावांनिर्दिष्टकारिणौ ॥ नावांदोषेणगंतव्यौत्वयालुब्धककर्हिंचित् ६८ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथोपगम्यकालस्तुतस्मिन्धर्मार्थसंशये ॥ अब्रवीत्पन्नगमृत्युलुब्धंचार्जुनकंतथा ६९ ॥ कालउवाच ॥ नह्यहंनप्ययंमृत्युर्नयंलुब्धक पन्नगः ॥ किलिषीजंतुमरणेनवयंहिप्रयोजकाः ७० अकरोद्यदयंकर्मतन्नोऽर्जुनकचोदकम् ॥ विनाशहेतुर्नान्योऽस्यवध्यतेऽयंस्वकर्मणा ७१ यदनेनकृतंकर्म तेनायंनिधनंगतः ॥ विनाशहेतुःकर्मस्यसर्वकर्मवशावयम् ७२ कर्मदायादवल्लोकःकर्मसंबंधलक्षणः ॥ कर्माणिचोदयंतीहयथान्योन्यंतथावयम् ७३ यथामृ त्पिडतःकर्ताकुरुतेयद्यदिच्छति ॥ एवमात्मकृतंकर्ममानवःप्रतिपद्यते ७४ यथाच्छायातपोनित्यंसुसंबद्धौनिरंतरम् ॥ तथाकर्मचकर्ताचसंबद्धावात्मकर्मभिः ७५ एवंनाहंनैवमृत्युर्नसर्पोनतथाभवान् ॥ नचेयंब्राह्मणीवृद्धागिशुरेवात्रकारणम् ७६ तस्मिंस्तथाब्रुवाणेतुब्राह्मणीगौतमीनृप ॥ स्वकर्मप्रत्ययौल्लोकान्म त्वाऽर्जुनकमब्रवीत् ७७ ॥ गौतम्युवाच ॥ नैवकालोनभुजगोनमृत्युरिहकारणम् ॥ स्वकर्मभिरयंबालःकालेननिधनंगतः ७८ मयाचतत्कृतंकर्मयेनायंमे मृतःसुतः ॥ यातुकालस्तथामृत्युर्मुंचार्जुनकपन्नगम् ७९ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोयथागतंजग्मुर्मृत्युःकालोऽथपन्नगः ॥ अभूद्विशोकोऽर्जुनकोविशोकाचैव गौतमी ८० एतच्छ्रुत्वाशमंगच्छमाभूःशोकपरोनृप ॥ स्वकर्मप्रत्ययौल्लोकान्सर्वेगच्छंतिवैनृप ८१ नैवत्वयाकृतंकर्मनापिदुर्योधनेनैव ॥ कालेनैतत्कृतंविद्धि निहतायेनपार्थिवाः ८२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येतद्वचनंश्रुत्वाबभूवविगतज्वरः ॥ युधिष्ठिरोमहातेजाःपप्रच्छेदंचधर्मवित् ८३ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनिकेपर्वणिआनुशासनपर्वणि दानधर्मेगौतमीलुब्धकव्यालमृत्युकालसंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

विषयेसर्वस्यकर्तुःपरवशत्वादधर्मवद्वमोऽपिकिफलंदातिनवेतिसंशयेच्छेत्तव्येअब्रवीत्कालः ६९ संगिनामेवधर्मार्थफलंभवतिनत्वसंगानामस्माकमित्याशयवानाह नहीति ७० । ७१ । ७२ कर्मैवदायादःपुत्रवतारकंतद्वान् कर्मसंबंधःकर्मफलयोगःतदेवलक्षणंपुण्यपापवत्ताज्ञापकंयस्यंतथा ७३ । ७४ । ७५ । ७६ कर्मैवप्रत्ययःकारणंयेषांतात्त्रलोकान्सर्वगच्छंतिनरकादीन् ७७ । ७८ तत्कर्मपन्नशोकप्रदं ७९ । ८० आख्यायिकाफलमाहद्वाभ्यां एतदिति ८ । ८२ । ८३ इत्यनुशास० नील० भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

अनिवार्यस्यापिमृत्योर्जेयमूर्ध्वरेताः करोति गृहस्थस्त्विति विभक्तयेवतं जयतीत्यातिथ्यप्रशंसार्थोऽयमव्यायः पितामहेत्यादिः १ धर्मैवाऽर्थः प्रयोजनं यत्र तादृशवाक्यया सहितं किंचिदाख्यानं श्रोतुं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रुतमेमह दाख्यानामिदं मतिमतांवर १ मृत्युस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मार्थसहितं नृप ॥ कथ्यमानं त्वया किंचित् न मे व्याख्यातुमर्हसि २ केन मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ॥ इत्येतत्सर्वमाचक्ष्वतत्त्वेनापि च पार्थिव ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यथा मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ४ मनोः प्रजापते राजन्निश्चयः कुरु भवः सुतः ॥ तस्य पुत्रशतं जज्ञेष्टपतेः सूर्यवर्चसः ५ दशमस्तस्य पुत्रस्तु दशाश्वो नाम भारत ॥ माहिष्मत्यामभूद्राजा धर्मात्मा सत्यविक्रमः ६ दशाश्वस्य सुतस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः ॥ सत्ये तपसि दाने च यस्य नित्यं रतं मनः ७ मदि राश्व इति ख्यातः पृथिव्यां पृथिवीपतिः ॥ धनुर्वेदे च वेदे च निरतो योऽभवत्सदा ८ मदिराश्वस्य पुत्रस्तु युतिमान्नाम पार्थिवः ॥ महाभागो महातेजामहासत्वो महा बलः ९ पुत्रो युतिमतस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातः सुवीरिनामनामतः १० धर्मात्मा कोषवांश्चापि देवराज इवापरः ॥ सुवीरस्य तु पुत्रोऽभूत्सर्वसंग्रामदुर्जयः ११ सदुर्जय इति ख्यातः सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ दुर्जयस्यैद्रवपुषः पुत्रोऽश्विसदृशयुतिः १२ दुर्योधनो नाम महानराजाराजर्षिसत्तमः ॥ तस्यैद्रव समवीर्यस्य संग्रामेष्वनिवर्तिनः १३ विषयेवासवस्तस्य सम्यगेव प्रवर्षति ॥ रत्नैर्वनैश्च पशुभिः सस्यैश्चापि पृथग्विधैः १४ नगरं विषयश्चास्य प्रतिपूर्णस्तदाऽभवत् ॥ न तस्य विषये चाभूत्कृपणो नापि दुर्गतः १५ व्याधितो वा कृशो वाऽपि तस्मिन्नाभूत्भरः क्वचित् ॥ सुदक्षिणो मधुरवाग न सूर्युर्जितेन्द्रियः ॥ धर्मात्मा चानृशंसश्च विक्रांतोऽथाविकथनः १६ यज्वाच दातो मेधावी ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः ॥ न चावमंता दाता च वेदे दांगपारमः १७ तं नर्मदा देव न दीपुण्याशीतजलाशिवा ॥ चक्रे पुरुष व्याघ्रं स्वेन भावेन भारत १८ तस्यां जज्ञे तदानद्यां कन्याराजिबलोचना ॥ नाम्ना सुदर्शनाराज न रूपेण च सुदर्शना १९ तादृशपाननारीषु भूतपूर्वा युधिष्ठिर ॥ दुर्योधनसुताया दृग्भवद्वरवर्णिनी २० तामग्निश्चक्रे साक्षाद्राजकन्या सुदर्शनाम् ॥ भूत्वा च ब्राह्मणो राजन्वर्यामास तं नृपम् २१ दरिद्रश्चासवर्णश्च ममायमिति पार्थिवः ॥ नदित्सति सुतां तस्मै तां विप्राय सुदर्शनाम् २२ ततोऽस्य वितते यज्ञेन षोऽभूत्सुखवाहनः ॥ ततः सुदुःखितो राजा वाक्यमाह द्विजांस्तदा २३ दुष्कृतं मम किं नु स्याद्भवता वा द्विजर्षभाः ॥ येन नाशं जगामाग्निः कृतं कुपुरुषेष्विव २४ न ह्यल्पं दुष्कृतं नोऽस्तियेनाग्निर्नाशमागतः ॥ भवतां चाथ वामहंतत्त्वेनैतद्विष्टमय ताम् २५ तत्र राज्ञो वचः श्रुत्वा विप्रास्ते भरतर्षभ ॥ नियता वाग्यताश्चैव पावकं शरणं ययुः २६ तान् दर्शयामास तदा भगवान् हव्यवाहनः स्वरूपं दीप्तिमत्कृत्वा शरद्वर्कसमयुतिः २७ ततो महात्मा तानाह दहनो ब्राह्मणर्षभान् ॥ वर्याम्यात्मनो र्थाय दुर्योधनसुतामिति २८

मिच्छामीत्यर्थः १ तत्त्वेन याथातथ्येन नत्वात्मवपौरखननादिव दभूतार्थत्वेन ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० चक्रे कामयामास २१ असवर्णोऽश्वत्रियः नदित्सति न दातुमिच्छति २२ वितते त्रेताभिसाधे नष्टं अर्क्षं वंगतः २३।२४।२५।२६।२७।२८

कल्यं प्रातः २९।३०।३१।३२ दिशं दक्षिणां विजयता विजेतुमिच्छता आहृतं नर्ववा सोयस्यास्ताम् ३३।३४ वसोर्धारां सतंतां घृतधाराम् ३५ गर्भे पुत्रप्रदाने ३६ दशाभ्यां दृग्भ्यां सहितं स दृशं वक्त्रं पूर्णैरेव वक्त्रे उपमासादृश्यं स्य पूर्णैरुदृशोपमः ३७।३८।३९।४० गृहस्थश्च गृहस्थ एव ४१ प्रतिज्ञामेवाह अतिथेरिति ४२ आत्मनः शरीरस्य ४३।४४ प्रमाणं हितज्ञापकम् ४५ ततस्ते कल्यमुत्थाय तस्मै राज्ञे न्यवेदयन् ॥ ब्राह्मणा विस्मिताः सर्वे यदुक्तं चेन्न भानुना २९ ततः सराजा तच्छ्रुत्वा वचनं ब्रह्मवादिनाम् ॥ अवाप्य परमं हर्षं तथेति प्राह बुद्धिमान् ३० अयाचत च तं शुल्कं भगवंतं विभावसुम् ॥ नित्यं सान्निध्यमिह ते चित्रभानो भवेदिति ३१ तमाह भगवानग्निरेवमस्त्विति पार्थिवम् ॥ ततः सा त्रिध्यमद्यापि माहिष्मत्यां विभावसोः ३२ दृष्टं हि स ह देवेन दिशं विजयता तदा ॥ ततस्तां समलंकृत्य कन्यामाह तवाससम् ३३ ददौ दुर्योधनो राजा पावकाय महात्मने ॥ प्रतिजग्राह चाग्निस्तुराजकन्या सुदर्शनाम् ३४ विधिनावेद दृष्टेन वसोर्धारा मिवाध्वरे ॥ तस्या रूपेण शीलेन कुलेन वपुषा श्रिया ३५ अभवत्प्रीतिमानाग्निर्गर्भे चास्या मनोदधे ॥ तस्याः समभवत्पुत्रो नाम्नाऽऽग्नेयः सुदर्शनः ३६ सुदर्शनस्तु रूपेण पूर्णैरुदृशोपमः ॥ शिशुरेवाध्यगात्सर्वपरं ब्रह्मसनातनम् ३७ अथौघवानाम नृपो नृगस्यासीत्पितामहः ॥ तस्याथौघवती कन्या पुत्रश्चौघरथोऽभवत् ३८ तामौघवान् ददौ तस्मै स्वयमौघवती सुताम् ॥ सुदर्शनाय विदुषे भार्यायै देव रूपिणीम् ३९ स गृहस्थाश्रमरतस्तया सह सुदर्शनः ॥ कुरुक्षेत्रेऽवसद्राजन्नो घवत्या समन्वितः ४० गृहस्थश्चावजेष्यामि मृत्युमित्येव स प्रभो ॥ प्रतिज्ञाम करोद्धीमान् दीप्ततेजा विशांपते ४१ तामथौघवतीं राजन् स पावकसुतोऽब्रवीत् ॥ अतिथेः प्रतिकूलं तेन कर्तव्यं कथंचन ४२ येन येन चतुष्येत नित्यमेव त्वयाऽतिथिः ॥ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा ४३ एतद्भूतं मम सदा हृदिसं परिवर्तते ॥ गृहस्थानां च सुश्रोणिनातिथेर्विद्यते परम् ४४ प्रमाणं यदि वामो रुवचस्ते मम शोभने ॥ इदं वचनमव्यग्राहदित्वं धारयेः सदा ४५ निष्क्रान्ते मयि कल्याणितथासंनिहितेऽनघे ॥ नातिथिस्तेऽवमंतव्यः प्रमाणं यद्यहंतव ४६ तमब्रवीदौघवती तथा मूर्ध्नि कृतांजलिः ॥ न मे त्वद्वचना किंचिन्न कर्तव्यं कथंचन ४७ जिगीषमाणस्तु गृहे तदा मृत्युः सुदर्शनम् ॥ पृष्ठतोऽवगमद्राजन्नं भ्रान्तेषीत दासदा ४८ इध्मार्थं तु गते तस्मिन्नाग्निपुत्रे सुदर्शने ॥ अतिथिर्ब्राह्मणः श्रीमांस्तामाहौघवती तदा ४९ आतिथ्यं कृतमिच्छामि त्वयाऽद्य वरवर्णिनि ॥ प्रमाणं यदि धर्मस्ते गृहस्थाश्रमसंमतः ५० इत्युक्ता तेन विप्रेण राजपुत्री यशस्विनी ॥ विधिना प्रतिजग्राह वेदोक्तेन विशांपते ५१ आसनं चैव पाद्यं च तस्मै दत्त्वा द्विजातये ॥ प्रोवाचौघवती विप्रकेनार्थः किं ददामि ते ५२ तामब्रवीत्ततो विप्रो राजपुत्री सुदर्शनाम् ॥ त्वयाममार्थः कल्याणिनिर्विशंकैतदा चर ५३ यदि प्रमाणं धर्मस्ते गृहस्थाश्रमसंमतः ॥ प्रदानेनात्मनो राज्ञि कर्तुमर्हसि मे प्रियम् ५४ स तया छंद्यमानोऽन्यैरीप्सितैर्नृपकन्यया ॥ नान्यमात्मप्रदानात्स तस्याववे वरं द्विजः ५५ सा तुराजसुता स्मृत्वा भर्तुर्वचनमादितः ॥ तथेति लज्जमाना सा तमुवाच द्विजर्षभम् ५६

४४ किंचिन्न कर्तव्यमिति न अपि कर्तव्यमेव ४७ पृष्ठतस्तस्याप्रत्यक्षं गृहेऽवगमत् तदा गार्हस्थ्यकाले तदाहरणकाले ४८ ब्राह्मणस्तद्रूपी मृत्युः ४९।५०।५१।५२ तामिति एतद्भूतप्रदानम् ५३ राज्ञिराजकन्ये ५४ छंद्यमानः प्रलोभ्यमानः ५५ भर्तुर्वचनं येन येन तु तेष्वेत नित्यमेव सदाऽतिथिः ॥ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा इति पूर्वोक्तम् ५६

विवेशगृहमिति शेषः विहस्येत्यत्र रहः सहतिपाठः स्पष्टार्थः ५७ ऋग्वेदीयानासीदित्याह अथेति ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ अनयास्वद्वार्याच्छेद्यमानः प्रार्थ्यमान इति वैपरी
त्योक्तिः ६५ अनेनमैथुनरूपेणमामर्च्छतिमामायातिअनुरूपंस्त्रीदूषणानुगुणंदंडं ६६ कूटमुद्रारोलोहदंडः हीनप्रतिज्ञंत्यकातिथिव्रतं ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ गुणाः इन्द्रियाणितद्व
ततोविहस्यविप्रर्षिःसाचैवाथविवेशह ॥ संस्पृश्यभर्तुर्वचनं गृहस्थाश्रमकाक्षिणः ६७ अथेध्मानमुपादायसपावकिरुपागमत् ॥ मृत्युनारौद्रभावेननित्यबंधुरि
वान्वितः ६८ ततस्त्वाश्रममागम्यसपावकसुतस्तदा ॥ ताव्याजहारौघवर्तीकासियातेतिचासकृत् ६९ तस्मैप्रतिवचःसातुभर्त्रेनप्रददौतदा ॥ कराभ्यांते
नविप्रेणस्पृष्टाभर्तृव्रतासती ६० उच्छिष्टास्मीतिमन्वानालज्जिताभर्तुर्वेच ॥ तूष्णींभूताऽभवत्साध्वीनचोवाचाथर्किंचन ६१ अथतांपुनरेवेदंप्रोवाचसमुद
र्शनः ॥ कृसासाध्वीकृसायातागरीयःकिमतोमम ६२ पतिव्रतासत्यशीलानित्यंचैवार्जवेरता ॥ कथंनप्रत्युदेत्यद्यस्मयमानायथापुरा ६३ उटजस्थस्तुतंविप्रःप्र
त्युवाचसुदर्शनम् ॥ अतिथिंविद्विसंप्राप्तं ब्राह्मणं पावकेचमाम् ६४ अनयाच्छेद्यमानोऽहंभार्ययातवसतम् ॥ तैस्तैरतिथिसत्कारैर्ब्रह्मन्नेषावृतामया ६५ अनेन
विधिनासेयंमामर्च्छतिशुभानना ॥ अनुरूपंयदत्रान्यतद्भवान्कर्तुमर्हति ६६ कूटमुद्ररहस्तस्तुमृत्युस्तंवेसमन्वगात् ॥ हीनप्रतिज्ञमत्रैवंवधिष्यामीत्यर्चितयन्
६७ सुदर्शनस्तुमनसाकर्मणाचक्षुषागिरा ॥ त्यक्तेष्वस्त्यक्तमन्युश्चस्मयमानोऽब्रवीदिदम् ६८ सुरतंतेऽस्तुविप्राश्च्यप्रीतिर्हिपरमामम् ॥ गृहस्थस्यहिधर्मो
ऽग्न्यःसंप्राप्तातिथिपूजनम् ६९ अतिथिःपूजितोयस्यगृहस्थस्यतुगच्छति ॥ नान्यस्तस्मात्परोधर्मइतिप्रादुर्मेनीषिणः ७० प्राणाहिमदाराश्चयच्चान्यद्वि
द्यतेवसु ॥ अतिथिभ्योमयादेयमितिमेवतमाहितम् ७१ निःसंदिग्धंयथावाक्यमेतन्मेसमुदाहृतम् ॥ तेनाहंविप्रसत्येनस्वयमात्मानमालभे ७२ पृथिवीवायु
राकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् ॥ बुद्धिरात्माननःकालोदिशश्चैवगुणादश ७३ नित्यमेवहिपश्यंतिदेहिनांदेहसंश्रिताः ॥ सुकृतंदुष्कृतंचापिकर्मधर्मभृतांवर ७४
यथैषानानृतावाणीमयाऽद्यसमुदीरिता ॥ तेनसत्येनमांदिवाःपालयंतुदहंतुवा ७५ ततोनादःसमभवदिक्षुसर्वासुभारत ॥ असकृत्सत्यमित्येवंनैतन्मिथ्येति सर्वतः
७६ उटजातुततस्तस्मात्रिश्वकामसवैद्विजः ॥ वपुषाद्यांचभूमिचव्याप्यवायुरिवोद्यतः ७७ स्वरेणविप्रःशैक्षेणत्रीनलोकाननुनादयन् ॥ उवाचचैवंधर्मज्ञपूर्व
मामंत्र्यनामतः ७८ धर्मोऽहमास्मिभद्रंतेजिज्ञासार्थंतवानघ ॥ प्राप्तःसत्यंचतेज्ज्ञात्वाप्रीतिर्मेपरमात्मायि ७९ विजितश्चत्वयामृत्युर्योऽयंत्वामनुगच्छति ॥ रंध्रान्वे
षीतवसदाव्याघृत्यावशीकृतः ८० नचास्तिशक्तिस्रैलोक्येकस्यचित्पुरुषोत्तम ॥ पतिव्रतामिमांसाध्वीतवोद्रीक्षितुमप्युत ८१ रक्षितात्वद्गुणैरेषापतिव्रतगुणै
स्तथा ॥ अष्टष्ट्यायदियंब्रूयात्तथातत्रान्यथाभवेत् ८२ एषाहितपसास्वेनसंयुक्ताब्रह्मवादिनी ॥ पावनार्थंचलोकस्यसरिच्छ्रेष्ठाभविष्यति ८३ अर्धेनौघवतीना
मत्वामर्धेनानुयास्यति ॥ शरीरेणमहाभागायोगोह्यस्यावशोस्थितः ८४

मिमामिन्योदेवताःपृथिव्याद्याइत्यर्थः ७३ । ७४ । ७५ । ७६

७७ शैक्षेणोदात्तादिधर्मवता ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ अर्धेनेति औघवतीनामनदीभविष्यतीतिशेषः योगोहीति योगसिद्धेयमतःशरीरद्वयंकरिष्यतीत्यर्थः ८४

८५ । ८६ पंचेतिस्थूलसूतान्वतिक्रम्यआतिवाहिकानसूक्ष्मभूतजयान्नलोकान्प्राप्स्यतीत्यर्थः ८७ राजन्निष्ठुरिराजत्वाद्राजजामातृत्वाद्वासंबोधनं ८८ । ८९ बुद्धिरित्यादावपिजितेत्यनुबन्धः
९० आख्यायिकातात्पर्यमाह तस्मादिति ९१ क्रतुशतेनापितुल्यंकिंतुततोऽप्यधिकमित्यर्थः । यद्वातत्क्रतुशतेनेतिपथमातृतीययोर्हत्यासः तेनक्रतुशतमपितुल्यमित्यर्थः ९२ सोऽतिथिःयोन
पूजयेत्तस्मैदुष्कृतंक्त्वा ९३ । ९४ बुभूषताभूतिमिच्छता ९५ । ९६ इत्यानुशासनिकेपर्वणि नीलकंठीवेमारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ब्राह्मण्यमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ ऋचीक
अनयासहलोकांश्चगताऽसितपसाऽर्जितान् ॥ यत्रनावृत्तिमभ्येतिशाश्वतांस्तान्सनातनान् ८५ अनेनचैवदेहेनलोकांस्त्वमपिपत्स्यसे ॥ निर्जितश्चत्वयामृ
त्युरैश्वर्यंचतवोत्तमम् ८६ पंचभूतान्यातिक्रांतःस्ववीर्याच्चमनोजवः ॥ गृहस्थधर्मेणानेनकामक्रोधौचतेजितौ ८७ स्नेहोरागश्चतंद्रीचमोहोद्वोहश्चकेवलः ॥
तवशुश्रूषयाराजन्नराजपुत्र्याविनिर्जिताः ८८ ॥ भीष्मउवाच ॥ शुक्लानांतुसहस्रेणवाजिनारथमुत्तमम् ॥ युक्तंप्रगृह्यभगवान्वासवोऽप्याजगामतम् ८९ सृ
त्युरात्माचलोकाश्चजिताभूतानिपंचच ॥ बुद्धिःकालोमनोव्योमकामक्रोधौतथैवच ९० तस्माद्गृहाश्रमस्थस्यनान्यदैवतमस्तिवै ॥ ऋतेऽतिथिनरठयाघ्रमनसै
तद्विचारय ९१ अतिथिःपूजितोयद्विध्यायतेममसाशुभम् ॥ नतत्क्रतुशतेनापितुल्यमाहुर्मनीषिणः ९२ पात्रंत्वातिथिमासाद्यशीलाढ्यंयोनपूजयेत् ॥ सद
त्वादुष्कृतंतस्मैपुण्यमादायगच्छति ९३ एततेकथितंपुत्रमयाऽऽख्यानममुत्तमम् ॥ यथाहिविजितोमृत्युर्गृहस्थेनपुराऽभवत् ९४ धन्यंयशस्यमायुष्यभिद
माख्यानमुत्तमम् ॥ बुभूषताऽभिमतंव्यंसर्वदुश्चरितापहम् ९५ इदंयःकथयेद्विद्वानहन्यहनिभारत ॥ सुदर्शनस्यचरितंपुण्याल्लोकानवाप्नुयात् ९६ ॥ इति
श्रीमहाभारतेअनुशासनिकेपर्वणिआनुशासनप० दानधर्मेसुदर्शनोपाख्यानोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मण्यंयदिदुष्प्राप्यंत्रिभिर्वर्णै
र्नराधिप ॥ कथंप्राप्तंमहाराजक्षत्रियेणमहात्मना १ विश्वामित्रेणधर्मात्मनब्राह्मणत्वंनर्षभ ॥ श्रोतुमिच्छामितत्त्वेनतन्मेब्रूहिपितामह २ तेनह्यमितवीर्येणव
सिष्ठस्यमहात्मनः ॥ हतंपुत्रशतंसद्यस्तपसाऽपिपितामह ३ यातुधानाश्चबहवोराक्षसास्तिग्मतेजसः ॥ मन्थुनाऽऽविष्टदेहेनसृष्टाःकालांतकोपमाः ४ महा
न्कुशिकवंशश्चब्रह्मर्षिशतसंकुलः ॥ स्थापितोनरलोकेऽस्मिन्विद्वद्ब्राह्मणसंस्तुतः ५ ऋचीकस्यात्मजश्चैवशुनःशेषोमहातपाः ॥ विमोक्षितोमहासत्रात्पशुताम
प्युपागतः ६ हरिश्चंद्रक्रतौदेवांस्तोषयित्वाऽत्मतेजसा ॥ पुत्रतामनुसंप्राप्तोविश्वामित्रस्यधीमतः ७ नाभिवादयतेज्येष्ठंदेवरातंनराधिप ॥ पुत्राःपंचाशदेवा
पिशसाःश्वपचतामताः ८ त्रिशंकुर्बधुभिर्मुक्तऐक्ष्वाकःप्रीतिपूर्वकम् ॥ अवाक्शिरादिवंतीतोदक्षिणामाश्रितोदिशम् ९ विश्वामित्रस्यविपुलानदीदेवर्षिसेविता ॥
कौशिकीचशिवापुण्याब्रह्मर्षिसुरसेविता १०

स्यात्मजइत्यत्रअजीगर्तात्मजइतिबोध्यं । 'सोऽजीगर्तसौयवसिमृषिमशनयापरीतंतस्यहत्रयःपुत्रा

आसुःशुनःपुच्छःशुनःशेषःशुनोलांगूलः'इतिश्रुतेःशुनःशेषस्यपिताऽजीगर्तइत्यवगमात्कल्पांतराभिप्रायेणवाहदंज्ञेयं ६ देवांस्तोषयित्वातैर्मोक्षितःसन्पुत्रतांविश्वामित्रस्यानुसंप्राप्तइतिसंबन्धः ७
नाभिवादयतेननमस्कुर्वतिअनुस्वारलोपआर्षः देवरातंदेवैर्विश्वामित्राभ्यदत्तं तेनचज्येष्ठंकृतंसंश्रंशसायेनेतिशेषः ८ बंधुभिर्मुक्तःवसिष्ठशापेनचांडालतांगतत्वात् दिव्येननीतः ९ । १०

पंचचूडाः वलयमेवायस्याः सा । 'चूडावलयमेदेस्यात्' इति मेदिनी ११ । १२ । १३ । वाग्मिरिति त्रिशंखं वाजयन्विश्वामित्रो वसिष्ठपुत्रैः शतः श्वपचस्ययाजकस्त्वं श्वपचो भविष्यसीति तं शापमृतं
कर्तुं विश्वामित्रः कस्यां चिदापदि श्वजाघनीं चौर्येणार्जयित्वा पशुमारेभे तममित्रः कथं रूपेण हतवान् तं वतैवायं शापान्मुक्तो बवर्ष चंद्र इति । देवसेना नाम ग्रगः श्रेष्ठ इन्द्रः १४ ज्वलितारा रूपेण १५ । १६
१७ मतंगस्य ब्राह्मण्यां शूद्रा जातस्य चांडालस्य यथा महताऽपितपसा ब्राह्मण्यमप्राप्य जातं तथैव तन्मममाति । स्वयं यथा जातं तथा वदस्व १८ स्थानेयुक्तं कथं ब्राह्मण्यं प्राप्तवान् विश्वामित्र इति शेषः १९
तपोविघ्नकरी चैव पंचचूडासु संमता ॥ रंभानामाप्सराः शापाद्यस्य शैलत्वमागता ११ तथैवास्य मया दृष्टावसिष्ठः सलिले पुरा ॥ आत्मानं मज्जयन् श्रीमान् विपाशः
पुनरुत्थितः १२ तदा प्रभृतिपुण्याहिविपाशाऽभून्महानदी ॥ विख्याता कर्मणा तेन वसिष्ठस्य महात्मनः १३ वाग्मिश्च भगवान्येन देवसेनाग्रगः प्रभुः ॥ स्तुतः प्रीत
मनाश्चासीच्छापाच्चैनममुंचत १४ ध्रुवस्योत्तानपादस्य ब्रह्मर्षिणां तथैव च ॥ मध्ये ज्वलति यो नित्यमुदीचीमाश्रितो दिशम् १५ तस्यैतानि च कर्माणि तथाऽन्या
निचकौरव ॥ क्षत्रियस्येत्यतो जातमिदं कौतूहलं मम १६ किमेतदिति तत्त्वेन प्रब्रूहि भरतर्षभ ॥ देहांतरमनासाद्य कथं स ब्राह्मणोऽभवत् १७ एतत्तत्त्वेन मे तात सर्व
माख्यातुमर्हसि ॥ मतंगस्य यथा तत्त्वं तथैवैतद्ददस्व मे १८ स्थाने मतंगो ब्राह्मण्यं नालभद्भरतर्षभ ॥ चंडालयो नौ जातो हि कथं ब्राह्मण्यमाप्तवान् १९ ॥ इति श्री
महाभारते अनुशासनिके प० आनुशासन प० विश्वामित्रोपाख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयतां पार्थ तत्त्वेन विश्वामित्रो यथा पुरा ॥ ब्राह्म
णत्वं गतस्तात ब्रह्मर्षित्वं तथैव च १ भरतस्यान्वये चैवाजमीढो नाम पार्थिवः ॥ बभूव भरत श्रेष्ठ यज्वाधर्मभृतां वरः २ तस्य पुत्रो महानासीज्जन्तुर्नाम नरेश्वरः ॥ दुहि
तृत्वमनुप्राप्ता गंगायस्य महात्मनः ३ तस्यात्मजस्तुल्यगुणः सिंधुद्वीपो महायज्ञाः ॥ सिंधुद्वीपाच्च राजर्षिर्बलाकाश्चो महाबलः ४ बलभस्तस्य तनयः साक्षाद्भर्मइवाप
रः ॥ कुशिकस्तस्य तनयः सहस्राक्षसमद्युतिः ५ कुशिकस्यात्मजः श्रीमान् गाधिर्नाम जनेश्वरः ॥ अपुत्रः प्रसवेनार्थी वनवासमुपावसत् ६ कन्याजज्ञे सुता तस्य वने
निवसतः सतः ॥ नाभ्रासत्यवती नाम रूपेणाप्रतिमाभुवि ७ तां वने भार्गवः श्रीर्मांश्च वनस्यात्मसंभवः ॥ ऋचीक इति विख्यातो विपुले तपासि स्थितः ८ स तान् प्रद
दौ तस्मै ऋचीकाय महात्मने ॥ दरिद्र इति मत्वा वैगाधिः शत्रुनिबर्हणः ९ प्रत्याख्याय पुनर्यातम ब्रवीद्वाजसत्तमः ॥ शुल्कं प्रदीयतां मह्यं ततो वत्स्यसि मे सुताम् १०
॥ ऋचीक उवाच ॥ किं प्रयच्छामि राजे द्रुम्यं शुल्कमहं नृप ॥ दुहितुर्ब्रह्मसंस्कोमाभूत्तत्र विचारणा ११ ॥ गाधिरुवाच ॥ चंद्ररश्मिप्रकाशानां हयानां वातरं
हसाम् ॥ एकतः श्यामकर्णानां सहस्रं दोहि भार्गव १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः स भृगुशार्दूलश्च वनस्यात्मजः प्रभुः ॥ अब्रवीद् रुण्देवमादित्यं पतिमं भसाम् १३
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि आनु० नीलकंठ्ये भारतभावर्षी तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ श्रूयतामिति ब्राह्मणेष्वपि ऋषित्वं मंत्रद्रष्टृत्वं गोत्रप्रवर्तकत्वं वा १ । २ । ३
बलभो नाम १ प्रसवेन सोमाभिषवामितेन अर्थापुत्रार्थी ६ सुताव सोमाभिषवोपलब्धिताद्यज्ञात् वन्यद्रव्यविहितात्ताडशिवनवासयोग्यैव कन्याजज्ञे ७ भार्गवो भृगोर्गोत्रापत्यम् ८ । ९ वरस्य
सिद्धदाहेन प्राप्स्यसि १० असंस्कोनिःसंशयः ११ एकतः एकम् १३ आदित्यमदितेभ्यः १४

१४ छंद इच्छा १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वरेण पुत्रं ते ददस्व श्रीत्वमुब्रूहे २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पूर्वोपपन्नायाः भर्तुः संबंधात् पूर्वमुपपन्नायाः भुक्त्वेन प्राप्ता

एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ सहस्रं वातवेगानां भिक्षेत्वा दिवसत्तम १४ तथेति वरुणो देव आदित्यो भृगुसत्तमम् ॥ उवाच यत्र ते छंदस्तत्रोत्थास्यंति
वाजिनः १५ ध्यातमात्रमृचाकिने हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ गंगाजलात्समुत्स्थौ सहस्रं विपुलैजसाम् १६ अदूरे कान्यकुब्जस्य गंगायास्तीरमुत्तमम् ॥ अश्वतीर्थं
तदद्यापि मानवैः परिचक्ष्यते १७ ततो वैगाधयेतात सहस्रं वाजिनां शुभम् ॥ ऋचीकः प्रददौ प्रीतः शुल्कार्थं तपतां वरः १८ ततः स विस्मितो राजा गाधिः शापभये
न च ॥ ददौ तां समलंकृत्य कन्यां भृगुसुताय वै १९ जग्राह विधिवत्पाणिं तस्या ब्रह्मर्षि सत्तमः ॥ सा च तं पतिमासाद्य परं दर्भमपवाप ह २० स तु तोष च ब्रह्मर्षिस्तस्या
वृत्तेन भारत ॥ छंदयामास चैवैनां वरेण वरवर्णिनीम् २१ मात्रे तत्सर्वमाचरु यो सा कन्याराजसत्तम ॥ अथ तामब्रवीन्माता सुतां किंचिदवाङ्मुखी २२ ममापि पुत्रि
भर्ताति प्रसादं कर्तुमर्हति ॥ अपत्यस्य प्रदानेन समर्थश्च महातपाः २३ ततः सा त्वरितं गत्वा तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् ॥ मातुश्चिकीर्षितं राजन् ऋचीकस्तामथाब्रवीत् २४
गुणवंतमपत्यं सा अचिराज्जनयिष्यति ॥ मम प्रसादात्कल्याणमाभूते प्रणयोऽन्यथा २५ तव चैव गुणश्लाघी पुत्र उत्पत्स्यते महान् ॥ अस्मदंशकरः श्रीमान्सत्य
मेतद्ब्रवीमि ते २६ ऋतुस्नाता च सा श्वत्थं च वृक्षमुबुंबरम् ॥ परिष्वजेथाः कल्याणित त एव मवाप्स्यथः २७ चरुद्वयमिदं चैव मंत्रपूतं शुचिस्मिते ॥ त्वंचसाचो
पभुंजीत ततः पुत्राववाप्स्यथः २८ ततः सत्यवती हृष्टा मातरं प्रस्थभाषत ॥ षट्चीकेन कथितं तच्चाचरु यौ चरुद्वयम् २९ तामुवाच ततो माता सुतां सत्यवती तदा ॥
पुत्रि पूर्वोपपन्नायाः कुरुष्व वचनं मम ३० भर्ता य एष दत्तस्ते च रुर्मंत्रपुरस्कृतः ॥ पुनं प्रयच्छ मह्यं त्वं मदीयं त्वं गृहाण च ३१ व्यत्यासं वृक्षयोश्चापि कस्वाव शुचिस्मि
ते ॥ यदि प्रमाणं वचनं ममातुरनिदिते ३२ स्वमपत्यं विशिष्टं हि सर्वं इच्छत्यना विलम् ॥ व्यक्तं भगवता चात्र कृतमेवं भविष्यति ३३ ततो मे त्वच्चरौ भावः पादपेच सुमध्य
मे ॥ कथं विशिष्टो भ्राता मे भवेदित्येव चिंतय ३४ तथा च कृतवत्यै ते माता सत्यवती च सा ॥ अथ गर्भावनुप्राप्ते उभे ते वैयुधिष्ठिर ३५ दृष्ट्वा गर्भमनुप्राप्ता भार्या स च म
हानृषिः ॥ उवाच तां सत्यवती दुर्मना भृगुसत्तमः ३६ व्यत्यासेनोपयुक्तस्ते च रुर्व्यक्तं भविष्यति ॥ व्यत्यासः पादपेचापि सुव्यक्तं ते कृतः शुभे ३७ मया हि विश्वं य
द्ब्रह्म त्वच्चरौ सन्निवेशितम् ॥ क्षत्रवीर्यं च सकलं चरौ तस्यानिवेशितम् ३८ त्रैलोक्यं विख्यातं गुणं त्वं विप्रं जनयिष्यसि ॥ सा च क्षत्रं विशिष्टं वै तत एतत्कृतं मया ३९
व्यत्यासस्तु कृतो यस्मात्त्वयामात्रा च ते शुभे ॥ तस्मात्सा ब्राह्मणश्रेष्ठमाता ते जनयिष्यति ४० क्षत्रियं तु ग्रकर्माणं त्वं भद्रे जनयिष्यसि ॥ न हिते तत्कृतं साधुमातृस्ते हे
न भाविनि ४१ सा श्रुत्वा शकिसंतप्तापपातवरवर्णिनी ॥ भूमौ सत्यवती राजंश्छिन्ने वरुचिरालता ४२ प्रतिलभ्य च सा संज्ञां शिरसा प्रणिपत्य च ॥ उवाच भार्या भर्ता
रं गाधेयी भार्गवर्षभम् ४३

क्षत्रियः क्षत्रियवदुग्रकर्मा ४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६० विश्वामित्रात्मजा इति क्षत्रियाद्ब्रह्मवादिनः कथमुत्पन्ना इत्याशङ्क्याह ऋचीकेनेति चरौ पूर्वब्रह्मै
वाहितमतः क्षत्रबीजोद्भवस्यापि ब्राह्मण्यलाभो जातः । बीजापेक्षा सा संस्कारस्य बलवत्त्वात् तथा हि दावाभिदग्धेभ्यो वेत्रबीजेभ्यः कदलीकाण्डोत्पत्तिमुदाहरति । 'न ब्राह्मण्यं क्षत्रिमाद्यैस्तपःको
प्रसादं बन्त्याभार्यायां मयि ब्रह्मविदां वर ॥ प्रसादं कुरु विप्रर्षेण मे स्यात्क्षत्रियः सुतः ४४ कामं ममोग्रकर्मा वै पौत्रो भवितुमर्हति ॥ न तु मे स्यात्सुतो ब्रह्मन्नेष मे दीयतां
वरः ४५ एवमस्त्विति होवाच स्वाभार्या सुमहातपाः ॥ ततः सा जनयामास जमदग्निं सुतं शुभम् ४६ विश्वामित्रं चाजनयद्वाधिभार्या यशस्विनी ॥ ऋषेः प्रसादा
द्राजेंद्रब्रह्मर्षेर्ब्रह्मवादिनम् ४७ ततो ब्राह्मणतां यातो विश्वामित्रो महातपाः ॥ क्षत्रियः सोऽप्यथ तथा ब्रह्मवंशस्य कारकः ४८ तस्य पुत्रा महात्मानो ब्रह्मवंशविवर्धनाः ॥
तपस्विनो ब्रह्मविदो गोत्रकर्तार एव च ४९ मधुच्छंदश्च भगवान् देवतराश्च वीर्यवान् ॥ अक्षणिश्च शकुंतश्च बभूवुः कालपथस्तथा ५० याज्ञवल्क्यश्च विख्यातस्तथा
स्थूणो महाव्रतः ॥ उलूको यमदूतश्च तथा र्षिः सैव वायनः ५१ वल्मुजं चश्च भगवान् गालवश्च महानृषिः ॥ ऋषिर्वज्रस्तथा ख्यातः सालंकायन एव च ५२ लीलाढ्यो
नारदश्चैव तथा कूर्चामुखः स्मृतः ॥ वादुलिर्मुसलश्चैव वक्षो ग्रीवस्तथैव च ५३ आग्निर्कोनैकद्वैव शिलायूपः शितः शुचिः ॥ चक्रकोमारुतं तव्यो वातघ्नोऽथाश्वला
यनः ५४ श्यामायनोऽथ गार्ग्यश्च जाबालिः सुश्रुतस्तथा ॥ कारीषि रथसंश्रुत्यः परपौरवतंतवः ५५ महानृषिश्च कपिलस्तथा र्षिस्ताडकायनः ॥ तथैव चोपगहन
स्तथ र्षिश्चासुरायणः ५६ मार्दमर्षिर्हिरण्याक्षो जंगारिर्बावरायणिः ॥ भूतिर्विभूतिः श्रुतश्च सुरकुतुतथैव च ५७ अरालिर्नाचिकश्चैव चापेयोज्जयनौ तथा ॥
नवतंतुर्वकनखः सेयनो यतिरेव च ५८ अंभोरुहश्चारुमत्स्यः शिरीषा चाथगार्दभिः ॥ ऊर्जयो निरुदापेक्षी नारदी च महानृषिः ५९ विश्वामित्रात्मजाः सर्वे मुनयो
ब्रह्मवादिनः ॥ तथैव क्षत्रियो राजन् विश्वामित्रो महातपाः ६० ऋचीकेनाहितं ब्रह्म परमेतदुधिष्ठिर ॥ एतत्ते सर्वं माख्यातं तत्त्वेन भरतर्षभ ६१ विश्वामित्रस्य वैजन्म
सोमसूर्याग्नि तेजसः ॥ यत्र यत्र च संदेहो भूयस्ते राजसत्तम ॥ तत्र तत्र च मां ब्रूहिच्छेत्तास्मि तव संशयात् ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि अनुशासन
पर्वणि दानधर्मैर्विश्वामित्रोपाख्याने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आनृशंस्यस्य धर्मज्ञगुणान्भक्तजनस्य च ॥ भोतुमि
च्छामि धर्मज्ञतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ वासवस्य च संवादं शुकस्य च महात्मनः २ विषये काशि
राजस्य ग्रामाभिष्क्रम्य लुब्धकः ॥ स विषं कांडमादाय मृगयामास वैमृगम् ३ तत्र चामिषलुब्धेन लुब्धकेन महावने ॥ अविदूरे मृगान्द्वद्वाबाणः प्रतिसमाहितः ४ तेन
दुर्वारितास्त्रेण निमित्तचपलेषुणा ॥ महान्वनतरुस्तत्र विद्धो मृगजिघांसया ५ सती क्षणविषादिग्धेन शरेणातिबलात्क्षतः ॥ उत्सृज्य फलपत्राणि पादपः शोषमागतः ६
तथाऽपि लभ्यते ॥ विश्वामित्रस्य तत्प्राप्तिर्मात्रा ब्रह्मदनाशनात् ७१।७२ इति आनुशासनिके पर्वणि नीलकण्ठी ० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ एवं दुष्प्रापमपि ब्राह्मण्यमाप्तुं शंस्यं विना व्यर्थमित्याशयवाना नृशं
स्याध्यायमारमते आनृशंस्यस्येति १ । २ विषये देशे कांडं वा ३ तत्र मृगयायां ४ दुर्वारितास्त्रेण दुर्वार्यं शस्त्रेण निमित्ताल्लक्ष्याच्चपलश्चलित इषु र्षस्वतेन ५ दिग्भवेन लिप्तेन ६

७ । ८ । ९ द्विजः पक्षी आनृशंस्यं परदुःखेन दुःखित्वम् १० चित्तमाश्रयं सर्वेषां नृतिर्यगादीनां सर्वत्र जाती सर्वकृपा नैषुयादिकम् ११ । १२ दाक्षेयी दक्षदौहित्री शुकीनाम १३ तपसा ज्ञानदृष्ट्या १४
१५ तां ब्रूतिं वृक्षे तत्सौहादम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अनुक्रोशकृपायित्वा वैफल्यं जन्मन इति शेषः २३ । २४ संशयात् संशयं प्राप्य अतः संशयच्छेदत्वात् २५ अद्य अस्मा
तास्मिन् वृक्षे तथा भूते कोटरेषु चिरोषितः ॥ न जहाति शुको वा संतस्य भक्त्या वनस्पतेः ७ निष्प्रचारो निराहारो ग्लानः शिथिलवागपि ॥ कृतज्ञः सहवृक्षेण धर्मात्मा
सोऽप्यशुष्यत ८ तमुदारं महासत्वमतिमानुषचेष्टितम् ॥ समदुःखसुखं दृष्ट्वा विस्मितः पाकशासनः ९ ततश्चितामुपगतः शक्रः कथमयं द्विजः ॥ तिर्यग्योनावसं
भाव्यमानृशंस्यमवास्थितः १० अथवानात्र चित्तं हि अभवद्वासवस्य तु ॥ प्राणिनामपि सर्वेषां सर्वसर्वत्र दृश्यते ॥ ततो ब्राह्मणवेषेण मानुषं रूपमास्थितः ॥ अव
तीर्षमर्ही शक्रस्तं पक्षिणमुवाच १२ शुकभो पक्षिणां श्रेष्ठ दाक्षेयी सुप्रजात्वया ॥ पृच्छेत्वांशुकमेनं त्वं कस्मान्न त्यजसि दुमम् १३ अथ पृष्ठः शुकः प्राह मूर्ध्ना समभिधा
यतम् ॥ स्वागतं देवराज त्वं विज्ञातस्तपसामया १४ ततो दशशताक्षेण साधुसाध्विति भाषितम् ॥ अहो विज्ञानमित्येवं मनसा पूजितस्ततः १५ तमेवं शुभकर्माणं शु
कं परमधार्मिकम् ॥ विज्ञानत्रपितां प्रीतिं पप्रच्छ बलमूदनः १६ निष्पन्नमफलं शुष्कमशरण्यं पतत्रिणाम् ॥ किमर्थं सेवे वृक्षं यदामहदिदं वनम् १७ अन्येऽपि ब
हवो वृक्षाः पत्रसंछन्नकोटराः ॥ शुभाः पर्याप्तसंचारा विद्यंतेऽस्मिन् महावने १८ गतायुषमसामर्थ्यं क्षीणसारं हतश्रियम् ॥ विमृश्य प्रज्ञया धीरजहीमं स्थविरं दुमम्
१९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तदुपश्रुत्य धर्मात्मा शुकः शक्रेण भाषितम् ॥ सुदीर्घमतिनिःश्वस्य दीनो वाक्यमुवाच २० अनतिक्रमणीयानि देवतानि ज्ञाचीपते ॥ य
त्राभवत्तव प्रश्रुतान्निबोधसुराधिप २१ अस्मिन् ब्रह्ममेजातः साधुभिश्च गुणैर्युतः ॥ बालभावेन संगुप्तः शत्रुभिश्च न धर्षितः २२ किमनुक्रोशय वैफल्यमुत्पादयसि
मेऽनघ ॥ आनृशंस्याभियुक्तस्य भक्तस्यानन्यगस्य च २३ अनुक्रोशो हि साधूनां महद्दुर्मस्य लक्षणम् ॥ अनुक्रोशश्च साधूनां सदा प्रीतिं प्रयच्छति २४ त्वमेव
दैवतैः सर्वैः पृच्छ्यसे धर्मसंशयात् ॥ अतस्त्वं देवदेवानामाधिपत्ये प्रतिष्ठितः २५ नार्हसे मांसहस्त्राक्षदुर्मत्याजयितुं चिरात् ॥ समर्थमुपजीव्ये मं त्यजेयं कथमद्य वै
२६ तस्य वाक्येन सौम्येन हर्षितः पाकशासनः ॥ शुकं प्रोवाच धर्मात्मा आनृशंस्येन तोषितः २७ वरं वृणीष्वेति तदा स च वरे वरं शुकः ॥ आनृशंस्यपरो नित्यं तस्य
वृक्षस्य संभवम् २८ विदित्वा च दृढां भक्तिं तां शुकेशीलसंपदम् ॥ प्रीतः क्षिप्रमथो वृक्षममृतेनावसिक्तवान् २९ ततः फलानि पत्राणि शाखाश्चापि मनोहराः ॥ शु
कस्य दृढभक्तित्वाच्छ्रीमतां प्राप स दुमः ३० शुकश्च कर्मणा तेन आनृशंस्यकृतेन वै ॥ आयुषोऽस्ते महाराज प्राप शक्रसलोकताम् ३१ एवमेव मनुष्येन्द्रभक्तिमंतं स
माश्रितः ॥ सर्वार्थसिद्धिं लभते शुकं प्राप्य यथा दुमः ३२ ॥ इति श्रीम. अनु. आनुशा. दानधर्मेशुकवासवसंवादे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ देवपुरुषकारे च किं विच्छेष्टतरं भवेत् १

र्थकाले २६ । २० संभवसंम्यगैश्वर्यवत्त्वे २८ । २९ । ३० आनृशंस्यफलमाह शुकश्चेति ३१ आख्यायिकातात्पर्यमाह एवमिति ३२ ॥ इति अनुशासनिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पितामहेत्यादिरध्यायो देवमूलमपीदं सर्वपुरुषकारादृतेन सिद्धिद्वितीयं पुंशुपुंशुकारेभ्यो गोमोक्षार्थिना वतितव्यमित्येवंपरः । द्वयोः श्रेष्ठयोर्भेदये किमिति श्रेष्ठमित्यर्थः १

२ देवप्राकृतं मानुषं प्रातिकर्म ३ । ४ देवभेदप्रमाणं नाभीजमिति ५ सुकृतेष्वीजमूतसति ६ पुरुषकारप्रमाणं यथेति ७ उद्यमापेक्षायामाह क्षेत्रमिति ८ सिद्धांतः कर्मण इत्यादिना निर्वृत्तिसिद्धि ९ । १० । ११ कर्मदेवयोः प्राबल्यदोर्बल्ये उपसंहरति प्राप्यत इति १२ । १३ । मानुष्यान्मानुष्यमुल्लंघ्य १४ । १५ लभतेऽपि मितिसर्वप्रसंबंधः १६ । १७ शिष्टाचारोऽपि कर्मणां प्राबल्ये मानमित्याह येनेति १८ ननु निश्चितं १९ अकृत्येति केवलं देवं निष्कलमित्यर्थः २० नतयेति देवदोऽप्येहोहिकीहानिः सुसहा पुरुषकारदोऽप्येतुपरलोकहानिर्दु

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ वसिष्ठस्त्वचसंवाद्ब्रह्मभूयुधिष्ठिर २ देवमानुषयोः किंस्विकर्मणोः श्रेष्ठमित्युत ॥ पुरावसिष्ठो भगवान्पितामहमपृच्छत ३ ततः पद्मोद्भवो राजन् देवदेवः पितामहः ॥ उवाच मधुरं वाक्यमर्थवद्वेदुभूषितम् ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नाभीजं जायते किंचिन्नबीजेन विनाफलम् ॥ बीजाद्वीजं प्रभवति बीजादेव फलं स्मृतम् ५ यादृशं वपते बीजं क्षेत्रमासाद्य कर्षकः ॥ सुकृते दुष्कृते वापितादृशं लभते फलम् ६ यथा बीजं विना क्षेत्रमुत्तं भवति निष्फलम् ॥ तथा पुरुषकारेण विना देवं न सिध्यति ७ क्षेत्रं पुरुषकारस्तु देवं बीजमुदाहृतम् ॥ क्षेत्रबीजसमायोगात्ततः सस्यं सृज्यते ८ कर्मणा फलं निर्वृत्तिं स्वयमश्रातिकारकः ॥ प्रत्यक्षं दृश्यते लोके कृतस्यापकृतस्य च ९ शुभेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा ॥ कृतं फलं तिसर्वत्र नाकृतं भुज्यते कचित् १० कृती सर्वत्र लभते प्रतिष्ठां भाग्यसंयुताम् ॥ अकृती लभते ब्रह्मक्षते क्षारावसेचनम् ११ तपसा रूपसौभाग्यं रत्नानि विविधानि च ॥ प्राप्यते कर्मणा सर्वं न देवादकृतात्मना १२ तथा स्वर्गश्च भोगश्च निष्ठाया च मनीषिता ॥ सर्वपुरुषकारेण कृतेनेहोपलभ्यते १३ ज्योतीषि त्रिदशाना गायक्षाश्च दार्कमारुताः ॥ सर्वे पुरुषकारेण मानुष्या देवतांगताः १४ अथो वामित्रवर्गो वा ऐश्वर्यं वा कुलाश्रितम् ॥ श्रीश्चापि दुर्लभं मोक्षं तु यैवाकृतकर्मभिः १५ शौचेन लभते विप्रः क्षत्रियो विक्रमेण तु ॥ वैश्यः पुरुषकारेण शूद्रः शुश्रूषया श्रियम् १६ नादातारं भजंत्यर्थी न क्लीबं नापि निष्क्रियम् ॥ नाकर्मशीलं न शूरं नैवातपस्विनम् १७ येन लोकास्त्रयः सृष्टा दैत्याः सर्वाश्च देवताः ॥ स एष भगवान्विष्णुः समुद्रे तप्यते तपः १८ स्वं चेत्कर्म कुरुन्मात्सर्वमेवाफलं भवेत् ॥ लोको देवं समालक्ष्य उदासीनो भवेन्ननु १९ अकृत्वा मानुषं कर्म यो देवमनुवर्तते ॥ वृथा श्राम्यति संप्राप्य पतिं क्लीबमिव गिरा २० न तथा मानुषलोके भयमस्ति शुभाशुभे ॥ यथा त्रिदशलोके हि भयमन्येन जायते २१ कृतः पुरुषकारस्तु देवमेवानुवर्तते ॥ न देवमकृते किंचित्कस्याचिद्वा तु महति २२ यथा स्थानान्यनिस्थानि दृश्यंते देवतेष्वपि ॥ कथं कर्म विना देवं स्थास्यति स्थापयिष्यतः २३ न देवतानि लोकेऽस्मिन् व्यापारं याति कस्यचित् ॥ व्यासेन जयं त्युग्रमात्मा भिभवशंकया २४

रंतेत्यर्थः अन्येन पापेन २१ अकृते कर्माभावे सति आकस्मिकनिधिलामादावपि किंचित्कर्मस्थे वेति भावः २२ यथेति स्थानानि इंद्रादिलोका अप्यनित्या दृश्यंते ताराकृतिणां देवानां भवः पातदर्शनादित्यर्थः कर्मविना पुण्येन कर्मणा विना देवं देवसमूहः कथं स्थास्यति देवमपि कर्ममूलमेवेत्यर्थः २३ व्यापारं पुण्यरूपं यात्यनुमोदंते उग्रधर्मविग्रहं २४

विग्रहो वैरं तथा हि ऋषीणां तपसि देवा विग्रमाचरंति ऋषयश्च भवनादय इन्द्रादीनामभिभवकुर्वती तिसौ कम्बो प्रसिद्धं यद्यप्येवं कर्म परस्वं देवर्षीणामस्ति तथाप्यदेवं देवाभावो न वक्तुं शक्य इत्यर्थः २५ अत्र मानमाह कथमिति यतो यस्माद्देवं प्रवर्तते तस्य कर्मणोऽपि देवं विना कथमुत्पातिः स्यात्कथमपि पुण्यवन्त एव च मे प्रवर्तते तर्धोऽप्युपयं वर्द्धते अन्यथा सर्वेऽपि धर्मे प्रवर्तंरन्नित्यर्थः । एवं लोकवदेव स्वर्गोऽपि गुणाः भोगाः यथा बहुधनो भूयसा वाणिज्येन भूयांसं लभते न तद्वदिवदेतदिति भावः २६ आत्मेति एवं प्रवृत्तेरपि देवाधीनत्वेऽपि कर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः कृतस्य पुण्यपापादेः २७ कृतमिति पुण्यमपि पापेन प्रतिहन्यते पापमपि पुण्येनेति तयोः फलं यथोक्तं स्वर्गनरकं बानप्राप्नोतीत्यर्थः २८ शरणं गृहं यथा ह्यस्तनोऽपराधः श्वस्तनेन सत्कारेणापनीयते एवं देवमपि पुण्यातिशयात् प्रतिहन्यते इत्यर्थः २९

ऋषीणां देवतानां च सदा भवति विग्रहः ॥ कस्य वाचा ह्यदेवं स्याद्यतो देवं प्रवर्तते २५ कथं तस्य समुत्पत्तिर्यतो देवं प्रवर्तते ॥ एवं त्रिदशलोकेऽपि प्राप्यंते बहवो गुणाः २६ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी कृतस्याप्यकृतस्य च २७ कृतं चाप्यकृतं किंचित्कृतं कर्मणिसिद्धयति ॥ सुकृतं दुष्कृतं कर्म न यथार्थं प्रपद्यते २८ देवानां शरणं पुण्यं सर्वं पुण्यैरवाप्यते ॥ पुण्यशीलं नरं प्राप्य किं देवं प्रकरिष्यति २९ पुराययाति विभ्रष्टश्चावितः पतितः क्षितौ ॥ पुनरारोपितः स्वर्गं दौहित्रैः पुण्यकर्मभिः ३० पुरूरवाश्च राजर्षिर्द्विजैरभिहितः पुरा ॥ ऐल इत्यभिविख्यातः स्वर्गं प्राप्नोमहीपतिः ३१ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैः सत्कृतः कोसलाधिपः ॥ महर्षिशापात्सौदासः पुरुषादत्वमागतः ३२ अश्वत्थामाचरामश्च मुनिपुत्रौ धनुर्धरौ ॥ न गच्छतः स्वर्गं लोकं सुकृतेनेह कर्मणा ३३ वसुर्यज्ञशतैरिष्ट्वा द्वितीय इव वासवः ॥ मिथ्याभिधानेनैकेन रसातलतलंगतः ३४ बलिवैरोचनिर्बद्धो धर्मपाशेन दैवतैः ॥ विष्णोः पुरुषकारेण पातालसदनः कृतः ३५ शक्रस्योद्गम्य चरणं प्रस्थितो जनमेजयः ॥ द्विजस्त्रीणां वधं कृत्वा किं देवेन न वारितः ३६ अज्ञानाद्ब्राह्मणं हत्वा स्पृष्टो बालवधेन च ॥ वैशंपायनविप्रर्षिः किं देवेन न वारितः ३७ गोप्रदानेन मिथ्या च ब्राह्मणेभ्यो महामखे ॥ पुरानृगश्च राजर्षिः ककलासत्वमागतः ३८ धुंधुमारश्च राजर्षिः सत्रेष्वेव जरांगतः ॥ प्रीतिदायं परित्यज्य सुष्वापसगिरिव्रजे ३९ पांडवानां त्वं तं राज्याधर्तारं त्रैर्महाबलैः ॥ पुनः प्रत्याहृतं चैव न देवाद्भुजसंश्रयात् ४० तपो नियमसंयुक्ता मुनयः संशितव्रताः ॥ किं देवबलाच्छापमुत्सृजंते न कर्मणा ४१ पापमुत्सृजते लोके सर्वं प्राप्य सुदुर्लभम् ॥ लोभमोहसमापन्नं न देवं त्रायते नरम् ४२ यथाग्निः पवनोद्धूतः सुसूक्ष्मोऽपि महान् भवेत् ॥ तथा कर्म समायुक्तं देवं साधुविवर्धते ४३ यथा तैलक्षयादीपः प्रहासमुपगच्छति ॥ तथा कर्मक्षयादेवं प्रहासमुपगच्छति ४४

अत्रैवायं दृष्टांतानाह पुरेत्यादिना ३० । २१ विपर्ययेऽपि दृष्टांतमाह अश्वेति २१ । ३३ मिथ्याभिधानेन पशुपत्नश्च तिरप्रमाणमित्येवं रूपेण रसातलस्य भूमेस्तलमधोभागं ३४ । ३५ पापमपि ते जीयसां न दोषायेत्याह शक्रस्येति द्वाभ्यां चरणं द्विजस्त्रीदूषणरूपं कर्म कृत्वा प्रस्थितः इति संबंधः ३६ । ३७ पुण्यमपि केषांचिन्नप्राणायेत्याह गोप्रदानेनेति ककलासत्वं सरत्वं ३८ प्रीतिदायं देवैर्दत्तं वरं सुष्वापसत्रफलं नाप्तवानित्यर्थः ३९ न देवात् प्रत्याहृतमपि तु भुजसंश्रयादेवेत्यर्थः ४० किं देवबलाच्छापमुत्सृजंते न कर्मणानपि तु कर्मणैवोत्सृजंते न तु देवबलादित्यर्थः ४१ पारंपारिकं प्रति सर्वमेव श्रियादिकं गुणजातं लोके प्राप्य उपेत्यापितमुत्सृजते इति योजना तथा च भाणकः देवेन दत्तं कर्मणानाशितमिति । एतदेव स्पष्टयति लोमेति ४२ । ४३ देवस्य कर्माधीनत्वमाह द्वाभ्यां यथेति ४३ । ४४

नशनेवा १८ द्वादशवार्षिक्यादीक्षायांउपवासंव्रतार्थक्षीराद्याहारं व्रतंच 'पयोब्राह्मणस्यव्रतंयवामूराजन्यस्यामिक्षावैश्यस्य'इतिश्रुतिप्रसिद्धं अभिषेकंद्वादशवार्षिकंतीर्थाटनंवा वीरस्था
नात्स्वर्गादपिविशिष्यते ब्रह्मलोकप्रदमेतद्व्यमित्यर्थः १९ कायिकंघर्ममुक्त्वावाचिकमाह अधीत्येति २० मानसंघर्मविवृणोति येति २१ । २२ । ११ । २४ । २५ । २६ । २७

मंत्रोच्चारणं जिगीषाद्यर्थवृत्त्या । सोमाभिषेदोदक्षिणाविनाशवृत्त्या । होमोमंत्रविनाशवृत्त्या । एतैस्त्रिभिर्वर्षापरंतत्सर्वमेधयावादिनोभवतीत्यर्थः २८ प्राप्तौ प्राप्त्यर्थः २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनील
कंठीयेभारतभावदीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ केपूज्याइत्यादिनापूर्वोक्तधर्मानुविष्टोति तत्रापिचक्षुर्व्यादित्यादिनाआतिथ्यं कर्तव्यमुक्तं तद्विदुषोऽप्यध्यायेन १ यदमुत्रेहचहितं तद्वदेतिशेषः २
ब्रह्मभानंदात्मा । स्वर्गः सत्यसंकल्पत्वादिसिद्धिः । तपः स्वाध्यायोसाधनं यस्य स्वर्गस्य । 'यस्तमात्मानमनुविद्य विजानाति सर्वांश्च लोकानां प्रोति सर्वांश्च कामान्' इति श्रुतेः सत्यप्रत्ययः १ । ४ अक्ष

यन्मंत्रेभवतिवृत्तापयुज्यमानेयत्सोमेभवतिवृत्ताभिषूयमाणे ॥ यच्चाग्रौभवतिवृत्ताभिषूयमाने तत्सर्वंभवतिवृत्ताभिधीयमाने २८ इत्येतद्विषयाप्रोक्तमुक्तवानस्मि
यद्विभो ॥ शुभाशुभफलप्राप्तौ केमतः श्रोतुमिच्छसि २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन० आनुशासन० दानधर्मे कर्मफलकोपाख्याने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केपूज्याः केन मस्कार्या कान्नमस्यसि भारत ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वयेभ्यः स्पृहयसे नृप १ उत्तमापद्रुतस्यापियत्र तेवर्तते मनः ॥ मनुष्यलो
के सर्वस्मिन् यदमुत्रेहचाप्युत २ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्पृहयामि द्विजातिभ्यो येषां ब्रह्म परं धनम् ॥ येषां स्वप्रत्ययः स्वर्गस्तपः स्वाध्यायसाधनम् ३ येषां बालाश्च
वृद्धाश्च पितृपैतामर्हो धुरम् ॥ उद्धहंति न सीदंति तेभ्यो वै स्पृहयाम्यहम् ४ विद्यास्वभिविनीतानां दांतानां मृदुभाषिणाम् ॥ श्रुतवृत्तोपपन्नानां सदाक्षरविदां
सताम् ५ संसत्सु वदतां तात हंसानां मिव संघशः ॥ मम ल्यरूपा रुचिरादिव्यजीमूतानिः स्वनाः ६ सम्यगुच्चरितावाचः श्रूयंते हि युधिष्ठिर ॥ शुश्रूषमाणे नृपतौ
प्रेत्य चेह सुखावहाः ७ ये चापितेषां श्रोतारः सदा सदासि संमताः ॥ विज्ञानगुणसंपन्नास्तेभ्यश्च स्पृहयाम्यहम् ८ सुसंस्कृतानि प्रयताः शुचीनि गुणवांति च ॥ दद
त्यत्रानितृप्त्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ९ ये चापि सततं राजस्तेभ्यश्च स्पृहयाम्यहम् ॥ शक्यं ह्येवाह्वेयो दुर्नदा तु मनसूयितुम् १० शूरावीराश्च शतशः संतिलोके
युधिष्ठिर ॥ येषां संख्यायमानानां दानशूरो विज्ञेयते ११ धन्यः स्याद्यद्यहं भूयः सौम्यब्राह्मणकोऽपि वा ॥ कुले जातो धर्मगतिस्तपोविद्यापरायणः १२ न मे त्व
तः प्रियतरो लोकेऽस्मिन् पांडुनंदन ॥ त्वत्तथापि प्रियतरा ब्राह्मणा भरतर्षभ १३ यथाममप्रियतमास्त्वतो विप्राः कुरूतम ॥ तेन सत्येन गच्छेयं लोकान्यत्र सशां
तनुः १४ न मे पिता प्रियतरो ब्राह्मणेभ्यस्तथा भवत् ॥ न मे पितुः पिता वापि ये चान्येऽपि सुहृज्जनाः १५ न हि मे वृजिनं किंचिद्विद्यते ब्राह्मणेष्विह ॥ अणुवायादिवा
स्थूलं विद्यते साधु कर्मसु १६ कर्मणामनसा वापि वाचा वापि परंतप ॥ यन्मे कृतं ब्राह्मणेभ्यस्तेनाद्यनतपाम्यहम् १७ ब्रह्मण्य इति मामाहुस्तया वाचाऽस्मि तौ
षितः ॥ एतदेव पवित्रेभ्यः सर्वेभ्यः परमं स्मृतम् १८ पश्यामि लोकानमलां बुचीन ब्राह्मणयायिनः ॥ तेषु मे तात गंतव्यमह्नाय च चिराय च १९

रं ब्रह्म तद्विदां ९ हंससाहस्यं क्षीरनीरयोरिवात्मानात्मनो विवेचनात् १ नृपतौ नृपतेः समीपे उच्चरिताः ७ । ८ । ९ अनसूयितुं असूयावर्ज्यया स्यात्तया १० । ११ ब्राह्मणकः कुत्सि
त ब्राह्मणोऽपि यद्यहं स्यां तर्हि धन्यः किमु त कुले जातः १२ । १३ । १४ । १५ वृजिनं संकटं कलाशेति यावत् पूज्यत्वादेव तान् पूजयामि न तु फलायेत्यर्थः १६ तेन ब्राह्मणाराधनेन अद्यशरपं
जरस्थोऽपि न तपामि न कथं प्राप्नोमीति त्वानुभवदर्शयति १७ ब्रह्मण्यो ब्रह्मजातौ ब्रह्मकः १८ यायिभ्योऽनुचरस्य मे १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ तेजस इति ब्रह्मणा द्विभ्येत् न तु तत्र तेजस्तपसीस्वीये प्रकाशयेदित्यर्थः तेजः क्रोशबलं तपोयोगबलम् २५ तयोस्तपस्तेजसो ब्राह्मणक्षत्रियस्य योर्व्यवसायः फलमभिभ
वरूपं शीघ्रं तीव्रं तथापि तपस्विन एवेतरान् हन्युर्न तेजस्विन इत्यर्थः २६ भूय इति ल्यट् लोपे पंचमी अकोपनं ब्राह्मणं प्राप्य यद्भूयः बहुतरं उभयं तपस्तेज आरुखं स्यात् तद्वत्संखंडितं भवतीति शेषः क्षमावत्सुप्रयु
क्तं तेजो बह्वपि तूलराशिवत्सद्यो नश्यतीत्यर्थः । उभयत उभयं चेत्तद्वत्संखंडितं तपस्तेज आदिद्वयं न निःशेषं नश्यति किंतु शेषम् । क्षमावता संखंडितस्य

यथाभर्त्राश्रयो धर्मः स्त्रीणां लोके युधिष्ठिर ॥ स देवः सागतिर्नान्याक्षत्रियस्य तथा द्विजाः २० क्षत्रियः शतवर्षो च दशवर्षो द्विजोत्तमः ॥ पिता पुत्रौ च विज्ञेयौ तयोर्हि ब्रा
णो गुरुः २१ नारी तु पत्युभावे वै देवं कुरुते पतिम् ॥ पृथिवी ब्राह्मणालाभे क्षत्रियं कुरुते पतिम् २२ पुत्रवच्च ततो रक्ष्या उपास्या गुरुवच्चते ॥ अग्निवच्चोपचर्या वै ब्राह्म
णाः कुरु सत्तम २३ ऋजून्सतः सत्यशीलान्सर्वभूतहिते रतान् ॥ आशी विषानिव कुद्धान् द्विजान् परिचरेत्सदा २४ तेजसस्तपसश्चैव नित्यं विभ्ये युधिष्ठिर ॥ उभे चैते
परित्याज्ये ते जश्चैव तपस्तथा २५ व्यवसायस्तयोः शीघ्रमुभयोरेव विद्यते ॥ हन्युः कुद्धान् महाराज ब्राह्मणा ये तपस्विनः २६ भूयः स्यादुभयं दत्तं ब्राह्मणाद्यदकोपनात् ॥
कुर्यादुभयतः शेषं दत्तं शेषं न शेषयेत् २७ दंडपाणि र्यथा मोषुपालो नित्यं हिरक्षयेत् ॥ ब्राह्मणा ब्रह्मचर्यं तथा क्षत्रियः परिपालयेत् २८ पितेव पुत्रान् रक्षेत्था ब्राह्मणान् ध
र्मचेतसः ॥ गृहे चैषामवेक्षेत्थाः किंस्विदस्तीति जीवनम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणानां तु ये लोकाः प्रतिश्रुत्य पितामह ॥ न प्रयच्छंति मोहात्ते के भवंति महाद्युते १ एतन्मे तत्त्वतो ब्रूहि धर्मधर्मभृतां वर ॥ प्रतिश्रुत्य दुरात्मा
नोन प्रयच्छंति ये नराः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ योनदद्यात् प्रतिश्रुत्य स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ आशास्तस्य हताः सर्वाः क्लीबस्येव प्रजाफलम् ३ यां रार्त्रि जायते जीवो यां रा
त्रिं च विनश्यति ॥ एतस्मिन् तरे यद्यत्सुकृतं तस्य भारत ४ यच्च तस्य द्रुतं किंचिद्दत्तं वा भरतर्षभ ॥ तपस्तपमथो वापि सर्वतस्योपहन्यते ५ अथैतद्वचनं प्रादुर्धर्मशा
स्त्रविदो जनाः ॥ निशम्य भरत श्रेष्ठ बुद्ध्या परमयुक्तया ६ अपि चोदाहंस्तीमं धर्मशास्त्रविदो जनाः ॥ अश्वानां श्यामवर्णानां सहस्रेण समुच्यते ७ अत्रैवोदाहरंतीम
मिति हासं पुरातनम् ॥ शृगालस्य च संवादं वानरस्य च भारत ८ तौ सखा यौ पुरा ह्यास्तां मानुषत्वे परंतप ॥ अन्यां योनिं समापन्नौ शार्गाली वानरी तथा ९ ततः परा
सून्वा दत्तं शृगालं वानरोऽब्रवीत् ॥ श्मशानमध्ये संप्रेक्ष्य पूर्वजातिमनुस्मरन् १० किं त्वया पापकं पूर्वकृतं कर्म सुदारुणम् ॥ यस्त्वं श्मशाने मृतकान् पूतिकान् त्सि कुत्सि
तान् ११ एवमुक्तः प्रत्युवाच शृगालो वानरं तदा ॥ ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्य न मया तदुपाहतम् १२

तस्यादाशिष्टं तु न शेषयेन्न शिष्यते अपि तु निःशेषमेव नश्यतीत्यर्थः २० । २८ अस्तीति अभावित्वे ह्यमित्यर्थः २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनी० भा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणानामिति १
२ । ३ । ४ । ५ निशम्य विचार्य ६ अपि चेति तत्र प्रायश्चित्तं सहस्रश्यामवर्णं दानं अशक्यमनुष्ठातुमत्तपस्तपःपापं दुर्जरमिति भावः ७ अत्रैव प्रतिश्रुतस्य अप्रदाने विषये ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ ब्रुवतोऽध्यापकस्य कथां कथयतो मुखात् श्रुते १९ श्रुतश्चायमिति हासः कृष्णस्य कथास्य नृगकथां कथयतो वासुदेवस्य वा मुखात् श्रुतोऽयमर्थः १७ । १८ आशावंध्याशा १९
२० अक्षय्यं पित्र्यमुद्दिष्टं दानं भुंक्ते इत्यक्षय्यभुगभिः २१ अगदसंकाशः चिकित्सकतुल्यः २२ शांतिरिष्टेन शांत्याहितेन क्षेमेण । 'रिष्टेक्षेमे' इति मेदिनी २३ । २४ । २५ । २६ इतः अस्मि
श्लोके ब्राह्मण एव दानपात्रमिति प्रघटकार्थः २० तीर्थमपि ब्राह्मण एवेत्याह महादिति २८ ॥ इति० अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ अ ॥ मित्रसौ

तत्कृते पापकीयोनिमापन्नोऽस्मि प्लवंगम् ॥ तस्मादेवं विधं भक्षयामि बुभुक्षितः १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृगालो वानरं प्राह पुनरेव नरोत्तम ॥ किं त्वया पातकं कर्म
कृतं येनासि वानरः १४ ॥ वानर उवाच ॥ सदा चाहं फलाहारो ब्राह्मणानां प्लवंगम् ॥ तस्मान्न ब्राह्मणस्वतु हर्तव्यं विदुषा सदा ॥ समं विवादो मोक्तव्यो दातव्यं च प्रतिश्रु
तम् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्ब्रुवतो राजन् ब्राह्मणस्य मया श्रुतम् ॥ कथां कथयतः पुण्यां धर्मज्ञस्य पुरातनीम् १६ श्रुतश्चापि मया भूयः कृष्णस्यापि विशांपते ॥
कथां कथयतः पूर्वब्राह्मणं प्रति पांडव १७ न हर्तव्यं विप्रधनं क्षतव्यं तेषु नित्यशः ॥ बालाश्वनावमंतव्यादरिद्राः कृपणा अपि १८ एवमेव च मानित्यं ब्राह्मणाः संदिशं
ति वै ॥ प्रतिश्रुत्य भवेद्देयं नाशाकार्या द्विजोत्तमे १९ ब्राह्मणो ह्याशया पूर्वकृतया पृथिवीपते ॥ सुसमिद्धो यथा दीप्तः पावकस्तद्विधः स्मृतः २० यं निरीक्षेत संकुद्ध आश
या पूर्वजातया ॥ प्रदहेच्च हितं राजन् कक्षमक्षय्यभुग्यथा २१ स एव हि यदा तुष्टो वचसा प्रतिनंदति ॥ भवत्यगदसंकाशो विषये तस्य भारत २२ पुत्रान्पौत्रान्पशुंश्चैव
बांधवान्सचिवांस्तथा ॥ पुरंजनपदं चैव शांतिरिष्टेन पोषयेत् २३ एतद्विपरमं तेजो ब्राह्मणस्येह दृश्यते ॥ सहस्रकिरणस्येव सवितुर्धरणीतले २४ तस्माद्दातव्यमे
वेह प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिर ॥ यदीच्छेच्छोभनां जातिं प्राप्तुं भरतसत्तम २५ ब्राह्मणस्य हि दत्तेन ध्रुवं स्वर्गो ह्यनुत्तमः ॥ शक्यः प्राप्तुं विशेषेण दानं हि महती क्रिया २६ इतो
दत्तेन जीवंति देवताः पितरस्तथा ॥ तस्माद्दानानि देयानि ब्राह्मणेभ्यो विजानता २७ महाद्विभरत श्रेष्ठ ब्राह्मणस्तीर्थमुच्यते ॥ वेलायां न तु कस्यांचिद्गच्छेद्दिप्रोद्यपू
जितः २८ ॥ इति श्रीम० अ० आनु० दानधर्मशृगालवानरसंवादे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मित्रसौ हार्दयोगेन उपदेशं करोति यः ॥ जा
त्याऽधरस्य राजर्षेदोषस्तस्य भवेन्न वा १ एतदिच्छामितत्त्वेन व्याख्यतुं वै पितामह ॥ सूक्ष्मा गतिर्हि धर्मस्य यत्र मुह्यति मानवाः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्त
यिष्यामि शृणुराज न यथाक्रमम् ॥ ऋषीणां वदतां पूर्वश्रुतमासीद्यथापुरा ३ उपदेशो न कर्तव्यो जातिहीनस्य कस्यचित् ॥ उपदेशो महान् दोषा उपाध्यायस्य भाष्यते
४ निदर्शनमिदं राजन् शृणु मे भरतर्षभ ॥ दुरुक्तवचने राजन् यथा पूर्वयुधिष्ठिर ५ ब्रह्माश्रमपदे वर्तमानं हि मवतः शुभे ॥ तत्राश्रमपदं पुण्यं नानादृशगणायुतम् ६ ना
नागुल्मलताकीर्णमृगद्विजनिषेवितम् ॥ सिद्धचारणसंयुक्तं रम्यं पुष्पितकाननम् ७ व्रतिभिर्बहुभिर्भक्तिर्गतापसैरुपसेवितम् ॥ ब्राह्मणैश्च महाभागैः सूर्यज्वलनसन्निभैः ८
हादेत्यध्यायेन नीचाय धर्मरहस्यं न दद्यादित्युक्तं । मित्रमुपकारप्रपेक्षोपकर्ता । तुष्टुपकारमनपेक्षोपकर्ता । लोभात्कृपया वेत्यर्थः १ । २ । ३ उपाध्यायस्योपदेशकर्तुः भाष्यते
न शूद्राय मतिदद्यादित्यादिशास्त्रेण ४ दुरुक्तं दुःस्वस्थं नीचं प्रति उक्तं वचनं ५ । ६ । ७ व्रतिभिर्बहुभिर्भक्तिर्गतापसैरुपसेवितम् ८

९ यतिभिः संन्यासिभिः १० दयान्वितः सर्वभूताभयदानेन प्रव्रज्यां कृतवानित्यर्थः ११ दीक्षानियमं १२ तपस्येतपः करिष्ये १३ वक्तुमभिगंतुं वज्रगतावित्यस्य रूपं प्रव्रजयितुं विधिवत्स्वोचितं
कर्मस्याजयितुं १४ । १५ लिंगं संन्यासिचिह्नं सेवकस्य तव प्रव्रज्यानधिकारात्प्रयुक्तं १६ । १७ । १८ आत्मनः प्रियं विज्ञेयं कस्य शृशूषाख्यस्य स्वधर्मस्य त्यागं लिंगधारणानधिकारेऽपि
नियमव्रतसंपन्नैः समाकीर्णतपस्विभिः ॥ दीक्षितैर्भरत श्रेष्ठ यथाहारैः कृतात्मभिः ९ तपोध्ययनघोषैश्चनादितं भरतर्षभ ॥ बालखिल्यैश्च बहुभिर्यतिभिश्च निषेवि
तम् १० तत्र कश्चित्समुत्साहं कृत्वा शूद्रो दयान्वितः ॥ आगतो ह्याश्रमपदं पूजितश्च तपस्विभिः ११ तांस्तु दृष्ट्वा मुनिगणान् देवकल्पान्महौजसः ॥ विविधां वहतो दीक्षां
संप्राहृष्यत भारत १२ अथास्य बुद्धिरभवत्तपस्ये भरतर्षभ ॥ ततोऽब्रवीत्कुलपतिपादौ संगृह्य भारत १३ भवत्प्रसादादिच्छामि धर्मं वक्तुं द्विजर्षभ ॥ तन्मां त्वं भगव
न्वक्तुं प्रव्रजयितुमर्हसि १४ वर्णावरोऽहं भगवन् शूद्रो जात्याऽस्मि सत्तम ॥ शुश्रूषां कर्तुमिच्छामि प्रपन्नाय प्रसीद मे १५ ॥ कुलपतिरुवाच ॥ न शक्यमिह शूद्रेण लिंग
माश्रित्य वर्तितुम् ॥ आस्यतां यदि ते बुद्धिः शुश्रूषानिरतो भव १६ शुश्रूषया परालोकानवाप्स्यसि न संशयः १७ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तस्तु मुनिना शूद्रोर्चित
य नृप ॥ कथमत्र मया कार्यं श्रद्धाधर्मपराचमे १८ विज्ञातमेवं भवतु करिष्ये प्रियमात्मनः ॥ गत्वाऽऽश्रमपदाद्दूरमुदजं कृतवांस्तु सः १९ तत्र वेदीं च भूमिं च देवताय
तनानि च ॥ निवेश्य भरत श्रेष्ठ नियमस्थोऽभवन्मुनिः २० अभिषेकांश्च नियमान् देवताय तनेषु च ॥ बलिं च कृत्वा हुत्वा च देवतां चाप्यपूजयत् २१ संकल्पनियमो
पेतः फलाहारो जितेन्द्रियः ॥ नित्यं सन्निहिताभिस्तु ओषधीभिः फलैस्तथा २२ अतिथीन्पूजयामास यथावत्समुपागतान् ॥ एवं हि सुमहान्कालो व्यत्यक्राम तत
स्यैव २३ अथास्य मुनिरागच्छत्संगत्या वै तमाश्रमम् ॥ संपूज्य स्वागतेन र्षिर्विधिवत्समतोषयत् २४ अनुकूलाः कथाः कृत्वा यथागतमपृच्छत् ॥ ऋषिः परमतेज
स्वीधर्मात्मा संशितव्रतः २५ एवं सुबहुशस्तस्य शूद्रस्य भरतर्षभ ॥ सोऽगच्छदाश्रममृषिः शूद्रं द्रष्टुं न र्षभ २६ अथ तं तापसं शूद्रः सोऽब्रवीद्भरतर्षभ ॥ पितृकार्यं क
रिष्यामि तत्र मेऽनुग्रहं कुरु २७ बाढमित्येष तं विप्र उवाच भरतर्षभ ॥ शुचिर्भूत्वा शूद्रस्तु तस्य र्षेः पाद्यमानयत् २८ अथ दर्भांश्च वन्याश्च ओषधीर्भरतर्षभ ॥ पवित्र
मासनं चैव वृत्तीं च समुपानयत् २९ अथ दक्षिणमावृत्य वृत्तीं च रमशैर्षिकम् ॥ कृतामन्यायतो दृष्ट्वा तं शूद्रमृषिरब्रवीत् ३० कुरुष्वेतां पूर्वशीर्षाभिर्वा श्रोदङ्मुखः शुचिः ॥
सच तत्कृतवान् शूद्रः सर्वयदृषिरब्रवीत् ३१ यथोपदिष्टं मे धावी दर्भांर्घादियथातथम् ॥ हव्यकव्यविधिं कृत्स्नमुक्तं तेन तपस्विना ३२ ऋषिणा पितृकार्ये च सच धर्मपथे
स्थितः ॥ पितृकार्यं कृते चापि विसृष्टः स जगाम ह ३३ अथ दीर्घस्य कालस्य सतप्यन् शूद्रतापसः ॥ वने पंचत्वमगमत्सुकृतेन च तेन वै ३४ अजायत महाराजवंशे स च
महायुतिः ॥ तथैव स ऋषिस्तात कालधर्ममवाप ह ३५ पुरोहितकुले विप्रजातो भरतर्षभ ॥ एवंप्रतितत्र संभूता बुभौशूद्रमुनीतदा ३६

त्यागमात्रे सर्वस्याधिकारात् उदजं पर्णशालां १९ वेदीं पूजार्थं भूमिशयनाद्यर्थम् २० अभिषेकान्निर्वाहं संध्यं स्नानानि २१ संकल्पस्य नियमो निग्रहः चित्तवृत्तिनिरोध इति यावत् तेन उपेतः २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ तृतीं च रमशैर्षिकीं आसनं कूर्चं पश्चिमाग्रे ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

क्रमेणवर्धितौचापिविद्यासुकुशलाबुधौ ॥ अथर्ववेदेवेदेचबभूवर्षिःसुनिष्ठितः ॥ कल्पप्रयोगेचोत्पन्नेज्योतिषेषपरंमन्त्रः ३७ सांख्येचैवपराप्रीतिस्तस्यचैवंव्यव
र्धत ॥ पितर्युपरतेचापिकृतशौचस्तुपार्थिवः ३८ अभिषिक्तःप्रकृतिभीराजपुत्रःसपार्थिवः ॥ अभिषिक्तेनसक्रुषिरभिषिक्तःपुरोहितः ३९ सतंपुरोधासुख
मवसद्भरतर्षभ ॥ राज्यंशशासधर्मेणप्रजाश्चपरिपालयन् ४० पुण्याहवाचनेनित्यंधर्मकार्येषुचासकृत् ॥ उत्स्मयन्प्राहसच्चापिद्वाराजापुरोहितम् ४१ एवंस
बहुशोराजन्पुरोधसमुपाहसत् ॥ लक्षयित्वापुरोधास्तुबहुशस्तंनराधिपम् ४२ उत्स्मयंतंचसततंदृष्ट्वाऽसौमन्युमाविशत् ॥ अथशून्येपुरोधास्तुसहराज्ञासमा
गतः ४३ कथाभिरनुकूलाभीराजानंचाम्यरोचयत् ॥ ततोऽब्रवीन्नरेन्द्रंपुरोधाभरतर्षभ ४४ वरमिच्छाम्यहंत्वेकंत्वयादत्तंमहाद्युते ४५ ॥ राजोवाच ॥ वराणांतिशतं
दद्यांकिंवतैकंद्विजोत्तम ॥ स्नेहाच्चबहुमानाच्चनास्त्यदेयंहिमेतव ४६ ॥ पुरोहितउवाच ॥ एवंवैवरमिच्छामियदितुष्टोऽसिपार्थिव ॥ प्रतिजानीहितावत्त्वंसत्यं
यद्वदनानृतम् ॥ भीष्मउवाच ॥ बाढमित्येवतराजाप्रत्युवाचयुधिष्ठिर ॥ यदिज्ञास्यामिवक्ष्यामिअजानन्नतुसंवदे ४८ ॥ पुरोहितउवाच ॥ पुण्याहवाचने
नित्यंधर्मकृत्येषुचासकृत् ॥ शांतिहोमेषुचसदाकिंत्वंहससिर्वीक्ष्यमाम् ४९ सवीडवैभवतिहिमनोमेहसतात्वया ॥ कामयाशापितोराजन्नान्यथावक्तुमर्हसि ५०
सुव्यक्तंकारणंह्यत्रनतेहास्यमकारणम् ॥ कौतूहलमेसुभृशंतत्त्वेनकथयस्वमे ५१ ॥ राजोवाच ॥ एवमुक्तेत्वयाविप्रयदवाच्यंभवेदपि ॥ अवश्यमेववक्तव्यंशृणुष्वै
कमनाद्विज ५२ पूर्वदेहेयथावृत्तंतन्निबोधद्विजोत्तम ॥ जातिस्मराम्यहंब्रह्मव्रधानेनमेशृणु ५३ शूद्रोऽहमभवंपूर्वतापसोभृशसंयुतः ॥ ऋषिरुग्रतपास्त्वंच
तदाऽभूद्विजसत्तम ५४ प्रीयताहितदाब्रह्मन्ममानुग्रहबुद्धिना ॥ पितृकार्येत्वयापूर्वमुपदेशःकृतोऽनघ ५५ ब्रह्मादभेदेषुहव्येचकव्येचमुनिसत्तम ॥ एतेनकर्मदो
षेणपुरोधास्त्वमजायथाः ५६ अहंराजाचविप्रेन्द्रपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ मत्कृतस्योपदेशस्यत्वयाऽज्ञातमिदंफलम् ५७ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्प्रहसेत्वांद्विजो
त्तम ॥ नत्वांपरिभन्ब्रह्मन्प्रहसामिगुरुर्भवान् ५८ विपर्ययेणमेमन्युस्तेनसंतप्यतेमनः ॥ जातिस्मराम्यहंतुभ्यमतस्त्वांप्रहसामिवै ५९ एवंतवोग्रंहितपउपदे
शेननाशितम् ॥ पुरोहितत्वमुत्सृज्ययतस्वत्वंपुनर्भवे ६० इतस्त्वमधमामन्यामायोनिंप्राप्स्यसेद्विज ॥ गृह्यतांद्रविणंविप्रपूतात्माभवसत्तम ६१ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततोविसृष्टोराज्ञातुविप्रोदानान्यनेकशः ॥ ब्राह्मणेभ्योददौवित्तंभूमिग्रामांश्चसर्वशः ६२ कच्छ्राणिचीर्त्वाचततोयथोक्तानिद्विजोत्तमैः ॥ तीर्थानिचापिगत्वावै
दानानिविविधानिच ६३ दत्वागाश्चैवविप्रेभ्यःपूतात्माभवदात्मवान् ॥ तमेवचाश्रमंगत्वाचचारविपुलंतपः ६४

५५ । १० मत्कृतस्यमह्यंकृतस्य ५८ । १९ विपर्ययेणशूद्रोऽप्यहंजातिस्मरोजातः पुनिरपिस्त्वंपुरोहितोजातइतिवैपरीत्येन मन्युर्दैन्यं ६० भवेनवनिमित्तं ६१ । ६२ । ६३ । ६४

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ सत्यानृतेनवाणिज्येनघनलोमेमेत्यर्थः । सत्यानृतेनवाणिज्यमितिस्मृतिः ७३ विनिश्चयनिश्चेतव्यं । ७४ ७५ ॥ इतिअ० मी० भा० दश
मोऽध्यायः ॥ १० ॥ कीदृशेइति श्रीमानेवददासीतिश्रीकरान्योगानकथयितुमध्यायः । श्रीःरूपोदायादिशोभातद्युतापआधनसमृद्धिःश्रीःपद्मेत्युच्यते १ पर्यपृच्छतश्रियमित्यपकृष्यते १
ततःसिद्धिंपरांप्राप्तोब्राह्मणोराजसत्तम ॥ संमतश्चाभवत्तेषामाश्रमेतन्निवासिनाम् ६५ एवंप्राप्तोमहत्कच्छ्रमृषिःसन्नपसत्तम ॥ ब्राह्मणेननवक्तव्यंतस्माद्वर्णावरे
जने ६६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ एतेषुकथयन्नाजन्ब्राह्मणोनप्रवृष्यति ६७ तस्मात्सद्भिर्नवक्तव्यंकस्यचिक्किंचिदग्रतः ॥ सूक्ष्मागतिर्हि
धर्मस्यदुर्ज्ञेयाह्यकृतात्मभिः ६८ तस्मान्मौनेनमुनयोदीक्षाकुर्वन्तिचादृताः ॥ दुरुक्तस्यभयाद्राजन्नाभाषन्तेचकिंचन ६९ धार्मिकागुणसंपन्नाःसत्यार्जवसम
न्विताः ॥ दुरुक्त्वाचाभिहितैःप्राप्नुवन्तीहदुष्कृतम् ७० उपदेशोनकर्तव्यःकदाचिदपिकस्यचित् ॥ उपदेशाद्वितत्पाषं ब्राह्मणःसमवाप्नुयात् ७१ विमृश्यतस्मा
त्प्राज्ञेनवक्तव्यंधर्ममिच्छता ॥ सत्यानृतेनहिहृतउपदेशीहिनस्तिहि ७२ वक्तव्यमिहपृष्टेनविनिश्चित्यविनिश्चयम् ॥ सचोपदेशःकर्तव्योयेनधर्ममवाप्नुयात् ७३
एतत्तेसर्वमाख्यातमुपदेशकृतेमया ॥ महानक्लेशोहिभवतितस्मान्नोपदेशोदिह ७४ ॥ इतिश्रीम० अ० आ० दानधर्मेऽशूद्रमुनिसंवादेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशेपुरुषेतातस्त्रीषुवाभरतर्षभ ॥ श्रीःपद्मावसतेनित्यंतन्मेब्रूहिपितामह १ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामियथावृत्तंयथाश्रुतम् ॥ रु
क्मीणीदेवकीपुत्रसन्निधौपर्यपृच्छत २ नारायणस्यांकगतांज्वलन्तींदृष्ट्वाश्रियंपद्मसमानवर्णाम् ॥ कौतूहलाद्विस्मितचारुनेत्रापप्रच्छमातामकरध्वजस्य ३ कानी
हमूतान्युपसेवसेत्वंसंतिष्ठसेकानिचसेवसेत्वम् ॥ तानित्रिलोकेश्वरभूतकांतितत्त्वेनमेब्रूहिमहर्षिकल्पे ४ एवंतदाश्रीरभिभाष्यमाणादेव्यासमक्षंगरुडध्वजस्य ॥ उ
वाचवाक्यंमधुराभिधानंमनोहरंचंद्रमुखीप्रसन्ना ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ वसामिनित्यंसुमगेप्रगल्भेदक्षेनरेकर्मणिवर्तमाने ॥ अक्रोधनेदेवपरेकृतज्ञेजितेंद्रियेनित्यमुदीर्ण
सत्वे ६ नाकर्मशीलेपुरुषेवसामिननास्तिकेसांकरिकेकृतघ्ने ॥ नभिन्नवृत्तेनचंद्रशंसवर्णेनचापिचौरेनगुरुष्वसूये ७ येचाल्पतेजोबलसत्वमानाःक्लिश्यंतिकुप्यंतियत्र
तत्र ॥ नचैवतिष्ठामितथाविधेषुनरेषुसंगुप्तमनोरथेषु ८ यश्चात्मनिप्रार्थयतेनकिंचिद्यश्चस्वभावोपहतांतरात्मा ॥ तेष्वल्पसंतोषपरेषुनित्यंनरेषुनाहंनिवसामिस
म्यरू ९ स्वधर्मशीलेषुचधर्मवित्सृष्टोपसेवानिरतेचदांति ॥ कृतात्मनिक्षांतिपरेसमर्थेक्षांतासुदांतासुयथाऽबलासु १० सत्यस्वभावार्जवसंयुतासुवसामिदेवद्विजपू
जिकासु ॥ प्रकीर्णभांडामनपेक्ष्यकारिणींसदाचभर्तुःप्रतिकूलवादिनीम् ११ परस्यवेशमाभिरतामलज्जामेवंविधांतांपरिवर्जयामि ॥ पापामचोक्षामवलेहिनीं
चव्यपेतधैर्यांकलहप्रियांच १२

३ उपसेवसेगजतुरगादिरूपेण संतिष्ठसेधैर्यां दार्ढ्यं दौर्ध्र्यादिरूपेण पुरुषेवससि ३
देव्या रुक्मिण्या ५ प्रगल्भेवाग्निनि दक्षे अनलसे देवपरे देवाराधननिष्ठे ६ नृशंसवर्णे निष्ठुराक्षरभाषिणि असूये असूयावति ७ तेजःशौर्यं सत्वं बुद्धिः यत्र तत्र विशिष्टपुरुषे संगुप्तमनोरथेषु अन्यत्र
ध्यायंत्यन्यदृशयंतितद्दृशेषु ८ स्वभावेत्यादेर्मौढ्योपहतचित्तइत्यर्थः ९ स्वधर्मेति सार्द्धं श्लोकः १० । ११ पापानिर्दयां अचोक्षां अशुचिं अवलेहिनीं सृक्किर्णिलिलिहानांसदा कुद्रामित्यर्थः १३

यानादिपुत्रमणीयेषुसर्वेषुसमीत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ यस्मिन्निति लक्ष्मीप्राप्तायुषायादृत्यर्थः १८ । १९ भावेनआदरेण शरीरमृताशरीरवती २० नाहमिति नारायणादन्यत्रधर्मा
विद्वद्भिरूपैववसामिनशरीरेत्यर्थः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीवेभारतभावदीपि एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॐ ॥ स्त्रीपुंसयोरिति पूर्वाध्यायांतेसर्वदेवधर्मयशो
निद्राभिभूतांसततंशयानामेवंविधांतांपरिवर्जयामि ॥ सत्यासुनित्यंप्रियदर्शनासुसौभाग्ययुक्तासुगुणान्वितासु १३ वसामिनारीषुपतिव्रतासुकल्याणशीला
सुविभूषितासु ॥ यानेषुकन्यासुविभूषणेषुयज्ञेषुमेघेषुचवृष्टिमत्सु १४ वसामिफुल्लासुचपद्मिनीषुनक्षत्रवीथीषुचशारदीषु ॥ गजेषुगोष्ठेषुतथाऽऽसनेषुसरःसु
फुल्लोत्पलपंकजेषु १५ नदीषुहंसस्वननादितासुकौचावधुष्टस्वरशोभितासु ॥ विकीर्णकूलडुमराजितासुतपस्विसिद्धद्विजसेवितासु १६ वसामिनित्यंसुबहूद
कासुसिंहैर्गजैश्चाकुलितोदकासु ॥ मत्तेगजेगोवृषभेनरेंद्रेसिंहासनेसत्पुरुषेषुनित्यम् १७ यस्मिन्नजनोहव्यभुजंजुहोतिगोब्राह्मणंचार्चतिदेवताश्च ॥ कालेचपु
ष्पैर्बलयःक्रियंतेतस्मिन्नगृहेनित्यमुपैमिवासम् १८ स्वाध्यायनित्येषुसदाद्विजेषुक्षत्रेचधर्माभिरतेसदैव ॥ वैश्येचकृष्याभिरतेवसामिशूद्रेचशुश्रूषणानित्ययुक्ते
१९ नारायणेत्वेकमनावसामिसर्वेणभावेनशरीरभूता ॥ तस्मिन्निधर्मःसुमहान्निविष्टोब्रह्मण्यताचात्रतथाप्रियत्वम् २० नाहंशरीरेणवसामिदेविनेवंमयाशक्य
मिहाभिधातुम् ॥ भावेनयस्मिन्निवसामिपुंसिसर्वधर्मयशोर्थकामैः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनप० आनुशास० दानधर्मेश्रीरुक्मिणीसंवादे
एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्त्रीपुंसयोःसंप्रयोगेस्पर्शःकस्याधिकोभवेत् ॥ एतस्मिन्नसंशयेराजनयथावद्वक्तुमर्हसि १
भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ भंगास्वनेनशक्रस्ययथावैरमभूत्पुरा २ पुराभंगास्वनोनामराजर्षिरितिधार्मिकः ॥ अपुत्रःपुरुषव्याघ्र
पुत्रार्थयज्ञमाहरत् ३ अग्निष्टुतंसराजर्षिरिंद्रद्विष्टमहाबलः ॥ प्रायश्चित्तेषुमर्त्यानांपुत्रकामेषुचेष्ट्यते ४ इंद्रोज्ञात्वातुतंयज्ञमहाभागःसुरेश्वरः ॥ अंतरंतस्यराज
र्षेरन्विच्छन्नियतात्मनः ५ नचैवास्यांतरंराजनसददर्शमहात्मनः ॥ कस्यचिस्वथकालस्यमृगयांगतवानृपः ६ इदमंतरमित्येवशक्रो नृपममोहयत् ॥ एकाश्वेनच
राजर्षिर्भ्रातृद्वेणमोहितः ७ नदिशोऽविंदतनृपःक्षुत्पिपासादितस्तदा ॥ इतश्चेतश्चैराजनश्रमनृष्णान्वितोनृप ८ सरोऽपश्यत्सुरुचिरंपूर्णपरमवारिणा ॥
सोऽवगाह्यसरस्तातपाययामासवाजिनम् ९ अथपीतोदकंसोऽश्वंक्षेबद्धानृपोत्तमः ॥ अवगाह्यततःस्नातस्तत्रस्त्रीत्वमवाप्तवान् १० आत्मानंस्त्रीकृतंदृष्ट्वावी
डितोनृपसत्तमः ॥ चिंतानुगतसर्वात्माव्याकुलेंद्रियचेतनः ११ आरोहिष्येकथंत्वश्वंकथंयास्यामिवैपुरम् ॥ इष्टेनाग्निष्टुताचापिपुत्राणांशतमौरसम् १२ जातं
महाबलानामेतान्प्रवक्ष्यामिकित्वहम् ॥ दारेषुचात्मकीयेषुपौरजानपदेषुच १३

यंकामैरितिकामसुखद्विरपिलक्ष्मीवत्स्वस्तीत्युक्तं

तत्रस्त्रीषुपुमर्थेक्षयाकामसुखद्विरस्तीतिलक्ष्मीकामेनकामिन्यःप्रीतिमत्योलक्ष्मीबुद्ध्यापूजनीयाइत्यध्यायतात्पर्यम् । स्पर्शःवैषयिकसुखम् ११ । ३ वैरमूलमाहाग्निष्टुतमिति त्रिगुणितोऽग्निष्टो
मोऽग्निष्टुततत्रस्त्रीभिरैवसूयतेसच 'पुत्रं ददाति दाशुषे' इतिमंत्रवर्णास्पुत्रप्रदःकपुःसर्वेन्द्रद्विष्टस्तत्रैवस्वशापाभ्यामावाह ४ यज्ञं कृतमिति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

मृदुत्वादयःस्त्रीगुणाभागताः १४ कर्कशत्वादयःपुरुषगुणानष्टाः केननिमित्तेनमेमस्त्रीत्वममवदितिसंबंधः १५ । १६ स्त्रीकृतःइंद्रेणस्त्रीत्वंप्रापितः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
मृदुत्वंचतनुत्वंचविक्रवत्वंतथैवच ॥ स्त्रीगुणाःक्रुपिभिःप्रोक्ताधर्मतत्त्वार्थदर्शिभिः १४ व्यायामेकर्कशत्वंचवीर्यंचपुरुषगुणाः ॥ पौरुषंविप्रनष्टंस्त्रीत्वंकेनापि
मेऽभवत् १५ स्त्रीभावात्पुनरश्वंतंकथमारोढुमुत्सहे ॥ महतात्वथयत्नेनआरुह्याश्वंनराधिपः १६ पुनरायात्पुरंतातस्त्रीकृतोनृपसत्तमः ॥ पुत्रादाराश्वभृत्या
श्वपौरजानपदाश्वते १७ किंत्विदंत्वितिविज्ञायविस्मयंपरमंगताः ॥ अथोवाचसराजर्षिःस्त्रीभूतोवदतांवरः १८ मृगयामस्मिनिर्यातोबलैःपरिवृतोदृढम् ॥
उद्धातःप्राविशंघोरामटवींदैवचोदितः १९ अटव्यांचसुघोरायांतृष्णातोर्निष्ठचेतनः ॥ सरःसुरुचिरप्रख्यमपश्यंपक्षिभिर्वृतम् २० तत्रावगाढःस्त्रीभूतोदैवे
नाहंकृतःपुरा ॥ नामगोत्राणिचाभाष्यदाराणांमंत्रिणांतथा २१ आहपुत्रांस्ततःसोऽथस्त्रीभूतःपार्थिवोत्तमः ॥ संप्रीत्याभुज्यताराज्यंवनंयास्यामिपुत्रकाः
२२ एवमुक्त्वापुत्रशतंवनमेवजगामह ॥ गत्वाचैवाश्रमंसातुतापसंप्रत्यप्रयत् २३ तापसेनास्यपुत्राणामाश्रमेष्वभवच्छतम् ॥ अथसाऽऽदायतान्सर्वानपूर्व
पुत्रानभाषत् २४ पुरुषत्वेसुतायूयंस्त्रीत्वेचमेशतंसुताः ॥ एकत्रभुज्यताराज्यंभ्रातृभावेनपुत्रकाः २५ सहिताभ्रातरस्तेऽथराज्यंभुजिरेतदा ॥ तान्दृष्ट्वा
भ्रातृभावेनभुंजानानराज्यमुत्तमम् २६ चिंतयामासदेवेन्द्रोमन्युनाथपरिष्ठुतः ॥ उपकारोऽस्यराजर्षेःकृतोनापकृतंमया २७ ततोब्राह्मणरूपेणदेवराजःशत
क्रतुः ॥ भेदयामासतान्गत्वानगरंनृपात्मजान् २८ भ्रातृणांनास्तिसौभ्रात्र्येऽप्येकस्यापितुःसुताः ॥ राज्यहेतोर्विवदिताःकश्यपस्यसुरासुराः २९ यूयंभं
गास्वनापत्यास्तापसस्येतेरेसुताः ॥ कश्यपस्यसुराश्चैवअसुराश्चसुतास्तथा ३० युष्माकंपैतृकराज्यंभुज्यतेतापसात्मजैः ॥ इंद्रेणभेदितास्तेतुयुद्धेऽन्योन्य
मपातयन् ३१ तच्छ्रुत्वातापसांचापिसंतप्ताप्ररुोदह ॥ ब्राह्मणच्छन्नानाम्येत्यामिंद्रोऽथाम्वपृच्छत् ३२ केनदुःखेनसंतप्तारोदिषित्वंवरानने ॥ ब्राह्मणंतं
ततोदृष्ट्वासास्त्रीकरुणमब्रवीत् ३३ पुत्राणांदिशतेब्रह्मकालेनविनिपातिते ॥ अहंराजाऽभवंविप्रतत्रपूर्वशतंमम ३४ समुत्पन्नंस्वरूपाणांपुत्राणांब्राह्मणोत्तम ॥
कदाचिन्मृगयायातउद्धातो गहनेवने ३५ अवगाढश्चसरसिस्त्रीभूतोब्राह्मणोत्तम ॥ पुत्रान्तराज्येप्रतिष्ठाप्यवनमस्मिततोगतः ३६ स्त्रियाश्वमेपुत्रशतंतापसेन
महात्मना ॥ आश्रमेजनितं ब्रह्मन्नीतं तत्रगरंमया ३७ तेषांचवैरमुत्पन्नंकालयोगेनवैद्विज ॥ एतच्छोचाम्यहंब्रह्मन्दैवेनसमाभिष्टुता ३८ इंद्रस्तांदुःखितां
दृष्ट्वाअब्रवीत्पुरुषं वचः ॥ पुरासुदुःसहंभद्रेममदुःखंत्वयाकृतम् ३९ इंद्रद्विष्टेनयजतामामनाहूयधिष्ठितम् ॥ इंद्रोऽहमस्मिदुर्बुद्धेवैरंतेपातितंमया ४० इंद्रं दृष्ट्वा
तुराजर्षिःपादयोःशिरसागतः ॥ प्रसीदन्निदशश्रेष्ठपुत्रकामेनसक्रतुः ४१ इष्टास्त्रिदशशार्दूलतत्रमेक्षंतुमर्हसि ॥ प्रणिपातेनतस्येंद्रःपरितुष्टोवरंददौ ४२

प्रत्यपद्यतभर्तृत्वेनस्वीकृतवती २३ । २४ । २५ । २६ स्त्रीत्वदानेनद्विगुणितपुत्रप्राप्तिरूपउपकारपवजातोस्त्रीत्वकृतोऽपकारइत्यर्थः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४
स्वरूपाणांस्वस्येवरूपंयेषांतेषां ३५ । ३६ स्त्रियाःस्त्रीभूतस्यमेमम ३७ । ३८ । ३९ इंद्रद्विष्टेनअग्निष्टुतायज्ञेन विहितमधिष्ठितंक्रतूनितीशेषः ४० । ४१ । ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । अध्यायतात्पर्यमाहस्त्रियाहति ५२ । ५३ । ५४ ॥ इतिअनुशासनं नीलकंठीयेभारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ तदेवं गौतमीसुदर्शनशुक्रप्रभृतीनामाख्यानैर्बद्धछोपगतेषु दुःखेष्वनुद्विग्नमना अतिथिभक्तानां शंस्यादिष्वर्चनान् श्रियं प्राप्नोति तस्याश्च फलं कामः इन्द्रियप्रीतिरूपः सा च स्त्रीणां मेव भूयसी पुंसस्त्वल्पतरस्ये तावताग्रयेनोक्तं । तमिमं कामं तुच्छीकृत्य परमसुखावासिकामस्य पूर्वोक्ताननुद्वेगादीनुपासीनस्य वक्ष्यमाणविधिना परमेश्वरमाराधयिष्यतो हेयं दोषजातं वक्तुमयमध्याय आरभ्यते किमिति लो कयात्रा ऐहिकशिष्टव्यवहारहितं च पारलौकिकं श्रेयस्तदर्थिना किं कर्तव्यं किमवश्यमनुष्ठेयं लोकयात्रां लोकद्वयश्रेयःसाधनं १ कर्मपथान्स्वाभाविककर्ममार्गान् २ प्राणातिपातो हिंसा ३

पुत्रास्ते कतमे राजन् जीवन्ते तत्प्रचक्ष्वमे ॥ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः पुरुषस्याथ येऽभवन् ४३ तापसीतु ततः शक्रमुवाच प्रयतांजलिः ॥ स्त्रीभूतस्य हि ये पुत्रास्ते मे जीवन्तु वासव ४४ इंद्रस्तु विस्मितो दृष्ट्वा स्त्रियं प्रच्छतां पुनः ॥ पुरुषोत्पादिता ये ते कथं द्वेष्याः सुतास्तव ४५ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः स्नेहस्तेभ्योऽधिकः कथम् ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि तन्मे वक्तुमिहार्हसि ४६ ॥ रुयुवाच ॥ स्त्रियास्त्वभ्यधिकः स्नेहो न तथा पुरुषस्य वै ॥ तस्मात्तेश्च जीवन्तु ये जाताः स्त्रीकृतस्य वै ४७ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तस्ततस्त्विद्रः प्रीतो वाक्यमुवाच ह ॥ सर्वेषु वेदजीवन्तु पुत्रास्ते सत्यवादिनि ४८ वरंचवृणुराजेंद्रयं त्वमिच्छसि सुव्रत ॥ पुरुषत्वमथ स्त्री त्वमतो यदा भिकांक्षसे ४९ ॥ रुयुवाच ॥ स्त्रीत्वमेव वृणेश्चक्रपुंस्त्वं नेच्छामि वासव ॥ एवमुक्तस्तु देवेंद्रस्तां स्त्रियं प्रत्युवाच ह ५० पुरुषत्वं कथं त्यक्त्वा स्त्रीत्वं चोदय सेविभो ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच स्त्रीभूतो राजसत्तमः ५१ स्त्रिया पुरुषसंयोगे प्रीतिरभ्यधिका सदा ॥ एतस्मात्कारणाच्छक्रस्त्रीत्वमेव वृणोम्यहम् ५२ रमिताभ्य धिकं स्त्रीत्वे सत्यं वै देवसत्तम ॥ स्त्रीभावेनाहितुष्यामि गम्यतां त्रिदशाधिप ५३ एवमस्त्विति चोक्त्वा तामा पृच्छच्च त्रिदिवंगतः ॥ एवं स्त्रियामहाराज अधिका प्रीतिरु च्यते ५४ ॥ इति श्रीम० अनुशासन० आनुशास० दानधर्मभंगाखनोपाख्याने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं कर्तव्यं मनुष्येण लोकयात्रा हितार्थिना ॥ कथं वै लोकयात्रां तु किंशीलश्च समाचरेत् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ कायेन त्रिविधं कर्म वाचा चापि चतुर्विधम् ॥ मनसा त्रिविधं चैव दशकर्मपथास्त्यजेत् २ प्राणातिपातः स्तैन्यं च परदारानथापि च ॥ त्रीणि पापानि कायेन सर्वतः परिवर्जयेत् ३ असत्प्रलापं पारुष्यं पैशुन्यमनृतं तथा ॥ चत्वारि वाचाराजेंद्र न जल्पे नानुचितयेत् ४ अनभिध्यापरस्वेषु सर्वसत्त्वेषु सौहृदम् ॥ कर्मणां फलमस्तीति त्रिविधं मनसा चरेत् ५ तस्माद्वाक्कायमनसानाचरेदशुभं नरः ॥ शुभाशुभान्या चरन् हितस्य तस्याश्नुते फलम् ६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मलोकयात्राकथने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

असत्प्रलापं ग्राम्यवार्तादि । पारुष्यं निष्ठुरभाषणं । पैशुन्यं राजद्वारादौ परदोषसूचनं । अनृतं मिथ्यावादः परपीडाकरः । मनसाऽप्येवं वदित्वा भीतिनानुचितयेत् ४ अनभिध्यातिष्ठो केन परद्रव्येष्वभिध्यानं परस्यानिष्ठचित्तं न वेदवादेषु नास्ति क्यमिति त्रीणि त्याज्यानि लक्षयेत् । दशत्यजेदित्युपक्रमात् ५ शुभमर्हि साद्यास्तिक्यातं अशुभमर्हि सादिनास्तिक्यातं फलं मुभयंदुःखादिस्वर्गनरकांतं ६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अशुभानि परित्यज्य शुभान्याचरता यज्जपत्यर्चयन् जानन्न स्वयमेव पृच्छति त्वयेति । आप्तयेयमाप्तेयं पितामहस्यापि ईशावर्तयामिणे सर्वप्रपञ्चयर्थे चतुर्थी । शूलसंभवस्य स्मादित्या नंदायेत्यर्थः १ बभ्रवे विशालाय । बभ्रुर्वैश्वानर इत्यादिर्विशालेऽपि गलेऽन्यवदिति मेदिनी । महाभाग्यमैश्वर्यं गुरावित्यादिः सप्तम्यपिषष्ठयर्थे अयं कर्तृजगत्कारणमव्याकृता रुधंतस्य योनये उत्पत्तिप्रलयस्थानाय २ योहीति । सर्वगतः सर्वोपादानत्वात् सर्वत्र न दृश्यते दृष्ट्वा प्रशरीरत्वादात्मत्वाच्च ३ ब्रह्माविराट् विष्णुः सूत्रात्मा सुरेशः प्राज्ञस्तेषां त्रिष्टा उपादानं प्रभुर्निमित्तं उपासते स्वस्वोपाधित्यागेनाधिगच्छति ४ प्रकृतीनां पंचतन्मात्राहंकारमहदव्यक्तानां विश्वकारणानां पुरुषस्य जीवात् भोक्तुरित्यर्थः पंचमर्थेष्वष्टी । 'इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः ॥ महतः परमव्यक्तमव्यक्तात् पुरुषः परः ॥ पुरुषा ब्रह्म परं किंचित्साकाशासापरागतिः' इति आत्मेंद्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः इति च श्रुतेभ्यस्तत्त्वेभ्यः परः निष्कलः । चित्यतेन किंचिदपि चित्तयेदिति स्मृतेः सर्वचित्तात्यागेन प्राप्यते योगविद्धिः योगो बुद्ध्याद्यसंगस्तद्विद्धिः अक्षरमपरिणामि परमब्रह्म अत्यंतं परिच्छेदत्रयशून्यं तदेव असदव्याकृतद्रव्यं कारणं सद्रज्जुसर्पवद्वासमानमप्यसदनिर्वचनीय

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ त्वयाऽऽपगेयनामानि श्रुतानीह जगत्पतेः ॥ पितामहेशाय विभो नामान्याचक्ष्व शंभवे १ बभ्रवे विश्वरूपाय महाभाग्यं च तत्त्वतः ॥ सुरासुरगुरौ देवेशं करेऽव्यक्तयो नये ॥ २ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अशक्तोऽहं गुणान्वक्तुं महादेवस्य धीमतः ॥ यो हि सर्वगतो देवो न च सर्वत्र दृश्यते ३ ब्रह्मविष्णुसुरेशानां त्रिष्टा च प्रभुरेव च ॥ ब्रह्मादयः पिशाचां तां हि देवा उपासते ४ प्रकृतीनां परत्वेन पुरुषस्य च यः परः ॥ चित्यते यो योगविद्धिर्ऋषिभिस्तत्त्वद शिभिः ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म असत्तत्त्वसत्तयः ५ प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षोभयित्वा स्वतेजसा ॥ ब्रह्माणमसृजत् तस्माद्देवदेवः प्रजापतिः ६ को हि शक्तो गुणान्वक्तुं देवदेवस्य धीमतः ॥ गर्भजन्मजरायुक्तो मर्त्यो मृत्युसमन्वितः ७ को हि शक्तो भवं ज्ञातुं मद्भिः परमेश्वरम् ॥ ऋतेनारायणात्पुत्रशंखचक्रगदाधरात् ८ एष विद्वान्गुणश्रेष्ठो विष्णुः परमदुर्जयः ॥ दिव्यचक्षुर्महातेजा वीक्ष्यते योगचक्षुषा ९ रुद्रभक्त्या तु कृष्णेन जगद्ग्याप्तं महात्मना ॥ तं प्रसाद्य तदा देवं बर्ह्या किल भारत १० अर्थात्प्रिय तरत्वं च सर्वलोकेषु वैतदा ॥ प्राप्तवानेव राजेंद्र सुवर्णाक्षान् महेश्वरात् ११ पूर्णवर्षसहस्रं तु तप्तवानेष माधवः ॥ प्रसाद्य वरदं देवं चराचरगुरुं शिवम् १२ युगे युगे तु कृष्णेन तोषितो वै महेश्वरः ॥ भक्त्या परमया चैव प्रीतश्चैव महात्मनः १३

मित्यर्थः ५ प्रकृतिमायां पुरुषतत्त्वप्रतिबिंबितं चैतन्यं मायाशबलमव्याकृतमित्यर्थः । क्षोभयित्वा प्राणिकर्मानुरोधेन साम्यावस्थातः प्रच्याव्य स्वतेजसा स्वसत्तास्फूर्तिं प्रदानेन ब्रह्माणं महात्मसृजत् तस्मान्महत्सकाशादेवानां सूर्यादीनां देवः स्वामी प्रजापतिश्चतुर्मुखोऽभवदिति शेषः ६ यः असृजत्तस्य गुणान्वक्तुं शक्त इति योजना । धीमतः धिया बुद्ध्याऽहमिति मतोज्ञातोऽहं प्रत्ययगम्यो जीव इत्यर्थः । न हि बुद्ध्यादिपरिच्छिन्नस्तदगोचरं ब्रह्म परिच्छेत्तुमीष्ट इत्यर्थः ७ । ८ । ९ भक्त्या आराधनेन व्योमाद्यष्टमूर्तेभ्यः निनतद्वागं गत्वा जगद्ग्याप्तमित्यर्थः १० अर्थादिति अर्थत इत्यर्थो भोग्यव स्तुजातं तावत्प्रियं ततोऽपि प्रियतरः प्रत्यगात्मा तत्संवेषामंतरात्मत्वं प्राप्त इत्यर्थः । ब्रह्मविद्वद्भैव भवतीति श्रुतेस्तादात्म्यं प्राप्त इति भावः । अत्रादिति पाठेऽपि स एवार्थः । सुवर्णाक्षादिव्यदृष्टेः ११ शिवं प्रसाद्य तप्तवान् तपोऽपि शिवप्रसादं विना कर्तुं दुःशकमित्यर्थः १२ तोषोऽलंबुद्धिः प्रीतिः प्रसादोऽनुसृतं तदुभयं प्रापितः १३

पुत्रः सांबस्तत्प्राप्त्यर्थतपस्यन् १४ यस्माद्वैश्वर्यात् नमस्त्येभिरीश्वरं भक्ता इति नामानि शांभवान्मंत्रान् व्याख्यातुमर्थतो विवरीतुं तत्र हेतुः १५ यतो गुणान्वक्तुं शक्य इति विभूतिमैश्वर्यं कात्स्न्येन गुणज्ञानं तु आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्स्या विज्ञानेनेदं सर्वविदितं इति श्रुतेरात्मज्ञस्यैव भवति तथा विधोऽयमेव मत्स्वन्य इत्यर्थः १६ । १७ विष्णुरूपायेत्यनेन शिवाभिन्नो विष्णुरेव शिवस्य गुणान्वक्तुमीष्टे तयोरैकात्म्यात् भिन्नत्वे तु लोकेऽपीतरगुणानितरोन जानाति किमु तद्वैश्वर्यस्येति भावः । विश्वरूपायेति पाठेऽपि विश्वं विष्णुरेव 'नारायणः सर्वमिदं पुराणः नारायणपदे ब्रह्म' । विश्वं विष्णुः इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः पृच्छदपृच्छत् १८ नाम्नाभिनि यद्यपि मोक्षधर्मेऽपि शिवसहस्रनामस्तोत्रमुक्तमत एतत्कथनमनर्थकं प्रायतथापि तत्र चतुरधिकानि षट्शतानि नामानि सन्ति तेषामुक्तं संख्यापूरणमपि तत्रैव त्रिषु पर्णतया ब्रह्मयजुषाम्भितरुद्रियमिति वाक्यात् तत्रैव श्रुता त्रिषु पर्णशतरुद्रियाभ्यामुक्तमतस्तत्स्तोत्रं मोक्षाधिकारपाठात् वेदमंत्रगर्भितत्वाच्च नात्रैवर्णिकस्य

ऐश्वर्यं यादृशं तस्य जगद्योनेर्महात्मनः ॥ तदयं दृष्टवान् साक्षात्पुत्रार्थे हरिरच्युतः १४ यस्मात्परतरं चैव नान्यं पश्यामि भारत ॥ व्याख्यातुं देवदेवस्य शक्तो नामान्यशेषतः १५ एष शक्तो महाबाहुर्वक्तुं भगवतो गुणान् ॥ विभूतिं चैव कात्स्न्येन सत्यां माहेश्वरीं नृप १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तदा भीष्मो वासुदेवं महायशाः ॥ भवमाहात्म्यं संयुक्तमिदं माह पितामहः १७ ॥ भीष्म उवाच ॥ सुरासुरगुरो देवविष्णो त्वं वक्तुमर्हसि ॥ शिवाय विष्णु रूपाय यन्मां पृच्छयुधिष्ठिरः १८ नाम्नां सहस्रं देवस्य तं हि नाब्रह्मयोनिना ॥ निवेदितं ब्रह्मलोके ब्रह्मणो यत्पुराऽभवत् १९ द्वैपायन प्रभृतयस्तथा चेमेतपोधनाः ॥ ऋषयः सुवता दांताः शृण्वंतु गदतस्तव २० ध्रुवाय नंदिने होत्रे गोप्त्रे विश्वसृजेऽग्नये ॥ महाभाग्यं विभो ब्रूहि मुंढिनेऽथ कपर्दिने २१ ॥ वासुदेव उवाच ॥ न गतिः कर्मणां शक्या वेत्तुमीशस्य तत्त्वतः ॥ हिरण्यवर्धप्रमुखा देवाः सेंद्रामहर्षयः २२ न विदुर्यस्य भवनमादित्याः सूक्ष्मदर्शिनः ॥ सकथं नरमात्रेण शक्यो ज्ञातुं सतांगतिः २३ तस्याहमसुरघ्नस्य कांश्चिद्भगवतो गुणान् ॥ भवतां कीर्तयिष्यामि ब्रतेशाययथा तथम् २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान् गुणांस्तस्य महात्मनः ॥ उपस्पृश्य शुचिर्भूत्वा कथयामास धीमतः २५

ब्रह्मलोकांत फलार्थिनो ध्येयं युक्तमिति एतद्दानधर्मप्रसंगात्काम्यं । 'वेदान्तकृतज्ञानब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेत्पुण्यार्थमर्हं च कृत्स्नां ॥ वैश्यालोभं प्राप्नुयात्पुण्यं च नृद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुखं' इत्युपसंहारात् सर्ववर्णाधिकारिकंचततः पृथक्पठितं । एवं विश्वं विष्णुं षट्कार इत्यादि विष्णुसहस्रनामापि ज्ञेयं तत्रापि शूद्रः सुखमवाप्नुयादित्यंते स्मरणात् । न तेनैतद्वतार्थमिति पुनरत्रापि शिवाराधनमुक्तमित्याशयः १९ । २० ध्रुवाय कूटस्थाय नंदिने आनंदमयाय होत्रे कर्तृरूपाय विज्ञानमयाय गोप्त्रे कर्मफलप्रदानद्वारा रक्षित्री विश्वसृजे दक्षारूपाय अग्नये गार्हपत्यादि रूपाय षष्ठ्यर्थं चतुर्थः महाभाग्यमैश्वर्यं मुंढिने वस्तुतो निश्चूडाय कपर्दिने उपाधितश्चूडावते अयं भावः । तदा ब्रह्मः स्वरूपेऽवस्थानं वृत्तिसारूप्यमित्यत्र त्रैविद्यो गसूत्राभ्यां दासर्वासांचित्तवृत्तीनामभावस्तदा चित्तिर्निश्चूडेव स्वरूपमात्रेणावतिष्ठते यदा तु तत्तद्वृत्तिसारूप्यं भजते तदा चूडावती विशेषविज्ञानरूपा भवतीति तदिदमुक्तं मुंढिनेऽथ कपर्दिने इति २१ । २२ भवनं हाडांकाशाख्यं । 'शंभुराकाशमध्य' इति श्रुतेः आदित्या इन्द्रियाख्या देवाः । निघनमादिवेति पाठे लयमुदयं चेत्यर्थः २३ ब्रतेशाययत पूर्वकाणां यज्ञादीनां फलप्रदात्रे २४ धीमतः धिया ब्रह्मविद्यया मतो ज्ञातः २५

गीतासु तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येत मेव शरणं गच्छेति प्रोक्ताय कपर्दिने सगुणा वैव । निर्गुणस्य तु गौणानामानाम्नामभावादित्यर्थः २६ यद्दर्शनं सुदुष्करं दुर्लभं समाधिना योगेन २७ । २८ । २९ । ३० ३१ आराधयेति आराध्यस्य माहात्म्यं वासुदेव उवाच शुश्रूषध्वमित्यादिना । ननु मन्मना भवमा मेव शरणं प्रजेति स्वस्यैवोपेयत्वं वदतः कथमन्य आराध्यः स्यादिति चेन्न । मामेव विजानीहीति वदता स्तद्वृत्त्या परमात्मनोऽप्यस्मदर्थत्वोपपत्तेर्मांसांस्वेति वदत इन्द्रस्यैव देवस्योपेयत्वाभावात् । उपाधिनिष्कृष्टस्योपेयत्वं त्वस्मदादिसाधारणं न वासुदेवस्वोत्कर्षमर्हतीति शैवाः । वस्तुतस्तु यत्सर्वोपा

॥ वासुदेव उवाच ॥ शुश्रूषध्वं ब्राह्मणेन्द्रास्त्वं च तात युधिष्ठिर ॥ त्वंचापमेयनामानि शृणुष्वेह कपर्दिने २६ यदवाप्तं च मे पूर्वसां वहेतोः सुदुष्करम् ॥ यथावद्भगवान् दृष्टो मया पूर्वसमाधिना २७ शंबरे निहते पूर्वैरैकमिणेयेन धीमता ॥ अतीते द्वादशे वर्षे जांबवत्य ब्रवीद्धि मां २८ प्रद्युम्न चारुदेष्णादीन् रुक्मिण्या वीक्ष्य पुत्रकान् ॥ पुत्रार्थिनी मां सुपेत्य वाक्यमाह युधिष्ठिर २९ शूरं बलवतां श्रेष्ठं कांतं रूपमकल्मषम् ॥ आत्मतुल्यं मम सुतं प्रयच्छाच्युत माचिरम् ३० न हितेऽप्राप्य मस्ति हि त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ लोकान् सृजेस्त्वमपरानिच्छन् यदु कुलोद्बह ३१ त्वया द्वादश वर्षाणि व्रतीभूतेन शुष्यता ॥ आराध्य पशुभर्तारं रुक्मिण्यां जनिताः सुताः ३२ चारुदेष्णः सुचारुश्च चारुशो यशोधरः ॥ चारुश्रवाश्चारुयशः प्रद्युम्नः शंभुरेव च ३३ यथा ते जनिताः पुत्रा रुक्मिण्यां चारुविक्रमाः ॥ तथाममापित नयं प्रयच्छामधुसूदन ३४ इत्येवं चोदितो देव्यातामवोचं सुमध्यमाम् ॥ अनुजानीहि मां राक्षिकरिष्ये वचनं तव ३५ साचमाम ब्रवीद्ब्रह्म शिवाय विजयाय च ॥ ब्रह्मा शिवः काश्यपश्च नद्यो देवामनोनुगाः ३६ क्षेत्रौषधयो यज्ञवाहाश्छंदांस्यष्टिगणाध्वराः ॥ समुद्रा दक्षिणास्तोभाः क्रक्षाणि पितरो ग्रहाः ३७ देवपत्न्यो देवकन्या देवमातर एव च ॥ मन्वंतराणि गावश्च चंद्रमाः सविता हरिः ३८ सावित्री ब्रह्मविद्या च क्रतवो वत्सरास्तथा ॥ क्षणालवा मुहूर्ताश्च निमेषा युगपर्ययाः ३९ रक्षंतु सर्वत्र गतं त्वां यादव सुखाय च ॥ अरिष्टं गच्छ पंथानमप्रमत्तो भवानघ ४० एवं कृतस्वस्त्ययनस्तयाऽहंतोऽभ्यनुज्ञाय नरे पुत्रां ॥ पितुः समीपं नरसत्तमस्य मातुश्च राज्ञश्च तथाऽऽहुकस्य ४१ गत्वा समावेद्य दब्रवीन्मां विद्याधरेन्द्रस्य सुताभृशार्ता ॥ तानभ्यनुज्ञाय तदाऽतिदुःखाद्गदंतं वैवाति बलंचरामम् ॥ अथोचतुः प्रीतियुतौ तदानीं तपःसमृद्धिर्भवतोऽस्त्वविघ्नम् ४२ प्राप्यानुज्ञां गुरुजनादहं तां क्षर्यमचिंतयम् ॥ सोऽब्रह्मि मवंतं मां प्राप्य चैनं व्यसर्जयम् ४३ तत्राहमहुतान् भावानपश्यंगिरिसत्तमे ॥ क्षेत्रंच तपसां श्रेष्ठं पश्याम्यहुतमुत्तमम् ४४ दिव्यं वैष्णवपद्यस्य उपमन्योर्महात्मनः ॥ पूजितं देवगंधर्वैर्ब्राह्म्यालक्ष्म्या सनातनम् ४५ धवककुभकदंबनारिकेलैः कुरवककेतकजंघुपाटलाभिः ॥ वटवरुणकवत्सनाभिलैः सरलकपित्थप्रियालसालतालैः ४६

धिज्ञानं ब्रह्म अस्मदाद्यंतरतरं तदे

वमुख्यमस्मच्छब्दालंबनं वासुदेवशब्दितं माययामानुषवद्भूत्वा स्वप्राप्त्युपायभूतमुपास्य रूपमात्मनः स्वशास्त्रतत्त्वं स्वयमेव लोकागुग्रहार्थमुपदिशतीति न तयोर्भेदगंधोऽपीति ३२ । ३३ ते त्वया ३४ । ३५ । ३६ यज्ञवाहा इति छंदसा मेव विशेषणं छंदांसि वैदेव्यो हव्यमूहेति ब्राह्मणात् तेषां यज्ञवाहत्वसिद्धिः । स्तोभाः सामपूरणान्यक्षराणि हुंमा इत्यादीनि ३७ । ३८ । ३९ । ४० नरे पुत्रां क्रक्षराजस्य जांबवतो दुहितरं कर्षाद्रेत्यादि पाठः पत्नीमिति पाठे हेनरे त्रैविंसं बोधनं ४१ अभ्यनुज्ञाय स्थितं मामिति शेषः अथोचतुरित्यर्थः ४२ । ४३ तपसां धर्माणां तपस्विनां वा ४४ । ४५ । ४६

४७। ४८ मस्मराशिमिरिति मस्मच्छन्नैरभिभिः ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५ संप्रक्षालैः मेऽद्यादिभिश्चित्तशोधनं कुर्वद्भिः ५६ गोचारिणो गोवन्मुखेनैव चरतः हस्तव्यापारशून्या इत्यर्थः मरीचिपाश्च
 वरश्मिपानेनैव जीवन्तः ५७। ५८ तांस्तान्महतइति पाठे महत्तु इत्यध्याहारः ५९। ६० क्रीडन्तीति अहिंसाप्रतिष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्याग इति योगसूत्रात् सपनकुलादीनां वैरत्यागं लिङ्गेन तत्र स्थानां मुनीनां
 बदरीकुंदपुत्रागैरशोकाप्रातिमुक्तैः ॥ मधुकैः कोविदारैश्च पंकैः पनसैस्तथा ४७ वन्यैर्बहुविधैर्वृक्षैः फलपुष्पप्रदैर्युतम् ॥ पुष्पगुल्मलताकीर्णकदलीषण्डशो
 मितम् ४८ नानाशकुनिसंभोज्यैः फलैर्वृक्षैरलंकृतम् ॥ यथास्थानविनिक्षिप्तैर्भूषितं मस्मराशिमिः ४९ रुखानरशादूलसिंहद्वीपिसमाकुलम् ॥ कुरंगबहिणाकी
 र्णमार्जारभुजगावृतम् ॥ पूगैश्च मृगजातीनां महिषर्क्षनिषेवितम् ५० सकृत्प्रभिन्नैश्च गजैर्विभूषितं प्रहृष्टनानाविधपक्षिसेवितम् ॥ सुपुष्पितैरंबुधरप्रकाशैर्महीरु
 हाणांचनैर्विचित्रैः ५१ नानापुष्परजोमिश्रोगजदानाधिवासितः ॥ दिव्यस्त्रीगीतबहुलोमारुतोऽभिमुखो ववौ ५२ धारानिनादैर्विहगप्रणादैः शुभैस्तथा ब्रूहि तैः कुं
 जराणाम् ॥ गीतैस्तथा किन्नराणामुदारैः शुभैः स्वनैः सामगानांचवीर ५३ अर्चित्यं मनसाऽप्यन्यैः सरोभिः समलंकृतम् ॥ विशालैश्चाग्निशरणैर्भूषितं कुसुमावृतैः ५४
 विभूषितं पुण्यपवित्रतोयया सदा च जुष्टं नृपजन्हुकन्यया ॥ विभूषितं धर्मभृतां वरिष्ठैर्महात्मभिर्विद्विंसमानकल्पैः ५५ वाय्वाहारैरंबुपैर्जप्यनित्यैः संप्रक्षालैर्योगिभिर्ध्या
 ननित्यैः ॥ धूमप्राशैरूष्मपैः क्षीरपैश्च संजुष्टं च ब्राह्मणैर्द्वैः समन्तात् ५६ गोचारिणोऽथाश्मकुट्टादंतोलूखलिकास्तथा ॥ मरीचिपाः फेनपाश्च तथैव मृगचारिणः ५७ अश्वत्थ
 फलभक्षाश्च तथा ह्युदकशायिनः ॥ चीरचर्मांबरधरास्तथा वल्कलधारिणः ५८ सुदुःखान्नियमांस्तांस्तान्वहतः सुतपोधनान् ॥ पश्यन्मुनीन् बहुविधान् प्रवेशुमुपच
 क्रमे ५९ सुपूजितं देवगणैर्महात्मभिः शिवादिभिर्भारतपुण्यकर्मभिः ॥ रराजतच्चाश्रममंडलं सदा दिवी वराजन् शशिमंडलं यथा ६० क्रीडन्तीति सपनकुलादौ व्याघ्राश्च मि
 त्रवत् ॥ प्रभावादींस्तपसां सन्निकर्षान् महात्मनाम् ६१ तत्राश्रमपदेशेऽष्टैः सर्वभूतमनोरमे ॥ सेविते द्विजशादूलैर्वेदेदांगपारगैः ६२ नानानियमविख्यातैर्ऋषिभिः सु
 महात्मभिः ॥ प्रविशन्नेव चापश्यं जटाचीरधरं प्रभुम् ६३ तेजसा तपसा चैव दीप्यमानं यथाऽनलम् ॥ शिष्यैरनुगतं शांतं युवानं ब्राह्मणर्षभम् ६४ शिरसा वंदमानं मासुप
 मन्युरभाषत ६५ स्वागतं पुंडरीकाक्षसफलानितपांसिनः ॥ यः पूज्यः पूजयसि माद्रष्टव्यो द्रष्टुमिच्छसि ६६ तमहंप्रांजलिर्भूत्वा मृगपक्षिष्वथाग्निषु ॥ धर्मे च शि
 ष्यवर्गे च समपृच्छमनामयम् ६७ ततो मां भगवानाह सां प्रापरमवल्गुना ॥ लप्स्यसे तनयं कृष्ण आत्मतुल्यमसंशयम् ६८ तपःसुमहदा स्थायतोषयेशानमश्वरम् ॥
 इह देवः सपत्नीकः समाक्रीडत्यधोक्षज ६९ इहैनं देवतश्रेष्ठं देवाः सर्षिगणाः पुरा ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च ७० तोषयित्वा शुभान् कामान् प्राप्तवन्तो जनार्दन ॥ ते
 जसां तपसां चैव निधिः स भगवानिह ७१ शुभाशुभान्वितान् भावान्वि सृजन् संक्षिपन्नपि ॥ आस्ते देव्या सदा चित्तो यं प्रार्थयसि शत्रुहन् ७२ हिरण्यकशिपुर्योऽभूद्दानवो मे रुक्
 पनः ॥ तेन सर्वामैश्वर्यं शर्वात्प्राप्तं समावृद्धम् ७३ मत्स्यंतमहिंसादियमनियमनिष्ठावस्त्वं दर्शितं ९१ ९२ नियमाः अंबुपानादयस्तैरेवांबुपैः क्षीरपैरित्यादिनामभिः ख्यातैः प्रविशन्नेवापश्यमुपम
 न्युमिति शेषः ६१। ६४। ६५ पूज्यः सगुणः द्रष्टव्यो निर्गुणः ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१ भावान् सप्तकामादीन् चित्ताभिप्रायान् सृजन् नित्येन तां तर्षाभित्वं दर्शितं ७२ समानां संवत्सराणां सत्त्वं सत्त्वात् ७३

७४ ग्रहस्य मंदारनामः ७५ भगवता महादेवेन ७६ उत्पादितं तस्यैव दैत्यस्य हननार्थं ७७ नंदप्रभुः शक्यं दुर्दशं त्वात् ७८ जीर्णं जीर्णतृणवद्ध्यमित्यर्थः ७९ वरदत्तस्य सर्वशस्त्रावध्यस्त्वं भवेति दत्त
 वरस्य ८० अर्चमानाः सुरा असुरेन्द्रान् जघ्रुस्तेऽन्योन्यं कलहमकुर्वन्तित्यर्थः ८१। ८२। ८३। ८४। ८५ योगश्चंद्रसूर्यपर्जन्यपृथिव्यादिसृष्टिसामर्थ्यं शाश्वतं बलं ब्रह्मविद्योत्थम् ८६। ८७ आ
 तस्यैव पुत्रप्रवरोंमंदारो नाम विश्रुतः ॥ महादेवराच्छक्रं वर्षावृद्धमयोधयत् ७४ विष्णोश्चक्रं च तद्गौरं वज्रमाखंडलस्य च ॥ शीर्णपुराऽभवत्तातग्रहस्यांगेषु केशव
 ७५ यत्तद्भगवता पूर्वदत्तं चक्रं तवानघ ॥ जलांतरचरं हत्वा दैत्यं च बलगर्वितम् ७६ उत्पादितं वृषाकिं दीप्तज्वलनसन्निभम् ॥ दत्तं भगवता तुभ्यं दुर्धर्षं तेजसाऽ
 हुतम् ७७ न शक्यं द्रष्टुमन्येन वर्जयित्वा पिनाकिनम् ॥ सुदर्शनं भवत्येवं भवेनोक्तं तदा तु तत् ७८ सुदर्शनं तदा तस्य लोके नाम प्रतिष्ठितम् ॥ तज्जीर्णमभवत्ता
 तग्रहस्यांगेषु केशव ७९ ग्रहस्यातिबलस्यांगे वरदत्तस्य धर्मितः ॥ न शस्त्राणि वहंत्यंगे चक्रवज्रशतान्यपि ८० अर्चमानाश्च विबुधा ग्रहेण सुबलीयसा ॥ शिवदत्तव
 रान् जघ्रुः सुरेन्द्रान् सुराभृशम् ८१ तुष्टो विष्टुत्प्रभस्यापि त्रिलोकेश्वरतां ददौ ॥ शतं वर्षं सहस्राणां सर्वलोकेश्वरोऽभवत् ८२ ममैवानुचरो नित्यं भविताऽसीति चाब्र
 वीत् ॥ तथा पुत्रसहस्राणामयुतं च ददौ प्रभुः ८३ कुशद्वीपं च सददौ राज्ञेन भगवानजः ॥ तथा शतमुखो नाम धात्रा सृष्टो महासुरः ८४ येन वर्षं शतं साग्रमात्ममांसेर्हु
 तोऽनलः ॥ तं प्राह भगवांस्तुष्टः किं करोमीति शंकरः ८५ तं वै शतमुखः प्राह योगो भवतु मेऽहुतः ॥ बलं च दैवतश्रेष्ठं शाश्वतं संप्रयच्छ मे ८६ तथेति भगवानाह त
 स्य तद्वचनं प्रभुः ॥ स्वायं भुवः क्रतुश्चापि पुत्रार्थं भवत्पुरा ८७ आविश्ययोगेनात्मानं त्रीणि वर्षं शतान्यपि ॥ तस्य चोपददौ पुत्रान्सहस्रं क्रतुसंमितान् ८८ यो
 गेश्वरं देवगीतं वेत्थ कृष्णनसंशयः ॥ याज्ञवल्क्य इति ख्यातः ऋषिः परमधार्मिकः ८९ आराध्य समहादेवं प्राप्तवानतुल्यशः ॥ वेदव्यासश्च योगात्मा पराशरसुतो
 मुनिः ९० सोऽपि शंकरमाराध्य प्राप्तवानतुल्यशः ॥ वालखिल्यामघवता ह्यवज्ञाताः पुरा किल ९१ तैः क्रुद्धैर्भगवान् रुद्रस्तपसा तोषितो ह्यभूत् ॥ तांश्चापि दै
 वतश्रेष्ठः प्राह प्रीतो जगत्पतिः ९२ सुपर्णसो महर्तारं तपसोत्पादयिष्यथ ॥ महादेवस्य रोषाच्च आपो नष्टाः पुराऽभवन् ९३ ताश्च सप्तकपालेन देवैरन्याः प्रवर्तिताः ॥
 ततः पानीयमभवत्प्रसन्नेऽयं बकेभुवि ९४ अत्रेर्भार्याऽपि भर्तारं संत्यज्य ब्रह्मवादिनी ॥ नाहं तस्य मुनेर्भूयो वशगास्यां कथंचन ९५ इत्युक्त्वा सामहादेवमगच्छच्छ
 रणं किल ॥ निराहाराभयादत्रे स्त्रीणि वर्षं शतान्यपि ९६ अशेत मुसलेष्वेव प्रसादार्थं भवस्य सा ॥ तामब्रवीद्धसन् देवो भविता वै सुतस्तव ९७ विना भर्त्रा च रुद्रेण
 भविष्यति न संशयः ॥ वंशे तवैव नाम्ना तु ख्यातिर्यास्यति चोप्सिताम् ९८ विकर्णश्च महादेवं तथा भक्तसुखावहम् ॥ प्रसाद्य भगवान्सिद्धिं प्राप्तवान् मधुसूदन ९९
 त्मानं हिरण्यगर्भाविश्याभवदाविष्टोऽभूत् सूत्रात्मनोऽध्यानं कुर्वन् नित्यर्थः ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३ सप्तकपालेनऽयं बकैव त्वेन हेतुना देवैः सप्तकपालेन रुद्रमिष्ट्वा आपो निर्मिता इत्यर्थः
 देवेनेति पाठेऽत्रेण ९४ अत्रेति पतिद्वेषिणोऽपि स्त्रियो महादेवं प्राप्य कृतकृत्या भवन्तीति भावः ९५। ९६ मुसलेष्वयि ग्रेषु काष्ठकिलेषु। 'अयो ग्रे मुसलं मतम्' इति विश्वलोचनः ९७ विनेति
 चरुः चरोर्द्रवः मंडइति यावत् चरुशब्दपूर्वाद्भवतेरन्येभ्योऽपि दृश्यत इतिः भर्तारं विनाऽपि च रुद्रवपानमात्रेण तव पुत्रो भविष्यतीत्यर्थः तवैव नाम्ना आनसूयव इति ९८। ९९

मूधरःशेषनागः १५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० महाशेफोमहालिंगः ६१ सर्ववासकःसर्वस्याच्छादकः ६२ अरूपस्यानिष्कलस्य । आद्यरूपस्यमायाविनः । अतिरूपस्यनानाकार्याकारस्य । आद्यरूपिणोहिरण्यगर्भस्य । अनाद्यकारणशून्यं । अजस्यअंतकोवेदनकोऽपीत्यर्थः तस्यनाशकाभावादंतोनास्तीत्यर्थः ६३ अयमेवप्रत्यगात्मेत्याह हृदीति अग्रहृदादिशब्दैःक्रमेणात्र मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयाऽकोशाउच्यंते योगश्चिदचिद्विस्तृतात्माआनंदमयःसर्वयोगसंज्ञितोयोमीयुक्तःशुद्धस्त्वंपदार्थइत्यर्थः । ध्यानयोगः । तत्परंशुद्धस्त्वंपदार्थावसानं । महेश्वरः

मूधरोनागमौजीचनागकुंडलकुंडली ॥ नागयज्ञोपवीतीचनागचर्मोत्तरच्छदः १५५ हसतेगायतेचैववृत्त्यतेचमनोहरम् ॥ वादयत्यपिवाद्यानिविचित्राणिगणैर्युतः ५६ वल्गतेजुंभतेचैवरुदतेरोदयत्यपि ॥ उन्मत्तमतरूपंचभाषतेचापिसुखरः ५७ अतीवहसतेरौद्रस्त्रासयन्नयनैर्जनम् ॥ जागर्तिचैवस्वपितिजुंभतेच यथासुखम् ५८ जपतेजप्यतेचैवतपतेतप्यतेपुनः ॥ ददातिप्रतिष्ठातिथुंजतेध्यायतेऽपिच ५९ वेदीमध्येतथायूपेगोष्ठमध्येहुताशने ॥ दृश्यतेदृश्यतेचा पिबालोद्वोद्युवातथा ६० क्रीडतेऋषिकन्याभिर्ऋषिपत्नीभिरेवच ॥ ऊर्ध्वकेशोमहाशेफोनग्नोविष्ठतलोचनः ६१ गौरःश्यामस्तथाकृष्णःपांडुरोधूमलोहितः ॥ विष्ठताक्षोविशालाक्षोदिग्वासाःसर्ववासकः ६२ अरूपस्याद्यरूपस्यअतिरूपाद्यरूपिणः ॥ अनाद्यंतमजस्यांतंवेत्स्यतेकोऽस्यतत्त्वतः ६३ हृदिप्राणोमनो जीवोयोगात्मायोगसंज्ञितः ॥ ध्यानंतत्परमात्माचभावग्राह्योमहेश्वरः ६४ वादकोगायनश्चैवसहस्रशतलोचनः ॥ एकवक्त्रोद्विवक्त्रश्चत्रिवक्त्रोऽनेकवक्त्रकः ६५ त द्रक्तस्तद्गतो नित्यंतन्निष्ठस्तत्परायणः ॥ भजपुत्रमहादेवंततःप्राप्स्यसिचेप्सितम् ६६ जनन्यास्तद्वचःश्रुत्वातदाप्रभृतिशुभम् ॥ ममभक्तिर्महादेवेनैष्ठिकी समपद्यत ६७ ततोऽहंतपआस्थायतोषयामासशंकरम् ॥ एकंवर्षसहस्रंतुवामांगुष्ठाग्रविष्ठितः ६८ एकंवर्षशतंचैवफलाहारस्ततोऽभवम् ॥ द्वितीयंशीर्णप र्णाशीद्वितीयंचांभुभोजनः ६९ शतानिसप्तचैवाहंवायुभक्षस्तदाभवम् ॥ एकंवर्षसहस्रंतुदिव्यमाराधितोमया ७० ततस्तुष्टोमहादेवःसर्वलोकेश्वरःप्रभुः ॥ एकभक्तइतिज्ञात्वाजिज्ञासांकुरुतेतदा ७१ शक्ररूपंसकृत्वातुसर्वदेवगणैर्वृतः ॥ सहस्राक्षस्तदाभूत्वावज्रपाणिर्महायशः ७२ सुधावदांतरंकाक्षस्तद्व्यकर्णमदो त्वटम् ॥ आवेष्टितकरंधोरंचतुर्दंष्ट्रमहागजम् ७३ समास्थितभभगवान्दीप्यमानःस्वतेजसा ॥ आजगामकिरीटीतुहारकेयूरभूषितः ७४ पांडुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ सेव्यमानोऽप्सरोभिश्चदिव्यगंधर्वनादितैः ७५ ततोमामाहदेवद्रुष्टुष्टस्तेऽहंदिजोत्तम ॥ वरंवृणीष्वमतस्त्वयंतेमनसिर्वर्तते १७६

मायावीतत्पदार्थः । भावेनसूक्ष्मयाचेतोवृत्त्याग्राह्यः । किंइत्यत्वेन नेत्याह आत्माप्रत्यग्रूपइत्यर्थः । एतेनायमात्मब्रह्मेतिमहावाक्यार्थोदर्शितः ६४ ब्रह्मदाशाब्रह्मदासाइत्यादिभुतेर्यमाह वादकइति वादकादिःसर्वोऽपिजीवोब्रह्मैवेत्यर्थः । एकवक्त्रःआनंदमुक्तेतोमुखःप्राज्ञस्पृतीयःपादइत्यर्थः । द्विवक्त्रःलिङ्गदेहोजीवश्चेतिदेवकेतुखग्राहकेयस्यसत्तैजसः । त्रिवक्त्रःस्थूलदेहेनसार्वभौमदेवेति त्रिणीविकाणियस्यसविश्वःअनेकवक्त्रोविराट् सएवसहस्रंशतानिलक्षणमनंविधियमप्य साहसिलोचनमस्य ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० एकभक्तःमुख्योभक्तः ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६

अमवंसेधिरार्थः ७७ । ७८ । ७९ पशुपतिवचनादित्यादेर्ग्रहस्यतात्पर्यपरमकारणस्यभगवतोमहादेवस्यानुब्रह्मेसतितिर्यग्योनिप्राप्तावपिमयनास्ति यथाकाकस्यभुशुंडस्य । इद्रेणतुस्त्रयंनष्टप्रये णदत्तंत्रैलोक्यराज्यमपिमहामयजनकंयथानहुषस्येति ८० मावामैव मवानिभूयासं ८१ । ८२ । ८३ अनार्जवंवक्त्रं युगंकलियुगं ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ असारंनास्तिसारायस्मा दन्यःकेवलानंदइत्यर्थस्तं ९० । ९१ कइति ईशेशस्यभवनेसत्तायांकोहेतुःकायुक्तिः ईशसस्त्रेप्रमाणंनास्तीत्यर्थः । तत्रहेतुः कारणकारणेति कारणंहिकलशस्यकपालकुलालादिवत्जगतः परमाणुमहेश्वरादिकंवात्रिगुणात्मकंप्रधानंवाक्षीरादेवज्जगदाकारेणपरिणममाणंतादृशकार्यद्वाराऽनुमातुंशक्यं । कारणकारणंनुनकाचित्प्रासिद्धंनापिकल्पयितुंशक्यंकारणकल्पनयंवर्थाप तिपरिक्षयादितिभावः । पुनःशब्दोवाक्यालंकारेसप्तमिष्यर्थे भवनंइतिभावेत्युह । येनयतोहेतोःशर्वात्मृणातिहिनास्तिप्रलयकालेकृत्स्नंसंहरतितस्मात् वरंकांक्षसि तस्माद्वाहोपशांत्यैवहिमिवसं

शक्रस्यतुवचःश्रुत्वानाहंप्रीतमनाऽभवम् ॥ अब्रुवंश्चतदाहृष्टोदेवराजमिदंवचः १७७ नाहंवतोवरंकाक्षेनान्यस्मादपिदैवतात् ॥ महादेवाहतेसौम्यसत्यमेतद्ब्रवी मिते ७८ सत्यंसत्यंहिनःशक्रवाक्यमेतत्सुनिश्चितम् ॥ नयन्महेश्वरंमुक्त्वाकथान्याममरोचते ७९ पशुपतिवचनाद्भवामिसद्यःकमिरथवातरुरप्यनेकशाखः ॥ अ पशुपतिवरप्रसादजामेत्रिभुवनराज्यविभूतिरप्यनिष्ठा ८० जन्मश्वपाकमध्येऽपिमेऽस्तुहरचरणवंदनरतस्य ॥ मावानिश्चरभक्तोभवानिभवनेऽपिशक्रस्य ८१ वाय्वंबुभुजोऽपिसतो नरस्यदुःखक्षयःकुतस्तस्य ॥ भवतिहिसुरासुरगुरौयस्यनविश्वेश्वरेभक्तिः ८२ अलमन्याभिस्तेषां कथाभिरप्यन्यधर्मयुक्ताभिः ॥ येषांनक्ष णमपिरुचितोहरचरणस्मरणविच्छेदः ८३ हरचरणनिरतमतिनाभवितव्यमनार्जवंयुगंप्राप्य ॥ संसारभयंनभवतिहरभक्तिरसायनंपीत्वा ८४ दिवसंदिवसार्धं वामुहूर्तंवाक्षणंलवम् ॥ नह्यलब्धप्रसादस्यभक्तिर्भवतिशंकरे ८५ अपिकीटःपतंगोवाभवेयंशंकराज्ञया ॥ नतुशक्रत्वयादत्तंत्रैलोक्यमपिकामये ८६ श्वापिमहेश्व र्वचनाद्भवामिसहिनःपरःकामः ॥ त्रिदशगणराज्यमपिखलुनेच्छाम्यमहेश्वराज्ञप्तम् ८७ ननाकपृष्ठंनचदेवराज्यंनब्रह्मलोकेनचानिष्कलत्वम् ॥ नसर्वकामान खिलानवृणोमिहरस्यदासत्वमहंवृणोमि ८८ यावच्छशांकधवलामलबद्धमौलिर्नप्रीयतेपशुपतिर्भगवान्ममेशः ॥ तावज्जरा मरणजन्मशताभिघातैर्दुःखानिदेहावि हितानिसमुद्ग्रहामि ८९ दिवसकरशशांकवह्निदीपंत्रिभुवनसारमसारमाद्यमेकम् ॥ अजरममरमप्रसाद्यरुद्रंजगतिपुमानिहकोलभेतशांतिम् ९० यदिनामजन्मभू योभवतिमदीयैःपुनर्दोषैः ॥ तस्मिंस्तस्मिन्जन्मनिभवेभवेन्मेऽक्षयाभक्तिः ९१ ॥ शक्रउवाच ॥ कःपुनर्भवनेहेतुरीशेकारणकारणे ॥ येनशर्वाद्वतेऽन्यस्मा त्प्रसादनाभिकांक्षसि ९२ ॥ उपमन्युर्वाच ॥ सदसद्यत्तमव्यक्तंयमाहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ नित्यमेकमनेकंचवरंतस्मादृणीमहे १९३

हर्तारंवरार्थमाराधयन्मूढोसीतिभावः ९१ एतद्वृत्त्युपमन्युः सदसदिति सदितिप्रवाहनादित्वंमीमांसकमतं । असदितिशून्यमाध्यमिकमतं । व्यक्तंपरमाणवस्तार्किकमतं । अव्य क्तंप्रधानंसार्वभौमं । एतच्चतुष्कमपियदभिन्नमाहुस्तत्तन्नित्यमविनाशिकमसहंतंपरमशिवाख्यं । अनेककार्यकारणात्मकं तस्माद्भरंरुणीमहे अयंभवः । यथाबीजशक्तेर्विलसितमंकुरकांड स्कंधशाखापल्लवपत्रपुष्पफलबीजांतविकारउत्पत्तिप्रलयवान्तस्यचप्रकृतिरेकानित्यासर्वविशेषशून्यामृदस्तिताचबीजशक्त्यस्पृष्टाऽनेकरूपाचभवति । एवमव्यक्तादिकंसर्वबीजादिस्थानीयं यत्रलीयतेतत्परमशिवाख्यंतत्त्वंकारणकारणमस्तीतिनतदपन्होतुंशक्यमिति ९३

अचितितं चित्तयानिर्वृतं ज्ञेयमीशितव्यं चत। अर्थाहितं स्वरूपभूतमेव ज्ञानैश्वर्यं परमं चात्मानं यस्मात्तमाहुर्ब्रह्मवादिनोऽस्तस्माद्वरं वृणीमहे । इतरत्तज्ज्ञानैश्वर्यत्वेनात्मभूतमित्यर्थः १४ एतदेवाह ऐश्वर्यामिति बीजं मायाशक्त्यवच्छिन्नं चैतन्यं तस्माज्जातं सकलमैश्वर्यं बीजसंभूतमीशितव्यं सापेक्षं तच्चाव्ययं संसारप्रवाहाविच्छेदात् अतएतद्यस्माच्छेदादबीजात् बीजादन्यस्मान्मृत्सामान्यस्थानीयात् अनुत्पादितं तस्मादीश्वरग्रासस्तुरीयइति श्रुतिप्रसिद्धात्वरं वृणीमहे तथा च श्रुतौ । सर्वद्योतद्वद्भायमात्मा ब्रह्मेति समष्टिव्यष्टिब्रह्मणी उपक्षिप्य स्थूलसूक्ष्मकारणोपाधित्वसामान्यात् व्यष्टौ समष्टिमतर्भावविश्वतैजसप्राज्ञानचतुष्पद आत्मनः प्रीत्यादात्रिरूप्यप्राज्ञतृतीयपादं प्रक्रम्य एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽन्तर्याम्येषयोनिः सर्वस्य प्रभवाप्ययौ हि भूतानामिति प्राज्ञस्यैवोपन्यपरपर्यायं बीजत्वमुक्तं । तथा चतुर्थपादमबीजं सर्वोपाध्युपहितमिदं पंचदशभिर्विशेषणैः पृथग्दर्शयति श्रुतिः । 'नातः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञं नोभयतः प्रज्ञं न प्रज्ञानं प्रज्ञं न प्रज्ञानघनं अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचित्यमव्यपदेश्यमेकात्मप्रत्ययसारं प्रपंचोपशमं शिवमद्वैतं चतुर्थमन्वते स आत्मा स विज्ञेयः' इति । अत्र जलचंद्रन्यायेन षडुपहितचैतन्यानि षडुपाधयश्च तेषामध्ये नातः प्रज्ञामिति समष्टिसूक्ष्मोपाध्युपहितस्य सूत्रात्मनो निरासः । न बहिः प्रज्ञामिति विराजः । नोभयतः प्रज्ञामित्यात्मनो निष्कलत्वं सकलत्वं च जानत ईश्वरस्य । न प्रज्ञामिति विशेषविज्ञानवतो विश्वस्य नाप्रज्ञामिति प्रज्ञाभिन्नत्वे

अनादिमध्यपर्यंतं ज्ञानैश्वर्यमार्चितितम् ॥ आत्मानं परमं यस्माद्वरं तस्माद्वृणीमहे १९४ ऐश्वर्यं सकलं यस्मादनुत्पादितमव्ययम् ॥ अबीजाद्वीजसंभूतं वरं तस्माद्वृणीमहे १९५ तमसः परमं ज्योतिस्तपस्तद्धृतिनां परम् ॥ यं ज्ञात्वानानुशोचंति वरं तस्माद्वृणीमहे १९६ भूतभावनभावज्ञं सर्वभूताभिभावनम् ॥ सर्वगं सर्वदं देवपूजयामि पुरंदर १९७ हेतुवादैर्विनिर्मुक्तं सांख्ययोगार्थदं परम् ॥ यमुपासंति तत्त्वज्ञावरं तस्माद्वृणीमहे १९८ मधवन्मधवात्मानं यं वदंति सुरेश्वरम् ॥ सर्वभूतगुरुं देवं वरं तस्माद्वृणीमहे १९९ यत्पूर्वमसृजद्देवं ब्रह्माण् लोकभावनम् ॥ अंडमाकाशमापूर्य वरं तस्माद्वृणीमहे २०० अग्निरापोऽनिलः पृथ्वी खं बुद्धिश्च मनो महान् ॥ स्रष्टा चैषां भवेद्योऽन्यो ब्रूहि कः परमेश्वरात् २०१

ऽपितत्सदृशस्य तैजसस्य । न प्रज्ञानघनमिति प्राज्ञस्य । तथा अदृष्टमिति सर्वत्रियग्राह्यस्य विराडुपाधेः । अव्यवहार्यमिति वाचिकव्यवहारार्हस्य सूत्रोपाधेः । अग्राह्यमिति योगिग्राह्यस्य ईश्वरोपाधेः । अलक्षणमिति शिरःपाण्यादिलक्षणवतो विश्वोपाधेः । अचित्यमिति चित्तनमात्रनिर्वृतस्य तैजसोपाधेः । अव्यपदेश्यमिति अहमज्ञइति व्यपदेशार्हस्य ज्ञानस्य प्राज्ञोपाधेश्च निरासः । एकात्मप्रत्ययसारमिति षण्णामुपहितानां प्रपंचोपशमइति षण्णामुपाधीनामद्वैतमिति सर्वेषां निरासः । शिवं सर्वबाधावधिभूतमानंदमात्रं परिविशिनाष्टितस्माद्युक्तमुक्तं सकलमैश्वर्यमबीजादनुत्पादितं बीजसंभूतं चेति । तस्मात्कारणकारणस्य शिवस्य सत्त्वे युक्तिः श्रुतिश्च प्रमाणमस्तीति भावः १५ । १६ एवमीशस्य कारणकारणत्वं निरूप्येदानीं कारणत्वं कार्यत्वं च निरूपयति भूतभावेन त्यादिना भूतानां स्वादीनां जीवानां च भावनं रचनं भावमभिप्रायं सर्वज्ञं सर्वशक्तिं चेत्यर्थः १७ यत्पुनरुक्तं ईशसत्तायां कोहेतुरितितत्राह हेत्विति कारणात्माऽपि श्रुतिविना युक्तिमात्रेण नासिद्धयति किंपुनः कारणकारणमित्याशयः । सांख्ययोगयोः सम्यगालोचनं सांख्यं वृत्तिनिरोधो योगस्तयोरर्थः प्रयोजनं तत्त्वसाक्षात्कारस्तत्प्रदमत एवोपास्यं १८ मधवतस्तवैव आत्मानं जीवानां मंतरात्मानमित्यर्थः मधवात्मानमिति वर्णलोपार्थः नातमेव वा प्रातिपदिकं १९ यद्वस्तुमृत्स्थानीयं तदेवाकाशं बीजभूतमव्याकृतमापूर्य स्वसत्ताया व्याप्यत द्वारापांचमां तिकमंडं ब्रह्मांडं स्रष्टा तदंतर्ब्रह्माणमसृजदित्यन्वयः २०० अंडमृष्टिकममेवाह अग्निरिति अग्न्यादिशब्दैरत्र पंचतन्मात्राणि शब्दतन्मात्रादीनि सूक्ष्मभूतान्युच्यंते बुद्धिरित्यहंकारः । मन इत्यव्यक्तं एषां अंडोपादानभूतानां २०१

यत्र मनः शब्दितमव्यक्तमुक्तं तदेव महच्छब्दितमिति रंकारादिकं च तदेवेत्यर्थः । एषां मनआदीनां परमंपरायणं यो भवेत्तस्य शिवादन्यः कोऽस्तीति योजना यथा बीजशक्त्युपहितामृदेवदृष्टः एवमज्ञानशक्त्युपहितः शिव एव सर्व अतो वृक्षस्य मृदिव सर्वस्य शिव एव परायणमपीति भावः २ ब्रह्मादिष्वपि जगत्कर्तृत्वसिद्धिः शिवप्रसादाय तैवेत्याह स्रष्टारमिति एतेन भौतिकार्थस्रष्टृत्वमपि शिवस्यैवेति दर्शितं ३ भगवत्येकैकगुणप्रधानोपाधीनां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां स्रष्टृत्वसर्वगुणोपाधीतुर्मूर्तौ महेश्वरेऽपि युक्तमैश्वर्यं विद्यते तदपि महादेवादेव तेन प्राप्तमतः कस्तस्मात्परमेश्वरादन्य ईश्वरोऽस्तीति ब्रूहि न कोऽप्यस्तीति भावः ४ दितेः सुतान् हिरण्याक्षादीन् संपादितुं ऐश्वर्येण योजयितुं देव्यादीनां च यत्परपीडानुग्रहसामर्थ्यं तत्सर्वमीश्वराय तमेवेति भावः ५ । ६ यज्ञात्रिपुरयोरुत्पत्तौ विनाशे च तथा देव्यादीनामुपरि आधिपत्यं त्यजित्वा अरिमर्दनः परमेश्वरादन्यः कोऽस्तीति पूर्वेण संबन्धः ७ किंचेति देवप्रसादादेवैः पूजितं त्वां दृष्ट्वा ब्रह्मभिः सूक्तैः किमिदं द्वयोः संबन्धः ८ । ९ अव्यक्तेति एषु लोकेषु सर्वगस्य व्या

मनोमतिरहंकारस्तन्मात्राणींद्रियाणि च ॥ ब्रूहि चैषां भवेच्छक्रकोऽन्योऽस्ति परमं शिवात् २०२ स्रष्टारं भुवनस्येह वदंतीह पितामहम् ॥ आराध्य स तु देवेशमश्रुते महतीं श्रियम् ३ भगवत्युत्तमैश्वर्यं ब्रह्मविष्णुपुरोगमम् ॥ विद्यते वै महादेवाद्ब्रूहि कः परमेश्वरात् ४ दैत्यदानवमुख्यानामाधिपत्यारिमर्दनात् ॥ कोऽन्यः शक्रोति देवेशादितेः संपादितुं सुतान् ५ दिक्कालसूर्यतेजांसि ग्रहवाय्विंदुतारकाः ॥ विद्वित्वेते महादेवाद्ब्रूहि कः परमेश्वरात् ६ अथोत्पत्तिविनाशे वा यज्ञस्य त्रिपुरस्य वा ॥ दैत्यदानवमुख्यानामाधिपत्यारिमर्दनः ७ किंचात्र ब्रह्मभिः सूक्तैर्हेतुवादैः पुरंदर ॥ सहस्रनयनं दृष्ट्वा त्वामेव सुरसत्तम ८ पूजितं सिद्धगंधर्वैश्चतुर्भिर्ऋषिभिस्तदा ॥ देवदेवप्रसादेन तत्सर्वं कुशिकोत्तम ९ अव्यक्तमुक्तकेशाय सर्वगस्येदमात्मकम् ॥ चेतनाचेतनाद्येषु शक्रविद्धिमहेश्वरात् ॥ २१० ॥ भुवाद्येषु महातेषु लोका लोकांतरेषु च ॥ द्वीपस्थानेषु मेरोश्च विभवेष्वंतरेषु च ११ भगवन्मधवन्देवं दंते तत्त्वदर्शिनः ॥ यदि देवाः सुराः शक्रपश्यन्त्यन्यां भवाकृतिम् १२ किं न गच्छंति शरणं मर्दिताश्चासुरैः सुराः ॥ अभिघातेषु देवानां सयक्षोरगरक्षसाम् १३ परस्परविनाशेषु स्वस्थानैश्वर्यदोभवः ॥ अंधकस्याथ शुकस्य दुंदुभेर्महिषस्य च १४ यक्षेन्द्रबलरक्षः सुनिवातकवचेषु च ॥ वरदानावघाताय ब्रूहि कोऽन्यो महेश्वरात् २१५

पकस्य इदमात्मकं व्याप्यं कृत्स्नं दृश्यं चेतनाचेतनादिसजीवं निर्जिमादिपदात्परोक्षं स्वर्गादिअहमर्थश्च देहेन्द्रियादिः एतत्सर्वं भोग्यं महेश्वरात् महेश्वरानुग्रहात् अव्यक्तमुक्तकेशाय जीवाय जीवार्थं तस्य भोगाय भवतीति विद्धि हे शक्र अव्यक्तमस्पृश्यं तथा स्यात्तथा मुक्तः प्रातिस्तिरोहितं नित्यमुक्तत्वमस्येत्यर्थः सचासौ केशः इव केशः शिवांशइति अव्यक्तमुक्तकेशः । यत्किंचिद्भोग्यं कश्चन जंतुः शिवादेवाप्नोति नान्यो भवदादिस्तत्प्रदइति भावः २१० एष्विति पदं व्याचष्टे भुवाद्येष्विति मूरादिष्विति द्रष्टव्यं तेन मूर्ध्नि स्वर्गः शब्दितलोकाः भूरिति वा अयं लोकः इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः । तथा आलोकाः भूरिति वा अग्निः भूरिति वा रुचः इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः । तथा अंतरः भूरिति वै प्राण इत्याद्याः सूर्यचंद्रब्रह्मानां तास्तेषु विभवेषु दिव्यप्रदेषु । अथ यदतः परोदिवो ज्योतिर्दीप्यते विश्वतः पृष्ठे पुनर्दतः पृष्ठेष्वनुत्तमेषु लोकेष्विति श्रुतं ज्योतिः शब्दितं देवं दंते तत्त्वदर्शिनो वैदिका इत्यर्थः सार्धः श्लोकः ११ भवाकृतिं भवतुल्यां मूर्तिं शरणं तामेवेति शेषः १२ अभिघातेषु युद्धेषु अन्योन्यं विनाशवत्सु ऐश्वर्यनास्ति किंतु विनाश एवास्तीत्यर्थः अतः स्वस्थाने वा भिलक्ष्य भव ऐश्वर्यदोभवतीति भावः १३ । १४ । १५ वरदानावघातोऽवघातोऽवमर्दनं तस्मै समर्थ इति शेषः १५

सुरेति रुद्रस्यरेतोवन्हौस्कन्नतेनचदूरीकृतंसत्तकनकत्वंप्राप्तमितिपुराणांतरस्याकथासूचिता ११ दिग्धासाइति विग्रहवतीपिशिवस्यचारितांनिरुपमांकिमुताविग्रहस्त्वोतिशेषग्रंथतात्पर्य १७ इम
शानेद्वेअविमुक्तेमुक्तिस्थाने अधिलोकंवाराणसीअध्यात्मभूषाणमध्येकस्यक्रीडार्थशास्त्रेकृतेइतिशेषः १८ । १९ द्रुष्यतेइति अचलंकैलासं २१० । २१ विहितमज्ञातंसत्तज्ञापितं परंकारण
मव्यक्तस्यापिकारणं २२ कर्मफलैःशरीरेस्तत्संबंधिभिःसुखदुःखैश्चहीनं । अशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रियेस्पृशतइतिश्रुत्युकोऽयमर्थः २३ गुणिर्नईश्वरात्परंश्रेष्ठमतएवगुणहीनं । तथाप्य
यस्कांतन्यायेनगुणाध्यक्षंगुणानानियामकंमाहेश्वरंमहेश्वरस्यापिपदंपदनीयं । ईश्वरग्रासइतिश्रुतेः २४ कारणस्येश्वरस्यगुह्यनियंतारं लोकश्चलोकांतश्चतयोःकारणं । अभूतवर्तमानं
२५ अक्षरंजीवस्ततोऽप्यक्षरंशिवःसर्वाक्षराक्षरंअव्यक्तंप्रधानं यत्तउपादानादक्षरादिकंभवतितमहंकारणंभूवे २६ प्रत्यक्षमिति लिंगंशिवमूर्तेर्ज्ञापकंविग्रहंभगेनांकितंप्रत्यक्षंपश्य ।

सुरासुरगुरोर्वक्त्रेकस्यरेतःपुराहुतम् ॥ कस्यवान्यस्यरेतस्तद्येनैहमोगिरिःकृतः २१६ दिग्वासाःकीर्त्यतेकोऽन्योलोकेकश्चोर्ध्वरेतसः ॥ कस्यचार्धेस्थि
ताकांताअनंगःकेननिर्जितः १७ ब्रूहीन्द्रपरमंस्थानंकस्यदेवैःप्रशस्यते ॥ श्मशानेकस्यक्रीडार्थंनृत्येवाकोभिभाष्यते १८ यस्यैश्वर्यंसमानंचभूतैःकोवा
पिक्रीडते ॥ कस्यतुल्यबलादेवगणाश्चैश्वर्यदर्पिताः १९ घुष्यतेह्यचलंस्थानंकस्यत्रैलोक्यपूजितम् ॥ वर्षतेतपतेकोऽन्योज्वलतेतेजसाचकः २२०
कस्मादोषधिसंपतिःकोवाधारयतेवसु ॥ प्रकामंक्रीडतेकोवात्रैलोक्येसचराचरे २१ ज्ञानसिद्धिक्रियायोगैःसेव्यमानश्चयोगिभिः ॥ ऋषिगंधर्वसिद्धैश्चविहितं
कारणंपरम् २२ कर्मयज्ञक्रियायोगैःसेव्यमानःसुरासुरैः ॥ नित्यंकर्मफलैर्हीनंतमहंकारणंवदे २३ स्थूलंसूक्ष्ममनौपम्यमग्राह्यंगुणगोचरम् ॥ गुणहीनं
गुणाध्यक्षंपरंमाहेश्वरंपदम् २४ विश्वेशंकारणगुरुंलोकालोकांतकारणम् ॥ भूताभूतभविष्यच्चजनकंसर्वकारणम् २५ अक्षराक्षरमव्यक्तंविद्याविद्येकता
कृते ॥ धर्माधर्मौयतःशक्रतमहंकारणंब्रुवे २६ प्रत्यक्षमिहदेवेन्द्रपश्यलिंगंभर्गाकितम् ॥ देवदेवेनरुद्रेणसृष्टिसंहारहेतुना २७ मात्रापूर्वममाख्यातंकारणं
लोकलक्षणम् ॥ नास्तिचेशात्परंशक्रतंप्रपद्यदीच्छसि २२८

पिंडिकालिंगाकाराजलधाराचमगाकोरितिलौकिकंप्रत्यक्षं । शास्त्रीयंप्रत्यक्षंतुभुतिःप्रामाण्यंप्रत्यक्षपेक्षत्वात्तच्च 'पदंयद्विष्णोरुपमनिधायितेनपासिगुह्येनामगोनाम्'इति । अस्मार्थः यद्यतोहेतोर्विष्णोःपदंस्थानंप्रतिमेतियावत्ततःरूपस्थंविष्णुर्योनिकल्पयत्वितिमंत्रवर्णात्तुपमेनिकदेस्थित्वामातिवेष्टयतीत्युपमंकृतवानिधायिनिहितं अहभावइच्छादसः तेनहेतुना त्वंगो नाभिद्रियाणांमध्ये यद्वोप्यमवाच्यमिद्रियभंगंलिंगंपासिरक्षसितन्नामचपासि । तत्रापिभगसंयोगाद्भगवानितिनामधारयसिलिंगरूपत्वाच्चलिंगमिति विवेकः । भगलिंगसमुदायेऽपिलिंग मितिनामच्छत्रिणोर्पातीतिवल्लिंगसमवायादेवज्ञेयं तच्चभगांकितंलिंगरुद्रेणरुद्रात्मनाऽऽविर्भूतं १० एतदेवविद्वणोति मात्रेत्यादिना लोकोभगलिंगसंयोगजोयस्माद्दृश्यतेतस्मादस्य कारणमपितादृश्यमेवानुभयमित्यर्थः लक्षणंज्ञापकं १८

1931

प्रत्यक्षमितिसार्धं संयोगलिङ्गोद्भवभगलिङ्गयोःसंयोगात्मकंयलिङ्गंतदुद्भवं । विकारोमायाभगनिर्गुणंचैतन्यंतयोर्गणःसमुदायईश्वरस्तत्सहितंसविकारनिर्गुणं त्रैलोक्यंब्रह्मादीनारेतसाउद्भवोयस्यत
तथा संधिरार्षः । ननुमनोःप्राक्मांकल्पिकीसृष्टिस्तत ऊर्ध्वमैथुनीस्मर्यतेतत्कथंब्रह्मादिरेतोद्भवमितितत्राह कामसहस्रकल्पिताधियइति तत्रापिकामइच्छातयासहसंभूयेच्छावताब्रह्ममहेन्द्रादि
नापुरुषेणाधियोमात्राःपुत्रादयःकल्पिताइतिकामोयोनिःकामीबीजप्रदइत्यस्तिलिङ्गोद्भवत्वमित्यर्थः । अतस्तेब्रह्मादयोऽपीशाद्भगलिङ्गसंघातरूपात्परकारणंस्वरूपमात्रंनशंसंति असंधिरार्षः
फलितमाह तमिति २९ शिष्टैरभ्यर्चनीयत्वादपिलिङ्गस्यकारणत्वमित्याह हेतुभिरिति २३० । ३१ । ३२ उक्तमर्थनिगमयति नेति ननुभगलिङ्गवत्पद्मचक्रवज्राणांशरीरावयवत्वाभावात्तदं
प्रत्यक्षंननुतेसुरेशविदितंसंयोगलिङ्गोद्भवंत्रैलोक्यंसविकारनिर्गुणगणंब्रह्मादिरेतोद्भवम् ॥ यद्ब्रह्मेद्रुताशविष्णुसहितादेवाश्चदैत्येश्वरानान्यत्कामसहस्रकल्पित
धियःशंसंतिईशात्परम् ॥ तंदेवंसचराचरस्यजगतोव्याख्यातवेद्योत्तमंकामार्थीवरयामिसंयतमनामोक्षायसद्यःशेवम् २२९ हेतुभिर्वाकिमन्यैस्तैरीशःकारणका
रणम् ॥ नशुश्रुमयदन्यस्यलिङ्गमभ्यर्चितंसुरैः २३० कस्यान्यस्यसुरैःसर्वैर्लिङ्गमुक्तामहेश्वरम् ॥ अर्च्यतेऽर्चितपूर्ववाब्रूहियद्यस्ति तेश्रुतिः ३१ यस्यब्रह्मा
चविष्णुश्चत्वंचापिसहदैवतैः ॥ अर्चयध्वंसदालिङ्गंतस्माच्छ्लेष्टतमोहिसः ३२ नपद्मांकानचक्रांकानवज्रांकायतःप्रजा ॥ लिङ्गांकाचभगांकाचतस्मान्माहेश्वरीप्र
जा ३३ देव्याःकारणरूपभावजनिताःसर्वाभगांकाःस्त्रियोर्लिङ्गेनापिहरस्यसर्वपुरुषाःप्रत्यक्षचिह्नीकृताः ॥ योऽन्यत्कारणमीश्वरात्प्रवदतेदेव्याचयन्नाकितंत्रैलो
क्येसचराचरेसतुपुमान्बाह्योभवेदुर्मतिः ३४ पुल्लिङ्गंसर्वमीशानंस्त्रीलिङ्गंविद्विचाप्युमाम् ॥ द्वाभ्यांतनुभ्यांव्याप्तंहिचराचरमिदंजगत् ३५ तस्माद्भ्रमहंकांक्षे
निधनंवापिकौशिक ॥ गच्छवातिष्ठवाशक्रयथेष्टंबलसूदन ३६ काममेषवरोमेऽस्तुशापोवाथमहेश्वरात् ॥ नचान्यादेवतांकांक्षेसर्वकामफलामपि ३७ एवमु
क्तातुदेवंद्रंदुःखादाकुलितेन्द्रियः ॥ नप्रसीदतिमेदेवःकिमेतदितित्चितयन् ३८ अथापश्यंक्षणेनैवतमेवैरावतंपुनः ॥ हंसकुंदेदुसदृशंसृणालरजतप्रभम् ३९ वृष
रूपधरंसाक्षात्क्षीरोदमिवसागरम् ॥ कृष्णपुच्छंमहाकायंमधुपिङ्गललोचनम् २४० वज्रसारमयैःशृङ्गैर्निष्ठतकनकप्रभैः ॥ सुतीक्ष्णैर्मृदुरक्ताग्रैरुत्किरंतमिवाव
निम् ४१ जांबूनदेनदाम्राचसर्वतःसमलंकृतम् ॥ सुवक्रंखुरनासंचसुकर्णंसुकटीतटम् ४२ सुपार्श्वविपुलस्कंधंसुरूपंचारुदर्शनम् ॥ ककुदंतस्यचाभातिस्कं
धमापूर्यधिष्ठितम् ४३ तुषारगिरिकूटाभांसिताभ्रशिखरोपमम् ॥ तमास्थितश्चभगवान्देवदेवःसहोमया ४४ अशोभतमहादेवःपौर्णमास्यामिवोडुराट् ॥ त
स्यतेजोभवोवह्निःसमेघःस्तनयित्नुमान् ४५ सहस्रमिवसूर्याणांसर्वमापूर्यधिष्ठितः ॥ ईश्वरःसुमहातेजाःसंवर्तकइवानलः २४६

कितत्वं प्रजास्वसक्तमेव कथं निषिध्यत इति चेत् शृणु एवं हि पुराणा तरे उपारूपायते कामं वध्वादिगन्बरे भवानी शोभि क्षाम द्यति सति कदाचिदपि पत्न्यापतत्वे तत्तवलिंगमप्रच्छादितमित्युक्ते शिवस्य लिंगं
पतिते तेन च त्रैलोक्ये व्याकुलीकृतं सति चिरकामप्रतप्तया देव्या योनिरूपं गृहीत्वा तल्लिंगं रुद्धमिति तेन तयो रपि पद्मादेवत्पृथग्भूतत्वा विशेषात्तदङ्किता प्रजामाहेश्वर्येव अयंच भगलिंगयोः पृथग्भावः
शूलं शूलाद्विनिष्कृष्येति वद दोषः अन्यथानिलिंगत्वमन्यजन्यत्वं वा प्रजाया आपद्येतेति दिक् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४
समेघ इति मेघादीन् व्याप्य स्थित इत्यर्थः ४५ भूतानामिति कर्मणि षष्ठी २४६

युगांतिसर्वभूतानांदिधक्षुर्विचोद्यतः ॥ तेजसातुतदाव्याप्तंहुर्निरीक्ष्यंसमंततः २४७ पुनरुद्विग्रहदयःकिमेतदितिचिंतयम् ॥ मुहूर्तमिवतत्तेजोव्याप्यसर्वादिशो
दश ४८ प्रशांतंदिक्षुसर्वासुदेवदेवस्यमायया ॥ अथापश्यंस्थितंस्थाणुंभगवतंमहेश्वरम् ४९ नीलकंठमहात्मानमसक्तंतेजसांनिधिम् ॥ अष्टादशभुजंस्थाणुंसर्वा
भरणभूषितम् २५० शुक्रांबरधरंदेवंशुक्रमाल्यानुलेपनम् ॥ शुक्रध्वजमनाष्टप्यंशुक्रयज्ञोपवीतिनम् ५१ गायद्विर्द्वित्यमानैश्ववादयद्विश्चसर्वशः ॥ वृत्तंपार्श्वचरै
र्दिव्यैरात्मतुल्यपराक्रमैः ५२ बालेंदुमुकुटंपांडुंशरचंद्रमिवोदितम् ॥ त्रिभिर्नेत्रैःकृतोद्योतंत्रिभिःसूर्यैरिवोदितैः ५३ अशोभतास्यदेवस्यमालागात्रेसितप्रभे ॥
जातरूपमयैःपद्मैर्ग्रथितारत्नभूषिता ५४ मूर्तिमंतितथाऽस्त्राणिसर्वतेजोमयानिच ॥ मयादृष्टानिगोविंदभवस्यामिततेजसः ५५ इंद्रायुधसवर्णाभंधनुस्तस्यमहा
त्मनः ॥ पिनाकमितिर्विख्यातमभवत्पन्नगोमहान् ५६ सप्तशीर्षोमहाकायस्तीक्ष्णदंष्ट्रोविषोल्बणः ॥ ज्यावेष्टितमहाग्रीवःस्थितःपुरुषविग्रहः ५७ शरश्चसूर्यसंका
शःकालानलसमद्युतिः ॥ एतदस्त्रंमहाघोरंदिव्यंपाशुपतंमहत् ५८ अद्वितीयमनिर्देश्यंसर्वभूतभयावहम् ॥ सस्फुलिंगंमहाकायंविसृजंतमिवानलम् ५९ एकपा
दंमहादंष्ट्रंसहस्रशिरसोदरम् ॥ सहस्रभुजजिह्वाक्षमुद्गिरंतमिवानलम् २६० ब्राह्मन्नारायणाच्चैद्रादाग्रेयादपिवारुणात् ॥ यद्विशिष्टंमहाबाहोसर्वशस्त्रविघातनम् ६१
येनतत्रिपुरदंष्ट्राक्षणाद्ब्रह्मस्मीकृतंपुरा ॥ शरेणैकेनगोविंदमहादेवेनलीलया ६२ निर्देहतचयत्कृत्स्नंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ महेश्वरभुजोत्सृष्टंनिमेषार्धान्नसंशयः ६३
नावध्योयस्यलोकेऽस्मिन्ब्रह्मविष्णुसुरेष्वपि ॥ तदहंष्ट्रवांस्तत्रआश्चर्यमिदमुत्तमम् ६४ गुह्यमस्त्रवरंनान्यत्तुल्यमधिकंहिवा ॥ यत्तच्छूलमितिख्यातंसर्वलोकेषु
शूलिनः ६५ दारयेदयमर्होक्तस्त्रांशोषयेद्दामहोदधिम ॥ संहरेद्वाजगत्स्रंविस्फुटंशूलपाणिना ६६ यौवनाश्वोहतोयेनमांधातासबलःपुरा ॥ चक्रवर्तीमहातेजा
स्त्रिलोकविजयीनृपः ६७ महाबलोमहावीर्यःशक्रतुल्यपराक्रमः ॥ करस्थेनैवगोविंदलवणस्येहरक्षसः ६८ तच्छूलमतितीक्ष्णाग्रंसुभीमंलोमहर्षणम् ॥ त्रिशिखां
धुकुटिकृत्वातर्जमानमिवस्थितम् ६९ विधूमंसार्वभौमंशूलपाणिकालसूर्यमिवोदितम् ॥ सर्पहस्तमनिर्देश्यंपाशहस्तमिवांतकम् २७० दृष्टवानस्मिगोविंदतदस्त्रंरुद्रस
न्निधौ ॥ परशुस्तीक्ष्णधारश्चदत्तोरामस्ययःपुरा ७१ महादेवेनतुष्टेनक्षत्रियाणांक्षयंकरः ॥ कार्तवीर्योहतोयेनचक्रवर्तीमहामृधे ७२ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीयेननिःक्ष
त्रियाकृता॥जामदग्न्येनगोविंदरामेणाक्लिष्टकर्मणा ७३ दीप्तधारःसुरौद्रास्यःसर्पकंठाग्रधिष्ठितः ॥ अभवच्छूलिनोऽभ्याशेदीप्तवह्निशतोपमः ७४ असंख्येयानिचास्त्रा
णितस्यदिव्यानिधीमतः ॥ प्राधान्यतोमयैतानिर्कीर्तितानितवानघ ७५ सव्यदेशेतुदेवस्यब्रह्मालोकपितामहः ॥ दिव्यंविमानमास्थायहंसयुक्तंमनोजयम् २७६

दाशक्तिभिर्दिपालतोमरमुसलमुद्रराक्षीनियथासंभवंध्यांतरतोऽवगम्यानि ९५।९६।९७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६

२७७।७८।७९।२८०।८१ रथंतरज्येष्ठेसामनी ८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।२९० शुक्रं कर्महिंसारहितोऽध्यानादिधर्मः

वामपार्श्वगतश्चापितथानारायणःस्थितः ॥ वेनतेयंसमारुह्यशंखचक्रगदाधरः २७७ स्कंदोमयूरमास्थायस्थितोदेव्याःसमीपतः ॥ शक्तिघंटेसमादायद्वितीयइव
पावकः ७८ पुरस्ताच्चैवदेवस्यनंदिपश्याम्यवस्थितम् ॥ शूलंविष्टभ्यतिष्ठंतंद्वितीयमिवशंकरम् ७९ स्वायंभुवाद्यामनवोभृग्वाद्याक्रुषयस्तथा ॥ शक्राद्यादेवताश्चै
वसर्वेषुवसमभ्ययुः २८० सर्वभूतगणाश्चैवमातरोविविधाःस्थिताः ॥ तेऽभिवाद्यमहात्मानंपरिवार्यसमंततः ८१ अस्तुवन्निविधैःस्तोत्रैर्महादेवंसुरास्तदा ॥ ब्रह्मा
भवंतदाऽस्तौषीद्रथंतरमुदीरयन् ८२ ज्येष्ठसाम्राचदेवेशंजगौनारायणस्तदा ८३ गृणन्ब्रह्मपरंशक्रःशतरुद्रियमुत्तमम् ॥ ब्रह्मानारायणश्चैवदेवराजश्चकौशिकः
८४ अशोभंतमहात्मानस्त्रयस्त्रयइवाग्रयः ॥ तेषांमध्यगतोदेवोरराजभगवाञ्छिवः ८५ शरदभ्रविनिर्मुक्तःपरिधिस्थइवांशुमान् ॥ अयुतानिचचंद्रकानपश्यादिवि
केशव ८६ ततोऽहमस्तुवंदेवंविश्वस्यजगतःपतिम् ॥ उपमन्युरुवाच ॥ नमोदेवाधिदेवायमहादेवायतेनमः ८७ शक्ररूपायशक्रायशक्रवेषधरायच ॥ नमस्ते
वज्रहस्तायपिंगलायारुणायच ८८ पिनाकपाणयेनित्यंशंखशूलधरायच ॥ नमस्तेकृष्णवासायकृष्णकुंचितमूर्धजे ८९ कृष्णाजिनोत्तरीयायकृष्णाष्टमिरतायच ॥
शुक्रवर्णायशुक्रायशुक्रांबरधरायच २९० शुक्रभस्मावलितायशुक्रकर्मरतायच ॥ नमोऽस्तुरक्तवर्णायरक्तांबरधरायच ९१ रक्तध्वजपताकायरक्तस्रगनुलेपिन ॥
नमोऽस्तुपीतवर्णायपीतांबरधरायच ९२ नमोऽस्तुच्छिन्नछत्रायकिरीटवरधारिणे ॥ अर्धहारार्धकेयूरार्धकुंडलकर्णिने ९३ नमःपवनवेगायनमोदेवायवैनमः ॥
सुरेंद्रायमुनींद्रायमहेंद्रायनमोऽस्तुते ९४ नमःपद्मार्धमालायउत्पलैर्मिश्रितायच ॥ अर्धचंदनलितायअर्धस्रगनुलेपिने ९५ नमआदित्यवक्त्रायआदित्यनयना
यच ॥ नमआदित्यवर्णायआदित्यप्रतिमायच ९६ नमःसौमायसौम्यायसौम्यवक्त्रधरायच ॥ सौम्यरूपायमुख्यायसौम्यदंष्ट्राविभूषिणे ९७ नमःश्यामायगौरा
यअर्धपीतार्धपांडवे ॥ नारीनरशरीरायस्त्रीपुंसायनमोऽस्तुते ९८ नमोवृषभवाहायगजेंद्रगमनायच ॥ दुर्गमायनमस्तुभ्यमगम्यागमनायच २९९ नमोऽस्तु
गणगीतायगणवृंदरतायच ॥ गणानुयातमार्गायगणनित्यव्रतायच ३०० नमःश्वेताभ्रवर्णायसंध्यारागप्रभायच ॥ अनुद्विष्टाभिधानायस्वरूपायनमोऽस्तुते १
नमोरक्ताग्रवासायरक्तसूत्रधरायच ॥ रक्तमालाविचित्रायरक्तांबरधरायच २ मणिभूषितमूर्धायनमश्चंद्रार्धभूषिणे ॥ विचित्रमणिमूर्धायकुसुमाष्टधरायच ३ न
मोऽग्निमुखनेत्रायसहस्रशशिलोचने ॥ अग्निरूपायकांतायनमोस्तुगहनायच ४ खचरायनमस्तुभ्यंगोचराभिरतायच ॥ भूचरायभुवनायअनंतायशिवायच
५ नमोदिग्वाससेनित्यमधिवाससुवाससे ॥ नमोजगन्निवासायप्रतिपत्तिसुखायच ३०६

९१।९२।९३।९४ मिश्रितायमिश्रितमालाय ९५।९६।९७।९८।९९।३००।१।२।३।४।५ अधिवासेनपुष्पादिवासनावासिततयासुवाससे प्रतिपत्तिर्ज्ञानंमुखं चतुर्भुजात्मने ३०६

मुकुटेमुकुटाय ७ त्रीणिनेत्राणीवनेत्राणिलोकयात्रानिर्वाहकाण्यग्निचंद्रसूर्याख्यानिनेत्राणिस्यतस्मैत्रिनेत्रनेत्राय लोचनेलोचनाय ८ शंयोर्यज्ञसाहुण्यकड्यादेवतायाः अभिस्त्रवंतायप्रसादरूपाय

नित्यमुद्धदमुकुटेमहाकेयूरधारिणे ॥ सर्पकंठोपहारायविचित्राभरणाय च ३०७ नमस्त्रिनेत्रनेत्रायसहस्रशतलोचने ॥ स्त्रीपुंसायनपुंसायनमःसांख्याययोगिने ८ शंयोरभिस्त्रवंतायअथर्वानमोनमः ॥ नमःसर्वार्तिनाशायनमःशोकहराय च ९ नमोमेघनिनादायबहुमायाधराय च ॥ बीजक्षेत्राभिपालायस्रष्टारायनमोनमः ३१० नमःसुरासुरेशायविश्वेशायनमोनमः ॥ नमःपवनवेगायनमःपवनरूपिणे ११ नमःकांचनमालायागेरिमालायवैनमः ॥ नमःसुरारिमालायचंडवेगायवैनमः १२ ब्रह्मशिरोपहर्तायमहिषघ्रायवैनमः ॥ नमःस्त्रीरूपधाराययज्ञविध्वंसनाय च १३ नमस्त्रिपुरहर्ताययज्ञविध्वंसनाय च ॥ नमःकामांगनाशायकालदंडधराय च १४ नमःस्कंदविशाखायब्रह्मदंडायवैनमः ॥ नमोभवायशर्वायविश्वरूपायवैनमः १५ ईशानायभवघ्रायनमोऽस्त्वंधकघातिने ॥ नमोविश्वामायायचिंत्याचिंत्यायवैनमः १६ त्वंनोगतिश्चश्रेष्ठश्चत्वमेवहृदयंतथा ॥ त्वंब्रह्मासर्वदेवानांरुद्राणांनिललोहितः १७ आत्माचसर्वभूतानांसांख्येपुरुषउच्यते ॥ ऋषभस्त्वंपवित्राणांयोगिनांनिष्कलःशिवः १८ गृहस्थस्त्वमाश्रमिणामीश्वराणांमहेश्वरः ॥ कुबेरःसर्वयक्षाणांक्रतूनांविष्णुरुच्यते १९ पर्वतानांभवान्मेरुर्नक्षत्राणांचंद्रमाः ॥ वसिष्ठस्त्वमृषीणांचग्रहाणांसूर्यउच्यते ३२० आरण्यानांपशूनांचसिंहस्त्वंपरमेश्वरः ॥ ग्राम्याणांगोवृषश्चासिभवौलोकप्रपूजितः २१ आदित्यानांभवान्विष्णुर्वसूनांचैवपावकः ॥ पक्षिणांवैनतेयस्त्वमनंतोभुजगेषु च २२ सामवेदश्चवेदानांयजुषांशतरुद्रियम् ॥ सनत्कुमारोयोगानांसांख्यानांकपिलोह्यसि २३ शक्रोऽसिमरुतांदेवपितृणांहव्यवाडासि ॥ ब्रह्मलोकश्चलोकानांगतीनांमोक्षउच्यते २४ क्षीरोदःसागराणांचशैलानांहिमवान्गिरिः ॥ वर्णानांब्राह्मणश्चासिविप्राणांदीक्षितोद्विजः २५ आदिस्त्वमसिलोकानांसंहर्ताकालएव च ॥ यच्चान्यदापिलोकेवैसर्वतेजोधिकंस्मृतम् २६ तत्सर्वंभगवानेवइतिमेनिश्चितामतिः ॥ नमस्तेभगवन्देवनमस्तेभक्तवत्सल २७ योगेश्वरनमस्तेऽस्तुनमस्तेविश्वसंभव ॥ प्रसीदममभक्तस्यदीनस्यकृपणस्य च २८ अनैश्वर्येणयुक्तस्यगतिर्भवसनातन ॥ यच्चापराधंकृतवानज्ञात्वापरमेश्वर २९ मद्रक्तइतिदेवेशतत्सर्वंक्षंतुमर्हसि ॥ मोहितश्चास्मिदेवेशत्वयारूपविपर्ययात् ३३० नाध्वंतेनमयादत्तपाद्यं चापिमहेश्वर ॥ एवंस्तुत्वाऽहमीशानंपाद्यमर्घ्यंचभक्तितः ३१ कृतांजलिपुटोभूत्वासर्वतस्मैन्यवेदयम् ॥ ततःशीतांबुसंयुक्तादेव्यगंधसमान्विता ३२ पुष्पवृष्टिः शुभातातपपातमममूर्धनि ॥ हुंदुभिश्चतदादिव्यस्ताडितोदेवकिंकरीः ॥ ववौचमारुतःपुण्यःशुचिगंधःसुखावहः ३३ ततःप्रीतोमहादेवःसपत्निकोवृषध्वजः ॥ अब्रवीद्विदशांस्तत्रहर्षयान्निवमांतदा ३३४

१ स्रष्टाराय औणादिकःसृजेस्तारन् स्रष्ट्रेइत्यर्थः १० । ११ गिस्मालयगिरौक्रीडापराय १२ । १३ हर्तायहर्त्रे १४ । १५ मायायमायाविने १६ गतिःप्राप्यस्थानं श्रेष्ठःपूज्यतमः ब्रह्मादिस्तवविभूतिविशेषाभिव्यक्तिस्थानं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२५।२६ कामेभ्यःकामान्काम्यमानान्अर्थान् ३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४ एवंपुरोवर्तिमूर्तिरूपंयत्तज्जनाविभूतंअजरंव्यापकंज्ञानंतदेवं इतिएवंप्रकारेणख्यातंप्रयागतंविशेषंविशिष्टं

पश्यध्वंविदशाःसर्वेउपमन्योर्महात्मनः ॥ मायिभक्तिपरांनित्यमेकभावादवस्थिताम् ३३५ एवमुक्तास्तदाकृष्णसुरास्तेशूद्रपाणिना ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेनमस्कृत्वावृषध्वजम् ३६ भगवन्देवदेवेशलोकनाथजगत्पते ॥ लभतांसर्वकामेभ्यःफलंत्वतोद्विजोत्तमः ३७ एवमुक्तस्ततःशर्वःसुरैर्ब्रह्मादिभिस्तथा ॥ आहमांभगवानोशःप्रहसन्निवशंकरः ३८ ॥ भगवानुवाच ॥ वत्सोपमन्योतुष्टोऽस्मिपश्यमांमुनिपुंगव ॥ दृढभक्तोसिविप्रंमयाजिज्ञासितोह्यसि ३९ अनयाचैवभक्त्यातेअत्यर्थंप्रीतिमानहम् ॥ तस्मात्सर्वान्ददाम्यद्यकामांस्तवयथेप्सितान् ३४० एवमुक्तस्यचैवाथमहादेवेनधर्मिता ॥ हर्षादश्रूण्यवर्तंतरोमहर्षस्त्वजायत ४१ अब्रुवंचतदादेवंहर्षगद्गदयागिरा ॥ जानुभ्यामवनीगत्वाप्रणम्यचपुनःपुनः ४२ अद्यजातोह्यहंदेवसफलंजन्मचाद्यमे ॥ सुरासुरगुरुदेवोयतिष्ठातिमाग्रतः ४३ यंनपश्यंतिचैवाद्वादेवाह्यमितविक्रमम् ॥ तमहंदृष्टवानदेवंकोऽन्योऽन्यतरोमया ४४ एवंध्यायंतिविद्वांसःपरंतत्त्वसनातनम् ॥ तद्विशेषमातिरुप्यातंयदजंज्ञानमक्षरम् ४५ सएषभगवानदेवःसर्वसत्त्वादिरव्ययः ॥ सर्वतत्त्वविधानज्ञःप्रधानपुरुषःपरः ४६ योमृजदक्षिणादंगाद्ब्रह्माणलोकपंभवम् ॥ वामपार्श्वान्थाविष्णुलोकक्षार्थमीश्वरः ४७ युगांतैचैवसंप्राप्तेरुद्रमीशोऽसृजत्प्रभुः ॥ सरुद्रःसंहर्तृकृत्संजगत्स्थावरजंगमम् ४८ कालोभूत्वामहातेजाःसंवर्तकइवानलः ॥ युगांतैसर्वभूतानिग्रसान्निवव्यवस्थितः ४९ एषदेवोमहादेवोजगत्सृष्ट्वाचराचरम् ॥ कल्पांतैचैवसर्वेषांस्मृतिमाक्षिप्यतिष्ठति ३५० सर्वगःसर्वभूतात्मासर्वभूतभवोद्भवः ॥ आस्तेसर्वगतोऽनित्यमदृश्यःसर्वदेवतैः ५१ यदिदेवोवरोमहंयदितुष्टोसिमेप्रभो ॥ भक्तिर्भवतुमेनित्यंत्वयिदेवसुरेश्वर ५२ अतीतानागतंचैववर्तमानंचयद्विभो ॥ जानीयामितिमेतुद्धिःप्रसादात्सुरसतम ५३ क्षीरोदनंचभुंजीयामक्षयंसहबांधवैः ॥ आश्रमेचमदाऽस्माकंसान्निध्यंपरमस्तुते ५४ एवमुक्तःसमांप्राहभगवौलोकपूजितः ॥ महेश्वरोमहातेजाश्चराचरगुरुःशिवः ५५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अजरश्चामरश्चैवभवत्वंदुःखवर्जितः ॥ यशस्वीतेजसायुक्तोदिव्यज्ञानसमन्वितः ५६ ऋषीणामभिगम्यश्चमत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ शीलवान्गुणसंपन्नःसर्वज्ञःप्रियदर्शनः ५७ अक्षयंयौवनंतंस्त्वतेजश्चैवानलोपमम् ॥ क्षीरोदःसागरश्चैवयत्रयत्रेच्छसिप्रियम् ५८ तत्रतेभविताकामंसान्निध्यंपयसोनिधेः ॥ क्षीरोदनंचभुंक्ष्वत्वममृतेनसमन्वितम् ५९ बंधुभिःसहितःकल्पंततोमामुपयास्यसि ॥ अक्षयाबांधवाश्चैवकुलंगोत्रंचतेसदा ६० भविष्यतिद्विजश्रेष्ठमयिभक्तिश्चशश्वती ॥ सान्निध्यंचाश्रमेनित्यंकरिष्यामिद्विजोत्तम ६१ तिष्ठवत्सयथाकामंनोत्कंठांचकरिष्यसि ॥ स्मृतस्त्वयापुनर्विप्रकरिष्यामिचदर्शनम् ६२ एवमुक्तासभगवानसूर्यकोटिसमप्रभः ॥ ईशानःसवरानदत्वातत्रैवांतरधीयत ३६३ वतांतरापेक्षया सनातनमितिमूर्तेरपिनित्यत्वंव्यवहारापेक्षयाप्रोक्तं ३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

३५४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ षोडशवरात्रसप्तमीकान्तमहेश्वरात् तत्राप्यष्टौमहेश्वरात् परिशेषादष्टौपत्नीतइतिषोडशेत्यर्थः यद्वाऽष्टौपत्नीतःप्रार्थिताः अष्टौतयास्त्वयं
तादृतिषोडशअष्टौचेत्यर्थः ७२ । ७३ एतान्नइहस्थानमुनीन्समनुध्यातवान्कृपयाआलोचितवान् एतेष्वपिदयावांस्त्वयिआत्मनिदयांकथंनकरिष्यतीत्यर्थः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८
एवंदृष्टोमयाकृष्णदेवदेवःसमाधिना ॥ तदवाप्तंचमेसर्वयदुक्तंतेनधीमता ३६४ प्रत्यक्षंचैवतेकृष्णपश्यसिद्धान्वयवस्थितान् ॥ ऋषीन्विद्याधरान्यक्षान्गंधर्वा
प्सरसस्तथा ६५ पश्यवृक्षलतागुल्मान्सर्वपुष्पफलप्रदान् ॥ सर्वर्तुकुसुमैर्युक्तान्सुखपत्रान्सुगंधिनः ६६ सर्वमेतन्महाबाहोदिव्यभावसमन्वितम् ॥ प्रसा
दादेवदेवस्यईश्वरस्यमहात्मनः ६७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यप्रत्यक्षमिवदर्शनम् ॥ विस्मयंपरमंगत्वाअब्रुवंतंमहामुनिम् ६८ धन्यस्त्वम
सिविप्रेन्द्रकस्त्वदन्योऽस्तिपुण्यकृत् ॥ यस्यदेवाधिदेवस्तेसान्निध्यंकुरुतेऽऽश्रमे ६९ अपितावन्ममाप्येवंदद्यात्सभगवाञ्छिवः ॥ दर्शनंमुनिशार्दूलप्रसादंचा
पिशंकरः ३७० ॥ उपमन्युरुवाच ॥ द्रक्ष्यसेपुंडरीकाक्षमहादेवंनसंशयः ॥ अचिरेणैवकालेनयथादृष्टोमयाऽनघ ७१ चक्षुषाचैवदिव्येनपश्याम्यमितविक्र
मम् ॥ षष्ठेमासिमहादेवंद्रक्ष्यसेपुरुषोत्तम ७२ षोडशाष्टौवरांश्चापिप्राप्स्यसित्वंमहेश्वरात् ॥ सप्तमीकाद्यदुश्रेष्ठसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७३ अतीतानागतंचैववर्त
मानंचनित्यशः ॥ विदितंमेमहाबाहोप्रसादात्तस्यधीमतः ७४ एतान्सहस्रशश्चान्यान्समनुध्यातवान्हरः ॥ कस्मात्प्रसादंभगवान्नकुर्यात्तवमाधव ७५ त्वाद
शेनहिदेवानांश्चाघनीयःसमागमः ॥ ब्रह्मण्येनानृशंसेनश्रद्धधानेनचाप्युत ७६ जप्यंतुतेप्रदास्यामियेनद्रक्ष्यसिशंकरम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अब्रुवंतमहंब्रह्म
नत्त्वत्प्रसदान्महामुने ७७ द्रक्ष्येदितिजसंधानांमर्दनंत्रिदशेश्वरम् ॥ एवंकथयतस्तस्यमहादेवाश्रितांकथाम् ७८ दिनान्यष्टौततोजग्मुर्मुहूर्तमिवभारत ॥
दिनेऽष्टमेतुविप्रेणदीक्षितोहंयथाविधि ७९ दंडोमुंडीकुशीचीरी घृताक्तोमेखलीकृतः ॥ मासमेकंफलाहारोद्वितीयंसलिलाशनः ३८० तृतीयंचचतुर्थंचपंचमंचा
निलाशनः ॥ एकपादेनतिष्ठंश्चलध्वंबाहुरतंद्रितः ८१ तेजःसूर्यसहस्रस्यअपश्यादिविभारत ॥ तस्यमध्यगतंचापितेजसःपांडुनंदन ८२ इंद्रायुधपिनद्धां
गंवियुन्मालागवाक्षकम् ॥ नीलशैलचयप्रख्यंबलाकाभूषितांबरम् ८३ तत्रस्थितश्चभगवान्देव्यासहमहाद्युतिः ॥ तपसातेजसाकांत्यादीप्तयासहभार्यया ८४
रराजभगवांस्तत्रदेव्यासहमहेश्वरः ॥ सोमेनसहितःसूर्योयथामेघस्थितस्तथा ८५ संहृष्टोमाकौंतेयविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ अपश्यंदेवसंधानांगतिमार्तिहरं
हरम् ८६ किरीटिनंगदिनंशूलपाणिंव्याघ्राजिनंजटिलंदंडपाणिम् ॥ पिनाकिनंवज्रिणंतीक्ष्णदंष्ट्रंशुभांगदं व्यालयज्ञोपवीतम् ८७ दिव्यामालामुरसाऽनेकवर्णांसमु
द्रहंतंगुल्फदेशावलंबाम् ॥ चंद्रयथापरिविष्टंसंध्यं वर्षात्ययेतद्द्रपश्यमेनम् ८८ प्रमथानांगणैश्चैवसमंतात्परिवारितम् ॥ शरदीवसुदुष्प्रेक्ष्यंपरिविष्टंदिवाकरम् ८९
७९ । ३८० तेजोवर्णयति इंद्रेति यस्यतेजसोमध्येऽनेकानींद्रधनूंषिविद्युतोनीलमेघाःश्वेतमेघाश्चपर्वतबलाकाकाराभातितादृशंचित्ररूपतेजइत्यर्थः ८१ । ८२ । ८३ । रराजेति नीलेतेज
सिसोमसूर्यप्रभोभवानीशंकरोप्रतिभातइत्यर्थः ८४ । ८५ । ८६ । ८७ परिविष्टंपरिवेषवतम् ८८ । ३८९

विश्वामिः ब्रह्मपरत्वेनस्तुतिरवकृत्स्नस्तुतिः इतरानुपकदेशस्तुतिरित्यर्थः विश्वदेवंसर्वेश्वरं ३९० । ९१ । ९२ । ९३ पृथिव्यादयोप्रभूर्तिमंतोज्ञेयाः ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९
३९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ शाश्वतोऽपरिणामीसर्वयोनिः ब्रह्मणोवेदस्याधिपःस्तव्यः तपःचित्तंद्रियाणामैकाग्र्यं • धाताईश्वरः त्वष्टारूपनिर्माता विधाताधर्मावर्मरूपं कर्म ८

एकादशशतान्येवंरुद्राणांवृषवाहनम् ॥ अस्तुवंतियतात्मानंकर्मभिःशुभकर्मिणम् ३९० आदित्यावसवःसाध्याविश्वेदेवास्तथाऽश्विनौ ॥ विश्वामिस्तुतिभि
र्देवंविश्वदेवंसमस्तुवन ९१ शतक्रतुश्चभगवान्विष्णुश्चादितिनंदनौ ॥ ब्रह्मारथंतरंसामईरयंतिभवांतिके ९२ योगीश्वराःसुबहवोयोगदंपितरंगुरुम् ॥ ब्रह्मर्ष
यश्चसमुतास्तथादेवर्षयश्चै ९३ पृथिवीचांतरिक्षंचनक्षत्राणिग्रहास्तथा ॥ मासार्धमासाकृतवोरात्रिःसंवत्सराःक्षणाः ९४ मुहूर्ताश्चनिमेषाश्चतथैवयुगप
र्ययाः ॥ दिव्याराजन्नमस्यंतिविद्याःसत्वविदस्तथा ९५ सनत्कुमारोदेवाश्चइतिहासास्तथैवच ॥ मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ९६ मनवःसप्त
सोमश्चअथर्वासबृहस्पतिः ॥ भृगुर्दक्षःकश्यपश्चवसिष्ठःकाश्यपुवच ९७ छंदांसिदीक्षायज्ञाश्चदक्षिणाःपावकोहविः ॥ यज्ञोपगानिद्रव्याणिमूर्तिर्मतियुधिष्ठिर
९८ प्रजानांपालकाःसर्वेसरितःपन्नगानगाः ॥ देवानांमातरःसर्वादेवपत्न्यःसकन्यकाः ९९ सहस्राणिमुनीनांचअयुतान्यर्षदानिच ॥ नमस्यंतिप्रभुंशांतंपर्व
ताःसागरादिशः ४०० गंधर्वाप्सरसश्चैवगीतवादित्रकोविदाः ॥ दिव्यतालेषुगायंतःस्तुवंतिभवमहुतम् १ विद्याधरादानवाश्चगुह्यकाराक्षसास्तथा ॥ सर्वा
णिचैवभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ नमस्यंतिमहाराजवाङ्मनःकर्मभिर्विशुम् २ पुरस्ताद्विष्ठितःशर्वोममासीन्त्रिदशेश्वरः ॥ पुरस्ताद्विष्ठितंदृष्ट्वाममेशानं
चभारत ३ सप्रजापतिशकांतंजगन्मामभ्युदैक्षत ॥ ईक्षितुंचमहादेवंनमेशक्तिरभूतदा ४ ततोमामब्रवीदेवःपश्यकृष्णवदस्वच ॥ त्वयाह्याराधितश्चाहंशत
शोऽथसहस्रशः५त्वत्समोनास्तिमेकाश्चित्रिषुलोकेषुवैप्रियः ॥ शिरसावंदि तेदेवेदेवीप्रीताह्युमातदा ॥ ततोऽहमब्रुवंस्थाणंस्तुतं ब्रह्मादिभिःसुरैः ६ ॥ कृष्णउवाच ॥
नमोऽस्तुतेशाश्वतसर्वयोनेब्रह्माधिपंत्वामृषयोवदंति ॥ तपश्चसत्त्वंचरजस्तमश्चत्वामेवसत्त्वंचवदंतिसंतः ७ त्वंब्रह्माचरुद्रश्चवरुणोऽग्निर्मनुर्भवः ॥ धातात्वष्टावि
धाताचत्वंप्रभुःसर्वतोमुखः ८ त्वत्तोजातानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ त्वयामृष्टमिदंकृत्स्नत्रैलोक्यंसचराचरम् ९ यानींद्रियाणीहमनश्चकृत्स्नंयेवायवःसप्तत
थैवचाग्रयः ॥ येदेवसंस्थास्तवदेवताश्चतस्मात्परंत्वामृषयोवदंति ४१० वेदाश्चयज्ञाःसोमश्चदक्षिणापावकोहविः ॥ यज्ञोपगंचयत्किंचिद्भगवांस्तदसंशयम् ४११

स्थावराणिचिरकालस्थाथीनिमहदादीनि चराणिस्थूलभूतादीनि चराचरलोकप्रसिद्धं ९ वायवःपंचप्राणाः सप्ताग्रयःगार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयसंभ्यावसथ्याःपंचश्रौताः स्मार्तःषष्ठः लौकिक
सप्तमः । यद्वासप्तवायवआवहाद्याअंतरिक्षेयेषुआदीन्सत्यांताल्लोकान्धारयंति । अग्रयआदित्यादिज्योतीषि एतेसर्वेऽन्येचयेदेवसंस्थादेवेषूत्रात्मनिसंस्थासमाप्तिर्येषांतेतथा । स्तवदेवताः
स्तुतियोग्यादेवास्तस्मादेतेषांसमुदायात्परंवाचाममोचरंरूपादिहीनत्वामृषयोवदंति ४१० क्षुद्रक्षुद्रसामिक्तुशदेशकालादिकंयज्ञोपगंचयत्किंचिद्भगवांस्तदसंशयम् ४११

सिद्धिर्योगपरिपाकः तदर्पणीतस्यत्वस्वरूपस्यप्रापिका ४१२ । १३ कृतिःक्रियाः विकारस्तत्फलभूतोहर्षादिः प्रणयस्तदभावः प्रधीयतेऽस्मिन्सर्वमितिप्रधानंवासनाबीजमज्ञानंतदेवाव्ययंमनसो
योनिश्च । 'अन्नमयःसौम्यमनः'इतिश्रुतेरन्नस्यापिमनोयोनित्वमुपष्टंभकत्वमात्रेणननुमुख्यमितिवक्तुंपरमेतियोनिविशेषणं प्रभावदेश्वर्यं शाश्वतःअकर्मजः १४ हिरण्यमयःचिज्ज्योतीरूपः गण्यंते
संख्यायंतइतिगणास्तत्त्वान्यव्यक्तादीनितेषामादिः जीविताश्रयःनदीसमुद्रवज्जीवस्यप्राप्यंस्थानं १५ महानिति महदाद्यैश्चतुर्दशभिःपर्यायशब्दैःवेदेमहानात्माभवानेवविभाव्यतेविचार्यते
वेदार्थाविद्धिः एतैःशब्दैस्त्वावेदाहुत्स्वामोहंसंसारमूलमज्ञानंनियच्छतिनितरांनाशयति १६ । १७ हृदयंहृदयस्थः क्षेत्रंमहाभूतादिष्टत्यंतंतज्ज्ञस्तत्प्रकाशकः ऋषिभिर्मंत्रैःस्तुतः स्तुतिमेवाह

इष्टदत्तमधीतंचवतानिनियमाश्रये ॥ ह्रीःकीर्तिःश्रीर्धुतिस्तुष्टिःसिद्धिश्चैवददर्पणी ४१२ कामःक्रोधोभयलोभोमदःस्तंभोऽथमत्सरः ॥ आधयोव्याधयश्चैव
भगवंस्तनवस्तव १३ कृतिर्विकारःप्रणयःप्रधामंबीजमव्ययम् ॥ मनसःपरमायोनिःप्रभावश्चापिशाश्वतः १४ अव्यक्तःपावनोऽचित्यःसहस्रांशुर्हिरण्यः ॥
आदिर्गणानांसर्वेषांभवान्वैजीविताश्रयः १५ महानात्मा मतिर्ब्रह्माविश्वःशंभुःस्वयंभुवः ॥ बुद्धिःप्रज्ञोपलब्धिश्चसंवित्ख्यातिर्घृतिःस्मृतिः १६ पर्यायवाचकैः
शब्दैर्महानात्माविभाव्यते ॥ त्वांबुद्ध्याब्राह्मणोवेदात्प्रमोहंविनियच्छति १७ हृदयंसर्वभूतानांक्षेत्रज्ञस्त्वष्टृषिस्तुतः ॥ सर्वतःपाणिपादस्त्वंसर्वतोक्षिशिरोमुखः
१८ सर्वतःश्रुतिर्माँलोकेसर्वमावृत्यतिष्ठसि ॥ फलंत्वमसितिग्मांशोर्निमेषादिषुकर्मसु १९ त्वं वैप्रभार्चिःपुरुषःसर्वस्यहृदिसंश्रितः ॥ अणिमामहिमाप्राप्तिरीशा
नोज्योतिरव्ययः ४२० त्वयिबुद्धिर्मतिर्लोकाःप्रपन्नाःसंश्रिताश्चये ॥ ध्यानिनो नित्ययोगाश्चसत्यसत्त्वाजितेन्द्रियाः २१ यस्त्वांध्रुवंवेदयतेगुहाशयंप्रभुंपुराणं
पुरुषंचविग्रहम् ॥ हिरण्यंयंबुद्धिमतांपरांगतिसंबुद्धिमानंबुद्धिमतीत्यतिष्ठति २२ विदित्वासप्तसूक्ष्माणिषडंगत्वांचमूर्तितः ॥ प्रधानविधियोगस्थस्त्वामेव
विशतेबुधः २३ एवमुक्तेमयापार्थभवेचार्तिविनाशने ॥ चराचरजगत्सर्वसिंहनादंतदाऽकरोत् २४ तंविप्रसंघाश्चसुरासुराश्चनागाःपिशाचाःपितरोवयांसि ॥
रक्षोगणाभूतगणाश्चसर्वे महर्षयश्चैवतदाप्रणेमुः २५ ममसूत्रिंचदिव्यानांकुसुमानांसुगंधिनाम् ॥ राशयोनिपतंतस्मवायुश्चसुसुखोववौ २६ निरीक्ष्यभगवान्
देवीं ह्युमांमांचजगद्धितः ॥ शतक्रतुंचाभिवीक्ष्यस्वयंमामाहशंकरः २७ विदुःकृष्णपरांभक्तिमस्मासुतवशजुह्व ॥ क्रियतामात्मनःश्रेयःप्रीतिर्हित्वयिमेपरा ४२८

सर्वतइति १८ तिग्मांशोःकर्मसुफलंस्वर्गसुखंचत्वमसि १९ तिग्मांशोःप्रमार्चिश्च अणिमादुर्लक्ष्यसम्प्राप्तं । महिमात्रिविषपरिच्छेदगुण्यंसत्तामात्रं अन्नप्रकृत्यथोर्दुर्लक्ष्यत्वादिःप्रत्ययार्थःसत्ते
तिविवेकः ४२० सत्यसत्त्वाःसत्यसंकल्पाः २१ यइति वेदयतेजानातिज्ञात्वाशिष्यान्ज्ञापयतीतिवा विग्रहंविशिष्टानुभवकूपंनिष्कलज्ञातिमात्रमित्यर्थः २१ विदित्वोपास्य सप्तसूक्ष्माणिमहद
हंकारपंचतन्मात्राणि । षडंगं 'सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधःस्वतंत्रत्वा नित्यमलुप्तशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चविभोर्विमुक्ताःपढाहुरंगानिमहेश्वरस्य'इत्यंगषट्कमुक्तं प्रधानंचित्तसत्त्वंतस्यआत्माभिमतत्वेन
गन्तव्यपथत्वेनाज्ञातस्यज्ञापनंविधिः सत्वस्यपुरुषाद्भित्त्वेनज्ञानंतद्यस्मात्सादृशोयोगोष्टुचिनिरोधस्तत्रस्थस्तन्मात्रनिष्ठत्वांनिष्कलंविशतेआरोहक्रमेणयोगीभूम्यादीनिमहदंतानितत्त्वानि
अमन्यःआत्मनःपृथक्चेनज्ञात्वाप्रत्यक्तत्त्वमात्रनिष्ठोनिर्लीनेसत्त्वेपरंब्रह्मसंपद्यतइत्यर्थः २३ । १४ । २५ । २७ । ४२८

४२९ मेघवाहनइंद्ररूपीमहादेवस्तस्यमाहात्म्यप्रतिपादकंपर्वमेघवाहनपर्वं तत्रायमध्यामः ॥ ॥ इति अनुशासतसर्षपिनी० भा० चतुर्दशीध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ मूर्ध्नेति सन्नि
चयेस्थितमितिशेषः १ योगेनसहितंप्रियत्वमितिद्वौवरौ २ धारिणीपोषिका ३ । ४ । ५ । ६ एवंभविष्यतीतिप्रार्थितान्वरानभ्यनुज्ञायस्वयंभवानीवराष्टकंददाति तत्रामरप्रभावेतिसंबोधने
नैकोवरःसूचितः । नाहंमृषाजातुवदेइतित्वमपिमृषामावदेतिद्वितीयः । षोडशसहस्रभार्याइतितृतीयः । तासुप्रियत्वमितिचतुर्थःपूर्वोक्तात्सर्वप्रियत्वादन्यः । अक्षयंधनधान्यादित्यर्थादितिपंचमः

वृणीष्वष्टौवरानकृष्णदातास्मितवसतम् ॥ ब्रूहियादवशार्दल्यानिच्छसिमुदुर्लभान् ॥ ४२९ ॥ ॥ इति श्रीमहामारते अनुशा० आनुशा० मेघवाहनपर्वी
ख्यानेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ मूर्ध्निपत्यनियतस्तेजःसन्निचयेततः ॥ परमं हर्षमागत्य भगवंतमथाब्रुवम् १ धर्मदृढत्वं युधिष्ठि
घातं यशस्तथाऽऽयं परमं बलं च ॥ योगप्रियत्वं तव सन्निकर्षं वृणुते सुतानां च शतं शतानि २ एवमस्त्वितितद्वाक्यं मयोक्तः प्राह शंकरः ॥ ततो मां जगतो माता धारि
णी सर्वपावनी ३ उवाचो मा प्रणिहिता शर्वाणी तपसां निधिः ॥ दत्तो भगवता पुत्रः सां बोनामतवानघ ४ मतोऽप्यष्टौवरानिष्टान् गृहाण त्वंददामि ते ॥ प्रणम्य शिर
सासाच मयोक्ता पांडुनंदन ५ द्विजेष्वकोपं पितृतः प्रसादं शतं सुतानां परमं च भोगम् ॥ कुले प्रीतिं मातृतश्च प्रसादं शमप्राप्तिं प्रवृणुते चापि दाक्ष्यम् ६ ॥ उमोवाच ॥
एवं भविष्यत्यमरप्रभावनाहं मृषा जातु वदेकदाचित् ॥ भार्या सहस्राणि च षोडशैव तासु प्रियत्वं च तथाऽक्षयं च ७ प्रीतिं चाऽयां बांधवानां सकाशाददामि तेऽहं वपुषः
काम्यतां च ॥ भोक्ष्यंते वै सप्ततिं वै शतानि गृहे तु भ्यमतिथीनां च नित्यम् ८ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवं दत्त्वा वरान् देवो मम देवी च भारत ॥ अंतर्हितः क्षणे
तस्मिन् स गणो भीमपूर्वज ९ एतदत्यद्भुतं पूर्वं ब्राह्मणायास्तितेजसे ॥ उपमन्यवे मया कृतं स्तं व्याख्यातं पार्थिवोत्तम ॥ नमस्कृत्वा तु स प्राह देवदेवाय सुव्रत १०
॥ उपमन्यु उवाच ॥ नास्ति शर्वसमो देवो नास्ति शर्वसमा गतिः ॥ नास्ति शर्वसमो दानेनास्ति शर्वसमो रणे ११ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा० आनुशा० मेघवाह
नपर्वी ख्याने पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ ऋषिरासीत्कृते तात तं डि रित्येव विश्रुतः ॥ दशवर्षसहस्राणि तेन देवः समाधिना १ आराधितो भूद्भ
क्तेन तस्योदकं निशामय ॥ सदृष्टवान्महादेवमस्तौ पीच्छस्तवैर्विभुम् २ इति तं डि स्तपो योगात्परमात्मानमव्ययम् ॥ चिंतयित्वा महात्मानमिदमाह सुविस्मितः ३
यं पठंति सदा सांख्याश्चितयंति च योगिनः ॥ परं प्रधानं पुरुषमविष्टा तारमीश्वरम् ४ उत्पत्तौ च विनाशे च कारणं विदुर्बुधाः ॥ देवासुरमुनीनां च परं यस्मान्न विद्यते ५
अजंतमहमीशानमनादिनिधनं प्रभुम् ॥ अत्यंतसुखिनं देवमनघं शरणं व्रजे ६ एवं ब्रुवन्नेव तदा ददर्श तपसां निधिम् ॥ तमव्ययमनौपम्यमचिंत्यं शाश्वतं भुवम् ७

• अन्यत्रयंस्पष्टार्थः । एवंचोपक्रमस्थानांषोडशाष्टानांवचनमुपपद्यते ८ । ९ । १० । ११ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ऋषिरिति अयमध्यायो यत्पूर्वमुपमन्युनाकृष्णप्रत्युक्तंजप्यंतुतेप्रदास्यामीतितज्जप्यंशिवसहस्रनामस्तोत्रंविबक्षुरुपमन्युमुखेनवदुपोद्घातार्थमारभ्यते समाधिनाध्यानयोगेन १ उदकंफलोदयं २ इदंवक्ष्यमाणप्रकारेण ३ । ४ । ५ । ६ यंपठंतीत्यादिश्लोकत्रयंध्यानबलातंदिनादष्टतदुच्चारणस्यफलमाह एवमिति अन्योऽप्येतैःश्लोकैःस्तुब्रुवन्वक्ष्यमाणरूपमीश्वरंपश्यतीतिभावः । शाश्वतंशश्वज्वं ध्रुवंकूटस्थं ७

॥२६॥

निष्कलत्वादेव्याख्यानांनिर्गुणत्वादि अक्षरमाविनाशि ८ मनोमयमनसोर्वैकृत्यादिभिर्वशीकृतजलचक्रवत् ९ । १० यद्वित्तार्थः श्लोकः योदेव आत्मानं प्राणवंतं जीवकपिण्डत्वात् तत्राहते जीवेमनोरूपं ज्योतिर्भूत्वा जीवस्थितं बभूव तदेवं दृष्ट्वा तुष्टावेतिसंबंधः ११ पवित्राणां पावनानां गंगादीनामपि पावनम् १२ तेजसां चक्षुरादीनामपि तेजः प्रकाशकम् १३ भूरिकल्याणं मोक्षस्तत्प्रदं परं सत्यमत्यंतमवाध्यम् १४ । १५ । १६ तिस्रस्तनवः कालाद्या एव ब्रह्मविष्णु रुद्राश्च १७ अधीति अत्र सप्तभिरधिपौरुषादिसंहिताभिः कृत्स्नं हेयमुपादेयं च त्वमेवेति कथ्यते तथाहि पुरुषः शिरःपाण्यादिमानदेहस्तमधिकृत्य प्रवृत्तं विज्ञानमधिपौरुषं तत्र च 'मातापूर्वरूपं पितोत्तररूपं प्रजासंधिः प्रजननसंधानं' इति श्रुतौ क्षेत्रज्ञीरूपस्यामातापितृभ्यां सकाशादन्योन्यमिथुनीभावेन निमित्तेनां कुरूपामजा जायते एवं प्रकृतिपुरुषाभ्यां जगदिति तत्र मिथुनीभावस्याभावेन ब्रह्मचर्येण प्रजावज्जगत्प्रत्ययत इति पुं प्रकृत्योर्विवेकमिच्छता उपस्थनिग्रहः कर्तव्य इति विधीयते । एवमध्यात्ममात्मनि देहे । 'अधराहनुः पूर्वरूपं उत्तराहनुत्तररूपं वाक्संधिः जिह्वासंधानम्' इति श्रुतौ जिह्वानिग्रहेण तूष्णीभावोऽपि पूर्वोक्तविवेकार्थविधीयते । अन्यथा वागादीन् प्रवर्तयतो विवे

निष्कलं सकलं ब्रह्म निर्गुणं गुणोचरम् ॥ योगिनां परमानंदमक्षरं मोक्षसंज्ञितम् ८ मनो रिद्राग्निमरुतां विश्वस्य ब्रह्मणो गतिम् ॥ अग्राह्यमचलं शुद्धं बुद्धिग्राह्यं मनो मयम् ९ दुर्विज्ञेयमसंख्येयं दुष्प्रापमरुतात्मभिः ॥ योनिं विश्वस्य जगतस्तमसः परतः परम् १० यः प्राणवंतमात्मानं ज्योतिर्जीवस्थितं मनः ॥ तदेवं दर्शनार्का क्षीबहून् चर्षणा नृपिः ११ तपस्युग्रे स्थितो भूत्वा दृष्ट्वा तुष्टाव चेश्वरम् ॥ तं डिक्वाच ॥ पवित्राणां पवित्रस्त्वंगतिर्गतिमतां वर १२ अत्युग्रे तेजसां तेजस्त पसां परमंतपः ॥ विश्वावसुहिरण्याक्षपुरुहूतनमस्कृत १३ भूरिकल्याणदविभो परं सत्यं नमोऽस्तुते ॥ जातीमरणभीरूणां यतीनां यततां विभो १४ निर्वाणद सहस्रांशोनमस्तेऽस्तु सुखाश्रय ॥ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः १५ न विदुस्त्वांतु तत्त्वेन कुतो वेत्स्यामहे वयम् ॥ त्वत्तः प्रवर्तते सर्वं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् १६ कालाख्यः पुरुषाख्यश्च ब्रह्माख्यश्च त्वमेव हि ॥ तनवस्ते स्मृतास्ति सः पुराणज्ञैः सुरर्षिभिः १७ अधिपौरुषमध्यात्ममधिभूताधिदेवतम् ॥ अधिलोकाधिवि ज्ञानमधियज्ञस्त्वमेव हि १८ त्वां विदित्वाऽत्मदेहस्थं दुर्विदं दैवतैरपि ॥ विद्वांसो यांति निर्मुक्ताः परं भावमनामयम् १९ अनिच्छतस्तव विभो जन्ममृत्युरनेकतः ॥ द्वारंतु स्वर्गमोक्षाणामाक्षेप्ता त्वं ददासि च २० त्वं वै स्वर्गश्च मोक्षश्च कामः क्रोधस्त्वमेव च ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव अधश्चोर्ध्वं त्वमेव हि २१ ब्रह्मा भवश्च विष्णुश्च स्कंदं द्रौ स वि तायमः ॥ वरुणं दूमनुर्धाता विधाता त्वं धनेश्वरः २२ भूर्वायुः सलिलाग्निश्च त्वं वाग्बुद्धिः स्थितिर्मतिः ॥ कर्मसत्यानृतं चोभे त्वमेवास्ति च नास्ति च २३

कोनसंपद्यतेऽपि तु संसार एवानवच्छिन्नोऽनुत्तन्यते इति प्रताः संहितावेदितव्याः । तथा अधिभूताधिदेवतं भूतानां देहाद्यारंभकाणां देवतानां प्राणचक्षुराद्यधिष्ठात्रीणां भूतदेवतानां चान्योन्याश्रयेण मिथुनीभावेनावस्थानं संसारस्तन्मूलं चाधिलोकाधिविज्ञानं लोकयत इति लोकोभूतमात्रादशशब्दादयो विषयाः । विज्ञानं प्रज्ञा मात्राः दशश्रोत्रादीनां त्रियाणि ज्ञानकरणाभ्युभयेषां मिथुनीभावोपादे भूतमात्रानस्युर्न प्रज्ञा मात्राः स्युर्यदि प्रज्ञा मात्रानस्युर्न भूतमात्राः स्युर्न ह्यन्यतरतोऽपि किंचन सिद्धयतीति श्रुतिप्रसिद्धः । ततश्च ब्रह्मचर्यपूर्वकं वागादिनिग्रहे क्रियमाणे जीव ब्रह्मणोर्भेदे हेतूनामाविभूता धिदेवानामनुत्पत्तेरधियज्ञो घटनाशे घटाकाशमहाकाशयोरिव तयोः संगतिकरणेऽपि कीभावलक्षणो यज्ञो मोक्षापरनामा सिध्यति एतत्सर्वं त्वमेवेति श्लोकार्थः १८ । १९ तव त्वामनिच्छतः ज्ञातुमिति शेषः जन्ममृत्युश्चानेकतोऽन्तःपुनः पुनर्भवतीत्यर्थः २० । २१ अस्ति च नास्ति चेति रज्जुभुजंगाभ्यां विद्योऽस्ति स्वतो नास्ति तादृशं जगत्कारणमज्ञानमुच्यते २२ । २३

विश्वाविश्वपरः कार्यकारणाभ्यामन्यः भावः सत्तामात्ररूपः चित्त्वाचित्त्यश्च चित्त्यसौ पाविकरूपेणाविस्थो निरुपाधिकेन १४ । १५ । १६ अचेतसा अज्ञानेन यत्परं देवं विद्मः अतो मूढाः स्मः १७ १८ । १९ । २० देहकृद्यज्ञादिः देहभूदेहपोषकोऽन्नादिः देही जीवः देहभुग्देहसंहर्ता प्राणोलिगशरीरंतस्यानादित्वेऽपि तत्कर्तृत्वं तदाविर्भावनिमित्तत्वं दृष्टिप्राप्त्या येन मुख्यवाज्ञेयं २१ । २२ ३३ अष्टाभिः भूम्यं बुधद्विवायुयोमसूर्यचंद्रयजमानाख्याभिः ३४ । ३५ अयमिति सत्यमव्यभिचारिवेदोक्तं कर्मफलं स्वर्गः सतां ऊर्ध्वरेतसां परं स्वर्लोकादुपरिमहर्लोकादि अपवर्गः क्रममुक्तिस्थानं ब्रह्मलोकारूपं मुक्तानां विदेहाख्यानां योगिविशेषाणां कैवल्यं मुख्यमुक्तिः ३६ गुहायां शास्त्रे गोपितः तत्र हेतुमाह देवेति उक्तोऽपि सुखज्ञेयो माभूदिति भगवन्तरेण निरूपितः ब्रह्माद्यैर्मैत्रव्याख्यातृभिः इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च प्रकृतिभ्यः परं ध्रुवम् ॥ विश्वाविश्वपरोभावश्चित्त्वाचित्त्यस्त्वमेव हि २४ यच्चैतत्परमं ब्रह्म यच्च तत्परमं पदम् ॥ यागतिः सांख्ययोगानां स भवान्नात्र संशयः २५ नूनमद्य कृतार्थाः स्म नूनं प्राप्ताः सतांगतिम् ॥ यागतिं प्रार्थयंती ह ज्ञाननिर्मलबुद्धयः २६ अहो मूढाः स्म सुचिरमिमं कालमचेतसा ॥ यन्न विद्मः परं देवं शाश्वतं यं विदुर्बुधाः २७ सेयमासादिता साक्षात् च द्रुक्तिर्जन्मभिर्मया ॥ भक्तानुग्रहकृद्देवो यं ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते २८ देवासुरमुनीनां तु यच्च गुह्यं सनातनम् ॥ गुहायां निहितं ब्रह्म दुर्विज्ञेयं मुनेरपि २९ स एष भगवान् देवः सर्वकृत् सर्वतो मुखः ॥ सर्वात्मा सर्वदर्शी च सर्वगः सर्ववेदिता ३० देहकृद्देहभूद्देही देहभुग्दे हिनांगतिः ॥ प्राणकृत् प्राणभृत् प्राणी प्राणदः प्राणिनांगतिः ३१ अध्यात्मगतिरिष्टानां ध्यायिनामात्मवेदिनाम् ॥ अपुनर्भवकामानां यागतिः सोऽयमीश्वरः ३२ अयंच सर्वभूतानां शुभाशुभगतिप्रदः ॥ अयंच जन्ममरणे विदध्यात्सर्वजंतुषु ॥ अयंसं सिद्धिकामानां यागतिः सोऽयमीश्वरः ३३ भूराद्यान् सर्वभुवनानुत्पाद्य स दिवौकसः ॥ दधाति देवस्तनुभिरष्टाभिर्यो विभर्ति च ३४ अतः प्रवर्तते सर्वमस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ अस्मिंश्च प्रलयं याति अयमेकः सनातनः ३५ अयंसत्यकामानां सत्यलोकः परं सताम् ॥ अपवर्गश्च मुक्तानां कैवल्यं चात्मवेदिनाम् ३६ अयं ब्रह्मादिभिः सिद्धैर्गुहायां गोपितः प्रभुः ॥ देवासुरमनुष्याणामप्र काशो भवेदिति ३७ तं त्वां देवासुरनरास्तत्त्वेन न विदुर्भवम् ॥ मोहिताः खल्वनेनैव हृदि स्थेना प्रकाशिना ३८ ये चैनं प्रतिपद्यंते भक्तियोगेन भाविताः ॥ तेषामेवात्मनाऽऽत्मानं दर्शयत्येव हृच्छयः ३९ यं ज्ञात्वा न पुनर्जन्ममरणं चापि विद्यते ॥ यं विदित्वा परं वेद्यं वेदितव्यं न विद्यते ४० यं लब्ध्वा परमं लामनाधिकं मन्यते बुधः ॥ यां सूक्ष्मां परमां प्राप्तिं गच्छन्नव्ययमक्षयम् ४१ यं सांख्या गुणतत्त्वज्ञाः सांख्यशास्त्रविशारदाः ॥ सूक्ष्मज्ञानतराः सूक्ष्मं ज्ञात्वा मुच्यंति बंधनैः ४२ यंच वेदविदो वेद्यं वेदांते च प्रतिष्ठितम् ॥ प्राणायामपरानित्यं यं विशंति जपंति च ४३

तथाहि । चत्वारिंशृतेति मंत्रोयास्केन यज्ञपरतया पतंजलिना शब्दपरतया गौतमेन तदस्थेश्वरपरतया च व्याख्यातः वस्तुतस्तव ध्यात्मपरोऽस्तीति स्पष्टं १७ अनेनाहंकारेण अप्रकाशनाजडेन जडानृतरूपस्याप्यस्य चित्सरूपेण त्वयैव प्रकाशः सत्ता च भवतीति भावः तथा च भवत्प्रवर्णः । 'अयं रोच्यदुरुचो रुचानोऽयं वासयद्व्युत्तेन पूर्वीः' इति अयमात्मारोच्यत प्रकाशयति अरुचः अप्रकाशानहं कारादीन् रुचानः स्वयंप्रकाशमानः अयमात्मा पूर्वीः अहमादिसृज्यानि विशेषतः पृथक् विविक्ततया क्रतेन स्वसत्तया वासयदाच्छादयति अनृतानप्येतान् स्वसत्तयैव सतावतः करोति रज्जुरिव सर्पादीनि तिमं प्रवदानामर्थः १८ । १९ । ४० गच्छन्न गच्छति तं बुधः ४१ सूक्ष्मं किं ज्ञानेन तदस्ति क्रम्य गच्छति तं सूक्ष्मज्ञानतराः । सूक्ष्मं पुरुषं ४२ । ४३

४४ । ४५ दिव्योलाभैर्द्रं अदिव्योलाभःसार्वभौमत्वं ४६ अपुर्णसंतीतिपाठःस्वच्छः तस्मिन्ननारोपितेकपोविषयेकथयति ४७ त्रिधापाकयज्ञत्रयैःश्रीतस्मार्तध्यानयज्ञैरित्यर्थः ४८ ऋतंयज्ञः सत्यंतत्फलं योनिःश्रद्धासत्ये ४९ यज्ञपतेःश्रोत्रादिभावेनरात्र्यादीनिनिरूपयति रात्रीति ५० । ५१ कालस्ययोनिमेवाह चंद्राति ५२ सद्रूप्यंभुतेजाति असद्रूप्याकाशी ५३ अष्टौभूमिरापोऽनलोवायुःखंमनोबुद्धिरहंकाराश्च परोमायावी अस्यमायाविनः मागमंशं कृत्स्नंप्रपञ्चजातं ५४ एतस्मात्परममानंदमयादीश्वरादपिपरंशुद्रमानंदमानंदमात्रतदेव शाश्वतंतेनपूर्वेषामशाश्वतत्वंदर्शितं ५५ ध्यानंपरंपदंपदप्रापकं ५६ सेति साकाष्ठासापरागतिरितिश्रुतिप्रसिद्धा ५७ निर्द्वैतिःसुखं ५८ श्रुतिरितिश्रोत्रादिजन्याऽनुभूतिः इष्टानांयोगिनां

ओंकाररथमारुह्यतेविंशतिमहेश्वरम् ॥ अयंसदेवयानानामादित्योद्धारमुच्यते ४४ अयंचपितृयानानांचंद्रमाद्धारमुच्यते ॥ एषकाष्ठादिशैवसंवत्सरयुगा दिच ४५ दिव्यादिव्यःपरोलाभअयनेदक्षिणोत्तरे ॥ एनंप्रजापतिःपूर्वमाराध्यबहुभिःस्तवैः ४६ प्रजापतिवरयामासनीललोहितसंज्ञितम् ॥ ऋग्भिर्यमनुशासं तितत्त्वेकर्माणिबह्वचः ४७ यजुर्भिर्यत्रिधावेद्यंजुह्वत्यध्वर्यवोऽध्वरे ॥ सामभिर्ब्रह्मगायंतिसामगाःशुद्धबुद्धयः ४८ ऋतंसत्यंपरंब्रह्मस्तुवंत्याथर्वणादिजाः ॥ यज्ञ स्यपरमायोनिःपतिश्चायंपरःस्मृतः ४९ रात्र्यहःश्रोत्रनयनःपक्षमासशिरोभुजः ॥ ऋतुवीर्यस्तपोधैर्योह्यब्दगुह्योरुपादवान् ५० सृष्ट्युर्मोहुताशश्चकालःसं हारवेगवान् ॥ कालस्यपरमायोनिःकालश्चायंसनातनः ५१ चंद्रादित्यौसनक्षत्रौग्रहाश्चसहवायुना ॥ ध्रुवःसप्तर्षयश्चैवभुवनाःसप्तएवच ५२ प्रधानमहदव्यक्तं विशेषांतंसवैकृतम् ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतंभूतादिसदसच्चयत् ५३ अष्टौप्रकृतयश्चैवप्रकृतिभ्यश्चयःपरः ॥ अस्यदेवस्ययद्भागंकृत्स्नंसंपरिवर्तते ५४ एतत्परम मानंदयत्तच्छाश्वतमेवच ॥ एषागतिर्विरक्तानामेषभावःपरःसताम् ५५ एतत्पदमनुद्दिग्रमेतद्ब्रह्मसनातनम् ॥ शास्त्रवेदांगविदुषामेतद्व्यानंपरंपदम् ५६ इयंसापरमाकाष्ठाइयंसापरमाकला ॥ इयंसापरमासिद्धिरियंसापरमामतिः ५७ इयंसापरमाशांतिरियंसानिर्द्वैतिःपरा ॥ यंप्राप्यकृतकृत्याःस्मृत्यमन्यं तयोगिनः ५८ इयंतुष्टिरियंसिद्धिरियंश्रुतिरियंस्मृतिः ॥ अध्यात्मगतिरिष्टानांविदुषांप्राप्तिरव्यया ५९ यजतांकामयानानांमखैर्विपुलदक्षिणैः ॥ यागतिर्य ज्ञशीलानांसागतिस्त्वंनसंशयः ६० सम्यग्योगजपैःशांतिर्नियमैर्देहतापनैः ॥ तप्यतांयागतिर्देवपरमासागतिर्भवान् ६१ कर्मन्यासकृतानांचविरक्तानांतत स्ततः ॥ यागतिर्ब्रह्मसदनेसागतिस्त्वंसनातन ६२ अपुर्णभवकामानवैराग्येवर्ततांचया ॥ प्रकृतीनांलयानांचसागतिस्त्वंसनातन ६३ ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरुपाख्यानिरंजना ॥ कैवल्यायागतिर्देवपरमासागतिर्भवान् ६४ वेदशास्त्रपुराणोक्ताःपंचैतागतयःस्मृताः ॥ त्वत्प्रसादाद्विलभ्यतेनलभ्यतेऽन्यथाविभो ६५

अध्यात्मगतिःप्रत्यक्प्रावण्यरूपागतिः विदुषामहंब्रह्मास्मीतिजानतां अव्ययाअपुनरावर्तिनीप्राप्तिः ५९ परमांतिमपरमांतिपूर्विकांव्याचष्टे यजतामिति यज्ञशीलानांगतिःस्वर्गादि लोकः ६० योगजपादिपराणांतपस्विनांनक्षत्रलोकारूपापरमाभास्वतीगतिर्द्वितीया ६१ संन्यासिनांब्रह्मलोकःपुनरावृत्तिरूपागतिस्तृतीया ६२ प्रकृतीनांयलयमभ्यस्यंतितेषांदहरादिरूप कारणब्रह्मोपासकानामपुनरावृत्तिरूपागतिश्चतुर्थी ६३ ज्ञानेति निष्कलब्रह्मविदांशोक्षाख्यायागतिःसामवान् पूर्वास्तुगतयोऽनात्मभूताइतिभावः ६४ । ६५

६५ । ६६ ततोब्रह्मादयस्त्वांनविदुरितिवाक्यात् ६८ । ६९ सूत्रकर्तातांदिनइतियजुर्वेदेशास्त्राविशेषस्तत्रकल्पसूत्रकर्ता ७० । ७१ । ७२ । ७३ प्रथितानिमयातुभ्यं येषांमध्येएकमुपदिष्टानि सर्वाणिस्वर्गेषु सिद्धयेमोक्षांतसकलप्राप्तये ७४ । ७५ देवेशोब्रह्मापानिनामानिमहात्मनेपुराप्राहगुह्यानितानीमानिनामानिदेवप्रसादात्तंडिःप्राहमह्यमितिशेषः ७६ ॥ इतिअनु०नीलकंठीयेमार इतितंडिस्तपोराशिस्तुष्टावेशानमात्मना ॥ जगौचपरमंब्रह्मयत्पुरालोककृज्जगौ ६६ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ एवंस्तुतोमहादेवस्तंडिनाब्रह्मवादिना ॥ उवाच भगवान्देवउमयासहितःप्रभुः ६७ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः ॥ नविदुस्त्वामितिततस्तुष्टःप्रोवाचतंशिवः ६८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षयश्चा व्ययश्चैवभवितादुःखवर्जितः ॥ यशस्वीतेजसायुक्तोदिव्यज्ञानसमन्वितः ६९ ऋषीणामभिप्रम्यश्चसूत्रकर्तासुतस्तव ॥ मत्प्रसादाद्विजश्रेष्ठभविष्यतिनसं शयः ७० कंवाकामंददाम्यद्यब्रह्मिह्यद्वत्सकांक्षसे ॥ प्रांजलिःसउवाचेदंत्वयिभक्तिर्दृढाऽस्तुमे ७१ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ एतान्दत्त्वावरान्देवोवंच्यमानःसुरार्षि भिः ॥ स्तूयमानश्चविबुधैस्तत्रैवांतरधीयत् ७२ अंतर्हितेभगवतिसानुगेयादवेश्वर ॥ ऋषिराश्रममागम्यममैतत्प्रोक्तवानिह ७३ यानिचप्रथितान्यादौतंडि राख्यातवान्मम ॥ नामानिमानवश्रेष्ठतानित्वंशृणुसिद्धये ७४ दशनामसहस्राणिदेवेष्वहपितामहः ॥ शर्वस्यशास्त्रेषुतथादशनामशतानिच ७५ गुह्यानी मानिनामानितंडिर्भगवतोऽच्युत ॥ देवप्रसादादेवेशःपुराप्राहमहात्मने ७६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिभेषवाहनपर्वारूपाने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ततःसप्रयतोभूत्वाममतातयुधिष्ठिर ॥ प्रांजलिःप्राहविप्रर्षिर्नामसंग्रहमादितः १ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ ब्रह्मप्रोक्तैर्ऋषिप्रोक्तैर्वेदवेदांगसंभवैः ॥ सर्वलोकेषुविख्यातंस्तुत्यंस्तोष्यामिनामभिः २ महद्भिर्विहितैःसत्यैःसिद्धैःसर्वार्थसाधकैः ॥ ऋषिणांतंडिनाभक्त्याकृतै वेदकृतात्मना ३ यथोक्तैःसाधुभिःख्यातैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रवरंप्रथमंस्वर्ग्यंसर्वभूतहितंशुभम् ४ श्रुतैःसर्वत्रजगतिब्रह्मलोकावतारितैः ॥ सत्यैस्तत्प रमंब्रह्मब्रह्मप्रोक्तंसनातनम् ५ वक्ष्येयदुकुलश्रेष्ठशृणुष्ववाहितोमम ॥ वरयैनंभवंदेवभक्तस्त्वंपरमेश्वरम् ६ तेनतेश्रावयिष्यामियत्तद्ब्रह्मसनातनम् ॥ नशक्यं विस्तरात्कृत्स्नंवक्तुंसर्वस्यकेनचित् ७ युक्तेनापिविभूतीनामपिवर्षशतैरपि ॥ यस्यादिर्मध्यमंतंचसुरैरपिनयम्यतेऽकस्तस्यशकुयाद्वक्तुंगुणान्कात्स्न्येनमाधव ॥ किंतुदेवस्यमहतःसंक्षिप्तार्थपदाक्षरम् ९ शक्तितश्चरितंवक्ष्येप्रसादात्तस्यधीमतः ॥ अप्राप्यतुततोऽनुज्ञानशक्यःस्तोतुमीश्वरः १० यदातेनाभ्यनुज्ञातःस्तुतो वैसतदामया ॥ अनादिनिधनस्याहंजगद्योनेर्महात्मनः ११ नाम्नांकित्समुद्देशंवक्ष्याम्यव्यक्तयोनिनः ॥ वरदस्यवरण्यस्यविश्वरूपस्यधीमतः १२ शृणुनाम्नां चयंकृष्णयदुक्तंपद्मयोनिना ॥ दशनामसहस्राणियान्याहप्रपितामहः १३ तानिनिर्मथ्यमनसादध्मोष्टमिवोद्धृतम् ॥ गिरेःसारंयथाहेमपुष्पसारंयथामधु १४ तभावदीपेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ततइति १ । २ सत्यैरन्वयैःवेदकृतात्मनादत्तचित्तेनकृतैःवेदात्पृथक्कृतैः ३ यथोक्तैरिति स्तुत्यंसिंहावलोकनन्यायेनविशिनाष्टि प्रवरमित्यर्थेन ४ श्रुतै रिति ब्रह्मप्रोक्तैःवेदोक्तैः ५ वरपप्रार्थय उपसन्नोभव एनमंत्रात्मकमीश्वरंलब्धुं ६ तेनविधिना ७ युक्तेनसत्रद्वेन ८ । ९ । १० । ११ योनिनःयोनेःब्रह्मणइतिशेषः १२ । १३ । १४

१५।१६।१७।१८ इदमिति एतज्जपपव्यानादिफलप्रदइत्यर्थः १९ यस्तर्तुं सकृदधिगमेनाप्यस्यपरमांगतिगच्छेत्तैवेत्यर्थः पवित्रपापनाशकं मेध्ययज्ञादिफलप्रदं मंगलमभ्युदय करं उत्तमंकल्याणपरमानंदरूपं २०।२१।२२।२३।२४। ब्रह्मर्षिवेदानांवाचामपिबोवागित्यर्थः । पराणामिन्द्रियार्थमनोबुद्धिमहदव्यक्तानामपियःपरःपुरुषइत्यर्थः २५ तेजसां चक्षुरादीनामपियच्चक्षुः । तपसांपुण्यानांगंगादीनामपियत्पुण्यंशांतानामुत्तमचिंतानामपिआत्यंतिकीउपरतिर्भोक्ताख्या । व्युतीनांज्ञानानांवृत्तिरूपाणामपिज्ञानसाक्षिरूपमनुव्यवसायापर पर्यायं २६ दांतानांजितेन्द्रियाणामध्येस्त्यंतंजितेन्द्रियः । धीमतांज्ञानिनांधीःआत्मानुभवरूपंज्ञानं । देवानांपूज्यानामपिपूज्यः । ऋषीणांकाव्यकर्तृणामपिकाव्यकर्तावेदकर्तृत्वात् २७ यज्ञानांयज्ञभोक्तृणांयज्ञःयज्ञस्यआराधनस्मभोक्ता । शिवानांकल्याणानामपिकल्याणं । रुणद्धियेनमितिवारोदित्यनेनवारोत्यनेनवारणवारुदअज्ञानंवाविपर्ययोवाशोकोवादुःस्ववारुततांवाव

घृतासारंयथामंडस्तथैतत्सारमुद्धृतम् ॥ सर्वपापापहमिदंचतुर्वेदसमन्वितम् १५ प्रयत्नेनाधिगंतव्यंधार्यंचप्रयत्नात्मना ॥ मांगल्यंपौष्टिकंचैवरक्षोघ्नंपावनंम हत् १६ इदंभक्तायदातव्यंश्रद्धधानास्तिकायच ॥ नाश्रद्धधानरूपायनास्तिकायाजितात्मने १७ यश्चाभ्यसूयेतदेवंकारणात्मानमीश्वरम् ॥ सकृष्णनरकं यातिसहपूर्वैःसहात्मजैः १८ इदंध्यानमिदंयोगमिदंध्येयमनुत्तमम् ॥ इदंजप्यमिदंज्ञानंरहस्यमिदुत्तमम् १९ यंज्ञात्वाअंतकालेऽपिगच्छेत्परमांगतिम् ॥ पवित्रमंगलंमेध्यंकल्याणमिदमुत्तमम् २० इदंब्रह्मापुराकृत्वासर्वलोकपितामहः ॥ सर्वस्तवानाराजत्वेदिव्यानांसमकल्पयत् २१ तदाप्रभृतिचैवायमीश्वरस्य महात्मनः ॥ स्तवराजइतिख्यातोजगत्पमरपूजितः २२ ब्रह्मलोकादयस्वर्गेस्तवराजोऽवतारितः ॥ यतस्तंडिःपुराप्रापतेनतंडिकृतोऽभवत् २३ स्वर्गाच्चै वात्रभूलोकंतंडिनाहवतारितः ॥ सर्वमंगलमंगल्यंसर्वपापप्रणाशनम् २४ निगदिष्येमहाबाहोस्तवानामुत्तमंस्तवम् ॥ ब्रह्मणामपियद्ब्रह्मपराणामपियत्परम् २५ तेजसामपियत्तेजस्तपसामपियत्तपः ॥ शांतानामपियःशांतोव्युतीनामपियाव्युतिः २६ दांतानामपियोदांतोधीमतामपियाचधीः ॥ देवानामपियोदेव ऋषीणामपियस्त्वृषिः २७ यज्ञानामपियोयज्ञःशिवानामपियःशिवः ॥ रुद्राणामपियोरुद्रःप्रभाप्रभवतामपि २८ योगिनामपियोयोगीकारणानांचकारणम् ॥ यतोलोकाःसंभवन्तिनभवन्तियतःपुनः २९ सर्वभूतात्मभूतस्यहरस्यामिततेजसः ॥ अष्टोत्तरसहस्रंतुनाम्नांशर्वस्यमेश्वर ॥ यच्छ्रुत्वामनुजव्याघ्रसर्वान्कामा नवाप्स्यसि ३० स्थिरःस्थाणुःप्रभुर्भीमःप्रवरोवरदोवरः ॥ सर्वात्मासर्वविख्यातःसर्वःसर्वकरोभवः १२ ॥ ३१ ॥

यतीतिरुद्रःज्ञानमानंदोवातेषामप्यानंदः । प्रभवतामीश्वराणामपिप्रभापेश्वर्यं २८ योगिनांब्रह्मादीनामपियोयोगीध्येयसंकल्पमात्रेणस्रष्टा । कारणाणामव्यक्तादीनांकारणानिष्कलं २९ ३० यद्यप्यत्रसहस्रनामस्तोत्रेनाम्नांशब्दतोऽर्थतश्चपौनरुक्तयमस्तितथाऽप्यर्थेक्येपिशब्दभेदात्कचित्कचित्शब्दैक्येऽप्यर्थभेदाच्चापौनरुक्तयंद्रष्टव्यमपूर्वार्थत्वात् । नहिसर्वात्मपदोच्चारणज न्यमपूर्वविश्वात्मपदोच्चारणादुत्पद्यते । अन्यथाअग्नयेजुष्टंनिर्वपामीत्यत्रवह्नयेजुष्टमितिउच्चारणेऽपितदपूर्वोत्पत्त्यापत्तेर्विधितएवशब्दःप्रयोक्तव्यइतिभीमांसकमुद्राभंगःस्यात् । अर्थभेदेऽपिशब्दैक्यंनपौनरुक्तयवहंइंद्रशब्दस्यान्यार्थस्याप्येवगार्हपत्यमुपतिष्ठतेतिविधानाद्योगेनाभिपरत्वप्रदर्शनात् । तथाचशब्दैक्येऽप्यर्थेक्यंनास्तितथावयमस्याव्याख्यायांप्रदर्शयिष्यामः । तिष्ठतीतिस्थिरः तिष्ठंत्यस्मिन्नितिस्थाणुश्च । अजिराशिशिरेत्यादिनास्थाणुरितिचतिष्ठतेःकिरूटिलोपेनपुनरुक्तश्चविधीयते । स्थिरःअचंचलःकूटस्थःनित्यः । स्थाणुःगृहस्तंभवत्सर्वाश्रयः-

-यथोक्तं । 'संसारमंडपस्यास्यमूलस्तंभायशंभवे'इति १ प्रभुःईश्वरोऽव्ययमीत्यर्थः प्रकृष्टंमवनंसत्तायस्येतिवापरमार्थसत्यइत्यर्थः प्रकर्षेणभावयतिविश्वंरचयतिजानातिवाविश्वकर्ता सर्वज्ञोवेत्यर्थः । विप्रसंभ्योद्भूतंज्ञायामितिप्रपूर्वाद्भवतेर्हुः । पांचकपाठकादिबहुणशब्दोऽयंनतुसंज्ञाशब्दः । एवमुत्तरत्रापिज्ञेयं ३ भीमःसंहर्षा विभेत्त्यस्माज्जगदितिव्युत्पत्तेः । भीमादयोपादाने इतिसूत्रात्सिद्धिः ४ प्रवरःश्रेष्ठःप्रकर्षेणभोगमोक्षकामैर्वरेणीयः ५ अतएववरदःइष्टप्रदः । आतोऽनुपसर्गेकइतिसुपूर्वाद्दातेःकः ६ वरःवृणोत्याच्छादयतिसर्वमितिवरः पचाद्याच् ७ स वात्मा सृतमनेनेतिसर्वःसचात्माचेतिसर्वात्माव्यापकःप्रत्यग्रूपःप्राणभूमात्रस्यांतरात्मेत्यर्थः । सर्वनिष्कृष्टेत्यादिनासत्तैर्वन्नंतत्वंनिपात्यते । आप्रोतिसर्वभोग्यंस्वार्थत्वेनलभतेआदत्तेस्वीक रोत्यत्तिभुंक्तेअततिसततमेकरूपेणवर्ततइतिचआत्मा तथाचस्मृतिः । 'यच्चाप्नोति यदादत्तेयच्चात्तिविषयानयं ॥ यच्चास्यसंततोभावस्तस्मादात्मेतिगीयते'इति ८ सर्वविख्यातः सर्वत्रदेशे कालेचसर्वेषांप्राणिनांवाविख्यातः प्रत्यक्केनप्रसिद्धः ९ सर्वःव्यापकः 'सर्वसमाप्नोतिपिततोऽसिसर्वः'इतिभगवद्भचनात् १० सर्वकरोतीतिसर्वकरःविश्वस्यकर्ता । एतेननामद्वयेनोपादानत्वं निमित्तत्वंचोक्तं ११ अतएवभवत्यस्मादनन्यापेक्षाद्विश्वमिति भवत्यस्मिन्प्रलयइतिवामवः सर्वस्योत्पत्तिप्रलयस्थानं । ऋदोरवित्यप् भवत्यस्तीतिसत्तायाद्भवतेःपचाद्यच् । सत्तामात्रस्वरूपइ त्यर्थः १२ ॥ ३१ ॥ जटी जट्जटसंघातेऽस्मात्पचाद्याचिकेशानांसंघातोजटातद्वान् १३ चर्मी चर्मव्याघ्रस्यगजस्यवाकृतिस्तद्वान् १४ शिखंडी मयूरशिखावत्जटासंनिवेशोपरिकृतोजटाग्रं तु च्छःशिखंडस्तद्वान् १५ सर्वजगदंगमवयवभूतंयस्यससर्वांगःविराडित्यर्थः १६ सर्वमावनोविश्वकर्ता १७ हरः हरतिसर्वसंहरतीतिहरः हरतेःपचाद्यच् १८ हरिणाक्षःमृगनेत्रः १९ स र्वाणिभूतानिहरतीतिसर्वभूतहरः । हरतेरनुद्यमनेऽजित्यच् २० प्रभुःप्रकर्षेणभवतेप्राप्नोतिविश्वंभोग्यत्वेनेतिसर्वभोक्ता । पूर्ववत्तुः २१ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्तिः प्रकर्षेणकुर्वद्रूपतयावर्तनंप्रवृत्तिः २२

जटीचर्मीशिखंडीचसर्वांगःसर्वभावनः ॥ हरश्चहरिणाक्षश्चसर्वभूतहरःप्रभुः १ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्तिश्चानिवृत्तिश्चनियतःशाश्वतोऽधुवः ॥ इमशानवासीभग वान्खचरोगोचरोऽर्दनः १० ॥ ३३ ॥ अभिवाद्योमहाकर्मातपस्वीभूतभावनः ॥ उन्मत्तवेषप्रच्छन्नःसर्वलोकप्रजापतिः ६ ॥ ३४ ॥

निकर्षेणानिर्द्वयमतयावर्तनंनिवृत्तिः । निपूर्वात्तुवर्तनेऽस्मात्स्त्रियांक्तिन् २३ यतंतेविषयग्रहणायस्वयंप्रवर्ततेतानियतानिइन्द्रियाणि । यतीप्रयत्नेऽस्मात्पचाद्यच् । निगृहीतानियता नियनसःनियतस्तपस्वीत्यर्थः २४ शाश्वतःशाश्वद्भवः नित्यइत्यर्थः २५ ध्रुवःअचलः २६ इमशानवासी इमानःशवाःमृतजीवाःशरतेऽस्मिन् पुनरुत्थानवर्जितंशयनंकुर्वत्यस्मिन्नि तिइमशानंवाराणसीतत्रवस्तुंशीलमस्यसइमशानवासी । शवदाहस्थलेषुइमशानशब्दोऽगौणः । नहितन्मृतानांदेहानांदेहिनांवाःमृद्भस्मीभूतानांयातनावशानांवासुषुप्रिवद्विश्रांतिस्थानं दे हानांजटत्वेनविश्रांत्यनर्हत्वात् देहिनांशरीरांतरधारिणांविश्रांत्यभावात् । वाराणस्यांमृतास्तुनपुनःसंसारतीतिसहस्रशःप्रमाणान्यस्मत्कृतेऽविमुक्तनिरुक्तिसारेद्रष्टव्यानि २७ भगवान् । 'ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यज्ञानस्ययशसःश्रियः ॥ वैराग्यस्यचधर्मस्यषण्णांभगवर्तीगना'इतिस्मृतानिभगानिविद्यंतेऽस्मिन्नितिभगवान् २८ खचरःहार्दाकाशचारी । दहरोस्मिन्नंतराकाशस्तस्मि न्यदंतस्तदन्वेष्टव्यंशंभुराकाशमध्यइतिश्रुतिप्रसिद्धः चरेष्टः २९ गोचरः गोषुइन्द्रियेषुविषयतयाचरतीतिवागोभिःकर्णैर्वाचरतिविषयानभुंक्तेइतिवागोचरः । सर्वात्मत्वात्सर्वेन्द्रियग म्यः इन्द्रियद्वाराविषयभुगितिवायः ३० अर्दयतिजनंपापिनंपीडयतिकालांतकरूपेणेत्यर्दनः । नद्यादित्वाल्हयुः ३१ ॥ ३३ ॥ अभिवाद्यःसर्वेषांनमस्कार्यःस्तुत्योवा ३२ महत्सृष्ट्या दिक्कर्मास्येतिमहाकर्मा ३३ तपएवस्वधनंतद्वान्तपस्वी ३४ भूतानिखादीनिभावयतिसंकल्पमात्रेणसृजतीतिभूतभावनः ३५ उन्मत्तवेषेणदिग्वासस्त्वादिरूपेणप्रच्छन्नोदुर्ज्ञेयः ३६ लोकाःस्थानानिप्रजास्तत्रनिवसंतश्चेतनाःसर्वांलोकप्रजानांपतिःस्वामी ३७ ॥ ३४ ॥

महत्पारिच्छेदरूपमस्यसमहाकारः ३८ महानकायःस्थूलरूपंवेराज्यस्यसमहाकारः ३९ वृषोर्ध्वस्तद्रूपोवृषरूपः ४० महच्चतयशश्चमहायशाः । 'तस्यनाममहद्यशः'इतिश्रुतेः परमेश्वरः ४१
महात्मासमहामनाः ४२ सर्वाणिभूतान्यात्मानःसंकल्पमात्रंयस्यसर्वभूतात्मातदीक्षणमात्रत्वात्सर्वस्य ४३ विश्वरूपमस्यविश्वस्मिन्नरूप्यतेप्रकटीभवतीतिवाविश्वरूपः ४४ महाहनुःमहस्यौ
विश्वग्राससमर्थेहनुअधरोत्तरेमुखफलकेयस्यसमहाहनुः ४५ ॥ ३५ ॥ लोकपालःइन्द्रादिरूपः ४६ अंतर्हितात्मा अविद्याकल्पितेनाहंकारादिनातिरोहिताखंडैकरसस्वभावः सर्वेणैवरज्जुः ४७
प्रसादःअभिरतिरानंदइत्यावत् ४८ हयगर्दभिः हयमश्वगर्दभीचस्वयोनित्वेनआचक्षतेताभश्चगर्दभ्यःअश्वतर्यःताःरथस्थंवहंत्येनमितिहयगर्दभिः । किंबतात्कर्तरिकिप् ततइत्तद्वद्यभाव
श्वार्थः । 'रुद्रोवाप्ययदग्निः । अश्वतरिरेयनाभिराजिमधावत्'इतिश्रुतिभ्यामग्निरूपीदेवोऽश्वतरिरेयवाहनइतिगम्यते ४९ पवित्रं पवेरिवपवेःसंसारवज्रपातात्रायतइतिपवित्रं ५० अतएवमहान्
पूज्यः ५१ नियमः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानाख्यैर्नियमैःप्राप्यतेइतिनियमः ५२ नियमैस्तैरेवआश्रितःनारायणदक्षिणामूर्त्यादिरूपेणनियमानामाश्रयभूतइत्यर्थः ५३ ॥ ३६ ॥
सर्वकर्मासकलशिल्पाचार्योविश्वकर्मा ५४ स्वयंभूतःनित्यसिद्धः ५५ अतएवआदिःसर्वस्मात्प्रथमः ५६ आदिकरःहिरण्यगर्भस्त्रष्टा । सवैशरीरीप्रथमइतिश्रुतेस्तस्यादित्वं ५७ निधिःपद्मशं
खादिरूपोऽक्षयैश्वर्यइत्यर्थः ५८ सहस्राक्षःअनंतकरचरणादिमान् । 'सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखं'इत्यादिशास्त्रात् । देवेन्द्रोवा सर्वस्यतदभिन्नत्वात् । ब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतेः ५९
विशालानिअतीतादिप्रकाशकत्वेनविपुलान्यक्षाणिइंद्रियाण्यस्यसःविशालाक्षः ६० सोमश्वंद्रः लतारूपंयज्ञियंहविर्वा । यत्पुरुषेणहविवेतितस्यैवहविष्वदर्शनात् ६१ नक्षत्रसाधकः । 'सुकृतां

महारूपोमहाकायोवृषरूपोमहायशः ॥ महात्मासर्वभूतात्माविश्वरूपोमहाहनुः ८ ॥ ३५ ॥ लोकपालोऽंतर्हितात्माप्रसादोहयगर्दभिः ॥
पवित्रंचमहांश्चैवनियमोनियमाश्रितः ८ ॥ ३६ ॥ सर्वकर्मास्वयंभूतआदिरादिकरोनिधिः ॥ सहस्राक्षोविशालाक्षःसोमोनक्षत्रसाधकः ९ ॥ ३७ ॥
चंद्रःसूर्यःशनिःकेतुर्ग्रहोग्रहपातिर्वरः ॥ अत्रिरत्र्यानमस्कृतामृगबाणार्पणोऽनघः ११ ॥ ३८ ॥ महातपाधोरतपाअदीनोदीनसाधकः ॥
संवत्सरकरोमंत्रःप्रमाणंपरमंतपः ८ ॥ ३९ ॥ योगीयोज्योमहाबीजोमहारेतामहाबलः ॥ सुवर्णरेताःसर्वज्ञःसुबीजोबीजवाहनः ९ ॥ ४० ॥

वाएतानिज्योतीषिपन्नक्षत्राणि'इतिश्रुतेराकाशेदीप्यमानानिशरीराणिनक्षत्राणितेषांसाधकःइष्टादिकारिणांसोमलोकेदिव्यशरीरलामस्यदर्शनात् ६२ ॥ ३७ ॥ चंद्रः ६३ सूर्यः ६४ शनिः ६५
केतुश्चप्रसिद्धः ६६ चंद्राकौमुदीतीतिग्रहोराहुः ६७ ग्रहाणांपतिःक्रूरत्वात्मंगलः ६८ वरोवरणीयःपूज्योबृहस्पतिःसएवशुकः । बृहस्पतिर्हिंशुकोभूत्वेतिमैत्रायणीयश्रुतौशुकस्यबृहस्पत्यवतार
त्वश्रवणात् ६९ अग्निःअग्निगोत्रापत्यत्वाद्बुधः तेनसर्वग्रहस्वरूपीत्यर्थः ७० अड्याःअग्निपत्न्याःअनसूयायाःनमस्कृता दत्तदुर्वासोरूपेणतत्पुत्रत्वात् ७१ मृगबाणार्पणः मृगरूपधारिण्यज्ञे
बाणंअर्पयतीतितथा ७२ अनघःयज्ञघ्नोऽपिनिष्पापः तेजीयस्त्वात्स्वतंत्रत्वाच्च ७३ ॥ ३८ ॥ महद्विश्वसृष्टिर्क्षमंतपआलोचनंयस्यसमहातपाः । 'संपेक्षतलोकानुत्सृजाइति सहस्रौल्लोकानसृज
त'इतिश्रुतेः ७४ घोरंविश्वसंहारक्षमंतपोयस्येतिघोरतपाः । 'योहोवप्रभवःसएवाप्ययः'इतिश्रुतेः ७५ अदीनःमहामनाःसुग्रीवबिभीषणादिभ्यःप्रणतिमात्रेणराज्यप्रदः ७६ दीनसाधकःदीनानां
शरणामतानामिष्टसाधकः ७७ संवत्सरस्यकरःकर्ताकालचक्रप्रवर्तकोध्रुवादिज्योतिर्गणरूपः ७८ मंत्रः मननात्रायतइतिप्रणवादिरूपः ७९ प्रमाणंवेदशास्त्रादिरूपः ८० परमंतपः । 'अयंतु
परमोधर्मोयद्योगेनात्मदर्शनम्'इतियान्नवल्लयोक्तोधर्मः ८१ ॥ ३९ ॥ योगीयोगनिष्ठः ८२ योज्योयोगेब्रह्मणिप्रविलापनीयः ८३ महाबीजःकारणस्यापिकारणं ८४ महारेताः महत्तज्जडान्
तस्यापिअव्यक्तस्यस्फूर्तिसत्ताप्रदंरेतःप्रतिबिंबोयस्यसमहारेताः ८५ अतएवमहाबलःउत्कृष्टसामर्थ्यः ८६ सुवर्णरेताः । 'अपएवससर्जाग्रैतासुवीर्यमवासृजत् ॥ तदंभभवद्धर्मंसहस्रांशुसमप्रभं'-

इतस्कोदात्तहिरण्यमहाइन्द्राअग्निरूपेणसुवर्णरेताएववा ८७ सर्वज्ञःमापावृत्त्यासर्वजान्नसर्वश्चासौज्ञश्चेतिवा ८८ सुबीजः सुष्ठुअविकारीबीजभूतःसर्वकारणभवतीत्यर्थः ८९ बीज
वाहनः बीजंअविद्याकामकर्मात्मकंतदेवाहनंइहलोकपरलोकेसंचारायैयस्येतितथा यथोक्तं । 'आत्मानंरथिनंविद्धिशरीरंरथमेवतु'इतिशरीरपदमत्राव्यक्तपरमितिसिद्धांतः ९० ॥ ४० ॥
दशबाहुःस्पष्टं ९१ अनिमिषो'नाहिद्रष्टृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वात्' इतिश्रुतेःक्षणमपिदृग्लोपहीनः ९२ नीलकंठःत्रैलोक्यसंहारक्षमस्यहालाहलस्यकंठेधारणात्रीलंकंठःपरमकारुणिकः
९३ अतएवउमापतिःउमाहैमवतीतिकेनोपनिषत्प्रसिद्धाब्रह्मविद्याउमातस्याःपतिःप्रदाता पक्षेपार्वतीशः ९४ विश्वानिरूपाण्यस्माज्जायंतेसविश्वरूपः ९५ स्वयंश्रेष्ठःस्वयमनागतुकंश्रेष्ठत्वं
प्रशस्यतमत्वंयस्यसतथा ९६ बलवीरःबलेनसामर्थ्येनवीरोविक्रांतःत्रिपुरपातनाद्यनन्यसाध्यकर्मकर्ता ९७ अबलःनिःसामर्थ्यःचेतनप्रयुक्तिविनाचलनाक्षमःगण्यतेसंख्यायतइतिगणस्तत्त्व
समूहः पंचविंशतिजडतत्त्वात्मेत्यर्थः स्वयंतुषड्विंशः तत्त्वानिचसांख्यसत्तयां अव्यक्तमहान्अहंकारःपंचतन्मात्राणिएकादशेन्द्रियाणिपंचमहामूतानिपंचविंशोभोक्तेति ९८ ॥ ४१ ॥ एवंभूत
स्यापिगणस्यकर्तापतिर्निर्यताचेतिगणकर्ता ९९ गणपतिश्चउच्यते १०० इतिप्रथमंशतं ॥ दिग्वासाः दारुकावनेमुनिपत्नीमोहनार्थनप्रवृत्तमितिज्ञेयं वस्तुतस्तुदिशांअनंतानामपिवासइववास
आच्छादकः तथाचश्रुतिः 'ईशावास्यमिदंसर्वयत्किंचजगत्यांजगत्'इति । ईशाईश्वरणावास्यमाच्छादनीयमिति १०१ कामःस्मरोऽभिलाषोवातद्रूपः १०२ मंत्रान्इषेत्वादीन्पाठतोऽर्थतश्च
वेत्तीतिवातैर्वित्वेदमस्येतिवामंत्रवित् । 'यस्यज्ञानमयंतपः । नावेदविष्मनुतेतंवृहंतं' इतिश्रुतिभ्यां १०३ परमोमंत्रःआत्मतत्त्वालौचनरूपोविचारः १०४ तस्यअध्यारोपापवादात्मकत्वा

दशबाहुस्त्वनिमिषोनीलकंठउमापतिः ॥ विश्वरूपःस्वयंश्रेष्ठोबलवीरोऽबलोगणः ८ ॥ ४१ ॥ गणकर्तागणपतिर्दिग्वासाःकामएवच ॥ मंत्रवित्परमोमंत्रःसर्व
भावकरोहरः ८ ॥ ४२ ॥ कमंडलुधरोधन्वीबाणहस्तःकपालवान् ॥ अशनीशतघ्नीखड्गीपट्टिशीचायुधीमहान् १० ॥ ४३ ॥ सुवहस्तःसुरूपश्चतेजस्तेजस्क
रोनिधिः ॥ उष्णीषीचसुवक्त्रश्चउदग्रोविनतस्तथा ८ ॥ ४४ ॥ दीर्घश्चहरिकेशश्चसुतीर्थःकृष्णएवच ॥ शृगालरूपःसिद्धार्थोमुंडःसर्वशुभंकरः ८ ॥ ४५ ॥

तदनुगुणंनामद्वयं सर्वभावकरःजगत्कारणमित्यर्थः १०५ हरःतत्प्रविलापनस्थानंसर्वभावनःहरइतिचपूर्वकालरूपेणसर्वकर्तृत्वसंहर्तृत्वेउक्तेइदानींतत्त्वदृष्टयेतिभेदः । तथाहि चतुर्विधःप्रलयः
प्राकृतोब्रह्मावसानेमहदंतानांकार्याणानाशः । देनंदिनोब्रह्मदिनावसानेत्रैलोक्यनाशः । नित्योऽस्मदादिसृष्टौसर्वनाशः । एतेत्रयःसर्वाजाइतिउत्पत्तिमंतः । आत्यंतिकस्तुतत्त्वज्ञानेनसकार
णस्यकार्यस्यनाशः पुनरुत्पत्तिहीनोमोक्षारूप्यइतिशास्त्रप्रसिद्धिः १०६ ॥ ४२ ॥ दशबाहुरित्युक्तानांबाहुनामायुधान्याह कमंडलुधरः १०७ धन्वीधनुष्मान् १०८ बाणहस्तः १०९ कपालवान्
ब्रह्मणःशिरश्चित्त्वातत्कपालंधारयतीत्यर्थः ११० अशनिर्वज्रंतद्वान् ११ शतघ्नीशक्तिस्तद्वान् १२ उभयत्रघ्नीह्यादिभ्यश्चेतिमत्वर्थीयइतिः खड्गी १३ पट्टिशीखड्गविशेषस्तद्वान् १४ आयुधं
स्वस्यासाधारणंशूलंतद्वान्शूलीत्यर्थः १५ महान्पूज्यः १६ ॥ ४३ ॥ सुवोयज्ञपात्रंतद्वस्तः १७ सुरूपःशोभनरूपः १८ तेजस्तेजस्वी १९ तेजस्करोनिधिःभक्तानांकांतिप्रदोनिधिरिवनिधिर
नुच्छेद्यः १२० उष्णीषीशिरोवेष्टनवान् ११ सुवक्त्रः २२ उदग्रःऊर्जितरूपः २३ विनतःविनयवान् २४ ॥ ४४ ॥ दीर्घःअत्युच्चः २५ हरिकेशः हरयइंद्रियाण्येवकेशाइवकेशारइमयोयस्यस
हरिकेशःइंद्रियद्वारातत्तदर्थप्रकाशकर्ता । यद्वा हरिश्चकश्चईशश्चतेषांसमाहारःत्रिमूर्तिरित्यर्थः २६ शोभनश्चासौतीर्थचसुतीर्थःमहागुरुः । क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टःपुरुषविशेषईश्वर
स्तस्यवाचकःप्रणवःसपूर्वेषामपिगुरुरितिपतंजलिस्मरणात् २७ कृष्णः । 'कृषिर्भूवाचकःशब्दोणश्चनिर्वृतिवाचकः ॥ तयोरैक्यंपरंब्रह्मकृष्णइत्यभिधीयते'इतिश्रुतेरानंदसन्मात्रइत्यर्थः ।
ब्रह्मोत्तरखंडेवागोपशिंशुप्रतिमहादेवेनतवान्वयेसप्तमोऽहंभविष्यामीतिवरदानान्महादेवस्यैवावतारःकृष्णइत्यवगमात् २८ शृगालरूपःवणिजाऽवमानितंब्राह्मणंप्रायोपविष्टंसांत्वितुभिंद्रेणैतद्रूप-

एतमिति मोक्षधर्मेषूपारख्यायतेऽनेन गृहालरूपं इन्द्रस्तदभिन्न इत्यर्थः १९ सिद्धार्थः सिद्धा एव न तु साध्या अर्था अर्थनीयाः पदार्था यस्य १३० मुंडाः परिवाद् ३१ अतएव सर्वशुभं करः सर्वमूताभयम
दः ३२ ॥ ३९ ॥ अजः अजातः ब्रह्मादिष्वजत्वमापेक्षिकं देवेष्वमरत्ववत् । 'हिरण्यगर्भः समवर्तताम्रेभूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । विष्णुरित्यापरमस्य विद्वान्जातो बृहन्नभिपाति तृतीयं '
इति ब्रह्माविष्ण्वादिषु जात इति विशेषणात् । अजात इत्येनं कश्चिद्भीरुः प्रपद्यते रुद्रयत्ते दक्षिणं मुवंतेन मां पाहीति रुद्रे एवाजातस्त्वदर्शनात् ३२ बहुरूपः स्पष्टं ३३ गंधधारी कुकुमकस्तूयांदि सुर
भिन्नव्यवर्ता ३५ कपर्दी कंजलं पिबतीति कपः ऋतिः सोत्रोधातुः स्पर्धायामैश्वर्ये चास्ति ऋत्स्पर्धने ईश्वर्ययोरिति बोधदेवः अस्माद्धावेकिं ऋतमैश्वर्यं ददातीति ऋदः कपश्चासौ ऋदश्चेति स
मासः आहुणः कपर्दः महादेवस्य हिजटाजूटेन स्वर्गात्पतन्ती गंगाप्रथमं पतिता पश्चाद्भगविरथप्रार्थनया तस्या निर्गमनसामर्थ्यं दत्तमतः सकपर्दस्तद्वान्नमहेश्वरः कपर्दी ३६ ऊर्ध्वरेताः अविमुक्तब्रह्मचर्यः
३७ तत्र हेतुः ऊर्ध्वलिंगः अधोलिंगो हिरेतः सिंचति न तूर्ध्वलिंगः १८ अत्रापि हेतुः ऊर्ध्वशायी उत्तानशयः १९ एतेन नाम प्रयेण उभयाशिवो नमस्तो न च स्पष्टः यतः असंग इत्यर्थं त्रयं दशितं एवं
सत्यपि न भव आकाशशब्दिताशक्तिरेव स्थलं आवासो यस्य स नमः स्थलः यथोक्तमभियुक्तैः । 'शक्तिः शरीरमधिदैवतमंतरात्मा ज्ञानं क्रियाकरणमासनजालमिच्छा ॥ ऐश्वर्यमायतनमावरणानि
षत्वां किं किं न यद्भवसि देवि शशांकमौलेः' इति १३० ॥ ४५ ॥ त्रिजटी ४१ धीरवासाः स्पष्टे द्वे ४२ रुद्रः 'प्राणावावरुद्रा एते हीदं सर्वं रोदयंति' इति श्रुतेः सर्वेषां प्राणरूपः ४३ सेनापतिः ४४
अजश्च बहुरूपश्च गंधधारी कपर्द्यपि ॥ ऊर्ध्वरेता ऊर्ध्वलिंग ऊर्ध्वशायी नमः स्थलः ८ ॥ ४६ ॥ त्रिजटी धीरवासाश्च रुद्रः सेनापतिर्विभुः ॥ अहश्च रो न कंचरस्ति
ग्ममन्युः सुवर्चसः ९ ॥ ४७ ॥ गजहादैव हाकालो लोकधाता गुणाकरः ॥ सिंहशार्दूलरूपश्च आर्द्रचर्मा बिराट् ७ ॥ ४८ ॥ कालयोगी महानादः सर्वकामश्चतुष्प
थः ॥ निशाचरः प्रेतचारी भूतचारी महेश्वरः ८ ॥ ४९ ॥ बहुभूतो बहुधरः स्वर्भामुरमितो गतिः ॥ नृत्प्यप्रियो नित्यनर्तो नर्तकः सर्वलालसः ९ ॥ ५० ॥
घोरो महातपाः पाशो नित्यो गिरि रुहो नमः ॥ सहस्रहस्तो विजयो व्यवसायो ह्यतंद्रितः १० ॥ ५१ ॥

विमुर्व्यापी १९ अहश्चरोदेवादिः ४५ नक्तंचरोराक्षसादिस्तदुभयरूपः ४७ तिग्ममन्युःतीक्ष्णक्रोधः ४८ सुवर्चसः सुतरावर्चोऽध्वयनतपआदिजंतैजोयास्मिन् समासांतोऽच्चार्षः ४९ ॥ १७ ॥
गजहा 'वाराणस्यांपुरायातो गजरूपी महासुरः । जघ्नेतंकुंजरंभीममध्वप्यमपिशंकरः' इतिस्कांदेउपाख्यानात्गजासुरहंता १५० दैत्यहा ५१ कालःमृत्युःसंवत्सरादिर्वा ५२ लोकधाता
लोकानामीश्वरः ५३ गुणानां दीनदयालुत्वज्ञानैश्वर्यादीनामाकरःत्वानिः ५४ सिंहशार्दूलरूपःसर्वहिंस्त्रपशुरूपः ५५ आर्द्रचर्मगजकृत्तिस्तदेवांबरतेनावृतः ५६ ॥ १८ ॥ कालवंचकोयोगीका
लयोगी ५७ महानादःअनाहतध्वनिरूपःसचहंसोपनिषत्प्रसिद्धः ५८ सर्वेकामाविषयाअस्मिन्नितिसर्वकामः अस्मिन्नसर्वेकामाःसमाहिताइतिश्रुतिः ५९ चतुष्पथः चत्वारःउपासनार्थंपथानोऽ
स्यसतथा तेचविश्वतैजसप्राज्ञशिवध्यानरूपाः १६० निशाचरःवेतालादिः ६१ प्रेतैर्भूतैश्चसहचरतीतिप्रेतचारी ६२ भूतचारी ६३ महेश्वरःइंद्रादिभ्यईश्वरेभ्योमहान् ६४ ॥१९॥ बहुभूतःसञ्चत्य
च्चाभवदिति सत्यंचानृतंचसत्यमभवदित्यंतेनश्रुतमस्यबहुभवनं ६५ बहुधरःमहतःप्रपंचस्यधर्ता ६६ स्वर्मानुःमूलाज्ञानरूपस्तमःशब्दिदोराहुः ६७ अमितःअनंतःभूमेत्यर्थः ६८ गतिःमुक्तप्राप्यः
६९ नृत्यप्रियःतांडवेश्वरश्चिदंबरमूर्तिः १७० नित्यःसंततःनर्तनंनयस्यनित्यनर्तः ७१ नर्तकःनर्तयिता ७२ सर्वेषुलालसाप्रीतिरस्यविश्वबंधुरित्यर्थः ७३ ॥ १० ॥ घोरःशिवस्यद्वेतन्वौ
घोराऽन्याक्षुनृपादिरघोराऽन्यासंतोषादिस्तद्रूपत्वाद्धोरः ७४ महातपाः महत्सृष्टिसंहारक्षमंतपआलोचनंयस्य ७५ पाशयतिस्वमाययाबध्नातीतिपाशः ७६ नित्यःध्वंसराहितः ७७ गिरिरुहःपर्व
तारूढःकैलासवासीत्यर्थः ७८ नभःव्योमवदसंगः ७९ सहस्रहस्तः ८० विजयः ८१ व्यवसायोनिश्चयउद्योगोवाजयहेतुः ८२ अतएवातंप्रितःतंद्रातमोमयीवृत्तिःप्रवृत्तिनिरोधिनीतव्रहितः ।
अनिदितइतिपाठेव्यवसायस्यविश्लेषणं १८३ ॥ ५१ ॥

अथः ८४ वर्षणात्माभयरूपः ८५ यज्ञहाबालियज्ञघ्नः बौद्धावताररूपेणवायुयज्ञघ्नः । 'विश्वंभूतंभुवनंविश्वं बहुधाजातंजायमानंश्चयत् । सर्वोऽक्षेष्टरुद्रस्तस्मैरुद्रायनमोअस्तु'इतिमंत्रवर्णे
नमोऽर्पयन्त्यत्वाच्छिवस्यतद्विवक्षयेदमुक्तं ८६ कामनाशकःस्मरस्यभक्तकामप्रदत्वेनइच्छायावानाशकः ८७ दक्षयागापहारी स्पष्टं ८८ सुसहःसौम्यः ८९ मध्यमईषत्सौम्यः १९० ॥ ५२ ॥
तेजोपहारीअतिकूरः ९१ बलहाइंद्ररूपेणबलनामानंदेत्यंहंतीतितथा ९२ मुदितःकारणरूपेणनित्यमानंदयुक्तः ९३ अर्थःधनरूपेणार्थनीयः ९४ अजितःसंग्रामादौकृष्णेनतुबाणासुरयुद्धेशि
वान्नयैवशिवोजितोनस्वबलेन यथाभीष्मेणकृष्णःस्वप्रतिज्ञांसमर्थयताऽनृतःकृतःभक्तपारवश्यदर्शनायतद्वत् एतच्चपुराणेप्रसिद्धं ९५ अवरःनास्तिवरोवरणीयोयस्मादन्यइत्यवरः ९६ गंभी
रघोषोदुर्दुभिसमुद्रादिरूपेण ९८ गंभीरोदुरवगाहतात्पयोविंदरूपेण ९८ गंभीरमगांधर्पैरैरनासादिततलंबलंसेनाशारीरंसामर्थ्यवावाहनंनृषभश्वधर्मरूपीयस्यसः गंभीरबलवाहनः ९९ ॥ ५३ ॥
न्यग्रोधरूपःन्यक्नीचैःरोहतीतिऊर्ध्वमूलोह्यवाक्शाखःएषोऽश्वत्थःसन्नातनइतिश्रुतिप्रसिद्धःसंसारवृक्षः १०० इतिद्वितीयंशतकं॥ न्यग्रोधःवटरूपःवटनिकटवासीदक्षिणामूर्तिरूपइत्यर्थः । मार्कंडे
यष्टोवाएकार्णवस्थोवटस्तच्छायाबालकृष्णरूपीमहाविष्णुर्वा १ वृक्षस्यकर्णइवकर्णःएकदेशःपर्णतत्रस्थितिर्यस्यसवृक्षकर्णस्थितिः वृक्षकल्पस्थितिरितिपाठेयथैकस्माद्वीजादेकोवटस्ततोऽनंतानि
बीजानितेभ्यस्तावंतोवटाइतिउत्तरोत्तरवृद्धिमतःकार्यस्यानंत्यंतत्करूपाततईषन्न्यूनास्थितिःसंसारवृक्षपालनंयस्यसः न्यूनत्वंज्ञानेन । भर्जितेबीजेपुनःप्ररोहासंभवादभर्जितेचतस्यानिवार्यत्वादिति
सूचयितुंकल्पम् । मार्कंडेयस्यापिएकार्णवेब्रह्मण्येकदेशेसंसारवटोऽल्पोऽप्यनंतप्ररोहोस्तीतिभगवतास्वमायारूपंवटव्याजेनप्रदर्शितम् अत्र 'शिवोमहेश्वरश्चैव रुद्रोविष्णुःपितामहः । संसारबं
धुःसर्वज्ञःपरमात्मेतिमुख्यतः । नामाष्टकमिदंतस्यप्रतिपादकमीशितुः'इतिशैवे । विष्णुपितामहयोरपिशिवादनन्यत्वात्तद्वाचिभिरपिशब्दैःशिवएवाभिधीयतइतिदर्शनात् । हरिवंशकैलास

अधर्षणो धर्षणात्मा यज्ञहाका मनाशकः ॥ दक्षया गापहारी च सुसहो मध्यमस्तथा ७ ॥ ५२ ॥ तेजोपहारी बलहा मुदितोऽर्थोऽजितोऽवरः ॥ गंभीरघो
षो गंभीरोगंभीरबलवाहनः ९ ॥ ५३ ॥ न्यग्रोध रूपे न्यग्रोधो वृक्षकर्णस्थितिर्विभुः ॥ सुतीक्ष्णदशनश्चैव महाकायो महाननः ७ ॥ ५४ ॥ विष्वक्से
नो हरिर्यज्ञः संयुगा पीडवाहनः ॥ तीक्ष्णतापश्च हर्यश्वः सहायः कर्मकालवित् ८ ॥ ५५ ॥ यात्रायास । 'नामानितवगोविंदयानिलोके महातिष्ठ । तान्पेव

नोहरिर्यज्ञःसंयुगापीडवाहनः ॥ तीक्ष्णतापश्चर्यश्चःसहायःकर्मकालवित् ८ ॥ ५५ ॥ यात्रायाम् । 'नामानितवगोविंदयानिलोकेमहांतिच । तान्येवमनामा
निनात्रकार्याविचारणा'इतिशिववचनाच्च । सर्वस्मिन्पुराणेशिवपर्यायैर्विष्णुपर्यायैर्वाएकएवईश्वरोऽभिधीयते । शिवविष्ण्वोर्भेदमुत्तमानुत्तममावंचकल्पयतःपाषाडिनःशिरसिपततुवज्रपातः यथो
क्तंसूतसंहितायाम् । ' ब्रह्माणंकेशवंविष्णुंभेदभावेनमोहिताः । पश्यंत्येकंनजानंतिपाषाडोपहताजनाः'इति अतएवमाताधातापितामहःरुद्रोबहुशिराबभूवुरितिबिष्णुनामसुब्रह्मरुद्रनामानिपठयंत ।
तथामहादेवोऽव्ययोहरिःगणनाथःप्रजापतिरितिशिवनामसुविष्णुप्रजापतिनामानि । इतरेषामितरत्रगौणमुख्यवृत्तिभेदेनप्रवृत्तिरितिकल्पनायाडबाहृतशैवस्कांद्वाक्यबाधितत्वेनानुत्था
नात् । ' योदेवानांनामथाएकएवनामानिसर्वाणियमाविशंति । एकंसंतंबहुधाकलयन्ति । एकंसद्विप्राबहुधावदंत्यग्निंयमंमातरिश्वानमाहुः ' इत्याद्यागमबहिर्भूतत्वाच्चैत उपेक्ष्याएवेतिदिक् नि
पुणतरमुपपादितभेददादिपर्वण्युपोद्धाते १ विभुःविविधरूपेणहरिहरदुर्गागणेशार्कामित्राद्यादिरूपेणभक्तानामनुग्रहायभवतीतिविभुः २ सुतीक्ष्णःअनेकब्रह्माडचणकचर्वणक्षमादशनायस्य
सुतीक्ष्णदशनः ४ महाकायः ५ महाननइतितदनुगुणेशरीरमुखेअनुवर्णिते ६ ॥ ५४ ॥ विश्वक्विषुसर्वतःअंचतिपलायंतयस्यप्रयाणोद्योगेदैत्यानांसेनाइतिविश्वक्सेनः सर्वतःपूज्यतेसे
नायस्येतिवा अंचुगतिपूजनयोरितिधातुः ७ हरिः गजेंद्रमोक्षणेआपदंहरतीतिहरिः सर्वसंहर्तावा ८ यज्ञःसृष्टिबीजभूतः तथाचश्रुतिः । ' अम्रौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते ।
आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजाः'इति ९ संयुगेसंग्राभेआपीडइवआपीडोध्वजभूतंवाहनंवृषरूपंयस्यवृषरूपोध्वजएववाहनमपीत्यर्थः २१० तीक्ष्णतापोऽभिस्तदात्मा २१ हरयःअति
वेगवाहिनःअश्वायस्यसहर्षश्चःसूर्यस्तदात्मा २२ सहायःजीवस्यसखा । द्वासुपर्णासयुजासखायेतिमंत्रवर्णात् २३ कर्मणांदर्शादीनांकालंयोक्तंवेत्तीतिकर्मकालवित् २४ ॥ ५५ ॥

विष्णुनाप्रसादितश्चक्रलामार्थमिति विष्णुप्रसादितः १५ यज्ञः विष्णुरूपी 'यज्ञो वै विष्णुः' इति श्रुतेः १६ समुद्रः १७ वडवामुखः वह्निविशेषोयः सामुद्रजलं नित्यं शोषयति १८ हुताशनसहायो वायुः १९ प्रशांतात्मानिस्तरंगसागरस्वरूपः २० हुताशनोऽग्निः २१ ॥ ५६ ॥ स एव उग्रतेजाः दुःसहस्पर्शः २२ महातेजाः विश्वतः प्रकाशः २३ जन्येसंग्रामेसाधुर्जन्यः २४ यतो विजयकालवित्तेन शूरोऽपिकालज्ञानाभावे पराजितो भवतीति गम्यते २५ ज्योतिषां ग्रहनक्षत्राणामयनं गमनं वर्ण्यते तच्छास्त्रं ज्योतिषामयनं कालवित्कालरूपश्चेति नाम द्वयार्थः २६ सिद्धिर्जयरूपा २७ सर्वकालादिकं विग्रहो देहो यस्य सर्वविग्रहः । संधीति पाठे संधिविग्रहयानासनादिरूपः २८ ॥ ५७ ॥ शिखी शिखावान् गृहस्थः २९ मुंडीतद्राहितः संन्यासी एतेन नैष्ठिकब्रह्मचारिणोऽपि ग्रहणं दंडीति पाठेऽपि पाठाश्वैषणवंचदंडधारयतस्तावेव ३० जटीजटावान् वानप्रस्थः ३१ ज्वाली ज्वालावान् आर्चिरादिमार्गः शिखिप्रभृतिभिः प्रार्थ्यः ३२ मूर्ती शरीरे जायते आविर्भवतीति मूर्तिजः ३३ मूर्धमः मूर्धनि सहस्रारे वागच्छतीति मूर्धगः ३४ बली बलवान् वलीति पाठेऽलिमान् वृद्धः ३५ वेणुः पणवता लाख्यावाद्यविशेषास्तद्वान्वेणवी ३६ पणवी ३७ ताली ३८ खलं धान्यस्था नंतद्वान् ३९ कालकटकः कालस्य यमस्य कटो वेष्टकः आवरणमीश्वरीयामायातामपिकट्यावृणोतीति कालकटकः कटवर्षावरणपोरिति धातुः शालेति पाठे वृक्षाणामावरको वायुस्तस्याप्यावरको व्योमरूपी ४० ॥ ५८ ॥ नक्षत्रविग्रहं ग्रहतादिशरीरं कालचक्रं तदनुसारिणीमतिर्यस्य सदैव ज्ञोवा । पाठांतरे गमयति चालयति वानक्षत्रविग्रहगमः मतिर्वा ४१ गुणेषु गुणकार्येषु विषयेषु बुद्धिर्यस्य जीवरूपीत्यर्थः ४२ लीयतेऽस्मिन् सर्वमिति लय ईश्वरः ४३ अगमः अचंचलः कूटस्थश्चिन्मात्रः यम इति पाठेऽपि तयोर्मयिताऽमस्कांततुल्यः स एव ४४ प्रजापतिः विराट् ४५

विष्णुप्रसादितो यज्ञः समुद्रो वडवामुखः ॥ हुताशनसहायश्च प्रशांतात्मा हुताशनः ७ ॥ ५६ ॥ उग्रतेजामहातेजा जन्यो विजयकालवित् ॥ ज्योतिषामयनं सिद्धिः सर्वविग्रह एव च ७ ॥ ५७ ॥ शिखी मुंडी जटी ज्वाली मूर्तिजो मूर्धगो बली ॥ वेणवी पणवी ताली खली कालकटकः १२ ॥ ५८ ॥ नक्षत्रविग्रहमतिर्गुणबुद्धिर्लयोगमः प्रजापतिर्विश्वबाहुर्विभागः सर्वगोऽमुखः ९ ॥ ५९ ॥ विमोचनः सुसरणो हिरण्यकवचोद्भवः ॥ मेढ्रजो वलचारी च महीचारी स्तुतस्तथा ७ ॥ ६० ॥ सर्वतूर्यनिनादी च सर्वातोद्यपरिग्रहः ॥ व्यालरूपो गुहावासी गुहो माली तरंगवित् ७ ॥ ६१ ॥ त्रिदशस्त्रिकालधृक् कर्मसर्वबंधविमोचनः ॥ बंधनस्त्वसुरेन्द्राणां युधि शत्रुविनाशनः ५ ॥ ६२ ॥

अतएव विश्वबाहुः विश्वेषां बाहव एव बाहवो यस्य स तथा ४६ विभागः विभज्यते पृथक् क्रियत इति व्यष्टिकार्यरूपः ४७ सर्वगः समाष्टिकार्यरूपः ४८ अतएव अमुखः भोगसाधनहीनः अभोक्तेति यावत् । सर्वतो मुख इति पाठे त्वेकं नाम ४९ ॥ ५९ ॥ विमोचनः संसारमोचकः २५० सुसरणः सुप्रापः । सुसरण इति पाठे शोभनं शरणं रक्षितृत्वं यस्य अपुनरावृत्तिग्रहमित्यर्थः ५१ हिरण्यकवचः हरतीति हिरण्यं मायातद्विकारभूतं कवचं भिक्वचं मावरकं शरीरं । 'हिरण्यमेन पात्रेण सत्यस्यापि हितं मुखं' इति श्रुतेस्तत्र उद्भव आविर्भावो यस्य स हिरण्यकवचोद्भवः ५२ मेढ्रजः मेढ्रे लिंगे आविर्भवतीति मेढ्रजः ५३ वलचारी वने चरः शबरः 'देवा वै वलेगाः पर्यपश्यन्ति ब्राह्मणा द्वलशब्दस्य वनवाचित्वं' ५४ महीकृत्स्नां चरतीति महीचारी ५५ स्तुतः सर्वत्र गतः प्राप्तः कर्मणिकः ५६ ॥ ६० ॥ सर्वतूर्यनिनादी स्पष्टं ५७ सर्वातोद्यपरिग्रहः आतोद्याः प्रतोदनाहं जीवपशवस्तेष्वसर्वे परिग्रहः कुटुंबस्य पशुपतिरित्यर्थः ५८ व्यालरूपः शेषात्मा ५९ गुहावासी योगी जैगीषव्यादिः २६० गुहः का तिकेयः ६१ माली वनमालाधारी ६२ तरंगवित् तरंगतुल्यानि विषयसुखानि विंदतिलमते इति तथा तरंगवित् ६३ ॥ ६१ ॥ त्रिदशः तिस्रो दशाः जन्मस्थितिनाशाः प्राणिनां पश्मादिति ६४ त्रिकाल जातं वस्तु धारयतीति त्रिकालधृत् यथोक्तं 'अनागतमतीतं च भविष्यत् स्थूलमण्डपि । तथा दूरं दूरं च निमेषः कल्प इत्यपि । चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमाया विजृम्भित' इति ६५ कर्माणि संचितक्रियमाणानि बंधाश्च विद्याकामात्मकास्तेभ्यो मोचयतीति कर्मसर्वबंधविमोचनः ६६ बंधनस्त्वसुरेन्द्राणां वामनरूपेण बलेर्बन्धकर्ता बहुवचनं कल्पमेदाभिप्रायं ६७ युधि शत्रुविनाशनः स्पष्टार्थम ६८ ॥ ६२ ॥

सांख्यप्रसादः आत्मानात्मविवेकः सांख्यं तेनैव प्रसीदति ज्ञानैकलभ्य इत्यर्थः । अथवा सांख्यज्ञानप्रदो दत्तात्रेय इत्यर्थः ६९ दुर्वासास्तस्यैव सोदर्यो रुद्रांशः २७० सर्वसाधुनिषेवित इति ब्राह्मणानां राजा सोम उक्तः ७१ प्रस्कंदनः ब्रह्मादीनामपि च्यावयिता । मन्येत्वा च्यवनमच्युतानामिति मंत्रवर्णः ७२ विभागज्ञः प्राणिनां यथोचितं तत्तत्कर्मफलानां विभाजकः ७३ अतएवातुल्यः नित्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यः' इति गीतावचनात् ७४ यज्ञविभागवित् यज्ञियानां हविषां विभागाभिज्ञः ७५ ॥ ६२ ॥ सर्वत्र वासो वसति स्थानमस्य सर्ववासः ७६ सर्वचारी ७७ दुर्वासाः दुस्थं आर्द्रगजकृत्तिरूपं वासो यस्य दुर्लभं वा वासो यस्य अनंतं पारत्वादिति दुर्वासाः ७८ वासवः ७९ अमरः १८० हैमो हिमस्यायं समूहो हैमो हिमालयरूपी ८१ हेमकरो जांबूनदस्य सुवर्णस्य कर्ता जंबूद्वीपचिह्नभूतो जंबूवृक्षस्तस्य हि फलं प्रस्कन्नं सुवर्णत्वं भजतीत्युपाख्यायते पुराणेषु ८२ अयज्ञो निष्कर्मा ८३ अथ च सर्वधारी सकलकर्मफलधर्ता ८४ धराणां दिग्गजशेषकर्मादीनामप्युत्तमः अनन्याधारः सन्नतेः सर्वैः सहितस्य ब्रह्मांडस्य धर्ता ८५ ॥ ६४ ॥ लोहिताक्षः रक्तनेत्रः ८५ महाति विश्वव्यापकान्यक्षाणीं त्रियाण्यस्य समहाक्षः ८७ विजयावहः अक्षोपलक्षितो रथो यस्य स विजयाक्षः ८८ विशारदः पंडितः ८९ संग्रहः संगृह्णाति बाणादीन् दासान् स्वीकरोतीति संग्रहः ९० निग्रहः निग्रह्णाति इंद्रादींस्तु तिस्रस्तान् दंडयतीति निग्रहः ९१ अतएव कर्ता ९२ सर्पा एव च रीरस्य वस्त्रस्य निवासनं विष्टं भक्यस्य ससर्पचर निवासनः वसुस्तंभेऽस्य रूपं ९३ ॥ ६९ ॥ मुख्यः परमः ९४ अमुखः अवमः देवानामित्यर्थः 'अभिर्वै देवानामवमो विष्णुः परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देवताः' इति ब्राह्मणात् सर्वदेवतामय इत्यर्थः ९५

सांख्यप्रसादो दुर्वासाः सर्वसाधुनिषेवितः ॥ प्रस्कंदनो विभागज्ञो अतुल्यो यज्ञभागवित् ७ ॥ ६३ ॥ सर्ववासः सर्वचारी दुर्वासा वासोऽमरः ॥ हैमो हेमकरो यज्ञः सर्वधारी धरोत्तमः ९ ॥ ६४ ॥ लोहिताक्षो महाक्षश्च विजयाक्षो विशारदः ॥ संग्रहो निग्रहः कर्ता सर्पचर निवासनः ८ ॥ ६५ ॥ मुख्योऽमुखश्च देहश्च काहलिः सर्वकामदः ॥ सर्वकालप्रसादश्च सुबलो बलरूपधृत् ८ ॥ ६६ ॥ सर्वकामवरश्चैव सर्वदः सर्वतो मुखः ॥ आकाशनिर्विरूपश्च निपाती ह्यवशः खगः ७ ॥ ६७ ॥

देहः उपचितः अत्यंतं पृष्ट इति यावत् ९६ काहलावाद्यविशेषस्तद्वान् काहलिः आर्षत्वादिप्रत्ययः देहारिरित्यपि पठंति ९७ सर्वकामदः ९८ सर्वकालप्रसादः ९९ सुबलः शोभनं परपीडापहा रिबलं सामर्थ्यस्य दयानिधिरित्यर्थः १०० इति तृतीयं शतकं ॥ बली बलरामस्तद्रूपधारी बलरूपधृत् बलं च रूपं च तयोर्धर्ता वा १ ॥ ६९ ॥ सर्वकामवरः सर्वेषां काम्यमानानां वरः श्रेष्ठो भोक्ष इत्यर्थः २ सर्वदः स्पष्टं ३ सर्वतो मुख इति सर्वतः पाणिपादत्वादेरुपलक्षणं ४ आकाशनिर्विरूपश्च आकाशादिवर्णिगच्छति विविधानिरूपाण्यस्मादिति स तथा अनेन वायुरभ्रं विद्युत्स्तनयितुरशरीरीण्येतानि तद्यथैतान्यमुष्मादाकाशात्समुत्थाय परं ज्योतिरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यंत एवमेषैव प्रवादोऽस्माच्छरीरात्समुत्थाय परं ज्योतीरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुष इति श्रुतेरर्थो दर्शितः । स च यथा आकाशतादात्म्यं प्राप्तावाद्यादयोऽशरीरा अविभाव्यमानस्वरूपाः संतोऽपि पाट्टद्वारं भेततः पृथग्भूयस्वेन रूपेणोपसंपन्ना भूत्वा निर्वाणदीपवत् परं ज्योतिरात्मनाभिनिष्पन्ना भवं त्येवं देहतादात्म्यापन्नः संप्रसादाख्यो जीवो देहात्पृथगविभाव्यमानस्वरूपोऽपि ध्यानकाले देहांतरवदेहाद्बुद्ध्यायस्वेनापहतपाप्मत्वादिगुणाष्टकयुक्तेन रूपेणाभिनिष्पन्नस्तद्वदेव परं ज्योतिर्निर्विशेषं ब्रह्माभिमुख्येन प्रत्यगभेदेन निष्पद्यत इति ५ देहगतैर्निपातितुं तादात्म्यं प्राप्नुंशीलमस्येति निपाती ६ अतएवावशः देहसंबन्धादपरिहार्यदुःखादिसंबन्धः ७ खगः हार्दाकाशगः शुद्धेन रूपेणेत्यर्थः हार्दाकाश एव तावदसंगस्तदंतर्गतस्तु सुतरामसंगः सन्न निपाती अवशश्च भवत्तद्देहो हस्यमाहात्म्यमपारमिति भावः ८ ॥ ६० ॥

रौद्ररूपो महाभैरवः ९ अंशुर्देवताभेदः ३१० आदित्यस्तत्सहचारी भगवत्परायणः तस्या अंशुश्च भगवत्परायणः तस्या अंशुश्च भगवत्परायणः ११ बहुरात्रिः सूर्य एव १२ शोभनं च स्तेजः सुवर्चसं तद्वान्
सुवर्चसी १३ वसुवेगः वासयति स्थापयत्येतत्सर्वमात्मनीतिवसुर्वायुः । 'वायुर्ह्येवैतान्संवृद्धे' इति श्रुतेः तस्य वेग इव वेगो यस्य स तथा १४ महावेगस्ततोऽप्यधिकवेगः १५ मनोवेगः मनसोऽप्यधिक
वेगः मनसो जवीय इति मंत्रवर्णात् १६ निशाचरः निशेव निशा अविद्यातया चरति विषयान् मुंक्ते स तथा १७ ॥ ६८ ॥ सर्वेषु शरीरेषु वसतीति सर्ववासी १८ श्रिया सह वसतीति श्रियावासी अलुक् स
मासः श्रीरत्रः ऋचः सामानियजूंषि सा हि श्रीरमृता सताम' इति श्रुत्युक्तविद्याग्राह्या १९ अतएव उपवेशकरः ३२० अकरः उपदेशमपि तूष्णीं भावेनास्थानं यथोक्तं । 'चित्रं वटरोर्मूलं वृद्धाः शिष्या
गुरुर्वा । गुरोस्तु मौनं व्याख्यानं शिष्यास्तु चित्रं संशयाः' इति बाष्कलिना च वाध्वः पृष्ठः पुनः पुनस्तूष्णीं भूत एव स्थित्वा तृतीयप्रश्ने प्राह ब्रूमः खलु त्वं तु न विजानास्युः पश्चातोऽयमात्मेति २१ अकरत्वादेव
मुनिर्भौनवान् २२ आत्मनि जीवे निश्चित्य देहादुपाधेर्वा निर्गत्य आलोचयतीत्यात्मनिरालोकः २३ संमग्नः सम्यक्सेवितः भजसेवायामित्यस्य रूपं न तु भंजेः २४ अतएव सहस्रदः अनंतस्य घना
देर्दाता २५ ॥ ६९ ॥ पक्षी गरुत्मान् २६ पक्षरूपः मित्ररूपेण सहायः २७ अतिदीप्तः कोटि सूर्यप्रतीकाशः शत्रुतेजोभिभावकः २८ अतएव सर्वासां विशांप्रजानां पतिः सार्वभौमः २९ उन्मादयती
त्युन्मादो मोहकः ३३० यतः मदनः अनंगः ३१ कामः काम्यमानः रूपादिविषयरूपः ३२ अश्वत्थः संसारवृक्षः कामप्रदो वा वृक्ष एव ३३ अर्थकरः धनादिप्रदः ३४ यशः कीर्तिप्रदश्च ३५ ॥ ७० ॥

रौद्ररूपोऽशुरादित्योबहुरश्मिःसुवर्चसी ॥ वसुवेगोमहावेगोमनोवेगोनिशाचरः ९ ॥ ६८ ॥ सर्ववासीश्रियावासी
उपदेशकरोकरः ॥ मुनिरात्मनिरालोकःसंभग्रश्चसहस्रदः ८ ॥ ६९ ॥ पक्षीचपक्षरूपश्चअतिदीप्तोविशांपतिः ॥
उन्मादोमदनःकामोह्यश्चत्थोऽर्थकरोयशः १० ॥ ७० ॥ वामदेवश्चवामश्चप्राग्दक्षिणश्चवामनः ॥ सिद्धयोगीमहर्षिश्चसि
द्धार्थःसिद्धसाधकः ९ ॥ ७१ ॥ भिक्षुश्चभिक्षुरूपश्चविपणोमृदुरव्ययः ॥ महासेनोविशाखश्चषष्टिभागोगवांपतिः ९ ॥ ७२ ॥

वामदेवः वामानां कर्मफलानां देव इव देवो राजा विभाजकः ३६ वामः कर्मफलरूपः विषयसंपर्कज्ञानं दमाद्यस्वरूप इत्यर्थः ३७ प्राक्सर्वेषामाद्यः ३८ दक्षिणश्च त्रैलोक्याक्रमणसमर्थः ३९ वामनः बलिवंधनकर्ता ३४० सिद्धयोगीसनत्कुमारादिः ४१ महर्षिर्वसिष्ठादिः ४२ सिद्धार्थः ऋषभदत्तात्रेयादिः ४३ सिद्धश्चासौ साधुश्च ज्ञानोत्तरसंन्यासमभीप्सन्त्याज्ञाबलक्यादि विद्वत्संन्यासी ४४ ॥ ७१ ॥ भिक्षुर्लिंगधारी हंसः ४५ भिक्षुरूपः अलिंगः परमहंसः ४६ अतएव विषणो निर्व्यवहारः दंडादिरहितः ४७ मृदुः सर्वभूताभयदाता ४८ अव्ययः निर्विकारः मानापमानादिप्राप्तावपि हर्षविषादशून्यः ४९ महासेनः कार्तिकेयो देवसेनापतिः ३९० विशाखस्ततएव इंद्रेण वज्रप्रहारे कृते जातस्तत्सहायः ५१ षष्टिभागः षष्टिस्तत्त्वानियस्य भागो भोज्यमतिथिभाग इति वत्स षष्टिभागः । तानि च जागरितस्थान इत्यादिनामांशूक्यादौ प्रसिद्धानि यथा जाग्रदवस्था बहिर्मुखं प्रज्ञानं सप्तशब्दादयः पंचमंतव्यबोद्धव्याभ्यां सहिताः स्वसंकल्पोत्थाविषयाः एकोनविंशतिर्भोगद्वाराणि दशैन्द्रियाणि पंचप्राणमनो बुद्धयहंकारचित्तानि चेति स्थूलं मोक्षं शब्दाद्याश्रयभूतमिति एकोनत्रिंशत् तथा स्वप्नावस्थामंतर्मुखं प्रज्ञानं वासनामयाश्च इतरे सर्वसूक्ष्मभोग्यांता एकोनत्रिंशदेव । तथा सुषुप्तस्थानं चेतश्च सूक्ष्मतं मुखमिति षष्टिः भोग्यवर्गः यस्तु भोक्ता स साक्षी आनंदरूपोऽस्यामवस्थायां प्रत्यगानंदसूक्ष्माभिश्चेतोवृत्तिभिर्भुंक्ते इति षष्टिभागः ५२ गवामिन्द्रियाणां पतिश्चालकः ५३ ॥ ७२ ॥

वषहस्तःपर्वतभेत्ताशक्रः ५४ विष्कम्भोविस्तारस्तद्वान्विष्कम्भी ५५ चमूस्तंभनोदैत्यसेनास्तंभनकृत् ५६ वृत्तयुद्धेरेथेनमंडलानांकरणमावृत्तंपरसेनाभिस्त्वापुनरक्षतेनआगमनंतयोःकरःकर्तावृत्ता
वृत्तकरः । ऋतावृत्तेतिपाठेनिष्कपटमावृत्तकर्ता ५७ तालःसंसारसिंधोस्तलमाधारस्थानंवेतीतितालःशुद्धब्रह्मवित् ५८ मधुर्वसंतः ५९ मधुकःकोयष्टिकाख्यःपक्षीतद्वल्लोचनेयस्यसमधुक
लोचनः । मध्वेवमधुकंक्षौद्रंतद्वर्तिपगनेत्रइतिवा ३६० ॥ ७३ ॥ वाचस्पतिदेवपुरोहितमनुजातःवाचस्पत्यःपुरोहितकर्मकर्ता । 'बृहस्पतिर्हवैदेवानांपुरोहितस्तमन्वन्धेमनुष्यराज्ञांपुरोहिताः'
इतिब्राह्मणेबृहस्पतियःसुभृतंविभर्तीतिमंत्रस्थबृहस्पतिपदस्यव्याख्यानात् ६१ वाजसनःशाखाविशेषप्रवर्तकोऽध्वर्युकर्मकर्ता ६२ नित्यमाश्रमपूजितःस्पष्टं ६३ ब्रह्मचारीब्रह्मणिचरतीति
ब्रह्मनिष्ठः ६४ लोकेषुब्राह्मणादिगृहेषुचरतिभक्षयतीतिलोकचारीभिक्षुः ६५ सर्वचारीसर्वगः । 'यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वभवति'इतिश्रुतेरात्मज्ञानात्सार्वात्म्यंप्राप्तइत्यर्थः ६६ वि
चारविद्विपरीतंचरणमंतर्मुखतयागमनंतद्वेता ६७ ॥ ७४ ॥ ईष्टेइतीशानोनियंतांस्तर्थाभीत्यर्थः लटःशानच् ६८ ईश्वरःअश्रोतिव्याप्नोतीति अश्रोतेराशुकर्मणिवरद्वच्चेत्युणादिसूत्रेण
अशूङ्व्याप्तावित्यस्मात्वरद्वच्चात्क्लिशोरीञोपधायइतिपूर्वसूत्रादनुवृत्त्याउपधायईत्वंच ६९ कालःकल्पतिसर्वेषांपुण्यपापादिकंतत्तत्फलप्रदानार्थसंख्यातीतिकालःचित्रगुप्तात्मा ३७० निशा
चारीब्राह्म्यानिशायामहाप्रलयरूपायामपिचरतिप्रत्यगानंदमनुभवतीतिनिशाचारी ७१ पातिरक्षतीतिपिनाकोधनुर्विशेषस्तद्वान्पिनाकी । पिनाकादयश्चेतिपातेरित्वमाकप्रत्ययोनुडागमश्च
निपात्यते ७२ निमित्तलक्ष्यंदैत्यादिस्तत्रस्थस्तदंतर्पामी ७३ निमित्ततद्रूपश्चविश्वरूपत्वात् ७४ नंदिःसमृद्धिः एषास्यपरमासंपादितिश्रुतेर्ज्ञानसंपद्रूपः ७५ नंदिकरःसंपत्करः ७६ हरि

वज्रहस्तश्चविष्कंभीचिमूस्तंभनएवच ॥ वृत्तावृत्तकरस्तालोमधुर्मधुकलोचनः ७ ॥ ७३ ॥ वाचस्पत्योवाजसनोनित्यमाश्रमपूजितः ॥ ब्रह्मचारीलोकचारी
सर्वचारीविचारवित् ७ ॥ ७४ ॥ ईशानईश्वरःकालोनिशाचारीपिनाकवान् ॥ निमित्तस्थोनिमित्तंचनंदिर्नंदिकरोहरिः १० ॥ ७५ ॥ नंदीश्वरश्चनंदीचनं
दनोनंदिवर्द्धनः ॥ भगहारीनिहंताचकालोब्रह्मापितामहः ९ ॥ ७६ ॥ चतुर्मुखोमहालिंगश्चाहलिंगस्तथैवच ॥ लिंगाध्यक्षःसुराध्यक्षोयोगाध्यक्षोयुगावहः
७ ॥ ७७ ॥ बीजाध्यक्षोबीजकर्ताअध्यात्मानुगतोबलः ॥ इतिहासःसकरूपश्चगौतमोऽथनिशाकरः ८ ॥ ७८ ॥

हेनुमान् रामरूपस्य विष्णोः सहायः ७० ॥ ७५ ॥ नंदीशिवस्य गणोवाहनं वातस्येश्वरः ७८ नंदीगणरूपश्च ७९ नंदन आनंदयिता ३८० नंदिवर्धनः दत्ताया अपि संपदश्छेदकः ८१ भगानिंद्रादीनामैश्वर्याणि तान्यपि हरतीति भगहारी ८२ निहंता मृत्युरूपेण ८३ कालः कलानां चतुःषष्टिसंमितानां निवासः कालः ८४ अतएव ब्रह्मा अतिशयेन महान् ८५ पिता महः पि तु विष्णोः अपि पिता । इंद्रिरालोकमातामेतिलक्ष्म्यालोकमातृत्वस्य प्रसिद्धत्वेन तद्गुरुविष्णोर्लोकपितृत्वात् ८६ ॥ ७६ ॥ चतुर्मुखो विधाता ८७ महत्सर्वदेवा सुरादिपूज्यं लिंगमस्य स महा लिंगः ८८ चाक्षुर्लिंगः रमणीयवेषः ८९ लिंगाध्यक्षः लीनमावृतमर्थगमयंतीति लिंगानि प्रत्यक्षादीनि प्रमाणा नितेषामध्यक्षः प्रवृत्तिनिवृत्तिनियामकः ३९० सुराध्यक्षः चक्षुरादिप्रमाणानां मधिष्ठातारः सुरास्तेषामप्यध्यक्षः ९१ योगाध्यक्षः तेषामेवं द्वियदेव तानां हार्दाकाशे एकीकरणयोगः । अत्र ह्येतैर्सेवैकं भवंतीति श्रुतेः तस्याप्यध्यक्षः एतत्तत्पदैवयोगः प्राप्य इत्यर्थः ९२ युगावहः युगानि पुण्यपापतारतम्यवंतिकृतत्रेताद्वारपरकलिसंज्ञान्यावहतिनिर्वर्तयतीति तथा ९३ ॥ ७७ ॥ बीजं धर्माधर्मौ तयोरध्यक्षः फलदाता बीजाध्यक्षः ९४ बीजकर्ता स्पष्टं ९५ अध्या त्मानुगतः आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रमनुसरन् साधक इत्यर्थः ९६ बलः बलानि घृत्यादीनि वर्ततेऽस्मिन्निति बलः मत्स्वर्थायार्शाद्यजतं ९७ इति हासो भारतादिः ९८ सकल्पः यज्ञकल्प केन प्रयोगविधिविचारेण सहितो भीमांसां न्यायसंघः ९९ गौतमस्तर्कशास्त्रप्रणेता ४०० इति चतुर्थशतकं ॥ निशाकरश्चंद्रश्चांद्रव्याकरणप्रणेता १ ॥ ७८ ॥

दंभः दम्नातिशयः दमयतीति तथा २ अदंभः नास्ति दंभो दमको यस्य ३ वैदंभः दंभो धर्मध्वजित्वं तद्विरहिता विदंभास्तेषामयं स्वमूतो वैदंभः ४ वश्यो भक्तपराधीनः ५ वशकरः अन्यान्वशो कर्तुं समर्थः वंश्यो वंशकर इति पाठे स्पष्टोऽर्थः ६ कलिः अन्योन्यं देवासुरादीनां वैरकर्ता ७ लोककर्ता भौतिकचतुर्दशभुवननिर्माता ८ पशुपतिः ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानां जीवपशूनां पतिः पालकः ९ महाकर्ता पंचभूतानामपि स्रष्टा १० अनौषधः व्रीह्याद्यन्नजातीयरहितः अभोक्तेति यावत् ११ ॥ ७९ ॥ अक्षरं मठ्ययं १२ परमं ब्रह्म अन्नाद्यवरब्रह्मापेक्षया परममुत्कृष्टमानंदमात्रस्वरूपं १३ बलवत् बलाभिमानि देवतारूपं १४ अतएव शक्रोतीति शक्रः शतक्रतुशब्दावयवयोरस्य वर्णयोर्लोपेन वा शक्रः १५ नीतिर्दंडेषु दंडप्रणयनादिः १६ अनीतिस्तद्विपर्ययः १७ शुद्धात्मा विमलचित्तः १८ शुद्धः दोषास्पर्शी १९ मान्यः मानार्हः २० गतागतः यातायातवान्संसारः २१ ॥ ८० ॥ बहुप्रसादः २२ सुखप्रः स्वप्रावस्थाभिमानितैजसोऽप्ययमेव २३ दर्पणः दर्पण इव विश्वप्रतिबिंबदर्शनास्पदं २४ अभिन्नजित्वाह्याभ्यंतरशत्रुजित् २५ वेदकारो निःश्वसितमेतद्यद्येदइत्यादिश्रुतेर्वेदानां कर्ता २६ मंत्रावेदादन्येतांत्रिकपौराणिकादेशभाषामयास्तेषां कर्ता मंत्रकर्ता २७ विद्वान् २८ समरमर्दनः ममरेशत्रूणां मर्दनः २९ ॥ ८१ ॥ महातोमेघाः प्रलयकालिकास्तेषु तदधिष्ठातृदेवतात्वेन वसतीति महामेघनिवासी ३० महाघोरः प्रलयकर्तृत्वात् ३१ वशो सर्वमस्यास्तीति वशी ३२ कृणोति हि नस्ति जगदितिकरः संहारकर्ता ३३ अग्नेरिव ज्वालातेजो यस्य सोऽग्निज्वालः ३४ ततोऽपि महाज्वालः ३५ अतिधूम्रः कालाग्निरूपेण

दंभो ह्यदंभो वैदंभो वश्यो वशकरः कलिः ॥ लोककर्ता पशुपतिर्महाकर्ता ह्यनौषधः १० ॥ ७९ ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म बलवच्छक्र एव च ॥ नीतिर्ह्यनीतिः शुद्धात्मा शुद्धो मान्यो गतागतः ११ ॥ ८० ॥ बहुप्रसादः सुखप्रो दर्पणोऽथ त्वमभिन्नजित् ॥ वेदकारो मंत्रकारो विद्वान्समरमर्दनः ८ ॥ ८१ ॥ महामेघनिवासी च महाघोरो वशीकरः ॥ अग्निज्वालो महाज्वालो अतिधूम्रो हुतो हविः ९ ॥ ८२ ॥ वृषणः शंकरो नित्यं वर्चस्वी धूमकेतनः ॥ नीलस्तथांगलुब्धश्च शोभनो निरवग्रहः ८ ॥ ८३ ॥ स्वस्तिदः स्वस्तिभावश्च भागी भागकारो लघुः ॥ उत्संगश्च महांगश्च महागर्भपरायणः ८ ॥ ८४ ॥ कृष्णवर्णः सुवर्णश्चंद्रियं सर्वदेहिनाम् ॥ महापादो महाहस्तो महाकायो महायशः ७ ॥ ८५ ॥ महामूर्धामहामात्रो महानेत्रो निशालयः ॥ महांतको महाकर्णो महोष्ठश्च महाहनुः ८ ॥ ८६ ॥

सर्वदाहकालेऽत्यंतधूम्रमयः ३५ हुतः आदिकर्मणिक्तः होमेन प्रीतः ३७ हविः पय आदिरूपः ३८ ॥ ८२ ॥ वृषणः वर्षतिकर्मफलानीति वृषणो धर्मः गुणाभावार्थः । यद्वा वृषो धर्मोऽस्त्यस्मिन्निति वृषणः पामादित्वात्प्रत्ययः ३९ शंकरः सुखप्रदः ४० नित्यं वर्चस्वी ४१ धूमकेतनः वह्निरूपः ४२ नीलः मरकतवर्णः ४३ तथेति तत्पदे हेतोः अंगलुब्धः अंगं स्वीयोऽवयवः लिंगमिति यावत् तत्र लुब्धः नीलेऽनीले वालिगे नित्यं सन्निहित इत्यर्थः ४४ शोभनः कल्याणहेतुः ४५ निरवग्रहः प्रतिबंधशून्यो मनोरथवृष्टिकर्ता ४६ ॥ ८१ ॥ स्वस्तिदः ४७ स्वस्तिभावः सुतरां अस्ति भावः सत्तास्येति स्वस्तिभावः ४८ भागी यज्ञे भागवान् ४९ भागकरः यज्ञियहविषां विभाजकः ४९० लघुः शीघ्रः ५१ उत्संगः असंगः ५२ महांगः महालिङ्गः ५३ महान्गर्भोत्पादनीयत्वे परायणमवश्यं गम्यं यस्य स महागर्भपरायणः प्रजननात्मकः कंदर्प इत्यर्थः ५४ ॥ ८४ ॥ कृष्णवर्णो विष्णुरूपेण ५५ सुवर्णः श्वेतवर्णः सांवरूपेण ५६ सर्वदेहिनामिन्द्रियं सर्वेन्द्रियरूपः ५७ महापादः ५८ महाहस्तः ५९ महाकायः ६० महायशः ६१ ॥ ८५ ॥ महामूर्धा ६२ महामात्रः महाप्रमाणः ६३ महानेत्रः ६४ निशालयः निशेव निशा अविद्यातस्यालयो यत्र ६५ महांतकः मृत्युमृत्युः ६६ महाकर्णः ६७ महोष्ठः ६८ महाहनुः ६९ ॥ ८६ ॥

महानासः ४७० महाकंबुर्महाकंठः ७१ महाग्रीवः ७२ श्मशानमाक् मङ्गलाशरीराणां शान्तभूकरणं मज्जीति श्मशानमाक् देहबंधच्छेतेति यावत् ७३ महावक्षाः रक्ष इति पाठे महती रक्षारक्षणस्य स तथा ७४ महोरस्कः ७५ अंतरात्मा ७६ मृगालयः अंकाधिरोपितमृग इत्यर्थः ७७ ॥ ८७ ॥ लंबंतेऽस्मिन्ननेकानितरोफलानीव ब्रह्मांडानीति लंबनः ७८ लंबितोष्ठः प्रलयकाले विश्वं सितुं लंबितौ दीर्घौ कृतौ ओष्ठौ येन सः ७९ महती ब्रह्मादिभिरप्यजय्यामायायस्य समहामायः ४८० पयोनिधिः क्षीरसमुद्रः ८१ महादंतः ८२ महादंष्ट्रः ८३ महाजिह्वः ८४ महामुखः ८५ ॥ ८८ ॥ महानखः नृसिंहः ८६ महारोमावराहः ८७ महाकोशः महोदरः ८८ महाजटः ८९ प्रसन्नः ४९० प्रसादः प्रसन्नता ९१ प्रत्ययोऽनुभवः ९२ गिरि साधनः पर्वत एव साधनं रणे जयहेतुर्यस्य गिरिधन्वेत्यर्थः ९३ ॥ ८९ ॥ स्निह्यतीति स्नेहनः पितृवत् प्रजासुस्नेहवान् ९४ अस्नेहनस्तद्विपरीतः ९५ अजितः ९६ महामुनिरत्यंतमौनवान् मननशीलो वा ९७ वृक्षाकारः संसारवृक्ष एवाकारो यस्य ९८ वृक्षकेतुः संसारवृक्ष एव केतुर्ज्ञापको यस्य नहि देहेन्द्रियाण्यनुपादाय ब्रह्मजिज्ञासितुं शक्यं ९९ अनलो नास्ति अलंपूर्तिर्यस्य भुंजानस्य सोऽनलोऽग्निः ५०० इति पंचमं शतकं ॥ वायुरेव वाहनं देशादेशांतरं प्रति गतेः साधनं स वायुवाहनः १ ॥ ९० ॥ गंड इव गंडो भूमेरुच्छूनप्रदेशः क्षुद्रशैलास्तेषु लीयते गच्छतीति गंडलीः गंडशब्दपूर्वात् लीयतावस्मात् किं विभक्तिलोपः सुपांसुल गिति पूर्वसवर्णो वा आर्षः २ मेरुधामा ३ देवाधिपतिः ४ अथर्वशीर्षः ५ सामास्यः ६ ऋक्सहस्राभितेक्षणः ७ ॥ ९१ ॥ यजुः पादभुजः ८ गुह्यः उपनिषद्देशः

महानासो महाकंबुर्महाग्रीवः श्मशानमाक् ॥ महावक्षामहोरस्कौ ह्यंतरात्मा मृगालयः ८ ॥ ८७ ॥ लंबनो लंबितोष्ठश्च महामायः पयोनिधिः ॥ महादंतो महादंष्ट्रो महाजिह्वो महामुखः ८ ॥ ८८ ॥ महानखो महारोमो महाकेशो महाजटः ॥ प्रसन्नश्च प्रसादश्च प्रत्ययोगिरि साधनः ८ ॥ ८९ ॥ स्नेहोऽस्नेहश्चैव अजितश्च महामुनिः ॥ वृक्षाकारो वृक्षकेतुरनलो वायुवाहनः ८ ॥ ९० ॥ गंडली मेरुधामा च देवाधिपतिरेव च ॥ अथर्वशीर्षः सामास्यः ऋक्सहस्राभितेक्षणः ८ ॥ ९१ ॥ यजुः पादभुजो गुह्यः प्रकाशो जंगमस्तथा ॥ अमोघार्थः प्रसादश्च अभिगम्यः सुदर्शनः ८ ॥ ९२ ॥ उपकारः प्रियः सर्वः कनकः कांचनच्छविः ॥ नाभिर्नंदिकरो भावः पुष्करस्थपतिः स्थिरः १० ॥ ९३ ॥ द्वादशस्त्रासनश्चाद्यो यज्ञो यज्ञसमाहितः ॥ नक्तं कलिश्च कालश्च मकरः कालपूजितः १० ॥ ९४ ॥

९ प्रकाशः कर्मकांडः १० जंगमः नृपश्चादिरूपः ११ अर्थोऽर्थनयाच्चा अमोघोऽर्थो यत्र सः अमोघार्थः १२ प्रसादः प्रसीदतीति दयालुः १३ अभिगम्यः सुखप्राप्यः १४ सुदर्शनः मंगलावहं दर्शनं यस्य १५ ॥ ९२ ॥ उपकारः प्रीणनरूपः १६ प्रियः सुखदायी १७ सर्वः सरत्यभिमुख आयातीति सर्वः १८ कनकः स्वर्णादिप्रियवस्तुरूपः १९ कांचनच्छविः ५१० नाभिः भुवनस्य मध्यदेशः । अयं यज्ञो भुवनस्य नाभिर्यज्ञरूपः अत्यूर्ध्वगतिहेतुत्वाभावाच्च ज्ञस्य नाभित्वं २१ नंदिकरः यज्ञफलसमृद्धिकर्ता २२ भावः क्रतुश्रद्धारूपः २३ पुष्करस्य ब्रह्मांडस्य स्थपतिः स्वामी २४ स्थिरः स्थावरः पर्वतादिरूपः २५ ॥ ९३ ॥ द्वादशः नृणां दशगर्भवासादयो दशास्तासां मृत्युर्दशमीस्वर्गएकादशी मोक्षो द्वादशीति द्वादश इति संसारापेक्षया मोक्षोऽपेक्ष्यते तत्र स्थस्तदेकलभ्य इत्यर्थः ५३० नक्तमिव नक्तमप्रकाशात्मा महाभोहः ३१ कलिस्तत्कार्यभूतः कामक्रोधलोभादिरूपः ३२ कालस्तस्यापि कार्यजन्ममरणप्रवाहः कालयति संवल्यतीति यो गात् ३३ मकरः मकराकारं शिशुमारचक्रं कालस्य ज्ञापकं तत्स्वरूपः ३४ कालेन मृत्युना पूजितः कालपूजितः ५१५ ॥ ९४ ॥

सगणः प्रमयादियुक्तः ५३६ मणकारः बाणादीन् भक्तान् स्वगणान् करोतीति गणकारः ३७ भूतानां वाहनो योगक्षेमनिर्वाहको ब्रह्मासारथिर्यस्य भूतवाहनसारथिः ३८ भस्मशयः । भस्मभर्त्सन दीप्त्योरिति जुहोत्यादिका द्वातोरन्येभ्योऽपि दृश्यत इति भस्मिन् बभस्ति भस्मस्यतिदोषान् भासयति वा आत्मानमिति भस्म तथा चोक्तं वासिष्ठेनैव 'भर्त्सनात्सर्वपापानां पाशानां च महामुने । भस्मेतिकीर्त्यते रक्षारोगाणां च भिभर्त्सनात्' इति । तत्रैव 'बाह्यमोक्षेण किं भस्मधारणं मोक्षलक्षणं ॥ भस्मना भित्तयुक्तस्य ज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरात्' इति श्रुतावप्यर्थे शिरसि । अग्निरित्यादिना भस्मगृहीत्वाऽभिभूज्यां गानि संपृष्टे द्रुतमेतत्पाशुपतं पशुपाशविमोक्षायेति । भस्मनि शोते भस्मशयः तेन उलूनादिकमपि कर्तव्यं । यथा हवृद्धशातातपः । 'स्तेयं कृत्वा गुरुदारांश्च गत्वा मद्यं पीत्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा । भस्मच्छत्रो भस्मशय्यां शयानो रुद्राध्वायी मुच्यते सर्वपापैः' इति ३९ भस्मगोप्ता भस्मना गोपायति जगदिति भस्मगोप्ता वक्ष्यति चात्रैव । 'रक्षार्थं मंगलार्थं च पवित्रार्थं च भामिनि । लांछनार्थं च भक्तानां भस्मदत्तं मया पुरा' इति ५४० भस्मभूतः एतच्च भक्तकनान्निमुनौ कराभ्युत्तं शाकरसंघट्टानृत्यतिसतिततृत्योपशमार्थं महादेवेन स्वमंगुलिभित्त्वा तज्जं भस्मदर्शितेन स्वस्य वपुः केवलं भस्ममयमिति ज्ञाप्यते ४१ तरुः कल्पवृक्षादिः ४२ गणः भृंगिरिति मंदिकेश्वरादिस्तद्रूपः ४३ ॥ ९९ ॥ लोकाश्चतुर्दश भुवनानि तेषां पालो लोकपालः ४४ अलोकः लोकातीतः ४५ महात्मा पूर्णः ४६ सर्वपूजितः ४७ शुक्रः शुद्धः ४८ त्रिशुक्रः त्रीणि कायवाङ्मनसां शिष्टकानि यस्य ४९ अतएव संपन्नः कैवल्यप्राप्तः ५० शुचिः आगंतुकमपि मलं न स्पृशति असंमदित्यर्थः ५१ भूतैः

सगणो गणकारश्च भूतवाहनसारथिः ॥ भस्मशयो भस्मगोप्ता भस्मभूतस्तरुणः ८ ॥ ९५ ॥ लोकपालस्तथाऽलोको महात्मा सर्वपूजितः ॥ शुक्रस्त्रिशुक्रः संपन्नः शुचिर्भूतनिषेवितः ९ ॥ ९६ ॥ आश्रमस्थः क्रियावस्थो विश्वकर्ममतिर्वरः ॥ विशालशाखस्ताम्रोष्ठो ह्यंबुजालः सुनिश्चलः ८ ॥ ९७ ॥ कपिलः कपिशः शुक्रआयुश्चैव परोऽपरः ॥ गंधर्वो ह्यदिति स्ताक्षर्यः सुविज्ञेयः सुशारदः ११ ॥ ९८ ॥ परश्वधायुधो देव अनुकारी सुबांधवः ॥ तुंबवीणो महाक्रोध ऊर्ध्वरेता जलेशयः ८ ॥ ९९ ॥ उग्रो वंशकरो वंशो वंशनादो ह्यनिर्दितः ॥ सर्वांगरूपो मायावी सुहृदो ह्यनिलोऽनलः १० ॥ १०० ॥

पूर्वाचार्यैर्निषेवितः भूतनिषेवितः ५२ ॥ ९६ ॥ आश्रमेषु चतुर्धर्मरूपेण तिष्ठतीत्याश्रमस्थः ५९ क्रियावस्थः धर्मस्यैव पूर्वरूपं क्रियायागादिस्तदवस्थापन्नः ५४ विश्वकर्ममतिः देवशिः लिपिनो यस्को जलंतद्रूप इत्यर्थः ५४ वरः त्रियत इति वरो लक्ष्म्यादिरूपः ५६ विशालशाखः दीर्घबाहुः । 'शाखापक्षांतरे बाहौ' इति मेदिनी ५७ ताम्रोष्ठः ५८ अंबुजालः जलसमूहः सागर इत्यर्थः । 'जालं गवाक्ष आनायेक्षारके दंभद्वयोः' इति मेदिनी ९९ सुनिश्चलः पर्वतादिरूपः ५१० ॥ ९७ ॥ कपिलः ६१ कपिशः ६२ शुक्र इति त्रयोऽपि वर्णवाचिनस्तद्वान् ६३ आयुर्जीवनकालः ६४ परः प्राचीनः ६५ अपरोऽर्वाचीनः ६६ गंधर्वश्चित्ररथादिः ६७ अदितिर्देवमाता इयं वा अदितिरिति श्रुतेः पृथ्वीवा ६८ ताक्षर्यः वैनतेयः ६९ सुविज्ञेयः सुखेन ज्ञातुं योग्यः ५७० सुशारदः शोभनवाक् ७१ ॥ ९८ ॥ परश्वधायुधः ७२ देवः विजिगीषुः ७३ अनुकारी भीष्महंतुमायुधं प्रक्षेपुमनु करोति वा सोऽनुकारी ७४ शोभनश्चासौ बांधवश्च सुबांधवोऽर्जुनसखा ७५ तुंबवीणः तुंबीफलद्वययुक्ता वीणाय स्य सैव रुद्रवीणेति लोके प्रसिद्धा ७६ महाक्रोधः प्रलयकाले ७७ ऊर्ध्वरेताः ऊर्ध्वदेवमनुष्येभ्य उपर्यपिरेतः प्रजाब्रह्मविष्णवादिरूपा यस्य सः ७८ जलेशयः विष्णुरूपी शेषपर्यं केजलशायी ७९ ॥ ९९ ॥ उग्र उत्कर्षेण ग्रसतीत्युग्रः ९८० वंशकरः ८१ वंशश्च प्रसिद्धः ८२ वंशनादः ८३ अनिर्दितः ८४ सर्वांगरूपः सर्वव्यंगेषु रूपं सौंदर्यमस्यास्तीति 'रूपं स्वभावे सौंदर्ये' इति मेदिनी ८५ मायावी मायाविशिष्टः मायिनं तु महेश्वरमिति प्रसिद्धेः ८६ सुहृदः अदंतत्वमर्षं प्रत्युपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता ८७ अनिलः वायुः ८८ अनलोमिः ५८९ ॥ १०० ॥

बध्नात्यनेनेति बंधनः संसारपाशः ५९० बंधकर्ता संसारनिर्माता ९१ सुबंधनविमोचनः सुतरां बंधनस्य मायापाशस्य मोचनकर्ता ९२ यज्ञारयो वैत्यास्तैः सहा पिवसतीति स यज्ञारिः ९३ कामारयो जितकामाः योगिनः तैश्च सहा स्तीति सकामारिः ९४ महादंष्ट्रः ९५ महायुधः ९६ ॥ १०१ ॥ बहुधानिर्दितः दारुकावनेऽतिकमनीयं रूपं धृत्वान्नमः सन्नयं पापिष्ठोऽस्मत्पत्नीनां चित्तं मोहयितुमागतोऽस्तीति सर्वैर्दक्षिभिर्निर्दितः ९७ शृणाति हि नस्ति दारुकावनस्थान्मुनीन् मोहयतीति शर्वः ९८ शंकरस्तेषामपि कुशलं करेयस्य स्वाधीन्यस्येत्यर्थः ९९ शंकानां समूहः शंकंतस्य रइवरः शंकरः सर्व संशयदाहकः । 'रोऽर्ककामानिले वन्हौ' इति विश्वलोचनः । यैर्मुनिभिर्दारुकावनस्थैर्निर्दितो यांश्च मोहितवान् तेषामेव कारुण्यात्कल्याणं सर्वसंशयोच्छेदं च तत्त्वज्ञानदानेन कृतवानिति नाम चतुष्कृता त्पर्यं ६०० इति षष्ठं शतकं ॥ अधनः दिगंबरत्वात् १ एवमप्यमराणां ईशः अमरेशः २ महादेवो देवेन्द्रादीनामपि पूज्यः यथोक्तं सांख्यपुराणे । 'पूज्यतेयः सुरैः सर्वैर्महांश्चैव प्रमाणतः ॥ महति धातुः पूजायां महादेवस्ततः स्मृतः' इति ३ विश्वदेवः विश्वं विष्णुर्वर्षट्कार इति वक्ष्यमाणत्वाद् विश्वं विष्णुस्तस्यापि देव आराध्यः ४ सुरारिहा ५ ॥ २ ॥ अहिर्बुध्न्यः अहिः सर्पः तस्य विशेषणं बुध्न्यः बुध्ने मूले साधु रिति ब्रह्मांडमूलपातालं तत्र वर्तत इति यावत् शेषस्वरूप इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे । 'संकर्षणात्मको द्रोणिष्कम्यातिजगन्नयं' इति पदद्वयात्मकमेकं नाम ६ अनिलाभः वायुर्यथा अप्रत्यक्षोऽपि स्पृशेन्न ज्ञायते एवमयं विषयसंस्पर्शजन्यानुभवरूपः यथोक्तं । 'परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ संवित्सैव हेमयोषो वेदां तोक्ति प्रमाणतः' ७ चेकितानः कितज्ञाने अदादिः अस्मात्पुण्यं लुकिशानच् अतिशयेन चिकेति जानातीति चेकितानः युगपदशेषविशेषविज्ञानवानित्यर्थः ८ हविरिव हविस्तस्यैव भोक्तुर्भोग्यजातं । हरिरिति पाठेऽपि तस्यैव हर्तव्यं वस्त्विति सर्वार्थः हज औणादिकः सर्वधा

बंधनो बंधकर्ता च सुबंधनविमोचनः ॥ स यज्ञारिः सकामारिर्महादंष्ट्रो महायुधः ७ ॥ १०१ ॥ बहुधानिर्दितः शर्वः शंकरः शंकरोऽधनः ॥ अमरेशो महादेवो विश्वदेवः सुरारिहा ९ ॥ २ ॥ अहिर्बुध्न्योऽनिलाभश्च चेकितानो हविस्तथा ॥ अजैकपाच्च कापाली त्रिशंकुरजितः शिवः ९ ॥ ३ ॥ धन्वंतरिर्धूमकेतुः स्कंदो वैश्रवणस्तथा ॥ धाता शक्रश्च विष्णुश्च मित्रस्त्वष्ट्राध्रुवो धरः ११ ॥ ४ ॥ प्रभावः सर्वगो वायुर्यमा सवितारविः ॥ उषंगुश्च विधाता च मां धाता भूतभावनः ९ ॥ १०५ ॥

तुभ्य इति कर्मणि बाहुलकादिन् ९ अजैकपात् एकादशसुरद्वेषुकश्चित् ६१० कापाली कपालाभ्यां द्युपृथिवीरूपाभ्यां निर्वृत्तं कापालं ब्रह्मांडं तदस्यास्तीति कापाली ब्रह्मांडाधीशः ११ त्रिशंकुः त्रयो गुणाः शंकवः क्रीला इव यस्य विष्टं भकाः स त्रिशंकुः संसारी । 'न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजं मुक्तं यदेभिः स्यान्नभिर्गुणैः' इति गीतावचनात् सर्वजीवरूप इत्यर्थः १२ अजितः तैरेव शंकुभिरवशीकृतः १३ अतएव शिवः शुद्धः निरुपाधिरित्यर्थः यथोक्तं वायुसंहितायां । विशुद्धिः शिवता स्वता इति १४ ॥ ३ ॥ धन्वंतरिः महावैद्यः । 'मिषक्तं भत्वा मिषजां शृणोमि' इति मंत्रप्रसिद्धः १५ धूमकेतुरुत्पातविशेषः १६ स्कंदः १७ वैश्रवणः १८ धाता १९ शक्रः ६२० विष्णुः २१ मित्रः २२ त्वष्टा २३ ध्रुवः २४ धरः २५ ॥ ४ ॥ प्रभावः प्रभावाख्यो वसुः २६ सर्वगो वायुः सूत्रात्मा । 'वायुना वै गौतमसूत्रेणायं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि च भूतानि संदृष्टवानि' इति श्रुतेः पदद्वयात्मकमेकं नाम २७ अर्थमा २८ सविता २९ रविः ६३० उषंगुर्नृपविशेषः मां धातुसाहचर्यात् । यद्वा उषदाहेऽस्मादिगुपधज्ञाप्तीकिरः कश्चित्कप्रत्यये उषंदाहकं गावः किरणाय स्येत्युषंगुः विभक्त्यलोपार्थः वेदाः प्रमाणमिति वल्लिगवचनभेदेऽपि पदयोः सामानाधिकरण्यं धन्वंतर्यादयः शब्दा देवता विशेषवाचिनः शिवे सार्वात्म्योपपादनार्था एवेति सर्वज्ञेयं पुनरुक्तानामपि तत्तद्यौगिकार्थभेदादप्यनरुक्त्यं ज्ञेयं । सत्यपि पौनरुक्त्येऽस्त्यर्थत्वाद्ब्रह्मदोषः ३१ विधाता विविधप्रकारेण पोषकः ३२ मां धाता अस्मच्छब्दार्थजीवधयति पाययतीति मां धाता जीवस्वतृप्तिकरः ३३ भूतानां भावनं रज्ज्वाभुरमस्येवास्मिन्निति भूतभावनः ६१४ ॥ १०५ ॥

म.भा.टी.
॥३३॥

विभुः विविधरूपेण भवत्यस्तीति विभुः भवतेः सत्तार्थकत्वात् पूर्ववत्प्रत्ययः ३९ वर्णान्धैतपीतादीन् विविधरूपेण भावयतीति वर्णविभावी । 'तस्मिन् ब्रह्ममुतनीलमाहुः' इत्यादि श्रुतेः एतदंतर्मु
खानां नदीमार्गगतं प्रत्यक्षम् । श्रुत्यंतरंच 'नीहारधूमार्कानिलानलानां खद्योतविद्युस्फटिकशशीनां ॥ एतानि रूपाणि पुरःसराणि ब्रह्मण्यभिव्यक्तिकराण्योगे' इति ३६ सर्वकामगुणावहः तत्रैवां
तर्मुखत्वकाले सर्वान् कामान् काम्यमानान् विषयान् गुणांश्च शान्तघोरमूढान् योगविघ्नकरान् सुखास्वादविशेषपलयापरनामधेयान् ध्यायिभ्य आवहति सः कलयेन प्रापयतीति तथा ३७ पद्मनाभः पद्मविश्व
स्यायतनं नाभौ तत्र स्थेमणि पूरचक्रेऽस्यास्तीति पद्मनाभः । 'नाभ्यामुपरितिष्ठति विश्वस्यायतनं महत्' इति श्रुतेः ३८ महागर्भः महातो ब्रह्मादयोरर्भा उदरांतर्गताय स्य स तथा ३९ चंद्रवक्रः रम्यरूपः
६४० अनिलः ४१ अनलश्च ४२ पूर्वभूतरूपेणोक्ता वज्रतदभिमानि देवतारूपाविति विशेषः ६ बलवान् ४३ उपशान्तः ४४ पुराणः ४५ स्पष्टार्थनाम त्रयं । पुण्यचंचुः पुण्येन ज्ञातः तेन वित्तश्चंचुप्
चणपाविति चंचुप् ४६ ईलक्ष्मीरित्येकाक्षरं नाम । 'ईविषादेऽनुकंपायां लक्ष्म्यां पुनरनवयं' इति मेदिनी ४७ कुरुकर्ता अत्र नामैकदेशग्रहणेन नामग्रहणं मामासत्यभामेति वत्कुरुपदेन कुरुक्षेत्रमु
च्यते । तेना विमुक्तैकुरुक्षेत्रमिति श्रुतेः सर्वलोकप्रसिद्धे श्वतद्विविधंतयोः कर्मोपास्तिस्थानयोर्निर्माता ४८ कुरुवासी कुरुक्षेत्रद्वयवासी ४९ कुरुभूतः कुरुक्षेत्रद्वयात्मा ६९० गुणौषधः ऐश्वर्यज्ञानवै
राग्यधर्मादीनामौषधवदुद्दीपकः ९१ ॥ ७ ॥ सर्वाशयः सर्वे आशेरतेऽस्मिन्निति । अत्र ह्येते सर्वे एकं भवतीति श्रुतेः सर्वस्य सुष्ठु स्थित्यान् प्राज्ञ इत्यर्थः ९२ दम्पेषु अंतर्वेदि स्थ बहिर्रूपेणासादिता निह

अनु. १३
अ०
॥१७॥

विभुर्वर्णविभावी च सर्वकामगुणावहः ॥ पद्मनाभो महागर्भश्चंद्रवक्रोऽनिलोऽनलः ८ ॥ ६ ॥ बलवांश्चोपशान्तश्च पुराणः पुण्यचंचुरी ॥ कुरुकर्ता कुरुवासी कुरुभूतो
गुणौषधः ९ ॥ ७ ॥ सर्वाशयोर्धर्माचारी सर्वेषां प्राणिनां पतिः ॥ देवदेवः सुखासक्तः सदसत्सर्वरत्नवित् ७ ॥ ८ ॥ कैलासगिरिवासी च हिमवद्गिरिसंश्रयः ॥ कूल
हारी कूलकर्ता बहुविद्यो बहुप्रदः ६ ॥ ९ ॥ वणिजो वर्धकी वृक्षो बकुलश्चंदनश्छदः ॥ सारग्रीवो महाजवुरलोलश्च महौषधः १० ॥ ११० ॥ सिद्धार्थकारी सिद्धा
र्थश्छंदो व्याकरणोत्तरः ॥ सिंहनादः सिंहदंष्ट्रः सिंहगः सिंहवाहनः ६ ॥ ११ ॥ प्रभावात्मा जगत्कालस्थालो लोकहितस्तारुः ॥ सारंगो नवचक्रांगः केतुमाली सभावनः ॥
८ ॥ १२ ॥ भूतालयो भूतपतिरहोरात्रमर्निदितः ४ ॥ ११३ ॥

वीषिचरति भक्षयतीति धर्माचारी ९१ सर्वेषां प्राणिनां पतिः ५४ देवदेवः ९५ सुखासक्तः ९६ सत्कार्यम् ५७ असत्कारणम् ९८ सर्वरत्नवित्सर्वाणि रत्नानि तत्तज्जातिषूक्तवस्तुनि विंदते लभते
इति तथा ९९ ॥ ८ ॥ कैलासगिरिवासी ६६० हिमवद्गिरिसंश्रयः ६१ कूलहारी महाप्रवाहरूपेण तीरस्थ दुमहारी ६२ कूलकर्ता पुष्करादीनां महातटाकानां कर्ता । 'कूलं प्रतीरे सैन्यस्य पृष्ठे कूप
तटाकयोः' इति विश्वलोचनः ६३ बहुविद्यः ६४ बहुप्रदः ६५ ॥ ९ ॥ वणिजो वणिक् अकारांतत्वमार्थ ६६ वर्धकी तक्षा ६७ वृक्षस्तक्षणीयः संसारवृक्षः ९८ बकुलः वृक्षविशेषः ६९ चंदनः ६७०
छदः सप्तपर्णः ७१ सारग्रीवः दृढकंधरः ७२ महाजवुः जवुरत्र कंठस्कंधयोरधोऽस्थि ७३ अलोलः ७४ महौषधः ग्रीहियवरूपः ७५ ॥ ११० ॥ सिद्धार्थकारी ७६ सिद्धार्थः पूर्वपक्षं निरस्य यो निष्प
न्नोऽर्थः स सिद्धार्थ उच्यते स एव सिद्धांत इति प्रसिद्धस्तस्यैव विशेषणं छंदो व्याकरणोत्तर इति वेदव्याख्यानोपबृंहित इत्यर्थः ७७ सिंहनादः ७८ सिंहदंष्ट्रः ७९ सिंहगः सिंहारूढः ६८० सिंहवाहनः
सिंहयुक्तं वाहनं रथोऽस्य ८१ ॥ ११ ॥ प्रभावात्मा प्रकृष्टो भावः सत्तातद्रूप इत्यर्थः । 'प्राणवै सत्यं तेषामेष सत्त्वम्' इति श्रुतेः सत्त्वस्य सत्य इत्यर्थः ८२ जगतः कालः प्रासकर्ता जगत्कालः स एव स्थालो भो
जनपात्रं यस्य ८३ लोकहितः ८४ तरुस्तारकः ८५ सारंगः पक्षिविशेषः ८६ नवश्चासौ चक्रांगो हंसश्च नवचक्रांगः ८७ केतुरिव केतुः शिखा तथा माला तेशो भते इति केतुमाली मयूरकुक्कुटादिपक्षिरूपः
८८ सर्माधर्मपरीक्षास्थानं अवतीति सभावनः ८९ ॥ १२ ॥ भूतालः ६९० भूतपतिः ९१ अहोरात्रं ९३ अर्निदितः ६९३ ॥ ११३ ॥

॥३३॥

वाहिता वोढासर्वभूतानामित्युभयत्र संबध्यते सर्वभूतानां वाहितेत्येकं नाम ९४ सर्वभूतानां निलयः सदनमित्यपरम् ९५ विभुः विगतं भूर्भुवः स्वमादित्यजन्मा भावार्थे पूर्ववत् भवतेर्दुः ९६ भवः
अस्तीति भवः अस्तेः पचाद्यचिभूभावः ९७ अमोघः नैष्फल्यरहितः ९८ संयतः धारणाध्यानसमाधिमान् ९९ अश्वः उच्चैः श्रवादिरूपः ७०० इति सप्तमं शतकं ॥ भोजयतीति भोजनोऽत्र
दाता १ अतएव प्राणधारणः २ ॥ १४ ॥ धृतिमान् ३ मतिमान् ४ दक्षः उत्साही ५ सत्कृतः आदृतः ६ युगाधिपः युगशब्देन धर्माधर्मौ लक्ष्येते तयोः फलदः ७ गोपालिः इंद्रियाणां पा
लयिता ८ गोपतिः रश्मीनां पतिः सूर्यादिः ९ ग्रामः समूहः ७१० गोचर्मवसनः ११ हरिः हरति भक्तानां दुःखमिति हरिः १२ ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहुः रमणीयबाहुः १३ प्रवेशिनामंतः प्रवेश
शीलानां योगिनां चिरकालं काष्ठवत्स्थापिनां गुहाशरीरं तस्य रक्षकः १४ प्रकृष्टाः प्रकर्षेण तनूकृताः अरयः कामादयो येन सप्रकृष्टारिः साधकोत्तमः १५ महाहर्षः १६ जितकामः १७ जितेन्द्रियः
१८ ॥ १६ ॥ गांधारः स्वरविशेषः १९ सुवासः शोभनं वसतिस्थानं कैलासारख्यमस्य ७२० तपःसक्तः २१ रतिः प्रीतिरूपः २२ नरः नयति प्रापयति ब्रह्मांडमिति नरो विराट् २३ महागीतः
२४ महानृत्यः २५ अप्सरोगणसेवितः २६ ॥ १७ ॥ महान् केतुर्वृषरूपी यस्य स महाकेतुः २७ महाधातुः मेरुपर्वतः २८ तस्यैव नैकसानुचरः अनेकशिखरसंचारी २९ चलः दुर्ग्रहः ७३०
आवेदनीयः वाचामगोचरोऽपि गुरुभिरुपदेष्टुं शक्यः ३१ आदेशः साक्षादुपदेशरूपः ३२ सर्वगंधसुखावहः युगपत्सर्वेषां गंधानां विषयस्पर्शानां सुखमावहतीति तथा ३३ ॥ १८ ॥ तोरणः पुरद्वा

वाहिता सर्वभूतानां निलयश्च विभुर्भवः ॥ अमोघः संयतो ह्यश्वो भोजनः प्राणधारणः ९ ॥ १४ ॥ धृतिमान् मतिमान् दक्षः सत्कृतश्च युगाधिपः ॥ गोपालिर्गोपति
ग्रामो गोचर्मवसनो हरिः १० ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहुश्च तथा गुहापालः प्रवेशिनाम् ॥ प्रकृष्टारिर्महाहर्षो जितकामो जितेन्द्रियः ६ ॥ १६ ॥ गांधारश्च सुवासश्च
तपःसक्तो रतिर्नरः ॥ महागीतो महानृत्यो ह्यप्सरोगणसेवितः ८ ॥ १७ ॥ महाकेतुर्महाधातुर्नैकसानुचरश्चलः ॥ आवेदनीय आदेशः सर्वगंधसुखावहः ७ ॥ १८ ॥
 तोरणस्तारणो वातः परिधीपतिस्त्रेचरः ॥ संयोगो वर्धनो वृद्धो अतिवृद्धो गुणाधिकः ९ ॥ १९ ॥ नित्य आत्मसहायश्च देवासुरपतिः पतिः ॥ युक्तश्च युक्त
बाहुश्च देवो दिवि सुपर्वणः ६ ॥ १२० ॥ आपाठश्च सुपाठश्च ध्रुवोऽथ हरिणो हरः ॥ वपुरावर्तमानेभ्यो वसुश्रेष्ठो महापथः ८ ॥ २१ ॥

रादिरूपः ३४ तारणः परिखादींस्तारयति जिगीषून् ३५ वातः ३६ परिधी परिधिरस्यास्तीति परिधी दुर्गरूपः ३७ पतिश्चासौ त्रैलोक्येश्वर इति त्रैलोक्येश्वररोगरूढः ३८ संयोगः वर्धनः वृद्धिहेतुभूतः सं
योगः स्त्रीपुंसयोः संबंधः प्रजनश्चास्मिन् कंदर्प इत्युक्तेः ३९ वृद्धो गुणाधिकः गुणैर्ज्ञानैश्चर्यादिभिरधिकत्वेन वृद्ध इत्यर्थः न तु वलीपलितादिना यथोक्तं । 'विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठ्यं क्षत्रियाणां तु शौ
र्यतः ॥ वैश्यानां धनबाहुल्यं च द्राणां वयसाऽधिकः' इति ७४० अतिवृद्धः ४१ गुणाधिकः ४२ ॥ १९ ॥ नित्य आत्मसहायश्च त्रैलोक्येकं नाम नित्यश्चासावात्मसहायश्चेति समासे विभक्त्यलोप
आर्षः ४३ देवासुरपतिः ४४ पतिरर्थो तस्यैव ४५ युक्तः सन्नद्धः संग्रामादौ ४६ युक्तबाहुः शत्रुमर्दनयोग्यो बाहु यस्य ४७ देवो दिवि सुपर्वणः दिवि स्वर्गैः सुपर्वोऽद्रिं संज्ञो महानृत्यदेव आरा
धनीयः ४८ ॥ १२० ॥ आपाठः साहयतेः कर्तरि निष्ठा आसमंतात् सर्वसाहयतिसहनं कार्यतीत्यापाठः सर्वसहनसामर्थ्यप्रद इत्यर्थः ४९ सुपाठः ईषत्करं पूर्वोक्तं यस्य सः सुपाठः ७५० ध्रुवः अचं
चलः ९१ हरिणः श्वेतः शुद्ध इत्यर्थः ५२ हरः हंतीति हाशूलस्तं राति आदत्ते सहरः । हंतेः कर्तरि क्तिप् तत्पूर्वात् रातेः आतो नुपसर्गे कइतिकः हरः शूलीत्यर्थः ५३ वपुः वपुः प्रदाता आवर्तमा
नेभ्यः स्वर्गं च्युतभ्यः । वसुरिति पाठे सेवकेभ्यो धनप्रद इत्यर्थः ५४ वसुश्रेष्ठः धनादप्यधिकः । प्रेथो वितादिति श्रुतेः ५५ महापथः शिष्टाचाररूपः ७५६ ॥ १२१ ॥

शिरोहारी ब्रह्मणः शिरश्छेत्ता विमर्शः विशेषेण विचारवान् विवेकेनैव ब्रह्म शिरश्छिन्नं न तु क्रोधमात्रेणेति भावः पदद्वयात्मकमेकं नाम ५० सर्वलक्षणलक्षितः सामुद्रिकोक्तशुभलक्षणयुक्तः सर्वाणि लक्ष्यं ते ज्ञायंते ऽर्थजातानि एतैरिति प्रमाणानिलक्षणा न्युच्यंते तैर्लक्ष्यते न तु साक्षात्क्रियत इत्यर्थः ५८ अक्षः रथसंभानदारु अतएवरथयोगीरथेन संबद्धः ५२ सर्वयोगी सर्वसंस्पर्शी विमुक्त्वात् ७६० महाबलः महाश्र्वासौ बलश्च महाबलः । बलशब्दान्मत्वर्थीयो ऽर्श आद्यच्प्रत्ययः बलवान् वीर इत्यर्थः ६१ ॥ २२ ॥ समाम्नायो वेदः ६२ असमाम्नायस्तदन्यः स्मृतीतीति हासपुराणागमादिः ६३ तीर्थदेवः ६४ महारथः पृथिवीस्यंदनः ६५ निर्जीविः अचेतनप्रपंचात्मा ६६ जीविनः अचेतनस्यापि देहादेश्चैतन्यप्रदाता ६७ मंत्रः प्रणवादिर्मृतसंजीवितो वा ६८ शुभाक्षः शांतदृष्टिः ६९ बहुकर्कशः संहर्तृत्वात् ७० ॥ २३ ॥ रत्नप्रभूतः प्रभूतानि बहुनिरत्नान्युत्तमवस्तून् यस्मिन्नरत्नप्रभूतः । आहिताग्नि्यादिवत्पूर्वनिपातः ७१ रत्नांगः ७२ महार्णवनिपानवित् निपानंकूपः द्वहिः पञ्चानां पानार्थं कृतं कुंडं महार्णवा एव सर्वस्य निपानभूतास्तान् शोषणीयान् विदितिलभते इति ७३ मूलं संसारतरोरधिष्ठानं ७४ विशालः अत्यंतं शोभमानः ७५ अमृतः सुधारूपः ७६ व्यक्ताव्यक्तः कार्यकारणात्मा ७७ तपोनिधिर्महामुनिः ७८ ॥ २४ ॥ आरोहणः परंपदमारुरुक्षुः ७९ अधिरोहस्तदेव अधिकूटः ७८० शीलधारी सदाचारः ८१ महा

शिरोहारीविमर्शश्चसर्वलक्षणलक्षितः ॥ अक्षश्चरथयोगीचसर्वयोगीमहाबलः ५ ॥ २२ ॥ समाम्नायोऽसमाम्नायस्तथैवोमहारथः ॥ निर्जीवोजीवनो
मंत्रःशुभाक्षोबहुकर्कशः ९ ॥ २३ ॥ रत्नप्रभूतोरत्नांगोमहार्णवनिपानवित् ॥ मूलंविशालोह्यमृतोव्यक्ताव्यक्तस्तपोनिधिः ८ ॥ २४ ॥ आरोहणोऽ
धिरोहश्चशीलधारीमहायशः ॥ सेनाकल्पोमहाकल्पोयोगोयुगकरोहरिः ९ ॥ २५ ॥ युगरूपोमहारूपोमहानामहनोवधः ॥ न्यायनिर्वपणःपादः
पंडितोह्यचलोपमः ८ ॥ २६ ॥ बहुमालोमहामालःशशीहरसुलोचनः ॥ विस्तारोलवणःकूपस्त्रियुगःसफलोदयः ६ ॥ २७ ॥ त्रिलोचनो
विषण्णांगोमणिविद्धोजटाधरः ॥ बिंदुर्विसर्गःसुमुखःशरःसर्वायुधःसहः १० ॥ १२८ ॥

यथाःपुण्यकीर्तिः ८२ सेनाकल्पःसेनायाआकल्पःअलंकारःपराक्रमइत्यर्थः ८३ महाकल्पःधिव्यमूषणः ८४ योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ८५ युगानिकल्पादीनिकरेयस्यकल्पादिप्रदः ८६ ह
रतिशरीरदेशादेशांतरंप्रतिनयतीतिहरिःपादाभिमानिनीदेवतात्रिविक्रमइत्यर्थः ८७ ॥ २५ ॥ युगरूपोधर्माधर्मतत्संकररूपः ८८ महारूपःमहाश्वासावरूपश्चेतितथा ८९ महानागहनः
गजासुरघ्नः ७९० वधःमृत्युः ९१ न्यायनिर्वपणःन्याययुक्तेनिर्वपणंदानंयस्ययथाधर्ममनोरथप्रदः ९२ पादःपद्यतइतिमयः ९३ पंडितःपरोक्षज्ञानी ९४ अचलोपमोनिश्चलस्तत्त्व
ज्ञानीत्यर्थः ९५ ॥ ९६ ॥ बहुनिरवधिमालतेशोमतेइत्यनंतलीलः ९६ महामालःमहतीआपादलंबिनीअम्लानत्वादिगुणयुक्तावामालायस्य ९७ शशीचंद्रःसएवहरसुलोचनः महादे
वस्यशांतदृष्टिरूपः ९८ विस्तारोलवणःकूपः विशिष्टस्तारआच्छादनंयस्यसोऽतिविस्तीर्णोलवणःभाररसस्तद्वशाःकूपइवकूपःमहाकूपतुल्यःभारसमुद्ररूपीत्यर्थः त्रिपदमेकनाम ९९ त्रियुगः
कलिबहिर्भूतः ८०० इत्यष्टमंशतकं ॥ अतएवसफलोदयः १ ॥ २७ ॥ त्रिलोचनःत्रीणिशास्त्राचार्यध्यानानिलोचनानिदर्शनसाधनानियस्यसत्रिलोचनः २ विषण्णांगःविशेषेणसन्नाः
निरन्वयमुच्छिन्नाःअंगारुयाभूम्यादयोऽष्टौमूर्तयोयस्य । अमूर्तेद्विसूक्ष्मरूपेणमूर्तीनामन्वयोऽस्तिवतोऽप्ययमंतरंगःशुद्धोभूमेत्यर्थः ३ मणिविद्धःमणिपिधानार्थकर्णदेशेविद्धःकृतच्छिद्रःकुंडली
त्यर्थः ४ जटाधरः ५ बिदुरनुस्वारः ६ विसर्गोविसर्जनीयः ७ सुमुखोव्यक्तवर्णः ८ शरोबाणः ९ सर्वायुधः ८१० सहःसर्वसहतेमर्षयतीतिसहः ११ ॥ १२८ ॥

निवेदनः निहीनं सर्ववृत्त्युपरमेण वेदनं ज्ञानं यस्य ११ सुखाजातः सुखरूपेणाऽऽजातो वृत्तिविलये सत्त्वाविर्भूतः १३ सुगंधारः शोभनो गंधारदेशोद्भवः १४ महाघनः पिनाकधन्वा १५ गंधपाली गंधाले
शाः सुदूमाः प्रपंचवासनास्ताः पालयतीति गंधपाली सर्वप्राणिधीवासनामय इत्यर्थः स एव भगवान् ईश्वरः एकं नाम १६ उत्थानः सर्वकर्मणां उत्तिष्ठत्यस्मादित्युत्थानः १७ ॥ २९ ॥ मंधानो धिश्च विलो
ढनसमर्थो बहुलो निरवाधिर्वायुर्महाम्प्रलयानिल इत्येकं नाम त्रिपदं १८ सकलः पूर्णः १९ सर्वलोचनः सर्वद्रष्टा ८१० तलस्तालाः करतलोत्थ एव तालवाद्यविशेषः २१ करावेव स्थालो भोजनभाजनंत
वस्थास्तीति करस्थाली २२ ऊर्ध्वसंहननः श्रेष्ठो दृढशरीरश्चेत्यर्थः २३ महान् अत्युच्चः २४ ॥ ११० ॥ छत्रं २५ सुच्छत्रः २६ विख्यातोलोकः प्राणिभृन्मात्रप्रासिद्धः प्रकाशः २७ सर्वाश्रयः
क्रमः सर्वस्य आश्रयः आधारभूतः क्रमः पादविशेषः त्रैविक्रमेण रूपेण पादाक्रांतजगत्त्रय इत्यर्थः २८ मुंडः मुंडितशिराः २९ अतएव विरूपाः विकटरूपः ८३० विकृतः सर्वाविक्रियां प्राप्तः २१ दंडी
२३ कुंडी ३३ विकुर्वणः करोतीति कुर्वा विगतः कुर्वा यस्माद्विकुर्वणः कर्माप्राप्य इत्यर्थः समासांत आर्षः ३४ ॥ ३१ ॥ हर्यस्तः सिंहः ३५ ककुभः सर्वदिग्नूयः ३६ वज्री ३७ शतजिह्वः ३८ सहस्रपात्
सहस्रमूर्धा ३९ देवेंद्रः ८४० सर्वदेवमयः ४१ गुहा ४२ ॥ ३२ ॥ सहस्रबाहुः ४३ सर्वांगः सर्वमंगतिप्राप्नोतीति सर्वांगः ४४ शरण्यः शरणायासाधुः ४५ सर्वलोककृतः ४६ पवित्रं पावनस्तीर्थादि
रूपः ४७ त्रिकुन्मंत्रः त्रीणिकुंदीवकुंदिउच्चस्थानानि बीजशक्तिकीलकानि यस्य तादृशो मंत्रः ४८ कनिष्ठः अदितिपुत्राणां मध्येयः कनिष्ठो वामनरूपी विष्णुस्तद्रूपः ४९ कृष्णपिंगलः हरिहरमूर्तिः

निवेदनः सुखाजातः सुगंधारोमहाधनुः ॥ गंधपालीचभगवानुत्थानः सर्वकर्मणाम् ४ ॥ १२९ ॥ मंथानोबहुलोवायुः सकलः सर्वलोचनः ॥ तलस्तालः
करस्थाली ऊर्ध्वसंहननो महान् ७ ॥ १३० ॥ छत्रं सुच्छत्रो विख्यातो लोकः सर्वाश्रयः क्रमः ॥ मुंडो विरूपो विकृतो दंडी कुंडी विकुर्वणः १० ॥ ३१ ॥
हर्यक्षः ककुभो वज्री शतजिह्वः सहस्रपात् ॥ सहस्रमूर्धा देवेंद्रः सर्वदेवमयोगुरुः ९ ॥ ३२ ॥ सहस्रबाहुः सर्वांगः शरण्यः सर्वलोककृत् ॥ पवित्रांति
ककुम्भः कनिष्ठः कृष्णपिंगलः ८ ॥ ३३ ॥ ब्रह्मदंडविनिर्माता शतग्रीपाशशक्तिमान् ॥ पद्मगर्भो महागर्भो ब्रह्मगर्भो जलोद्भवः ६ ॥ १३४ ॥

विष्णुनारायणः कृष्णइतिकृष्णशब्दस्यहरौ ' निधिभेदेकपौरुषेर्पिंगलः कपिलेन्यवत् ' इतिनानार्थकोशात्पिंगलशब्दस्यहरेचप्रासिद्धिदर्शनात्पुरुषकृष्णपिंगलं । दरिद्रब्रीललोहितेत्यादिश्रुते
रप्ययमेवार्थः नीलग्रीवोलोहितइतिविलोहितपदेनरुद्रस्यापिग्रहणात् यदितुनीललोहितत्वरुद्रस्यपूर्वलोहितः पश्चाद्ब्रीलइतिकालभेदेनवाकंटेनीलः सर्वांगेलोहितइतिवावामांगेनीलोदक्षिणांगे
लोहितइतिदेशभेदेनवाआवरकप्रकृत्यंशेननीलस्तत्प्रवर्तकपुरुषांशेमलोहितइतिगुणभेदेनवागृह्यते तदागुणवाचिनोः शब्दयोर्द्रव्यवाचित्वतद्वत्त्वाच्चतदेकदेशवाचित्वाभीतिविप्रकृष्टार्थकल्पनः ।
अस्माकंतुविलोहितकृष्णपदयोर्मुख्यवृत्त्यैवशिवकेशववाचित्वंष्टं तेनतत्पर्याययोर्नीलपिंगलपदयोरपिहरिहरवाचित्वं वक्तुं युज्यते । तथाचकृष्णपिंगलपदेननीललोहितपदेनवाहरिहरावेवग्राह्यौ
निर्णीतार्थकपदांतरसमभिव्याहारसामर्थ्यादानिर्णीतार्थकस्यापिपदस्यार्थव्यवस्थापयितुंशक्यएवेतियुक्तमुत्पत्त्यामः । यद्यपिपूर्वाव्युत्पत्त्यर्थेषुकुशकाशावलंबनेनाकिंचित्प्रमाणमुब्रूते शक्यं
तथाऽपिब्रह्मार्गेणसिद्धयत्यर्थे वक्त्रेणसाधनायोगात् शिवविष्णुनाम्नामन्योन्यास्मिन्प्रयोगदर्शनाच्च तयोरेकस्यैवव्यूहद्वयात्मत्वाद्ब्रह्मदेवव्याख्यानमिष्टं नचैवभिद्राग्निपदवत्द्विवचनेनभाव्यं
तत्पुरुषादिपदेष्विवकृष्णश्चासौपिंगलश्चेत्यभेदेनैवपदयोरन्योन्यापपत्तौभेदसूचकद्विवचनायोगात् हरिहरयोरभेदस्यचप्रागेवप्रातिपादितत्वादितिदिक् तदयंसंग्रहः ८५० ॥ ३३ ॥ ब्रह्मदं
दविनिर्माता ११ शतघ्नीपाशशक्तिमान् ५२ पद्मगर्भोब्रह्मा ५३ महागर्भोमहान्गर्भोऽश्वत्थकेशोयस्य ५४ ब्रह्मगर्भोवेदगर्भितः ५५ जलोद्भवः जलेसलिलरूपकोद्रष्टेतिश्रुतेरेकार्णवेउद्भवः
अविर्भावोपस्यमायावीत्यर्थः ५६ ॥ १३४ ॥

गभस्तिःरश्मिमान् ५७ ब्रह्मकृत्वेदकर्ता ५८ ब्रह्मवेदाध्यायी ५९ ब्रह्मवित्तेदार्थवित् ८१० ब्राह्मणोब्रह्मिष्ठः ५१ गतिर्ब्रह्मिष्ठानामेवपरायणं ५२ अनंतरूपमस्यसोऽनंतरूपः ५३ अतएव
नैकात्माअनेकशरीरधारी ५४ तिग्मतेजाःस्वयंभुवःब्रह्मणोदृष्ट्यातिग्मतेजाःदुःसहपराक्रमःस्त्रिशिरश्छेदकत्वात् ५५ ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्वगात्माउपाधित्रयादुपरिगतआत्मास्वरूपस्य । 'समूहं
सर्वतोदृष्ट्वास्पतिष्ठदशांगुलं'इतिश्रुतेः ५६ पशुपतिर्जीवानामीश्वरः ५७ वातरंहाः ५८ मनोजवः ५९ चंदनीचंदनालिप्तगात्रः ८० पद्मनालाग्रःपद्मनालमस्याग्रेऽस्तीति तथा कदाचिद्ब्रह्मा
स्वाश्रयभूतपद्मनालस्यातंद्रक्ष्येइतिबुद्ध्यानालमार्गेणगच्छंस्तदादिनप्राप्तवानतोऽर्वाचीनस्यापिनालस्यांतोनदृष्टः किमुतनालक्षेत्रस्यभूस्थानीयस्येतिभावः ७१ सुरभ्युत्तरणः कदाचिद्विष्णुस्य
ध्वजाब्रह्माशिवस्यशिरोदेशोमयादृष्टस्तत्रत्वयासाक्ष्यं देयमितिकामधेनुमुक्तवानसाचब्रह्मभयादृतंसाक्ष्यं वत्तवतीततोमहादेवेनशप्ताऽमेध्याशिनीतेसंतातिर्भविष्यतीति तदिदमुक्तं सुरभिकामधेनु
मूर्ध्वपदादधउत्तारयतीतिसुरभ्युत्तरणः ७२ एवंमूर्तिद्वयस्याप्यंतोबेननदृष्टःसोऽप्ययमेवेत्याह नरइति नरातिआदत्तेप्राप्तेत्यंतमिति नरः आतोऽनुपसर्गकः ७३ ॥ ३६ ॥ कर्णिकारपुष्प
मयीमहतीस्त्रह्मालातद्वानकर्णिकारमहास्त्रग्री ७४ नीलमौलिःनीलमणिमयंक्रीटमौलयस्य ७५ पिनाकघृत् पितःप्राप्तेनाकोट्यौयैनसपिनाकः । पितावित्यतोनिष्ठातस्यलोपः । त्रिपुरा
सुरेणदृतःस्वर्गोवैवैर्द्वलात्प्राप्तस्तन्महादेवस्यशैलद्रूपधनुःपिनाकस्तस्यधर्तापिनाकघृत् यथानमुचिफेनेननिघ्नतद्वद्रस्यफेनेयथावज्रप्रवेशपर्वशैलेऽपिपिनाकप्रवेशात्सोऽपिपिनाकइत्यर्थः ७६

गभस्तिर्ब्रह्मकृद्ब्रह्मविद्ब्राह्मणोगतिः ॥ अनंतरूपो नैकात्मा तिग्मतेजाः स्वयंभुवः ९ ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्वगात्मा पशुपतिर्वातरंहामनोजवः ॥ चंदनीपद्मनाला
ग्रः सुरभ्युत्तरणो नरः ८ ॥ ३६ ॥ कर्णिकारमहास्त्रग्री नीलमौलिः पिनाकघृत् ॥ उमापतिरुमाकांतो जाह्नवीघृदुमाधवः ७ ॥ ३७ ॥ वरोवराहो वरोरेण्यः
सुमहास्वनः ॥ महाप्रसादो दमनः शत्रुहाश्चेतपिंगलः ८ ॥ ३८ ॥ पीतात्मा परमात्मा च प्रयतात्मा प्रधानघृत् ॥ सर्वपार्श्वमुखरूपक्षो धर्मसाधारणो वरः
७ ॥ ३९ ॥ चराचरात्मा सूक्ष्मात्मा अमृतो गोवृषेश्वरः ॥ साध्यर्षिर्वसुरादित्यो विवस्वान्सवितामृतः ६ ॥ १४० ॥

उमाब्रह्मविद्यातस्याः पतिर्यथेष्टविनियोगात्स्वामी ७७ उमयातयैव ब्रह्मविद्याकांतः कामितो वशीकृतः ७८ जाह्नवीघृत् ७९ उमायाः शैलपुत्र्याः धवो भर्ता उमाधवः ८० ॥ ३७ ॥ वरोवराहः आद्यो
भूमेऽद्वर्त्ता यज्ञरूपी वराहः ८१ वरैः श्रेष्ठैरूपैर्दयते नानावतारैर्जगत्पालयतीति वरदः ८२ अतएव वरोरेण्यो वरणीयः ८३ सुमहास्वनो वेदगर्जितो हयग्रीवः ८४ महाप्रसादः ८५ दमन इव सुरभित्वाह
मनस्तत्पुज्यत्वाद्वा ८६ शत्रुनृकामादीन् हंतीति शत्रुहा ८७ चेतपिंगलः अर्द्धनारीनदृष्टो दक्षिणाद्वैकर्पूरगौरः वामाद्वैकनकर्पिंगलः । ये तु चेतपिंगलपदस्यार्थकृष्णपिंगलपदेन ब्रुवते ते चेतमपि
कृष्णीकर्तुंसमर्थमहंतो भवन्तीति ८८ ॥ ३८ ॥ पीतात्मा सुवर्णवर्णशरीरः 'य एषोत्तरादित्यो हिरण्यमयः पुरुषो ह्ययं ते हिरण्यश्मश्च हिरण्यकेश आप्रण स्वात्सर्वं वसुवर्णः' इति श्रुत्युक्तः ८९ परमात्मा अन्न
मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेभ्यः पंचभ्योऽपरमेभ्य आत्मभ्योऽन्यः षष्ठ आनंदमात्रस्वरूपः ८९० प्रयतात्मा शुद्धचितः ९१ प्रधानघृत् त्रिगुणात्मकं जगत्कारणं प्रधानाख्यमज्ञानंतदधिष्ठान
भूतः ९२ सर्वपार्श्वमुखश्चेतसृष्टिदिक्षु ऊर्ध्वचमुखं यस्येति पंचवक्त्र उक्तः ९३ ज्येष्ठः त्रीणि सोमसूर्याग्निरूपान्यक्षानि नेत्राणि यस्य ९४ धर्मसाधारणो वरः पुण्यात्तुरूपप्रसादात्मा ९५ ॥ ३९ ॥ चराचरात्मा
रलयोरैक्यात् चलाचलात्मा 'दिविपथाश्चलाचलः' इति श्रुत्युक्तौ यावावृत्त्यनावृत्तिमार्गे तद्रूपश्चराचरात्मा कर्मानुरूपः प्रसादानुरूपो मार्गोऽप्ययमेवेति नामद्वयार्थः ९६ सूक्ष्मात्मा मार्गद्वयागोचर
स्वरूपः ९७ अमृतो मरणवर्जितो निष्कामो गोवृषः पृथिवीपतिर्धर्मः तस्य इश्वरः निष्कामधर्मस्यामृतमोक्षरूपं फलं दातुं समर्थः ९८ साध्याः देवानामपि देवास्तेषामपि ऋषिराचार्यः साध्यर्षिः ८९९-

-वसुदेवताविशेषः उपरिचरस्यराज्ञो व्यावृत्त्यर्थं तस्यैवांशेषणमादित्यइति अदितः पुत्राविसुनो मेतत्त्वयः ९०० इति नवमं शतकं ॥ विवस्वान् विशेषेण वस्ते आच्छादयत्यनेन मुवनमिति विवः अंशुजालं
तद्वान् सूर्यते इति सविता । कृतो बहुलमिति वार्तिकात् कर्मणि तृच्बाहुलकात् यज्ञं भिष्यमाणः अमृतः सोमः अंशुरंशुष्टे देवसो मेति मंत्रलिगात् । अपामसोमममृता अमूमइति अमृतत्वसाधनस्य श्रुतेः
सोमस्य विवस्वत्वममृतत्वं च ज्ञेयं तेनात्रिपदमेकनाम १ ॥ १४० ॥ व्यासः पुराणेतिहासादेः स्मृष्टा २ सर्गस्तस्यैव सृज्यपुराणादि अस्य विशेषणसंक्षेपो विस्तरइति च सूत्रादिरूपो भाष्यादिरूप इत्यर्थः
इदमपि त्रिपदनाम एवं सति होमे एकैकनाम जपे वा एवमंत्र उक्तः ओं सर्गाय सुसंक्षेपाय विस्तराय स्वाहेति ओ नमः सर्गाय सुसंक्षेपाय विस्तरायैति च भूरभ्ये च पृथिव्ये च महते च स्वाहेति वदने कपदतोऽप्येकना
मत्वं ज्ञेयं ३ पर्ययोनरः परितः अयते व्याप्नोतीति पर्ययः सचनरो जीवः समष्टिजीवो वैश्वानर इत्यर्थः ४ ऋतुः ५ संवत्सरः ६ मासः ७ पक्षः ८ संख्या समापनः ऋत्वादि संख्या समाप्तिरूपः संक्रांति
दर्शपूर्णमासादिरूपः ९ ॥ ४१ ॥ कलाः ९१० काष्ठाः ११ लवाः १२ मात्रा १३ मुहूर्ता हः क्षपा इति समस्तनाम १४ क्षणाः ऋत्वाद्याः कालावयवाः स्पष्टार्थाः १५ विश्वक्षेत्रं ब्रह्मांडवृक्षस्याल
वालं चिन्मात्रं १६ प्रजाबीजं प्रजानां बीजं मायाविशिष्टचैतन्यरूपमव्यक्तं १७ लिंगं महत्त्वं १८ आद्यो निर्गमः अंकुररूपी अहमिति प्रथमोऽध्यासः १९ ॥ ४२ ॥ सत्कार्यं ९२० असत्कारणं
११ व्यक्तमिद्विग्र्याहं २२ अव्यक्तमहं न जानामीत्यनुभवे कवेद्यमज्ञानं २३ पिता २४ माता २५ पितामहः २६ स्वर्गद्वारं तपः २७ प्रजाद्वारं रागः २८ मोक्षद्वारं वैराग्यं २९ त्रिविष्टपं स्वर्गं

व्यासः सर्गः सुसंक्षेपो विस्तरः पर्ययोनरः ॥ ऋतुः संवत्सरो मासः पक्षः संख्या समापनः ८ ॥ ४१ ॥ कलाकाष्ठा लवामात्रा मुहूर्ता हः क्षपाः क्षणाः ॥ विश्वक्षेत्रं प्रजा
बीजं लिंगमाद्यस्तु निर्गमः ९ ॥ ४२ ॥ सदसद्व्यक्तमव्यक्तं पितामाता पितामहः ॥ स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् ११ ॥ ४३ ॥ निर्वाणं ह्लादनश्चैव
ब्रह्मलोकः परागतिः ॥ देवासुरा विनिर्माता देवासुरपरायणः ६ ॥ ४४ ॥ देवासुरगुरुर्देवो देवासुरनमस्कृतः ॥ देवासुरमहामात्रो देवासुरगणाश्रयः ५ ॥ ४५ ॥
देवासुरगणाध्यक्षो देवासुरगणाग्रणीः ॥ देवातिदेवो देवर्षिर्देवासुरवरप्रदः ५ ॥ ४६ ॥ देवासुरेश्वरो विश्वो देवासुरमहेश्वरः ॥ सर्वदेवमयोऽर्चित्यो देवतात्मा
ऽऽत्मसंभवः ७ ॥ ४७ ॥ उद्भिर्त्रिविक्रमो वैद्यो विरजो नीरजोऽमरः ॥ ईड्यो हस्तीश्वरो व्याघ्रो देवसिंहो नरर्षभः ८ ॥ १४८ ॥

साधनधर्मः ९१० ॥ ४३ ॥ निर्वाणं मोक्षः ३१ ह्लादनः आनंदयिता एष ह्येवानंदयतीति श्रुतेः ३२ ब्रह्मलोकः सत्यलोकः ३३ परागतिस्ततोऽप्यधिका गतिर्गतव्यः ३४ देवासुरा विनिर्माता ३५
देवासुरपरायणः पुंस्त्वमर्षि ३६ ॥ ४४ ॥ देवासुरगुरुः बृहस्पतिश्चक्ररूपः ३७ देवो विजिगीषुः १८ देवासुरनमस्कृतः ३९ देवासुरमहामात्रः महामात्रः श्रेष्ठः ९४० देवासुरगणाश्रयः आश्रयणीयः
४१ ॥ ४५ ॥ देवासुरगणाध्यक्ष इन्द्रविरोचनादिरूपः ४२ देवासुरगणाग्र्याः स्वामिकांति केशिदैत्यरूपः ४३ देवातिदेवः इन्द्रियाण्यतिक्रम्य स्वयमेव प्रकाशमानः ४४ देवर्षिर्नारदादिरूपः
४५ देवासुरवरप्रदो ब्रह्मरुद्रादिरूपेण ४६ ॥ ४५ ॥ देवासुरेश्वरस्तेषामंतर्यामी ४७ विश्वः विशालस्यस्मिन्निति विश्वः जगद्भ्रंशयः ४८ देवासुरमहेश्वरः अंतर्यामिण ईश्वरस्याप्यधिष्ठानमतो
महेश्वरः ४९ सर्वदेवमयः । अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्या वित्यादि श्रुतेः ९१० अर्चित्यः नास्ति चित्योऽन्यो यस्य यस्माद्वा ५१ देवतात्मा देवतानामंतरात्मा प्रत्यग्रूपः ५२ आत्मसंभवः स्वतः सिद्धः
५३ ॥ ४७ ॥ उद्भिर्त्रिविष्टपः विष्वक्तीति वा फलं उद्भिन्तीति वा स्थावररूपो यज्ञादिरूपो वा ५४ त्रिविक्रमः त्रीणि भुवनानि क्रमतइति वा मनः ५५ वैद्यो विद्यावान् ५६ विरजः निर्मलः ५७
नीरजः रजोगुणहीनः ५८ अमरः विनाशः हीनः ५९ ईड्यः स्तुत्यः ९६० हस्तीश्वरः कालहस्तीश्वराख्यवायव्यलिंगरूपः ६१ व्याघ्रो व्याघ्रेश्वरनाम कलिंगरूपः ६२ देवसिंहः देवेषु पराक्रमी ६३
नरर्षभः नरेष्वपि श्रेष्ठः १४ ॥ ४८ ॥

विबुधःविशेषेणप्राज्ञः १५ अग्रवरःअग्रेष्टुणोति यज्ञमागादिकमित्यग्रवरः १६ सूक्ष्मःदुर्लभः १७ सर्वदेवःतत्तदेवतासुकास्म्येनपरिसमाप्तः १८ तपोमयःतपःप्रधानः १९ सुयुक्तःसुत
रायुक्तःसन्नद्धः २० शोभनःकल्याणः २१ वज्रीवज्रायुधः २२ प्रासानामायुधविशेषाणांप्रभवउत्पत्तिस्थानं २३ अव्ययःनविविधेनरूपेणएतिप्राप्तोत्येनसाधकइत्यव्ययःएकाग्रचित्त
प्राप्यः एरूपप्रत्ययांतोऽयं ७४ ॥ ४९ ॥ गुहःकुमारः ७५ कांतःकस्यसुखस्यअंतःसीमाआनंदस्यपराकाष्ठेत्यर्थः ७६ निजःसर्गःसृज्यतइतिसर्गस्तस्यविशेषनिजःस्वस्मादन्यः ७७ प
वित्रंपवित्रं तत्तुल्यंमृत्युदुःखंतस्मात्त्रायतइतिपवित्रं ७८ अतएवसर्वपावनःसर्वेषांब्रह्मादीनामपिशुद्धिकरः ७९ शृंगीशृंगभादिरूपः ८० शृंगप्रियःपर्वतशिखराश्रयः ८१ बभुःशनैश्चरः
८२ राजराजःकुबेरः ८३ निरामयःनिर्दोषः ८४ ॥ १५० ॥ अभिरामःप्रीतिजनकः ८५ सुरगणःदेवसंवरूपः ८६ विरामःसर्वोपरमरूपः ८७ सर्वसाधनःसर्वाणिआश्रमकर्मणिगुणद
वाप्तयेसाधनानियस्मिन्निति ८८ ललाटाक्षः ८९ विश्वदेवःविश्वेर्ब्रह्मांडकंदुकैर्दीव्यतिक्रीडतइति ९० हरिणःमृगरूपः ९१ ब्रह्मवर्चसंविद्यातपःसमुद्रवंतेजःतद्वान् अर्शआद्यचप्रत्ययांतोऽयं ९२
॥ ५१ ॥ स्थावराणांपतिःहिमाचलादिरूपः ९३ नियमैर्द्वियवर्धनःनियमैर्निग्रहैःकृत्वाइन्द्रियाणांसमनस्कानांवर्धनोर्हिसकःक्षीणमनालब्धसमाधिरित्यर्थः ९४ सिद्धार्थःनित्यसिद्धएवमोक्षोक्षा
नापगममात्रेणकंठगतविस्मृतचामीकरवदर्थोऽर्थनीयोयस्यसिद्धार्थःतत्त्वज्ञानार्थी ९५ अतएवसिद्धभूतार्थःपूर्वसिद्धःपश्चाद्भूतःसाधितःसिद्धभूतः पूर्वकालैकेतिसमाप्तः सचासौअर्थश्चासिद्धभूतार्थः
उक्तविधामोक्षः ९६ अतएवअर्चित्यःचित्यादुपास्यादन्यःप्रत्यगात्मत्वात् 'तदेवब्रह्मत्वंविद्धिनेदंयदिदमुपासते'इतिश्रुतेश्च ९७ सत्यव्रतःसत्यव्रतदर्थान्येवव्रतानितपांसियस्य ९८ शुचिः

विबुधोऽग्रवरःसूक्ष्मःसर्वदेवस्तपोमयः ॥ सुयुक्तःशोभनोवज्रीप्रासानांप्रभवोऽव्ययः १० ॥ ४९ ॥ गुहःकांतोनिजःसर्गःपवित्रंसर्वपावनः ॥ शृंगीशृंगप्रियोबभू
राजराजो निरामयः ११ ॥ १५० ॥ अभिरामःसुरगणोविरामःसर्वसाधनः ॥ ललाटाक्षोविश्वदेवोहरिणोब्रह्मवर्चसः ८ ॥ ५१ ॥ स्थावराणांपतिश्चैव नियमैर्द्वियव
र्धनः ॥ सिद्धार्थःसिद्धभूतार्थोऽर्चित्यःसत्यव्रतःशुचिः ७ ॥ ५२ ॥ व्रताधिपःपरंब्रह्मभक्तानांपरमागतेः ॥ विमुक्तोमुक्ततेजाश्चश्रीमान्श्रीवर्धनोजगत् ९ ॥ १५३ ॥

निर्मलचित्तः ९९ ॥ १५२ ॥ व्रताधिपःतत्तद्गतफलप्रदः १००० इतिदशमंशतकं ॥ परंनिश्चितैजसप्राज्ञेभ्योऽपरंब्रह्मभ्यःपरंतुरीयंशिवाख्यं । 'शिवमद्वैतचतुर्थमन्यते'इतिश्रुतिप्रसिद्धं १ अतएवब्र
ह्मदेशतःकालतोवस्तुतश्चपरिच्छेदशून्यं । 'नेहनानास्ति किंचन'इतिश्रुतेर्विश्वादिनामनृतत्वेनस्वगतभेदेस्याप्यभावादखंडैकरसंवस्तुतमात्रं २ भक्तानांपरमागतिः भंजोआमर्दनेऽस्यरूपंभक्तानां
विश्वादिषुपूर्वपूर्वस्यउत्तरस्मिन्नुत्तरस्मिन्प्रविलापनलक्षणंआमर्दमसैवखिल्यसलिलन्यायेनकुर्वतांपरमानिरतिशयागतिःकैवल्यरूपाविश्रांतिः ३ विमुक्तःदेहांतेविशेषेणमुक्तः ४ कुतोविमुक्तत्वमत
आह मुक्ततेजाइति तेजःपदेनात्रलिंगशरीरमुच्यते तत्मुक्ततेजोऽनेनेतितथा ५ मुक्ततेजस्त्वमपिकृतःयतःश्रीमान्योगैश्वर्यवान् तथाहि योगीजितमृत्युर्यथाकामंभीष्मवादिहैवातिष्ठतिब्रह्मलोकं
वामूर्धन्यनाड्यागच्छति । इहैवल्लिंगशरीरं कवचवद्वात्यक्त्वाविमुक्तकैवल्यमाप्नोति ६ श्रीमत्त्वमपिकृतःयतःश्रीवर्धनः । 'ऋचःसामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासतां'इतिश्रुतेर्वैदत्रयरूपांश्रियंक्रमो
पास्तिज्ञानकांडात्मिकावर्धयति तत्तदुक्तार्थानुष्ठानेनसम्यक्परिपोषयतिस श्रीवर्धनः ७ जगत्प्रव्याकृतादिघटांतनश्चरवस्तुरूपःगच्छतिनित्यरूपांतरंप्राप्नोतीतिजगदितिव्युत्पत्तेःप्रधानादीनाम
पिजगत्त्वं । चलंगुणवृत्तमितिकापिलसिद्धांताच्च । एवंचयआदौस्थिरउक्तःसंप्रवजगदित्युक्तेस्थिरेभूमात्मनिजगत्कल्पितमित्युक्तंभवति 'ततश्चास्मैवेदंसर्वब्रह्मैवेदंसर्वतत्त्वमस्यहंब्रह्मास्म्यय
मात्मा'इत्यादिशास्त्रसिद्धब्रह्मावृतंप्रविपादितंभवतीतिशिवम् १००८ ॥ इतिनाम्नामष्टाधिकंदशमंशतकंसमाप्तम् ॥ १५१ ॥

यथेति बहूनांमध्येसहस्रंप्रधानानिनामान्युद्धृत्यस्तुतोऽसीत्यर्थस्यार्थः ५४ । ५५ । ५६ । ५७ एतद्वीति परमंब्रह्मउत्कृष्टाब्रह्मप्राप्तिसाधनभूताविद्या एतांजपन्परंब्रह्मकैवल्यमाधिगच्छती
त्यध्याहृत्ययोज्यं ५८ आत्मसंस्थाकरःआत्मनिप्रतीचिसंस्थाऽनन्यव्यापाररूपापरिसमाप्तिस्तारोति मोक्षप्रदइत्यर्थः ५९ तथैवेति बहुभिर्जन्मभिरीशानंस्तवैःस्तुवंतस्तुभ्यंतिचरमंतिचे
तिप्रथमद्वितीयचतुर्थस्यैरन्वयः १६० भक्त्याआराध्योऽयमितिनिश्चयेन भावेनप्रीत्या ११ व्रजन्नित्यायेकवचनानिबहुवचनार्थानि । सुपांसुलुगितिवाविभक्तेरार्थःसुः ६२ । ५१ । ६४

यथाप्रधानंभगवानितिभक्त्यास्तुतोमया ॥ यन्नब्रह्मादयोदेवाविदुस्तत्त्वेननर्षयः १५४ स्तोतव्यमर्च्यं वंद्यं चकःस्तोष्यातिजगत्पातिम् ॥ भक्त्यात्वेवंपुरस्कृत्य
मयायज्ञपतिर्विभुः ५५ ततोऽभ्यनुज्ञांसंप्राप्यस्तुतोमतिमतांवरः ॥ शिवमेभिःस्तुवन्देवंनामभिःपुष्टिवर्धनैः ५६ नित्ययुक्तःशुचिर्भक्तःप्राप्तोत्यात्मानमा
त्मना ५७ एतद्विपरमंब्रह्मपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ ऋषयश्चैवदेवाश्चस्तुवंत्येतेनतत्परम् ५८ स्तूयमानोमहादेवस्तुष्यतेनियतात्मभिः ॥ भक्तानुकंपीभगवा
नात्मसंस्थाकरोविभुः ५९ तथैवचमनुष्येषुयेमनुष्याःप्रधानतः ॥ आस्तिकाःश्रद्धधानाश्चबहुभिर्जन्मभिःस्तवैः १६० भक्त्याह्यनन्यमीशानंपरंदेवंसनातनम् ॥
कर्मणामनसावाचाभावेनामिततेजसः ६१ शयानाजाग्रमाणाश्चवज्रपुविशंस्तथा ॥ उन्मिषन्निमिषंश्चैवचित्तयंतःपुनःपुनः ६२ शृण्वंतःश्रावयंतश्चकथयंत
श्चतेभवम् ॥ स्तुवंतःस्तूयमानाश्चतुष्यंतिचरमंतिच ६३ जन्मकोटिसहस्रेषुनानासंसारयोनिषु ॥ जंतोर्विगतपापस्यभवेभक्तिःप्रजायते ६४ उत्पन्नाचभवे
भक्तिरनन्यासर्वभावतः ॥ भाविनःकारणेचास्यसर्वयुक्तस्यसर्वथा ६५ एतदेवेषुदुष्प्रापंमनुष्येषुनलभ्यते ॥ निर्विघ्नानिश्चलारुद्रेभक्तिरव्यभिचारिणी ६६
तस्यैवचप्रसादेनभक्तिरूपयतेनृणाम् ॥ येनयांतिपरांसिद्धितद्वागवतचेतसः ६७ येसर्वभावानुगताःप्रपद्यंतमहेश्वरम् ॥ प्रपन्नवत्सलोदेवःसंसारात्तान्समु
द्धरेत् ६८ एवमन्येविकुर्वीतिदेवाःसंसारमोचनम् ॥ मनुष्याणामृतेदेवंनान्याशक्तिस्तपोबलम् ६९ इतितेनेंद्रकल्पेनभगवान्सदसत्पतिः ॥ कृतिवासाःस्तु
तःकृष्णतंडिनाशुभबुद्धिना १७० स्तवमेतंभगवतोब्रह्मास्वयमधारयत् ॥ गीयतेचसुबुद्धयेतब्रह्माशंकरसन्निधौ ७१ इदंपुण्यंपवित्रंचसर्वदापापनाशनम् ॥
योगदंमोक्षदंचैवस्वर्गदंतोषदंतथा ७२ एवमेतत्पठंत्येकभक्त्यातुशंकरम् ॥ यागतिःसांख्ययोगानांब्रजंत्येतांगतिंतदा ७३ स्तवमेतंप्रयत्नेनसदारुद्रस्य
सन्निधौ ॥ अब्दमेकंचरेद्रक्तःप्राप्नुयादीप्सितंफलम् ७४ एतद्रहस्यंपरमंब्रह्मणोहृदिसंस्थितम् ॥ ब्रह्माप्रोवाचशक्रायशक्रःप्रोवाचमृत्यवे १७५

अनन्याअभेदेनशिवोऽहमस्मीतिभावनया । तथाचश्रुतिः । 'अथयोऽन्यादेवतामुपास्तेभ्योसावन्भ्योऽहमिति नसवेदयथापशुरेवसदेवतानाम'इतिभेदेनोपासनंनिंदति भवेतिशिवेकारणेभक्तिर
स्यपुंसःभाविनोभाग्यात्सर्वयुक्तस्यसर्वसाधनवतःसर्वथासर्वैःप्रकारैरुत्पन्नाभवतीतिसंबंधः १९ । ६६ । ६७ । ६८ एवमिति संसारमोचनंदेवमृतेऽन्येदेवाःमनुष्याणांतपोबलंविकुर्वतीनाशयंती
तिसंबंधः तेषांयतोऽन्याशक्तिर्नास्ति ६९ इतिहेतोःतेनतंडिना १७० गीयतेचसंस्तवोब्रह्मणाशंकरसन्निधावतस्तब्रह्माब्रह्मणोबुद्धयेतजानीयात् ७१ स्पष्टार्थोऽयंशेषः ७१ । ७२ । ७३ । ७५

॥ १७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारतमावर्षी सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ महायोगीति पठस्वस्तवमिति शेषः हेपुत्रयुधिष्ठिर १। २। ३। ४ आलं
मृत्युः प्रोवाच रुद्रेभ्योरुद्रेभ्यस्तं डिमागमत् ॥ महातापसाप्राप्तस्तं डिनाब्रह्मसन्नि ७६ तं डिः प्रोवाच शुक्राय गौतमाय च भार्गवः ॥ वैवस्वताय मनवे गौतमः
प्राह माधव ७७ नारायणाय साध्याय समाधिष्ठाय धीमते ॥ यमाय प्राह भगवान् साध्या नारायणोऽच्युतः ७८ नाचिकेताय भगवानाह वैवस्वतो यमः ॥ मार्कंडे
याय वाष्णेय नाचिकेतोऽभ्यभाषत ७९ मार्कंडेयान्मया प्राप्तो नियमेन जनार्दन ॥ तवाप्यहमभिन्नस्तवं दद्यां ह्यविश्रुतम् १८० स्वर्ग्यमारोग्यमायुष्यं धन्यं
वेदेन संमितम् ॥ नास्य विप्रं विकुर्वीति दानवा यक्षराक्षसाः ८१ पिशाचायातुधानावागुह्यकाभुजगा अपि ॥ यः पठेत् शुचिः पार्थ ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ अभ्य
योगो वर्धतु सोऽश्वमेधफलं लभेत् १८२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे महादेव सहस्रनामस्तोत्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ महायोगी ततः प्राह कृष्ण द्वे पायनो मुनिः ॥ पठस्व पुत्रभद्रं ते प्रीयतां ते महेश्वरः १ पुरा पुत्रमयामे रौतप्यता परमंतपः ॥ पुत्रहेतोर्महारा
जस्तव एषोऽनुकीर्तितः २ लब्धवानीप्सितान्कामान् हवै पांडुनंदन ॥ तथा त्वमपि शर्वाद्विसर्वाङ्कामानवाप्स्यसि ३ कपिलश्च ततः प्राह सांख्यर्षिर्देवसंमतः ॥
मया जन्मान्यनेकानि भक्त्या चाराधितो भवः ४ प्रीतिश्च भगवान् ज्ञानंदौमभवांतकम् ॥ चारुशीर्षस्ततः प्राह शक्रस्य दयितः सखा ॥ आलंबाय न इत्येवं विश्रु
तः करुणात्मकः ५ मया गोकर्णमासाद्य तपस्तप्त्वा शतं समाः ॥ अयोनिजानां दांतानां धर्मज्ञानां सुवर्चसाम् ६ अजराणामदुःखानां शतवर्षसहस्रिणाम् ॥ लब्धं
पुत्रशतं शर्वात्पुत्रापांडुनृपात्मज ७ वाल्मीकिश्चाह भगवान्युधिष्ठिरमिदं वचः ॥ विवादे साग्रिमुनिभिर्ब्रह्मघ्नो वैभवानिति ८ उक्तः क्षणेन चाविष्टस्तेनाधर्मेण भारत ॥
सोऽहमीशानमनघमो घंशरणगतः ९ मुक्तश्चास्मिततः पापैस्ततो दुःखविनाशनः ॥ आह मां त्रिपुरघ्नो वैयशस्तेऽग्रं भविष्यति १० जामदग्न्यश्च कौंतेय भिदं
धर्मभृतां वरः ॥ ऋषिमध्ये स्थितः प्राह ज्वलन्निवादिवाकरः ११ पितृविप्रवधेनाह मातर्वै पांडवाग्रज ॥ शुचिर्भूत्वा महादेवं गतोऽस्मि शरणं नृप १२ नामभिश्चास्तु
धंदेवंतस्तुष्टोऽभवद्भवः ॥ परशुंचततो देवो दिव्यान् यस्त्राणि चैव मे १३ पापंच तेन भविता अजेयश्च भविष्यसि ॥ न ते प्रभविता मृत्युरजरश्च भविष्यसि १४ आह
मां भगवानेवं शिखंडी शिवविग्रहः ॥ तदवाप्तं च मे सर्वप्रसादात्तस्य धीमतः १५ विश्वामित्रस्तदोवाच क्षत्रियोऽहंतदाभवम् ॥ ब्राह्मणोऽहं भवानीति मया चारा
धितो भवः १६ तत्प्रसादान्मया प्राप्तं ब्राह्मण्यं दुर्लभं महत् ॥ असितो देव लश्चैव प्राह पांडु सुतं नृपम् १७ शापाच्छक्रस्य कौंतेय विभो धर्मोऽनशतदा ॥ तन्मे धर्मं
यशश्चाग्र्यमायुश्चैवा ददत्प्रभुः १८ ऋषिर्गृत्समदोनाम शक्रस्य दयितः सखा ॥ प्राह जमीढं भगवान् बृहस्पतिः सम्युतिः १९

वायन आलंब गोत्रः ५। ६ हेपुत्र शतं पुत्राणामिति शेषः ७ विवादे वेदविपरीतवादे अभिसहितं मुनिभिर्कृतं इति संबंधः ८ तेन वेदविरोधेन ९। १०। ११ पितृतुल्या विप्राज्येष्ठो भ्राता पितुः सम इति
स्मृतेऽप्येष्टा भ्रातरस्तेषां वधेन १२। १३। १४ शिखंडी कपर्दी शिवविग्रहः कल्याणशरीरः १५। १६। १७ शक्रस्य धर्मशास्त्रे कविदम्यथाकरणात् कुपितस्य प्रभुः प्रार्थितः सन्निति शेषः १८। १९

२० उवाचैतन्न्ययेति शेषः २१ पापं वितयाभिनिवेशं त्यक्त्वा समीक्षस्वाविचारम् । अयज्ञवाहिनं पापमवाकर्षपाठजमपराधं २२। २३। २४। २५ । मिधने भूते सद्य एवेत्यर्थः २६
साम्यमवैषम्यं युवयोर्गृत्समदशतक्रत्वोः २७ परमुरुष्टं यथा स्यात्तथा २८ न मे मया समः पंडितोऽस्ति विद्यया हेतुना २९। ३० अर्थाद्धर्मस्य फलं कामस्य मूलं चार्थः सर्वस्मात्प्रियस्ततोऽपि प्रियोऽत

वरिष्ठो नाम भगवांश्चाक्षुषस्य मनोः सुतः ॥ शतक्रतो रचित्यस्य सत्रे वर्षसहस्रिके २० वर्तमानेऽब्रवीद्वाक्यं सामिह्युच्चारिते मया ॥ रथंतरे द्विजश्रेष्ठ न सम्यगिति
वर्तते २१ समीक्षस्व पुनर्बुद्ध्या पापं त्यक्त्वा द्विजोत्तम ॥ अयज्ञवाहिनं पापमकार्षीस्त्वं सुदुर्मते २२ एवमुक्त्वा महाक्रोधः प्राह शंभुं पुनर्वचः ॥ प्रज्ञयारहितो दुःखी
नित्यभीतो वनेचरः २३ दशवर्षसहस्राणि दशाष्टौ च शतानि च ॥ नष्टपानीयपवनेष्टगैरन्यैश्च वर्जिते २४ अयज्ञीयदुर्मेदेशेरुसिंहनिषेविते ॥ भविता त्वं मृगः
कूरो महादुःखसमन्वितः २५ तस्य वाक्यस्य निधने पार्थ जातो ह्यहं मृगः ॥ ततो मां शरणं प्राप्तं प्राह योगी महेश्वरः २६ अजरश्चामरश्चैव भविता दुःखवर्जितः ॥
साम्यं ममास्तु ते सौख्यं युवयोर्वर्धतां क्रतुः २७ अनुग्रहानेव मे शकरोति भगवान् विश्वः ॥ परं धाता विधाता च सुखदुःखे च सर्वदा २८ अचित्य एष भगवान् कर्मणामनसा
गिरा ॥ न मे तात युधिष्ठिष्ठविद्यया पंडितः समः २९ वासुदेवस्तदोवाच पुनर्मतिमतां वरः ॥ सुवर्णाक्षो महादेवस्तपसा तोषितो मया ३० ततोऽथ भगवानाह प्री
तो मां वै युधिष्ठिर ॥ अर्थात्प्रियतरः कृष्णमत्प्रसादाद्भविष्यसि ३१ अपराजितश्च युद्धेषु तेजश्चैवानलोपमम् ॥ एवं सहस्रशश्चान्यान्महादेवो वरंददौ ३२ मणिमं
थेऽथ शैले वै पुरा संपूजितो मया ॥ वर्षायुतसहस्राणां सहस्रं शतमेव च ३३ ततो मां भगवान् प्रीत इदं वचनमब्रवीत् ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यस्ते मनसि वर्तते ३४ ततः
प्रणम्य शिरसा इदं वचनमब्रुवम् ॥ यदि प्रीतो महादेवो भक्त्या परमया प्रभुः ३५ नित्यकालं तव शानभक्तिर्भवतु मे स्थिरा ॥ एवमस्त्विति भगवांस्तत्रोक्त्वांतरधायित
३६ ॥ जैगीषव्य उवाच ॥ ममाष्टगुणमैश्वर्यं दत्तं भगवता पुरा ॥ यत्नेनान्येन बलिना वाराणस्यां युधिष्ठिर ३७ ॥ गर्ग उवाच ॥ चतुःषष्ट्यंगमदत्कलाज्ञानं ममा
हुतम् ॥ सरस्वत्यास्तटे तुष्टो मनोयज्ञेन पांडव ३८ तुल्यं मम सहस्रं तु सुतानां ब्रह्मवादिनाम् ॥ आयुश्चैव स पुत्रस्य संवत्सरशतायुतम् ३९ ॥ पराशर उवाच ॥
प्रसाद्येह पुरा शर्वमनसा रचितं यं नृप ॥ महातपामहातेजामहायोगी महायशः ४० वेदव्यासः श्रिया वा सो ब्राह्मणः करुणान्वितः ॥ अप्यसावीप्सितः पुत्रो मम स्या
द्वै महेश्वरात् ४१ इति मत्वा हृदि मत्तं प्राह मां सुरसत्तमः ॥ मयि संभावनाया स्याः फलात्कृष्णो भविष्यति ४२ सावर्णस्य मनोः सर्गे सप्तर्षिश्च भविष्यति ॥ वेदानां च स
वैवक्ता कुरुवंशकरस्तथा ४३ इति हासस्य कर्ता च पुत्रस्तेजगतो हितः ॥ भविष्यति महेंद्रस्य दयितः समहामुनिः ४४

रात्मातुल्यः सर्वेषां भविष्यतीत्यर्थः ३१। ३२ पुरा पूर्वावतारे ३३। ३४। ३५। ३६। ३७ चतुःषष्टिरंगान्यवयवायस्य कलासमूहज्ञानस्य तत् मनोयज्ञेन मानसेन पूजनेन ३८। ३९। ४०
४१ इति मम हृदि स्थितं मत्तं मत्वा सुरसत्तमो मां प्राह यातवमयि संभावना एतस्मात्फलमहं मां स्येदृश्यस्या फलात्पुण्यात्तव कृष्णो नाम पुत्रो मम भविष्यति ४२। ४३। ४४

अजरश्चामरश्चैव पराशरस्तुतस्तव ॥ एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ४५ युधिष्ठिरमहायोगीवीर्यवानक्षयोऽव्ययः ॥ मांडव्य उवाच ॥ अचौरश्चौरशंकायां
शूलेभिन्नो ह्यहंतदा ४६ तत्रस्थेनस्तुतो देवः प्राह मां वै नरेश्वर ॥ मोक्षं प्राप्स्यसि शूलान् जीविष्यसि समाबुद्धम् ४७ रुजाशूलकृता चैव न ते विप्र भविष्यति ॥ आ
धिभिर्व्याधिभिश्चैव वर्जितस्त्वं भविष्यसि ४८ पादाच्चतुर्थ्यात्संभूत आत्मा यस्मान्मुने तव ॥ त्वं भविष्यस्यनुपमो जन्मवैसफलं कुरु ४९ तीर्थाभिषेकं सकलं त्वमवि
घ्नेन चाप्स्यसि ॥ स्वर्गं चैवाक्षयं विप्रविदधामितवोर्जितम् ५० एवमुक्त्वा तु भगवान्वरेण्यो वृषवाहनः ॥ महेश्वरो महाराजकृत्वा सामहाद्युतिः ५१ स गणो देवत
श्रेष्ठस्तत्रैवांतरधीयत ॥ गालव उवाच ॥ विश्वामित्राभ्यनुज्ञातो ह्यहं पितरमागतः ५२ अब्रवीन्मां ततो माता दुःखिता रुदती भृशम् ॥ कौशिकेनाभ्यनुज्ञातं
पुत्रं वेदविभूषितम् ५३ न तात तरुणदांतां पितृत्वां पश्यतेऽनघ ॥ श्रुत्वा जनन्यावचनं निराहो गुरुदर्शने ५४ नियतात्मा महादेवमपश्यं सोऽब्रवीच्च माम् ॥ पि
ता माता च ते त्वंच पुत्रमृत्युविवर्जिताः ५५ भविष्यथ विशक्षि प्रद्रष्टासि पितरं क्षये ॥ अनुज्ञातो भगवता गृहं गत्वा युधिष्ठिर ५६ अपश्यं पितरं तात इष्टि कृत्वा विनिः
सृतम् ॥ उपस्पृश्य गृहीत्वे ध्मं कुशांश्च शरणा कुरु ५७ तान्विसृज्य च मां प्राह पिता सास्त्राविलेक्षणः ॥ प्रणमंतं परिष्वज्य मूर्ध्नि पादौ पादौ ५८ दिष्ट्या दृष्टो
ऽसि मे पुत्रकृतविद्य इहागतः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतान्यत्युत्तुतान्येव कर्माण्यथ महात्मनः ५९ प्रोक्तानि मुनिभिः श्रुत्वा विस्मयामास पांडवः ॥ ततः कृष्णोऽ
ब्रवीद्वाक्यं पुनर्मांतिमतांवरः ६० युधिष्ठिरं धर्मनिधिं पुरुहूतमिवेश्वरः ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपमन्युर्मयि प्राह तपस्त्रिविदिवाकरः ६१ अशुभैः पापकर्माणो ये नराः
कलुषीकृताः ॥ ईशानं प्रपद्यंते तमो राजसवृतयः ६२ ईश्वरं संप्रपद्यंते द्विजाभाविता भवनाः ॥ सर्वथा वर्तमानोऽपि यो भक्तः परमेश्वरे ६३ सदृशोऽरण्यवासी
नां मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ ब्रह्मत्वं केशवत्वं वा शक्रत्वं वा सूरैः सह ६४ त्रैलोक्यस्याधिपत्यं वा तुष्टो रुद्रः प्रयच्छति ॥ मनसापिशिवं तात ये प्रपद्यंति मानवाः ६५
विधूय सर्वपापानि देवैः सह वसंतिते ॥ भित्त्वा भित्त्वा च कूलानि हत्वा सर्वमिदं जगत् ६६ यजेद्देवं विरूपाक्षं न स पापेन लिप्यते ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि युक्तो वा सर्वपा
तकैः ६७ सर्वतुदति तत्पापं भावयच्छिवमात्मना ॥ कीटपक्षिपतं मानांतिरश्चामपिकेशव ६८ महादेव प्रपन्नानां न भयं विद्यते क्वचित् ॥ एवमेव महादेवं भक्ता ये मा
नवाभुवि ६९ न ते संसारवशादिति मे निश्चितामतिः ॥ ततः कृष्णोऽब्रवीद्वाक्यं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ७०

वेद्युः । 'कुरुर्नृपांतरेभके' इति मेदिनी भक्तोदनः ५७ सास्त्रत्वादाविलेख
यस्य ५८ । ५९ । ६० ईश्वरो विष्णुः ६१ कूलानि गृहं तटाकादीनि । 'गृहे कूलं बटे कूपे सैन्यपृष्ठतटाकयोः' इति मेदिनी ६६ । ६७ आत्मना चित्तेन ६८ । ६९ । ७०

आदित्यचंद्रावित्यादिसर्वशर्माजातं विद्धीति सप्तमस्येनान्वयः ७१ सत्संब्रह्मतत्त्वावेव को वेद उपनिषत् प्राधान्यात् पृथक्कीर्तनं वेदवाहाः वेदपाठकाः हव्यं हविर्देवो भागः ७२ । ७३ आग्न्यासू
क्ष्माब्रह्माकाराधीवृत्तिः ७४ धूमपाः धूमेनैव तृप्यंतः वाचा विरुद्धा वाङ्मयमनशीलाः निर्माणममेकधा भवनं योगेनानेकशरीरधारणं तत्ररताः ७५ चिंत्यद्योताः संकल्पितमात्रं वस्तु धेयांस्यः
पुरतः प्रकाशते तादृशाः ७६ । ७७ तत्संभूता इति भूमेः सकाशाद्बीजानीवाव्याकृता काशाख्या ईश्वराः भूतकृतो विद्यदादि स्रष्टारस्तत्त्वानंदमात्रशरीराच्चतुर्थ्यात्संभूताः । ते च वरेण्याः
उपासकैः दुद्धतत्त्वप्रेप्सुभिर्वरणीयाः पूर्वबीजाद्बीजांतराभिवानादौ सृष्टिप्रवाहे पूर्वपूर्वस्माद्बीजादुत्तरउत्तरईशो भूमभूमावुत्पद्यते इत्याशयेनोक्तं पुरातनीमिति यथा बीजशतया शुद्धायां भुवि विद्य

विष्णुरुवाच ॥ आदित्यचंद्रावनिलानलौ च द्यौर्भूमिरापो वसवोऽथ विश्वे ॥ यातार्यमाशुक्रबृहस्पती च रुद्राः ससाध्यावरुणोऽथ गोपः ७१ ब्रह्माशक्रो मारुतो ब्रह्मस
त्यं वेदायज्ञादक्षिणा वेदवाहाः ॥ सोमो यथायच्च हव्यं हविश्चरक्षादीक्षासंयमाये च केचित् ७२ स्वाहावौषट् ब्राह्मणाः सौरभेयी धर्मचाग्र्यं कालचक्रं बलं च ॥ यशो
दमो बुद्धिमतं स्थितिश्च शुभाशुभं ये मुनयश्च सप्त ७३ अग्न्या बुद्धिर्मनसा दर्शने च स्पर्शश्चाग्र्यः कर्मणां याचसिद्धिः ॥ गणादेवानां भूष्मपाः सोमपाश्च लेखाः सुयामा
स्तुषिता ब्रह्मकायाः ७४ आभासुरा गंधपा धूमपाश्च वाचा विरुद्धाश्च मनो विरुद्धाः ॥ शुद्धाश्च निर्माणरताश्च देवाः स्पर्शाशनादर्शपा आज्यपाश्च ७५ चिंत्यद्योता
ये च देवेषु मुख्या ये चाप्यन्ये देवताश्चाजभीढ ॥ सुपर्णगंधर्वपिशाचदानवायक्षास्तथाचारणपन्नगाश्च ७६ स्थूलं सूक्ष्मं मृदु चाप्यसूक्ष्मं दुर्भुवं सुखं दुःखमनंतरं च ॥
सार्वभ्यो गंतत्पराणां परंच शर्वाजातं विद्धियत्कीर्तितं मे ७७ तत्संभूता भूतकृतो वरेण्याः सर्वदेवा भुवनस्यास्य गोपाः ॥ आविश्ये मां धरणीं येभ्य रक्षन् पुरातनीं तस्य
देस्य सृष्टिम् ७८ विचिन्वंतस्तपसा तत्स्थवीयः किंचित्त्वं प्राणहेतोर्न तोऽस्मि ॥ ददातु देवः सवरानि हेष्टानि भिष्टतो नः प्रभुरव्ययः सदा ७९ इमं स्तवं सन्नि
यतेन्द्रियश्च भूत्वा शुचिर्यः पुरुषः पठेत् ॥ अभग्रयोगो नियतो मासमेकं संप्राप्नुयादश्वमेधे फलं यत् ८० वेदानकृत्स्नान् ब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेत्पुनः पार्थमही च क
त्साम् ॥ वैश्यो लाभं प्राप्नुयात्त्रैपुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुखं च ८१ स्तवराजमिमं कृत्वा रुद्राय दधिरेमनः ॥ सर्वदोषापहं पुण्यं पवित्रं च यशस्विनः ८२

मानवामृद्धीक्रियत एवमीश्वरशक्त्या आनंदचिन्मात्रं वस्तु विश्वाकारं क्रियत इति । तेन शक्तिविभाक्यं केवलादुत्पत्तिरित्यपास्तं शक्त्यनादित्वस्याभ्युपगमात् । एतेन बीजशक्तेर्भर्जनेनैव ज्ञा
नेन जगता विद्यमानं किंचिदपि प्राप्तिना दाहे सति मुक्तानां पुनरुत्पत्तिः केवलीभावश्च शक्यात् ७८ यत्तपसा ध्यानेन विचिन्वंतः विचिन्वंत्यालोचयंती श्वरं सूत्रं त्रिराजं वा तत्सर्वतः स्थवीयः स्थूल
८१ यत् । अतः कारणात् प्राणहेतोर्जीवनार्थं मोक्षार्थं किंचिद्वाङ्मनस्योरगोचरं तत्त्वं न तोऽस्मि शरणीभूय प्राप्नोस्मि । स्रष्टृश्वरो भूत्वा वरान् ददातु भूमिबीजाद्यात्मतां गत्वा जनांस्तर्पयति तद्वत् ७९
इमं भीष्मवाक्यादारभ्य तावत्पर्यंतम् ८० । ८१ कृत्वा शरणीकृत्य रुद्राय रुद्रे निदधिरिति प्रसिद्धा पितृवंशः ८२

८३ ॥ नामूर्तमूर्तिमेदःकसमिवलिपिभिर्देतुमीष्टिकथंचिद्वीजं चामूर्तमेदोऽध्वनिमिवकसमिधंजकाप्यस्वजन्मा ॥ कोभिद्याद्वीजबीजंस्वमिवलिपिभिदामूर्तिमेदेनमंदस्तेनाद्वैतं चतुर्थं शिवमुपनिषदिज्ञात
मात्मानमीहे ॥ १॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे दानधर्मे मेघवाहनोपाख्याने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ तमेव शरणं जेत्यथ तमेव चाद्यं परंपरं पद्य इति सूचितं विवृतवान्हः पूर
षम् । अथैतदुपलब्धये विविधधर्मजातवदन् विवृतस्य तियोषितः परविरक्ततावाप्तये ज्ञेयं वस्तु श्रुत्वा तज्ज्ञानसाधनं धर्मश्रुतः सहोभो चरतां धर्मसौमेव सानौ जायापती अग्निमादधीयातामिति धर्मप
त्नी साहित्यं शास्त्रे दृश्यमानमाक्षिपति यद्विदमिति पाणिग्रहणात्प्राक् साहित्याभावात्सहोभाविति वाक्यं व्याकुप्येतेति भावः १ धर्मविशेषे एव साहित्यमपेक्ष्यते न सर्वत्रेत्याशंक्य धर्मविकल्पयति आर्ष
इति ऋषिभिर्मन्त्रैः प्रकाशितः श्रौतस्मार्तक्रियारूप आर्षः केवलं वेदविहितत्वाद्वा । प्राजापत्यः प्रजापतिना संतानकर्मणा प्रथितः नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति श्रुतत्वादकरणेऽनिष्टदर्शनाद्वा । आसुरः असु
पुरमतेतेऽसुरास्तेषामयमासुरः केवलमिन्द्रियप्रीतिदर्शनाद्वा साहित्यमुक्तमित्यर्थः २ आद्यमाक्षिप्य सदेहमाहर्षेण संदेहइति अत्र दोषं स्पष्टयति इहैव साहित्यं दंपत्योर्दृश्यते परलोके तयोः साहित्यं

यावंत्यस्य शरीरे पुरोमकूपाणि भारत ॥ तावंत्यब्दसहस्राणि स्वर्मेव सति मानवः ८३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशा० दानधर्मे मेघवाहनोपाख्याने
अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिदं सहधर्मोति प्रोच्यते भरतर्षभ ॥ पाणिग्रहणकाले तु स्त्रीणामेतत्कथं स्मृतम् १ आर्षेषु धर्मवेद्धर्मः प्राजाप
त्योऽथवाऽऽसुरः ॥ यदेतत्सहधर्मोति पूर्वमुक्तं महर्षिभिः २ संदेहः सुमहानेष विरुद्धइति मेमतिः ॥ इहयः सहधर्मो वै प्रेत्यायं विहितः कनु ३ स्वर्गो मृतानां भवति सहध
र्मः पितामह ॥ पूर्वमेकस्तु म्रियते कचैकस्तिष्ठते वद ४ नानाधर्मफलोपेतानाना कर्मनिवासिताः ॥ नानानिरयनिष्ठांतामानुषाबहवो यदा ५ अनृताः स्त्रियइ
त्येवं सूत्रकारो व्यवस्यति ॥ यदा नृताः स्त्रियस्तात सहधर्मः कुतः स्मृतः ६ अनृताः स्त्रियइत्येवं वेदेष्वपि हि पठ्यते ॥ धर्मोऽयं पूर्विकां संज्ञा उपचारः क्रियाविधिः ७
गह्वरं प्रतिभात्येतन्मम चित्तं यतोऽनिशम् ॥ निःसंदेहमिदं सर्वं पितामह यथाश्रुति ८ यदेतद्यादृशं चैतद्यथाचैतत्प्रवर्तितम् ॥ निखिलेन महाप्राज्ञ भवानेतद्भवति
मे ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ अष्टावक्रस्य संवादां दिश्या सह भारत १० निर्वेष्टकामस्तु पुरा अष्टावक्रो महातपाः ॥ ऋषे
थवदन्यस्य ववेकन्यामहात्मनः ११ सुप्रभां नाम वै नाम्ना रूपेणाप्रतिमां भुवि ॥ गुणप्रभावशैलेन चारित्र्येण च शोभनाम् १२

कनुनकापीत्यर्थः १ एतदेवोपादयति पूर्वमिति सार्धेन सत्यपि कर्मणि साहित्ये दंपत्योः स्वस्ववासनामेदकृतो धर्मभेदो दुर्गारइत्यर्षप्रमाणं निर्मुक्तिकमित्यर्थः ४ । ५ प्रजार्थसाहित्यमिति द्वितीयं
पक्षं दूषयति अनृताः स्त्रियइति सूत्रकारो धर्मप्रवक्ता अनृतं साहसं मायामूर्खत्वमतिलोभतेति स्त्रीधर्मानाह । एवं च प्रजार्थसाहित्यमप्यनुपपन्नं कुंडगोलकादीनामप्युत्पत्तिदर्शनात् ६ पूर्विका पूर्ववतीगौ
णीधर्मसंज्ञादापत्यविधौ यथाभिक्षुकाणामयं धर्मो धूलिः परगृहादिति वदधर्मेऽपि धर्मपदप्रयोगइत्यर्थः । तत्र च पाणिग्रहणादेवं वेदविहितत्वमपि इत्येनादिवत्पुरुषेच्छामनुरुद्धैव न तु वस्तुतस्तस्य धर्मत्वामे
त्याह उपचारः क्रियाविधिरिति ७ गह्वरं गहनं दुर्बोधमित्यर्थः ८ । ९ कामुकयोः रागतः प्राप्तो मिथुनीभावइति तत्र विधिरित्याख्यायिका मुखेनाह अत्रेत्यादिना । अयं भावः यथा दर्शपूर्णमासात्पूर्व
प्रयुक्तमप्राणयनमाश्रित्य गोदोहनेन पशुकामस्य प्रणयेदित्यादिविधयः प्रवर्तते । एवं रागप्रयुक्तं दारसंग्रहमाश्रित्य धर्मप्रजाविधयः प्रवर्तते । नीरागस्य तु न दारसंग्रहो विधीयते न तरांतदुत्तरकालीना
धर्मप्रजादिविधयइति दिश्यादिगमिमानि देवतया १० निर्वेष्टकामः दारसंग्रहार्थी ११ । १२

१३ मनोजहारेत्यनेन मर्तुः कामुकत्वं प्रदर्शयति स्त्रियाः कामुकत्वं विवरीतुं कथामाह ऋषिरित्यादिना १४ । १५ । १६ तालः कांस्यमये वाद्यभाटैः शंपातालैः विद्युद्वाते च पलैर्भ्रमणादि घटितैर्गीतनृत्याकि
सातस्य दृष्ट्वैव मनोजहारशुभलोचना ॥ वनराजीयथा चित्रावसंते कुसुमाचिता १३ ऋषिस्तमाह देयामे सुता तुभ्यं हितं चृणु ॥ गच्छतावदिशं पुण्यामुत्तरां द्रक्ष्य
सेततः १४ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ किं द्रष्टव्यं मया तत्र वक्तुमर्हति मे भवान् ॥ तथेदानीं मया कार्यं यथावक्ष्यति मां भवान् १५ ॥ वदान्य उवाच ॥ धनदं समतिक्र
म्य हिमवंतं च पर्वतम् ॥ रुद्रस्यायतनं दृष्ट्वा सिद्धचारणसेवितम् १६ संहृष्टैः पार्षदैर्जुष्टं नृत्यद्भिर्विविधाननैः ॥ दिव्यांगरगैः पेशाचैरन्यैर्नानाविधैः प्रभोः १७
पाणितालसुतालैश्च शंपातालैः समैस्तथा ॥ संप्रहृष्टैः प्रनृत्यद्भिः शर्वस्तत्र निषेव्यते १८ इष्टं किल गिरौ स्थानं तद्विव्यमिति शुश्रुम ॥ नित्यं संनिहितो देवस्तथा ते
पार्षदाः स्मृताः १९ तत्र देव्या तपस्तपसं करार्थं सुदुश्चरम् ॥ अतस्तदिष्टं देवस्य तथो माया इति श्रुतिः २० पूर्वतन्महापार्श्वे देवस्योत्तरतस्तथा ॥ ऋतवः काल
रात्रिश्च ये दिव्या ये च मानुषाः २१ देवोपासते सर्वे रूपिणः किल तत्र ह ॥ तदतिक्रम्य भवनं त्वया यातव्यमेव हि २२ ततो नीलं वनोद्देशं द्रक्ष्यसे मेघसन्निभम् ॥ र
मणीयं मनोग्राहितं त्रैवै द्रक्ष्यसे स्त्रियम् २३ तपस्विनीं महाभागां वृद्धां दीक्षामनुष्ठिताम् ॥ द्रष्टव्या सा त्वया तत्र संपूज्या चैव यत्नतः २४ तां दृष्ट्वा विनिवृत्तस्त्वं ततः
पाणिग्रहीष्यसि ॥ यद्येष समयः सर्वः साध्यतां तत्र गम्यताम् २५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ तथास्तु साधयिष्यामि तत्र यास्याम्यसंशयम् ॥ यत्र त्वं वदसे साधो भवान्
भवतु सत्यवाक् २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततोऽगच्छत्स भगवानुत्तरामुत्तरां दिशम् ॥ हिमवंतं गिरिश्रेष्ठं सिद्धचारणसेवितम् २७ सगत्वा द्विजशार्दूलो हिमवंतं महा
गिरिम् ॥ अभ्यगच्छन्नर्दी पुण्यां बाहुदां धर्मशालिनीम् २८ अशोके विमले तीर्थे स्नात्वा वैतर्प्य देवताः ॥ तत्र वासाय शयने कौशे सुखमुवासह २९ ततो रात्र्यां व्य
तीतायां प्रातरुत्थाय स द्विजः ॥ स्नात्वा प्रादुश्चकाराग्निस्तुत्वा चैनं प्रधानतः ३० रुद्राणीं रुद्रमासाद्य हृदे तत्र समाश्वसत् ॥ विश्रांतश्च समुत्थाय कैलासमभितो ययौ
३१ सोऽपश्यत्कांचनद्वारं दीप्यमानमिव श्रिया ॥ मंदाकिनीं च नलिनीं धनदस्य महात्मनः ३२ अथ तेराक्षसाः सर्वे येऽभिरक्षंति पद्मिनीम् ॥ प्रत्युत्थिता भगवंतं माणि
भद्रपुरोगमाः ३३ सतान् प्रत्यर्चयामास राक्षसानभीमविक्रमान् ॥ निवेदयत्तमांक्षिप्रं धनदायेति चाब्रवीत् ३४ तेराक्षसास्तथाराजन् भगवंतमथाब्रुवन् ॥ असौ वै
श्रवणो राजा स्वयमायाति तेऽतिकम् ३५ विदितो भगवानस्य कार्यमागमनस्य यत् ॥ पश्यैनं त्वं महाभागं ज्वलंतं भिवतेजसा ३६ ततो वै श्रवणोऽभ्येत्य अष्टावक्रम
निंदितम् ॥ विधिवत्कुशलं पृष्ट्वा तपो ब्रह्मर्षिं मब्रवीत् ३७ सुखं प्राप्तो भवान् कञ्चित् किं वामत्तांश्च कीर्षति ॥ ब्रूहि सर्वं करिष्यामि यन्मां वक्ष्यसि वै द्विज ३८ भवनं प्रवि
शत्वं मे यथा कामं द्विजोत्तम ॥ सत्कृतः कृतकार्यश्च भवान्यास्यत्यविघ्नतः ३९

यामानविशेषः समैर्भ्रमणादिरहितस्तरेव १० । १८

१९ । २० महापार्श्वे पर्वते ११ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ऊत्तरां श्रेष्ठाम् २७ । २८ । २९ प्रधानतः प्रधानैर्वेदमन्त्रैः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

४० । ४१ । भवच्छंदंमवदिच्छां ४२ । ४३ । ४४ । ५५ प्रनृताप्सरसःपदार्थाभिनयोवाक्यार्थाभिनयश्चयवर्ततेतत्प्रनृतं तत्प्रियाः अप्सरसः प्रनृताप्सरसः मध्यमपदलोपीतमासः ४६
 ४७ । ४८ हायः हरतीति हायः ४९ । ५० मगवान् अष्टावक्रः । 'उत्पत्तिश्च निरोधश्च भूतानामागतिर्गतिः ॥ वेत्ति विद्याम विद्यां च सवाच्यो भगवानिति । दिव्येभ्यो गौरजितोऽपि सर्व
 प्राविशद्भवनं स्ववैष्टीत्वा तं द्विजोत्तमम् ॥ आसनं स्वंददौ चैव पाद्यमर्घ्यं तथैव च ४० अथोपविष्टोऽस्तत्र मणिभद्रपुरोगमाः ॥ निषेदुस्तत्र कौबेराय क्षणं धर्वाकिन्नराः
 ४१ ततस्तेषां निषण्णानां धनदो वाक्यमब्रवीत् ॥ भवच्छंदं समाज्ञाय नृत्ये रत्नप्सरोगणाः ४२ आतिथ्यं परमं कार्यं शुश्रूषाभवतस्तथा ॥ संवर्ततामित्युवाच मुनिर्मधु
 रयागिर ४३ अथोर्वरामिश्रकेशीरंभाचैवोर्वशीतथा ॥ अलंबुषा घृताचीचचित्राचित्रांगदारुचिः ४४ मनोहरा सुकेशी च सुमुखी हासिनी प्रभा ॥ विद्युताप्रशमीदां
 ताविद्योतारतिरेव च ४५ एताश्चान्याश्चैव बह्व्यः प्रनृताप्सरसः शुभाः ॥ अवादयंश्च गंधर्वावाद्यानि विविधानि च ४६ अथ प्रवृत्ते गांधर्वे दिव्ये ऋषिरुपाविशत् ॥ दि
 व्यंसंवत्सरं तत्रारमतैषमहातपाः ४७ ततो वैश्रवणो राजा भगवंतमुवाच ह ॥ साग्रं संवत्सरो जातो विप्रेहतवपश्यतः ४८ हायोऽयं विषयो ब्रह्मन गांधर्वो नाम नामतः ॥
 छंदतो वर्ततां विप्रयथावदतिवाभवान् ४९ अतिथिः पूजनीयस्त्वमिदं च भवतो गृहम् ॥ सर्वमाज्ञाप्य तामाशु परवंतो वयं त्वयि ५० अथ वैश्रवणं प्रीतो भगवान् प्रत्यभा
 षत ॥ अर्चितोऽस्मि यथान्यायं गमिष्यामि धनेश्वर ५१ प्रीतोऽस्मि सदृशं चैव तव सर्वधनाधिप ॥ तव प्रसादाद्भगवन्महर्षेश्वर महात्मनः ५२ न योगादद्य यास्यामि
 दृष्टिमान् दृष्टिमान् भव ॥ अथ निष्क्रम्य भगवान् प्रयया बुत्तरामुखः ५३ कैलासं मंदरं हेमं सर्वाननुचचार ह ॥ तानतीत्य महाशैलान् कैरातं स्थानमुत्तमम् ५४ प्रदक्षिणं त
 था चक्रे प्रयतः शिरसानतः ॥ धरणीमवतीर्याथ पूतात्माऽसौ तदाऽभवत् ५५ सतं प्रदक्षिणं कृत्वा त्रिःशैलं चोत्तरामुखः ॥ समेन भूमिभागेन ययौ प्रीतिपुरस्कृतः ५६
 ततोऽपरं वनोद्देशं रमणीयमपश्यत् ॥ सर्वतुर्भिर्मूलफलैः पक्षिभिश्च समन्वितैः ५७ रमणीयैर्वनोद्देशैस्तत्र तत्र विभूषितम् ॥ तत्राश्रमपदं दिव्यं ददर्श भगवानथ ५८
 शैलांश्च विविधाकारान् कांचनान् रत्नभूषितान् ॥ मणिभूमौ निविष्टाश्च पुष्करिण्यस्तथैव च ५९ अन्यान्यपि सुरम्याणि पश्यतः सुबहून्यथ ॥ भृशं तस्य मनो रेमे मह
 र्षेर्भावितात्मनः ६० सतत्र कांचनं दिव्यं सर्वरत्नमयं गृहम् ॥ ददर्शोद्भुतसंकाशं धनदस्य गृहाद्वरम् ६१ महांतो यत्र विविधामणिकांचनपर्वताः ॥ विमानानि च
 रम्याणि रत्नानि विविधानि च ६२ मंदारपुष्पैः संकीर्णं तथा मंदाकिर्नदीम् ॥ स्वयंप्रभाश्च मणयो वज्रैर्भूमिश्च भूषिता ६३ नानाविधैश्च भवनैर्विचित्रमणितोरणैः ॥
 मुक्ताजालविनिक्षिप्तैर्मणिरत्नविभूषितैः ६४ मनोद्विष्टिहरैरम्यैः सर्वतः संवृतं शुभैः ॥ ऋषिभिश्चावृतं तत्र आश्रमं तं मनोहरम् ६५ ततस्तस्याभवच्चिंता कुत्र वा सो भ
 वेदिति ॥ अथ द्वारं समभितो गत्वा स्थित्वा ततोऽब्रवीत् ६६

ज्ञोऽपि क्वान्यकन्यालाभार्थं दिशंतं प्रतिगत इति अहो कष्टं कामपि शाचो दुर्जय इति भावः ५१ । ५२ वृद्धिरुपचयस्तद्वान् ऋद्धिः संपत्तद्वान् ५३ कैरातं किरातबन्धवारिणो महादेवस्य ५४
 धरणीमवतीर्येत्यनेनाकाशमार्गेणाष्टावक्रो गच्छतीति गम्यते ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६

६० सप्तहरिदेवताः ६८ । ६९ । ७० उत्तराभिषात्रीतु देवतामुल्लगाऽष्टमीसैव जरायुका ७१ । ७२ । ७३ प्रज्ञाता अर्थं तं ज्ञानवती प्रज्ञान्तानिर्जितचित्ता ७४ । ७५ । ७६ अयेति अतिवृद्धाया
 अपि स्त्रिय इयं गतिः किमुक्तव्यं युवत्या अर्धेयमिति ७७ । ७८ उपागूहदालिगितवती ७९ अकामतोऽनिच्छातः स्वभावत इत्यर्थः पुरुषतः पुरुषं प्राप्य स्त्रीणां घृतिर्धैर्यमन्या परकीयाऽस्ति पुंयोगे स्त्री

अतिथिं समनुप्राप्तमभिजानंतु ये त्रैव ॥ अथ कन्याः परिवृता गृहात्तस्माद्विनिर्गताः ६७ नानारूपाः सप्तविभो कन्याः सर्वामनोहराः ॥ यांयामपश्यत्कन्यां वैसासा
 तस्य मनोहरत् ६८ न च शक्तो वारयितुं मनोऽस्याथावसीदति ॥ ततो घृतिः समुत्पन्ना तस्य विप्रस्यधीमतः ६९ अथ तं प्रमदाः प्राहुर्भगवान् प्रविशत्विति ॥ सच ता
 सां सुरूपाणां तस्यैव भवनस्य हि ७० कौतूहलं समाविष्टः प्रविशेत्तद्विजः ॥ तत्रापश्यत् जरायुक्ताम रजो वरधारिणीम् ७१ वृद्धां पर्यंकमासीनां सर्वाभरणभूषिताम् ॥
 स्वस्तीति तेन चैवोक्ता सा स्त्री प्रत्यवदत्तदा ७२ प्रत्युत्थाय च तं विप्रमास्य तामित्युवाच ह ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ सर्वाः स्वानालयान्यां तु एकामामुपतिष्ठतु ७३ प्र
 ज्ञाताया प्रज्ञां ताया शेषा गच्छंतु छंदतः ॥ ततः प्रदक्षिणी कृत्य कन्यास्तास्तमृषितदा ७४ निश्चक्रमुर्गृहात्तस्मात्सा वृद्धाथ व्यतिष्ठत् ॥ अथ तां संविशन् प्राह शयने भा
 स्वेतदा ७५ त्वयापि सुप्यतां भद्रे रजनीह्यतिवर्तते ॥ संलापात्तेन विप्रेण तथा सा तत्र भाषिता ७६ द्वितीये शयने दिव्ये संविशे महाप्रभे ॥ अथ सा वेपमानां गीनि
 मितं शीतजंतदा ७७ व्यपदिश्य महर्षे शयनं व्यवरोहत ॥ स्वागतेना गतां तां तु भगवानभ्यभाषत् ७८ सोपागूह जुजाम्यां तु ऋषिं प्रीत्या न र्षभ ॥ निर्विकारमृषिं
 चापिकाष्ठकुड्योपमं तदा ७९ दुःखिता प्रेक्ष्य संजल्पनकार्षीद्विषासह ॥ ब्रह्मन्नकामतोऽन्यास्ति स्त्रीणां पुरुषतो घृतिः ८० कामेन मोहिता चाहं त्वां भजंती भजस्व
 माम् ॥ प्रहृष्टो भव विप्रर्षे समागच्छ मया सह ८१ उपगूह च मां विप्रकामार्ताऽहं भृशं त्वयि ॥ एतद्विषयं धर्मात्मंस्तपसः पूज्यते फलम् ८२ प्रार्थितं दर्शनादेव भजमा
 नां भजस्व माम् ॥ मम चेदं धनं सर्वं यच्चान्यदपि पश्यसि ८३ प्रभुस्त्वं भव सर्वत्र मयि चैव न संशयः ॥ सर्वान् कामान्विधास्यामि रमस्व सहितो मया ८४ रमणी
 ये वने विप्रसर्वकामफलप्रदे ॥ त्वद्वशाहं भविष्यामि रस्यसे च मया सह ८५ सर्वान् कामानुपाश्रीमो ये दिव्याये च मानुषाः ॥ नातः परं हि नारीणां विद्यते च कदाचन
 ८६ यथा पुरुषसंसर्गः परमेतद्धिनः फलम् ॥ आत्मच्छंदेन वर्तते नार्यो मन्मथचोदिताः ८७ न च दह्यंति गच्छंत्यः सुतैरपि पांसुभिः ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ प
 रदारानहं भद्रे न गच्छेयं कथंचन ८८ दूषितं धर्मशास्त्रज्ञैः परदाराभिर्मर्शनम् ॥ भद्रे निर्वेशुकामं मां विद्धि सत्येन वैशे ८९ विषयेष्वनभिज्ञोऽहं धर्मार्थं किल संततिः ॥
 एवं लोकान् गमिष्यामि पुत्रैरिति न संशयः ९० भद्रे धर्मं विजानीहि ज्ञात्वा चोपरमस्व ह ॥ ख्युवाच ॥ नानिलोऽग्निं वरुणो न चान्ये त्रिदशा द्विज ९१ प्रियाः स्त्री
 णां यया कामो रतिशीला हियोषितः ॥ सहस्रे किल नारीणां प्राप्येते का कदाचन ९२

णां घृतिः स्वकीया सर्वथानास्तीत्यर्थः ८० प्रहृष्टः कामको भव ८१ उपगूह आलिङ्गस्व ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ अनभिज्ञोऽप्रीतिमान् ९० । ९१ प्रकारतिशीलेति शेषः ९२

९१ लीलायं स्यात्लीलारतिमात्मनश्चच्छेद्यः अभाषत नैतादृश्यादिसाधेच्छोक्तम् ९४ एकाग्रः स्त्रीदोषान् अनुसंदधानः स्त्रियं प्रति आस्यतां तूष्णीं स्थीयतां रुचितः रुचिं प्राप्य छंदः इच्छामवतीति अभाषत त्वं रुचिज्ञा मामिच्छसि अहं त्वं रुचिज्ञो न त्वां स्पृष्टुमिच्छामीति भावः एवमपि यत्कार्यं कर्तव्यं तव तन्मे ब्रवीहि ९५ द्रक्ष्यसे स्पर्शसुखं ज्ञास्यसे ९६ । ९७ । ९८ । रूपे विरागिता विराग्यवती दृष्टिर्नारमत्तनरेमे ९९ । १०० । १ । २ । ३ ॥ इति अनुज्ञानपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ अथ सास्त्रीत्यादेरध्यायस्य तात्पर्यं कुत्सिताया

तथा शतसहस्रेषु यदिकाचित्पतिव्रता ॥ नैताजानंति पितरं न कुलं न च मातरम् ९३ न भ्रातृन् च भर्तारं न च पुत्रान् देवान् ॥ लीलायंत्यः कुलं प्रतिकूलानीव सारिद्राः ॥ दोषान्सर्वान् श्रमत्वाऽऽशुप्रजापतिरभाषत ९४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सकृदपि रेकाग्रस्तां स्त्रियं प्रत्यभाषत ॥ आस्यतां रुचितश्छंदः किंच कार्यं ब्रवीहि मे ९५ सास्त्रीप्रोवाच भगवन् द्रक्ष्यसे देशकालतः ॥ वसता वन्महाभाग कृतकृत्यो भविष्यसि ९६ ब्रह्मर्षिस्तामथोवाच सतथेति युधिष्ठिर ॥ वत्स्येऽहं यावदुत्साहो भवत्यानात्र संशयः ९७ अथर्षिरभिसंप्रेक्ष्य स्त्रियं तां जरयाऽर्दिताम् ॥ चिंतां परमिकां भेजे संतप्त इव चाभवत् ९८ यद्यदंगं हि सोऽपश्यत् स्यादविप्रर्षभस्तदा ॥ नारमत्तत्र तत्रास्य दृष्टीरूपविरागिता ९९ देवतेयं गृहस्यास्य शापात्किं नु विरूपिता ॥ अस्याश्च कारणं वेत्तुं न युक्तं सहसामया १०० इति चिंता विविक्तस्य तमर्थं ज्ञातुमिच्छतः ॥ व्यगच्छत्तदहः शेषं मनसा व्याकुलेन तु १ अथ सास्त्री तथोवाच भगवन् पश्य वैरवेः ॥ रूपं संध्याभ्रसंरक्तं किमुपस्थाप्यतां तव २ स उवाच ततस्तां स्त्रीं स्नानोदकमिहानय ॥ उपासिष्ये ततः संध्यां वाग्यतो नियतेन्द्रियः ३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुज्ञानपर्वणि अनुज्ञासनिके पर्वणि अष्टावक्रादिकसंवादे ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ सास्त्री तमुवाच बाढमेवं भवत्विति ॥ तैलं दिव्यमुपादाय स्नानशालीमुपागमत् १ अनुज्ञाता च मुनिना सास्त्री तेन महात्मना ॥ अथास्य तैलेनांगानि सर्वाण्येवाभ्यमृक्षत् २ शनैश्चोत्सादितस्तत्र स्नानशालामुपागमत् ॥ भद्रासनं ततश्चित्रं क्रूरं च गमनं नमः ३ अथोपविष्टश्च यदा तस्मिन् भद्रासने तदा ॥ स्नापयामास शनैस्तृप्तिं सुखहस्तवत् ४ दिव्यं च विधिवच्चक्रे सोपचारं मुनेस्तदा ॥ स तेन सुसुखोष्णेन तस्याहस्तसुखेन च ५ व्यतीतां रजनीं कृत्स्नां जानात्स महाव्रतः ॥ तत उत्थाय समुनिस्तदा परमविस्मितः ६ पूर्वस्यां दिशि सूर्यचसोऽपश्यदुदितं दिवि ॥ तस्य बुद्धिरियं किंतु मोहस्तत्त्वमिदं भवेत् ७ अथोपास्य सहस्रांशुं किं करोमीत्युवाच तां ॥ सा चाभूत्तरसप्रख्यं क्रूरं च मुपाहरत् ८ तस्य स्वादुतयाऽन्नस्य न प्रभूतं च कारसः ॥ व्यगमच्चाप्यहः शेषं ततः संध्याऽगमत्पुनः ९ अथ सास्त्री भगवंतं सुप्यतामित्यचोदयत् ॥ तत्र वै शयने दिव्ये तस्य तस्याश्च कल्पिते १० पृथक् वै तथा सुप्तौ सास्त्री स च मुनिस्तदा ॥ तथार्धरात्रे सास्त्री तु शयनं तदुपागमत् ११ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ न भद्रे परदारेषु मनो मे संप्रसज्जति ॥ उत्तिष्ठ भद्रे भद्रं ते स्वयं वै विरमस्व च १२

जीर्णाया अपि स्त्रियाः करस्पर्शमात्रेण विरक्तोऽपि विज्ञानवानप्यष्टावक्रोऽतीतकालं न बुबुधे काकया युवत्यां रतिसक्ता मूढा गतमायुरवभोत्स्यंत इति १ अभ्यमृक्षताभ्यंजितवती २ उत्सादितः प्रालितः ३ । ४ । ५ नाजानन् न ज्ञातवान् ६ । ७ । ८ न प्रभूतं चकार पूर्णमिति न भवति इति स्वार्थः स्पर्शासक्तो गतं दिनं मपि नाबुध्यतेति भावः ९ । १० । ११ । १२

सेति स्वातंत्र्यान्ममनतवपारदार्थदोषोऽस्तीत्यर्थः धमच्छलं परपुरुषप्रलोभनं १३ नास्तीति अग्रदत्तात्स्वां कामये इत्यर्थः १४ । १५ दोषाः कामक्रोधादयः यथेच्छकं स्वैरिणं १६ । १७ स्वतंत्रा मात्मप्रदाने इति शेषः यो धर्मः पाणिग्रहणादिसंस्कारो मायि मन्निमित्तोऽस्तु १८ । २० । २१ विजहि मामाज्ञाय २२ यथेति अहमात्मदृष्टा तेन त्वां स्मरातुरा बोधित्वमपि स्वदृष्टां तेन मां तथा भूतं विद्वतीति भावः तुभ्यं तव संगमश्चेत्युभयत्र शेषः किंतस्य मया कन्यार्थिना प्रार्थितस्य तत्कर्तृका इयं जिज्ञासामपरीक्षा किमयं सा घुरसा धुर्वेत्युत किं नेतिकाकुः विघ्न एवायं किं न भवेदपि तु विघ्नपूवेत्यर्थः २३ विघ्नत्वमेवाह आश्चर्यमिति पूर्वमतिजीर्णत्वेन दृष्टापुनः कन्येव दृश्यत इति मायारूपमाश्चर्यम् २४ एतदेवाह किमिति अत्रास्मिन् विषये किमुत्तरं श्रेष्ठतरं पूर्वपरिगृहीतस्यात्यागः उत

॥ भीष्म उवाच ॥ सा तदा तेन विप्रेण तथा तेन निवर्तिता ॥ स्वतंत्राऽस्मीत्युवाचर्षिर्न धर्मच्छलमस्ति ते १३ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ नास्ति स्वतंत्रता स्त्रीणामस्वतंत्राहियोषितः ॥ प्रजापतिमतं ह्येतन्न स्त्री स्वातंत्र्यमर्हति १४ ॥ रुयुवाच ॥ बाधते मैथुनं विप्रममभक्तिं च पश्य वै ॥ अधर्मं प्राप्स्यसे विप्रयन्मां त्वं नाभिनंदसि १५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ हरंति दोषजातानि नरं जातं यथेच्छकम् ॥ प्रभवामि सदा घृत्या भद्रे स्वशयनं व्रज १६ ॥ रुयुवाच ॥ शिरसा प्रणमे विप्रप्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ भूमौ निपतमानायाः शरणं भवमेऽनघ १७ यदि वा दोषजातं त्वं परदारेषु पश्यसि ॥ आत्मानं स्पर्शयाम्यद्य पाणिं गृहीष्वमेद्विज १८ न दोषो भविता चैव सत्ये नैतद्ब्रवीम्यहम् ॥ स्वतंत्रां मां विजानीहियो धर्मः सोऽस्तु वैमयि ॥ त्वय्यावेशितचित्ता च स्वतंत्राऽस्मि भजस्व माम् १९ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ स्वतंत्रात्वं कथं भद्रे ब्रूहि कारणमत्र वै ॥ नास्ति त्रिलोके स्त्रीकाचिद्यावै स्वातंत्र्यमर्हति २० पितारक्षति कौमारं भर्तारक्षति यौवने ॥ पुत्राश्च स्थाविरेकालेनास्ति स्त्रीणां स्वतंत्रता २१ ॥ रुयुवाच ॥ कौमारं ब्रह्मचर्यमेकन्यैवास्मिन् संशयः ॥ पत्नीं कुरुष्व मां विप्रश्च द्वां विजहि मामम २२ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ यथाममतथा तुभ्यं यथा तुभ्यं तथा मम ॥ जिज्ञासे यमृषेस्तस्य विघ्नः सत्यं किं भवेत् २३ आश्चर्यं परमं हीदं किंतु श्रेयो हि मे भवेत् ॥ दिव्याभरणवस्त्राहिकन्येयं मामुपस्थिता २४ किं त्वस्याः परमं रूपं जीर्णमासीत्कथं पुनः ॥ कन्यारूपमिहाद्यैवं किमिवात्रोत्तरं भवेत् २५ यथा परं शक्तिघृतेर्न व्युत्थास्ये कथंचन ॥ नरोचते हि व्युत्थानं सत्येनासादयाम्यहम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुज्ञानप० आनु० अष्टावक्रादिकसंवादे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न विभेति कथं सास्त्री शापाच्च परमयुतेः ॥ कथं निवृत्तो भगवांस्तद्भवान् प्रब्रवीतु मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अष्टावक्रोऽन्वपृच्छतां रूपं विकुरुषे कथम् ॥ न चानृतं ते वक्तव्यं ब्रूहि ब्राह्मणकाम्यया २ ॥ रुयुवाच ॥ द्यावापृथिव्यो र्यत्रैषा काम्या ब्राह्मणसत्तम ॥ शृणुष्व आवहितः सर्वयदिदं सत्यविक्रम ३

एतस्याः स्वीकारः कर्तव्य इति भावः २५ स्वमतमाह यथेति शक्तिः कामदमनसामर्थ्यं घृतिः पूर्वप्राप्तस्यात्यागः तदुभयं धृत्वानव्युत्थास्येऽस्याः स्वीकारं न करिष्ये व्युत्थानं धर्मातिक्रमं ममनरोचते किंतु सत्येनासादयाम्यहं दारानिति शेषः २६ ॥ इति अनुज्ञानपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ न विभेतीति १ विकुरुषेऽन्यथाऽन्यथा करोषि ब्राह्मणकाम्यया ब्राह्मणमानलिप्तया २ द्यावापृथिव्योः दिवि पृथिव्यां च यत्र स्त्रीयते तत्रैषा काम्या स्त्री पुंस्योरन्योन्यामिलाषरूपा इच्छाऽस्ति मोक्षादन्यत्रिष्कामं पदं नास्तीत्यर्थः ३

मेमया तवत्वा ३।५। ३। ७। ८ साकाम्याऽनतिक्रमणीया ९। १० ऋषिणावदान्येन ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ यथाकृषिकृतामेवराजदेयंभवत्येवंस्त्रीमतामेवदैवंपिश्यं
चक्षणमाप्ततत्स्त्रीमत्संबुक्तमकृतं चनवैधमिति कथमावेत्यंकस्यापि ऋषीणामवतीति प्रवृत्तकार्यः १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ एवंगार्हस्थ्य
हेतुकाममुक्ता गृहस्थोचितानदानधर्मान्वक्तुं श्रोतुं पात्रादिगुणान्पृच्छतिकिमित्यादिना ब्राह्मणं ब्रह्मविदं लिङ्गिनं ब्रह्मचारिणं संन्यासिनं च दंडादिलिङ्गवंतं १ स्ववृत्तिर्जीवनार्थस्वोचितावृत्तिर्न
जिज्ञासेयं प्रयुक्तामेस्थिराकृतुं तवानघ ॥ अव्युत्थानेन ते लोकाजिताः सत्यपराक्रम ४ उत्तरां मां दिशं विद्धि दृष्टं स्त्रीचापलंचते ॥ स्थविराणामपि स्त्रीणां बाधते
मैथुनज्वरः ५ तुष्टः पितामहस्तेऽद्य तथा देवाः सवासवाः ॥ सत्त्वेन च कार्येण संप्राप्तो भगवानिह ६ प्रेषितस्तेन विप्रेण कन्यापित्रा द्विजर्षभ ॥ तवोपदेशं कर्तुं वै
तच्च सर्वकृतं मया ७ क्षेमैर्गमिष्यसि गृहं श्रमश्च न भविष्यति ॥ कन्यां प्राप्स्यसि तां विप्रपुत्रिणां च भविष्यति ८ काम्यया पृष्ट्वां स्त्वं मां ततो व्याहृतमुत्तमम् ॥ अ
नतिक्रमणीया सा कृत्स्नैर्लोकैस्त्रिभिः सदा ९ गच्छ स्वसुकृतं कृत्वा किंचान्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ यावद्ब्रवीमि विप्रर्षे अष्टावक्रयथा तथम् १० ऋषिणा प्रसादिता चा
स्मितवहेतोर्द्विजर्षभ ॥ तस्य संमाननार्थमेव यिवाक्यं प्रभाषितम् ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्याः सविप्रः प्रांजलिः स्थितः ॥ अनुज्ञातस्तथा चा
पि स्वगृहं पुनराव्रजत् १२ गृहमागत्य विश्रांतः स्वजनं परिपृच्छ च ॥ अभ्यगच्छ च तं विप्रं न्यायतः कुरुनंदन १३ पृष्टश्च तेन विप्रेण दृष्टं त्वे तन्निर्दर्शनम् ॥ प्राह
विप्रतदा विप्रः सुप्रीतेनांतरात्मना १४ भवता समनुज्ञातः प्रास्थितो गंधमादनम् ॥ तस्य चोत्तरतो देशे दृष्टं मे देवतं महत् १५ तथा चाहमनुज्ञातो भवांश्चापि प्र
कीर्तितः ॥ श्रावितश्चापि तद्वाक्यं गृहं चाभ्यागतः प्रभो १६ तमुवाच तदा विप्रः सुतां प्रतिगृहाण मे ॥ नक्षत्रविधियोगेन पात्रं हि परमं भवान् १७ ॥ भीष्म उवाच ॥
अष्टावक्रस्तथेत्युक्त्वा प्रतिगृह्य च तां प्रभो ॥ कन्यां परमधर्मात्मा प्रीतिमांश्चाभवत्तदा १८ कन्यां तां प्रतिगृह्यैव भार्या परमशोभनाम् ॥ उवासमुदितस्तत्र स्वाश्र
मे विगतज्वरः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि अष्टावक्रादिकुसंवादे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
किमाहुर्भरतश्रेष्ठ पात्रं विप्राः सनातनाः ॥ ब्राह्मणं लिङ्गिनं चैव ब्राह्मणं वाऽप्यलिङ्गिनम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्ववृत्तिमभिपन्नाय लिङ्गिने चेतराय च ॥ देयमाहुर्म
हाराज उभावेतौ तपस्विनौ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रद्धया परयाऽपूतो यः प्रयच्छेद्विजातये ॥ हव्यं कथं तथादानं को दोषः स्यात्पितामह ३
॥ भीष्म उवाच ॥ श्रद्धापूतो नरस्तातदुर्दातोऽपि न संशयः ॥ पूतो भवति सर्वत्र किमु तत्त्वं महायुते ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न ब्राह्मणं परीक्षेत देवै
षु सततं नरः ॥ कव्यप्रदाने तु बुधाः परीक्ष्यं ब्राह्मणं विदुः ५

भिपन्नाय शरणीकुर्वते । लिङ्गी अलिङ्गी वा स्वधर्मसेवीयः स एव तपस्वी पात्रं चेत्त्यर्थः १ स्वधर्मनिष्ठत्वं पात्रगुणमुक्त्वा श्रद्धावत्त्वं दातृगुणमाह श्रद्धयेति द्वाभ्यां अपूतोऽपि परया श्रद्धया यदि प्रयच्छति त
द्विप्रस्य दातुरपूतत्वप्रयुक्तः को दोषः स्यात्तं वद ३ श्रद्धेवाप्यपूतत्वं करोतीत्यर्थः ४ नैति भद्रैव पूतत्वं कर्त्तव्यं चेत्तदप्यपरीक्षानविधेया स्यादित्याशयः ५

देवानां समूहाद्देवात् श्रद्धादिभ्य इत्यर्थः हव्यं देवकर्मसिध्यति फलदं भवति न तु ब्राह्मणगुणादिति भावः इत्यर्थे देवा इति शेषः देवकर्मदेवानुग्रहादेव पूर्णं भवति । श्रद्धामात्रप्रियत्वाद्देवानामिति भावः ६
पिश्यंतुकर्म ब्राह्मणानुग्रहादेव पूर्णं भवतीति तत्रानुग्रहकर्तृरितपो बलमावश्यकमित्याशयेनाह ब्राह्मणानिति लोकेषु पितृपितामहादिषु पूजनीयेषु ब्रह्मिष्ठेष्वेव ब्राह्मण्यमस्तीति विद्यादित्यर्थः । 'अग्नि
मुखा वै देवाः पाणिमुखाः पितरः' इत्याश्वलायनोदाहृतश्रुतेः श्रौतः स्मार्तौ द्यौर्वाऽग्निः स्वतः शुद्धो देवांस्तर्पयति पाणिस्तु सत्कर्मवानेव पितृस्तर्पयितुं शक्नोति नान्यथेतिकव्येष्ववश्यकीपात्रपरीक्षे
ति भावः ७ कथं केन हेतुनाऽपूर्वादीनां पंचानां पात्रत्वमिति प्रश्नार्थः ८ उत्तरे तु त्रयः अपूर्वसंबंधितपस्विनः कुलीनत्वादिगुणसप्तकयुक्ता एव पात्रत्वं भजंत परिशेषात् । यज्ञशीलविद्वांसो कर्मकृद्वैद्यपदो
दितौ कुलीनत्वादिगुणपंचकयुक्ता एव । एतेषां गुणानामभावे पात्रत्वं न कस्यापीत्यर्थः ९ एतदेव शिष्टसंमत्याग्रद्वयं तत्रेति तेजसां तेजस्विनां सर्वज्ञानामितियावत् १० लेष्टुः पांसुपिंडः त्रिभिरेव
वृत्तिर्जीवनं न स्यात्सा ब्राह्मी संपत्तस्यां त्रिवृत्त्यां याजनाध्यापनप्रतिग्रहैरेव जीवति समहान् एतेन कुलीनत्वं वैद्यत्वं च संगृहीतम् ११ ऋषीमत्त्वः ऋजुत्वं शीलपदेन संगृह्णाति सर्वे चेति १२ आनृशंस्यं कर्म

॥ भीष्म उवाच ॥ न ब्राह्मणः साधयते हव्यं देवात्प्रसिद्धयति ॥ देवप्रसादादिज्यं ते यजमानैर्न संशयः ६ ब्राह्मणान् भरतश्रेष्ठ सततं ब्रह्मवादिनः ॥ मार्कंडेयः पुरा
प्राह इति लोकेषु बुद्धिमान् ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वोऽप्यथवा विद्वान्संबंधी वा यथा भवेत् ॥ तपस्वी यज्ञशीलो वा कथं पात्रं भवेत्तु सः ८ ॥ भीष्म उवाच ॥
कुलीनः कर्मकृद्वैद्यस्तथैवाप्यानृशंस्यवान् ॥ ऋषीमत्त्वः सत्यवादी पात्रं पूर्वे च ये त्रयः ९ तत्रे मंशृणु मे पार्थ चतुर्णां तेजसां मतम् ॥ पृथिव्याः काश्यपस्याग्निर्मा
र्कंडेयस्य चैव हि १० ॥ पृथिव्युवाच ॥ यथामहार्णवे क्षिप्तः क्षिप्रं लेष्टुर्विनश्यति ॥ तथा दुश्चरितं सर्वं त्रिवृत्त्यां च निमज्जति ११ ॥ काश्यप उवाच ॥
सर्वे च वेदाः सहषड्वि रंगैः सांख्यं पुराणं च कुले च जन्म ॥ नैतानि सर्वाणि गतिर्भवति शीलव्यपेतस्य नृपद्विजस्य १२ ॥ अग्निरुवाच ॥ अधीयानः पंडितं
मन्यमानो यो विद्यया हंतियशः परेषां ॥ प्रभ्रश्यतेऽसौ चरते न सत्यं लोकास्तस्य ह्यंतवतो भवंति १३ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तु लयाद्य
तम् ॥ नाभिजानामियद्यस्य सत्यस्यार्धमवाप्नुयात् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्ता ते जग्मुराशु च त्वारोऽमित तेजसः ॥ पृथिवी काश्यपोऽग्निश्च प्रकृ
ष्टायुश्च भार्गवः १५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदि ते ब्राह्मणालोके वृत्तिनो भुंजते हविः ॥ दत्तं ब्राह्मणकामाय कथं तत्सुकृतं भवेत् १६ ॥ भीष्म उवाच ॥
आदिष्टिनो ये राजे द्रब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ भुंजते ब्रह्मकामाय व्रतलुप्ता भवंति ते १७

कृत्वं च संगृह्णाति अधीयान इति सत्यं यज्ञादिकमव्यभिचरितफलं कर्मन चरतेन करोति १३ अश्वमेधेति सत्यसंग्रहः एतेषां गुणानामेकतमस्याप्यभावे पात्रत्वं न भवतीति चतुर्णां मपि मतं न तु चत्वारिपृथ
ङ्मतानि उपक्रमेते जसां मतमित्येकवचनादंते च विसंवादादर्शनादिति भावः १४ १५ वृत्तिनो ब्रह्मचारिणः कथं तत्सुकृतं मितितदीयव्रतनाशात्स्वीयं श्राद्धं दुष्यति न वेति प्रश्नः १६ आदिष्टं द्वाद
शवर्षाणि ब्रह्मचर्यं चरेति गुर्वादेशस्तद्वंतः भोक्तुरेव व्रतलुप्यते न तु दाता प्रत्ययैति अपि तु । 'कर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः पंचाग्निब्रह्मचारिणः ॥ पितृमातृपराश्रैव ब्राह्मणाः श्राद्धसंपदः' इति 'व्रतस्थमपि दौहित्रं
श्राद्धेयस्तेन भोजयेत्' इति च स्मरणात्पुण्यभागेव भवतीति भावः । एतेन श्राद्धादन्यत्र लोभादिप्रदर्शनेन परव्रतनाशयतो दानेऽपि किंचिद्गुणं जायत इति गम्यते अतएव 'मनसा पात्रमुद्दिश्य
जलमध्ये जलं क्षिपेत् ॥ दाता तत्फलमाप्नोति प्रतिग्राही न दोषभाक्' इति पात्रादरार्थं कर्त्तव्यं तदस्मर्यते । अन्यथैतदस्मर्यते न प्येवं युधिष्ठिरेणाशंक्येतेति दिक् १७

अतोनिष्ठा अनेकांतमनेकफलाकारमित्यर्थः पात्रगुणानामनंतत्वात्केगुणानियमेनपात्रतायानिमित्ततानेषसंक्षेपेणब्रूहीतिप्रश्नार्थः १८ उत्तरमाहत्रिभिः अहिंसेति १९ । २० । २१
मेदादीनांसविष्ठांमुंकेइतिसंबंधः मेदागोमहिष्यादीनामृतानांमांसमभ्रतः । पुल्कसायेब्राह्मणादीनपिस्वभावादेवहिंसति अंतवसायिनश्चर्मकारादयः कृतमकृतवापरकीयंपापकर्मयेप्रकाशयन्ति
ब्राह्मणादयोऽपितेमेदादिगुल्याएवेतितेषामपीतिपदार्थः २२ वैश्वदेवतत्संबंधिनहंतकारं ब्रह्मचारिणेइतिसंन्यासिनोऽप्युपलक्षणम् । 'यतिश्चब्रह्मचारीचपक्वान्नस्वामिनावुमी'इतिस्मृतेः अशुमानि

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अनेकांतंबहुद्वारंधर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ किंनिमित्तंभवेदत्रतन्मेब्रूहिपितामह १८ ॥ भीष्मउवाच ॥ अहिंसासत्यमक्रोधआनृशंस्यंदम
स्तथा ॥ आर्जवंचैवराजेंद्रनिश्चितंधर्मलक्षणम् १९ येतुधर्मप्रशंसंतश्चरंतिपृथिवीभिमाम् ॥ अनाचरंतस्तद्धर्मसंकरेऽभिरताःप्रभो २० तेभ्योहिरण्यंरत्नवागाम
श्वंवाददातियः ॥ दशवर्षाणिविष्ठांसभुंक्तेनिरयमास्थितः २१ मेदानांपुल्कसानांचतथैवांतेवसायिनाम् ॥ कृतंकर्माकृतंवापिरागमोहेनजल्पतां २२ वैश्वदेवंचये
मूढाविप्रायब्रह्मचारिणे ॥ ददतेनेहराजेंद्रतेलोकानभुंजतेऽशुभान् २३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंपरंब्रह्मचर्यंचकिंपरंधर्मलक्षणं ॥ किंचश्रेष्ठतमंशौचंतन्मे
ब्रूहिपितामह २४ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्रह्मचर्यात्परंतातमधुमांसस्यवर्जनम् ॥ मर्यादायांस्थितोधर्मःशमश्चैवास्यलक्षणम् २५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ क
स्मिन्कालेचरेद्धर्मकस्मिन्कालेऽर्थमाचरेत् ॥ कस्मिन्कालेसुखीचस्यातन्मेब्रूहिपितामह २६ ॥ भीष्मउवाच ॥ कल्यमर्थनिषेवेततोधर्ममनंतरम् ॥ पश्चा
त्कामंनिषेवेतनचगच्छेत्प्रसंगिताम् २७ ब्राह्मणांश्चैवमन्येतगुरुंश्चाप्यभिपूजयेत् ॥ सर्वभूतानुलोमश्चमृदुशीलःप्रियंवदः २८ अधिकारेयदन्तंयच्चराजसुपैशु
नम् ॥ गुरोश्चालीककरणंतुल्यंतद्ब्रह्महत्यया २९ प्रहरेन्नरेंद्रेषुनहन्याद्वांतथैवच ॥ भ्रूणहत्यासमंचैवउभयंयोनिषेवते ३० नाग्निपरित्यजेज्जातुनचवेदानपरित्य
जेत् ॥ नचब्राह्मणमाक्रोशेत्समंतद्ब्रह्महत्यया ३१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशाःसाधवोविप्राःकेभ्योदत्तंमहाफलम् ॥ कीदृशानांचभोक्तव्यंतन्मेब्रूहिपितामह ३२
॥ भीष्मउवाच ॥ अक्रोधनाधर्मपराःसत्यनित्यादमेरताः ॥ तादृशाःसाधवोविप्रास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ३३ अमानिनःसर्वसहादृढार्थाविजितेंद्रियाः ॥ सर्वभूत
हितामैत्रास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ३४ अलुब्धाःशुचयोवैद्याहीमंतःसत्यवादिनः ॥ स्वकर्मनिरतायेचतेभ्योदत्तंमहाफलम् ३५ सांगांश्चचतुरोवेदानधीतेयोद्विज
र्षभः ॥ षड्भ्यःप्रवृत्तःकर्मभ्यस्तंपात्रमृषयोविदुः ३६ येत्वेवंगुणजातीयास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ॥ सहस्रगुणमाप्नोतिगुणार्हायप्रदायकः ३७ प्रज्ञाश्रुताभ्यांवृत्ते
नशीलेनचसमन्वितः ॥ तारयेत्कुलंसर्वमेकोऽपीहद्विजर्षभः ३८ गामश्वंवित्तमन्वातद्विधेप्रतिपादयेत् ॥ द्रव्याणिचान्यानितथाप्रेत्यभावेनशोचति ३९

तिष्ठेदः २३ परंश्रेष्ठं २४ शमोविषयेभ्यश्चित्रियाणानिष्टतिरेतदेवश्रेष्ठतरंशौचधर्मस्यलक्षणंमर्यादातर्गतम् २५ कल्पपूर्वाह्ने २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
षड्भ्यःअनुपदोक्तैर्भधुमांसवर्जनमर्यादाःपालनशौचःसहाध्ययनयागदानेभ्यः तान्यनुष्ठानंमृत्तइत्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ नशोचतिप्रतिपादयन् ३९

द्विजोत्तमो निर्दोषः एते पूर्वोक्तगुणाश्च तत्रयदिलम्ब्यते तर्हितारयेतेति किमु ४० निशम्यक्तास्वा ईदृशापात्रप्राप्तौ समीपस्थस्याल्पगुणस्यातिक्रमेऽपि दोषो नास्तीति भावः ४१ ॥ इति अनुशासन
पर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये ब्राह्मविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आद्येति कालादौ विहितं विशेषमिति शेषः १ । २ उपपत्तिभिरादरादिभिर्भुक्तः सन्न
३ । ४ । ५ क्षुत्क्षुतेन दूषितम् ६ निरोकारेणाऽनुज्ञातेन शूद्रेण वा ७ परिभुक्तं देवातिथिपितृपालकादीन् वर्जयित्वा भुक्तं स्वेनैव ८ । ९ आप्याहुतिपात्राभिचारणं विना १०

तारयेत्कुलं सर्वमेकोऽपीह द्विजोत्तमः ॥ किमंग पुनरेवैते तस्मात्पात्रं समाचरेत् ४० निशम्य च गुणोपेतं ब्राह्मणं साधुसंमतम् ॥ दूरादानाद्यसत्कृत्य सर्वतश्चापि धू-
जयेत् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० बहुप्राश्निके द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्राद्धकाले च दैवे चापि त्र्येऽपि च पि-
तामह ॥ इच्छामीह त्वया ख्यातं विहितं यत्सुरर्षिभिः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ दैवं पौर्वाहिकं कुर्यादपराह्ने तु पैतृकम् ॥ मंगलाचारसंपन्नः कृतशौचः प्रयत्नवान् २ म-
नुष्याणां तु मध्याह्ने प्रदद्यादुपपत्तिभिः ॥ कालहीनं तु यद्दानं तं भागं रक्षसां विदुः ३ लघितं चावलीढं च काले पूर्वंच यत्कृतम् ॥ रजस्वलाभिदृष्टं च तं भागं रक्षसां विदुः
४ अवघुष्टं च यद्भुक्तमव्रतेन च भारत ॥ पराघृष्टं तु नाचैव तं भागं रक्षसां विदुः ५ केशकीटावपतितं क्षुतं च भिरिवेक्षितम् ॥ रुदितं चावधूतं च तं भागं रक्षसां विदुः ६
निरोंकारेण यद्भुक्तं स शस्त्रेण च भारत ॥ दुरात्मना च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां विदुः ७ परोच्छिष्टं च यद्भुक्तं परिभुक्तं च यद्भवेत् ॥ दैवोपि त्र्येच स ततं तं भागं रक्षसां विदुः ८ मं-
त्रहीनं क्रियाहिनं यच्छ्राद्धं परि विष्यते ॥ त्रिभिर्वर्णैर्न रश्चेष्टं तं भागं रक्षसां विदुः ९ आज्याहुतिं विना चैव यत्किंचित्परि विष्यते ॥ दुराचारैश्च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां वि-
दुः १० ये भागं रक्षसां प्राप्तास्त उक्ता भरतर्षभ ॥ अत ऊर्ध्वं विसर्गस्य परीक्षां ब्राह्मणेशूणु २१ यावन्तः पतिता विप्रा जडोन्मत्तास्तथैव च ॥ दैवे वाऽप्यथ पित्र्ये वा
राजन्नाहंति केतनम् १२ श्वित्री क्लीबश्च कुष्ठी च तथा यक्ष्महतश्च यः ॥ अपस्मारी च यश्चांधो राजन्नाहंति केतनम् १३ चिकित्सका देव लका वृथानियमधारिणः ॥
सोमविक्रयिणश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १४ गायनानर्तकाश्चैव प्लवका वादकास्तथा ॥ कथका योधकाश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १५ होतारो वृषलानां च वृषलाध्या-
पकास्तथा ॥ तथा वृषलशिष्याश्च राजन्नाहंति केतनम् १६ अनुयोक्ता च यो विप्रोऽनुयुक्तश्च भारत ॥ नार्हतस्तावपि श्राद्धं ब्रह्मविक्रयिणो हितौ १७ अग्रणी-
र्यः कृतः पूर्ववर्णावरपरिग्रहः ॥ ब्राह्मणः सर्वविद्योऽपि राजन्नाहंति केतनम् १८ अनग्रयश्च ये विप्रास्तानि र्यातकाश्च ये ॥ स्तेनाश्च पतिताश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १९

विसर्गस्य ब्राह्मणेदानस्य पात्रभूते ११ पतिताः महापातकेन जातिबहिर्भूताः केतनं निमंत्रणम् १२ श्वित्री श्वेतवुष्टी कुष्ठी मंडलकुष्ठी यक्ष्महतो महारोगी अपस्मारी ग्रहग्रस्तः १३ देवलका देवा
र्चनवृत्तिजीविनः वृथानियमधारिणो दम्भवन्तः १४ पुत्रकाः कुर्वन्पराः कथकाः वृथालापिनः योषकाः मल्लाः १५ वृषलानां गूढ्राणां होतारो याजकाः वृषलशिष्याः गूढ्रादासाः १६ अनु
योक्ताभृतकाध्यापकः अनुयुक्तोभृतकाध्येता १७ वर्णावरपरिग्रहः शूद्रापातिः १८ अनग्रयः श्रौतस्मार्तकर्मरहिताः । ये चापेताः स्वकर्मभ्यः स्तेनास्ते पारकीर्तिताः ॥ कर्मणा देहदोषै
श्रयोनितश्चैव कुत्सिताः ॥ पतितांस्तान् विजानीयान् महापातकिनश्च ये हतिस्तेन पतिताय मोक्षौवाग्रहयौ १९

गणपूर्वाः ग्रामण्यः पुत्रिकापूर्वपुत्राः अस्यामुत्पन्नः पुत्रो मदीय इति नियमेन यादीयेतस्यां च योजातः सपुत्रिकापूर्वपुत्रः सपितृमोत्रः ऋषोमातृगोत्रोपजीवित्वाभिद्यः २० ऋणकर्ता विद्वद्यर्थधनप्र
योक्तुः कुसीदीनामा धार्मुषिकः 'समर्धधान्यमादाय महर्षयः प्रयच्छति ॥ सवेधार्मुषिको नाम हव्यकव्यबहिष्कृतः' इति स्मृतिप्रसिद्धः २१ स्त्रीपूर्वाः स्त्रीजिताः स्त्रीपण्योपजीविनो वा कांडपृष्ठो वैश्या
पतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेव निगद्यते इति यमेन व्याख्यातः । अजपाः संख्यावंदनहीनाः २२ अनुग्रहं निषिद्धानामपिकेन चिदुणेनाभ्यनुज्ञानं २३ । २४ वणिजं वणिग्गृहीतं २५ । २६ । २७
उदितः आठ्यः अस्तमितो दारिद्र्यः पूर्वाह्णकाले आठ्यः सद्यस्तस्य व्यये दारिद्र्यः एवं प्रातरलाभकालेऽस्तमितः मध्याह्णे लाभे सति उदितः अल्पदोषो विद्वत्त्वादिविशेषगुणरहितः अदाता वा २८

अपरिज्ञानपूर्वाश्च मणपूर्वाश्च भारत ॥ पुत्रिकापूर्वपुत्राश्च श्राद्धेनार्हति केतनम् २० ऋणकर्ता च यो राजन्यश्च धार्मुषिको नरः ॥ प्राणिविक्रयवृत्तिश्च राजत्राहीति
केतनम् २१ स्त्रीपूर्वाः कांडपृष्ठाश्च यावन्तो भरतर्षभ ॥ अजपा ब्राह्मणाश्च श्राद्धेनार्हति केतनम् २२ श्राद्धे दैवे च निर्दिष्टो ब्राह्मणो भरतर्षभ ॥ दातुः प्रतिग्रहीतुश्च
शृणुष्वानुग्रहं पुनः २३ चीर्णवता गुणैर्युक्ता भवेयुर्येऽपि कर्षकाः ॥ सावित्रीज्ञाः क्रियावंतस्ते राजन्केतनक्षमाः २४ क्षात्रधर्मिणमप्याजौ केतये कुलजं द्विजम् ॥
न त्वेव वणिजं तात श्राद्धे च पारिकल्पयेत् २५ अग्निहोत्री च यो विप्रो ग्रामवासी च यो भवेत् ॥ अस्तेनश्चातिथिज्ञश्च सराजन्केतनक्षमः २६ सावित्रीजपतेयस्तुत्रि
कालं भरतर्षभ ॥ भिक्षावृत्तिः क्रियावांश्च सराजन्केतनक्षमः २७ उदितस्तमितो यश्च तथैवास्तमितो दितः ॥ अहिंस्रश्चाल्पदोषश्च सराजन्केतनक्षमः २८ अ
कल्कको ह्यतर्कश्च ब्राह्मणो भरतर्षभ ॥ संसर्गे भैक्ष्यवृत्तिश्च सराजन्केतनक्षमः २९ अवतीकितवः स्तेनः प्राणिविक्रयिको वणिक् ॥ पश्चाच्च पीतवान् सोमं सराजन्केत
नक्षमः ३० अर्जयित्वा धनं पूर्वदारुणैरपि कर्मभिः ॥ भवेत्सर्वातिथिः पश्चात्सराजन्केतनक्षमः ३१ ब्रह्मविक्रयनिर्दिष्टं स्त्रियाय चार्जितं धनम् ॥ अदेयं पितृविप्रे
भ्यो यच्च क्लैव्यादुपार्जितम् ३२ क्रियमाणेऽपवर्गे च यो द्विजो भरतर्षभ ॥ न व्याहरति यद्युक्तं तस्या धर्मे गवानृतम् ३३ श्राद्धस्य ब्राह्मणः कालः प्राप्तं दधिघृतं तथा ॥
सोमक्षयश्च मांसं च दारण्यं युधिष्ठिर ३४ श्राद्धापवर्गे विप्रस्य स्वधा वै मुदिता भवेत् ॥ क्षत्रियस्यापि यो ब्रूयात्प्रीयंतां पितरस्त्विति ३५ अपवर्गे तु वैश्यस्य श्राद्ध
कर्मणि भारत ॥ अक्षय्यमभिधातव्यं स्वस्ति शुद्रस्य भारत ३६ पुण्याहवाचनं दैवं ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ एतदेव निरोकारं क्षत्रियस्य विधीयते ३७ वैश्यस्य दै
वेवक्तव्यं प्रीयंतां देवता इति ॥ कर्मणामानुपूर्व्येण विधिपूर्वकं शृणु ३८ जातकर्मादिकाः सर्वास्त्रिषु वर्णेषु भारत ॥ ब्रह्मक्षत्रे हि मंत्रोक्ता वैश्यस्य च युधिष्ठिर ३९

अकल्ककोऽर्धमिहः अपापो वा । 'कल्कपापे च भेदः' इति कोशः । अकल्क इति पाठे स्वेच्छया धर्मार्धमकल्पकः अतर्कोऽहेतुकः शुक्लतर्कपरः संसर्गसंगत्यहं गृहे ज्ञाते भैक्ष्यवृत्तिः २९ कितवो धूर्तः २०
सर्वदेवतादिकमतिथिरेव यस्य स सर्वातिथिः २१ ब्रह्मवेदः क्लैव्यादीनामप्येन मिथ्याशपथादिना वा ३१ अपवर्गे श्राद्धसमाप्ती हीयमाण इति पाठे लज्जमानः युक्तं अस्तु स्वधेत्यादिवचनं गवानृतं
अनृतगोशपथस्य पापं ३३ सोमक्षयो दर्शः आरण्यमृगादिमांसं च दामासंतं दैवं श्राद्धस्य कालः ३४ स्वधोच्यतामिति प्रदात्रा उक्ते अस्तु स्वधेति ब्राह्मणो वदेत् एवमुत्तरत्र मुदिता प्रीतिकरी पितृ
णामित्यर्थः ३५ । ३६ पुण्येति पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्स्वितियजमानेन प्रोक्ते ओं पुण्याहमस्त्विति ब्राह्मणाः पुनः संस्कारम् ३७ दैवे ओंकारस्थाने प्रीयंतां देवताः पुण्याहमस्त्विति प्रसि
द्धेदित्यर्थः कृतं क्रियामनुष्ठानकमिति यावत् वैश्यस्य च मंत्रोक्ता इत्यनुषंगः ३८ । ३९

रक्षानामेखला मौजीमुजमयी मौर्वीधनुर्ज्या बाल्वजीबल्वजस्तृणविशेषस्तन्मयी ४० धर्मोदात्तरघर्मेऽप्रतिग्रहीतुरिति वापुमौशृणु तत्राधर्ममेव सामान्यत आह ब्राह्मणस्येति एककार्षापणार्धे
अनृतवक्तुर्ब्राह्मणस्य यावानधर्मो भवति स एव चतुर्गुणः क्षत्रियस्याष्टगुणो वैश्यस्य त्रायमात्रार्धमवतीत्यर्थः सार्धश्लोकः ४१ भेति यः पूर्णस्य निमंत्रयितुरश्रातिसज्जमानः परस्याभनयवीयान् तत्र ब्रा
ह्मणेन केतितः स नृयदियवीयान् भवेत्तर्हि वृषापशुर्हिंसायाः पूर्णपापं प्राप्नुयात् । क्षत्रियादिना केतितः स नृयदियवीयान्स्यात्तर्हि वृषापशुर्हिंसायाः अर्धपापं प्राप्नुयादिति श्लोकद्वयार्थः ४२ । ४३ । ४४
आशौचः जननमरणाशौचवान् ४५ अर्थेन प्रयोजनेन तर्थाप्राप्त्यपदेशेन जीविकावर्थायो धनं लिप्सेत्कर्मार्थमेभिक्षां देहीत्यामंत्रयति दातारमभिमुखीकरोति तस्यापि अनृतगवानृतमेव स्मृतं

विप्रस्य रक्षानामौजीमौर्वीराजन्यगामिनी ॥ बाल्वजीहो वैश्यस्य धर्मेषु युधिष्ठिर ४० दातुः प्रतिग्रहीतुश्च धर्माधर्माविमौशृणु ॥ ब्राह्मणस्यानृतोऽधर्मः प्रोक्तः
पातकसंज्ञितः ॥ चतुर्गुणः क्षत्रियस्य वैश्यस्याष्टगुणः स्मृतः ४१ नान्यत्र ब्राह्मणोऽश्रियात्पूर्वविप्रेण केतितः ॥ यवीयान्पशुर्हिंसायां तुल्यधर्मो भवेत्सहि ४२ तथा
राजन्यवैश्याभ्यां यद्यश्रियात्तु केतितः ॥ यवीयान्पशुर्हिंसायां भार्गवसमवाप्नुयात् ४३ दैवं वाऽप्यथवा पित्र्यं योऽश्रियाद्ब्राह्मणादिषु ॥ अस्नातो ब्राह्मणो राजं
स्तस्याधर्मो गवानृतम् ४४ आशौचो ब्राह्मणो राजन्योऽश्रियाद्ब्राह्मणादिषु ॥ ज्ञानपूर्वमथो लोभात्तस्याधर्मो गवानृतम् ४५ अर्थेनान्येन यो लिप्सेत्कर्मार्थं चैव
भारत ॥ आमंत्रयति राजेन्द्र तस्याधर्मोऽनृतं स्मृतम् ४६ अवेदव्रतचारित्रास्त्रिभिर्वर्णैर्युधिष्ठिर ॥ मंत्रवत्परिविष्यंते तस्याधर्मो गवानृतम् ४७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पित्र्यं वाऽप्यथवा दैवं दीयते यत्पितामह ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं दत्तं केषु महाफलम् ४८ ॥ भीष्म उवाच ॥ येषां दाराः प्रतीक्षंते सुवृष्टिभिवर्षकाः ॥ उच्छेषपरिशेषं
हितान्भोजययुधिष्ठिर ४९ चारित्रनिरताराजन्ये कृशाः कृशवृत्तयः ॥ अर्थिनश्चोपगच्छंति तेषु दत्तं महाफलम् ५० तद्भक्तास्तद्गृहाराजंस्तद्बलास्तदपाश्रयाः ॥
अर्थिनश्च भवंत्यर्थे तेषु दत्तं महाफलम् ५१ तत्स्वरेभ्यः परेभ्यो वा ये भयार्ता युधिष्ठिर ॥ अर्थिनो भोक्तुमिच्छंति तेषु दत्तं महाफलम् ५२ अकल्ककस्य विप्रस्य रौक्ष्यात्क
रुतात्मनः ॥ बटवो यस्य भिक्षंति तेषु दत्तं महाफलम् ५३ हस्तस्वाहृतदाराश्च ये विप्रादेशसंग्रहे ॥ अर्थार्थमभिगच्छंति तेषु दत्तं महाफलम् ५४ व्रतिनो नियमस्था
श्च ये विप्राः श्रुतसंमताः ॥ तत्समाभ्यर्थ्यमिच्छंति तेषु दत्तं महाफलम् ५५ अत्युक्तांताश्च धर्मेषु पापंडसमयेषु च ॥ कृशप्राणाः कृशधनास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५६

४६ वेदव्रतचारित्र्यं च येषां नास्ति ते येन मंत्रवत् मंत्रयुक्तं यथास्यात्तथा श्राद्धे परिविष्यंते तस्य ४७ । ४८ भोजनपात्रेऽग्निष्टमुच्छेषः तेन सहितं परिशेषं स्थाल्यामवशिष्टं प्रतीक्षंते येषां पाकपर्याप्त
मेव धान्यादिकमस्ति न कुसूलादौ तान्भोजय ४९ । ५० तद्भक्ताः चारित्रमेव भक्तोऽनृतं ब्रह्मजीवनं येषां ते तद्गृहाः तदेव गृहे कुर्यादौ येषां ते बलं हललोके दोषाभिभवसामर्थ्यं अपाश्रयः परलो
कगमनालंबनं अर्थे प्रयोजने सत्येवार्थिनो भवंति न संग्रहार्थं ५१ । ५२ रौक्ष्यात् दारिद्र्यात् करुतः आत्मेवात्मा जीवनमत्र हस्ते गृहीता न स्य बटवः क्षुवार्ताः मह्यं देहिमह्यं देहीतियाचंते ते
भ्योऽतिदरिद्रेभ्यः ५३ कृतेति पाठेऽपि कृतं हिंसितं दूरीकृतं हतमित्येवार्थः ५४ । ५५ चः पादपूरणार्थः पापंडानां समयो मर्यादायेषु मेषु तत्र अत्युक्ताः अत्यंतततो दूरे स्थिताः ५६

सूचकाश्चैव स्पृहयन्ति तस्मात् अतएव न चतुर्षीं स्वादुस्वेनाभीप्सितत्वाद्ब्रह्मस्य किं दुर्गतां पूरणं वा कथं चित्कर्तव्यं तच्च स्वयमेवेश्वरेण कर्तव्यमित्याशयवन्त इत्यर्थः ५७ । ५८ । ५९ अमर्षादमयनिष्ठ
तिरूपं प्रयोजनम् ६० अभिमर्शिनो जाराः प्रयोक्तारः हर्त्रा अभिमर्शिनोर्दूताः ६१ परेषां दोषस्येति शेषः ६२ । ६३ । ६४ आज्ञायाश्छेदमित्येकदेशानुपगमः कुर्वतीति शेषः ६५ सूचकाराजगामिवै
शुन्यवादिनः सेतुः आर्यमर्यादा ६६ पाषंडाः वेदविरोधिनः शाक्यादयः दूषकाः सतानिंदकाः समयानां धर्मसंकेतानां प्रत्यवसिताः आकूटपतिताः ६७ विषमाः जनविरोधिनो व्यवहारादयो वेपांति

कृतसर्वस्वहरणानिर्दोषाः प्रभविष्णुभिः ॥ स्पृहयन्ति च भुक्ताऽन्तेषु दत्तमहाफलम् ५७ तपस्विनस्तपोनिष्ठास्तेषां भैक्षचराश्वये ॥ अर्थिनः किंचिदिच्छन्ति
तेषु दत्तमहाफलम् ५८ महाफलविधिर्दानेश्च तस्ते भरतर्षभ ॥ निरयं येन गच्छन्ति स्वर्गं चैवाहितच्छृणु ५९ सुवर्धमभयार्थं वावर्जयित्वा युधिष्ठिर ॥ येऽनृतं कथ
यन्ति स्म ते वै निरयगामिनः ६० परदाराभिहर्तारः परदाराभिर्मर्शिनः ॥ परदारप्रयोक्तारस्ते वै निरयगामिनः ६१ ये परस्वापहर्तारः परस्वानां च नाशकाः ॥
सूचकाश्च परेषां ये ते वै निरयगामिनः ६२ प्रपाणां च सभानां च संक्रमाणां च भारत ॥ आगाराणां च भेत्तारो नरानिरयगामिनः ६३ अनाथां प्रमदां बालां वृद्धां भी
तां तपस्विनीम् ॥ वंचयन्ति नरा ये च ते वै निरयगामिनः ६४ वृत्तिच्छेदं दृष्ट्वा दृष्ट्वा दंदारच्छेदं च भारत ॥ मित्रच्छेदं तथाऽऽज्ञायास्ते वै निरयगामिनः ६५ सूचकाः
सेतुभेत्तारः परवृत्त्युपजीवकाः ॥ अकृतज्ञाश्च मित्राणां ते वै निरयगामिनः ६६ पाषंडादूषकाश्चैव समयानां च दूषकाः ॥ ये प्रत्यवसिताश्चैव ते वै निरयगामिनः ६७
विषमव्यवहाराश्च विषमाश्चैव वृद्धिषु ॥ लाभेषु विषमाश्चैव ते वै निरयगामिनः ६८ दूतसंव्यवहाराश्च निष्परीक्षाश्च मानवाः ॥ प्राणिर्हि स प्रवृत्ताश्च ते वै निरयगा
मिनः ६९ कृताशंकृतानिर्देशंकृतभक्तंकृतश्रमम् ॥ भेदैर्येव्यपकर्षन्ति ते वै निरयगामिनः ७० पर्यश्रन्ति च ये दारान्निभृत्यातिथींस्तथा ॥ उत्सन्नपितृदेव्यया
स्ते वै निरयगामिनः ७१ वेदविक्रयिणश्चैव वेदानां चैव दूषकाः ॥ वेदानालिखकाश्चैव ते वै निरयगामिनः ७२ चातुराश्च म्यबाह्याश्च श्रुतिबाह्याश्च ये नराः ॥ विक
र्माश्च जीवन्ति ते वै निरयगामिनः ७३ केशविक्रयिकाराजन्विषविक्रयिकाश्च ये ॥ क्षीरविक्रयिकाश्चैव ते वै निरयगामिनः ७४ ब्राह्मणानां गवांचैव कन्यानां च युधि
ष्ठिर ॥ येऽंतर्यांतिकार्येषु ते वै निरयगामिनः ७५ शस्त्रविक्रयिकाश्चैव कर्तारश्च युधिष्ठिर ॥ शल्यानां धनुषांचैव ते वै निरयगामिनः ७६ शिलाभिः शंकुभिर्वापि
श्वभैर्वा भरतर्षभ ॥ ये मार्गमनुरुंधन्ति ते वै निरयगामिनः ७७ उपाध्यायाश्च भृत्याश्च भक्ताश्च भरतर्षभ ॥ येत्यजंत्यविकारांस्त्रींस्ते वै निरयगामिनः ७८ अप्राप्तद
मकाश्चैव नासानां विधकाश्च ये ॥ बंधकाश्च पशूनां ये ते वै निरयगामिनः ७९

६८ । ६९ कृताशंदासमर्थिनं वा कृतनिर्देशं निर्देशः तुभ्यमिदं दास्यामीति प्रतिज्ञा साकृता यस्मै इति समासः भक्तं वेतनं व्यपकर्षति पत्युः सकाशाद्दूरीकुर्वति ७० पर्यश्रन्ति परित्यज्याभ्रंति ७१ । ७२
विकर्मभिः स्वस्य निषिद्धैः कर्मभिः ७३ केशाश्चामरकंबलादयः ७४ अंतर्यांति अंतराया भवंति ७५ कर्तारः शस्त्रशल्यादीनां ७६ । ७७ । ७८ अप्राप्तः अदातः । 'प्राप्तं लब्धे
समंजसे' इति मेदिनी पशूनां युगेन गोण्याश्च दमर्दनेन वा बलीर्ययोर्नाशका अप्राप्तदमकाः ७९

८० । ८१ । ८२ । ८३ सर्वे ज्विति ये ब्राह्मणातिक्रमन् कुर्वन्ति ते स्वर्गगामिन इत्यर्थः ८४ । ८५ । ८६ आज्ञायास्ते कटाक्षः ८७ । ८८ मधुसौत्रं ८९ कर्तारः पालनकर्तारः ९० कुटुंबानां दातारः परविवाहकर्तारः ९१ । ९२

अगोप्ताश्च राजानो बलिषद्भ्रातृगतस्कराः ॥ समर्थाश्चाप्यदातारस्ते वै निरयगामिनः ८० क्षांतान् दातांस्तथा प्राज्ञान् दीर्घकालं सहोषितान् ॥ त्यजन्ति कृतकृत्या
ये ते वै निरयगामिनः ८१ बालानामथ वृद्धानां दासानां चैव ये नराः ॥ अदत्त्वा भक्षयन्त्यग्रे ते वै निरयगामिनः ८२ एते पूर्वविनिर्दिष्टाः प्रोक्तानिरयगामिनः ॥ भा
गिनः स्वर्गलोकस्य वक्ष्यामि भरतर्षभ ८३ सर्वेष्वेव तु कार्येषु दैवपूर्वेषु भारत ॥ हन्ति पुत्रान् पशून् कृत्स्नान् ब्राह्मणातिक्रमः कृतः ८४ दानेन तपसा चैव सत्येन च युधि
ष्ठिर ॥ ये धर्ममनुवर्तन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ८५ शुश्रूषाभिस्तपोभिश्च विद्यामादायमास्त ॥ ये प्रतिग्रहानि स्नेहास्ते नराः स्वर्गगामिनः ८६ भयात्पापात्तथा वा
धादारिद्र्याद्व्याधिर्धर्षणात् ॥ यच्छते प्रतिमुच्यन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ८७ क्षमावंतश्च धीराश्च धर्मकार्येषु चोत्थिताः ॥ मंगलाचारसंपन्नाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः
८८ निवृत्ता मधुमांसभ्यः परदारभ्य एव च ॥ निवृत्ताश्चैव मद्येभ्यस्ते नराः स्वर्गगामिनः ८९ आश्रमाणां च कर्तारः कुलानां चैव भारत ॥ देशानां नगराणां च ते नराः
स्वर्गगामिनः ९० वस्त्राभरणदातारो भक्तपानाद्दास्तथा ॥ कुटुंबानां च दातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९१ सर्वहिंसानिवृत्ताश्च नराः सर्वसहाश्च ये ॥ सर्वस्याश्रयभू
ताश्च ते नराः स्वर्गगामिनः ९२ मातरं पितरं चैव शुश्रूषन्ति जितेंद्रियाः ॥ भ्रातॄणां चैव सस्नेहास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९३ आढ्याश्च बलवंतश्च यौवनस्थाश्च भारत ॥ ये वै
जितेंद्रिया धीरास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९४ अपराधिषु सस्नेहा मृदुवो मृदुवत्सलाः ॥ आराधनसुखाश्चापि पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९५ सहस्रपरिवेष्टारस्तथैव च सहस्र
दाः ॥ भ्रातारश्च सहस्राणां ते नराः स्वर्गगामिनः ९६ सुवर्णस्य च दातारो गवांच भरतर्षभ ॥ यानानां वाहनानां च ते नराः स्वर्गगामिनः ९७ वैवाहिकानां द्रव्या
णां प्रेष्याणां च युधिष्ठिर ॥ दातारो वाससांचैव ते नराः स्वर्गगामिनः ९८ विहारावसथोद्यानकूपारामसभाप्रपाः ॥ वप्राणां चैव कर्तारस्ते नराः स्वर्गगामिनः ९९
निवेशनानां क्षेत्राणां वसतीनां च भारत ॥ दातारः प्रार्थितानां च ते नराः स्वर्गगामिनः १०० रसानां चाथवीजानां धान्यानां च युधिष्ठिर ॥ स्वयमुत्पाद्यदातारः पु
रुषाः स्वर्गगामिनः १ यस्मिंस्तमिन्कुले जाता बहु पुत्राः शतायुषः ॥ सानुक्रोशाजितक्रोधाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः २ एतदुक्तममुत्रार्थं दैवपित्र्यं च भारत ॥ दान
धर्मचदानस्य यत्पूर्वमृषिभिः कृतम् १०३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे स्वर्गनरकगामिवर्णने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ इदमेतत्त्वतो राजन् वक्तुमर्हसि भारत ॥ अहिंसयित्वाऽपि कथं ब्रह्महत्याविधीयते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ व्यासमामं त्रयराजेंद्रपुराय त्वष्टृष्टवानहम्
तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि तदिहैकमनाः शृणु २ १३ । १४ आराधनेन इतरान् सुखयन्ति ते तथा १५ । १६ । १७ द्रव्याणां वध्वलंकारादीनां प्रेष्याणां वासीदासानां १८ । १९ । १०० । ११२ दानस्य प्रत्यर्प

णस्य दानं च तद्धर्मचेति शोधको धर्मः । 'स्याद्धर्ममस्त्रिषाम्' इत्यमरः अमुत्रार्थपरलोकफलं ३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भा० त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ इदमेतत्त्वतो राजन् वक्तुमर्हसि भारत ॥ अहिंसयित्वाऽपि कथं ब्रह्महत्याविधीयते १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्द्धिने चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ तीर्थानामिरयध्यायस्य तात्पर्यदरिद्राणां बाह्यधर्मसाधनतीर्थाटनाद
न्यन्नास्तीति श्रोतुमिच्छामि तीर्थानीत्यर्थात् १।२ तीर्थवंशं तीर्थसंघम् ३।४ तीर्थेभ्यः तीर्थान्युद्दिश्य पावनानि नैवेदिधर्मसंज्ञयोऽस्ति ५ प्रेत्यभावे जन्मांतरे १ मुनिवद्भवेत् मुनीनां गतिं लभेत्तरयः
चतुर्थस्त्वं वसिष्ठस्य तत्त्वमाख्याहि मे मुने ॥ अहिंसयित्वा केनेह ब्रह्महत्याविधीयते ३ इति पृष्ठो मयाराज न पराशरशरीरजः ॥ अब्रवीन्निपुणो धर्मे निःसंशय मनुत
मम् ४ ब्राह्मणं स्वयमाहूय भिक्षार्थे कृशवृत्तिनम् ॥ ब्रूयाद्वास्तीति यः पश्चात्तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ५ मध्यस्थस्येह विप्रस्य योऽनूचानस्य भारत ॥ वृत्तिहरति दुर्बु
द्धिस्तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ६ गोकुलस्य नृपार्तस्य जलार्थे वसुधाधिप ॥ उत्पादय तियो विघ्नं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ७ यः प्रवृत्तां श्रुतिं सम्यक्शास्त्रं वा मुनिभिः कृतम् ॥
दूषयत्यनभिज्ञाय तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ८ आत्मजं रूपसंपन्नं महीती स दशेवरे ॥ न प्रयच्छति यः कन्यां तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ९ अधर्मनिरतो मूढो मिथ्यायो वै
द्विजातिषु ॥ दद्यान्मर्मातिगं शोकं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् १० वक्षुषा विप्रहणि स्य पंगुलस्य जडस्य वा ॥ हरेत यो वै सर्वस्वं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ११ आश्रमे वा व
ने वाऽपि ग्रामे वा यदिवपुरे ॥ अग्निं समुत्तृजेन्मोहात् तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे ब्रह्मप्रकथने चतुर्विंशोऽ
ध्यायः ॥ २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तीर्थानां दर्शनं श्रेयः स्नानं च भरतर्षभ ॥ श्रवणं च महाप्राज्ञ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि भ
रतर्षभ ॥ वकुमर्हसि मे तानि श्रोताऽस्मि नियतं प्रभो २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इमं मंगिरसा प्रोक्तं तीर्थवंशं महाद्युते ॥ श्रोतुमर्हसि भद्रं ते प्राप्स्यसे धर्ममुत्तमम् ३ तपो
वनगतं विप्रमभिगम्य महामुनिम् ॥ पप्रच्छांगिरसं धीरं गौतमः संशितव्रतः ४ अस्ति मे भगवन् कश्चित् तीर्थेभ्यो धर्मसंज्ञयः ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तन्मेशं समहामु
ने ५ उपस्पृश्य फलं किं स्यात्तेषु तीर्थेषु वै मुने ॥ प्रेत्यभावे महाप्राज्ञ तद्यथाऽस्ति तथा वद ६ ॥ अंगिर उवाच ॥ सप्ताहं च द्रभागां वै वितस्ता मूर्ध्नि मालिनीम् ॥
विगाह्यै निराहारो निर्मलो मुनिवद्भवेत् ७ काश्मीरमंडलेन चोयाः पतंति महानदम् ॥ तानदीः सिंधुमासाद्य शीलवान् स्वर्गमाप्नुयात् ८ पुष्करं च प्रभासं च नैमिषं
सागरोदकम् ॥ देविकां मिद्रमार्गं च स्वर्णविंदुं विगाह्य च ९ विबोध्यते विमानस्थः सोऽप्सरोगैः भिरभिद्युतः ॥ हिरण्यविंदुं विक्षोभ्य प्रयतश्चाभिवाद्य च १० कुशेशं
च देवं तं धूयते तस्य किल्बिषम् ॥ इन्द्रतोयां समासाद्य गंधमादनसन्निधौ ११ करतोयां कुरंगे च त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति विगाह्य प्रयतः शुचिः
१२ गंगाद्वारे कुशावर्ते बिलके नीलपर्वते ॥ तथा कनखले स्नात्वा धूतपाप्मादिवं जेत १३ अपाहद उपस्पृश्य वाजिमेधफलं लभेत् ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधः सत्यसं
धस्त्वहिंसकः १४ यत्र भागीरथी गंगा पतते दिशमुत्तराम् ॥ महेश्वरस्य त्रिस्थाने यो नरस्त्वभिषिच्यते १५ एकमासं निराहारः स पश्यति हि देवताः ॥
सप्तगंगेत्रिगंगे च इंद्रमार्गे च तर्पयन् १६

७ नंदसिंधुश्च ८।९।१०।११।१२ गंगाद्वारादयोऽत्र ब्रह्मगिरौ गोदावर्षं नुगता पद्माद्याः भागीरथीमाहात्म्यस्य अग्रे स्वातंत्र्येण वर्ण्यमानत्वात् १२।१३ त्रिस्थाने स्वभृत्युपाताले १५।१६

१७।१८।१९।२० रूपवर्धसोऽसमाहारः रूपवर्धस्कं वर्धस्तेजः २१।२२।२३।२४।२५ ब्रह्मनां जंगमानाश्च २६।२७।२८।२९ अंतर्धानफलं गंधर्वादिभोगम् ३०।३१।३२।३३
३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१ गंगायां गंगायां तं गतेऽश्मपृष्ठे तं शिलायां वेकां ब्रह्महत्यां व्यपोह्य मिरविदेमि श्रितोऽविदोऽलाभो यत्र तस्मिन् सुखं गंधर्वादिभोगं पर्वते द्वितीयां ब्रह्महत्यां
सुधां वै लभते भोक्तुं यो नरो जायते पुनः ॥ महाश्रम उपस्पृश्य योऽग्निहोत्रपरः शुचिः १७ एकमासं निराहारः सिद्धिमाप्तेन स ब्रजेत् ॥ महाहद उपस्पृश्य भृगुतुंगे त्व
लोलुपः १८ त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ कन्याकूप उपस्पृश्य बलाकायां कृतोदकः १९ देवेषु लभते कीर्तित्यं शसाच विराजते २० देविकायामुप
स्पृश्य तथा सुंदरिकाहदे ॥ अश्विन्यां रूपवर्धस्कं प्रेत्यै लभते नरः २१ महागंगामुपस्पृश्य कृतिकां गारके तथा ॥ पक्षमेकं निराहारः स्वर्गमाप्नोति निर्मलः २२
वैमानिक उपस्पृश्य किंकिणीकाश्रमे तथा ॥ निवासेऽप्सरसां दिव्ये कामचारी महीयते २३ कालिकाश्रममासाद्य विपाशायां कृतोदकः ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधः स्रिरात्रं
मुच्यते भवात् २४ आश्रमे कृतिकानां तु स्नात्वा यस्तर्पयेत्पितृन् ॥ तोषयित्वा महादेवं निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् २५ महापुर उपस्पृश्य त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ त्र
सानां स्थावराणां च द्विपदानां भयं त्यजेत् २६ देवदारुवने स्नात्वा धूतपाप्मा कृतोदकः ॥ देवलोकमवाप्नोति स त्रिरात्रोपोषितः शुचिः २७ शरस्तंबे कुशस्तंबे द्रोणशर्म
पदे तथा ॥ अपां प्रपतनासेवी सेव्यते सोऽप्सरोगणैः २८ चित्रकूटे जनस्थाने तथा मंदाकिनीजले ॥ विगाह्यै निराहारो राजलक्ष्म्यानिषेव्यते २९ श्यामाया
स्त्वाश्रमं गत्वा उषित्वा चाभिषिच्य च ॥ एकपक्षं निराहारस्त्वं तं धानं फलं लभेत् ३० कौशिकीं तु समासाद्य वायुभक्षस्त्वलोलुपः ॥ एकविंशतिरात्रेण स्वर्गमारोहते
नरः ३१ मतंगवाप्यायः स्नायादेकरात्रेण सिध्यति ॥ विगाहति ह्यनालं बंधकं वै सनातनम् ३२ नैमिषे स्वर्गं तीर्थे च उपस्पृश्य जितेन्द्रियः ॥ फलं पुरुषमेधस्य लभे
न्मासं कृतोदकः ३३ गंगाहद उपस्पृश्य तथा चैवोत्पलावने ॥ अश्वमेधमवाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३४ गंगायमुनयोस्तीर्थे तथा कालं जरे गिरौ ॥ दशाश्वमेधा
नाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३५ षष्ठिहद उपस्पृश्य चान्नदानां द्विशिष्यते ॥ दशतीर्थं सहस्राणितिस्रः कोट्यस्तथाऽपराः ३६ समागच्छंति माध्यातु प्रयागे भरत
र्षभ ॥ माघमासं प्रयागे तु नियतः संशितव्रतः ३७ स्नात्वा तु भरतश्रेष्ठ निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ॥ मरुद्गण उपस्पृश्य पितृणामाश्रमे शुचिः ३८ वैवस्वतस्य तीर्थे च
तीर्थभूतो भवेन्नरः ॥ तथा ब्रह्मसरोज्या भागीरथ्यां कृतोदकः ३९ एकमासं निराहारः सोमलोकमवाप्नुयात् ४० उत्पातके नरः स्नात्वा अष्टावक्रे कृतोदकः ॥ द्वाद
शाहं निराहारो नरमेधफलं लभेत् ४१ अश्मपृष्ठे गयायां च निरविदे च पर्वते ॥ तृतीयां कौंचपद्यां च ब्रह्महत्यां विशुध्यते ४२ कलविक उपस्पृश्य विद्याच्च बहुशोजलम् ॥
अग्नेः पुरे नरः स्नात्वा अग्निकन्यापुरे वसेत् ४३ करवीरपुरे स्नात्वा विशालायां कृतोदकः ॥ देवहद उपस्पृश्य ब्रह्मभूतो विराजते ४४ पुनरावर्तनं दां च महानं दां च सेव्यं वै ॥
नंदने सेव्यते दांतस्त्वप्सरोगैः भिरहिंसकः ४५ उर्वशी कृतिकायोगे गत्वा चैव समाहितः ॥ लौहित्ये विधिवत् स्नात्वा पुंडरीकफलं लभेत् ४६ निरस्य कौंचपदी तिसर्वे
पाविष्णुपदादीनामुपलक्षणं तेषु तृतीयां ब्रह्महत्यां स कृद्रयांगतपः विशुध्यते हत्यानाशयित्वा पूतो भवति ४७।४८।४९।५० उर्वशी उर्वशी तीर्थं कृतिकायोगे कार्तिक्यां पौर्णमास्याम् ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ कुमारीःकुमारीसंज्ञकतीर्थ ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ शरीरमिति विधिपूर्वकमात्मश्राद्धादिकंकृत्वाअनाशकेअनशनत्र
तेकृतेसतिबुद्धिपूर्वकमत्रैवशरीरमुत्सृजेत्ततीव्ररोगाद्यनभिभूतस्याप्येतन्मरणविधीयते अधुवमितिवाक्यशेषात् तदपिवेदांतगस्यज्ञाततत्त्वस्यशरीरधारणेप्रयोजनमपश्यतएव इतरेषांविहमरणरो
रामहृदउपस्पृश्यविपाशायांकृतोदकः ॥ द्वादशाहंनिराहारःकल्मषाद्विप्रमुच्यते ४७ महाहृदउपस्पृश्यशुद्धेनमनसानरः ॥ एकमासंनिराहारोजमदग्निग
तिलभेत् ४८ विंध्येसंताप्यचात्मानंसत्यसंधस्त्वहिंसकः ॥ विनयात्तपआस्थायमासेनैकेनसिध्यति ४९ नर्मदायामुपस्पृश्यतथाशूपांकोदके ॥ एकपक्षंनिरा
हारोराजपुत्रोविधीयते ५० जंबूमार्गेत्रिभिर्मसैःसंयतःसुसमाहितः ॥ अहोरात्रेणचैकेनसिद्धिंममधिगच्छति ५१ कोकामुखेविगाह्याथगत्वाचांजलिकाश्रमम् ॥
शाकभक्षश्चरिवासाःकुमारीविंदतेदश ५२ वैवस्वतस्यसदनंनसगच्छेत्कदाचन ॥ यस्यकन्याहृदेवासोदेवलोकंसगच्छति ५३ प्रभासेत्वेकरात्रेणअमावा
स्यांसमाहितः ॥ सिध्यतेतुमहाबाहोयोनरोजायतेऽमरः ५४ उज्जानकउपस्पृश्यअष्टिषेणस्यचाश्रमे ॥ पिगायाश्चाश्रमेस्नात्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ५५ कुल्या
यांसमुपस्पृश्यजम्बाचैवाधमर्षणम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोतित्रिरात्रोपोषितोनरः ५६ पिंडारकउपस्पृश्यएकरात्रोपोषितोनरः ॥ अग्निष्टोममवाप्नोतिप्रभातांशर्वरी
शुचिः ५७ तथाब्रह्मसुरोगत्वाधर्मारण्योपशोभितम् ॥ पुंडरीकमवाप्नोतिउपस्पृश्यनरःशुचिः ५८ मैनाकेपर्वतेस्नात्वातथासंध्यामुपास्यच ॥ कामंजित्वाच
वैमांसं सर्वयज्ञफलंलभेत् ५९ कालोदकंनदिकुंडंतथाचोत्तरमानसम् ॥ अभ्येत्ययोजनशताहूणहाविप्रमुच्यते ६० नदीश्वरस्यभूर्तितुहङ्गामुच्येतकिल्बिषैः ॥
स्वर्गमार्गेनरःस्नात्वाब्रह्मलोकंसगच्छति ६१ विरुयातोहिमवान्पुण्यःशंकरश्चशुरोगिरिः ॥ आकरःसर्वरत्नानांसिद्धचारणसेवितः ६२ शरीरमुत्सृजेत्तत्रविधिपूर्व
मनाशके ॥ अधुवंजीवितज्ञात्वायोवैवेदांतगोद्विजः ६३ अभ्यर्च्यदेवतास्तत्रनमस्कृत्यमुनींस्तथा ॥ ततःसिद्धोदिवंगच्छेद्ब्रह्मलोकंसनातनम् ६४ कामंक्रो
धंचलोभंचयोजित्वातीर्थमावसेत् ॥ नतेनकिंचिन्नप्राप्तंतीर्थाभिगमनाद्भवेत् ६५ यान्यगम्यानितीर्थानिदुर्गाणिविषमाणिच ॥ मनसातानिगम्यानि सर्वतीर्थ
समीक्षया ६६ इदंमेध्यमिदंपुण्यमिदंस्वर्गमनुत्तमम् ॥ इदंरहस्यंवेदानामाग्राव्यंपावनंतथा ६७ इदंदद्याद्विजातीनांसाधोरात्माहितस्यच ॥ सुहृदांचजपे
त्कर्णेशिष्यस्यानुगतस्यच ६८ दत्तवान्गौतमस्यैतदंगिरावैमहातपाः ॥ अंगिराःसमनुज्ञातःकाश्यपेनचधीमता ६९ महर्षीणामिदंजप्यंपावनानांतथोत्त
मम् ॥ जपंश्चाभ्युत्थितःशश्वन्निर्मलःस्वर्गमाप्नुयात् ७० इदंयश्चापिशृणुयाद्रहस्यंत्वंगिरोमतम् ॥ उत्तमेचकुलेजन्मलभेज्जातीश्वसंस्मरेत् ७१ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास० दानधर्मेअंगिरसतीर्थयात्रायांपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ गादिमहानिभितेसत्येवमहापातकप्रायाश्चित्तार्थवाउचित्तान्ययेतिव्याख्यातं
प्रागेववनपर्वणि ६३ । ६४ । ६५ । ६६ इदंतीर्थसेवनं मेध्यंयज्ञफलप्रदं पुण्यंपापघ्नं अतएवस्वर्गं आग्राव्यंआग्रावःस्नानमिच्छत्यः आमाष्यमितिपाठेरहस्यत्वादवाच्यं स्वार्थेऽप्यत्र ६७ । ६८
समनुज्ञातःप्रार्थितः काश्यपेनएतद्विज्ञातुकाभेनेतिशेषः ६९ । ७० । ७१ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिमीळकंडीयेभारतमाध्वरीपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥

बृहस्पतीत्यध्यायःसर्वतीर्थश्रेष्ठांगमांकययितुं प्रवर्ततेइतोऽन्यतीर्थांतरं नास्तीतिस्पष्टयन् १ यदास्पृच्छतदेवाजगमुरितिद्वितियेनयत्तदोरध्याहारेणान्वयः यस्यप्रभमात्रेणसिद्धानांदर्शनंभवति
वैशंपायनउवाच ॥ बृहस्पतिसमंबुद्ध्याक्षमयाब्रह्मणःसमम् ॥ पराक्रमेशक्रसममादित्यसमतेजसम् १ गंगेयमर्जुनेनाजौनिहतंभूरितेजसम् ॥ भ्रातृभिःसहि
तोऽन्यैश्चपर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः २ शयानंवीरशयनेकालाकांक्षिणमच्युतम् ॥ आजगमुर्भरतश्रेष्ठंद्रष्टुकामामहर्षयः ३ अत्रिर्वसिष्ठोऽथभृगुःपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ॥
अंगिरागौतमोऽगस्त्यःसुमतिःसुयतात्मवान् ४ विश्वामित्रःस्थूलगिराःसंवर्तःप्रमतिर्दमः ॥ बृहस्पत्युशनोव्यासाश्चयवनःकाश्यपोधुवः ५ दुर्वासाजमदग्निश्च
मार्कण्डेयोऽथगालवः ॥ भरद्वाजोऽथरैभ्यश्चयवक्रीतास्त्रितस्तथा ६ स्थूलाक्षःशबलाक्षश्चकण्वोमेधातिथिःकृशः ॥ नारदःपर्वतश्चैवसुधन्वाथैकतोद्विजः ७
नितंभूर्भुवनोधीम्यःशतानंदोऽकृतव्रणः ॥ जामदग्न्यस्तथारामःकचश्चैत्येवमादयः ८ समागतामहात्मानोभीष्मंद्रष्टुमहर्षयः ॥ तेषामहात्मनांपूजामागतानां
युधिष्ठिरः ९ भ्रातृभिःसहितश्चक्रेयथावदनुपूर्वशः ॥ तेषूपजिताःसुखासीनाःकथाश्चकुर्महर्षयः १० भीष्माश्रिताःसुमधुराःसर्वेद्रियमनोहराः ॥ भीष्मस्तेषांक
थाःश्रुत्वाऋषीणांभावितात्मनाम् ११ मेनेदिविष्ठमात्मानंतुष्ट्यापरमयायुतः ॥ ततस्तेभीष्ममामंयपांडवांश्चमहर्षयः १२ अंतर्धानंगताःसर्वेसर्वेषामेवपश्य
ताम् ॥ तानृषीन्सुमहाभागानंतर्धानमतानपि १३ पांडवास्तुष्टुःसर्वेप्रणेषुश्चमुहुर्मुहुः ॥ प्रसन्नमनसःसर्वेगंगेयंकुरुसत्तमं १४ उपतस्थुर्यथोद्यंतमादित्यंमं
त्रकोविदाः ॥ प्रभावात्तपस्तेषामृषीणांविक्ष्यपांडवाः १५ प्रकाशंतोदिशःसर्वाविस्मयंपरमंययुः ॥ महाभाग्यंपरंतेषामृषीणामनुचिंत्यते ॥ पांडवाःसहभी
ष्मेणकथाश्चक्रुस्तदाश्रयाः १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कथांतेशिरसापादौस्पृष्ट्वाभीष्मस्यपांडवः ॥ धर्म्यधर्मसुतःप्रश्रंपर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः १७ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ केदेशाःकेजनपदाआश्रमाःकेचपर्वताः ॥ प्रकृष्टाःपुण्यतःकाश्चज्ञेयानद्यःपितामह १८ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥
शिलोच्छ्रुतेःसंवादंसिद्धस्यचयुधिष्ठिर १९ इमांकाश्चित्परिक्रम्यपृथिवींशैलभूषणाम् ॥ असकृद्विपदांश्रेष्ठःश्रेष्ठस्यगृहमेधिनः २० शिलवृत्तेर्गृहंप्राप्तःसतेनविधि
नाऽर्चितः ॥ उवासरजनीतित्रसुमुखःसुखभाषिः २१ शिलवृत्तिस्तुयत्कृत्यंप्रातस्तत्कृतवाञ्छुचिः ॥ कृतकृत्यमुपातिष्ठत्सिद्धंतमतिथितदा २२ तौसमे
त्यमहात्मानौसुखासीनौकथाःशुभाः ॥ चक्रतुर्वेदसंबद्धास्तच्छेषकृतलक्षणाः २३ शिलवृत्तिःकथांतेतुसिद्धमामंययत्ततः ॥ प्रश्रंप्रच्छमेधावीयन्मांत्वंपरिपृच्छ
सि २४ ॥ शिलवृत्तिरुवाच ॥ केदेशाःकेजनपदाःकेऽऽश्रमाःकेचपर्वताः ॥ प्रकृष्टाःपुण्यतःकाश्चज्ञेयानद्यस्तदुच्यताम् २५ ॥ सिद्धउवाच ॥ तेदेशास्तेजनपदा
स्तेऽऽश्रमास्तेचपर्वताः ॥ येषांभागीरथीगंगामध्येनैतिसरिद्धरा २६ तपसाब्रह्मचर्येणयज्ञैस्त्यागेनवापुनः ॥ गतिंतांनलभेज्जंतुर्गंगांसंसेव्ययांलभेत् २७
किमुततद्दर्शनादिनेतिभावः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ महाभाग्ययोगैश्वर्यत्वेचरत्वांतर्धानशक्त्यादिसिद्धिमस्त्वं १६ । १७ देशाःभूमिभागाः
जनपदाःमहाजननिवासस्थानानि आश्रमाःऋषिस्थानानि १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ आश्रमाइत्याकारस्यपूर्वरूपमार्थम् २५ तेदेशाइतिप्रकृष्टाःपुण्यतइत्यनुषंगः २६ । २७

गात्राण्यस्थीनि न्यस्तानिर्गंगायाम् २८ । २९ । ३० व्युष्टिः पुण्यवृद्धिः । 'व्युष्टिः कलेतमृद्धी' इति मेदिनी २९ । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ गवांनिर्हारजाहारनिर्गमनमार्गस्ततो
निर्मुक्त्यावकंयवविकारस्तस्मात् गांयवानादयित्वातच्छुद्धं तर्गतानयवानपक्त्वामुंजानोपावकप्रतीत्युच्यते ३८ इदुवर्तचाप्रायण ३९ । ४० । ४१ धूयते दूरे जायते मस्मीभूया विमशिष्यते
स्पृष्टानियेषांगंगेयैस्तोयैर्गात्राणि देहिनाम् ॥ न्यस्तानि न पुनस्तेषां त्यागः स्वर्गाद्विधीयते २८ सर्वाण्येषांगंगेयैस्तोयैः कार्याणि देहिनाम् ॥ गां त्यक्त्वा मान
वा विप्रदिवितिष्ठंति ते जनाः २९ पूर्ववयसिकर्माणि कृत्वा पापानियेनराः ॥ पश्चाद्गंगानिषेवंते तेऽपियांयुतमंगतिम् ३० स्नातानां शुचिभिस्तोयैर्गंगेयैः प्रय
तात्मनाम् ॥ व्युष्टिर्भवति यापुंसां साकृत् शतैरपि ३१ यावदास्थिमनुष्यस्य गंगातोयेषु तिष्ठति ॥ तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ३२ अपहत्य तम
स्तीव्रं यथाभात्युदये रविः ॥ तथाऽपहत्य पाप्मानं भाति गंगाजलोक्षितः ३३ विसोमा इव सर्वयो विपुष्पास्तरवो यथा ॥ तद्वद्देशादिश्वेव हीना गंगाजलैः शिवैः
३४ वर्णाश्रमायथा सर्वे धर्मज्ञानविवर्जिताः ॥ क्रतवश्च यथाऽसोमास्तथा गंगां विना जगत् ३५ यथा हीनं न भोऽर्केण भूः शैलैः खंच वायुना ॥ तथा देशादिश्वेव गं
गा हीनानसंशयः ३६ त्रिषु लोकेषु ये केचित्प्राणिनः सर्व एव ते ॥ तर्प्यमाणाः परां हृत्तिं याति गंगाजलैः शुभैः ३७ यस्तु सूर्येण निष्ठं गंगेयं पिबते जलम् ॥ गवांनि
र्हारनिर्मुक्ताद्यावकात्तद्विशिष्यते ३८ इदुव तसहस्रं तु यश्चरेत्कायशोधनम् ॥ पिबेद्यश्चापि गंगां भः समौ स्यात्तां न वा समौ ३९ तिष्ठेद्युगसहस्रं तु पदेनैकेन यः पुमान् ॥
मासमेकं तु गंगायां समौ स्यात्तां न वा समौ ४० लंबते जाक्शिरायस्तु युगानामयुतं पुमान् ॥ तिष्ठेद्यथेष्टं यश्चापि गंगायां स विशिष्यते ४१ अग्नौ प्रास्तं प्रधूयेत यथा
तूलं द्विजोत्तम ॥ तथा गंगावगाढस्य सर्वपापं प्रधूयते ४२ भूतानामिह सर्वेषां दुःखो प्रहतचेतसाम् ॥ गतिमन्वेषमाणानां गंगासदृशी गतिः ४३ भवंति निर्वि
षाः सर्पा यथा ताक्ष्यस्य दर्शनात् ॥ गंगाया दर्शनात्तद्वत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४४ अप्रतिष्ठा श्वये केचिदधर्मशरणाश्वये ॥ तेषां प्रतिष्ठा गंगेह शरणं शर्मवर्मच ४५
प्रकृष्टैरशुभैर्ग्रस्तानेकैः पुरुषा धमान् ॥ पततो न रके गंगां श्रिताः प्रेत्य तारयेत् ४६ ते संविभक्ता मुनिभिर्नूनं देवैः सवासवैः ॥ येऽभिमच्छंति सततं गंगामतिमतां
वर ४७ विनयाचारहीनाश्च अशिवाश्च नराधमाः ॥ ते भवंति शिवा विप्रयेव गंगामुपाश्रिताः ४८ यथा सुराणाममृतं पितृणां च यथा स्वधा ॥ सुधा यथा च नाना
तथा गंगाजलं नृणाम् ४९ उपासते यथा बाला मातरं क्षुधयाऽर्दिताः ॥ श्रेयस्कामास्तथा गंगामुपासंती देहिनाः ५० स्वायं भुवं यथा स्थानं सर्वेषां श्रेष्ठमुच्यते ॥
स्नातानां सरितां श्रिष्ठा गंगा तद्वदिहोच्यते ५१ यथोपजीविनां धेनुर्देवादीनां धरा स्मृता ॥ तथोपजीविनां गंगा सर्वप्राणभृता मिह ५२ देवाः सोमार्कसंस्थानियथा
सत्रादिभिर्मखैः ॥ अमृतान्युपजीवंति तथा गंगाजलं नराः ५३ जगन्हवीषु लिनोत्थाभिः सिकताभिः समुक्षितम् ॥ आत्मानं मन्यते लोको दिविष्ठमिव शोभितम् ५४
इत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ सोमसंस्थान्यमृतानि देवा उपजीवन्तीति । प्रयमां पिबते वृद्धिर्द्वितीयां पिबते रविः इत्यादिना स्पष्टं अर्कसंस्थानीत्य
पिच्छादो गंगेरोहितादीनि पंचामृतान्यास्वाद्य उपजीवन्तीति प्रसिद्धम् ५३ । ५४

व्यसनेऽन्यतपानादिव्यसनजैर्दुःखैः ५० । ५१ । ५२ कामान्भोगान् ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ उपस्थितानि न्यसेविताम् ५८ । ५९ । ६०
भयेभ्यो धारेभ्यो व्याघ्रादिभ्यः पिशाचादिभ्यो वा पापेभ्यो ब्रह्मवधादिभ्यः ५१ । ५२ । ५३ द्विविदेवानामिति शेषः देवेशो राजेन्द्रः ५४ । ५५ आरण्यश्चाण्यो तृतीयस्यमितो
जाह्नवीतीरसंभूतां मृदं मूर्धा विभर्तियः ॥ विभर्तिरूपं सोऽर्कस्य तमोनाशाय निर्मलम् ५५ गंगोर्मिभिरथोदिग्धः पुरुषं पवनो यदा ॥ स्पृशते सोऽस्य पाप्मानं सद्य
एवापकर्षति ५६ व्यसनरभितप्तस्य नरस्य विनाशिष्यतः ॥ गंगादर्शनं प्राप्तिर्यस्य नान्यपकर्षति ५७ हंसारविः कोकरवैरवैरन्यैश्च पक्षिणाम् ॥ पस्पधं गंगा
गंधर्वान्पुलिनैश्चाशिलोच्चयान् ५८ हंसादिभिः सुबहुभिर्विविधैः पक्षिभिर्वृताम् ॥ गंगां गोकुलसंवाधां दृष्ट्वा स्वर्गोऽपि विस्मृतः ५९ न सा प्रातिर्दिविष्ठस्य सर्वकामा
नुपाश्रतः ॥ संभवेद्यापराप्राप्तिर्गंगायाः पुलिने नृणाम् ६० वाङ्मनः कर्मजैर्ग्रस्तः पापैरपि पुमानिह ॥ वीक्ष्य गंगामभेत्पूतो अत्र मेनास्ति संशयः ६१ सप्तावरान्
सप्तपरान् पितृंस्तेभ्यश्च ये परे ॥ पुमांस्तारयते गंगां वीक्ष्य स्पृष्ट्वाऽवगाह्य च ६२ श्रुताऽभिलषिता पीता स्पृष्टा दृष्टा वगाहिता ॥ गंगा तारयते नृणामुभौ वंशौ वि
शेषतः ६३ दर्शनात्स्पर्शनात्पानात्तथा गंगेति कीर्तनात् ॥ पुनात्यपुण्यान्पुरुषाऽछतशोऽथ सहस्रशः ६४ यदृच्छेत्सफलं जन्म जीवितं श्रुतमेव च ॥ सापितृंस्त
र्पयेद्गंगामभिगम्य सुरांस्तथा ६५ न सुतैर्न च वित्तेन कर्मणान्न च तत्फलम् ॥ प्राप्त्या त्पुरुषोत्तमं गंगां प्राप्य यदा मुयात् ६६ जात्यंधैरिह तुल्यास्ते मृतैः पंगुभिरेव च ॥
समर्था येन पश्यंति गंगां पुण्यजलां शिवाम् ६७ भूतभव्यमविष्य जैर्महर्षिभिरुपस्थिताम् ॥ देवैः सैद्मैश्च को गंगानोपसेवेत मानवः ६८ वानप्रस्थैर्गृहस्थैश्च यातिभि
र्ब्रह्मचारिभिः ॥ विद्यावाङ्मनः श्रितां गंगां पुमान्कोनामनाश्रयेत् ६९ उक्तामभिश्च यः प्राणैः प्रयतः शिष्टसंमतः ॥ चितयेन्मनसा गंगां स गतिं परमां लभेत् ७० न भये
भ्यो भयं तस्य न पापेभ्यो न राजतः ॥ आदेहपतनाद्गंगामुपास्तेयः पुमानिह ७१ महापुण्यां च गंगनात्पतंती वै महेश्वरः ॥ दधारशिरसा गंगां तामेव दिविसेवते ७२
अलंकृता स्रयो लोकाः पथिभिर्विमलैस्त्रिभिः ॥ यस्तु तस्याजलं सेवेत्तत्कृत्यः पुमान्भवेत् ७३ दिविज्योतिर्यथाऽऽदित्यः पितृणां चैव चंद्रमाः ॥ देवेशश्च यथानृणां
गाच सरितां तथा ७४ मात्रापित्रा सुतैर्दारीर्बिमुक्तस्य धनेन वा ॥ न भवेद्विदया दुःखं यथा गंगा वियोगजम् ७५ नारण्यैर्नैष्ठविष्यैर्न सुतैर्न धनागमैः ॥ तथा प्रसादो
भवति गंगां वीक्ष्य यथा भवेत् ७६ पूर्णमिदं यथा दृष्ट्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति ॥ तथा त्रिपथा दृष्ट्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति ७७ तद्भावस्तद्गतमनास्तन्निष्ठस्तत्परायणः ॥
गंगां योऽनुगतो भक्त्या स तस्याः प्रियतां व्रजेत् ७८

दिवीतिश्रुतेरण्याख्यसरोद्वयवान्ब्रह्मलोकोऽरण्यस्तत्र भवैरारण्यैर्विषयैः इष्ट्यागादितर्याप्यैरिष्टविषयैः स्वर्गैः ५६ । ५७ तद्भावस्तस्यामेव भावः श्रद्धायस्य स तथा । धर्मे श्रद्धावानपि
स्त्रीपुत्रादिमनाभवति तद्व्यावृत्त्यर्थं तद्गतमना इति । श्रद्धामनश्च कादाचित्केऽपि यागादौ भवति न त्वराध्य देवतायां भवति नैरतं यं नितरां स्थितिर्भवति तदर्थं तन्निष्ठ इति । त्रयमपि स्वर्गाद्यर्थ
कस्यचिद्भवति तथानभवति किंतु परायणं प्राप्य मपि गंगेयस्य सतत्परायणः एवं भूत्वा योऽनुगतोऽनुगतः भक्त्या आराध्यत्वज्ञानेन संगंगायाः प्रियो भवेत् ७८

७९ मस्माख्यान्मस्मीमूतान् ८० इन्द्राः निर्दोषत्वेन दीप्ताः ८१ पयोधृत्यागीयेहाविषीसृष्टिर्यागफलं तद्वर्ती यागादिजपुर्णतत्फलं स्वर्गादिचर्गाप्राप्त्येव लभ्यत इत्यर्थः ८२ बृहती श्रेष्ठा विश्वं देवादीनां रूपं सौभाग्यं यया प्राप्यते सा विश्वरूपा ८३ ऊर्जं अन्नपञ्चादिः ऊर्जं तिमागुरिमता दृष्ट्वा तत्प्रदामित्यर्थः मधुकर्मफलं ब्रह्मवातप्रदामधुमती ८४ योगंगामिति शेषः तया गंगया भाविताः महत्त्वंगताः देवाः स्पर्शनदर्शनेन गंगया एव ८५ दक्षां तारणसमर्थी पृश्निविष्णुमातरं बृहतीवाचं वाग्वैबृहतीति श्रुतेः भागिनीं भगानामैश्वर्यादीनां षण्णां समूहो भागंतद्वर्ती विभावर्यप्रकाशिका ८६ ख्यातिः पुण्यत्वकीर्तिः सेव्यनिषेध ८७ गंगां दृष्ट्वा इयं गंगेत्यन्यान् गंगां दर्शयतः पुण्यस्य नियतं नियमेन गंगेव प्रतिष्ठा संसारावसानहेतुर्भवति गुह्यस्य कार्तिकेयस्य रुक्मस्य स्वर्णस्य च गर्भयोषा गर्भधारिणी ह्यी वियतः सकाशात् प्रातरवतीर्णा तेनास्यां प्रातः स्नानमतिप्रशस्तमिति सूचितं त्रिवर्गाधर्मार्थकामदा घृतवहा जलवाहिनी विश्वतोया विश्वप्रियतोया ८८ अवनी

भूस्थैः खस्थैर्दिविष्ठैश्च भूतैरुच्चावचैरपि ॥ गंगाविगाह्यासततमेतत्कार्यं समं सतां ७९ विश्वलोकेषु पुण्यत्वाद्गंगायाः प्रथितं यशः ॥ यत्पुत्रान्सगरस्येतो मस्माख्या ननयदिवम् ८० वाय्वीरिताभिः सुमनोहराभिर्दुताभिरत्यर्थसमुत्थिताभिः ॥ गंगोर्मिभिर्भानुमतीभिरिन्द्राः सहस्ररश्मिप्रतिमा भवन्ति ८१ पयस्विनी घृतिनी मत्स्युदारांसृष्टिर्नो वेगिनी दुर्विगाह्याम् ॥ गंगां गत्वा यैः शरीरं विसृष्टं गताधीरास्ते विबुधैः समत्वम् ८२ अंधान् जडान् द्रव्यहीनां श्रृंगगायशस्विनी बृहती विश्वरूपा ॥ देवैः सैर्द्रैर्मुनिभिर्मनैश्च निषेविता सर्वकामैर्युनक्ति ८३ ऊर्जावती महापुण्यां मधुमतीं त्रिवर्त्मगाम् ॥ त्रिलोकगोप्त्राये गंगां संश्रितास्ते दिवंगताः ८४ यो वत्स्यति द्रक्ष्यति वापि मर्त्यस्तस्मै प्रयच्छन्ति सुखानि देवाः ॥ तद्भाविताः स्पर्शनदर्शनेन इष्टांगतितस्य सुरादिशंति ८५ दक्षां पृश्निबृहतीं विप्रकृष्टां शिवामृद्धां भागिनीं सुप्रसन्नाम् ॥ विभावर्यं सर्वभूतप्रतिष्ठां गंगां गताये त्रिदिवंगतास्ते ८६ ख्यातिर्यस्याः खं दिवंगां च नित्यं पुरादिशो विदिशश्चावतस्थे ॥ तस्या जलं सेव्यं सरिद्राया मर्त्याः सर्वैकतकृत्या भवन्ति ८७ इयं गंगेति नियतं प्रतिष्ठा गुह्यस्य रुक्मस्य च गर्भयोषा ॥ प्रातस्त्रिवर्गा घृतवहा विपाप्मा गंगावतीर्णा वियतो विश्वतोया ८८ सुतावनी ध्रुवस्य हरस्य भार्या दिवो भुवश्चापि कृतानुरूपा ॥ भव्या पृथिव्यां भागिनी चापिराजन् गंगालोकानां पुण्यदा वैत्रयाणां ८९ मधुस्रवा घृतधारा घृताचिर्महोर्मिभिः शोभिता ब्राह्मणैश्च ॥ दिवश्च्युता शिरसाऽऽस्ता शिवेन गंगाऽवनी प्रात्रिदिवस्यमादा ९० यो निर्वरिष्ठा विरजावितन्वी शय्याचिरावारिवायशोदा ॥ विधावती चाकृतिरिष्टा सिद्धा गंगोक्षितानां भुवनस्य पन्थाः ९१

ध्रुवमेरोर्हि मवतो वा पर्वतस्य कृतमनुरूपमलंकारो यया सा कृतानुरूपा ८९ मधुस्रवा धर्मद्रवा घृतधारातेजोधारा घृताचिराज्यस्येवाऽर्ध्वर्चोयस्याः सा । 'घृतं दीप्ताज्यवारिषु' इति विश्वलोचनः । अवनोऽप्रातः पृथिवीं प्राप्तेति शेषः ९० वरिष्ठा योनिः परमकारणं विरजानिर्मला वितन्वी विशेषेण तन्वी सूक्ष्मा शय्यादीर्धनिद्रातल्पः मरणं जाह्नवीतट इति वचनात् अचिराशीघ्रा विश्वावती विश्वमवंती पालयन्ती नुमभावार्थः । आकृतिः सत्ता सामान्यरूपा । 'आकृतिस्तु स्त्रियारूपे सामान्यवपुषोरपि' इति मेदिनी इष्टा सिद्धा इष्टाः सिद्धाः यस्यासा सिद्धानां मिष्टा इति वा उक्षितानां स्नातानां भुवनस्य स्वर्गस्य ९१

क्षांत्यादिप्रयेमज्ञातुल्येति संबंधः गुह्यस्य कुमारस्य संमता ब्रह्मण्यतया ब्राह्मणजात्यनुग्राहकतया ९२ मनसाऽपि प्रपन्नाः किमु तसां स्नात्वा ९३ जननीवोपास्येति संबंधः अवेक्ष्य न श्वरानिति शेषः ९४ उस्त्राधेनुममृतदुधामित्यावत् मिषतीपश्यन्ती सर्वज्ञाभित्यर्थः इरावती मन्वती । 'इरासुमदिरावादिभारत्यज्ञानभूमिषु' इति विश्वलोचनः धारिणीभित्यत्र रेवतीमिति पाठे मातरं । 'रेवती हरिभार्यायां ताराभिन्मातृभेदयोः' इति मेदिनी ब्रह्मणोऽपिकांतांचेतोहरां सिद्धिर्मांसः ९५ सविभूनेऽश्वरान् गां पृथ्वीम् ९६ गुणानां गंगाया इति शेषः ९७ । ९८ मधुकान् गंगा गुणान्ज्ञा

क्षांत्यामह्यागोपने धारणे च दीप्त्या कृशानोस्तपनस्य चैव ॥ तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानां गुह्यस्य ब्रह्मण्यतया च नित्यम् ९२ ऋषिष्टुतां विष्णुपदी पुराणां सुपुण्यतो यां मनसाऽपिलोके ॥ सर्वात्मना जाह्नवीये प्रपन्नास्ते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाताः ९३ लोकानवेक्ष्य जननीवपुत्रान्सर्वात्मना सर्वगुणोपपन्नान् ॥ तत्स्थानकं ब्राह्ममभीप्समानैर्गंगासदैवात्मवशैरुपास्या ९४ उस्त्रां पुष्टां मिषतीं विश्वभोज्यामिरावतीं धारिणीं भूधराणाम् ॥ शिष्टाश्रयाममृतां ब्रह्मकांतां गंगां श्रयेदात्मवान्सिद्धिकामः ९५ प्रसाद्य देवान्सविभून्समस्तान् भगीरथस्तपसोऽग्रेण गंगाम् ॥ गामानयत्तामभिगम्य शश्वत्पुंसां भयं नेह चासुत्रविद्यात् ९६ उदाहृतः सर्वथा ते गुणानां मयैकदेशः प्रसमीक्ष्य बुद्ध्या ॥ शक्तिर्न मेकाचिदिहास्ति वक्तुं गुणान्सर्वान् परिमातुं तथैव ९७ मेरोः समुद्रस्य च सर्वयन्तैः संख्योपलानामुदकस्य वापि ॥ शक्यं वक्तुं नेह गंगाजलानां गुणान् ख्यानं परिमातुं तथैव ९८ तस्मादेतान् परयाश्रद्धयोक्तान् गुणान्सर्वान् जान्हवीयान्सदैव ॥ भवेद्वाचामनसा कर्मणा च भक्त्या युक्तः श्रद्धया श्रद्धधानः ९९ लोका निर्मास्त्रीन्यशसावितत्यसिद्धिं प्राप्य महतीं तां दुरापाम् ॥ गंगाकृतान् चिरेणैव लोकान्यथेष्टमिष्टान् विहरिष्यसित्वम् १०० तव मम च गुणैर्महानुभावाज्जुषतु मतिं सततं स्वधर्मयुक्तैः ॥ अभिमतजनवत्सला हि गंगा जगति युनक्ति सुखैश्च भक्तिमंतम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ इति परममतिर्गुणानशेषान् शिलरतये त्रिपथानुयोगरूपान् ॥ बहुविधमनुशास्य तथ्यरूपान् गगनतलं दुतिमान् विवेश सिद्धः २ शिलष्टतिस्तु सिद्धस्य वाक्यैः संबोधितस्तदा ॥ गंगामुपास्य विधिवत् सिद्धिं प्राप सुदुर्लभाम् ३ तथा त्वमपि कौंतेय भक्त्या परमया युतः ॥ गंगामभ्यो हिस तत्प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वेति हासं भीष्मोक्तं गंगायाः स्तवसंयुतम् ॥ युधिष्ठिरः परांप्रीतिमगच्छद्वा तृभिः सह ५ इति हासमिमं पुण्यं शृणुयाद्यः पठेत वा ॥ गंगायाः स्तवसंयुक्तं समुच्येत् सर्वकिल्बिषैः १०६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गंगामाहात्म्यकथने षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रज्ञाश्रुताभ्यां वृत्तेन शीलेन च यथाभवान् ॥ गुणैश्च विविधैः सर्वैर्वयसा च समाश्रितः १

स्वावागादिभिः स्तोत्रध्यानस्नानादिषु श्रद्धधानो भवेदिति संबंधः ९९ गंगाकृतान् गंगासेवनप्राप्तान् इष्टान् संकल्पसिद्धान् पाठांतरं यथेष्टं मृष्टं मधुरं यथास्यात्तथा १०० महानुभावा गंगामतिं जुषतु प्रीणात् गंगादर्शनादिनामतिः प्रसीदति त्वित्यर्थः अभिमतः श्रद्धालुः १ । २ । ३ । ४ । ५ । १०६ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानामिति ब्रह्मविदां कृतकृत्यानामपि गंगा पूज्यत्वेन संमतेत्युक्तं तेन ब्राह्मण्यं महदिति मत्वा पृच्छति प्रज्ञेति घृतमाचारः शीलं विनयः १

२ । ३ चेदिच्छेत्तर्हि केन प्राप्नुयाच्च दित्यनुष्यज्येष्ठाख्येयोऽयमर्थः ४ । ५ पर्याये आवृत्तौ जन्मनाम् ६ । ७ तुल्यवर्णः अन्यवर्णजोऽपि जातकर्मदिस्कारयोगात्तुल्यवर्णत्वंगतः नामप्रसिद्धं ८ यज्ञकारः यज्ञकारयन् आतिवज्यं कुर्वन्नित्यर्थः प्रायादभिचयनार्थमिष्टकाभितुमित्यर्थाद्व्यम्यते ९ बालमशिक्षितम् १० । ११ आवापइति पाठे आलवालं पितृमातृतुल्यइत्यर्थः 'आवा

भवान्विशिष्टो बुद्ध्या च प्रज्ञया तपसा तथा ॥ तस्माद्भवंतं पृच्छामि धर्मधर्ममृतांवर २ नान्यस्त्वदन्योलोकेषु प्रष्टव्योऽस्ति नराधिप ॥ क्षत्रियो यदिव वैश्यः शूद्रो वाराजसत्तम ३ ब्राह्मण्यं प्राप्नुयाद्येन तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ तपसा चासुमहता कर्मणा वा श्रुतेन वा ॥ ब्राह्मण्यमथ चेदिच्छेत्तन्मे ब्रूहि पितामह ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ब्राह्मण्यं तात दुष्प्राप्यं वर्णैः क्षत्रादिभिस्त्रिभिः ॥ परं हि सर्वभूतानां स्थानमेतद्युधिष्ठिर ५ ब्रह्मीस्तु संसरत्योनीर्जायमानः पुनः पुनः ॥ पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मणो ना मजायते ६ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ मतंगस्य च संवादं गर्दभ्याश्च युधिष्ठिर ७ द्विजातेः कस्यचित्तात्तुल्यवर्णः सुतस्त्वभूत् ॥ मतंगो नाम नाम्ना वैसर्वैः समुदितो गुणैः ८ स यज्ञकारः कौतेय पित्रोत्सृष्टः परंतप ॥ प्रायाद्गर्दभयुक्तेन रथेनाप्याशु गामिना ९ स बालं गर्दभं राजन्वहंतं मातुरंतिके ॥ निरविध्यत्प्रतोदेन नासिका यां पुनः पुनः १० तत्रतीव्रं वणं दृष्ट्वा गर्दभीषु त्रष्टुद्धिनी ॥ उवाच माधुचः पुत्रचांडालस्त्वधितिष्ठति ११ ब्राह्मणेदारुणं नास्ति मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ आचार्यः सर्वभू तानां शास्ता किं प्रहरिष्यति १२ अयं तु पापप्रकृतिर्बालेन कुरुते दयाम् ॥ स्वयोर्मिमानयत्येष भावो भावं नित्यच्छति १३ एतच्छ्रुत्वा मतंगस्तु दारुणं रासभीवचः ॥ अवतीर्य रथानूर्णरासर्भीप्रत्यभाषत १४ ब्रूहि रासभिकल्याणि मातामयेन दूषिता ॥ कथं मां वेत्सि चंडालं क्षिप्रं रासभिर्ज्ञासमे १५ कथं मां वेत्सि चंडालं ब्राह्मण्यं ये न नश्यते ॥ तत्त्वेनैतन्महाप्राज्ञे ब्रूहि सर्वमशेषतः १६ ॥ गर्दभ्युवाच ॥ ब्राह्मण्यां वृषलेन त्वं मत्प्रायाना पितेन ह ॥ जातस्त्वमसि चांडालो ब्राह्मण्यं तेन ते ज्ञा त १७ एवमुक्तो मतंगस्तु प्रतिप्रायाद्ब्रूहं प्रति ॥ तस्मागतमभिप्रेक्ष्य पितृवाक्यमथाब्रवीत् १८ मया त्वं यज्ञसंसिद्धौ मियुक्तो गुरुकर्मणि ॥ कस्मात्प्रतिनिवृ त्तोऽसि कच्चिन्नकुशलं तव १९ ॥ मतंग उवाच ॥ अंत्ययो निरयो निर्वाक्यं संकुशली भवेत् ॥ कुशलं तु कुतस्तस्य यस्येवं जननी पितः २० ब्राह्मण्यां वृषला ज्ञातं पि तर्वेदयतीवमाम् ॥ अमानुषी गर्दभीयंतस्मात्तस्येतपोमहत् २१ एवमुक्त्वा स पितरं प्रतस्थेकृतनिश्चयः ॥ ततो गत्वा महारण्यमतपत्सु महत्तपः २२ ततः स तापया मासविभुधांस्तपसाऽन्वितः ॥ मतंगः सुखसंप्रेप्सुः स्थानं सुचरित्वा दपि २३ तं तथा तपसा युक्तमुवाच हरिवाहनः ॥ मतंगतस्य सेकित्वं भोगानुत्सृज्य मानुषान् २४

पोमांडचयने परिक्षेपालवालयोः इति चेदिनी १२ बाले स्वयं भावः जातिस्वभावः भावं दुर्द्धिनियच्छति मार्गतिरादपकर्षति १३ । १४ । १५ ब्राह्मण्यं लोकदृश्यं न दृश्यते अंतर्धीयते येन लक्षणे न तत्कथं यतो मां चंडालं वेत्सि १६ अनशत्तनष्टं कूरत्वालोगेन १७ । १८ संसिद्धौ संसिद्धयर्थः १९ अंत्ययो निश्चंडालजातिः अयो विस्तद्व्यः कुत्सितबोनिः तयोर्हीनकर्मतपाकुशलित्वं नास्तीत्यर्थः २० । २१ । २२ सुचरितं तपसश्च हेतोः स्थानं ब्राह्मण्यं सुखेन प्रेप्सुर्विभुधांस्तपसा मासितिसंबंधः २३ हरिवाहनं ब्रूहं २४

२५ । २६ । २७ । २८ श्रेष्ठतारूपमर्थं ब्राह्मण्यं तपः नातिवर्तते न पर्वणी कर्तुमर्हति २९ । ३० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ एवमुक्त इति १ २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० कांडपृष्ठतां शस्त्रजीवित्वं । 'शस्त्राजीवीकांडपृष्ठः' इत्यमरः 'वेद्यापतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेव निगद्यते' इति धर्मः ११ जपतां गायत्रीमात्रसिद्धिना कुले जन्मेति वरं ददामि ते हंतवृणीष्वत्वं यदिच्छसि ॥ यच्चाप्यवाप्यं हृदि ते सर्वत ब्रूहि मारिचम् २५ ॥ मतंग उवाच ॥ ब्राह्मण्यं कामयानोऽहमिदमारब्धवांस्तपः ॥ गच्छेयं तदवाप्ये हवर एष वृत्तो मया २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं तमुवाच पुरंदरः ॥ मतं मदुर्लभमिदं विप्रत्वं प्रार्थ्यते त्वया २७ ब्राह्मण्यं प्रार्थयानस्त्वमप्राप्य मकृतात्मभिः ॥ विनशिष्यसि दुर्बुद्धे तदुपारममाचिरम् २८ श्रेष्ठतां सर्वभूतेषु तपोर्थनातिवर्तते ॥ तदयं प्रार्थयानस्त्वमचिराद्विनशिष्यसि २९ देवतासुरमर्त्येषु यत्पवित्रं परं स्मृतम् ॥ चंडालयो नौ जातेन न तत्प्राप्यं कथंचन ३० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म इन्द्रमतंगसंवादे सप्त विंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तो मतंगस्तु संशितात्मा यतव्रतः ॥ अतिष्ठदेकपादेन वर्षाणां शतमच्युतः १ तमुवाच ततः शक्रः पुनरेव महायशाः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं तात प्रार्थयानो न लप्स्यसे २ मतंग परमं स्थानं प्रार्थयन् विनशिष्यसि ॥ माकृथाः साहसं पुत्रनैष धर्मपथस्तव ३ न हि शक्यं त्वया प्राप्तुं ब्राह्मण्यमिह दुर्मते ॥ अप्राप्यं प्रार्थयानो हिनचिराद्विनशिष्यसि ४ मतंग परमं स्थानं वार्यमाणोऽसकृन्मया ॥ चिकीर्षस्येव तपसा सर्वथान भविष्यसि ५ तिर्यग्योनि गतः सर्वो मानुष्यं यदि गच्छति ॥ स जायते पुल्कसो वा चंडालो वाऽप्यसंशयः ६ पुल्कसः पापयोनिर्वायः कश्चिदिह लक्ष्यते ॥ स तस्यामेव सुचिरं मतंग परिवर्तते ७ ततो दशशतकाले लभतेश्च द्रुतामपि ॥ शूद्रयो नावपि ततो बहुशः परिवर्तते ८ ततस्त्रिंशद्गुणे काले लभते वैश्यतामपि ॥ वैश्यतायां चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ९ ततः षष्टिगुणे काले राजन्यो नाम जायते ॥ ततः षष्टिगुणे काले लभते ब्रह्मबन्धुताम् १० ब्रह्मबन्धुश्चिरं कालं ततस्तु परिवर्तते ॥ ततस्तु द्विशतकाले लभते कांडपृष्ठताम् ११ कांडपृष्ठश्चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ॥ ततस्तु त्रिशतकाले लभते जपतामपि १२ तंच प्राप्य चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ॥ ततश्चतुःशतकाले श्रोत्रियो नाम जायते ॥ श्रोत्रियत्वे चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते १३ तदेवं शोकहर्षौ तु कामद्वेषौ च पुत्रक ॥ अतिमानातिवादौ च प्रविशेते द्विजाधमम् १४ तांश्चेज्जयति शत्रून् स तदा प्राप्नोति सद्गतिम् ॥ अथ ते वैजयंत्येनं तालाग्रादिवपात्यते १५ मतंगसं प्रधार्य वंदहं त्वामचूचुदं ॥ वृणीष्व काममन्यं त्वं ब्राह्मण्यं हि सुदुर्लभं १६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा सनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्म इन्द्रमतंगसंवादे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तो मतंगस्तु सं शितात्मा यतव्रतः ॥ सहस्रमेकपादेन ततोऽध्याने व्यतिष्ठत् १ तं सहस्रवरेकाले शक्रो द्रुमुपागमत् ॥ तदेव च पुनर्वाक्यमुवाच बलवृत्रहा २

शेषः १२ श्रोत्रियः अधीतवेदः १३ तत्तदा श्रोत्रियत्वलाभेऽपि १४ तेशोकादयः पुनश्च श्रोत्रियं प्राप्यते अत्यंत नीचयोनिप्राप्नोतीत्यर्थः १५ । १६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारत मावदीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ एवमुक्त इति सहस्रं संहरान् १ । २

३ । ४ । ५ । ६ अभिद्रुत्यगत्वा ७ दुर्लभतरमपिपरिपन्थिभिः कामाद्यैश्चौरैः संवृतमतादुःसंरक्ष्यमपीत्यर्थः ८ पूजयन् ब्राह्मणमिति शेषः ९ ब्राह्मणेभ्यस्तद्वारा देवादयस्तृप्यं
तीत्यर्थः १० यद्यद्वाञ्छिततत्तत्कुरुते ११ । १२ । १३ लब्ध्वाऽपि न बुभूषसे न प्राप्नोषि मादृशोऽपि तपस्विनिकारुण्यामावात्तत्राशयसीति भावः १४ दुर्लभं ब्राह्मण्यं प्राप्यापि नानु

॥ मर्तंगउवाच ॥ इदं वर्षसहस्रं वै ब्रह्मचारी समाहितः ॥ अतिष्ठमेकपादेन ब्राह्मण्यं नाश्रुयां कथम् ३ ॥ शक्रउवाच ॥ चंडालयो नौजातेन मावाप्यं वै कथंचन ॥ अन्यं कामं वृणीष्व त्वं मा वृथा तेऽस्त्वयं श्रमः ४ ॥ एवमुक्तो मर्तंगस्तुभृशं शोकपरायणः ॥ अध्यतिष्ठद्भयांगत्वा सोऽगुष्ठेन शतं समाः ५ ॥ सुदुर्वहं वहन्यो गच्छ शोधमनिसं ततः ॥ त्वगस्थिभूतो धर्मात्मा स पपाते तिनः श्रुतम् ६ ॥ तं पतंतमभिद्रुत्य परिजग्राह वासवः ॥ वराणामीश्वरो दाता सर्वभूतहिते रतः ७ ॥ शक्रउवाच ॥ मर्तंग ब्राह्मणत्वं ते विरुद्धमिह दृश्यते ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभतरं संवृतं परिपंथिभिः ८ ॥ पूजयन् सुखमाप्नोति दुःखमाप्नोत्यपूजयन् ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानां योगक्षेमसमर्पिता ९ ॥ ब्राह्मणेभ्यो नुदत्यंते पितरो देवतास्तथा ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानां मर्तंग पर उच्यते १० ॥ ब्राह्मणः कुरुते तद्विद्यया यद्यच्च वांचछति ॥ बह्वीः स्तु संविश्यो नीर्जायमानः पुनः पुनः ११ ॥ पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मण्यमिह विदति ॥ तदुत्सृज्येह दुष्प्रापं ब्राह्मण्यमकृतात्मभिः १२ ॥ अन्यं वरं वृणीष्व त्वं दुर्लभोऽयं हितेवरः ॥ मर्तंग उवाच ॥ किं मां तु दसि दुःखार्तं मृतं मारयसे च माम् १३ ॥ त्वां तु शोचामि यो लब्ध्वा ब्राह्मण्यं न भुङ्क्षते ॥ ब्राह्मण्यं यदि दुष्प्रापं त्रिभिर्वर्णैः शतक्रतो १४ ॥ सुदुर्लभं सदाऽवाप्य नानुतिष्ठंति मानवाः ॥ यः पापेभ्यः पापतमस्तेषां धम एव सः १५ ॥ ब्राह्मण्यं यो न जानीते धनं लब्ध्वेव दुर्लभम् ॥ दुष्प्रापं खलु विप्रत्वं प्राप्तं दुरनुपालनम् १६ ॥ दुरवापमवाप्यैतान् नुतिष्ठंति मानवाः ॥ एकारामो ह्यहं शक्रनिर्द्धं दो निष्परिग्रहः १७ ॥ अहिंसा दममास्थाय कथं नार्हामि विप्रताम् ॥ दैवं तु कथमेतद्वै यदहं मातृदोषतः १८ ॥ एतामवस्थां संप्राप्तो धर्मज्ञः सन् पुरंदर ॥ नूनं दैवं न शक्यं हि पौरुषेणातिवर्तितुम् १९ ॥ यदर्थं यत्नवानेव न लभे विप्रतां विभो ॥ एवं गते तु धर्मज्ञ दातुमर्हसि मे वरम् २० ॥ यदि तेऽहमनुग्राह्यः किंचिद्दासु कृतं मम ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वृणीष्वेति तदा प्राह ततस्तं बलवृत्रहा २१ ॥ चोदितस्तु मर्हं द्रेण मर्तंगः प्राब्रवीदितदम् ॥ यथा कामविहारी स्यां कामरूपी विहंगमः २२ ॥ ब्रह्मक्षत्राविरोधेन पूजां च प्राप्नुयामहम् ॥ यथाममाक्षया कीर्तिर्भवेच्चापि पुरंदर २३ ॥ कर्तुमर्हसि तद्देवशिरसा त्वां प्रसादये ॥ शक्रउवाच ॥ छंदो देव इति ख्यातः स्त्रीणां पूज्यो भविष्यसि २४ ॥ कीर्तिं श्वतेऽतुला वत्स त्रिषु लोकेषु यास्यसि ॥ एवं तस्मै वरं दत्त्वा वासवोऽंतरधीयत २५ ॥

तिष्ठन्तिदुश्चितान् 'शमोदमस्तपःशौचं क्षांतिरार्जवेव च । ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्म कर्म स्वभावजम्' इति भगवदुक्तान्नूनं सेवंते अतः प्राप्तमपि दुःसंरक्ष्यमिति भावः १५ न जानीते रक्षितुमिति शेषः
११ । १७ वैवंप्राक्कर्म यत्ततः १८ पतां भद्रास्तपस्वरूपाय १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

एतत्परंपरस्माद्वेतामावात्परंश्रेष्ठं । 'तपसादेवमावोऽपिलब्धुं शक्योनविप्रता । इत्येतत्कथयामासमतंगकथयामुनिः' इति १६ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तस्यशर्यातिरेन्ववायेवत्सस्यपुत्रोद्गोराजानावितियोजना ७ । ८ । ९ । १० वीतहव्यदायादेः प्राणांस्त्यक्त्वामतंगोपिसंप्राप्तःस्थानमुत्तमम् ॥ एवमेतत्परंस्थानं ब्राह्मण्यं नाम भारत ॥ तच्च दुष्प्रापमिह वै महेंद्रवचनं यथा २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे इंद्रमतंगसंवादे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे महदाख्यानमेतत्कुरुकुलोद्बृह ॥ सुदुष्प्रापं यद्ब्रवीषि ब्राह्मण्यं वदतां वर १ विश्वामित्रेण च पुरा ब्राह्मण्यं प्राप्तमित्युत ॥ श्रूयते वदसे तच्च दुष्प्रापमिति स तम २ वीतहव्यश्च नृपतिः श्रुतो मे विप्रतां गतः ॥ तदेव तावद्वाग्येय श्रोतुमिच्छाम्यहं विभो ३ सकेन कर्मणा प्राप्तो ब्राह्मण्यं राजस तमः ॥ वरेण तपसा वापितन्मे व्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराज नयथाराजा वीतहव्यो मे हायशाः ॥ राजर्षिर्दुर्लभं प्राप्तो ब्राह्मण्यं लोकसत्कृतम् ५ मनोर्महात्मनस्तात प्रजाधर्मेण शासतः ॥ बभूव पुत्रो धर्मात्मा शर्यातिरिति विश्रुतः ६ तस्यान्ववायेद्गौराज न राजानौ संबभूवतुः ॥ हैहयस्तालजंघश्च वत्सस्य जयतां वर ७ हैहयस्य तुरजेंद्र दशसुस्त्रीषु भारत ॥ शतं बभूव पुत्राणां शूराणामनिवर्तिनाम् ८ तुल्यरूपप्रभावानां बलिनां युद्धशालिनाम् ॥ धनुर्वेदे च वेदे च सर्वत्रैव कृतश्रमाः ९ काशिष्वपि नृपो राजन् दिवो दासपितामहः ॥ हर्यश्च इति विख्यातो बभूव जयतां वरः १० स वीतहव्यदायादैरागत्य पुरुषर्षभ ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये संग्रामे विनिपातितः ११ तंतु हत्वानरपतिं हैहयास्ते महारथाः ॥ प्रतिजग्मुः पुरीरम्यां वत्सानां कुतोभयाः १२ हर्यश्चस्य च दायादः काशिराजोऽभ्यषिच्यत ॥ सुदेवो देवसंकाशः साक्षाद्धर्मइवापरः १३ सपालयामास महीं धर्मात्मा काशिनंदनः ॥ तैर्वीतहव्यैरागत्य युधिष्वैर्विनिर्जितः १४ तमथाजौ विनिर्जित्य प्रतिजग्मुर्यथागतम् ॥ सौदेवस्त्वथ काशीशो दिवो दासोऽभ्यषिच्यत १५ दिवो दासस्तु विज्ञाय वीर्यं तेषां यतात्मनाम् ॥ वाराणसीं महातेजानिर्ममेशकशासनात् १६ विप्रक्षत्रियसंबाधां वैश्यशूद्रसमाकुलाम् ॥ नैकद्रव्योच्चयवतीं समृद्धविपणापणाम् १७ गंगया उतरे कूले वप्रांते राजस तम ॥ गोमत्यादक्षिणे कूलेशकस्येवामरावतीम् १८ तत्र तं राजशार्दूलं निवसंतं महींपतिम् ॥ आगत्य हैहयाभूयः पर्यधावंत भारत १९ सनिष्क्रम्य ददौ युद्धं तेभ्यो राजाम हाबलः ॥ देवासुरसमंघोरं दिवो दासो महाद्युतिः २० स तु युद्धे महाराज दिनानां दशतीर्दश ॥ हतवाहनभूयिष्ठस्ततो दैन्यमुपागमत् २१ हतयोधस्ततो राजन् क्षीणकोशश्च भूमिपः ॥ दिवो दासः पुरीत्यक्त्वा पलायनपरोऽभवत् २२ गत्वाऽऽश्रमपदं रम्यं भरद्वाजस्य धीमतः ॥ जगाम शरणं राजा कृतांजलिरिंदम २३ तमुवाच भरद्वाजो ज्येष्ठः पुत्रो बृहस्पतेः ॥ पुरोधाः शीलसंपन्नो दिवो दासं महींपतिम् २४ हैहयस्येव नामांतरं वीतहव्य इति तत्पुत्रैः ११ वत्सानां वत्सवंश्यानां राज्ञां १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ वप्रांते तटसमीपे । 'वप्रस्थाने पुमानस्त्रीरेणुष्वेव च ये तटे' इति मेदिनी १८ । १९ । २० दशतीर्दशसहस्रमित्यर्थः षष्टिसप्ततिनवाविंशतिशब्दोऽपि दशगुणिता दशशब्दे २१ । २२ । २३ । २४

किमागमनकृत्यंते सर्वप्रब्रूहिमेष्टप ॥ यन्तप्रियंतत्करिष्येनमेऽस्तिविचारणा २५ ॥ राजोवाच ॥ भगवन्वैतहव्यैर्मैषुद्वेवंशःप्रणाशितः ॥ अहमेकःपरिदूनी
भवंतंशरणंगतः २६ शिष्यस्नेहेनभगवंस्त्वंमारक्षितुमर्हसि ॥ एकशेषःकृतोवंशोममैःपापकर्मभिः २७ तमुवाचमहाभागोभरद्वाजःप्रतापवान् ॥ नभेतव्यंनभेत
व्यंसैदेवव्येतुतेभयम् २८ अहमिष्टिकरिष्यामिपुत्रार्थंतेविशंपते ॥ वीतहव्यसहस्राणियेनत्वंप्रहरिष्यसि २९ ततइष्टिचकारिषिस्तस्यवैपुत्रकामिक्रीम् ॥
अथास्यतनयोजज्ञेप्रतर्दनइतिश्रुतः ३० सजातमात्रोववृधेसमाःसद्यस्त्रयोदश ॥ वेदंचापिजगैकृत्स्नंधनुर्वेदंचभारत ३१ योगेनचसमाविष्टोभरद्वाजेनधीमता ॥
तेजोलोक्यंससंगृह्यतस्मिन्देसमाविशत् ३२ ततःसकवचीधन्वीस्तूयमानःसुरार्षिभिः ॥ वंदिभिर्वंद्यमानश्चकभौसूर्यइवोदितः ३३ सरथीबद्धनिस्त्रिशोबभौदी
सइवानलः ॥ प्रययौसधनुर्धुन्वन्खड्गीचर्माशरासनी ३४ तदृष्ट्वापरमंहर्षसुदेवतनयोययौ ॥ मेनेचमनसादग्धान्रवैतहव्यान्सपार्थिवः ३५ ततोऽसौग्रीवराज्येच
स्थापयित्वाप्रतर्दनम् ॥ कृतकृत्यंतदाऽऽत्मानंसराजाअभ्यनंदत् ३६ ततस्तुवैतहव्यानांवाधायसमहीपतिः ॥ पुत्रंप्रस्थापयामासप्रतर्दनमरिंदमम् ३७ सरथःस
तुसंतीर्यगंगामाशुपराक्रमी ॥ प्रययौवीतहव्यानांपुरींपरपुरंजयः ३८ वैतहव्यास्तुसंश्रुत्यरथघोषंसमुद्धतम् ॥ निर्ययुर्नगराकारैरथैःपररथारुजैः ३९ निष्क्रम्य
तेनरव्याघ्रादंशिताश्चित्रयोधिनः ॥ प्रतर्दनंसमाजग्मुःशरवर्षैरुदायुधाः ४० शस्त्रैश्चविविधाकारैरथैश्चैश्चयुधिष्ठिर ॥ अभ्यवर्षतराजानंहिमवंतमिवांबुदाः ४१ अ
स्त्रैस्त्राणिसंवार्थतेषाराजाप्रतर्दनः ॥ जघानतान्महातेजावज्रानलसमैःशरैः ४२ कृतोत्तमांगास्तेराजनभ्रष्टैःशतसहस्रशः ॥ अपतन्नरुधिराद्रांगानिकृताइवकिंशु
काः ४३ हतेषुतेषुसर्वेषुवीतहव्यःसुतेष्वथ ॥ प्राद्रवन्नगरंहित्वाभृगोराश्रममप्युत ४४ ययौभृगुंचशरणंवीतहव्योनराधिपः ॥ अभयंचददौतस्मैराज्ञेराजनभृगुस्त
दा ४५ अथानुपदमेवाशुतत्रागच्छत्प्रतर्दनः ॥ सप्राप्यचाश्रमपदंदिवादासात्मजोऽब्रवीत् ४६ भोभोकेऽत्राश्रमेसंतिभृगोःशिष्यामहात्मनः ॥ द्रष्टुमिच्छेमुनिमहं
तस्याचक्षतमामिति ४७ सतंविदित्वातुभृगुर्निश्चक्रामाश्रमात्तदा ॥ पूजयामासचततोविधिनाष्टपसत्तमम् ४८ उवाचचैनंराजेन्द्रकिंकार्यंब्रूहिपार्थिव ॥ सचो
वाचनृपस्तस्मैयदागमनकारणम् ४९ ॥ राजोवाच ॥ अयंब्रह्मन्नि तोराजावीतहव्योविसर्ज्यताम् ॥ तस्यपुत्रैर्हिमेकृत्स्नोब्रह्मन्वंशःप्रणाशितः ५० उत्सादितश्च
विषयःकाशीनारत्नसंचयः ॥ एतस्यवीर्यदत्तस्यहतंपुत्रशतंमया ५१ अस्येदानींविधादद्यभविष्याम्यचृणःपितुः ॥ तमुवाचकृपाविष्टोभृगुर्धर्मभृतावरः ५२ ने
हास्तिक्षत्रियःकश्चित्सर्वेहीमेद्विजातयः ॥ एतत्तुवचनंश्रुत्वाभृगोस्तथ्यंप्रतर्दनः ५३

विंशत्समावेशितवान् २२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । २७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ तत्सम्यग्मतिमामामतमानक्षतकथयुत ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ । १५ । ५६ आख्यायिकातात्पर्यमाह भृगोरिति ५७ । ५८ श्रुतिः । 'तदुगात्समदमेतेनवैद्युत्समदमेतस्यप्रियं धामोपासच्छत' इत्यादिका ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ७ ॥ केपूज्या इति ब्राह्मणस्य दुष्प्रापत्वं विप्रानुग्रहे कलभ्यत्वं चोक्ता पूज्यत्वहेतून् साधारणान् साधारणान् स्वभ्रमना पादाबुपस्पृश्य शनैः प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् ॥ एवमप्यस्मिन् भगवन्कृतकृत्यो न संशयः ५४ य एष राजवीर्येण स्वजातिं त्याजितो मया ॥ अनुजानीहि मां ब्रह्मन् ध्याय स्वचशिवेन माम् ५५ त्याजितो हि मया जातिमेव राजा भृगूद्वह ॥ ततस्तेनाभ्यनुज्ञातो यौ राजा प्रतर्दनः ५६ यथागतं महाराजमुक्त्वा विषमिवोरगः ॥ भृगोर्वच नमात्रेण सच ब्रह्मर्षितांगतः ५७ वीतहव्यो महाराज ब्रह्मवादित्वमेव च ॥ तस्य गृत्समदः पुत्रो रूपेणैद्रव्यवापरः ५८ शक्रस्त्वमितियो दैत्यैर्निगृहीतः किलाभवत् ॥ ऋग्वेदेवर्तते चाग्न्याश्रुतिर्यस्य महात्मनः ५९ यत्र गृत्समदो राजन् ब्राह्मणैः समर्हीयते ॥ सब्रह्मचारी विप्रर्षिः श्रीमान् गृत्समदोऽभवत् ६० पुत्रो गृत्समदस्यापि सुचे ता अभवद्विजः ॥ वर्चाः सुतेजसः पुत्रो विहव्यस्तस्य चात्मजः ६१ विहव्यस्तु पुत्रस्तु वितत्यस्तस्य चात्मजः ॥ वितत्यस्तु तस्य सत्यः संतः सत्यस्तस्य चात्मजः ६२ श्रवास्तस्य सुतश्चर्षिः श्रवसश्चाभवत्तमः ॥ तमसश्च प्रकाशोऽभूत्तनयो द्विजसत्तमः ॥ प्रकाशस्तस्य च वामिन्द्रो बभूव जयतांवरः ६३ तस्यात्मजश्च प्रमितिर्वेदवेदांग पारगः ॥ घृताच्यातस्य पुत्रस्तु रुरुर्नामोदपद्यत ६४ प्रमद्वरायां तुरुरोः पुत्रः समुदपद्यत ॥ शुनको नाम विप्रर्षिर्यस्य पुत्रोऽथ शौनकः ६५ एवं विप्रत्वमगमद्वीतह व्यो नराधिपः ॥ भृगोः प्रसादाद्राजेंद्रक्षत्रियः क्षत्रियर्षभ ६६ तथैव कथितोऽंशो मया गार्त्समदस्तव ॥ विस्तरेण महाराज किमन्यदनु पृच्छसि ६७ ॥ इति श्रीमहा भारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे वीतहव्योपाख्याने नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केपूज्या वै त्रिलोकेऽस्मिन् मानवाभ रतर्षभ ॥ विस्तरेण तदा चक्ष्वन हितृप्यामि कथ्यतः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ नारदस्य च संवादं वासुदेवस्य चोभयोः २ नारदं प्राजलिं दृष्ट्वा पूजयानं द्विजर्षभान् ॥ केशवः परिपप्रच्छ भगवन् कान्नमस्यसि ३ बहुमानपरस्तेषु भगवन् कान्नमस्यसि ॥ शक्यं चेच्छ्रोतुमस्माभिर्ब्रूहेतद्धर्मवि त्तम ४ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु गोविन्द यानेतान् पूजयाम्यरिर्मर्दन ॥ त्वत्तोऽन्यः कः पुमौ लोके श्रोतुमेतदिहार्हति ५ वरुणं वायुमादित्यं पर्जन्यं जातवेदसम् ॥ स्था णुं स्कंदं तथा लक्ष्मीं विष्णुं ब्रह्माणमेव च ६ वाचस्पतिं चंद्रमसमपः पृथ्वीं सरस्वतीम् ॥ सततं येन मस्यंति तान्नमस्याम्यहं विभो ७ तपो धनान्वेदविदो नित्यं वेदपराय णान् ॥ महार्हान् च णिशां लसदां संपूजयाम्यहम् ८ अभुक्त्वा देवकार्याणि कुर्वते येऽविकल्थनाः ॥ संतुष्टाश्च क्षमायुक्तास्तान्नमस्याम्यहं विभो ९ सम्यग्यजंति ये चे ष्टीः क्षांता दांताजितेन्द्रियाः ॥ सत्यं धर्मं क्षितिं गाश्च तान्नमस्यामि यादव १० ये वै तपसि वर्तते वने मूलफलाशनाः ॥ असंचयाः क्रियावंतस्तान्नमस्यामि यादव ११

हानेनाध्यायेन १ । २ । ३ । तेषुमानवेषुबहुमानपरःसन्नकात्रमस्यसीतियोज्यम् ४ । ५ । ६ । ७ महार्हान्नमहान्अर्हःपूजायेषाम् अतिपूज्यान्तित्यर्थः ८ अविकल्पनाःश्ला
घाहीनाः ९ सत्यधर्मचयजंतिपूजयंति क्षितिगाश्चयजंतिब्राह्मणेभ्यःप्रवचच्छंति यजदेवपूजासंगुतिकरणदानेषुपुतेऽर्थायथासंभवमिहप्राप्त्याः १० । ११

११।११ आपृष्टतापातयावन्मध्याह्नम् १४ स्वाध्यायेब्रह्मयज्ञे मंत्रजपेवा १५।१६।१७ निर्होकाः दिग्बराः कौपीनमात्रमपि परिग्रहं न कुर्वतीत्यर्थः १८।१९ कर्पोतवृत्तयः कणश आदाय ये संग्रहं न कुर्वतीत्यर्थः २० त्रिवर्गो धर्मार्थकामाः कृत्येषु कर्तव्येषु कर्मसु वर्तते उत्तममध्यमाधममावेन वर्तते न तु हीनते अधममध्यमोत्तममावेनेत्यर्थः २१ अलोऽनुपादित्यनेन धर्ममपेक्षरार्थानादर उक्तः । पुण्यशी

येभृत्यभरणेशक्ताःसततंचातिथिव्रताः ॥ भुंजतेदेवशेषाणितान्नमस्यामियादव १२ येवेदंप्राप्यदुर्धर्षाग्निनोब्रह्मचारिणः ॥ याजनाध्यापनेयुक्तानित्यंता
नृपुजयाम्यहम् १३ प्रसन्नहृदयाश्चैवसर्वसत्त्वेषुनित्यशः ॥ आपृष्ठतापात्स्वाध्यायेयुक्तास्तान्पूजयाम्यहम् १४ गुरुप्रसादेस्वाध्यायेयतंतोयेस्थिरव्रताः ॥
शुश्रूषवोऽनमूयंतस्तान्नमस्यामियादव १५ सुव्रतामुनयोयेचब्राह्मणाःसत्यसंगराः ॥ वोढारोहव्यकव्यानांतान्नमस्यामियादव १६ भैक्ष्यचर्यासुनिरताः
कृशागुरुकुलाश्रयाः ॥ निःसुखानिर्धनायेतुतान्नमस्यामियादव १७ निर्ममानिष्प्रतिद्वंद्वानिर्हीकानिष्प्रयोजनाः ॥ येवेदंप्राप्यदुर्धर्षाग्निनोब्रह्मवादिनः
१८ अहिंसानिरतायेचयेचसत्यव्रतानराः ॥ दांताःशमपराश्चैवतान्नमस्यामिकेशव १९ देवतातिथिपूजायांयुक्तायेष्टहमेधिनः ॥ कपोतवृतयोनित्यंतान्नम
स्यामियादव २० येषांत्रिवर्गःकृत्येषुवर्ततेनोपहीयते ॥ शिष्टाचारप्रवृत्ताश्चैवतान्नमस्याम्यहंसदा २१ ब्राह्मणाःश्रुतसंपन्नायेत्रिवर्गमनुष्ठिताः ॥ अलोलुपाः
पुण्यशीलास्तान्नमस्यामिकेशव २२ अब्मक्षावायुभक्षाश्चसुधाभक्षाश्चयेसदा ॥ व्रतैश्चविविधैर्युक्तास्तान्नमस्यामिमाधव २३ अयोनीनग्नियोनीश्चब्रह्म
योनीस्तथैवच ॥ सर्वभूतात्मयोनीश्चैवतान्नमस्याम्यहंसदा २४ नित्यमेतान्नमस्यामिकृष्णलोककरानृषीन् ॥ लोकज्येष्ठान्कुलज्येष्ठांस्तमोग्रान्लोकभास्क
रान् २५ तस्मात्त्वमपिवाष्णैयद्विजान्पूजयनित्यदा ॥ पूजिताःपूजमार्हाहिसुखंदास्यंतितेऽनघ २६ अस्मिन्लोकेसदाह्येतेपरत्रचसुखप्रदाः ॥ चरंतेमा
न्यमानावैप्रदास्यंतिसुखंतव २७ येसर्वातिथयोनित्यंगोषुचब्राह्मणेषुच ॥ नित्यंसत्येचाभिरतादुर्गाण्यतितरंतिते २८ नित्यंशमपरायेचतथायेचानसूय
काः ॥ नित्यस्वाध्यायिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते २९ सर्वान्देवान्नमस्यंतियेचैकंवेदमाश्रिताः ॥ श्रद्धधानाश्चदांताश्चदुर्गाण्यतितरंतिते ३० तथैवविप्र
प्रवरान्नमस्कृत्ययतव्रताः ॥ भवंतियेदानरतादुर्गाण्यतितरंतिते ३१ तपस्विनश्चयेनित्यंकौमारब्रह्मचारिणः ॥ तपसाभावितात्मानोदुर्गाण्यतितरंतिते ३२
देवतातिथिभृत्यानांपितृणांचार्चनेरताः ॥ शिष्टान्नभोजिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते ३३ अग्निमाधायविधिवत्प्रणताधारयंतिये ॥ प्राप्ताःसोमाहुतिंचैवदुर्गा
ण्यतितरंतिते ३४ मातापित्रोर्गुरुषुचसम्यग्वर्तंतियेसदा ॥ यथात्वंवृष्णिशार्दूलेत्युक्त्वैवंविररामसः ३५

लाइत्वमेनधर्मव्यतिरिक्तकामपरिहारउक्तः । ऋतौभार्यामुपेयादित्येतावानेवकामोधर्ममयोनान्धः २१ सुषावैश्वदेवशेषः २२ अयोनीन्अकृतदारान् अभियोनीन्दाराभिहोत्रयुतान् ब्रह्मणोवेद
स्वयोनीन्आश्रयमूतान् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सर्वाणिचि स्वाध्यामेसर्वेयज्ञाध्वंत्तर्भवतीत्यर्थः ३० मिश्रचर्चैविद्वौश्लोकौपुनःपाठादुपेक्षितौतौः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

१६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ पितामहत्वादेरध्यायस्य पक्षिमाप्रस्यापि स्वशरीरदानेन रक्षणं कार्यं किमुत पूर्वोक्तानां पूज्यानामर्थादिनेति तात्पर्यम् १ । २ । ३ प्रपात्यमानः आकाशादिति शेषः वृषदर्भमौली मरंशि विष्णु ४ । ५ । ६ नवनीलं च यदुत्पलंत स्यात् ऽऽपीड इवालं कार मृतश्चार्द्धगो यस्य ७ । ८ । ९ अतिक्रांतस्माच्चर्मपिकौतेय पितृदेव द्विजातिथीन् ॥ सम्यक् पूजयसे नित्यंगतिमिष्टामवाप्स्यसि ३६ ॥ इति श्री महाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मैकच्छण्डनारदसंवादे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३१ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ त्वतोऽहं श्रोतुमिच्छामि धर्मं भरत सत्तम १ शरणागतं ये रक्षंति भूतग्रामंचतुर्विधम् ॥ किंतस्य भरत श्रेष्ठ फलं भवति तत्त्वतः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इदं शृणु महाप्राज्ञ धर्मपुत्र महायशः ॥ इति हासं पुरावृत्तं शरणार्थं महाफलम् ३ प्रपात्यमानः श्येनेन कपोतः प्रियदर्शनः ॥ वृषदर्भमहाभागं न रेद्रं शरणं गतः ४ स तं दृष्ट्वा विशुद्धात्मा त्रासादंकमुपागतम् ॥ आश्वासयाश्वासिहीत्याहनतेऽस्ति भयमंडज ५ भयं ते सुमहत् कस्मात्कुत्र किं वा कृतं त्वया ॥ येन त्वमिह संप्राप्तो विसंज्ञो भ्रांतचेतनः ६ नवनीलोत्पलापीडचारुवर्ण सुदर्शन ॥ दाडिमाशोकपुष्पाक्षमात्रसस्वाभयंतव ७ मत्सकाशमनुप्राप्तं न त्वां कश्चित्समुत्सहेत् ॥ मनसा ग्रहणं कर्तुं रक्षाध्यक्षपुरस्कृतम् ८ काशिराज्यं तदद्यैव त्वर्थं जीवितं तथा ॥ त्यजेयं भवविस्त्रब्धः कपोतनभयंतव ९ ॥ श्येने उवाच ॥ ममैतद्ब्रूहि तं भक्ष्यं न राज्ञं स्त्रातुमर्हसि ॥ अतिक्रांतं च प्राप्तं च प्रयत्नाच्चोपपादितम् १० मांसं च रुधिरं चास्य मज्जा मेदश्च मेहितम् ॥ परितोषकरो ह्येष मम आस्थाय तोभव ११ तृष्णामेबाधतेऽत्युग्रा क्षुधानिर्दहतीव माम् ॥ मुंचैनं न हि शक्ष्यामि राज न्मंदयितुं क्षुधाम् १२ मया ह्यनुसृतो ह्येष मत्पक्षनखविक्षतः ॥ किञ्चिदुच्छ्वासनिःश्वासं न राजन्नगो मुमर्हसि १३ यदि स्वविषये राजन् प्रभुस्त्वं रक्षणे नृणाम् ॥ खेचरस्य तृषार्तस्य न त्वंप्रभुरथोत्तम १४ यदि वै रिपुभृत्येषु स्वजनव्यवहारयोः ॥ विषयेष्विन्द्रियाणांच आकाशो मापराक्रम १५ प्रभुत्वं हि पराक्रम्य सम्यक् पक्षहरेषु ते ॥ यदित्वमिह धर्मार्थी मामपि द्रष्टुमर्हसि १६ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा श्येनस्य तद्वाक्यं राजर्षिर्विस्मयंगतः ॥ संभाव्य चैनं तद्वाक्यं तदर्थं प्रत्यभाषत १७ ॥ राजोवाच ॥ गोवृषो वा वराहो वा मृगो वा महिषोऽपि वा ॥ त्वदर्थं मद्यक्रियतां क्षुधाप्रशमनाय ते १८ शरणागतं न त्यजेयमिति मेव तमाहितम् ॥ न मुंचति ममांगा निद्विजोऽयं पश्य वै द्विज १९ ॥ श्येने उवाच ॥ नवराहं न चोक्षणं न चान्यान् विधानं द्विजान् ॥ भक्ष्यामि महाराज किमन्नाद्येन तेन मे २० यस्तु मे विहितो भक्ष्यः स्वयंदेवैः सनातनः ॥ श्येनाः कपोतान् खादंति स्थितिरेषा सनातनी २१ उशीनरकपोते तु यदस्त्रेहस्तवानघ ॥ ततस्त्वं मे प्रयच्छाद्य स्वमांसं तु लयाघृतम् २२ ॥ राजोवाच ॥ महाननुग्रहो मेऽद्य यस्त्वमेव मिहात्थ माम् ॥ बाढमेव करिष्यामीत्युक्त्वाऽसौराजसत्तमः २३

तंगतप्रायजीवितं १० अस्यमदन्नस्थाप्रतोतरायभूतोमाभव ११ तृष्णाएतद्वृद्धिःपिपासा १२ । १३ । १४ यद्वैर्याविषुपराक्रमेतद्युक्तं नत्वाकारोआकाशचारिषु १५ पक्षहरेष्वान्नाभंगिषुशत्रुषु
सामक्षान्मुपिजीवनहरणेनबाधमानस्यतवधर्मार्थिनोऽप्यधर्मोभविष्मतीतिभावः १६ पुनर्येनंतद्वाक्यंषंसंभाव्यस्तुतथा तदर्थीकपोतार्थी १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

१४ । १५ । १६ । १७ अज्ञानैःशीघ्रं १८ मांसक्षयमांसालयशरीरम् १९ । २० । २१ नृत्तःनृत्येनतोषितःपुनःपुनः २२ । २३ । २४ । २५ साधुवृत्तःसुशीलः सद्गुणः
शिष्टाचारंस्वव्याजेनसुतरानिष्कपटेन २६ । २७ अस्याकथायाविधेयमाह योऽपीति २८ । २९ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपिकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥

उत्कृत्योत्कृत्यमांसानितुलयासमतोलयत् ॥ अंतःपुरेततस्तस्यस्त्रियोरत्नविभूषिताः २४ हाहाभूताविनिष्क्रांताःश्रुत्वापरमदुःखिताः ॥ तासांरुदितशब्दे
नमंश्चिभृत्यजनस्यच २५ बभूवसुमहान्नादोमेघगंभीरानिःस्वनः ॥ निरुद्धमग्नं सर्वव्यभंभैःसमंततः २६ महीप्रचलिताचासीत्तस्यसत्येनकर्मणा ॥ सराजा
पार्श्वतश्चैवबाहुभ्यामुरुतश्चयत् २७ तानिमांसानिसंछिद्यतुलांपुरयतेऽज्ञैः ॥ तथापिनसमस्तेनकपोतेनबभूवह २८ अस्थिभूतोयदाराजानिर्मासोरुधिर
स्रवः ॥ तुलांततःसमारूढःस्वंमांसक्षयमुत्सृजत् २९ ततःसैद्रास्त्रयोलोकोस्तनरेद्रमुपास्थिताः ॥ भेर्यश्चाकाशगैस्तत्रवादितादेवदुंदुभिः ३० अमृतेनावसि
क्तश्चवृषदभोर्नरेश्वरः ॥ दिव्यैश्चसुसुखैर्माल्यैरभिवृष्टःपुनःपुनः ३१ देवमंधर्वसंघातैरप्सरोग्भिश्चसर्वतः ॥ नृत्तश्चैवोपगीतश्चपितामहइवप्रभुः ३२ हेमप्रा
सादसंवाधमणिकांचनतोरणम् ॥ सवैदूर्यमणिस्तंभविमानंसमधिष्ठितः ३३ सराजर्षिर्गतःस्वर्गकर्मणातेनशाश्वतम् ॥ शरणागतेषुचैवंत्वंकुरुसर्वयुधिष्ठिर
३४ भक्तानामनुरक्तानामाश्रितानांचरक्षिता ॥ दयावान्सर्वभूतेषुपरत्रसुखमेधते ३५ साधुवृत्तोद्विहोराजासद्गुणमनुतिष्ठति ॥ किंनप्राप्तंभवेतेनस्वव्याजेने
हकर्मणा ३६ सराजर्षिर्विशुद्धात्माधीरःसत्यपराक्रमः ॥ काशीनामीश्वरःख्यातस्त्रिपुरलोकेषुकर्मणा ३७ योऽप्यन्यःकारयेदेवंशरणागतरक्षणम् ॥ सोऽपिग
च्छेततामेवगतिंभरतसत्तम ३८ इदं वृत्तंहिराज्वर्षेवृषदभस्यकीर्तयत् ॥ पूतात्मावैभवेल्लोकेऽणुयाद्यश्चनित्यशः ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि
आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेऽयेनकपोतारुयानेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंराज्ञःसर्वकृत्यानांगरीयःस्यात्पितामह ॥
कुर्वन्किंकर्मवृत्तिरुभौलोकौसमश्रुते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतद्राज्ञःकृत्यतममभिषिक्तस्यभारत ॥ ब्राह्मणानामनुष्ठानमन्यंतं सुखमिच्छता २ कर्तव्यं पार्थिवं
द्रेणतथैवभरर्षभ ॥ श्रोत्रियान्ब्राह्मणानवृद्धान्नित्यमेवाभिपूजयेत् ३ पौरजानपदांश्चापिब्राह्मणांश्चबहुश्रुतान् ॥ सांत्वेनभोगदानेननमस्कारैस्तथाऽर्चयेत् ४
एतत्कृत्यतमंराज्ञोनित्यमेवोपलक्षयेत् ॥ यथाऽऽत्मानंयथापुत्रांस्तथैतान्प्रतिपालयेत् ५ येचाप्येषांपूज्यतमास्तान्दृढंप्रतिपूजयेत् ॥ तेषुशतिषुतद्राष्ट्रं
सर्वमेवविराजते ६ तेषूप्यास्तेनमस्कार्यामान्यास्तेपितरोयथा ॥ तेष्वेवयात्रालोकानांभूतानामिववाससे ७ अभिचारैरुपायैश्चदहेयुरपिचेतसा ॥ निःशेषं
कुपिताःकुयूरुयाःसत्यपराक्रमाः ८ नांतमेषांप्रपश्यामिनिदिशश्चाप्यपावृताः ॥ कुपिताःसमुदीक्षंतेदावेष्वाग्निशिखाइव ९

किंराज्ञइत्यध्यायस्यतात्पर्यस्पष्टं १ अनुष्ठानपाराधनं २ । ३ । ४ । ५ । एषांब्राह्मणानामन्ये ३ वासवेपर्जन्ये ७ अभिचारैःइयेनादिभिः उपायैःकौलिकशास्त्रप्रसिद्धैः चेतसा
संकल्पमात्रेण ८ अंतर्नाशकं दिशश्चैषानापावृताः सर्वत्राकुण्ठितामसिद्धेयमित्यर्थः । अग्निस्त्रिधावदहंतः ९

एषांप्रम्यः साहसिकाअकार्यकारिणोऽपिबिभ्यतिक्रमुतविवेकिनः । कुत्राःकेचिज्जडमरतादयः । अपरेवसिद्धादयः १० प्रसह्यकारिणोदुर्वासःप्रभृतयः । मृदवोगोतमादयःयेपादचारेपिहिंसा
भयात्पादयोरेवासिचकुरित्यक्षपादत्वंगताः । अतिशठाअगस्त्यादयः वातापिंजरयितुंमांसेलोलुपतादर्शयंतः ११ कृषिकुर्वतःउद्दालकगुर्वादयः । गोरक्षयंगुरारेवउपमन्युप्रभृतयः । भैक्ष्यं दत्ताप्रे
यादयः । चौराःवाल्मीकिविश्वामित्रादयः । अमृताःकलहप्रियानारदादयः । नटनर्तकाभरतादयः १२ सर्वकर्मसहाःसमुद्रशोषणादावपिसमर्थाः १३ नानेति स्वरूपप्रच्छादनार्थलोकक्षार्थवा

विभ्यत्येषांसाहसिकागुणास्तेषामतीवहि ॥ कृपाहवत्तृणच्छन्नाविशुद्धाद्यौरिवापरे १० प्रसह्यकारिणःकेचित्कार्पासमृदवोपरे ॥ संतिचैषामतिशठास्तथैवान्येतप
स्विनः ११ कृषिगोरक्षयमप्येकेभैक्ष्यमन्येऽप्यनुष्ठिताः ॥ चौराश्चान्येऽनृताश्चान्येतथान्येनटनर्तकाः १२ सर्वकर्मसहाश्चान्येपार्थिवेष्वितरेषुच ॥ विविधाकार
युक्ताश्चब्राह्मणाभरतर्षभ १३ नानाकर्मसुरक्तानांबहुकर्मोपजीविनाम् ॥ धर्मज्ञानांसतांतेषानित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ पितृणां देवतानांचमनुष्योरगरक्षसाम् ॥
पुराप्येतेमहाभागब्राह्मणवैजनाधिप १५ नैतेदेवैर्नपितृभिर्नगंधर्वैर्नराक्षसैः ॥ नासुरैर्नपिशाचैश्चशक्याजेतुं द्विजातयः १६ अदैवंदेवतंकुर्युदैवतंचाप्यदैवतं ॥
यमिच्छेयुःसराजास्याद्योनेष्टःसपराभवेत् १७ परिवादंचयेकुर्युर्ब्राह्मणानामचेतसः ॥ सत्यं ब्रवीमितेराजन्विनश्येयुर्नसंशयः १८ निंदाप्रशंसाकुशलाःकीर्त्यकी
र्तिपरायणाः ॥ परिकुप्यंतितेराजन्सततंद्विषतांद्विजाः १९ ब्राह्मणायंप्रशंसंतिपुरुषःसप्रवर्धते ॥ ब्राह्मणैर्यःपराकृष्टःपराभूयात्क्षणाद्विषः २० शकायवनकां
बोजास्तास्ताःक्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वंपरिगताब्राह्मणानामदर्शनात् २१ द्राविडाश्चकलिगाश्चपुलिंदाश्चाप्युशीनराः ॥ कोलिसर्पामहिषकास्तास्ताःक्षत्रि
यजातयः २२ वृषलत्वंपरिगताब्राह्मणानामदर्शनात् ॥ श्रेयान्पराजयस्तेभ्योनजयोजयतांवर २३ यस्तुसर्वमिदं हन्याद्ब्राह्मणंचनतत्समम् ॥ ब्रह्मवध्यामहा
न्दोषइत्याहुःपरमर्षयः २४ परिवादोद्विजातीनानश्रोतव्यःकथंचन ॥ आसीताधोमुखस्तूष्णींसमुत्थायव्रजेच्चवा २५ नसजातोऽजनिष्यद्वापृथिव्यामिहकश्च
न ॥ योब्राह्मणविरोधेनसुखंजीवितुमुत्सहेत् २६ दुर्ग्राह्योमृष्टिनावायुर्दुःस्पर्शःपाणिनाशशी ॥ दुर्धरापृथिवीराजन्दुर्जयाब्राह्मणाभुवि २७ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेब्राह्मणप्रशंसानामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणानेवसततंभृशंसंप
रिपूजयेत् ॥ एतेहिसोमराजानईश्वराःसुखदुःखयोः १ एतेमोगैरलंकारैरन्यैश्चैवकिमिच्छकैः ॥ सदापूज्यानमस्कारैरक्षयाश्चापितृवन्नृपैः २ ततोराष्ट्रस्यशांति
र्हिभूतानामिववासवात् ॥ जायतांब्राह्मवर्चस्वीराष्ट्रैवैब्राह्मणःशुचिः ३

निषिद्धेनाधिकर्मणावर्धमानाः वस्तुतस्तुधर्मज्ञास्तेषांतान्नित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ एतेपूज्या
इतिशेषः यतोमहामागाः १५ । १६ । १७ । १८ परायणाःहेतवः १९ । २० अदर्शनादननुग्रहात् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपि
त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्राह्मणानित्याद्यध्यायत्रयेणदानपात्रत्वंब्राह्मणानामुच्यते सोमराजायेषांतेसोमराजानः १ किमिच्छसीतिप्रभूपूर्वकंयत्तदिष्टं दीपतेवात्किमिच्छकम् २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । तेषां तारोऽपि तत्प्रदेशं ब्रूय ९ । १० तद्यज्ञादिकं भूतमुत्पन्नं । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्यायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नतः प्रजाः' इति स्मृतेः ११ । १२ । १३ । १४ भूतात्मानो भूतः प्राप्नोवशीकृत आत्मा भित्तयेत्येते १५ । १६ । १७ प्रक्षिप्येति कुंभं विवीक्षाया प्रक्षिप्य दत्त्वा पारमाभिनं परलोकहितं कर्म आरभेदाच्च

महारथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ॥ ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितव्रतम् ४ वासयेत गृहे राजन्न तस्मात्परमस्ति वै ॥ ब्राह्मणेभ्यो हविर्दत्तं प्रतिगृह्णाति देवताः ५ पितरं सर्वभूतानां नैतेभ्यो विद्यते परम् ॥ आदित्यश्चंद्रमा वायुरापो भूरं बरं दिशः ६ सर्वे ब्राह्मणमाविश्य सदाऽन्नमुपभुंजते ॥ न तस्याश्रंति पितरो यस्य विप्रानभुंजते ७ देवाश्चाप्यस्य नाश्रंति पापस्य ब्राह्मणद्विषः ॥ ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रियं तो पितरः सदा ८ तथैव देवताराजन्नात्र कार्या विचारणा ॥ तथैव तेऽपि प्रीयंते येषां भवति तद्विषः ९ न च प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति च परांगतिम् ॥ येन येनैव हविषा ब्राह्मणांस्तर्पयेन्नरः १० तेन ते नैव प्रीयंते पितरो देवतास्तथा ॥ ब्राह्मणा देवतभूतं प्रभवन्ति यतः प्रजाः ११ यतश्चायं प्रभवति प्रेत्य यत्र च गच्छति ॥ वेदेषामार्गं स्वर्गस्य तथैव नरकस्य च १२ आगतानां गते चोभे ब्राह्मणो द्विपदां वरः ॥ ब्राह्मणो भरतश्चेष्टस्वधर्मं चैव वेदयः १३ ये चैनमनुवर्तन्ते तेन याति पराभवम् ॥ न ते प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति न पराभवम् १४ यद्वा ह्यणमुखात्प्राप्तं प्रतिगृह्णाति वैवचः ॥ भूतात्मानो महात्मानस्तेन याति पराभवम् १५ क्षत्रियाणां प्रतपतांते जसा च बलेन च ॥ ब्राह्मणेष्वेव शान्त्यंति ते जांसि च बलानि च १६ भृगवस्तालजंघांश्च नीपानां गिरसोऽजयन् ॥ मरद्वाजे वेतहव्या नैलांश्च भरतर्षभ १७ चित्रायुधांश्चाप्यजयन्नेते कृष्णाजिनध्वजाः ॥ प्राक्षिप्याथ कुंभान्वै पारगामिनमारभेत् १८ यत्किंचिच्छ्रूयते लोके श्रूयते पठ्यतेऽपि वा ॥ सर्वतद्ब्राह्मणेष्वेव गूढोऽग्निरिव दारुषु १९ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं वा सुदेवस्य पृथ्व्याश्च भरतर्षभ २० ॥ वासुदेव उवाच ॥ मातरं सर्वभूतानां पृच्छेत्वा संशयं शुभे ॥ केन सिक्कर्मणा पापं व्यपोहति न रोगही २१ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ब्राह्मणानेव सेवेत पवित्रं ह्येतदुत्तमम् ॥ ब्राह्मणान्सेवमानस्य रजः सर्वं प्रणश्यति ॥ अतो भूतिरतः कीर्तिरतो बुद्धिः प्रजायते २२ महारथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ॥ इति मां नारदः प्राह स तत्सर्वभूतये २३ ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितं शुचिम् ॥ अपरेषां परेषां च परेभ्यश्चैव येऽपरे २४ ब्राह्मणायं प्रशंसंति समनुष्यः प्रवर्धते ॥ अथ यो ब्राह्मणान् कुष्टं पराभवति सोऽचिरात् २५ यथामहार्णवे क्षिप्ता सीतानेष्टुर्विनश्यति ॥ तथा दुश्चरितं सर्वं पराभावाय कल्पते २६ पश्य चंद्रे कृतं लक्ष्मसमुद्रो लवणोदकः ॥ तथा भगवत्सहस्रेण महेंद्रः परिचिह्नितः २७

रेव भान्दीसि कुर्वन्नुभयलोके इति शेषः १८ यत्किंचिदतीतानां मतं व्यवहितं स्थूलसूक्ष्मब्राह्मणे हार्वाकाशाख्यब्रह्मविदिकाष्टाभिश्च चाननिर्भयनादभिव्यज्यत इत्यर्थः १९ । २० । २१ रजः ध्वनिं स्तराय भूतो विक्षेपः भूतिरैश्वर्यं बुद्धिरात्मज्ञानं सार्धं श्लोकः २२ । २३ अपरे ब्राह्मणं सर्वभूतये इच्छेदित्यादुरिति विपरिणामेनानुषंगः २४ कुष्टः क्रोशति कर्तारिकः २५ सीतानेष्टुर्लंगलपद्विति मतः पांसुपिंडः । लोष्टोलेष्टुरितिकोशकारा अंतस्थादिभिर्मंसं पठति दुश्चरितं ब्राह्मणद्रोहः २६ । २७

२८ विधेयमाह ब्राह्मणस्य धर्मः २९ । ३० । ३१ इति अ० नी० मा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ जन्मनेति जन्मनैव संस्काराद्यभावेऽपि ब्राह्मणो न मस्य एव प्रसूतं प्राश्रितं पक्वमन्नं तस्वाग्नेमोक्तमर्हः प्रसूता ग्रमुक् १ सर्वे अर्थाः धर्मादयो येभ्यस्ते सुमनसां देवानां पुत्रमिव भूताः सुमनोमुखाः २ नोऽस्माकं द्विषतः शत्रून् तैरपूजिता ब्राह्मणा दारुणयुक्ताभिस्तव शत्रवो न श्यंस्वित्यादिभिर्गीर्भिः अभिध्यासुः अभि

तेषामेव प्रभावेन सहस्रनयनो ह्यसौ ॥ शतक्रतुः समभवत्पश्य माधव यादृशम् २८ इच्छन् कीर्तिं च भूतिं च लोकांश्च मधुसूदन ॥ ब्राह्मणानुमतेति ष्टेत्पुरुषः शुचिरात्मवान् २९ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वामेदिन्यामधुसूदनः ॥ साधुसाध्वितिकौरव्यमेदिनीं प्रत्यपूजयत् ३० एतां श्रुत्वा उपमां पार्थ प्रयतो ब्राह्मणर्षभान् ॥ स तत्तं पूजयेथास्त्वं ततः श्रेयोऽभिपत्स्यसे ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे पृथिवी वासुदेव संवादे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ जन्मनैव महाभागो ब्राह्मणो नाम जायते ॥ नमस्यः सर्वभूतानां मातिथिः प्रसूता ग्रमुक् १ सर्वार्थाः सुहृदस्तात ब्राह्मणाः सुमनोमुखाः ॥ गीर्भिर्भगल युक्ताभिरनुध्यायंति पूजिताः २ सर्वान्नो द्विषतस्तात ब्राह्मणा जातमन्यवः ॥ गीर्भिर्दारुणयुक्ताभिरभिध्यासुरपूजिताः ३ अत्र गाथाः पुराभीताः कीर्तयंति पुराविदः ॥ सृष्ट्वा द्विजातीन् धाता हियथा पूर्वं समादधत् ४ न चान्यदिह कर्तव्यं किंचिदूर्ध्वं यथाविधि ॥ गुप्तो गोपायते ब्रह्मा श्रेयो वस्तेन शोभनम् ५ स्वमेव कुर्वतां कर्म श्रीर्वो ब्राह्मी भविष्यति ॥ प्रमाणं सर्वभूतानां प्रग्रहाश्च भविष्यथ ६ न शौद्रं कर्म कर्तव्यं ब्राह्मणेन विपश्चिता ॥ शौद्रं हि कुर्वतः कर्मधर्मः समुपहृद्यते ७ श्रीश्च बुद्धिश्च तेजश्च विभूतिश्च प्रतापिनी ॥ स्वाध्याये चैव माहात्म्यं विपुलं प्रतिपत्स्यते ८ हुत्वा चाहवनीयस्थं महाभाग्ये प्रातिष्ठिताः ॥ अग्रभोज्याः प्रसूतीनां श्रिया ब्राह्मणाऽनुकल्पिताः ९ श्रद्धया परया युक्ता ह्यनभिद्रोहलब्धया ॥ दमस्वाध्यायनिरताः सर्वान् कामानवाप्स्यथ १० यच्चैव मानुषलोके यच्च देवेषु किंचन ॥ सर्वतु तपसा साध्यं ज्ञानेन नियमेन च ११ इत्येवं ब्रह्मगीतास्ते समाख्याता मयाऽनघ ॥ विप्रानामनुकंपार्थ तेन प्रोक्तं हि धीमता १२ भूयस्तेषां बलं मन्ये यथाराजस्तपस्विनः ॥ दुरासदाश्च चंडाश्च रभसाः क्षिप्रकारिणः १३ संत्येषां सिंहसत्त्वाश्च व्याघ्रसत्त्वास्तथापरे ॥ वराहमृगसत्त्वाश्च जलसत्त्वास्तथापरे १४ सर्पस्पर्शसमाः केचित्थान्ये मकरस्पृशः ॥ विभाष्य घातिनः केचित्था च क्षुर्हणोपरे १५ संति चाशी विषसमाः संति मंदास्तथापरे ॥ विविधानि हवृत्तानि ब्राह्मणानां युधिष्ठिर १६ मेकलाद्राविडालाटाः पौंड्राः कान्वशिरास्तथा ॥ सौंडिकादरदादार्वाश्चौराः शबरवर्बराः १७ किरातायवनाश्चैव तास्ताः क्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वं मनुप्राप्ता ब्राह्मणानाममर्षणात् १८

ध्यायंतु अभिहन्तुरिति स्पष्टार्थः पाठः ३ समादधत् समाधिं नियमं कृतवान् ४ ब्रह्मा ब्राह्मणः वः शोभनं श्रेयस्तेनैव ५ स्वकर्म ब्राह्मणगोपनं प्रग्रहाः दमनक्षमारजवहव ६ शौद्रं कर्म सेवा कर्तव्यं कारयितव्यं कुर्वतः कारयतः ७ श्रीश्चेत्यादेः श्रियमित्यर्थः ८ आहवनीयस्थं देवतागणं प्रसूतीनां शिशुभ्योऽप्यग्रेभ्यो ज्येषां ते ब्राह्मणाभि

या विद्ययाऽनुकल्पिताः पात्रीभूताः ९ । १० । ११ । १२ भूय इति चंद्रादिदोषधतोऽपि पूज्या एवेत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अमर्षणाद्ब्राह्मणकोपासहनात् १८

॥५६॥

ब्राह्मणानां परिभवादसुराः सलिलेशयाः ॥ ब्राह्मणानां प्रसादाच्च देवाः स्वर्गनिवासिनः १९ अशक्यं स्पृष्टुमाकाशमचालयो हिमवानगिरिः ॥ अधार्यसेतुना गंगा
दुर्जया ब्राह्मणाभुवि २० न ब्राह्मणविरोधेन शक्याशास्तु वसुंधरा ॥ ब्राह्मणा हि महात्मानो देवानामपि देवताः २१ तान् पूजयस्व सततं दानेन परिचर्यया ॥ यदी
च्छसि महीं भोक्तुमिमांसागरमेखलां २२ प्रतिग्रहेण तेजो हि विप्राणां शाम्यतेऽनघ ॥ प्रतिग्रह्येनेच्छेयुस्तेभ्योरक्षयं वयानृप २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन
पर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ शक्रशंबरसं
वादं तन्निबोधयुधिष्ठिर १ शक्रो ह्यज्ञातरूपेण जटोभूध्वारजोगुणः ॥ विरूपं रथमास्थाय प्रश्रंप प्रच्छ शंबरम् २ ॥ शक्र उवाच ॥ केन शंबरवृत्तेन स्वजात्यानधि
तिष्ठसि ॥ श्रेष्ठत्वां केन मन्यंते तद्वै प्रब्रूहि तच्चतः ३ ॥ शंबर उवाच ॥ नासूयामि यदा विप्रान् ब्राह्मणमेव च मे मतम् ॥ शास्त्राणि वदतो विप्रान् सं मन्यामि यथा सुखम् ४
श्रुत्वा च नावजानामि नापराध्यामि किर्हि चित् ॥ अभ्यर्च्याम्यनुवृच्छामि पादौ गृह्णामि धिमांसा ५ ॥ ते विश्रब्धाः प्रभाषंते संपृच्छंते च मांसदा ॥ प्रमत्तेष्वप्रमतो
ऽस्मि सदा सुप्तेषु जाग्रमि ६ ॥ तेषां शास्त्रपथे युक्तं ब्रह्मण्यमनसूयकम् ॥ समासि चंतिशास्तारः क्षौद्रं मध्विषमक्षिकाः ७ ॥ यच्च भाषंति संतुष्टास्तच्च गृह्णामि मेधया ॥
समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममर्चितयम् ८ ॥ सोऽहं वागग्रमृष्टानां रसानामवल्लेहकः ॥ स्वजात्यानधितिष्ठामि नक्षत्राणीव चंद्रमाः ९ ॥ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्च शु
रनुत्तमम् ॥ यद्ब्राह्मणमुखाच्छास्त्रमिह श्रुत्वा प्रवर्तते १० ॥ एतत्कारणमाज्ञाय दृष्ट्वा देवासुरं पुरा ॥ युद्धं पिता मे हृष्टात्मा विस्मितः समपद्यत ११ दृष्ट्वा च ब्राह्मणानां
तुमहिमानं महात्मनाम् ॥ पर्यपृच्छत्कथमसीदद्वा इति निशाकरम् १२ ॥ सोम उवाच ॥ ब्राह्मणास्तपसा सर्वे सिध्यंते वाग्बलाः सदा ॥ शुजवीर्याश्च राजानो
वागस्त्राश्च द्विजातयः १३ ॥ प्रणवंचाप्यधीयात् ब्राह्मीर्दुर्वसतीर्वसन् ॥ निर्मन्युरपि निर्वाणो यतिः स्यात्समदर्शनः १४ ॥ अपि च ज्ञानसंपन्नः सर्वान्वेदान्पितुर्गृहे ॥
श्लाघमान इवाधीयाद्भ्राम्यइत्येव तं विदुः १५ ॥ भूमिरेतौ निगिरतिसर्पो बिलशयानिव ॥ राजानंचाप्ययोद्धारं ब्राह्मणंचाप्रवासिनम् १६ ॥ अभिमानः श्रियं हंति पुर
षस्याल्पमेधसः ॥ गर्भेण दुष्पते कन्या गृह्णासेन चाद्विजः १७

॥ ३६ ॥

॥५३॥

ब्राह्मणानां रसानामुक्तिसुधानां ९ । १० । ११ । १२ । १३ ब्राह्मीर्वेदार्थाः दुर्वसतीः गुरुकुलवासकेशात् अपिअपिवा सतिवैराग्येयतिः स्यात्तनैष्ठिकब्रह्मचर्यात्पास्त्रिाज्यमेवकुर्यादित्यर्थः १४
पितुर्गृहेवेदाध्ययनंनिंदति अपीति १५ अग्रवासिनंवेदार्थग्राभांस्तरेवासमकुर्वाणं १६ । १७

१८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपेष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ अपूर्वश्चेत्यध्यायो ब्राह्मणेष्वपि पात्रविशेषपरीक्षार्थः १ तत्राऽपूर्वाश्चिरोषितो दूरादामतश्च पात्रं तेषां मध्ये कश्चिद्यज्ञार्थकश्चिदुरुदक्षिणार्थकश्चित्कुंभभरणार्थमिति एवं रूपा क्रियाकेषां चित्पात्रत्वे प्रधानं भवति केषां चिदुपांश्च तन्मौनं पारिव्राज्यमिति । तथा क्रियामौनयोस्तारतम्यादेषां तारतम्यं न स्वरूपत इत्याह क्रियेति । दद्यामः ददाम इत्येव वक्तव्यं न त्वेतेषु कंचित्प्रत्याक्षीतिर्यर्थः २ । ३ । ४ दत्तं प्रदेयवस्त्वभिमानिनी देवता न संतपेत् यथा हादृशाय देयं नान्यस्मै रम्यते हि । नष्टशौचे व्रतभ्रष्टे विषेद विवर्जिते । दीयमानं रुदयत्र किं मया दुष्कृतं कृतम् इति अतः कस्तादृश इति प्रश्नः ५ मुख्यं पात्रं विशेषेण श्रुतं ततोऽनसूयका इति ६ । ७ । ८ इत्येतन्मे पिताश्रुत्वा सोमादद्भुतदर्शनात् ॥ ब्राह्मणान् पूजयामास तथैवाहं महाव्रतान् १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वेतद्वचनं शक्रोदानं वै द्रमुखाच्च्युतम् ॥ द्विजान्सं पूजयामास महेंद्रत्वमवाप च १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायामिंद्रशंवरसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वश्च भवेत्पात्रमथवापि चिरोषितः ॥ दूरादभ्यागतं चापि किं पात्रं स्यात्पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्रिया भवति केषां चिदुपांश्च तन्मु तमम् ॥ यो यो याचेत यत्किंचित्सर्वं दद्याम इत्यपि २ अपीडयन् भृत्यवर्गमित्येवमनुशुश्रुम् ॥ पीडयन् भृत्यवर्गं हि आत्मानमपकर्षति ३ अपूर्वं भावयेत्पात्रं यच्चापि स्याच्चिरोषितम् ॥ दूरादभ्यागतं चापि तत्पात्रं च विदुर्बुधाः ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपीडया च भूतानां धर्मस्या हिंसा तथा ॥ पात्रं विद्यातु तत्त्वेन यस्मै दत्तं न सं तपेत् ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्याः शिष्यसंघं विवांधवाः ॥ सर्वे पूज्याश्च मान्याश्च श्रुतवंतोऽनसूयकाः ६ अतोऽन्यथा वर्तमानाः सर्वे नार्हाति स क्रियाम् ॥ तस्मान्नित्यं परीक्षेत पुरुषान्प्रणिधाय वै ७ अक्रोधः सत्यवचनमहिंसा दमः आर्जवम् ॥ अद्रोहोऽभिमानश्च हींसा तितिक्षा दमः शमः ८ यस्मिन्नेतानि दृश्यं तेन चाकार्याणि भारत ॥ स्वभावतो निविष्टानि तत्पात्रं मानमर्हति ९ तथा चिरोषितं चापि संप्रत्यागतमेव च ॥ अपूर्वं चैव पूर्वंच तत्पात्रं मानमर्हति १० अप्रा प्यं च वेदानां शास्त्राणां चाभिलंघनम् ॥ अव्यवस्था च सर्वत्र एतन्नाशनमात्मनः ११ भवेत्पंडितमानीयो ब्राह्मणो वेदनिंदकः ॥ आन्वीक्षिकीं तर्कविद्यामनुरक्तो निरर्थिकाम् १२ हेतुवादान्ब्रुवन्सत्सु विजेताऽहेतुवादिक् ॥ अक्रोष्टा चातिवक्ता च ब्राह्मणानां सदैव हि १३ सर्वाभिंशं कीमूढश्च बालः कटुकवागपि ॥ बोद्धव्यस्तादृश स्तातनरश्चानंहितं विदुः १४ यथाश्वाभपितुं चैव हंतुं चैवावसज्जते ॥ एवं संभाषणार्थाय सर्वशास्त्रवधाय च १५ लोकयात्रा च द्रष्टव्या धर्मश्चात्महितानि च ॥ एवं नरो वर्तमानः शाश्वतीं विवर्धते समाः १६ ऋणमुन्मुच्य देवानामृषीणां च तथैव च ॥ पितृणामथ विप्राणामतिथीनां च पंचमम् १७

वर्तमानः शाश्वतीर्वर्धते समाः १६ ऋणमुन्मुच्य देवानामृषाणां च तथैव च ॥ पितॄणामथैव प्राणामतिथीनां च पयनम् १७
९ तथा अक्रोधादिगुणविशिष्टं १० अपात्रतावैजमाह अप्रामाण्यमिति आत्मनः पात्रताया इति शेषः ११ निरर्थिकाश्रुतिविरोधित्वेन मांश्चानुपयोगिनीम् १२ हेतुवादान्ब्रुवन्नयुक्त्या
जगत्कारणगोप्तीः कुर्यान्नपि अहेतुवादिकः शास्त्रोक्ते हेतुवादविरोधात् १३ बोद्धव्यः अस्पृश्यत्वेनेति शेषः तत्र हेतुमाह श्वानंहितं विदुः शिष्टा इति शेषः १४ एतदेवोपपादयति यथेति १५ लोक
यात्राशिष्टाचारादिव्यवहारः धर्मः श्रुतिस्मृत्युक्तः आत्महितानि शमदमादीनि १६ देवानामृषयस्त्वेन ऋषीणां वेदाधिगमेन पितॄणां प्रजोत्पादनेन विद्याणां दानमानेनाऽतिथीनां चैव देवांते आग
तानां सम्यगातिथ्येन चोन्मुच्योपाकृत्य कर्माणि कुर्वन्नित्युत्तरेणान्वयः १७

॥ १७ ॥

पर्यायेणयथाक्रमेण सुविनीतेनसुशिक्षितेनकर्मणायत्नेन कर्माणि यज्ञादीनि १८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वमेव वाहनपर्वणिवेद्यं वस्तुतस्तद्वेदनं धर्मबलादेव भवतीति यज्ञादिधर्मावक्तव्यः सच कामकारविहितदारपरिग्रहाधीन इत्यष्टावक्रदिकसंवादे प्रदर्शितः तत्रापि । 'ऋत्विगात्मा धर्मजाया शुद्धं यस्य चतुष्टयं ॥ तस्याग्निहोत्रं स्वर्गाय नरकायैतरस्य च' इति स्मृत्यर्थं ज्ञांगमूलात्मशुद्धिर्ऋत्विक्कुक्षिश्च तीर्थमाह्वयमाहात्म्याभ्यामुक्ता अथ स्त्रीशुद्धिर्द्रव्यशुद्धिश्च महता प्रबंधेन प्रस्तूयते तत्र तावदस्मिन्नध्याये स्त्रीदोषा पर्यायेण विशुद्धेन सुविनीतेन कर्मणा ॥ एवं गृहस्थः कर्माणि कुर्वन् धर्मान् नहीयते १८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पात्रपरीक्षायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्त्रीणां स्वभावमिच्छामि श्रोतुं भरतसत्तम ॥ स्त्रियो हि मूलं दोषाणां लघुचित्ताहिताः स्मृताः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ नारदस्य च संवादं पुंश्चल्या पंचचूडया २ लोकाननुचरन् सर्वान् देवर्षिर्नारदः पुरा ॥ ददर्शाप्सरसं ब्राह्मीं पंचचूडामनिदिताम् ३ तां दृष्ट्वा चारुसर्वांगीं प्रच्छाप्सरसं मुनिः ॥ संशयो हृदिकश्चिन्मे ब्रूहितन्मे सुमध्यमे ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्ताऽथ सा विप्रं प्रत्युवाचाथ नारदम् ॥ विषये सति वक्ष्यामि समर्थान् मन्यसे च माम् ५ ॥ नारद उवाच ॥ नत्वामविषये भद्रे नियोक्ष्यामि कथंचन ॥ स्त्रीणां स्वभावमिच्छामि त्वतः श्रोतुं वरानने ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य देवर्षेः प्सरोत्तमा ॥ प्रत्युवाच न शक्यामि स्त्रीसतीनिदितुं स्त्रियः ७ विदितास्ते स्त्रियो याश्च यादृशाश्च स्वभावतः ॥ नमामर्हसि देवर्षे नियोक्तुं कार्य ईदृशे ८ तामुवाच स देवर्षिः सत्यं वद सुमध्यमे ॥ मृषावादे भवेद्दोषः सत्ये दोषो न विद्यते ९ इत्युक्ता सा कृतमतिरभवच्चारुहासिनी ॥ स्त्रीदोषा ज्छाश्वतान् सत्यान् भाषितुं संप्रचक्रमे १० ॥ पंचचूडोवाच ॥ कुलीनारूपवत्यश्चनाथवत्यश्च योषितः ॥ मर्यादासु नतिष्ठंति स दोषः स्त्रीषु नारद ११ न स्त्रीभ्यः किंचिदन्यद्वैपापीयस्तरमस्ति वै ॥ स्त्रियो हि मूलं दोषाणां तथा त्वमपि केत्थह १२ समाज्ञाता नृद्विमतः प्रतिरूपान्वशो स्थितान् ॥ पतीन्तरमासाद्य नालं नार्यः प्रतीक्षितुम् १३ असद्वर्मस्त्वयं स्त्रीणामस्माकं भवति प्रभो ॥ पापीयसो नरान्यद्वैलज्जात्यक्का भजामहे १४ स्त्रियं हियः प्रार्थयते सन्निकर्षं च गच्छति ॥ ईषच्च कुरुते सेवां तमेवेच्छंति योषितः १५ अनर्थित्वान्मनुष्याणां भयात्परिजनस्य च ॥ मर्यादायाममर्यादाः स्त्रियस्तिष्ठंति भर्तृषु १६ नासां कश्चिदगम्योऽस्ति नासां वयसि निश्चयः ॥ विरूपं रूपावतं वा पुमानित्येव भुंजते १७ न भयान्नाप्यनुक्रोशान्नार्थहेतोः कथंचन ॥ न ज्ञाति कुलसंबंधात्स्त्रियस्तिष्ठंति भर्तृषु १८ यौवने वर्तमानानां मृष्टाभरणवाससाम् ॥ नारीणां स्वैरवृत्तीनां स्पृहयंति कुलस्त्रियः १९ याश्च शश्वद्बहुमतारक्ष्यं ते दयिताः स्त्रियः ॥ अपिताः संप्रसज्जंते कुब्जां धजडवामनैः २० पंगुष्वथ च देवर्षे चान्ये कुत्सितानराः ॥ स्त्रीणामगम्यो लोकेऽस्मिन्नास्तिकाश्चिन्महामुने २१ यदि पुंसां गतिर्ब्रह्म न कथंचिन्नोपपद्यते ॥ अप्यन्योन्यं प्रवर्तते न हितिष्ठंति भर्तृषु २२

नेव दर्शयति स्त्रीणामित्यादिना लघुचित्ताः वायुवज्जलचित्ताः १ । २ ब्राह्मी ब्रह्मलोकस्था ३ । ४ । ५ विषये वक्तुं योग्यत्वे ६ । ७ । ८ । ९ कृतमतिर्वक्ष्यामीति कृतनिश्चयाऽभवत् १० । ११ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ गतिः प्राप्तिः अन्योन्यं कृत्रिमलिङ्गधारिण्यभूत्वा मैथुनार्थं प्रवर्तते एतच्च लोकप्रसिद्धं भर्तृषु दूरस्थेषु इति शेषः न हितिष्ठंति धैर्ये इति शेषः २२

२३ चलस्वभावाः सालावृकाणां हृदयान्येता इति श्रुतेर्यथा वृकाविशेषाः प्रत्यहं नवं नवं मांसमिच्छंति तस्य नेन नरं मंत एवां स्त्रियः पुरुषमित्यर्थः २४ काष्ठानां काष्ठैः २५ । २६ । २७ । २८ अंतकादिवत्सद्यो नाशका इत्यर्थः २९ यत इति वन्ध्याऽप्यवत्स्वभावविकापते स्त्रीणां दोषा इत्यर्थः यथोक्तं नीतौ 'अनृतं साहसं मायामूर्खत्वमतिलोभता ॥ अशौचं निर्दयत्वं च स्त्रीणां दोषाः स्वभावजाः' इति कामश्राष्टगुणः

अलाभात्पुरुषाणां हि भयात्परिजनस्य च ॥ वधबंधभयाच्चापि स्वयंगुप्ता भवंति ताः २३ चलस्वभावाः सेव्यादुर्ग्राह्याभावतस्तथा ॥ प्राज्ञस्य पुरुषस्येह यथा वाचस्तथा स्त्रियः २४ नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां नापगानां महोदधिः ॥ नांतकः सर्वभूतानां पुंसां वामलोचनाः २५ इदमन्यच्च देवर्षे रहस्यं सर्वयोषिताम् ॥ दृष्ट्वैव पुरुषं हृदयं योनिः प्रकृियते स्त्रियाः २६ कामानामपि दातारं कर्तारं मनसां प्रियम् ॥ रक्षितारं न मृष्यंति स्वभर्तारं मलं स्त्रियः २७ न कामभोगान्विपुलान्नालंकारा न संश्रयान् ॥ तथैव बहुमन्यंते यथारत्यामनुग्रहम् २८ अंतकः पवनो मृत्युः पातालं वडवामुखम् ॥ क्षुरधाराविषं सर्पो वह्निरित्येकतः स्त्रियः २९ यतश्च भूतानि महांति पंचयतश्च लोका विहिता विधात्रा ॥ यतः पुमांसः प्रमदाश्च निर्मितास्तदैव दोषाः प्रमादासु नारद ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पंचचूडानारदसंवादे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे वै मानवा लोके स्त्रीषु सज्जंत्यभीक्ष्णशः ॥ मोहेन परमा विष्टा देवसृष्टेन पार्थिव १ स्त्रियश्च पुरुषेष्वेव प्रत्यक्षं लोकसाक्षिकम् ॥ अत्र मे संशयस्तीव्रो हृदिसं परिवर्तते २ कथमासां नरा संगं कुर्वते कुरुनंदन ॥ स्त्रियो वाकेषु रज्यंते विरज्यंते च ताः पुनः ३ इति ताः पुरुषव्याघ्रकथं शक्यास्तुरक्षितुम् ॥ प्रमदाः पुरुषेण हतन्मे व्याख्यातुमर्हसि ४ एता हि रममाणस्तु वंचयंतीह मानवान् ॥ न चासां मुच्यते कश्चित्पुरुषो हस्तमागतः ५ गावो न वट्टणानि विगृह्णंते यानं वनं वम् ॥ शंबरस्य च यामाया मायायानमुचेरपि ६ बलेः कुंभीनसे श्वेव सर्वास्ता योषि तो विदुः ॥ हसंतं प्रहसंत्येता रुदंतं प्ररुदंति च ७ अप्रियं प्रियवाक्यैश्च गृह्णते कालयोगतः ॥ उशनावेदयच्छास्त्रं यच्च वेदबृहस्पतिः ८ स्त्रीषु द्वयानविशिष्ये ततास्तु रक्ष्याः कथं नरैः ॥ अनृतं सत्यमित्याहुः सत्यं चापितथाऽनृतम् ९ इति यास्ताः कथं वीरसंरक्ष्याः पुरुषैरिह ॥ स्त्रीणां बुद्धयर्थं निष्कर्षार्थं शास्त्राणि शतानि १० बृहस्पतिप्रभृतिभिर्मन्ये सद्भिः कृतानि वै ॥ संपूज्यमानाः पुरुषैर्विकुर्वन्ति मनो नृषु ११ अपास्ताश्च तथाराजन् विकुर्वन्ति मनः स्त्रियः ॥ इमाः प्रजामहाबाहो धार्मिक्य इति नः श्रुतम् १२ सत्कृता सत्कृताश्चापि विकुर्वन्ति मनः सदा ॥ कस्ताः शक्नो रक्षितुं स्यादिति मे संशयो महान् १३

स्मृतः इति च ३० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ इम इति एवं स्वभावदुष्टा अपि स्त्रियः परेभ्यो दुःसंरक्ष्या इत्याख्यायिका तात्पर्यं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ स्त्रीणामिति स्त्रीबुद्धिमनुसृत्येव बृहस्पत्यादिभिर्वचनाशास्त्रं प्रवर्तितमित्युक्तिः १० एताः पूजिताधिकृता वा तुल्यवद्विकारं जनयंतीत्यर्थः ११ एतदेवाह इमा इति इमाः स्त्रीरूपाः धार्मिक्य इति श्रुतिमात्रं सविद्यादिषु दृष्टम् १२ अनुभवस्तु न तथेत्याह सत्कृतेति १३

१४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ एवमेवेत्यध्यायस्य तात्पर्यं नाना रूपेभ्यो विद्वेभ्यो योगबलेनैव स्वभावचपलाः स्त्रियः संरक्षितुं शक्या
तथा ब्रह्मिहाभागकुरूणां वंशवर्धन ॥ यदि शक्या कुरूश्रेष्ठरक्षातासां कदाचन ॥ कर्तुं वा कृतपूर्ववा तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व
णि अनुशासनिके पदानधर्मे स्त्रीस्वभावकथने एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेव महाबाहो नात्र मिथ्या जस्ति किंचन ॥
यथा ब्रवीषि कौरव्यनारीं प्रति जनाधिप १ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ यथा रक्षा कृता पूर्वविपुलेन महात्मना २ प्रमदाश्च यथा सृष्टा ब्रह्मणा भरतर्षभ ॥
यदर्थं तच्च ते तात प्रवक्ष्यामि नराधिप ३ न हि स्त्रीभ्यः परं पुत्रपापीयः किंचिदस्ति वै ॥ अग्निर्हि प्रमदादीप्तो मायाश्च मयजाविभो ४ सुरधारा विषं संपोवहिरित्येकतः
स्त्रियः ॥ प्रजा इमा महाबाहो धार्मिक्य इति नः श्रुतम् ५ स्वयंगच्छंति देवत्वं ततो देवानि याद्वयम् ॥ अथाभ्यगच्छन् देवास्ते पितामहमरिंदम ६ निवेद्य मानसं
चापितूष्णीमा सन्नधो मुखाः ॥ तेषामंतर्गतं ज्ञात्वा देवानां सपितामहः ७ मानवानां प्रमोहार्थं कृत्या नार्योऽसृजत्प्रभुः ॥ पूर्वसर्गे तु कौंतेय साध्व्यो नार्य इहाभवन् ८
असाध्व्यस्तु समुत्पन्नाः कृत्याः सर्गात् प्रजापतेः ॥ ताभ्यः कामान्यथा कामं प्रादाद्वि सपितामहः ९ ताः कामलुब्धाः प्रमदाः प्रबाधं तेन रान्सदा ॥ क्रोधं कामस्य देवेशः
सहायं चासृजत्प्रभुः १० असज्जंत प्रजाः सर्वाः कामक्रोधवशंगताः ॥ न च स्त्रीणां क्रियाः काश्चिदिति धर्मो व्यवस्थितः ११ निरिंद्रिया ह्यशास्त्राश्च स्त्रियोऽनृतमिति
श्रुतिः ॥ शय्यासनमलंकारमन्नपानमनार्यताम् १२ दुर्वाग्भावं रतिं चैव ददौ स्त्रीभ्यः प्रजापतिः ॥ न तासां रक्षणं शक्यं कर्तुं पुंसाकथंचन १३ अपि विश्वकृता ताव
कुतस्तु पुरुषैरिह ॥ वाचा च वधवंधैर्वाक्केशैर्वा विविधैस्तथा १४ न शक्यारक्षितुं नार्यस्ताहि नित्यमसंयताः ॥ इदं तु पुरुषव्याघ्रपुरस्ताच्छ्रुतवानहम् १५ यथा
क्षाकृता पूर्वविपुलेन गुरुस्त्रियाः ॥ ऋषिरासीन् महाभागो देवशर्मेति विश्रुतः १६ तस्य भार्या रुचिर्नाम रूपेणाऽसदृशी भुवि ॥ तस्य रूपेण संमता देवगंधर्वदानवाः
१७ विशेषेण तुराजेंद्रवृत्रहा पाकशासनः ॥ नारीणां चरितज्ञश्च देवशर्मामहामुनिः १८ यथा शक्तियथोत्साहं भार्यातामभ्यरक्षत ॥ पुरंदरं च जानीते परस्त्रीकामचा
रिणम् १९ तस्माद्वलेन भार्यायारक्षणं सचकार ह ॥ सकदाचिदपि स्तातयज्ञं कर्तुमनास्तदा २० भार्यासंरक्षणं कार्यं कथं स्यादित्यर्चितयत् ॥ रक्षाविधानं मनसा स
चित्य महातपाः २१ आहूय दयितं शिष्यं विपुलं प्राह भार्गवम् ॥ देवशर्मो वाच ॥ यज्ञकारो गमिष्यामि रुचिं चेमां सुरेश्वरः २२ यतः प्रार्थयते नित्यं तारक्ष स्वयथा
बलम् ॥ अप्रमत्तेन ते भाव्यं सदा प्रतिपुरंदरम् २३ सहि रूपाणि कुरुते विविधानि भृगूत्तम ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तो विपुलस्तेन तपस्वी नियतेंद्रियः २४ सदैवो ग्र
तपाराजन्नम्यर्कसदृशदुतिः ॥ धर्मज्ञः सत्यवादी च तथेति प्रत्यभाषत २५

नान्यथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

पुनश्चेदं महाराज प्रच्छप्रस्थितं गुरुम् ॥ विपुल उवाच ॥ कानि रूपाणि शक्रस्य भवंत्यागच्छतो मुने २६ वपुस्तेजश्च कीदृग्वै तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ भीष्म उवाच ॥
ततः स भगवांस्तस्मै विपुलाय महात्मने २७ आचक्षेयथा तत्त्वं मायां शक्रस्य भारत ॥ देवशर्मो वाच ॥ बहुमायः स विप्रर्षभ गवान्पाकशासनः २८ तांस्तान्विकु
रुते भावान्बहून्मथ मुहुर्मुहुः ॥ किरीटवज्रघृग्धन्वी मुकुटीवद्धकुंडलः २९ भवत्यथ मुहूर्तेन चंडालसमदर्शनः ॥ शिखीजटीचीरवासाः पुनर्भवति पुत्रक ३० बृहच्छ
रीरश्च पुनश्चीरवासाः पुनः कृशः ॥ गौरं श्यामं च कृष्णं च वर्णं विकुरुते पुनः ३१ विरूपो रूपवांश्चैव युवावृद्धस्तथैव च ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शूद्रस्तथैव च ३२
प्रतिलोमोऽनुलोमश्च भवत्यथ शतक्रतुः ॥ शुकवायस रूपी च हंसको किल रूपवान् ३३ सिंहव्याघ्रगजानां च रूपंधारयते पुनः ॥ दैवदैत्यमथो राज्ञां वपुर्धारयतेऽपि च
३४ अकृशो वायुभगंगः शकुनिर्विकृतस्तथा ॥ चतुष्पाद्बहुरूपश्च पुनर्भवति बालिशः ३५ मक्षिकामशकादीनां वपुर्धारयतेऽपि च ॥ न शक्यमस्य ग्रहणं क
र्तुं विपुलेन चित् ३६ अपि विश्वकृता तातयेन सृष्टमिदं जगत् ॥ पुनरंतर्हितः शक्रो दृश्यते ज्ञानचक्षुषा ३७ वायुभूतश्च स पुनर्देवराजो भवत्युत ॥ एवं रूपाणि
सततं कुरुते पाकशासनः ३८ तस्माद्विपुल यत्नेन रक्षेमांतनुमध्यमाम् ॥ यथारुचिं नावलिहे देवेंद्रो भृगुसत्तम ३९ कृतावुपहितेन्यस्तं हविः श्वेदुरात्मवान् ॥
एवमाख्याय स मुनिर्यज्ञकारोऽगमत्तदा ४० देवशर्मामहाभागस्ततो भरतसत्तम ॥ विपुलस्तु वचः श्रुत्वा गुरोश्चितामुपेयिवान् ४१ रक्षां च परमां चक्रे देवराजान्महा
बलात् ॥ किं नु शक्यं मया कर्तुं गुरुदाराभिरक्षणे ४२ मायावीहिसुरेंद्रोऽसौ दुर्धर्षश्चापि वीर्यवान् ॥ नापि धायाश्रमं शक्योरक्षितुं पाकशासनः ४३ उटजं वा तथा
ह्यस्य नानाविधसरूपता ॥ वायुरूपेण वा शक्रो गुरुपत्नीं प्रधर्षयेत् ४४ तस्मादिमां संप्रविश्य रुचिं स्थास्येह मद्यैव ॥ अथवा पौरुषेणेयं न शक्यारक्षितुं मया ४५
बदुरूपो हि भगवांश्च लूयते पाकशासनः ॥ सोऽहं योगबलादेनां रक्षिष्ये पाकशासनात् ४६ गात्राणि गात्रैरस्याहं संप्रवेक्ष्ये हिराक्षितुम् ॥ यदुच्छिष्टा मिमां पत्नी मद्य
पश्यति मे गुरुः ४७ शप्स्यत्यसंशयं कोपादिव्यज्ञानो महातपाः ॥ न चेयं रक्षितुं शक्या यथाऽन्या प्रमदान्मभिः ४८ मायावीहिसुरेंद्रोऽसावहो प्राप्नोस्मि संशयम् ॥
अवश्यं करणीयं हि गुरोरिह हि शासनम् ४९ यदित्वेतदहं कुर्यामाश्चर्यं स्यात्कृतं मया ॥ योगेनाथ प्रवेशो हि गुरुपत्न्याः कलेवरे ॥ एवमेव शरीरेऽस्या निवत्स्या
मि स माहितः ५० असक्तः पद्मपत्रस्थो जलविंदुर्यथा चलः ५१ निर्मुक्तस्य रजोरूपान्नापराधो भवेन्मम ॥ यथा हि शून्यां पथिकः स भामध्यावसेत्पथि ५२ त
थाद्यावासयिष्यामि गुरुपत्न्याः कलेवरम् ॥ एवमेव शरीरेऽस्या निवत्स्यामि स माहितः ५३ इत्येवं धर्ममालोक्य वेदवेदांश्च सर्वशः ॥ तपश्चा विपुलं दृष्ट्वा गुरोरात्मन ए
व च ५४ इति निश्चित्य मनसारक्षां प्रति स भार्गवः ॥ अन्वतिष्ठत्परं यत्नं यथा तच्छृणु पार्थिव ५५

১৭৯৫

स्यतात्पर्यपञ्चपत्रांशुवदसंगस्यापिशोगिनोमातुरपिस्पर्शमात्रादोषोभवतीतिगुरावशुभमपिकर्मानिवेद्यनस्यातव्यमितिव १ । २ । ३ आदीयतेऽस्मिन्बांधवैर्दत्तंउपायनादिकंसआदानंविवाहाद्युत्सवः प्रभूतंबहुधनादिकंयत्र ४ । ५ । ६ निभंत्रकःआकारणार्थदूतः ७ । ८ । ९ जोदयामासमर्द्यमप्येतानिपुष्पाप्यानयेतिप्रेरितवती १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५। १६ परिवर्तनमितिपुंस्त्वमात्मनेपदाभावश्चार्थः १० तत्पदेइतरस्यपदेपांसुषुव्यक्तेआकर्षणेनविवर्तयन् विषमतांनयन् १८ नेतिनेत्यन्योन्यवचनदूषयतावित्यर्थः अयमावाभिथुनस्येऽर्केशी
 प्रंगच्छंतीरात्रिभर्देवताशीघ्रंगच्छसीतिलोकदृष्ट्यापथ्यनुयुक्ते । रात्रिस्तुस्वमानेनैवाहंगच्छामिनशीघ्रमितिपरिहरति । एवमुभावापिसत्यवादिनीनानृतंशपथंचक्रतुरिति १९ । २० । २१ अयं
 सततस्तानिजग्राहदिव्यानिरुचिराणिच ॥ प्राप्तानिस्वेनतपसादिव्यगंधानिभारत १५ संप्राप्यतानिप्रीतात्मागुरोर्वचनकारकः ॥ तदाजगामतूर्णचंचपां
 चंपकमालिनीम् १६ सवनेनिर्जनेतातददर्शमिथुनंनृणाम् ॥ चक्रवत्परिवर्तंतं गृहीत्वापाणिनाकरम् १७ तत्रैकस्तूर्णमगमतत्पदेचविवर्तयन् ॥ एकस्तुनत
 दाराजंश्चक्रतुःकलहंततः १८ त्वंशीघ्रंगच्छसीत्येकोऽब्रवीन्नेतितथाऽपरः ॥ नेतिनेतिचतौराजनपरस्परमथोचतुः १९ तयोर्विस्पर्धतोरेशपथोयमभूतदा ॥
 सहसोद्दिश्यविपुलंततोवाक्यमथोचतुः २० आवयोरनृतंप्राहयस्तस्याभूद्विजस्यवै ॥ विपुलस्यपरेलोकेयागतिःसाभवेदिति २१ एतच्छ्रुत्वातुविपुलोविष
 षणवदनोऽभवत् ॥ एवंतीव्रतपाश्चाहंकष्टश्चायंपरिश्रमः २२ मिथुनस्यास्यकिमेस्यात्कृतंपापंयथागतिः ॥ अनिष्टासर्वभूतानांकीर्तिताऽनेनमेऽद्यवै २३
 एवंसंचितयत्रेवविपुलोराजसत्तम ॥ अवाङ्मुखोदीनमनादध्यौदुष्कृतमात्मनः २४ ततःषडन्यान्पुरुषानक्षैःकांचनराजतैः ॥ अपश्यद्दीव्यमानान्वैलोभह
 र्णान्वितांस्तथा २५ कुर्वतःशपथंतेनयःकृतोमिथुनेनतु ॥ विपुलंवैसमुद्दिश्यतेऽपिवाक्यमथाब्रुवन् २६ लोभमास्थाययोऽस्माकंविषमंकर्तुमुत्सहेत् ॥ विपुल
 स्यपरेलोकेयागतिस्तामवाप्नुयात् २७ एतच्छ्रुत्वातुविपुलोनापश्यद्धर्मसंकरम् ॥ जन्मप्रभृतिःकौरव्यकृतपूर्वमथात्मनः २८ संप्रदध्यौतथाराजन्नग्रावगिरि
 वाहितः ॥ दह्यमानेनमनसाशापंश्रुत्वातथाविधम् २९ तस्यचिंतयतस्तातबह्व्योदिननिशाययुः ॥ इदमासीन्मनसिचरुच्यारक्षणकारितम् ३० लक्षणंल
 क्षणेनैववदनंवदनेनच ॥ विधायनमयाचोक्तंसत्यमेतदुरोस्तथा ३१ एतदात्मनिकौरव्यदुष्कृतंविपुलस्तदा ॥ अमन्यतमहाभागतथातच्चनसंशयः ३२ स
 चंपांनगरीमेत्यपुष्पाणिगुरवेददौ ॥ पूजयामासचगुरुंविधिवत्सगुरुप्रियः ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास०दानधर्मेविपुलोपाख्यानेद्वि
 चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यशिष्यंवाक्यमथाब्रवीत् ॥ देवशर्मा महातेजायतच्छृणुजनाधिप १ ॥ देवशर्मोवाच ॥
 कितेविपुलदृष्ट्वैतस्मिन्शिष्यमहावने ॥ तेषांजानंतिविपुलआत्माचरुचिरेवच २ ॥ विपुलउवाच ॥ ब्रह्मर्षेमेथुनंकितत्केचतेपुरुषाविभो ॥ येमांजानंति
 तत्त्वेनयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ३

मिथुनस्यपरिश्रमःकष्टइत्यन्वयः गतिरनिष्टेति सार्धः २२ । २३ । २४ षडङ्गतवोदीव्यमानान् अन्योन्यंजेतु
 मिच्छंतः । वसंतादयोद्विष्टपादीन्समराशीनभिसंधायायमदीयोऽयमदीयइतिविवर्ततेऽपिमतमेदात्रानृतवादिनः । भीनादिर्वसंतइतिपक्षेहिदृष्टोप्रीप्तांतर्गतः मेषादिपक्षेवसंतंतर्गतइति २४
 २५ । २६ । २७ । २८ । २९ रुच्याःगुरुभार्यायाः ३० लक्षणंस्त्रीपुंसयोरसाधारणंविधिविधायिकीकृत्य पित्रायेतिपाठेऽपिसर्वार्थः २१ । ३२ । ३३ ॥ इतिअनुशासनपर्व
 णिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समागतमित्यध्यायेनपूर्वोक्तार्थविवरणपूर्वकमाख्यायिकार्थमुपसंहरति १ तत्त्वया २ । ३

४ । ५ । ६ त्वयायथागुरुपक्षीरक्षणंकृतंतथानकल्पितमितिपापकृतोयथालोकास्तथातवमविष्यंतीत्याह तथैवेति ७ । ८ हर्षस्मितं हर्षेणगर्वितं ९ । १० । ११ उपसंहारमुखेनाह तेनेति तेनैवाऽ
 नाख्यानेनैव १२ अशक्येतिच्छेदः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० सहजैःपाणिपादरेखादिभिः २१ । २२ यःसंगमेतिसएवाप्रियोनामनास्तीतियोजना २३ कृत्याःप्राणग्रा
 देवशर्मोवाच ॥ यद्वैतन्मिथुनंब्रह्मन्नहोरात्रंहिविद्वितत् ॥ चक्रवत्परिवर्तंतततेजानातिदुष्कृतम् ४ येचतेपुरुषाविप्रअक्षैर्दीव्यांतिहृष्टवत् ॥ ऋतूंस्तानभिजा
 नाहितेतेजानंतिदुष्कृतम् ५ नमांकाश्चिद्विजानीतइतिकृत्वानविश्वसेत् ॥ नरोरहसिपापात्मापापकंकर्मवैद्विज ६ कुर्वाणंहिनरंकर्मपापरहसिसर्वदा ॥ पश्यंति
 ऋतवश्चापितथादिननिशेऽप्युत ७ तथैवहिभवेयुस्तेलोकाःपापकृतोयथा ॥ कृत्वानाचक्षतःकर्मममत्तच्चयथाकृतम् ८ तेषांहर्षस्मितंदृष्ट्वागुरोःकर्मानिवेदकम् ॥
 स्मारयंतस्तथाप्राहुस्तेयथाश्रुतवान्भवान् ९ अहोरात्रंविजानातिऋतवश्चापिनित्यशः ॥ पुरुषेपापकंकर्मशुभंवाशुभकर्मिणः १० तत्त्वयाममयत्कर्मव्यभिचा
 राद्भयात्मकम् ॥ नाख्यातमितिजानंतस्तेत्वामाहुस्तथाद्विज ११ तेनैवहिभवेयुस्तेलोकाःपापकृतोयथा ॥ कृत्वानाचक्षतःकर्मममयत्त्वयाकृतम् १२ त्वया
 ऽशक्याचदुष्ट्यारक्षितुंप्रमदाद्विज ॥ नचत्वंकृतवान्किंचिदतःप्रीतोऽस्मितेनते १३ यदित्वहंत्वादुर्दृष्टमद्राक्षंद्विजसत्तम ॥ शपेयंत्वामहंक्रोधान्नमेऽत्रास्ति
 विचारणा १४ सज्जंतिपुरुषेनार्यःपुंसांसोऽर्थश्चपुष्कलः ॥ अन्यथारक्षतःशापोऽभविष्यतेमतिश्चमे १५ रक्षिताचत्वयापुत्रममचापिनिवेदिता ॥ अहंतंप्रीति
 मांस्तातस्वस्थःस्वर्गंगमिष्यसि १६ इत्युक्त्वाविपुलंप्रीतोदेवशर्मा महानृषिः ॥ मुमोदस्वर्गमास्थायसहभार्यःसशिष्यकः १७ इदमाख्यातवांश्चापिममाख्यानं
 महामुनिः ॥ मार्कण्डेयःपुराराजन्नगंगाकूलेकथांतरे १८ तस्माद्ब्रवीमिपार्थत्वांस्त्रियोरक्ष्याःसदैवच ॥ उभयंदृश्यतेतासुसततंसाध्वसाधुच १९ स्त्रियःसाध्व्यो
 महाभागाःसंमतालोकमातरः ॥ धारयंतिमहाराजन्निमांसवनकाननाम् २० असाध्यश्चापिदुर्दृताःकुलघ्राःपापानिश्चयाः ॥ विज्ञेयालक्षणैर्दुष्टैःस्वगात्रसहजैर्नृप
 २१ एवमेतासुरक्षवैशक्याकर्तुमहात्मभिः ॥ अन्यथाराजशादूलनशक्यारक्षितुंस्त्रियः २२ एताहिमनुजव्याघ्रतीक्ष्णास्तीक्ष्णपराक्रमाः ॥ नासामस्तिप्रियो
 नाममैथुनेसंगमेतियः २३ एताःकृत्याश्चकार्याश्चकृताश्चभरतर्षभ ॥ नचैकस्मिन्नरमंयेताःपुरुषेपांडुनंदन २४ नासांस्नेहोनरैःकार्यस्तथैवेर्ष्याजनेश्वर ॥ खेदमा
 स्थायभुंजीतधर्ममास्थायचैवह २५ निहन्यादन्यथाकुर्वन्नरःकौरवनंदन ॥ सर्वथाराजशादूलमुक्तिःसर्वत्रपूज्यते २६ तेनैकेनतुरक्षवैविपुलेनकृतास्त्रियाः ॥ ना
 न्यःशक्तस्त्रिलोकेऽस्मिन्नरक्षितुंनृपयोषितम् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप०दानधर्मेविपुलोपाख्यानेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥४३॥

द्विदेवतारूपाः कार्याःकृताश्चपूर्वमेकेनकृताःस्वीकृताअपिपश्चादन्येनापिकर्तुयोग्याःव्यभिचारिण्यः प्राणग्राहिण्यश्चेत्त्वर्थः २४ खेदमास्थायअप्रीत्याविष्टिगृहीतवत्पुंजीतनृप्रीत्या धर्मक
 तुकालानुरोधं २५ निहन्यात्वंप्राप्यात् मुक्तिरनासक्तिः युक्तिरितिपाठेसमाधिः २६ । २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥

यन्मूलमिति १ । २ योनिमातृतःपितृतश्चशुद्धि ३ अत्रब्राह्महृत्येनार्षदैवयोरपिग्रहणं ब्राह्मणयोग्याष्टविवाहाः यदाहाम्बलानः । 'अलंकृत्यकन्यामुदकपूर्वाद्यादेशब्राह्मीविवाहः । ऋत्विजे विततेकर्मणिदद्यादलंकृत्यसदैवः । गोमिथुनंदत्त्वोपयच्छेतसार्धः'इति । एवंउक्तशुणवंतमावाह्यविवाहयोग्यमावहेवाकारयेत् । ततश्चानुकूलतोषनदानादिनाऽभिमुखीकृतायदद्यात् । अयंचतुर्थःप्राजापत्योब्राह्मणानांक्षत्रियाणांचप्रशस्ततरोद्वितीयत्वेनात्रगण्यते ४ वरवध्वोरन्योन्यप्रीत्यायोविवाहःसर्गाधर्वस्तृतीयः आत्मेत्यादिसार्धश्लोकः ५ । ६ आसुरंचतुर्थमाह धने नेति ७ हत्वेतिराक्षसःपंचमः अत्रैवप्रमत्तानांबंधूनांकन्याहरणात्पैशाचोहरणक्षामान्यादंतर्भवति ८ त्रयोब्राह्मक्षत्रगांधर्वाः । द्वौआसुरराक्षसौ । तत्राप्यासुरःस्वरूपेणराक्षसांतर्गतःपैशाचश्चात्यंतंनकर्तव्यौअर्थाद्राक्षसःकर्तव्यःक्षत्रियाणामित्यर्थः ९ दमयंतीस्वयंवरेब्राह्मक्षत्रयोर्मिश्रत्वं रुक्मिणीविवाहोराक्षसगांधर्वमिश्रः सुमद्रायास्तुक्षत्रराक्षसमिश्रइत्याद्युक्तं १० तिस्र

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यन्मूलं सर्वधर्माणां स्वजनस्य गृहस्य च ॥ पितृदेवातिथीनां च तन्मे ब्रूहि पितामह १ अयं हि सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमो मतः ॥ कीदृशस्य प्रदेयास्यात्कन्येति वसुधाधिप २ ॥ भीष्मउवाच ॥ शीलवृत्ते समाज्ञाय विद्यां यो निचकर्म च ॥ सद्भिरेवं प्रदातव्या कन्या गुणयुते वरे ३ ब्राह्मणानां सतामेष ब्राह्मो धर्मो युधिष्ठिर ॥ आवाह्यमावहे देवं यो दद्यादनुकूलतः ४ शिष्टानां क्षत्रियाणां च धर्म एष सनातनः ॥ आत्माभिप्रेतमुत्सृज्य कन्याभिप्रेत एव यः ५ अभिप्रेता च यायस्य तस्मै देया युधिष्ठिर ॥ गांधर्वमिति तं धर्मं प्राहुर्वेदविदो जनाः ६ धनेन बहुधा क्रीत्वा संप्रलोभ्य च बांधवान् ॥ असुराणां नृपैतं वै धर्ममाहुर्मनीषिणः ७ हत्वाच्छित्त्वा च शीर्षाणि रुदतां रुदतीं गृहात् ॥ प्रसह्य हरणं ता त राक्षसो विधिरुच्यते ८ पंचानां तु त्रयो धर्म्या द्वाव धर्म्यौ युधिष्ठिर ॥ पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यौ कथंचन ९ ब्राह्मः क्षात्रोऽथ गांधर्व एते धर्म्या न रर्षभ ॥ पृथग्वाय दिवामिश्राः कर्तव्या नात्र संशयः १० तिस्रो भार्या ब्राह्मणस्य द्वे भार्ये क्षत्रियस्य तु ॥ वैश्यः स्वजात्यां विदेत ता स्वपत्न्यं स मभवेत् ११ ब्राह्मणो तु भवेज्ज्येष्ठा क्षत्रिया क्षत्रियस्य तु ॥ रत्यर्थं मपिशूद्रास्यान्नेत्याहुरपरे जनाः १२ अपत्यजन्म शूद्रायां न प्रशंसं तिसाधवः ॥ शूद्रायां जनयन् विप्रः प्रायश्चित्ता विधीयते १३ त्रिंशद्द्वर्षो दशवर्षा भार्या विदेत न ग्निकाम् ॥ एकविंशतिवर्षो वा सप्तवर्षा मवाप्नुयात् १४ यस्यास्तु न भवेद्भाता पिता वा भरतर्षभ ॥ नोपयच्छेत्तां जातु पुत्रिका धर्मिणी हि सा १५ त्रीणि वर्षाण्युदीक्षित कन्या ऋतुमती सती ॥ चतुर्थे त्वथ संप्राप्ते स्वयं भर्तारमर्जयेत् १६ प्रजान् हीयते तस्या रतिश्च भरर्षभ ॥ अतोऽन्यथा वर्तमाना भवेद्वाच्या प्रजापतेः १७

इति सर्वेषां शूद्रावर्ज्या इतरयोरुत्कृष्टवर्णा च वर्ज्येति ज्ञेयम् ११ वैश्यस्य त्वेकैव भार्येति सैव ज्येष्ठा उक्ता ऽधिका । शूद्राऽपि चतुर्णामपि स्त्र्या तसाच्चरत्यर्थमेव न तु धर्मप्रज्ञार्थं अपरे याज्ञवल्क्यादयो नेत्याहुः यथा । 'यदुच्यते द्विजातीनां शूद्रादारोपसंग्रहः ॥ नैतन्मम मतं यस्मात्तत्रात्मा जायतस्फुटम्' इति तदुक्तेः १२ स्वमतं तिस्र इत्यत्र सूचितं स्फुटीकरोति अपत्येति १३ नाम्निकामेकवासं अजातस्त्री व्यंजनामिति यावत् । 'नम्रः स्यादेकवासा' इति स्मृतिः । यस्माद्दशमेऽपि वर्षे कुचोद्ग्रेदस्तत्प्रतिषेधार्थमेतद्विशेषणम् १४ पुत्रिका धर्मिणी हि सा इत्यत्र पुत्रिका धर्मशंकयेति मनुः पपाठ यस्याः पिता इयमेव दुहिता मम पुत्रस्थाने इत्यभिप्रायवान्न वेति न ज्ञायते तानो मयच्छेदिति तद्व्याख्यातारः १५ । १६ ब्राह्म्याभिस्त्र्यम्बेत् १७

18910

असर्पिंदेति अत्रचकारद्वयादुभयमुभयप्राणवृज्यव्याचक्षते यामातुरसर्पिंहा असर्गोत्राचेतिकेचित् अन्येतु । 'एकत्वंसागतामर्तुःपिंडेगोत्रेचसूतके' इतिवचनान्मातुर्गोत्रांतराभावाद्यामातुरसर्पिंहा इत्येवग्राह्यं नत्वप्राप्यसर्गोत्रेतिविशेषणयोज्यमिति । अन्येतुयस्यामातास्वपित्रापुत्रत्वेनकल्पितातस्यामातुरसर्गोत्रत्वविवक्षयाएतद्व्याख्यानमिति तत्रसर्पिंध्यनिवृत्तिसंग्रहश्लोकः । 'वध्वावरस्यवातातःकूटस्थाद्यदिसप्तमः । पंचमीचेत्तयोर्मातातत्सापिंड्यंनिवर्तते' इति असर्गोत्रामित्यत्रअसमानार्षगोत्रामितिद्वष्टव्यं असमानार्षगोत्रजामितिस्मृतेः आर्षविषयेप्रतिप्रसवश्च स्मर्यते । 'पंचानां त्रिषुसामान्याद्विवाहस्त्रिषुद्वयोः । मृगंगिरोगणेष्वेवंशेषेष्वेकोऽपिवारयेत्' इतिअनुगच्छेत विवाहमनुमैथुनायएतामेवगच्छेत । एतेनास्यश्लोकस्यमनुपठितमुत्तरार्ध'साप्रशस्ताद्विजातीनांदारकर्मणिमैथुने' इतितद्व्याख्यातं अत्रमातृपितृसंबंधात्सर्वणैवदारकर्मणियज्ञादेमैथुनेचप्रशस्ता एवंसतिपुनर्मैथुनग्रहणंस्मृत्यंतरेदृष्टार्थत्वान्मैथुनेस्मृतंसर्वासांसाधारण्यंनिवर्तितुं । मैथुनेऽपियज्ञादाविवसवर्णैवमुख्याननुत्स्यादतरसाधारण्यमिति । एतदेवाभिसंधायात्रोक्तमित्येतामनुगच्छेतेति । येतुमैथुनस्यपृथग्ग्रहणाद्वारकर्मपदेनतद्व्यतिरिक्त्यज्ञादाविवसवर्णा

असर्पिडाचयामातुरसगोत्राचयापितुः ॥ इत्येतामनुगच्छेततंधर्ममनुस्त्रवीत् १८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शुल्कमन्येनदत्तंस्याद्दानीत्याहचापरः ॥ बला
दन्यःप्रभाषेतधनमन्यःप्रदर्शयेत् १९ पाणिग्रहीताचान्यःस्यात्कस्यभार्यापितामह ॥ तत्त्वंजिज्ञासमानानांचक्षुर्भवतुनोभवान् २० ॥ भीष्मउवाच ॥ य
त्किंचित्कर्ममानुष्यंसंस्थानायप्रवृत्तयते ॥ मंत्रवन्मंत्रितंतस्यमृषावादस्तुपातकः २१ भार्यापत्यृत्विगाचार्यांशिष्योपाध्यायएवच ॥ मृषोक्तेदंडमर्हतिने
त्याहुरपरेजनाः २२ नह्यकामेनसंवासंमनुरेवंप्रशंसति ॥ अयशस्यमघम्यंचयन्मृषाधर्मकोपनम् २३ नैकांतोदोषएकस्मिंस्तदाकेनोपपद्यते ॥ धर्मतोयांप्रय
च्छंतियांचक्रीणंतिभारत २४ बंधुभिःसमनुज्ञातेमंत्रहोमौप्रयोजयेत् ॥ तथासिध्यंतितेमंत्रानादत्तायाःकथंचन २५ यस्त्वत्रमंत्रसमयोभार्यापत्योर्मिथःकृतः ॥
तमेवाहुर्गरीयांसंयश्वासौज्ञातिभिःकृतः २६ देवदत्तांपतिर्भार्यावेतिधर्मस्यशासनात् ॥ सदैर्वामानुर्षीवाचमनृतांपर्युदस्यति २७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कन्यायां
प्राप्तशुल्कायांज्यायांश्चेदाव्रजेद्भरः॥धर्मकामार्थसंपन्नोवाच्यमत्रानृतंनवा२८तस्मिन्नुभयतोदोषेकुर्वञ्छ्रेयःसमाचरेत्॥अयंनःसर्वधर्माणांधर्मश्चित्यतमोमतः २९

याः प्राधान्यं यैषु नेत्वितरसाधारण्यमिति व्याचक्षते तदनेन विरुध्यते । हीनवर्णायां जातस्यात्मनोऽपि हीनत्वापत्तेश्च तत्रात्मा जायते स्वयमिति वचनात् १८ शुल्कमिति पंचानां पक्षाणामुपन्यासः १९ । २० तत्र तृतीयचतुर्थोदात्तुर्न दोषावहावित्युपेक्ष्य द्वितीयेभ्यो त्वात् उत्पत्तिर्विदुर्दोषमात्रं चाह यत्किंचिदिति मानुष्यं मानुषाणां हितं सांबंधिकं संस्थानाय इयमस्य भार्येत्यादिव्यवस्थार्थः । मंत्रवन्मंत्रितं विचारवद्भिः सर्वैरेकीभूय मंत्रितमियमस्मै देयेति विचारितं तस्य मृषाकरणं पातकः पातयितुं भवतीत्यर्थः २१ मृषोक्ते तवाहं भार्येत्याद्युक्तापरावृत्तौ दंडं प्रायश्चित्तं २२ तत्र नेति पक्षं निंदं स्त्यागमं गीकरोति नहीति २३ नेति प्रथमचरमपक्षयोर्यथेष्टमेकेनेतरबाधेऽपि न दोषोऽस्तीत्यर्थः । धर्मतः पाणिग्रहणविधितः प्रयच्छंति वांधवा इति शेषः तस्याहरणे नात्यंतं दोषः नापि गृहीत शुल्काया इत्यर्थः २४ तत्राद्यमुपपादयति बंधुमिरिति क्रीतायास्तु हरणे दोषाभावमग्रे वक्ष्यति २५ उभयसन्निपाते सिद्धांतमाह यस्त्विति यद्यपि ज्ञातिभिः कृतः समयोगुरुस्तथापि मंत्रपूर्वकः समयोगुरुत्तर इत्यर्थः २६ अत्रागमं मानमाह देवेति देवः प्राक्कर्षं ईश्वरो वा वेत्तिलभते २७ । २८ उभयतो दोषे शिष्टातिक्रमात् बंधुसंमति पूर्वकविक्रयातिक्रमाच्च दोषे सति कुर्वन्कर्ता श्रेयः प्रशस्ततरं किंसमाचरे दित्यध्याहृत्य योज्यं चित्यतः संदिग्धत्वेन विचार्यतमः २९

आचक्ष्व यतो नहि तृप्यामितस्मात्कथ्यतामित्यादरसूचनार्थापुनरुक्तिः ३० नवेति तेनैकप्राशुलकं मोल्यं निष्ठाकरं स्त्रीत्वनिश्चयकरमिति ज्ञात्वा न ह किंतु क्रयार्थं न क्रयमात्रेण भार्यात्वं सिध्यतीत्यर्थः नापिशुल्कपराः ददति दानं कुर्वती अपितु विक्रीणंति तस्मादाह छिच्छेऽस्मिन्नक्रयविक्रयव्यवहारे कन्यापहारजोदोषो नास्तीत्यर्थः ३१ गुणैर्व्योधिकत्वादिभिः कन्यार्थालंकारग्रहणेन दोषोऽस्तीत्याह साधेन अलंकृत्येति ३२ । ३३ नभाषितमित्येकपदं येषु दास्यामीत्याहुषं च न दास्यामीत्याहुषं च अवश्यं दास्यामीति वदंति तत्सर्वं न भाषितमनुक्तवदेत्यर्थः ३४ यस्मादेवं तस्मादापाणिग्रहणात्कन्यायाचेतेति मरुतावरस्तेन ततः पूर्वविशिष्टवराय मपहारेऽपि न दोष इति भावः यथोक्तं । दत्तामपि हरेत्कन्याश्रयांश्चेद्वरआव्रजेत इति ३५ तत्कन्या कामोमूलस्य तस्मादुत्तमदोहित्रार्थिनाश्रयसेवकन्याप्रदेयेति भावः ३६ संवासाच्चिरपरिचयात् पाणयोः क्रयविक्रययोः ३७ वीर्यमपिशुल्कं भवतीत्यभिप्रायेणाह अहमिति अंबिकांबालिकयोरेकत्वविवक्षया

तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् ॥ तदेतत्सर्वमाचक्ष्व नहि तृप्यामित्युक्तम् ३० ॥ भीष्म उवाच ॥ नैव निष्ठाकरं शुल्कं ज्ञात्वाऽऽसीते न नाहतम् ॥ नहि शुल्कपराः संतः कन्यां ददति कर्हिचित् ३१ अन्यैर्गुणैरुपेतं तु शुल्कं याचंति बांधवाः ॥ अलंकृत्वा वहस्वेतियो दद्यादनुकूलतः ३२ यच्च तां च ददत्येवं न शुल्कं विक्रयोनसः ॥ प्रतिगृह्य भवेद्देयमेष धर्मः सनातनः ३३ दास्यामि भवते कन्यामिति पूर्वं न भाषितम् ॥ ये चाहुषं च नाहुषं ये चावश्यं वदंत्युत ३४ तस्मादाग्रहणात्पाण्योचयंति परस्परम् ॥ कन्यावरः पुरा दत्तो मरुद्भिरिति नः श्रुतम् ३५ नानिष्ठाप्रदातव्या कन्या इत्युच्यते चोदितम् ॥ तन्मूलं काममूलस्य प्रजनस्येति मे मतिः ३६ समीक्ष्य च बहून् दोषान् संवासाद्विद्विपाणयोः ॥ यथानिष्ठाकरं शुल्कं न ज्ञात्वा सीतथा शृणु ३७ अहं विचित्रवीर्यस्य द्वे कन्ये समुदावहम् ॥ जित्वा च मागधा न्सर्वान्काशीनथ च कोसलान् ३८ गृहीतपाणिरेकोऽऽसीत्प्राप्तशुल्कापराऽभवत् ॥ कन्या गृहीता तत्रैव विसर्ज्या इति मे पिता ३९ अब्रवीदितरा कन्यामावहेति सकौरवः ॥ अप्यन्याननुपप्रच्छ शंकरमानः पितुर्वचः ४० अतीव ह्यस्य धर्मच्छापितुर्मेऽभ्यधिकाऽभवत् ॥ ततोऽहमब्रुव राजन्नाचारेऽसुरिदं वचः ॥ आचारं तत्त्वतो वेत्तुमिच्छामि च पुनः पुनः ४१ ततो मयैव मुक्ते तु वाक्ये धर्मभृतावरः ॥ पिता मम महाराज बाल्हीको वाक्यमब्रवीत् ४२ यदि वः शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणा तथा ॥ लाजांतरमुपासीत प्राप्तशुल्क इति स्मृतिः ४३ नहि धर्मविदः प्राहुः प्रमाणं वाक्यतः स्मृतम् ॥ येषां वै शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणा तथा ४४ प्रसिद्धं भाषितं दानेनैषां प्रत्यायकं पुनः ॥ ये मन्यंते क्रयं शुल्कं न ते धर्मविदो नराः ४५

द्वे इत्युक्तं ३८ प्राप्तशुल्कावीर्येण निर्जिताऽपि कन्या अगृहीता अप्राप्तपाणिग्रहेयं अंबा विसर्ज्या उत्सृष्टुं योग्या इति पिता पितृव्यो बाल्हीकोऽब्रवीदित्युतरेणान्वयः ३९ अनुपप्रच्छ अनुपृष्टवानहं शंकरमान इति चित्यात्पारोक्ष्यमभिसंधायोत्तमपुरुषप्रयोगः बहुजगदकिलाहंतस्य मत्तापुरस्तादिति वत् ४० । ४१ । ४२ यदीति प्राप्तशुल्कं धेन पाठांतरेयस्याः सा कन्या पिता कन्या बालां जातं वरांतरमुपासीत इति यास्मृतिस्तर्हि बाध्यतेत्यध्याहृत्य योजना लाजाः विद्यंते होम्यद्रव्यमस्य स इति लाजशब्दोऽर्थाद्यच्च प्रत्ययातः ४३ येषां शुल्कतो निष्ठातेषां वाक्यतः वाक्यं प्रमाणं स्मृतमिति धर्मविदो न ह्याहुरित्यन्वयः ४४ एवं बाधकसद्भावसावकाभावं चोक्ता लोके विरोधमप्याह धेन प्रसिद्धमिति कन्यायादानमित्येवोच्यते न तु क्रयोजयो वेति एषा शुल्कवादिनां प्रत्यायकं भार्यात्वज्ञापकं किमपि नास्ति परिणयनादेव भार्या भवति न शुल्कमात्रादिति लोको व्यवहारस्य स्पष्टत्वादित्यर्थः एतदेवोपादयति य इति क्रयमिति जयस्याप्युपलक्षणं ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० जीवत इत्यनादरेषु जीवतमपिशुल्कं दमनादृत्य शिष्टा एव यथेष्टदानं कुर्वत इत्यर्थः ५१ देवरमिति युगांतरधर्मः कलौ देवरास्तु तोत्पतेर्निषेधात् ५२ लिखंतीति केषां चिन्मते देवरादयोऽलिखितां भ्रातृभार्यालिखत्येव सुरतेन योजयंत्येव । अपरेषां मोक्षार्थं यथा इयं प्रवृत्तिरिच्छा कीर्तयतीत्यर्थः ५३ अस्मिन्पक्षे द्वये नियममाह तदिति सर्वाणि भंगलानि हरिद्रास्नानादीनि मंत्राश्च प्राक्पाणिग्रहणीया यत्र निष्पन्नास्तादृशमप्यंतरं कालव्यवधानं च तत्र वर्तते तत्रैव पूर्वोक्तौ नियमविकल्पो भवति तेन तु पाणिग्रहणादूर्ध्वं तत्र संकल्पपूर्वकं दत्ताया अपि कन्याया योऽपहारास्तज्जन्मोपावादः पातको भवति दातुर्न तु तावन्मात्रेण तस्यां भार्यात्वमुत्पन्नमित्यर्थः ५४ कदातर्हितदुत्पद्यतेऽत आह पाणीति यत्र तु दानादूर्ध्वं सप्तमपदात्प्राक् भर्तुर्मरणसंगोत्रत्वादिज्ञानं वा जातं तत्रान्यस्मै दानमेषावाददोषोऽपि नास्तीत्यर्थः ५५ देयं दानं एनं वक्ष्यमाणं तमेवाह अनुकूलमिति अनुवंशांस्ववंशानुरूपं अयं भावः । यथाऽऽधानपावमानेष्टिभ्यां समुचितं भ्याम

न चैतेभ्यः प्रदातव्यानवोढव्या तथा विधा ॥ न होव भार्याक्रेतव्यानविक्रय्या कथंचन ४६ ये च क्रीणंति दासीं च विक्रीणंति तथैव च ॥ भवेत्तेषां तथानिष्ठालुब्धानां पापचेतसाम् ४७ अस्मिन्नर्थे सत्यं तं पर्यपृच्छंते वैजनाः ॥ कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः शुल्कदः प्रशमंगतः ४८ पाणिग्रहीता वाऽन्यः स्यादत्र नो धर्मसंशयः ॥ तन्न शिच्छिधि महाप्राज्ञत्वं हि वै प्राज्ञसंमतः ४९ तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् ॥ तानेवं ब्रुवतः सर्वान्सत्यवान् वाक्यमब्रवीत् ५० यत्रेष्टं तत्र देया स्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ कुर्वते जीवतोऽप्येवं मृते नैवास्ति संशयः ५१ देवं प्रविशेत्कन्या तप्येद्वाऽपितपः पुनः ॥ तमेवानुगता भूत्वा पाणिग्राहस्य काम्यया ५२ लिखंत्येव तु केषां चिदपरेषां शनैरपि ॥ इति ये संवदंत्यत्र त एतं निश्चयं विदुः ५३ तत्पाणिग्रहणात्पूर्वं भंतरं यत्र वर्तते ॥ सर्वमंगलमंत्रं वै मृषावादस्तु पातकः ५४ पाणिग्रहणमंत्राणां निष्ठा स्यात्स तमेपदे ॥ पाणिग्रहस्य भार्या स्याद्यस्य चाद्रिः पदीयते ५५ इति देयं वदंत्यत्र त एनं निश्चयं विदुः ॥ अनुकूलमनुवंशां भ्रात्रा दत्तामुपाग्रीकाम् ॥ परिक्रम्य यथा न्यायं भार्यां विदेहि जितनः ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनि० दानधर्मविवाहधर्मकथने चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरवाच ॥ कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः पतिश्चेन्नास्ति कश्चन ॥ तत्र का प्रतिपत्तिः स्यात्सन्मेव हि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ याऽपुत्रकस्य क्रुद्धस्य प्रतिपाल्या तदा भवेत् ॥ अथ चेन्नाहरेच्छुल्कं क्रीता शुल्कप्रदस्य सा २ तस्यार्थेऽपत्यमीहेतये न न्यायेन शकुयात् ॥ न तस्मान्मंत्रवत्कार्यं कश्चित् कुर्वीत किंचन ३ स्वयंवृतेन साऽऽज्ञाता पित्रा वै प्रत्यपद्यत ॥ तत्तस्यान्ये प्रशंसंति धर्मज्ञाने तरेजनाः ४

प्रयउत्पद्यंते न त्वेकैकेन एवं दानपाणिग्रहाभ्यां भार्यात्वमुत्पद्यते । तत्राद्याभावे चौर्येणाहतायानधर्मपत्नीत्वम् । परस्याभावे तु तस्या दासीत्वात्त्रकर्मसंबंध इति ५६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ७ ॥ कन्याया इति शुल्कदश्चेत्प्रोषितस्तद्द्रव्यादन्यश्च न वृणुते दातृपित्रा किं कर्तव्यमिति प्रश्नार्थः १ या कन्या पितुः प्रतिपाल्यापिता च दत्तशुल्कं परपक्षीयेभ्यः परावृत्त्यनदद्यात्तर्हि सा कन्या शुल्कप्रदस्यैव ज्ञेयाननुपितुस्तस्या अन्यस्मै दातुमधिकारोऽस्तीत्यर्थः २ तस्य शुल्कदस्यार्थे न्यायेन उत्तमा तरेतसः क्रमेण पुत्रमीहेतु स चास्यापुत्रस्य शुल्कदस्य चोपकाराय भवति न तु तस्माच्छुल्कदादन्यः कश्चिन्मंत्रवत्कार्यं विधितस्तस्याः पाणिग्रहणं कुर्वीत ३ एवं प्राप्तशुल्कायाः कर्तव्यमुक्त्वा अप्राप्तशुल्कायास्तादृश्याः कागतिरित्यत आह स्वयमिति पित्रा आज्ञासातिस्वयंवृतेनैव भर्त्रायोगं प्रत्यपद्यत तच्च इतरे धर्मज्ञानप्रशंसंति ४

तत्रहेतुः एतत्तुनापरेजातुचकुरिति अपरेपुनःशिष्टाचारत्वाविदमपिगरीयइत्याहुः ५ नेतरइत्यस्मिन्पक्षेशिष्टाचारप्रमाणयति अस्मिन्निति ६ नसद्गिराचरितेमार्गेसतिपितरित्यत्कन्यावरमन्त्रे
पयतिइदंवननस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीतिशास्त्रविद्वद्वं कथमत्रशास्त्रार्थोक्तव्यःप्रश्नःसंशयोवाअसंदिग्धत्वादस्यार्थस्यनायंसंशयउत्तिष्ठतीत्यर्थः ७ धर्मस्य
स्त्रीणामस्वातंत्र्यलक्षणस्यधर्मस्यप्रदानंखंडनंयत्तसआसुरोधर्मः एतांपद्वर्ति पूर्वपुत्रद्वेषु कर्मसुविवाहेषु ८ स्वल्पोऽष्टसंधानरूपःसूक्ष्मःशास्त्रैकगम्यःसचसर्वागोपसंहारमंतरेणनसिध्यति अतस्तं
विनाकेवलरत्यर्थयथाकथंचिद्वारात्रोद्धेदित्यर्थः ९ पुंसांपुरुषैः तस्वअपुत्रस्य १० अन्योभ्रात्रादिः एतच्चासत्यांमातरिज्ञेयम् ११ मातुरिति सत्यसतिवापुत्रेमातुर्यौतकंप्रयत्नंनंतत्पित्रादि
भिर्दत्तंविवाहकालेवातस्यैयच्छुरादिभिर्दत्तंभर्त्रावातवेदमितिपृथग्दत्तकर्तव्याजितंवातत्सर्वकुमारीभागएवपुत्राणामित्यर्थः तत्रिकथंघनं मातुःपितुर्मातामहस्य १२ अत्रहेतुमाह ददातीति

एतत्तुनापरेचकुरपरेजातुसाधवः ॥ साधूनांपुनराचारोगरीयान्धर्मलक्षणः ५ अस्मिन्नेवप्रकरणेसुकृतुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ नसाविदेहराजस्यजनकस्यमहात्मनः
६ असदाचरितेमार्गेकथस्यादनुकीर्तनम् ॥ अत्रप्रश्नःसंशयोवासतामेवमुपालभेत् ७ असदेवहिधर्मस्यप्रदानंधर्मआसुरः ॥ नानुशुभमजात्वेतामिमांपूर्वेषु
कर्मसु ८ भार्यापत्योर्हिसंबंधःस्त्रीपुंसोःस्वल्पएवतु ॥ रतिःसाधारणोधर्मइतिचाहसपार्थिवः ॥ ९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथकनप्रमाणेनपुंसामादीयतेध
नम् ॥ पुत्रवद्विपितुस्तस्यकन्याभवितुमर्हति ॥ १० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ यथैवात्मातथापुत्रःपुत्रेणदुहितासमा ॥ तस्यामात्मनितिष्ठंत्याकथमन्यो
धनंहेरेत् ११ मातुश्चयौतकंयस्यात्कुमारीभागएवसः ॥ दौहित्रएवतद्विक्रयमपुत्रस्यपितुर्हेरेत् १२ ददातिहिसर्पिडान्वैपितुर्मातामहस्यच ॥ पुत्रदौहित्र
योरेवविशेषोनास्तिधर्मतः १३ अन्यत्रजामयासार्धप्रजानांपुत्रईहते ॥ दुहिताऽन्यत्रजातेनपुत्रेणापिविशिष्यते १४ दौहित्रेकेणधर्मेणनात्रपश्यामिकार
णम् ॥ विक्रीतासुहियेपुत्राभवंतिपितुरेवते १५ अस्यवस्त्वधर्मिष्ठाःपरस्वादायिनःशठाः ॥ आसुरादधिसंभूताधर्माद्विषमवृत्तयः १६ अत्रगाथायमोद्गी
ताःकीर्तयंतिपुराविदः ॥ धर्मज्ञाधर्मशास्त्रेषुनिबद्धाधर्मसेतुषु १७ योमनुष्यःस्वकंपुत्रंविक्रीयधनमिच्छति ॥ कन्यांवाजीवितार्थाययःशुल्केनप्रयच्छति १८ सप्ता
वरेमहाघोरेनिरयेकालसाह्वये ॥ स्वेदंमूत्रंपुरीषंचतस्मिन्मूढःसमश्नुते १९ आर्षेगोमिथुनंशुल्कंकेचिदाहुर्मुषैवतत् ॥ अल्पोवाबहुवाराजन्विक्रयस्तावदेवसः २०
यद्यप्याचरितःकैश्चिन्नैषधर्मःसनातनः॥अन्येषामपिदृश्यंतेलोकतःसंप्रवृत्तयः२१इयांकुमारीबलतोयेतांसमुपभुजंते॥एतेपापस्यकर्तारस्तमस्यंधेचशेरते२२
यःपिंडदःसारिक्यहारीत्यर्थः पिंडार्थेइतिपाठेपिंडःअर्प्यतेऽस्मिन्स्तत्रश्राद्धे १३ अन्यत्रेति पुत्रवतोधनेविभजनीये जामयाकन्यायाऽपितामपेक्षेत्यर्थः । तत्रकन्यापूर्वपुत्रीकृताततःपुत्रोऽपिजात
स्तत्रपंचधाविभक्तस्यधनस्यद्वौकन्याऽर्हतित्रीपुत्रस्ततश्चकन्यामपेक्ष्यपुत्रःसार्धमंशमीहते अन्वत्रजातेनऔरसादन्येनदत्तक्रीतादिनास्वयंसंस्कृतेनपुत्रेणतमपेक्ष्यऔरसीकन्याविशिष्यते अत्रापि
पंचानामंशानांत्रीनकन्याहरेतद्वौपुत्रइत्यर्थः १४ अत्रवक्ष्यमाणस्थले कारणंनिमित्तं तदेवस्थलमाह विक्रीतास्विति अयमर्थः विक्रीतायाःकन्यायाःपुत्रोऽनौरसेऽपिपुत्रेसतिनदायभागभवतीति
१५ आसुराद्विवाहात्कन्याक्रयपूर्वात् १६ अत्रआसुरविवाहनिंदायां १७ । १८ कालसाह्वयेकालसूत्रारूपे १९ । २० अन्येषांबलात्कन्याहरणशीलानाराक्षसानां २१
एतानपिनिंदति वक्ष्यामिति बलतोवश्यांननुस्वच्छंदतइत्यर्थः २२

अन्योऽपिपशुरपि ॥ २२ ॥ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ प्राचेतसस्यदसस्य ज्ञातयःकन्यापक्षीयाःस्वयंनददतेऽथचकन्यालंका
रार्थमिच्छतिसविक्रयोभवतीत्यर्थः १ । २ । ३ नरोचेतनकामयेत नप्रमोदयेत्कामुकंनकुर्व्यात् प्रजनःसंततिः ४ । ५ । ६ । ७ स्वल्पईषदायासेनअपनेयःकौपीनोगुहाच्छादनपटो
अन्योऽप्यथनविक्रेयोमनुष्यःकिंपुनःप्रजाः ॥ अधर्ममूलैर्हिधनेस्तैर्नधर्मोऽथकश्चन ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहा० अनुशा० आनुशासनिकेप० दानधर्मे
विवाहधर्मेयमगाथानामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ प्राचेतसस्यवचनंकीर्तयंतिपुराविदः ॥ यस्याःकिंचिन्नाददतेज्ञातयोन
सविक्रयः १ अर्हणंतत्कुमारीणामानृशंस्यतमंचतत् ॥ सर्वंचप्रतिदेयंस्यात्कन्यायैतदशेषतः २ पितृभिर्भ्रातृभिश्चापिश्वशुरैरथदेवरैः ॥ पूज्याभूषयितव्या
श्वबहुकल्याणमीप्सुभिः ३ यदिवैस्त्रीनरोचेतपुमांसंनप्रमोदयेत् ॥ अप्रमोदात्पुनःपुंसःप्रजनोनप्रवर्धते ४ पूज्यालालयितव्याश्चस्त्रियोनिव्यंजनाधिप ॥
स्त्रियोयत्रचपूज्यंतेरमंतेतत्रदेवताः ५ अपूजिताश्चयत्रैताःसर्वास्तत्राफलाःक्रियाः ॥ तदाचैतत्कुलनास्तियदाशोचंतिजामयः ६ जामोशप्तानिगेहानिनिष्ठ
तानीवकृत्यया ॥ नैवभातिनवर्धतेश्रियाहीनानिपार्थिव ७ स्त्रियःपुंसांपरिदेदमनुर्जिगमिषुर्दिवम् ॥ अवलाःस्वल्पकौपीनाःसुहृदःसत्यजिष्णवः ८ ईर्ष्योमा
नकामाश्चचंडाश्चसुहृदोऽबुधाः ॥ स्त्रियस्तुमानमर्हंतितामानयतमानवाः ९ स्त्रीप्रत्ययोहिबैधर्मोरतिभोगाश्चकेवलाः ॥ परिचर्यामस्कारास्तदायताभवं
तुवः १० उत्पादनमपत्यस्यजातस्यपरिपालनम् ॥ प्रीत्यर्थंलोकयात्रायाःपश्यतस्त्रीनिबंधनम् ११ संमान्यमानाश्चैताहिंसर्वकार्याण्यवाप्स्यथ ॥ विदेहराज
दुहिताचात्रश्लोकमगायत १२ नास्तियज्ञक्रियाकाचित्रश्राद्धंनोपवासकम् ॥ धर्मःस्वभर्तृशुश्रूषातयास्वर्गजयंत्युत १३ पितारक्षतिकौमारेभर्तारक्षतियौ
वने ॥ पुत्राश्चस्थाविरेभावेनस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति १४ श्रियएताःस्त्रियोनामसत्कार्याभूतिमिच्छता ॥ पालितानिगृहीताचश्रीःस्त्रीभवतिभारत ॥ १५ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेविवाहधर्मेस्त्रीप्रशंसानामषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥
सर्वशास्त्रविधानज्ञराजधर्मविदुत्तम ॥ अतीवसंशयच्छेताभवान्वैप्रथितःक्षितौ १ कश्चितुसंशयोमेऽस्तितन्मेब्रूहिपितामह ॥ जातेऽस्मिन्संशयेराजन्नान्यं
च्छेमकंचन २ यथानरेणकर्तव्यंधर्ममार्गानुवर्तिना ॥ एतत्सर्वमहाबाहोभवान्व्याख्यातुमर्हति ३ चतस्रोविहिताभार्याब्राह्मणस्यपितामह ॥ ब्राह्मणीश
त्रियावैश्याशूद्राचरतिमिच्छतः ४ तत्रजातेषुपुत्रेषुसर्वासांकुरुसतम ॥ आनुपूर्व्येणकस्तेषांपित्र्यंदायादमर्हति ५

यासांसद्योहार्याइत्यर्थः सुहृदःसौहार्दयुक्ताः । नबुध्यंतइत्यबुधाः ८ । ९ स्त्रीप्रत्ययःस्त्रीहेतुकः १० । ११ अत्रस्त्रीधर्मविषये १२ । १३ । १४ । १५ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ सर्वेति १ । २ एवमृत्विगात्मस्त्रीशुद्धिमुक्ताधनशुद्धयर्थादायविभागंप्रस्तौति ३ रतिमिच्छतएव
विहिताननुधर्म । शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोवर्ति ॥ अपत्यंजनयित्वाऽस्यांब्राह्मण्यादेवहीयतेइतिनिंदास्मरणात् ४ ।

किंकियत्प्रमाणं ६ । ७ दृष्टान्तःशास्त्रतः < अविहितमप्यनिषिद्धं चेत्तत्राह शूद्रामिति 'कूष्मांडैर्जुयाद्योऽपूतइवमन्येतयथास्तेनपियाभूणहैवमेषमवतियोनैरेतःसिचति' इतिक्षत्रियायां
वैश्यायांचोत्पन्नस्यसाक्षाद्वाक्यपुरुषव्यवधानाद्वाब्राह्मण्यलाभोदृश्यतेइतितयोरस्तिनित्यं शूद्रायास्त्वतथात्वादयोनित्वं ततस्तत्परितःसेकेप्रायश्चित्तीभवत्येव 'कूष्मांडैःयद्देवादेवहेडनम्'
इतियजुर्वेदप्रसिद्धैर्मंत्रविशेषैः अनेनैवविधिनावेदेनदृष्टेनकर्मणाप्रायश्चित्तमात्मनइच्छतिप्रायश्चित्तीयते अन्यथाऽधोगतिर्यातीत्यर्थः ९ द्विगुणंप्रायश्चित्तं १० एकांशंमुखांशं ११
तेनैवब्राह्मणीपुत्रेणैव १२ । १३ । १४ नित्यंसर्वदाअदेयधनमस्यसन्त्यादेयधनः अथापिअल्पमेकोऽंशः १५ । १६ अब्राह्मणत्विति दीर्घतमसःपुत्रेषुशूद्रायांजातेषुकाक्षीवदादिषु
केमवाकिततोहार्यपितृवितापितामह ॥ एतदिच्छामिकथितंविभागस्तेषुयःस्मृतः ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यस्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ एतेषु
विहितोधर्मोब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर ७ वैषम्यादथवालोभात्कामाद्वापिपरंतप ॥ ब्राह्मणस्यभवेच्छूद्रानतुदृष्टान्ततःस्मृता < शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोग
तिम् ॥ प्रायश्चित्तीयतेचापिविधिदृष्टेनकर्मणा ९ तत्रजातेष्वपत्येषुद्विगुणस्यायुधिष्ठिर ॥ आपद्यमानमृक्यंतुसंप्रवक्ष्यामिभारत १० लक्षण्यंगोवृषोयानंयत्प्र
धानतर्भभवेत् ॥ ब्राह्मण्यास्तद्धरेत्पुत्रएकांशंवैपितुर्धनात् ११ शेषंतुदशधाकार्यंब्राह्मणस्वयुधिष्ठिर ॥ तत्रतेनैवहर्तव्याश्वत्वारोऽंशःपितुर्धनात् १२ क्षत्रियाया
स्तुयःपुत्रोब्राह्मणःसोऽप्यसंशयः ॥ सतुमातुर्विशेषेणत्रीनंशान्दुर्तुमर्हति १३ वर्णेतृतीयेजातस्तुवैश्यायांब्राह्मणादपि ॥ द्विरंशस्तेनहर्तव्योब्राह्मणस्यायुधि
ष्ठिर १४ शूद्रायांब्राह्मणाज्जातोऽनित्यादेयधनःस्मृतः ॥ अल्पंचापिप्रदातव्यंशूद्रापुत्रायभारत १५ दशधाप्रविभक्तस्यधनस्यैषभवेत्कमः ॥ सवर्णासुतु
जातानांसमानभागान्प्रकल्पयेत् १६ अब्राह्मणंतुमन्यंतेशूद्रापुत्रमनैपुणात् ॥ त्रिषुवर्णेषुजातोहिब्राह्मणाद्ब्राह्मणोभवेत् १७ स्मृताश्ववर्णाश्वत्वारःपंचमोनाधि
गम्यते ॥ हरेच्चदशमंभागंशूद्रापुत्रःपितुर्धनात् १८ ततुदत्तंहरेत्पित्रानादत्तंहर्तुमर्हति ॥ अवश्यंहिधनंदेयंशूद्रापुत्रायभारत १९ आनृशंस्यंपरोधर्मइतितस्मै
प्रदीयते ॥ यत्रतत्रसमुत्पन्नंगुणायैवोपपद्यते २० यद्यप्येषसपुत्रःस्यादपुत्रोयदिवाभवेत् ॥ नाधिकंदशमादद्याच्छूद्रापुत्रायभारत २१ त्रैवार्षिकाद्यदाभक्ता
दधिकंस्याद्विजस्यतु ॥ यजेततेनद्रव्येणनवृथासाधयेद्धनम् २२ त्रिसहस्रपरोदायःस्त्रियैदेयोधनस्यवै ॥ भर्तातच्चधनंदत्तंयथाहर्भोक्तुमर्हति २३ स्त्रीणांतु
पतिदायाद्यमुपभोगफलंस्मृतम् ॥ नापहारंस्त्रियःकुर्युःपतिवित्तात्कथंचन २४ स्त्रियास्तुयद्भवेद्वित्तंपित्रादत्तंयुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मण्यास्तद्धरेत्कन्यायथापुत्रस्तथा
हिसा २५ साहिपुत्रसमाराजन्विहिताकुरुनंदन ॥ एवमेवसमुद्दिष्टोधर्मोवैभरतर्षभ ॥ एवंधर्ममनुस्मृत्यनवृथासाधयेद्धनम् २६

ब्राह्मण्यादर्शनादितिभावः एवंचतस्यअमंत्रकाःसंस्काराअपिभवंति त्रिषुक्षत्रियादिषु एतच्चदायार्थमवध्यत्वार्थंचोक्तं त्रिप्रातर्वैश्यायांशूद्रायांचजातस्यमातृजातीयत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात् १७
१८ । १९ समुत्पन्नमानृशंस्यं २० यद्यपीति एतेनबंधुषुअपुत्रात्सपुत्रोऽधिकंभागमर्हतीतिज्ञायते २१ वृथायज्ञादिप्रयोजनंविनानसाधयेत् प्रतिग्रहादिनावाऽऽदायहरणेनवानलिप्सेत्
२२ त्रीति सहस्रत्रयाद्बहुवित्तवताऽपिस्त्रियोऽधिकोदायोनदेयइत्यर्थः तदपितथादत्तंचेतर्भर्भोक्तुंशक्रोतिनत्वदत्तं २३ कुर्युःपुत्रादितिशेषः पतिवित्तात्पत्यादत्ताद्वित्तात् २४ । २५
धर्मोविभागप्रकारः वृथाअन्यायेनसाधितैर्द्रव्यैःकृतमपियागादिनिष्फलंभवतीतिभावः २६

शूद्रायामिति तस्यप्रागुक्तनित्यादेयधनस्त्वन्तरोक्तदशमांशदानविधिनाविरुद्धमित्यर्थः २७ यदातिसृणामपिपुत्राब्राह्मणाएवतदाकिमर्थमेवांभागवैषम्यमितिद्वितीयआक्षेपः २८ । २९
आद्वियंतेत्रिवर्गाधिभिरितदारपदप्रवृत्तिनिमित्तमादरःसचमोगार्थायांशूद्रायामप्यस्यतस्तत्पुत्रोऽपिदायमर्हति यतश्चमर्तुरादरस्ताभिर्धर्मक्रमेणयथायोग्यंतारतम्यक्रमेणक्रियतइतितत्पुत्राणां
भागवैषम्यंचास्तीत्यभिप्रायवानाह प्रोक्तेनचैवेति नामनिर्वचनमपेक्ष्यैवायंविशेषोऽस्तीत्यर्थः ३० विशेषमेवाह तिस्रइति पश्चात्परिणीतापिवयसाकनिष्ठाऽपिपितृगौरवाद्ब्राह्मणीमेवसर्वे

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शूद्रायांब्राह्मणाज्जातोयद्यदेयधनःस्मृतः ॥ केनप्रतिविशेषेणदशमोऽप्यस्यदीयते २७ ब्राह्मण्यांब्राह्मणाज्जातोब्राह्मणःस्यान्नसंशयः ॥
क्षत्रियायांतथैवस्याद्वैश्यायामपिचैवहि २८ कस्मात्तुविषमंभागंभजेरनृपसत्तम ॥ यदासर्वेत्रयोवर्णास्त्वयोक्ताब्राह्मणाइति २९ ॥ भीष्मउवाच ॥ दाराइत्यु
च्यतेलोकेनामैकेनपरंतप ॥ प्रोक्तेनचैवनाम्नाऽयंविशेषःसुमहान्भवेत् ३० तिस्रःकृत्वापुरोभार्याःपश्चाद्विदेतब्रह्मणीम् ॥ साज्येष्ठासाचपूज्यास्यात्साचभार्या
गरीयसी ३१ स्नानंप्रसाधनंभर्तुर्दंतधावनमंजनम् ॥ हव्यंकव्यंचयच्चान्यद्धर्मयुक्तंयहेभवेत् ३२ नतस्यांजातुतिष्ठंत्यामन्यातत्कर्तुमर्हति ॥ ब्राह्मणीत्वेवकुर्या
द्ब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर ३३ अन्नंपानंचमाल्यंचवासांस्याभरणानिच ॥ ब्राह्मण्यैतानिदेयानिभर्तुःसाहिगरीयसी ३४ मनुनाभिहितंशास्त्रंयच्चापिकुरुनंदन ॥
तत्राप्येषमहाराजदृष्टोधर्मःसनातनः ३५ अथचेदन्यथाकुर्याद्यदिकामाद्युधिष्ठिर ॥ यथाब्राह्मणचांडालःपूर्वदृष्टस्तथैवसः ३६ ब्राह्मण्याःसदृशःपुत्रःक्षत्रिया
याश्वयोभवेत् ॥ राजन्विशेषोयस्त्वत्रवर्णयोरुभयोरपि ३७ नतुजात्यासमालोकेब्राह्मण्याःक्षत्रियाभवेत् ॥ ब्राह्मण्याःप्रथमःपुत्रोभूयान्स्याद्वाजसत्तम ३८ भू
योभूयोपिसंहार्यःपितृवितायुधिष्ठिर ॥ यथानसदृशीजातुब्राह्मण्याःक्षत्रियाभवेत् ३९ क्षत्रियायास्तथावैश्यानजातुसदृशीभवेत् ॥ श्रीश्वराज्यंचकोशश्चक्ष
त्रियाणांयुधिष्ठिर ४० विहितंदृश्यतेराजन्सागरांतांचमेदिनी ॥ क्षत्रियोहिस्वधर्मेणश्रियंप्राप्नोतिभूयसीम् ४१ राजादंडधरोराजनरक्षानान्यत्रक्षत्रियात् ॥
ब्राह्मणाहिमहाभागादेवानामपिदेवताः ॥ तेषुराजन्प्रवर्तेतपूजयाविधिपूर्वकम् ४२ प्रणीतमृषिभिर्ज्ञात्वाधर्मंशाश्वतमव्ययम् ॥ लुप्यमानंस्वधर्मेणक्षत्रियोह्येष
रक्षति ४३ दस्युभिर्हिंयमाणंचधनंदारांश्चसर्वशः ॥ सर्वेषामेववर्णानांत्राताभवतिपार्थिवः ४४ भूयान्स्यात्क्षत्रियापुत्रोवैश्यापुत्रान्नसंशयः ॥ भूयस्तेनापिहर्त
व्यंपितृवितायुधिष्ठिर ४५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उक्तंतेविधिवद्वाजन्ब्राह्मणस्यपितामह ॥ इतरेषांतुवर्णानांकथंनियमोभवेत् ४६

पुलौकिकवैदिकेषुकार्येष्वद्विद्येत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ब्राह्मणचांडालोब्राह्मणक्षेत्रेऽशूद्राज्जातःपूर्वोक्तोमातंगस्तद्वत्सतेनकर्मणाज्ञेयइत्यर्थः 'कर्मणाज्ञायतेजातिर्भोगेन
ज्ञायतेकृतं'इतिन्यायात् ३६ । ३७ । ३८ भूयोभूयोपिअधिकमधिकंसंहार्यःसंविमजनीयः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ उक्तंदायविभागादि नियमोदा
यविभागे अत्रापिक्षत्रियस्यषोडशैश्वस्यत्रेधाचधनंविभज्यैकैकांशहीनाइतरभागाउतविशेषोऽस्तीतिप्रष्टुरभिप्रायः ४५ । ४६

४७ क्षत्रियाणां क्षत्रियस्त्रीणां एष एव क्रमो भर्तुः ज्ञानादिप्रदाने तस्यां सवर्णायां सत्याहीनवर्णां तत्र कुर्वादेत्यर्थः ४८ युद्धेऽवहिते तत्र यगजायुधकवचादिकं युद्धावहारिकम् ४९ । ५० । ५१ ५२ । ५३ । ५४ शूद्रस्यादेयधनत्वे हेतुस्त्रिभिर्वर्णैर्जात इति ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे समस्तत्वा रिशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ एवमनुलोमजातिजानां पुत्राणां तारतम्यमुक्त्वा विलोमजातिजानामपि वदाह्यायेन अर्थादिति लोभात्कामाद्भोक्तवर्णास्त्रीहीनवर्णां नृगामवतीति प्रसिद्धे तेन गूढोत्पत्तिसं भवाद्गर्णानां निश्चयो न जायते न कुर्मणा ज्ञायते जातिरित्यभियुक्तं सूच्यते एव न निषेककाले दुर्दुर्दुष्टवस्तुस्मरणादिनाऽपि निमित्तेनाऽसत उत्पत्तिसंभवात् । प्रच्छन्नविलोमजेष्वपि कचित्सदाचा

॥ भीष्म उवाच ॥ क्षत्रियस्यापि भार्ये द्वे विहिते कुरुनंदन ॥ तृतीया च भवेच्छूद्रानतुदृष्टांततः स्मृता ४७ एष एव क्रमो हि स्यात्क्षत्रियाणां युधिष्ठिर ॥ अष्टधा तु भवेत्कार्यं क्षत्रियस्वजनाधिप ४८ क्षत्रियाया हरिस्तु पुत्रश्चतुरोऽंशान्पितुर्धनात् ॥ युद्धावहारिकं यच्च पितुः स्यात्सहरेतुत ४९ वैश्यापुत्रस्तु भागांश्चतुश्शूद्रापुत्रस्तथाऽष्टमम् ॥ सोऽपि दत्तं हरेत्पित्रानादत्तं हर्तुमर्हति ५० एकैव हि भवेद्वायवैश्यस्य कुरुनंदन ॥ द्वितीया तु भवेच्छूद्रानतुदृष्टांततः स्मृता ५१ वैश्यस्य वर्तमानस्य वैश्यायां भरतर्षभ ॥ शूद्रायां चापि कौतयेत योर्विनिमयः स्मृतः ५२ पंचधा तु भवेत्कार्यं वैश्यस्वभरतर्षभ ॥ तयोरपत्येव क्षयामिविभागं च जनाधिप ५३ वैश्यापुत्रेण हर्तव्याश्चत्वारोऽंशाः पितुर्धनात् ॥ पंचमस्तु स्मृतो भागः शूद्रापुत्राय भारत ५४ सोऽपि दत्तं हरेत्पित्रानादत्तं हर्तुमर्हति ॥ त्रिभिर्वर्णैः सदा जातः शूद्रो देयधनो भवेत् ५५ शूद्रस्य स्यात्सवर्णैर्भार्या नान्या कथंचन ॥ समभागाश्च पुत्राः स्युर्यदि पुत्रशतं भवेत् ५६ जातानां समवर्णायाः पुत्राणामविशेषतः ॥ सर्वेषामेव वर्णानां समभागो धनात् स्मृतः ५७ ज्येष्ठस्य भागो ज्येष्ठः स्यादेकां शोयः प्रधानतः ॥ एषदायविधिः पार्थ पूर्वमुक्तः स्वयं भुवा ५८ समवर्णां सुजातानां विशेषोऽस्त्वपरो नृप ॥ विवाहवैशिष्ट्यकृतः पूर्वपूर्वो विशिष्यते ५९ हरेज्येष्ठः प्रधानां शमेकं तुल्या सुतेष्वपि ॥ मध्यमो मध्यमं चैव कनीयांस्तु कनीयसम् ६० एवं जातिषु सर्वासु सवर्णः श्रेष्ठतां गतः ॥ महर्षिरपि चैतद्वैमारीचः काश्यपोऽब्रवीत् ६१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मैरिक्थविभागो नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अर्था लोभाद्वाकामाद्वा वर्णानां चाप्यनिश्चयात् ॥ अज्ञानाद्वापि वर्णानां जायते वर्णसंकरः १ तेषामेतेन विधिना जातानां वर्णसंकरे ॥ को धर्मः कानि कर्माणि तन्मे ब्रूहि पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य कर्माणि चातुर्वर्ण्यं च केवलम् ॥ असृजत्सहियज्ञार्थं पूर्वमेव प्रजापतिः ३ भार्याश्च तस्मै विप्रस्य द्वयोरात्मा प्रजायते ॥ आनुपूर्व्या द्वयोर्हीनी मातृजात्यौ प्रसूयतः ४

रदर्शनेन वर्णानामज्ञानाच्चावश्यं वर्णसंकरो भवत्येवेत्यर्थः १ एतेनोक्तेन विधिना प्रकारेण २ तत्र प्रथमं चत्वार एव वर्णाय ज्ञार्थं सृष्टास्तत्र शूद्राणां सेवाद्वाराय ज्ञार्थं त्वं ननु साक्षात् । 'तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवकृतः' इति श्रुतेः ३ आत्मा ब्राह्मण एव क्षत्रियायामपि जायत इत्यर्थः सच किंचिन्नीचः यदाहमनुः । 'स्त्रीष्वनंतरजाता सुद्विजैरुत्पादिता ननु तान् । सदृशानेव तानाहुर्मातृदोषविगर्हितान्' इति । मातृजात्यौ वैश्यायां वश्योऽब्रवीत् नाम शूद्रायां शूद्रो निषादो नाम पारशवा रुयो भवति मनुः । 'ब्राह्मणा द्वेऽयं कन्यायामवब्रवीत् नाम जायते ॥ निषादः शूद्रकन्यायां पारशव उच्यते' इति ४

एतद्व्याचष्टे परमिति । 'शवात्पयुवा एतत्तद्वमशानं यच्छूद्रः' इति श्रुतेः शवस्थानतुल्याच्छूद्रात्परमुत्कृष्टं पद्मं चायुतं पद्मपादयुक्तं जगमशानं शूद्र इति श्रुत्यर्थः ५ तत्र मुपकरणं वयसा ज्येष्ठोऽपि पारशवो द्विजस्य त्रिवर्णजस्य यवीयानकनीयानेवेति संबंधः ६ वैश्यायामपि क्षत्रियात्क्षत्रिय एव भवतीत्याह द्वयोरिति उग्राः शूद्रविशेषाः ७ वैश्यात् शूद्रायामपि वैश्य एव भवतीत्याह द्वे इति ८ अतः स्वपितुर्विशिष्टो नाधिकः सन्नधमः शूद्रो गुरुणा ब्राह्मणादीनां दारप्रघर्षकश्चेत् बाह्यचंडालादि ९ विप्रायामिति सूतः सारथिः जातितः कर्मतश्च । सूतानामश्वसारथ्यमित्युक्तेः स्तोमक्रिया स्तोत्रकरणं च राजादीनां यथोक्तं । 'सूताः पौराणिकामताः' इति मौद्रल्यं स्त्रीकार्यमंतः पुररक्षणादितत्कारित्वं । 'वैदेहकानां स्त्रीकार्यम्' इत्युक्तेः अपवर्जितं संस्कारानर्हं १० वध्यानां चोरादीनां शिरश्छेदादिकार्यकारिणं वध्यं ११ बंदीति 'मागधानां वाणिज्यपथः' इति मनुः वाक्यं प्रस्तावसदृशी उक्तिः निषादस्तथा क्षत्तानाम यदाहमनुः । 'शूद्रादायोगवः क्षत्ता चंडालश्चाधमो नृणां ।

परं शवाद्ब्राह्मणस्यैव पुत्रः शूद्रापुत्रं पारशवं तमाहुः ॥ शुश्रूषकः स्वस्य कुलस्य सस्यात्स्वचारित्रं नित्यमथोन जह्यात् ५ सर्वा तु पायानथसंप्रधार्य समुद्धरेत् स्वस्य कुलस्य तंत्रम् ॥ ज्येष्ठो यवीयानपियो द्विजस्य शुश्रूषया दानपरायणः स्यात् ६ तिस्रः क्षत्रियसंबन्धा द्वयोरात्माऽस्य जायते ॥ हीनवर्णास्तृतीयायां शूद्रा उग्रा इति स्मृतिः ७ द्वे चापि भार्ये वैश्यस्य द्वयोरात्माऽस्य जायते ॥ शूद्रा शूद्रस्य चाप्येका शूद्रमेव प्रजायते ८ अतोऽपि शिष्टस्त्वधमो गुरुदारप्रघर्षकः ॥ बाह्यवर्णं जनयति चातुर्वर्ण्यं विगर्हितम् ९ विप्रायां क्षत्रियो बाह्यं सूतं स्तोमक्रियापरम् ॥ वैश्यो वैदेहकं चापि मौद्रल्यमपवर्जितम् १० शूद्रश्चांडालमत्युग्रं वध्यं बाह्यवासिनम् ॥ ब्राह्मण्यां संप्रजायत इत्येते कुलपांसनाः ॥ एते मतिमतां श्रेष्ठवर्णसंकरजाः प्रभो ११ बंदी तु जायते वैश्यान्मागधो वाक्यजीवनः ॥ शूद्रानिषादो मत्स्यघ्नः क्षत्रियायां व्यतिक्रमात् १२ शूद्रादायोगवश्चापि वैश्यायां ग्राम्यधर्मिणः ॥ ब्राह्मणैरप्रतिग्राह्यस्तक्षास्वधनजीवनः १३ एतेऽपि सदृशान् वर्णान् जनयंति स्वयोनिषु ॥ मातृजात्याः प्रसूयंते ह्यवराहीनयोनिषु १४ यथा चतुर्वर्णेषु द्वयोरात्मास्य जायते ॥ आनंत्यात्प्रजायंते तथा बाह्याः प्रधानतः १५ ते चापि सदृशवर्णं जनयंति स्वयोनिषु ॥ परस्परस्य दारेषु जनयंति विगर्हितान् १६ यथा शूद्रोऽपि ब्राह्मण्यां जंतुं बाह्यं प्रसूयते ॥ एवं बाह्यतराद्वाह्यश्चातुर्वर्ण्यात्प्रजायते १७ प्रतिलोमं तु वर्धते बाह्याद्वाह्यतरात्पुनः ॥ हीनाद्धीनाः प्रसूयंते वर्णाः पंचदशैव तु १८ अगम्या गमनाच्चैव जायते वर्णसंकरः ॥ बाह्यानामनु जायंते सैरंध्र्यामागधेषु च ॥ प्रसाधनोपचारज्ञमदासंदासजीवनम् १९

वैश्यराजन्यविप्रासुजायंते वर्णसंकराः' इति अस्य वृत्तिमनुरन्यामाह । 'क्षत्रप्रपुलकसानां तु विलोको वधबंधनम्' इति अत्र मनुना निषादोऽनुलोमजेषु क्षत्ता च प्रतिलोमजेषु कृतः । व्यासेन तु विपरितमुक्तं विदुरेक्षत्तद्वदंतत्र तत्र प्रयुजमानेन । अतएव शूद्रानिषादो जातः पारशवोऽपि वा । 'क्षत्रियमागधं वैश्यात् शूद्रात्क्षत्तारमेव वा' इति याज्ञवल्क्य उभयप्रवाशब्देषु तन्नयोर्निषादत्वक्षत्तृत्वे सूचयति तेन विप्रात् शूद्रायां क्षत्ता शूद्रात्क्षत्रियायां निषाद इत्यपि साधु १२ ग्राम्यधर्मिणः ग्राम्यधर्मो मथुनंतद्वतः तक्षावर्धकिः १३ एतेन वधं पारशवोऽपि सूतवैदेहकचंडालाः मागधनिषादायोगवाः तेषां स्वयोनावनंतरयोर्नौ च स्वात्मैव जायते पूर्ववत् । व्यवहितनीचयोर्नौ तु मातृजातीया इति श्लोकद्वयार्थः १४ । ते चापि संकरजा अपि विगर्हितान् अथमादुक्षमायामुत्तमादधनायां वासूतां ब्रह्मादिवा द्विगर्हितानेव जनयंतीत्यर्थः १५ । १७ । १८ पंचदश बाह्या उक्तास्तान् व्याचष्टे बाह्यानामित्यादिना मागधेषु सैरंध्र्यामित्यभेदेनान्वयः सैरंध्रकर्मव्याचष्टे प्रसाधनेति प्रसाधनं राजादीनां पुंसामलंकरणं पुरुषैः सैरंध्रैः राजस्त्रीणां च सैरंध्रीभिरुपचारस्तेषां दिव्यांगरागाद्यर्पणेन स्तनादिना च संतोषणं तदभिज्ञं अदासभितिसामान्येन पुंसकं १९

अतःअत्रमागधविशेषैरंघ्रयोनावायोगवमायोगवस्यापत्यैरंधनामसूतेऽर्थादायोगवसैरंध्रवागुरावृत्तीतिमनु । तस्यामेवमागध्यामैरेयकं नामतःमाधुकंमद्यकरं कर्मतश्चपुत्रंवेदेहःसूते २७ मधुरं मधून्मीनविशेषानरात्यादत्तेतंमधुरं दासं नामतः मृतपंश्मशानाधिकारिणं २१ एतेमागध्यामायोगवादिभ्यश्चतुर्भ्यः क्रमाज्जायंतेइत्युपसंहरति चतुरइति एतेचत्वारोवागुरादिनाजीबंतीति तेमायोपजीविनःअन्येऽपिचत्वारोमागध्यांविश्रुताःसजातीयोत्पद्यंतेतेषां नामानि मांसमित्यादि मांसंमांसविक्रेतारंस्वादुकरंमांसस्यैवसंस्कारकं क्षाद्रंसूदंशूद्रमितिपाठत्रयेऽपिशकाद्यन्नपाक करं सौगंधमुक्तलक्षणसैरंध्रं एकस्यैवमागधस्यैतद्वृत्तिचतुष्टयमुक्तमितिज्ञेयं २२ आयोगव्यांवेदेहकादिभ्योजातांस्त्रिभेदानाहसार्धद्वयेन वेदेहकादिति २३ । २४ क्षुद्रइति निषाद्यांवेदेह कातक्षुद्रोमेदः अंध्रश्चआरण्यपशुहिंसकौकारावराख्यश्चर्मकारश्चेतित्रयोभवंतीत्यर्थः २५ चंडालानिषाद्यामेव त्वक्सारोवेणुः २६ आहिंडकइतिस्पष्टार्थोऽश्लोकौ २७ । २८ इतीति अत्रमागध्यांआयोगववेदेहकनिषादचंडालैश्चत्वारस्तैरेवायोगव्यांस्वीयवर्जितैस्त्रयोनिषाद्यांचंडालवेदेहाभ्यांवेदेह्यांचंडालनिषादाभ्यांवेदेह्यांचंडालाचैकइतिद्वादशभेदाउक्ताः । 'शूद्रा

अतश्चायोगवंसूतेवागुराबंधजीवनम् ॥ मैरेयकंचवेदेहःसंप्रसूतेऽथमाधुकम् २० निषादोमधुरंसूतेदासंनावोपजीविनम् ॥ मृतपंचापिचांडालःश्वपाकमिति विश्रुतम् २१ चतुरोमागधीसूतेकूरान्मायोपजीविनः ॥ मांसंस्वादुकरंक्षौद्रंसौगंधमिति विश्रुतम् २२ वेदेहकाच्चपापिष्ठाकूरंमायोपजीविनम् ॥ निषादान्मद्र नाभंचखरयानप्रयायिनम् २३ चांडालात्पुलकसंचापिखराश्वगजभोजिनं ॥ मृतचैलप्रतिच्छन्नंभिन्नभाजनभोजिनम् २४ आयोगवीषुजायंतेहीनवर्णास्तुते त्रयः ॥ क्षुद्रोवेदेहकादंध्रोबहिर्ग्रामप्रतिश्रयः २५ कारावरोनिषाद्यांतुचर्मकारःप्रसूयते ॥ चांडालात्पांडुसौपाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् २६ आहिंडकोनिषा देनवेदेह्यांसंप्रसूयते ॥ चंडालेनतुसौपाकश्चंडालसमवृत्तिमान् २७ निषादीचापिचांडालात्पुत्रमंतेवसायिनम् ॥ श्मशानगोचरंसूतेबाह्यैरपिबहिष्कृतम् २८ इत्येतेसंकरेजाताःपितृमातृव्यतिक्रमात् ॥ प्रच्छन्नावाप्रकाशावावेदितव्याःस्वकर्मभिः ॥ चतुर्णामेववर्णानांधर्मोऽनान्यस्यविद्यते २९ वर्णानांधर्महीनेषुसंख्या नास्तीहकस्यचित् ३० यदृच्छयोपसंपन्नैर्यज्ञसाधुबहिष्कृतैः ॥ बाह्याबाह्यैश्चजायंतेयथावृत्तियथाश्रयम् ३१ चतुष्पथश्मशानानिशैलांश्चान्यान्वनस्पतीन् ॥ काष्ण्यासमलंकारंपरिगृह्यचनित्यशः ३२ वसेयुरेतेविज्ञातावर्तयंतःस्वकर्मभिः ॥ युजंतोवाप्यलंकारांस्तथोपकरणानिच ३३ गोब्राह्मणायसाहाय्यं कुर्वाणवैनसंशयः ॥ आनृशंस्यमनुक्रोशःसत्यवाक्यंतथाक्षमा ३४

जातोनिषाद्यांतुसवैकुण्ठकःस्मृतः । वेदेहकेनत्वंबध्नामुत्पन्नोवेनउच्यतेइतिद्वौ । 'द्विजातयःसवर्णास्तुजनयंत्यव्रतांस्तुयान् । तान्सावित्रीपरिश्रान्वात्यानित्यमिनिदेशेत्'इतिब्राह्मणजा तीयएकइत्येवंमनूकैस्त्रिभिःसहपंचदशसंकरजाताः । ब्राह्मणस्यापिधर्मसांकर्यादेतेष्वेवगणना । प्रच्छन्नाअज्ञातयोनयोऽपिपूर्वोक्तैःकर्मभिस्तेऽमुकयोनयइतिवेदितव्याः २९ चातुर्वर्ण्यस्यैव धर्माःशास्त्रेविहिताःइतरेषांगुजातिभेदानांधर्मनियमइयत्ताचनास्ति तथाहि चतुर्भ्योवर्णैःपञ्चभूतलोमजाःपञ्चलोमजाश्चेतिद्वादश । तेभ्योपिषष्टिरनुलोमजाःषष्टिर्विलोमजाइतिद्वात्रिंशद धिकंशतंतेभ्यएवंप्रातिलोम्यानुलोम्यगणनायांतेभ्यस्तेभ्यश्चैवमनन्ताभेदाभवन्ति तेचसर्वेपंचदशस्वेवांतर्भवन्तीतितावतामेवपरिगणनंकृतमित्युर्थः ३० यदृच्छयाजात्यनियमेनउपसंपन्नैर्मिथुनी भागंतेत्यर्थःसाधुभ्यश्चबहिष्कृतैर्यथावृत्तियथाश्रयंजीविकांजातिविशेषंचयदृच्छयातत्सर्वधर्माप्राप्ताइत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ तेषांसाधारणान्धर्मानाह मविति ३४

३५ यथेति निहीनासुरेतःसेकंकुर्यादितिभावः ३६ तदर्थमेवचौरेभ्यइवस्त्रीभ्यश्चात्मानंरक्षेदित्याहद्वाभ्यां अविद्रांसमिति ३७ । ३८ कलुषयोनिजंसंकरयोनिजं आर्यगृहेजातत्वादार्थरूप मिवभासमानमप्युत्पत्तितोऽनार्य ३९ नानाभावैरार्यैःपृथग्भूताभिश्चेष्टाभिःसमन्वितंनरंसंकरयोनिजंजामीयात् ४० अनार्यत्वादिष्वेकैकमपिकलुषयोमित्वव्यंजकंकिमुतद्वेत्रीणिंसर्वाणिचेति भावः ४१ प्रकृतियोनिं नियच्छतिगूढितुंशक्नोतीत्यर्थः ४२ व्याघ्रइत्युपलक्षणंबीजादेरपि यथातिर्यक्स्थावरादिकंबीजगुणंनस्यजत्येवंमनुष्योऽपीत्यर्थः ४३ संच्छन्नेषुगृहेऽपियस्यजन्मनीति

स्वशरीरैरपित्राणंबाह्यानांसिद्धिकारणम् ॥ भवंतिमनुजव्याघ्रतत्रमेनास्ति संशयः ३५ यथोपदेशंपरिकीर्तितासुनरःप्रजायेतविचार्यबुद्धिमान् ॥ निहीनयो निहिसुतोऽवसादयेतितीर्षमाणंहियथोपलोजले ३६ अविद्रांसमलंलोकेविद्रांसमपिवापुनः ॥ नयंतिह्यपथंनार्यःकामक्रोधवशानुगम् ३७ स्वभावश्चैवनारीणां नराणामिहदूषणम् ॥ अत्यर्थंनप्रसज्जंतेप्रमदासुविपश्चितः ३८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ वर्णापेतमविज्ञायनरंकलुषयोनिजम् ॥ आर्यरूपमिवा नार्यकथंविद्यामहेवयम् ३९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ योनिंसंकलुषेजातंनानाभावसमन्वितम् ॥ कर्मभिःसज्जनार्चीर्णैर्विज्ञेयायोनिशुद्धता ४० अनार्य त्वमनाचारःकूरत्वंनिष्क्रियात्मता ॥ पुरुषंव्यंजयंतीहलोकेकलुषयोनिजम् ४१ पित्र्यंवाभजतेशीलंमातृजंवातथोभयम् ॥ नकथंचनसंकीर्णःप्रकृतिंस्वानिय च्छति ४२ यथैवसदृशरूपेमातापित्रोर्हिजायते ॥ व्याघ्रश्चित्रैस्तथायोनिंपुरुषःस्वानियच्छति ४३ कुलेस्रोतसिसंच्छन्नेयस्यस्याद्योनिंसंकरः ॥ संश्रयत्ये वतच्छीलंनरोल्पमथवाबहु ४४ आर्यरूपसमाचारंचरंतंरुतकेपथि ॥ सुवर्णमन्यवर्णंवास्वशीलंशास्तिनिश्चये ४५ नानावृत्तेषुभूतेषुनानाकर्मरतेषुच ॥ जन्मवृत्तसमंलोकेसुश्लिष्टंनविरज्यते ४६ शरीरमिहसत्वेननतस्यपरिक्रियते ॥ ज्येष्ठमध्यावरंसत्वंतुल्यसत्वंप्रमोदते ४७ ज्यायांसमपिशीलेनविहीनंनैवपूजयेत् ॥ अपिशूद्रंचधर्मज्ञंसदृत्तमभिपूजयेत् ४८ आत्मानमाख्यातिहिकर्मभिर्नरःसुशीलचारित्रकुलैःशुभाशुभैः ॥ प्रनष्टमप्याशुकुलंतथानरःपुनःप्रकाशंकुरुतेस्वक मृतः ४९ योनिष्वेतासुसर्वासुसंकीर्णास्वितरासुच ॥ यत्रात्मानंनजनयेद्बुधस्तांपरिवर्जयेत् ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेप० दानधर्मेविवाहधर्मे वर्णसंकरकथनेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥

शेषः सःतच्छीलंसंकरकर्तुःस्वभावं ४१ स्वस्यशीलंस्वभावोनिश्चयेकार्यस्यानिष्ठायांसुवर्णशोभनवर्णमन्यवर्णवापुरुषंशास्तिकययति सुवर्णोबहिःक्रोऽपिकार्यकालेदयालुर्भवति दुर्वर्णश्चनित्यं मृदुरपिफलकालेदारुणोभवतीतिभावः ४५ सुश्लिष्टंशोभनवृत्तेननविरज्यतेउपचितंवृत्तंविहायजन्मान्यथातिष्ठतीत्यर्थः ४६ तस्यसंकरजस्यशरीरंसत्वेनशास्त्रियबुद्धयानपरिक्रियते ननीच मार्गादपक्रियतेबीजगुणस्यप्राबल्यात् सत्त्वस्यकालभेदेनज्येष्ठस्यादिभावेऽपियतुल्यसत्वंशरीरारंभकंयत्सत्वंज्येष्ठायन्यतमंतदेवप्रमोदतेअन्यत्पन्नमपिसत्वंशारदिकाभ्रवल्लीयतइतिभावः ॥ ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥

पूर्वकस्विकृष्टिज्ञानार्थमनार्यत्वमनाचारः कूरत्वं निष्क्रियात्मतेतिसंकरजस्यलक्षणान्युक्तानि । इदानीं यन्मेमाताप्रममाद्यच्चाचाराननुव्रतम् । तन्मेरेतः पितावृत्ताम' इति मंत्रालिमात् माता प्रमादात् कामकाराद्वायदननुव्रतं प्रतिकूलं परस्यरेतसोधारणं चचारकृत्तृतीतत्रेतः मेमपितावृत्तास्वीयं करोतु पालनसंस्कारादिकर्तृत्वात् । यथाउत्पततः पक्षिणोमुवात्पतितं बीजं पर क्षेत्रे अथिरुद्धं क्षेत्रपतेरेवनतुबीजपतेस्तद्वत् तथा । 'अप्रमत्तारक्षततंतुमेतमावः क्षेत्रे परबीजान्यवाप्सुः । जनयितुः पुत्रोभवतिसंपरायेमोघंवेताकुरुतेतंतुमेतम्' इति द्विविधशास्त्रश्रवणात् क्षेत्रजः पुत्रः संस्कार्यो नवेतिसंविद्वानः पृच्छति ब्रूहीति १ विप्रवादाः विविधाः प्रवादाः पूर्वोक्ता एव २ अत्रोत्तरमाह आत्मेति अनंतरजः औरसः निरुक्तजः स्वक्षेत्रे ज्योरेतः सेकार्यं मुक्तस्तजः प्रसृतोऽनिरुक्तोऽपि यो लोलात्परक्षेत्रेरेतः संचितितजः प्रसृतजः ३ तथापतितात्स्वभार्यायामेवजातः भार्यायाः तृतीयायैषष्टी दत्तः पंचमः कृतः क्रीतः स्वयमुपायगम्पोवा

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहितातकुरुश्रेष्ठवर्णानां त्वं पृथक् पृथक् ॥ कीदृश्यां कीदृशाश्चापि पुत्राः कस्यच केचते १ विप्रवादाः सुबहवः श्रूयन्ते पुत्रकारिताः ॥ अत्रनो मुह्यतां राजन् संशयं छेतुमर्हसि २ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मा पुत्रश्च विज्ञेयस्तस्यानंतरजश्च यः ॥ निरुक्तजश्च विज्ञेयः सुतः प्रसृतजस्तथा ३ पतितस्य तु भार्याया भर्ता सुसमवेतया ॥ तथा दत्तकतौ पुत्रावध्यूढश्च तथाऽपरः ४ षडपध्वंसजाश्चापि कानीनापसदास्तथा ॥ इत्येते वै समाख्यातास्तान्विजानीहि भारत ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ षडपध्वंसजाः केस्युः केवाप्यपसदास्तथा ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं व्याख्यातुं मे त्वमर्हसि ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्रिषु वर्णेषु पुत्रा ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ॥ वर्णयोश्च द्वयोः स्यातां गौराजन्यस्य भारत ७ एको विद्वर्ण एवाथ तथाऽत्रैवोपलक्षितः ॥ षडपध्वंसजास्ते हितथैवापसदानृणु ८ चांडलोवात्यवैद्यौ च ब्राह्मण्यां क्षत्रियासु च ॥ वैश्यायां चैव शूद्रस्य लक्ष्यं तेऽपसदास्त्रयः ९ मागधो वामकश्चैव द्वौ वैश्यस्योपलक्षितौ ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियायां च क्षत्रियस्यैक एव तु १० ब्राह्मण्यां लक्ष्यं तेऽसूत इत्येतेऽपसदाः स्मृताः ॥ पुत्रा ह्येते न शक्यन्ते मिथ्या कर्तुं नराधिप ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्षेत्रजं केचिदेवाहुः सुतं केचितु शुक्रजम् ॥ तुल्यवित्तौ सुतौ कस्य तन्मे ब्रूहि पितामह १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ रेतजो वा भवेत् पुत्रस्त्यक्तो वा क्षेत्रजो भवेत् ॥ अध्यूढः समयं भित्त्वेत्येतदेव निबोध मे १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रेतजं विद्वै पुत्रं क्षेत्रजस्यागमः कथम् ॥ अध्यूढं विद्वै पुत्रं भित्त्वा तु समयं कथम् १४

पष्ठः अध्यूढः यस्य माता गर्भवत्येव ऊढा तादृशः सप्तमः ४ षडपध्वंसजा वक्ष्यमाणाः कानीनः कन्यायां विवाहात् प्रागुत्पन्नश्चतुर्दशः अपसदाः वक्ष्यमाणाः षट् एते विंशतिः तान्सर्वान् पुत्रा निविजानीहि ९ । ६ । ७ परवर्णास्त्रुलोमजाः षडपध्वंसजाः विलोमजा अपसदाः षडिति ज्ञेयम् ८ । ९ । १० मिथ्या कर्तुं मे ते पुत्रानमवतीति वक्तुं न शक्यन्त इत्यर्थः अयं भावः । अप्रमत्तेति श्रुतिरनौरसस्याप्राशस्त्यमात्रपरा । यन्मेमातेति श्रुतिस्त्वनौरसस्यापि पुत्रत्वमस्तीत्येवं परेतिन कश्चिद्विरोधः । तथाचाऽनौरस औरसो वा सुशीलः श्राद्धपरः पितृणां स्वर्गाय भवति विपरीतस्तु नराधेति ११ कस्य द्वयोः पित्रोः क्षेत्रपतिनिषेकत्रोर्मध्ये कस्यायं पुत्रः उभयोः पितृत्वाविशेषादित्यर्थः १२ यथारेतो ज औरसः पुत्र एव क्षेत्रजोऽपि बीजदेन त्यक्तश्चेत्स्वीय एव भवति एवमध्यूढोऽपि रेतः पतिना त्यक्तश्चेद्दोदरेव अत्यक्तोऽनुद्वा विरेतः प्रवृत्त्येवेत्यर्थः एतदेव प्रभोत्तराभ्यां व्याचष्टे रेतजमिति आगमः पुत्रत्वमापकं शास्त्रं कथं कीदृशं समयं भेदश्च कथमित्यर्थः १४

कारणांतरे लोकापवादादिमये सति १५ आगममुक्ता समयमेवमाह पुत्रेहि यामैवर्तीक्याहृणीते तत्र सपुत्रो बोदुरेव क्षेत्रजो न तु सत्सेकुरारमजः १६ अन्येति मूलमनर्थकः परक्षेत्रे जातः पुत्रोऽमुक्त सद्योऽमुक्तसद्योयमितितदीयत्वेन लक्ष्यते हंतुं गृहीतुं दृष्टांतं प्रत्यक्षमेषोपगतो ह्यसौ १७ कचिच्चलतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते १८ शुक्र क्षेत्रयोरन्यतरदपियन्नपुत्रत्वे प्रमाणं न लक्ष्यं भवति सकृत्कः पुत्रः कीदृश इत्यर्थः १९ । २० तस्य पोषयितुः पुत्रः सतद्वर्णः पोषयितुं वर्णः २१ कथं केन प्रकारेण कस्य वाऽप्यमिति ज्ञातव्यं कथं वाऽस्य संस्कारः

॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ आत्मजं पुत्रमुत्पाद्य स्य जेत्कारणांतरे ॥ न तत्र कारणं रेतः संक्षेत्रस्वामिनो भवेत् १५ पुत्रकामो हि पुत्रार्थे यां वृणीते विशांपते ॥ क्षेत्रजं तु प्रमाणं स्यान्नैव तत्रात्मजः सुतः १६ अन्यत्र क्षेत्रजः पुत्रो लक्ष्यते मरतर्षभ ॥ न ह्यात्मा शक्यते हंतुं दृष्टांतोपगतो ह्यसौ १७ कचिच्चलतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ न तत्र रेतः क्षेत्रं वा यत्र लक्ष्येत भारत १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशः कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ शुक्रं क्षेत्रं प्रमाणं वा यत्र लक्ष्यं न भारत १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ मातापितृभ्यां स्य त्यक्तः पथियस्तं प्रकल्पयेत् ॥ न चास्य मातापितरौ ज्ञायेतां स द्विष्ट्रिमः २० अस्वामिकस्य स्वामित्वं यास्मिन्संप्रतिलक्ष्यते ॥ यो वर्णः पोषयेत्तं च तद्वर्णस्तस्य जायते २१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथमस्य प्रयोक्तव्यः संस्कारः कस्य वा कथम् ॥ देया कन्या कथंचेति तन्मे ब्रूहि पितामह २२ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ आत्मवत्तस्य कुर्वीत संस्कारं स्वामिवत्तथा ॥ त्यक्तो मातापितृभ्यां सः सर्वं प्रतिपद्यते २३ तद्गोत्रबंधुजंतस्य कुर्यात्संस्कारमच्युत ॥ अथ देया तु कन्या स्यात्तद्वर्णस्य युधिष्ठिर २४ संस्कर्तुं वर्णगोत्रं च मातृवर्णविनिश्चये ॥ कानीनाध्यूढजौ वापि विज्ञेयौ पुत्रकिल्विषौ २५ तावपि स्वाविवसुतौ संस्कार्याविति निश्चयः ॥ क्षेत्रजो वाप्यपसदो येऽध्यूढास्तेऽपुचाप्सुत २६ आत्मवद्वै प्रयुंजीरन्संस्कारान् ब्राह्मणादयः ॥ धर्मशास्त्रेषु वर्णानां निश्चयोऽयं प्रदृश्यते २७ एतत्ते सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे विवाहधर्मे पुत्रप्रतिनिधिकथने एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दर्शने कीदृशः स्नेहः संवासे च पितामह ॥ महाभाग्यं गवांचैव तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतते कथयिष्यामि पुराष्टतं महादुते ॥ नहुषस्य च संवादं महर्षेऽश्र्वनस्य च २ पुरामहर्षिश्च्यवनो भार्गवो भरतर्षभ ॥ उदवासकृतारं भोवभूवसमहाव्रतः ३

प्रयोक्तव्य इति प्रश्नः २९ सस्वामिवद्वर्णं प्रतिपद्यते अतः स्वामी तस्यात्मवत्संस्कारं करोति २९ मन्वन्वयवर्षे त्वं शंकायां कथमेतत्स्यादित्याशंकपाह तदिति अन्यवर्णस्त्वनिश्चये तद्गोत्रवर्णजे पुत्रो वा दियोऽयमेव तस्य संस्कारं स्वामी कुर्यात् । अनिश्चये तु येमसंस्कृतस्तस्येव वर्णोऽयं च संस्कारसामर्थ्याद्भवतीत्यर्थः । अन्यगोत्रोऽप्यन्यवर्णोऽपि संस्कर्तुं रेव वर्णगोत्रे भजत इति भावः २७ । २५ । २६ २७ । २८ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठेऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं यज्ञां गानां स्त्रीधनस्त्विजात्मनां शुद्धिमुक्ता यज्ञे दक्षिणात्वेनो पस्थितानां गवां माहात्म्यं पृच्छति दर्शने इति परपीडादर्शने परैस्सह संवासे च कीदृशः स्नेह आत्मा शस्यं च कर्तव्यं गवां महात्म्यं च ब्रूहीति प्रश्नद्वयम् १ तस्योत्तरं तत्रेणाह हंततेत्यादिना १ । ३

४१५।६।७।८ ऊर्ध्वस्थितःउपविष्टः ९।१० आसतःआसीनस्य ११।१२।१३।१४ अभ्यकिरन्मवाप्तवतः १५।१६।१७।१८।१९ शंखानांजलजंतुविशेषाणानखानितः

निहत्यमानक्रोधंचप्रहर्षशोकमेवच ॥ वर्षाणिद्वादशमुनिर्जलवासेष्टतवतः ४ आदधत्सर्वभूतेषुविश्रंभंपरमंशुभम् ॥ जलेचरेषुसर्वेषुशतिरश्मिरिवप्रभुः ५
स्थाणुभूतःशुचिर्भूत्वादेवतेभ्यःप्रणम्यच ॥ गंगायमुनयोर्मध्येजलसंप्रविशेह ६ गंगायमुनयोर्वेगंशुभमिमीमानिःस्वनम् ॥ प्रतिजग्राहशिरसावातवेगसमंजवे
७ गंगाचयमुनाचैवसरितश्चसरांसिच ॥ प्रदक्षिणमृषिचक्रुर्नचैनंपर्यपीडयन् ८ अंतर्जलेषुसुष्वापकाष्ठभूतोमहासुनिः ॥ ततश्चोर्ध्वस्थितोधीमानभवद्भरत
र्षभ ९ जलाकसांससत्वानांबभूवप्रियदर्शनः ॥ उपाजिघ्रंतचतदातस्योष्ठंहृष्टमानसाः १० तत्रतस्यासतःकालःसमतीतोऽभवन्महान् ॥ ततःकदाचित्समये
कस्मिंश्चिन्मत्स्यजीविनः ११ तंदेशंसमुपाजग्मुर्जालहस्तामहायुते ॥ निषादाबहवस्तत्रमत्स्योद्धरणनिश्चयाः १२ व्यायताबलिनःशूराःसलिलेष्वनिव
र्तिनः ॥ अभ्याययुश्चतंदेशंनिश्चिताजालकर्मणि १३ जालंतेयोजयामासुर्निःशेषेणजनाधिप ॥ मत्स्योदकंसमासाद्यतदाभरतसत्तम १४ ततस्ते
बहुभिर्योगैःकैवर्तामत्स्यकांक्षिणः ॥ गंगायमुनयोर्वारिजालैरभ्यकिरंस्ततः १५ जालंसुविततंतेषानवसूत्रकृतंतथा ॥ विस्तारायामसंपन्नयतत्रसलिलेऽ
क्षिपन् १६ ततस्तेसुमहच्चैवबलवच्चसुवर्तितम् ॥ अवतीर्यततःसर्वेजालंचक्रुर्विरेतदा १७ अभीतरूपाःसंहृष्टाअन्योन्यवशवर्तिनः ॥ बबंघुस्तत्रमत्स्यां
श्चतथाऽन्यान्जलचारिणः १८ तथामत्स्यैःपरिवृतंच्यवनंभृगुनंदनम् ॥ आकर्षयन्महाराजजालेनाथयदृच्छया १९ नदीशैवलदिग्धांगहरिश्मश्रुजटा
धरम् ॥ लग्नैःशंखनखैर्गात्रिकोडैश्चित्रैरिवार्पितम् २० तंजालेनोद्धृतंदृष्ट्वातेतदावेदपारगम् ॥ सर्वेप्रांजलयोदाशाःशिरोभिःप्रापतन्श्रुवि २१ परिवेदपरित्रासा
ज्जालस्याकर्षणेनच ॥ मत्स्याबभूवुर्व्यापन्नाःस्थलसंस्पर्शनेनच २२ समुनिस्तत्तदादृष्ट्वामत्स्यानांकदनंकृतम् ॥ बभूवकृपयाऽऽविष्टोभिःश्वसंश्चपुनःपुनः
२३ ॥ निषादाऊचुः ॥ अज्ञानाद्यत्कृतंपापंप्रसादंतत्रमःकुरु ॥ करवामप्रियंकितेतन्मोहमहिमहासुने २४ इत्युक्तोमत्स्यमध्यस्थश्च्यवनोवाक्यमब्रवीत् ॥
योमेष्ट्यपरमःकामस्तंशृणुध्वंसमाहिताः २५ प्राणोत्सर्गंविसर्गंवामत्स्यैर्यास्याम्यहंसह ॥ संवासान्नोत्सहेत्यक्तुंसलिलेऽध्युषितानहम् २६ इत्युक्तास्तेनिषा
दास्तुसुभृशंभयकंपिताः ॥ सर्वेविवर्णवदनानहुषायन्यवेदयन् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मच्यवनोप्राख्यानेपं
चाशतमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ भीष्मउवाच ॥ नहुषस्तुततःश्रुत्वाच्यवनंतंतथागतम् ॥ त्वरितःप्रययौतत्रसहामात्यपुरोहितः १ शौचंकृत्वायथान्यायंप्राज
लिःप्रयतोऽनृपः ॥ आत्मानमाचक्षेचच्यवनायमहात्मने २ अर्चयामासतंचापितस्यराज्ञःपुरोहितः ॥ सत्यव्रतमहात्मानंदेवकल्पविशोपते ३

२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि श्रीलंकटीयेभारतव्याख्यापि पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ बहुपुष्टि १।२।३

४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

॥ नहुषउवाच ॥ ॥ करवाणिप्रियंकितेतन्मेब्रुहिद्विजोत्तम ॥ सर्वकर्तोस्मिभगवन्मह्यदपिस्यात्सुदुष्करम् ४ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ श्रमेणमहतायुक्ताः
कैवर्तामत्स्यजीविनः ॥ सममूल्यंप्रयच्छैभ्योमत्स्यानांविश्रयैःसह ५ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥ ॥ सहस्रंदीयतामूल्यंनिषादेभ्यःपुरोहित ॥ निष्कयार्थेभगव
तोयथाऽऽहभृगुनंदनः ६ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ सहस्रंनाहमर्हामिक्किंवात्वंमन्यसेनृप ॥ सदृशंदीयतामूल्यंस्वबुद्ध्यानिश्चयंकुरु ७ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥
सहस्राणांशतंविप्रनिष्कदेभ्यःप्रदीयताम् ॥ स्यादिदंभगवन्मूल्यंक्किंवाऽन्यन्मन्यतेभवान् ८ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ नाहंशतसहस्रेणनिमेयःपार्थिवर्षभ ॥
दीयतांसदृशमूल्यममात्यैःसहचितय ९ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥ ॥ कोटिःप्रदीयतामूल्यंनिषादेभ्यःपुरोहित ॥ यदेतदपिनोमूल्यमतोभूयःप्रदीयताम् १०
॥ च्यवनउवाच ॥ राजन्नार्हम्यहंकोटिंभूयोवाऽपिमहायुते ॥ सदृशंदीयतामूल्यंब्राह्मणैःसहचितय ११ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥ ॥ अर्धराज्यंसमग्रंवानिषादेभ्यः
प्रदीयताम् ॥ एतन्मूल्यमहंमन्येक्किंवाऽन्यन्मन्यसेद्विज १२ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ अर्धराज्यंसमग्रंचमूल्यंनार्हामिपार्थिव ॥ सदृशंदीयतामूल्यमृषिभिः
सहचित्यताम् १३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ महर्षेर्वचनंश्रुत्वानहुषोदुःखकर्षितः ॥ सचितयामासतदासहामात्यपुरोहितः १४ तत्रत्वन्योवनचरःकश्चिन्मू
लफलाशनः ॥ नहुषस्यसमीपस्थोगविजातोऽभवन्मुनिः १५ सतमाभाष्यराजानमब्रवीद्विजसत्तमः ॥ तोषयिष्याम्यहंक्षिप्रंयथातुष्टोभविष्यति १६ नाहंमि
थ्यावचोब्रूयांस्वैरेष्वपिकुतोऽन्यथा ॥ भवतोयदहंब्रूयांतत्कार्यमविशंकया १७ ॥ ॥ नहुषउवाच ॥ ॥ ब्रवीतुभगवान्मूल्यमहर्षेःसदृशंभृगोः ॥ परित्रायस्वमा
मस्मद्विषयंचकुलंचमे १८ हन्याद्विभगवान्कुदृष्टलोक्यमपिकेवलम् ॥ किंपुनर्मौतपोहीनंबाहुवीर्यपरायणम् १९ अगाधांभसिमग्रस्यसामात्यस्यसक्रत्विजः ॥
प्लवोभवमहर्षेत्वंकुरुमूल्यविनिश्चयम् २० ॥ भीष्मउवाच ॥ नहुषस्यवचःश्रुत्वागविजातःप्रतापवान् ॥ उवाचहर्षयन्सर्वानमात्यान्पार्थिवंचतम् २१ अनर्घे
यामहाराजद्विजावर्णेपुचोत्तमाः ॥ गावश्चपुरुषव्याघ्रगौर्मूल्यंपरिकल्प्यताम् २२ नहुषस्तुततःश्रुत्वामहर्षेर्वचनंनृप ॥ हर्षेणमहतायुक्तःसहामात्यपुरोहितः २३
अभिगम्यभृगोःपुत्रंच्यवनंसंशितव्रतम् ॥ इदंप्रोवाचनृपंतवाचासंतर्पयन्निव २४ ॥ नहुषउवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठविप्रर्षेगवाकीतोसिभार्गव ॥ एतन्मूल्यमहंमन्ये
तवधर्मभृतांवर २५ ॥ च्यवनउवाच ॥ उत्तिष्ठाम्येपराजेंद्रसम्यक्कीतोऽस्मितेनच ॥ गोभिस्तुल्यंनपश्यामिधनंक्किंचिदिहाच्युत २६ कीर्तनंश्रवणंदानंदर्शनं
चापिपार्थिव ॥ गवांप्रशस्यतेवीरसर्वपापहरंशिवम् २७ गावोलक्ष्म्याःसदामूल्यंघोषुपाप्मानविद्यते ॥ अन्नमेवसदागावोदेवानांपरमंहविः २८ स्वाहाकारवषट्कारौ
गोषुनित्यंप्रतिष्ठितौ ॥ गावोयज्ञस्यनेत्र्योवैतथायज्ञस्यतामुखम् २९ अमृतंह्यव्ययंदिव्यंक्षरंतिचवहंतिच ॥ अमृतायतनंचैताःसर्वलोकनमस्कृताः ३०

॥ ६३ ॥

HESH

द्यवनः समनुप्राप्य कुशिकं वाक्यमब्रवीत् ॥ वस्तुमिच्छासमुत्पन्ना त्वया सहमानवः १० ॥ कुशिक उवाच ॥ भगवन्सहधर्मोऽयं पंडितैरिह धार्यते ॥ प्रदानकाले
 कन्यानामुच्यते च सदा बुधैः ११ यत्तु तावदति क्रांतं धर्मद्वारं तपोधन ॥ तत्कार्यं प्रकारिष्यामि तदनुज्ञातुमर्हसि १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथासनमुपादाय द्यवनस्य
 महामुनेः ॥ कुशिको भार्यया सार्धं माजगाम यतो मुनिः १३ प्रहृष्ट राजा भृंगारं पाशमस्मै न्यवेदयत् ॥ कारयामास सर्वांश्च क्रियास्तस्य महात्मनः १४ ततः सराजा
 द्यवनं मधुपर्कं यथाविधि ॥ ग्राहयामास चाव्यग्रो महात्मानियतव्रतः १५ सत्कृत्य तं तथा विप्रमिदं पुनरथाब्रवीत् ॥ भगवन्परवंतौ स्वो ब्रूहि किं करवावहे १६ यदि
 राज्यं यदि धनं यदि गांसं शितव्रत ॥ यज्ञदानानि च तथा ब्रूहि सर्वं ददामि ते १७ इदं गृहमिदं राज्यमिदं धर्मोऽसंनचते ॥ राजा त्वमसि शाध्युर्वीमहंतु परवांस्त्वयि १८
 एवमुक्ते ततो वाक्ये द्यवनो भार्गवस्तदा ॥ कुशिकं प्रत्युवाचे दं मुदा परमयाश्रुतः १९ न राज्यं कामये राजन्न धनं न च योषितः ॥ न च गान्धर्वे देशे न्नयज्ञं श्रूयतामि
 दम् २० नियमं किंचिदारप्स्ये युवयो र्यो दिरोचते ॥ परिचर्योऽस्मि यत्ताभ्यां युवाभ्यामविशंकया २१ एवमुक्ते तदा तेन दंपती तौ जहर्षतुः ॥ प्रत्यब्रूतां च तष्टुषि मेवम
 स्त्विति भारत २२ अथ तं कुशिको हृष्टः प्रावेश्य दनुतमम् ॥ गृहोद्देशं तत्तत्तस्य दर्शनीयमदर्शयत् २३ इयं शय्या भगवतो यथा काममिहोष्यताम् ॥ प्रयतिष्यावहे
 प्रीतिमाहर्तुं ते तपोधन २४ अथ सूर्योऽतिचक्राम तेषां संवदतां तथा ॥ अयं पिंश्वो दयामास पानमन्नं तथैव च २५ तमपृच्छत्ततो राजा कुशिकः प्रणतस्तदा ॥
 किमन्नजातमिष्टं ते किमुपस्थापयाम्यहम् २६ ततः स परयाप्रीत्या प्रत्युवाच नराधिपम् ॥ औपपत्तिकमाहारं प्रयच्छस्वेति भारत २७ तद्वचः पूजयित्वा तु तथे
 त्याह स पार्थिवः ॥ यथोपपन्नमाहारं तस्मै प्रादाज्जनाधिप २८ ततः स भुक्त्वा भगवान्दंपतीं ग्राहधर्मवित् ॥ स्वमुमिच्छाम्यहं निद्रावाधते मामिति प्रभो २९
 ततः शय्यागृहं प्राप्य भगवानृषिसत्तमः ॥ संविवेश नरेशस्तु स पत्नीकं स्थितोऽभवत् ३० न प्रबोध्योऽस्मि संसुप्त इत्युवाचाथ भार्गवः ॥ संवाहितव्यौ मे पादौ जामृतव्यं
 च तेऽनिशम् ३१ अविशंकस्तु कुशिकस्तथेत्येवाह धर्मवित् ॥ मम बोधयतां तौ च दर्पतरिजनीक्षये ३२ यथादेशं महर्षेस्तु शुश्रूषा परमौ तदा ॥ बभूवतुर्महाराज
 प्रयतावथ दंपती ३३ ततः स भगवान्विप्रसमादिश्य नराधिपम् ॥ सुष्वापैकेन पार्श्वेन दिवसानेकविंशतिम् ३४ स तुराजानिराहारः स भार्यः कुरुनंदन ॥ पर्यु
 पासत तं हृष्टश्च नराधने रतः ३५ भार्गवस्तु स मुतस्थौ स्वयमेव तपोधनः ॥ अकिंचिदुक्त्वा तु गृहान्निश्चक्राम महातपाः ३६ तमन्वगच्छतां तौ च क्षुधितौ श्रम
 कर्षितौ ॥ भार्यापती मुनिश्चेष्टस्तावेतौ नावलोकयत् ३७ तयोस्तु प्रेक्षतोऽब्रुवन् भार्यां कुलोद्बहः ॥ अंतर्हितोऽभूद्राजेंद्र ततो राजाऽपतक्षितौ ३८

॥७०॥

समुहूर्तसमाश्वस्यसहदेव्यामहायुतिः ॥ पुनरन्वेषणेयमकरोत्परमंतदा ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मैश्च्यवन
कुशिकसंवादेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तस्मिन्नंतर्हितेविप्रेराजाकिमकरोत्तदा ॥ भार्याचास्यमहाभागातन्मेब्रूहिपितामह १
॥ भीष्मउवाच ॥ अदृष्ट्वासमहीपालस्तमृषिसहभार्यया ॥ परिश्रांतोनिवृत्तेव्रीडितोनष्टचेतनः २ सप्रविश्यपुरींदीनोनाभ्यभाषतकिंचन ॥ तदेवचि
तयामासच्यवनस्यविचेष्टितम् ३ अथज्ञान्येनमनसाप्रविश्यस्वगृहंनृपः ॥ ददर्शशयनेतस्मिन्नशयानंभृगुनंदनम् ४ विस्मितौतमृषिदृष्ट्वातदाश्चर्याविचि
त्यच ॥ दर्शनात्तस्यतुतदाविश्रांतौसंबभूवतुः ५ यथास्थानंचतौस्थित्वाभूयस्तंसंवाहतुः ॥ जथापरेणपाश्वेनसुष्वापसमहासुनिः ६ तेनैवचसकालेन
प्रत्यशुद्धयतवीर्यवान् ॥ नचतौचक्रतुःकिंचिद्विकारंभयशंकितौ ७ प्रतिशुद्धस्तुसमुनिस्तौप्रोवाचविशंपते ॥ तैलाभ्यंगोदीयतांमेस्त्रास्येऽहमेतिभारत ८
तौतथेतिप्रतिश्रुत्यक्षुधितौश्रमकर्शितौ ॥ शतपाकेनतैलेनमहार्हेणोपतस्थतुः ९ ततःसुखामीनमृषिवाग्यतौसंवाहतुः ॥ नचपर्याप्तमित्याहभार्गवःसुम
हातपाः १० यदातौनिर्विकारौतुल्ययामासभार्गवः ॥ ततउत्थायसहस्रास्त्रानशालांविवेशह ११ कृतमेवतुतत्रासीत्त्रानीयंपार्थिवोचितम् ॥ असत्कृत्य
चतत्सर्वतत्रैवांतरधीयत १२ समुनिःपुनरेवाथनृपतेःपश्यतस्तदा ॥ नास्मृयांचक्रतुस्तौचदंपतीभरतर्षभ १३ अथस्त्रातःसभगवान्सिंहासनगतःप्रभुः ॥
दर्शयामासकुशिकंसभार्यंकुरुनंदनः १४ संहृष्टवदनोराजासभार्यःकुशिकोमुनिम् ॥ सिद्धमन्नमितिप्रह्लोनिर्विकारोभ्यवेदयत् १५ आनीयतामितिमुनिस्तंचो
वाचनराधिपम् ॥ सराजासमुपाजहेतदन्नंसहभार्यया १६ मांसप्रकारान्विविधान्शाकानिविविधानिच ॥ वेसवारविकारांश्चपानकानिलघूनिच १७ रसालापू
पकांश्चिन्नान्मोदकानथखांडवान् ॥ रसान्नानाप्रकारांश्चवन्यंचमुनिभोजनम् १८ फलानिचविचित्राणिराजभोज्यानिभूरिशः ॥ बदेरंगुदकाश्मर्यभल्लातकफला
निच १९ गृहस्थानांचयद्भोज्यंयच्चापिवनवासिनाम् ॥ सर्वमाहारयामासराराजाशापभयात्ततः २० अथसर्वमुपन्यस्तमग्रतश्च्यवनस्यततः ॥ ततःसर्वस
मानीयतश्चशय्यासनंमुनिः २१ वस्त्रैःशुभैरवच्छाद्यभोजनोपस्करैःसह ॥ सर्वमादीपयामासच्यवनोभृगुनंदनः २२ नचतौचक्रतुःक्रोधंदंपतीसुमहामती ॥
तयोःसंप्रेक्षतोरेवपुनरंतर्हितोऽभवत् २३ तथैवचसराजर्षिस्तस्थौतारजनीतदा ॥ सभार्योवाग्यतःश्रीमान्नचकोपंसमाविशत् २४ नित्यंसंस्कृतमन्नंतुवि
विधंराजवेश्मनि ॥ शयनानिचमुख्यानिपरिषेकाश्चपुष्कलाः २५ वस्त्रंचविविधाकारमभवत्समुपार्जितम् ॥ नशशाकततोद्रष्टुमंतरंच्यवनस्तदा २६
पुनरेवचविप्रर्षिःप्रोवाचकुशिकंनृपम् ॥ सभार्योमारथेनाशुवहयन्नब्रवीम्यहम् २७

116.11

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

तथेतिचप्राहृपोनिर्विशंकस्तपोधनम् ॥ क्रीडारथोऽस्तुभगवन्नुतसांग्रामिकोरथः २८ इत्युक्तःसमुनीराज्ञातेनहृष्टेनतद्वचः ॥ च्यवनःप्रत्युवाचेदंहृष्टःपरपु
रंजयम् २९ सज्जोक्रूररथंक्षिप्रंयस्तेसांग्रामिकोमतः ॥ सायुधःसपताकश्चशक्तीकनकयाष्टिमान् ३० किंकिणीस्वननिर्घोषोयुक्तस्तोरणकल्पनैः ॥ जांबूनदनिब
द्धश्चपरमेषुशतान्वितः ३१ ततःसतंतथेत्युक्त्वाकल्पयित्वामहारथम् ॥ भार्यावामेधुरितदाचात्मानंदक्षिणे तथा ३२ त्रिदंडवज्रसूच्यग्रंप्रतोदंतत्रचादधत् ॥
सर्वमेतत्तथादत्वानृपांवाक्यमथाब्रवीत् ३३ भगवन्क्रूरथोयातुब्रवीतुभृगुनंदन ॥ यत्रवक्ष्यसि विप्रर्षेतत्रयास्यति तेरथः ३४ एवमुक्तस्तुभगवान्प्रत्युवाचाथतं
नृपम् ॥ इतःप्रभृतियातव्यंपदकंपदकंशनैः ३५ श्रमोममयथानस्यात्तथामच्छंदचारिणौ ॥ सुसुखंचैववोढव्योजनःसर्वश्चपश्यतु ३६ नोत्सार्याःपथिकाःके
चित्तेभ्योदास्येवसुहृदं ॥ ब्राह्मणेभ्यश्चयेकामानर्थयिष्यंतिमांपथि ३७ सर्वान्दास्याम्यशेषेणघनंरत्नानिचैवहि ॥ क्रियतांनिखिलेनैतन्माविचारयपार्थिव
३८ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाराराजाभृत्यांस्तथाऽब्रवीत् ॥ यद्यद्व्यान्मुनिस्तत्तत्सर्वदेयमशंकितैः ३९ ततोरत्नान्यनेकानिस्त्रियोयुग्यमजाविकम् ॥ कृताकृतंचकन
कंगर्जेद्राश्चाचलोपमाः ४० अन्वगच्छंततमृषिराजामात्याश्चसर्वशः ॥ हाहाभूतंचतत्सर्वमासीन्नगरमार्तवत् ४१ तौतीक्ष्णाग्रेणसहसाप्रतोदेनप्रतोदितौ ॥
पृष्ठेविद्धौकटेचैवनिर्विकारौतमूहतुः ४२ वेपमानौनिराहारौपंचाशद्रात्रकशितौ ॥ कथंचिदूहतुर्वीरौदंपतीतरंथोत्तमम् ४३ बहुशोभशविद्धौतौस्त्रवंतौचक्षतो
द्भवम् ॥ ददृशातेमहाराजपुष्पिताविवर्किशुकौ ४४ तौदृष्ट्वापौरवर्गस्तुभृशंशोकसमाकुलः ॥ अभिशापमयत्रस्तोनचकिंचिदुवाचह ४५ द्वंद्वशश्चाब्रुवन्सर्वेप
श्यध्वंतपसोबलम् ॥ क्रुद्धाअपिमुनिश्रेष्ठंवीक्षितुंनेहशकुमः ४६ अहोभगवतोवीर्यमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ राज्ञश्चापिसभार्यस्यैर्यंपश्यतयादृशम् ४७ श्रांता
वपिहिक्लुच्छ्रेणरथमेनंसमूहतुः ॥ नचैतयोर्विकारंवैददर्शभृगुनंदनः ४८ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसनिर्विकारौतुदृष्ट्वाभृगुकुलोद्बहम् ॥ वसुविश्राणयामासयथावै
श्रवणस्तथा ४९ तत्रापिराजाप्रीतात्मायथादिष्टमथाकरोत् ॥ ततोऽस्यभगवान्प्रीतोबभूवमुनिसत्तमः ५० अवतीर्यरथश्रेष्ठादंपतीतौमुमोचह ॥ विमोच्यचैतौ
विधिवत्ततोवाक्यमुवाचह ५१ स्निग्धगंभीरयावाचाभार्गवःसुप्रसन्नया ॥ ददानिवावरंश्रेष्ठंतंब्रूतामितिभारत ५२ सुकुमारौचतौविद्धौकराभ्यामुनि
सत्तमः ॥ पस्पर्शामृतकल्पाभ्यांस्नेहाद्भरतसत्तम ५३ अथाब्रवीन्नृपोवाक्यंश्रमोनास्त्यावयोरिह ॥ विश्रांतौचप्रभावातेऊचतुस्तौतुभार्गवम् ५४ अथतौभग
वान्प्राहृप्रहृष्टश्च्यवनस्तदा ॥ नवृथाव्याहृतंपूर्वयन्मयातद्भविष्यति ५५ रमणीयःसमुद्देशोगंगातीरमिदंशुभम् ॥ किंचित्कालंव्रतपरोनिवत्स्यामीहपार्थिव ५६
मम्यतांस्वपुरंपुत्रविश्रांतःपुनरेष्यसि ॥ इहस्थंमांसमार्यस्त्वंद्रष्टासिश्चोनराधिप ॥ नचमन्युस्त्वयाकार्यःश्रेयस्तेसमुपस्थितम् ५७

५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९॥ इति आनु० नी० भा० त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ तत इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

॥७१॥

यत्कांक्षितं हृदि स्थितं तत्सर्वं हि भविष्यति ॥ इत्येवमुक्तः कुशिकः प्रवृष्टेनांतरात्मना ५८ प्रोवाच मुनिशार्दूलामिदं वचनमर्थवत् ॥ न मे मन्युर्महाभाग पूतौ
स्वो भगवंस्त्वया ५९ संवृतौ यौवनस्थौ स्वो वपुष्मंतौ बलान्वितौ ॥ प्रतोदेन व्रगाये मे सभार्यस्य त्वया कृताः ६० तान्न पश्यामि गात्रेषु स्वस्थोऽस्मि सहभार्यया ॥
इमां च देवीं पश्यामि वपुषाऽप्सरसोपमाम् ६१ श्रिया परमया युक्ता तथा दृष्टा पुरामया ॥ तव प्रसादं संवृतमिदं सर्वं महामुने ६२ नैतच्चित्रं तु भगवंस्त्वयि सत्यप
राक्रम ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं कुशिकं च्यवनस्तदा ६३ आमच्छेथाः सभार्यश्च त्वमिहोति नराधिप ॥ इत्युक्तः समनुज्ञा तोराजर्षिरभिवाद्य तम् ६४ प्रययौ वपुषा
युक्तो नगरं देवराजवत् ॥ तत एनमुपाजग्मु रमात्याः सपुरोहिताः ६५ बलस्था गणिका युक्ताः सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ तैर्वृतः कुशिको राजा श्रिया परमया ज्वलन्
६६ प्रविवेश पुरं हृष्टः पूज्यमानोऽथ बन्दिभिः ॥ ततः प्रविश्य नगरं कृत्वा पौर्वाहिकीः क्रियाः ॥ शुक्ला सभार्यो रजानी मुवासस महायुतिः ६७ ततस्तु तौ नवमभि
वीक्ष्य यौवनं परस्परं विगत रुजा विवामरौ ॥ ननंदतुः शयनगता वपुर्धरौ श्रिया युतौ द्विजवरदत्तया तदा ६८ अथाप्यृषिर्भृगुकुलकीर्तिवर्धनस्तपोधनो वनमभि
राममृद्धिमत् ॥ मनीषया बहुविध रत्नभूषितं ससर्जयन्नपुरिशतक्रतोरपि ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशि
कसंवादे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सराजाराज्यं ते प्रतिबुद्धो महामनाः ॥ कृतपूर्वाहिकः प्रायात्सभार्यस्तद्वनं प्रति १
ततो ददर्श नृपतिः प्रासादं सर्वकांचनम् ॥ मणिस्तंभसहस्राढ्यं गंधर्वनगरोपमम् ॥ तत्र दिव्या नभिप्रायान्ददर्श कुशिकस्तदा २ पर्वतान् रूप्यसान् श्वनलि
नीं श्वसपंकजाः ॥ चित्रशालाश्च विविधास्तोरणानि च भारत ॥ शाद्वलोपचितां भूमिं तथा कांचनकुडिमाम् ३ सहकारान् प्रफुल्लांश्च केतकोदालकान् च वान् ॥
अशोकान् सहकुंदांश्च फुल्लांश्चैवातिमुत्तमान् ४ चंपकां स्तिलकान् भव्यान्पनसान् चंजुलानपि ॥ पुष्पितान् कर्णिकारांश्च तत्र तत्र ददर्श ह ५ श्यामान् वारणपुष्पांश्च त
थाऽष्टपदिकालताः ॥ तत्र तत्र परिकृता ददर्श समहीपतिः ६ रम्यान्पद्मोत्पलधरांस्तर्वतु कुसुमांस्तथा ॥ विमानप्रतिमांश्चापि प्रासादान् शैलसन्निभान् ७
शीतलानि च तोयानि कचिदुष्णानि भारत ॥ आसनानि विचित्राणि शयनप्रवराणि च ८ पर्यकान् रत्नसौवर्णान्पराध्यास्तरणावृतान् ॥ भक्ष्यं भोज्यमनंतं च तत्र
तत्रोपकल्पितम् ९ वाणीवादाञ्जुकांश्चैव सारिकान् भृंगराजकान् ॥ कोकिलाञ्छतपत्रांश्च सकोयष्टिकुकुभान् १० मयूरां कुकुटांश्चापि दात्यूहान् जविजविकान् ॥
चकोरान् वानरान् हंसान् सारसांश्च क्रसाह्वान् ११ समंततः प्रमुदितान् ददर्श सुमनोहरान् ॥ कचिदप्सरसां संचान् गंधर्वाणां च पार्थिव १२ कांताभिरपरांस्तत्र प
रिष्वक्तान् ददर्श ह ॥ नददर्श च तान् भूयो ददर्श च पुनर्नृपः १३ गीतध्वनिं सुमधुरं तथैवाऽध्यापनध्वनिम् ॥ हंसान् सुमधुरांश्चापि तत्र शुश्राव पार्थिवः १४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० ॥ इति आ० नी० भार० चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ वरश्चेति ॥ ११२

तं दृष्ट्वाऽत्युत्तराजामनसा चिंतयत्तदा ॥ स्वप्नो यंचित्तविभ्रंश उता हो सत्यमेव तु १५ अहो सहशरिरेण प्राप्तोऽस्मि परमांगतिम् ॥ उत्तरान्वाकुरुन्पुण्यानथवाप्यम
रावतीम् १६ किंचेदं महदाश्चर्यं संपश्यामीत्यचिंतयत् ॥ एवं संचिंतयन्नेव ददर्श मुनिपुंगवम् १७ तस्मिन्विमाने सौवर्णे मणिस्तंभसमाकुले ॥ महार्हेशयने दिव्येश
यानं भृगुनंदनम् १८ तमभ्ययात्प्रहर्षेण नरेन्द्रः सहभार्यया ॥ अंतर्हितस्ततो भूयश्च्यवनः शयनं च तत् १९ ततोऽन्यस्मिन्वनोद्देशे पुनरेव ददर्श तम् ॥ कौश्यां वृस्यां
समासीमं जपमानं महाव्रतम् २० एवं योगबलाद्विप्रो मोहयामास पार्थिवम् ॥ क्षणेन तद्वनं चैव ते चैवाप्सरसां गणाः २१ गंधर्वाः पादपाश्चैव सर्वमंतरधीयत ॥ निःश
ब्दमभवत्त्रापि गंगाकूलं पुनर्नृप २२ कुशवल्मीकभूयिष्ठं बभूव च यथापुरा ॥ ततः सराजा कुशिकः सभार्यस्तेन कर्मणा २३ विस्मयं परमं प्राप्तस्तद्दृष्ट्वा महदुत्तमम् ॥
ततः प्रोवाच कुशिको भार्याहर्षसमन्वितः २४ पश्य भद्रे यथाभावाश्चित्रा दृष्टाः सुदुर्लभाः ॥ प्रसादाद्भृगुमुख्यस्य किमन्यत्र तपोबलात् २५ तपसा तदवाप्यं हियतु
शक्यं मनोरथैः ॥ त्रैलोक्यराज्यादपि हितप एव विशिष्यते २६ तपसा हि सुतप्तेन शक्यो मोक्षस्तपोबलात् ॥ अहो प्रभावो ब्रह्मर्षे च्यवनस्य महात्मनः २७ इच्छ
यैष तपोवीर्यादन्यां लोकान्सृजेदपि ॥ ब्राह्मणा एव जायेरन्पुण्यवाग्बुद्धिकर्मणः २८ उत्सहेदिह कृत्वैव कोऽन्यो वै च्यवनादृते ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं लोके राज्या हि सुलभं नरैः
२९ ब्राह्मण्यस्य प्रभावाद्भिरथेयुक्तौ स्वधुर्यवत् ॥ इत्येवं चिंतयानः स विदितश्च्यवनस्य वै ३० संप्रेक्ष्योवाच नृपतिं क्षिप्रमागम्यतामिति ॥ इत्युक्तः सहभार्यस्तु सो
ऽभ्यगच्छन् महामुनिम् ३१ शिरसा वंदनीयं तमवदत्तच पार्थिवः ॥ तस्या शिषः प्रयुज्याथ समुनिस्तं नराधिपम् ॥ निषीदित्यब्रवीद्धीमान्सां त्वयन्पुरुषर्षभः ३२ ततः
प्रकृतिमापन्नो भार्गवो नृपते नृपम् ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा तर्पयन्निव भारत ३३ राजन्सम्यग्जितानीह पंचपंचस्वयं त्वया ॥ मनःषष्ठानींद्रियाणि कृच्छ्रान्मुक्तो
ऽसितेन वै ३४ सम्यगाराधितः पुत्रत्वया प्रवदतां वर ॥ न हिते वृजिनं किंचित्सुसूक्ष्ममपि विद्यते ३५ अनुजानीहि मां राजन्गमिष्यामि यथागतम् ॥ प्रीतोऽस्मितव
राजेंद्र वरश्च प्रतिगृह्यताम् ३६ ॥ ॥ कुशिक उवाच ॥ ॥ अग्रिमध्ये गतेनेव भगवन्सन्निधौ मया ॥ वर्तितं भृगुशार्दूलयत्र दग्धोऽस्मितद्वहु ३७ एष एव वरो
मुख्यः प्राप्तो मे भृगुनंदन ॥ यत्प्रीतोऽसिमया ब्रह्मन्कुलं त्रातं च मेऽनघ ३८ एष मेऽनुग्रहो विप्रजीविते च प्रयोजनम् ॥ एतद्राज्यफलं चैव तपसश्च फलं मम ३९
यदित्वं प्रीतिमान्विप्रमयि वै भृगुनंदन ॥ अस्ति मे संशयः कश्चित्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प०
दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ वरश्च गृह्यतां मतो यश्चेत संशयो हृदि ॥ तं प्रहृहिन रश्चेष्ट सर्वसंपादया
मिते १ ॥ ॥ कुशिक उवाच ॥ ॥ यदि प्रीतोऽसि भगवंस्ततो मे वद भार्गव ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि मद्देहा सकारितम् २

शयनंचैकपार्श्वेनदिवसानेकविंशतिम् ॥ अकिंचिदुक्तागमनंबहिश्चमुनिपुंगव ३ अंतर्धानमकस्माच्चपुनरेवचदर्शनम् ॥ पुनश्चशयनंविप्रदिवसानेकविंशतिम् ४
तैलाभ्यक्तस्यगमनंभोजनंचगृहेमम ॥ समुपानीयविविधंयद्गन्धातवेदसा ५ निर्याणंचरथेनाशुसहसायत्कृतंत्वया ॥ धनानांचविसर्गस्यवनस्यापिचदर्शनम् ६
प्रासादानांबहूनांचकांचनानांमहामुने ॥ मणिविद्रुमपादानांपर्यंकाणांचदर्शनम् ७ पुनश्चादर्शनंतस्यश्रोतुमिच्छामिकारणम् ॥ अतीवह्यत्रमुह्यामिचितयानो
भृगूद्वह ८ नचैवात्राधिगच्छामिसर्वस्यास्यविनिश्चयम् ॥ एतदिच्छामिकात्स्न्येनसत्यंश्रोतुंतपोधन ९ ॥ ॥ च्यवनउवाच ॥ ॥ शृणुसर्वमशेषेणयादिदं
येनहेतुना ॥ नहिशक्यमनाख्यातुमेवंपृष्टेनपार्थिव १० पितामहस्यवदतःपुरादेवसमागमे ॥ श्रुतवानस्मियद्राजंस्तन्मेनिगदतःशृणु ११ ब्रह्मक्षत्रविरोधेनभ
विताकुलसंकरः ॥ पौत्रस्तेभविताराजंस्तेजोवीर्यसमन्वितः १२ ततस्तेकुलनाशार्थमहंत्वांसमुपागतः ॥ चिकीर्षन्कुशिकोच्छेदंसंदिधक्षुःकुलंतव १३ ततो
ऽहमागम्यपुरेत्वामवोचंमहीपते ॥ नियमंकंचिदारप्स्येशुश्रूषाक्रियतामिति १४ नचतेदुष्कृतंकिंचिदहमासादयंगृहे ॥ तेनजीवासिराजर्षेणभवेथास्त्वमन्यथा
१५ एवंबुद्धिसमास्थायदिवसानेकविंशतिम् ॥ सुप्तोऽस्मिदिमांकांश्चिद्वोधयेदितिपार्थिव १६ यदात्वयासभार्येणसंसुप्तोऽनप्रबोधितः ॥ अहंतदैवतेप्रीतोमनसा
राजसतम १७ उत्थायचास्मिनिष्क्रांतोयदिमांस्त्वमहीपते ॥ पृच्छेःकयास्यसीत्येवंशपेयंत्वामितिप्रभो १८ अंतर्हितःपुनश्चास्मिपुनरेवचतेगृहे ॥ योगमास्था
यसंसुप्तोदिवसानेकविंशतिम् १९ क्षुधितौमामसूयेथांश्रमाद्वेतिनराधिप ॥ एवंबुद्धिसमास्थायकर्शितौवांक्षुधामया २० नचतेऽभूत्सूक्ष्मोऽपिमन्युर्मनसिपा
र्थिव ॥ सभार्यस्यनरश्रेष्ठतेनतेप्रीतिमानहम् २१ भोजनंचसमानाय्ययत्तदादीपितंमया ॥ क्रुद्धचेथायदिमात्सर्यादितितन्मर्षितंचमे २२ ततोऽहंरथमारुह्य
त्वामवोचंनराधिप ॥ सभार्योमांवहस्वेतितच्चत्वंकृतवांस्तथा २३ अविशंकोनरपतेप्रीतोऽहंचापितेनह ॥ धनोत्सर्गेऽपिचकृतेनत्वांक्रोधःप्रधर्षयत् २४ ततःप्री
तेनतेराजनपुनरेतत्कृतंतव ॥ सभार्यस्यवनंभूयस्तद्विद्धिमनुजाधिप २५ प्रीत्यर्थंतवचैतन्मेस्वर्गसंदर्शनंकृतम् ॥ यत्तेवनेस्मिन्पतेदृष्टंदिव्यंनिदर्शनम् २६
स्वर्गोद्देशस्त्वयाराजनसशरिरेणपार्थिव ॥ मुहूर्तमनुभूतोसौसभार्येणनृपोत्तम २७ निदर्शनार्थंतपसोधर्मस्यचनराधिप ॥ तत्रयाऽऽसीत्पृहाराजंस्तच्चापिवि
दितंमया २८ ब्राह्मण्यंकांक्षसेहित्वंतपश्चपृथिवीपते ॥ अवमन्यनरेन्द्रत्वंदेवेन्द्रत्वंचपार्थिव २९ एवमेतद्यथाऽऽस्थत्वंब्राह्मण्यंतातदुर्लभम् ॥ ब्राह्मणेसतिच
र्षित्वमृषित्वेचतपस्विता ३० भविष्यत्येषतेकामःकुशिकात्कौशिकोद्विजः ॥ तृतीयंपुरुषंतुभ्यंब्राह्मणत्वंगमिष्यति ३१ वंशस्तेपार्थिवश्रेष्ठभृगूणामेव
तेजसा ॥ पौत्रस्तेभविताविप्रतपस्वीपावक्युतिः ३२

१३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अवश्यमिति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११
यः स देवमनुष्याणां भयमुत्पादयिष्यति ॥ त्रयाणामेवलोकानां सत्यमेतद्भवीमिति ३३ वरं गृहाण राजर्षेयस्ते मनसि वर्तते ॥ तीर्थयात्रां गमिष्यामि पुरा कालोऽभिव
र्तते ३४ ॥ कुशिक उवाच ॥ एष एव वरो मेऽद्य स्त्वं प्रीतो महामुने ॥ भवत्वेतद्यथाऽऽस्थत्वं भवेत्पौत्रो ममानघ ३५ ब्राह्मण्यं मे कुलस्यास्तु भगवन्नेष मे वरः ॥ पुन
श्चाख्यातुमिच्छामि भगवन्विस्तरेण वै ३६ कथमेष्यति विप्रत्वं कुलं मे भृगुनंदन ॥ कश्चासौ भविता बंधुर्मम कश्चापि संमतः ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप
र्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ च्यवन उवाच ॥ अवश्यं कथनीयं मे तवैतन्नरपुंगव ॥ यदर्थं त्वाहमुच्छेत्तुं
संप्राप्तो मनुजाधिप १ भृगूणां क्षत्रियायाज्या नित्यमेतज्जनाधिप ॥ ते च भेदं गमिष्यन्ति दैवयुक्तेन हेतुना २ क्षत्रियाश्च भृगून् सर्वान्वधिष्यन्ति नराधिप ॥ आगर्भाद
नुकृतं तं दैवदंडनिपीडिताः ३ तत उत्पत्स्यतेऽस्माकं कुले गोत्रविवर्धनः ॥ उर्वो नाम महातेजा ज्वलनार्क समद्युतिः ४ स त्रैलोक्यविनाशाय कोपाग्निं जनयिष्यति ॥
महीं स पर्वतवनायः करिष्यति भस्मसात् ५ कंचित्कालं तु वह्निं च स एव शमयिष्यति ॥ समुद्रे वडवाक्त्रे प्रक्षिप्य मुनिसत्तमः ६ पुत्रं तस्य महाराज ऋचीकं भृगुनंदनम् ॥
साक्षात्कृत्स्नो धनुर्वेदः समुपस्थास्यतेऽनघ ७ क्षत्रियाणामभावाय दैवयुक्तेन हेतुना ॥ स तु तं प्रतिगृह्यैव पुत्रे संक्रामयिष्यति ८ जमदग्नौ महाभागे तपसा भावितात्मनि ॥
स चापि भृगुशार्दूलस्तं वेदं धारयिष्यति ९ कुलात्तु तव धर्मात्मन्कन्यां सोऽधिगमिष्यति ॥ उद्गावनार्थं भवतो वंशस्य भरतर्षभ १० गाधेर्दुहितरं प्राप्य पौत्रं तव महा
तपाः ॥ ब्राह्मणं क्षत्रधर्माणं पुत्रमुत्पादयिष्यति ११ क्षत्रियं विप्रकर्माणं बृहस्पतिमिवौजसा ॥ विश्वामित्रं तव कुले गाधेः पुत्रं सुधार्मिकम् १२ तपसामहतायुक्तं प्रदा
स्यति महाद्युते ॥ स्त्रियौ तु कारणं तत्र परिवर्ते भविष्यतः १३ पितामह न योगाद्वैना न्यथैतद्भविष्यति ॥ तृतीये पुरुषे तु भ्यं ब्राह्मणत्वमुपैष्यति ॥ भविता त्वंच संबंधी
भृगूणां भावितात्मनाम् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ कुशिकस्तु मुनेर्वाक्यं च्यवनस्य महात्मनः ॥ श्रुत्वा हृष्टोऽभवद्वाजा वाक्यं चेदमुवाच ह १५ एवमस्त्विति धर्मात्मा
तदा भरतसत्तम ॥ च्यवनस्तु महातेजाः पुनरेव नराधिपम् १६ वरार्थं चोदयामास तमुवाच स पार्थिवः ॥ बाढमेवं करिष्यामि कामं त्वत्तो महामुने १७ ब्रह्मभूतं
कुलं मेऽस्तु धर्मे चास्य मनो भवेत् १८ एवमुक्तस्तथेत्येवं प्रत्युक्त्वा च्यवनो मुनिः ॥ अभ्यनुज्ञाय नृपतिं तीर्थयात्रायै तदा १९ एतत्ते कथितं सर्वमशेषेण मयानृप ॥
भृगूणां कुशिकानांच अभिसंबंधकारणम् २० यथोक्तमृषिणा चापि तदा तदभवत्पुत्रम् ॥ जन्मरामस्य च मुनेर्विश्वामित्रस्य चैव हि ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीमहा
भारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥
१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० आख्यायिका तात्पर्यसंगृह्णाति यथोक्तमिति ब्राह्मणस्यापिरामस्य क्रौर्यं क्षत्रियस्यापि विश्वामित्रस्य ब्राह्मण्यमिति वैपरीत्यं प्राकृतं ऋषिसं
वल्पा नुसारा देवतत्वन्यथास्वभावविपर्ययोऽस्तीति भावः ॥ २१ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

एवंब्राह्मणस्मातिश्रेष्ठत्वेऽपिदौर्लभ्यंक्षत्रियधर्मस्यहिं सत्त्वेनस्वस्थनिश्चयंमन्वानःशंकते मुह्यामीत्यादिना त्वदुक्तंनिश्चयतस्यतात्पर्यंचितयानः१।२।१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मुह्यामीवनिश्चय्याद्यंचितयानःपुनःपुनः ॥ हीनांपार्थिवसंघातैःश्रीमद्भिःपृथिवीमिमाम् १ प्राप्यराज्यानिशतशोमहीजित्वाऽथभारत ॥ को
टिशःपुरुषान्हत्वापरितप्योपितामह २ काऽनुतासांवरस्त्रीणांसमवस्थाभविष्यति ॥ याहीनाःपतिभिःपुत्रैर्मातुलैर्भ्रातृभिस्तथा ३ वयंहितान्कुरुह्वाज्ञातींश्चसु
हृदोऽपिवा ॥ अवाकूशीर्षाःपतिष्यामोनरकेनात्रसंश्रयः ४ शरीरंयोक्तुमिच्छामितपसोग्रेणभारत ॥ उपदिष्टमिहेच्छामितत्त्वतोऽहंविशंपते ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
युधिष्ठिरस्यतद्वाक्यंश्रुत्वाभीष्मोमहामनाः ॥ परीक्ष्यनिपुणं बुद्ध्यायुधिष्ठिरमभाषत ६ रहस्यमनुतंचैवशृणुवक्ष्यामियत्त्वयि ॥ यागतिःप्राप्यतेयेनप्रेत्यभावे
विशंपते ७ तपसाप्राप्यतेस्वर्गस्तपसाप्राप्यतेयशः ॥ आयुःप्रकर्षोभोगाश्चलभ्यंतेतपसाविभो ८ ज्ञानांविज्ञानमारोग्यंरूपसंपत्तयैवच ॥ सौभाग्यंचैवतपसा
प्राप्यतेभरतर्षभ ९ धनंप्राप्नोतितपसामौनेनाज्ञांप्रयच्छति ॥ उपभोगांस्तुदानेनब्रह्मचर्येणजीवितम् १० अहिंसायाःफलंरूपंदीक्षायाजन्मवैकुले ॥ फलमूला
शिनांराज्यंस्वर्गःपर्णाशिनांभवेत् ११ पयोभक्षोदिवंयातिदानेनद्रविणाधिकः ॥ गुरुशुश्रूषयाविद्यानित्यश्राद्धेनसंततिः १२ गवाढ्यःशाकदीक्षाभिःस्वर्गमाहुस्त
णाशिनाम् ॥ स्त्रियस्त्रिषवणंस्नात्वावायुंपीत्वाक्रतुंलभेत् १३ नित्यस्नायीभवेदक्षःसंध्येतुद्वेजपन्दिजः ॥ मरुसाधयतोराजन्नाकपृष्ठमनाशके १४ स्थंडिलेशय
मानानां गृहाणिशयनानिच ॥ चीरवल्कलवासोभिर्वासांस्याभरणानिच १५ शय्यासनानियानानियोगयुक्तेतपोधने ॥ अग्निप्रवेशेनियतंब्रह्मलोकेमहीयते १६
रसानांप्रतिसंहारात्सौभाग्यमिहविंदति ॥ आमिषप्रतिसंहारात्प्रजाह्यायुष्मतीभवेत् १७ उदवासंवसेद्यस्तुसनराधिपतिर्भवेत् ॥ सत्यवादीनरश्रेष्ठदेवैःसहमो
दते १८ कीर्तिर्भवतिदानेनतथाऽऽरोग्यमहिंसया ॥ द्विजशुश्रूषयाराज्यंद्विजत्वंचापिपुष्कलम् १९ पानीयस्यप्रदानेनकीर्तिर्भवतिशाश्वती ॥ अन्नस्यतुप्र
दानेनतृप्यंतेकामभोगतः २० सांत्वदःसर्वभूतानांसर्वशोकैर्विमुच्यते ॥ देवशुश्रूषयाराज्यंदिव्यंरूपंनियच्छति २१ दीपालोकप्रदानेनचक्षुष्मान्भवतेनरः ॥
प्रेक्षणीयप्रदानेनस्मृतिर्मेधांचविंदति २२ गंधमाल्यप्रदानेनकीर्तिर्भवतिपुष्कला ॥ केशश्मश्रुधारयतामश्रयाभवतिसंततिः २३ उपवासंचदीक्षांचअभिषेकंचपा
थिव ॥ कृत्वाद्वादशवर्षाणिवीरस्थानाद्विशिष्यते २४ दासीदासमलंकारान्क्षेत्राणिचगृहाणिच ॥ ब्रह्मदेयांसुतांदत्वाप्राप्नोतिमनुजर्षभ २५ क्रतुभिश्चोपवासैश्चत्रि
दिवंयातिभारत ॥ लभतेचशिवंज्ञानंफलपुष्पप्रदानरः २६ सुवर्णशृंगैस्तुविराजितानांगवांसहस्रस्यनरःप्रदानात् ॥ प्राप्नोतिपुण्यंदिविदेवलोकमित्येवमाहुर्दिवि
देवसंघाः २७ जायामैःप्रजापतिलोकंप्राप्नोतीत्यर्थः १९ दक्षोऽपिप्रजापतिविशेषः मरुमनुदकं अनाशकमनाहारः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

तात्पर्यमाह पितामहस्येति अनवरःसमानः यस्मात्पितामहात् ४१ तस्येति यज्ञादिष्वरुचिर्वीरमार्गेचापेक्षांलेभेइत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे
प्रयच्छतेयःकपिलांसवत्सांकांस्योपदोहांकनकाग्रशृंगीम् ॥ तैस्तैर्गुणैःकामदुहास्यभूत्वानरंप्रदातारमुपैतिसागौः २८ यावंतिरोमाणिभवंतिधेन्वास्ताव
त्कालंप्राप्यसगोप्रदानात् ॥ पुत्रांश्चपौत्रांश्चकुलंचसर्वमासप्तमंतारयतेपरत्र २९ सदक्षिणांकांचनचारुशृंगीकांस्योप्रदोहांद्रविणोतरयाम् ॥ धेनुंतिलानां
ददतोद्विजायलोकावसूनांसुलभाभवंति ३० स्वकर्मभिर्मानवंसंनिरुद्धंतीव्रांधकारेनरकेपतंतम् ॥ महार्णवेनौरिववायुयुक्तादानंगवांतारयतेपरत्र ३१ योब्रह्म
देयांतुददातिकन्याभूमिप्रदानंचकरोतिविप्रे ॥ ददातिचान्नंविधिवच्चयश्चसलोकमाप्नोतिपुरंदरस्य ३२ नैवेशिकंसर्वगुणोपपन्नंददातिवैयस्तुनरोद्विजाय ॥
स्वाध्यायचारित्र्यगुणान्वितायतस्याऽपिलोकाःकुरुषूतरेषु ३३ धुर्यप्रदानेनगवांतथावैलोकानवाप्नोतिनरोवसूनाम् ॥ स्वर्गायचाहुस्तुहिरण्यदानंततोवि
शिष्टंकनकप्रदानम् ३४ छत्रप्रदानेनगृहंवरिष्ठयानंतथोपानहसंप्रदाने ॥ वस्त्रप्रदानेनफलंस्वरूपंगंधप्रदानात्सुरभिर्नरःस्यात् ३५ पुष्पोपगंवाथ्यफलोपगं
वायःपादपंस्पर्शयतेद्विजाय ॥ सश्रीकमृद्वंबहुरत्नपूर्णलभत्ययत्नोपगतं गृहं ३६ भक्ष्यान्नपानीयरसप्रदातासर्वान्समाप्नोतिरसान्प्रकामम् ॥ प्रतिश्रयाच्छा
दनसंप्रदाताप्राप्नोतितान्येवनसंशयोऽत्र ३७ स्त्रधूपगंधाननुलेपनानिस्नानानिमाल्यानिचमानवोयः ॥ दद्याद्द्विजेभ्यःसभवेदरोगस्तथाभिरूपश्चनरेंद्रलोके
३८ बीजैरशून्यंशयनैरुपेतंदद्याद्दृढ्यःपुरुषोद्विजाय ॥ पुण्याभिरामंबहुरत्नपूर्णलभत्यधिष्ठानवरंसराजन् ३९ सुगंधचित्रास्तरणोपधानंदद्यान्नरोयःशयनं
द्विजाय ॥ रूपान्वितांपक्षवर्तीमनोज्ञांभार्यामयत्नोपगतांलभेत्सः ४० पितामहस्यानवरोवीरशायीभवेन्नरः ॥ नाधिकांविद्यतेयस्मादित्याहुःपरमर्षयः ४१
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाप्रीतात्माकुरुनंदनः ॥ नाश्रमेरोचयद्वासवीरमार्गाऽभिकांक्षया ४२ ततोऽयुधिष्ठिरःप्राहपांडवान्पुरुषर्षभ ॥
पितामहस्ययद्वाक्यंतद्वोरोचत्वितिप्रभुः ४३ ततस्तुपांडवाःसर्वेद्रौपदीचयशस्विनी ॥ युधिष्ठिरस्यतद्वाक्यंवाढमित्यभ्यपूजयन् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते
अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आरामाणांतडागानांयत्फलंकुरुपुंगव ॥
तदहंश्रोतुमिच्छामित्वतोऽद्यभरतर्षभ १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सुप्रदर्शाबलवतीचित्राधातुविभूषिता ॥ उपेतासर्वभूतैश्चश्रेष्ठाभूमिरिहोच्यते २ तस्याःक्षेत्रवि
शेषाश्चतडागानांचबंधनम् ॥ औदकानिचसर्वाणिप्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ३ तडागानांचवक्ष्यामिकृतानांचापियेगुणाः ॥ त्रिषुलोकेषुसर्वत्रपूजनीयस्तडागवान् ४
सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ एवंविशोकीकृतःस्वस्थश्चराजासर्ववर्णसाधारणान्धनसाध्यान्धर्मास्तावत्पृच्छतिआरामाणामिति १ बलवतीबहुसस्योत्पादिका २
औदकानिस्नातानितडागानि ३ त्रिषुपृथिव्यंतरिक्षस्वर्गेषु तडागवान्तडागकृत ४

२१ एतेदातारंनबहुमन्यतेनिःस्पृहत्वात् तेभ्योनमोऽस्तुतथाऽभयमस्तु । तथोभयमितिपाठेभ्यस्तुष्टेभ्योरुष्टेभ्यश्चउभयंस्वर्गोनरकश्चभवतीतिशेषः २३ मृदवःशिष्येषुस्नेहवत्वात्तेचतेब्रह्मधरा
श्वेदधराः क्षात्रेणसंसृष्टमपिब्राह्मतेजःशाम्यति ज्ञातिद्विजेऽदीप्यमानमस्त्येवेत्यर्थः २४ मापर्यश्रीः परित्यज्यमाभुक्ष २५ तेत्वया २६ ललंतुरमंताम् २७ अवक्षेप्तमपितुम् २८ । २९ । ३०

यएवंनैवकुप्यंतेनलुभ्यंतितृणेष्वपि ॥ तएवःपूज्यतमायेचापिप्रियवादिनः २२ एतेनबहुमन्यंतेनप्रवर्तंतिचापरे ॥ पुत्रवत्परिपाल्यास्तेनमस्तेभ्यस्तथाऽभयं
२३ ऋषिपुरोहिताचार्यामृदुब्रह्मधराहिते ॥ क्षात्रेणाऽपिहिसंसृष्टतेजःशाम्यतिवैद्विजे २४ अस्तिमेबलवानस्मिराजाऽस्मीतियुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मणान्माचपर्यश्रीर्वा
सोभिरशनेनच २५ यच्छोभार्थंवलार्थंवावित्तमस्तितावाऽनघ ॥ तेनतेब्राह्मणाःपूज्याःस्वधर्ममनुतिष्ठता २६ नमस्कार्यास्तथाविप्रावर्तमानायथातथम् ॥ यथा
सुखंयथात्साहंललंतुत्वयिपुत्रवत् २७ कोह्यक्षयप्रसादानांसुहृदामल्पतोषिणाम् ॥ वृत्तिमर्हत्यवक्षेप्तुंत्वदन्यःकुरुसत्तम २८ यथापत्याश्रयोधर्मस्त्रीणांलोकेसनात
नः ॥ सदैवसागतिर्नान्यातथाऽस्माकंद्विजातयः २९ यदिनोब्राह्मणास्तातसंत्यजेयुरपूजिताः ॥ पश्यंतोदारुणंकर्मसततक्षत्रियेस्थितम् ३० अवेदानामयज्ञा
नामलोकानामवर्तिनाम् ॥ कस्तेषांजीवितेनार्थस्त्वांविनाब्राह्मणाश्रयम् ३१ अत्रतेवर्तयिष्यामियथाधर्मसनातनम् ॥ राजन्योब्राह्मणान्पराजन्परापरिचचारह
३२ वैश्योराजन्यमित्येवशूद्रोवैश्यमितिश्रुतिः ॥ दूराच्छूद्रेणोपचर्योब्राह्मणोऽग्निरिवज्वलन् ३३ संस्पर्शपरिचर्यस्तुवैश्येनक्षत्रियेणच ॥ मृदुभावान्सत्यशीला
न्सत्यधर्मानुपालकान् ३४ आशीविषानिवकुक्षांस्तानुपाचरतद्विजान् ॥ अपरेषांपरेषांचपरेभ्यश्चापियेपरे ३५ क्षत्रियाणांप्रतपततिजसाचबलेनच ॥ ब्राह्म
णेष्वेवशाम्यंतितेजांसिचतपांसिच ३६ नमेपिताप्रियतरोनत्वंताततथाप्रियः ॥ नमेपितुःपिताराजन्नचात्मानचजीवितम् ३७ त्वत्तश्चमेप्रितयरःपृथिव्यानां
स्तिकश्चन ॥ त्वतोऽपिमेप्रियतराब्राह्मणाभरतर्षभ ३८ ब्रवीमिसत्यमेतच्चयथाऽहंपांडुनंदन ॥ तेनसत्येनगच्छेयंलोकान्यत्रचशांतनुः ३९ पश्येयंचसताल्लोका
ञ्जुचीन्ब्रह्मपुरस्कृतान् ॥ तत्रमेतातगंतव्यमहायचचिरायच ४० सोऽहमेतादृशंलोकान्दृष्ट्वाभरतसत्तम ॥ यन्मेकृतंब्राह्मणेषुनतप्येतेनपार्थिव ४१ ॥ इतिश्री
महाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिके० दानधर्मेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यौचस्यातांचरणेनोपपन्नौ
यौविद्ययासदृशौजन्मनाच ॥ ताभ्यांदानंकतमस्मैविशिष्टमयाचमानायचयाचतेच १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ श्रेयोवैयाचतःपार्थदानमाहुरयाचते ॥
अर्हत्तमोवैद्यतिमान्कृपणादघृतात्मनः २ क्षत्रियोरक्षणघृतिर्ब्राह्मणोऽनर्थनाघृतिः ॥ ब्राह्मणोघृतिमान्विद्वान्देवान्प्रीणातिदुष्टिमान् ३

अवर्तिनामवृत्तीनां आयोगुणः अकीर्तिनामितिपाठेविद्यादित्वादिनिः अकीर्तिमताम् ३१ पुरापूर्वम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ यौचेति चरणेनचरणेन १ अयाचतःश्रेष्ठमहाहृदयाभ्यां श्रेयइति २ अनर्थनाअयाच्चा ३

याच्यंयाचनारूपंकर्म अनीशस्यदरिद्रस्याभिहारंतिरस्कारमाहुः यदायतःयाचंतियाचमानानिभूतानिदस्युवलोकाजुद्वेजयंति ४ । ५ । ६ राष्ट्रानुराष्ट्रं ७ । ८ । ९ दददित्यर्थः अयाचतामयाचमा
नानां उपागच्छन्समीपमुपसर्पन्दायान्धनादीन्ददत्तदाताभवेतिशेषः १० । ११ । १२ । १३ अपीति सोद्धरणान्स्वामिन्यागतेदास्यामीतियाचमानेभ्योबालकेभ्यश्चाज्ञाप्रदर्शनमुद्धरणंतत्सहितान्
याच्यमाहुरनीशस्यअभिहारंचभारत ॥ उद्वेजयंतियाचंतिसदाभूतानिदस्युवत् ४ प्रियतेयाचमानोवैनजातुप्रियतेददत् ॥ ददत्संजीवयत्येनमात्मानंचयु
धिष्ठिर ५ आनृशंस्यंपरोधर्मोयाचतेयत्प्रदीयते ॥ अयाचतःसीदमानान्सर्वोपायैर्निमंत्रयेत् ६ यदिवैतादृशाराष्ट्रान्वसेयुस्तेद्विजोत्तमाः ॥ भस्मच्छन्नानिवाग्नी
स्तान्बुध्येथास्त्वंप्रयत्नतः ७ तपसादीप्यमानास्तेदहेयुःपृथिवीमपि ॥ अपूज्यमानाःकौरव्यपूजार्हास्तुतथाविधाः ८ पूज्याहिज्ञानविज्ञानतपोयोगसमन्वि
ताः ॥ तेभ्यःपूजांप्रयुंजीथाब्राह्मणेभ्यःपरंतप ९ ददद्बहुविधान्दायानुपागच्छन्नयाचताम् ॥ यदग्निहोत्रेसुहृतेसायंप्रातर्भवेत्फलम् १० विद्यावेदव्रतवतितदान
फलमुच्यते ॥ विद्यावेदव्रतस्नातानव्यपाश्रयजीविनः ११ गूढस्वाध्यायतपसोब्राह्मणान्संशितव्रतान् ॥ कृतैरावसथैर्हृदैःसप्रेयैःसपरिच्छदैः १२ निमंत्रयेथाः
कौरव्यकामैश्चान्यैर्द्विजोत्तमान् ॥ अपितेप्रतिगृहीयुःश्रद्धोपेतंयुधिष्ठिर १३ कार्यमित्येवमन्वानाधर्मज्ञाःसूक्ष्मदर्शिनः ॥ अपितेब्राह्मणाभुक्तागताःसोद्धरणान्
गृहान् १४ येषांदाराःप्रतीक्षंतेपर्जन्यमिवकर्षकाः ॥ अन्नानिप्रातःसवनेनियताब्रह्मचारिणः १५ ब्राह्मणास्तातभुंजानास्त्रेताग्रिंप्रीणयंत्युत ॥ माध्यंदिनंतेसवनं
ददत्स्तातवर्तताम् १६ गोहिरण्यानिवासांसितेनेद्रःप्रीयतांतव ॥ तृतीयंसवनंतेवैवैश्वदेवंयुधिष्ठिर १७ यदेवेभ्यःपितृभ्यश्चविप्रेभ्यश्चप्रयच्छसि ॥ अहिंसा
सर्वभूतेभ्यःसंविभागश्चभागशः १८ दमस्त्यागोघृतिःसत्यंभवत्यवभृथायते ॥ एषतेविततोयज्ञःश्रद्धापूतःसदक्षिणः १९ विशिष्टःसर्वयज्ञानानित्यंतातप्रवर्त
ताम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिके० दानधर्मेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दानंयज्ञःक्रियाचे
हकिंस्वित्प्रेत्यमहाफलम् ॥ कस्यज्यायःफलंप्रोक्तंकीदृशेभ्यःकथंकदा १ एतदिच्छामिविज्ञातुंयाथातथ्येनभारत ॥ विद्वन्निज्ञासमानायदानधर्मान्प्रचक्षमे २
अंतर्वेद्यांचयदत्तंश्रद्धयाचानृशंस्यतः ॥ किंस्विन्नैःश्रेयसंताततन्मेब्रूहिपितामह ३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ रौद्रकर्मक्षत्रियस्यसततंतातवर्तते ॥ तस्यैव
तानिकंकर्मदानंचैवेहपावनम् ४ नतुपापकृतांराज्ञांप्रतिगृह्णंतिसाधवः ॥ एतस्मात्कारणाद्यज्ञैर्यजेद्राजाऽऽसदक्षिणैः ५ अथचेत्प्रतिगृहीयुर्दद्यादहरहर्नृपः ॥
श्रद्धामास्थायपरमांपावनंहेतुदुत्तमम् ६ ब्राह्मणांस्तर्पयन्द्रव्यैस्ततोयज्ञेयतव्रतः ॥ मैत्रान्साधून्वेदविदःशीलवृत्ततपोर्जितान् ७

अतएवदारास्तेषांप्रतीक्षंतइत्युक्तं १४ एषतेविततोयज्ञइतिप्रागुक्तंयज्ञंसवनप्रयकल्पनयाव्याचष्टे अन्नानीत्यादिना १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपे षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ दानमिति यज्ञःक्रियेत्येकंयज्ञरूपाक्रियेत्यर्थः कीदृशेभ्योदानंकथंयज्ञक्रियेतिकदेत्युभयसंबंधः १ । २ आनृशंस्यतोबहिर्वेद्यांदानं
१ । ४ यज्ञाहानस्याधिक्यंवर्णयति नत्विद्विद्वाभ्यां ५ एतदानम् ६ तपोर्जितान्संधिरार्थः ७

यद्यादिते ब्राह्मणास्ते तवनकारिण्यतिप्रतिग्रहमिति शेषः तर्हि कृतं सुकृतं ते तद्वन्मविष्यति तदा सुकृतोत्पत्त्यर्थं यज्ञान्साधय ८ इष्टमिति दानेयज्ञादिकर्मतर्भवति याज्ञिकेभ्यो दत्तं चेत्तत्कृतस्य यज्ञस्य श्रेयोऽंशस्तवापि भविष्यतीति न यज्ञार्थमत्युत्सुकोऽभूरित्यर्थः ९ जनयिता प्रजापतिः १० धर्मान्पंचातिथिभिः समेत एव भोक्ष्ये इत्यादीन् ये संतः संवर्धयंति ते सर्वस्वैर्भर्तव्याराज्ञा तस्य राजस्ते संतो बहुकारिणोऽस्यंतमुपकर्तारो भवन्ति ११ । १२ । १३ देयाः दानानि व्युष्टिः समृद्धिः १४ । १५ । १६ ब्रह्मणो भूयमावोऽस्यास्ति स ब्राह्मणो ब्रह्मभूयस्तस्य भावो ब्रह्मभूयस्त्वं

यत्ते तेन करिष्यंति कृतं तेन भविष्यति ॥ यज्ञान्साधय साधुभ्यः स्वाद्वन्नान्दक्षिणावतः ८ इष्टं दत्तं च मन्येथा आत्मानं दानकर्मणा ॥ पूजयेथायायजूकांस्तवाप्यं शोभेद्यथा ९ प्रजावतो भरेथा श्वब्राह्मणान् बहुकारिणः ॥ प्रजावांस्तेन भवति यथा जनयिता तथा १० यावत् साधुधर्मान्वै संतः संवर्धयंत्युत ॥ सर्वस्वैश्चापि भर्तव्यानराये बहुकारिणः ११ समृद्धः संप्रयच्छत्वं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ॥ धेनूरन दुहोऽन्नानि च्छत्रं वासां स्युपानहौ १२ आज्यानि यजमानेभ्यस्तथाऽन्नानि च भारत ॥ अश्ववन्ति च यानानि वेदमानि शयनानि च १३ एते देया व्युष्टिं तैलं लघूपायाश्च भारत ॥ अजुगुप्सांश्च विज्ञाय ब्राह्मणान् वृत्तिकर्षितान् १४ उपच्छत्रं प्रकाशं वा वृत्त्या तान् प्रतिपालयेत् ॥ राजसूयाश्च मेघाभ्यांश्चि यस्तत्क्षत्रियान् प्रति १५ वृषं प्रपौर्वे निर्मुक्तस्त्वं पूतः स्वर्गमाप्स्यसि ॥ संचयित्वा पुनः कोशं यद्राष्ट्रं पालयिष्यसि १६ तेन त्वं ब्रह्मभूय त्वमावाप्स्यसि धनानि च ॥ आत्मनश्च परेषां च वृत्तिं संरक्ष भारत १७ पुत्रवच्चापि भृत्यान् स्वाम् प्रजाश्च परिपालय ॥ योगक्षेमश्च ते नित्यं ब्राह्मणेष्वस्तु भारत १८ तदर्थं जीवितं तेऽस्तु मातेभ्योऽप्रतिपालनम् ॥ अनर्थो ब्राह्मणस्यैष यद्वित्तनिचयो महान् १९ श्रिया ह्यभीक्ष्णं संवा सो दर्पयेत्सं प्रमोहयेत् ॥ ब्राह्मणेषु प्रमूढेषु धर्मो विप्रणशेद्भुवम् ॥ धर्मप्रणाशे भूतानां भावः स्वात्तसंशयः २० योरक्षिभ्यः संप्रदायराजाराष्ट्रं विलुपति ॥ यज्ञेराष्ट्राद्धनं तस्मादानयध्वमिति ब्रुवन् २१ यज्ञादाय तदाज्ञं संभीतं दत्तं सुदारुणम् ॥ यजेद्राजानं तं यज्ञं प्रशंसंत्यस्य साधवः २२ अपीडिताः सुसंवृद्धा ये ददत्यनुकूलतः ॥ तादृशेनाप्युपायेन यष्टव्यं नोद्यमाहूतैः २३ यदा परिनिषिच्येत निहितो वै यथाविधि ॥ तदाराजामहायज्ञैर्यजेत बहुदक्षिणैः २४ वृद्धबालधनं रक्ष्यमंधस्य कृपणस्य च ॥ नखातपूर्वकुर्वीत न रुदंती धनं हरेत् २५ हतं कृपणवित्तं हिराष्ट्रं हंति नृपश्चियम् ॥ दद्याच्च महतो भोगान् क्षुद्रयं प्रणुदेत्सताम् २६ येषां स्वादूनि भोज्यानि समवेक्ष्यंति बालकाः ॥ नाश्रंति विधिवतानि किं नृपापतरंततः २७ यदिते तादृशोराष्ट्रे विद्वान्सीदेत्क्षुधादिजः ॥ भूणहत्यां च गच्छेथाः कृत्वा पापमिवोत्तमम् २८ धिक् स्य जीवितं राज्ञोराष्ट्रेयस्यावसीदति ॥ द्विजोऽन्यो वामनुष्योऽपि शिबिराहवचो यथा २९

ब्राह्मणत्वम् १० । १६ । १९ । २० यद्वित्युक्तं यो राजारक्षिभ्यः संप्रदायपरेभ्यो धनं दत्त्वा यज्ञेयज्ञार्थं न मानस्य च मिति ब्रुवन् राजाष्ट्रं विलुपति २१ यज्ञासौ तद्वनिभिर्भीतं भययुक्तं यथा स्यात् तथा दत्तं प्रजाभ्य आदाय सुदारुणं यथा स्यात् तथा यजेत यज्ञं प्रशंसति २२ उद्यमः प्रजापीडनात्मकोऽतियत्नः २३ निहितः प्रजानां नितरां हितो राजा यदा प्रजाभिः पूर्णो द्रिक्ताभिर्निषिच्येत धनै रभिषिच्येत २४ सातपूर्वधनं न कुर्वीत अनावृष्टौ कूपोदकनिष्पादिवैर्धान्यैर्जीवितां धनं स्वाधीनं कुर्वीत इत्यर्थः २५ । २६ । समवेक्ष्यंत्येव न तुल्यं ते २७ । २८ । २९

सहयुगपत् राजर्कराजसमूहं प्रतिपक्षभूतं विंदते ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ सर्वपापघोतिराजानं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ इदमिति १ । २ कामानेवाह दोग्ध्रीति ३ । ४ । ५ प्रियं स्वपति ६ तदेवाह यद्वति ७ । ८ । ९ । १० । ११ प्रियेण प्रियाय वा दत्ते तियोगात्तस्या दानमादानं वा कुर्वयस्य स्मविषये राज्ञः स्नातकः सीदति क्षुधा ॥ अष्टाद्विमेति तद्राष्ट्रं विंदते सहराजकम् ३० क्रोशंत्यो यस्य वैराष्ट्राद्विद्यंते तरसास्त्रियः ॥ क्रोशतां पतिपुत्राणां मृतोऽसौ न च जीवति ३१ अरक्षितारं हर्तारं विलोसारमनायकम् ॥ तंवैराज कलिहन्तुः प्रजाः सन्नह्यनिर्घृणम् ३२ अहं वोरक्षिते त्युक्ता यो न रक्षति भूमिपः ॥ स संहृत्य निहतव्यः श्वेव सोन्माद आतुरः ३३ पापं कुर्वीति यत्किंचित्प्रजाराज्ञा ह्यरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य पापस्य राजा विंदति भारत ३४ अथाहुः सर्वमैवेति भूयोऽर्धमिति निश्चयः ॥ चतुर्थं मतमस्माकं मनोः श्रुत्वानुशासनम् ३५ शुभं वायच्च कुर्वीति प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य पुण्यस्य राजा चाप्रोति भारत ३६ जीवंतं त्वाऽनुजीवंतु प्रजाः सर्वा युधिष्ठिर ॥ पर्जन्यमिव भूतानि महाधुममिवांडजाः ३७ कुबेरमिव रक्षांसि शतक्रतुमिवामराः ॥ ज्ञातयस्त्वाऽनुजीवंतु सुहृदश्च परंतप ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इदं देयमिदं देयमितीयं श्रुतिरादरात् ॥ बहुदेयाश्च राजानः किंस्विदानमनुत्तमम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अतिदानानि सर्वाणि पृथिवीदानमुच्यते ॥ अचला ह्यक्षया भूमिर्दोग्ध्री कामानेहोत्तमान् २ दोग्ध्री वासांसिरत्नानि पशून् व्रीहियवांस्तथा ॥ भूमिदः सर्वभूतेषु शाश्वती रेधते समाः ३ यावद्भूमेरायुरिह तावद्भूमिद एधते ॥ न भूमिदानादस्तीह परं किंचिद्युधिष्ठिर ४ अप्यल्पं प्रददुः सर्वे पृथिव्या इति नः श्रुतम् ॥ भूमिमेव ददुः सर्वे भूमिं ते भुंजते जनाः ५ स्वकर्मैवोपजीवन्ति नरा इह परत्र च ॥ भूमिर्भूतिर्महादेवी दातारं कुरुते प्रियम् ६ य एतां दक्षिणां दद्यादक्षय्यं राजसत्तम ॥ पुनर्न रत्वं संप्राप्य भवेत्स पृथिवीपतिः ७ यथा दानं तथा भोग इति धर्मेषु निश्चयः ॥ संग्रामे वा तनुं जह्या ह्यद्याच्च पृथिवीमिमाम् ८ इत्येतत्क्षत्रबंधूनां वदंति परमांश्चियम् ॥ पुनाति दत्ता पृथिवी दातारमिति श्रुतम् ९ अपि पापसमाचारं ब्रह्मघ्नमपि चानृतम् ॥ सैव पापं ग्राहयति सैव पापात्प्रमोचयेत् १० अपि पापकृतां राज्ञां प्रतिगृह्णंति साधवः ॥ पृथिवी नान्यादिच्छंति पावनं जननी यथा ११ नामास्याः प्रियदत्तेति गुह्यं देव्याः सनातनम् ॥ दानं वाऽप्यथ वाऽऽदानं नामास्याः प्रथमप्रियम् १२ य एतां विदुषे दद्यात्पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ पृथिव्या मेतदिष्टं स राजा जयमितीव्रजेत् १३ पुनश्चासौ जनिं प्राप्य राजवत्स्यान्न संशयः ॥ तस्मात्प्राप्यैव पृथिवीं दद्याद्विप्राय पार्थिवः १४ नाभूमिपतिना भूमिरधिष्ठेया कथंचन ॥ न चापात्रेण वा ग्राह्या दत्तदानेन चाचरेत् १५ ये चान्ये भूमिमिच्छेयुः कुर्युरेवं न संशयः ॥ यः साधो भूमिमादत्तेन भूमिं विंदते तु सः १६ भूमिदत्त्वा तु साधुभ्यो विंदते भूमिमुत्तमाम् ॥ प्रेत्य चेह च धर्मात्मा संप्राप्नोति महद्यशः १७

न प्रियदत्ताया अस्याः प्रियो भवतीत्यर्थः नामेति नामार्थ उभयरूप उच्यते १२ एतत्पृथ्वीदानं १३ । १४ दत्तदानेन दत्तदेशेन चाचरेन्न संचरेत् न वा गृहे दंतर्धानेन चाचरेदिति पाठे भूमिदानं दानांतरं ब्रह्मगृहीयां किं तु प्रख्यापयेदेवेत्याह नचेति अंतर्धानेन चाचरेद्भूमिमुपविश्य दानमाचरेत् १५ । १६ । १७

शंसत्यमुकदत्तेऽहेतिष्ठामहतिकथयन्ति १८ 'सप्तहस्तेनदंढेनत्रिंशदंढानिवर्तनं ॥ दशतान्येवगोचर्धदत्त्वास्वर्गेमहीयते' १९। २०। २१ अपितवानांतरवदुमिदानेपुण्योत्पत्तौशंकेवनास्तीत्यर्थः २२। २३ एताएतानि सुषोढादेशः वर्तत्यनुसरन्ति २४। २५। २६ वैकिंकराविपरीतंकुत्सितचकरोतीतिविकिंकरःकालस्तत्संबंधीकालमृत्युरित्यर्थः २७। २८ सत्रीसप्तकृत २९

यस्यविप्रास्तुशंसंतिसाधोभूमिसदैवहि ॥ नतस्यशत्रवोराजनप्रशंसंतिवसुंधराम् १८ यत्किंचित्पुरुषःपापंकुरुतेवृत्तिकर्षितः ॥ अपिगोचर्ममात्रेणभूमिदानेनपूयते १९ येऽपिसंकीर्णकर्माणोराजानोरौद्रकर्मिणः ॥ तेभ्यःपवित्रमाख्येयंभूमिदानमनुत्तमम् २० अल्पांतरमिदंशश्वत्पुराणामेनिरेजनाः ॥ योयजेताश्वमेधेन दद्याद्वासाधवेमही २१ अपिचेत्सुकृतंक्त्वाशंकेरन्नापिपंडिताः ॥ अशक्यमेकमेवैतद्भूमिदानमनुत्तमम् २२ सुवर्णंरजतंवस्त्रमणिमुक्तावसूनिच ॥ सर्वमेतन्महाप्राज्ञोददातिवसुधांददत् २३ तपोयज्ञःश्रुतंशीलमलोभःसत्यसंधता ॥ गुरुदैवतपूजाचएतावर्ततिभूमिदम् २४ भर्तुनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणेहताः ॥ ब्रह्मलोकगताःसिद्धानातिक्रामन्तिभूमिदम् २५ यथाजनित्रीस्वंपुत्रंक्षीरेणभरतेसदा ॥ अनुगृह्णातिदातारंतथासर्वरसैर्मही २६ मृत्युर्वैकिंकरोदंडस्तमोवह्निःसुदारुणः ॥ घोराश्वदारुणाःपाशानोपसर्पन्तिभूमिदम् २७ पितृंश्चपितृलोकस्थान्देवलोकान्चदेवताः ॥ संतर्पयतिशांतात्मायोददातिवसुंधराम् २८ कृशायप्रियमाणायवृत्तिग्लानायसीदते ॥ भूमिद्वृत्तिकरीदत्त्वासत्रीभवतिमानवः २९ यथाधावतिगौर्वत्संस्त्रवन्तीवत्सलापयः ॥ एवमेवमहाभागभूमिर्भवतिभूमिदम् ३० फालकृष्टांमहीदत्त्वासबीजांसफलामपि ॥ उदीर्णवापिशरणंयथाभवतिकामदः ३१ ब्राह्मणवृत्तिसंपन्नमाहिताग्निंशुचिव्रतम् ॥ नरःप्रतिग्राह्यमहीनयातिपरमापदम् ३२ यथाचंद्रमसोवृद्धिरहन्यहनिजायते ॥ तथाभूमिकृतंदानंसस्येसस्येविवर्धते ३३ अत्रगाथाभूमिगीताःकीर्तयन्तिपुराविदः ॥ याःश्रुत्वाजामदम्येनदत्ताभूःकाश्यपायवै ३४ मामेवादत्तमांदत्तमांदत्त्वामामवाप्स्यथ ॥ अस्मिन्लोकेपरेचैवतदत्तंजायतेपुनः ३५ यद्दमांव्याहृतिवेदब्राह्मणोवेदसंमिताम् ॥ श्राद्धस्यक्रियमाणस्यब्रह्ममूयंसगच्छति ३६ कृत्यानामधिशस्तानामरिष्टशमनंमहत् ॥ प्रायश्चित्तंमहीदत्त्वापुनात्युभयतोदश ३७ पुनातियदंवेदेवेदेवादंतथैवच ॥ प्रकृतिःसर्वभूतानांभूमिर्वैश्वानरीमता ३८ अभिषिच्यैववृत्तिंश्रावयेदिममागमम् ॥ यथाश्रुत्वामहीदद्यान्नादद्यात्साधुतश्चताम् ३९ सोऽयंकृत्स्नोब्राह्मणार्थोराजार्थश्चाप्यसंशयः ॥ राजाहिधर्मकुशलःप्रथमंभूतिलक्षणम् ४० अथेषामधर्मज्ञोराजाभवतिनास्तिकः ॥ नतेसुखंप्रबुध्यन्तिनसुखंप्रस्वपन्तिच ४१ सदाभवन्तिचोद्विग्रास्तस्यदुश्चरितैर्नराः ॥ योगक्षेमाहिबहवोराष्ट्रनास्याविशंतितत् ४२ अथेषांपुनःप्राज्ञोराजाभवतिधार्मिकः ॥ सुखंतेप्रतिबुध्यन्तेसुसुखंप्रस्वपन्तिच ४३ तस्यराज्ञःशुभैराज्यैःकर्मभिर्निर्वृतानराः ॥ योगक्षेमेणवृष्ट्याचविवर्धतेस्वकर्मभिः ४४

३० उदीर्णमहच्छरणंगृहं ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ब्रह्मभूयंवृहत्फलमिति यावत् गच्छति प्राप्नोति ३६ कृत्यानां भ्रमयिनां मारणार्थं शक्तीनां अधिशस्तानां प्रबलानां संबंधियदरिष्टं तच्छमनं ३७ इदं भूमिदानं यो वेदे वा दं भूमिवाक्यं यो वेदोऽपि पुनाति दशपुरुषानिति शेषः ३८। ३९ भूतिलक्षणमैश्वर्यसूचकं ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३ क्षिपन्हरन् ७४

सकुलीनःसपुरुषःसबंधुःसचपुण्यकृत् ॥ सदातासचविक्रांतोयोददातिवसुंधराम् ४५ आदित्याइवदीप्यन्तेतेजसाभुविमानवाः ॥ ददन्तिवसुधांस्फीतायि वेदविदुषिद्विजे ४६ यथासस्यानिरोहन्तिप्रकीर्णानिमहीतले ॥ तथाकामाःप्ररोहन्तिभूमिदानसमार्जिताः ४७ आदित्योवरुणोविष्णुर्ब्रह्मासोमोऽहताशनः ॥ शूलपाणिश्चभगवानप्रतिनंदन्तिभूमिदम् ४८ भूमौजायन्तिपुरुषाभूमौनिष्ठाव्रजन्तिच ॥ चतुर्विधोऽहिलोकोऽयंयोयंभूमिगुणात्मकः ४९ एषामातापिता चैवजगतःपृथिवीपते ॥ नानयासदृशंभूतंकिंचिदस्तिजनाधिप ५० अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासंपुरातनम् ॥ बृहस्पतेश्चसंवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर ५१ इद्वाकृतुशतेनाथमहतादक्षिणावता ॥ मघवावाग्विदांश्रेष्ठंप्रच्छेदंबृहस्पतिम् ५२ ॥ मघवोवाच ॥ भगवन्केनदानेनस्वर्गतःसुखमेधते ॥ यदक्षयं महाधीचतद्ब्रह्मिवदतांवर ५३ ॥ भूमिउवाच ॥ इत्युक्तःससुरेन्द्रेणततोदेवपुरोहितः ॥ बृहस्पतिर्वृहतेजाःप्रत्युवाचशतक्रतुम् ५४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ सुवर्णं दानं गोदानं भूमिदानं च वृत्रहन् ॥ दददेतान्महाप्राज्ञःसर्वपापैःप्रमुच्यते ५५ नभूमिदानादेवैन्द्रपरंकिंचिदितिप्रभो ॥ विशिष्टमिति मन्यामियथाप्रादुर्मेनीषिणः ५६ येशूरानिहतायुद्धेस्वर्यातारण्यद्विनः ॥ सर्वेतेविबुधश्रेष्ठनातिक्रामन्तिभूमिदम् ५७ भर्तुनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणेहताः ॥ ब्रह्मलोकगता युक्तानातिक्रामन्तिभूमिदम् ५८ पंचपूर्वाहिपुरुषाःषडन्येवसुधांगताः ॥ एकादशददद्भूमिपरित्रातीहमानवः ५९ रत्नोपकीर्णविमुधांयोददातिपुरंदर ॥ समुक्तःसर्वकलुषैःस्वर्गलोकेमहीयते ६० महीस्फीतांददद्राजनसर्वकामगुणान्विताम् ॥ राजाधिराजोभवतितद्विदानमनुत्तमम् ६१ सर्वकामसमायुक्तांकाश्यपीयःप्रयच्छति ॥ सर्वभूतानिमन्यन्तेमांददातीतिवासव ६२ सर्वकामदुधांधेनुंसर्वकामगुणान्विताम् ॥ ददातियःसहस्राक्षस्वर्गयातिसमानवः ६३ मधुसर्पिः प्रवाहिण्यःपयोदाधिवहास्तथा ॥ सरितस्तर्पयन्तीहसुरेन्द्रवसुधाप्रदम् ६४ भूमिप्रदानान्नृपतिर्मुच्यतेसर्वकिल्बिषात् ॥ नहिभूमिप्रदानेनदानमन्यद्विशिष्यते ६५ ददातियःसमुद्रांतांपृथिवींश्चनिर्जिताम् ॥ तंजनाःकथयन्तीहयावद्भवतिगौरियम् ६६ पुण्यामृद्धिरसांभूमियोददातिपुरंदर ॥ नतस्यलोकाःक्षीयन्ते भूमिदानगुणान्विताः ६७ सर्वदापार्थिवेनेहसततंभूतिमिच्छता ॥ भूदेयाविधिवच्छक्रपात्रेसुखमभीप्सुना ६८ अपिक्त्वानरःपापंभूमिदत्त्वाद्विजातये ॥ समुत्सृजतितत्पापंजीर्णत्वचमिवोरगः ६९ सागरान्सरितःशैलान्काननानिचसर्वशः ॥ सर्वमेतन्नरःशक्रददातिवसुधांददत् ७० तडागान्युदपानानिस्रोतांसि चसरांसिच ॥ स्नेहान्सर्वरसांश्चैवददातिवसुधांददत् ७१ ओषधीर्वीर्यसंपन्नानगान्पुष्पफलान्वितान् ॥ काननोपलशैलांश्चददातिवसुधांददत् ७२ अग्निष्टोमप्रभृतिभिरिष्टाचस्वाप्तदक्षिणैः ॥ नतत्फलमवाप्नोतिभूमिदानाद्यदभुते ७३ दातादशानुगृह्णातिदशहन्ति तथाक्षिपन् ॥ पूर्वदत्तांहरन्भूमिनरकायोपगच्छति ७४

नददाति प्रतिश्रुत्य दत्वाऽपि च हरेत्तु यः ॥ सबद्धो वारुणैः पाशैस्तप्यते मृत्युशसनात् ७५ आहिताग्निं सदा यज्ञं कृशवृत्तिं प्रियातिथिम् ॥ ये भजन्ति द्विजश्रेष्ठं नोपसर्पे
तितेयमम् ७६ ब्राह्मणेष्वनृणां भूतः पार्थिवः स्यात्पुरंदर ॥ इतरेषां तु वर्णानां तारयेत्कृशदुर्बलान् ७७ नाच्छिद्यात्स्पर्शितां भूमिं परेण त्रिदशाधिप ॥ ब्राह्मणस्य
सुरश्रेष्ठकृशवृत्तेः कदाचन ७८ यथाऽशुपतितं तेषां दीनानामथ सीदताम् ॥ ब्राह्मणानां हते क्षेत्रे हन्यान्निपुरुषकुलम् ७९ भूमिपालं च्युतराश्राद्यस्तु संस्थापयेन्नरः ॥
तस्य वासः सहस्राक्षनाकपृष्ठे महीयते ८० इक्षुभिः संततां भूमिं यवगोधूमशालिनीम् ॥ गोश्ववाहनपूर्णां वा बाहुवीर्यादुपार्जिताम् ८१ निधिगर्भाददहू मिंसर्वत्न
परिच्छदाम् ॥ अक्षयल्लभते लोकान् भूमि सत्रं हितस्य तत् ८२ विधूय कलुषं सर्वं विरजाः संमतः सताम् ॥ लोके महीयते सद्भिर्यो ददाति वसुधराम् ८३ यथाऽप्सु
पतितः शक्रतैलविंदुर्विसर्पति ॥ तथा भूमि कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्धते ८४ ये रणाग्ने महीपालाः शूराः समिति शोभनाः ॥ वध्यंतेऽभिमुखाः शक्रब्रह्मलोकं व्रजन्ति ते
८५ नृत्यगीतपरानार्यो दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठन्ति देवेंद्र तथा भूमिप्रदं दिवि ८६ मोदते च सुखं स्वर्गे देवगंधर्वपूजितः ॥ यो ददाति महीं सम्यग्विधिनेह
द्विजातये ८७ शतमप्सरसश्चैव दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठन्ति देवेंद्र ब्रह्मलोके धराप्रदम् ८८ उपतिष्ठन्ति पुण्यानि सदा भूमिप्रदं नरम् ॥ शंखभद्रासनं छत्रं
वराश्वावरवाहनम् ८९ भूमिप्रदानात्पुष्पाणि हिरण्यनिचयास्तथा ॥ आज्ञासदाऽप्रतिहता जयशब्दावसूनि च ९० भूमिदानस्य पुण्यानि फलं स्वर्गः पुरंदर ॥
हिरण्यपुष्पाश्चौषध्यः कुशकांचनशाद्वलाः ९१ अमृतप्रसवां भूमिं प्राप्नोति पुरुषोददत् ॥ नास्ति भूमि स मदानं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ नास्ति सत्यसमो धर्मो ना
स्ति दानसमो निधिः ९२ एतदांगिरसाच्छ्रुत्वा वासवो वसुधामिमाम् ॥ वसुरत्नसमाकीर्णा ददावांगिरसेतदा ९३ यद्दं श्रावयेच्छास्त्रे भूमिदानस्य संभवम् ॥ न त
स्य रक्षसां भागो नासुराणां भवत्युत ९४ अक्षयंच भवेदत्तं पितृभ्यस्तन्न संशयः ॥ तस्माच्छास्त्रे विदं विद्वानभुंजतः श्रावयेद्विजान् ९५ इत्येतत्सर्वदानानां श्रेष्ठमुक्तं
वानघ ॥ मया भरतशार्दूलकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ९६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासननिके पर्वणि दानधर्मे देवेंद्र ब्रह्मस्थातिसंवादो द्विषष्टि
तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानि दानानि लोकेऽस्मिन् दातुं कामो महीपतिः ॥ गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो दद्याद्भरतसतम १ केन तुष्यन्ति ते सद्यः
किंतुष्टाः प्रदिशन्ति च ॥ शंसमेतन्महाबाहो फलं पुण्यकृतं महत् २ दत्तं किं फलवद्वा जनिहलोके परत्र च ॥ भवतः श्रोतुमिच्छामि तन्मे विस्तरतो वद ३ ॥ भीष्म उवाच ॥
इममर्थं पुराष्टो नारदो देवदर्शनः ॥ यदुक्तवानसौ वाक्यं तन्मे निगदतः शृणु ४ ॥ नारद उवाच ॥ अन्नमेव प्रशंसन्ति देवाः ऋषिगणास्तथा ॥ लोकतंत्रां हि संज्ञाश्च सर्व
मन्त्रे प्रतिष्ठितं ५ अन्नेन सदृशं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ तस्मादन्नं विशेषेण दातुमिच्छन्ति मानवाः ६ ॥ भारतभावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

अन्नमूर्जस्करं लोके प्राणाश्चान्ने प्रतिष्ठिताः ॥ अन्नेन धार्यते सर्वं विश्वं जगदिदं प्रभो ७ अन्नाद्ब्रह्मस्थालोकेऽस्मिन् न भिक्षवस्तापसास्तथा ॥ अन्नाद्भवंति वै प्राणाः प्रत्यक्षं
नात्र संशयः ८ कुटुंबिने सीदते च ब्राह्मणाय महात्मने ॥ दातव्यं भिक्षवे चान्नमात्मनो भूतिमिच्छता ९ ब्राह्मणाय भिक्षुपाययो दद्यादन्नमर्थिने ॥ विदधाति निधिं श्रे
ष्ठं पारलौकिकमात्मनः १० श्रांतमध्वनिर्वर्ततं वृद्धमर्हमुपस्थितम् ॥ अर्चयेद्भूतिमन्विच्छन्नृहस्थो गृहमागतम् ११ क्रोधमुत्पतितं हित्वा सुशीलो वीतमत्सरः ॥
अन्नदः प्राप्नुते राजन् दिवि चेह चयः सुखम् १२ नावमन्येदभिगतं न प्रणुद्यात्कदाचन ॥ अपि श्वपाकेऽपि निवानदानं विप्रणश्यति १३ यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनि
वर्तते ॥ आर्ताया हृष्टपूर्वाय समहर्द्धर्मभाषुयात् १४ पितृन् देवानृषीन् विप्रानतिथींश्च जनाधिप ॥ योनरः प्रीणयत्यन्नैस्तस्य पुण्यफलं महत् १५ कृत्वाऽतिपातकं कर्म
यो दद्यादन्नमर्थिने ॥ ब्राह्मणाय विशेषेण सपापेन मुह्यते १६ ब्राह्मणेष्वक्षयं दानमन्नं शूद्रे महाफलम् ॥ अन्नदानं हि शूद्रे च ब्राह्मणे च विशिष्यते १७ न पृच्छेद्गो
त्रचरणं स्वाध्यायं देशमेव च ॥ भिक्षितो ब्राह्मणेनेह दद्यादन्नं प्रयाचितः १८ अन्नदस्यान्नवृक्षाश्च सर्वकामफलप्रदाः ॥ भवंति चेह चामुन्नपतेर्नात्र संशयः १९ आ
शंसन्ते हि पितरः सुवृष्टि मवकर्षकाः ॥ अस्माकमपि पुत्रो वा पौत्रो वा न्नं प्रदास्यति २० ब्राह्मणो हि महहूतं स्वयं देहीति याचति ॥ अकामो वासकामो वा दत्वा पुण्यम्
वाप्नुयात् २१ ब्राह्मणः सर्वभूतानामतिथिः प्रसृता ग्रभुक् ॥ विप्राय दधि गच्छन्ति भिक्षमाणा गृहंसदा २२ सत्कृताश्च निर्वर्तन्ते तदतिप्रवर्धते ॥ महाभागे कु
ले प्रेत्य जन्म चाप्नोति भारत २३ दत्वा त्वन्नं रोलोके तथा स्थानमनुत्तमम् ॥ नित्यं मिष्टान्नदायी तु स्वर्गे वसति सत्कृतः २४ अन्नं प्राणानराणां हि सर्वमन्ने प्रतिष्ठि
तम् ॥ अन्नदः पशुमान् पुत्रीधनवान्नभोगवानपि २५ प्राणवांश्चातिभवति रूपवांश्च तथानृप ॥ अन्नदः प्राणदो लोके सर्वदा प्रोच्यते तु सः २६ अन्नं हि दत्वाऽति
थये ब्राह्मणाय यथाविधि ॥ प्रदाता सुखमाप्नोति दैवतैश्चापि पूज्यते २७ ब्राह्मणो हि महहूतं क्षेत्रभूतं युधिष्ठिर ॥ उप्येतत्त्रयद्वीजं तद्विपुण्यफलं महत् २८ प्र
त्यक्षं प्रीतिजननं भोक्तुं दातुं भवत्युत ॥ सर्वाण्यन्यानि दानानि परोक्षफलवन्त्युत २९ अन्नाद्विप्रसंवांति रतिरन्नाद्विभारत ॥ धर्मार्थावन्नतो विद्धि रोगनाशं त
थाऽन्नतः ३० अन्नं ह्यमृतमित्याह पुरा कल्पे प्रजापतिः ॥ अन्नं भुवं दिवं च सर्वमन्ने प्रतिष्ठितम् ३१ अन्नप्रणाशेऽभिद्यंते शरीरे पंचधा तवः ॥ बलं बलवतोऽपीह
प्रणश्यत्यन्नहानितः ३२ आवाहाश्च विवाहाश्च यज्ञाश्चान्नमृते तथा ॥ निर्वर्तते नरश्रेष्ठ ब्रह्मचात्रप्रलीयते ३३ अन्नतः सर्वमेतद्विय किंचित्स्थाणुजंगमम् ॥ त्रिषु
लोकेषु धर्मार्थमन्नं देयमतो बुधैः ३४ अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजो यशांसि च ॥ कीर्तिश्च वर्धते शश्च त्रिषु लोकेषु पार्थिव ३५ मघेऽर्ध्वं सन्निधत्ते प्राणानां पवनः पतिः ॥
तच्च मेघगतं वारिशक्रो वर्षति भारत ३६ आदत्ते च रसान्भौमानादित्यः स्वर्गमस्तिभिः ॥ वायुरादित्यतस्तांश्च रसान् देवः प्रवर्षति ३७

॥ ७९ ॥

तद्यदामेघतोवारिपतितं भवति क्षितौ ॥ तदा वसुमती देवी स्निग्धा भवति भारत ३८ ततः सस्यानि रोहंति येन वर्तयते जगत् ॥ मांसमेदोऽस्थिशुक्राणां प्रादुर्भाव
स्ततः पुनः ३९ संभवति ततः शुक्रात्प्राणिनः पृथिवीपते ॥ अग्नीषोमौ हितश्चुक्रं सृजतः पुष्पतश्च ह ४० एवमन्नाद्विमूर्यश्च पवनः शुक्रमेव च ॥ एक एव स्मृतो
राशिस्ततो भूतानि जज्ञिरे ४१ प्राणान्ददाति भूतानां तेजश्च भरतर्षभ ॥ गृहमभ्यागतायाथ यो दद्यादन्नमर्थिने ४२ ॥ भीष्म उवाच ॥ नारदे नैव मुक्तो
ऽहमदामन्नं सदानुप ॥ अनसूयुस्त्वमप्यन्नं तस्माद्देहि गतज्वरः ४३ दत्त्वाऽन्नं विधिवद्वाजन्विप्रेभ्यस्त्वमिति प्रभो ॥ यथा वदनु रूपेभ्यस्ततः स्वर्गमवाप्स्यसि
४४ अन्नदानां हि ये लोकास्तां स्त्वं शृणु जनाधिप ॥ भवनानि प्रकाशंते दिवितेषां महात्मनाम् ४५ तारासंस्थानिरूपाणि नानास्तंभान्वितानि च ॥ चंद्रमंडल
शुभ्राणि किंकिणीजालवंति च ४६ तरुणादित्यवर्णानि स्थावराणि चराणि च ॥ अनेकशतभौमानि सातर्जलचराणि च ४७ वैदूर्यार्कप्रकाशानि रौप्यरुक्म
मयानि च ॥ सर्वकामफलाश्चापि वृक्षा भवनसंस्थिताः ४८ वाप्योवीथ्यः सभाः कूपादीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ घोषवंति च यानानि युक्तान्यथ सहस्रशः ४९ भ
क्ष्यभोज्यमयाः शैलावासां स्याभरणानि च ॥ क्षीरं स्रवंति सरितस्तथा चैवान्नपर्वताः ५० प्रासादाः पांडुराभ्राभाः शय्याश्च कांचनोज्ज्वलाः ॥ तान्यन्नदाः प्रपद्यंते
तस्मादन्नप्रदो भव ५१ एते लोकाः पुण्यकृता अन्नदानां महात्मनाम् ॥ तस्मादन्नं प्रयत्नेन दातव्यं मानवैर्भुवि ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास
निके प० दानधर्मे अन्नदानप्रशंसायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे भवतो वाक्यमन्नदानस्य यो विधिः ॥ नक्षत्रयोगस्येदानीं दा
नकल्पं ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ देवक्याश्चैव संवादं महर्षे नरदस्य च २ द्वारकामनुसंप्राप्तं नारदं देवदर्शनम् ॥
पप्रच्छेदं वचः प्रश्नं देवकीधर्मदर्शनम् ३ तस्याः संपृच्छमानाया देवार्षिर्नरदस्ततः ॥ आचष्ट विधिवत्सर्वतश्च कृणुष्वविशंपते ४ ॥ नारद उवाच ॥ कृतिकासु
महाभागे पायसेन ससर्पिषा ॥ संतर्प्य ब्राह्मणान्सार्धं लोकानां प्रोत्यनुत्तमान् ५ रोहिण्यां प्रमृतैर्मर्गैर्मसैरेन ससर्पिषा ॥ पयोन्नपानं दातव्यमनृणार्थं द्विजातये ६
दोग्ध्रीं दत्त्वा सवत्सां तु नक्षत्रे सोमदैवते ॥ गच्छंति मानुषा लोकास्वर्गलोकमनुत्तमं ७ आर्द्रायां कृसरं दत्त्वा तिलमिश्रमुपोषितः ॥ नरस्तरति दुर्गाणि क्षुरधारांश्च पर्वतान् ८
पूपान् पुनर्वसौ दत्त्वा तथैवान्नानि शोभने ॥ यशस्वी रूपसंपन्नो बह्वज्ज्वालायते कुले ९ पुष्येण कनकं दत्त्वा कृतं वाऽकृतमेव च ॥ अनालोकेषु लोकेषु सोमवत्सविराजते १० आ
श्लेषायां तु योरूप्यमृषभं वा प्रयच्छति ॥ स सर्वभयनिर्मुक्तः संभवानधितिष्ठति ११ मघासु तिलपूर्णानि वर्धमानानि मानवः ॥ प्रदाय पुत्रपशुमानि ह प्रेत्य च मोदते १२

१ । २ । ३ । ४ । ५ । मर्गैर्मर्गसंबन्धिभिः ६ सौम्यनक्षत्रे मृगशिरसि ७ । ८ पूषा नृपिष्टमयान् घृतपाचितपिंडान् ९ अनालोकेषु मालोकांतरवर्जितेषु स्वयंप्रकाशेष्वित्यर्थः १० । ११ । १२

फाणितं गोरसविकारः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ प्रातर्गोषाण्यादिषिधानवर्गिणं चतुर्लक्षं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ उदमं यं उदकुंभमुक्तं स कुविकारं २६ । २७ । २८

फल्गुनी पूर्वसमये ब्राह्मणानामुपोषितः ॥ भक्ष्यान् फाणितसंयुक्तान् दत्त्वा सौभाग्यमृच्छति १३ घृतक्षीरसमायुक्तं विधिवत्षष्टिकौदनम् ॥ उत्तराविषये दत्त्वा स्व
र्गलोके महीयते १४ यद्यत्प्रदीयते दानमुत्तराविषये नरैः ॥ महाफलमर्नतं तद्भवतीति विनिश्चयः १५ हस्ते हस्तिरथं दत्त्वा चतुर्थ्युक्तमुपोषितः ॥ प्राप्नोति परमं लो
कान् पुण्यकामसमन्वितान् १६ चित्रायां वृषभं दत्त्वा पुण्यगंधांश्च भारत ॥ चरंत्यप्सरसां लोके रमंते नंदने तथा १७ स्वात्यामथ धनं दत्त्वा यदिष्टतममात्मनः ॥
प्राप्नोति लोकान्सुमानि ह चैव महद्यशः १८ विशाखायामनृहं धेनुं दत्त्वा च दुग्धदाम् ॥ संप्राप्तं च शकटं सधान्यं वस्त्रं संयुतम् १९ पितृन् देवांश्च प्रीणाति
प्रेत्य चान्त्यमश्रुते ॥ न च दुर्गाण्यवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति २० दत्त्वा यथा कं विप्रेभ्यो वृत्तिमिष्टां सर्वदाति ॥ नरकादींश्च संक्लेशान् प्राप्नोतीति विनिश्चयः २१
अनुराधासु प्रावारं वरात्रं समुपोषितः ॥ दत्त्वा युगशतं चापिनरः स्वर्गे महीयते २२ कालशाकं तु विप्रेभ्यो दत्त्वा मर्त्यैः समूलकम् ॥ ज्येष्ठायां वृद्धिं मिष्टां वै गति
मिष्टां गच्छति २३ मूले मूलफलं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ॥ पितृन् प्रीणयते चापि गतिमिष्टां च गच्छति २४ अथ पूर्वास्वषाढासु दधिपात्राण्युपोषितः ॥
कुलघृतोपसंपन्ने ब्राह्मणे वेदपारगे २५ पुरुषो जायते प्रेत्य कुले सुबहुगोधने ॥ उदमं यं ससर्पिष्कं प्रभूतमधिफाणितम् २६ दत्त्वा उत्तरास्वषाढासु सर्वकामा
नवाप्नुयात् ॥ दुग्धं त्वभिजिते योगे दत्त्वा मधुघृतं हृतम् ॥ धर्मनित्यो मनीषिभ्यः स्वर्गलोके महीयते २७ श्रवणे कंबलं दत्त्वा वस्त्रांतरितमेव वा ॥ श्वेतेन यज्ञति
यानेन स्वर्गलोकान् संवृतान् २८ गोप्रयुक्तं घनिष्ठासु यानं दत्त्वा समाहितः ॥ वस्त्राशिघनं सद्यः प्रेत्य राज्यं प्रपद्यते २९ गंधाच्छतभिषायोगे दत्त्वा सागुरुचंदनान् ॥
प्राप्नोत्यप्सरसां संधान् प्रेत्य गंधांश्च शाश्वतान् ३० पूर्वाभाद्रपदायोगे राजमाषान् प्रदाय तु ॥ सर्वभक्षफलोपेतः स वै प्रेत्य सुखी भवेत् ३१ जौरभ्रमुत्तरायोगे यस्तु मां
संप्रयच्छति ॥ स पितृन् प्रीणयति वै प्रेत्य चान्त्यमश्रुते ३२ कांस्योपदोहनाधेनुं रेवत्यां यः प्रयच्छति ॥ सांप्रेत्य कामानादाय दातारमुपतिष्ठति ३३ रथमथ
समायुक्तं दत्त्वाऽश्विन्यां नरोत्तमः ॥ हस्त्यश्च रथसंपन्नो बर्चस्वी जायते कुले ३४ भरणीषु द्विजातिभ्यस्ति लघेनुं प्रदाय वै ॥ गाः सुप्रभूताः प्राप्नोति नरः प्रेत्य यशस्त
था ३५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येष लक्षणोद्देशः प्रोक्तो नक्षत्रयोगतः ॥ देवक्या नारदेन हसास्तुषाम्योऽब्रवीदिदम् ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि
आनुशासनिके० दानधर्मे नक्षत्रयोगदानं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वान् कामान् प्रयच्छंति ये प्रयच्छंति कांचनम् ॥
इत्येवं भगवान्निःपिता महसुतोऽब्रवीत् १ पवित्रमथ चायुष्यं पितृणामक्षयंचतत् ॥ सुवर्णमनुजैरेण हरिश्चंद्रेण कीर्तितम् २

२९ । ३० । ३१ उरन्नः पशुविशेषः अजो वा ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ सर्वानिति १ । २

पानीयं परमंदानं दानानां मनुरब्रवीत् ॥ तस्मात्कृपांश्चवापीश्वतडागानि च खानयेत् ३ अर्धपापस्य हरति पुरुषस्येह कर्मणः ॥ कूपः प्रवृत्तपानीयः सुप्रवृत्तश्च नि
त्यशः ४ सर्वतारयते वंशं यस्य स्वाते जलाशये ॥ गावः पिबंति विप्राश्च साधवश्च नराः सदा ५ निदाघकाले पानीयं यस्य तिष्ठत्यवारितम् ॥ सदुर्गं विषमं कृत्स्नं कदा
चिदवाप्नुते ६ बृहस्पतेर्भगवतः पूष्णश्चैव भगवस्य च ॥ अश्विनोश्चैव वहेश्च प्रीतिर्भवति सर्पिषा ७ परमं भेषजं हेतयज्ञानामेतदुत्तमम् ॥ रसानामुत्तमं चैतत्फलानां चैत
दुत्तमम् ८ फलकामो यशस्कामः पुष्टिकामश्च नित्यदा ॥ घृतं दद्याद्द्विजातिभ्यः पुरुषः शुचिरात्मवान् ९ घृतं मासे आश्वयुजि विप्रेभ्यो यः प्रयच्छति ॥ तस्मै प्रयच्छ
तोरूपं प्रीतौ देवा विहाश्विनौ १० पायसं सर्पिषामिश्रं द्विजेभ्यो यः प्रयच्छति ॥ गृहंतस्य नरक्षां सिधर्षयंतिकदाचन ११ पिपासयानम्रियते सोपच्छंदश्च जायते ॥
न प्राप्तुयाच्च व्यसनं करकान्यः प्रयच्छति १२ प्रयतो ब्राह्मणाग्रेयः श्रद्धया परयायुतः ॥ उपस्पर्शनं षड्भागं लभते पुरुषः सदा १३ यः साधनार्थं काष्ठानि ब्राह्मणेभ्यः
प्रयच्छति ॥ प्रतापनार्थं राजेन्द्रवृत्तवज्रः सदानरः १४ सिद्धं च त्र्यर्थाः सदा तस्य कार्याणि विविधानि च ॥ उपर्युपरिशृणां वपुषा दीप्यते च सः १५ भगवांश्चापि सं
प्रीतो वह्निर्भवति नित्यशः ॥ न तंत्यजं तिष्यश्वः संग्रामे च जयत्यपि १६ पुत्राच्छ्रियं च लभते यः श्चत्रं संप्रयच्छति ॥ न च क्षुर्व्याधिलभते यज्ञभागमथाश्रुते १७
निदाघकाले वर्षे वा यश्छत्रं संप्रयच्छति ॥ नास्य कश्चिन्मनो दाहः कदाचिदपि जायते १८ कच्छ्रात्स विषमाश्चैव क्षिप्रं मोक्षमवाप्नुते ॥ प्रदानं सर्वदानानां शकटस्य विशां
पते ॥ एवमाह महाभागः शांडिल्यो भगवानृषिः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दह्यमानाय विप्राय यः प्रयच्छत्युपानहौ ॥ यत्फलं तस्य भवति तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ उपानहौ प्रयच्छेद्यो ब्राह्मणेभ्यः समा
हितः ॥ मर्दते कंटकान्सर्वान्विषमानि स्तरत्यपि २ सशृणामुपरि च संतिष्ठति युधिष्ठिर ॥ यानं चाश्वतरीयुक्तं तस्य शुभं विशांपते ३ उपतिष्ठति कौंतेय रौप्यकांच
न भूषितम् ॥ शकटं दम्यसंयुक्तं दत्तं भवति चैव हि ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्फलं तिलदाने च भूमिदाने च कीर्तितम् ॥ गोदाने चान्नदाने च भूयस्तद्ब्रूहि कौरव ५
॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्व मम कौंतेय तिलदानस्य यत्फलम् ॥ निशम्य च यथान्यायं प्रयच्छ कुरुसत्तम ६ पितॄणां परमं भोज्यं तिलाः सृष्टाः स्वयं भुवा ॥ तिलदानेन
वै तस्मात्पितृपक्षः प्रमोदते ७ माघमासे तिलान्यस्तु ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ॥ सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं स न पश्यति ८ सर्वसत्रैश्च यजेते यस्ति लैर्यजेते पितॄन् ॥ न चा
कामेन दातव्यं तिलश्राद्धं कदाचन ९ महर्षेः कश्यपस्यैते शत्रेभ्यः प्रसृतास्ति लाः ॥ ततो दिव्यं गता भावं प्रदानेषु तिलाः प्रभोः १०

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीये पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ दह्यमानायेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ इमं हिमवत्सन्निहितम् १३।१४ हिमवति हिमवत्समीपे कुरुक्षेत्रे येषां कुक्षेत्रं वेदिरासीदिति श्रुतेः १५।१६।१७।१८ प्रतिश्रयो वा सार्थस्य लं १९

पौष्टिकारूपदाश्चैव तथा पापविनाशनाः ॥ तस्मात्सर्वप्रदानेभ्यस्ति लदानं विशिष्यते ११ आपस्तंबश्च मेधावीशं च श्रुति लिखितस्तथा ॥ महर्षिर्गौतमश्चापि ति
लदानैर्दिव्यं गताः १२ तिलहोमरता विप्राः सर्वे संयतमैथुनाः ॥ समागव्येन हविषा प्रवृत्तिषु च संस्थिताः १३ सर्वेषामिति दानानां तिलदानं विशिष्यते ॥ अक्षयं
सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते १४ उच्छिन्ने तु पुराहव्ये कुशिकर्षिः परंतपः ॥ तिलैरग्नित्रयं हुत्वा प्राप्तवान् गतिमुत्तमाम् १५ इति प्रोक्तं कुरुक्षेत्रे तिलदानमनु
त्तमम् ॥ विधानं येन विधिना तिलानामिह शस्यते १६ अत ऊर्ध्वं भिबोधेदं देवानां यष्टुमिच्छताम् ॥ समागमे महाराज ब्राह्मणा वै स्वयं भुवा १७ देवाः समेत्य ब्र
ह्माणं भूमिभागे यियक्षवः ॥ शुभं देशमयाचंत यजेम इति पार्थिव १८ ॥ देवा ऊचुः ॥ भगवंस्त्वं प्रभुर्भूमेः सर्वस्य त्रिदिवस्य च ॥ यजे माहि महाभाग यज्ञं भवदनुज्ञया
१९ नाननुज्ञात भूमिर्हियज्ञस्य फलमश्रुते ॥ त्वं हि सर्वस्य जगतः स्थावरस्य चरस्य च २० प्रभुर्भवासितस्मात्त्वं समनुज्ञातुमर्हसि ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ददानि मे दिनीभागं भ
वद्भयोऽहं सुरर्षभाः २१ यस्मिन्देशे करिष्यध्वं यज्ञान्काश्यप नंदनाः ॥ देवा ऊचुः ॥ भगवन्कृतकार्याः स्मयक्ष्महे स्वात्तदक्षिणैः २२ इमं तु देशं मुनयः पर्युपासंति
नित्यदा ॥ ततोऽगस्त्यश्च कण्वश्च भृगुरत्रिर्वृषाकपिः २३ असितो देव लश्चैव देव यज्ञमुपागमन् ॥ ततो देवामहात्मान ईजिरे यज्ञमच्युतम् २४ तथा समापयामा
सुर्यथा कालं सुरर्षभाः ॥ तदष्टयज्ञास्त्रिदशा हिमवत्यचलोत्तमे २५ षष्ठमं शंक्रतोस्तस्य भूमिदानं प्रचक्रिरे ॥ प्रादेशमात्रं भूमेस्तु यो दद्यादनुपस्कृतम् २६ न सो
दति सकृच्छ्रेषु न च दुर्गाण्यवाप्नुते ॥ शीतवाता तपसहां गृहभूमिं सुसंस्कृताम् २७ प्रदाय सुरलोकस्थः पुण्यांतेऽपि न चाल्यते ॥ मुदितो वसति प्राज्ञः शक्रेण सह पा
र्थिव २८ प्रतिश्रय प्रदानाच्च सोऽपि स्वर्गं महीयते ॥ अध्यापककुले जातः श्रोत्रियो नियतैर्द्रियः २९ गृहे यस्य वसेत्तुष्टः प्रधानं लोकमश्रुते ॥ तथा गवार्थं शरणं शी
तवर्षसहं दृढम् ३० आसत्तमं तारयति कुलं भरतसत्तम ॥ क्षेत्रभूमिं ददच्छेकेशु भांश्रियमवाप्नुयात् ३१ रत्नभूमिं प्रदद्यात्कुलवंशं प्रवर्धयेत् ॥ न चोषरां न निर्दग्धां न
हीदद्यात्कथंचन ३२ नश्मशानपरीतां च न च पापनिषेविताम् ॥ पारक्ये भूमिदेशे तु पितॄणां निर्वपेत्तु यः ३३ तद्भूमिं वापि पितृभिः श्राद्धकर्मविहन्यते ॥ तस्मा
त्क्रीत्वामहीदद्यात्स्वल्पामपि विचक्षणः ३४ पिंडः पितृभ्यो दत्तो वै तस्यां भवति शाश्वतः ॥ अटवीपर्वताश्चैव नद्यस्तीर्थानि यानि च ३५ सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न हि
तत्र परिग्रहः ॥ इत्येतद्भूमिदानस्य फलमुक्तं विशांपते ३६ अतः परं तु गोदानं कीर्तयिष्यामि तेऽनघ ॥ गावोऽधिकास्तपस्विभ्यो यस्मात्सर्वेभ्य एव च ३७ तस्मान्महे
श्वरो देवस्तपस्ताभिः सहा स्थितः ॥ ब्राह्मे लोके वसंत्येताः सोमेन सह भारत ३८ यांतां ब्रह्मर्षयः सिद्धाः प्रार्थयंति परां गतिम् ॥ पयसा हविषा दध्ना शकृता चाथ चर्मणा ३९

प्रधानं लोकं ब्रह्मलोकं ३०।३१।३२।३३ तद्भूमिं परकीयां भूमिं वा यो निर्वपेत् पितृभिः पितृभ्यो दद्यात्तर्हितं च्छ्राद्धं तद्भूमिदानाख्यं कर्म चोभयं निहन्यते वृथा भवति ३४ तस्यां क्रीतायां ३५।३६।३७।३८।३९

अस्थिभिश्चोपकुर्वीतेशृंगैर्वालेष्वभारत ॥ नासांशोतातपोस्यातांसदैताः कर्मकुर्वते ४० नवर्षविषयवापिदुःखमासाभवत्युत ॥ ब्राह्मणैः सहिताद्यातितस्मात्प्रा
 रमकंपदम् ४१ एकंगोब्राह्मणतस्मात्प्रवदंतिमनीषिणः ॥ रंतिदेवस्ययज्ञेताः पशुत्वेनोपकल्पिताः ४२ अतश्चर्मण्वतीराजन्गोचर्मभ्यः प्रवर्तिता ॥ पशुत्वा
 चविनिर्मुक्ताः प्रदानायोपकल्पिताः ४३ तादमाविप्रमुख्येभ्योयोददातिमहीपते ॥ निस्तरंदापदं कृच्छ्राविषमस्थोऽपिपार्थिव ४४ गवांसहस्रदः प्रेत्यनरकं न
 प्रपद्यते ॥ सर्वत्रविजयंचापिलभतेमनुजाधिप ४५ अमृतवैगवांक्षीरमित्याहन्निदशाधिपः ॥ तस्माद्ददातियोधेनुममृतं सप्रयच्छति ४६ अग्रोनामव्ययं ह्ये
 तद्वैम्यं वेदविदोविदुः ॥ तस्माद्ददातियोधेनुंसहोम्यंसंप्रयच्छति ४७ स्वर्गोवैमूर्तिमानेषवृषभयोगवांपतिम् ॥ विप्रेगुणयुतेदद्यात्सवैस्वर्गेमहीयते ४८ प्रा
 णवैप्राणिनामेतेप्रोच्यंतेभरतर्षभ ॥ तस्माद्ददातियोधेनुंप्राणानेषप्रयच्छति ४९ गावःशरण्याभूतानामिति वेदविदोविदुः ॥ तस्माद्ददातियोधेनुंशरणंसंप्र
 यच्छति ५० नवधार्थप्रदातव्यानकीनाशेननास्तिके ॥ गोजीविनेनदातव्यातथागौर्भरतर्षभ ५१ ददत्सतादृशानां वैनरोगापापकर्मणाम् ॥ अक्षयंनरकंया
 तीत्येवमाहुर्महर्षयः ५२ नक्तशानापवत्सांवाध्वारोगान्वितांतथा ॥ नव्यंगानपरिश्रान्तांदद्याद्वाब्राह्मणायवै ५३ दशगोसहस्रदोहिशक्रेणसहमोदते ॥ अक्ष
 योल्लभतेलोकान्नरःशतसहस्रशः ५४ इत्येतद्वोप्रदानंचतिलदानंचकीर्तितम् ॥ तथाभूमिप्रदानंचशृणुष्वान्नेचभारत ५५ अन्नदानंप्रधानांहिकौतैयपारिचक्षते ॥
 अन्नस्यहिप्रदानेनरंतिदेवोदिवंगतः ५६ श्रान्तायक्षुधितायात्रयः प्रयच्छतिभूमिप ॥ स्वायंभुवंमहत्स्थानंसगच्छतिनराधिप ५७ नहिरण्यैर्नवासोभिर्नान्य
 दानेनभारत ॥ प्राप्नुवंतिनराःश्रेयोयथाह्यन्नप्रदाःप्रभो ५८ अन्नं वैप्रथमंद्रव्यमन्नंश्रीश्चपरामता ॥ अन्नात्प्राणःप्रभवतितेजोवीर्यंबलंतथा ५९ सद्योददाति
 यश्चान्नंसदैकाग्रमनानरः ॥ नसदुर्गाण्यवाप्नोतीत्येवमाहपराशरः ६० अर्चयित्वायथान्यायं देवेभ्योऽन्नं निवेदयेत् ॥ यदन्नाहिनराराजंस्तदन्नास्तस्यदेवताः
 ६१ कौमुदेशुल्लपक्षेतुयोऽन्नदानं करोत्युत ॥ ससंतरतिदुर्गाणिप्रेत्यचानंत्यमश्नुते ६२ अभुक्त्वाऽतिथयेचान्नंप्रयच्छेद्यःसमाहितः ॥ सवैब्रह्मविदालोकान्प्राप्नुया
 द्भरतर्षभ ६३ सुकृच्छ्रामाप्रदंप्राप्तश्चान्नदःपुरुषस्तरेत् ॥ पापंतरतिचैवेहदुष्कृतंचापकर्षति ६४ इत्येतदन्नदानस्यतिलदानस्यचैवह ॥ भूमिदानस्यचफलं
 गोदानस्यचकीर्तितम् ६५ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेष्वष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं
 दानफलं तातयत्त्वयापरिकीर्तितम् ॥ अन्नदानं विशेषेण प्रशस्तमिहभारत १ पानीयदानमेवैतत्कथंचेहमहाफलम् ॥ इत्येतच्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण पितामह २
 ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावर्षीषेष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ अतमिति १ । १

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० नीरजातेनजलोद्भवेनधान्यादिना ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये

॥ भीष्म उवाच ॥ हंततेवर्तयिष्यामियथावद्भरतर्षभ ॥ गदतस्तन्ममाद्येहशृणुसत्यपराक्रम ३ पानीयदानात्प्रभृतिसर्ववक्ष्यामितेऽनघ ॥ यदन्नं यच्च पानीयं संप्रदा
 याश्रुतेनरः ४ नतस्मात्परमंदानं किंचिदस्तीति मे मनः ॥ अन्नात्प्राणमृतस्तातप्रवर्ततेहिसर्वशः ५ तस्मादन्नं परं लोके सर्वलोकेषु कथ्यते ॥ अन्नाद्बलंच तेजश्च प्रा
 णिर्नावर्धते सदा ६ अन्नदानमतस्तस्माच्छ्रेष्ठमाहप्रजापतिः ॥ सावित्र्याह्यपिकौतैयश्रुतं तेवचनं शुभम् ७ यतश्चयद्यथाचैव देवसन्नेमहामते ॥ अन्नेदत्तेनरेण ह प्राणा
 क्ता भवंत्युत ८ प्राणदानाद्विपरमं न दानमिह विद्यते ॥ श्रुतंहितेमहाबाहोलोमशस्यापितद्वचः ९ प्राणान्दत्त्वा कपोताय यत्प्राप्तं शिबिनापुरा ॥ तांगतिलभतेद
 त्वाद्विजस्यान्नं विशांपते १० तस्माद्विशिष्टांगच्छंति प्राणदा इति नः श्रुतम् ॥ अन्नं वापि प्रभवति पानीयात्कुरुसतम् ॥ नीरजातेन हिविना न किंचित्संप्रवर्तते ११ नी
 रजातश्च भगवान्सोमो ग्रहणेश्वरः ॥ अमृतंच सुधाचैव सुधाचैवामृतंतथा १२ अन्नौषध्यो महाराज वीरुधश्च जलोद्भवाः ॥ यतः प्राणभृतां प्राणाः संभवन्ति विशांपते
 १३ देवानाममृतं ह्यन्नं नागानांच सुधा तथा ॥ पितृणांच स्ववाप्नोक्ता पशूनांचापि वीरुधः १४ अन्नमेवमनुष्याणां प्राणानाहुर्मनीषिणः ॥ तच्च सर्वं नरव्याघ्रपानीया
 त्संप्रवर्तते १५ तस्मात्पानीयदानाद्वैनपरं विद्यते क्वचित् ॥ तच्च दद्यान्नरो नित्यं यदीच्छेत्तु मात्मनः १६ धन्यं यशस्यमायुष्यं जलदानमिहोच्यते ॥ शत्रूंश्चाप्य
 धिकौतैयसदातिष्ठतितोयदः १७ सर्वकामानवाप्नोति कीर्तिं चैव हि शाश्वती ॥ प्रेत्यचानंत्यमश्नाति पापेभ्यश्च प्रमुच्यते १८ तोयदो मनुजव्याघ्रस्वर्गं गत्वामहायुते ॥
 अक्षयान्समवाप्नोति लोकानित्यब्रवीन्मनुः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पानीयदानमहात्म्ये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः
 ॥ ६७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तिलानां कीदृशं दानमथ दीपस्य चैव हि ॥ अन्नानां वाससांचैव भूय एव ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अन्नाप्युदाहरंती ममि
 तिहासं पुरातनम् ॥ ब्राह्मणस्य च संवादं यमस्य च युधिष्ठिर २ मध्यदेशे महामग्रा मो ब्राह्मणानां बभूवह ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये यामुनस्य गिरिरेधः ३ पर्णशालेति विख्या
 तोरमणीयो नराधिप ॥ विद्वांसस्तत्र भूयिष्ठा ब्राह्मणाश्चावसंस्तथा ४ अथ प्राह यमः किंचित्पुरुषं कृष्णवाससम् ॥ रक्ताक्षमूर्ध्वरोमाणं काकजं चाक्षिनासिकम् ५ ग
 च्छत्वं ब्राह्मणग्रामंततो गत्वा तमानय ॥ अगस्त्यं गोत्रतश्चापि नाम तश्चापि शर्मिणम् ६ शमेनि विष्टं विद्वांसमध्यापकमनावृतम् ॥ माचान्यमानयेथास्त्वं सगोत्रं त
 स्य पार्श्वतः ७ सहितादृग्गुणस्तेन तुल्योऽध्ययनजन्मना ॥ अपत्येषु तथा वृत्ते समस्तेनैव धीमता ८ तमानय यथोद्दिष्टं पूजाकार्याहितस्य वै ॥ सगत्वा प्रतिकूलं तच्च
 कारय मशासनम् ९ तमाक्रम्या नयामास प्रतिषिद्धो यमेनयः ॥ तस्मै यमः समुत्थाय पूजां कृत्वा च वीर्यवान् १० प्रोवाच नीयतामेष सोऽन्य आनीयतामिति ॥
 एवमुक्ते तु वचने धर्मराजेन स द्विजः ११

इहयमलोके १२ कालस्यविहितमायुःप्रमाणंनप्राप्नोमि नजानामिकालेनाप्रवर्तितस्वामिहस्थापयितुंशक्नोमीत्यर्थः १३ ब्रूहिपृच्छ १४ । १५ । १६ निर्वर्तयति साधयति १७ । १८ आलम्बनं सर्वतःस्पर्शनमुद्वर्तनमित्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ रत्नेति तस्मैरत्नदानं कर्तव्यंयस्तान्तानि विक्रीय यज्ञं करोति एतद्विदितस्याभयं करं प्रतिग्रहवि

॥८२॥

उवाचधर्मराजानंनिर्विण्णोऽध्ययनेनै ॥ योमेकालोभवेच्छेषस्तं वसेयमिहाच्युत १२ ॥ यमउवाच ॥ नाहंकालस्यविहितंप्राप्नोमीहकथंचन ॥ योहिधर्मचरति वैतंनजानामिकेवलम् १३ गच्छविप्रत्वमद्यैवआलयंस्वमहाद्युते ॥ ब्रूहि सर्वयथास्वैरंकरवाणिकिमच्युत १४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यतत्रकृत्वासुमहत्पुण्यंस्यात्तद्वी हिमे ॥ सर्वस्यहिप्रमाणंत्वंत्रैलोक्यस्यापिसत्तम १५ ॥ यमउवाच ॥ शृणुतत्त्वेनविप्रर्षेप्रदानविधिमुत्तमम् ॥ तिलाःपरमकंदानंपुण्यंचैवेहशाश्वतम् १६ ति लाश्चसंप्रदातव्यायथाशक्तिद्विजर्षभ ॥ नित्यदानात्सर्वकामांस्तिलानिर्वर्तयंत्युत १७ तिलान्श्राद्धेप्रशंसंतिदानमेतद्वचनुत्तमम् ॥ तान्प्रयच्छस्वविप्रेभ्योविधि दृष्टेनकर्मणा १८ वैशाख्यापौर्णमास्यांतुतिलान्दद्याद्विजातिषु ॥ तिलाभक्षयितव्याश्चसदात्वालंभनंचतैः १९ कार्यसततमिच्छद्भिःश्रेयःसर्वात्मनागृहे ॥ त थाऽऽपःसर्वदादेयाःपेयाश्चैव न संशयः २० पुष्करिण्यस्तडागानिकूपांश्चैवात्रखानयेत् ॥ एतत्सुदुर्लभतरमिहलोकेद्विजोत्तम २१ आपो नित्यप्रदेयास्तेपुण्यं ह्येत दनुत्तमम् ॥ प्रपाश्चकार्यादानार्थंनित्यंतेद्विजसत्तम ॥ भुक्तेऽप्यन्नंप्रदेयंतुपानीयंवैविशेषतः २२ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तेसतदातेनयमदूतेनवैगृह्यात् ॥ नी तश्चकारयामाससर्वतद्यमशासनम् २३ नीत्वातंयमदूतोऽपिगृहीत्वाशर्मिणंतदा ॥ ययौसधर्मराजायन्यवेदयतचापितम् २४ तंधर्मराजोधर्मज्ञंपूजयित्वाप्रताप वान् ॥ कृत्वाचसंविदंतेनविससर्जयथागतम् २५ तस्यापिचयमःसर्वमुपदेशंचकारह ॥ प्रेत्यैत्यचततःसर्वचकारोक्तंयमेनतत् २६ तथाप्रशंसतेदीपान्यमःपितृ हितेप्सया ॥ तस्मादीपप्रदो नित्यं संसारयतिवैपितृन् २७ दातव्याःसततंदीपास्तस्माद्भरतसत्तम ॥ देवतानांपितृणांचचक्षुष्यंचात्मनांविभो २८ रत्नदानंचसु महत्पुण्यमुक्तंजनाधिप ॥ यस्तान्विक्रीययजतेब्राह्मणोह्यभयंकरम् २९ यद्वैददातिविप्रेभ्योब्राह्मणःप्रतिगृह्यवै ॥ उभयोःस्यात्तदक्षय्यंदातुरादातुरेवच ३० यो ददातिस्थितःस्थित्यांतादृशायप्रतिग्रहम् ॥ उभयोरक्षयंधर्मंतमनुःप्राहधर्मवित् ३१ वाससांसंप्रदानेनस्वदारनिरतोनरः ॥ सुवस्त्रश्चसुवेषश्चभवतीत्यनुशुश्रुम ३२ गावःसुवर्णंचतथातिलाश्चैवानुवर्णिताः ॥ बहुशःपुरुषव्याघ्रवेदप्रामाण्यदर्शनात् ३३ विवाहांश्चैवकुर्वीतपुत्रानुत्पादयेतच ॥ पुत्रलाभोहिक्वैरव्यसर्वलाभा द्विशिष्यते ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेयमब्राह्मणसंवादेअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भूयएवकुरुश्रेष्ठदानानांविधिमुत्तमम् ॥ कथयस्वमहाप्राज्ञभूमिदानंविशेषतः १ पृथिवीक्षत्रियोदद्याद्ब्राह्मणायेष्टिकर्मिणे ॥ विधिवत्प्रतिगृहीयान्नत्वन्योदातुमर्हति २

क्रयजदोषः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भूयइति १ इष्टिकर्मिणोयाज्ञिकाय २

३ तुल्यनामानिगोपदवाच्यानि ४ । ५ देयंदानयोग्यं परंश्रेष्ठं ६ । ७ । ८ प्रचोदनमिति गवांषलीवर्दामांकर्मसुयज्ञाद्यर्थेषुकृष्याद्यर्थेषुकर्षणादिषुवर्ततांप्रचोदनंप्रतोदेनप्रेरणंदेवैःकृतमिति नतत्रदोषइतिभावः तथापिपूर्वयज्ञार्थमेवचोदनमक्षरंश्रेयस्करम् । अन्यत्कृष्याद्यर्थेतुततःपरंवैदिककर्मणमनुप्रवृत्तमभिधेयंवाच्यंनिधमित्यर्थः तथाचस्मृतिः । हलांतं ब्रह्मवर्चसमिति । तेनमोदोदका सर्ववर्णैस्तुयच्छक्यंप्रदातुंफलकांक्षिभिः ॥ वेदेवायत्समाख्यातंतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ तुल्यनामानिदेयानित्रीणितुल्यफलानिच ॥ सर्वकामफलानीहगावःपृथ्वीसरस्वती ४ योब्रूयाच्चापिशिष्यायधर्म्यांब्राह्मीसरस्वतीम् ॥ पृथिवीगोप्रदानाभ्यांतुल्यंसफलमश्नुते ५ तथैवगाःप्रशंसंतिनतुदे यंततःपरम् ॥ सन्निकृष्टफलास्ताहिलध्वार्थाश्चयुधिष्ठिर ६ मातरःसर्वभूतानांगावःसर्वसुखप्रदाः ॥ वृद्धिमाकांक्षतानित्यंगावःकार्याःप्रदक्षिणाः ७ संता उद्यानतुपादेनगवांमध्येनचव्रजेत् ॥ मंगलायतनंदेव्यस्तस्मात्पूज्याःसदैवहि ८ प्रचोदनंदेवकृतंगवांकर्मसुवर्तताम् ॥ पूर्वमेवाक्षरंचान्यदभिधेयंततःपरम् ९ प्रचारेवानिवातेवाबुधोनोद्रेजयेतगाः ॥ दृषिताह्यभिवीक्षंत्योनरंहन्युःसर्वाधवम् १० पितृसद्भानिसततंदेवतायतनानिच ॥ पूयंतेशकृतायासांपूतंकिमधिकं ततः ११ घासमुष्टिंपरगवेदद्यात्संवत्सरंतुयः ॥ अकृत्वास्वयमाहारंव्रतंतत्सर्वकामिकम् १२ सहिपुत्रान्यशोर्थंचश्रियंचाप्यधिगच्छति ॥ नाशयत्यशुभं चैवदुःस्वप्नंचाप्यपोहति १३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ देयाःकिलक्षणागावःकाश्चापिपरिवर्जयेत् ॥ कीदृशायप्रदातव्यानदेयाःकीदृशायच १४ ॥ भीष्मउवाच ॥ असदृत्तायपापायलुब्धायानृतवादिने ॥ हव्यकव्यव्यपेतायनदेयागौःकथंचन १५ भिक्षवेबहुपुत्रायश्रोत्रियायाहिताग्रये ॥ दत्त्वादशगवांदातालोकानाप्नोत्यनु तमान् १६ यश्चैवधर्मकुरुतेतस्यधर्मफलंचयत् ॥ सर्वस्यैवांशभागदातातन्निमित्तंप्रवृत्तयः १७ यश्चैनमुत्पादयतेयश्चैनंत्रायतेभयात् ॥ यश्चास्यकुरुतेवृत्तिं सर्वेतेपितरस्त्रयः १८ कल्मषंगुरुशूषाहंतिमानोमहद्यशः ॥ अपुत्रतांत्रयःपुत्राअवृत्तिंदशधेनवः १९ वेदांतनिष्ठस्यबहुश्रुतस्यप्रज्ञानतृप्तस्यजितेंद्रियस्य ॥ शिष्टस्यदांतस्ययतस्यचैवभूतेषुनित्यंप्रियवादिनश्च २० यःक्षुद्रयाद्वैनविकर्मकुर्यान्मृदुश्चशांतोह्यतिथिप्रियश्च ॥ वृत्तिंद्विजायातिसृजेततस्मैयस्तुल्यशीलश्च सपुत्रदारः २१ शुभेपात्रेयेगुणागोप्रदानेतावान्दोषोब्राह्मणस्वापहारे ॥ सर्वावस्थं ब्राह्मणस्वापहारोदाराश्चैषांदूरतोवर्जनीयाः २२ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशा सनपर्वणि आनुशासनिकेप० दानधर्मेगोदानमा० एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रैवकीर्त्यतेसद्भिर्ब्राह्मणस्वाभिमर्शने ॥ नृगेणसुमहत्कृच्छ्रंयदवाप्तंकुरुद्रह १ निविशंत्यांपुरापार्थद्वारवत्यामितिश्रुतिः ॥ अदृश्यतमहाकूपस्तृणवीरुत्समावृतः २ प्रयत्नंतत्रकुर्वाणास्तस्मात्कू पाज्जलार्थिनः ॥ श्रमेणमहतायुक्तास्तस्मिंस्तोयेसुसंवृते ३ रिक्ताःकृष्यर्थंकर्षणंदोषावहमित्यर्थः ९ प्रचारेपलापने निवातेकठिनोपवेशने अभिवीक्षंत्योजलमलममानाः १० । ११ आहारंतदीयतक्राद्याहरणमकृत्वा १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ वेदांतनिष्ठस्यवृत्तिमतिस्तेत्युतरेणान्वयः चतुर्थ्यर्थेपठौ २० यइति ब्राह्मणोयदिक्षुद्रयाद्विकर्मकरो तितर्हि रान्नस्तत्पापमित्यर्थः २१ । २२ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ अत्रैवेति १ । २ जलार्थिनस्तस्मिन्कृत्वासंदृश्युरित्यग्निमेणान्वयः ३

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ गवामंतरमन्योन्यंतरतन्मयं अवष्ट ३० कृच्छ्रोत्सृष्टाः संकटादनिरोधात्मुक्ताः पोषणार्थं दरिद्राभारादागताः तादृशीनां पालनं प्रशस्ततरमिष्यर्थः ३१ तिस्रश्वाति त्र्यह
मन्मात्रहारो भूमिभार्या भूत्वा चतुर्थदिनमारभ्य त्र्यहमेकैकां गां दत्त्वा गोरसैर्द्वैतिकुर्यात् एवं तत्र पूर्वकंगोत्रयं दत्तं तत्र त्र्यहमणं च फलं भवतीत्यर्थः ३२ । ३३ । ३४ वृद्धे गलाने रोगिणि पथ्याशनार्थं संभ्र
भक्ष्यभोज्यमयान् शैलान्वासां शिष्यनानि च ॥ सर्वकामफलांश्चैव वृक्षान्भवनसंस्थितान् २५ नद्योवीथ्यः सभावाप्योदीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ घोषवन्ति
चयानानियुक्तान्यथ सहस्रशः २६ क्षीरस्रवैसरितो गिरिंश्च सर्पिस्तथा विमलं चापितोयम् ॥ वैवस्वतस्यानुमतांश्च देशान् दृष्टपूर्वान्सुबहून् पश्यम्
२७ सर्वान् दृष्ट्वा तदहं धर्मराजमवोचं वै प्रभविष्णुं पुराणम् ॥ क्षीरस्यैताः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्स्रोताः कस्य भोज्याः प्रदिष्टाः २८ यमोऽब्रवीद्विद्विभोज्या
स्त्वमेतायेदातारः साधवो गोरसानाम् ॥ अन्ये लोकाः शाश्वतावीतशोकैः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानाम् २९ न त्वेतासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो वि
धिश्च ॥ ज्ञात्वा देयं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतम् ३० स्वाध्यायवान्योऽतिमात्रं तपस्वी वैतानस्थो ब्राह्मणः पात्रमासाम् ॥ कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाभ्या
गताश्च द्वौ रेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ३१ तिस्रो रात्र्यस्त्वद्विरूपोऽप्यभू मौत्सागावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः प्रीताः सुप्रजाः सोपचाराख्यहंदत्त्वा गोरसैर्वर्तितव्यम्
३२ दत्त्वा धेनुं सुवर्ताकां स्यदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्ति रोमाणि भवन्ति तस्यास्तावद्वर्षाण्यश्रुते स्वर्गलोकम् ३३ तथाऽनृद्धाहं ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय
दांतं धुर्यं बलवंतं युवानम् ॥ कुलानुजीव्यं वीर्यवंतं बृहन्तं भुंक्ते लोकान्संमितान् धेनुदस्य ३४ गोषुक्षांतं गोशरण्यं कृतज्ञं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ॥ वृद्धे गलाने संभ्रमे
वामहार्थं कृष्यर्थं वा हौम्यहेतोः प्रसूत्याम् ३५ गुर्वर्थं वा बालपुष्ट्याभिषंगां वैदातुं देशकालोऽविशिष्टः ॥ अंतर्ज्ञाताः सकयज्ञानलब्धाः प्राणक्रीतानिर्जिता यौतकाश्च
३६ ॥ नाचिकेत उवाच ॥ श्रुत्वा वैवस्वतवचस्तमहं पुनरब्रुवम् ॥ अभावे गोप्रदातृणां कथं लोकान् गच्छति ३७ ततोऽब्रवीद्यमो धीमान् गोप्रदानपरांगतिम् ॥
गोप्रदानानुकल्पं तु गामृते संति गोप्रदाः ३८ अलाभे योगवां दद्यात् घृतधेनुं यतव्रतः ॥ तस्यैता घृतवाहिन्यः क्षरन्ते वत्सला इव ३९ घृतालाभे तु यो दद्यात् तिलधेनुं
यतव्रतः ॥ सदुर्गात्तारितो धेनुवाक्षीरनद्यां प्रमोदते ४० तिलालाभे तु यो दद्यात् जलधेनुं यतव्रतः ॥ सकामप्रवहांशीतान् दीप्तेतामुपाश्रुते ४१ एवमेतानि मे तत्र धर्म
राजो न्यदर्शयत् ॥ दृष्ट्वा च परमं हर्षमवाप महमच्युत ४२ निवेदयेचाहमिमं प्रियं ते क्रतुर्महानल्पधनप्रचारः ॥ प्राप्तो मया तात समत्प्रसूतः प्रपत्स्यते वेदविधिप्रवृत्तः
४३ शापो ह्ययं भवतोऽनुग्रहाय प्राप्तो मया यत्र दृष्टो यमो वै ॥ दानव्युष्टिं तत्र दृष्ट्वा महात्मनिः संदिग्धान् दानधर्माश्चरिष्ये ४४ इदं च मामब्रवीद्धर्मराजः पुनः पुनः संप्रहृष्टो
महर्षे ॥ दानेन यः प्रयतोऽभूस्तदैव विशेषतो गोप्रदानं च कुर्यात् ४५ शुद्धो ह्यर्थो नावमन्यस्व धर्मान् पात्रे देयं देशकालोपपन्ने ॥ तस्माद्वावस्ते नित्यमेव प्रदेयामा
भूच्च ते संशयः कश्चिदत्र ४६

मेदुमिक्षे महापयं ज्ञात्वा यथैव प्रसूत्यां पुत्रजन्मनि ३५ बालपुष्ट्या बालपुष्ट्याभिप्रायेण वा अंतःबहुदुग्धाः शांतेत्यादिगुणवत्त्वे
न ज्ञाताः क्रयलब्धाः ज्ञानलब्धाः प्राणव्यत्ययेन क्रीताः यौतकाः पाणिग्रहणादिकाले श्वह्वरादिभ्यः प्राप्ताः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ क्रतुः गोदानरूपः ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ प्रापणीयंगोः आहारादि ४९ गोप्रयुक्तं रथशकटादि ५० । ५१ हार्दद्वयं भक्ष्यपाणकं दूयनादिकं कर्तुं नृपतिमानुसरति ५२ । ५३ गवांसूर्यराश्मिसाम्याद्गोदः सूर्यइत्याह प्राप्येति ५४

एताः पुराह्यददन्नित्यमेव शांतात्मानो दानपथे निविष्टाः ॥ तपांस्त्युग्राण्या प्रतिशंकमानास्ते वै दानं प्रददुश्चैव शक्त्या ४७ काले च शक्त्या मत्सरं वर्जयित्वा शुद्धात्मानः
श्रद्धिनः पुण्यशीलाः ॥ दत्त्वा गावलोकममुं प्रपन्ना देदीप्यन्ते पुण्यशीलास्तु नाके ४८ एतद्दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्तं प्रापणीयं परीक्ष्य ॥ काम्याष्टम्यां वर्तितव्यं
दशाहं रसैर्गवांशकृता प्रस्रवैर्वा ४९ देववती स्याद्दृषभप्रदानैर्वेदावाप्तिर्गोयुगस्य प्रदाने ॥ तीर्थावाप्तिर्गोप्रयुक्तप्रदाने पापोत्सर्गः कपिलायाः प्रदाने ५० गामप्येकां
कपिलां संप्रदाय न्यायोपेतां कलुषाद्विप्रमुच्येत् ॥ गवां रसात्परमं नास्ति किंचिद्गवां प्रदानं सुमहद्वदन्ति ५१ गावलोकं स्तारयन्ति क्षरन्त्योगावश्चान्नं संजनयन्ति लोके ॥
यस्तं जानन्नगवां हार्दमेति सैव गंतानिरयं पापचेताः ५२ यैस्तद्वत्तं गोसहस्रं शतं वा दशार्धं वा दशवासाधुवत्सम् ॥ अप्येकावैसाधवे ब्राह्मणाय साऽस्यामुष्मिन् पुण्यतीर्था
नदीवै ५३ प्राह्यापुष्ट्या लोकसंरक्षणेन गावस्तुल्याः सूर्यपादैः पृथिव्याम् ॥ शब्दश्चैकः संनतिश्चोपभोगास्तस्माद्गोदः सूर्यइवावभाति ५४ गुरुं शिष्यो वरयेद्गो
प्रदाने सैव गंतानियतं स्वर्गमेव ॥ विधिज्ञानां सुमहान् धर्मेषु विधिं ह्याद्यं विधयः संविशन्ति ५५ इदं दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्त्वा प्रापयेथाः परीक्ष्य ॥ त्वय्या
शंसंत्य मरामानवाश्च वयं चादिप्रसूते पुण्यशीले ५६ इत्युक्तोऽहं धर्मराजं द्विजर्षे धर्मात्मानं शिरसाऽभिप्रणम्य ॥ अनुज्ञातस्तेन वैवस्वतेन प्रत्यागमं भगवत्पादमूलम्
॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासननिके प० दानधर्मे यमवाक्यं नाम एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥
उक्तं ते गोप्रदानं वै नाचिकेतमृषिप्रति ॥ माहात्म्यमपि चैवोक्तमुद्देशेन गवां प्रभो १ नृगेण च महदुःखमनुभूतं महात्मना ॥ एकापराधादज्ञानात्पितामहमहामते २
द्वारवत्यां यथा चासौ निविशं त्यांसमुद्धतः ॥ मोक्षहेतुरभूत्कृष्णस्तदप्यवधृतं मया ३ किं त्वस्ति मम संदेहो गवां लोकं प्रति प्रभो ॥ तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि गोदायत्र
वसंत्युत ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ यथाऽपृच्छत्पद्मयोनिमेतदेव शतक्रतुः ५ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥
स्वलोकवासिनां लक्ष्मीमभिभूय स्वयाऽर्चिषा ॥ गोलोकवासिनः पश्येव जतः संशयोऽत्र मे ६ कीदृशा भगवँ लोकगवांतद्ब्रूहि मेऽनघ ॥ यानावसंति दातार एतदि
च्छामि वेदितुम् ७ कीदृशाः किंफलाः किंस्वित्परमस्तत्र को गुणः ॥ कथंच पुरुषास्तत्र गच्छन्ति विगतज्वराः ८ कियत्कालं प्रदानस्य दाता च फलमश्रुते ॥ कथंबहु
विधं दानं स्यादल्पमपि वा कथम् ९ बहूनां कीदृशं दानमल्पानां वापि कीदृशम् ॥ अदत्त्वा गोप्रदाः संतिकेन वा तच्च शंसमे १०

विधिं गुर्वाराधनपरं विधयो गोदानविधयः संविशन्तीति पुण्यद्वैगुण्यमुक्तं ५५ द्विजेभ्यश्चैव निजेभ्यो न्यायलब्धं दत्त्वा समर्प्य प्रापयेथा ननु पोषणमात्रार्थं प्रापयेथा इत्यर्थः ५६ । ५७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकंठीये भारतमावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ उक्तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ पश्येव इयामि ६ । ७ को गुणः सच किंस्वित्परमः कातस्याः पराकाष्ठेत्यर्थः ८ । ९ । १०

११।१२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभाष्ये द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ योऽयमिति १। २। ३ शरीरस्यन्यासः समाधिकाले मोक्षः मरणे निर्म
कथं वा बहुदाता स्यादल्पदात्रा समः प्रभो ॥ अल्पप्रदाता बहुदः कथं स्वित्स्यादि हे श्वर ११ कीदृशी दक्षिणा चैव गोप्रदाने विशिष्यते ॥ एतत्तथ्येन भगवन्मम शंसितु
मर्हसि ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे गोप्रदानिके द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ पितामह उवाच ॥ ॥
योऽयं प्रश्नस्त्वया पृष्ठो गोप्रदानादिकारितः ॥ नास्ति प्रष्टाऽस्तिलोकेऽस्मिन्स्वतोऽन्यो हि शतक्रतो १ संति नानाविधा लोकायां स्वं शक्रन पश्यसि ॥ पश्यामिया
नहं लोकानेकपत्न्यश्च याः स्त्रियः २ कर्मभिश्चापि सुशुभैः सुव्रताः ऋषयस्तथा ॥ स शरीराहिता न्याति ब्राह्मणाः शुभबुद्धयः ३ शरीरन्यासमोक्षेण मनसानिर्मलेन च ॥
स्वप्रभूतांश्च तौ लोकान् पश्यंतीहापि सुव्रताः ४ तैतुलकाः सहस्राक्षशृणुयाद्गुणान्विताः ॥ न तत्र क्रमते कालो न जरान च पावकः ५ तथानास्त्य शुभं किंचिन्न व्याधि
स्तत्र न क्लमः ॥ यद्यच्च गावो मनसा तस्मिन्वाच्छंति वासव ६ तत्सर्वं प्राप्नुवन्ति स्म मम प्रत्यक्षदर्शनात् ॥ कामगाः कामचारिण्यः कामात्कामांश्च भुञ्जते ७ धाप्यः
सरांसि सरितो विविधानि वनानि च ॥ गृहाणि पर्वताश्चैव व्यावद्व्यं च किंचन ८ मनोज्ञं सर्वभूतेभ्यः सर्वतंत्रं प्रदृश्यते ॥ ईदृशा द्विपुला लोकान्नास्ति लोकस्तथा
विधः ९ तत्र सर्वसहाः क्षांता वत्सला गुरुवर्तिनः ॥ अहंकारैर्विरहिता यांति शक्रनरोत्तमाः १० यः सर्वमांसानि न भक्षयति पुमान्सदा भावितो धर्मयुक्तः ॥ मातापित्रो
रर्चिता सत्ययुक्तः शुश्रूषिता ब्राह्मणानामर्निधः ११ अक्रोधनो गोषु तथा द्विजेषु धर्मरतो गुरुशुश्रूषकश्च ॥ यावज्जीवं सत्यवृत्ते रतश्च दाने रतो यः क्षमी चापराधे १२
मृदुर्दातो देवपरायणश्च सर्वातिथिश्चापि तथा दयावान् ॥ ईदृगुणो मानवस्तं प्रयाति लोकं गवां शाश्वतं चाव्ययं च १३ न पारदारी पश्यति लोकमेतं न वै गुरुघ्नो न मृषा
संप्रलापी ॥ सदा प्रवादी ब्राह्मणेष्वात्तवैरो दोषैरेतैर्यश्च युक्तो दुरात्मा १४ न मित्रधुङ्गैः कृतिकः कृतघ्नः शठोऽनुजुर्धर्मविद्वेषकश्च ॥ न ब्रह्महामनसाऽपि प्रपश्येद्गवां
लोकं पुण्यकृतानि वासम् १५ एतत्ते सर्वमाख्यातं निपुणेन सुरेश्वर ॥ गोप्रदानरतानां तु फलं शृणु शतक्रतो १६ दयाद्यलब्धैर्यैर्योगाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ धर्मा
र्जितान्धनैः क्रीतान्सलोकानां पुतेऽक्षयान् १७ यो वै द्यूते धनं जित्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ सदिव्यमयुतं शक्रवर्षाणां फलमश्नुते १८ दयाद्याद्याः स्म वै गावोन्या
य पूर्वैरुपार्जिताः ॥ प्रदद्यात्ताः प्रदातृणां संभवंत्यपि च ध्रुवाः १९ प्रतिगृह्यतु यो दद्याद्वा संशुद्धेन चेतसा ॥ तस्यापीहाक्षयौ लोकान्धुवान्विद्विशचीपते २० जन्म
प्रभृतिसत्यं च यो ब्रूयान्नियतेन्द्रियः ॥ गुरुद्विजसहः क्षांतस्तस्य गोभिः समागतिः २१ न जातु ब्राह्मणो वाच्यो यदवाच्यं शचीपते ॥ मनसा गोषु न दुह्येद्गोवृत्तिर्गोऽनु
कल्पकः २२ सत्यधर्मे च निरतस्तस्य शक्रफलं शृणु ॥ गोसहस्रेण समिता तस्य धेनुर्भवत्युत २३

लेन मनसा योगिनो न्यासे मोक्षे च ताल्लोकान् पश्यंति ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ नेकृतिको वंचकः शठः समर्थोऽपि दारिद्र्यभापी १५।१६।१७।१८।१९
२० गुरुणां द्विजानां वाऽपराधं सहते इति गुरुद्विजसहः २१ गोवृत्तिरसंग्रहपरः। गवांघासादेरनुकल्पकः संपादको गोनुकल्पकः २२।२३

१३।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ संदर्शयेत्पश्येत् यावद्ब्रह्माद्विगो जातीयमस्ति तावत्तत्र वसेदित्यर्थः ३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ अर्जुनीनां गवां ४३।४४।४५।४६।४७

क्षत्रियस्य गुणैरेतैरपि तुल्यफलं शृणु ॥ तस्यापि द्विजतुल्या गौर्भवतीति विनिश्चयः २४ वैश्यस्यैते यदि गुणास्तस्य पंचशतं भवेत् ॥ शूद्रस्यापि विनीतस्य
चतुर्भागफलं स्मृतम् २५ एतच्चैनयोऽनुतिष्ठेत्तुक्तः सत्ये रतो गुरुशुश्रूषया च ॥ दक्षः क्षांतो देवतार्थी प्रशांतः शुचिर्बुद्धो धर्मशीलोऽनहंवाक् २६ महत्फलं प्राप्यते
स द्विजाय दत्त्वा दोग्ध्रा विधिनाऽनेन धेनुम् ॥ नित्यं दद्यादेकभक्तः सदा च सत्ये स्थितो गुरुशुश्रूषिता च २७ वेदाध्यायी गोपुयो भक्तिमांश्च नित्यं दत्त्वा योऽभिनंदेत्
गाश्च ॥ आज्ञातितो यश्च गवान्मेतद्दं फलं शक्रनिबोधतस्य २८ यत्स्यादिद्वारा जसूये फलं तु यत्स्यादिद्वारं बहूनां चनेन ॥ एतत्तुल्यं फलमप्यादुरग्र्यं सर्वसंत
स्त्वृषये च सिद्धाः २९ योऽग्रं भक्तं किंचिदप्राश्य दद्याद्गोभ्यो नित्यं गोव्रती सत्यवादी ॥ शांतो लुब्धो गोसहस्रस्य पुण्यं संवत्सरेणापुयात्सत्यशीलः ३० यदेकभ
क्तमश्रीयाद्दद्यादेकं गवां च यत् ॥ दशवर्षाभ्यन्तं तानि गोव्रती गोऽनुकंपकः ३१ एकेनैव च भक्तेन यः क्रीत्वा गां प्रयच्छति ॥ यावन्तितस्यारोमाणि संभवंति शत
क्रतो ३२ तावत्प्रदानात्स गवां फलमाप्नोति शाश्वतम् ॥ ब्राह्मणस्य फलं हीदं क्षत्रियस्य तु वैशू ३३ पंचवार्षिकमेवं तु क्षत्रियस्य फलं स्मृतम् ॥ ततोऽर्धेन तु
वैश्यस्य शूद्रो वैश्यार्धतः स्मृतः ३४ यश्चाऽऽत्मविक्रयं कृत्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ यावत्संदर्शयेद्वा वैसता वत्फलमश्नुते ३५ रोम्णिरोम्णि महाभाग लोका
श्चास्याऽक्षयाः स्मृताः ॥ संग्रामेष्वर्जयित्वा तु यो वै गाः संप्रयच्छति ॥ आत्मविक्रयतुल्यास्ताः शाश्वता विद्विकौशिक ३६ अभावे योगवां दद्यात्तिलधेनुं यत्
व्रतः ॥ दुर्गात्स तारितो वेन्वाक्षीरनद्यां प्रमोदते ३७ न त्वेवासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो विधिश्च ॥ कालज्ञानं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादि
त्यभूतम् ३८ स्वाध्यायाद्यं शुद्धयोनिं प्रशांतं वैतानस्थं पापभीरुं बहूजम् ॥ गोषु क्षांतं नातितीक्ष्णं शरण्यं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ३९ वृत्तिग्लाने सीद
ति चातिमात्रं कृष्यर्थे वा होम्यहेतोः प्रसूते ॥ सुर्वथैवावालसं वृद्धये वा धेनुं दद्याद्देशकाले विशिष्टे ४० अंतर्ज्ञाताः सक्रयज्ञानलब्धाः प्राणैः क्रीतास्ते जसा यौतकाश्च ॥
कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाभ्यागताश्च द्वारैरेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ४१ बलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वाः प्रशंसन्ति सुगंधवत्यः ॥ यथा हि गंगा सरितां वरिष्ठा तथा र्जु
नीनां कपिला वरिष्ठा ४२ तिस्रो रात्रिस्त्वा द्विरुपोऽप्यभूमौ तृसा गावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः पुष्टैः क्षीरपैः सुप्रचारारुह्य हं दत्वा गोरसैर्वर्तितव्यम् ४३ दत्त्वा
धेनुं सुव्रतां साधुदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्तिरोमाणि भवंति तस्यास्तावंति वर्षाणि भवंत्यमुत्र ४४ तथाऽनृद्धा ब्राह्मणाय प्रदाय धुर्ययुवानं बलिनं
विनीतम् ॥ हलस्य वोढारमनंतवीर्यं प्राप्नोति लोकान्दशधेनुदस्य ४५ कांतारे ब्राह्मणाङ्गाश्च यः परित्राति कौशिक ॥ क्षणेन विप्रमुच्येत तस्य पुण्यफलं शृणु ४६
अश्वमेधक्रतोस्तुल्यं फलं भवति शाश्वतम् ॥ मृत्युकाले सहस्राक्षया वृत्तिमनुकांक्षते ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जानन्निति १ । २ विक्रयार्थं योनियुक्तेति शेषः ३ । ४ । ५
 लोकान्बहुविधान्दिव्यान्व्यास्यहृदिवर्तते ॥ तत्सर्वसमवाप्नोतिकर्मणैतेन मानवः ४८ गोभिश्च समनुज्ञातः सर्वत्र च महीयते ॥ यस्त्वेतेनैव कल्पेन गां वनेष्व-
 नुगच्छति ४९ तृणगोमयपर्णाशीनिस्पृहो नित्यतः शुचिः ॥ अकामं तेन वस्तव्यमुदितेन शतक्रतो ५० मम लोके सुरैः सार्धं लोके यत्रापि चेच्छति ५१
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनि ० पर्वणि दानधर्मे पितृमहेंद्रसंवादे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ जानन्न्यो-
 गामपहरेद्विक्रीयाच्चाऽर्थकारणात् ॥ एतद्विज्ञातुमिच्छामि क्रतुतस्य गतिर्भवेत् १ ॥ पितृमह उवाच ॥ भक्षार्थं विक्रयार्थं वा येऽपहारं हि कुर्वते ॥ दानार्थं ब्राह्मणा-
 र्थाय तत्रेदं श्रूयतां फलम् २ विक्रयार्थं हि यो हिंस्याद्भक्षयेद्दानिरंकुशः ॥ घातयानं हि पुरुषं येऽनुमन्येयुरर्थिनः ३ घातकः खादको वापि तथा यश्चानुमन्यते ॥ या-
 वंतितस्यारोमाणि तावद्वर्षाणि मज्जति ४ ये दोषा यादृशाश्चैव द्विजयज्ञोपघातके ॥ विक्रये चापहारे च ते दोषा वै स्मृताः प्रभो ५ अपहृत्य तु योगां वै ब्राह्मणाय प्रय-
 च्छति ॥ यावदानफलं तस्यास्तावन्निरयमृच्छति ६ सुवर्णदक्षिणामाहुर्गोप्रदाने महायुते ॥ सुवर्णपरमित्युक्तं दक्षिणार्थमसंशयम् ७ गोप्रदानात्तारयते सप्त-
 पूर्वास्तथाऽपरान् ॥ सुवर्णदक्षिणां कृत्वा तावद्विगुणमुच्यते ८ सुवर्णपरमं दानं सुवर्णदक्षिणापरा ॥ सुवर्णपावनं शक्रपावनानां परं स्मृतम् ९ कुलानां
 पावनं प्राहुर्जातरूपं शतक्रतो ॥ एषामेदक्षिणां प्रोक्ता समासेन महायुते १० ॥ भीष्म उवाच ॥ एतपितृमहेनोक्तमिंद्राय भरतर्षभ ॥ इंद्रोदशरथा-
 याऽऽहरामायाह पिता तथा ११ राघवोऽपि प्रियश्चात्रे लक्ष्मणाय यशस्विने ॥ ऋषिभ्यो लक्ष्मणेनोक्तं मरण्ये वसता प्रभो १२ पारंपर्यागतं चेदमृषयः संशित-
 व्रताः ॥ दुर्धरं धारयामासुराजानश्चैव धार्मिकाः १३ उपाध्यायेन प्रदितं मम चेदं युधिष्ठिर ॥ यद्दं ब्राह्मणो नित्यं वदेद्ब्राह्मणसंसदि १४ यज्ञेषु गोप्रदानेषु द्वयोरपि
 समागमे ॥ तस्य लोकाः किलाऽक्षय्यादैवतैः सह नित्यदा १५ इति ब्रह्मासमभगवानुवाच परमेश्वरः १६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनि के-
 पर्वणि दानधर्मे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्मयितोऽहं भवता धर्मान्प्रवदता विभो ॥ प्रवक्ष्यामि तु संदेहं तन्मे ब्रूहि
 पितृमह १ व्रतानां किं फलं प्रोक्तं कीदृशं वामहायुते ॥ नियमानां फलं किंच स्वधीतस्य च किं फलम् २ दत्तस्येह फलं किंच वेदानां धारणे च किम् ॥ अध्यापने फलं
 किंच सर्वमिच्छामि वेदितुम् ३ अप्रतिग्राहके किंच फलं लोके पितृमह ॥ तस्य किंच फलं दृष्टं श्रुतं यस्तु प्रयच्छति ४ स्वकर्मनिरतानां च शूराणां च किं फलम् ॥
 शौचे च किं फलं प्रोक्तं ब्रह्मचर्ये च किं फलम् ५ पितृशुश्रूषणे किंच मातृशुश्रूषणे तथा ॥ आचार्यगुरुशुश्रूषांस्वनुक्रोशानुकंपने ६ एतत्सर्वमशेषेण पितृमह
 यथातथम् ॥ वेतुमिच्छामि धर्मज्ञपरं कौतूहलं हि मे ७
 ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्व-
 णि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ विस्मयित इति १ । २ । ३ । ४ । ५ अनुक्रोशः परं दुःखेन दुःखितत्वं अनुकंपा तत्प्रतीकारकरणं ६ । ७

व्रतं एकमक्तादिनियमं ८ फलमैश्वर्यमेव प्रत्यक्षं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

॥ भीष्म उवाच ॥ यो व्रतं वैयथोद्विष्टं तथा संप्रति पद्यते ॥ अखंडं सम्यगारम्य तस्य लोकाः सनातनाः ८ नियमानां फलं राजन्प्रत्यक्षमिह दृश्यते ॥ नि-
 यमानां क्रतूनां च त्वयाऽवाप्तमिदं फलम् ९ स्वधीतस्यापि च फलं दृश्यतेऽमुत्र चेह च ॥ इह लोके थवानित्यं ब्रह्मलोके च मोदते १० दमस्य तु फलं राजञ्जुण-
 त्वं विस्तरेण मे ॥ दाताः सर्वत्र सुखिनो दाताः सर्वत्र निवृत्ताः ११ यत्रेच्छा गामिनो दाताः सर्वशत्रुनिषूदनाः ॥ प्रार्थयन्ति च यदा तालभंते तन्न संशयः १२
 युज्यन्ते सर्वकामैर्हि दाताः सर्वत्र पांडव ॥ स्वर्गे यथा प्रमोदंते तपसा विक्रमेण च १३ दानैर्यज्ञैश्च विविधैस्तथा दाताः क्षमान्विताः ॥ दानादमो विशिष्टो हि दद-
 त्किंचिद्विजातये १४ दाता कुप्यति नो दातस्तस्माद्दानात्परंदमः ॥ यस्तु दद्यादकुप्यति तस्य लोकाः सनातनाः १५ क्रोधो हंति हि यद्दानं तस्माद्दाना-
 त्परंदमः ॥ अदृश्यानि महाराजस्थानान्ययुतशोदिवि १६ ऋषीणां सर्वलोकेषु यानि ते याति देवताः ॥ दमेन यानि नृपते गच्छन्ति परमर्षयः १७ काम-
 यानामहत्स्थानं तस्माद्दानात्परंदमः ॥ अध्यापकः परिक्रेशादक्षयं फलमश्नुते १८ विधिवत्पावकं दुत्वा ब्रह्मलोके नराधिप ॥ अधीत्यापि हि यो वेदाभ्यायविद्वजः
 प्रयच्छति १९ गुरुकर्मप्रशंसितु सोऽपि स्वर्गे महीयते ॥ क्षत्रियोऽध्ययने युक्तो यजने दानकर्मणि ॥ युद्धे यश्च परित्राता सोऽपि स्वर्गे महीयते २० वैश्यः
 स्वकर्मनिरतः प्रदानाल्लभते महत् ॥ शूद्रः स्वकर्मनिरतः स्वर्गं शुश्रूषयाऽर्च्छति २१ शूरा बहुविधाः प्रोक्तास्तेषामर्थास्तु मे शृणु ॥ शूरान्वयानां निर्दिष्टं फलं
 शूरस्य चैव हि २२ यज्ञशूरादमेशूराः सत्यशूरास्तथाऽपरे ॥ युद्धशूरास्तथैवोक्ता दानशूराश्च मानवाः २३ सारथ्यशूराश्च बहवो योगशूरास्तथाऽपरे ॥ अरण्ये गृह-
 वासे च त्यागे शूरास्तथापरे २४ आर्जवे च तथा शूराः शमेवर्तन्ति मानवाः ॥ तैस्तैश्च नियमैः शूरा बहवः संति चाऽपरे ॥ वेदाध्ययनशूराश्च शूराश्चाऽध्यापने रताः २५
 गुरुशुश्रूषया शूराः पितृशुश्रूषयाऽपरे ॥ मातृशुश्रूषया शूरा भैक्ष्यशूरास्तथाऽपरे २६ अरण्ये गृहवासे च शूराश्चातिथिपूजने ॥ सर्वे यांति परान् लोकान् स्वकर्मफल-
 निजितान् २७ धारणं सर्ववेदानां सर्वतीर्थाऽवगाहनम् ॥ सत्यं च ब्रुवतो नित्यं स मंवास्यान्नवासमम् २८ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया घृतम् ॥ अश्वमेधसहस्रा-
 द्विसत्यमेव विशिष्यते २९ सत्येन सूर्यस्तपति सत्येनाऽग्निः प्रदीप्यते ॥ सत्येन मरुतो वातिसर्वं सत्येन प्रतिष्ठितम् ३० सत्येन देवाः प्रीयन्ते पितरो ब्राह्मणास्तथा ॥
 सत्यमाहुः परो धर्मस्तस्मात्सत्यं न लंघयेत् ३१ मुनयः सत्यनिरता मुनयः सत्यविक्रमाः ॥ मुनयः सत्यशपथास्तस्मात्सत्यं विशिष्यते ३२ सत्यवतः स्वर्गलोके मो-
 दंते भरतर्षभ ॥ दमः सत्यफलाऽवाप्तिरुक्ता सर्वात्मना मया ३३ असंशयं विनीतात्मा सर्वस्वर्गे महीयते ॥ ब्रह्मचर्यस्य च गुणं शृणु त्वं सुधाधिप ३४ आजन्म मरणाद्य-
 स्तु ब्रह्मचारी भवेदिह ॥ न तस्य किंचिदप्राप्यमिति विद्विनराधिप ३५ बह्व्यः कोट्यस्तृषीणां तु ब्रह्मलोके वसं युत ॥ सत्ये रतानां सततं दातानां भूधरे तसाम् ३६

३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ विधिमिति १ । २ योविधिरुत्पादितः ३ । ४ स्वकालमिति पाठे स्वकालस्वस्यमृत्युमाकस्मिकं ज्ञात्वा रोहिणीलोहितवर्णा ५ बहुले इति छेदः संधिराषः ६ दिवं स्वर्गशर्मरेहिकं सुखं प्रयच्छति विशेषः जगतीगोः । पशवोजगतीति श्रुतेः । एवमनेन मंत्रे णगोष्ठं प्रपद्यन् गत्वा मौनतत्र वा संकृत्वा द्वितीयेऽद्विगोप्रदानकाल एव वाचं विसृजेत्तदंगोप्रदानस्य पूर्वांगव्रतम् ७ समसख्योगा अनिवारयन् समव्रतः भूतलशायित्वं दंशाद्यनिवारकत्वादिगुणयुक्तः

ब्रह्मचर्यं देहे द्राजन सर्वपापान्युपासितम् ॥ ब्राह्मणेन विशेषेण ब्राह्मणो ह्यऽग्निरुच्यते ३७ प्रत्यक्षं हितथा ह्येतद्ब्राह्मणेषु तपस्विषु ॥ विभेति हि यथा शक्रो ब्रह्मचारिप्रधर्षितः ३८ तद्ब्रह्मचर्यस्य फलमृषीणामिह दृश्यते ॥ मातापित्रोः पूजने यो धर्मस्तमपि मेऽग्रे ३९ शुश्रूषते यः पितरं न चासूयेत्कदाचन ॥ मातरं भ्रातरं वाऽपि गुरुमाचार्यमेव च ४० तस्य राजन्फलं विद्विस्वर्लोकस्थानमर्चितम् ॥ न च पश्येत्तनरकं गुरुशुश्रूषयाऽऽत्मवान् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विधिं गवां परं श्रोतुमिच्छामि नृपतत्त्वतः ॥ येन तान् शाश्वतं लोकानर्थिनां प्राप्नुयादेह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ न गोदानात्परं किंचिद्विद्यते वसुधाधिप ॥ गौर्हिंन्यायागता दत्ता सद्यस्तारयते कुलम् २ सतामर्थं सम्यगुत्पादितो यः स वै क्लृप्तः सम्यगाभ्यः प्रजाभ्यः ॥ तस्मात्पूर्वह्यादिकालप्रवृत्तं गोदानार्थं गृणुराजन्विधिमे ३ पुरा गोषूपनीता सुगोषु संदिग्धदर्शिना ॥ मां धात्रा प्रकृतं प्रश्रं ब्रह्मस्पतिरभाषत ४ द्विजातिमतिस्तुत्यश्चः कालमभिवेद्य च ॥ गोदानार्थं प्रयुंजीत रोहिणीं नियतव्रतः ५ आह्वानं च प्रयुंजीत समं गे बहुले ति च ॥ प्रविश्य च गवां मध्यमिमां श्रुतिमुदाहरत् ६ गौर्मे माता वृषभः पिता मे दिवं शर्मजगती मे प्रतिष्ठा ॥ प्रपद्ये वंशर्वरीमुष्यगोषु पुनर्वाणीमुसृजेद्गोप्रदाने ७ सता मेकां निशां गोभिः समसख्यः समव्रतः ॥ ऐकात्म्यगमनात्सद्यः कलुषाद्विप्रमुच्यते ८ उत्सृष्टवृषवत्साहिप्रदेया सूर्यदर्शने ॥ त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यमर्थवादाशिषस्तव ९ ऊर्जस्विन्य ऊर्जमेधाश्च यज्ञे गर्भोऽमृतस्य जगतोस्य प्रतिष्ठा ॥ क्षिते रोहः प्रवहः शश्वदेव प्राजापत्याः सर्वमित्यर्थवादाः १० गावो ममैनः प्रणुदंतु सौर्यास्तथा सौम्याः स्वर्गयानाय संतु ॥ आत्मानं मे मातृवच्चाश्रयंतु तथाऽनुक्ताः संतु सर्वाशिषो मे ११ शोषोत्सर्गं कर्मभिर्देहमोक्षे सरस्वत्यः श्रेयसे संप्रवृत्ताः ॥ यूयं नित्यं सर्वपुण्योपवाह्यां दिशध्वं मे गतिमिष्टां प्रसन्नाः १२

८ उत्सृष्टः वृषवत्सो यया सार्धसा उत्सृष्टवृषवत्सेति गोदाः । त्वया दात्रा प्रदेया त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यं गंतव्यम् । अर्थवादमंत्रोक्ता आशिषश्च तव माविष्यंतीति योज्यम् ९ आशिषमेवाह ऊर्जस्विन्य इति । 'ऊर्जस्तु कर्तुं कोत्साह बलेषुमाणनेऽपि च' इति मेदिनी बलवत्यः उत्साहवत्यो वा ऊर्जस्विन्यः ऊर्जमेधाः उपगतप्रज्ञाः । यज्ञे अमृतस्य तत्साधनस्य हविषो गर्भं देवगर्भः क्षेत्रभूताः । क्षितेः ऐश्वर्यस्य रोहः शश्वत्शाश्वतः क्षितेः प्रवहः प्रवाहरूपाश्च १० अनुक्ताः मंत्रद्वयेन उक्ताश्च आशिषो मे संतु ११ शोषोत्सर्गं क्षयरोगोपतापापनये । 'शोषो यक्षमाभिः शोषणे' इति मेदिनी क्षयरोगादिनिवृत्त्या देहमोक्षे च कर्मभिः पंचगव्यादिभिः सेविताः सत्यः सरस्वत्यो नयन्य इव श्रेयसे संप्रवृत्ताः १२

येति गवां स्वस्य चाभेदेन गोदानादात्मदानफलं लभ्यमित्यर्थः । मनश्च्युताः दातुममस्वामिमानाश्च्युताः । मन एव उपपन्नाः दधीयममतास्पदीभूताः । संयुक्तध्वं दातारं मां च दृष्टे भोगे प्रकाशयध्वम् १३ एवमिति अयं श्लोको दातृप्रतिगृहीतृभ्यां क्रमेणार्थशः पठनीय इत्यर्थः १४ गोप्रदानीतीति अर्घ्यवस्त्रवसुप्रदोऽपि गोप्रदानीति वक्तव्यमिति योजना । योगोः प्रतिनिधित्वेन अर्घ्यवस्त्रवसुवर्णवामयच्छतिसोऽपि गोप्रदानी भवतीत्यर्थः । अर्घ्यं अर्घो व्यावहारिकं गोमूल्यम् । वस्त्रमपि आधानप्रकरणे बोधायनेन गोप्रतिनिधित्वेनोक्तं । यावती गादद्यात्तावांति वासांसि तावदोदानं वा दद्यादिति सुवर्णतुगोस्तुमात्रानविद्यत इति श्रुतेरपरिमितं अर्घादिकं यावच्छक्तिदेयं तत्र अर्घ्यगोप्रदाने इमां ऊर्ध्वास्यं पाठांतरे ऊर्ध्वास्यं तुभ्यं संप्रददेत्वं गृहाणेति चोदयेत् वस्त्रधेनुं भवितव्येति पाठांतरे नमितव्येति वा वसुधेनुं वैष्णवीति कीर्तयेदित्यर्थः १५ । १६ गवादीनां गोप्रतिनिधीनामेवं तत्फलं प्रत्यक्षगोदाने गोप्रतिगृहीतुं गृहं गच्छत्या अष्टमेपदे भवति किमुत दृढगमने तदीय बालकातिथ्यभिदो

यवैयूयंसोऽहमद्यैव भावो युष्मान्दत्त्वा चाह मात्मप्रदाता ॥ मनश्च्युता मन एवोपपन्नाः संयुक्तध्वंसौम्यरूपो ग्रूपाः १३ एवंतस्याग्रे पूर्वमर्थवदेत गवां दाता विधिवत्पूर्वदृष्टः ॥ प्रतिब्रूयाच्छेषमर्थं द्विजातिः प्रतिगृह्णन्वै गोप्रदाने विधिज्ञः १४ गोप्रदानीति वक्तव्यमर्घ्यवस्त्रवसुप्रदः ॥ ऊर्ध्वास्यं भवितव्या च वैष्णवीति चोदयेत् १५ नामसंकीर्तयेत्तस्यायथासंख्योत्तरं सवै ॥ फलं षट्त्रिंशदष्टौ च सहस्राणि च विंशतिः १६ एवमेतान् गुणान्विद्याद्वादीनां यथाक्रमम् ॥ गोप्रदाता समाप्नोति स मस्तानष्टमे क्रमे १७ गोदः शीली निर्भयश्चार्धदातान स्याद्दुःखो वसुदाता च कामम् ॥ उपस्योढा भारतेयश्च विद्वान्विरुयातास्ते वैष्णवाश्चंद्रलोकाः १८ गावै दत्त्वा गोव्रती स्यान्निरात्रं निशांचिकां संवसेते हताभिः ॥ कामाष्टम्यां वर्तितव्यं त्रिरात्रं सैर्वा गोः शकृता प्रसूवैर्वा १९ देवव्रती स्याद्दृषभप्रदाने वेदावाप्तिर्गोयुगस्य प्रदाने ॥ तथा गवां विधिमासाद्य यज्वालोकान् ग्र्यान्विदतेना विधिज्ञः २० कामान्सर्वान् पार्थिवानेकसंस्थान्यो वै दद्यात्कामदुर्वाचधेनुम् ॥ सम्यक्ताः स्युर्हव्यकव्यौ दाने ॥ तथा गवां विधिमासाद्य यज्वालोकान् ग्र्यान्विदतेना विधिज्ञः २१ न चाऽशिष्यायावता योपकुर्यान्नाऽश्रद्धानायनवक्रबुद्धये ॥ गृह्यो ह्यस्य सर्वलोकस्य धर्मो निमं धर्मयत्र तत्र प्रजल्पेत् २२ संतिलोके श्रद्धानामनुष्याः संति क्षुद्राराक्षसमानुषेषु ॥ एषामेतदीयमानं ह्यऽनिष्टं येनास्ति क्यंचाश्रयं तेऽल्पपुण्याः २३ बार्हस्पत्यं वाक्यमेतन्निशम्य येरा जानो गोप्रदानानि दत्त्वा ॥ लोकान् प्राप्ताः पुण्यशीलाः प्रवृत्तास्तान् मेराजन्कीर्त्यमानान्निबोध २४ उशीनरो विष्वगश्चो नृगश्च भगीरथो विश्रुतो यौवनाश्वः ॥ मां धा तवैमुचुकुं दश्वराजा भूरियुमो नैषधः सोमकश्च २५ पुरूरवा भरतश्च कर्त्तवीयस्यान्ववाये भरताः सर्व एव ॥ तथा वीरो दाशरथिश्च रामो ये चाप्यऽन्ये विश्रुताः कीर्तिमंतः २६

त्रादीनां चिरकालनिर्वाह इति भावः १७ गोद इति शीली शीलवान् अर्धदातानिर्भय इति संबंधः । निरुष्टत्वाद्वा दत्तुः फलं नोक्तं । एवं त्रयाणामेहिकं फलमुक्त्वा आमुष्मिकं फलमाह उपस्योढेति उपस्यं प्रातः स्नानादिकर्म ऊढं प्राप्तयैः । 'उपस्योढः स विज्ञेयो ब्रह्मदेयायुतस्तुयः' । भारते विद्वान् भारते वेता वैष्णवाः विष्णुमक्ताः चंद्रवल्लोक आलोको येषां एवं विख्याताः कथिता इति केचित् त्रयोऽपि वैष्णवाः विष्णुदत्ताश्चंद्रवदमृतस्त्रवाः लोकाः विदो विद्यंतेऽस्मिन्स विद्वान् १८ । १९ देवव्रती ब्रह्मचारी सूर्यमंडलभेता २० एकसंस्थाने कीकृतान् गजग्रामादिसर्वदानतुल्यमेकधेनुदानं किमुत ब ह्यो हव्यादिमस्योदेयाः तासां ताभ्योऽधिकमिति शेषः उक्षांऽयवराणाम् २१ उपकुर्यादेतत्कथनेन २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७।२८।२९।३०।३१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ तत इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

तथाराजापृथुकर्मोदिलीपोदिवंप्राप्तो गोप्रदानैर्विधिज्ञः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपसाराजधर्मैर्मोधाताऽभूद्वोपदानैश्च युक्तः २७ तस्मात्पार्थत्वमपीमामयोक्तार्वहस्प
तीभारतीधारयस्व ॥ द्विजाग्र्येभ्यः संप्रयच्छस्व प्रीतो गाः पुण्यविप्राप्यराज्यंकुल्लणाम् २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा सर्वकृतवान्धर्मराजो भीष्मेणोक्तो
विधिवद्गोप्रदाने ॥ समाधातुर्वेददेवोपदिष्टं सम्यग्धर्मधारयामास राजा २९ इति नृपसततंगवांप्रदानेयवशकलान्सहगोमयैः पिबानः ॥ क्षितितलशयनः
शिखीयतात्मा वृषद्वराजवृषस्तदाबभूव ३० नरपतिरभवत्सदैवताभ्यः प्रयतमना स्वमिसंस्तुवंश्च ताः स्म ॥ नृपतिधुरिचगामयुक्तभूपस्तुरगवैरगमच्च
यत्र तत्र ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोदानकथने षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततो युधिष्ठिरो राजा भूयः शान्तनवं नृपम् ॥ गोदानविस्तरंधीमान्पप्रच्छ विनयान्वितः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गोप्रदानगुणान्सम्यक् पुनर्मैब्रूहि भारत ॥
न हितप्याम्यहं वीरशृण्वानोऽमृतमीदृशम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तो धर्मराजेन तदा शान्तनवो नृपः ॥ सम्यगाहगुणांस्तस्मै गोप्रदानस्य केवलान्
३ ॥ भीष्म उवाच ॥ वत्सलां गुणसंपन्नां तरुणीं वस्त्रसंयुताम् ॥ दत्त्वेदृशीं गां विप्राय सर्वपापैः प्रमुच्यते ४ असुर्यानामते लोकागां दत्त्वा तान्न गच्छति ॥ पी
तो दकां जग्धत्तृणां नृक्षीरां निरिद्रियाम् ५ जरारोगोपसंपन्नां जीर्णां वापीमिवाजलाम् ॥ दत्त्वा तमः प्रविशति द्विजं क्लेशेन योजयेत् ६ रुष्टादुष्टा व्याधिता दुर्बला वा
नो दातव्या याश्च मूल्यैरदत्तैः ॥ क्लेशैर्विप्रयोऽफलैः संयुनक्ति तस्या वीर्याश्चाफलाश्चैव लोकाः ७ बलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वे प्रशंसन्ति सुगंधवत्यः ॥ यथा हि
गंगा सरितां वरिष्ठा तथाऽर्जुनीनां कपिला वरिष्ठा ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्समानेन बहुला प्रदाने सद्भिः प्रशस्तं कपिला प्रदानम् ॥ विशेषमिच्छामि महाप्रभावं
श्रोतुं समर्थोऽस्मि भवान्प्रवक्तुम् ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ वृद्धानां ब्रुवतां तात श्रुतं मे यत्पुरा तनम् ॥ वक्ष्यामि तदशेषेण रोहिण्यो निर्मिता यथा १० प्रजाः सृजेति चा
दिष्टः पूर्वदक्षः स्वयं भुवा ॥ अमृजदृष्टिमेवाग्रे प्रजानां हेतुः काम्यया ११ यथा ह्यमृतमाश्रित्य वर्तयन्ति दिवौ कसः ॥ तथा वृत्तिसमाश्रित्य वर्तयन्ति प्रजाविभो १२
अचरेभ्यश्च भूतेभ्यश्चराः श्रेष्ठाः सदानराः ॥ ब्राह्मणाश्च ततः श्रेष्ठास्तेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १३ यज्ञैरवाप्यते सोमः स च गोषु प्रतिष्ठितः ॥ ततो देवाः प्रमोदन्ते पूर्ववृत्ति
स्ततः प्रजाः १४ प्रजातान्येव भूतानि प्राक्रोशन् वृत्तिकांक्षया ॥ वृत्तिदं चाऽन्वपद्यन्त वृषिताः पितृमातृवत् १५ इतीदं मनसा गत्वा प्रजासर्गार्थमात्मनः ॥ प्रजापति
स्तु भगवानमृतं प्रापि वत्तदा १६ स गतस्तस्य वृत्तिगुणं सुरभिमुद्गिरन् ॥ ददशोद्गारं स वृत्तां सुरभिमुखजां सुताम् १७ साऽसृजत्सौरभेयीस्तु सुरभिर्लोकमातृकाः ॥
सुवर्णवर्णाः कपिलाः प्रजानां वृत्तिधेनवः १८ तासाममृतवर्णानां क्षरन्तीनां समंततः ॥ बभूवामृतजः केन भ्रवंतीनामिवोर्मिजः १९ २०।२५।२६।२७।२८।२९

२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥

सवत्समुखविभ्रष्टो भवस्व भुवितिष्ठतः ॥ शिरस्यवापतकुट्टः सतदैक्षत च प्रभुः २० ललाटप्रभवेणाक्षणारोहिणीं प्रदहन्निव ॥ ततेजस्तु ततोरौद्रं कपिलास्ताविशां
पते २१ नानावर्णत्वमनयन्मेघानिव दिवाकरः ॥ यास्तु तस्मादपक्रम्य सोममेवाभिसंश्रिताः २२ यथोत्पन्नाः स्ववर्णस्थास्तानीताश्चाऽन्यवर्णताम् ॥ अथ कुट्टं
महादेवं प्रजापतिरभाषत २३ अमृतेनावासितस्त्वं नोच्छिष्टं विद्यते गवाम् ॥ यथा ह्यमृतमादाय सोमो विस्यंदते पुनः २४ तथा क्षीरं क्षरन्त्येतारोहिण्योऽमृतसंभ
वम् ॥ न दुष्यत्यनिलो नाग्निर्न सुवर्णं न चोदधिः २५ नाष्ट तेनामृतं पीतं वत्सपीतानवत्सला ॥ इमान् लोकान् भरिष्यन्ति हविषा प्रसवेण च २६ आसामैश्वर्यमिच्छं
ति सर्वेऽमृतमयं शुभम् ॥ वृषभं च ददौ तस्मै सहगोभिः प्रजापतिः २७ प्रसादयामास मनस्तेन रुद्रस्य भारत ॥ प्रीतश्चापि महादेवश्चकार वृषभं तदा २८ ध्वजं च वा
हनं चैव तस्मात्स वृषभध्वजः ॥ ततो देवैर्महादेवस्तदापशुपतिः कृतः ॥ ईश्वरः सगवांमध्ये वृषभां कः प्रकीर्तितः २९ एवमव्यग्रवर्णानां कपिलानां महौजसाम् ॥
प्रदाने प्रथमः कल्पः सर्वासामेव कीर्तितः ३० लोकज्येष्ठालोकवृत्तिप्रवृत्तारुद्रोपेताः सोमविष्यं दभूताः ॥ सौम्याः पुण्याः कामदाः प्राणदाश्च गवैदत्त्वा सर्वकामप्रदः स्यात्
३१ इदं गवांप्रभवविधानमुत्तमं पठन्सदाऽशुचिरपि मंगलप्रियः ॥ विमुच्यते कलिकलुषेण मानवः श्रियं सुतान् धनपशुमाप्नुयात्सदा ३२ हव्यं कव्यं तर्पणं शांतिकर्म
यानं वा सो वृद्धबालस्य तुष्टिः ॥ एतान्सर्वान् गोप्रदाने गुणान्वेदा ताराजन्नाप्नुयाद्वै सदैव ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पितामहस्याथ निशम्य वाक्यं राजा सहभ्रातृभि
राजमीढः ॥ सुवर्णवर्णान् दुहस्तथा गाः पार्थोददौ ब्राह्मणसतमेभ्यः ३४ तथैव तेभ्योऽपि ददौ द्विजेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव ॥ यज्ञान्समुद्दिश्य च दक्षिणार्थे लो
कान्विजेतुं परमां च कीर्तिम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्रभवकथने सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ एतास्मिन्नेव काले तु वसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा सौदासो वदतांवरः १ सर्वलोकचरं सिद्धं ब्रह्मकोशं सनातनम् ॥ पुरोहितमभि
प्रष्टुमभियाद्योपचक्रमे २ ॥ सौदास उवाच ॥ त्रैलोक्ये भगवन् किं स्वित्पवित्रं कथ्यतेऽनघ ॥ यत्कीर्तयन्सदामर्त्यः प्राप्नुयात्पुण्यमुत्तमम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥
तस्मै प्रोवाच वचनं प्रणताय हितं तदा ॥ गवामुपनिषद्विद्वान्नमस्कृत्य गवाशुचिः ४ गावः सुरभिगंधिन्यस्तथा गुग्गुलुगंधयः ॥ गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्य
यनं महत् ५ गावो भूतं च भव्यं च गावः पुष्टिः सनातनी ॥ गावो लक्ष्म्यास्तथा मूलंगोषु दत्तं न नश्यति ६ अन्नं हि परमं गावो देवानां परमं हविः ॥ स्वाहाकारवषट्का
रौ गोषु नित्यं प्रतिष्ठितौ ७ गावो यज्ञस्य हि फलं गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ८ सायं प्रातश्च सततं होमकाले महाद्युते ॥
गावो ददति वैहोम्यमृषिभ्यः पुरुषर्षभ ९ यानिकानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च ॥ तरन्ति चैव पाप्मानं धेनुं ये ददति प्रभो १० एतास्मिन्निति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

॥८१॥

११ कीनाशः कर्षकः कृपणोवा १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ गोसमृद्धिकरं कर्मव्रतपूर्वकमाह सार्द्धेति चर्मणिगोरेव सार्द्धे प्रोक्षणेनार्द्राकृतं उपविश्येति शेषः भूमावितिकां स्यन्ति वृत्तिः
 एकां च दशगुर्दद्याद्दशद्याच्च गोशती ॥ शतं सहस्रगुर्दद्यात्सर्वे तुल्यफलाहिते ११ अनाहिताग्निः शतगुरयज्वाचसहस्रगुः ॥ समृद्धो यश्च कीनाशो नार्धमर्हति ते
 त्रयः १२ कपिलं ये प्रयच्छन्ति सवत्सांकां स्यदोहनाम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां मुभौ लोको जयन्ति ते १३ युवानमिन्द्रियोपेतं शतेन शतयूथपम् ॥ गवेन्द्रं ब्राह्मणं द्रायभू
 रिशृंगमलंकृतम् १४ वृषभं ये प्रयच्छन्ति श्रोत्रियाय परंतप ॥ ऐश्वर्यं तेऽधिगच्छन्ति जायमानाः पुनः पुनः १५ नाकीर्तयित्वा गाः सुप्यात्तासां संस्मृत्य चोत्पतेत् ॥
 सायंप्रातर्नमस्येच्च गास्ततः पुष्टिमाप्नुयात् १६ गवां मूत्रपुरीषस्य नो द्विजेत कथंचन ॥ न चासां मांसमश्रीयाद्गवां पुष्टितथाप्नुयात् १७ गाश्च संकीर्तयन् नित्यं नावम
 न्येत तास्तथा ॥ अनिष्टं स्वप्नमालक्ष्य गां नरः संप्रकीर्तयेत् १८ गोमयेन सदा स्नायात्करीषे चापि संविशेत् ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषाणि प्रतिघातं च वर्जयेत् १९ सार्द्धे च
 र्मेणि भुंजीत निरीक्षेद्गार्गोदिशम् ॥ वाग्यतः सर्पिषा भूमौ गवां पुष्टिं सदाऽश्रुते २० घृतेन जुहुयाद्घृतिघृतेन स्वस्तिवाचयेत् ॥ घृतं दद्याद्घृतं प्राशेद्गवां पुष्टिं सदाऽ
 श्रुते २१ गोमत्याविद्यया धेनुं तिलानामभि मंत्रयः ॥ सर्वरत्नमयी दद्यान्न सशो चेत्कृताकृते २२ गावो मासु पतिष्ठंतु हेमशृंग्यः पयोमुचः ॥ सुरभ्यः सौरभेभ्यश्च
 सरितः सागरं यथा २३ गावै पश्याम्यहं नित्यं गावः पश्यंतु मांसदा ॥ गावोऽस्माकं बयं तासां यतो गावस्ततो वयम् २४ एवं रात्रौ दिवा चाऽपि समेषु विषमेषु च ॥ महा
 भयेषु च नरः कीर्तयन् मुच्यते भयात् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे गोप्रदानिके अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥
 ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शतं वर्षं सहस्राणां तपस्तप्तं सुदुष्करम् ॥ गोभिः पूर्वविष्टाभिर्गच्छेत्तपश्च श्रेष्ठतामिति १ लोकेऽस्मिन् दक्षिणानां च सर्वासां वयमुत्तमाः ॥ भवेम
 न च लिप्येमदोषेणेति परंतप २ अस्मत्पुरीषस्नानेन जनः पूयेत सर्वदा ॥ शकृताचपवित्रार्थं कुर्वीरन्देवमानुषाः ३ तथा सर्वाणि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ प्रदा
 तारश्च लोकान्नो गच्छेयुरिति मानद ४ ताभ्यो वरं ददौ ब्रह्मा तपसोऽंस्ते स्वयं प्रभुः ॥ एवं भवत्विति प्रभुर्लोकांस्तारयतेति च ५ उत्तस्थुः सिद्धकामास्ता भूतभव्यस्य
 मातरः ॥ प्रातर्नमस्यास्ता गावस्ततः पुष्टिमाप्नुयात् ६ तपसोऽंस्ते महाराज गावलोकपरायणाः ॥ तस्माद्गावो महाभागाः पवित्रं परमुच्यते ७ तथैव सर्वभूतानां
 समतिष्ठंतमूर्धनि ॥ समानवत्सां कपिलां धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां ब्रह्मलोके महीयते ८ लोहितां तुल्यवत्सां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां
 वस्त्रसंवीतां सूर्यलोके महीयते ९ समानवत्सां शबलां धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां सोमलोके महीयते १० समानवत्सां श्वेतां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥
 सुवतां वस्त्रसंवीतां मिद्रलोके महीयते ११ समानवत्सां कृष्णां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां मग्निलोके महीयते १२

२० जुहुयाद्गोमस्येत्यपलभ्यते । 'गोमौ अग्नेविमौ अश्वी' इति मंत्रो गोमती २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥
 हातमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ लोकपरायणां वमूहुरिति शेषः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ दतिकंठां प्रलंबगलकंबलां १८ । १९ । २० वैराट्पृष्ठपृष्ठस्य रदतिकंठस्य नेनेति राट्कृतं विगर्तराट् यस्मात्तद्विराट् स्वार्थे तद्धितः २१ लीलांगं विलसितांगं २२ । २३ । २४ । २५ । २६
 समानवत्सां धूम्रां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां याम्यलोके महीयते १३ अपां फेनसवर्णां तु सवत्सांकां स्यदोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां वारुणं लोकमा
 श्रुते १४ वातरेणुसवर्णां तु सवत्सांकां स्यदोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां वायुलोके महीयते १५ हिरण्यवर्णां पिंशाक्षीं सवत्सांकां स्यदोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां कौबेरं
 लोकमश्रुते १६ पलालधूम्रवर्णां तु सवत्सांकां स्यदोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां पितृलोके महीयते १७ सवत्सां पीवरीं दत्वा दतिकंठामलंकृताम् ॥ वैश्वदेवमसंवाधं
 स्थानं श्रेष्ठं प्रपद्यते १८ समानवत्सां गौरीं तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां वसूनां लोकमाप्नुयात् १९ पांडुकंबलवर्णां मांसवत्सांकां स्यदोहनाम् ॥
 प्रदाय वस्त्रसंवीतां साध्यानां लोकमाश्रुते २० वैराट्पृष्ठमुक्षाणं सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥ प्रददन्मरुतां लोकान्सराजन् प्रतिपद्यते २१ वयोपपन्नं लीलांगं सर्वरत्नसम
 न्वितम् ॥ गंधर्वाप्सरसां लोकान् दत्वा प्राप्नोति मानवः २२ दतिकंठमनद्वाहं सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥ दत्वा प्रजापतेर्लोकां न्विशोकः प्रतिपद्यते २३ गोप्रदानरतो याति
 भित्वा जलदसंचयान् ॥ विमानेनार्कवर्णेन दिविराजन् विराजते २४ तंचोरुवेषाः सुश्रोण्यः सहस्रं सुरयोषितः ॥ रमयंति नरश्रेष्ठं गोप्रदानरतं नरम् २५ वीणा
 नां वल्लकीनां च नूपुराणां च सिंजितैः ॥ हासैश्च हरिणाक्षीणां सुतः सुप्रतिबोध्यते २६ यावन्ति रोमाणि भवंति धेन्वास्तावन्ति वर्षाणि महीयते सः ॥ स्वर्गच्युतश्चा
 पिततो नृलोके प्रसूयते वै विपुलेष्टहेसः ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्रदानिके एकोनाशीतितमो
 ऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ घृतक्षीरप्रदा गावो घृतयोन्यो घृतोद्भवाः ॥ घृतनद्यो घृतावर्तास्तामे संतु सदा गृहे १ घृतं मेत्तदये नित्यं
 घृतं नाभ्यां प्रतिष्ठितम् ॥ घृतं सर्वेषु गानेषु घृतं मे मनसि स्थितम् २ गावो ममाग्रतो नित्यं गावः पृष्ठत एव च ॥ गावो मे सर्वतश्चैव गवां मध्ये वसाम्यहम् ३ इत्या
 चम्यजपेत्सायंप्रातश्च पुरुषः सदा ॥ यद्वा कुरुते पापं तस्मात्सपरिमुच्यते ४ प्रासादाय त्रसौ वर्णावसोर्धाराचय त्रसा ॥ गंधर्वाप्सरसो यत्र तत्र यातिसहस्रदाः ५
 नवनीतपंकाः क्षीरोदादधि शैवलसंकुलाः ॥ वहंतियत्रैव नद्यस्तत्र यातिसहस्रदाः ६ गवां शतसहस्रं तु यः प्रयच्छेद्यथाविधि ॥ परां वृद्धिं मवाप्याथ स्वर्गलोके मही
 यते ७ दशचोभयतः पुत्रो मातापित्रोः पितामहान् ॥ दद्यात्सुकृतां च लोकान् पुनाति च कुलं नरः ८ धेन्वाभ्रमाणेन समप्रमाणां धेनुं तिलानामपि च प्रदाय ॥
 पानीयदाता च यमस्य लोके नयातनांकां चिदुपैति तत्र ९ पवित्रमग्र्यं जगतः प्रतिष्ठादिवौकसां मातरो यथा प्रमेयाः ॥ अन्वाले भेदक्षिणतो व्रजे च दद्याच्च पात्रे प्रसमीक्ष्य
 कालम् १० धेनुं सवत्सां कपिलां हरिशृंगीकां स्योपदोहं वसनोत्तरियाम् ॥ प्रदाय तां गाहति दुर्विगाह्यां याम्यां सभां वीतभयो मनुष्यः ११

२७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भारतभाष्ये एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ घृतेति घृतयोन्यः घृतयोनयः १ । २ । ३ । ४ वसोर्धारां दक्षिणी ५ । ६ । ७ । ८ पानीयदाता जलधेनुदाता ९ । १० । ११

सुरूपाबहुरूपाश्चविश्वरूपाश्चमातरः ॥ गावोमामुपतिष्ठन्तामिति नित्यं प्रकीर्तयेत् १२ नातः पुण्यतरंदानं नातः पुण्यतरं फलम् ॥ नातो विशिष्टं लोकेषु भूतं भ
वितुमर्हति १३ त्वचालो म्नाऽथ शृंगैर्वावालैः क्षीरेण मेदसा ॥ यज्ञं वहतिसंभूय किमस्त्यभ्यधिकं ततः १४ यथा सर्वमिदं व्याप्तं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ तां धेनुं शिर
सां वेदेभूतं भव्यस्य मातरम् १५ गुणवचनसमुच्चयैकदेशो नृवरमयैष गवां प्रकीर्तितस्ते ॥ न च परमिह दानमस्ति गोभ्यो भवति न चापि परायणं तथाऽन्यत् १६
॥ भीष्म उवाच ॥ वरमिदमिति भूमिदो विचिंत्य प्रवरष्टुषेर्वचनं ततो महात्मा ॥ व्यमृजत नियतात्मवान् द्विजेभ्यः सुबहु च गोधनमाप्तवांश्च लोकान् १७ ॥ इति
श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे गोप्रदानिकेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पवित्राणां पवित्रं यच्छिष्टं लोके च यद्ग
वेत् ॥ पावनं परमं चैव तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ गावो महार्थाः पुण्याश्च तारयन्ति च मानवान् ॥ धारयन्ति प्रजाश्चेमाह विषापयसा तथा २ न हि पु
ण्यतमं किंचिद्गोभ्यो भरत सत्तम ॥ एताः पुण्याः पवित्राश्च त्रिषु लोकेषु सत्तमाः ३ देवानामुपरिष्ठाच्च गावः प्रतिवसन्ति वै ॥ दत्त्वा चैतास्तारयन्त्यातिस्वर्गं मनी
षिणः ४ मां धातायौ वनाश्च श्वययातिर्न दुषस्तथा ॥ गावैर्ददन्तः सततं सहस्रशतसंमिताः ५ गताः परमं स्थानं देवैरपि सुदुर्लभम् ॥ अपि चात्र पुरा गीतां कथ
यिष्यामि तेऽनघ ६ ऋषीणामुत्तमं धीमान् कृष्णद्वैपायनं शुक्रः ॥ अभिवाद्या ह्नि कृतः शुचिः प्रयतमानसः ७ पितरं परिप्रच्छ दृष्टलोकपरावरम् ॥ को यज्ञः सर्व
यज्ञानां वरिष्ठोभ्युपलक्ष्यते ८ किंच कृत्वा परं स्थानं प्राप्नुवंति मनीषिणः ॥ केन देवाः पवित्रेण स्वर्गं मश्नन्ति वा विभो ९ किंच यज्ञस्य यज्ञं च यज्ञः प्रतिष्ठितः ॥ दे
वानामुत्तमं किंच किंच सत्तमिदं परम् १० पवित्राणां पवित्रं च यत् ब्रूहि पितरम् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्यासः परमधर्मवित् ॥ पुत्राया कथयत् सर्वं तत्त्वेन भरतर्षभ ११
॥ व्यास उवाच ॥ गावः प्रतिष्ठाभूतानां तथा गावः परायणम् ॥ गावः पुण्याः पवित्राश्च गोधनं पावनं तथा १२ पूर्वमासन्नं शृंगैर्वा गव इत्यनुशुश्रुम ॥ शृंगार्थं समुपासन्त ताः
किल प्रभुमव्ययम् १३ ततो ब्रह्मा तु गाः प्रायमुपविष्टाः समीक्ष्य ह ॥ ईप्सितं प्रददौ ताभ्यो गोभ्यः प्रत्येकशः प्रभुः १४ तासां शृंगाण्यजायन्त यस्यायादृङ्मनोगतम् ॥
नानावर्णाः शृगवंत्यस्ताव्यरोचन्त पुत्रक १५ ब्रह्मणा वरदत्तास्ताहव्यकव्यप्रदाः शुभाः ॥ पुण्याः पवित्राः सुभगादेव्यसंस्थानलक्षणाः १६ गावस्तेजो महद्दिव्यं गवां दा
नं प्रशस्यते ॥ ये चैताः संप्रयच्छन्ति साधवो वीर्यमत्सराः १७ ते वै सुकृतिनः प्रोक्ताः सर्वदानप्रदाश्च ते ॥ गवां लोके तथा पुण्यमाप्नुवंति च तेऽनघ १८ यत्र वृक्षामधुफला
दिव्यपुष्पफलोपगाः ॥ पुष्पाणि च सुगंधीनि दिव्यानि द्विजसत्तम १९ सर्वा मणिमयी भूमिः सर्वकांचनवालुकाः ॥ सर्वर्तुसुखसंस्पर्शानिष्पंकानिरजाः शुभाः २०

ह्रिकः ७।८।९।१०।११।१२ अशृङ्गादित्यखुरादित्यस्याप्युपलक्षणं 'गावोवैसत्रमासतशफानृशृङ्गाभिसिषासत्यस्तासां दशमेमासि शफाः शृङ्गाण्यजायन्त' इति श्रुतेः १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।

२१ । २२ । ३३ उद्धूतपुलिनाः अंकुरिततीराः २४ । २५ । २६ नगाः वृक्षाः पत्ररथाः पक्षिणः २७ । २८ । २९ । ३० नाममात्रं जपेदिति संबंधः युगंधराः सत्यादि युगंधारयतिताः ३१ प्राजापत्यं
प्रजापतिनोक्तं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ जुहुयात्पूर्वोक्तगोमत्या ३८ निर्हृतैः गोमयनिर्गतैः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ गोमती गोमत्या ऋचा प्रकाशितमर्थवरलभते ४४
रक्तोत्पलवनैश्चैव मणिखंडैर्हरिण्यैः ॥ तरुणादित्यसंकाशैर्भातितत्रजलाशयाः २१ महार्हमणिपत्रैश्च कांचनप्रभकेसरैः ॥ नीलोत्पलविमिश्रैश्च सरोभिर्वहुपंकजैः
२२ करवीरवनैः फुल्लैः सहस्रावर्तसंवृतैः ॥ संतानकवनैः फुल्लैर्वृक्षैश्च समलंकृताः २३ निर्मलाभिश्च मुक्ताभिर्मणिभिश्च महाप्रभैः ॥ उद्धूतपुलिनास्तत्रजातरूपैश्च
निम्नगाः २४ सर्वरत्नमयैश्च त्रैरवगाढाद्गुप्तमैः ॥ जातरूपमयैश्चान्यैर्हुताशनसमप्रभैः २५ सौवर्णागिर्यस्तत्र मणिरत्नशिलोज्ज्वलाः ॥ सर्वरत्नमयैर्भाति शृंगैश्चारु
भिरुच्छ्रितैः २६ नित्यपुष्पफलास्तत्र नगाः पत्ररथाकुलाः ॥ दिव्यगंधरसैः पुष्पैः फलैश्च भरतर्षभ २७ रमंते पुण्यकर्माणस्तत्र नित्यं युधिष्ठिर ॥ सर्वकामसमृद्ध्या
र्थानिःशोका गतमन्यवः २८ विमानेषु विचित्रेषु रमणीयेषु भारत ॥ मोदंते पुण्यकर्माणो विहरंतो यशस्विनः २९ उपकीडंति तान्नरा जनशुभाश्चाप्सरसाङ्गणाः ॥
एतान् लोकानवाप्नोति गादत्ववैयुधिष्ठिर ३० येषामधिपतिः पूषामारुतो बलवान्बली ॥ ऐश्वर्ये वरुणो राजानाममात्रं युगंधराः ३१ सुरूपा बहुरूपाश्च विश्वरूपा
श्च मातरः ॥ प्राजापत्यमिति ब्रह्मन् जपेन्नित्यं यतवतः ३२ गाश्च शुश्रूषते यस्य समन्वेति च सर्वशः ॥ तस्मै तुष्टाः प्रयच्छंति वरानपि सुदुर्लभान् ३३ द्रुह्येन्न मनसा वा
ऽपि गोषु नित्यं सुखप्रदः ॥ अर्चयेत्सदा चैव नमस्कारैश्च पूजयेत् ३४ दातः प्रीतमनो नित्यं गवां व्युष्टिं तथाऽश्रुते ॥ त्र्यहमुष्णं पिबेन्मूत्रं त्र्यहमुष्णं पिबेत्पयः ३५
गवामुष्णं पयः पीत्वा त्र्यहमुष्णं घृतं पिबेत् ॥ त्र्यहमुष्णं घृतं पीत्वा वायुभक्षो भवेत्ग्रहम् ३६ येन देवाः पवित्रेण भुञ्जते लोकमुत्तमम् ॥ यत्पवित्रं पवित्राणां तद्दृतां शिरसा
वहेत् ३७ घृतेन जुहुयादग्निं घृतेन स्वास्ति वाचयेत् ॥ घृतं प्राशेद्दृतं दद्याद्गवां व्युष्टिं तथाऽश्रुते ३८ निर्हृतैश्च यवैर्गोभिर्मिसंप्रश्रितयावकः ॥ ब्रह्महत्यासमपापं सर्वमेतं
न शुध्यते ३९ पराभवाच्च दैत्यानां देवैः शौचमिदं कृतम् ॥ ते देवत्वमपि प्राप्ताः संसिद्धाश्च महाबलाः ४० गावः पवित्राः पुण्याश्च पावनं परमं महत् ॥ ताश्च दत्त्वा द्विजा
तिभ्यो नरः स्वर्गमुपाश्रुते ४१ गवां मध्ये शुचिर्भूत्वा गोमतीं मनसा जपेत् ॥ पूताभिरद्भिराचम्य शुचिर्भवति निर्मलः ४२ अग्निमध्ये गवां मध्ये ब्राह्मणानां च संसदि ॥
विद्यावेदव्रतज्ञाता ब्राह्मणाः पुण्यकर्मिणः ४३ अध्यापयेन्नुशिष्यान् वै गोमर्त्रीयज्ञसंमिताम् ॥ त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा गोमर्तीलभते वरम् ४४ पुत्रकामश्च लभते पुत्रं
धनमथापि वा ॥ पतिकामा च भर्तारं सर्वकामांश्च मानवः ॥ गावस्तुष्टाः प्रयच्छंति सेवितवैनं संशयः ४५ एवमेतामहा भागा यज्ञियाः सर्वकामदाः ॥ रोहिण्यइति जा
नीहि नैताभ्यो विद्यते परम् ४६ इत्युक्तः समाहाते जाः शुकः पित्रामहात्मना ॥ पूजयामास गानित्यंतस्मात्त्वमपि पूजय ४७ ॥ इति श्रीम० अ० आनुशास० दानधर्मे
गोप्रदानिके एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मया गवां पुरीषवैश्रिया जुष्टमिति श्रुतम् ॥ एतदिच्छाम्य हं श्रोतुं संशयोऽत्रापि तामह १

४५ । ४६ । ४७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि भीलकंठीये भारतभावदीपे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ मयेति १

भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गोभिर्नृपेहसंवादंश्रियाभरतसत्तम २ श्रीःकृत्वेहवपुःकांतंगोमध्येषुविवेशह ॥ मावोऽथविस्मितास्तस्या
दृष्टारूपस्यसंपदम् ३ ॥ गावऊचुः ॥ काऽसिदेविकुतोवात्वरूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ विस्मिताःस्ममहाभागेतवरूपस्यसंपदा ४ इच्छामत्वावयंज्ञातुंकात्वंकचग
मिष्यसि ॥ तत्त्वेनवरवर्णभिसर्वमेतद्भवीहिनः ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ लोककांतास्मिभद्रंश्रीर्नामाऽहंपरिश्रुता ॥ मयादैत्याःपरित्यक्ताविनष्टाःशाश्वतीःसमाः
६ मयाऽभिपन्नादेवाश्चमोदंतेशाश्वतीःसमाः ॥ इन्द्रोविवस्वान्सोमश्चविष्णुरापोऽग्निरिवच ७ मयाभिपन्नाःसिध्यंतेऋषयोदेवतास्तथा ॥ यान्नाविशाम्यहंगावस्ते
विनश्यंतिसर्वशः ८ धर्मश्चार्थश्चकामश्चमयाजुष्टाःसुखान्विताः ॥ एवंप्रभावांमांगावोविजानीतसुखप्रदाः ९ इच्छामिचापियुष्मासुवस्तुंसर्वासुनित्यदा ॥ आग
त्यप्रार्थयेयुष्माञ्छ्रीजुष्टाभवताऽथैवै १० ॥ गावऊचुः ॥ अधुवाचपलाचत्वंसामान्याबहुभिःसह ॥ नत्वामिच्छामभद्रंतेगम्यतांयत्ररंस्यसे ११ वपुष्मंत्योवयंसर्वाः
किमस्माकंत्वयाऽद्यैवै ॥ यथेष्टंगम्यतांतत्रकृतकार्यावयंत्वया १२ ॥ श्रीरुवाच ॥ किमेतद्भक्षमंगावोयन्मनिहाभिर्नंदथ ॥ नमांसंप्रतिगृहीध्वंकस्माद्विदुर्लभां
सतीम् १३ सत्यंचलोकवादोऽयंलोकेचरतिसुवताः ॥ स्वयंप्राप्तेपरिभवोभवतीतिविनिश्चयः १४ महदुग्रंतपःकृत्वामांनिषेवंतिमानवाः ॥ देवदानवगंधर्वाःपि
शाचोरगराक्षसाः १५ प्रभावएषवोगावःप्रतिगृहीतमामिह ॥ नावमान्याहहंसौम्याश्चैलोक्यैसचराचरे १६ ॥ गावऊचुः ॥ नावमन्यामहेदेविनत्वांपरि
भवामहे ॥ अधुवाचलचिताऽसिततस्त्वावर्जयामहे १७ बहुनाचकिमुक्तेनगम्यतांयत्रवांछसि ॥ वपुष्मंत्योवयंसर्वाःकिमस्माकंत्वयाऽनघे १८ ॥ श्रीरुवाच ॥
अवज्ञाताभविष्यामिसर्वलोकस्यमानदाः ॥ प्रत्याख्यानेनयुष्माकंप्रसादःक्रियतांमम १९ महाभागाभवत्योवैशरण्याःशरणागताम् ॥ परित्रायंतुमानित्यंभज
मानामनिदिताम् २० माननामहमिच्छामिभवत्यःसततंशिवाः ॥ अप्येकांगेष्वधोवस्तुमिच्छामिचसुकुत्सिते २१ नवोऽस्तिकुत्सितंकिंचिदंगेष्वालक्ष्यते
ऽनघाः ॥ पुण्याःपवित्राःसुभगाममादेशंप्रयच्छथ २२ वसेयंयत्रवोदेहेतन्मेव्याख्यातुमर्हथ ॥ एवमुक्तास्ततोगावःशुभाःकरुणवत्सलाः ॥ संमन्यसहिताः
सर्वाःश्रियमूचुर्नराधिप २३ अवश्यंमाननाकार्यातवास्माभिर्यशस्विनि ॥ शक्रन्मूत्रेनिवसत्वंपुण्यमेतद्धिनःशुभे २४ ॥ श्रीरुवाच ॥ दिष्ट्याप्रसादोयुष्माभिः
कृतोमेऽनुग्रहात्मकः ॥ एवंभवतुभद्रंःपूजिताऽस्मिसुखप्रदाः २५ एवंकृत्वातुसमयंश्रीर्गोभिःसहभारत ॥ पश्यंतीनांततस्तासांतत्रैवांतरधीयत २६ एवंगो
शकृतःपुत्रमाहात्म्यंतेऽनुवर्णितम् ॥ माहात्म्यंचगवांभूयःश्रूयतांगदतोमम २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेश्रीगोसं
वादेनामद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

येचेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० वासवअकूत्वाहिन्यःअमायाव्यवहारिण्यः २१ निवासार्थकृतंनिवास

॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ येचगांसंप्रयच्छंतिदुतशिष्टाशिनश्चये ॥ तेषांसत्राणियज्ञाश्चनित्यमेवयुधिष्ठिर १ ऋतेदधिघृतेनेहनयज्ञःसंप्रवर्तते ॥ तेनयज्ञस्ययज्ञ
त्वमतोमूलंचकथ्यते २ दानानामपिसर्वेषांगवांदानंप्रशस्यते ॥ गावःश्रेष्ठाःपवित्राश्चपावनंहेतदुत्तमम् ३ पुष्ट्यर्थमेताःसेवेतशांत्यर्थमपिचैवह ॥ पयोदधिघृतं
चासांसर्वपापप्रमोचनम् ४ गावस्तेजःपरंप्रोक्तमिहलोकेपरत्रच ॥ नगोभ्यःपरमंकिंचित्पवित्रंभरतर्षभ ५ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ पितामह
स्यसंवादमिन्द्रस्यचयुधिष्ठिर ६ पराभूतेषुदैत्येषुशक्रस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ प्रजाःसमुदिताःसर्वाःसत्यधर्मपरायणाः ७ अथर्षयःसगंधर्वाःकिन्नरोरगराक्षसाः ॥ देवासु
रसुपर्णाश्चप्रजानांपतयस्तथा ८ पर्युपासंतकौतेयकदाचिद्वैपितामहम् ॥ नारदःपर्वतश्चैवविश्वावसुर्हहाहुहूः ९ दिव्यतानेषुगायंतःपर्युपासंततंप्रभुम् ॥ तत्र
दिव्यानिपुष्पाणिप्रावहंत्यवनस्तदा १० आजन्मर्कतवश्चापिसुगंधीनिपृथक्पृथक् ॥ तस्मिन्देवसमावायेसर्वभूतसमागमे ११ दिव्यवादित्रसंघुष्टेदिव्यस्त्रीचा
रणावृते ॥ इन्द्रःपप्रच्छदेवेशमभिवाद्यप्रणम्यच १२ देवानांभगवन्कस्मालोकेशानांपितामह ॥ उपरिष्ठाद्गवालोकएतदिच्छामिवेदितुम् १३ किंतपोब्रह्मचर्यं
वागोभिःकृतमिहेश्वर ॥ देवानासुपरिष्ठाद्यद्रसंत्यरजसःसुखम् १४ ततःप्रोवाचब्रह्मातंशक्रंवलनिषूदनम् ॥ अवज्ञातास्त्वयानित्यंगावोबलनिषूदन १५ तेन
त्वमासांमाहात्म्यंनवेत्तिशृणुयत्प्रभो ॥ गवांप्रभावंपरमंमाहात्म्यंचसुरर्षभ १६ यज्ञांगंकीर्तितागावोयज्ञएवचवासव ॥ एताभिश्चविनायज्ञोनवर्तेतकथंचन १७
धारयंतिप्रजाश्चैवपयसाहविषातथा ॥ एतासांतनयाश्चापिकृषियोगमुपासते १८ जनयंतिचधान्यानिबीजानिविविधानिच ॥ ततोयज्ञाःप्रवर्ततेहव्यंकव्यंच
सर्वशः १९ पयोदधिघृतंचैवपुण्याश्चैताःसुराधिप ॥ बहंतिविविधानभारानक्षुत्तृष्णापरिपीडिताः २० मुनींश्चधारयंतीहप्रजाश्चैवापिकर्मणा ॥ वासवाकूट्वा
हिन्यःकर्मणासुकृतेनच २१ उपरिष्ठात्ततोऽस्माकंवसंत्येताःसदैवहि ॥ एवंतेकारणंशक्रनिवासकृतमद्यैवै २२ गवांदेवोपरिष्ठाद्विसमाख्यातंशतक्रतो ॥ एता
हिवरदत्ताश्चवरदाश्चापिवासव २३ सुरभ्यःपुण्यकर्मिण्यःपावनाःशुभलक्षणाः ॥ यदर्थगांगताश्चैवसुरभ्यःसुरसत्तम २४ तच्चमेशृणुकात्स्येनवदतोबलसूदन ॥
पूरादेवयुगेतातदेवेंद्रेषुमहात्मसु २५ त्रीँलोकाननुशासःसुविष्णोर्गर्भत्वमागते ॥ अदित्यास्तप्यमानायास्तपोधोरंसुदुश्चरम् २६ पुत्रार्थममरश्रेष्ठपादेनैकेन
नित्यदा ॥ तांतुदृष्ट्वामहादेवीतप्यमानांमहतपः २७ दक्षस्यदुहितादेवीसुरभीनामनामतः ॥ अतप्यततपोधोरंहृष्टाधर्मपरायणा २८ कैलासशिखरेरम्येदेव
गंधर्वसेविते ॥ व्यतिष्ठदेकपादेनपरमयोगमास्थिता २९ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ संतप्तास्तपसातस्यादेवाःसर्षिमहोरगाः ३० तत्रगत्वामया
सार्धंपर्युपासंततांशुभाम् ॥ अथाहमब्रवंतत्रदेवीतांतपसान्विताम् ३१

३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००। ३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

किमर्थं तप्यसे देवितपो घोरमनिन्दिते ॥ प्रीतस्तेऽहं महाभागे तपसाऽनेन शोभने ३२ वरयस्व वरं देवि दाताऽस्मीति पुरंदर ३३ ॥ ॥ सुरभ्युवाच ॥ ॥ वरेण भगवन्मह्यं कृतं लोकपितामह ॥ एष एव वरो मेऽद्य यत्प्रीतोऽसि ममानघ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तामेवं ब्रुवतीं देवीं सुरभिं त्रिदशेश्वर ॥ प्रत्यब्रुवंय देवेंद्र तन्निबोध शचीपते ३५ अलोभकाम्यया देवितपसा च शुभानने ॥ प्रसन्नोऽहं वरं तस्मादमरत्वं ददामि ते ३६ त्रयाणामपि लोकानामुपरिष्ठात्रिक्त्स्यसि ॥ मत्प्रसादाच्च विख्यातो गोलोकः संभविष्यति ३७ मानुषेषु च कुर्वाणाः प्रजाः कर्मशुभास्तव ॥ निवत्स्यंति महाभागे सर्वा दुहितरश्वते ३८ मनसा चिंतिता भोगास्त्वया वै दिव्यमानुषाः ॥ यच्च सर्वं सुखं देविते संपत्स्यते शुभे ३९ तस्या लोकाः सहस्राक्षसर्वकामसमन्विताः ॥ न तत्र क्रमते मृत्युर्न जरान च पावकः ४० न दैवं नाशुभं किंचिद्विद्यते तत्र वासव ॥ तत्र दिव्यान्यरण्यानि दिव्यानि भवनानि च ४१ विमानानि सुयुक्तानि कामगानि च वासव ॥ ब्रह्मचर्येण तपसा सत्येन च दमेन च ४२ दानैश्च विविधैः पुण्यैस्तथा तीर्थानुसेवनात् ॥ तपसामहता चैव सुकृतेन च कर्मणा ४३ शक्यः समासादयितुं गोलोकः पुष्करेक्षण ॥ एतत्ते सर्वं माख्यातं मया शक्रानुपृच्छते ४४ न ते परिभवः कार्यो गवामसुरसूदन ४५ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा सहस्राक्षः पूजयामास नित्यदा ॥ गाश्च क्रेवदुमानं च तासु नित्यं युधिष्ठिर ४६ एतत्ते सर्वं माख्यातं पावनं च महाद्युते ॥ पवित्रं परमं चापि गवां माहात्म्यमुत्तमम् ४७ कीर्तितं पुरुषव्याघ्र सर्वपापविमोचनम् ॥ यद्दं कथयेन्नित्यं ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ४८ हव्यकव्येषु यज्ञेषु पितृकार्येषु चैव ह ॥ सार्वकामिकमक्षय्यं पितृस्तस्योपतिष्ठते ४९ गोषु भक्तश्च लभते यद्यदिच्छति मानवः ॥ स्त्रियोऽपि भक्ताया गोषु ताश्च काममवाप्नुयुः ५० पुत्रार्थं लभते पुत्रं कन्यार्थं तामवाप्नुयात् ॥ धनार्थं लभते वित्तं धर्मार्थं धर्ममाप्नुयात् ५१ विद्यार्थं चाश्रयाद्विद्यां सुखार्थं प्राप्नुयात् सुखम् ॥ न किंचिदुर्लभं चैव गवां भक्तस्य भारत ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे गोलोकवर्णने त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तं पितामहे नंदं गवां दानमनुत्तमम् ॥ विशेषेण नरेन्द्राणामिह धर्ममवेक्षताम् १ राज्यं हि स ततं दुःखं दुर्धरं चाकृतात्मभिः ॥ भूयिष्ठं च नरेन्द्राणां विद्यते न शुभागतिः २ पूयंते तत्र नियतं प्रयच्छंतो वसुंधराम् ॥ सर्वे च कथिता धर्मास्त्वयामेकुरु नंदन ३

गतवत्यः अत्र अस्मिन् गोलोके अह एव तत्प्रसिद्धं उरुगायस्य विष्णोर्वृष्णः कामपूरकस्य परमं पदं सर्वोत्कृष्टं स्थानमवभाति अल्पमिव भाति भूरि अत्यंतं । सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपरि गोलोक इति सिद्धं अन्यथा चतुर्थो महर्लोक एवाप्नोति न च तस्य परमपरत्वमस्तीति मंत्रानुसाराद्ब्रह्मलोक एव गावः संतीति ज्ञेयं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ उक्तमिति १ न शुभाज शुभा २ पूयंते शुद्धयंति ३

४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००। लघुतानिष्पापता ३४

एवमेव गवासुक्तं प्रदानं ते नृगेण ह ॥ ऋषिणानाचिकेतेन पूर्वमेव निदर्शितम् ४ वेदोपनिषदश्चैव सर्वकर्मसु दक्षिणाः ॥ सर्वक्रतुषु चोद्दिष्टं भूमिर्गावोऽथ कांचनम् ५ तत्र श्रुतिस्तु परमा सुवर्णं दक्षिणेति वै ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पितामह यथा तथम् ६ किं सुवर्णं कथं जातं कस्मिन्काले किमात्मकम् ॥ किं दैवं किं फलं चैव कस्माच्च परमुच्यते ७ कस्माद्दानं सुवर्णस्य पूजयंति मनीषिणः ॥ कस्माच्च दक्षिणार्थं तद्यज्ञकर्मसु शस्यते ८ कस्माच्च पावनं श्रेष्ठं भूमेर्गोभ्यश्च कांचनम् ॥ परमं दक्षिणार्थं च तद्वीहि पितामह ९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ शृणुराज नृवहितो बहुकारणविस्तरम् ॥ जातरूपसमुत्पत्तिमनुभूतं च यन्मया १० पिताममहातेजाः शांतनुनिधनंगतः ॥ तस्य दित्सुरहं श्राद्धं गंगाद्वारमुपागमम् ११ तत्राऽऽगम्य पितुः पुत्रश्राद्धकर्म समाभमम् ॥ मातामेजाह्वीचात्र साहाय्यमकारोत्तदा १२ ततोऽग्रतस्ततः सिद्धानुपवेश्य बहून् ऋषीन् ॥ तोयप्रदानात्प्रभृतिकार्याण्यहमथारभम् १३ तत्समाप्य बथोद्दिष्टं पूर्वकर्म समाहितः ॥ दातुं निर्वपणं सम्यग्यथा वदहमारभम् १४ ततस्तदंभं विन्यासं भित्वा सुरुचिरांगदः ॥ प्रलंबाभरणो बाहुरुदतिष्ठद्विशांपते १५ तमुत्थितमहं दृष्ट्वा परं विस्मयमागमम् ॥ प्रतिग्रहीता साक्षान्मेपितेति भरतर्षभ १६ ततो मे पुनरेवासीत्संज्ञासंचित्य शास्त्रतः ॥ नाऽयं वेदेषु विहितो विधिर्हस्त इति प्रभो १७ पिंडो देयो न रेणेहतो मतिरभून्मम ॥ साक्षान्नेह मनुष्यस्य पिंडो हि पितरः क्वचित् १८ गृह्णंति विहितं चेत्पिंडो देयः कुशेष्विति ॥ ततोऽहं तदनादृत्य पितुर्हस्तं निदर्शनम् १९ शास्त्रप्रामाण्यसूक्ष्मं तु विधिं पिंडस्य संस्मरन् ॥ ततो दंभेषु तत्सर्वमदंभं रतर्षभ २० शास्त्रमार्गानुसारेण तद्विद्धि मनुजर्षभ ॥ ततः सौतर्हितो बाहुः पितुर्मम जनाधिप २१ ततो मां दर्शयामासुः स्वप्रांते पितरस्तथा ॥ प्रीयमाणास्तु मामुचुः प्रीताः स्मभरतर्षभ २२ विज्ञानेन तवानेन यन्नमुह्यसि धर्मतः ॥ त्वया हि कुर्वता शास्त्रं प्रमाणमिह पार्थिव २३ आत्मा धर्मः श्रुतं वेदाः पितरश्च पिभिः सह ॥ साक्षात्पितामहो ब्रह्मा गुरवोऽथ प्रजापतिः २४ प्रमाणमुपनीता वै स्थिताश्च न विचालिताः ॥ तदिदं सम्यगारब्धं त्वयाऽद्य भरतर्षभ २५ किंतु भूमेर्गवांचार्थं सुवर्णं दीयतामिति ॥ एवं वयं च धर्मज्ञ सर्वे चास्मत्पितामहाः २६ पावितवैभविष्यंति पावनं हि परं हितम् ॥ दशपूर्वां दशैवान्यास्तथा संतारयंतिते २७ सुवर्णये प्रयच्छंति एवं मत्पितरोऽब्रुवन् ॥ ततोऽहं विस्मितो राजन् प्रतिषुद्धो विशांपते २८ सुकर्णदानेऽकरवं मतिं च भरतर्षभ ॥ इति हासमिमं चापि शृणुराजन्पुरातनम् २९ जामदग्न्यं प्रतिविबोधन्यमायुष्यमेव च ॥ जामदग्न्येन रामेण तीव्रोऽपान्वितेन वै ३० त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीकृतानिः क्षत्रियापुरा ॥ ततो जित्वा महीं कृत्स्नारामो राजीवलोचनः ३१ आजहार क्रतुं वीरो ब्रह्मक्षत्रेण पूजितम् ॥ वाजिमेधं महाराज सर्वकामसमन्वितम् ३२ पावनं सर्वभूतानां तिजोऽतिविवर्धनम् ॥ विपाप्मा च स तेजस्वी तेन क्रतुफलेन च ३३ नैवात्मनोऽथ लघ्वत्पञ्चामदग्न्योऽध्यगच्छत ॥ स तु क्रतुवरेणैवामहात्मा दक्षिणावता ३४

३९।१३।१७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६ अजहति अजादीनामयादिकपत्वात्तद्वामंतल्लोकप्रद्व असुरराक्षसपदाभ्यामपितल्लोकः ४७ वराहश्चानिर्गतिः अस्यदानमल्पफलं इडादयो
पप्रच्छागमसंपन्ना नृषिन्देवांश्चभार्गव ॥ पावनंयत्परं नृणामुप्रेकर्मणिर्वर्तताम् ३५ तदुच्यतां महाभागा इति जातघृणोऽब्रवीत् ॥ इत्युक्तावेदशास्त्रज्ञास्तमूचुस्तेम
हर्षयः ३६ रामविप्राः सक्रियं तां वेदप्रामाण्यदर्शनात् ॥ भूयश्च विप्रर्षिगणाः प्रष्टव्याः पावनं प्रति ३७ ते यद्भूयुर्महाप्राज्ञास्तच्चैव समुदाचर ॥ ततो वसिष्ठं देवर्षिं मग
स्त्यमथ काश्यपम् ३८ तमेवार्थं महातेजाः पप्रच्छ भृगुनंदनः ॥ जातामतिर्मे विप्रैर्द्राः कथं पूयेयमित्युत ३९ केन वा कर्मयोगेन प्रदानं नेह केन वा ॥ यदिवोऽनुग्रह
ता बुद्धिर्माप्रतिसत्तमाः ॥ प्रब्रूत पावनं किमेभवेदिति तपोधनाः ४० ॥ ऋषय ऊचुः ॥ गाश्च भूमिं च वित्तं च दत्त्वे ह भृगुनंदन ॥ पापकृत्पूयते मर्त्य इति भार्गव शुभ्रम्
४१ अन्यद्दानं तु विप्रैर्षूयतां पावनं महत् ॥ दिव्यमत्यद्भुताकारमपत्यं जातवेदसः ४२ दग्ध्वा लोकान्पुरावीर्यात्संभूतमिह शुभ्रम् ॥ सुवर्णमिति विख्यातं तददत्ति
द्विमेप्यसि ४३ ततोऽब्रवीद्वसिष्ठस्तं भगवान्संशितव्रतः ॥ शृणुरामयथोत्पन्नं सुवर्णमनलप्रमम् ४४ फलदास्यति ते यत्तु दाने परमिहोच्यते ॥ सुवर्णं यच्च यस्माच्च
यथाच गुणवत्तमम् ४५ तन्निबोध महाबाहो सर्वानि गदतो मम ॥ अग्नीषोमात्मकमिदं सुवर्णं विद्धि निश्चये ४६ अजोऽग्निर्वरुणो मेषः सूर्योऽश्व इति दर्शनम् ॥ कुंजराश्च
मृगानां गमहिषाश्चासुरा इति ४७ कुकुटाश्च वराहाश्च राक्षसा भृगुनंदन ॥ इडागावः पयः सोमो भूमिरित्येव च स्मृतिः ४८ जगत्सर्वं च निर्मथ्य तेजो राशिः समुत्थितः ॥
सुवर्णमेभ्यो विप्रैर्षूयतां परममुत्तमम् ४९ एतस्मात्कारणाद्देवा गंधर्वो रगराक्षसाः ॥ मनुष्याश्च पिशाचाश्च प्रयता धारयंतितत् ५० मुकुटैरंगदयुतैरलंकारैः पृथ
ग्विधैः ॥ सुवर्णं विष्ठतैस्तत्र विराजते भृगुत्तम ५१ तस्मात्सर्वं पवित्रेभ्यः पवित्रं परमं स्मृतम् ॥ मूमेर्गोभ्योऽथ रत्नेभ्यस्तद्विद्धि मनुजर्षभ ५२ पृथिवीं गाश्च दत्त्वे ह य
च्चान्यदपि किंचन ॥ विशिष्यते सुवर्णस्य दानं परमकं विभो ५३ अक्षयं पावनं चैव सुवर्णममरयुते ॥ प्रयच्छ द्विजमुख्येभ्यः पावनं ह्येतदुत्तमम् ५४ सुवर्णमेव सर्वा
सुदक्षिणा सुविधीयते ॥ सुवर्णं ये प्रयच्छन्ति सर्वदा स्ते भवंत्युत ५५ देवतास्ते प्रयच्छन्ति ये सुवर्णं ददत्यथ ॥ अग्निर्हि देवताः सर्वाः सुवर्णं च तदात्मकम् ५६ तस्मात्सु
वर्णं ददाताः सर्वाः स्मदेवताः ॥ भवंति पुरुषव्याघ्रनह्यतः परमं विभुः ५७ भूय एव च माहात्म्यं सुवर्णस्य निबोध मे ॥ गदतो मम विप्रैर्षूयतां सर्वं शस्त्रभृतां वर ५८ मया श्रु
तमिदं पूर्वं पुराणे भृगुनंदन ॥ प्रजापतेः कथय तोयथान्यायं तु तस्य वै ५९ शूलपाणेर्भगवतो रुद्रस्य च महात्मनः ॥ गिरौ हिमवति श्रेष्ठे तदा भृगुकुलोद्भव ६० देव्या
विवाहे निर्वृते रुद्राण्या भृगुनंदन ॥ समागमे भगवतो देव्या सह महात्मनः ६१ ततः सर्वे समुद्दिग्धा देवैरुद्रमुपागमन् ॥ ते महादेवमासीनं देवीं च वरदामुमाम् ६२ प्रसाद्य
शिरसा सर्वे रुद्रमूचुर्भृगुद्वह ॥ अयं समागमो देवो देव्या सह तवानघ ६३ तपस्विनस्तपस्विन्याते जस्विन्याऽतितेजसः ॥ अमोघतेजास्त्वं देव देवी च ये सुमा तथा ६४

भूमिरुपा इति तद्दानं महाफलं इति इडावा नृयज्ञः ४८ जगदिति सुवर्णदानं ब्रह्माह दानमुच्यमिति भावः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥
अपत्यं युवयोर्देवबलवद्भविता विभो ॥ तन्नूनं त्रिषु लोकेषु न किंचिच्छेषा यिष्यति ६५ तदेभ्यः प्रणतेभ्यस्त्वं देवेभ्यः पृथुलोचन ॥ वरं प्रयच्छ लोकेश त्रैलोक्य
हितकाम्यया ६६ अपत्यार्थं निगृहीष्व तेजः परमकं विभो ॥ त्रैलोक्यसारौ हि युवां लोकं संतापयिष्यथः ६७ तदपत्यं हि युवयोर्देवानां भिभवेद्भुवम् ॥ न हितेष्ट
थिवी देवी न च द्यौर्न दिवं विभो ६८ नेदं धारयितुं शक्ता समस्ता इति मेमतिः ॥ तेजः प्रभावं निदग्धं तस्मात्सर्वमिदं जगत् ६९ तस्मात्प्रसादं भगवन् कर्तुं मर्हसि नः प्रभो ॥
न देव्यां संभवेत्पुत्रो भवतः सुरसत्तम ॥ धैर्या देवानि गृहीष्व तेजो ज्वलितमुत्तमम् ७० इति तेषां कथयतां भगवान् वृषभध्वजः ॥ एवमस्त्विति देवांस्तान् विप्रैर्षूयतां
षत ७१ इत्युक्त्वा चोर्ध्वमनयद्रेतो वृषभवाहनः ॥ ऊर्ध्वरेताः समभवत्ततः प्रभृतिचापिसः ७२ रुद्राणीति ततः कुद्धा प्रजोच्छेदे तदाकृते ॥ देवानथा ब्रवीत्तत्र स्त्री
भावात्पुरुषं वचः ७३ यस्मादपत्यकामो वै भर्ता मे विनिवर्तितः ॥ तस्मात्सर्वे सुरा यूयमनपत्या भविष्यथ ७४ प्रजोच्छेदो मम कृतो यस्माद्युष्माभिरयवै ॥ तस्मा
त्प्रजावः खगमाः सर्वेषां न भविष्यति ७५ पावकस्तु न तत्रासीच्छापकाले भृगुद्वह ॥ देवा देव्यास्तथा शापादनपत्यास्ततोऽभवन् ७६ रुद्रस्तु तेजोऽप्रतिमं धार
यामास वै तदा ॥ प्रस्कन्नं तु ततस्तस्मात्किंचित्तत्रापतद्भुवि ७७ उत्पपात तदा वह्निवृष्टे चाहुतोपमम् ॥ तेजस्तेजसि संयुक्तमात्मयो नित्वमागतम् ७८ एतस्मि
न्नेव काले तु देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ असुरस्तारको नाम तेन संतापिता भृशम् ७९ आदित्यावसवोरुद्रामरुतोऽथाश्विनावपि ॥ साध्याश्च सर्वे संतस्तादैते यस्य पराक्रमा
त् ८० स्थानानि देवतानां हि विमानानि पुराणि च ॥ ऋषीणां चाश्रमाश्चैव बभूवुरसुरैर्हताः ८१ ते दीनमनसः सर्वे देवताः ऋषयश्च ये ॥ प्रजग्मुः शरणं देवं ब्रह्माणम
जरं विशुम् ८२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सुवर्णोत्पत्तिर्नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥
असुरस्तारको नाम त्वया दत्तवरः प्रभो ॥ सुरानृषीश्च कृत्वा तिवधस्तस्य विधीयताम् १ तस्माद्भयं समुत्पन्नमस्माकं वै पितामह ॥ परित्रायस्वनो देवनह्यन्या गति
रस्ति नः २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ समोऽहं सर्वभूतानां धर्मनेहरोच्ये ॥ हन्यतां तारकाः क्षिप्रं सुरर्षिगणबाधिता ३ वेदाधर्माश्च नोच्छेदं गच्छेयुः सुरसत्तमाः ॥ वि
हितं पूर्वमेवाऽत्र मया विव्येतुवो ज्वरः ४ ॥ देवा ऊचुः ॥ वरदानाद्भगवतो दैते यो बलं वर्तितः ॥ देवैर्न शक्यते हंतुं सकथं प्रशमं व्रजेत् ५ सहिर्नैव स्म देवानां नासुराणां
नरक्षसाम् ॥ वध्यः स्यामिति जग्राह वरं त्वत्पितामह ६ देवाश्च शप्ता रुद्राण्या प्रजोच्छेदे पुराकृते ॥ न भविष्यति वोऽपत्यमिति सर्वे जगत्पते ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
हुताशनो न तत्रासीच्छापकाले सुरोत्तमाः ॥ स उत्पादयिताऽपत्यं वधाय त्रिदशद्विषाम् ८ तद्वै सर्वानतिक्रम्य देवानवराक्षसान् ॥ मानुषानथ गंधर्वांन्नागानथ
च पक्षिणः ९ अस्त्रेणामोघपातेन शक्त्या तं घातयिष्यति ॥ यतो वो भयमुत्पन्नं ये चान्ये सुरशत्रवः १०

असुर इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ नष्टः अदर्शनगतः १३ । १४ ननु सर्वे सुरा इत्युद्दिश्य देव्याः शापात्कथं ब्रह्मणः शापः सतप्रनासीदिति चेत्तेनाकेमित्यत आह नहीति वहेस्तेजस्विनां शापो दृश्यते इति भावः १५ कामः
काम्यमानो बहिः संकल्पः अपत्यविषयस्तदर्थमभिरुचिः सर्वतोरोचमानो भवदस्तु १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ नष्टमदर्शनगतं आत्मनि जले जलस्य तेजो जन्मत्वात् २२ । २३
सनातनो हि संकल्पः काम इत्यभिधीयते ॥ रुद्रस्य तेजः प्रस्कन्नमग्नौ निपतितं च यत् ११ ततेजोऽग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिति पावकम् ॥ वधार्थं देवशत्रूणां गंगायां ज
मयिष्यति १२ सतुना वापतं शापं नष्टः सदुत भुक्तदा ॥ तस्माद्बोभयद्देवाः समुत्पत्स्यति पावकिः १३ अन्विष्यतां वैष्ण्वलनस्तथा चाद्यनियुज्यताम् ॥ तार
कस्य वधोपायः कथितो वैमयाऽनघाः १४ न हितेजस्विनां शापास्तेजः सुप्रभवन्ति वै ॥ बलान्यतिबलं प्राप्य दुर्बलानि भवन्ति वै १५ हन्यादवध्यान्वरदानपि चैव तप
स्विनः ॥ संकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमोऽभवत् १६ जगत्पातिरनिर्देश्यः सर्वगः सर्वभावनः ॥ हृच्छयः सर्वभूतानां ज्येष्ठो रुद्रादिप्रभुः १७ अन्विष्यतां सतु
क्षिप्रं तेजो राशिर्हुताशनः ॥ सवोमनोगतं कामं देवः संपादयिष्यति १८ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य ततो देवामहात्मनः ॥ जग्मुः संसिद्धसंकल्पाः पर्येषंतो विभावसुम् १९
ततश्चैलोक्यमृषयो व्यचिन्वंत सुरैः सह ॥ कांक्षंतो दर्शनं वद्वेः सर्वे तद्गतमानसाः २० परेण तपसा युक्ताः श्रीमंतो लोकविश्रुताः ॥ लोकानन्वचरन्ति सद्भाः सर्वे एव भृगू
सम २१ नष्टमात्मनि संलीनं नाभिजग्मुर्हुताशनम् ॥ ततः संजातसंज्ञासान्निर्दर्शनलालसान् २२ जले चरः क्वांतमनास्ते जसाऽग्नेः प्रदीपितः ॥ उवाच देवान्मं
डूको रसातलतलोत्थितः २३ रसातलतले देवावसत्यग्निरिति प्रभो ॥ संतापादिह संप्राप्तः पावकप्रभवादहम् २४ स संसृजो जले देवा भगवान्हव्यवाहनः ॥ अपः
संमृज्यते जोमिस्तेन संतापिता वयम् २५ तस्य दर्शनमिष्टं वो यदि देवा विभावसोः ॥ तत्रैनमधिगच्छध्वं कार्यं वो यदि वान्हिना २६ गम्यतां साधयिष्यामो वयं ह्यग्नि
भयात्सुराः ॥ एतावदुक्तामंडूकस्त्वरितो जलमाविशत् २७ हुताशनस्तु बुधे मंडूकस्य च पैशुनम् ॥ शशाप सतमासाद्य नरसान्वेत्स्यसीति वै २८ तं वै संयुज्य
शापेन मंडूकं स्वरितो ययौ ॥ अन्यत्र वासाय विभुर्न चात्मानमदर्शयत् २९ देवास्त्वनुग्रहं च कुर्मडूकानां भृगूत्तम ॥ यत्तच्छृणु महाबाहो गदतो मम सर्वशः ३०
॥ देवा ऊचुः ॥ अग्निशापादजिह्वापिरसंज्ञानवहिष्कृताः ॥ सरस्वतीं बहुविधां यूयमुच्चारयिष्यथ ३१ बिलवासंगतां श्वेनिराहारानचेतसः ॥ गतासूनपि संशुष्कान् भू
मिः संतारयिष्यति ३२ तमो घनायामपि वैनैः शयां विचरिष्यथ ॥ इत्युक्ता तांस्ततो देवाः पुनरेव महीमिमाम् ३३ परीयुर्ज्वलनस्यार्थेन चाविदुर्हुताशनम् ॥
अथ तान्द्विरदः कश्चित्सुरेन्द्रादिरदोपमः ३४ अश्वत्थस्थोऽग्निरित्येव माह देवान् भृगूद्वह ॥ शशाप ज्वलनः सर्वान् द्विरदानक्रोधमूर्छितः ३५ प्रतीपाभवतां जिह्वाभ
वित्रीति भृगूद्वह ॥ इत्युक्ता निःसृतोऽश्वत्थादग्निरारणसूचितः ॥ प्रविवेश शमीगर्भमथ वह्निः सुषुप्सया ३६ अनुग्रहं तु नागानां यंचक्रुः शृणुतं प्रभो ॥ देवा भृगुकु
लश्रेष्ठ प्रीत्या सत्यपराक्रमाः ३७ ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रतीपया जिह्वायाऽपि सर्वाहारं करिष्यथ ॥ वाचं चोच्चारयिष्यध्वमुच्चैरव्यं जिताक्षराम् ३८

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

इत्युक्ता पुनरेवाग्निमनुससुर्दिवौकसः ॥ अश्वत्थान्निःसृतश्चाग्निः शमीगर्भमुपाविशत् ३९ शुकेन ख्यापितो विप्रतं देवाः समुपाद्रवन् ॥ शशाप शुक्रमग्निस्तु वाग्नि
हीनो भविष्यसि ४० जिह्वा मावर्तयामास तस्यापि हुतभुक्तया ॥ दृष्ट्वा तु ज्वलनं देवाः शुक्रमुचुर्दयान्विताः ४१ भवितान्त्वमत्यंतं शुक्त्वेन पृथागिति ॥ आहत
जिह्वस्य सतो वाक्यं कांतं भविष्यति ४२ बालस्येव प्रवृद्धस्य कलमव्यक्तमहुतम् ॥ इत्युक्ता तं शमीगर्भे वह्निमालक्ष्य देवताः ४३ तदेवायतनं चक्रुः पुण्यं सर्वक्रिया
स्वपि ॥ ततः प्रभृतिचाप्यग्निः शमीगर्भेषु दृश्यते ४४ उत्पादने तथोपायमभिजग्मुश्च मानवाः ॥ आपोरसातले यास्तु संस्पृष्टाश्चित्रमानुना ४५ ताः पर्वतप्र
स्रवणैरूष्मां मुंचति भार्गव ॥ पावकेनाधिशयता संतप्तास्तस्य ते जसा ४६ अथाग्निर्देवता दृष्ट्वा बभूव व्यथितस्तदा ॥ किमागमनमित्येवं तानपृच्छत पावकः ४७
तमूचुर्विबुधाः सवेते चैव परमर्षयः ॥ त्वानियोक्ष्यामहे कार्ये तद्भवान्कर्तुमर्हति ४८ कृते च तस्मिन् भविता तवाऽपि सुमहान्गुणः ४९ ॥ अग्निरुवाच ॥ ब्रूत यद्भव
तां कार्यं कर्ताऽस्मितदहंसुराः ॥ भवतां तु नियोज्योऽस्मि मावोऽत्रास्तु विचारणा ५० ॥ देवा ऊचुः ॥ असुरस्तारको नाम ब्रह्मणो वरदीपितः ॥ अस्मान्प्रबाधते
वीर्याद्वधस्तस्य विधीयताम् ५१ इमान् देवगणांस्तात प्रजापतिगणांस्तथा ॥ ऋषींश्चापि महाभाग परित्राय स्वपावक ५२ अपत्यं ते जसा युक्तं प्रवीरं जनय प्रभो ॥
यद्भयं नो सुरा तस्मान्नाशयेद्व्यवाहन ५३ शप्तानां नो महादेव्यानां न्यदस्ति परायणम् ॥ अन्यत्र भवतो वीर्यं तस्मान्नायस्वनः प्रभो ५४ इत्युक्तः स तथेत्युक्ता भ
गवान्हव्यवाहनः ॥ जगामाथ दुराधर्षां गंगां भार्गीरथीं प्रति ५५ तथा चाप्यभवन्मिश्रोगर्भं चास्यादधेतदा ॥ वृधे स तदा गर्भः कक्षे कृष्णगतिर्यथा ५६ तेजसा
तस्य देवस्य गंगा विह्वलचेतना ॥ संतापमगमत्ति विसोऽहुं सानशशाकह ५७ आहिते ज्वलने नाथ गर्भे तेजः समन्विते ॥ गंगायामसुरः कश्चिद्भैरवं नादमानदत् ५८
अबुद्धिपतितेनाथनादेन विपुलेन सा ॥ विप्रस्तोऽद्भ्यस्तनयना गंगा विभ्रुतलोचना ५९ विसंज्ञानाशक्रद्भवं बोधुमात्मानमेव च ॥ सा तु तेजः परीतां गीकं पयंती विजा
ह्वी ६० उवाच ज्वलनं विप्रतदा गर्भं बलोद्धृता ॥ तेन शक्ताऽस्मि भगवंस्ते जसाऽस्य विधारणे ६१ विमूढाऽस्मि कृताऽनेन न मे स्वास्थ्यं यथापुरा ॥ विह्वला चा
स्मि भगवंश्चेतो नष्टं च मेऽनघ ६२ धारणेनास्य शक्ताऽहं गर्भस्य तपतां वर ॥ उत्स्रक्ष्येह मिमं दुःखान्न तु कामात्कथंचन ६३ ते ते जसाऽस्ति संस्पृशो मम देवविभा
वसो ॥ आपदर्थे हि संबन्धः सुसूक्ष्मोऽपि महायुते ६४ यदत्र गुणसंपन्नमिदं तद्वाहुताशन ॥ त्वय्येव तदहं मन्ये धर्माधर्मौ च केवलौ ६५ तामुवाच ततो वह्निर्धर्मार्थं
धार्यतामिति ॥ गर्भो मते जसा युक्तो महागुणफलोदयः ६६ शक्तास्मि महीं कृत्वा बोधुं धारयितुं तथा ॥ न हिते किंचिदप्राप्य मन्यतो धारणादते ६७ सावज्ञिना वा
र्थमाणा देवैरपि सरिद्धरा ॥ समुत्ससर्ज तं गर्भं मे रौगिरिवरेतदा ६८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

समर्थाधारणेचापिरुद्रतेजःप्रधर्षिता ॥ नाशकतंतदागर्भसंधारयितुमोजसा ६९ सासमुत्सृज्यतंतुःखादीप्तवैश्वानरप्रभम् ॥ दर्शयामासचाग्रिस्तंतदागंगांभृ
गूढह ७० पप्रच्छसरितांश्रिष्ठांकाच्चिद्गर्भःसुखोदयः ॥ कीदृग्वर्णोऽपिवादेविकीदृशूपश्चदृश्यते ॥ तेजसाकेनवायुक्तःसर्वमेतद्ब्रवीहिमे ७१ ॥ गंगावाच ॥
जातरूपःसगर्भोवैतेजसात्वमिवानघ ॥ सुवर्णोविमलोदीप्तःपर्वतंचावभासयत् ७२ पद्मोत्पलविमिश्राणांहृदानामिवशीतलः ॥ गंधोऽस्यसकंदंबानांतुल्योवैतप
तांवर ७३ तेजसातस्यगर्भस्यभास्करस्येवरश्मिभिः ॥ यद्भव्यंपारिसंसृष्टंपृथिव्यांपर्वतेषुच ७४ तत्सर्वंकांचनीभूतंसमंतात्प्रत्यदृश्यत ॥ पर्यधावतशैलांश्च
नदीःप्रस्रवणानिच ७५ व्यादीपयंस्तेजसाचत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ एवंरूपःसभगवान्पुत्रस्तेहव्यवाहन ॥ सूर्यवैश्वानरसमःकांत्यासोमइवापरः ७६ एवमु
क्त्वातुसादेवीतत्रैवांतरधीयत ॥ पावकश्चापितेजस्वीकृत्वाकार्यंदिवौकसाम् ७७ जगामेष्टंततोदेशंतदाभगिवनंदन ॥ एतैःकर्मगुणैर्लोकेनामाग्नेःपरिगीयते ७८
हिरण्यरेताइतिवैऋषिभिर्विबुधैस्तथा ॥ पृथिवीचतदादेवीख्यातावसुमतीतिवै ७९ सतुगर्भोमहातेजागांगेयःपावकोद्भवः ॥ दिव्यंशरवणंप्राप्यववृधेऽद्भुतद
र्शनः ८० ददृशुःकृतिकास्तंतुबालार्कसदृशद्युतिम् ॥ पुत्रंवैताश्चतंबालंपुपुषुःस्तन्यविस्रवैः ८१ ततःसकार्तिकेयत्वमवापपरमद्युतिः ॥ स्कन्नत्वात्स्कंदतांचा
पिगुहावासाद्गुहोभवत् ८२ एवंसुवर्णमुत्पन्नमपत्यंजातवेदसः ॥ तत्रजांबूनदंश्रेष्ठंदेवानामपिभूषणम् ८३ ततःप्रभृतिचाप्येतज्जातरूपमुदाहृतम् ॥ रत्नाना
मुत्तमंरत्नंभूषणानांतथैवच ८४ पवित्रंचपवित्राणामंगलानांचमंगलम् ॥ यत्सुवर्णंसभगवानग्रीरीशःप्रजापतिः ८५ पवित्राणांपवित्रंहिकनकंद्विजसत्तमाः ॥
अग्रीषोमात्मकंचैवजातरूपमुदाहृतम् ८६ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ अपिचेदंपुरारामभुतंमेब्रह्मदर्शनम् ॥ पितामहस्ययद्वृत्तंब्रह्मणःपरमात्मनः ८७ देव
स्यमहतस्तातवारुणीविभ्रतस्तनुम् ॥ ऐश्वर्येवारुणेरामरुद्रस्येशस्यवैप्रभो ८८ आजग्मुर्मुनयःसर्वेदेवाश्चाऽग्निपुरोगमाः ॥ यज्ञांगानिचसर्वाणिवषट्कार
श्चमूर्तिमान् ८९ मूर्तिमंतिचसामानियजूंषिचसहस्रतः ॥ ऋग्वेदश्चाममत्तत्रपदक्रमविभूषितः ९० लक्षणानिस्वरास्तोभानिरुक्तंसुरपंकयः ॥ ओंकारश्चाव
सन्नेत्रेनिग्रहप्रग्रहौतथा ९१ वेदाश्चसोपनिषदोविद्यामाविद्यथापिच ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचदधारमगवान्निशिवः ९२ संजुहावात्मनाऽऽत्मानंस्वयमेवतदाप्रभो
यज्ञंचशोभयामासबहुरूपंपिनाकघृक् ९३ द्यौर्नभःपृथिवीखंचतथाचैवैषभूषतिः ॥ सर्वविद्येश्वरःश्रीमानेषचापिविभावसुः ९४ एषब्रह्माशिवोरुद्रोवरुणोऽग्निः
प्रजापतिः ॥ कीर्त्यतेभगवान्देवःसर्वभूतपतिःशिवः ९५ तस्ययज्ञःपशुपतेस्तपःकृतवएवच ॥ दीक्षादीप्तव्रतादेवीदिशश्चसदिगीश्वराः ९६ देवपत्न्यश्चक
न्याश्चदेवानांचैवमातरः ॥ आजग्मुःसहितास्तत्रतदाष्टगुकुलोद्बह ९७ देवस्यमहवद्विरुद्रस्येत्यर्थः ८५।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७

विस्पंदान्कणान् ताभिःपतिताभीरेतःकणिकाभिःसह पांभूतसंगृह्य ९९ प्रादुर्भावश्चरमधातुः १०॥१२ सूत्रग्रामंचतुर्विधंतत्तेजसस्तस्याग्निगुणयस्यरेतसःसंबंधीयस्तजोशोरजोश्चास्तस्मात्तेजसंप्रवृ
त्तिप्रधानंजंगममभूत् २ तमसस्तमोऽज्ञातामसंस्थावरं सत्वांशस्तूभयत्रानुगतउभयेषुसात्विकानांभावानाधर्महेतुत्वादीनांदर्शनात् सइति ससत्त्वगुणस्तेजसःप्रकाशरूपायाबुद्धेःस्वरूपमित्यर्थः
बुद्धेस्तेजस्त्वंप्रकाशकत्वसाम्यान्मनोज्योतिरितिभंत्रलिङ्गाच्च । तस्यधीसत्त्वस्यचआकाशंआकाशादिकुत्स्नंविश्वंस्वरूपतद्विलब्धसत्त्वात्सकंतदात्मनापारिणमतइतिभावः ३ तस्मात्सर्वेषुभूतेषु

यज्ञं पशुपतेः प्रीतावरुणस्य महात्मनः ॥ स्वयं भुवस्तुतादृष्ट्वारेतः समपतद्भुवि १८ तस्य शुक्रस्य विस्फंदान्पांसून्संगृह्य भूमितः ॥ प्रास्यत्पूषाकराभ्यां वै तस्मिन्नेव दुताशने १९ ततस्तस्मिन्संप्रवृत्ते स त्रेज्ज्वालितपावके ॥ ब्रह्मणो जुह्वतस्तत्र प्रादुर्भावो बभूव ह १०० स्कन्नमात्रं च तच्छुक्रं सुवर्णपरिगृह्य सः ॥ आज्यवन्मंत्रतश्चापिसोऽजुहोऽहृगुनंदन १ ततः स जनयामास भूतग्रामं च वीर्यवात् ॥ तस्य ततेजसस्तस्माज्जने लोकेषु तैजसम् २ तमसस्तामसाभावा व्यापितत्वं तथोभयम् ॥ स गुणस्तेजसो नित्यस्तस्य चाकाशमेव च ३ सर्वभूतेषु च तथा सत्त्वं तेजस्तथोत्तमम् ॥ शुक्रे हुतेऽग्नौ तस्मिन्स्तु प्रादुरासं स्रयः प्रभो ४ पुरुषावपुषा युक्ताः स्वैः स्वैः प्रसवजैर्गुणैः ॥ भृगित्येव भृगुः पूर्वमंगरेभ्योऽगिरा भवत् ५ अंगारसंश्रयाच्चैव कविरित्यपरां भवत् ॥ सहज्वालाभिरुत्पन्नो भृगुस्तस्माद्गुः स्मृतः ६ मरीचिभ्यो मरीचिस्तु मरीचः कश्यपो ह्यभूत् ॥ अंगरेभ्योऽगिरास्तातवालखिल्याः कुशोच्चयात् ७ अत्रैवात्रेति च विभोजात् मन्त्रिवदंत्यपि ॥ तथा भस्म व्यपोहेभ्यो ब्रह्मर्षिगणसंमताः ८ वैखानसाः समुत्पन्नास्तपःश्रुतगुणेऽस्रवः ॥ अश्रुतोऽस्य समुत्पन्नावश्विनौ रूपसंमतौ ९ शेषाः प्रजानां पतयः स्रोतोभ्यस्तस्य जज्ञिरे ॥ ऋषयो रोमकूपेभ्यः स्वेदाच्छंदो बलान्मनः ११० एतस्मात्कारणादाहुरग्निः सर्वास्तु देवताः ॥ ऋषयः श्रुतसंपन्ना वेदप्रामाण्यदर्शनात् ११ यानि दारुणि निर्यासास्ते मासाः पक्षसंज्ञिताः ॥ अहोरात्रा मुहूर्ताश्च पितृज्योतिश्च दारुणम् १२ रौद्रं लोहितमित्याहुर्लोहितात्कनकं स्मृतम् ॥ तन्मैत्रमिति विज्ञेयं धूमाच्च वसवः स्मृताः १३ अर्चिषोयाश्च ते रुद्रास्तथाऽऽदित्या महाप्रभाः ॥ उद्दिष्टास्ते तथा गारा ये धिष्ण्येषु दिवि स्थिताः १४ आदिकर्ता च लोकस्य तत्परं ब्रह्मतद्भुवम् ॥ सर्वकामदमित्याहुस्तद्रहस्यमुवाच ह १५ ततोऽब्रवीन्महादेवो वरुणः पवनात्मकः ॥ मम सत्रमिदं दिव्यमहंगृहपतिस्त्विह १७ त्रीणि पूर्वाण्यपत्यानि ममतानि न संशयः ॥ इति जानीत खगमाममयज्ञफलं हितत् १७ ॥ अग्निरुवाच ॥ मदंगेभ्यः प्रसूतानि मदाश्रयकृतानि च ॥ ममैव तान्यपत्यानि वरुणो ह्यवशात्मकः १८

तमोमयेषु जडेषु शरीरेषु सत्त्वं प्रकाश उत्तमं तेजः धर्मप्रवृत्तिश्च तत्सर्वतस्माद्ब्रह्मादुत्तात्प्रजापतिशुक्राज्जिरेह इत्यर्थः ४ प्रसवजैः कारणजैर्गुणैः तानेवाह भृगिति भृज्जतिपावयतीति भृक्ज्वाला साक्षाज्ज्वाला इत्येव भृगुरिति नाम ५ अंगाराश्रिता अल्पज्वाला निर्यूनास्ताभ्यः कविरभूदित्यर्थः भृगिति व्याचष्टे सहेति ६ । ७ अत्रैव कुशोच्चये अत्र अत्रैवेति संबंधः व्यपोहेभ्यः समूहेभ्यः ८ अश्रुतः अश्रुसकाशात् ९ स्त्रीतोभ्यः श्रोत्रादीन्द्रियेभ्यः बलाद्धीर्यात् १० एतस्मादग्निजत्वात् ११ निर्यासादारुगतालाक्षादभोक्तरसाः १२ । १३ दिवि स्थिताः ग्रहतारादयः धिष्ण्येषु स्थानेषु १४ १५ । १६ त्रीणि भृग्वंगिरः कविसंज्ञानि १७ अवशात्माचितं यस्य सोऽवशात्मकः भ्रातृ इत्यर्थः १८

H 3 & H

गुणेन अंतरालकालेन च गुणेन संवृतं समानं जातं एतच्च गुणज्ञानं प्रवर्तकं अभिजत्वाद्द्विरण्यमग्निः इति शब्दप्रकारार्थः 'हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमुद्धरेत्' इति सायमुद्धरणकालातिक्रमे सूर्यस्य हिरण्यपुरस्कारवचनाद्द्विरण्यमादित्यत्वेनापि जानीयात् । अतस्तयोरेंतरालेषु वर्षदत्तादृशमेव फलं प्राप्नोतीत्यर्थः ६१ एषेति यथाकार्तिकेयः सर्वदेवानामजेयदैत्यं निहतवान् एवं तत्सोदरं सुवर्णमपि स वैष्वाधामाणामजय्यं दुरितं नाशयित्वा कंचतादृशं जयतीत्यर्थः ६२। ६३ । ६४। ६५ । ६६। ६७ । ६८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठेऽध्यायः ॥ ८५ ॥

उक्ताइति श्रुतिर्वेदः लक्षणं ज्ञापकं येषां ते श्रुतिलक्षणाः श्रुत्युक्ता इत्यर्थः १ । १२ । १३ । १४ विपन्नकृत्यायेति गंगायामर्मेत्येके सतिनष्टकार्यः ९ चोदयामासुरित्यत्र हेतुमाह नेति गर्भसंधारयितुमित्यपक
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्ताः पितामहेनेह सुवर्णस्य विधानतः ॥ विस्तरेण प्रदानस्य ये गुणाः श्रुतिलक्षणाः १ यत्तु कारणमुत्पत्तेः सुवर्णस्य प्रकीर्तितम् ॥ स कथं ता
 रकः प्राप्तो निधनं तद्ब्रवीहि मे २ उक्तं सदैव तानां हि अवध्य इति पार्थिव ॥ कथं तस्या भवन्मृत्युर्विस्तरेण प्रकीर्तय ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्तः कुरु कुलोद्बह ॥ का
 त्स्न्येन तारकवधं परं कौतूहलं हि मे ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ विपन्नकृत्या राजेन्द्र देवताः ऋषयस्तथा ॥ कृतिकाश्चोदयामासुरित्यभरणाय वै ५ न देवतानां काचिद्वि
 समर्था जातवेदसः ॥ एता हि शक्तास्तंगर्भसंधारयितुमोजसा ६ षण्णां तासां ततः प्रीतः पावको गर्भधारणात् ॥ स्वेन ते जो विसर्गेण वीर्येण परमेण च ७ तास्तु षट्क
 त्तिका गर्भेषु पुजुर्जातवेदसः ॥ षट्सुवर्त्मसु ते जो ग्रेः सकलं निहितं प्रभो ८ ततस्तत्तुवर्धमानस्य कुमारस्य महात्मनः ॥ तेजसाऽभिपरीतांग्यो न कचिच्छर्मलेभिरे ९
 ततस्तेजः परीतांग्यः सर्वाः काल उपस्थिते ॥ समंगर्भसु पुविरेक तिकास्तं न र्षभ १० ततस्तं षड्विष्टानं गर्भमेकत्वमागतम् ॥ पृथिवी प्रतिजग्राह कार्तस्वरसमी
 पतः ११ सगर्भो दिव्यसंस्थानो दीप्तिमान् पावकप्रभः ॥ दिव्यं शरवणं प्राप्य ववृधे प्रियदर्शनः १२ ददृशुः कृतिकास्तं तु बालमर्कसमद्युतिम् ॥ जातस्त्रेहाच्च सौहा
 दात्पुपुषुः स्तन्यविस्रवैः १३ अभवत्कार्तिकेयः सत्रैलोक्ये स चराचरे ॥ स्कन्धत्वात्स्कंदतां प्राप्तो गुहावासाद्गुहोऽभवत् १४ ततो देवास्त्रयस्त्रिंशदिशश्च सदिगी
 श्वराः ॥ रुद्रो धाता च विष्णुश्च यमः पूषाऽर्यमा भगः १५ अंशो मित्रश्च साध्याश्च वासवो वसवोऽश्विनौ ॥ आपो वायुर्नभश्चंद्रो नक्षत्राणि ग्रहा रविः १६ पृथग्भूतानि
 चान्यानि यानि देवार्पणानि वै ॥ आजग्मुस्तेऽद्भुतं द्रष्टुं कुमारं ज्वलनात्मजम् १७ ऋषयस्तुष्टुश्चैव गंधर्वाश्च जगुस्तथा ॥ षडाननं कुमारं तु द्विषडक्षं द्विजप्रियम्
 १८ पीनांसं द्वादशभुजं पावकादित्यवर्चसम् ॥ शयानं शरगुल्मस्थं दृष्ट्वा देवाः सहर्षिभिः १९ लेभिरे परमहर्षं मो निरेचा सुरंहतम् ॥ ततो देवाः प्रियाण्यस्य सर्वेषु
 समाहरन् २० क्रीडतः क्रीडनीयानि ददुः पक्षिगणाश्च ह ॥ सुपर्णोऽस्य ददौ पुत्रं मयूरं चित्रवर्हिणम् २१ राक्षसाश्च ददुस्तस्मै वराहमहिषा बुभौ ॥ कुकुटं चाग्निसंकाशं
 प्रददाव रुणः स्वयम् २२ चंद्रमाः प्रददौ मेषमादित्यो रुचिरां प्रभाम् ॥ गवां माता च गादेवी ददौ शतसहस्रशः २३ छागमग्निर्गुणोपेतमिला पुष्पफलं बहु ॥ सुधन्वा श
 कटंचैव रथं चामितकूबरम् २४ वरुणो वारुणान् दिव्यान् सगजान् प्रददौ शुभान् ॥ सिंहान् सुरेंद्रो व्याघ्रांश्च द्विपानान्यांश्च पक्षिणः २५ श्वापदांश्च बहून् चोरांश्च छत्राणि
 विविधानि च ॥ राक्षसासुरसंघाश्च अनुजग्मुस्तमि श्वरम् २६ वर्धमानं तु तं दृष्ट्वा प्रार्थयामास तारकः ॥ उपायैर्बहुभिर्हेतुना शक्यं चापितं विभुम् २७ सैन्यपत्येन तं
 देवाः पूजयित्वा गुहालयम् ॥ शशंसुर्विप्रकारं तं तस्मै तारककारितम् २८ स विवृद्धो महावीर्यो देवसेनापतिः प्रभुः ॥ जघानामो घया शक्त्या दानवन्तारकं गुहः २९
 प्यते पूर्वार्धेऽपि ६ प्रीतस्ताभिर्गुरुडीरूपेण तद्वेतः पीत्वा पोढागर्भे घृते सतीति शेषः ७ वर्त्मसु गर्भागमनमार्गेषु यो निष्वित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ देवेभ्योऽ
 प्यतेऽस्तेऽनिक्रम्य जुः सामानि मूर्तिमंति देवार्पणानि १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ चातुर्वर्ण्यस्येति १ । २ । ३ । ४ आदितः अमावास्यायां
 पश्चात्प्रतिपदि यद्वा खंडदशैर्पूर्वार्धेऽष्टिः पश्चात्पितृयज्ञः ५ अन्वाहार्यपश्चात्कर्तव्यमपि यस्मादेवं तस्मात्प्रथमकल्पितः सामान्यविधिः अमावास्यायां यदहश्चंद्रमसं न पश्यति तदहरपराह्णेऽपि
 तेन तस्मिन्कुमारेण क्रीडतानि हतेऽसुरे ॥ सुरेंद्रः स्थापितो राज्ये देवानां पुनरीश्वरः ३० ससेनापतिरेवाथ बभौ स्कंदः प्रतापवान् ॥ ईशो गोप्ता च देवानां प्रियकृच्छं
 करस्य च ३१ हिरण्यमूर्तिर्भगवानेष एव च पावकिः ॥ सदा कुमारो देवानां सैन्यपत्यमवाप्तवान् ३२ तस्मात्सुवर्णमंगल्यं रत्नमक्षय्यमुत्तमम् ॥ सहजं कार्तिकेयस्य व
 ह्नेस्तेजः परं मतम् ३३ एवं रामाय कौरव्यवासिष्ठोऽप्यथ पुरा ॥ तस्मात्सुवर्णदानाय प्रयतस्वनराधिप ३४ रामः सुवर्णं दत्वा हि विमुक्तः सर्वकिल्बिषैः ॥ त्रिविष्टपे मह
 त्स्थानमवापा सुलभं नरैः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे तारकवधोपाख्यानं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्मात्मन् धर्माः प्रोक्त्याथात्वया ॥ तथैव मे श्राद्धविधिं कृत्स्नं प्रवृत्तिपार्थिव १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युधिष्ठिरेणैव मुक्तो भीष्मः शांतनव
 स्तदा ॥ इमं श्राद्धविधिं कृत्स्नं वक्तुं समुपचक्रमे २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजञ्छ्राद्धकर्मविधिं शुभम् ॥ धन्यं यशस्यं पुत्रीयं पितृयज्ञं परंतप ३ देवासुरम
 नुष्याणां गंधर्वोरगरक्षसां ॥ पिशाचकिन्नराणां च पूज्या वै पितरः सदा ४ पितृन् पूज्यादितः पश्चाद्देवतास्तर्पयंति वै ॥ तस्मात्तान्सर्वयज्ञेन पुरुषः पूजयेत्सदा ५
 अन्वाहार्यमहाराज पितृणां श्राद्धमुच्यते ॥ तस्माद्विशेषविधिना विधिः प्रथमकल्पितः ६ सर्वेष्वहः सुप्रीयंते कृते श्राद्धे पितामहाः ॥ प्रवक्ष्यामि तु ते सर्वांस्तथाति
 थ्यगुणा गुणान् ७ येष्वहः सुकृतैः श्राद्धैर्यत्फलं प्राप्यतेऽनघ ॥ तत्सर्वं कीर्तयिष्यामि यथावत्तन्निबोध मे ८ पितृन् चर्य्य प्रतिपदि प्राप्नुयात्सुगृहेऽस्त्रियः ॥ अभिरूपप्र
 जायिन्यो दर्शनीया बहु प्रजाः ९ स्त्रियो द्वितीयां जायंते तृतीयायां तु वाजिनः ॥ चतुर्थ्यां क्षुद्रपशवो भवंति बहवो गृहे १० पंचम्यां बहवः पुत्रा जायंते कुर्वतां नृप ॥ कुर्वा
 णास्तु नराः षष्ठ्यां भवंति दुतिभागिनः ११ कृषिभागी भवेच्छ्राद्धं कुर्वाणः सप्तमीं नृप ॥ अष्टम्यां तु प्रकुर्वाणो वाणिज्ये लाभमाप्नुयात् १२ नवम्यां कुर्वतः श्राद्धं भवत्येक
 शफं बहु ॥ विवर्धते तु दशमीं गावः श्राद्धान्वि कुर्वतः १३ कृष्यभागी भवेन्मर्त्यः कुर्वन्नेकादशीं नृप ॥ ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्रा जायंते तस्य वेश्मनि १४ द्वादशीं भीहमानस्य
 नित्यमेव प्रदृश्यते ॥ रजतं बहु वित्तं च सुवर्णं च मनोरमम् १५ ज्ञातीनां तु भवेच्छ्रेष्ठः कुर्वन् द्वादशम्योदशीं ॥ अवश्यं तु युवानोऽस्य प्रमीयंते नरा गृहे १६ युद्धभागी भवे
 न्मर्त्यः कुर्वन् द्वादशं चतुर्दशीं ॥ अमावास्यां तु निर्वापात् सर्वकामानवाप्नुयात् १७ कृष्णपक्षे दशम्यादौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं ॥ श्राद्धकर्मणि तिथ्यस्तु प्रशस्तान्तथेतराः १८
 यथाचैवापरः पक्षः पूर्वपक्षाद्विशिष्यते ॥ तथा श्राद्धस्य पूर्वाह्णादपराह्णो विशिष्यते १९ ॥ इ० श्रीम० अ० आ० प० दा० श्राद्धकल्पे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

पितृयज्ञं कुरत इति विशेषविधिना बाध्यत इत्यन्वाहार्यत्वमपि पितृयज्ञस्य भवतीत्यर्थः ६ तिथीनाम तिथीनां च गुणानगुणाश्च प्रवक्ष्यामि ७ । ८ सुगृहेऽस्त्रियो भायाः ९ स्त्रियो दुहितरः १० । ११
 १२ । १३ कुर्वन् वस्त्रपात्रादि १४ । १५ चतुर्दशीं श्राद्धं निदित्यवश्यमिति १६ । १७ दशम्यादौ तिथिष्वेके १८ । १९ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

किंस्विदिति ११२१३१४१५१६ पुष्यश्रितमृगस्तदीयपार्श्वं रुद्रकृष्णमृगस्तदीयोरैरवम् ७१८ वाध्रीणसंभ्रम्यास्यूतनासिकोमहोक्षः पक्षिविशेषोऽजविशेषश्चेत्यन्ये ९ पितृक्षयेमृतति
थौ कालशाकं चक्रा इति भाषया प्रसिद्धं तत्सदृशमेव तदन्यदित्यन्ये लौहं कांचन वृजं पुष्पादिशाकं छागोऽप्यानंत्यंतत्फलमिति शेषः १०१११२ वीजितं पायसादिकंदद्यादिति पूर्वगान्वयः

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ किंस्विदत्तं पितृभ्यो वैभवत्यक्षयमीश्वर ॥ किं हविश्चिररात्राय किमानंत्यायकल्पते १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ हवींषि श्राद्धकल्पे
तुयानि श्राद्धविदो विदुः ॥ तानि मेशृणुकाम्यानि फलं चैव युधिष्ठिर २ तिलैर्वीहियैर्मर्षैरद्भिर्मूलफलैस्तथा ॥ दत्तेन मासं प्रीयंते श्राद्धेन पितरो नृप ३ वर्धमानतिलं
श्राद्धमक्षयं मनुरब्रवीत् ॥ सर्वेष्वेव तु भोज्येषु तिलाः प्राधान्यतः स्मृताः ४ द्वौ मासौ तु भवेत्तृप्तिर्मर्त्यैः पितृगणस्य ह ॥ त्रीन्मासानां विकेनाहुश्चतुर्मासं शशेन ह ५
आजेन मासान् प्रीयंते पंचैव पितरो नृप ॥ वाराहेण तु षण्मासान् सप्तैव शाकुलेन तु ६ मासान् षोडशैव पितरैरेवेण नवप्रभो ॥ गवयस्य तु मासेन दत्तिः स्यादशमासिकी ॥
७ मासेनेकादशप्रीतिः पितृणां माहिषेण तु ॥ गव्येन दत्ते श्राद्धे तु संवत्सरमिहोच्यते ८ यथा गव्यं तथा युक्तं पायसं सर्पिषा सह ॥ वाध्रीणस्य मासेन दत्तिर्द्वादशवा
पिकी ९ आनंत्याय भवेदत्तं खड्गमासं पितृक्षये ॥ कालशाकं च लौहं चाप्यानंत्यं छाग उच्यते १० गाथाश्चाप्यत्र गायंति पितृगीता युधिष्ठिर ॥ सनत्कुमारो भगवा
न्पुरामय्यभ्यभाषत ११ अपिनः स्वकुले जायाद्यो नोदद्यात्त्रयोदशीम् ॥ मघासु सर्पिः संयुक्तं पायसं दक्षिणायने १२ आजेन वाऽपिलौहेन मघास्वेव यतव्रतः ॥
हस्तिच्छाया सुविधिवत्कर्णव्यजनवीजितम् १३ एष्टव्या बहवः पुत्राय च कोऽपि गायं ब्रजेत् ॥ यत्रासौ प्रथितो लोकेष्वक्षय्यकरणो वटः १४ आपो मूलं फलं मांसमन्नं
वाऽपि पितृक्षये ॥ यत्किंचिन्मधुसंमिश्रं तदानंत्यायकल्पते ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पे षष्ठांशीति
तमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ भीष्म उवाच ॥ यमस्तु यानि श्राद्धानि प्रोवाच शशबिंदवे ॥ तानि मेशृणुकाम्यानि नक्षत्रेषु पृथक् पृथक् १ श्राद्धं यः कृत्तिकायोगे कुर्वीत स तनरः ॥
अग्नीनां धाय सापत्यो यजेत विगतज्वरः २ अपत्यकामो रोहिण्यां तेजस्कामो मृगोत्तमे ॥ क्रूरकर्मा ददच्छादं भार्द्रायां मानवो भवेत् ३ धनकामो भवेन्मर्त्यः कुर्वच्छादं पुन
र्वसौ ॥ पुष्टिकामोऽथ पुष्येण श्राद्धमीहेतमानवः ४ आश्लेषायां ददच्छादं धीरान् पुत्रान् प्रजायते ॥ ज्ञातीनां तु भवेच्छ्रेष्ठो मघासु श्राद्धमावपन् ५ फल्गुनीषु ददच्छादं
सुभगः श्राद्धो भवेत् ॥ अपत्यकामो मृगशिरसां सुहस्तेन फलभाग भवेत् ६ चित्रायां तु ददच्छादं लभेद्रूपकतः सुतान् ॥ स्वातियोगे पितृनर्च्य वाणिज्यमुपजीवति ७ बहुपुत्रो विशा
खासु पुत्रमीह भवेन्नरः ॥ अनुराधासु कुर्वाणो राजचक्रं प्रवर्तयेत् ८ आधिपत्यं व्रजेन्मर्त्यो ज्येष्ठायामपवर्जयेत् ९ मूलत्वारोग्यमृच्छे
तयशोऽऽषाढासु चोत्तमम् ॥ उत्तरासु त्वषाढासु वीतशोकश्चरेन्महीम् १० श्राद्धं त्वभिजिता कुर्वन्मिषं हविषं सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ श्रवणे पुददच्छादं प्रेत्य गच्छेत्स तद्वतिम् ११

१२१३१४१५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठे भारतमावदीपे अष्टांशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ यमस्त्विति १
११३१४१५ फलभागिष्ठार्थमाह ११७८१९१०११

वारुणेशतभिषजि १२१३१४१५ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठे भारतमावदीपे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ कीदृशे इति ११२ देवता इति अमाग्धा देवतापूजनेषु श्राद्धान् कुर्वीतीत्य
र्थः विमानपूजयंति उपेत्य उपस्थाय देवेभ्यो देवानुद्दिश्य सर्वेभ्यो विप्रेभ्यः ३१४ पंक्तिदूषाः काणादयः अपक्तियाः दुष्कर्माणः पंत्ययोग्याः ५ निराकृतिरध्ययनादिशून्यः वार्धुषिको वृद्धयर्थ
राज्यभाषी धनिष्ठायाम्भवेत नियतनरः ॥ नक्षत्रे वारुणकुर्वन्मिषं हविषं सिद्धिमवाप्नुयात् १२ पूर्वप्रोष्ठपदाः कुर्वन्बहून्विदत्यजाविकान् ॥ उत्तरासु प्रकुर्वाणो विंदते गाः सह
स्रशः १३ बहुकुप्य कृतं वित्तं विंदते रेवतीं श्रितः ॥ अश्विनीष्वश्वान् विंदते भरणीष्वायु रुरुतमम् १४ इमं श्राद्धविधिं श्रुत्वा शशबिंदुस्तथाऽकरोत् ॥ अकेशेनाजयच्चापि
महीं सोऽनुशशास ह ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे श्राद्धकल्पे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ १३ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशेभ्यः प्रदातव्यं भवेच्छादं पितामह ॥ द्विजेभ्यः कुरुशार्दूल तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणान्नप
रीक्षेत क्षत्रियो दानधर्मवित् ॥ दैवकर्मणि पित्र्ये तु न्यायमाहुः परीक्षणम् २ देवताः पूजयंती ह देवेनैव हेतुजसा ॥ उपेत्य तस्माद्देवेभ्यः सर्वेभ्यो दापयेन्नरः ३ श्राद्धे त्वथ
महाराज परीक्षेद्ब्राह्मणान्बुधः ॥ कुलशीलवयो रूपैर्विद्ययाऽभिजनेन च ४ तेषामन्ये पंक्तिदूषास्तथाऽन्ये पंक्तिपावनाः ॥ अपांक्त्यास्तु ये राजन कीर्तयिष्यामितान्
शृणु ५ कितवो भूणहाय क्षमीपशुपालो निराकृतिः ॥ ग्रामप्रेष्यो वार्धुषिको गायनः सर्वविक्रयी ६ अगरदाही गरदः कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ सामुद्रिको राजभृत्यस्तै
लिकः कूटकारकः ७ पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपत्तिर्गृहे ॥ अभिशस्तस्तथास्तेनः शिल्पं यश्चोपजीवति ८ पर्वकारश्च सूचीचमित्रधुक् पारदारिकः ॥ अव्रता
नामुपाध्यायः कांडपृष्ठस्तथैव च ९ श्वभिश्चयः परिक्रामेद्यः शुनादष्ट एव च ॥ परिव्रित्तिश्च यश्च स्यादुश्चर्मा गुरुत्तल्पगः १० कुशीलवो देवलको नक्षत्रैर्यश्च जीवति ॥
ईदृशैर्ब्राह्मणैर्भुक्तमपांक्त्यैर्युधिष्ठिर ११ रक्षांसि गच्छते हव्यमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ श्राद्धं भुक्त्वा त्वधीयात्तृषली तल्पगश्च यः १२ पुरीषे तस्य ते मासं पितरस्तस्य
शेरते ॥ सोमविक्रयिणे विष्ठाभिषजे पूयशोणितम् १३ नष्टं देवलके दत्तमप्रतिष्ठं च वार्धुषे ॥ यत्तु वाणिज्यं कदत्तं नेहनामुत्र तद्वदेत् १४ भस्मनीविदुतं हव्यं तथापौ नर्भवे
द्विजे ॥ ये तु धर्मव्यपेतेषु चारित्र्यापगतेषु च ॥ हव्यं कव्यं प्रयच्छंति तेषां तप्रेत्यनश्यति १५ ज्ञानपूर्वतु ये तेभ्यः प्रयच्छंत्यल्पबुद्धयः ॥ पुरीषं भुंजते तस्य पितरः
प्रेत्य निश्चयः १६ एतानि मान्विजानीयादपांक्त्यान् द्विजाधमान् ॥ शूद्राणामुपदेशं च ये कुर्वन्त्यल्पचेतसः १७ षष्टिकाणः शतं पंडः श्वित्रीयावत्प्रपश्यति ॥ पंकत्यां
समुपविष्टाय तावद्वूपयते नृप १८ यद्वेष्टितशिराभुंक्ते यदुंक्ते दक्षिणामुखः ॥ सोपानत्कश्च यदुंक्ते सर्वविद्यात्तदासुरम् १९

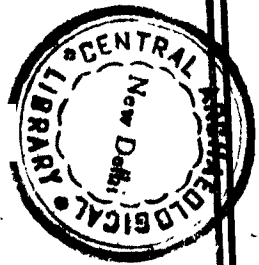
धनप्रयोक्ता ६ कुंडाशी भगभक्षः तैलिकस्तत्कर्मकृत् ७१८ पर्वकारो वेपांतरधारी ११ पर्वक्रीडं महाग्रंथप्रस्तावे लक्षणांतरे इति मेदिनी सूचीपिशुनः अव्रतानां शूद्राणां कांडपृष्ठः शस्त्राजीवी ९
श्वभिः परिक्रामेन्मृगयां कुर्वन् १० कुशीलवः कुशीफालस्तेन कर्षणं लक्षयते कुशीलवः लवश्छेदं नतदुपजीवी काष्ठच्छेदनोपजीवी ११ कुशीफाले इति मेदिनी १११२ तस्यैव पुरीषे तस्य पितरः शेरते
नत्वन्यस्य पुरीषे १३१४१५ १६१७ षष्टिशतं पुरुषानिति शेषः १८१९

सप्तविप्रांस्ततोभोज्येयुगपत्समुपानयत् ॥ ऋतेचलवर्णभोज्येयामाकान्नदौ प्रभुः १३ दक्षिणाग्रास्ततोदर्भाविष्टरेषु निवेशिताः ॥ पादयोश्चैव विप्राणां यैव त्रमुप
भुंजते १४ कृत्वा च दक्षिणाग्रान्वैदर्भान्सप्रयतः शुचिः ॥ प्रददौ श्रीमतः पिंडान्नामगोत्रमुदाहरन् १५ तत्कृत्वा समुनिश्रेष्ठो धर्मसंकरमात्मनः ॥ पश्चात्तापेन महता त
प्यमानोऽभ्यर्चितयत् १६ अकृतं मुनिभिः पूर्व किं मये दमनुष्ठितम् ॥ कथं नुशापेन न मां देहयुर्ब्रह्मण इति १७ ततः संचितयामासर्वशक्तारमात्मनः ॥ ध्यातमात्र
स्तथा चात्रिराजगाम तपोधनः १८ अथात्रिस्तंतथा दृष्ट्वा पुत्रशोकेन कर्षितम् ॥ भृशमाश्वासयामास वाग्भिरिष्टाभिरव्ययः १९ निमेषं कल्पितस्तेऽयं पितृयज्ञस्त
पोधन ॥ मातेऽभूद्भीः पूर्व दृष्टो घर्मो यं ब्रह्मणा स्वयम् २० सोऽयं स्वयं भुवि हितो धर्मः संकल्पितस्त्वया ॥ ऋते स्वयं भुवः कोऽन्यः श्राद्धेयं विधिमाहरेत् २१ अथाख्या
स्यामिते पुत्रश्राद्धेयं विधिमुत्तमम् ॥ स्वयं भुवि हितं पुत्रतत्कुरुष्व निबोध मे २२ कृत्वाऽग्नौ करणं पूर्वमंत्रपूर्वतपोधन ॥ ततोऽग्नयेऽथ सोमाय वरुणाय च नित्यशः २३
विश्वे देवाश्च ये नित्यं पितृभिः सह गोचराः ॥ तेभ्यः संकल्पिता भागाः स्वयमेव स्वयं भुवा २४ स्तोतव्या चैह पृथिवी निवापस्ये ह धारिणी ॥ वैष्णवी काश्यपी चेति तथै
वेहाक्षयेति च २५ उदकानयने चैव स्तोतव्यो वरुणो विभुः ॥ ततोऽग्निश्चैव सोमश्च आप्याय्या विहतेऽनघ २६ देवास्तु पितरो नाम निर्मिता ये स्वयं भुवा ॥ उष्णपा
ये महाभागास्तेषां भागः प्रकल्पितः २७ तेषां देवाः चर्चमाना वै विमुच्यंते ह किल्बिषात् ॥ सप्तकः पितृवंशस्तु पूर्व दृष्टः स्वयं भुवा २८ विश्वे चाग्निमुखा देवाः संख्याताः
पूर्वमेव ते ॥ तेषां नामानि वक्ष्यामि भागार्हाणामहात्मनाम् २९ बलं घृतिर्विपाप्मा च पुण्यकृत्पावनस्तथा ॥ पार्ष्णिक्षे मासमूहश्च दिव्यसानुस्तथैव च ३० विवस्वा
न्वीर्यवान्हीमान्कीर्तिमान्कृत एव च ॥ जितात्मा मुनिर्वीर्यश्च दीप्तरोमा भयंकरः ३१ अनुकर्मा प्रतीतश्च प्रदाताऽप्यंशुमांस्तथा ॥ शैलभः परमक्रोधी धीरोष्णीभू पति
स्तथा ३२ स्रजो वज्री वरीचैव विश्वे देवाः सनातनाः ॥ विद्युद्वर्चाः सोमवर्चाः सूर्यश्रीश्चेति नामतः ३३ सोमपः सूर्यसावित्रो दत्तात्मा पुंडरीयकः ॥ उष्णीनाभो नभो
दश्च विश्वायुर्दोषिरेव च ३४ चमूहरः सुरेशश्च व्योमारिः शंकरो भवः ॥ ईशः कर्ता कृतिर्दक्षो भुवनो दिव्यकर्मकृत् ३५ गणितः पंचवीर्यश्च आदित्यो रश्मिवांस्तथा ॥ स
प्तकसोमवर्चाश्च विश्वकृत्कविरेव च ३६ अनुगोप्ता सुगोप्ता च नसा चेश्वर एव च ॥ कीर्तितास्ते महाभागाः कालस्य गतिगोचराः ३७ अश्राद्धेयानि धान्यानि कोद्रवाः
पुलकास्तथा ॥ हिं गुद्रव्येषु शाकेषु पलांडुलशुनंतथा ३८ सौभाजनः कौविदारस्तथा गृज्जनकादयः ॥ कूश्मांडजा त्यलाबुंच कृष्णलवणमेव च ३९

दयः विमुच्यंते किल्बिषात् नरकादिरूपात् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ पुलकाः असंपूर्णतंडुल युक्तधान्यानि हिं गुद्रव्येषु शाकादिसंस्कारकद्रव्येषु पलांडुलशुनं
च शाकेषु ३८ सौभाजनादीन् वर्जयति सौभाजनः शिशुः गृज्जनं विषदिग्धशस्त्रहतपशुमांसं 'अथ गृज्जनं विषदिग्धपशोर्मांसं' इति भेदिनी । कृष्णलवणं मधविडम् ३९

कृष्णाज्जाजी कृष्णजीरकं विडः विडलवणं शीतपाकी शाकविशेषः अंकुराद्यावंशकरीरादयः गृंगाटकं 'शिंघाडा' इति प्रसिद्धं ४० । ४१ सुदर्शनं शाकविशेषः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इति अनु
शासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ एवं श्राद्धोत्पत्तिमुक्त्वा तदंगभूतस्यामौ करणस्योत्पत्तिमाह तथेत्पादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

ग्राम्यवाराहमांसं च यच्चैवाप्रोक्षितं भवेत् ॥ कृष्णाज्जाजी विडश्चैव शीतपाकी तथैव च ॥ अंकुराद्यास्तथा वर्ज्या इह गृंगाटकानि च ४० वर्जयेत् लवणं सर्वतथा जंबूफलानि
च ॥ अवक्षुतावरुदितं तथा श्राद्धे च वर्जयेत् ४१ निवापे हव्यकव्ये वा गर्हितं च सुदर्शनम् ॥ पितरश्च हि देवाश्च नाभिनंदंति तद्धविः ४२ चांडालश्च पचौ वर्ज्या निवा
पे समुपस्थिते ॥ काषायवासाः कुष्ठी वापतितो ब्रह्महाऽपि वा ४३ संकीर्णयोनिर्विप्रश्च संबंधी पतितश्च यः ॥ वर्जनीया बुधैरेते निवापे समुपस्थिते ४४ इत्येवमुक्त्वा भ
गवान्स्ववंश्यंतमृषिपुरा ॥ पितामहसर्मा दिव्यांजगामात्रिस्तपोधनः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पे एकनवतित
मोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तथानिमौ प्रवृत्ते तु सर्व एव महर्षयः ॥ पितृयज्ञं तु कुर्वति विधिदृष्टेन कर्मणा १ ऋषयो धर्मनित्यास्तु कृत्वा निवपनान्यु
त ॥ तर्पणं चाप्यकुर्वत तीर्थाभोर्भिर्यतव्रताः २ निवापैर्दीयमानैश्च चातुर्वर्ण्येन भारत ॥ तर्पिताः पितरो देवास्तत्रात्रं जरयंति वै ३ अर्जीणैस्त्वभिहन्यंते ते देवाः पितृ
भिः सह ॥ सोममेवाभ्यपद्यंत तदा ह्यत्राभिपीडिताः ४ तेऽब्रुवन् सोममासाद्य पितरो जीर्णपीडिताः ॥ निवापान्नेन पीडयामः श्रेयो नोऽत्र विधीयताम् ५ तान्सोमः प्र
त्युवाचाथ श्रेयश्चेदीप्सितं सुराः ॥ स्वयं भू सदनं यात सवः श्रेयोभिधास्यति ६ ते सोमवचना देवाः पितृभिः सह भारत ॥ मेरुगुंसे समासीनां पितामहमुपागमन् ७ ॥ पि
तर ऊचुः ॥ निवापान्नेन भगवन् भृशं पीडयामहे वयं ॥ प्रसादं कुरु नो देव श्रेयो नः संविधीयताम् ८ इति तेषां वचः श्रुत्वा स्वयं भूरिदमब्रवीत् ॥ एष मे पार्श्वतो वह्निर्युष्म
च्छ्रेयोऽभिधास्यति ९ ॥ अग्रि उवाच ॥ सहितास्तात भोक्ष्यामो निवापे समुपस्थिते ॥ जरयिष्यथ चाप्यन्नं मया सार्धं न संशयः १० एतच्छ्रुत्वा तु पितरस्ततस्ते वि
ज्वराभवन् ॥ एतस्मात्कारणाच्चाग्नेः प्राक्तावदीयते नृप ११ निवसे चाग्निपूर्ववै निवापे पुरुषर्षभ ॥ न ब्रह्मराक्षसास्तं वै निवापं धर्षयंत्युत १२ रक्षांसि चापवर्तंते स्थि
ते देवे दुताशने ॥ पूर्वपिंडं पितुर्दद्यात्ततो दद्यात्पितामहे १३ प्रपितामहाय च तत एव श्राद्धविधिः स्मृतः ॥ ब्रूयात् श्राद्धे च सावित्रीं पिंडे पिंडे समाहितः १४ सोमाये
ति च वक्तव्यं तथा पितृमतेति च ॥ रजस्वला च याना रीव्यंगिता कर्णयोश्च या ॥ निवापे नोपतिष्ठेत्संग्राह्या नान्यवंशजा १५ जलं प्रतरमाणश्च कीर्तयेत्पितामहा
न् ॥ नदीमासाद्य कुर्वीत पितृणां पिंडतर्पणम् १६ पूर्वस्ववंशजानां तु कृत्वा द्विस्तर्पणं पुनः ॥ सुहृत्संबंधि वर्गाणां ततो दद्यात्जलांजलिं १७ कल्माषगोयुगेनाथ युक्ते
नतरतो जलं ॥ पितरोऽभिलषंते वै नावं चाप्यधिरोहिताः १८ ११ निवसेदप्ते संप्रसारणाभाव आर्षः औणादिकस्तन्प्रत्ययो वा १२ । १३ । १४ वर्जिताः पुटितानोपतिष्ठेत्ततया निवापो
न द्रष्टव्य इत्यर्थः तथा अन्यवंशजाऽपि पाकार्यं न संग्राह्या । १५ । १६ । १७ कल्माषेति चित्रवर्णबलीवदपुच्छमाश्रित्य नदीं तरतः सकाशात् तत्पुच्छेन तर्पणं पितरोऽभिलषंते युक्तेन शकटेन १८

मासाधेअमावास्यायां कृष्णपक्षस्येत्युक्तेर्नात्र शुक्लादिमासो विवक्षितः १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति अनु० नी० भा० द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ७ ॥ द्विजातयइति दशाहादौ
व्रतोपेता ब्राह्मणा ब्राह्मणकामाययजमानस्यार्थयदिभुंजते तत्कथम् । स्वस्य व्रतलोपो वा गरीयानुत ब्राह्मणस्य कामभंगो वेति प्रश्नार्थः १ वेदोक्त्या गंगमूतं व्रतं तेन रहिताः कामकारेण इच्छया हेतुना

सदानां विजलंतज्ज्ञाः प्रयच्छंतिसमाहिताः ॥ मासाधे कृष्णपक्षस्य कुर्यान्निर्वपणानिवै १९ पुष्टिरायुस्तथावीर्यश्रीश्चैव पितृभक्तिः ॥ पितामहः पुलस्त्यश्च
वसिष्ठः पुलहस्तथा २० अंगिराश्चक्रतुश्चैव कश्यपश्च महानृषिः ॥ एते कुरुकुलश्रेष्ठमहायोगेश्वराः स्मृताः २१ एते च पितरो राजन्नेषश्चाद्विविधिः परः ॥ प्रेतास्तु
पिंडसंबंधान्मुच्यंते तेन कर्मणा २२ इत्येषा पुरुषश्रेष्ठश्चाद्वोत्पतिर्यथाऽऽगमम् ॥ व्याख्याता पूर्वनिर्दिष्टादानं वक्ष्याम्यतः परम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
शासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे श्राद्धकल्पो द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ द्विजातयो व्रतोपेता हविस्ते यदिभुंजते ॥ अन्नब्राह्मणकामायक
थमेतत्पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अवेदोक्तव्रताश्चैव भुंजानाः कामकारणे ॥ वेदोक्तेषु भुंजानां व्रतलुप्ता युधिष्ठिर २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिदं तप इत्या
हुरुपवासं पृथग्जनाः ॥ तपःस्यादेतदेवेहतपोऽन्यद्वाऽपि किं भवेत् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ मासाधे मासोपवासाद्यतपो मन्यते जनः ॥ आत्मतंत्रोपघातीयो न तप
स्वीनधर्मवित् ४ त्यागस्य चापि संपातिः शिष्यते तप उतमम् ॥ सदोपवासी च भवेद्ब्रह्मचारी तथैव च ५ मुनिश्च स्यात्सदा विप्रो वेदांश्चैव सदा जपेत् ॥ कुटुंबिको
धर्मकामः सदाऽऽस्वप्नश्च मानवः ६ अमांसाशी सदा च स्यात्पवित्रं च सदा पठेत् ॥ ऋतवादी सदा च स्यान्नियतश्च सदा भवेत् ७ विघसाशी सदा च स्यात्सदा चैवातिथि
प्रियः ॥ अमृताशी सदा च स्यात्पवित्री च सदा भवेत् ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं सदोपावासी स्याद्ब्रह्मचारी च पार्थिव ॥ विघसाशी कथं च स्यात्कथं चैवातिथिप्रियः
९ ॥ भीष्म उवाच ॥ अंतरासायमाशंच प्रातराशंच योनरः ॥ सदोपवासी भवति यो न भुंक्ते तरापुनः १० भार्या गच्छन् ब्रह्मचारी ऋतौ भवति चैव ह ॥ ऋतवादी सदा
च स्याद्दानशीलस्तु मानवः ११ अभक्ष्यन् वृथामांसममांसाशी भवत्युत ॥ दानं दत्त्वा पवित्री स्यादस्वप्नश्च दिवाऽस्वपन् १२ भृत्यातिथिषु यो भुंक्ते भुक्तवत्सु नरः
सदा ॥ अमृतं केवलं भुंक्ते इति विद्वि युधिष्ठिर १३ अभुक्तवत्सुना श्राति ब्राह्मणेषु तु योनरः ॥ अभोजनेन तेनास्यजितः स्वर्गो भवत्युत १४ देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च संश्रि
तेभ्यस्तथैव च ॥ अवशिष्टानि यो भुंक्ते तमाहुर्विघसाशिनम् १५ तेषां लोका ह्यपर्थिताः स दने ब्रह्मणः स्मृताः ॥ उपस्थिता ह्यप्सरसो गंधर्वैश्च जनाधिप १६
देवतातिथिभिः सार्धं पितृभिश्चोपभुंजते ॥ रमंते पुत्रपौत्रेण तेषां गतिरनुत्तमा १७

भुंजानां भोजनं कर्तव्यं नाम । ये तु व्रतोपेता भुंजते ते लुप्तव्रता भवन्ति । तेषां व्रतलोपप्रायाश्चित्तं व्रतपतीति रूपं कर्तव्यं भवति । इतरस्यालाभे व्रतव्रतोऽपि भुक्ता प्रायश्चित्तं कुर्वीरन्न वृथा द्रुपे रत्रिति भावः २
तपस्विनः पात्रत्वमुक्तं व्रतपसो रूपं पृच्छति यदिदमिति १ आत्मतंत्रं शरीररूपं कुटुंबिकं वा तदुपवासी ४ त्यागस्येति दानं वेदजपश्च परमं तप इति श्लोकद्वयार्थः ५ अस्वप्नः स्वधर्मे जागरूकः ६
७ । ८ । ९ यथोक्तं भोजनं द्वयव्यतिरेकेण मध्ये यो न भुंक्ते स सदोपवासीत्याह अतरेति १० । ११ वृथा यज्ञादिनिमित्तं विना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ गुणवति दातृप्रतिग्रहीतुरल्पो दोषः १९ । २० । २१ गंडेति नामतः २२ उपशिसंतः अर्जयंतः २३ । २४ । २५ दिष्टांतं मरणम् २६ । २७ आत्मानं शरीरं परीप्सवो रक्षितुकामाः
२८ । २९ पुष्टिः पुष्टिहेतुः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ब्राह्मणान्क्षेत्रं ब्राह्मणस्वरूपस्थानं देवतासमूहः 'यावती वैदेवतास्ताः सर्वा विद विद्वि ब्राह्मणवसन्ति' इति श्रुत्यर्थ उक्तः ३५ । ३६
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छंति दानानि विविधानि च ॥ दातृप्रतिग्रहीतौ वैको विशेषः पितामह १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ साधोर्यः प्रतिगृह्णीयात्तथैवा
साधुतो द्विजः ॥ गुणवत्यल्पदोषः स्यान्निर्गुणेतु निमज्जति १९ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं पुरातनम् ॥ वृषादभेः श्वसंवादं सप्तर्षीणां च भारत २० कश्यपोऽत्रि
र्वसिष्ठश्च भरद्वाजोऽथ गौतमः ॥ विश्वामित्रो जमदग्निः साध्वी चैवाप्यरुंधती २१ सर्वेषामथ तेषां तु गंडाऽभूत्कर्मकारिका ॥ शूद्रः पशुसखश्चैव भर्ता चास्याबभूव ह
२२ ते च सर्वे तपस्यंतः पुराचे र्मुहीमिमाम् ॥ समाधिनोपशिक्षंतो ब्रह्मलोकं सनातनम् २३ अथो भवदना वृष्टिर्महती कुरुनंदन ॥ कच्छप्राणो भवद्यत्र लोकोऽयं
वैशुधान्वितः २४ कस्मिंश्चिच्च पुरायज्ञैश्चैव्येन शिबिसूनुना ॥ दक्षिणार्थेऽथ ऋत्विग्भ्यो दत्तः पुत्रः पुरा किल २५ अस्मिन्कालेऽथ सोल्पायुर्दिष्टांतमगमत्प्रभुः ॥
ते तं क्षुधाभिसंतप्ताः परिवार्योपतस्थिरे २६ याज्यात्मजमथोदृष्ट्वा गता सुमृषिसत्तमाः ॥ अपचंत तदा स्थाल्यां क्षुधा र्ताः किल भारत २७ निरन्नेमर्त्यलोकेऽस्मि
न्नात्मानं ते परीप्सवः ॥ कच्छप्राणापेदिरेवृत्तिमन्त्रहेतोस्तपस्विनः २८ अटमानोऽथ तान् मार्गे पचमानान्महीपतिः ॥ राजा शैव्यो वृषादभिः क्रिश्यमानान्ददर्श ह
२९ ॥ वृषादभिर्वाच ॥ प्रतिग्रहस्तारयति पुष्टिर्वै प्रतिगृह्यताम् ॥ मयि यद्विद्यते वित्तं तद्गुणध्वं तपोधनाः ३० प्रियो हि मे ब्राह्मणो याच्यमानो दद्यामहं वा श्वत
रीसहस्रम् ॥ एकैकशः स वृषाः संप्रसूताः सर्वेषां वै शिप्रिणाः श्वेतरोमाः ३१ कुलं भवाननडुहः शतं शतान् धुर्यान् श्वेतान् सर्वशोऽहं ददामि ॥ पष्ठौ हीनां पीवराणां च ताव
दग्र्यामृष्टयोधेनवः सुव्रताश्च ३२ वरान् ग्रामान् व्रीहिरसं यवांश्च रत्नं चान्यदुल्लभं किं दानि ॥ नास्मिन्नभक्ष्ये भावमेवं कुरुध्वं पुष्टयर्थवः किं प्रयच्छाम्यहं वै ३३
॥ ऋषय ऊचुः ॥ राजन् प्रतिग्रहो राज्ञां मध्वास्वादो विषोपमः ॥ तज्ज्ञानमानः कस्मात्त्वं कुरुषेनः प्रलोभनम् ३४ क्षेत्रं हि देवतमिदं ब्राह्मणान्समुपाश्रितम् ॥ अम
लो ह्ये तपसा प्रीतः प्रीणाति देवताः ३५ अह्ना पीहतपोजा तु ब्राह्मणस्योपजायते ॥ तद्वाव इव निर्दह्यात्प्राप्तो राजप्रतिग्रहः ३६ कुशलं सह दानेन राजन्नस्तु सदा
तव ॥ अर्थिभ्यो दीयतां सर्वमित्युक्त्वाऽन्येन ते ययुः ३७ अपक्वमेव तन्मांसमभूत्तेषां महात्मनाम् ॥ अथ हित्वा ययुः सर्वे वनमाहारकांक्षिणः ३८ ततः प्रचोदिता
राज्ञा वनंगत्वाऽस्य मंत्रिणः ॥ प्रचीयो दुंबराणि स्मदातुं तेषां प्रचक्रिरे ३९ उदुंबराण्यथान्यानि हेमगर्भाण्युपाहरन् ॥ भृत्यास्तेषां ततस्तानि प्रग्राहितुमुपाद्रवन् ४०
गुरूणीति विदित्वाथ न ग्राह्याण्यात्रैव ब्रवीत् ॥ न स्महेमं दविज्ञानान् स्महेमं दबुद्धयः ४१ हैमानिमानि जानीमः प्रतिबुद्धास्मज्जायुः ॥ इह ह्येतदुपादत्तं प्रेत्य स्यात्कटुको
दयम् ॥ अप्रतिग्राह्यमेवैतत्प्रेत्येह च सुखेप्सुना ४२ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ शतेन निष्कगणितं सहस्रेण च संमितम् ॥ तथा बहुप्रतीच्छन्वै पापिष्ठां पतते गतिम् ४३
अन्येन पथा ३७ । ३८ । ३९ । ४० न स्महेन स्मः अस्ते रार्पस्तङ् ४१ । ४२ प्रतीच्छन् प्रतिगृह्णन् ४३

४४ तस्यलामसुखस्यमाप्राप्तयता ४५ । ४६ कामस्तृष्णारूपः ४७ तद्धनंतपोधनम् ४८ पक्षसंमतःपाक्षिकस्तेनमतः ४९ । ५० यदिति यद्यतोहेतोःवैधर्म्येवैधर्म्यैवैधर्म्यः तस्मिंल्लोभादिदोषेस
तिपरमुरुष्टं पदं नास्ति नलभ्यतेऽतस्तदलोभाख्यमेव धनं ब्राह्मणाविदुः विनयाः शिक्षातदर्थं शिक्षितुमिति यावत् ५१ उपधिः छलम् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ नामार्थमवधारय

॥ कश्यपउवाच ॥ यत्पृथिव्यां ब्रीहियं वंहिरप्यं पशवः स्त्रियः ॥ सर्वतन्नालमेकस्य तस्माद्विद्वान् शमंचरेत् ४४ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ उत्पन्नस्य रुरोः शृंगवर्धमा
नस्य वर्धते ॥ प्रार्थना पुरुषस्येव तस्य मात्रान विद्यते ४५ ॥ गौतमउवाच ॥ न तल्लोके द्रव्यमस्ति यल्लोकं प्रति पूरयेत् ॥ समुद्रकल्पः पुरुषो न कदाचन पूर्यते
४६ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ कामं कामयमानस्य यदा कामः समृध्यते ॥ अथैनमपरः कामस्तृष्णा विध्यति बाणवत् ४७ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ प्रतिग्रहे संयमो वै त
पोधारयते ध्रुवं ॥ तद्धनं ब्राह्मणस्येह लुभ्यमानस्य विस्रजेत् ४८ ॥ अरुंधत्युवाच ॥ धर्मार्थं संचयो यो वै द्रव्याणां पक्षसंमतः ॥ तपः संचय एवेह विशिष्टो द्रव्यसंच
यात् ४९ ॥ गंडोवाच ॥ उग्रादितो भयाद्यस्माद्विभ्यती मे ममेश्वराः ॥ बलीयांसो दुर्बलवद्विभेम्यहमतः परं ५० ॥ पशुसखउवाच ॥ यद्वै धर्मं परं नास्ति ब्राह्म
णास्तद्धनं विदुः ॥ विनयार्थं सुविद्वांसमुपासेयं यथा तथम् ५१ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कुशलं सह दानेन तस्मै यस्य प्रजा इमाः ॥ फलान्युपधियुक्तानि य एवं नः प्रयच्छ
ति ५२ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्त्वा हेमगर्भाणि हित्वा तानि फलानि वै ॥ ऋषयोजगमुरन्यत्र सर्व एव घृतवताः ५३ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ उपधिं शं कमानास्तो हित्वा
तानि फलानि वै ॥ ततोऽन्ये नैव गच्छन्ति विदितं तेऽस्तु पार्थिव ५४ इत्युक्तः स तु भृत्यैस्तैर्दृष्टादभिश्चुकोपह ॥ तेषां वै प्रतिकर्तुं च सर्वेषामगमद्वहं ५५ सगत्वा हवनी
येऽग्नौ तीव्रं नियममास्थितः ॥ जुहावसंस्कृतैर्मन्त्रैरेकैकामाहुर्ति नृपः ५६ तस्मादग्नेः समुत्तस्थौ कृत्या लोकभयंकरी ॥ तस्यानाम वृषादभिर्ध्यातु धानीत्यथा करोत् ५७
साकृत्या कालरात्री वृष्टतां जलिरुपस्थिता ॥ वृषादभिर्नरपतिं किं करोमीति चाब्रवीत् ५८ ॥ वृषादभिर्भुवाच ॥ ऋषाणां गच्छ सप्तानामरुंधत्यास्तथैव च ॥ दासीभर्तु
श्च दास्याश्च मनसानामधारय ५९ ज्ञात्वानामानि चैवैषां सर्वानि तान् विनाशय ॥ विनष्टेषु तथा स्वैरंगच्छ यत्रेप्सितं तव ६० सातथेति प्रतिश्रुत्य यातु धानीस्वरूपिणी ॥
जगाम तद्धनं यत्र विचेरुस्ते महर्षयः ६१ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथात्रिप्रमुखाराज नवने तस्मिन् महर्षयः ॥ व्यचरन्मक्षयंतो वै मूलानि च फलानि च ६२ अथापश्यत्सु
पीनांसपाणिपादमुखोदरं ॥ परिव्रजंतं स्थूलां गं परिव्राजं शुनासह ६३ अरुंधती तु तं दृष्ट्वा सर्वांगोपचितं शुभम् ॥ भवितारो भवंतो वै नैवमित्यब्रवीद्वीर ६४ ॥ वसि
ष्ठउवाच ॥ नैतस्येह यथास्माकमाग्निहोत्रमनिर्हुतम् ॥ सायं प्रातश्च होतव्यं तेन पीवान् शुनासह ६५ ॥ अत्रिरुवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं क्षुधावीर्यं समाहृतम् ॥
कृच्छ्राधीतं प्रनष्टं च तेन पीवान् शुनासह ६६ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं शश्वच्छास्त्रं जरद्गवः ॥ अलसः क्षुत्परो मुखं स्तेन पीवान् शुनासह ६७

५९ ज्ञात्वानामानुरूपं तेषां सामर्थ्यं परीक्ष्य तान् विनाशय अन्यथा त्वामेव ते विनाशयिष्यंतीति भावः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ काश्यपस्य कारणं नित्यकर्मलोप इति वसिष्ठस्य भावः
६५ क्षुद्धः स्वअधीतनाशनं चेत्त्यग्नेः ६६ शास्त्रप्रतिपादितो जरद्गवोऽस्तीयमाणो धर्म इति विश्वामित्रस्य ६७

अत्रादिचित्तेति जमदग्नेः ६८ बहुकुलं बितेति कश्यपस्य ६९ भार्यापवादः कृतिकास्वभिक्षापादिति भरद्वाजस्य ७० हीनवस्त्रत्वं गौतमस्य चमर्तं त्रिकौशेयं कुशारज्जुस्तयानिर्दुतं कौशेयं पा
दितसंधानं त्रीणि कौशेयानि यस्मिन् 'कुशीफाले कुशारज्जु' इति मेदिनी रांकवंरं कोमृगविशेषस्य चमर्तदपित्रिवर्षीयमतिजीर्णं ७१ । ७२ परिचर्या करिष्यामि कुर्वित्यन्योन्यमुक्तेत्यर्थः ७३ एकरूप
एव निश्चयः कार्यचयेषां ७४ । ७५ । ७६ उपतीर्थमवतरणमार्गः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ नामार्थद्वारा सामर्थ्यं ज्ञात्वा अस्माकं वधैषिणीयमिति विज्ञा
येत्यर्थः ८५ अरात्रिरिति यदिदं सर्वपाप्मनोत्राय तत्तदिदं किंचित्तस्मादत्रय इति श्रुतोपाप्मनस्त्राताऽत्रिरित्यत्रिशब्दस्य निर्वचनं तदेव शब्दांतरेण प्रदर्शयति यातु धानीं विमोहयिष्यन् अरात्रिः
॥ जमदग्निरुवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं भक्तमिधनमेव च ॥ संचित्यं वार्षिकं चित्तेन पीवान् शुनासह ६८ ॥ कश्यपउवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं चत्वा
रश्वसहोदराः ॥ देहि देहीति भिक्षं तितेन पीवाञ्छुनासह ६९ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं ब्रह्मबंधोरचेतसः ॥ शोको भार्यापवादेन तेन पीवाञ्छुना
सह ७० ॥ गौतमउवाच ॥ नैतस्येह यथाऽस्माकं त्रिकौशेयं चरां कवम् ॥ एकैकं वै त्रिवर्षीयं तेन पीवाञ्छुनासह ७१ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथ दृष्ट्वा परिव्राट्सता
न्महर्षीन् शुनासह ॥ अभिगम्य यथान्यायं पाणिस्पर्शमथाचरत् ७२ परिचर्यां विनेतां तु क्षुत्प्रतीघातकारिकाम् ॥ अन्योन्येन निवेद्याथ प्रातिष्ठंतसहैव ते ७३ ए
कानिश्चयकार्याश्च व्यचरंतवनानिते ॥ आददानाः समुद्धृत्य मूलानि च फलानि च ७४ कदाचिद्विचरंतस्ते वृक्षैरविरलैर्दृताम् ॥ शुचिवारिप्रसन्नोदाददशुः पद्मिनीं
शुभाम् ७५ बालादित्यवपुः प्रख्यैः पुष्करैरुपशोभिताम् ॥ वैदूर्ध्ववर्णसदृशैः पद्मपत्रैरथावृताम् ७६ नानाविधैश्च विहगैर्जलप्रकरसेविभिः ॥ एकद्वारामनादेयां
सूपतीर्थमकर्मदाम् ७७ वृषादभिप्रयुक्ता तु कृत्या विकृतदर्शना ॥ यातु धानीति विख्याता पद्मिनीतामरक्षत ७८ पशुसखसहायास्तु विसार्थं ते महर्षयः ॥
पद्मिनीमभिजग्मुस्ते सर्वे कृत्याभिरक्षिताम् ७९ ततस्ते यातु धानीं तां दृष्ट्वा विकृतदर्शनाम् ॥ स्थितां कमलिनीतीरे कृत्यामूचुर्महर्षयः ८० एका तिष्ठसिका च त्वं
कस्यार्थं किं प्रयोजनम् ॥ पद्मिनीतीरमाश्रित्य ब्रूहि त्वं किंचि कीर्षसि ८१ ॥ यातु धान्युवाच ॥ याऽस्मि साऽस्म्यनुयोगो मेन कर्तव्यः कथंचन ॥ आरक्षिणीमां
पद्मिन्या वित्तसर्वतपोधनाः ८२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सर्व एव क्षुधा र्ताः स्मन चान्यत्किंचिदस्ति नः ॥ भवत्याः संमते सर्वे गृह्णीयाम विसान्युत ८३ ॥ यातु धान्युवा
च ॥ समयेन विसानीतो गृह्णीध्वं कामकारतः ॥ एकैको नाम मे प्रोक्ता ततो गृह्णीतमाचिरम् ८४ ॥ भीष्मउवाच ॥ विज्ञाय यातु धानीं तां कृत्यामृषिवधैषिणीम् ॥
अत्रिः क्षुधापरीतात्मा ततो वचनमब्रवीत् ८५ ॥ अत्रिरुवाच ॥ अरात्रिरत्रिः सारात्रिर्यानाधीतेऽत्रिरद्यै ॥ अरात्रिरत्रिरित्येव नाम मे विद्विशोभने ८६

अरयः कामादयः संत्यास्मिन्नित्यपरांपतस्मात्रायत इत्यरात्रिः अरशब्दादलुप्तं च मीकात्परस्यत्रायतेरुपरिक्लिप्तस्यः अरिशब्दान्मत्वर्थो योऽर्श आद्यचियस्येतीकारलोपे अरमिति सिध्यति
यस्मादरात्रिस्तस्मादत्रिः । अतीत्य इत्युत्तस्मात्रायत इत्यत्रिरित्यत्राप्यवयवार्थेन पाप्मानं मृत्युमन्ववापानित्यादौ मृत्युशब्दस्य पाप्मनिप्रयोगदर्शनात् । धर्मेण पापमनुदतीति धर्मो
ऽप्यात्रिः स्यादत आह सारात्रिर्यानाधीतेऽत्रिरद्यै इति वैनिश्चितं अद्यवर्तमानकाले यात्रिस्त्रिवारं नाधीतेनाधिगच्छति । अतीतस्य हि पुत्रादेरनुत्पत्तावनागतत्वेनोत्पत्तौ वर्तमानत्वेन नाशो अती
तत्वेन नान्वेति त्रिरधिगमोऽस्ति तद्यत्र नास्ति सर्ववर्तमानमेव भवति यत्रावस्थायां साहाय्याकाशाख्यजगत्कारणप्राप्तिः सर्वपाप्मोच्छेदिका साऽरात्रिरुच्यते अत्र द्वातीतानागतं सर्वमस्तीति श्रूयते ।-

-पञ्चास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वतद्वगत्वाविदित इति अत्र हि सर्वे कामाः समाहिता इति च यस्मादेव मरात्रिस्मिन् तस्मादत्रैव मम नाम मंत्रोऽपि । 'यैवसूर्यस्वर्भानुस्तमसाऽविध्यदासुरः अत्रयस्तमन्वविदब्रह्मन्ये अशकुवन्निति सूर्य आत्मा जगत्स्तस्थुषश्च' इति श्रुतेः । सूर्यपरंब्रह्मस्वर्भानु राहु रूपो मृत्युरविध्यत्वासावान् तमसा अनात्मन्यात्मबुद्धिरूपया अविद्येति मंत्रपदानामर्थः ८६ तदेतद्विद्वत्तमनसाऽपि दुर्धर्ममिति मत्वा यातुधान्याह यथेति ते त्वया मयि मत्समीपे अतीतानागतयोरपि वर्तमानकालेषु दर्शनं कामाद्यनुदयश्चेति द्वयमत्यंतं तमः स्वभावयामयाप्राप्तुमशक्यमिति भावः । त्वामहं धर्षितुमशक्तेति त्वंगच्छ अवतर पद्मिनी सरसी ८० वसिष्ठोऽस्मीति वसिष्ठः वायुश्च पृथिवी च वायुश्चांतरिक्षं च द्यौश्चादित्यश्चंद्रमाश्च नक्षत्राणि चेति वसवपतेषु हीदं सर्वं वसुहितमेति हीदं सर्वं वासयंते इति श्रुतिप्रसिद्धा वसवस्ते यस्य स्वाधीना भवति स वसुमान् प्राप्ताणि माद्यैश्चर्यो महायोगी अतिशयेन वसुमानि तिसिष्टस्तादृशोऽहमस्मि अतिशयेन उरुरस्मि वसुमच्छब्दादिष्वन्प्रत्यये परे मत्तुल्योऽपेति लोपे च वसिष्ठः उरुशब्दस्येष्टनिवरादेशश्च प्रियस्थिरादिसूत्रेण ज्ञेयः । सर्वमद्वयोस्त्यहं तु न कस्यापि वशोऽस्मीति नाम द्वयार्थः । वासगृहेषु वासयोग्येषु गृहस्थोऽश्रमेषु सर्वेषामुपजीव्येषु वसेवसाभ्यतोऽहं वस्तूनां मध्ये अतिश्रेष्ठ इति वसिष्ठोऽस्मि वस्तुशब्दादिष्वनितुल्योऽपे च वसिष्ठः सर्वेषामाश्रयभूतत्वात् नममां देवारक्षंतीति भावः ८८ । ८९ कुलमिति कशाऽश्वताडनरज्जुस्तामर्हति ते कश्या अश्वः अत्र च प्रकरणादि द्वियाणि हयानाहुरिति श्रुत्येके रिव्रियाण्येवाश्वः कश्यास्तदाश्रयत्वाच्छरीराण्यपि कश्यानि कुलकुलमिति वीप्सायां द्विवचनं

॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महायुते ॥ दुर्धर्ममेतन्मनसा गच्छावतरपद्मिनीम् ८७ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ वसिष्ठोऽस्मि वीरष्ठोऽस्मि वसेवास गृहेष्वपि ॥ वसिष्ठत्वाच्च वासाच्च वसिष्ठ इति विद्धि माम् ८८ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ८९ ॥ कश्यप उवाच ॥ कुलकुलं च कुवमः कुवमः कश्यपो द्विजः ॥ काश्यः काशनिकाशत्वादेतन्मे नाम धारय ९० ॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महायुते ॥ दुर्धर्ममेतन्मनसा गच्छावतरपद्मिनीम् ९१ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ भरेऽसुतान् भरेऽशिष्यान् भरे देवान् भरे द्विजान् ॥ भरे भार्यां भरे द्वाजं भरे द्वाजोऽस्मि शोभने ९२

सर्वशरीरेष्वहमेवैकः कश्यपो नाम द्विजोऽस्मि कश्यानि शरी

राणि पाति रक्षति पिबति भुंक्ते पाययति शोषयति वा कश्यप इति योगात् सर्वाणि शरीराणि प्रविश्यां तर्थाभिरूपेण पालयामि जीवरूपेण तद्वारा सुखदुःखादिकं भुंजे ब्रह्मरूपेण तानि सर्वाणि स्वात्मनि प्रविलापयामीत्यर्थः । एवं सर्वमध्यात्मं मत्स्वरूपमित्युक्त्वाऽधिदैवमपि मत्स्वरूपमेवेत्याह कुवमः कुवम इति कुः पृथिवी तस्यां वमति वर्षतीति कुवम आदित्यः । आदित्याज्जायते वृष्टिरिति श्रुतेः पूर्ववद्विवचनं । सर्वोऽप्यादित्योऽहमेव मत्पुत्रत्वात् सर्वेषामादित्यानामित्यर्थः । पाठांतरे कुपपीः कुपातीति योगात् कुपपीः सूर्य एव यापोऽकिद्वेचेति सूत्रेण पातेरी प्रत्यये प्रकृतेर्द्वित्वे प्रत्ययस्य कित्वे च पपीरितिरूपं कुपपिरिति ह्रस्वपाठे तु आद्यमहं न जनेति किप्रत्यये लिङ्गावेच कुपपिरिति सूर्य एव । कुपप इत्यकारांतपाठस्तु प्रामादिकः । यद्वा कुपृथिवी पातीति कुपंजलं पिबतीति कुपपः सूर्य एवेति समाधेयं । काश्यो दीप्तिमान् तत्र हेतुः काशनिकाशत्वात् बहुकालीनत्वेन काशपुष्पसदृशः सर्वतः पलितश्चिरंतनस्तपसा दीप्तोऽस्मीत्यर्थः ९० । ९१ प्रजावैवाजस्ता एष विभर्ति याद्विभर्ति तस्माद्भरद्वाज इति श्रुत्यनुसारेण स्वनामाह भरे इति अशिष्यान् शासितुमयोग्यान् पिराक्षसान् शत्रूंश्च वशे कृत्य करुणया पालयामि । तथा असुतान् अपुत्रान् दासीनान् पिदीनान् दीनान् पालयामि । भार्या भार्येति पुत्रमृत्यादेरुपलक्षणं । ईदृग्विधोऽन्योऽपि वाजवेंगं शत्रूणां साहसमंत्रं वा भरेत्स पृथिवी वत्सर्वसहोन्नप्रदश्च भवतीति तस्मादहमपि तथाऽस्मीत्यर्थः द्वाजमिति च्छेदे तु द्वाभ्यां जातं संकरजमित्यर्थः । ननु 'माता भस्त्रापितुः पुत्रो येन जातः स एव स' इति स्मृतेश्चर्मकोशतुल्या मातेत्यतः सर्वोऽप्येक एवेति नास्तिकश्चिद्वाजः । न हि द्वाभ्यां रेतः सेकाभ्यामेको जायत-

-इति संप्रति सत्यं आवहनीयादीनामपि संस्कारवर्ता सर्वेषां द्विविधं जन्म यो नितः संस्कारतश्च । तत्र संकरोऽन्यस्माज्जातोऽन्येन स्वपुत्र इति बुद्ध्या संस्कृत इति स एव द्वाजः । द्विर्जायत इति द्विजोऽन्यः । द्वाभ्यां स्त्रीपुरुषाभ्यां जायत इत्यर्थे द्वाजादयो निपात्यन्ते तत एव द्वाजा अपि संतीति वशीवशनयस एकजत्वमिति मंत्रे मन्योः संकल्पस्य एकजेति विशेषणं । द्वाजे तु बीजसंस्कारसंकरादवश्यं संकल्पयोर्वा कर्मनस्योर्वा पौर्वापर्यविरोधो भवतीति विश्वासघातकादयो द्वाजा इति ज्ञेयं तदयं संप्रहः । 'कौशिके कौर्धतपसीराधेयौ धर्मौ भूते ॥ खले वाक्चित्तवैमत्ये बीजसंस्कारसंकरात्' इति । भार्या भ्रनव्याज इति पाठे अनव्याजमापातयेव जातोऽस्मि लोकाहितायै न पुकर्मणेत्यर्थः ९२ । ९३ गोदम इति गोपदार्थस्वर्गभूमिं च दमयति वशीकरोतीति गोदमः । तत्र हेतुः दमत इति दमेन इन्द्रियजयेन दमयतीति जितेन्द्रियत्वात् गां च दमिषुं शक्नोस्मीत्यर्थः । अधूमः निर्धूमाभितुल्यः । अत एव दमः अन्येन दमितुमयोग्यः । तत्र हेतुः ते त्वयि समदर्शनात्समस्य ब्रह्मणो दर्शनात् । निर्दोषं हि संप्रहोति भगवद्वचनात् । 'तस्य ह देवाश्च नामूत्या ईशते आत्मा ह्येषां स भवति' इति श्रुतेः । तस्य ब्रह्मविदोऽन्यैश्चर्याय देवाश्च न देवा अपि न ईशते न समर्था भवन्ति किमु तनिसाराया तु धाना इति श्रुत्यर्थः । अत्र दकारस्यानेतकारं कृत्वा गोतम इति निपात्यते । गोभिस्तमो मध्वस्तं जातमात्रस्य देह इति पाठे देहो मातुर्देहाज्जातमात्रस्य अकृततपसोपिममसूर्यतुल्यस्य गोभी रश्मिस्तमोऽंधकारं ध्वस्तं अतोऽहं गावः अतमाः तमो विरोधिनो यस्य स इति व्युत्पत्त्या गोतमोऽस्मि त्वया वाक्चित्तुः स्पर्शोऽहमित्यर्थः ९४ । ९५ विश्वे इति विश्वशब्देन आधिदैवं ब्रह्मांडस्या ॥ यातुधान्युवाच ॥ नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९३ ॥ गौतम उवाच ॥ गोदमो दमतोऽधूमोऽदमस्ते समदर्शनात् ॥ विद्धि मां गोतमं कृत्ये यातुधानि निबोध माम् ९४ ॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महामुने ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९५ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ विश्वे देवाश्च मे मित्रं मित्रमस्मि गवांतथा ॥ विश्वामित्रमिति ख्यातं यातुधानि निबोध माम् ९६ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९७ ॥ जमदग्नि उवाच ॥ जाजमद्यजजानेऽहं जिजाहीह जिजायिषि ॥ जमदग्निरिति ख्यातस्ततो मां विद्धि शोभने ९८ ॥ ॥ यातुधान्युवाच ॥ ॥ यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महामुने ॥ नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९९ ॥ अरुंधत्युवाच ॥ धरान् धरित्रीं वसुधां भर्तुं स्तिष्ठाम्यनंतरम् ॥ मनो नुरुंधती भर्तुरिति मां विद्ध च रुंधतीम् १००

देवा उच्यते । अध्यात्मं च पिंडस्थानीं द्वियाणि तान् युमयानि मित्रभूतानि यस्य स विश्वामित्रः । 'विश्वस्य ह वै मित्रं विश्वामित्र आस' इति श्रुतेः । मित्रे चर्षाविति विश्वपदांतस्य दीर्घः गवामिन्द्रियाणां ९६ । ९७ जाजमद्य इति भूयो भूयोऽतिशयेन जमंति युगपदनेकेषु ज्ञादिष्वनेकवारं पुनः पुनर्भक्षयंति हवींषिते जाजमंतो देवाः जमुभक्षणे यद्बलं किञ्च तस्य रूपं इत्यंतं देवता अस्मिन्निति यजोमिः तेषां जानआविर्भावस्तस्मिन् जिजायिषि जातोऽस्मि । जनेयं कृतात्स निलुब्धत्वात् मनेपदे उत मपुरुषैकवचनं आपोऽहं भावश्च इह लोके अतो मां जिजाहिजानीहि अतो यो यातमां जमदग्निरिति नामतो विद्धि । जाजमदित्यत्राद्यपदे प्रथमाक्षरलोपे द्वितीयस्याभित्वे जमदग्निरिति सिद्धं । जिजाहीत्यपि ज्ञाधातोर्यद्बलं किञ्चादेशो मध्यमैकवचनं । ततो जाजमंतोऽग्निश्चास्मिन् संतीति जमदग्निमान् ततो मत्तुल्योऽपेन जमदग्निरिति पदं पतेनापि स्वस्याधर्षणीयत्वमुक्तं जाजमद्यजजानाममृजामाऽऽहं जिजायिषीति पाठे जाजमद्यजेभ्यो देवाग्निभ्यो जाताः संपदो जाजमद्यजजास्ताश्च कृतकत्वात् नामनिश्चितं मृजाः माज्यं तद्वति मृजानश्चरा इति मामामाह उक्तवान्वेदः अतोऽहं ताः जिजायिषि जितवानस्मि । अस्मिन्पक्षे अभ्यासतद्विकाराभावाद्यार्षं जितलोकोऽहं त्वया जेतुमशक्य इति भावः ९८ । ९९ धरानिति धरान्पर्वतान् धरित्रीं भुवं वसुदेवान्धते इति व्युत्पत्त्या वसुधां दिवं च तिष्ठामि अधितिष्ठामि तत्र हेतुः भर्तुर्वसिष्ठस्यानंतरमव्यवधानेन मनोऽनुरुंधतीत्यरुणोऽतिकठिनान् धरादीन् रुंधतीत्यरुंधतीति दकारलोपेन मुमागमेन च सिद्धं । अनुरुंधतीत्यत्र नुकारलोपेन वेति १०१

१ वक्रेति यं देतिनुमासहितस्यानुकरणं मामा अनलसंभवत्तस्यस्यष्टषादभिणास्वधनमप्रतिगृहतामृषीणां वषार्थस्वजटाप्रौढत्वात्तोऽस्याउत्पादितत्वादिति ज्ञेयं २३ पशुनृजीवानरंजामिरंजया
मियांममनामेत्यर्थः २५ आधर्मःतत्सत्त्वायोमुनयःतेषां सत्त्वाशुनःसखसखःतं २५८ भस्मभस्मतां २५१०११ कलापशःसंघशः २५१३१४ समयंशपथं अत्रशपथव्याजेननिषिद्धान्युच्यते २५

॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् १०१ ॥ गंडोवाच ॥ वक्रैकदेशे गंडेति धातुमेतंप्रच
क्षते ॥ तेनोन्नतेन गंडेति विद्विमाऽनलसंभवे २ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ३
॥ पशुसखउवाच ॥ पशुनरंजामिदृष्ट्वाऽहंपशूनांचसदासखा ॥ गौणंपशुसखेत्येवंविद्विमामग्निसंभवे ४ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषि
ताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ५ ॥ शुनःसखउवाच ॥ एभिर्कृतं यथानामनाहं वक्तुमिहोत्सहे ॥ शुनःसखसखायं मां यातुधान्युपधारय
६ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेवाक्यंसंदिग्धयागिरा ॥ तस्मात्पुनरिदानीं त्वं ब्रूहि यन्नामते द्विज ७ ॥ शुनःसखउवाच ॥ सखदुक्तं मयानामनगृहीतं
त्वया यदि ॥ तस्मात्त्रिदंडाभिहता गच्छ भस्मेति माचिरम् ८ सा ब्रह्मदंडकल्पेन तेन मूर्ध्नि हता तदा ॥ कृत्यापपातमेदिन्यां भस्मसाचजगाम ह ९ शुनःसखाच
हत्वा तां यातुधानीं महाबलाम् ॥ भुवि त्रिदंडं विष्टं न्यशाद्वले समुपाविशत् १० ततस्ते मुनयः सर्वे पुष्कराणि विसानि च ॥ यथाकाममुपादाय समुत्तस्थुर्मुदान्विताः
११ श्रमेण महता कृत्वा ते विसानि कलापशः ॥ तीरे निक्षिप्य पद्मिन्यास्तर्पणं च कुरुं भसा १२ अथोत्थाय जलात्स्मात्सर्वे ते समुपागमन् ॥ नापश्यंश्चापितेतानि वि
सानि पुरुषर्षभाः १३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ केन ह्युवापरीतानामस्माकं पापकर्मणा ॥ नृशंसेनापनीतानि विसान्याहारकांक्षिणाम् १४ तेशं कमानास्त्वन्योन्यं प्र
चक्षुर्द्विजसत्तमाः ॥ त ऊचुः समयं सर्वे कुर्म इत्यरिकर्षण १५ त उक्त्वा बाढमित्येवं सर्व एव तदा समम् ॥ शुधार्ताः सुपरिश्रान्ताः शपथायोपचक्रमुः १६ ॥ अत्रिरुवाच ॥
सर्गास्पृशतु पादेन मूर्ध्नि च प्रतिमेहतु ॥ अनध्यायेष्वधीयीत विसस्तै न्यं करोति यः १७ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अनध्याये पठेच्छोकेशुनः सपरिकर्षतु ॥ परिव्राट्कामवृ
त्तस्तु विसस्तै न्यं करोति यः १८ शरणागतं हंतुं स वै स्वसुतां चोपजीवतु ॥ अर्थान्कांक्षतु कीनाशाद्विसस्तै न्यं करोति यः १९ ॥ कश्यप उवाच ॥ सर्वत्र सर्वलपतु न्या
सलोपं करोतु च ॥ कूटसाक्षित्वमभ्येतु विसस्तै न्यं करोति यः २० वृथामांसाशनश्चास्तु वृथादानं करोतु च ॥ यातुस्त्रियं दिवा चैव विसस्तै न्यं करोति यः २१
॥ भरद्वाज उवाच ॥ नृशंसस्त्यक्तधर्मास्तु स्त्रीषु ज्ञातिषु गोषु च ॥ ब्राह्मणं चापि जयत्वा विसस्तै न्यं करोति यः २२ उपाध्याय मघः कृत्वा ऋचोऽध्येतु यजूंषि च ॥
जुहोतु च सकक्षाग्रौ विसस्तै न्यं करोति यः २३ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ पुरीषमुत्सृजत्वप्सु हंतुं गां चैव ब्रूतु ॥ अन्ततौ मैथुनं यातु विसस्तै न्यं करोति यः २४ द्वेष्ट्योभा
योपजीवी स्याद्दूरबंधुश्च वैरवान् ॥ अन्योऽन्यस्यातिथिश्चास्तु विसस्तै न्यं करोति यः २५ १६ । १७ शुनःसारभेयान्परिकर्षतु क्रीडार्थं मृगयार्थं वा १८ स्वसुतां शुल्कग्रहणेन
कीनाशात्कर्षकात् १९ । २० वृथायागादिनिमित्तं विना वृथानटनर्तकादौ २१ अयतां युद्धे वा देवा २२ कक्षाग्रौ तत्र हि हुं भस्मीभावमप्राप्य होतुर्दोषकरमित्याशयः २३ । २४ । २५

२६ उदपानप्लवे एककूपे कजीवने २७ । २८ ब्रह्मकूटो वेदराशिस्तस्याशुचित्वं दोषः ऋद्धिमत्तोगर्भो भवतु कर्षकश्च मत्सरी चास्तु २९ । ३० । ३१ ज्ञातीनां अनादरेषु ज्ञातीननादरेत्यर्थः
अभोग्यायोनिदूषिता ३२ । ३३ साधयित्वा अन्नं पक्त्वा विकर्मणा जारजातेन गर्भादिना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अयं मध्यं यदुक्तं तन्नमिथ्येति संबंधः ३८ अंतर्हितानि अंतर्धानं प्रापितानि
॥ गौतम उवाच ॥ अधीत्य वेदां स्थजतु त्रीनग्नीनपविध्यतु ॥ विक्रीणातु तथा सोमं विसस्तै न्यं करोति यः १२६ उदपानप्लवे ग्रामे ब्राह्मणो वृषलीपतिः ॥ तस्य सा
लोक्यतां यातु विसस्तै न्यं करोति यः २७ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ जीवतो वै गुरुन्भृत्यान्भरंत्यस्य परेजनाः ॥ अमतिर्बहुपुत्रः स्याद्विसस्तै न्यं करोति यः २८ अशु
चिर्ब्रह्मकूटोस्तु ऋद्ध्या चैवाप्यहंकृतः ॥ कर्षको मत्सरी चास्तु विसस्तै न्यं करोति यः २९ वर्षाचरोऽस्तु भृतको राज्ञश्चास्तु पुरोहितः ॥ आयज्यस्य भवेद्विष्णु
विसस्तै न्यं करोति यः ३० ॥ अरुंधत्युवाच ॥ नित्यं परिभवेच्छुभं भर्तुं भवतु दुर्मनाः ॥ एकास्वादुसमाश्नातु विसस्तै न्यं करोति यः ३१ ज्ञातीनां गृहम
ध्यस्था सक्तूननुदिनक्षये ॥ अभोग्यावरिसूरस्तु विसस्तै न्यं करोति यः ३२ ॥ गंडोवाच ॥ अन्ततं भाषतु सदा बंधुभिश्च विरुध्यतु ॥ ददातु कन्यां शुल्केन
विसस्तै न्यं करोति यः ३३ साधयित्वा स्वयं प्राशेद्दास्ये जीर्यतु चैव ह ॥ विकर्मणा प्रमीयेत विसस्तै न्यं करोति यः ३४ ॥ पशुसख उवाच ॥ दास एव प्रजाये
तामप्रसूतिरर्किचनः ॥ दैवतेष्वनमस्कारो विसस्तै न्यं करोति यः ३५ ॥ शुनःसख उवाच ॥ अध्वर्यवेदुहितरं वा ददातुच्छंदोमेवाचरितब्रह्मचर्ये ॥ आथर्व
णवेदमधीत्य विप्रः स्नायीत वायो हरते विसानि ३६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ इष्टमेतद्विजानीनां योऽयं तेशपथः कृतः ॥ त्वया कृतं विसस्तै न्यं सर्वेषां शुनःसख ३७
॥ शुनःसख उवाच ॥ न्यस्तमद्यं पश्यद्विर्यदुक्तं कृतकर्मभिः ॥ सत्यमेतन्नमिथ्येतद्विसस्तै न्यं कृतं मया ३८ मया ह्यंतर्हितानीह विसानीमानि पश्यत ॥ परी
क्षार्थं भगवतां कृतमेवं मयाऽनघाः ३९ रक्षणार्थं च सर्वेषां भवतामहमागतः ॥ यातुधानी ह्यतिकूराकृत्यैषा बोधैषिणी १४० वृषादभिप्रयुक्तैषानि हतामेतपोधनाः ॥
दुष्टा हिंस्यादियं पापायुष्मान्प्रत्यग्निसंभवा ४१ तस्मादस्म्यागतो विप्रावासवं मां निबोधत ॥ अलोभादक्षया लोकाः प्राप्ता वै सार्वकाभिकाः ४२ उत्तिष्ठ ध्वमितः क्षि
प्रंतानवा मुत वै द्विजाः ४३ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो महर्षयः प्रीतास्तथेत्युक्त्वा पुरंदरम् ॥ सहैव त्रिदशे द्रेण सर्वे जग्मुस्त्रिविष्टपम् ४४ एवमेते महात्मानो भोगैर्बहुवि
धैरपि ॥ क्षुधापरमया युक्ताश्छंदमाना महात्माभिः ४५ नैव लोभंतदाचकुस्ततः स्वर्गमवाप्नुवन् ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्था सुनरो लोभं विवर्जयेत् ४६ एषधर्मः परो
राजंस्तस्माच्छोभं विवर्जयेत् ४७ इदं नरः सुचरितं समवायेषु कीर्तयन् ॥ अर्थभागी च भवति न च दुर्गाण्यवाप्नुते ४८ प्रीयते पितरश्चास्य ऋषयो देवतास्तथा ॥
यशोधर्मार्थभागी च भवति प्रेत्य मानवः १४९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० आनुशासनिके प० दानधर्मे विसस्तै न्योपाख्याने त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यद्वृक्षं तीर्थयात्रायां शपथं प्रति तच्छृणु १ ३९ । १४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८
स्वधर्मनिष्ठः कुप्रतिग्रहपरा इमुखो निषिद्धादिबोमुख्यं पात्रमित्यध्यायतात्पर्यं ४९ ॥ इति अ० नी० भारतभाष्ये त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ अत्र शपथेनैव निषिद्धार्थप्रकाशने १

पुष्करार्थेऽङ्ग्रेणस्तैर्न्यक्तं शुभिमिःशपथाःकृताहस्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ विसृज्यालयोः कमलकुमुदवदवोतरमेदोन्नयः हियंतंहियमाणं ८ आदत्तमातं ९ अधर्मइतिच्छेदः १० । ११
 पुष्करार्थेऽङ्ग्रेणस्तैर्न्यक्तं पुराभरतसत्तम ॥ राजाभिर्महाराजतथैवचद्विजर्षिभिः २ ऋषयःसमेताःपश्चिमेवैप्रभासेसमागतामंत्रमंत्रयंत ॥ चरामसर्वाप्राथिवीपुण्यती
 र्थातत्राकामंहंतगच्छामसर्वे ३ शुक्रोऽगिराश्वैवकविश्वविद्वास्तथाह्यगस्त्योनारदपर्वतौ च ॥ भृगुर्वसिष्ठःकश्यपोगौतमश्चविश्वामित्रोजमदग्निराजन् ४ ऋ
 षिस्तथागालवोऽथाष्टकश्चभारद्वाजोरुंधतोवालाखिल्याः ॥ शिबिर्दिलीपोनहुषोबरोषोराजाययातिर्धुंधुमारोऽयपूरुः ५ जग्मुःपुरस्कृत्यमहानुभावंशतक्रतुं वृत्र
 हणनरेंद्राः ॥ तीर्थानिसर्वाणिपरिभ्रमंतोमाध्यायधुःकौशिकीपुण्यतीर्थां ६ सर्वेषुतीर्थेष्ववधूतपापाजग्मुस्ततोब्रह्मसरःसुपुण्यम् ॥ देवस्यतीर्थेजलमग्निक
 ल्पाविगाह्यतेभुक्तविसप्रसूनाः ७ केचिद्विसान्यत्वनंस्तत्रराजन्नन्येष्टृणालान्यत्वनंस्तत्रविप्राः ॥ अथापश्यन्पुष्करंतेहियंतंहदादगस्त्येनसमुद्धृतं तत् ८ ता
 नाहसर्वावृषिमुखानगस्त्यःकेनादत्तं पुष्करं मे सुजातम् ॥ युष्मान्शंकेपुष्करं दीयतां मे नैव भवतो हर्तुं मर्हति पद्मम् ९ शृणामिकालो हिंसते धर्मवीर्यसोयं प्रातोवर्तते
 धर्मपीडा ॥ पुराधर्मोवर्ततेनेहयावतावद्गच्छामःसुरलोकंचिराय १० पुरावेदान्ब्राह्मणाग्राममध्येष्टृष्वरावृषलान्श्रावयंति ॥ पुराराजाव्यवहारेणधर्मान्पश्य
 त्यहंपरलोकं ब्रजामि ११ पुरावरान्प्रत्यवरान्गरीयसोयावन्नरानावमंस्यंतिसर्वे ॥ तमोतरंयावदिदंनवर्ततेतावद्ब्रजामिपरलोकंचिराय १२ पुराप्रपश्यामिपरे
 णमर्त्यान्बलीयसादुर्बलान्भुज्यमानान् ॥ तस्माद्यास्यामिपरलोकंचिरायनद्युःसहेद्रष्टुमिहजीवलोकम् १३ तमाहुरार्ताः ऋषयोमहर्षिनतेवयंपुष्करंचोरयामः ॥
 मिथ्याभिषंगोभवतानकार्यःशपामतीक्ष्णैःशपथैर्महर्षे १४ तेनिश्चितास्तत्रमहर्षयस्तुसंपश्यंतो धर्ममेतंनरेंद्राः ॥ ततोऽशपंतशपथान्पर्ययेणसहैवतेपार्थिवपु
 त्रपौत्रैः १५ ॥ भृगुरुवाच ॥ प्रत्याक्रोशेदिहाकुष्ठस्ताडितःप्रतिताडयेत् ॥ खादेच्चपृष्ठमांसानियस्तेहरतिपुष्करम् १६ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ अस्वाध्यायपरो
 लोकेश्वानंचपरिकर्षतु ॥ पुरेचभिर्भुवतुयस्तेहरतिपुष्करम् १७ ॥ कश्यपउवाच ॥ सर्वत्रसर्वपणतुन्यासेलोभं करोतु च ॥ कूटसाक्षित्वमभ्येतुयस्तेहरति
 पुष्करम् १८ ॥ गौतमउवाच ॥ जीवत्वहंकृतो बुद्ध्याविषमेणासमेनसः ॥ कर्षकोमत्सरीचास्तुयस्तेहरतिपुष्करम् १९ ॥ अंगिराउवाच ॥ अशुचिर्ब्रह्मकूटो
 स्तुश्चानंचपरिकर्षतु ॥ ब्रह्महाऽनिकृतिश्चास्तुयस्तेहरतिपुष्करम् २० ॥ धुंधुमारउवाच ॥ अकृतज्ञस्तुमित्राणांशूद्रायांचप्रजायतु ॥ एकःसंपन्नमश्रातुयस्ते
 हरतिपुष्करम् २१ ॥ पूरुउवाच ॥ चिकित्सायांप्रचरतुभार्ययाचैवपुण्यतु ॥ श्वशुरात्स्यवृत्तिःस्याद्यस्तेहरतिपुष्करम् २२ ॥ दिलीपउवाच ॥ उदपानप्लवेग्रामे
 ब्राह्मणोवृषलीपतिः ॥ तस्यलोकान्सर्वजतुयस्तेहरतिपुष्करम् २३ ॥ शुक्रउवाच ॥ वृथामांसंसमश्रातुदिवागच्छतुमैथुनं ॥ प्रेष्योभवतुराज्ञश्चयस्तेहरतिपुष्करं २४
 प्रत्यवरान्मध्यमान् तमःअज्ञानं १२ । १३ । १४ । १५ पृष्ठमांसानिपृष्ठवाहानां ह्यष्टमोऽष्टादीनामांसानि १६ भिक्षुःसंन्यासी १७ पणतुक्रयविक्रयं करोतु सर्वमपण्यमपि १८ विगतःसमभावो
 यस्मात्तेनासमेनकामक्रोधादिना १९ अनिकृतिःअकृतप्रायश्चित्तः २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ अतिथिर्यतिः गृहसंस्थो गृहवासी कामवृत्तः यथेष्टेष्टेष्टावान् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ भृतो वित्तैर्न क्रीतः भृतको धान्यविक्रीतः वैश्यैः क्रीतः सन् अवर्षावृष्टिनिबंधं करोतु ३३ । ३४
 जमदग्निरुवाच ॥ अनध्यायेष्वधीयीत मित्रं श्राद्धे च भोजयेत् ॥ श्राद्धेऽश्वद्रस्य चाश्रीयाद्यस्तेहरतिपुष्करम् २५ ॥ शिबिरुवाच ॥ अनाहिताग्निम्रियतां यज्ञे
 विघ्नं करोतु च ॥ तपस्विभिर्विरुध्येच्चयस्तेहरतिपुष्करम् २६ ॥ ययातिरुवाच ॥ अचतौ च व्रताचैव भार्यायां संप्रजायतु ॥ निराकरोतु वेदांश्चयस्तेहरतिपु
 ष्करम् २७ ॥ नहुषउवाच ॥ अतिथिर्गृहसंस्थोऽस्तुकामवृत्तस्तु दीक्षितः ॥ विद्यां प्रयच्छतु भृतो यस्तेहरतिपुष्करम् २८ ॥ अंबरीषउवाच ॥ नृशंसस्त्यक्तध
 र्मोस्तु स्त्रीषुजातिषुगोषु च ॥ निहंतु ब्राह्मणं चापियस्तेहरतिपुष्करम् २९ ॥ नारदउवाच ॥ गृहज्ञानी बहिःशास्त्रं पठतां विस्वरं पदम् ॥ गरीयसोऽवजानातुयस्ते
 हरतिपुष्करम् ३० ॥ नाभागउवाच ॥ अचतं भाषतु सदा सद्भिश्चैव विरुध्यतु ॥ शुल्केन तु ददत्कन्यां यस्तेहरतिपुष्करम् ३१ ॥ कविरुवाच ॥ पद्म्यां सगां ताडय
 तु मूर्ध्नि च प्रतिमेहतु ॥ शरणागतं संत्यजतु यस्तेहरतिपुष्करम् ३२ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ करोतु भृतकोऽवर्षां राजाश्चास्तु पुरोहितः ॥ ऋत्विगस्तु ह्यस्याज्यस्यय
 स्तेहरतिपुष्करम् ३३ ॥ पर्वतउवाच ॥ ग्रामे चाधिकृतः सोऽस्तु स्वरयानेन गच्छतु ॥ शुनः कर्षतु वृत्त्यर्थं यस्तेहरतिपुष्करम् ३४ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ सर्वपाप
 समादानं नृशंसे चानृते च यत् ॥ तत्स्यास्तु सदा पापं यस्तेहरतिपुष्करम् ३५ ॥ अष्टकउवाच ॥ सराजास्त्वकृतप्रज्ञः कामवृत्तश्च पापकृत् ॥ अधर्मेणाभिशास्तू
 र्वीयस्तेहरतिपुष्करम् ३६ ॥ गावलउवाच ॥ पापिष्ठेभ्यो ह्यऽनर्घाईः सनरोऽस्तु स्वपापकृत् ॥ दत्त्वादानं कीर्तयतु यस्तेहरतिपुष्करम् ३७ ॥ अरुंधत्युवाच ॥
 श्वश्वाऽपवादं वदतु भर्तुर्भवतु दुर्मनाः ॥ एकास्वादुसमश्रातुयातेहरतिपुष्करम् ३८ ॥ वालखिल्या ऊचुः ॥ एकपादेन वृत्त्यर्थं ग्रामद्वारे सतिष्ठतु ॥ धर्मज्ञस्त्यक्तध
 र्माऽस्तु यस्तेहरतिपुष्करम् ३९ ॥ शुनः सखउवाच ॥ अग्निहोत्रमनाहत्य स सुखं स्वपतु द्विजः ॥ परिव्राट् कामवृत्तोऽस्तु यस्तेहरतिपुष्करम् ४० ॥ सुरभ्युवाच ॥
 वालजेन निदानेन कांस्यं भवतु दोहनम् ॥ दुह्येत परवत्सेनया तेहरतिपुष्करम् ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ तत्स्तु तैः शपथैः शप्यमानैर्नानाविधैर्बहुभिः कौरवैर्द्र ॥ सह
 स्नाक्षो देवराट्संप्रहृष्टः समीक्ष्य तं कोपनं विप्रमुख्यम् ४२ अथाब्रवीन्मघवा प्रत्ययं स्वं समाभाष्य तमृषिं जातरोषम् ॥ ब्रह्मर्षिदेवर्षिनृपर्षिमध्येयं तं निबोधेम माद्यराजन्
 ४४ ॥ शक्रउवाच ॥ अध्वर्यवे दुहितरं ददातु छंदो गेवा चरित ब्रह्मचर्ये ॥ अथर्वणवे दमधीत्य विप्रः स्नायीत यः पुष्करमाददाति ४४ सर्वान्वेदानधीयीत पुण्यशीलोऽस्तु वा
 मिः ॥ ब्रह्मणः सदनं यातु यस्तेहरतिपुष्करम् ४५ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ आशीर्वादस्त्वया प्रोक्तः शपथो बलमूदन ॥ दीयतां पुष्करं मत्तमे धर्मः सनातनः ४६ इंद्रउवाच ॥
 नमया भगवन्लोभाद्धृतं पुष्करमद्य वै ॥ धर्मास्तु श्रोतुकामेन च तं न क्रोडुमर्हसि ४६ धर्मश्चुतिसमुत्कर्षो धर्मसेतुरनामयः ॥ आर्षो वै शाश्वतो नित्यमव्ययोऽयं मया श्रुतः ४८
 १५ । ३६ पापिष्ठा एव अनर्घाईः अपूज्याः अयंतु ततोऽप्यपूज्योऽस्तु यतः स्वपापकृतस्त्वेषुजातिषु पापकृद्गरामिदानादिनावधकृत् ३७ श्वश्वा अपवादमितिच्छेदः ३८ । ३९ । ४० वालजेन नृकेशजेन व
 ल्वजेनेति पाठे बल्वजः बगई संज्ञकस्तृणविशेषस्तज्जेन निदानं दोहनकाले गवां पादबंधनीरज्जुस्तेन ४१ । ४२ प्रत्ययमभिप्रायं ४३ । ४४ । ४५ । ४६ धर्मश्चुतीनां सम्यगुत्कर्षः धर्मपुत्रे तु स्तरणोपायः ४८

॥१०६॥

तदिदं गृह्यतां विद्वन्पुष्करं द्विजसत्तम ॥ अतिक्रमं भगवन्क्षंतुमर्हस्यऽनिदित ४९ इत्युक्तः समर्हद्रेण तपस्वी कोपनो भृशम् ॥ जगद्गुष्करं धीमान्प्रसन्नश्चाभव
न्मुनिः ५० प्रययुस्तेततो भूयस्तीर्थानिवनगोचराः ॥ पुण्येषु तीर्थेषु तथा गात्राण्याप्लावयंतते ५१ आख्यानं यद्वदं युक्तः पठेत्पर्वणि पर्वणि ॥ नमूर्खं जनये
त्पुत्रं न भवेच्च निराकृतिः ५२ न तमापत्स्पृशेत्काचिद्विज्वरो न जरावहः ॥ विरजाः श्रेयसायुक्तः प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयात् ५३ यश्च शास्त्रमधीयीत ऋषिभिः परिपालि
तम् ॥ स गच्छेद्ब्रह्मणो लोकमव्ययं च नरोत्तम ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन पर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मेश पथविधिर्नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥९४॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिदं श्राद्धकृत्येषु दीयते भरतर्षभ ॥ छत्रं चोपानहौ चैव केनैतत्संप्रवर्तितम् १ कथंचैतत्समुत्पन्नं किमर्थं चैव दीयते ॥ न केवलं श्राद्धकृत्ये
पुण्यकेष्वपि दीयते २ बहुधापि निमित्तेषु पुण्यमाश्रित्य दीयते ॥ एतद्विस्तरतो ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराज ब्रह्मवित्छत्रो
पानहविस्तरम् ॥ यथैतत्प्रार्थितं लोके यथा चैतत्प्रवर्तितम् ४ यथा चाक्षय्यतां प्राप्तं पुण्यतां च यथा गतम् ॥ सर्वमेतदशेषेण प्रवक्ष्यामि नराधिप ५ जमदग्नेश्च
संवादं सूर्यस्य च महात्मनः ॥ पुरा स भगवान्साक्षाद्नुपाकीडयत्प्रभो ६ संधाय संधाय शरांश्चिक्षेप किल भार्गवः ॥ तान्क्षिप्तान् रेणुका सर्वास्तस्येषून्दीप्ततेजसः
७ आनीय सातदा तस्मै प्रादाद स कृदच्युत ॥ अथ तेन सशब्देन ज्यायाश्चैव शरस्य च ८ प्रहृष्टः संप्रचिक्षेप सा च प्रत्याजहार तान् ॥ ततो मध्याह्नमाहूतं ज्येष्ठा
मूले दिवाकरे ९ स सायकान् द्विजो मुक्ता रेणुका मिदमब्रवीत् ॥ गच्छानय विशालाक्षि शराने तान्धनुश्च्युतान् १० यावदेतान् पुनः सुभ्रुक्षि पापीति जनाधिप ॥
सा गच्छेत्त्यंतरा छायां वृक्षमाश्रित्य भामिनी ११ तस्थौ तस्या हि संतप्तं शिरः पादौ तथैव च ॥ स्थिता सा तु मुहूर्तवैभर्तुः शापभयाच्छुभा १२ यथावानयितुं भूयः
सायकान् सितेक्षणा ॥ प्रत्याजगाम च शरांस्तानादाय यशस्विनी १३ स वै खिन्ना सुचार्वंगी पद्भ्यां दुःखं नियच्छती ॥ उपाऽऽजगाम भर्तारं भयाद्भर्तुः प्रवेपती ॥
१४ स तां पृषिस्तदा कुड्मो वाक्यमाह शुभाननाम् ॥ रेणुके किंचिरेण त्वमागतेति पुनः पुनः १५ ॥ रेणुको वाच ॥ शिरस्तावत्प्रदीप्तं मे पादौ चैव तपोधन ॥ सूर्य
तेजो निरुद्धाऽहं वृक्षच्छायां समाश्रिता १६ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मं शिरायै तत्कृतं मया ॥ एतच्छ्रुत्वा मम विभो मा कुधस्त्वं तपोधन १७ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ अ
द्यैनं दीप्तकिरणेण केतवदुःखदं ॥ शरैर्निपातयिष्यामि सूर्यमस्त्राग्नि तेजसा १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ स विस्फार्य धनुर्दिव्यं गृहीत्वा च शरान्बहून् ॥ अतिष्ठत्सूर्यमभि तोयतो
याति ततो मुखः १९ अथ तं प्रेक्ष्य सन्नद्धं सूर्योऽभ्येत्य तथा ब्रवीत् ॥ द्विज रूपेण कौंतेय किं ते सूर्योऽपराध्यते २० आदत्ते रश्मिभिः सूर्यो दिवितिष्ठंस्ततस्ततः ॥ रसंहतं वै
वर्षासु प्रवर्षति दिवाकरः २१ रोहिणी नक्षत्रं तदेव ज्येष्ठानां मूलं यथा श्रुतार्थं प्रहणं तु न ज्येष्ठामूलस्येऽर्कं हेमं तेशिरः पाददाहस्यानवसरात् २२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

अ०

॥९५॥

॥१०६॥

२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भरतमावर्षीये पंचनवतितमोऽध्यायः ॥९५॥ ॥ ७॥ ॥ एवमिति १।२।३

ततोऽन्नं जायते विप्रमनुष्याणां सुखावहम् ॥ अन्नं प्राणा इति यथा वेदेषु परिपठ्यते २२ अथाग्नेषु निगूढश्चरश्मिभिः परिवारितः ॥ स तद्दीपानि मान्ब्रह्मन्वर्षेणाभिप्र
वर्षति २३ ततस्तदौषधीनां च वीरुधां पुष्पपत्रजम् ॥ सर्ववर्षाभिर्निर्वृतमन्नं संभवति प्रभो २४ जातकर्माणिसर्वाणि व्रतोपनयनानि च ॥ गोदानानि विवाहाश्च तथा
यज्ञसमृद्धयः २५ शास्त्राणि दानानि तथा संयोगवित्तसंचयाः ॥ अन्नतः संप्रवर्तते यथा त्वं वेत्थ भार्गव २६ रमणीयानि यावंतियावदारंभिकाणि च ॥ सर्वमन्नात्प्रभव
ति विदितं कीर्तयामि ते २७ सर्वं हि वेत्थ विप्र त्वं यदेतत्कीर्तितं मया ॥ प्रसादे त्वां विप्रर्षे किं ते सूर्यं निपात्य वै २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अ० आनु० दानधर्मेश्चत्रोपान
होत्पत्तिर्नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥९५॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवं प्रयाचतितदा भास्करे मुनिसत्तमः ॥ जमदग्निर्महातेजाः किं कार्यं प्रत्यपद्यत १ ॥ भीष्म उवाच ॥
स तथा याचमानस्य मुनिरग्रिसमप्रभः ॥ जमदग्निः शमनैव जगाम कुरुनंदन २ ततः सूर्यो मधुरयावाचा तमिदमब्रवीत् ॥ कृतांजलिर्विप्ररूपी प्रणम्यैनं विशांपते ३
चलं निमित्तं विप्रर्षे सदा सूर्यस्य गच्छतः ॥ कथंचलं भेत्स्यासि त्वंसदायांतं दिवाकरम् ४ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ स्थिरं चापि चलं चापि जाने त्वां ज्ञानचक्षुषा ॥ अवश्यं
विनयाधानं कार्यं मद्यमया तव ५ मध्याह्नैव निमेषार्धं तिष्ठसि त्वं दिवाकर ॥ तत्र भेत्स्यामि सूर्यत्वां न मेऽत्रास्ति विचारणा ६ ॥ सूर्य उवाच ॥ असंशयं मां विप्रर्षे भे
त्स्यसे धन्विनां वर ॥ अपकारिणं मां विद्धि भगवन्शरणागतम् ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः प्रहस्य भगवान्जमदग्निरुवाच तम् ॥ न भीः सूर्यत्वया कार्या प्रणिपातगतो
ह्यसि ८ ब्राह्मणेष्वाजं वयश्च स्थैर्यं च धरणीतले ॥ सौम्यतां चैव सोमस्य गाभीर्यं वरुणस्य च ९ दीप्तिमग्नेः प्रभां मेरोः प्रतापं तपनस्य च ॥ एतान्यतिक्रमेद्येवै सहन्या
च्छरणागतम् १० भवेत्स गुरुतल्पी च ब्रह्महाच स वै भवेत् ॥ सुरापानं संकुर्याच्च यो हन्याच्छरणागतम् ११ एतस्य त्वपनीतस्य समाधिं तात चिंतय ॥ यथा सुखगमः
पंथा भवेत्त्वद्भ्रमभाविः १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतावदुक्ता स तदा तूष्णीमासीद्भूतमः ॥ अथ सूर्योऽददत्तस्मै छत्रोपानहमाशु वै १३ ॥ सूर्य उवाच ॥ महर्षे
शिरसश्चाणं छत्रं मद्भ्रमवारणम् ॥ प्रतिगृहीष्वपद्भ्यां च त्राणार्थं चर्मपादुके १४ अद्य प्रभृति चैव हलोके संप्रचारिष्यति ॥ पुण्यकेषु च सर्वेषु परमक्षय्यमेव च १५ ॥
भीष्म उवाच ॥ छत्रोपानहमेतत्सूर्येणैतत्प्रवर्तितम् ॥ पुण्यमेतदभिख्यातं त्रिषु लोकेषु भारत १६ तस्मात्प्रयच्छ विप्रेषु छत्रोपानहमुत्तमम् ॥ धर्मस्तेषु महा
न्भावी न मेऽत्रास्ति विचारणा १७ छत्रं हि भरत श्रेष्ठयः प्रदद्याद्विजातये ॥ शुभ्रं शतशूलाकं वै स प्रेत्य सुखमेधते १८ स शकलो केवसति पूज्यमानो द्विजातिभिः ॥ अ
प्सरोभिश्च स ततं देवैश्च भरतर्षभ १९ दह्यमानाय विप्राय यः प्रयच्छत्युपानहौ ॥ स्नातकाय महाबाहो संशिताय द्विजातये २० सोऽपि लोकानवाप्नोति देवतैरभिपूजि
तान् ॥ गोलोके समुदायुक्तो वसति प्रेत्य भारत २१

२१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ गार्हस्थ्यं गृहस्थयोगं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ बालिकर्म वैश्वदेवः तत्र प्रागग्रमेव ग्राह्यं ७ । ८ । ९
 एतत्ते भरतश्रेष्ठ मया कात्स्न्येन कीर्तितम् ॥ छत्रोपानहदानस्य फलं भरतसत्तम २२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे छत्रोपानहदा
 नप्रशंसानाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गार्हस्थ्यं धर्ममखिलं ब्रूहि भरतर्षभ ॥ ऋद्धिमाप्नोति किं कृत्वा मनुष्य इह पार्थिव १
 ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयेष्यामि पुरा वृत्तं जनाधिप ॥ वासुदेवस्य संवादं पृथिव्याश्चैव भारत २ संस्तुत्य पृथिवीं देवीं वासुदेवः प्रतापवान् ॥ पप्रच्छ भरतश्रेष्ठ
 मां त्वं यत्पृच्छसेऽद्य वै ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ गार्हस्थ्यं धर्ममाश्रित्य मया वामद्विधेन वा ॥ किमवश्यं धरे कार्यं किं वा कृत्वा कृतं भवेत् ४ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ऋषयः
 पितरो देवामनुष्याश्चैव माधव ॥ इज्याश्चैवार्चनीयाश्च यथाचैव निबोध मे ५ सदा यज्ञेन देवाश्च सदाऽऽतिथ्येन मानुषाः ॥ छंदतश्च यथानित्यमर्हान् भुंजीतानि
 त्यशः ६ तेन दृषिगणाः प्रीता भवंति मधुसूदन ॥ नित्यमग्निं परिचरेद्भुक्त्वा बालिकर्म च ७ कुर्यात्तथैव देवा वै प्रीयंते मधुसूदन ॥ कुर्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन च
 ८ पयोमूलफलैर्वापि पितृणां प्रीतिमाहरन् ॥ सिद्धान्नाद्वैश्वदेवं वै कुर्यादग्नौ यथाविधि ९ आग्नीषोमं वैश्वदेवं धान्वंतर्त्य मनंतरम् ॥ प्रजानां पतये चैव पृथग्धोमो वि
 धीयते १० तथैव चानुपूर्वेण बालिकर्म प्रयोजयेत् ॥ दक्षिणार्थाय मायेति प्रतीच्यां वरुणाय च ११ सोमाय चाप्युदीच्यां वै वास्तुमध्ये प्रजापतेः ॥ धन्वंतरेः प्रागु
 दीच्यां प्राच्यां शक्राय माधव १२ मनुष्येभ्य इति प्राहुर्बलिद्वारि गृहस्थे वै ॥ मरुद्गच्छो देवतेभ्यश्च बलिमंतर्हरेत् १३ तथैव विश्वेदेवेभ्यो बलिमाकाशतो हरेत् ॥
 निशाचरेभ्यो भूतेभ्यो बलिं नक्तं तथा हरेत् १४ एवं कृत्वा बलिं सम्यग्दद्याद्दिक्षां द्विजाय वै ॥ अलाभे ब्राह्मणस्याग्रावग्रसु दृत्य निक्षिपेत् १५ यदा श्राद्धं पितृभ्योऽपि
 दातुमिच्छेत् मानवः ॥ तदा पश्चात्प्रकुर्वीत निवृत्तेश्राद्धकर्मणि १६ पितृन्संतर्पयित्वा तु बलिं कुर्याद्विधानतः ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्ब्राह्मणवाचनम् १७ ततो
 ज्ञेन विशेषेण भोजयेदतिथीनपि ॥ अर्चा पूर्वमहाराजततः प्रीणातिमानवान् १८ अनित्यं हि स्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते ॥ आचार्यस्य पितुश्चैव सख्युरा
 तस्य चातिथेः १९ इदमस्ति गृहे मह्यमिति नित्यं निवेदयेत् ॥ ते यद्देयुस्तत्कुर्यादिति धर्मो विधीयते २० गृहस्थः पुरुषः कृष्णशिष्टाशीच सदा भवेत् ॥ राजत्विजं
 स्नातकं च गुरुं श्वशुरमेव च २१ अर्चयेन्मधुपर्केण परिसंवत्सरोपितान् ॥ श्वभ्यश्च श्वपचे २२ श्वयोभ्यश्चापेऽपि २३ वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातर्विधीयते ॥ एतां
 स्तुधर्मान् गार्हस्थ्यान्यः कुर्यादनसूयकः ॥ स इहर्षिवरान् प्राप्य प्रेत्य लोके महीयते २४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इति भूमेर्वचः श्रुत्वा वासुदेवः प्रतापवान् ॥ तथा चकार स
 ततं त्वमप्येवं सदाऽऽचर २४ एतद्गृहस्थधर्मं त्वं चेष्टमानो जनाधिप ॥ इह लोके यः श्राद्धं प्रोक्ष्य स्वर्गमवाप्स्यसि २५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आ
 नुशास० दानधर्मे बलिदानविधिर्नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ॥ १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८
 १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ॥

आलोकेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्तामभवर्ता ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ तपःवर्णाश्रमधर्मः धर्मोदयादिः व्रीह्योलताः ओषधयो व्रीह्यादयः १६ । १७ । १८

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आलोकदानं नामैतत्कीदृशं भरतर्षभ ॥ कथमेतत्समुत्पन्नं फलं वातद्ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम्
 मनोः प्रजापतेर्वादं सुवर्णस्य च भारत २ तपस्वीकश्चिदभवत्सुवर्णो नाम भारत ॥ वर्णतो हेमवर्णः स सुवर्ण इति पप्रथे ३ कुलशीलगुणोपेतः स्वाध्याये च परंगतः ॥
 बहून्सुवंशप्रभवान्समतीतः स्वकैर्गुणैः ४ सकदाचिन्मनुं विप्रो ददर्शोपसर्प च ॥ कुशलप्रश्नमन्यो न्यतौ चोभौ तत्र चक्रतुः ५ ततस्तौ सत्यसंकल्पौ मेरौकांचन
 पर्वते ॥ रमणीये शिलापृष्ठे सहितौ सन्यषिदताम् ६ तत्र तौ कथयंतौ स्तां कथानानाविधाऽश्रयाः ॥ ब्रह्मर्षिदेवदैत्यानां पुराणानां महात्मनाम् ७ सुवर्णस्त्वब्रवी
 द्वाक्यं मनुं स्वायं भुवं प्राति ॥ हितार्थं सर्वभूतानां प्रश्नमेव कुमर्हसि ८ सुमनोभिर्यदि ज्यंते देवतानि प्रजेश्वर ॥ किमेतत्कथमुत्पन्नं फलं योगं च शंसमे ९ ॥ मनु उवाच ॥
 अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ शुक्रस्य च बले श्वैव संवादं वै महात्मनोः १० बले वै रोचनस्येह त्रैलोक्यमनुशासतः ॥ समीपमाजगामाशुशुक्रो भृगुकुलो
 द्वहः ११ तमर्घ्यादिभिरभ्यर्च्य भार्गवं सोऽसुराधिपः ॥ निषसादा स नेपश्चाद्विधिवद्भूरिदक्षिणः १२ कथेयमभवत्तत्र त्वया यापरि कीर्तिता ॥ सुमनो धूपदीपानां सं
 प्रदाने फलं प्राप्ति १३ ततः पप्रच्छ दैत्यैर्द्रुक्वीं प्रश्नमुत्तमम् १४ ॥ बलि उवाच ॥ सुमनो धूपदीपानां किं फलं ब्रह्मवित्तम् ॥ प्रदानस्य द्विजश्रेष्ठ तद्भवान्वक्तुमर्हति
 १५ ॥ शुक्र उवाच ॥ तपःपूर्वं समुत्पन्नं धर्मस्तस्मादनंतरम् ॥ एतस्मिन्नंतरे चैव वीरुदोषध्य एव च १६ सोमस्यात्मा च बहुधा संभूतः पृथिवीतले ॥ अमृतं च
 विषं चैव ये चान्येतुल्यजातयः १७ अमृतं मनसः प्रीतिं सद्यस्तृप्तिं ददाति च ॥ मनोऽग्लपयते तीव्रं विषं गंधेन सर्वशः १८ अमृतं मंगलं विद्धि महद्विषमं मंगलम् ॥
 ओषधो ह्यमृतं सर्वा विषं तेजोऽग्निसंभवम् १९ मनो ह्लादयते यस्माच्छ्रियं चापि ददाति च ॥ तस्मात्सुमनसः प्रोक्तानरैः सुकृतकर्मभिः २० देवताभ्यः सुमनसो यो
 ददाति नरः शुचिः ॥ तस्य तुष्यंति वै देवास्तुष्टाः पुष्टिददत्यपि २१ यं यमुद्दिश्य दीयेरन् देवं सुमनसः प्रभोः ॥ मंगलार्थं स तेनास्य प्रीतो भवति दैत्यप २२ ज्ञेयास्तू
 ग्राश्च सौम्याश्च ते जस्विन्यश्च ताः पृथक् ॥ ओषधो बहुवीर्या हि बहुरूपास्तथैव च २३ यज्ञियानां च वृक्षाणामयज्ञीयानि बोध मे ॥ आसुराणि च माल्यानि देवते
 भ्यो हितानि च २४ रक्षसासुराणां च यक्षाणां च तथा प्रियाः ॥ मनुष्याणां पितृणां च कांतायास्त्वनुपूर्वशः २५ वन्याग्राम्याश्च हतथाकृष्टोक्ताः पर्वताश्रयाः ॥
 अकंटकाः कंटकिनो गंधरूपरसान्विताः २६ द्विविधो हि स्मृतो गंध इष्टोऽनिष्टश्च पुष्पजः ॥ इष्टगंधानि देवानां पुष्पाणीति विभावय २७ अकंटकानां वृक्षाणां श्वेत
 प्रायाश्च वर्णतः ॥ तेषां पुष्पाणि देवानां मिष्टानि सततं प्रभो २८ जलजानि च माल्यानि पद्मादीनि च यानि वै ॥ गंधर्वनागयक्षेभ्यस्तानि दद्याद्विचक्षणः २९ ओ
 षध्यो रक्तपुष्पाश्च कटुकाः कंटकान्विताः ॥ शत्रूणामभिचारार्थं माथर्वेणुनिदर्शिताः ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ निर्यासाः गुग्गुलुप्रभृतयः सारिणः काष्ठाभिसंयोगाग्निः सरंतः कृत्रिमाः अष्टगंधादयः ३९ । ४० । ४१ फाणिताश्च देवासवेनतीव्रगंधेन संयुक्ताः देवदारुप्रभृतयस्तैः पाठांतरे फालिता विकसिता मल्लिकादयस्ताः सारिणैर्मकरदैः गंधरससंयुक्ताः ४२ सद्यस्तुष्टिकरोगंधइति शेषः वेहारिका विहारमात्रोपयुक्ताः ४३ । ४४ । ४५ ज्योतिर्दीपादि
 तोक्ष्णवीर्यास्तुभूतानां दुरालभाः सकंठकाः ॥ रक्तभूयिष्ठवर्णाश्च कृष्णाश्चैवोपहारयेत् ३१ मनोहृदयनंदिन्यो विशेषमधुराश्वयाः ॥ चारु रूपाः सुमनसो मानुषा
 णां स्मृता विभो ३२ न तुश्मशानसंभूता देवता यतनोद्भवाः ॥ सन्नयेत्पुष्टियुक्तेषु विवाहेषु रहः सुच ३३ गिरिसानुरुहाः सौम्या देवानामुपपादयेत् ॥ प्रोक्षिताः भ्यु
 क्षिताः सौम्या यथा योग्यं यथा स्मृति ३४ गंधेन देवास्तुष्यंति दर्शनाद्यक्षराक्षसाः ॥ नागाः समुपभोगेन त्रिभिरेतैस्तु मानुषाः ३५ सद्यः प्रीणाति देवान्वैते प्रीता
 भावयंत्युत ॥ संकल्पसिद्धामर्त्यानामीप्सितैश्च मनोरमैः ३६ प्रीताः प्रीणंति सततं मानिता मानयंति च ॥ अवज्ञाता वधूताश्च निर्दहंत्यधमान्नरान् ३७ अत ऊ
 र्व्वं प्रवक्ष्यामि धूपदानविधेः फलम् ॥ धूपांश्च विविधान् साधूनसाधूंश्च निबोधमे ३८ निर्यासाः सारिणश्चैव कृत्रिमाश्चैव तत्रयः ॥ इष्टोऽनिष्टो भवेद्द्वंद्वस्तन्मोविस्तर
 शः शृणु ३९ निर्यासाः सल्लकीवर्ज्या देवानां दयिताः स्तुते ॥ गुग्गुलुः प्रवरस्तेषां सर्वेषामिति निश्चयः ४० अगुरुः सारिणां श्रेष्ठो यक्षराक्षसभोगिनाम् ॥ दैत्यानां
 सल्लकीयश्च कांक्षितो यश्चतद्विधः ४१ अथ सर्जरसादीनां गंधैः पार्थिवदारवैः ॥ फाणितासवसंयुक्तैर्मनुष्याणां विधीयते ४२ देवदानवभूतानां सद्यस्तुष्टिकरः
 स्मृतः ॥ येऽन्ये वैहारिकास्तत्र मानुषाणामिति स्मृताः ४३ य एवोक्ताः सुमनसां प्रदाने गुणहेतवः ॥ धूपेष्वपि परिज्ञेयास्त एव प्रीतिवर्धनाः ४४ दीपदाने प्रव
 क्ष्यामि फलयोगमनुत्तमम् ॥ यथा येन यदा चैव प्रदेयाया दृशाश्च ते ४५ ज्योतिस्तेजः प्रकाशं वाऽप्यूर्ध्वगं चाऽपि वर्ण्यते ॥ प्रदानं तेजसां तस्मात्तेजो वर्धयते नृणाम् ४६
 अंधंतमस्तमिस्त्रं च दक्षिणायनमेव च ॥ उत्तरायणमेतस्माज्ज्योतिर्दानं प्रशस्यते ४७ यस्मादूर्ध्वगमेतत्तु तमसश्चैव भेषजम् ॥ तस्मादूर्ध्वगतेर्दाता भवेदत्रेति निश्चयः
 ४८ देवास्तेजस्विनो यस्मात्प्रभावंतः प्रकाशकाः ॥ तामसाराक्षसाश्चैव तस्मादीपः प्रदीयते ४९ आलोकदानाच्च क्षुप्मान् प्रभायुक्तो भवेन्नरः ॥ तान्दत्त्वानोपहिंसेत न
 हरेन्नोपनाशयेत् ५० दीपहर्ता भवेदंधस्तमोगतिरसुप्रभः ॥ दीपप्रदः स्वर्गलोके दीपमालेव राजते ५१ हविषा प्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसैः ॥ वसामेदो स्थि
 निर्यासैर्न कार्यः पुष्टिमिच्छता ५२ गिरिप्रपाते गहने चैत्यस्थाने च तुष्पथे ॥ दीपदानं भवेन्नित्यं य इच्छेद्भूतिमात्मनः ५३ कुलोद्योतो विशुद्धात्मा प्रकाशं च चंगच्छति
 ज्योतिषां चैव सालोक्यं दीपदातारः सदा ५४ बलिकर्म सुवक्ष्यामि गुणान्कर्मफलोदयान् ॥ देवयक्षोरगमृणां भूतानामथ रक्षसाम् ५५ येषां नाग्रभुजो विप्रा देवता
 तिथिबालकाः ॥ राक्षसानेव तान्विद्विनिर्विशंकानमंगलान् ५६ तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ॥ शिरसा प्रयतश्चापि हरेद्बलिमतं द्रितः ५७
 तेजः कांतिः प्रकाशः कीर्तिः ४६ तमिस्त्रमंधकारः अंधंतमो नाम नरकरूपं तथा दक्षिणायनमप्यंधंतमप्येव अत उत्तरायणे रात्रौ तमोनाशकं ज्योतिर्देयं नरकनिवृत्त्यर्थं ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१
 हविषा घृतेन औषधीरसैः तिलसर्षपादिस्नेहैः वसामेदो स्थीनि प्राण्य वयवास्तेषां निर्यासाः स्नेहाः वसादयः पृथग्वानिर्यासात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ । ६० लाजोल्लापिकभूषिताः उष्ठापिक उपरिलापनं ५१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ अ ॥

गृह्णांति देवतानित्यमाशंसंति सदा गृहान् ॥ बाह्याश्वागंतवो येऽन्ये यक्षराक्षसपन्नगाः ५८ इतो दत्तेन जीवंति देवताः पितरस्तथा ॥ ते प्रीताः प्रीणयंत्येन मायुषायश
 साधनैः ५९ बलयः सह पुष्पैस्तु देवानामुपहारयेत् ॥ दधिदुग्धमयाः पुण्याः सुगंधाः प्रियदर्शनाः ६० कार्या रुधिरमांसाढ्या बलयो यक्षराक्षसाम् ॥ सुरासवपुरस्का
 रालाजोल्लापिकभूषिताः ६१ नागानां दयितानित्यं पद्मोत्पलविमिश्रिताः ॥ तिलान्गुडसुसंपन्नान्भूतानामुपहारयेत् ६२ अग्रदाताऽग्रभोगी स्याद्बलवीर्यसम
 न्वितः ॥ तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ६३ ज्वलंत्यहरहो वैश्मयाश्वास्य गृहदेवताः ॥ ताः पूज्या भूतिका मेन प्रसृताग्रप्रदायिना ६४ इत्येतदसुरेन्द्राय
 काव्यः प्रोवाच भार्गवः ॥ सुवर्णायमनुः प्राह सुवर्णो नारदाय च ६५ नारदोऽपि मयि प्राह गुणानेतान्महाद्युते ॥ त्वमप्येतद्विदित्वेह सर्वमाचर पुत्रक ६६ ॥ इति श्री
 महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे सुवर्णमनुसंवादीनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ अ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे भरत
 श्रेष्ठ पुष्पधूपप्रदायिनाम् ॥ फलंबलि विधाने चतस्र्यो वक्तुमर्हसि १ धूपप्रदानस्य फलं प्रदीपस्य तथैव च ॥ बलयश्च किमर्थं वैक्षिप्यंते गृहमेधिभिः २ ॥ भीष्म उवाच ॥
 अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ नहुषस्य च संवादमगस्त्यस्य धृगोस्तथा ३ नहुषो हि महाराज राजर्षिः सुमहातपाः ॥ देवराज्यमनुप्राप्तः सुकृतेन हकर्मणा
 ४ तत्रापि प्रयतो राजन्नहुषस्त्रिदिवे सन् ॥ मानुषीश्चैव दिव्याश्च कुर्वाणो विविधाः क्रियाः ५ मानुष्यस्तत्र सर्वाः स्मक्रियास्तस्य महात्मनः ॥ प्रवृत्तास्त्रिदिवे राज
 न्दिव्याश्चैव सनातनाः ६ अग्रिकार्याणि समिधः कुशाः सुमनसस्तथा ॥ बलयश्चात्र लाजाभिर्धूपनं दीपकर्म च ७ सर्वतस्तस्य गृहे राज्ञः प्रावर्तत महात्मनः ॥ जपयज्ञा
 न्मनोयज्ञांस्त्रिदिवेऽपि चकार सः ८ देवानभ्यर्चयन्नापि विधिवत्सुरेश्वरः ॥ सर्वानेव यथान्यायं यथा पूर्वमरिंदम ९ अथेन्द्रोऽहमिति ज्ञात्वा अहंकारं समाविशत् ॥
 सर्वाश्चैव क्रियास्तस्य पर्यहीयंत भूपतेः १० सक्रुषीन्वाहयाभासवरदानमदान्वितः ॥ परिहीनक्रीयश्चैव दुर्बलत्वमुपेयवान् ११ तस्य वाहयतः कालो मुनिमुख्या
 स्तपोधनान् ॥ अहंकाराभिभूतस्य सुमहानभ्यवर्तत १२ अथ पर्यायशः सर्वान्वाहनायोपचक्रमे ॥ पर्यायश्चाप्यगस्त्यस्य समपद्यत भारत १३ अथागत्य महाते
 जा भृगुर्ब्रह्मविदां वरः ॥ अगस्त्यमाश्रमस्थं वै समुपेत्येदमब्रवीत् १४ एवं वयमसत्कारं देवं द्रस्यास्य दुर्मतेः ॥ नहुषस्य किमर्थं वै मर्षयाममहामुने १५ ॥ अगस्त्य उवाच ॥
 कथमेवमया शक्यः शृणुं यस्य महामुने ॥ वरदेन वरोदतो भवतो विदितश्च सः १६ यो मे दृष्टिपथं गच्छेत्स मे वश्यो भवेदिति ॥ इत्यनेन वरं देवो याचितो गच्छता दिवम्
 १७ एवं न दग्धः समयाभवता च न संशयः ॥ अन्येनाप्यृषिमुख्येन न दग्धो न च पातितः १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ कथमिति ॥ १। २

अमृतं चैव पानाय दत्तमस्मै पुराविभो ॥ महात्मना तदर्थं च नास्माभिर्विनिपात्यते १९ प्रायच्छतवरं देवः प्रजानां दुःखकारणम् ॥ द्विजेष्वधर्मयुक्तानि स करोति नरा
धमः २० तत्र यत्प्राप्तकालं नस्तद्ब्रह्मिव दत्तावर ॥ भवांश्चापियथा ब्रूयात्तत्कर्ताऽस्मिन् संशयः २१ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ पितामहं नियोगेन भवंतं सोऽहमागतः ॥
प्रतिकर्तुं बलवति नहुषे दैवमोहिते २२ अद्य हित्वा सुदुर्बुद्धीरथे योक्ष्यति देवराट् ॥ अद्यैनमहमुद्धृतं करिष्येऽनिद्रमोजसा २३ अद्येन्द्रं स्थापयिष्यामि पश्यतस्ते शत
क्रतुम् ॥ संचाल्य पापकर्माणैर्द्रातस्थानात्सुदुर्मतिम् २४ अद्य चासौ कुद्वेदं द्रस्त्वा पदार्थं यिष्यति ॥ दैवोपहतचित्तत्वादात्मना शायमंदधीः २५ व्युक्रांतधर्म
तमहं धर्षणामर्षितो भृशम् ॥ अहिर्भवस्वेतेरुषां शप्स्ये पापं द्विजबुधम् २६ तत एनं सुदुर्बुद्धिं धिक्शब्दाभिहतत्विषम् ॥ धरण्यां पातयिष्यामि पश्यतस्ते महामुने
२७ नहुषं पापकर्माणैश्चर्यबलमोहितम् ॥ यथा च रोचते तुभ्यं तथा कर्ताऽस्म्यहं मुने २८ एवमुक्तस्तु भृगुणामैत्रावरुणिरव्ययः ॥ अगस्त्यः परमप्रीतो बभूव विग
तज्वरः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अगस्त्यभृगुसंवादो नाम नवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
कथं वै स विपन्नश्च कथं वै पातितो भुवि ॥ कथंचानिद्रतां प्राप्तस्तद्ब्रवान्वक्तुमर्हति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवं तयोः संवदतोः क्रियास्तस्य महात्मनः ॥ सर्वा एव
प्रवर्तंते यादिव्यायाश्च मानुषीः २ तथैव दीपदानानि सर्वोपकरणानि वै ॥ बलिकर्म च यच्चान्यद्वत्सकाश्च पृथग्विधाः ३ सर्वे तस्य समुत्पन्ना देवैर्द्रस्य महात्मनः ॥ देव
लोके नृलोके च सदा चारा बुधाः स्मृताः ४ ते चेद्भवंति राजेन्द्र क्रद्धयंते गृहमेधिनः ॥ धूपप्रदानैर्दोषैश्च नमस्कारैस्तथैव च ५ यथा सिद्धस्य चात्रस्य ग्रहायाग्रं प्रदीयते ॥
बलयश्च गृहोद्देशे अतः प्रीयंति देवताः ६ यथा च गृहिणस्तोषो भवेद्बलिकर्मणि ॥ तथा शतगुणा प्रीतिर्देवतानां प्रजायते ७ एवं धूपप्रदानं च दीपदानं च साधवः ॥
प्रयच्छंति नमस्कारैर्युक्तमात्मगुणावहम् ८ स्नानेनाद्विश्चयत्कर्मक्रियते वै विपश्चिता ॥ नमस्कारप्रयुक्तेन तेन प्रीयंति देवताः ९ पितरश्च महाभागाः ऋषयश्च तपो
धनाः ॥ गृह्याश्च देवताः सर्वाः प्रीयंते विधिनाऽर्चिताः १० इत्येतां बुद्धिमास्थाय नहुषः सनरेश्वरः ॥ सुरेन्द्रत्वं महत्प्राप्य कृतवानेतदद्भुतम् ११ कस्यचित्त्वथ काल
स्य भाग्यक्षय उपस्थिते ॥ सर्वमेतदवज्ञाय कृतवानिदमीदृशम् १२ ततः स परिहीणोऽभूत्सुरेन्द्रो बलदर्पितः ॥ धूपदीपोदकविधिं न यथावच्चकार ह १३ ततोऽस्य यज्ञ
विषयो रक्षोभिः पर्यबध्यत ॥ अथागस्त्यमृषिश्चेष्टवाहनाया जुहाव ह १४ द्रुतं सरस्वतीकूलात्स्मयन्निव महाबलः ॥ ततो भृगुर्महातेजामैत्रावरुणिमब्रवीत् १५ निमील्य
स्वनयने जटां यावद्विशामिते ॥ स्थाणुभूतस्य तस्याथ जटां प्राविशदच्युतः १६ भृगुः स सुमहातेजाः पातनाय नृपस्य च ॥ ततः स देवराट् प्राप्तस्तमृषिं वाहनाय वै १७

वत्सकाः पुत्रादेर्वापिकोत्सवाः । वत्सः पुत्रादिकोत्सवे इति मेदिनी १ । ४ । ५ ग्रहाणां तिथये ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पवाहतः पादेन हतवानसि २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

ततोऽगस्त्यः सुरपतिं वाक्यमाह विशांपते ॥ योजयस्वेति मां क्षिप्रं कंच देशं वहामिते १८ यत्र वक्ष्यसि तत्र त्वानयिष्यामि सुराधिप ॥ इत्युक्तो नहुषस्तेन योजयामास
तं मुनिम् १९ भृगुस्तस्य जटां तस्थो बभूव ह पितो भृशम् ॥ नचापि दर्शनं तस्य चकार स भृगुस्तदा २० वरदानप्रभावज्ञो नहुषस्य महात्मनः ॥ ननु कोपतदाऽग
स्त्यो युक्तोऽपि नहुषेण वै २१ तंतुराजा प्रतोदेन चोदयामास भारत ॥ ननु कोपसधर्मात्मा ततः पादेन देवराट् २२ अगस्त्यस्य तदा कुद्धो वामेनाभ्यहनच्छिरः ॥
तस्मिन् शिरस्यभिहते स जटां तर्गतो भृगुः २३ शशापबलवत्कुद्धो नहुषं पापचेतसम् ॥ यस्मात्पदाहतः क्रोधाच्छिरसीमं महासुनिम् २४ तस्मादाशुमर्ही गच्छ
सर्पो भूत्वा सुदुर्मते ॥ इत्युक्तः स तदा तेन सर्पो भूत्वा पपात ह २५ अदृष्टेनाथ भृगुणामूतले भरतर्षभ ॥ भृगुं हियदिसोऽद्रक्ष्यन्नहुषः पृथिवीपते २६ न च शक्तोऽभविष्य
द्वैपातने तस्य तेजसा ॥ स तु तैस्तैः प्रदानैश्च तपोभिर्नियमैस्तथा २७ पतितोऽपि महाराज भूतले स्मृतिमानभूत् ॥ प्रसादयामास भृगुं शापांतो मे भवेदिति २८
ततोऽगस्त्यः कृपाविष्टः प्रासादयत तं भृगुम् ॥ शापांतार्थं महाराज सच प्रादात्कृपान्वितः २९ ॥ भृगुरुवाच ॥ राजा युधिष्ठिरो नाम भविष्यति कुलोद्बहः ॥ सत्वांमो
क्षयेतां शापादित्युक्तां स्तरधीयत ३० अगस्त्योऽपि महातेजाः कृत्वा कार्यं शतक्रतोः ॥ स्वमाश्रमपदं प्रायात्पूज्यमानो द्विजातिभिः ३१ नहुषोऽपि त्वयाराजंस्त
स्माच्छापात्समुद्धृतः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं पश्यतस्ते जनाधिप ३२ तदा स पातयित्वा तं नहुषं भूतले भृगुः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं ब्रह्मणे च न्यवेदयत् ३३ ततः शक्रं समा
नाय्य देवानाह पितामहः ॥ वरदानान्मम सुरानहुषो राज्यामाप्तवान् ३४ सचागस्त्येन कुद्धेन भ्रंशितो भूतलंगतः ॥ न च शक्यं विनाराज्ञा सुरावर्तयितुं कचिद् ३५
तस्मादयं पुनः शक्रो देवराज्येऽभिषिच्यताम् ॥ एवं संभाषमाणं तु देवाः पार्थ पितामहम् ३६ एवमस्त्वितिसंहृष्टाः प्रत्यूचुस्तं नराधिप ॥ सोऽभिषिक्तो भगवता देव
राज्ये च वासवः ३७ ब्रह्मणाराजशां लयथा पूर्वव्यरोचत ॥ एवमेतत्पुरावृत्तं नहुषस्य व्यतिक्रमात् ३८ स च तैरेव संसिद्धो नहुषः कर्मभिः पुनः ॥ तस्मादीपाः प्रदा
तव्याः सायं वै गृहमेधिभिः ३९ दिव्यं च क्षुरवाप्रोति प्रेत्य दीपस्य दायकः ॥ पूर्णचंद्रप्रतीकाशादीपदाश्च भवंत्युत ४० यावदक्षिणिमेषाणि ज्वलंते तावतीः समाः ॥
रूपवान्बलवांश्चापिनरो भवति दीपदः ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि अगस्त्यभृगुसंवादो नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणस्वानियेमं दाहरंति भरतर्षभ ॥ नृशंसकारिणो मूढाः कृते गच्छंति मानवाः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरात
नम् ॥ चांडालस्य च संवादं क्षत्रबंधोश्च भारत २ ॥ राजन्य उवाच ॥ वृद्धरूपोऽसि चांडालबालवच्च विचेष्टसे ॥ श्वखराणां राजः सेवी कस्मादुद्विजसे गवाम् ३

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मणस्वानीति १ । २ स्त्रजः सेवी रजो गुंठितः ३

गोरजसागोपरागेण यथापुष्पस्यपरागोरजःकणस्तदादोलनेपरितःप्रसर्पति एवं प्रचलन्त्याधेनोः ससकाशात्प्रसरन्त्यः क्षीरविषुषोऽत्रपरागपर्यायेण रजःपदेनोच्यते । तथाचमेदिनी 'रजःक्षीरं गुणं तरे ॥ आर्तवेषपरागेचरेणुमात्रे च दृश्यते' इति ध्वस्तं व्यासं शरीरमिति शेषः विष्णुमात्रेणापि ब्रह्मत्वेन देहस्त्रिगुण्यमाभूदिति भावः ४ हियतीनां गोप्रेहेकेन चित्राङ्गाद्विद्यमानानां रजःक्षीरं कर्तृमार्गं स्थवलीरूपं सोममुत्सृज्यमासनाशितवत् ५ । ६ तत्रगोहर्तृणां पुरे ७ तादृतागावो विधुन्वतीः स्वस्वस्वामिबन्धविद्योमात्यां शरीरं कर्पयन्त्यः परैः पीतेन स्वपयसा तेषां पुत्रपौत्रान्नदं पती च जघ्नुः सद्यो साधुभिर्गर्हितं कर्म चांडालस्मविधीयते ॥ कस्माद्गोरजसाध्वस्तमर्षाकुण्डे निषिंचसि ४ ॥ चांडाल उवाच ॥ ब्राह्मणस्य गवां राजन हियतीनां रजःपुरा ॥ सोममुद्धंस यामासतं सोमं येऽपि बन्दिजाः ५ दीक्षितश्च सराजाऽपि क्षिप्रं नरकमाविशत् ॥ सहैतैर्याजकैः सर्वैर्ब्रह्मस्वमुपजीव्यतत् ६ येऽपि तत्रापि बन्धीरं घृतं दधि च मानवाः ॥ ब्राह्मणाः सहराजन्याः सर्वे नरकमाविशन् ७ जघ्नुस्ताः पयसा पुत्रांस्तथा पौत्रान्विधुन्वतीः ॥ पशून्वेक्षमाणाश्च साधुवृत्तेन दंपती ८ अहंतत्रावसं राजन् ब्रह्मचारी जि तेंद्रियः ॥ तासां मे रजसाध्वस्तं भैक्षमासीन्नराधिप ९ चांडालोऽहंततो राजन् भुक्ता तदभवं नृप ॥ ब्रह्मस्वहारी च नृपः सोऽप्रतिष्ठां गतिययौ १० तस्माद्देववि प्रस्वं कदाचिदपि किंचन ॥ ब्रह्मस्वं रजसाध्वस्तं भुक्त्वा मां पश्ययादृशम् ११ तस्मात्सोमोऽप्यविक्रेयः पुरुषेण विपश्चिता ॥ विक्रयं त्विह सोमस्य गर्हयंति मनीषिणः १२ ये चैनं क्रीणते तात ये च विक्रीणते जनाः ॥ ते तु वैवस्वतं प्राप्य रौरवं यांति सर्वशः १३ सोमं तु रजसाध्वस्तं विक्रीणन्विधिपूर्वकम् ॥ श्रोत्रियो वा धुंषी भूत्वानचिरं स विनश्यति १४ नरकं त्रिंशत्तं प्राप्य स्वविष्टा मुपजीवति ॥ श्वचर्यामभिमानं च सखि दारे च विष्ठुवम् १५ तुल्याधारयन् धर्ममभिमान्यति रिच्यते ॥ श्वानं वै पापिनं पश्य विवर्णं हरिणं कृशम् १६ अभिमानेन भूतानामिमां गतिमुपागतम् ॥ अहं वै विपुले तात कुले धनसमन्विते १७ अन्यस्मिन् जन्मनि विभोज्ञानविज्ञानपारगः ॥ अमवंतत्र जानानो ह्येतान् दोषान्मदात्सदा १८ संरब्ध एव भूतानां पृष्ठमांसमभक्षयम् ॥ सोऽहं तेमच वृत्तेन भोजनेन च तेन वै १९ इमामवस्थां संप्राप्तः पश्य कालस्य पर्ययम् ॥ आदीप्तमिव चैलांतं भ्रमैरिव चार्दितम् २० धावमानं सुसंरब्धं पश्य मां रजसाऽन्वितम् ॥ स्वाध्यायेस्तु महत्पापं हरंति गृहमेधिनः २१ दानैः पृथग्विधैश्चापि यथा प्रादुर्भूत मनीषिणः ॥ तथा पापकृतं विप्रमाश्रमस्थं महीपते २२ सर्वसंगविनिर्मुक्तं छंदांस्युत्तारयंत्युत ॥ अहं हि पापयो न्यां वै प्रसूतः क्षत्रियर्षभ ॥ निश्चयं नाधिगच्छामि कथं मुच्येयमित्युत २३ जातिस्मरत्वं च मम केनचित् पूर्वकर्मणा ॥ शुभेन येन मोक्षं वै प्राप्नुमिच्छाम्यहं नृप २४ त्वमिमं संप्रपन्नाय संशयं ब्रूहि पृच्छते ॥ चांडालत्वात्कथमहं मुच्येयमितिसत्तम २५ ॥ राजन्य उवाच ॥ चांडालप्रतिजानीहियेन मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ब्राह्मणार्थं त्यजन् प्राणान् गतिमिष्टामवाप्स्यसि २६

उत्पायुषश्चक्रुः ८ तत्र देशे काले च ९ । १० । ११ प्रसंगात्सोमविक्रयं निंदति तस्मादिति १२ पुनर्ब्रह्मस्वसृष्टं १३ चिरं विनश्यतीति न अपि तु चिरं नरकवासान्नश्यत्येव १४ श्वचर्यानीच सेवां १५ श्वचर्यादित्रयं तुल्याधारयंस्तु कथं मन्वानोऽभिमानो धर्ममतिक्रम्य रिच्यतेऽतिरिक्तो भवति अभिमानो ह्यतस्मात्पक्षबा अत्यंतं पापीत्यर्थः १६ । १७ । १८ भूतानामुपरि सदा संरब्ध एव कुपितस्त्वेत्यन्वयः १९ भ्रमैरस्तीक्ष्णतुंडैर्यमानमिव चैलांतवद्वह्मनामभिब्रूहि संतं मां पश्य २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२० । २८ रक्ष्यमेव न तु मक्ष्यम् २९ ॥ इति अमुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावर्षीये ऋषोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ एकेहिति विद्याभ्यासश्च द्वादितारतम्यात्कर्मफलतारतम्यम

दत्वा शरीरं क्रव्याद्व्यधोरणाग्रौ द्विजहेतुकम् ॥ हुत्वा प्राणान् प्रमोक्षस्तेनान्यथामोक्षमर्हसि २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स तदा तेन ब्रह्मस्वार्थे परंतप ॥ हुत्वारण मुखे प्राणान् गतिमिष्टामवाप ह २८ तस्माद्रक्ष्यं त्वया पुत्र ब्रह्मस्वं भरतर्षभ ॥ यदीच्छसि महाबाहो शाश्वतीं गतिमात्मनः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनु शासनिके प० दानधर्मे राजन्यचांडालसंवादे नौमिकोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एके लोकाः सुकृतिनः सर्वे त्वाहोपितामह ॥ तत्र तत्रापि मि त्रास्ते तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ कर्मभिः पार्थ नाना त्वं लोकानां यांति मानवाः ॥ पुण्यान् पुण्यकृतो यांति पापान् पापकृतो नराः २ अत्राप्युदाहरंतीम मितिहासं पुरातनम् ॥ गौतमस्य मुनेस्ता तसंवादे वासवस्य च ३ ब्राह्मणो गौतमः कश्चिन्मृदुर्दो तो जितेंद्रियः ॥ महावने हस्तिशिशुं परिभूय न ममावृकम् ४ तं दृष्ट्वा जीवयामास सा नृकोशो घृतव्रतः ॥ स तु दीर्घेण कालेन बभूवातिबलोमहान् ५ तं प्रमित्रं महानागं प्रसूतं पर्वतोपमम् ॥ घृतराष्ट्रस्य रूपेण शक्रो जग्राह हास्तिनम् ६ हियमाणं तु तं दृष्ट्वा गौतमः संशितव्रतः ॥ अभ्यभाषत राजानं घृतराष्ट्रं महातपाः ७ मामेऽहर्षीर्हस्तिनं पुत्रमेनं दुःखात्पुष्टं घृतराष्ट्रकृतज्ञ ॥ मैत्रं स तां सप्तपदं व दंति मित्रद्रोहो मैव राजन्स्पृशेत्त्वाम् ८ इध्मोदकप्रदातारं शून्यपालं ममाश्रमे ॥ विनीतमाचार्यकुले सुयुक्तं गुरुकर्मणि ९ शिष्टं दांतं कृतज्ञं च प्रियं च सततं मम ॥ न मे विक्रोश तो राजन् हर्तुं मर्हसि कुंजरम् १० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ गवांसहस्रं भवत्से ददामि दासीशतं निष्कशतानि पंच ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं महर्षे किं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यम् ११ ॥ गौतम उवाच ॥ तवैव गावो हि भवंतुराजन्दास्यः स निष्काविविधं चरन्तम् ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं न रेंद्र किं ब्राह्मणस्वेह धनेन कृत्यम् १२ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्राह्मणानां हस्तिभिर्नास्ति कृत्यं राजन्यानां नागकुलानि विप्र ॥ स्वं वाहनं मय तो नास्त्यधर्मो नागश्चेष्टं गौतमास्मान्निवर्त १३ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्र प्रेतो नंदति पुण्यकर्मा यत्र प्रेतः शोचते पापकर्मा ॥ वैवस्वतस्य स दने महात्मं स्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये निष्क्रियानास्ति काः श्रद्धा नाः पापात्मानं दं द्रियार्थे निविष्टाः ॥ यमस्य ते यावन्नां प्राप्नुवंति परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र १५ ॥ गौतम उवाच ॥ वैवस्वती संयमनी जनानां यत्रा नृतं नोच्यते यत्र सत्यम् ॥ यत्रा बलाबलिनं यातयंतित त्रत्वाऽहं हस्तिनं यातयिष्ये १६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ज्येष्ठां स्वसारं पितरं मातरं च यथा शत्रुं मदमत्ताश्चरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र १७ ॥ गौतम उवाच ॥ मंदाकिनी वैश्रवणस्य राज्ञो महाभागा भोगिजनप्रवेश्या ॥ गंधर्वयक्षैरप्सरोग्भिश्च जुष्टा तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १८

स्तिष्ठन्नेति प्रश्नार्थः १ कर्मभिरिति पुण्यपापयोरिव पुण्यानामवांतरमेदोऽस्तीत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ब्राह्मणस्य ब्राह्मणसंबन्धिना धनेन १२ । १३ यातयिष्ये हस्तिनं स्वीधं फलं त्वतोऽग्रहीष्ये इत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । अग्नि गौनाष्टद्युप्रवदभिरवयौमयोनिर्बन्ति २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । अंतारक्षमिणः सत्रीभूताभूतानामाच्छादनवद्वक्षकाः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अतिथिव्रताः सुव्रता ये जनावै प्रतिश्रयं ददति ब्राह्मणेभ्यः ॥ शिष्टाशिनः संविभज्याश्रितांश्च मंदाकिर्नीतेऽतिविभूषयंति १९ ॥ गौतम उवाच ॥ मेरोरग्रेयद्वनं भाति रम्यं सुपुष्पितं किन्नरीगीतजुष्टम् ॥ सुदर्शनायत्रजं ब्रूविंशालातत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये ब्राह्मणा मृदवः सत्यशीला बह्वृताः सर्वभूताभिरामाः ॥ येऽधीयते सेतिहासं पुराणं मध्वाहुत्या जुहति वै द्विजेभ्यः २१ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रो न तत्र ॥ यद्विद्यते विदितं स्था नमस्ति तद्ब्रूहि त्वं वरितो ह्येष यामि २२ ॥ गौतम उवाच ॥ सुपुष्पितं किन्नरराज जुष्टं प्रियं वनं नंदनं नारदस्य ॥ गंधर्वाणामप्सरसां च शश्वत्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये नृत्यगीते कुशला जनाः सदा ह्ययाचमानाः सहिताश्चरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रो न तत्र २४ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्रोत्तराः कुरवो भांति रम्या देवैः सार्धं मोदमाना नरेन्द्र ॥ यत्राग्नियौ नाश्ववसंतिलोका अब्यो नयः पर्वतयो नयश्च २५ ॥ यत्र शक्रो वर्षति सर्वकामान्यत्र स्त्रियः कामचारा भवन्ति ॥ यत्र चेष्ट्यानास्ति नारी नराणां तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यस्तदंशश्चरंति ॥ न हि संति स्थावरं जंगमं च भूतानां ये सर्वभूतात्मभूताः २७ ॥ निराशिषो निर्ममावीतरा गाला मालाभेतुल्यनिंदा प्रशंसाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रो न तत्र २८ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा वीतशोकाः ॥ सोमस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये दानशीलान् प्रतिगृह्णते सदान् चाप्यर्थीश्चाददते परेभ्यः ॥ येषामदेयमर्हते नास्ति किंचित्सर्वातिथ्याः सुप्रसादा जनाश्च ३० ॥ येषां तारो नाभिजल्पंति चान्यान्सत्रीभूताः सततं पुण्यशीलाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रो न तत्र ३१ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातना विराजसो वितमस्का विशोकाः ॥ आदित्यदेवस्य पदं महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ३२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ स्वाध्यायशीला गुरुशुश्रूषणे रतास्तपस्विनः सुव्रताः सत्यसंधाः ॥ आचार्याणामप्रतिकूलभाषिणो नित्योत्थिता गुरुकर्मस्वचोद्याः ३३ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे विशुद्धानां भावितो वाग्यतानाम् ॥ सत्ये स्थितानां वेदविदामहात्मनां परं गता घृतराष्ट्रो न तत्र ३४ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा विशोकाः ॥ वरुणस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ३५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ चातुर्मास्यैर्ये यजंते जनाः सदा तथेष्टिनां दशशतं प्राप्नुवन्ति ॥ ये चाग्निहोत्रं जुहति श्रद्धधाना यथाऽऽम्नायं त्रीणि वर्षाणि विप्राः ३६ ॥ सुधारिणां धर्मसुरे महात्मनां यथोदिते वर्त्मनि सुस्थितानाम् ॥ धर्मात्मना मुद्ग्रहतां गतिं तां परं गता घृतराष्ट्रो न तत्र ३७ ॥ गौतम उवाच ॥ इन्द्रस्य लोका विरजा विशोका दुरन्वयाः कांक्षिता मानवानाम् ॥ तस्याहं ते भवने भूरितेजसो राजन्निमं हस्तिनं यातयिष्ये ३८ ॥ धर्मपवसुरः क्षुरस्तत्र सुष्ठु आत्मानं संधारयंति तसुधारिणस्तेषां धर्मधुरे इत्यपि पाठः ३७ । ३८

१९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

घृतराष्ट्र उवाच ॥ शतवर्षजीवीयश्च शूरो मनुष्यो वेदाध्ययीयश्च यज्वाऽप्रमत्तः ॥ एते सर्वे शक्रलोकं व्रजंति परं गता घृतराष्ट्रो न तत्र ३९ ॥ गौतम उवाच ॥ प्राजापत्याः संतिलोका महान्तो नाकस्य पृष्ठे पुष्कला वीतशोकाः ॥ मनीषिताः सर्वलोकोद्भवानां तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ४० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये राजानो राजसूयाभिषिक्ता धर्मात्मानो राक्षितारः प्रजानाम् ॥ ये चाश्वमेधावधृतेषु तां गास्तेषां लोका घृतराष्ट्रो न तत्र ४१ ॥ गौतम उवाच ॥ ततः परं भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा वीतशोकाः ॥ तस्मिन्नहं दुर्लभे चाप्यधृष्ये गवां लोके हस्तिनं यातयिष्ये ४२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ योगो सहस्री शतदः समां समां गवां शती दश दद्याच्च शक्त्या ॥ तथा दशभ्यो यश्च दद्यादिहैकां पंचभ्यो वा दानशीलस्तथैकाम् ४३ ॥ ये जीर्यंते ब्रह्मचर्येण विप्रा ब्राह्मी वा चं परिरक्षंति चैव ॥ मनस्विनस्तीर्थयात्रा परायणास्ते तत्र मोदंति गवां निवासे ४४ ॥ प्रभासं मानसं तीर्थं पुष्कराणि महत्सरः ॥ पुण्यं च नैमिषं तीर्थं बाहुदां करतो यिनीम् ४५ ॥ गयां गयशिरश्चैव विपाशां स्थूलवालुकाम् ॥ कृष्णां गंगां पंचनदं महाह्रदमथापि च ४६ ॥ गोमतीं कौशिकीं पंपां महात्मानो घृतराष्ट्र उवाच ॥ सरस्वतीं हृष्यतीं यमुनां ये तु यांति च ४७ ॥ तत्र तैदिव्यसंस्थाना दिव्यमाल्यधराः शिवाः ॥ प्रयांति पुण्यगंधाढ्या घृतराष्ट्रो न तत्र वै ४८ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्र शीतभयं नास्ति न चोष्णभयमपि ॥ न ह्युत्पिपासेन ग्लानिर्न दुःखं न सुखं तथा ४९ ॥ न द्वेष्ट्यो न प्रियः कश्चिन्नबंधुर्न रिपुस्तथा ॥ न जरामरणे तत्र न पुण्यं न च पातकम् ५० ॥ तस्मिन् विरजसि स्फीते प्रज्ञासत्त्वव्यवस्थिते ॥ स्वयं भुवने पुण्ये हस्तिनं मे प्रदास्यसि ५१ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ निर्मुक्ताः सर्वसंगैर्ये कृतात्मानो यतव्रताः ॥ अध्यात्मयोगसंस्थानैर्युक्ताः स्वर्गगतिं गताः ५२ ॥ ते ब्रह्मभवनं पुण्यं प्राप्नुवन्तीह सा त्विकाः ॥ न तत्र घृतराष्ट्रस्तेशक्योद्भृष्टमहामुने ५३ ॥ गौतम उवाच ॥ रथं तरं यत्र बृहच्च गीयते यत्र वेदी पुंडरीकैस्तृणोति ॥ यत्रोपयाति हरिभिः सोमपीथी तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ५४ ॥ बुध्यामि त्वां वृत्रहणं शतक्रतुं व्यतिक्रमं तं भुवनानि विश्वा ॥ कश्चिन्नवाचा वृजिनं कदाचिदकार्षते मनसोऽभिषंगात् ५५ ॥ शतक्रतु उवाच ॥ मघवाऽहं लोकपथं प्रजानामन्वागमं परिवादे गजस्य ॥ तस्माद्ब्रवान् प्रणतं मांऽनुशास्तु ब्रवीषि यत्तत्करवाणि सर्वम् ५६ ॥ गौतम उवाच ॥ श्वेतं करेणुं मम पुत्रं हि नागं यमेऽहर्षीर्दशवर्षाणि बालम् ॥ यो मे वने वसतोऽभूद्वितीयस्तमेव मे देहि सुरेन्द्र नागम् ५७ ॥ शतक्रतु उवाच ॥ अयं सुतस्ते द्विजमुख्य नाग आगच्छति त्वामभिवीक्षमाणः ॥ पादौ च तेनासिकयोपजिघ्रते श्रेयो ममाध्याह्नमश्वतेऽस्तु ५८ ॥ गौतम उवाच ॥ शिवं सदैव हे सुरेन्द्र तुभ्यं ध्यायामि पूजां च सदा प्रयुजे ॥ ममापित्वं शक्रा शिवं ददस्व त्वया दत्तं प्रति गृह्णामि नागम् ५९ ॥ शतक्रतु उवाच ॥ येषां वेदानि हिता वै गुहायां मनीषिणां सत्यवर्ता महात्मनाम् ॥ तेषां त्वयैकेन महात्मनाऽस्मिन् दृष्टस्तस्मात्प्रीतिमांस्तेऽहमद्य ६०

४९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये मत्तमावर्दीपेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ शतायुरिति १।१।३।४ वर्तयन्ननुतिष्ठन् ५।१।७ अलक्षणकुशापस्मारादिविरुद्धलक्षणम् ८।९ अवात्

वासोभिरन्नैर्गोभिश्च शुभैर्नैवेशिकैरपि ॥ शुभैः सुरगणैश्चापितोऽप्यायुवद्विजास्तथा ॥ एतदेव परं गुह्यमलोभेन समाचार ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० ॥ अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्रह्मभगीरथसंवादेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शतायुः पुरुषः शतवीर्यश्च जायते ॥ कस्मान्मिष्यते पुरुषा बाला अपि पितामह १ आयुष्मान् केन भवति अल्पायुर्वाऽपि मानवः ॥ केन बालभते कीर्तिः केन बालभते श्रियम् २ तपसा ब्रह्मचर्येण जपहोमैस्तथौषधैः ॥ कर्मणामनसा वाचा तन्मे ब्रूहि पितामह ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र तेऽहं प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वमनुष्ठसि ॥ अल्पायुर्येन भवति दीर्घायुर्वाऽपि मानवः ४ येन बालभते कीर्तिर्येन बालभते श्रियम् ॥ यथा वर्तयन् पुरुषः श्रेयसासंप्रयुज्यते ५ आचारा लभते ह्यायुराचारा लभते श्रियम् ॥ आचारात्कीर्तिमाप्नोति पुरुषः प्रेत्य चेह च ६ दुराचारो हि पुरुषो नेहायुर्विदते महत् ॥ त्रसंतियस्मादूतानि तथा परिभवंति च ७ तस्मात्कुर्यादिहाचारं यद्विच्छेदूतिमात्मनः ॥ अपि पापशरीरस्य आचारोऽहं त्यलक्षणम् ८ आचारलक्षणो धर्मः संतश्चारित्र्यलक्षणाः ॥ साधूनां च यथावृत्तमेतदाचारलक्षणम् ९ अप्यदृष्टं श्रवादेव पुरुषं धर्मचारिणम् ॥ भूति कर्माणि कुर्वाणं तं जनाः कुर्वन्ते प्रियम् १० येनास्तिकानि प्रियाश्च गुरुशास्त्राभिलंघिनः ॥ अधर्मज्ञा दुराचारास्ते भवन्ति गतायुषः ११ विशीलाभिन्नमर्यादानित्यं संकीर्णमैथुनाः ॥ अल्पायुषो भवन्ति हनरानिरयगामिनः १२ सर्वलक्षणहीनोऽपि समुदाचारवान्नरः ॥ श्रद्धधानोऽनसूयश्च शतवर्षाणि जीवति १३ अक्रोधनः सत्यवादी भूतानामविर्हिंसकः ॥ अनसूयुरजिह्वश्च शतवर्षाणि जीवति १४ लोष्टमदीर्घं तृणच्छेदी न खखादीच योनरः ॥ नित्योच्छिष्टः संकुसुको नेहायुर्विदते महत् १५ ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्माथौ चानुचितयेत् ॥ उत्थाया च मन्यतिष्ठेत् पूर्वां संध्यां कृतां जलिः १६ एवमेवापरां संध्यां समुपासीत वाग्यतः ॥ नेक्षेतादित्यमुद्यंतं नास्तं यातं कदाचन १७ नोपसृष्टं न वारिस्थं न मध्यं न भसोगतम् ॥ ऋषयो नित्यं संध्यां त्वादीर्घमायुरवाप्नुवन् १८ तस्मात्तिष्ठेत्सदा पूर्वां पश्चिमां चैव वाग्यतः ॥ येन पूर्वामुपासंते द्विजाः संध्यां न पश्चिमाम् १९ सर्वास्तान् धार्मिको राजा शूद्रकर्माणि कारयेत् ॥ परदारान गंतव्या सर्ववर्णेषु कर्हिचित् २० न हीदृशमना युष्यं लोके किंचन विद्यते ॥ यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनम् २१ यावन्तोरोमकूपाः स्युः स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः ॥ तावद्दर्पसहस्राणि न रक्षन् पश्यते २२ प्रसाधनं च केशानां मज्जनं दंतधावनम् ॥ पूर्वाह्ण एव कार्याणि देवतानां च पूजनम् २३ पुरीषमूत्रे नो दीक्षेन्नाधितिष्ठेत् कदाचन ॥ नातिकल्यं नातिसायं न च मध्यं दिने स्थिते २४ नाज्ञातैः सह गच्छेत् नैको न वृषलैः सह ॥ पंथादेयो ब्राह्मणाय गोभ्यो राजभ्य एव च २५ वृद्धाय भारतसाय गभिष्यैर्दुर्बलाय च ॥ प्रदक्षिणं च कुर्वीत परिज्ञातान्वनस्पतीन् २६

श्रवणात् तं पुरुषं जनाः साधवः १० । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

चतुष्पथान् प्रकुर्वीत सर्वानेव प्रदक्षिणान् ॥ मध्यं दिने निशाकाले अर्धरात्रे च सर्वदा २७ चतुष्पथं न सेवेत् उभे संध्येतथैव च ॥ उपानहौ च वस्त्रं च घृतमन्यैर्न धारयेत् ॥ ब्रह्मचारी च नित्यं स्यात्पादं पादेन नाक्रमेत् २८ अमावास्यां पौर्णमास्यां च तुर्दश्यां च सर्वशः ॥ अष्टम्यां सर्वपक्षाणां ब्रह्मचारी सदा भवेत् २९ वृथामांसं न खादेत् पृष्ठमांसं तथैव च ॥ आक्रोशं परिवादं च पैशुन्यं च विवर्जयेत् ३० नारुतुदः स्यान्नृशंसवादी न हीनतः परमभ्याददीत ॥ ययाऽस्य वाचा पर उद्विजेत तां वदेदुशतीं पापलोक्याम् ३१ वाक्सायका वदन्नात्रिष्यतं तिर्यैराहतः शोचति रात्र्यहानि ॥ परस्य वाममसुये पतंति तान्पंडितो नावसृजेत्परेषु ३२ रोहते सायकैर्विद्वं वनं परशुना हतम् ॥ वाचा दुरुक्तं बीभत्सं न संरोहति वाक्क्षतम् ३३ कर्णनालीकनाराचा त्रिहरंति शरीरतः ॥ वाक्शल्यस्तु न निर्हर्तुं शक्यो हृदि शयोहिसः ३४ हीनांगान्तिरिक्तांगान् विद्याहीनां विगर्हितान् ॥ रूपद्रविणहीनां च सत्यहीनां च नाक्षिपेत् ३५ नास्तिक्यं वेदनिंदां च देवतानां च कुत्सनम् ॥ द्वेषस्तं भोभिमानं च तैक्ष्ण्यं च परिवर्जयेत् ३६ परस्य दंडं नोद्यच्छेत्कुद्धोऽभिननिपातयेत् ॥ अन्यत्र पुत्राच्छिष्याश्च शिक्षार्थं ताडनं स्मृतम् ३७ न ब्राह्मणान् परिवदेन्न क्षत्राणि न निर्दिशेत् ॥ तिथिं पक्षस्य न ब्रूयात्तथाऽस्यायुर्न रिष्यते ३८ कृत्वामूत्रपुरीषे तु रथ्यामाक्रम्य वा पुनः ॥ पादप्रक्षालनं कुर्यात्स्वाध्याये भोजने तथा ३९ श्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् ॥ अदृष्टमद्रिर्निर्णिकं यच्च वाचा प्रशस्यते ४० संयावंकसरं मांसं शङ्कुलीपाय संतथा ॥ आत्मार्यं न प्रकर्तव्यं देवार्थं तु प्रकल्पयेत् ४१ नित्यमग्निं परिचरेद्विक्षां दद्याच्च नित्यदा ॥ वाग्यतो दंतकाष्ठं च नित्यमेव समाचरेत् ४२ न चाभ्युदितशायी स्यात्प्रायश्चित्ती तथा भवेत् ॥ मातापितरमुत्थाय पूर्वमेवाभिवादेयत् ४३ आचार्यमथवाप्यन्यं तथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ वर्जयेद्दंतकाष्ठानि वर्जनीयानि नित्यशः ४४ भक्षयेच्छास्त्रदृष्टानि पर्वस्वपि विवर्जयेत् ॥ उदङ्मुखश्च स ततं शौचं कुर्यात्समाहितः ४५ अकृत्वा देवपूजां च नाचरेद्दंतधावनम् ॥ अकृत्वा देवपूजां च नाभिगच्छेत्कदाचन ॥ अन्यत्र तु गुरुं वृद्धं धार्मिकं वा विचक्षणम् ४६ अवलोक्योन चादशौ मलिनो बुद्धिमत्तरैः ॥ न चाज्ञातां स्त्रियं गच्छेद्बर्हिर्भावा कदाचन ४७ उदङ्गशिरान् स्वपेत्तथा प्रत्यङ्गशिरान् च ॥ प्राङ्गशिरास्तु स्वपेद्विद्वानथवा दक्षिणाशिराः ४८ न भग्नेनावशीर्णे च शयने प्रस्वपीत च ॥ नांतर्धानेन संयुक्तेन च तिर्यक् कदाचन ४९ न चापि गच्छेत्कार्येण समयाद्वा पिनास्तिकैः ॥ आसनं तु पदाकृष्य न प्रसजेत्थानरः ५० न नग्नः कर्हिचित्स्नायान्निशायां कदाचन ॥ स्नात्वा च नावमृज्येत्गात्राणि सुविचक्षणः ५१ न चानुलिपेदस्नात्वा स्नात्वा वा सो न निर्धुनेत् ॥ न चैवार्द्राणि वासां सिनित्यं सेवेत मानवः ५२ स्रजश्च नावकृष्येत्तनवा हि धारयीत च ॥ उदक्यया च संभाषां कुर्वीत कदाचन ५३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

५४ । १५ प्रस्कंदयेवन्नशेषांकिंचित्प्रयोजेत् मुक्ताचमनसाग्निमुपस्पृशेत् १६ कननिःश्रेयसविच्छिन्निति शेषः ५७ प्राणान्नामादीन्पृच्छिद्राणि १८ अवस्त्रांतस्त्रानलं ५९ सवित्राणिमं
नोत्सृजेत्पुरीषचक्षेत्रेग्रामस्वर्चातिके ॥ उभेभूत्रपुरीषेतुनाप्सुकुर्यात्कदाचन ५४ अन्नंभुक्षमाणस्तुत्रिमुखेनस्पृशेदपः ॥ शुक्ताचान्नंतथैवत्रिद्विःपुनःपरिमा
र्जयेत् ५५ प्राङ्मुखो नित्यमश्रीयाद्वाग्यतोऽन्नमकुत्सयन् ॥ प्रस्कंदयेच्चमनसाशुक्ताचाग्निमुपस्पृशेत् ५६ आयुष्यंप्राङ्मुखोभुंक्तेयशस्यंदक्षिणामुखः ॥ धन्यं
पश्चान्मुखोभुंक्तेऋतंभुंक्तेउदङ्मुखः ५७ अग्रिमालभ्यतोयेनसर्वान्प्राणानुपस्पृशेत् ॥ गात्राणिचैवसर्वाणिनाभिपाणितलेतथा ५८ नाधितिष्ठेत्पुंजातुकेशभ
स्मकपालिकाः ॥ अन्यस्यचाप्यक्लातंदूरतःपरिवर्जयेत् ५९ शांतिहोमांश्चकुर्वीतसावित्राणिचधारयेत् ॥ निषण्णश्चापिखादेतनतुगच्छन्कदाचन ६० सूत्रं
नोत्तिष्ठताकार्येनभस्मनिनगोव्रजे ॥ आर्द्रपादस्तुभुंजीतनार्द्रपादस्तुसंविशेत् ६१ आर्द्रपादस्तुभुंजानोवर्षाणांजीवतेशतम् ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टआलभेत
कदाचन ६२ अग्निगां ब्राह्मणंचैवतथाह्यायुर्नरिष्यते ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टउदीक्षेतकदाचन ६३ सूर्याचंद्रमसौचैवनक्षत्राणिचसर्वशः ॥ ऊर्ध्वप्राणाद्युत्क्रामं
तियूनःस्थविरआयति ६४ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यते ॥ अभिवादयीतवृद्धांश्चदद्याच्चैवासनंस्वयम् ६५ कृतांजलिरुपासीतगच्छंतं पृष्ठतो
ऽन्वियात् ॥ नचासीतासनेभिन्नेभिन्नकांस्यंचवर्जयेत् ६६ नैकवस्त्रेणभोक्तव्यंननग्रःस्नातुमर्हति ॥ स्वप्तव्यंनैवनग्रेननचोच्छिष्टोऽपिसंविशेत् ६७ उच्छिष्टेनस्पृ
शेच्छीर्षसर्वेप्राणास्तदाऽऽश्रयाः ॥ केशग्रहंप्रहारांश्चशिरस्येतान्विवर्जयेत् ६८ नसंहताभ्यांपाणिभ्यांकंदूयेदात्मनःशिरः ॥ नचाभीक्ष्णंशिरस्त्रायात्तथास्यायुर्न
रिष्यते ६९ शिरस्नातस्तुतैलैश्चनांगंकिंचिदपिस्पृशेत् ॥ तिलसृष्टंनचाश्रीयात्तथाऽस्यायुर्नरिष्यते ७० नाध्यापयेत्तथोच्छिष्टेनाधीयीतकदाचन ॥ वातेचपू
तिगंधेचमनसाऽपिनर्चितयेत् ७१ अत्रगाथायमोद्गीताःकीर्तयंतिपुराविदः ॥ आयुरस्यनिकृतामिप्रजास्तस्याददेतथा ७२ उच्छिष्टेयःप्राद्रवतिस्वाध्यायंचा
धिगच्छति ॥ यश्चानध्यायकालेऽपिमोहादभ्यस्यतिद्विजः ७३ तस्यवेदःप्रणश्येतआयुश्चपरिहीयते ॥ तस्माद्युक्तोह्यनध्यायेनाधीयीतकदाचन ७४ प्रत्यादि
त्यंप्रत्यनलंप्रतिगांचप्रतिद्विजान् ॥ येमेहंतिचपंथानंतेभवतिगतायुषः ७५ उभेभूत्रपुरीषेतुदिवाकुर्यादुदङ्मुखः ॥ दक्षिणाभिमुखोरात्रौतथाह्यायुर्नरिष्यते ॥
७६ त्रीन्क्षत्रावजानीयाद्दीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥ ब्राह्मणंक्षत्रियंसर्पसर्वेह्याशीविषास्त्रयः ७७ दहत्याशीविषःकुद्धोयावत्पश्यतिचक्षुषा ॥ क्षत्रियोऽ
पिदहेत्कुद्धोयावत्स्पृशतितेजसा ७८ ब्राह्मणस्तुकुलंहन्यात्थ्यानेनावेक्षितेनच ॥ तस्मादेतन्नयंयत्नादुपसेवेतपंडितः ७९ गुरुणाचैवनिर्वधोनकर्तव्यः
कदाचन ॥ अनुमान्यःप्रसाद्यश्चगुरुकुद्धोयुधिष्ठिर ८० सम्यङ्मिथ्याप्रवृत्तेऽपिर्वर्तितव्यंगुराविह ॥ गुरुर्निदादहत्यायुर्मनुष्याणानंसंशयः ८१ दूरादा
वसथान्मूत्रंदूरात्पादावसेचनम् ॥ उच्छिष्टोत्सर्जनंचैवदूरेकार्यहितैषिण ८२
परिष्यतेद्विस्यते १९ तिलसृष्टं तिलसंयुक्तं पुष्टं भक्ष्यं २० नर्चितयेद्वेदय ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० मिथ्याप्रवृत्तेऽपिस्म्यग्वर्तितव्यम् ८१ । ८२

८३ । ८४ विपर्ययमौत्तराधर्यं ८५ अपदशंदशाहीनं ८६ प्रियंगुःराजिका 'प्रियंगुस्त्रीराजिकाकणयोरपि' इति मेदिनी ८७ पृथगिति राजिकयाऽनुलेपनं कृत्वास्त्रात्वाचंदनाद्यन्यतमेनानुलेपनं कार्यं
मित्यर्थः तगरस्थगरं महाराष्ट्राणां गांवबाण इति प्रसिद्धं उपवासं ब्रह्मचर्यं ८८ । ८९ आलीढयारजस्वलया परिकृतं संपादितं नालीढं नापरिहितमिति पाठे आलीढं गवाद्याप्रातमपरिहितं परिषेचनही
नं उद्धृतसाराणि क्षीरादीनि प्रेक्षतेषां च काय ९० मेधावीनापुरुषोऽशुचेः सन्निकृष्टेन भुंजीत मेधावी अशुचेरिति गौडाः धर्मेष्ट्राद्धादिषु प्रतिषिद्धां भक्षान्पृष्ठतः श्राद्धाद्यभावेन भुंजीत ९१ । ९२ । ९३
रक्तमाल्यं न धार्यस्याच्छुक्लं धार्यं तु पंडितैः ॥ वर्जयित्वा तु कमलं तथा कुवलयं प्रभो ८३ रक्तं शिरसि धार्यं तु तथा वानेयमित्यापि ॥ कांचनीयाऽपि मालायानसादुष्यति
कहिंचित् ८४ स्नातस्य वर्णकं नित्यमार्द्रं दद्याद्विशांपते ॥ विपर्ययं न कुर्वीत वाससो बुद्धिमान्नरः ८५ तथानान्यघृतं धार्यं न चापदशमेव च ॥ अन्यदेवभवेद्वासः शयनीये
नरोत्तम ८६ अन्यद्रथ्यासु देवानामर्चयामन्यदेवहि ॥ प्रियंगुचंदनाभ्यांच बिल्वेन तगरेण च ८७ पृथगेवानुलिपेत केशरेण च बुद्धिमान् ॥ उपवासंच कुर्वीत स्नातः
शुचिरलंकृतः ८८ पर्वकालेषु सर्वेषु ब्रह्मचरिणोऽदा भवेत् ॥ समानमेकपात्रे तु भुंजेन्नान्नं जनेश्वर ८९ नालीढया परिहृतं भक्षयीत कदाचन ॥ तथानोद्धृतसाराणि प्रे
क्षतेनाप्रदाय च ८० न संनिकृष्टे मेधावीनाशुचेर्न च सत्सु च ॥ प्रतिषिद्धान्नधर्मेष्टु भक्ष्यान्भुंजीत पृष्ठतः ९१ पिप्पलंच वटंचैव शणशाकंतथैव च ॥ उदुंबरं न खा
देच्च भवार्थी पुरुषोत्तमः ९२ आजंगव्यं तथा मांसमायूरंचैव वर्जयेत् ॥ वर्जयेच्छुष्कमांसं च तथा पयुषितंच यत् ९३ न पाणौ लवणं विद्वान्प्राश्रीयान्नचरात्रिषु ॥
दधिसक्नुन्नं भुंजीत तथा मांसं च वर्जयेत् ९४ सायंप्रातश्च भुंजीत नंतराले समाहितः ॥ बालेन तु न भुंजीत परश्राद्धंतथैव च ९५ वाग्यतो नैकवस्त्रश्चनासंविष्टः कदा
चन ॥ भूमौ सदैव नाश्रीयान्नानासीनो न शङ्कत ९६ तोयपूर्वंप्रदायान्नमतिथिभ्यो विशांपते ॥ पश्चाद्भुंजीत मेधावी न चाप्यन्यमनारः ९७ समानमेकपं
क्त्या तु भोज्यमन्नं न रेश्वर ॥ विषं हालाहलं भुंक्ते योऽप्रदाय सुहृज्जने ९८ पानीयं पायसं सक्नुन्दधिसर्पिर्मधून्यापि ॥ निरस्य शेषमन्येषां न प्रदेयं तु कस्यचित् ९९
भुंजानो मनुजव्याघ्रनैव शंकां समाधरेत् ॥ दधिचाप्यमुपानं नैव कर्तव्यं भवार्थिना १०० आचम्य चैकहस्तेन परिष्ठाव्यंतथोदकम् ॥ अंगुष्ठं चरणस्याथ दक्षिणस्या
वसेचयेत् १ पाणिं मूर्ध्नि समाधाय स्पृष्ट्वा चाग्निसमाहितः ॥ ज्ञातिश्चैष्ठ्यमवाप्नोति प्रयोगकुशलो नरः २ अग्निः प्राणान्समालभ्य नाभिपाणितले तथा ॥ स्पृशं
श्चैव प्रतिष्ठेत्तनचाप्यार्द्रेण पाणिना ३ अंगुष्ठस्यांतराले च ब्राह्मंतीर्थमुदाहृतम् ॥ कनिष्ठिकायाः पश्चात्तु देवतीर्थमिहोच्यते ४ अंगुष्ठस्य च यन्मध्यं प्रदेशिन्या
श्च भारत ॥ तेन पिब्याणिकुर्वीत स्पृष्ट्वाऽप्योन्यायतः सदा १०५

९४ बालेन केशेनोपलक्षितं परश्राद्धं शत्रुश्राद्धं ९५ सदैव न सदानैवेति संबन्धः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० निरस्य पानीयादीन्विहाय अन्येषां भक्षणां शेषमन्यस्मै न देयं पानीयादेरपिशेषं पुत्रादिभ्य एव देयं पितुर्ज्ये
ष्ठस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोज्यमिति स्मरणाय अन्येषां तद्वोजनस्य निषेधात् गौडास्तु निरस्य शेषमेतेषां न प्रदेयमिति पठति तत्परिसंख्यापत्तेरुपेक्ष्यते ९९ शंकां जीर्यति न वेति अन्नस्यापूतत्वाद्वाऽधिक
त्वाच्छुक्तयानैव भोक्तव्यमित्यर्थः दधीहि तत्कृत्वमुपानं कर्तव्यमेव 'यथेष्टं संभुज्यमानेषां स्तकं सलवणं पिब' इति तस्य दृष्टार्थत्वोक्तेः १०० कुत्रपरिष्ठाव्यंतदाह अंगुष्ठमिति १ । २ प्राणान्नामादीन् ३ । ४ । ५

६।७।८।९।१०।११।१२।१३ एतेतैलपायिकास्त्रिपञ्चाशद्विंशत्युपायैः पारावतादयः सर्वेपञ्चविंशोपायः १४।१५।१६ शारणिकस्थरक्षणार्थिनः १७।१८।१९ प्रसाधनकेशानां संस्कारादिकं २० पानीयस्य क्रियास्नानं नक्तं स्नायादिति गृहे रात्रौ शिरःस्नाननिषेधः २१ पानानि पातुं योग्यानीत्यर्थः चावदातानि इति गोष्ठपाठः अवदातानि निर्मलान्यपिशोषाणि वर्जनीयानीत्यर्थः सौहित्यमागृहीतमोजनं परस्परकर्तव्यमात्मनश्चन समाचरेत् २२ द्विजच्छेदं पञ्चवधं न कुर्वीत तर्हि पञ्चमासमेव न भोक्तव्यमिति क्लृप्तमित्याशंक्याह मुक्त्वा न समाचरेदिति

परापवादं न ब्रूयात् प्राप्तिं च कदाचन ॥ नमस्युः कश्चिदुत्पाद्यः पुरुषेण मवार्थिना १०६ पतितैस्तु कथानिच्छेदं दर्शनं च विवर्जयेत् ॥ संसर्गं च न गच्छेत् तथाऽऽयुर्विदते महत् ७ न दिवामैथुनं गच्छेन्न कन्यां च बन्धकीम् ॥ न चास्नातां स्त्रियं गच्छेत् तथाऽऽयुर्विदते महत् ८ स्वेस्वेतीर्थे समाचम्य कार्ये समुपकल्पिते ॥ त्रिःपीत्वाऽऽपोद्विः प्रमृज्य कृतशौचो भवेन्नरः ९ इंद्रियाणिसकृत्स्पृश्य त्रिरभ्युक्ष्य च मानवः ॥ कुर्वीत पित्र्यं दैवं च वेददृष्टेन कर्मणा ११० ब्राह्मणार्थे च यच्छौचं तच्च मेशृणुकौरव ॥ पवित्रं च हितं चैव भोजनाद्यंतयोस्तथा ११ सर्वशौचे पुत्राह्णेन तीर्थेन समुपस्पृशेत् ॥ निष्ठीव्य तु तथा सुत्वा स्पृश्यापो हि शुचिर्भवेत् १२ वृद्धो ज्ञातिस्तथाऽमित्रंदरिद्रो यो भवेदपि ॥ गृहे वा सयितव्याऽऽस्ते धर्ममायुष्यमेव च १३ गृहे पारावताधन्याः शुकाश्च सह सारिकाः ॥ गृहे च तेन पापाय तथा वै तैलपायिकाः ॥ उद्दीपकाश्च गृध्राश्च कपोताश्च मरास्तथा १४ निविशेयुर्यदा तत्र शांतिमेव तदाऽऽचरेत् ॥ अमंगल्यानि चैतानि तथाऽऽक्रोशो महात्मनाम् १५ महात्मनोऽतिगुह्यानि न वक्तव्यानि कर्हिचित् ॥ अगम्याश्च न गच्छेत् रात्रिः पत्नीं सखीं तथा १६ वैद्यानां बालवृद्धानां भृत्यानां च युधिष्ठिर ॥ बंधूनां ब्राह्मणानां च तथा शारणिकस्य च १७ संबंधिनां च राजेंद्र तथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ ब्राह्मणस्थपतिभ्यां च निर्मितं यन्निवेशनम् १८ तदा वसेत्सदा प्राज्ञो भवार्थी मनुजेश्वर ॥ संध्यायां न स्वपेद्राजं विद्यां च समाचरेत् १९ न भुंजीत च मेधावी तथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ नक्तं न कुर्यात्पित्र्याणि शुक्ला चैव प्रसाधनम् २० पानीयस्य क्रियानक्तं न कार्यं भूतिमिच्छता ॥ वर्जनीयाश्चैव नित्यं सक्तवो निशि भारत २१ शेषाणि चैव पानानि पानीयं चापि भोजने ॥ सौहित्यं न कर्तव्यं रात्रौ न च समाचरेत् २२ द्विजच्छेदं न कुर्वीत शुक्लान च समाचरेत् ॥ महाकुले प्रसूतां च प्रशस्तां लक्षणैस्तथा २३ वयस्थां च महाप्राज्ञां कन्यामावोढुमर्हति ॥ अपत्यमुत्पाद्य ततः प्रतिष्ठाप्य कुलं तथा २४ पुत्राः प्रदेया ज्ञानं पुकुलधर्मेण भारत ॥ कन्यां चोत्पाद्य दातव्या कुलपुत्राय धीमते २५ पुत्रानि वेश्याश्च कुलाहृत्या लभ्याश्च भारत ॥ शिरस्नातोऽथ कुर्वीत दैवं पित्र्यमथापि च २६ नक्षत्रेन च कुर्वीत यस्मिन् जाती भवेन्नरः ॥ न प्रोष्ठपदयोः कार्यं तथाऽग्रे च भारत २७

द्विजान् मुक्त्वाऽपि तच्छेदं न समाचरेत् क्रयक्रीतमेव मांसं मध्वं न पुस्त्रयं हिंसाकार्येत्यर्थः । मुक्त्वा पानं समाचरेदिति पाठे भोजनार्थे तत्क्रंजलं वापेयमित्यर्थः २३।२४ ज्ञानेन पुत्रपुत्राणि निर्मितं पुत्रा देया विद्वत्सु समर्पणीयाः २५ कुलात्सत्कुलसंबन्धेन निवेश्या विवाह्याः लभ्या लभनीयाः २६ आग्नेये कृतिकायां २७

प्रत्यरिं स्वप्नं प्रादि न संप्रयावन्नयित्वा न पिबेत् तेष्वनीताराप्रत्यारिः १९८।१९९।२० व्यंगिनीं न्यूनां गीं व्यंगितां विरुद्धां गेनाधिकेन युक्तां समाधीतमानप्रवर्ता ३१।३२ अयोनिभक्ता दारुणेषु च सर्वेषु प्रत्यरिच विवर्जयेत् ॥ ज्योतिषेयानि चोक्तानि तानि सर्वाणि वर्जयेत् १२८ प्राङ्मुखः श्मश्रुकर्मणि कारयेत्सु समाहितः ॥ उदङ्मुखो वाराजेंद्र तथाऽऽयुर्विदते महत् २९ परिवादं न ब्रूयात् परेषामात्मनस्तथा ॥ परिवादो ह्यधर्माय प्रोच्यते मरतर्षभ ३० वर्जयेद्व्यंगिनीं नारीं तथा कन्यां नरोत्तम ॥ समाधीं व्यंगि तच्चैव मातुः स्वकुलजां तथा ३१ वृद्धां प्रवृजितां चैव तथैव च पतिव्रताम् ॥ तथानिष्ठवर्णां च वर्णोत्कृष्टां च वर्जयेत् ३२ अयोनिं च वियोनिं च न गच्छेत् विचक्षणः पिंगलां कुष्ठिनीं नारीं न त्वमुद्धोढुमर्हसि ३३ अपस्मारिकुले जातां निहीनां चापि वर्जयेत् ॥ श्वित्रिणां च कुले जातां क्षयिणां मनुजेश्वर ३४ लक्षणैरन्वितायां च प्रशस्तायां च लक्षणैः ॥ मनोज्ञां दर्शनीयां च तां भवान् चोढुमर्हति ३५ महाकुले निवेष्टव्यं सदृशे वा युधिष्ठिर ॥ अवरापितां चैव न ग्राह्या भूतिमिच्छता ३६ अग्नीनुत्पाद्य त्नेन क्रियाः सुविहिताश्च याः ॥ वेदे च ब्राह्मणैः प्रोक्तास्ताश्च सर्वाः समाचरेत् ३७ न चेष्ट्यां स्त्रीषु कर्तव्यं रक्षया दाराश्च सर्वशः ॥ अनायुष्यामवेदीष्यात्स्मादीष्यां विवर्जयेत् ३८ अनायुष्यं दिवा स्वप्नं तथाऽभ्युदितशायिना ॥ प्रगे निशामाशु तथा नैवोच्छिष्टाः स्वपंतियै ३९ पारदार्यमनायुष्यं नापितोच्छिष्टता तथा ॥ यत्नतो वै न कर्तव्यमभ्यासश्चैव भारत ४० संध्यायां च न भुंजीत न स्नायेन्न तथा पठेत् ॥ प्रयतश्च भवेत्तस्यां च किंचित्समाचरेत् ४१ ब्राह्मणान् पूजयेच्चापि तथा स्नात्वा न राधिप ॥ देवांश्च प्रणमेत्स्नातो गुरुंश्चाप्यभिवादयेत् ४२ अनिमंत्रितो न गच्छेत् यज्ञं गच्छेत् दर्शकः ॥ अनर्चिते ह्यनायुष्यं गमनं तत्र भारत ४३ न चैकेन परिव्रज्यं न गंतव्यं तथा निशि ॥ अनागतायां संध्यायां पश्चिमायां गृहे वसेत् ४४ मातुः पितुर्गुरुणां च कार्यमेवानुशासनम् ॥ हितं चाप्यहितं चापि न विचार्य न रर्षभ ४५ नुवेदे च वेदे च यत्नः कार्यो न राधिप ॥ हस्तिपृष्ठेऽथ पृष्ठे च रथचर्यां सुचैव ह ४६ यत्नवान् भव राजेंद्र यत्नवान् सुखमेधते ॥ अप्रमृष्यश्च शत्रूणां भृत्यानां स्वजनस्य च ४७ प्रजापालनयुक्तश्च न क्षतिलभते कचित् ॥ युक्तिशालं च ते ज्ञेयं शब्दशालं च भारत ४८ गांधर्वशास्त्रं च कलाः परिज्ञेयान राधिप ॥ पुराणमितिहासाश्च तथाऽऽख्या नानियानि च ४९ महात्मनां च चरितं श्रोतव्यं नित्यमेव ते ॥ पत्निरजस्वलाया च नाभिगच्छेन्न चाह्वयेत् ५० स्नातां च तु र्थे दिवसरात्रौ गच्छेद्विचक्षणः ॥ पंचमेदि वसेनारीषष्ठेऽहनि पुमान् भवेत् ५१ एतेन विधिना पत्नीमुपगच्छेत् पण्डितः ॥ ज्ञाति संबंधि मित्राणि पूजनीयानि सर्वशः ५२ यष्टव्यं च यथा शक्तियज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ अत ऊर्ध्वं मरण्यं च सेवितव्यं न राधिप ५३ एष ते लक्षणो देश आयुष्याणां प्रकीर्तितः ॥ शेषस्त्रैविद्यवृद्धेभ्यः प्रत्याहार्यो युधिष्ठिर ५४ आचारो भूतिजनन आचारः कीर्तिवर्धनः ॥ आचाराद्धर्तव्या युराचारो ह्येत्यलक्षणम् ५५ आगमानां हि सर्वेषामाचारः श्रेष्ठ उच्यते ॥ आचारप्रभवो धर्मो धर्मादायुर्विवर्धते १५६

तदुलां वियोनिं हीनकुलां ३३।३४।३५।३६।३७।३८ प्रगे संध्यायां ३९ नापितोच्छिष्टता श्मश्रुकर्मोत्तरमस्नातता अभ्यासोऽभ्ययनं च ४०।४१।४२ दर्शकोद्गृह ४३ परिव्रज्यं देशांतरे गंतव्यं ४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२ आयुष्याणामायुष्कराणां कर्मणां उद्देशः संक्षेपः ५३।५४।५५

अनु. १३
अ०
॥ १०६ ॥

॥ ११० ॥

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ एकस्मिन्पक्षे गतेऽपरस्मिन्पक्षेऽप्राप्तिर्वैततदेवपणमासाशनमेवति ४० । ४० । ४१ संवत्सरमिति
एतेतुनियमाः सर्वकर्तव्याः शरदोदश ॥ द्वेचान्येभरतश्रेष्ठप्रवृत्तिमनुवर्तता ३४ यस्तुप्रातस्तथासायंभुंजानोनांतरापिबेत् ॥ अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानोजातवेद
सम् ३५ षड्विःसर्वैर्नृपतेसिध्यतेनात्रसंशयः ॥ अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ३६ अधिवासेसोऽप्सरसानृत्यगीतविनादिते ॥ रमतेस्त्रीसहस्राढ्येसु
कृतीविरजोनरः ३७ तप्तकांचनवर्णाभंविमानमधिरोहति ॥ पूर्णवर्षसहस्रंचब्रह्मलोकेमहीयते ३८ तत्क्षयादिहचागम्यमाहात्म्यंप्रतिपद्यते ॥ यस्तुसंवत्सरंपूर्ण
मेकाहारोभवेन्नरः ३९ अतिरात्रस्ययज्ञस्यफलंसमुपाश्रुते ॥ दशवर्षसहस्राणिस्वर्गेचसमहीयते ४० तत्क्षयादिहचागम्यमाहात्म्यंप्रतिपद्यते ॥ यस्तुसंवत्सरं
पूर्णचतुर्थभक्तमश्नुते ४१ अहिंसानिरतो नित्यं सत्यवाग्विजितेंद्रियः ॥ वाजपेयस्ययज्ञस्यफलंसमुपाश्रुते ४२ दशवर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ षष्ठेकाले तु कौ
तेयनरः संवत्सरंक्षिपन् ४३ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ चक्रवाकप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ४४ चत्वारिंशत्सहस्राणिवर्षाणां दिविमोदते ॥ अष्टमेन
तुभक्तेन जीवन्संवत्सरं नृप ४५ गवामयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ हंससारसयुक्तेन विमानेन सगच्छति ४६ पंचाशतं सहस्राणिवर्षाणां दिविमोदते ॥ पक्षेप
क्षेगतेराजन्योऽश्रीयाद्वर्षमेवतु ४७ षण्मासानशनंतस्य भगवानंगिराऽब्रवीत् ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि दिवमावसते च सः ४८ वीणानां वल्लकीनां च वेणूनां च विशांपते ॥
सुघोषैर्मधुरैः शब्दैः सुप्तः सप्रतिबोध्यते ४९ संवत्सरमिहैकं तु मासिमासिपिबेदपः ॥ फलं विश्वजितस्तात प्राप्नोति स नरो नृप ५० सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेन विमानेन सग
च्छति ॥ सप्ततिं च सहस्राणिवर्षाणां दिविमोदते ५१ मासादूर्ध्वं नरव्याघ्रनोपवासो विधीयते ॥ विधित्व नशनस्याहुः पार्थ धर्मविदो जनाः ५२ अनातो व्याधिरहि
तोगच्छेदनशनंतुयः ॥ पदेपदे यज्ञफलं स प्राप्नोति न संशयः ५३ दिवं हंसप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ॥ शतं वर्ष सहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ५४ शतं चाप्सरसः क
न्यारमयं त्यषितं नरम् ॥ आतो वा व्याधितो वाऽपि गच्छेदनशनंतुयः ५५ शतं वर्ष सहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ॥ कांचीनूपुरशब्देन सुप्तश्चैव प्रबोध्यते ५६ सहस्र
हंसयुक्तेन विमानेन तु गच्छति ॥ सगत्वा स्त्रीशताकीर्णैरमते भरतर्षभ ५७ क्षीणस्याप्यायनं दृष्टं क्षतस्य क्षतरोहणम् ॥ व्याधितस्योषधग्रामः कुट्टस्य च प्रसादनम्
५८ दुःखितस्यार्थमानाभ्यां दुःखानां प्रतिषेधनम् ॥ न चैते स्वर्गकामस्य रोचंते सुखमेधसः ५९ अतः सकामसंयुक्ते विमाने हेमसन्निभे ॥ रमते स्त्रीशताकीर्णे पुरु
षोऽलंकृतः शुचिः ६० स्वस्थः सफलसंकल्पः सुखी विगतकल्मषः ॥ अनश्वन्देहमुत्सृज्य फलं प्राप्नोति मानवः ६१ बालसूर्यप्रतीकाशे विमाने हेमवर्चसि ॥ वैदूर्य
मुक्ताखचिते वीणामुरजनादिते ६२ पताकादीपिकाकीर्णे दिव्यघंटानिनादिते ॥ स्त्रीसहस्रानुचरिते स नरः सुखमेधते ६३
एकैकस्मिन्संवत्सरे एकमेकमासं जलमात्राहारो भवेदिति वाक्यार्थः यथाश्रुतार्थग्रहणे जीवनाशप्रसंगात् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ स्वर्गकामस्य क्षीणत्वाद्य
वस्थां प्राप्स्यस्याप्यायनाद्योनरोचंतेऽपि कुतश्च ६३ सहस्राणिवर्षाणां मोदते स दिवि प्रभो ६० । ६१ । ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ वियोनिजानां पद्यादीनां कृतं शब्दं विजानते विजानीते ७२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भा० षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ पिताम
यावन्तिरोमकूपाणितस्य गात्रेषु पांडव ॥ तावन्त्येव सहस्राणिवर्षाणां दिविमोदते ६४ नास्ति वेदात्परं शास्त्रं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ न धर्मात्परमो लाभस्तपो नानश
नात्परम् ६५ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति पावनं दिवि चेहच ॥ उपवासैस्तथा तुल्यंतपः कर्म न विद्यते ६६ उपोष्य विधिवद्देवास्त्रिदिवं प्रतिपेदिरे ॥ ऋषयश्च परांसिद्धिमु
पवासैरवाप्नुवन् ६७ दिव्यवर्षसहस्राणि विश्वामित्रेण धीमता ॥ क्षांतमेकेन भक्तेन तेन विप्रत्वमागतः ६८ च्यवनो जमदग्निश्च वसिष्ठो गौतमो भृगुः ॥ सर्वे एव दिवं प्रा
प्ताः क्षमावंतो महर्षयः ६९ इदमंगिरसा पूर्वमहर्षिभ्यः प्रदर्शितम् ॥ यः प्रदर्शयते नित्यं न स दुःखमवाप्नुते ७० इमं तु कौंतेय यथाक्रमं विधिं प्रवर्तितं ह्यंगिरसामहर्षिणा ॥
पठेच्च यो वै शृणुयाच्च नित्यं दानं विद्यते तस्य नरस्य किल्बिषम् ७१ विमुच्यते चापि सर्वसंकरैर्न चास्य दोषैरभिभूयते मनः ॥ वियोनिजानां च विजानते रुतं ध्रुवांच की
र्तिलभते नरोत्तमः ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवासविधौ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामहेन विधिवद्विज्ञाः प्रोक्ता महात्मना ॥ गुणाश्चैषां यथा तथ्यं प्रेत्य चेहच सर्वशः १ न ते शक्यादरिद्रेण यज्ञाः प्राप्तुं पितामह ॥ बहूपकरणाय ज्ञानानां संभारविस्त
राः २ पार्थिवैराजपुत्रैर्वा शक्याः प्राप्तुं पितामह ॥ नार्थं न्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः ३ यो दरिद्रैरपि विधिः शक्यः प्राप्तुं सदा भवेत् ॥ अर्थं न्यूनैरवगुणैरेकात्मभि
रसंहतैः ४ तुल्यो यज्ञफलैरेतैस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥ इदमंगिरसा प्रोक्तमुपवासफलात्मकम् ५ विधियज्ञफलैस्तुल्यं तन्निबोध युधिष्ठिर ॥ यस्तु
कल्यंतथासायंभुंजानोनांतरापिबेत् ६ अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानोजातवेदसम् ॥ षड्विंशत्सर्वैस्तु सिध्यते नात्र संशयः ७ तप्तकांचनवर्णं च विमानं लभते नरः ॥
देवस्त्रीणामधिवासे नृत्यगीतनिनादिते ८ प्राजापत्ये वसेत्पद्मवर्षाणामग्निसंनिभे ॥ त्रीणिवर्षाण्यः प्राप्ते तत्तत्त्वेकभोजनम् ९ धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निष्टोम
फलं लभेत् ॥ यज्ञं बहु सुवर्णं वा वासवप्रियमाचरेत् १० सत्यवान्दानशीलश्च ब्रह्मण्यश्चानसूयकः ॥ क्षांतो दांतो जितक्रोधः सगच्छति परांगतिम् ११ पांडुरा
भ्रप्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे ॥ द्वेसमाप्ते ततः पद्मे सोऽप्सरो भिर्वसेत्सह १२ द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयादेकभोजनम् ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानोजातवेदसम् १३
अग्निकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोति मानवः १४ हंससारसयुक्तं च विमानं लभते नरः ॥ इंद्रलोके च वसते वरस्त्रीभिः समावृतः
१५ तृतीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयादेकभोजनम् ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानोजातवेदसम् १६ अग्निकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अतिरात्रस्ययज्ञस्य
फलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् १७ मयूरहंसयुक्तं च विमानं लभते नरः ॥ सप्तर्षीणां स दालोके सोऽप्सरो भिर्वसेत्सह १८

हेवेति ११२ अवगुणैर्निर्गुणैः एकारम्भिरैकाकिभिः अतएवासंहतैरसहायैः १४१५ कल्यं प्रातः ६॥७॥८॥९॥१०॥११॥ समाप्ते संपूर्णे द्वे पद्मे वर्षाणीति शेषः सप्तकोट्यपकंपदं १२१३१४१५१६१७१८

निवर्तनंनियमेनवर्तनं १९। २०। २१। २२। २३। २४ आवर्तनानिचत्वारिंशद्विंशतिषोडशपञ्चानि २५ तथाशराग्निरितिपञ्चविंशत् एवमेकपञ्चाशत्पञ्चानि २६। २७। २८। २९। ३०

निवर्तनंचतत्रास्यत्रीणिपञ्चानिवैविभुः ॥ दिवसेयश्चतुर्थेत्तुप्राश्रीयादेकभोजनम् १९ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ वाजपेयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् २० इंद्रकन्याभिरूढंचविमानंलभतेनरः ॥ सागरस्यचपर्यंतेवासवलोकमावसेत् २१ देवराजस्यचक्रीडानित्यकालमवेक्षते ॥ दिवसेपंचमेयस्तुप्राश्रीयादेकभोजनम् २२ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ अलुब्धःसत्यवादीचब्रह्मण्यश्चाविहिंसकः २३ अनसूयुरपापस्थोद्वादशाहफलंलभेत् ॥ जांबूनदमयंदिव्यंविमानंहंसलक्षणम् २४ सूर्यमालासमाभासमारोहेत्पांडुरंगहम् ॥ आवर्तनानिचत्वारितथापञ्चानिद्वादश २५ शराग्निपरिमाणंचतत्रासौवसते सुखम् ॥ दिवसेयस्तुषष्ठेयैमुनिःप्राशेतभोजनम् २६ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ सदात्रिषवणस्त्रायीब्रह्मचार्यनसूयकः २७ गवांमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ अग्निज्वालासमाभासंहंसबर्हिणसेवितम् २८ शातकुंभसमायुक्तंसाधसेद्यानमुत्तमम् ॥ तथैवाप्सरसामंकेप्रतिसुप्तःप्रबोध्यते २९ नूपुराणांनिनादेनमेखलानांचनिःस्वनैः ॥ कोटीसहस्रंवर्षाणांत्रीणिकोटिशतानिच ३० पञ्चान्यष्टादशतथापताकेद्वेतथैवच ॥ अयुतानिचपंचाशद्वक्षचर्मशतस्यच ३१ लोम्रांप्रमाणेनसमंब्रह्मलोकेमहीयते ॥ दिवसेसप्तमेयस्तुप्राश्रीयादेकभोजनम् ३२ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ सरस्वतीगोपयानोब्रह्मचर्यं समाचरन् ३३ सुमनोवर्णकंचैवमधुमांसंचवर्जयन् ॥ पुरुषोमरुतांलोकमिंद्रलोकंचगच्छति ३४ तत्रतत्रहिसिद्धार्थोदेवकन्याभिरर्च्यते ॥ फलंबहुसुवर्णस्ययज्ञस्यलभतेनरः ३५ संख्यामतिगुणांचापितेषुलोकेषुमोदते ॥ यस्तुसंवत्सरंक्षांतोभुंक्तेऽहन्यष्टमेनरः ३६ देवकार्यपरोनित्यंजुह्वानोजातवेदसम् ॥ पौंडरीकस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ३७ पद्मवर्णनिभंचैवविमानमधिरोहति ॥ कृष्णाःकनकगौर्यश्चनार्यःश्यामास्तथाऽपराः ३८ वयोरूपविलासिन्योलभतेनात्रसंशयः ॥ यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेनवमेनवमेऽहनि ३९ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ४० पुंडरीकप्रकाशंचविमानंलभतेनरः ॥ दीप्तसूर्याऽग्नितेजोभिर्दिव्यमालाभिरैवच ४१ नीयतेरुद्रकन्याभिःसौंस्तरिक्षंसनातनम् ॥ अष्टादशसहस्राणिवर्षाणांरूपमेवच ४२ कोटीशतसहस्रंचतेषुलोकेषु मोदते ॥ यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेदशाहैवैतेगते ४३ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ ब्रह्मकन्यानिवासेचसर्वभूतमनोहरे ४४ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ रूपवत्यश्चतंकन्यारमयंतिसनातनम् ४५ नीलोत्पलनिभैर्वर्णैस्तोत्पलनिभैस्तथा ॥ विमानंमंडलावर्तमावर्तगहनाकुलम् ४६ सागरोर्मिप्रतीकाशंसल भेद्यानमुत्तमम् ॥ विचित्रमणिमालाभिर्नादितंशंखनिःस्वनैः ४७ स्फाटिकैर्वज्रसारैश्चस्तंभैःसुकृतवेदिकम् ॥ आरोहतिमहद्यानंहंससारसनादितम् ४८

ऊर्ध्वत्वसामान्यात्पताकामहापञ्चाख्यसंख्याविशेषः ३१। ३२। ३३ सुमनोवर्णकंरूपंरुद्रनादि ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१

एकादशेदिवसेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ४९ परस्त्रियंनाभिलषेद्वाचाथममसाऽपिवा ॥ अमृतंचनभाषेतमातापित्रोःकृतेऽपिवा ५० अभिगच्छेन्महादेवंविमानस्थंमहाबलम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ५१ स्वायंभुवंचपश्येतविमानंसमुपस्थितम् ॥ कुमार्यःकांचनाभासारूपवत्योनयंतितम् ५२ रुद्राणांतमधीवासंदिविदिव्यंमनोहरम् ॥ वर्षाण्यपरिमैयानियुगांताग्निसमप्रभः ५३ कोटीशतसहस्रंचदशकोटिशतानिच ॥ रुद्रंनित्यंप्रणमतेदेवदानवसंमतम् ५४ सतस्मैदर्शनंप्राप्तोदिवसेदिवसेभवेत् ॥ दिवसेद्वादशेयस्तुप्राप्तेप्राशतेहविः ५५ सदाद्वादशमासान्वैसर्वमेधफलंलभेत् ॥ आदित्यंद्वादशेतस्यविमानंसंविधीयते ५६ मणिमुक्ताप्रवालैश्चमहाहैरुपशोभितम् ॥ हंसभासापरिक्षिप्तंनगवीथीसमाकुलम् ५७ मयूरैश्चक्रवाकैश्चकूजद्विरुपशोभितम् ॥ अट्टैर्महद्भिःसंयुक्तंब्रह्मलोकेप्रतिष्ठितम् ५८ नित्यमावसथंराजन्नरनारीसमावृतम् ॥ ऋषिरेवंमहाभागस्त्वंगिराप्राहधर्मवित् ५९ त्रयोदशेदिवसेप्राप्तेयःप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासान्वैदेवसत्रफलंलभेत् ६० रक्तपद्मोदयंनामविमानंसाधयेन्नरः ॥ जातरूपप्रयुक्तंचरलसंचयभूषितम् ६१ देवकन्याभिराकीर्णदिव्याभरणभूषितम् ॥ पुण्यगंधोदयंदिव्यंवायव्यैरुपशोभितम् ६२ तत्रशंकुपताकेद्वेयुगांतंकल्पमेवच ॥ अयुतायुतंतथापद्मंसमुद्रंचतथावसेत् ६३ गीतगंधर्वघोषैश्चभेरीपणवनिःस्वनैः ॥ सदाप्रह्लादितस्ताभिर्देवकन्याभिरिज्यते ६४ चतुर्दशेदिवसेयःपूर्णेप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासान्वैसहमेधफलंलभेत् ६५ अनिर्देश्यवयोरूपादेवकन्याःस्वलंकृताः ॥ मृष्टतप्तांगदधराधिमनैरुपयांतितम् ६६ कलहंसविनिर्घोषैर्नूपुराणांचनिःस्वनैः ॥ कांचीनांचसमुत्कपस्तत्रतत्रनिषोध्यते ६७ देवकन्यानिवासेचतस्मिन्वसतिमानवः ॥ जाह्नवीवालुकाकीर्णपूर्णसंवत्सरंनरः ६८ यस्तुपक्षेगतेभुंक्तेएकभक्तंजितेंद्रियः ॥ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ६९ राजसूयसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ यानमारोहतेदिव्यंहंसबर्हिणसेवितम् ७० मणिमंडलकैश्चित्रंजातरूपसमावृतम् ॥ दिव्याभरणशोभाभिर्वरस्त्रीभिरलंकृतम् ७१ एकस्तंभंचतुर्द्वारंसप्तभौमंसुमंगलम् ॥ वैजयंतिसहस्रैश्चशोभितंगीतानिःस्वनैः ७२ दिव्यंदिव्यगुणोपेतंविमानमधिरोहति ॥ मणिमुक्ताप्रवालैश्चभूषितंवैद्युतप्रभम् ७३ वसेद्युगसहस्रंचखड्गकुंजरवाहमः ॥ षोडशेदिवसेप्राप्तेयःकुर्यादेकभोजनम् ७४ सदाद्वादशमासान्वैसोमयज्ञफलंलभेत् ॥ सोमकन्यानिवासेषुसोऽध्यावसतिनित्यशः ७५ सौम्यगंधानुलिप्तश्चकामकारगतिर्भवेत् ॥ सुदर्शनाभिर्नारीभिर्मधुराभिस्तथैवच ७६ अर्च्यते वैविमानस्थःकामभोगैश्चसेव्यते ॥ फलंपद्मशतप्रख्यंमहाकल्पंदशाधिकम् ७७ आवर्तनानिचत्वारिसाधयेच्चाप्यसौनरः ॥ दिवसेसप्तदशमेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ॥ ७८ सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ॥ स्थानंवारुणमैंद्रंचरौद्रंवाप्यधिगच्छति ७९ मारुतौशनसेचैवब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ तत्रदेवतकन्याभिरासनेनोपचर्यते ८० भूर्भुवंचापिदेवर्षिविश्वरूपमवेक्षते ॥ तत्रदेवतकन्याभिरासनेनोपचर्यते ८१

9 1 6 1 9 1 110 1 11 1 111

द्वेयुगानांसहस्रेतुदिव्येदिव्येनतेजसा ॥ सप्तविंशेऽथदिवसेयःकुर्यादेकभोजनम् ११३ सदाद्वादशमासांस्तुजुह्वानोजातवेदसम् ॥ फलंप्राप्नोतिविपुलंदेवलोकेचपू
ज्यते १४ अमृताशीवसंस्तत्रसवितृष्णःप्रमोदते ॥ देवर्षिचरितंराजन्राजर्षिभिरनुष्ठितम् १५ अध्यावसतिदिव्यात्माविमानवरमास्थितः ॥ स्त्रीभिर्मनोभिरा
माभिरममाणोमदोत्कटः १६ युगकल्पसहस्राणित्रीण्यावसतिवैसुखम् ॥ योऽष्टाविंशेऽतुदिवसेप्राश्नीयादेकभोजनम् १७ सदाद्वादशमासांस्तुजितात्माविजिते
द्रियः ॥ फलंदेवर्षिचरितंविपुलंसमुपाश्रुते १८ भोगवांस्तेजसाभातिसहस्रांशुरिवामलः ॥ सुकुमार्यश्चनार्यस्तंरममाणाःसुवर्चसः १९ पीनस्तनोरुजघनादि
व्याभरणभूषिताः ॥ रमयंतिमनःकांतेविमानेसूर्यसन्निभे १२० सर्वकामगमेदिव्येकल्पायुतशतंसमाः ॥ एकोनत्रिंशेदिवसेयःप्राशेदेकभोजनम् २१ सदाद्वादश
मासान्वैसत्यव्रतपरायणः ॥ तस्यलोकाःशुभादिव्यादेकराजर्षिपूजिताः २२ विमानंसूर्यचंद्राभंदिव्यंसमाधिगच्छति ॥ जातरूपमयंयुक्तंसर्वरत्नसमन्वितम् ॥
२३ अप्सरोगणसंपूर्णगंधर्वैरभिनादितम् ॥ तत्रचैनंशुभानार्योदिव्याभरणभूषिताः २४ मनोभिरामामधुरारमयंतिमदोत्कटाः ॥ भोगवांस्तेजसायुक्तोवैश्वानर
समप्रभः २५ दिव्योदिव्येनवपुषाभ्राजमानइवामरः ॥ वसूनांमरुतांचैवसाध्यानामश्विनोस्तथा २६ रुद्राणांचतथालोकंब्रह्मलोकंचगच्छति ॥ यस्तुमासेगते
भुंक्तेएकभक्तंशमात्मकः २७ सदाद्वादशमासान्वैब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ सुधारसकृताहारःश्रीमान्सर्वमनोहरः २८ तेजसावपुषालक्ष्म्याभ्राजतेरश्मिवानिव ॥
दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्यगंधानुलेपनः २९ सुखेष्वभिरतोभोगीदुःखानामविजानकः ॥ स्वयंप्रभाभिर्नारीभिर्विमानस्थोमहीयते १३० रुद्रदेवर्षिकन्याभिःसत
तंचाभिपूज्यते ॥ नानारमणरूपाभिर्नानारागाभिरेवच ३१ नानामधुरभाषाभिर्नानारतिभिरेवच ॥ विमानेगगनाकोरेसूर्यवैदूर्यसन्निभे ३२ पृष्ठतःसोमसंका
शेउर्द्वेक्षाभ्रसन्निभे ॥ दक्षिणायांतुरक्ताभेअधस्तात्रीलमंडले ३३ ऊर्ध्वविषित्रसंकाशेनैकोवसतिपूजितः ॥ यावद्वर्षसहस्रं वैजंबुद्रीपेप्रवर्षति ३४ तावत्संवत्सराः
प्रोक्ताब्रह्मलोकेऽस्यधीमतः ॥ विष्णुषश्चैवयावंत्योनिपतंतिनभस्तलात् ३५ वर्षासुवर्षतस्तावन्निवसत्यमरप्रभः ॥ मासोपवासीवर्षेस्तुदशभिःस्वर्गमुत्तमम् ३६
महर्षित्वमथाऽऽसाद्यसशरीरगतिर्भवेत् ॥ मुनिर्दांतोजितक्रोधोजितशिश्नोदरःसदा ३७ जुह्वन्नर्गोऽश्वनियतःसंध्योपासनसेविता ॥ बहुभिर्नियमैरेवंशुचिरश्राति
यो नरः ३८ अभावकाशशीलश्चतस्यभानोरिवत्विषः ॥ दिवंगत्वाशरीरेणस्वेनराजन्यथाऽमरः ३९ स्वर्गपुण्यंयथाकाममुपभुंक्तेतथाविधः ॥ एषतेभरतश्रेष्ठयज्ञा
नांविधिरुत्तमः १४० व्याख्यातोह्याऽऽनुपूर्व्येणउपवासफलात्मकः ॥ दरिद्रैर्मनुजैःपार्थप्राप्तंयज्ञफलंयथा ४१ उपवासानिमानकृत्वागच्छेच्चपरमांगतिम् ॥
देवद्विजातिपूजायांरतोभरतसत्तम ४२ उपवासविधिस्त्वेषविस्तरेणप्रकीर्तितः ॥ नियतेष्वप्रमत्तेषुशौचवसुमहात्मसु १४३

दंभद्रोहनिवृत्तेषु कृतबुद्धिषु भारत ॥ अचलेष्वप्रकंपेषु मातेऽभूदत्र संशयः १४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवास विधिर्नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्वरं सर्वतीर्थानां तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ यत्र चैव परं शौचं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वाणि खलु तीर्थानि गुणवंति मनीषिणः ॥ यत्तु तीर्थं च शौचं च तन्मे शृणु समाहितः २ अगाधे विमलेशुद्धे सत्यतोये घृतिहृदे ॥ स्नातव्यं मानसे तीर्थे सत्वमालंब्य शाश्वतम् ३ तीर्थं शौचमनर्थित्वमार्जवं सत्यमार्दवम् ॥ अहिंसा सर्वभूतानां मानुषस्यंदमः शमः ४ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वंद्वानिष्परिग्रहाः ॥ शुचयस्तीर्थभूतास्ते ये भैक्ष्यमुपभुंजते ५ तत्त्ववित्त्वनहं बुद्धिस्तीर्थप्रवरमुच्यते ॥ शौचलक्षणमेतत्ते सर्वत्रैवान्ववेक्षतः ६ रजस्तमः सत्वमथोयेषां निर्धौतमात्मनः ॥ शौचाशौचसमायुक्ताः स्वकार्यपरिमार्गिणः ७ सर्वत्यागेष्वभिरताः सर्वज्ञाः समदर्शिनः ॥ शौचेन वृत्तशौचार्थास्ते तीर्थाः शुचयश्च ये ८ नोदकक्लिन्नगात्रस्तु स्नातइत्यभिधीयते ॥ सस्नातो यो दमस्नातः स बाह्याभ्यंतरः शुचिः ९ अतीतेष्वनपेक्षायै प्राप्तेष्वर्थेषु निर्ममाः ॥ शौचमेव परं तेषां येषां नोत्पद्यते स्पृहा १० प्रज्ञानं शौचमेवेह शरीरस्य विशेषतः ॥ तथानिष्किंचनत्वं च मनसश्च प्रसन्नता ११ वृत्तशौचं मनःशौचं तीर्थशौचमतः परम् ॥ ज्ञानोत्पन्नं च यच्छौचं तच्छौचं परमं स्मृतम् १२ मनसा च प्रदीप्तेन ब्रह्मज्ञानजलेन च ॥ स्नातियो मानसे तीर्थे तत्प्रज्ञानं तत्त्वदर्शिनः १३ समारोपितशौचस्तु नित्यं भावसमाहितः ॥ केवलं गुणसंपन्नः शुचिरेव नरः सदा १४ शरीरस्थानि तीर्थानि प्रोक्तान्येतानि भारत ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि शृणु तान्यपि १५ शरीरस्य यथोद्देशाः शुचयः परिकीर्तिताः ॥ तथा पृथिव्याभागाश्च पुण्यानि सलिलानि च १६ कीर्तनाच्चैव तीर्थस्य स्नानाच्च पितृतर्पणात् ॥ धुनंति पापं तीर्थेषु ते प्रयांति सुखं दिवम् १७ परिग्रहाच्च साधूनां पृथिव्याश्चैव तेजसा ॥ अतीव पुण्यभागास्ते सलिलस्य च तेजसा १८ मनसश्च पृथिव्याश्च पुण्यास्तीर्थास्तथाऽपरे ॥ उभयोरेव यः स्नायात्स सिद्धिं शीघ्रमाप्नुयात् १९ यथा बलं क्रियाहीनं क्रियावा बलवर्जिता ॥ नेह साधयते कार्यं समायुक्ता तु सिध्यति २० एवं शरीरशौचेन तीर्थशौचेन चान्वितः ॥ शुचिः सिद्धिमवाप्नोति द्विविधं शौचमुत्तमम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शौचानुपृच्छानामाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वेषामुपवासानां यच्छ्रेयः सुमहत्फलम् ॥ यच्चाप्यसंशयं लोके तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराजन्यथागीतं स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ यत्कृत्वानिर्वृतो भूयात्पुरुषो नाऽत्र संशयः २ द्वादश्यां मार्गशीर्षे तु अहोरात्रेण केशवम् ॥ अर्च्यं श्वमेधं प्राप्नोति दुष्कृतं चास्य नश्यति ३

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ सर्वेषामिति १।२ अर्च्यं श्वमेधं च ३

४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ तद्वावमुपेन्द्रं उपेन्द्रतादात्म्यं कीदृशं गन्धार्थेन ध्यानेनाधिगच्छति १६।१७ इति अ० नी० भा० नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ शरतल्पगतमिति १। २ इष्टकामनासिद्धयर्थं चांद्रव्रतमाह मार्गेति मार्गशीर्षशुक्लप्रतिपदि मूलनक्षत्रयोगे सती द्वां चांद्रव्रतमारभेत् तत्र चंद्रावयवेषु नक्षत्राणि न्यसेत् पादौ मूलेनेत्यादिना स्वदेवतासहितेन मूलेन चंद्रस्य पादौ कल्पयेदित्यर्थः ॥ एवं रोहिण्यादिभिः सदेवताभिर्जघादयः कल्पनीयाः सर्वत्र विभक्तिव्यत्ययार्थः ३ आषाढयोरिति आषाढाद्वयं फाल्गुनीद्वयं भाद्रपदाद्वयं च ज्ञेयम् ४।५ तथैव पौषमासे तु पूज्यो नारायणेति च ॥ वाजपेयमवाप्नोति सिद्धिं च परमां व्रजेत् ४ अहोरात्रेण द्वादश्यां माघमासे तु माधवम् ॥ राजसूयमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ५ तथैव फाल्गुने मासि गोविंदेति च पूजयन् ॥ अतिरात्रमवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ६ अहोरात्रेण द्वादश्यां चैत्रे विष्णुरिति स्मरन् ॥ पौंडरीकमवाप्नोति देवलोकं च गच्छति ७ वैशाखमासे द्वादश्यां पूजयन् मधुसूदनम् ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ८ अहोरात्रेण द्वादश्यां ज्येष्ठे मासि त्रिविक्रमम् ॥ गवां मेधमवाप्नोति अप्सरोभिश्च मोदते ९ आषाढे मासि द्वादश्यां वामनेति च पूजयन् ॥ नरमेधमवाप्नोति पुण्यं च लभते महत् १० अहोरात्रेण द्वादश्यां श्रावणे मासि श्रीधरम् ॥ पंचयज्ञानवाप्नोति विमानस्थश्च मोदते ११ तथा भाद्रपदे मासि हृषीकेशेति पूजयन् ॥ सौत्रामणिमवाप्नोति पूतात्मा भवते च हि १२ द्वादश्यां मासि श्विने मासि पद्मनाभेति चार्चयन् ॥ गेहसहस्रफलं पुण्यं प्राप्नुयात्नाऽत्र संशयः १३ द्वादश्यां कार्तिके मासि पूज्य दामोदरेति च ॥ गवां यज्ञमवाप्नोति पुमान् स्त्रीवानसंशयः १४ अर्चयेत् पुंडरीकाक्षमेवं संवत्सरं तु यः ॥ जातिस्मरत्वं प्राप्नोति विद्यां बहु सुवर्णकम् १५ अहन्यहनि तद्वावमुपेन्द्रं योऽधिगच्छति ॥ समाप्ते भोजयेद्विप्रानथवादापयेद् घृतम् १६ अतः परं नोपवासो भवतीति विनिश्चयः ॥ उवाच भगवान्विष्णुः स्वयमेव पुरातनम् ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विष्णोर्द्वादशकं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शरतल्पगतं भीष्मं वृद्धं कुरुपितामहम् ॥ उपगम्य महाप्राज्ञः पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अंगानां रूपसौभाग्यं प्रियं चैव कथं भवेत् ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तः सुखभागी कथं भवेत् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ मार्गशीर्षस्य मासस्य चंद्रे मूलेन संयुते ॥ पादौ मूलेन राजेंद्रं जघायामथ रोहिणीम् ३ अश्विन्यां सक्विथनीं चैव ऊरूचाषाढयोस्तथा ॥ गुह्यं तु फाल्गुनीं विद्यात्कृतिका कटिकास्तथा ४ नाभिं भाद्रपदे विद्याद्वेत्यामक्षि मंडलम् ॥ पृष्ठमेव निष्ठासु अमुराधोत्तरास्तथा ५ बाहुभ्यां तु विशाखा सुहस्तौ हस्तेन निर्दिशेत् ॥ पुनर्वस्वंगुली राजन्नाश्लेषा सुनखास्तथा ६ ग्रीवां ज्येष्ठा च राजेंद्रं श्रवणेन तु कर्णयोः ॥ मुखं पुण्येण दानेन दंतौष्ठौ स्वातिरुच्यते ७ हासंशतभिषां चैव मघां चैवाथनासिकाम् ॥ नेत्रे मृगशिरो विद्याललाटे मित्रमेव तु ८ भरण्यां तु शिरो विद्यात्केशानां दूर्वा नराधिप ॥ समाप्ते तु घृतं दद्याद्ब्राह्मणे वेदपारगे ९

६।७।८ अत्रायं प्रयोगः पुण्याहवाचनादिपूर्वकं इष्टकाम्यार्थव्रतं स्वीकृत्य चंद्रमास्यानं च चंद्राभिर्नक्षत्राणां विन्यस्य तत्तन्मंत्रैस्तेषां माराधनं जपहोमादिना प्रत्यहं कर्तव्यं एवं पौर्णमासी पर्यंतं कृत्वा समाप्ते व्रते होमशेषं घृतमाचार्यापि भिद्येत् ॥ समाप्ते तु घृतं दद्यादित्यनेन घृतमेव होमद्रव्यं ज्ञायते ९

एवंकुर्वन्विकलांगोऽपिपौर्णमास्यांसकलांगोभवति एतस्सदृष्टांतमाह परिपूर्णगति १० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठोवि भारतमावदीवेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ पितामहेति सुभगोदर्शनयिश्चज्ञानभाग्यथजायते ॥ जायतेपरिपूर्णगिःपौर्णमास्येवचंद्रमाः १० ॥ इतिश्रीमहामारुतेअनु०आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रोतुमिच्छामिमर्त्यानांसंसारविधिमुत्तमम् १ केनवृत्तेनराजेंद्रवर्तमानानरा भुवि ॥ प्राप्नुवंत्युत्तमंस्वर्गकथंचनरकंनृप २ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसमंजनाः ॥ प्रयांत्यमुलोकमितःकोवैताननुगच्छति ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ अयमाया तिभगवानबृहस्पतिरुदारधीः ॥ पृच्छेन्नंसुमहाभागमेतदुह्यंसनातनम् ४ नैतदन्येनशक्यंहिवक्तुंकेनचिद्वयै ॥ वक्ताबृहस्पतिसमोनह्यऽन्योविद्यतेकचित् ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तयोःसंवदतोरेवंपार्थगांगेययोस्तदा ॥ आजगामविशुद्धात्मानाकपृष्ठाद्बृहस्पतिः ६ ततोराजासमुत्थायधृतराष्ट्रपुरोगमः ॥ पूजामनुप मांचक्रेसर्वेतेचसभासदः ७ ततोधर्मसुतोराजाभगवंतंबृहस्पतिम् ॥ उपगम्ययथान्यायंप्रश्नंप्रच्छतत्त्वतः ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञसर्वशास्त्र विशारद ॥ मर्त्यस्यकःसहायोवैपितामातासुतोगुरुः ९ ज्ञातिसंबंधिवर्गश्चमित्रवर्गस्तथैवच ॥ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसमंजनाः १० गच्छंत्यमुत्रलोकंवे कएनमनुगच्छति ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ एकःप्रसूयतेराजन्नेकएवविनश्यति ११ एकस्तरतिदुर्गाणिगच्छत्येकस्तुदुर्गतिम् ॥ असहायःपितामातातथा भ्रातासुतोगुरुः १२ ज्ञातिसंबंधिवर्गश्चमित्रवर्गस्तथैवच ॥ मृतंशरीरमुत्सृज्यकाष्ठलोष्टसमंजनाः १३ मुहूर्तमिवरोदित्वाततोयांतिपराङ्मुखाः ॥ तैस्तच्छरी रमुत्सृष्टधर्मएकोऽनुगच्छति १४ तस्माद्धर्मःसहायश्चसेवितव्यःसदानृभिः ॥ प्राणीधर्मसमायुक्तोगच्छेत्स्वर्गगतिंपराम् १५ तथैवाधर्मसंयुक्तोनरकंचोपपद्यते ॥ तस्मान्न्यायागतैरर्थैर्धर्मसेवेतपंडितः १६ धर्मएकोमनुष्याणांसहायःपारलौकिकः ॥ लोभान्मोहादनुक्रोशाद्दयाद्वाप्यबहुश्रुतः १७ नरःकरोत्यकार्याणिपरार्थे लोभमोहितः ॥ धर्मश्चार्थश्चकामश्चत्रितयंजीवितेफलम् १८ एतत्रयमथाप्तव्यमधर्मपरिवर्जितम् ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंभगवतोवाक्यधर्मयुक्तंपरंहितम् १९ शरीरनिचयंज्ञातुंबुद्धिस्तुममजायते ॥ मृतंशरीरंहिचृणांमूक्षमव्यक्ततांगतम् २० अचक्षुर्विषयंप्राप्तंकथंधर्मोऽनुगच्छति ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पृथिवी वायुराकाशमापोज्योतिर्मनोऽंगतः २१ बुद्धिरात्माचसहिताधर्मपश्यंतिनित्यदा ॥ प्राणिनामिहसर्वेषांसाक्षिभूतानिशाऽनिशम् २२ एतैश्चसहधर्मोपितंजीवमनु गच्छति ॥ त्वगस्थिमांसशुक्रं चशोणितंचमहामते २३ शरीरंवर्जयंत्येतेजीवितेनविवर्जितम् ॥ ततोधर्मसमायुक्तःप्राप्नुतेजीवएवहि २४ ततोऽस्यकर्मपश्यंति शुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ देवताःपंचभूतस्थाःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि २५ ततोधर्मसमायुक्तःसजीवःसुखमेधते ॥ इहलोकेपरेचैवकिंभूयःकथयामिते २६

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ शरीरस्यनिचयंसंचयमवस्थितिमितियावत् २० अंतगोयमः अंतायगच्छतीति योगात् २१ आत्मासत्त्वा निशेतिदिवसस्याप्युपलक्षणं २२ एतैःसहधर्मोऽपूर्वरूपोजीवमनुगच्छति २३ । २४ । २५ । २६

ननुमृतसूक्ष्मवत्फलसूक्ष्मावस्थारूपमपूर्वजीवमनुगच्छतु रेतस्तुमूलएवस्थूलतरंक्यमेनमावृणोतिइत्याशंकते तदिति १० सजीवोपूर्वेणभूतैश्चमिश्रितोवायुद्वारावृष्टित्वंप्राप्यान्नरूपेणपरिणम्यरेतो रूपीभवतीत्याह अन्नमिति २८ । २९ । ३० कथंसूक्ष्मतमस्यपुरुषस्यस्थूलतरेणरेतसातादात्म्यं सत्यपिसंसर्गंअप्रवाच्योरिवभवतीत्याशंकते आख्यातमिति ३१ भूतावेशन्यायेनपुरुषैस्तैर्भूतै रेतोद्वाराशरीराकारत्वंप्राप्तैःसहसंगमात्रेणामिभूयतेतादात्म्येनचवर्धते संगमावेतुननुसप्तमाध्यादावित्याह आसन्नेति ३२ ततस्तादात्म्यमिमानरूपादिभिमवादयंकर्तृत्वादिमान्भवतितदाऽस्य ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तद्वर्जितंभगवतायथाधर्मोऽनुगच्छति ॥ एतत्तुज्ञातुमिच्छामिकथंरेतःप्रवर्तते २७ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अन्नमश्रंतियद्देवाःशरीरस्थानरे श्वर ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिर्मनस्तथा २८ ततस्तत्तेषुराजेंद्रतेषुभूतेषुपंचसु ॥ मनःपष्ठेषुशुद्धात्मनरेतःसंपद्यतेमहत् २९ ततोगर्भःसंभवतिश्ले षास्त्रीपुंसयोर्नृप ॥ एतत्तेसर्वमारुयातंभूयःकिंश्रोतुमिच्छसि ३० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आख्यातंमेभगवतागर्भःसंजायतेतथा ॥ यथाजातस्तुपुरुषःप्रपद्यति तदुच्यताम् ३१ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ आसन्नमात्रःपुरुषस्तैर्भूतैरभिभूयते ॥ विप्रयुक्तश्चतैर्भूतैःपुनर्यात्यपरांगतिम् ३२ सर्वभूतसमायुक्तःप्राप्नुतेजीवएवहि ॥ ततोऽस्यकर्मपश्यंतिशुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ देवताःपंचभूतस्थाःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ३३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ त्वगस्थिमांसमुत्सृज्यतैश्चभूतैर्विव र्जितः ॥ जीवःसभगवन्कस्थःसुखदुःखेसमश्नुते ३४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ जीवःकर्मसमायुक्तःशीघ्रंरेतस्त्वमागतः ॥ स्त्रीणांपुष्पंसमासाद्यमूतेकालेनभारत ३५ यमस्यपुरुषैःकेशंयमस्यपुरुषैर्वधम् ॥ दुःखंसंसारचक्रंचनरःकेशंसविंदति ३६ इहलोकेसचप्राणीजन्मप्रभृतिपार्थिव ॥ सुकृतंकर्मवैभुंकेधर्मस्यफलमा श्रितः ३७ यदिधर्मयथाशक्तिजन्मप्रभृतिसेवते ॥ ततःसपुरुषोभूत्वासेवतेनित्यदासुखम् ३८ अथांतरातुधर्मस्याप्यधर्ममुपसेवते ॥ सुखस्यानंतरंदुः खंसजीवोऽप्यधिगच्छति ३९ अधर्मेणसमायुक्तोयमस्यविषयंगतः ॥ महदुःखंसमासाद्यतिर्यग्योनौप्रजायते ४० कर्मणायेनयेनेहयस्यायोनौप्रजायते ॥ जीवोमोहसमायुक्तस्तन्मेनिगदतःशृणु ४१ यदेतदुच्यतेशास्त्रेतिहासेचच्छंदसि ॥ यमस्यविषयंघोरंमर्त्योलोकःप्रपद्यते ४२ इहस्थानानिपुण्यानिदे वतुल्यानिभूपते ॥ तिर्यग्योन्यतिरिक्तानिगतिमंतिचसर्वशः ४३ यमस्यभवनेदिव्येब्रह्मलोकसमेगुणैः ॥ कर्मभिर्नियतैर्बद्धोजंतुर्दुःखान्युपाश्रुते ४४ येनये नतुभावेनकर्मणापुरुषोगतिम् ॥ प्रयातिपुरुषांघोरांततेवक्ष्याम्यतःपरम् ४५ अधीत्यचतुरोवेदानाद्रिजोमोहसमन्वितः ॥ पतितात्प्रतिगृह्याथखरयोनौ प्रजायते ४६ खरोजीवतिवर्षाणिदशपंचचभारत ॥ खरोमृतोबलीवर्धःसप्तवर्षाणिजीवति ४७

कर्मादिकंदेवाःपश्यंति ३३ स्थूलदेहसंगाद्युज्यतामस्यकर्तृत्वंतद्वाहेतुकथमस्यसुखादिसंगइत्याशंकते त्वमिति ३४ स्थूलदेहनाशक्षणएवसरेतस्त्वंशुक्रमेणसूक्ष्मशरीरभावमिति ततःस्त्रीणांपुष्पं समासाद्येत्यादिस्पष्टं तद्यथातृणजलायूकाअन्यतृणमाक्रम्यपूर्वजहातिएवमेतदितिज्ञेयम् ३५ यमस्येति गर्भत्वमप्राप्तःसूक्ष्मशरीरावच्छिन्नस्तीव्रपापयोगाद्यातनालमतइत्यर्थः ३६ । ३७ ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

बलीवर्द्धोमृतश्चापिजायतेब्रह्मराक्षसः ॥ ब्रह्मराक्षसमासांस्त्रीस्ततो जायतिब्राह्मणः ४८ पतितं बाजयित्वा तु कृमियो नौ प्रजायते ॥ तत्र जीवति वर्षाणि दशपंच
चभारत ४९ कृमिभावादिमुक्तस्तु ततो जायति गर्दभः ॥ गर्दभः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि सूकरः ५० कुकुटः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि जंघुकः ॥ श्वावर्षमेकं भवति
ततो जायति मानवः ५१ उपाध्यायस्य यः पापं शिष्यः कुर्यादबुद्धिमान् ॥ स जीवद्दशसंसारं स्त्रीनामोति न संशयः ५२ प्राक्श्वाभवति राजेंद्रततः क्रव्याततः खरः ॥
ततः प्रेतः परिक्रिष्टः पश्चाज्जायति ब्राह्मणः ५३ मनसाऽपि गुरोर्भार्यायः शिष्यो याति पापकृत् ॥ स उग्रान् प्रैतिसंसारानधर्मेणेह चेतसा ५४ श्वयो नौ तु संप्रभू
तस्त्रीणि वर्षाणि जीवति ॥ तत्रापि निधनं प्राप्तः कृमियो नौ प्रजायते ५५ कृमिभावमनुप्राप्तो वर्षमेकं तु जीवति ॥ ततस्तु निधनं प्राप्तो ब्रह्मयो नौ प्रजायते ५६ यदि
पुत्रसमं शिष्यं गुरुर्हन्त्यादकारणे ॥ आत्मनः कामकारेण सोऽपि हिंस्रः प्रजायते ५७ पितरं मातरं चैव यस्तु पुत्रोऽवमन्यते ॥ सोऽपि राजन्मृतो जंतुः पूर्वजायेत ग
र्दभः ५८ गर्दभत्वं तु संप्राप्य दशवर्षाणि जीवति ॥ संवत्सरं तु कुंभीरस्ततो जायेत मानवः ५९ पुत्रस्य मातापितरौ यस्य रुष्टावुभावपि ॥ गुर्वप्यनतः सोऽपि मृ
तो जायति गर्दभः ६० खरो जीवति मासांस्तु दशश्वाचचतुर्दश ॥ बिडालः सप्तमासांस्तु ततो जायति मानवः ६१ मातापितरावाकुश्यसारिकः संप्रजायते ॥
ताडयित्वा तु तावेव जायते कच्छपो नृप ६२ कच्छपो दशवर्षाणि त्रीणि वर्षाणि शल्यकः ॥ व्यालो भूत्वा च षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६३ भर्तृपिंडमुपाश्रन्यो
राजद्विष्टानि सेवते ॥ सोऽपि मोहसमापन्नो मृतो जायति वानरः ६४ वानरो दशवर्षाणि पंचवर्षाणि मूषिकः ॥ श्वाऽथ भूत्वा तु षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६५
न्यासापहर्ता तु नरो यमस्य विषयंगतः ॥ संसाराणां शतं गत्वा कृमियो नौ प्रजायते ६६ तत्र जीवति वर्षाणि दशपंच च भारत ॥ दुष्कृतस्य क्षयं कृत्वा ततो जाय
ति मानुषः ६७ असूयको नरश्चापि मृतो जायति शङ्कः ॥ विश्वासहर्ता तु नरो मीनो जायति दुर्मतिः ६८ भूत्वामीनोऽष्टवर्षाणि मृगो जायति भारत ॥ मृगस्तु च
तुरो मासांस्ततश्छागः प्रजायते ६९ छागस्तु निधनं प्राप्य पूर्णं संवत्सरे ततः ॥ कीटः संजायते जंतुस्ततो जायति मानुषः ७० धान्यान्यवांस्तिलान्माषान्कुल
त्थान्सर्षपांश्चणान् ॥ कलायानथमुद्रांश्च गोधूमानससीस्तथा ७१ सस्यस्यान्यस्यहर्ता च मोहाज्जंतुरचेतनः ॥ स जायते महाराजमूषिको निरपत्रपः ७२ ततः
प्रेत्य महाराजमृतो जायति सूकरः ॥ सूकरो जातमात्रस्तुरेगेण म्रियते नृप ७३ श्वास्ततो जायते मूढः कर्मणा तेन पार्थिव ॥ भूत्वा श्वापंचवर्षाणि ततो जायति मानवः
७४ परदारमिमं शतं कृत्वा जायति वैटुकः ॥ श्वाशृगालस्ततो मृगो व्यालः कंकोबकस्तथा ७५ भ्रातुर्भार्या तु पापात्मा यो धर्षयति मोहितः ॥ पुंस्को किल त्वमा
प्रोतिसोऽपि संवत्सरं नृप ७६ सखिभार्या गुरोर्भार्या राजभार्या तथैव च ॥ प्रधर्षयित्वा कामाय मृतो जायति सूकरः ७७

७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ निष्पावं राजमावं हलगोलकः दीर्घपुच्छो गोल

सूकरः पंचवर्षाणि दशवर्षाणि श्वाविधः ॥ बिडालः पंचवर्षाणि दशवर्षाणि कुकुटः ७८ पिपीलिकस्तु मासांस्त्रीन्कीटः स्यान्मासमेव तु ॥ एतानासाद्य संसारान् कृमि
यो नौ प्रजायते ७९ तत्र जीवति मासांस्तु कृमियो नौ चतुर्दश ॥ ततोऽधर्मक्षयं कृत्वा पुनर्जायति मानवः ८० उपस्थिते विवाहे तु यज्ञे दानेऽपि वा विभो ॥ मोहात्करो
तियो विघ्नं स मृतो जायते कृमिः ८१ कृमिर्जीवति वर्षाणि दशपंच च भारत ॥ अधर्मस्य क्षयं कृत्वा ततो जायति मानवः ८२ पूर्वदत्त्वा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छ
ति ॥ सोऽपि राजन्मृतो जंतुः कृमियो नौ प्रजायते ८३ तत्र जीवति वर्षाणि त्रयोदश युधिष्ठिर ॥ अधर्मसंक्षये युक्तस्ततो जायति मानवः ८४ देवकार्यमकृत्वा तु पितृ
कार्यमथापि वा ॥ अनिर्वाप्य समश्नन् चैव मृतो जायति वायसः ८५ वायसः शतवर्षाणि ततो जायति कुकुटः ॥ जायते व्यालकश्चापि मासं तस्मात्तु मानुषः ८६ ज्येष्ठं
पितृसमं चापि भ्रातरं योऽवमन्यते ॥ सोऽपि मृत्युमुपागम्य कौचो नौ प्रजायते ८७ कौचो जीवति वर्षं तु ततो जायति चीरकः ॥ ततो निधनमापन्नो मानुषत्वमुपा
श्नुते ८८ वृषलो ब्राह्मणीमत्वा कृमियो नौ प्रजायते ॥ तत्रः संप्राप्य निधनं जायते सूकरः पुनः ८९ सूकरो जातमात्रस्तुरेगेण म्रियते नृप ॥ श्वास्ततो जायते मूढः
कर्मणा तेन पार्थिव ९० श्वाभूत्वा कृतकर्मा सौ जायते मानुषस्ततः ॥ तत्रापत्यं स मुत्पाद्य मृतो जायति मूषिकः ९१ कृतघ्नस्तु मृतो राजन्यमस्य विषयंगतः ॥ यमस्य
पुरुषैः कुद्धैर्वधं प्राप्नोति दारुणम् ९२ दंडं समुद्रं शूलमाग्निं कुंभं च दारुणम् ॥ असिपत्रवनं चोरवालुकं कूटशाल्मलीम् ९३ एताश्चान्याश्च बह्वीश्वरमस्य विषयंगतः ॥
यातनाः प्राप्य तत्रो ग्रास्ततो वध्यति भारत ९४ ततो हतः कृतघ्नः स तत्रैर्भरतर्षभ ॥ संसारचक्रमासाद्य कृमियो नौ प्रजायते ९५ कृमिर्भवति वर्षाणि दशपंच च भा
रत ॥ ततो गर्भसमासाद्य तत्रैव म्रियते शिशुः ९६ ततो गर्भं शतैर्जतुर्बहुभिः संप्रपद्यते ॥ संसारांश्च बहून्गत्वा ततस्तिर्यक्षु जायते ९७ ततो दुःखमनुप्राप्य बहुवर्ष
गणानिह ॥ अपुनर्भवसंयुक्तस्ततः कूर्मः प्रजायते ९८ दधिहत्वा बकश्चापि प्लवोमस्यानसंस्कृता च ॥ चोरयित्वा तु दुर्बुद्धिर्मधुदंशः प्रजायते ९९ फलं वामूलकं ह
त्वा अपूपं वा पिपीलिकाः ॥ चोरयित्वा च निष्पावं जायते हलगोलकः १०० पायसं चोरयित्वा तु तित्तिरित्वमवाप्नुते ॥ हत्वा पिष्टमयं पूपं कुंभोलूकः प्रजायते १ अपो
हत्वा तु दुर्बुद्धिर्वीर्यसो जायते नरः ॥ कांस्यं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्हारितो जायते नरः २ राजतं भाजनं हत्वा कपोतः संप्रजायते ॥ हत्वा तु कांचनं भांडं कृमियो नौ प्रजायते ३
पत्रोर्णं चोरयित्वा तु कलत्वं निगच्छति ॥ कौशिकं तु ततो हत्वा नरो जायति वर्तकः ४ अंशुकं चोरयित्वा तु शुको जायति मानवः ॥ चोरयित्वा तु कूलं तु मृतो हंसः प्रजा
यते ५ कौचः कार्पासिकं हत्वा मृतो जायति मानवः ॥ चोरयित्वा नरः पट्टं वा विक्रयं चैव भारत ६ क्षौमं च वस्त्रमादाय शो जंतुः प्रजायते ॥ वर्णान् हत्वा तु पुरुषो मृतो
जायति बर्हिणः १०७

रूपीकीटविशेषः १०० कुंभोलूकः लूकजातिभेदः १ हारितः पक्षिविशेषः १ । ३ पत्रोर्णं धौतकौशेयम् ४ । ५ । ६ वर्णान् हरितालादीन् १०७

॥१२३॥

हृत्वारक्तानिवस्त्राणिजायतेजीवजीवकः ॥ वर्णकार्दीस्तथागंधाश्चोरयित्वेहमानवः १०८ लुच्छुंदरित्वमाप्नोतिराजन्लोभपरायणः ॥ तत्रजीवतिवर्षाणिततोद
शचपंचच ९ अधर्मस्यक्षयंगत्वाततोजायतिमानुषः ॥ चोरयित्वापयश्चापिबलाकासंप्रजायते ११० यस्तुचोरयतेतैलनरोमोहसमन्वितः ॥ सोऽपिराजन्मृतो
जंतुस्तैलपायीप्रजायते ११ अशस्त्रपुरुषंहत्वासशस्त्रःपुरुषाधमः ॥ अर्थार्थीयदिवैरीसमृतोजायतेखरः १२ खरोजीवतिवर्षेद्वेततःशस्त्रेणवध्यते ॥ समृतो
मृगयोनौतुनित्योद्विग्नोऽभिजायते १३ मृगोवध्यतिशस्त्रेणगतेसंवत्सरेतुसः ॥ इतोमृगस्ततोमनिःसोऽपिजालेनबध्यते १४ मासेचतुर्थेसंप्राप्तेश्चापदःसंप्रजा
यते ॥ श्वापदोदशवर्षाणिद्विपीवर्षाणिपंचच १५ ततस्तुनिधनंप्राप्तःकालपर्यायचोदितः ॥ अधर्मस्यक्षयंकृत्वाततोजायतिमानुषः १६ स्त्रियंहत्वातुदुर्बुद्धि
र्यमस्यविषयंगतः ॥ बहून्केशान्समासाद्यसंसारंश्चैवविंशतिम् १७ ततःपश्चान्महाराजकृमियोनौप्रजायते ॥ कृमिर्विंशतिवर्षाणिभूत्वाजायतिमानुषः १८
भोजनंचोरयित्वातुमक्षिकाजायतेनरः ॥ मक्षिकासंधवशगोबहून्मासान्भवत्युत १९ ततःपापक्षयंकृत्वामानुषत्ववाप्नुते ॥ धान्यंहत्वातुपुरुषोलोमशःसंप्रजाय
ते १२० तथापिण्याकसंमिश्रमशनंचोरयेन्नरः ॥ सजायतेबभ्रुसमोदारुणोमूषिकोनरः २१ दशनैमानुषान्नित्यंपापात्मासविशांपते ॥ घृतंहत्वातुदुर्बुद्धिःकाक
महुःप्रजायते २२ मत्स्यमांसमथोहत्वाकाकोजायतिदुर्भीतिः ॥ लवणंचोरयित्वातुचिरिकाकःप्रजायते २३ विश्वासेनतुनिक्षिप्तंयोविनिन्दोतिमानवः ॥ सगता
युर्नरस्तातमत्स्ययोनौप्रजायते २४ मत्स्ययोनिमनुप्राप्यमृतोजायतिमानुषः ॥ मानुषत्वमनुप्राप्यक्षीणायुरुपपद्यते २५ पापानितुनराःकृत्वातिर्यग्जा
यंतिभारत ॥ नचात्मनःप्रमाणंतेधर्मजानंतिकिंचन २६ येपापानिनराःकृत्वानिरस्यंतिवतैःसदा ॥ सुखदुःखसमायुक्ताव्यथितास्तेभवंत्युत२७ असंवासाःप्र
जायंतेम्लेच्छाश्चापिनसंशयः ॥ नराःपापसमाचारालोभमोहसमन्विताः २८ वर्जयंतिचपापानिजन्मप्रभृतियेनराः ॥ अरोगारूपवंतस्तेधनिनश्चभवंत्युत
२९ स्त्रियोऽप्येतेनकल्पेनकृत्वापापमवाप्नुयुः ॥ एतेषामेवजंतूनांभार्यात्वमुपयांतिताः १३० परस्वहरणेदोषाःसर्वेएवप्रकीर्तिताः ॥ एतद्विलेशमात्रेणकथितं
तेमयाऽनघ ३१ अपरस्मिन्कथायोगेभूयःश्रोष्यसिभारत ॥ एतन्मयामहाराजब्रह्मणोगदतःपुरा ३२ सुरर्षीणांश्रुतंमध्येष्टृष्टश्चापियथातथम् ॥ मयाऽपित
च्चकात्स्न्येनयथावदनुवर्णितम् ॥ एतच्छ्रुत्वामहाराजधर्मैकुरुमनःसदा १३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेसंसारचक्रंनाम
एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अधर्मस्यगतिर्ब्रह्मन्कथितामेत्वयाऽनघ ॥ धर्मस्यतुगतिंश्रोतुमिच्छामिवदतांवर १ कृत्वा
कर्माणिपापानिकथंयांतिशुभांगतिम् ॥ कर्मणाचकृतेनेहकेनयांतिशुभांगतिम् २ १३१ ॥ इतिअनु० नी० भा० एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥१११॥ अधर्मस्येति १।२

अनु.१३

अ०

॥११२॥

॥१२३॥

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमा

बृहस्पतिरुवाच ॥ कृत्वापापानिकर्माणिअधर्मवशमागतः ॥ मनसाविपरीतेननिरयंप्रातिपद्यते ३ मोहादधर्मैयःकृत्वापुनःसमनुतप्यते ॥ मनःसमाधिसंयुक्तो
नससेवेतदुष्कृतम् ४ यथायथामनस्तस्यदुष्कृतंकर्मगर्हते ॥ तथातथाशरीरंतुतेनाधर्मेणमुच्यते ५ यदिव्याहरतेराजन्विप्राणाधर्मवादिनाम् ॥ततोऽधर्मकृता
त्क्षिप्रमपवादात्प्रमुच्यते ६ यथायथानरःसम्यग्धर्ममनुभाषते ॥ समाहितेनमनसाविमुच्येततथातथा ७ भुजंगइवनिर्मोकात्पूर्वभुक्ताज्जरान्वितात् ॥ दत्त्वा
विप्रस्यदानानिविविधानिसमाहितः ८ मनःसमाधिसंयुक्तःसुगतिंप्रातिपद्यते ॥ प्रदानानितुवक्ष्यामियानिदत्त्वायुधिष्ठिर ९ नरःकृत्वाऽप्यकार्याणिततोधर्मेण
युज्यते ॥ सर्वेषामेवदानानामन्नंश्रेष्ठमुदाहृतम् ॥ पूर्वमन्नंप्रदातव्यमृजुनाधर्ममिच्छता १० प्राणाह्यन्नमनुष्याणांतस्माज्जंतुश्चजायते ॥ अन्नेप्रतिष्ठितोलोक
स्तस्मादन्नंप्रशस्यते ११ अन्नमेवप्रशंसंतिदेवर्षिपितृमानवाः ॥ अन्नस्यहिप्रदानेनरंतिदेवोदिवंगतः १२ न्यायलब्धंप्रदातव्यंद्विजातिभ्योऽन्नमुत्तमम् ॥ स्वा
ध्यायंसमुपेतेभ्यःप्रहृष्टेनांतरात्मना १३ यस्यह्यऽन्नमुपाश्रंतिब्राह्मणानांशतंदश ॥ हृष्टेनमनसादत्तंसतिर्यग्गतिर्भवेत् १४ ब्राह्मणानांसहस्राणिदशभोज्यन
र्षभ ॥ नरोऽधर्मात्प्रमुच्येतयोगेष्वभिरतःसदा १५ भैक्ष्येणान्नंसमाहृत्यविप्रोवेदपुरस्कृतः ॥ स्वाध्यायनिरतेविप्रेदत्त्वेहसुखमेवते १६ अहिंसन्ब्राह्मणस्वानि
न्यायेनपरिपालयच ॥ क्षत्रियस्तरसाप्राप्तमन्नंयवैप्रयच्छति १७ द्विजेभ्योवेददत्त्वेभ्यःप्रयतःसुसमाहितः ॥ तेनापोहतिधर्मात्मन्दुष्कृतंकर्मपांडव १८ षड्वा
गपरिशुद्धंचकृषेर्भागमुपार्जितम् ॥ वैश्योददद्विजातिभ्यःपापेभ्यःपरिमुच्यते १९ अवाप्यप्राणसंदेहंकार्कश्येनसमार्जितम् ॥ अन्नंदत्त्वाद्विजातिभ्यःशूद्रःपापात्प्र
मुच्यते २० औरसेनबलेनान्नमर्जयित्वाऽविहिंसकः ॥ यःप्रयच्छतिविप्रेभ्योनसदुर्गाणिपश्यति २१ न्यायेनैवासमन्नंतुनरोहर्षसमन्वितः ॥ द्विजेभ्योवेददत्त्वेभ्यो
दत्त्वापापात्प्रमुच्यते २२ अन्नमूर्जस्करंलोकेदत्त्वाजर्जस्वीभवेन्नरः ॥ सतांपथानमावृत्यसर्वपापैःप्रमुच्यते २३ दानवाद्भिःकृतःपंथायेनयांतिमनीषिणः ॥ तेहिप्राण
स्यदातारस्तेभ्योधर्मःसनातनः २४ सर्वावस्थंमनुष्येणन्यायेनान्नमुपार्जितम् ॥ कार्यपात्रागतंनित्यमन्नंहिपरमागतिः २५ अन्नस्यहिप्रदानेननरोरौद्रंनसेवते ॥
तस्मादन्नंप्रदातव्यमन्यायपरिवर्जितम् २६ यतेब्राह्मणपूर्वहिभोक्तुमन्नंगृहीसदा ॥ अवध्यंदिवसंकुर्यादन्नदानेनमानवः २७ भोजयित्वादशशतंनरोवेदविदांनु
प ॥ न्यायविद्धर्मविदुषामितिहासविदांतथा २८ नयातिनरकंधोरंसंसारंश्चनसेवते ॥ सर्वकामसमायुक्तःप्रेत्यचाप्यऽश्रुतसुखम् २९ एवंखलुसमायुक्तोरमतेवि
गतज्वरः ॥ रूपवान्कीर्तिमांश्चैवधनवांश्चोपपद्यते ३० एतत्सर्वमाख्यातमन्नदानफलंमहत् ॥ मूलमेतनुधर्माणांप्रदानानांचभारत ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते
अनुशासनपर्वणिअनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेसंसारचक्रेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ वदीपद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥

अहिंसेति १ । २ । ३ श्रीन्द्रोषान्नकामक्रोधलोमानलोकेषुनिधायननुस्वात्मनि कामक्रोधौचाहोर्भ ४ । ५ । ६ सर्वेषांभूतानामात्मभूतस्याऽऽत्मदुःखेनेवपरदुःखेनाप्युत्तिजतःसर्वभूतान्यात्मत्वेन तत्त्वज्ञापयतोमार्गेदेवाःमुह्यन्ति सव्यापकोभूत्वामुच्यतइत्यर्थः अपदस्वगतवागतिहीनत्वान्मार्गसूचकपदरहितस्यपदैषिणःस्थानैषिणोबहिर्मुखाइत्यर्थः ७ । ८ । ९ यथेति हिंसितोहिनस्ति पालितःपालयतितस्मात्पालयेदेवनोहिंसयेदित्यर्थः १० । ११ ॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ततइति १ । २ । ३ मनसा

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अहिंसावैदिकं कर्म ध्यानमिन्द्रियसंयमः ॥ तपोऽथगुरुशुश्रूषाकिंश्रेयःपुरुषंप्रति १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ सर्वाण्येतानि धर्म्याणि पृथग्द्वाराणिसर्वशः ॥ शृणुसंकीर्त्यमानानिषड्वभरतर्षभ २ हंतनिःश्रेयसंजंतोरहंवक्ष्याम्यनुत्तमम् ॥ अहिंसापाश्रयधर्मयःसाधयतिवैनरः ३ श्रीन्द्रोषान्सर्वभूतेषुनिधायपुरुषःसदा ॥ कामक्रोधौचसंयम्यततःसिद्धिमवाप्नुते ४ अहिंसकानिभूतानिदंडेनविनिहतियः ॥ आत्मनःसुखमन्विच्छन्सप्रेत्यनसुखी भवेत् ५ आत्मोपमस्तुभूतेषुयोवैभवतिपुरुषः ॥ न्यस्तदंडोजितक्रोधःसप्रेत्यसुखमेवते ६ सर्वभूतात्मभूतस्यसर्वभूतानिपश्यतः ॥ देवाऽपिमार्गेमुह्यन्तिअपदस्यपदैषिणः ७ नतत्परस्यसंदध्यात्प्रति कूलंयदाऽऽत्मनः ॥ एषसंक्षेपतोधर्मःकामादन्यःप्रवर्तते ८ प्रत्याख्यानेचदानेचसुखदुःखेप्रियाप्रिये ॥ आत्मौपम्येनपुरुषःप्रमाणमभिगच्छति ९ यथापरःप्रक्रमतेपरेषुतथाऽपरेप्रक्रमतेपरस्मिन् ॥ तथैवतेऽस्तूपमाजीवलोकेयथाधर्मोनेपुणेनोपादिष्टः १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तांतसुरगुरुधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ दिवमाचक्रमेधीमान्पश्यतामेवस्तदा ११ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मसंसारचक्रसमाप्तौ त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाशरतलेपितामहम् ॥ पुनरेवमहा तेजाःपप्रच्छवदतांवरः १ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ ऋषयोब्राह्मणादेवाःप्रशंसन्तिमहामते ॥ अहिंसालक्षणधर्मवेदप्रामाण्यदर्शनात् २ कर्मणामनुजः कुर्वन्हिंसापार्थिवसत्तम ॥ वाचाचमनसाचैवकथंदुःखात्प्रमुच्यते ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ चतुर्विधेयंनिर्दिष्टाह्यहिंसाब्रह्मवादिभिः ॥ एकैकतोऽपिविभ्रष्टानभवत्यरिसूदन ४ यथासर्वश्चतुष्पाद्वैत्रिभिःपादैर्नतिष्ठति ॥ तथैवेयंमहीपालकारणैःप्रोच्यतेत्रिभिः ५ यथानागपदेऽन्यानिपदानिपदगामिनाम् ॥ सर्वाण्येवापि धीयंतेषदजातानिकौजरे ६ एवंलोकेष्वहिंसातुनिर्दिष्टाधर्मतःपुरा ॥ कर्मणालिप्यतेजंतुर्वाचाचमनसाऽपिच ७ पूर्वतुमनसात्यक्तातथावाचाऽथकर्मणा ॥ नभक्षयतियोमांसंत्रिविधंसविमुच्यते ८ त्रिकारणंतुनिर्दिष्टंश्रूयतेब्रह्मवादिभिः ॥ मनोवाचितथाऽऽस्वादेदोषाह्येषुप्रतिष्ठिताः ९ नभक्षयंत्यतोमांसंतपो युक्तामनीषिणः ॥ दोषास्तुभक्षणेराजन्मांसस्येहनिबोधमे १०

वचसाकर्मणामक्षणेनेतिचतुर्विधाहिंसा । तत्रैकेनत्यक्तासर्वात्मनात्यक्तानभवाति । नह्यभक्षयतोऽसंकल्पयतोऽन्यमांसंभोक्षयेदित्यवदतःअकुर्वतोवाहिंसाकेनचिदंशेनभवति ४ तत्रदृष्टांतमाह यथेति एकेनपादेनविनात्रिभिःपादैःपशुरिवेयमप्येकेनाशेनहीनाअंशत्रयेणनतिष्ठतित्यर्थः ५ यथेति नागपदेगजपदेऽश्वपदानाभिवसर्वेषांधर्माणांसमावेशोभवातिअहिंसायां । कौजरेपदेदृष्टेसति सर्वाणिपदानियथाऽपिधीयंतैरेवंहिंसायांसर्वेषांधर्मापिधीयंतैरे ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ पित्रिति यथास्त्रीपुंयोगेनांतरीयकंपुत्रजन्मैवंहिंसकस्यभूयिष्ठपापयोर्नौजन्मेत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । जीवितंहीति । यथास्वमांसार्पणाच्छिविरुध्वंगतःएवंपरमांसादनावधोगच्छती पुत्रमांसोपमंजानन्वादतेयोविचक्षणः ॥ मांसंमोहसमायुक्तःपुरुषःसोऽधमःस्मृतः ११ पितृमातृसमायेगेपुत्रत्वंजायतेयथा ॥ हिंसां कृत्वाऽवशम्पापोभूयिष्ठंजायतेतथा १२ रसंचप्रतिजिह्वायाज्ञानंप्रज्ञायतेयथा ॥ तथाशास्त्रेषुनियंतरागोह्यास्वादिताद्वेत् १३ संस्कृताऽसंस्कृताऽप्यकालवणाऽलवणास्तथा ॥ प्रजायते यथाभावास्तथाचित्तंनिरुध्यते १४ भेरीमृदंगशब्दांश्चतंत्रीशब्दांश्चपुष्कलान् ॥ निषेविष्यन्तिवैमंदांमांसभक्षाःकथंनराः १५ अचित्तितमानिर्दिष्टमसंकल्पितमेवच ॥ रसगृह्याऽभिभूतायेप्रशंसन्तिफलार्थिनः १६ प्रशंसाह्येवमांसस्यदोषकर्मफलान्विता ॥ जीवितंहिपरित्यज्यबहवःसाधवोजनाः १७ स्वमांसैःपरमांसानिपरिपालयदिवंगताः १८ एवमेषामहाराजचतुर्भिःकारणैर्वृता ॥ अहिंसातवनिर्दिष्टासर्वधर्मानुसंहिता १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणिआनुशासनो दानधर्मोमांसवर्जनकथनेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहिंसापरमोधर्मइत्युक्तंबहुशस्त्वया ॥ श्राद्धेषुचभवानाहपितृनामिषकांक्षिणः १ मांसैर्बहुविधैःप्रोक्तस्त्वयाश्राद्धविधिःपुरा ॥ अहत्वाचकुतोमांसमेवमेतद्विरुध्यते २ जातोऽनसंशयोधर्मोमांसस्यपरिवर्जने ॥ दोषोभक्षयतःकःस्यात्कश्चाभक्षयतोऽगुणः ३ हत्वाभक्षयतोवापिपरेणोपहतस्यवा ॥ हन्याद्वायःपरस्यार्थेक्रीत्वावाभक्षयेन्नरः ४ एतदिच्छामितत्त्वेनकथ्यमानंत्वयाऽनघ ॥ निश्चयेनचिकिर्षामिधर्ममेतंसनातनम् ५ कथमायुरवाप्नोतिकथंभवतिसत्ववान् ॥ कथमव्यंगतामेतिलक्षण्योजायतेकथम् ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ मांसस्याभक्षणाद्राजन्मोधर्मःकुरुनंदन ॥ तन्मेशृणुयथातत्त्वंयथाऽस्यविधिरुतमः ७ रूपमव्यंगतामायुर्बुद्धिसत्त्वंबलंस्मृतिम् ॥ प्राप्तुकामैर्नरैर्हिंसावर्जितवैमहात्मभिः ८ ऋषीणामत्रसंवादोबहुशःकुरुनंदन ॥ बभूवतेषांतुमर्तयतच्छृणुयुधिष्ठिर ९ योयजेताश्वमेधेनमासिमासियतव्रतः ॥ वर्जयेन्मधुमांसंचसममेतद्युधिष्ठिर १० सप्तर्षयोवालाखिल्यास्तथैवचमरीचिपाः ॥ अमांसभक्षणंराजन्प्रशंसन्तिमनीषिणः ११ नभक्षयतियोमांसंनचहन्यान्नघातयेत् ॥ तन्मित्रंसर्वभूतानामनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् १२ अष्टयःसर्वभूतानांविश्वास्यःसर्वजंतुषु ॥ साधूनांसंतोनित्यंभवेन्मांसंविर्वर्जयन् १३ स्वमांसंपरमांसेनयोवर्धयितुमिच्छति ॥ नारदःप्राहधर्मात्मानियतंसोऽवसीदति १४ ददातियजतेचापितपस्वीचभवत्यापि ॥ मधुमांसनिवृत्त्येतिप्राहचैवंबृहस्पतिः १५ मासिमास्यश्वमेधेनयोयजेतशतं समाः ॥ नखादतिचयोमांसंसममेतन्मतंमम १६ सदायजतिसत्रेणसदादानंप्रयच्छति ॥ सदातपस्वीभवतिमधुमांसविवर्जनात् १७ सर्वेवेदानतत्कुर्युःसर्वे यज्ञाश्चभारत ॥ योभक्षयित्वामांसानिपश्चादपिनिवर्तते १८

त्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ अहिंसेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । सर्वेइति नहिहृत्स्त्रोवेदस्तथातद्रोधितायज्ञाश्चपुरुषहिंसायांप्रवर्तयन्ति किंतुपारिसंख्याविधयानिवृत्तिमेवबोधयन्तीत्यर्थः १८

॥१२५॥

अ०

॥११॥

॥१२५॥

दुष्करं चरसज्जानेमांसस्य परिवर्जनम् ॥ चतुर्व्रतमिदं श्रेष्ठं सर्वप्राण्यभयप्रदम् १९ सर्वभूतेषु यो विद्वान् ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ दाता भवतिलोके स प्राणानां नात्र संशयः २० एवं वै परमं धर्मं प्रशंसन्ति मनीषिणः ॥ प्राणायथाऽऽत्मनोऽभीष्टा भूतानामपि वै तथा २१ आत्मौपम्येन मन्तव्यं बुद्धिमान् द्विः कृतात्मभिः ॥ मृत्युतो भयमस्तीति विदुषां भूतिमिच्छताम् २२ किंपुनर्हन्यमानानां तस्माज्जीवितार्थिनाम् ॥ अरोगाणामपापानां पापैर्मांसोपजीविभिः २३ तस्माद्विद्वि महाराजमांसस्य परिवर्जनम् ॥ धर्मस्यायतनं श्रेष्ठं स्वर्गस्य च सुखस्य च २४ अहिंसा परमोधर्मस्तथाऽहिंसा परंतपः ॥ अहिंसा परमं सत्यं यतो धर्मः प्रवर्तते २५ न हि मांसं तृणात्काष्ठादुपला द्वापि जायते ॥ हत्वा जंतुं ततो मांसं तस्मादोषस्तु भक्षणे २६ स्वाहा स्वधाऽमृतभुजो देवाः सत्यार्जवप्रियाः ॥ क्रव्यादानुराक्षसान्विद्धि जिह्वा नृत्तपरायणान् २७ कांतारेष्वथ घोरेषु दुर्गेषु गहनेषु च ॥ रात्रा वहनि संध्यासु च त्वरेषु सभासु च २८ उद्यतेषु च शस्त्रेषु मृगव्यालहतेषु च ॥ अमांसभक्षणे राजन्भयमन्यैर्न गच्छति २९ शरण्यः सर्वभूतानां विश्वास्यः सर्वजंतुषु ॥ अनुद्वेगकरो लोके न चाप्युद्विजते सदा ३० यदि चेत्खादको न स्यान्न तदा घातको भवेत् ॥ घातकः खादकार्थाय तद्घातयति वै नरः ३१ अभक्ष्यमेतदिति वैदिति हिंसानिवर्तते ॥ खादकार्थं मतो हिंसा मृगादीनां प्रवर्तते ३२ यस्माद्भूतसति चैवायुर्हिंसकानां महाद्युते ॥ तस्माद्विर्वर्जयेन्मांसं यदृच्छेद्भूतिमात्मनः ३३ त्रातारं नाधिगच्छंति रौद्राः प्राणि विहिंसकाः ॥ उद्वेजनीया भूतानां यथा व्यालमृगास्तथा ३४ लोभाद्वा बुद्धिमोहाद्वा बलवीर्यार्थमेव च ॥ संसर्गादथ पापानामधर्मरुचितानृणाम् ३५ स्वमांसं परमांसिनो वर्धयितुमिच्छति ॥ उद्विग्नवासो वसति यत्र यत्राभिजायते ३६ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं स्वस्त्ययनं महत् ॥ मांसस्याभक्षणं प्राहुर्नियताः परमर्षयः ३७ इदं तु खलु कौतयेयं श्रुतमासीत् पुरा मया ॥ मार्कंडेयस्य वदतो ये दोषा मांसभक्षणे ३८ यो हि खादति मांसानि प्राणिनां जीवितैषिणाम् ॥ हतानां वा मृतानां वा यथा हंता तथैव सः ३९ धनेन कयिको हंति खादकश्चोपभोगतः ॥ घातको वधबंधाभ्यामित्येष त्रिविधो वधः ४० अखादन्नमुदंश्च भावदोषेण मानवः ॥ योऽनुमोदति हन्यंतं सोऽपि दोषेणालिप्यते ४१ अष्टपुण्यः सर्वभूतानामायुष्मात्त्रिरुजः सदा ॥ भवत्यभक्ष्यन्मांसं दयावान् प्राणिनामिह ४२ हिरण्यदानैर्गोदानैर्भूमिदानैश्च सर्वशः ॥ मांसस्याभक्षणे धर्मो विशिष्ट इति नः श्रुतिः ४३ अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् ॥ भक्षयन्निरयं याति नरो नास्त्यत्र संशयः ४४ प्रोक्षिताभ्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्यया ॥ अल्पदोषमिह ज्ञेयं विपरीते तु लिप्यते ४५ खादकस्य कृते जंतून् यो हन्यात् पुरुषाधमः ॥ महादोषतरस्तत्र घातको न तु खादकः ४६ इज्यायज्ञश्रुतिरुतैर्यो मांसं गैरुधोऽधमः ॥ हन्याजं तून्मांसं गृधुः सैव नरकभाङ्गरः ४७

हन्यंतं हन्यमानं ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ इज्या देवपूजा यज्ञोऽन्धमेधादिस्त्वदर्थं श्रुतिकृतैर्मार्गैरुपायैरुधोऽधमोऽपि विषदमजानन्मांसं गृधुः केवलं यज्ञव्याजेन मांसं भोक्तुकामः ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ श्रीहिमयः पशुपुरोडाशादिरूपः सप्तदशक्रांतमेवाभमेध्याः पशवश्चतुष्क्रातस्मादाहुः पुरोडाशसंलोक्यमिति ब्राह्मणात्

भक्षयित्वाऽपि यो मांसं पश्चादपि निवर्तते ॥ तस्यापि सुमहान् धर्मो यः पापाद्विनिवर्तते ४८ आहर्ता चानुमंता च विशस्ता क्रयविक्रयी ॥ संस्कर्ता चोपभोक्ता च खादकाः सर्व एव ते ४९ इदमन्यतु वक्ष्यामि प्रमाणं विधिनिर्मितम् ॥ पुराणमृषिभिर्गुह्यं वेदेषु परिनिष्ठितम् ५० प्रवृत्तिलक्षणो धर्मः प्रजार्थिभिरुदाहृतः ॥ यथोक्तं राजशाहूलनतु तन्मोक्षकाक्षिणाम् ५१ हविर्यत्संस्कृतं मंत्रैः प्रोक्षिताभ्युक्षितं शुचि ॥ वेदोक्तेन प्रमाणेन पितृणां प्रक्रियासु च ५२ अतोऽन्यथा वृथामांसं भक्षयन्मनुरब्रवीत् ॥ अस्वर्ग्यमयशस्यं च रक्षोवद्भरतर्षभ ५३ विधिहीनं नरः पूर्वमांसं राजन्न भक्षयेत् ॥ अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् ५४ यदृच्छेत्पुरुषोऽत्यंतमात्मानं निरुपद्रवम् ॥ सर्वजयेत मांसानि प्राणिनामिह सर्वशः ५५ श्रूयते हि पुरा कल्पे नृणां श्रीहिमयः पशुः ॥ येनायजंत यज्वानः पुण्यलोकपरायणाः ५६ ऋषिभिः संशयं पृष्ठो वसुधेदिपतिः पुरा ॥ अभक्ष्यमपि मांसं यः प्राह भक्ष्यमिति प्रभो ५७ आकाशादवनिं प्राप्तस्ततः स पृथिवीपतिः ॥ एतदेव पुनश्चोक्ता विवेश धरणीतलम् ५८ प्रजानां हितकामेन त्वगस्त्येन महात्मना ॥ आरण्याः सर्वदेवत्याः प्रोक्षितास्तपसा मृगाः ५९ क्रियाद्येवं न हीयंते पितृदेवतसंश्रिताः ॥ प्रीयंते पितरश्चैव न्यायतो मांसतर्पिताः ६० इदं तु शृणुराजेंद्र कीर्त्यमानं मयाऽनघ ॥ अभक्षणे सर्वसुखं मांसस्य मनुजाधिप ६१ यस्तु वर्षशतं पूर्णं तपस्तप्येत्सुदारुणम् ॥ यश्चैव वर्जयेन्मांसं संसममेतन्मतं मम ६२ कौमुदे तु विशेषेण शुकपक्षेन राधिप ॥ वर्जयेन्मधुमांसानि धर्मो ह्यत्र विधीयते ६३ चतुरो वा षिकान्मांसान्यो मांसं परिवर्जयेत् ॥ चत्वारि भद्राण्या प्रोत्ति कीर्तिमायुर्यशो बलम् ६४ अथवा मांसमेकं वै सर्वमांसान्यभक्षयन् ॥ अतीत्य सर्वदुःखानि सुखं जीवेन्निरामयः ६५ वर्जयंति हि मांसानि मांसशः पक्षशोऽपि वा ॥ तेषां हिंसानिवृत्तानां ब्रह्मलोको विधीयते ६६ मांसं तु कौमुदं पक्षवर्जितं पार्थ राजभिः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थैर्विदितार्थपरावरैः ६७ नाभागेनांबरीषेण गयेन च महात्मना ॥ आयुनाथानरण्येन दिलीप रघुपूरुभिः ६८ कार्तवीर्या निरुद्धाभ्यां नहुषेण ययातिना ॥ नृगेण विष्वगश्चेन तथैव शशविंदुना ६९ युवनाश्वेन च तथा शिविनौ शीनरेण च ॥ मुचकुंदेन मांधात्रा हरिश्चंद्रेण वा विभो ७० सत्यं वदत माऽसत्यं सत्यं धर्मः सनातनः ॥ हरिश्चंद्रश्चरति वैदिवि सत्येन चंद्रवत् ७१ श्येनचित्रेण राजेंद्र सोमकेन वृकेण च ॥ रैवतेरंति देवेन वसुना सृजयेन च ७२ एवैश्वान्यैश्च राजेंद्ररूपेण भरतेन च ॥ दुष्यंते न करूपेण रामालर्केनैस्तथा ॥ विरूपाश्वेन निमिना जनकेन च धीमता ७३ ऐलेन पृथुना चैव वीरसेनेन चैव ह ॥ इक्ष्वाकुणा शंभुना च श्वेतेन सगरेण च ७४

५५ । ५७ अभक्ष्यमपि मांसं भक्ष्यमित्याहातः पपातेत्यर्थः ५८ आरण्याः प्रोक्षिता इति पर्वमिह तानारण्यान्नुसृजंतीति श्रुतेरारण्यैर्यज्ञं कृत्वाः पितृणां वधो न कृत इत्यर्थः ५९ । ६० । ६१ ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४

अजेनधुंधुनाचैवतथैवचसुबाहुना ॥ हर्यश्वेनचराजेंद्रक्षुपेणभरतेनच ७५ एतैश्चान्यैश्चराजेंद्रपुरासांसनभक्षितम् ॥ शारदंकौमुदमासंततस्तेस्वर्गमाप्नुवन्
७६ ब्रह्मलोकेचतिष्ठन्तिज्वलमानाःश्रियाऽन्विताः ॥ उपास्यमानागंधर्वैःस्त्रीसहस्रसमन्विताः ७७ तदेतदुत्तमं धर्ममहिंसाधर्मलक्षणम् ॥ येचरन्तिमहात्मानो
नाकपृष्ठेवसंतिते ७८ मधुमांसंचयेनित्यं वर्जयन्तीहधार्मिकाः ॥ जन्मप्रभृतिमद्यंचसर्वेतेमुनेयःस्मृताः ७९ इमं धर्ममसादयन्श्चरेच्छ्रावणीतवा ॥ अपिचेत्सुदु
राचारो न जातु निरयं व्रजेत् ८० पठेद्वायुइदं राजचतुष्टयं द्वाप्यभीक्षणशः ॥ अमांसभक्षणविधिपवित्रमृषिपूजितम् ८१ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वकामैर्महीयते ॥
विशिष्टां ज्ञातिषु चलभतेनात्र संशयः ८२ आपन्नश्चापदो मुच्येद्ब्रह्मो मुच्येत बंधनात् ॥ मुच्येतथाऽऽतुरो रोगाहुः खान्मुच्येत दुःखितः ८३ तिर्यग्योर्निर्नगच्छे
तरूपवांश्च भवेन्नरः ॥ ऋद्धिमान् वै कुरुश्रेष्ठ प्राप्नुयाच्च महद्यशः ८४ एतत्ते कथितं राजन्मांसस्य परिवर्जने ॥ प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च विधानमृषिनिर्मितम् ८५
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे मांसभक्षणनिषेधे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे वै मानवा
लोके नृशंसामांसगृह्णिनः ॥ विसृज्य विविधान् भक्ष्यान्महारक्षोगणा इव १ अपूपान्विविधाकारान् शाकानि विविधानि च ॥ खांडवान्नसर्वागान्नतथेच्छंति यथाऽऽ
मिषम् २ तत्र मे शुद्धिरत्रैव विषये परिमुह्यते ॥ न मन्येरसतः किंचिन्मांसतोऽस्तीति किंचन ३ तदिच्छामि गुणान् श्रोतुं मांसस्याभक्षणे प्रभो ॥ भक्षणे चैव ये दोषा
स्तांश्चैव पुरुषर्षभ ४ सर्वतत्त्वेन धर्मज्ञयथावादिह धर्मतः ॥ किंचाभक्ष्यमभक्ष्यं वा सर्वमेतद्ददस्व मे ५ यथैतद्यादृशं चैव गुणायै चास्य वर्जने ॥ दोषाभक्ष्यतोयेऽपि
तन्मे ब्रूहि पितामह ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथावदसि भारत ॥ न मांसात्परमं किंचिद्द्रव्यं सतो विद्यते भुवि ७ क्षतक्षीणाभितप्तानां ग्राम्यधर्मरता
त्मनाम् ॥ अध्वना कर्षितानां च न मांसाद्विद्यते परम् ८ सद्यो वर्धयति प्राणान् पुष्टिमग्न्यां दधाति च ॥ न भक्ष्योऽभ्यधिकः कश्चिन्मांसादस्ति परंतप ९ विवाजं
ते तु बहवो गुणाः कौरव नन्दन ॥ ये भवंति मनुष्याणां तान्मे निगदतः शृणु १० स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ॥ नास्ति क्षुद्रतरस्तस्मात्सन्तु शंसतरो नरः
११ न हि प्राणात्प्रियतरं लोके किंचन विद्यते ॥ तस्माद्दयानरः कुर्याद्यथाऽऽत्मनितथापरे १२ शुक्राच्च तात संभूतिर्मांसस्येह न संशयः ॥ भक्षणे तु महान् दो
षो निवृत्त्या पुण्यमुच्यते १३ विधिनावेददृष्टेन तदुक्ते ह न दुष्यति ॥ यज्ञार्थे पशवः सृष्टा इत्यपि श्रूयते श्रुतिः १४ अतोऽन्यथा प्रवृत्तानां राक्षसो विधि
रुच्यते ॥ क्षत्रियाणां तु यो दृष्टो विधिस्तमपि मे शृणु १५

इमेहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

आरण्या इति यजमानेन उत्सृष्टानामप्यारण्यानां राज्ञा मृगयायां बधो न्याय्य एव । उत्सृष्टपशोर्जोवने तत्तद्देवतायास्तृप्त्ययोगात् । अतएव कर्पिजलानालभेतेत्यत्राधिकानामालंभे दोषप्रसंगाच्च
तयेनैव शास्त्रार्थस्यानुष्ठितत्वाद्बहुवचस्य त्रित्वे पर्यवसानमुक्तम् । अन्यथा कर्पिजलानामारण्यत्वेन पर्याग्निकरणात् उत्सृष्टानां बधस्याप्रसक्तेराधिकानामालंभे दोषो न प्रसज्येत । तथाच यदि ज्यधि
कानुमृजेत्तर्हितद्वे उत्सृष्टः पापं यदि त्रीनेव तर्ह्यधिकवधे हंतुः पापमिति सिद्धे तदिदमुक्तम् । 'आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षिता मृगाः ॥ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते' इति सर्वश इति उत्प
न्नमात्रस्य ग्रहणम् १६ किंच हन्यमानात्पशोः स्ववधस्यापि संभवात् प्राणपणेनेयं क्रियमाणामृगयानदोषायेत्याह नात्मानमिति १७ हन्यते भूतमनेन भूतं च न हंति १८ एवं प्रवृत्तिमागमुक्ताव

वर्षिणोपाजितं मांसं यथा भुंजन्न दुष्यति ॥ आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षिता मृगाः १६ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते ॥ नात्मानमपरित्यज्य मृगया
नाम विद्यते १७ समतामुपसंगम्य भूतं हन्यति हंति वा ॥ अतो राजर्षयः सर्वे मृगयायां ति भारत १८ न हिलिप्यन्ति पापेन न चैतत्पातकं विदुः ॥ न ह्यतः सदृशं किंचि
दिह लोके परत्र च १९ यत्सर्वं ब्रह्मभूतेषु दया कौरव नन्दन ॥ न भयं विद्यते जातु नरस्येह दयावतः २० दयावतामिमे लोकाः परे चापि तपस्विनाम् ॥ अहिंसा लक्ष
णो धर्म इति धर्मविदो विदुः २१ यदा हि सात्मकं कर्म तत्कुर्यादात्मवान्नरः ॥ पितृदेवतयज्ञेषु प्रोक्षितं ह विरुच्यते २२ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति दयापरः ॥ अभयं
तस्य भूतानि ददतीत्यनुशुश्रुम २३ क्षतं च स्खलितं चैव पतितं कृष्टमाहतम् ॥ सर्वभूतानिरक्षंति समेषु विषमेषु च २४ नैनं व्यालमृगाग्रंतिनपि शाचानराक्षसाः ॥
मुच्यते भयकालेषु मोक्षयेद्यो भये परान् २५ प्राणदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ न ह्यात्मनः प्रियतरं किंचिदस्तीह निश्चितम् २६ अनिष्टं सर्वभूतानां मरणं
नाम भारत ॥ मृत्युकाले हि भूतानां सद्योजायति वेपथुः २७ जातिजन्मजरादुःखैर्नित्यं संसारसागरे ॥ जंतवः परिवर्तन्ते मरणादुद्विजाति च २८ गर्भवासे
पुपच्यन्ते क्षाराम्लकटुकैरसैः ॥ मूत्रस्वेदपुरीषाणां परुषैर्भृशदारुणैः २९ जाताश्च याप्यवशास्तत्र छिद्यमानाः पुनः पुनः ॥ याच्यमानाश्च दृश्यन्ते विवशा
मांसगृह्णिनः ३० कुंभीपाके च पच्यन्ते तांतां यो निमुपागताः ॥ आक्रम्य मार्गमाणाश्च भ्राम्यन्ते वै पुनः पुनः ३१ नात्मनोऽस्ति प्रियतरः पृथिवीमनुमृत्यह ॥
तस्मात्प्राणिषु सर्वेषु दयावानात्मवान् भवेत् ३२ सर्वमांसानि यो राजन्यावज्जीवं न भक्षयेत् ॥ स्वर्गे स विपुलं स्थानं प्राप्नुयात्त्रात्र संशयः ३३ ये भक्षयन्ति मांसा
नि भूतानां जीवितैषिणाम् ॥ भक्षयन्ते तेऽपि भूतैस्तैरिति मे नास्ति संशयः ३४ मांसं भक्षयते यस्माद्भक्षयिष्येत मप्यहम् ॥ एतन्मांसस्य मांसत्वमनुबुद्धय
स्वभारत ३५ घातको वध्यते नित्यं तथा वध्यति भक्षिता ॥ आक्रोष्टा कुध्यते राजस्तथा द्वेष्यत्वमाप्नुते ३६

स्तुतत्त्वमाह नहीति न हि अगस्त्यवद्युगपत्सर्वेषां पशूनामालंभप्रोक्षणादिकमिदानीं तनेन कर्तुं शक्यमतोऽप्रोक्षितानां वधे दोष एव । नापि प्राणपणत्वेन मृगयाया अदोषत्वं । तस्कराणामपि तथापि
दोषत्वप्रसंगादिति हि शब्देन सूचितं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ जातिर्गर्भजन्म २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३
३४ मांसः पूर्वजन्मनि भक्षितवानतएव तस्य मांसमहं भक्षयिष्यामीति व्यवहारान्मांसपदनिरुक्तिः ३५ । ३६

येनयेनशरीरेणयद्यत्कर्मकरोतिथः ॥ तेनतेनशरीरेणतत्फलमुपाश्रुते ३७ अहिंसापरमोधर्मस्तथाऽहिंसापरोदमः ॥ अहिंसापरमंदानमहिंसापरमंतपः ३८
अहिंसापरमोयज्ञस्तथाऽहिंसापरंफलम् ॥ अहिंसापरममित्रमहिंसापरमसुखम् ३९ सर्वयज्ञेषुवादानंसर्वतीर्थेषुवाऽऽश्रुतम् ॥ सर्वदानफलंवाऽपिनैतत्तुल्य
महिंसया ४० अहिंसस्यतपोऽक्षय्यमहिंसोयजतेसदा ॥ अहिंसःसर्वभूतानांयथामातायथापिता ४१ एतत्फलमहिंसायाभूयश्चकुरुपुंगव ॥ नहिशक्यागु
णावक्तुमपि वर्षशतैरपि ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मेअहिंसाफलकथनेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॐ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अकामाश्चसकामाश्चयेहताःस्ममहामृधे ॥ कांतिप्रतिपन्नास्तेतन्मेब्रूहिपितामह २ दुःखंप्राणपरित्यागःपुरुषाणामहामृधे ॥ जानासि
त्वंमहाप्राज्ञप्राणत्यागंसुदुष्करम् २ समृद्धौवाऽसमृद्धौवाऽशुभेवायदिवाशुभे ॥ कारणंतत्रमेब्रूहेसर्वज्ञोह्यसिमेमतः ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ समृद्धौवाऽसमृद्धौवा
शुभेवायदिवाऽशुभे ॥ संसारेऽस्मिन्समायाताःप्राणिनःपृथिवीपते ४ निरतायेनभावेनतत्रमेषृणुकारणम् ॥ सम्यक्क्रायमनुप्रशस्त्वयोक्तस्तुयुधिष्ठिर ५ अत्रते
वर्तयिष्यामिपुरावृत्तमिदंनृप ॥ द्वैपायनस्यसंवादंकीटस्यचयुधिष्ठिर ६ ब्रह्मभूतश्चरन्विप्रःकृष्णद्वैपायनःपुरा ॥ ददर्शकीटंघातंशीघ्रंशकटवर्त्मनि ७
गतिज्ञःसर्वभूतानांभाषाज्ञश्चशरीरिणाम् ॥ सर्वज्ञःसतदादृष्ट्वाकीटंवचनमब्रवीत् ८ ॥ व्यास उवाच ॥ कीटसंज्ञस्तद्रूपोऽसित्वरितश्चैवलक्ष्यसे ॥ कथावसित
दाचक्षुकुतस्तेभयमागतम् ९ ॥ कीट उवाच ॥ शकटस्यास्यमहतोघोषंश्रुत्वाभयंमम ॥ आगतंमहामुद्वेगंस्वनपुषहिदारुणः १० श्रूयतेनचमांहन्यादितिह्य
स्मादपक्रमे ॥ श्वसतांचशृणोम्येनंगोपुत्राणांप्रतोद्यताम् ११ वहतांसुमहाभारंसन्निकर्षेस्वनंप्रभो ॥ नृणांचसंवाहयतांश्रूयतेविविधःस्वनः १२ श्रोतुमस्माद्वि
धेनैषनशक्यःकीटयोनिना ॥ तस्मादतिक्रमाम्येषभयादस्मात्सुदारुणात् १३ दुःखंहिमृत्पुभूतानांजीवितंचसुदुर्लभम् ॥ अतोभीतःपलायामिगच्छे
यंनासुखंसुखात् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तःसतुतंप्राहकुतःकीटसुखंतव ॥ मरणंतेसुखंमन्येतिर्यग्योनौतुवर्तसे १५ शब्दंस्पर्शरसगंधभोगां
श्चोच्चावचान्वहन् ॥ नाभिजानासिकीटंश्रेयोमरणमेवते १६ ॥ कीट उवाच ॥ सर्वत्रनिरतोजीवइतश्चापिसुखंमम ॥ चिंतयामिमहाप्राज्ञतस्मादिच्छा
मिजीवितुम् १७ इहापिविषयःसर्वोयथादेहंप्रवर्तितः ॥ मानुषाःस्थैर्यजाश्चैवपृथग्भोगाविशेषतः १८ अहमासंमनुष्येवैशूद्रोबहुधनःप्रभो ॥ अब्रह्मण्यो
नृशंसश्चकदर्योवृद्धिजीवनः १९ वाक्तीक्ष्णोऽनिकृतिप्रज्ञोद्वेष्टाविश्वस्यसर्वशः ॥ मिथ्याकृतोऽपिविविधिनापरस्वहरणे रतः २०

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ इति मानुषाणांस्थैर्यजानांलावराणांचविशेषतोभोगाःसंति जंगमानांतुसाधारण्येनैवसर्वविषयजंसुखंदुःखंवाऽस्तीत्यर्थः १८।१९।२०

पर्यंशितःभृत्यादीन्परित्यज्याशनंकृतवानस्मीत्यर्थः ११।१२।१३।१४ ननुभूषकः अनैश्वर्यमिच्छन् १५।१६।१७।१८।१९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॐ ॥ शुभेनयेननमुह्यसेतन्ममैवकर्म १।२।३ तिर्यगादित्यत्रवर्णलोपार्थः सिद्धादित्यर्थः धर्मोऽपिमनुष्येषुमूढेषुकामार्थः

भृत्यातिथिजनश्चापिगृहेपर्यंशितोमया ॥ मात्सर्यात्स्वादुकामेननृशंसेनबुभुक्षता २१ देवार्थं पितृयज्ञार्थमन्नंश्रद्धाहृतंमया ॥ नदत्तमर्थकामेनदेयमन्नंपुराकिल
२२ गुप्तंशरणमाश्रित्यभयेषुशरणागताः ॥ अकस्मात्तेमयात्यक्तानत्राताअभयैषिणः २२ घनंधान्यंप्रियान्दारान्यानंवासस्तथाश्रुतम् ॥ श्रियंदृष्ट्वा मनुष्याणा
मसूयामिनिरर्थकम् २४ ईर्ष्युःपरसुखंदृष्ट्वाअन्यस्यनबुभूषकः ॥ त्रिवर्गहंताचान्येषामात्मकामानुवर्तकः २५ नृशंसगुणभूयिष्ठंपुराकर्मकृतंमया ॥ स्मृत्वा
तदनुत्पयेऽहं हित्वाप्रियमिवात्मजम् २६ शुभानांनाभिजानामिकृतानांकर्मणांफलम् ॥ माताचपूजितावृद्धाब्राह्मणश्चार्चितोमया २७ सकृज्जातिगुणोपेतःसंग
त्यागृहमागतः ॥ अतिथिःपूजितोब्रह्मस्तेनमानाजहात्स्मृतिः २८ कर्मणापुनरेवाहंसुखमागामिलक्ष्ये ॥ तच्छ्रोतुमहमिच्छामित्वतःश्रेयस्तपोधन २९
इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मेकीटोपाख्यानेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ व्यास उवाच ॥ शुभेनकर्मणायद्वैतिर्यग्योनौ
नमुह्यसे ॥ ममैवकीटतत्कर्मयेनत्वंनप्रमुह्यसे १ अहंत्वांदर्शनादेवतारयामितपोबलात् ॥ तपोबलाद्विबलवद्वलमन्यन्नविद्यते २ जानामिपापैःस्वरुतैर्गतंत्वांकी
टकीटताम् ॥ अवाप्स्यसिपुनर्धर्मंधर्मतुयदिमन्यसे ३ कर्मभूमिकृतं देवाभुंजतेतिर्यगाश्वये ॥ धर्मोऽपिहिमनुष्येषुकामार्थश्चतथागुणाः ४ वाग्बुद्धिपाणिपादै
श्चव्यपेतस्यविपश्चितः ॥ किंहास्यतिमनुष्यस्यमंदस्यापिहिजीवतः ५ जीवन्हिकुरुतेपूजांविप्राग्र्यःशशिसूर्ययोः ॥ ब्रुवन्नपिकथांपुण्यांतत्रकीटत्वमेष्यसि ६
गुणभूतानिभूतानितत्रत्वमुपभोक्ष्यसे ॥ तत्रतेऽहंविनेष्यामिब्रह्मत्वंयत्रैष्यसि ७ सतथेतिप्रतिश्रुत्यकीटोवर्त्मन्यतिष्ठत ॥ शकटोव्रजंश्वसुमहानागतश्चयदृच्छ
या ८ चक्राक्रमेणभिन्नश्चकीटःप्राणान्मुमोचह ॥ संभूतःक्षत्रियकुलेप्रसादादमितौजसः ९ तमृषिंद्रष्टुमगमत्सर्वांस्वन्यासुयोनिषु ॥ श्वाविद्धोधावराहाणांतथैवमृग
पक्षिणाम् १० श्वपाकश्चद्रवैश्यानांक्षत्रियाणांचयोनिषु ॥ सकीटएवमाभाष्यऋषिणासत्यवादिना ॥ प्रतिस्मृत्याथजग्राहपादौमूर्ध्नि कृतांजलिः ११
॥ कीटक उवाच ॥ ॥ इदंतदतुलंस्थानमीप्सितंदशभिर्गुणैः ॥ यदहंप्राप्यकीटत्वमागतोराजपुत्रताम् १२ वहंतिमामतिबलाकुंजराहेममालिनः ॥ स्यंद
नेषुचकांबोजायुक्ताःपरमवाजिनः १३ उष्ट्राश्चतरयुक्तानियानानिचवहंतिमाम् ॥ सर्वांधवःसहामात्यश्चाश्रामिपिशितौदनम् १४

काम्यएवास्तिनतुनिष्कामः एवंगुणाधिकामार्थएव ४ वागिद्विकर्मणिषष्ठी वागादिहीनबुधमबुधंवाजीवितंनरंकिंहास्यति किंत्यक्षयतिनकिमपि । सर्वैःपुरुषार्थैरयंत्यक्तइत्यर्थः ९ जीवन्
हीति हेकीटयत्रविप्राग्र्यस्तत्रत्वमेष्यसि ६ गुणेति तत्रविपत्वेत्वंभूतानिभोक्ष्यसेतत्रयोनौतेतुभ्यमहंब्रह्मविनेष्यामिब्रह्मविद्यांदास्यामि यत्रवात्वमेष्यसिवांछसितत्रत्वानिष्यामीतियोजना ७
८।९।१० सहति यत्रयत्रगंतुंमनसाहच्छित्तवान्प्रवृत्तप्रवृत्तःक्षिमेवदर्शेत्यर्थः ११।१२।१३।१४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ गोब्राह्मणकृतेप्राणान्द्विस्वाब्राह्मण्यमवाप्स्यसीतियोजना २२ । २३ । २४ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावादीये अष्टादशाधिकश

गृहेषुस्वनिवासेषुसुखेषुशयनेषुच ॥ वराहंभुमहाभागस्वपामिचसुपूजितः १५ सर्वेष्वपररात्रेषुसूतमागधवंदिनः ॥ स्तुवंतिमांयथादेवामहेंद्रांप्रियवादिनः १६ प्र
सादात्सत्यसंधस्यभवतोऽमिततजसः ॥ यदहंकीटतांप्राप्यसंप्राप्तोराजपुत्रतां १७ नमस्तेऽस्तुमहाप्राज्ञकिंकरोमिप्रशाधिमां ॥ त्वत्तपोबलनिदिष्टमिदं ह्याधिगतं
मया १८ ॥ व्यासउवाच ॥ अर्चितोऽहंत्वयाराजनवाग्भिरद्यदृच्छया ॥ अद्यतेकीटतांप्राप्यस्मृतिर्जाताजुगुप्सिता १९ नतुनाशोऽस्तिपापस्ययस्त्वयोपाचि
तःपुरा ॥ शूद्रेणार्थप्रधानेनचशंसेनाततायिना २० ममतदर्शनं प्राप्तं तच्च वै सुकृतं त्वया ॥ तिर्यग्योनौस्मजातेनममचाभ्यर्चनातथा २१ इतस्त्वंराजपुत्रत्वा
द्ब्राह्मण्यं समवाप्स्यसि ॥ गोब्राह्मणकृतेप्राणान्दुत्वाऽऽत्मानं रणाजिरे २२ राजपुत्रसुखं प्राप्य कर्तुं श्वेवासदक्षिणान् ॥ अथमोदिष्यसेस्वर्गं ब्रह्मभूतोऽव्ययः सुखी २३
तिर्यग्योन्याः शूद्रतामभ्युपैति शूद्रो वै श्यंक्षत्रियत्वं च वै श्यः ॥ वृत्तश्चाधीक्षत्रियो ब्राह्मणत्वं स्वर्गं पुण्यं ब्राह्मणः साधुवृत्तः २४ ॥ इ० अनु० आनु० दानधर्मे कीटोपा
ख्याने अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ भीष्मउवाच ॥ क्षत्रधर्ममनुप्राप्तः स्मरन्नेव च वीर्यवान् ॥ त्यक्त्वा स कीटतां राजंश्च चारविपुलंतपः १ तस्य धर्मा
र्थविदुषो दृष्टातद्विपुलंतपः ॥ आजगाम द्विजश्रेष्ठः कृष्णद्वैपायनस्तदा २ ॥ व्यासउवाच ॥ क्षात्रं देवव्रतं कीटभूतानां परिपालनं ॥ क्षात्रं देवव्रतं ध्यायंस्ततो विप्र
त्वमेष्यसि ३ पाहिसर्वाः प्रजाः सम्यक् शुभाशुभविदात्मवान् ॥ शुभैः संविभजन्कामैरशुभानां च पावनैः ४ आत्मवान्भवसुप्रीतः स्वधर्माचरणेरतः ॥ क्षात्रं तिनुंसमु
त्सृज्यततो विप्रत्वमेष्यसि ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ सोऽप्यरण्यमनुप्राप्य पुनरेव युधिष्ठिर ॥ महर्षेर्वचनं श्रुत्वा प्रजाधर्मेण पाल्य च ६ अचिरेणैव कालेन कीटः पार्थिवसत
म ॥ प्रजापालनधर्मेण प्रेत्य विप्रत्वमागतः ७ ततस्तं ब्राह्मणं दृष्ट्वा पुनरेव महायशः ॥ आजगाम महाप्रज्ञः कृष्णद्वैपायनस्तदा ८ ॥ व्यासउवाच ॥ भो भो ब्रह्म
र्षभश्रीमन्माव्यथिष्ठाः कथंचन ॥ शुभकृच्छुभयोनीषु पापकृत्पापयोनिषु ९ उपपद्यति धर्मज्ञयथा पापफलोपगम् ॥ तस्मान्मृत्युभयात्कीटमाव्यथिष्ठाः कथंच
न १० धर्मलोपभयं ते स्यात्तस्माद्धर्मचरोत्तमम् ॥ ॥ कीटउवाच ॥ ॥ सुखात्सुखतरं प्राप्ते भगवंस्त्वत्कृते ह्यहम् ११ धर्ममूलांश्रियं प्राप्य पाप्मानं हृद्दहाम्यहम् ॥
॥ भीष्मउवाच ॥ भगवद्वचनात्कीटो ब्राह्मण्यं प्राप्य दुर्लभम् १२ अकरोत्पृथिवीराजं न्यज्ञयूपशतं किताम् ॥ ततः स लोकाय मगमद्ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तमः १३ अवाप
च पदं कीटः पार्थिव ब्रह्मसनातनम् ॥ स्वकर्मफलनिर्वृत्तं व्यासस्य वचनात्तदा १४ तेऽपि यस्मात्प्रभावेण हताः क्षत्रियपुंगवाः ॥ संप्राप्तास्ते गतिं पुण्यां तस्मान्माशोच
पुत्रक १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे कीटोपाख्याने एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्तमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ अत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इतिअनु० नी० मा० एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥

विद्यातपोभ्यामिति १ । २ मैत्रेयमपि अज्ञातचरितं चरति मित्यर्थः स्वैर्यति धर्माय प्रेरयति स्वैरिणी मुनिश्रेणी तस्याः कुले गृहे ३ १ ४ अस्मयतं विस्मयं प्राप्तवान् ५ कुतश्च ते प्रमोद इति
संबंधः ६ एतदात्मनस्तपोभाग्यं तव महाभाग्यं ते स्वां पृच्छामि । आश्चर्यदर्शनं विना विस्मयोनभवतीति भावः ७ पृथगिति पृथगात्मा उपाधिपरिच्छिन्नो जीवः सुखात्मा अनुपाधिकं ब्रह्म पंचम्य
र्थेषु ततः पृथगाचरतस्तव जीवन्मुक्तस्य मुक्तो भयात् मनोऽपेक्षयाऽहमात्मानमल्पांतरं मन्ये । अतस्त्वं मद्राग्यं दृष्ट्वा विस्मितोसि अतोऽहं त्वतोल्पांतरोऽस्मीत्यस्मान्मनुमिनोमीत्यर्थः । अन्वया
त् मित्रवश्यत्वात् विशिष्टमपीतिरेभ्यः ८ अतिच्छेदोऽस्त्यंतं तं रं मशक्नेन समुद्रशोषणमिव । अतिच्छेद इति पाठः पितृवार्थः । अतिवादस्तस्यैवार्थस्य कथं न लोकाभ्यां विस्मयो भवेत् ९

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ विद्यातपोभ्यां दानाच्च किमेतेषां विशिष्यते ॥ पृच्छामित्वां सतः श्रिष्टतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति
हासं पुरातनम् ॥ मैत्रेयस्य च संवादं कृष्णद्वैपायनस्य च २ कृष्णद्वैपायनो राज्ञज्ञातचरितं चरन् ॥ वाराणस्यामुपातिष्ठन् मैत्रेयं स्वैरिणीकुले ३ तमुपास्थित
मासीनं ज्ञात्वा समुनिसत्तमम् ॥ अर्चित्वा भोजयामास मैत्रेयोऽशनमुत्तमम् ४ तदन्नमुत्तमं भुक्त्वा गुणवत्सार्वकामिकम् ॥ प्रतिष्ठमानोऽस्मयतः प्रीतः कृष्णो महा
मनाः ५ तमुत्स्मयंतं संप्रेक्ष्य मैत्रेयः कृष्णमब्रवीत् ॥ कारणं ब्रूहि धर्मात्मन् व्यस्मयिष्ठाः कुतश्च ते ६ तपस्विनो घृतिमतः प्रमोदः समुपागतः ॥ एतत्पृच्छामिते
विद्वन्नभिवाद्य प्रणम्य च ॥ आत्मनश्च तपोभाग्यं महाभाग्यं तवेह च ७ पृथगाचरतस्तात्पृथगात्सुखात्मनोः ॥ अल्पांतरमहं मन्ये विशिष्टमपि चान्वयात् ८
॥ व्यासउवाच ॥ अतिच्छेदातिवादाभ्यां स्मयोऽयं समुपागतः ॥ असत्यं वेदवचनं कस्माद्देदोऽनृतं वेदे ९ ग्रीण्येव तु पदान्याहुः पुरुषस्योत्तमं व्रतम् ॥ नहुह्ये
च्चैव दद्याच्च सत्यं चैव परं वेदे १० इति वेदोक्तमृषिभिः पुरस्तात्परिकल्पितम् ॥ इदानीं चैव नः कृत्यं पुरस्ताच्च परिश्रुतम् ११ अल्पोऽपि तादृशो दायो भवत्युत्तम
हाफलः ॥ दृषिताय च ते दत्तं हृदयेनानसूयता १२ तृषितस्तृषिताय त्वंदत्तं दर्शनं मम ॥ अजैषीमह तो लोकान् महायज्ञैरिव प्रभो १३ ततो दानपवित्रेण प्रीतोऽ
स्मितपसैव च ॥ पुण्यस्यैव हिते सत्वं पुण्यस्यैव च दर्शनम् १४ पुण्यस्यैवाभिगच्छंस्ते मन्ये कर्मविधानजम् ॥ अधिकं मार्जनात्तात तथा चैवानुलेपनात् १५ शुभं सर्वप
वित्रेभ्यो दानमेव परं द्विज ॥ नोचेत्सर्वपवित्रेभ्यो दानमेव परं भवेत् १६ यानीमान्युत्तमानीह वेदोक्तानि प्रशंससि ॥ तेषां श्रेष्ठतरं दानमिति मेनात्र संशयः १७ दानक
द्विः कृतः पंथायेन यांति मनीषिणः ॥ ते हि प्राणस्य दातारस्तेषु धर्मः प्रतिष्ठितः १८ यथा वेदाः स्वधीताश्च यथा चैद्वियसंयमः ॥ सर्वत्यागो यथा चेह तथा दानमनुत्तमम् १९

इदं स्थानं कृतशतं विना न प्राप्यत इति वेदवचनमसत्यं जलमात्रदानेन तव तत्प्राप्तिदर्शनात् देशकालपात्रश्रद्धाविशेषादल्पमपि महत्तमं जलमौक्तिकन्यायेन प्राप्तोतीति दर्शनात् कस्माद्देदोऽनृतं
वेदोक्तं ९ पदानि पदनीयानि एतदेव व्रतमुत्तमं १० नः अस्माभिरपि कृत्यमवश्यं कर्तव्यम् ११ दायो दानं १२ त्वं मह तो लोकान् जैषीरित्येतन्मम दर्शनं प्रत्यक्षं तेनाहं विस्मितोऽस्मी
ति भावः एतदर्शनमिति पाठोऽप्युक्तः १३ प्रभो तपो दानानि पुण्यत्रये दृष्टांता इत्याह पुण्यस्यैवेति १४ मार्जनात्तीर्थस्नानात् अनुलेपनाद्देवतसमापनात् १५ १६ । १७ । १८ । १९

१० । ११ । १२ । १३ त्रिविधानीत्यस्याप्युपायव्याचष्टे नवृत्तमिति तस्य ब्रह्मनिष्ठस्य ज्ञादीनि पुण्यं द्रोहादीनि पापं ततो न्यत्र पुण्यं न च पापकमिति स्वकर्मनिवृत्तं पुण्यपापं च न मन्यत इत्यर्थः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 २४ । २५ । २६ त्वं तु पुण्यस्यैवाधिकारीत्याह रमस्वेति २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

त्वं हि तात महाबुद्धे सुखमेष्यसि शोभनम् ॥ सुखात्सुखतरप्राप्तिमाप्नुते मतिमान्नरः २० तन्नः प्रत्यक्षमेवेदमुपलभ्यमसंशयम् ॥ श्रीमंतः प्राप्नुवंत्यर्थान्दानं
 यज्ञं तथा सुखम् २१ सुखादेव परं दुःखं दुःखादप्यपरं सुखम् ॥ दृश्यते हि महाप्राज्ञानियतं वै स्वभावतः २२ त्रिविधानीह वृत्तानि नरस्य दुर्मनीषिणः ॥
 पुण्यमन्यत्पापमन्यन्नपुण्यं न च पापकम् २३ न वृत्तं मन्यते तस्य मन्यते न च पातकम् ॥ तथा स्वकर्मनिवृत्तं न पुण्यं न च पापकम् २४ यज्ञदानतपःशीला
 नरा वै पुण्यकर्मिणः ॥ येऽभिदुह्यन्ति भूतानि ते वै पापकृतो जनाः २५ द्रव्याण्याददते चैव दुःखं यांति पतन्ति च ॥ ततोऽन्यत्कर्म यत्किंचिन्नपुण्यं न च पात
 कम् २६ रमस्वैधस्वमोदस्व देहि चैव यजस्व च ॥ नत्वामभिभविष्यति वैद्यान च तपस्विनः २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनु
 शासनिके पर्वणि दानधर्मे मैत्रेयभिक्षायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच मैत्रेयः
 कर्मपूजकः ॥ अत्यंतश्रीमतिकुले जातः प्राज्ञो बहुश्रुतः १ ॥ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ॥ असंशयं महाप्राज्ञ यथैवात्थतथैव तत् ॥ अनुज्ञातश्च भवता किं
 चिद्भूयामहं विभो २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ यद्यदिच्छसि मैत्रेय यावद्यावद्यथा तथा ॥ ब्रूहि तत्त्वं महाप्राज्ञ शुश्रूषे वचनं तव ३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥
 निर्दोषं निर्मलं चैवं वचनं दानसंहितम् ॥ विद्यातपोभ्यां हि भवान्भावितात्मानं संशयः ४ भवतो भावितात्मत्वाद्वा भोऽयं सुमहान्मम ॥ भूयो बुद्ध्यानुपश्या
 मिसुसमृद्धतपा इव ५ अपिनो दर्शनादेव भवतो भ्युदयो भवेत् ॥ मन्ये भवत्प्रसादोऽयं तद्विकर्म स्वभावतः ६ तपःश्रुतं च यो निश्चाप्येतद्ब्राह्मण्यकारणम् ॥
 त्रिभिर्गुणैः समुदितस्ततो भवति वै द्विजः ७ अस्मिंस्तत्ते च तृप्यन्ते पितरो दैवतानि च ॥ न हि श्रुतवतां किंचिदधिकं ब्राह्मणादते ८ अंधं स्यात्तम एवेदं न प्रज्ञायेत किं
 चन ॥ चातुर्वर्ण्यं न वर्तेत धर्मा धर्मावृत्तानृते ९ यथा हि सुलभे क्षेत्रे फलं विंदति मानवः ॥ एवं दत्त्वा श्रुतवति फलं दाता समश्रुते १० ब्राह्मणश्चेन्न विंदेत श्रुतवृत्तोपसं
 हितः ॥ प्रतिग्रहीता दानस्य मोघं स्याद्द्विनां धनम् ११ अदन्नविद्वान्हं त्यन्नमद्यमानं च हंतितम् ॥ तंचान्नं पातियश्चान्नं संहंता हन्यतेऽबुधः १२

एवमिति १ । २ । ३ पात्रगुणादानस्य महाफलत्वं मन्त्रय आह निर्दोषमिति द्वाभ्याम् ४ । ५ भवतो दर्शनाद्भोऽस्माकमभ्युदयो भवेदित्योजना ६ श्रुतशास्त्रज्ञानम् ७ ब्राह्मणादते
 इदं भंधं तम एव स्याद्यतो वर्णधर्मादिकं तेन विमानप्रज्ञायेत तिसंबंधः ८ । ९ । १० । ११ अदन्निति तमदंतं सोऽबुधः अदतोऽन्नस्य च तादृशस्य हंता स्वयमपि हन्यते दोषेणेत्यर्थः
 तच्चान्नं पातियश्चान्नमिति पाठे तच्चान्नमद्यमानं सततं तत्तारं हंतीति पूर्वोक्तान्वयः यच्चान्नं स च तस्य हंता मूर्खस्तद्भाहताभ्यामयमबुधो दाता हन्यत इत्यर्थः १२

प्रभुरिति 'यतिश्च ब्रह्मचारी वपका ब्रह्मस्वामिना भूयो' इति स्मृतेर्विद्वान्प्रमदंस्तस्य प्रभुर्भवति ईश्वरत्वाच्चेन्न भूतः स न पुनर्जनपतिदात्रेऽनेकगुणितं प्रयच्छतीत्यर्थः स च दानुराजायते प्रजारूपेण गृह
 स्थश्चेत्तत्र यस्यान्नं तस्य संततिरिति सूक्ष्मोक्तिक्रमोऽस्ति तेन गृहस्थः परपाकं नाश्रीयदिति गम्यते ११ यदेवेति प्रतिग्रहीत्रभावेऽन्नस्य वृद्धिर्न स्यात् वृद्धभावे दानुर्दानेन प्रवृत्तिर्न स्यादिति दानुप्रतिग्र

प्रभुर्ह्यन्नमदन्विद्वान्पुनर्जनयतीश्वरः ॥ स चान्राजायते तस्मात्सूक्ष्म एष व्यतिक्रमः १३ यदेव ददतः पुण्यं तदेव प्रतिगृह्यतः ॥ न ह्येकचक्रं वर्तेत इत्येवमृषयो विदुः
 १४ यत्र वै ब्राह्मणाः संति श्रुतवृत्तोपसंहिताः ॥ तत्र दानफलं पुण्यमिह चा मुत्र चाश्रुते १५ ये योनिशुद्धाः सततं तपस्यभिरताभृशम् ॥ दानाध्ययनसंपन्नास्ते वै पूज्य
 तमाः सदा १६ तैर्हि सद्भिः कृतः पन्थास्ते न यातो न मुह्यते ॥ ते हि स्वर्गस्य नेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः १७ ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे मैत्रे
 यभिक्षायां एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान्मैत्रेयं प्रत्यभाषत ॥ दिष्ट्यैवं त्वं विजानासि दिष्ट्या ते बुद्धिरीदृशी १
 लोको ह्यार्यगुणानेव भूयिष्ठं तु प्रशंसति ॥ रूपमानवयोमानश्रीमानाश्चाप्यसंशयम् २ दिष्ट्यानाभिभवंति त्वां दैवस्तेऽयमनुग्रहः ॥ यत्ते भृशतरं दानाद्वर्तयिष्यामि त
 च्छृणु ३ यानीहागमशास्त्राणि याश्च काश्चित्प्रवृत्तयः ॥ तानि वेदं पुरस्कृत्य प्रवृत्तानि यथाक्रमं ४ अहं दानं प्रशंसामि भवानपि तपःश्रुते ॥ तपःपवित्रं वेदस्य तपःस्व
 र्गस्य साधनम् ५ तपसामहदा प्रोतिविद्यया चेति नः श्रुतं ॥ तपसैव चापनुदेद्यच्चान्यदपि दुष्कृतम् ६ यद्यद्वि किंचित्संधाय पुरुषस्तप्यते तपः ॥ सर्वमेतदवाप्नोति
 विद्यया चेति नः श्रुतम् ७ दुरन्वयं दुष्प्रधर्षं दुरापं दुरतिक्रमम् ॥ सर्ववै तपसाऽभ्येतितपो हि बलवत्तरम् ८ सुरापोऽसंमतादायी भूणहा गुरुतल्पगः ॥ तपसा तरते सर्व
 मेन सश्च प्रमुच्यते ९ सर्वविद्यस्तु च क्षुप्मानपियादृशतादृशम् ॥ तपस्विनं तथैवाहुस्ताभ्यां कार्यं सदानम् १० सर्वपूज्याः श्रुतधनास्तथैव च तपस्विनः ॥ दानप्र
 दाः सुखं प्रेत्य प्राप्नुवंतीह च श्रियम् ११ इमं च ब्रह्मलोकं च लोकं च बलवत्तरम् ॥ अन्नदानैः सुकृतिनः प्रतिपद्यन्ति लौकिकाः १२ पूजिताः पूजयन्त्येते मानिता मानयन्ति च ॥
 सदा तायत्र यत्रैति सर्वतः संप्रणूयते १३ अकर्ता चैव कर्ता च लभते यस्य यादृशम् ॥ यदि चोर्ध्वं यद्यधो वा स्वान् लोकानभियास्यति १४ प्राप्स्यसि त्वन्नपानानियानि वा
 छसिकानि चित् ॥ मेधाव्यसिकुले जातः श्रुतवाननृशंसवान् १५ कौमारचारी व्रतवान्मैत्रेय निरतो भव ॥ एतद्ब्रह्मण प्रथमं प्रशस्तं गृहमेधिनां १६ यो भर्ता वासिता
 तुष्टो भर्तुस्तुष्टा च वासिता ॥ यस्मिन्नेवं कुले सर्वं कल्याणं तत्र वर्तते १७ अद्भिर्गात्रान्मलमिव तमोऽग्निप्रभया यथा ॥ दानेन तपसा चैव सर्वपापमपोहति १८

हीतारौ चक्रवर्णकृतं त्रं वहत इत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ एवमिति १ आर्यगुणान्प्रमुखांश्च
 २ वर्तयिष्यामि कथयिष्यामि ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ असंमतादायी यथा च परप्रतिग्रहमभिमन्यते स्तेनो भवतीति स्मृतेः स्तेनः ९ यः सर्वविस्त्रक्षुष्मान् यादृशतादृशमपि तपस्विनं तथैव च क्षुप्मं
 तमेवाहुः ताभ्यां सर्वविद्वत्तपस्विभ्यां १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कौमारचारी प्रथमवयाः १६ वासिता स्वस्त्री १७ । १८

स्वस्तिप्राप्तुहिमैत्रेयगृहान्साधुव्रजाम्यहम् ॥ एतन्मनसिकर्तव्यंश्रेयएवंभविष्यति १९ तंप्रणम्याथमैत्रेयःकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ स्वस्तिप्राप्तुभगवानित्यु
वाचकृतांजलिः २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास० दानधर्ममैत्रेयभिक्षायांद्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
सत्स्त्रीणांसमुदाचारंसर्वधर्मविदांवर ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहंत्वत्तस्तन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सर्वज्ञांसर्वतत्त्वज्ञांदिवलोकैर्मनस्विनीम् ॥ कैकयीसुमनाना
मशांडिलीपर्यपृच्छत २ केनवृत्तेनकल्याणिसमाचारेणकेनच ॥ विधूयसर्वपापानिदेवलोकंत्वमागता ३ हुताशनशिखेवकवंज्वलमानास्वतेजसा ॥ सुताताराधि
पस्येवप्रभयादिवमागता ४ अरजांसिचवस्त्राणिधारयंतंगितकृमा ॥ विमानस्थाशुभाभासिसहस्रगुणमोजसा ५ नत्वमल्पेनतपसादानेननियमेनवा ॥ इमंलोक
मनुप्राप्तात्वंहितत्वंदस्वमे ६ इतिपृष्टासुमनयामधुरंचारुहासिनी ॥ शांडिलीनिभृतंवाक्यंसुमनामिदमब्रवीत् ७ नाहंकाषायवसनानापिवल्कलधारिणी ॥ न
चमुंडाचजटिलाभूत्वादेवत्वमागता ८ अहितानिचवाक्यानि सर्वाणिपरुषाणिच ॥ अप्रमत्ताचभर्तारंकदाचिन्नाहमब्रुवम् ९ देवतानांपितॄणांचब्राह्मणानांच
पूजने ॥ अप्रमत्तासदायुक्ताश्वश्रूश्वशुर्वर्तिनी १० पैशून्येनप्रवर्तामिनममैतन्मनोगतम् ॥ अद्वारिनचतिष्ठामिचिरंनकथयामिच ११ असद्वाहसितंकिंचि
दहितंवाऽपिकर्मणा ॥ रहस्यमरहस्यंवानप्रवर्तामिसर्वथा १२ कार्यार्थेनिर्गतंचापिभर्तारंगृहमागतम् ॥ आसनेनोपसंयोज्यपूजयामिसमाहिता १३ यदन्नं
भिजानातियद्गोर्ज्यंनानिन्दति ॥ भक्ष्यंवायदिवालेह्यंतस्सर्वेवर्जयाम्यहम् १४ कुटुंबार्थेसमानीतंयत्किंचित्कार्यमेवतु ॥ प्रातरुत्थायतत्सर्वकारयामिकरोमि
च १५ प्रवासंयदिमेयातिभर्तार्येणकेनचित् ॥ मंगलैर्बहुभिर्युक्ताभवामिनियतातदा १६ अंजनंरोचनांचैवस्नानंमाल्यानुलेपनम् ॥ प्रसाधनंचनिष्क्रान्तेनाभि
नंदामिभर्तारि १७ नोत्थापयामिभर्तारंसुखसुप्तमहंसदा ॥ आंतरेष्वपिकार्येषुतेनतुष्यतिमेमनः १८ नायासयामिभर्तारंकुटुंबार्थेऽपिसर्वदा ॥ गुप्तगुह्यासदा
चास्मिसुसंमृष्टनिवेशना १९ इमंधर्मपथंनारिपालयंतीसमाहिता ॥ अरुंधतीवनारीणांस्वर्गलोकेमहीयते २० ॥ भीष्मउवाच ॥ एतदाख्यायसादे
वीसुमनायैतपस्विनी ॥ पतिधर्ममहाभागाजगामादर्शनंतदा २१ यश्चेदंपांडवाख्यानं पठेत्पर्वणिपर्वणि ॥ सदेवलोकंसंप्राप्यनंदनेससुखीवसेत् २२ ॥ इति
श्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास० दानधर्मेशांडिलीसुमनासंवादेत्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ मंगलैर्नियतेतिभंगलसूत्रमात्रंधारयामिनतुनांमूलादीनीत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्वारविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

साम्राजि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ हरिणःपांडुरवर्णः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ साम्प्रिचापिप्रदानेचज्यायःकिंभवतोमतम् ॥ प्रब्रूहिभरतश्रेष्ठयदत्रव्यतिरिच्यते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ साम्प्रसाद्यतेकश्चिदानेनचत
थापरः ॥ पुरुषप्रकृतिंज्ञात्वातयोरेकतरंभजेत् २ गुणांस्तुशृणुमेराजन्सांस्वस्यभरतर्षभ ॥ दारुणान्यपिभूतानिसांत्वेनाराधयेद्यथा ३ अत्राप्युदाहरंतीममि
तिहासंपुरातनम् ॥ गृहीत्वारक्षसामुक्तोद्विजातिःकाननेयथा ४ कश्चिद्वाग्बुद्धिसंपन्नोब्राह्मणोविजनेवने ॥ गृहीतःकच्छूमापन्नोरक्षसामक्षयिष्यता ५ सबाद्धि
श्रुतिसंपन्नस्तंदृष्ट्वाऽतीवभीषणम् ॥ सामैवास्मिन्प्रयुयुजेनमुमोहनविव्यथे ६ रक्षस्तुवाचंसंपूज्यप्रश्रंपप्रच्छतंद्विजम् ॥ मोक्षयसेब्रूहिमेप्रश्रंकेनास्मिहरिणः
कृशः ७ मुहूर्तमथसंचित्यब्राह्मणस्तस्यरक्षसः ॥ आभिर्गाथाभिरव्यग्रःप्रश्रंप्रतिजगादह ८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ विदेशस्थोविलोकस्थोविनातूनंसुहृज्जनैः ॥
विषयानतुलान्भुंक्षेतेनासिहरिणःकृशः ९ नूनंमित्राणितेरक्षःसाधूपचरितान्यपि ॥ स्वदोषादपरज्यंतेतेनासिहरिणःकृशः १० धनैश्चर्याधिकाःस्तब्धास्त्वद्दु
णैःपरमावराः ॥ अवजानंतिनूनंत्वांतेनासिहरिणःकृशः ११ गुणवान्विगुणानन्यान्नूनंपश्यसिसत्कृतान् ॥ प्राज्ञोऽप्राज्ञान्विनीतात्मातेनासिहरिणःकृशः १२
अवृत्त्याक्लिश्यमानोऽपिवृत्त्युपायान्विगर्हयन् ॥ माहात्म्याद्व्यथसेनून्तेनासिहरिणःकृशः १३ संपीड्यात्मानमार्यत्वात्त्वयाकश्चिदुपस्कृतः ॥ जितंत्वामन्यते
साधोतेनासिहरिणःकृशः १४ क्लिश्यमानान्विमार्गेषुकामक्रोधावृतात्मनः ॥ मन्येत्वंध्यायसिजनांस्तेनासिहरिणःकृशः १५ प्रज्ञासंभावितोनूनमप्रज्ञैरुपसंहितः ॥
हीयमानोऽसिदुर्दृष्टैस्तेनासिहरिणःकृशः १६ नूनंमित्रमुखःशत्रुःकश्चिदार्थवदाचरन् ॥ वंचयित्वागतस्त्वांवैतेनासिहरिणःकृशः १७ प्रकाशार्थगतिनूनंरहस्यकुशलः
कृती ॥ तज्ज्ञैर्नपूज्यसेनूनंतेनासिहरिणःकृशः १८ असत्स्वपिनिविष्टेषुब्रुवतोमुक्तसंशयम् ॥ गुणास्तेनविराजंतेतेनासिहरिणःकृशः १९ धनबुद्धिश्रुतैर्हीनःकेव
लंतेजसाऽन्वितः ॥ महत्प्रार्थयसेनूनंतेनासिहरिणःकृशः २० तपःप्रणिहितात्मानंमन्येत्वारण्यकाक्षिणम् ॥ बांधवानाभिनंदंतितेनासिहरिणःकृशः २१ इष्टभार्य
स्यतेनूनंप्रातिवेश्योमहाधनः ॥ युवासुललितःकामीतेनासिहरिणःकृशः २२ नूनमर्थवतामध्येतववाक्यमनुत्तमम् ॥ नभातिकालेऽभिहितंतेनासिहरिणःकृशः
२३ दृढपूर्वश्रुतंमुखंकुपितंहृदयप्रियम् ॥ अनुनेतुंनशक्नोषितेनासिहरिणःकृशः २४ नूनमासंजयित्वात्वाकृत्येकस्मिंश्चिदीप्सिते ॥ कश्चिदर्थयतेनित्यंतेनासि
हरिणःकृशः २५ नूनंत्वासुगुणैर्युक्तंपूजयानंसुहृद्भुवम् ॥ ममार्थइतिजानीतेतेनासिहरिणःकृशः २६ अंतर्गतमभिप्रायंनूनंनेच्छसिलज्जया ॥ विवेक्तुंप्राप्तिशैथि
ल्यात्तेनासिहरिणःकृशः २७ नानाबुद्धिरुचोलोकेमनुष्यान्नूनमिच्छसि ॥ ग्रहीतुंस्वगुणैःसर्वास्तेनासिहरिणःकृशः २८ आवेद्धान्भीरुरल्पाथैर्विद्याविक्रमदानजम्
यशःप्रार्थयसेनूनंतेनासिहरिणःकृशः २९ चिराभिलषितंकिंचित्फलमप्राप्तमेवते ॥ कृतमन्यैरपहतंतेनासिहरिणःकृशः ३० २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अनात्मविषयिणीवितापांडुत्वकृशत्वहेतुः दानामात्रेणैवजीवनोप्रायहस्यध्यायतात्पर्य ३९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमात्र
दीपेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ जन्मेति १ । २ । ३ । ४ यमेन प्राप्तमिति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ दशानां पशूनां सूनावधोपत्रसापशृगजातिर्दशसूना चक्रं चक्रवान्

नूनमात्मकृतं दोषमपश्यन्किंचिदात्मनः ॥ अकारणेऽभिज्ञतोऽसितेनासिहरिणः कृशः ३१ साधूनगृहस्थान्दृष्ट्वा च तथा साधून्वनेचरान् ॥ मुक्तांश्चावसथेसर्का
स्तेनासिहरिणः कृशः ३२ सुहृदांदुःखमार्तानां न प्रमोक्ष्यसिहानिजम् ॥ अलमर्थगुणैर्हीनं तेनासिहरिणः कृशः ३३ धर्म्यमर्थ्यचकाम्यंचकालेचाभिहितंवचः ॥
न प्रतीयंतितेनूनं तेनासिहरिणः कृशः ३४ दत्तानकुशलैरर्थान्मनीषीसंजिजीविषुः ॥ प्राप्यवर्तयसेनूनं तेनासिहरिणः कृशः ३५ पापान्प्रवर्धतोदृष्ट्वा कल्याणानव
सीदतः ॥ ध्रुवगर्हयसे नित्यं तेनासिहरिणः कृशः ३६ परस्परविरुद्धानां प्रियं नूनं चिकीर्षसि ॥ सुहृदामुपरोधेन तेनासिहरिणः कृशः ३७ श्रोत्रियांश्च विकर्मस्था
न्प्राज्ञांश्चाप्यजितेन्द्रियान् ॥ मन्येऽनुध्यायसि जनांस्तेनासिहरिणः कृशः ३८ एवं संपूजितं रक्षोविप्रं तं प्रत्यपूजयस्व ॥ सखाऽयमकरोच्चैनं संयोज्यार्थैर्मुमुक्षुः ३९
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनोदानधर्मे हरिणकृशकारव्याने चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
जन्ममानुष्यकं प्राप्य कर्मक्षेत्रं सुदुर्लभम् ॥ श्रेयोर्थिनादरिद्रेण किं कर्तव्यं पितामह १ दानानामुत्तमं यच्च देयं यच्च यथायथा ॥ मान्यान्पूज्यांश्च गंगेयं सहस्रं वक्तुम
र्हसि २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं पृष्टो न रेंद्रेण पांडवेन यशस्विना ॥ धर्माणां परमं गुह्यं भीष्मः प्रोवाच पार्थिवम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् धर्म
गुह्यानि भारत ॥ यथा हि भगवान् व्यासः पुरा कथितवान् मयि ४ देवगुह्याभिदं राजन्यमेनास्ति कर्मणा ॥ नियमस्थेन युक्तेन तपसो महतः फलम् ५ येन यः प्रीयते दे
वः प्रीयते पिरस्तथा ॥ ऋषयः प्रमथाः श्रीश्चित्रगुप्तो दिशां गजाः ६ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः ॥ महादानफलं चैव सर्वयज्ञफलं तथा ७ यश्चैतदेवं
जानीयाज्ज्ञात्वा वाकुरुतेऽनघ ॥ ॥ सदोषोऽदोषवांश्चेह तैर्गुणैः सह युज्यते ८ दशसूनासमं चक्रं दशचक्रसमो ध्वजः ॥ दशध्वजसमावेश्या दशवेश्या समो नृपः
९ अर्धेनैतानि सर्वाणि नृपतिः कथ्यतेऽधिकः ॥ त्रिवर्गसहितं शास्त्रं पवित्रं पुण्यलक्षणम् १० धर्मव्याकरणं पुण्यं रहस्यं श्रवणं महत् ॥ श्रोतव्यं धर्मसंयुक्तं विहितं त्रि
दशैः स्वयम् ११ पितॄणां यत्र गुह्यानि प्रोच्यंते श्राद्धकर्मणि ॥ देवतानां च सर्वेषां रहस्यं कथ्यतेऽखिलम् १२ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः ॥ महायज्ञ
फलं चैव सर्वदानफलं तथा १३ येषां तिसृषां चैवोपातिष्ठति ॥ श्रुत्वा च फलमाचष्टे स्वयं नारायणः प्रभुः १४

तैलिकः ध्वजः सुरापायी नृपः क्षत्रो राजा ९ अधिको नृपतिस्त्वेतानि सर्वाण्यर्धेन तुल्यं नृकथ्यते । एतच्च तारतम्यं प्रतिग्रहार्थमुच्यते । एवं दुष्प्रतिग्रहपराङ्मुखेन त्रिवर्गशास्त्रं धर्मार्थकामशास्त्रा
णि ज्ञेयानि १० तत्राप्यर्थकामयोः प्रसिद्धत्वाद् धर्मशास्त्राण्येव श्रोतव्यानीत्याह धर्मत्यादिना ११ । १२ । १३ पठति शास्त्रं उपतिष्ठति सम्यक् स्फुरत्या चष्टे त्रयः स स्वयं नारायण एवेति ज्ञातव्यः १४

एवं स्तुत्वा शास्त्रमारमते गवां फलमिति शास्त्रसंक्षेपः १५ श्रोतार इति द्वाभ्यां श्रद्धाप्रशंसा १६ । १७ । १८ सनराक्षसहर्षी प्राप्ताः प्रष्टुमिति शेषः १९ ॥ २० । २१ पूज्यसंपूज्य २२ । २३ । २४

गवां फलं तीर्थफलं यज्ञानां चैव यः फलम् ॥ एतत्फलमवाप्नोति यो नरोऽतिथिपूजकः १५ श्रोतारः श्रद्धधानाश्च येषां शुद्धं च मानसम् ॥ तेषां व्यक्तं जिता लोकाः
श्रद्धधानेन साधुना १६ मुच्यते किल्बिषाश्चैव न स पापेन लिप्यते ॥ धर्मचलभते नित्यं प्रेत्य लोकगतो नरः १७ कस्यचित्स्वयंकालस्य देवदूतो यदृच्छया ॥ स्थि
तो ह्यंतर्हितो भूत्वा पर्यभाषत वासवम् १८ यैतौ कामगुणोपेता त्रिभिर्षां वरौ ॥ एतौ वाऽहं तयोः प्राप्तः सनराक्षसि पितृदेवतान् १९ कस्माद्विमैथुनं श्राद्धे दा
तुर्भोक्तुश्च वर्जितम् ॥ किमर्थं च त्रयः पिंडाः प्रविभक्ताः पृथक् पृथक् २० प्रथमः कस्य दातव्यो मध्यमः कस्य गच्छति ॥ उत्तरश्च स्मृतः कस्य एतदिच्छामिवेदितुम् २१
श्रद्धधानेन दूतेन भाषितं धर्मसंहितम् ॥ पूर्वस्थास्त्रिदशाः सर्वे पितरः पूज्यत्वे चरम् २२ ॥ पितर ऊचुः ॥ स्वागतं तेऽस्तु भद्रं ते श्रूयतां विचरोत्तम ॥ गूढार्थः परमः
प्रश्नो भवता समुदीरितः २३ श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च पुरुषो यः स्त्रियं व्रजेत् ॥ पितरस्तस्य तं मांसं तस्मिन् रेतसि शेरते २४ प्रविभागं तु पिंडानां प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥
पिंडो ह्यधस्तादृच्छंस्तु अपाविश्य भावयेत् २५ पिंडं तु मध्यमं तत्र पक्षीत्वेका सः श्रुते ॥ पिंडस्तृतीयो यस्तेषां दद्याज्जातवेदसि २६ एष श्राद्धविधिः प्रो
क्तो यथा धर्मो न लुप्यते ॥ पितरस्तस्य तुष्यंति प्रहृष्टमनसः सदा २७ प्रजाविवर्धते चास्य अक्षयं चोपातिष्ठति ॥ देवदूत उवाच ॥ आनुपूर्व्येण पिंडानां प्रविभागः
पृथक् पृथक् २८ पितॄणां त्रिषु सर्वेषां निरुक्तं कथितं त्वया ॥ एकः समुद्रतः पिंडो ह्यधस्तात्कस्य गच्छति २९ कंवा प्रीणयते देवं कथं तारयते पितॄन् ॥ मध्यमं तु त
दापत्नीभुंक्तेऽनुज्ञातमेव हि ३० किमर्थं पितरस्तस्य कव्यमेव च भुंजते ॥ अत्र यस्त्वं तिमः पिंडो गच्छते जातवेदसम् ३१ भवते का गतिस्तस्य कंवासमनुमच्छति ॥
एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पिंडेषु त्रिषु यागतिः ३२ फलं वृत्तिं च मार्गं च यश्चैनं प्रतिपद्यते ॥ पितर ऊचुः ॥ सुमहानेष प्रश्नो वैयस्वया समुदीरितः ३३ रहस्यमद्भुतं चा
पि पृष्टाः स्मरगने चर ॥ एतदेव प्रशंसंति देवाश्च मुनयस्तथा ३४ तेप्येवं नाभिजानंति पितृकार्यं विनिश्चयम् ॥ वर्जयित्वा महात्मानं चिरजीविनमुत्तमम् ३५
(पितृभक्तस्तु यो विप्रो वरलब्धो महायज्ञाः ॥ त्रयाणामपि पिंडानां श्रुत्वा भगवतो गतिम् ३६ देवदूतेन यः पृष्टः श्राद्धस्य विधिं निश्चयः ॥) गतिं त्रयाणां पिंडानां शृणु
ष्वावहितो मम ३७ अपो गच्छति यो ह्यत्र शशिनं ह्येष प्रीणयेत् ॥ शशी प्रीणयते देवानां पितॄंश्चैव महामते ३८ भुंक्ते तु पत्नीयं चैषामनुज्ञाता तु मध्यमम् ॥ पुत्रकामाय
पुत्रं तु प्रयच्छंति पितामहाः ३९ हव्यवाहेतुयः पिंडो दीयते तन्निबोधमे ॥ पितरस्तेन तृप्यंति प्रीताः कामान् दिशंति च ४० एतत्ते कथितं सर्वं त्रिषु पिंडेषु यागतिः ॥
ऋत्विग्यो यजमानस्य पितृत्वमनुगच्छति ४१

चिरजीविनं मार्कण्डेय ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० यतः ऋत्विक् श्राद्धभोकाय जमानस्य पितृत्वं गच्छति तस्मादभ्यात्मतां गतः सः स्त्रियं न गच्छेत्पारदार्यदोषतुल्यं ह्येतदित्यर्थः ४१

एतच्चवरणमारभ्यवृष्ट्यमित्याशयेनाह कृचिनेति ४१ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ वटकषायेणवटजटाकषायेण प्रियंगुःराजसर्वपः

तस्मिन्नहनिमन्यंतेपरिहार्यहिमैथुनम् ॥ शुचिनातुसदाश्राद्धंभोक्तव्यंखेचरोत्तम ४२ येमयाकथितादाषास्तेतथास्युर्नचान्यथा ॥ तस्मात्स्नातःशुचिःक्षांतः
श्राद्धंभुंजीतवैद्विजः ४३ प्रजाविवर्धतेचास्ययश्चैवंसंप्रयच्छति ॥ ततोविद्युत्प्रभोनामऋषिराहमहातपाः ४४ आदित्यतेजसातस्यतुल्यंरूपंप्रकाशते ॥ सचधर्म
रहस्यानिश्रुत्वाशक्रमथाब्रवीत् ४५ तिर्यग्योनिगतान्सत्त्वान्मर्त्याहिसंतिमोहिताः ॥ कीटान्पिपीलिकान्सर्पान्मेषान्समृगपक्षिणः ४६ किल्बिषंसुबहुप्राप्ताः
किंस्विदेषांप्रतिक्रिया ॥ ततोदेवगणाःसर्वेऋषयश्चतपोधनाः ४७ पितरश्चमहाभागाःपूजयंतिस्मृतंमुनिम् ॥ शक्रउवाच ॥ कुरुक्षेत्रंगयांगंगांप्रभासंपुष्कराणि
च ४८ एतानिमनसाध्यात्वावगाहेततोजलम् ॥ तथामुच्यतिपापेनराहुणाचंद्रमायथा ४९ त्र्यहंस्नातःसभवतिनिराहारश्चवर्तते ॥ स्पृशतेयोगवांपृष्ठंवाल
धिंचनमस्यति ५० ततोविद्युत्प्रभोवाक्यमभ्यभाषतवासवम् ॥ अयंसूक्ष्मतरोधर्मस्तंनिबोधशतक्रतो ५१ घृष्टोवटकषायेणअनुलिप्तःप्रियंगुणा ॥ क्षीरेण
षष्टिकान्भुक्त्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ५२ श्रूयतांचापरंगुहंरहस्यमृषिचिंतितम् ॥ श्रुतंमेभाषमाणस्यस्थाणोःस्थानेबृहस्पतेः ५३ रुद्रेणसहदेवेशतन्निबोधशचीपते ॥
पर्वतारोहणंकृत्वाएकपादोविभावसुम् ५४ निरीक्षेतनिराहारऊर्ध्वबाहुःकृतांजलिः ॥ तपसामहतायुक्तउपवासफलंलभेत् ५५ रश्मिभिस्तापितोऽर्कस्यसर्वपापमपो
हति ॥ ग्रीष्मकालेऽथवाशीतेएवंपापमपोहति ५६ ततःपापात्प्रमुक्तस्यद्युतिर्भवतिशाश्वती ॥ तेजसासूर्यवदीप्तोभ्राजतेसोमवत्पुनः ५७ मध्येत्रिदशवर्गस्यदेवरा
जःशतक्रतुः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंबृहस्पतिमनुत्तमम् ५८ धर्मगुह्यंतुभगवन्मानुषाणांसुखावहम् ॥ सरहस्याश्चयेदोषास्तान्यथावदुदीरय ५९ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥
प्रतिमेहंतियेसूर्यमनिलंद्विषतेचये ॥ हव्यवाहेप्रदीप्तेचसमिधंयेनजुह्वति ६० बालवत्सांचयेधेनुंदुहंतिक्षीरकारणात् ॥ तेषांदोषान्प्रवक्ष्यामि तान्निबोधशचीपते
६१ भानुमाननिलश्चैवहव्यवाहश्चवासव ॥ लोकानांमातरश्चैवगावःसृष्टाःस्वयंभुवा ६२ लोकांस्तारयितुंशक्तामर्त्येष्वेतेषुदेवताः ॥ सर्वेभवंतःशृण्वंतुएकैकंधर्मनि
श्चयम् ६३ वर्षाणिषडशीतितुदुर्घृताःकुलपांसनाः ॥ स्त्रियःसर्वाश्चदुर्घृताःप्रतिमेहंतियारविम् ६४ अनिलद्वेषिणःशक्रगर्भस्थाच्यवतेप्रजा ॥ हव्यवाहस्यदीप्त
स्यसमिधंयेनजुह्वति ६५ अग्निकार्येषुवैतेषांहव्यंनाश्रातिपावकः ॥ क्षीरंतुबालवत्सानांयेपिबंतीहमानवाः ६६ नतेषांक्षीरपाःकेचिज्जायंतेकुलवर्धनाः ॥ प्रजा
क्षयेणयुज्यंतेकुलवंशक्षयेणच ६७ एवमेतत्पुराष्टंकुलवृद्धैर्द्विजातिभिः ॥ तस्माद्वर्ज्यानिवर्ज्यानि कार्यकार्यचनित्यशः ६८ भूतिकामेनमर्त्येनसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥
ततःसर्वामहाभागदेवताःसमरुद्राणाः ६९ ऋषयश्चमहाभागाःपृच्छंतिस्मपितृस्ततः ॥ पितरःकेनतुष्यंतिमर्त्यानामल्पचेतसाम् ७०

षष्टिकान्पुष्टिरात्रेणपक्कंधाम्यं ५२ । ५३ विभ्रावसुसूर्यं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७०

अनु. १३

अ०

॥ १२ ॥

॥ १३ ॥

७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपिपंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥

अक्षयंचकथंदानंभवेच्चैवोर्ध्वदेहिकम् ॥ आनृण्यंवाकथंमर्त्यागच्छेयुःकेनकर्मणा ७१ एतदिच्छामहेश्रोतुंपरंकौतूहलंहिनः ॥ पितरऊचुः ॥ न्यायतोवैमहाभागाः
संशयःसमुदाहृतः ७२ श्रूयतांयेनतुष्यामोमर्त्यानांसाधुकर्मणाम् ॥ नीलपंडप्रमोक्षेणअमावस्यांतिलोदकैः ७३ वर्षासुदीपकैश्चैवपितृणामनृणोभवेत् ॥ अक्षयं
निर्व्यलीकंचदानमेतन्महाफलम् ७४ अस्माकंपरितोषश्चअक्षयःपरिकीर्त्यते ॥ श्रद्धधानाश्चयेमर्त्याआहरिष्यंतिसंततिम् ७५ दुर्गात्तेतारयिष्यंतिनरकात्प्रपि
तामहान् ॥ पितृणांभाषितंश्रुत्वाहृष्टरोमातपोधनः ७६ वृद्धगार्ग्योमहातेजास्तानेवंवाक्यमब्रवीत् ॥ केगुणानीलपंडस्यप्रमुक्तस्यतपोधनाः ७७ वर्षासुदीपदा
नेनतथैवचतिलोदकैः ॥ पितरऊचुः ॥ नीलपंडस्यलांगूलंतोयमभ्युद्वेद्यदि ७८ षष्टिवर्षसहस्राणिपितरस्तेनतर्पिताः ॥ यस्तुशृंगगतंपंकंकूलादुद्धृत्यातिष्ठति
७९ पितरस्तेनगच्छंतिसोमलोकमसंशयम् ॥ वर्षासुदीपदानेनशशिवच्छोभतेनरः ८० तमोरूपंनतस्यास्तिदीपकंयःप्रयच्छति ॥ अमावास्यांतुयेमर्त्याःप्रय
च्छंतितिलोदकम् ८१ पात्रमौदुंबरंगृह्यमधुमिश्रंतपोधन ॥ कृतंभवतितैःश्राद्धंसरहस्यंयथार्थवत् ८२ हृष्टपुष्टमनास्तेषांप्रजाभवतिनित्यदा ॥ कुलवंशस्यवृद्धि
स्तुपिंडदस्यफलंभवेत् ॥ श्रद्धधानस्तुयःकुर्यात्पितृणामनृणोभवेत् ८३ एवमेषसमुद्दिष्टःश्राद्धकालक्रमस्तथा ॥ विधिःपात्रफलंचैवयथावदनुकीर्तितम् ८४ ॥
इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास०दानधर्मेपितरहस्यंनामपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ भीष्मउवाच ॥ केनतेचभवेत्प्रीतिःकथंतु
ष्टितुगच्छसि ॥ इतिपृष्ठःसुरेन्द्रेणप्रोवाचहरिरीश्वरः १ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ब्राह्मणानांपरीवादोममविद्वेषणंमहत् ॥ ब्राह्मणैःपूजितैर्नित्यंपूजितोऽहंनसंशयः २
नित्याभिवाद्यावि प्रेद्राभुक्त्वापादौतथाऽऽत्मनः ॥ तेषांतुष्यामिमर्त्यानांयश्चकेचबलिहरेत् ३ वामनंब्राह्मणंहृष्टावराहंचजलोत्थितम् ॥ उद्धृतांधरणींचैवमूर्धाधारय
तेतुयः ४ नतेषामशुभंकिंचित्कल्मषंचोपपद्यते ॥ अश्वत्थरोचनांगांचपूजयेद्योनरःसदा ५ पूजितंचजगतेनसदेवासुरमानुषम् ॥ तेनरूपेणतेषांचपूजांशृह्ला
मितत्त्वतः ६ पूजाममेषानास्त्यन्यायावल्लोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ अन्यथाहिवृथामर्त्याःपूजयंत्यल्पबुद्धयः ७ नाहंतप्रतिगृह्णामिनसातुष्टिकरीमम ८ इंद्रउवाच ॥
चक्रंपादौवराहंचब्राह्मणंचापिवामनम् ॥ उद्धृतांधरणींचैवकिमर्थत्वंप्रशंससि ९ भवान्सृजतिभूतानिभवान्संहरतिप्रजाः ॥ प्रकृतिःसर्वभूतानांसमर्त्यानांसना
तनी १० ॥ भीष्मउवाच ॥ संप्रहस्यततोविष्णुरिदंचनमब्रवीत् ॥ चक्रेणनिहतादैत्याःपद्भ्यांऽऽक्रांतावसुंधरा ११ वाराहरूपमास्थायहिरण्याक्षोनिपातितः ॥
वामनंरूपमास्थायजितोराजामयाबलिः १२ परितुष्टोभवाम्येवंमानुषाणांमहात्मनाम् ॥ तन्मयिपूजयिष्यंतिनास्तितेषांपराभवः १३

केनेति १ । २ पादौरवीयावप्यभिवाद्यासंध्यायांशिष्टाचारात् चक्रेणोपलिप्तेभंडलेषुदर्शनमंत्रेणपूजिते ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अपिवाब्राह्मणं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमागतम् ॥ ब्राह्मणाग्र्याहुतिं दत्त्वा अमृतं तस्य भोजनम् १४ ऐन्द्रीं संध्यामुपासित्वा आदित्याभिमुखः स्थितः ॥ सर्वतीर्थेषु सन्नातो मुच्यते सर्वकिल्बिषैः १५ एतद्वः कथितं गुह्यमखिलेन तपोधनाः ॥ संशयं पृच्छमानानां किं भूयः कथयाम्यहम् १६ ॥ बलदेव उवाच ॥ ॥ श्रूयतां परमं गुह्यं मानुषाणां सुखावहम् ॥ अजानं तोयदबुधाः क्लिश्यंते भूतपीडिताः १७ कल्युत्थाय यो मर्त्यः स्पृशेद्ग्रावैः तदधि ॥ सर्वपंचप्रियंगुं च कल्मषात्प्रतिमुच्यते १८ भूतानि चैव सर्वाणि अग्रतः पृष्ठतोऽपि वा ॥ उच्छिष्टं वाऽपि च्छिद्रेषु वर्जयंति तपोधनाः १९ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ प्रगृह्यौ दुर्बरां पात्रं तोयपूर्णं उदङ्मुखः ॥ उपवासं तु गृहीयाद्यद्वासं कल्पयेद्भूतम् २० देवतास्तस्य तुष्यंति कामिकं चापि सिध्यति ॥ अन्यथा हि वृथामर्त्याः कुर्वते स्वल्पबुद्धयः २१ उपवासे बलौ चापि ताम्रपात्रं विशिष्यते ॥ बलिर्भिक्षा तथाऽर्घ्यं च पितॄणां च तिलोदकम् २२ ताम्रपात्रेण दातव्यमन्यथाऽल्पफलं भवेत् ॥ गुह्यमेतत्समुद्दिष्टं यथा तुष्यंति देवताः २३ ॥ धर्म उवाच ॥ ॥ राजपौरुषिके विप्रेणां टिके परिचारिके ॥ गोरक्षके वाणिजके तथा कारुण्यशीलवे २४ मित्रद्रुह्यनधीयानेयश्च स्याद्दृषलीपतिः ॥ एतेषु दैवपित्र्यं वानदेयं स्यात्कथंचन २५ पिंडदास्तस्य हीयंते न च प्रीणातिवैपितृन् ॥ अतिथिर्यस्य भग्नशो गृहात्प्रतिनिवर्तते २६ पितरस्तस्य देवाश्च अग्रयश्च तथैव हि ॥ निराशाः प्रतिगच्छंति अतिथेरप्रतिग्रहात् २७ स्त्रीघ्नैर्गोघ्नैः कृतघ्नैश्च ब्रह्मघ्नैर्गुरुतल्पगैः ॥ तुल्यदोषो भवत्येभिर्यस्यातिथिरनार्चितः २८ ॥ अग्रि उवाच ॥ ॥ पादमुद्यम्य यो मर्त्यः स्पृशेद्ग्राश्वसुदुर्मतिः ॥ ब्राह्मणं वामहाभागं दीप्यमानं तथाऽनलम् २९ तस्य दोषान्नावक्ष्यामि तच्छृणु ध्वंसमाहिताः ॥ दिवं स्पृशत्यशब्दोऽस्य त्रस्यंति पितरश्च वै ३० वैमनस्यं च देवानां कृतं भवति पुष्कलम् ॥ पावकश्च महातेजा हव्यं नः ॥ तिष्ठति ३१ आजन्म्यनां शतं चैव नरके पच्यते तु सः ॥ निष्कृतिं च न तस्यापि अनुमन्यंति कर्हि चित् ३२ तस्माद्भावो न पादेन स्पृष्टव्यवैकदाचन ॥ ब्राह्मणश्च महातेजा दीप्यमानस्तथाऽनलः ३३ श्रद्धधानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता ॥ एते दोषा मया प्रोक्तास्त्रिषु यः पादमुत्सृजेत् ३४ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ श्रूयतां परमं गुह्यं रहस्यं धर्मसंहितम् ॥ परमान्नेन यो दद्यात्पितॄणामौपहारिकम् ३५ गजच्छायायां पूर्वस्यां कुतपेदक्षिणामुखः ॥ यदा भाद्रपदे मासि भवते बहुले मघा ३६ श्रूयतां तस्य दानस्य यादृशो गुणविस्तरः ॥ कृतं तेन महच्छ्राद्धं वर्षाणीह त्रयोदश ३७ ॥ गाव ऊचुः ॥ बहुले समं गेह्यकुतो भये च क्षेमे च सख्ये व हि भूयसी च ॥ यथा पुरा ब्रह्मपुरे सवत्सा शतक्रतो ब्रजधरस्य यज्ञे ३८ भूयश्च या विष्णुपदे स्थिता या विभावसोश्वापि पथे स्थिता या ॥ देवाश्च सर्वे सह नारदेन प्रकुर्वते सर्वसहेतिनाम ३९ मंत्रेणैतेनाभिर्वदेत यो वै विमुच्यते पापकृतेन कर्मणा ॥ लोकानवाप्नोति पुरंदरस्य गवां फलं चंद्रमसोऽद्युतिं च ४०

અનુ. ૧૩

अ०

॥ १२३४॥

॥ १ ३ ३ ॥

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये षड्विंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥

एतंहिमंत्रंविदशाभिजुष्टं पठेत्तयः पर्वसुगोष्ठमध्ये ॥ नतस्यपापंनभयंनशोकःसहस्रनेत्रस्यचयातिलोकम् ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथसप्तमहाभागाऋषयो
लोकविश्रुताः ॥ वसिष्ठप्रमुखाःसर्वेब्रह्माणंपद्मसंभवम् ४२ ॥ प्रदक्षिणमभिक्रम्यसर्वेप्रांजलयःस्थिताः ॥ उवाचवचनंतेषांवसिष्ठोब्रह्मावित्तमः ४३ ॥ सर्वप्राणिहितं
प्रश्रं ब्रह्मक्षत्रेविशेषतः ॥ द्रव्यहीनाःकथंमर्त्यादरिद्राःसाधुवर्तिनः ४४ ॥ प्राप्नुवंतीहयज्ञस्यफलंकेनचकर्मणा ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तेषांब्रह्मावचनमब्रवीत् ४५
ब्रह्मोवाच ॥ अहोप्रश्नोमहाभागागूढार्थःपरमःशुभः ॥ सूक्ष्मःश्रेयांश्चमर्त्यानांभवाद्भिःसमुदाहृतः ४६ ॥ श्रूयतां सर्वमाख्यास्येनिखिलेनतपोधनाः ॥ यथायज्ञ
फलंमर्त्यालभतेनात्रसंशयः ४७ ॥ पौषमासस्यशुक्लेवैद्ययुज्येतरौहिणी ॥ तेननक्षत्रयोगेनआकाशशयनोभवेत् ४८ ॥ एकवस्त्रःशुचिःस्नातःश्रद्धधानःसमा
हितः ॥ सोमस्यरश्मयःपीत्वामहायज्ञफलंलभेत् ४९ ॥ एतद्वःपरमंगुह्यंकथितंद्विजसत्तमाः ॥ यन्मांभवंतःपृच्छंतिसूक्ष्मतत्त्वार्थदर्शिनः ५० ॥ इतिश्रीमहा
भारते अनुशासनपर्वणि आनुशास०दानधर्मदेवरहस्येषड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ विभावसुरुवाच ॥ सलिलस्यांजलिंपूर्णमक्षता
श्चघृतोत्तराः ॥ सोमस्योतिष्ठमानस्यतज्जलंचाक्षतांश्चतान् १ स्थितोह्यभिमुखोमर्त्यःपौर्णमास्यांबलिंहरेत् ॥ अग्निकार्यकृतंतेनहुताश्चास्याग्रयस्त्रयः २
वनस्पतिंचयोहन्यादमावास्यामबुद्धिमान् ॥ अपिह्येकेनपत्रेणलिप्यतेब्रह्महृत्यया ३ दंतकाष्ठंतुयःत्वादेदमावास्यामबुद्धिमान् ॥ हिंसितश्चंद्रमास्तेनपितर
श्चोद्विजंतिच ४ हव्यंनतस्यदेवाश्चप्रतिगृह्णंतिपर्वसु ॥ कुप्यंतेपितरश्चास्यकुलेवंशोऽस्यहीयते ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ प्रकीर्णभाजनंयत्रभिन्नभांडमथासनम् ॥
योषितश्चैवहन्यंतेकश्मलोपहतेगृहे ६ देवताःपितरश्चैवउत्सवेपर्वणीषु ॥ निराशाःप्रतिगच्छंतिकश्मलोपहताद्गृहात् ७ ॥ अंगिराउवाच ॥ यस्तुसंवत्सरं
पूर्णदद्याद्दीपंकरंजके ॥ सुवर्चलामूलहस्तःप्रजातस्यविवर्धते ८ ॥ गार्ग्यउवाच ॥ आतिथ्यंसततंकुर्याद्दीपंदद्यात्प्रतिश्रये ॥ वर्जयानोदिवास्वापंनचमां
सानिभक्षयेत् ९ गोब्राह्मणंनहिंस्याच्चपुष्कराणिचकीर्तयेत् ॥ एषश्रेष्ठतमोधर्मःसरहस्योमहाफलः १० ॥ अपिकृतुशतैरिष्टाक्षयंगच्छतितद्भविः ॥ नतुक्षीयंति
तेधर्माःश्रद्धधानैःप्रयोजिताः ११ ॥ इदंचपरमंगुह्यंसरहस्यंनिबोधत ॥ श्राद्धकल्पेचदैवेचतैर्थिकेपर्वणीषुच १२ ॥ रजस्वलाचयानारीश्वित्रिकाऽपुत्रिकाचया ॥
एताभिश्चक्षुषादृष्टंहविर्नाश्रंतिदेवताः १३ ॥ पितरश्चनतुष्यंतिवर्षाण्यपित्रयोदश ॥ शुक्लवासाःशुचिर्भूत्वाब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयेत् ॥ कीर्तयेद्भारतंचैवतथा
स्यादक्षयंहविः १४ ॥ धौम्यउवाच ॥ भिन्नभांडंचखट्वांचकुकुटंशुनकंतथा ॥ अप्रशस्तानिसर्वाण्यश्वघृक्षोगृहेरुहः १५

सलिलस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ करंजसुवर्चलेष्टवलिविशेषौ ८ । ९ । १० । ११ । १२ अपुत्रिकेतिच्छेदः १३ । १४ । १५

सर्वेष्टकसर्पादिनरोपयेत्सुहृदिति शेषः १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीपे सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ किंचिदिति १ । २ । ३ । ४
अभेरणीस्थस्य प्रत्यक्षस्य वा वैदिकस्य नेतादेशांतरप्रापकोयदि शूद्रः स्यादादयोषितः हविषा सोमाज्यपयः प्रभृतिनायज्ञावशिष्टेन इडादिस्थानीयेन मूढाः स्युस्तर्हितस्य दोषः ५ । ६ प्रायश्चित्तं च
भिन्नभांडिकलिप्राहुः खट्वायां तु घनक्षयः ॥ कुकुटेशुनके चैव हविर्नाश्रंति देवताः ॥ वृक्षमूले ध्रुवं सत्वं तस्माद्दृक्षं नरोपयेत् १६ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ यो यजेदश्वमेधे
नवाजपेयशतेन ह ॥ अवाकशिरा वालं वेतसं त्रं वा स्फीतमाहरेत् १७ नयस्य हृदयं शुद्धं नरकं संधुवं ब्रजेत् ॥ तुल्यं यज्ञश्च सत्यं च हृदयस्य च शुद्धता १८ शुद्धेन म
नसा दत्त्वा सक्तु प्रस्थं द्विजातये ॥ ब्रह्मलोकमनुप्राप्तः पर्याप्तं तान्निदर्शनम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्ये सप्तविंशाधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वायुरुवाच ॥ किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामि मानुषाणां सुखावहम् ॥ सरहस्याश्च ये दोषास्तान् शृणु ध्वंसमाहिताः १ अग्निकार्यं च क
र्तव्यं परमान्नेन भोजनम् ॥ दीपकश्चापि कर्तव्यः पितृणां सतिलोदकः २ एतेन विधिना मर्त्यैः श्रद्धादानः समाहितः ॥ चतुरो वर्षिकान्मासान्योददाति तिलोदकम्
३ भोजनं च यथाशक्त्या ब्राह्मणे वेदपारमे ॥ पशुबंधशतस्यैह फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ४ इदं चैवापरं गुह्यमप्रशस्तं निबोधत ॥ अग्रेस्तु वृषलोनेता हविर्मूढाश्च यो
षितः ५ मन्यते धर्म एवेति स चाधर्मेण लिप्यते ॥ अग्रयस्तस्य कुप्यंति शूद्रयोनिं स गच्छति ६ पितरश्च न तु पुण्यंति सह देवैर्विशेषतः ॥ प्रायश्चित्तं तु यत्तत्र ब्रुवत
स्तन्निबोधमे ७ यत्कृत्वा तु नरः सम्यक् सुखी भवति विज्वरः ॥ गवां मूत्रपुरीषेण पयसा च घृतेन च ८ अग्निकार्यं ह्यहंकुर्यान्निराहारः समाहितः ॥ ततः संवत्सरे पूर्णे
प्रतिगृह्णाति देवताः ९ हृष्यंति पितरश्चास्य श्राद्धकाल उपस्थिते ॥ एष ह्यधर्मो धर्मश्च सरहस्यः प्रकीर्तितः १० मर्त्यानां स्वर्गकामानां प्रेत्य स्वर्गसुखावहः ११
॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ परदारेषु ये
सक्ता अकृत्वादारसंग्रहम् ॥ निराशाः पितरस्तेषां श्राद्धकाले भवन्ति वै १ परदाररतिर्यश्च श्रद्धां ध्यायते ॥ ब्रह्मस्वंहर्तये श्वसमदोषा भवन्ति ते २ असंभाष्या
भवन्त्येते पितृणां नात्र संशयः ॥ देवताः पितरश्चैषां नाभिर्न दंति तद्वक्त्रिः ३ तस्मात्परस्य वै दारांस्त्यजेद्वंध्यां च योषितम् ॥ ब्रह्मस्वंहिनहर्तव्यमात्मनो हितमि
च्छता ४ श्रूयतां चापरं गुह्यं रहस्यं धर्मं संहितम् ॥ श्रद्धादानेन कर्तव्यं गुह्यं वचनं सदा ५ द्वादश्यां पूर्णिमास्यां च मासि मासि घृताक्षतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यः
प्रयच्छेत्ततस्य पुण्यं निबोधत ६ सोमश्च धर्मे ते तेन समुद्रश्च महोदधिः ॥ अश्वमेधश्चतुर्भागां फलं सृजति वासवः ७ दानेनैतेन तेजस्वी वीर्यवांश्च भवेन्नरः ॥
प्रीतश्च भगवान्सोम इष्टान् कामान् प्रयच्छति ८ श्रूयतां चापरो धर्मः सरहस्यो महाफलः ॥ इदं कलियुगं प्राप्य मनुष्याणां सुखावहः ९ कल्यमुत्थाय यो मर्त्यः
स्नातः शुक्लेन वाससा ॥ तिलपात्रं प्रयच्छेत् ब्राह्मणेभ्यः समाहितः १०

ध्यामीति शेषः ॥ १८ । १९ । २० । २१ । २२ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ परदारेषु इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ तत इति १ । २ । ३ प्रयोक्तव्या धर्मा वाच्यः ४ । ५

तिलोदकं च यो दद्यात् पितृणां मधुना सह ॥ दीपकं कुर्यात् सर्वं चैव श्रूयतां तस्य यत्फलम् ११ तिलपात्रे फलं प्राह मगवान्पाकशासनः ॥ गोप्रदानं च यः कुर्याद्भूमिदानं च शा
श्वतम् १२ अग्निष्टोमं च यो यज्ञं यजेत् बहुदक्षिणम् ॥ तिलपात्रं संहतेन समं मन्यंति देवताः १३ तिलोदकं सदा श्राद्धे मन्यंते पितरोऽक्षयम् ॥ दीपे च कुर्यात् सर्वं चैव
तुष्यंतेऽस्य पितामहाः १४ स्वर्गे च पितृलोके च पितृदेवाभिः पूजितम् ॥ एवमेतन्मयोद्दिष्टं पितृपुरातनम् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासन
िके पर्वणि दानधर्मे लोमश रहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्त्वपि गणाः सर्वे पितरश्च स देवताः ॥ अरुंधती तपोवृद्धा मपृच्छं
त समाहिताः १ समानशीलां वीर्येण वसिष्ठश्च महात्मनः ॥ त्वतो धर्म रहस्यानि श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ यत्ते गुह्यतमं भद्रे तत्प्रभाषितुमर्हसि २ ॥ अरुंधत्युवाच ॥
तपोवृद्धिर्मया प्राप्ता भवतां सरणे न वै ॥ भवतां च प्रसादेन धर्मान् वक्ष्यामि शाश्वतान् ३ समुह्यान् सरहस्यांश्च तांश्च शृणु ध्वंसशेषतः ॥ श्रद्धादाने प्रयोक्तव्यायस्य शु
द्धं तथा मनः ४ अश्रद्धादानो मानचि ब्रह्महा गुरुतल्पगः ॥ असंभाष्या हि चत्वारो नैषां धर्मप्रकाशयेत् ५ अहं न्यहं नियोद्द्यात्किं पिच्छाद्वा दशीः समाः ॥ मासि मासि
च सत्रेण यो यजेत् सदानरः ६ गवां शतसहस्रं च यो दद्याज्येष्ठपुष्करे ॥ न तद्धर्मफलं तुल्यमतिथिर्यस्य तुष्यति ७ श्रूयतां चाऽपरो धर्मो मनुष्याणां सुखावहः ॥ श्र
द्धादानेन कर्तव्यः सरहस्यो महाफलः ८ कल्यमुत्थाय गोमध्ये गृह्यदधर्मान्सहोदकान् ॥ निषिंचेत शर्वांश्च गेमस्तक्केन च तज्जलम् ९ प्रतीच्छेत् निराहारस्तस्य धर्मफलं
जृणु ॥ श्रूयंते यानि तीर्थानि त्रिषु लोकेषु कानिचित् १० सिद्धचारणजुष्टानि सेवितानि महर्षिभिः ॥ अभिषेक्त्वा समस्तेषां गवांश्च गोदकस्य च ११ साधुसाध्विति चो
द्दिष्टदेवतैः पितृभिस्तथा ॥ भूतैश्चैव सुसंहृष्टैः पूजिता साऽप्यरुंधती १२ ॥ पितामह उवाच ॥ अहो धर्मो महाभाष्ये सरहस्य उदाहृतः ॥ वरं ददामि ते धन्ये तपस्ते
वर्धतां सदा १३ ॥ यम उवाच ॥ रमणीया कथा दिव्या युष्मत्तोया मया श्रुता ॥ श्रूयतां चित्रगुप्तस्य भाषितं मम च प्रियम् १४ रहस्यं धर्मसंयुक्तं शक्यं श्रोतुं महर्षिभिः ॥
श्रद्धादानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता १५ न हि पुण्यं तथा पापं कृतं किंचिद्विनाशयति ॥ पर्वकाले च यत्किंचिदद्यादित्यं चाधितिष्ठति १६ प्रेतलोके गते मर्त्ये तत्त
त्सर्वं विभावसुः ॥ प्रतिजानाति पुण्यात्मा तच्च तत्रोपयुज्यते १७ किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामि चित्रगुप्तमर्तेशुभम् ॥ पानीयं चैव दीपं च दातव्यं सततं तथा १८
उपानहौ च च्छत्रं च कपिला च यथायथम् ॥ पुष्करे कपिला देया ब्राह्मणे वेदपारमे १९ अग्निहोत्रं च यत्नेन सर्वशः प्रतिपालयेत् ॥ अयं चैवाऽपरो धर्मश्चित्रगु
प्तेन भाषितः २० फलमस्य पृथक्केन श्रोतुमर्हति स्मृतमाः ॥ प्रलयं सर्वभूतैस्तु मंतव्यं कालपर्ययात् २१

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० प्रकृतो लोको दर्शनं यस्यात्तत्प्रलयं मरणम् २१

तत्रदुर्गमनुप्राप्ताः क्षुत्तृष्णापरिपीडिताः ॥ दह्यमानाविपच्यन्तेनतत्रास्तिपलायनम् २२ अंधकारंतमोघोरंप्रविशंत्यल्पबुद्धयः ॥ तत्रधर्मप्रवक्ष्यामियेनदुर्गाणि संतरेत् २३ अल्पव्ययमहार्थचप्रेत्यचैवसुखोदयम् ॥ पानीयस्यगुणादिव्याःप्रेतलोकेविशेषतः २४ तत्रपुण्यादकानामनदीतेषांविधीयते ॥ अक्षयंसलिलं तत्रशीतलं ह्यमृतोपमम् २५ सतत्रतोयंपिबतिपानीयंयःप्रयच्छति ॥ प्रदीपस्यप्रदानेनश्रूयतांगुणविस्तरः २६ तमोंधकारंनियतंदीपदोनप्रपश्यति ॥ प्रभां चास्यप्रयच्छंतिसोमभास्करपावकाः २७ देवताश्चानुमन्यन्तेविमलाःसर्वतोदिशः ॥ द्योततेचयथाऽऽदित्यःप्रेतलोकगतोनरः २८ तस्माद्दीपःप्रदातव्यःपानी यंचविशेषतः ॥ कपिलायेप्रयच्छन्तिब्राह्मणेवेदपारगे २९ पुष्करेचविशेषेणश्रूयतांतस्ययत्फलम् ॥ गोशतंसवृषंतेनदत्तंभवातिशाश्वतम् ३० पापंकर्मचयत्किंचिद्ब्रह्महत्यासमंभवेत् ॥ शोधयेत्कपिलाह्येकाप्रदत्तंगोशतंयथा ३१ तस्मात्तुकापिलादेयाकौमुद्यांज्येष्ठपुष्करे ॥ नतेषांविषमंकिंचिन्नदुःखंनचकंठकाः ३२ उ पानहौचयोदद्यात्पात्रभूतेद्विजोत्तमे ॥ छत्रदानेसुखांछायांलभतेपरलोकगः ३३ नहिदत्तस्यदानस्यनाशोऽस्तीहकदाचन ॥ चित्रगुप्तमतंश्रुत्वाहृष्टरोमावि भावसुः ३४ उवाचदेवताःसर्वाःपितृंश्चैवमहाद्युतिः ॥ श्रुतंहिचित्रगुप्तस्यधर्ममुह्यंमहात्मनः ३५ श्रद्धधानाश्चयेमर्त्याब्राह्मणेषुमहात्मसु ॥ दानमेतत्प्रयच्छन्ति नतेषांविद्यतेभयम् ३६ धर्मदोषास्त्वमेपंचयेषांनास्तीहनिष्कृतिः ॥ असंभाष्याअनाचारावर्जनीयानराधमाः ३७ ब्रह्महाचैवगोघ्नश्चपरदाररतश्चयः ॥ अश्र दधानश्चनरःस्त्रियंश्चोपजीवति ३८ प्रेतलोकगताह्येतेनरकेपापकर्मिणः ॥ पच्यन्तेवैयथामीनाःपूयशोणितभोजनाः ३९ असंभाष्याःपितृणांचदेवानांचैवपंचते ॥ स्नातकानांचविप्राणायैचाऽन्येचतपोधनाः ४० ॥ इतिश्रीम० अनुशासनपर्वणिआनुशास० दानधर्मेअरुंधतीचित्रगुप्तरहस्येत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसर्वेमहाभागादेवाश्चपितरश्चह ॥ ऋषयश्चमहाभागाःप्रमथान्वाक्यमब्रुवन् १ भवंतोवैमहाभागाअपरोक्षानिशाचराः ॥ उच्छिष्टानशुचींस्तुद्रान्कथं हिंसथमानवान् २ केचस्मृताःप्रतीघातायेनमर्त्यान्नहिंसथ ॥ रक्षोग्रानिचकानिस्युर्यैर्गृहेषुप्रणश्यथ ॥ श्रोतुमिच्छामयुष्मा कंसर्वमेतन्निशाचराः ३ ॥ प्रमथाऊचुः ॥ मैथुनेनसदोच्छिष्टाःकृतेचैवाऽधरोतरे ॥ मोहान्मांसानिखादेतवृक्षमूलेचयःस्वपेत् ४ आमिषंशीर्षतोयस्यपादतोयश्च संविशेत् ॥ ततउच्छिष्टकाःसर्वेबहुच्छिद्राश्चमानवाः ५ उदकेचाप्यऽमेध्यानिश्लेष्माणंचप्रमुंचति ॥ एतेभक्ष्याश्चवध्याश्चमानुषानात्रसंशयः ६ एवंशीलसमा चारान्धर्षयामोहिमानवान् ॥ श्रूयतांचप्रतीघातान्यैर्नशकुमर्हिसितुम् ७ गोरौचनासमालंभोवचाहस्तश्चयोभवेत् ॥ घृताक्षतंचयोदद्यान्मस्तकेतत्परायणः ८ ततःसर्वेहति १ । २ । ३ अधरोत्तरेवाते अधरुत्तरःश्रेष्ठोयत्रश्रेष्ठस्यावमानेकतेसति ४ । ५ आमिषंमांसंशिरसिदधानः प्रादतःशय्यायांपादस्थानेशिरःकृत्वायःसंविशेत् ६ । ७ । ८

१ । १० तरक्षोर्व्याघ्रस्य गिरिकच्छपःपर्वतदरीशायीस्थलकूर्मः ११ । १२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ततइति १

येचमांसंनखादंतितात्रशकुमर्हिसितुम् ॥ यस्यचाग्निर्गृहेनित्यंदिवात्रात्रौचदीप्यते ९ तरक्षोश्चर्मदंष्ट्राश्चतथैवगिरिकच्छपः ॥ आज्यधूमोविडालश्चच्छागःकृ ण्णोऽथपिंगलः १० येषामेतानितिष्ठन्तिगृहेषुगृहमेधिनाम् ॥ तान्यघृष्ट्याण्यगाराणिपिशिताशैःसुदारुणैः ११ लोकानस्मद्विधायेचविचरंतियथासुखम् ॥ तस्मा देतानिगेहेषुरक्षोग्रानिविशांपते ॥ एतद्रःकथितंसर्वयत्रवःपंशयोमहान् १२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेप्रमथ रहस्येएकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ ततःपद्मप्रतीकाशःपद्मोद्भूतःपितामहः ॥ उवाचवचनंदेवान्वासवंचशचीपातम् १ अयंमहाबलोनागोरसातलचरोबली ॥ तेजस्वीरेणुकोनाममहासत्वपराक्रमः २ अतितेजस्विनःसर्वेमहावीर्यामहागजाः ॥ धारयन्तिमहींकृत्स्नांसैलवनका ननाम् ३ भवद्भिःसमनुज्ञातोरेणुकस्तान्महागजान् ॥ धर्मगुह्यानि सर्वाणिगत्वापृच्छतुतत्रैव ४ पितामहवचःश्रुत्वातेदेवारेणुकंतदा ॥ प्रेषयामासुरव्यग्रायत्रते धरणीधराः ५ ॥ रेणुकउवाच ॥ ॥ अनुज्ञातोऽस्मिदेवैश्चपितृभिश्चमहाबलाः ॥ धर्मगुह्यानियुष्माकंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ कथयध्वंमहाभागायद्वस्तत्त्वं मनीषितम् ६ ॥ दिग्गजाऊचुः ॥ ॥ कार्तिकेमासिचाऽऽश्लेषाबहुलस्याष्टमीशिवा ॥ तेननक्षत्रयोगेनयोददातिगुडौदनम् ७ इमंमंत्रंजपञ्छाद्वेयताहारोह्य कोपनः ॥ बलदेवप्रभृतयोयेनागाबलवतराः ८ अनंताह्यक्षयानित्यंभोगिनःसुमहाबलाः ॥ तेषांकुलोद्भवायेचमहाभूताभुजंगमाः ९ तेमेबलिंप्रयच्छंतुबलतेजो भिवृद्धये ॥ यदानारायणःश्रीमानुज्जहारवसुंधराम् १० तद्वलंतस्यदेवस्यधरामुद्धरतस्तथा ॥ एवमुक्त्वाबलितत्रवल्मीकेतुनिवेदयेत् ११ गजेंद्रकुसुमाकीर्णनील वस्त्रानुलेपनम् ॥ निर्वपेत्तुवल्मीकेअस्तंयातेदिवाकरे १२ एवंतुष्टास्ततःसर्वेअधस्ताद्धारपीडिताः ॥ श्रमंतंनावबुध्यामोधारयंतोवसुंधराम् १३ एवमन्यामहे सर्वेभारतानिरपेक्षिणः ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवायद्युपोषितः १४ एवंसंवत्सरंकृत्वादानंबहुफलंलभेत् ॥ वल्मीकेबलिमादायतन्नोबहुफलंमतम् १५ येच नागामहावीर्यास्त्रिपुलोकेपुकृत्स्नशः ॥ कृतातिथ्याभवेयुस्तेशतंवर्षाणितत्त्वतः १६ दिग्गजानांचतच्छ्रुत्वादेवताःपितरस्तथा ॥ ऋषयश्चमहाभागाःपूजयन्तिस्म रेणुकम् १७ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मे दिग्गजानांरहस्येद्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ॥ सारमुद्धृत्ययुष्माभिःसाधुधर्मउदाहृतः ॥ धर्मगुह्यमिदंमतःशृणुध्वंसर्वेएवह १ येषांधर्माश्रिताबुद्धिःश्रद्धधानाश्चयेनराः ॥ तेषांस्यादु पदेष्टव्यःसरहस्योमहाफलः २ निरुद्धिग्रस्तुयोदद्यान्मासमेकंगवाहिकम् ॥ एकभक्तंतथाऽश्रीयाच्छ्रूयतांतस्ययत्फलम् ३

नागोमजः १।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ सारमिति १ । २ । ३

४।५।६।७।८।९॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ममापीति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११
 इमागावोमहाभागाःपवित्रं परमं स्मृताः ॥ त्रीन्लोकान्धारयन्तिस्मसदेवासुरमानुषान् ४ तासुचैवमहापुण्यंशुश्रूषाचमहाफलम् ॥ अहन्यहनिधर्मेणयुज्यतेवैगवा
 ह्निकः ५ मयाह्येताह्यनुज्ञाताःपूर्वमासन्कृतेयुगे ॥ ततोऽहमनुनीतेवैब्रह्मणापद्मयोनिना ६ तस्माद्भजस्थानगतस्तिष्ठत्युपरिमेवृषः ॥ रमेऽहंसहगोभिश्चतस्मा
 त्पूज्याःसदैवताः ७ महाप्रभावावरदावरंद्युरुपासिताः ॥ तागावोऽस्यानुमन्यन्तेसर्वकर्मसुयत्फलम् ८ तस्यतत्रचतुर्भागेयोददातिगवाह्निकम् ९ ॥ इतिश्रीम
 हाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेमहादेवरहस्ये त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ ममाप्यनुमतो
 धर्मस्तंशृणुध्वंसमाहिताः ॥ नीलपंडस्यशृंगाभ्यांगृहीत्वामृत्तिकांतुयः १ अभिषेकंत्र्यहंकुर्यात्तस्यधर्मनिबोधत ॥ शोधयेदशुभं सर्वमाधिपत्यं परत्रच २ यावच्च
 जायतेमर्त्यस्तावच्छूरोभविष्यति ॥ इदंचाप्यस्परंशुहंसरहस्यंनिबोधत ३ प्रगृह्यौदुंबरपात्रं पक्वान्नंमधुनासह ॥ सोमस्योत्तिष्ठमानस्यपौर्णमास्यांबलिहरेत् ४
 तस्यधर्मफलंनित्यंश्रद्धधानानिबोधत ॥ साध्यारुद्रास्तथाऽऽदित्याविश्वेदेवास्तथाश्विनौ ५ मरुतोवसवश्चैवप्रतिगृह्णंतितंबलिम् ॥ सोमश्चवर्धतेतेनसमुद्रश्चम
 होदधिः ६ एषधर्मोमयोदिष्टःसरहस्यःसुखावहः ७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ धर्मगुह्यानि सर्वाणि देवतानांमहात्मनाम् ॥ ऋषीणांचैवगुह्यानिःपठेदाह्निकं
 सदा ८ शृणुयाद्वाऽनसूयुर्यःश्रद्धधानःसमाहितः ॥ नास्यविघ्नःप्रभवतिभयंचास्यनविद्यते ९ येचधर्माःशुभापुण्याःसरहस्याउदाहृताः ॥ तेषांधर्मफलं
 तस्ययःपठेतजितेंद्रियः १० नास्यपापंप्रभवतिनचपापेनलिप्यते ॥ पठेद्वाश्रावयेद्वाऽपिश्रुत्वावालभतेफलम् ११ भुंजतेपितरोदेवाहव्यंकव्यमथाक्षयम् ॥
 श्रावयंश्चापिविघ्नंद्रान्पर्वसुप्रयतो नरः १२ ऋषीणां देवतानांचपितृणांचैवनित्यदा ॥ भवत्यभिमतःश्रीमान्धर्मेषुप्रयतःसदा १३ कृत्वाऽपिपापकंकर्ममहापात
 कवर्जितम् ॥ रहस्यधर्मश्रुत्वेमंसर्वपापैःप्रमुच्यते १४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ एतद्धर्मरहस्यं वैदेवतानांनराधिप ॥ व्यासोदिष्टंमयाप्रोक्तंसर्वदेवनम
 स्कृतम् १५ पृथिवीरत्नसंपूर्णाज्ञानंचेदमनुत्तमम् ॥ इदमेवततःश्राव्यमितिमन्येतधर्मवित् १६ नाश्रद्धधानायननास्तिकायननष्टधर्मायननिघृणाय ॥ नहेतु
 दुष्टायगुरुद्विषेवानानात्मभूतायनिवेद्यमेतत् ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेस्कंददेवरहस्येचतुस्त्रिंशदधिक
 शततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ केभोज्याब्राह्मणस्येहकेभोज्याःक्षत्रियस्यह ॥ तथावैश्यस्यकेभोज्याःकेशूद्रस्यचभारत १
 ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ ब्राह्मणाब्राह्मणस्येहभोज्यायेचैवक्षत्रियाः ॥ वैश्याश्चापितथाभोज्याःशूद्राश्चपरिवर्जिताः २

१२।१३।१४।१५।१६।१७॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ केभोज्या भोज्यान्नाः १।२

३ वैश्याभोज्याभोजनीयाः ४।५।६ नकेवलंशूद्रात्रमेववर्ज्यंकिंतुशूद्रस्यकर्मनिष्ठायांसेवायांवर्तमानोविकर्मस्थोविशेषकर्मस्थःसंध्यावंदनमंदयुक्तोऽपिपच्यतनरकेतिशेषः ७।८।९।१०

ब्राह्मणाःक्षत्रियवैश्याभोज्यावैक्षत्रियस्यह ॥ वर्जनीयास्तुवैशूद्राःसर्वभक्षाविकर्मिणः ३ वैश्यास्तुभोज्याविप्राणांक्षत्रियाणांतथैवच ॥ नित्याग्रयोविविक्ताश्चचा
 तुर्मास्यरताश्चये ४ शूद्राणामथयोभुंक्तेसंभुंक्तेपृथिवीमलम् ॥ मलंनृणांसपिबतिमलंभुंक्तेजनस्यच ५ शूद्राणांयस्तथाभुंक्तेसंभुंक्तेपृथिवीमलम् ॥ पृथिवीमलम
 श्रंतियेद्विजाःशूद्रभोजिनः ६ शूद्रस्यकर्मनिष्ठायांविकर्मस्थोऽपिपच्यते ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्योविकर्मस्थश्चपच्यते ७ स्वाध्यायनिरताविप्रास्तथास्वस्त्य
 यनेनृणाम् ॥ रक्षणेक्षत्रियंप्राहुर्वैश्यंपुष्ट्यर्थमेवच ८ करोतिकर्मयद्वैश्यस्तद्गृह्णत्वानुपजीवति ॥ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यमकुत्सावैश्यकर्मणि ९ शूद्रकर्मतुयःकुर्याद
 वहायस्वकर्मच ॥ सविज्ञेयोयथाशूद्रेनचभोज्यःकदाचन १० चिकित्सकःकांडपृष्ठःपुराध्यक्षःपुरोहितः ॥ सांवत्सरोवृथाध्यायीसर्वेतेशूद्रसंमिताः ११ शूद्रक
 र्मस्वथैतेषुयोभुंक्तेनिरपत्रपः ॥ अभोज्यभोजनंभुक्ताभयंप्राप्नोतिदारुणम् १२ कुलवीर्यंचतेजश्चतियग्योनित्वमेवच ॥ सप्रयातियथाश्वावैनिष्क्रियोधर्मवर्जितः
 १३ भुंक्तेचिकित्सकस्यान्नंतदन्नंचपुरीषवत् ॥ पुंश्चल्यन्नंचमूत्रंस्यात्कारुकान्नंचशोणितम् १४ विद्योपजीविनोऽन्नंचयोभुंक्तेसाधुसंमतः ॥ तदप्यन्नंचयथाशौद्रं
 तत्साधुःपरिवर्जयेत् १५ वचनीयस्ययोभुंक्तेतमाहुःशोणितंहृदम् ॥ पिशुनंभोजनंभुंक्तेब्रह्महत्यासमंविदुः १६ असंस्कृतमवज्ञातंनभोक्तव्यंकदाचन १७ व्या
 धिकुलक्षयंचैवक्षिप्रंप्राप्नोतिब्राह्मणः ॥ नगरीरक्षिणोभुंक्तेश्वपचप्रवणोभवेत् १८ गोघ्रेचब्राह्मणघ्रेचसुरापेगुरुतल्पगे ॥ भुक्त्वाऽन्नंजायतेविप्रोरक्षसांकुलवर्धनः
 १९ न्यासापहारिणोभुक्ताकृतघ्रेक्लीबवर्तिने ॥ जायतेशबरावासेमध्यदेशबहिष्कृते २० अभोज्याश्चैवभोज्याश्चमयाप्रोक्तायथाविधि ॥ किमन्यदद्यकौतेयम
 तस्त्वंश्रोतुमिच्छसि २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु० आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेभोज्याभोज्यान्नकथनंनाम पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उक्तास्तुभवताभोज्यास्तथाऽभोज्याश्चसर्वशः ॥ अत्रमेप्रश्नसंदेहस्तन्मेवदपितामह १ ब्राह्मणानांविशेषेणहव्यकव्यप्रतिग्रहे ॥ नाना
 विधेषुभोज्येषुप्रायश्चित्तानिशंसमे २ ॥ भीष्मउवाच ॥ हंतवक्ष्यामि तेराजन्ब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ प्रतिग्रहेषुभोज्येषुचमुच्यतेयेनपाप्मनः ३ घृतप्रतिग्रहे
 चैवसावित्रीसमिदाहुतिः ॥ तिलप्रतिग्रहेचैवसममेतद्युधिष्ठिर ४ मांसप्रतिग्रहेचैवमधुनोलवणस्यच ॥ आदित्योदयनंस्थित्वापूतोभवतिब्राह्मणः ५
 कांचनंप्रतिगृह्याथजपमानोगुरुश्रुतिम् ॥ कृष्णायसंचविवृतंधारयन्मुच्यतेद्विजः ६

कांडपृष्ठोऽध्यायः ११।१२।१३।१४।१५ पिशुनंतत्संबन्धि १६।१७ नगरीरक्षितस्य १८।१९।२०।२१ ॥ इतिअनु०नी०भा०पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
 उक्ताहति १।२।३ सावित्रीसमिदाहुतिरितिसर्वसंबन्ध्यते ४ आदित्योदयनंतत्पर्यंतस्थित्वा ५ विवृतंलोकप्रत्यक्षंधारयन् ६

७१८१९१० ग्रहसूतकयोः कारागारस्थाशौचवतो ११ १२ नचसंध्यामुपासीतेत्यत्र अस्नातइतिशेषः नसंकिरेदितिपुनर्भोजनंनकुर्वादित्यर्थः १३ अश्रीयुरीत्यर्थमिति संबंधेऽपराहेशुद्धो धातुसम्यगन्नमश्वित्वर्थः केतित्ताः निमंत्रिताः १४ १५ हविरन्नं १६ दशरात्रेदशरात्रावधिमृतस्याश्वतः स्वमेवप्रायश्चित्तानीत्यर्थः सावित्रीजपनरैवतीमितिरेवतंसाम् । इष्टिपवित्रेष्टि ।

एवंप्रतिगृहीतेऽथघनेवस्त्रे तथास्त्रियाम् ॥ एवमेवनरश्रेष्ठसुवर्णस्यप्रतिग्रहे ७ अन्नप्रतिग्रहेचैवपायसेक्षुरसेतथा ॥ इष्टुतैलपवित्राणां त्रिसंध्येऽप्सुनिमज्जनम् ८ व्रीहौपुष्पेफलेचैवजलेपिष्टमयेतथा ॥ यावकेदधिदुग्धेचसावित्रीशतशोन्विताम् ९ उपानहौचच्छत्रंचप्रतिगृह्यौर्ध्वदेहिके ॥ जपेच्छतंसमायुक्तस्तेनमुच्येत पाप्मना १० क्षेत्रप्रतिग्रहेचैवग्रहसूतकयोस्तथा ॥ त्रीणिरात्राण्युपोषित्वातेनपापाद्विमुच्यते ११ कृष्णपक्षेतुयःश्राद्धं पितृणामश्रुतेद्विजः ॥ अन्नमेतदहोरात्रात्पूतोभवातिब्राह्मणः १२ नचसंध्यामुपासीतनचजाप्यंप्रवर्तयेत् ॥ नसंकिरेतदन्नंचततःपूयेतब्राह्मणः १३ इत्यर्थमपराहेशुद्धोपितृणांश्राद्धमुच्यते ॥ यथोक्तानां यदश्रीयुर्ब्राह्मणाःपूर्वकेतित्ताः१४सूतकस्यतृतीयाहंब्राह्मणोयोऽन्नमश्रुते ॥ सत्रिवेलंसमुन्मज्ज्यद्वादशाहेनशुध्यति १५ द्वादशाहेव्यतीतेतुकृतशौचोविशेषतः ॥ ब्राह्मणेभ्योहविर्दत्त्वामुच्यतेतेनपाप्मना १६ सूतस्यदशरात्रेणप्रायश्चित्तानिदापयेत् ॥ सावित्रीरैवतीमिष्टिकूश्मांडमघमर्षणम् १७ सूतकस्यत्रिरात्रेयःसमुद्दिष्टे समश्रुते ॥ सप्तत्रिषवणंस्नात्वापूतोभवतिब्राह्मणः १८ सिद्धिमाप्नोतिविपुलामापदंचैवनामुयात् १९ यस्तुशूद्रैःसमश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने ॥ अशौचंविधि वत्तस्यशौचमत्रविधीयते २० यस्तुवैश्यैःसहाश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने ॥ सर्वैत्रिरात्रंदीक्षित्वामुच्यतेतेनकर्मणा २१ क्षत्रियैःसहयोऽश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोज ने ॥ आहुतःसहवासोभिस्तेनमुच्येतपाप्मना २२ शूद्रस्यतुकुलंहंतिवैश्यस्यपशुबाधवान् ॥ क्षत्रियस्यश्रियंहंतिब्राह्मणस्यसुवर्चसम् २३ प्रायश्चित्तंचशांतिं चजुहुयातेनमुच्यते ॥ सावित्रीरैवतीमिष्टिकूश्मांडमघमर्षणम् २४ तथोच्छिष्टमथाऽन्योन्यंसंप्राशेन्नात्रसंशयः ॥ रोचनाविरजारात्रिर्मगलालंभनानिच २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु० आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेप्रायश्चित्तविधिर्नामषट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दानेनवर्ततेत्याहत्तपसाचैवभारत ॥ तदेतन्मेमनोदुःखंव्यपोहवंपितामह ॥ किंस्वित्पृथिव्यद्वितन्मेभवाच्छंसितुमर्हति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुयैर्धर्मनिर तैस्तपसाभावितात्मभिः ॥ लोकाह्यसंशयंप्राप्तादानपुण्यरतैर्दृष्टैः २ स्मृतश्चतथाऽऽत्रेयःशिष्येभ्योब्रह्मनिर्गुणम् ॥ उपदिश्यतदाराजन्नगतोलोकाननुत्तमान् ३ शिविरौशीनरप्राणानप्रियस्मत्तनयस्यच ॥ ब्राह्मणार्थमुपाकृत्यनाकपृष्ठमितोगतः ४

कूश्मांडंयद्देवादेवहेडनमित्यनुवाकपंचकं अघमर्षणंजलेमज्जंश्चदशप्रायश्चित्तसंयुक्तमयऽयःकृतंचेतिपुत्रस्यवात्रिजपः प्रायश्चित्तानीतिबहुवचनात्सर्वेषांसमुच्चयः १७ । १८ । १९ अशौचंप्राय श्चित्ताभावपव २० । २१ । २२ । २३ । २४ विरजद्वा रात्रिर्हरिद्वेतिविश्वः २५ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येपिषट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ ॥ दानतपसोर्मध्येप्रथिव्यांकिंश्रेष्ठमितिपृच्छति द्वातेनेतिसार्धेन वर्ततेस्वर्गइतिशेषः संक्षिप्तः १ तयोर्दानमेवप्रशंसति गृण्वित्यादिना २ । ३ । ४

१ । २ । ३ । ४ सावित्रःकर्णः ५ । १० । ११ मनसोमनःसकल्पादप्यधिका १२ देवराट्भूदेवराडसिष्ठः १३ । १४ न्यासंदानरूपेणस्थापनम् १५ । १६ अनुज्ञाप्यदत्त्वा

प्रतर्दनःकाशिपतिःप्रदायतनयंस्वकम् ॥ ब्राह्मणायातुलांकीर्तिमिहचामुत्रचाऽश्रुते ५ रंतिदेवश्चसांछित्योवसिष्ठायमहात्मने ॥ अर्घ्यप्रदायविधिवलेमेलोकाननुत्त मान् ६ दिव्यंशतशलाकंचयज्ञार्थकांचनंशुभम् ॥ छत्रंदेवावृषोदत्त्वाब्राह्मणायास्थितोदिवम् ७ भगवानंबरीषश्चब्राह्मणायामितौजसे ॥ प्रदायसकलंराष्ट्रंसुरलोक मवाप्तवाम् ८ सावित्रःकुंडलंदिव्यंयानंचजनमेजयः ॥ ब्राह्मणायचगादत्त्वाम्तोलोकाननुत्तमान् ९ वृषादर्भिश्वराजर्षिर्ब्रह्मानीविविधानिच ॥ रम्यांश्चावसथा न्दत्त्वाद्विजेभ्योदिवमागतः १० निमीराष्ट्रंचवैदर्भिःकन्यांदत्त्वामहात्मने ॥ अगस्त्यायगतःस्वर्गसपुत्रपशुबाधकः ११ जामदग्न्यश्चविप्रायभूमिंदत्त्वामहायशाः ॥ रामोऽक्षयांस्तथालोकानजगाममनसोऽधिकान् १२ अर्षतिचपर्जन्येसर्वभूतानिदेवराट् ॥ वसिष्ठोजीव्यामासयेनयातोऽक्षयांगतिम् १३ रामोदाशरथिश्चैव हुत्वायज्ञेषुवैवसु ॥ सगतोह्यक्षयान्तलोकान्यस्यलोकेमहद्यशः १४ कक्षसेनश्चराजर्षिर्वसिष्ठायमहात्मने ॥ न्यासंयथावत्संन्यस्यजगामसुमहायशाः १५ करंध मस्यपौत्रस्तुमकृतोऽविक्षितःसुतः ॥ कन्यामांगिरसेदत्त्वादिवमाश्रुजगामसः १६ ब्रह्मदत्तस्यपांचाल्योराजाधर्मभृतावरः ॥ निर्विशंखमनुज्ञाप्यजगामपरमां गतिम् १७ राजामित्रसहश्चैववसिष्ठायमहात्मने ॥ मदयंतीं प्रियांमार्यादत्त्वाचत्रिदिवंगतः १८ मनोःपुत्रश्चसुष्टुमोलिखितायमहात्मने ॥ दंडमुद्धृत्यधर्मेणगतो लोकाननुत्तमान् १९ सहस्राचित्योराजर्षिःप्राणानिष्टान्महायशाः ॥ ब्राह्मणार्थंपरित्यज्यगतोलोकाननुत्तमान् २० सर्वकामैश्चसंपूर्णंदत्त्वावेशमहिरण्मयम् ॥ मौ द्रल्यायगतःस्वर्गंशतयुगमोमहीपतिः २१ भक्ष्यभोज्यस्यचकृतान्तराशयःपर्वतोपमान् ॥ शांडिल्यायपुरादत्त्वासुमन्युर्दिवमास्थितः २२ नाम्नाचद्युतिमान्नाम शाल्वराजोमहाद्युतिः ॥ दत्त्वाराज्यमृचीकायगतोलोकाननुत्तमान् २३ मदिराश्चश्चराजर्षिंदत्त्वाकन्यांसुमध्यमाम् ॥ हिरण्यहस्तायगतोलोकान्देवैरधिष्ठितान् २४ लोमपादश्चराजर्षिःशांतांदत्त्वासुतांप्रभुः ॥ ऋष्यशृंगाविपुलैःसर्वैःकामैरयुज्यत २५ कौत्सायदत्त्वाकन्यांवृहंसीनामयशस्विनीम् ॥ गतोऽक्षयान्तोलो कान्तराजर्षिश्चभगीरथः २६ दत्त्वाशतसहस्रंतुमवाराजाभगीरथः ॥ सवत्सानांकोहलायगतोलोकाननुत्तमान् २७ एतेचान्येचबहवोदानेनतपसाचह ॥ युधिष्ठि रगताःस्वर्गंनिवर्ततेपुनःपुनः २८ तेषांप्रतिष्ठिताकीर्तिर्यावत्स्थास्यतिमेदिनी ॥ गृहस्थैर्दानतपसायैलोकैर्वैविनिर्जिताः २९ शिष्टानांचरितं ह्येतत्कीर्तितं मेयुधिष्ठिर ॥ दानयज्ञप्रजासंगरेतेहिदिवमास्थिताः ३० दत्त्वातुसततंतेऽस्तुकौरवाणांधुरंधर ॥ दानयज्ञक्रियायुक्ताबुद्धिर्धर्मोपचायिनी ३१

३१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ श्रुतिमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ धर्मादानं व्याचष्टे इति ६ अर्थादित्यस्वलक्षणमाह वदातीति ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ पितामहेत्यध्यायद्वयं स्पष्टार्थं तस्य तात्पर्यं यत्र तेनृपशार्दूलसंदेहो वैभविष्यति ॥ श्वः प्रभाते हि वक्ष्यामि संध्याहिसमुपस्थिता ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ श्रुतं मे भवतस्तात सत्यव्रत पराक्रम ॥ दानधर्मेण महताये प्राप्तास्त्रिदिवं नृपाः १ इमांस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मान् धर्मभृतां वर ॥ दानं कतिविधं देयं किं तस्य च फलं लभेत् २ कथं केभ्यश्च धर्म्यं च दानं दातव्यमिष्यते ॥ कैः कारणैः कतिविधं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ शृणु तत्त्वेन कति ये दानं प्रतिमानानघ ॥ यथा दानं प्रदातव्यं सर्ववर्णेषु भारत ४ धर्मादर्थद्वयात्कामात्कारुण्यादिति भारत ॥ दानं पंचविधं ज्ञेयं कारणैर्नैर्बोधत ५ इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखम् ॥ इति दानं प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्योऽनसूयता ६ ददाति वा दास्यति वा मह्यं दत्तमनेन वा ॥ इत्यर्थेभ्यो निश्चयैः सर्वदा तव्यमर्थिने ७ नास्याहं न मदीयोऽयं पापं कुर्याद्विमानितः ॥ इति दद्याद्भयदेवदंष्ट्रं मूढाय पंडितः ८ प्रियो मेऽयं प्रियोऽस्याहमिति संप्रेक्ष्य बुद्धिमान् ॥ वयस्यायैव मच्छिष्टं दानं दद्यादतंद्रितः ९ दीनश्च याचते चायमल्पेनाऽपि हितुष्यति ॥ इति दद्याद्दरिद्राय कारुण्यादिति सर्वथा १० इति पंचविधं दानं पुण्यकीर्तिविवर्धनम् ॥ यथाशक्त्या प्रदातव्यमेव माह प्रजापतिः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ आगमैर्बहुभिः स्फीतो भवान्नः प्रवरे कुले १ त्वत्तो धर्मार्थं संयुक्तमायत्यांच सुखोदयम् ॥ आश्चर्यभूतं लोकस्य श्रोतुमिच्छाम्यरिदम् २ अयंच कालः संप्राप्तो दुर्लभो ज्ञातिबांधवैः ॥ शास्ता च न हिनः कश्चित्त्वामृते पुरुषर्षभ ३ यदि तेऽहमनुग्राह्यो भ्रातृभिः सहितोऽनघ ॥ वक्तुमर्हसि नः प्रश्रयं त्वां पृच्छामि पार्थिव ४ अयं नारायणः श्रीमान् सर्वपार्थिवसंमतः ॥ भवंतं बहुमानेन प्रश्रयेण च सेवते ५ अस्य चैव समक्षं त्वं पार्थिवानां च सर्वशः ॥ भ्रातृणां च प्रियार्थं मे स्नेहाद्भाषितुमर्हसि ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा स्नेहादागतसंभ्रमः ॥ भीष्मो भागीरथी पुत्र इदं वचनमब्रवीत् ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अहं ते कथयिष्यामि कथामतिमनोहराम् ॥ अस्य विष्णोः पुरा राजन् प्रभावो यो मया श्रुतः ८ यश्च गोवृषभां कस्य प्रभावस्तंच मे शृणु ९ व्रतंच चारधर्मात्मा कृष्णो द्वादशवर्षिकम् ॥ दीक्षितं चागतौ द्रष्टुमुभौ नारदपर्वतौ १० कृष्णद्वैपायनश्चैव धौम्यश्च जपतां वरः ॥ देवलः काश्यपश्चैव हस्ति काश्यप एव च ११

मेक एव प्रभुः पर्वतस्य दाहक उल्लासकश्च स एव वैष्णवैर्विष्णुरित्यभिमतः पूर्वाध्याये माहेश्वरं महेश्वर इत्युत्तराध्याये । अत्रैव 'नेत्रे मे संवृते देवित्वया बाल्यादनिर्दिते ॥ नष्टा लोकस्तदालोकः क्षणेन स पश्यत' इति महेश्वरवचनेन शिवमूर्तेर्ब्रह्मादस्वभावे दोषाक्षितः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ द्वैपत्योः कृष्णाणीकृद्भयोस्तं संवादम् ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

अपरे चर्षयः संतो दीक्षादमसमन्विताः ॥ शिष्यैरनुगताः सिद्धैर्देवकल्पैस्तपोधनैः १२ तेषामतिथिसत्कारमर्चनीयं कुलोचितम् ॥ देवकीतनयः प्रीतो देवकल्पमकल्पयत् १३ हरितेषु सुवर्णेषु बर्हिष्केषु नवेषु च ॥ उपोषवि विभुः प्रीता विस्तरेषु महर्षयः १४ कथाश्चक्रुस्ततस्तु मधुरा धर्मसंहिताः ॥ राजर्षीणां सुराणां च येव संतितपोधनाः १५ ततो नारायणं तेजो व्रतचर्ये धनोत्थितम् ॥ वक्राग्निः सृत्य कृष्णस्य वह्निरदुतकर्मणः १६ सोऽग्निर्देवाह तं शैलं सद्रुमं सलताक्षुपम् ॥ सपक्षिगणसंघातं सश्वापदसरीसृपम् १७ मृगैश्च विविधाकारैर्हाहाभूतमचेतनम् ॥ शिखरं तस्य शैलस्य मथितं दीनदर्शनम् १८ स तु वह्निर्महाज्वालो दग्ध्वासर्वमशेषतः ॥ विष्णोः समीप आगम्य पादौ शिष्यवदस्पृशत् १९ ततो विष्णुर्गिरिं दृष्ट्वा निर्दग्धमरिकर्शनः ॥ सौम्यैर्दृष्टिनिपातैस्तं पुनः प्रकृतिमानयत् २० तथैव स गिरिर्भूयः प्रपुष्पितलतादुमः ॥ सपक्षिगणसंघुष्टः सश्वापदसरीसृपः २१ तमदुतमर्चित्यं च दृष्ट्वा मुनिगणस्तदा ॥ विस्मितो दृष्ट्वा रोमाचबभूवास्त्राविलेक्षणः २२ ततो नारायणो दृष्ट्वा तानृषीन् विस्मयान्वितान् ॥ प्रश्रितं मधुरं स्निग्धं प्रच्छवदतां वरः २३ किमर्थं मृषिपूगस्य त्यक्तसंगस्य नित्यशः ॥ निर्ममस्यागमवतो विस्मयः समुपागतः २४ एतन्मे संशयं सर्वयाथातथ्यमनिदिताः ॥ ऋषयो वक्तुमर्हति निश्चितार्थतपोधनाः २५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ भवान्विसृजते लोकान् भवान्संहरते पुनः ॥ भवान्ज्ञातिं भवानुष्णं भवानेव च वर्षति २६ पृथिव्यां यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ तेषां पिता त्वं माता त्वं प्रभुः प्रभव एव च २७ एवं नो विस्मयकरं संशयं मधुसूदन ॥ त्वमेवार्हसि कल्याणवक्तुं ब्रह्मैर्विनिर्गमम् २८ ततो विगतसंत्रासा वयमप्यरिकर्शन ॥ यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं नस्तत्प्रवक्ष्यामहे हरे २९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ एतद्वै वैष्णवं तेजो मम वक्राद्विनिःसृतम् ॥ कृष्णवर्त्म्या युगांताभेयेनाऽयं मथितो गिरिः ३० ऋषयश्चार्तिमापन्ना जितक्रोधा जितेन्द्रियाः ॥ भवंतो व्यथिताश्चाऽऽसन्नदेवकल्पास्तपोधनाः ३१ व्रतचर्यापरीतस्य तपस्वि व्रतसेवया ॥ मम वह्निः समुद्रूतो नैव व्यथितुमर्हथ ३२ व्रतंचर्तुमिहाया तस्त्वहं गिरिमिमं शुभम् ॥ पुत्रं चात्मसमं वीर्यं तपसालब्धुमागतः ३३ ततो ममात्मा यो देहोऽग्निर्भूत्वा विनिःसृतः ॥ गतश्च वरदं द्रष्टुं सर्वलोकपितामहम् ॥ ३४ तेन चात्मानुशिष्टो मे पुत्रत्वे मुनिसत्तमाः ॥ तेजसोऽर्थेन पुत्रस्ते भवितेति वृषध्वजः ३५ सोऽयं वह्निरुपागम्य पादमूलं ममांतिकम् ॥ शिष्यवत्परिचर्यार्थं शांतः प्रकृतिमागतः ३६ एतदेवरहस्यं वपन्ननाभस्य धीमतः ॥ मया प्रोक्तं समासेन नभीः कार्या तपोधनाः ३७ सर्वत्र गतिरव्यग्रा भवतां दीर्घदर्शनात् ॥ तपस्वि व्रतसंतीप्ता ज्ञानविज्ञानशोभिताः ३८ यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं दिवि वाय दिवा भुवि ॥ आश्चर्यं परमं किंचित्तद्व्रवंतोऽब्रुवन्तु मे ३९ तस्यामृतानिका शस्यवाङ्महोरस्ति मे स्पृहा ॥ भवद्भिः कथितस्येह तपोवननिवासिभिः ४० यद्यप्यहमदृष्टं वोदिव्यमदुतदर्शनम् ॥ दिवि वा भुवि वा किंचित्पश्याम्यमरदर्शनाः ४१

४१।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५० ॥ इति मनुसासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे ऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १।२।३
 प्रकृतिः साममपरानकाचित्प्रतिहन्यते ॥ नचात्मगतमैश्वर्यमाश्रयं प्रतिभाति मे ४२ श्रद्धेयः कथितो ह्यर्थः सज्जनश्रवणगतः ॥ चिरंतिष्ठति मे दिन्यां शैले लेख्यमिवा
 पितम् ४३ तदहं सज्जनमुखान्निःसृतं तत्समागमे ॥ कथयिष्याम्यहमहो बुद्धिदीपकरं नृणाम् ४४ ततो मुनिगणाः सर्वे विस्मिताः कृष्णसन्निधौ ॥ नेत्रैः पद्मदलप्रख्यै
 रपश्यंस्तं जनार्दनम् ४५ वर्धयंतस्तथेवाऽन्ये पूजयंतस्तथाऽपरे ॥ वाग्भिर्ऋग्यजुषितार्थाभिः स्तुवंतो मधुसूदनम् ४६ ततो मुनिगणाः सर्वे नारदं देवदर्शनम् ॥
 तदानियोजयामासुर्वचने वाक्यकोविदम् ४७ ॥ मुनय ऊचुः ॥ यदाऽऽश्चर्यमर्चित्यं च गिरौ हिमवति प्रभो ॥ अनुभूतं मुनिगणैस्तीर्थयात्रापरैर्मुने ४८ तद्गवाक्षपिसं
 घस्य हितं सर्वमादितः ॥ यथा दृष्टं हृषीकेशे सर्वमाख्यातुमर्हसि ४९ एवमुक्तः समुनिभिर्नारदो मगवान्मुनिः ॥ कथयामास देवार्थैः पूर्ववृत्तामिमां कथाम् ५०
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके ० दानधर्मे ऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो नारायणसुहृ
 न्नारदो भगवानृषिः ॥ शंकरस्यो मया सार्धं संवादं प्रत्यभाषत १ ॥ नारद उवाच ॥ तपश्चचारधर्मात्मावृषभांकः सुरेश्वरः ॥ पुण्ये गिरौ हिमवतिसिद्धचारणसेविते २
 नानौषधियुते रम्ये नाना पुष्पसमाकुले ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैश्च भूतसंघनिषेविते ३ तत्र देवो मुदा युक्तो भूतसंघशतैर्दृतः ॥ नाना रूपैर्विरूपैश्च दिव्यैरद्भुतदर्शनैः ४
 सिंहव्याघ्रगजप्रख्यैः सर्वजातिसमन्वितैः ॥ क्रोष्टु कक्षीपिवदनैर्ऋक्षैर्षभमुखैस्तथा ५ उलूकवदनैर्भीमैर्दृक्क्षयेन मुखैस्तथा ॥ नानावर्णैर्मृगमुखैः सर्वजातिसमन्वितैः ६
 किन्नरैर्यक्षगंधर्वक्षोभूतगणैस्तथा ॥ दिव्यपुष्पसमाकीर्णैर्दिव्यज्वालासमाकुलम् ७ दिव्यचंदनसंयुक्तं दिव्यधूपेन धूपितम् ॥ तत्सदो वृषभांकस्य दिव्यवादित्रना
 दितम् ८ मृदंगपणवो दुष्टं शंखभेरीनिनादितम् ॥ नृत्यद्भिर्भूतसंघैश्च बर्हिणैश्च समंततः ९ प्रवृत्ताप्सरसं दिव्यं देवार्थिगणसेवितम् ॥ दृष्ट्वा तं मनिर्देशं दिव्यमद्भुतद
 र्शनम् १० स गिरिस्तपसा तस्य गिरिशस्य व्यरोचत ॥ स्वाध्यायपरमैर्विप्रेर्ब्रह्मघोषो निनादितः ११ षट्पदैरुपगीतैश्च माधवाप्रतिमोगिरिः ॥ तन्महोत्सवसंकाशं
 भीमरूपधरंततः १२ दृष्ट्वा मुनिगणस्यासीत्पराप्रीतिर्जनार्दन ॥ मुनयश्च महाभागाः सिद्धाश्चैवोर्ध्वरेतसः १३ मरुतो वसवः साध्या विश्वे देवाः सवासवाः ॥ यक्षाना
 गाः पिशाचाश्च लोकपाला हुताशनाः १४ वाताः सर्वे महाभूतास्तत्रैवासन्समागताः ॥ ऋतवः सर्वपुष्पैश्च व्यकिरंत महाद्भुतैः १५ ओषध्यो ज्वलमानाश्च द्योतयन्ति
 स्मृतव्रनम् ॥ विहंगाश्च मुदा युक्ताः प्रावृत्य न्वनदंश्च १६ गिरिपृष्ठेषु रम्येषु व्याहरंतो जमप्रियाः ॥ तत्र देवो गिरितटे दिव्यधातुविभूषिते १७ पर्यंक इवा विभ्राजन्नुप
 विष्टो महामनाः ॥ व्याघ्रचर्मो वरधरः सिंहचर्मोत्तरच्छदः १८ व्यालयज्ञोपवीती च लोहितांगदभूषणः ॥ हरिश्चमश्रुर्जटीभीमो भयकर्ता सुरद्विषाम् १९ अभयः सर्वभू
 तानां भक्तानां वृषभध्वजः ॥ दृष्ट्वा महर्षयः सर्वे शिरोभिरवनिगताः २० ॥ ५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०

विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः शांता विगतकल्मषाः ॥ तस्य भूतपतेः स्थानं भीमरूपधरं वभौ २१ अप्रदृश्यतरंचैव महोरगसमाकुलम् ॥ क्षणेनैवाभवत्सर्वमद्भुतं मधुसूदन
 २२ तत्सदो वृषभांकस्य भीमरूपधरं वभौ ॥ तमभ्ययाच्छैलसुता भूतस्त्रीगणसंवृता २३ हरतुल्यां वरधरासमानव्रतधारिणी ॥ विभ्रती कलशं रौक्मं सर्वतीर्थज
 लोद्भवम् २४ गिरिस्त्रिवाभिः सर्वाभिः पृष्ठतो नुगता शुभा ॥ पुष्पवृष्ट्या भिवर्षती गंधैर्बहुविधैस्तथा ॥ सेवंती हिमवत्पार्श्वहरपार्श्वमुपागमत् २५ ततः स्मरन्ती पा
 णिभ्यां नर्मार्थं चारुहासिनी ॥ हरनेत्रेशुभे देवी सहसा समावृणोत् २६ संवृताभ्यां तु नेत्राभ्यां तमोभूतमचेतनम् ॥ निर्होमं निर्वषट्कारं जगद्वै सहसाऽभवत् २७
 जनश्च विमनाः सर्वोऽभवत्त्राससमन्वितः ॥ निमीलिते भूतपतौ नष्टसूर्य इवाभवत् २८ ततो वितिमिरो लोकः क्षणेन समपद्यत ॥ ज्वालाचमहती दीप्ता ललाटा तस्य
 निःसृता २९ तृतीयं चास्य संभूतं नेत्रमादित्यसन्निभम् ॥ युगांतसदृशं दीप्तं येनासौ मथितो गिरिः ३० ततो गिरिसुता दृष्ट्वा दीप्ताग्रिसदृशेक्षणम् ॥ हरं प्रणम्या शि
 रसाददर्शयत् लोचना ३१ दह्यमाने वने तस्मिन्सालसरलक्ष्मे ॥ सचंदनवरे रम्ये दिव्यौषधिविदीपिते ३२ मृगयूथैर्दुतैर्भीतैर्हरपार्श्वमुपागतैः ॥ शरणं चाप्य
 विंदद्भिस्तत्सदः संकुलं वभौ ३३ ततो नभस्पृशज्वालो विद्युल्लोलाग्रिरुल्बणः ॥ द्वादशादित्यसदृशो युगांताग्रिवापरः ३४ क्षणेन तेन निर्दग्धो हिमवानभव
 त्रगः ॥ सधा तु शिखराभोगो दीप्तदग्धलतौषधिः ३५ तं दृष्ट्वा मथितं शैलं शैलराजसुता ततः ॥ भगवंतं प्रपन्नवैसां जलिप्रग्रहास्थिता ३६ उमां शर्वस्तदा दृष्ट्वा स्त्री
 भावगतमार्दवाम् ॥ पितुर्दैन्यमनिच्छन्ती प्रीत्या पश्यत्तदा गिरिम् ३७ क्षणेन हिमवान्सर्वः प्रकृतिस्थः सुदर्शनः ॥ प्रहृष्टविहगश्चैव सुपुष्पितवनदुमः ३८ प्रकृति
 स्थं गिरिं दृष्ट्वा प्रीता देवं महेश्वरम् ॥ उवाच सर्वलोकानां पतिं शिवमनिदिता ३९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेश्च शूलपाणे महाव्रत ॥ संशयो मे महान् जातस्त
 न्मे व्याख्यातुमर्हसि ४० किमर्थं तेललाटे वै तृतीयं नेत्रमुत्थितम् ॥ किमर्थं च गिरिर्दग्धः सपक्षिगणकाननः ४१ किमर्थं च पुनर्देवप्रकृतिस्थस्त्वया कृतः ॥ तथै
 व द्रुमसंछन्नः कृतोऽयं ते पितामम ४२ ॥ महेश्वर उवाच ॥ नेत्रे मे संवृते देवित्वया बाल्यादनिदिते ॥ नष्टालोकस्तदालोकः क्षणेन समपद्यत ४३ नष्टादित्ये तथा
 लोके तमोभूतेन गात्मजे ॥ तृतीयं लोचनं दीप्तं सृष्टं मे रक्षता प्रजाः ४४ तस्य चाक्ष्णोमहते जोयेनायं मथितो गिरिः ॥ त्वत्प्रियार्थं च मे देवि प्रकृतिस्थः पुनः कृतः
 ४५ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्केन ते वक्रं चंद्रवत्प्रियदर्शनम् ॥ पूर्वतथैव श्रीकांतमुत्तरं पश्चिमं तथा ४६ दक्षिणं च मुखं रौद्रं केनोर्ध्वं कपिलाजटाः ॥ केन कंठश्च ते नी
 लोर्वाहं बर्हिनिभः कृतः ४७ हस्ते देवपिनाकं ते सततं केन तिष्ठति ॥ जटिलो ब्रह्मचारी च किमर्थमसि नित्यदा ४८ एतन्मे संशयं सर्वं वक्तुमर्हसि वै प्रभो ॥ सधर्मचा
 रिणी चाहं भक्ताचेति वृषध्वज ४९ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान्शैलपुत्र्यापिनाकधृत् ॥ तस्याघृत्या च बुद्ध्या च प्रीतिमानभवत्प्रभुः ५०

५१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ एवं शंभोः कृष्णादनन्यत्वं जगदात्मत्वं चोक्ता चतुर्मुखादनन्यत्वं चाह तिलो
त्तमेत्यादिना १ । २ । ३ । ४ पूर्वेण वदनेनेत्यादिना सकलदिक्पालात्माऽप्यहमेवैकः ५ । ६ एवंभूतोऽपि स्वात्मभूतलोकरक्षार्थं तप आयुधं च धारयामीत्याह जटिल इति ७ इंद्रेणेति
एवमहंदासानामतिक्रमं सोढ्वा तत्कीर्त्यर्थं नीलकंठमपि धारयामीति स्वस्य परमकारुणिकत्वं च दर्शितं ८ । ९ सुरभीमिति । वाचं धेनुपुपासीत तस्याश्चत्वारः स्तनाः स्वाहाकारः स्वधाका
रो हंत कारो वषट्कार इति वाग्धेनोश्चतुर्भिः स्तनैः पुष्टो धर्मो गोवृषस्तस्य फलभूतं परं वैराग्यविवेकादिकं फेनस्थानीयं द्वाप्रत्यक्तत्त्वोपगमवतितदा वाग्धेनोः पारमार्थिकं प्रामाण्यमपह्नयते व्यावहारिकमेव

ततस्तामब्रवीदेवः सुभगे श्रूयतामिति ॥ हेतुभिर्यैर्मैतानि रूपाणि रुचिरानने ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिकेऽनानुधर्मेऽमामहेश्वर
संवादेनामचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तिलोत्तमानामपुराब्रह्मणा योषिदुत्तमा ॥ तिलं तिलं समुद्धृत्य
त्नानां निर्मिता शुभा १ साऽभ्यगच्छतमां देवि रूपेणाप्रतिमां भुवि ॥ प्रदक्षिणं लोभयंती मां शुभे रुचिरानना २ यतो यतः सा सुदती मामुपाधावदंतिके ॥ ततस्त
तो मुखं चारुममदेविविनिर्गतम् ३ तां दिदृक्षुरहं योगाच्चतुर्भूतिं त्वमागतः ॥ चतुर्मुखश्च संवृतो दर्शयन् योगमुत्तमम् ४ पूर्वेण वदनेनाहमिन्द्रत्वमनुशास्मिह ॥
उत्तरेण त्वया सार्धं रमाम्यहमनिंदिते ५ पश्चिमं मे मुखं सौम्यं सर्वप्राणिसुखावहम् ॥ दक्षिणं भीमसंकाशं रौद्रं संहरति प्रजाः ६ जटिलो ब्रह्मचारी च लोकानां हि
तकाम्यया ॥ देवकार्यार्थं सिद्धयर्थं पिनाकं मे करे स्थितम् ७ इंद्रेण च पुरा वज्रं क्षितं श्रीकाक्षिणामम ॥ दग्ध्वा कंठं तु तद्यातं तेन श्रोकंठतामम ८ ॥ उमोवाच ॥
वाहनेष्वत्र सर्वेषु श्रीमत्स्वन्धेषु सततम् ॥ कथंच वृषभो देववाहनत्वमुपागतः ९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ सुरभीमसृजद्ब्रह्मा देवधेनुं पयोमुचम् ॥ सामृष्टा बहु
धा जाता क्षरमाणापयोऽमृतम् १० तस्यावत्समुखोत्सृष्टः फेनो मद्वात्र मामतः ॥ ततो दग्ध्वा मया गावो नानावर्णत्वमागताः ११ ततोऽहं लोकगुरुणा शमनी
द्वर्थवेदिना ॥ वृषं चैनं ध्वजार्थमेददौ वाहनमेव च १२ ॥ उमोवाच ॥ निवासा बहुरूपास्ते दिविसर्वगुणान्विताः ॥ तांश्च संत्यज्य भगवन् इमं शानेरमसकथम् १३
केशास्थिकलिले भीमैकपालघटसंकुले ॥ गृध्रगोमायुबहुले चिताग्रिशतसंकुले १४ अशुचौ मांसकलिलवसाशोषितकर्दमे ॥ विकीर्णां त्रास्थिनिचयेशिवानाद
विनादिते १५ ॥ महेश्वर उवाच ॥ मेध्यान्वेषी महीं कृत्स्नां विचराम्यनिशंसदा ॥ न च मेध्यतरं किंचिच्छमशानादिह लक्ष्यते १६

तत्स्थान्यते सोऽयं गवां विवर्णभावः । धर्मश्चैवंभूतस्य जीवन्मुक्तस्वरूपसूचको ध्वज इव तत्त्वाविदिदृश्यत इति प्रवृत्तकार्यः १० । ११ । १२ निवासा इति पूर्वमेवैयमिच्छायां वाराणस्यामज्ञातैर्मुमुक्षु
भिर्वस्तव्यामिति व्यासवाक्येन सूचितं । अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छवदर्शनं सर्वतवासेन सूच्यते । पूर्वत्राऽल्पया भिक्षया दत्तया मैत्रेयस्यानंतपुण्योत्पत्तिवचनेन वाराणस्याः पुण्यक्षेत्रत्वमुक्तं ।
अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छवदर्शनस्यान्यथासिद्धिसूचनेनात्र मृतानां शरीरं शिवलिंगमयं भवतीति चोक्तं । संप्रति कृत्स्नमहाश्मशानत्वेनावगतमत्र पवित्रत्वेन तदेव प्रदृश्यते मेध्यान्वेषीत्यादिना
मेधायां पीवृत्तौ विदितं मेध्यं ब्रह्म तत्प्राप्तिकामैरिदं श्मशानमुपास्यत इति वचनान्वाच्यं च मशानं कृत्वा वास इति ज्ञेयम् १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ योगजवर्मवृषं वाराणसीं श्मशानं च ते विदुः शक्तानां तप आदिकं विधातुं मगवान्निष्प्रादिर्ग्रथः प्रवर्तते २० तपोवेषः तपःसूचको वेषो नखलो मज्जो धारिस्त्वादिः २१ । २२ । २३ । २४ । २५

तेन मे सर्ववासानां श्मशानेरमते मनः ॥ न्यग्रोधशाखासंछन्ने निर्भुग्रस्रग्निभूषिते १७ सत्रचैव रमंती मे भूतसंघाः शुचिस्मिते ॥ न च भूतगणैर्देवि विनाऽहं वस्तुमु
त्सहे १८ एष वा सोहि मे मेध्यः स्वर्गीयश्च मतः शुभे ॥ पुण्यः परमकश्चैव मेध्यश्च मेरुपास्यते १९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश सर्वधर्मविदां वर ॥ पिनाकपाणे
वरदं संशयो मे महानयम् २० अयं मुनिगणः सर्वस्तपस्ते पइति प्रभो ॥ तपोवेषकरो लोकेऽमते विविधा कृतिः २१ अस्य चैवर्षि संघस्य मम चाप्रिय काम्यया ॥ एवं
ममेहं संदेहं वक्तुमर्हस्यारिदम् २२ धर्मः किलक्षणः प्रोक्तः कथं वाचरितुं नरैः ॥ शक्यो धर्ममविदं द्विधर्मं ज्ञवद मे प्रभो २३ ॥ नारद उवाच ॥ ततो मुनिगणः सर्वस्तां
देवीं प्रत्यपूजयत् ॥ वाग्भिर्ऋग्भूषितार्थाभिः स्तवैश्चार्थविशारदैः २४ ॥ महेश्वर उवाच ॥ अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतानुत्तमम् ॥ शमो दानं यथाशक्ति गार्हस्थ्यध
र्म उत्तमः २५ परदारेष्वसंसर्गो न्यासस्त्रीपरिरक्षणम् ॥ अदत्तादानविरमो मधुमांसस्य वर्जनम् २६ एष पंचविधो धर्मो बहुशाखः सुखोदयः ॥ देहिभिर्धर्मपरमैश्च ब्रह्मव्यो धर्म
संभवः २७ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् संशयः पृष्ठस्तन्मेशंसितुमर्हसि ॥ चातुर्वर्ण्यस्य यो धर्मः स्वेस्वेवर्णे गुणावहः २८ ब्राह्मणे कीदृशो धर्मः क्षत्रिये कीदृशोऽभवत् ॥ वैश्ये किल
क्षणो धर्मः शूद्रे किल क्षणो भवेत् २९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ न्यायतस्ते महाभागे सर्वशः समुदीरितः ॥ भूमिदेवामहाभागाः स दालोके द्विजातयः ३० उपवासः सदा धर्मो ब्राह्म
णस्य न संशयः ॥ सहिधर्मार्थं संपन्नो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३१ तस्य धर्मक्रियादेवि ब्रह्मचर्या च न्यायतः ॥ व्रतोपनयनं चैव द्विजो येनोपपद्यते ३२ गुरुदेवतपूजार्थं
स्वाध्यायाभ्यसनात्मकः ॥ देहिभिर्धर्मपरमैश्च तं व्यो धर्मसंभवः ३३ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् संशयो मेऽस्ति तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्मवैने पुण्येन प्र
कीर्तय ३४ ॥ महेश्वर उवाच ॥ रहस्यश्रवणं धर्मो वेदव्रतनिषेवणम् ॥ अग्निकार्यं तथा धर्मो गुरुकार्यं प्रसाधनम् ३५ मैक्षचर्या परो धर्मो नित्ययज्ञोपवीतिता ॥
नित्यं स्वाध्यायिता धर्मो ब्रह्मचर्या श्रमस्तथा ३६ गुरुणा चाभ्यनुज्ञातः समावर्तत वै द्विजः ॥ विदेतानंतरं भार्यामनुरूपां यथाविधि ३७ शूद्रा न्न वर्जनं धर्मस्तथा स
त्पथसेवनम् ॥ धर्मो नित्योपवासित्वं ब्रह्मचर्यं तथैव च ३८ आहिताग्नि रधीयानो जुह्वानः संयतौ द्वियः ॥ विघसा शीयताहारो गृहस्थः सत्यवाक् शुचिः ३९ अति
थिव्रतता धर्मो धर्मस्त्रेताग्रिधारणम् ॥ इष्टीश्च पशुबंधांश्च विधिपूर्वमाचरेत् ४० यज्ञश्च परमो धर्मस्तथाऽहिंसा च देहिपु ॥ अपूर्वभोजनं धर्मो विघसा शित्वमेव च
४१ भुंक्ते परिजने पश्चाद्भोजनं धर्म उच्यते ॥ ब्राह्मणस्य गृहस्थस्य श्रोत्रियस्य विशेषतः ४२ दंपत्योः समशीलत्वं धर्मः स्याद्ब्रह्मभूषितः ॥ गृह्याणां चैव देवानां नित्य
पुष्पबलिक्रिया ४३ नित्योपलेपनं धर्मस्तथानित्योपवासिता ॥ सुसंमृष्टोपलिप्ते च साज्यधूमो भवेद्बृह ४४

२६ पंचविधः अहिंसादिविशिष्टो गार्हस्थ्यधर्मादिः धर्मस्य

पुण्यस्य संभवो योनिः २० । २८ । ३९ । ३० उपवासः इंद्रियजयः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ निर्दिष्टः षड्भागः ४७।४८।४९।५०।५१ आर्तहस्तस्त्यार्तप्रियहस्त्यर्थः आर्तहस्तिपाठे सजलेन हस्तेन ददाति ५२। ५३।५४।५५।५६ सर्वप्रकारेणातिथ्यं सर्वातिथ्यं ५७। ५८।५९।६०

एष द्विजजनेधर्मो गार्हस्थ्यलोकधारणः ॥ द्विजानां च सतां नित्यं सदैवैष प्रवर्तते ४५ यस्तु क्षत्रगतो देविमया धर्म उदीरितः ॥ तमहं ते प्रवक्ष्यामि तन्मेशृणु समाहिता ४६ क्षत्रियस्य स्मृतो धर्मः प्रजापालनमादितः ॥ निर्दिष्टफलभोक्ता हिराजा धर्मेण युज्यते ४७ प्रजापालयते यो हि धर्मेण मनुजाधिपः ॥ तस्य धर्मार्जिता लोकाः प्रजापालनसंचिताः ४८ तस्य राज्ञः परो धर्मो दमः स्वाध्याय एव च ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदो दानाध्ययनमेव च ४९ यज्ञोपवीतधरणं यज्ञो धर्मक्रियास्तथा ॥ भृत्यानां भरणं धर्मः कृते कर्मण्यमोघता ५० सम्यग्दंडे स्थितिर्धर्मो धर्मो वेदकृतक्रियाः ॥ व्यवहारस्थितिर्धर्मः सत्यवाक्यरतिस्तथा ५१ आर्तहस्तप्रदो राजा प्रेत्य चेहमहीयते ॥ गोब्राह्मणार्थे विक्रांतः संग्रामे निधनं गतः ५२ अश्वमेधजितां लोकानां प्रोति त्रिदिवा लये ५३ वैश्यस्य सततं धर्मः पाशुपाल्यं कृषिस्तथा ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदो दानाध्ययनमेव च ५४ वाणिज्यं सत्पथस्थानमातिथ्यं प्रशमोदमः ॥ विप्राणां स्वागतं त्यागो वैश्यधर्मः सनातनः ५५ तिलान्गंधानरसांश्चैव विक्रीणी यान्नचैवाहि ॥ वणिक्पथमुपासीनो वैश्यः सत्पथमाश्रितः ५६ सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य यथाशक्तियथार्हतः ॥ शूद्रधर्मः परो नित्यं शुश्रूषा च द्विजातिषु ५७ स शूद्रः संशिततपाः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ शुश्रूषुरतिथिं प्राप्तं तपः संचिनुते महत् ५८ नित्यं स हि शुभाचारो देवताद्विजपूजकः ॥ शूद्रो धर्मफलैरिष्टैः संप्रयुज्येत बुद्धिमान् ५९ एतत्ते सर्वमाख्यातं चातुर्वर्ण्यस्य शोभने ॥ एकैकस्येह सुभगे किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ६० ॥ उमोवाच ॥ उक्तस्त्वया पृथग्धर्मश्चातुर्वर्ण्यहितः शुभः ॥ सर्वव्यापी तु यो धर्मो भगवंस्तद्ब्रवीहि मे ६१ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मणालोकसारेण सृष्टा धात्रा गुणार्थिना ॥ लोकांस्तारयितुं कृत्स्नान्मर्त्येषु क्षितिदेवताः ६२ ते षामपि प्रवक्ष्यामि धर्मकर्मफलोदयम् ॥ ब्राह्मणेषु हि यो धर्मः स धर्मः परमो मतः ६३ इमे ते लोकधर्मार्थं त्रयः सृष्टाः स्वयं भुवा ॥ पृथिव्यां सर्जने नित्यं सृष्टांस्तानपि मे शृणु ६४ वेदोक्तः परमो धर्मः स्मृतिशास्त्रगतोऽपरः ॥ शिष्टाचीर्णोपरः प्रोक्तस्त्रयो धर्माः सनातनाः ६५ त्रैविद्यो ब्राह्मणो विद्वान्न चाध्ययनजीवकः ॥ त्रिकर्मात्रिपरिक्रांतो मैत्र एष स्मृतो द्विजः ६६ षडिमानि तु कर्माणि प्रोवाच भुवनेश्वरः ॥ वृत्त्यर्थं ब्राह्मणानां वैशृणुधर्माः सनातनान् ६७ यजनं याजनं चैव तथा दानं प्रतिग्रहौ ॥ अध्यापनं चाध्ययनं षट्कर्मा धर्ममाग्निद्वजः ६८ नित्यः स्वाध्यायिता धर्मो धर्मो यज्ञः सनातनः ॥ दानं प्रशस्यते चास्य यथाशक्तियथाविधि ६९ शमस्तूपरमो धर्मः प्रवृत्तः सत्सु नित्यशः ॥ गृहस्थानां विशुद्धानां धर्मस्य निचयो महान् ७० पंचयज्ञविशुद्धात्मा सत्यवागनमूयकः ॥ दाता ब्राह्मणसत्कर्ता सुसंमृष्टनिवेशनः ७१ अमानी च सदाऽजिह्वः स्निग्धवाणीप्रदस्तथा ॥ अतिथ्यभ्यागत रतिः शेषान्नकृतभोजनः ७२

६२ । ६३ त्रयो धर्माः सर्जने सर्जनकाले ६४ । ६५ त्रिकर्मा दानाध्ययनपजनकर्मा त्रीन् कामक्रोधलोभान् परिक्रांतः परित्यज्य गतः ६६।६७।६८। ६९। ७०। ७१ अजिह्व इति च्छेदः ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ कूटीचकबहूदकौ त्रिदंदिनौ एको गृहे वसति अपरस्तीर्थान्पठति इतरौ एकदंदिनौ तयोराद्यः

पाद्यमर्घ्यं यथान्यायमासनं शयनं तथा ॥ दीपं प्रतिश्रयं चैव यो ददाति स धार्मिकः ७३ प्रातरुत्थाय चाचम्य भोजनेनोपमं च ॥ सत्कृत्यानुव्रजेद्यस्तु तस्य धर्मः सनातनः ७४ सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य यथाशक्ति निशानि शम् ॥ शूद्रधर्मः समाख्यातस्त्रिवर्गपरिचारणम् ७५ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो गृहस्थेषु विधीयते ॥ तमहं वर्तयिष्यामि सर्वभूतहितं शुभम् ७६ दातव्यमसकृच्छत्तयाय पृथग्व्यमसकृत्तथा ॥ पुष्टिकर्मविधानं च कर्तव्यं भूतिमिच्छता ७७ धर्मेणार्थः समाहार्यो धर्मलब्धं त्रिधा धनम् ॥ कर्तव्यं धर्मपरमं मानवेन प्रयत्नतः ७८ एकेनांशेन धर्मार्थं कर्तव्यं भूतिमिच्छता ॥ एकेनांशेन कामार्थं एकमंशं विवर्धयेत् ७९ निवृत्तिलक्षणस्त्वन्यो धर्मो मोक्षाय तिष्ठति ॥ तस्य वृत्तिं प्रवक्ष्यामि शृणु मे देवितत्त्वतः ८० सर्वभूतदया धर्मो न चैकग्रामवासिता ॥ आशापाशविमोक्षश्च शस्यते मोक्षकांक्षिणाम् ८१ न कुप्यान् नोदके संगो न वाससि न चासने ॥ न त्रिदंडेन शयनेनाग्नौ न शरणालये ८२ अध्यात्मगतिचितो यस्तन्मनास्तत्परायणः ॥ युक्तो योगं प्रति सदा प्रतिसंख्यानमेव च ८३ वृक्षमूलपरो नित्यं शून्यागारनिवेशनः ॥ नदीपुलिनशायी च न दीतीर रतिश्चयः ८४ विमुक्तः सर्वसंगेषु स्नेहबंधेषु च द्विजः ॥ आत्मन्येवात्मनो भावं समासज्जेत वै द्विजः ८५ स्थाणुभूतो निराहारो मोक्षदृष्टेन कर्मणा ॥ परिव्रजति यो युक्तस्तस्य धर्मः सनातनः ८६ न चैकत्र समासक्तो न चैकग्रामगोचरः ॥ मुक्तो ह्यटति निर्मुक्तो न चैकपुलिने शयः ८७ एष मोक्षविदां धर्मो वेदोक्तः सत्पथः सताम् ॥ यो मार्गं मनुयाती मंपदं तस्य च विद्यते ८८ चतुर्विधा भिक्षवस्ते कुटीचकबहूदकौ ॥ हंसः परमहंसश्च यो यः पश्चात्स उत्तमः ८९ अतश्चरतरं नास्ति नावरं न तिरोऽग्रतः ॥ अदुःखमसुखं सौम्यमजरामरमव्ययम् ९० ॥ उमोवाच ॥ गार्हस्थ्यो मोक्षधर्मश्च सज्जनाचरितस्त्वया ॥ भाषितो जीवलोकस्य मार्गः श्रेयस्करो महान् ९१ ऋषिधर्मो तु धर्मज्ञश्रोतुमिच्छाम्यतः परम् ॥ स्पृष्टा भवति मे नित्यं तपोवननिवासिषु ९२ आज्यधूमोद्भवो गंधोरुण्डीव तपोवनम् ॥ तं दृष्ट्वा मे मनः प्रीतं महेश्वरसदा भवेत् ९३ एतन्मे संशयं देव मुनिधर्मकृतं विभो ॥ सर्वधर्मार्थं तत्त्वज्ञदेवदेवदस्वमे ॥ निखिलेन मया पृष्टं महादेव यथा तथम् ९४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंत तेऽहं प्रवक्ष्यामि मुनिधर्ममनुत्तमम् ॥ यं कृत्वा मुनयो यांति सिद्धिं स्वतः पसाशुभे ९५ फेनपाना मृषीणां यो धर्मो धर्मविदां सताम् ॥ तन्मेशृणु महाभागे धर्मज्ञे धर्ममादितः ९६ उच्छंति सततं ये ते ब्राह्मण्यं फेनोत्तरं शुभम् ॥ अमृतं ब्रह्मणा पीतमध्वरे प्रसृतं दिवि ९७ एष ते षां विशुद्धानां फेनपानां तपोधने ॥ धर्मचर्या कृतो मार्गो वालखिल्यगणैः शृणु ९८

आश्रमधर्मनियतः परो नित्यं गुण्य इति तेषां भेदः ८९ अतः पारमहंस्येनात्माधिगमात्परं श्रेष्ठं नास्ति नापि अवरादिसर्वस्यात्रैवातर्भूतत्वात् ९०।९१।९२।९३।९४ मुनयः संन्यासिनः ९५।९६ ब्राह्म्यं ब्रह्म सत्तातीयसंबंधि फेनोत्तरमग्रात्रसमूहं उच्छंत्य रूपश आददते तदिदममृतं ब्रह्मणा साधकावस्थायां पीतमध्वरे वृष्ट्या दिद्वारा यज्ञाङ्गरूपेण दिवि दिव्यभोगात्मना च प्रसृतम् ९७ मार्ग उक्त इति शेषः ९८

१९। १०० स्वेस्वेधर्मज्ञेतिशेषः १। २ चक्रचराःचक्रवर्त्तरतिवासराहिताइत्यर्थः ३ उच्छेत्त्यथोत्सोमोकरणान् संप्रक्षालाःसम्यक्पात्रादिकंप्रक्षालयंतितुश्वोऽर्थेकिंचिस्थापयति ४। ५। ६। ७। ८ धर्मरात्रिर्धर्मसंज्ञेतनसम्यगासनंसमासनं धर्मचक्रं सनातनमितिगौडाः ९। ११०। ११। १२। १३। १४। १५॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकचत्वा
वालखिल्यास्तपःसिद्धामुनयःसूर्यमंडले ॥ उच्छेतिष्ठंतिधर्मज्ञाःशाकुनौवृत्तिमास्थिताः १९ मृगनिर्मोकवसनाश्चौरवल्कलवाससः ॥ निर्द्वेष्टाःसत्पथंप्राप्तावा
लखिल्यास्तपोधनाः १०० अंगुष्ठपर्वमात्रायेभूत्वास्वेस्वेव्यवस्थिताः ॥ तपश्चरणमीहंतेतेषांधर्मफलमहत् १ तेषुरैःसमतायांतिसुरकार्यार्थसिद्धये ॥ द्योतयं
तिदिशःसर्वास्तपसादग्धकिल्बिषाः २ येत्वन्येथुद्धमनसोदयाधर्मपरायणाः ॥ संतश्चक्रचराःपुण्याःसोमलोकचराश्चये ३ पितृलोकसमीपस्थास्तउच्छंतिथया
विधि ॥ संप्रक्षालाश्मकुट्टाश्चदंतोलूखलिकाश्चते ४ सोमपानांचदेवानामूष्मपाणांतथैवच ॥ उच्छंतिथेसमीपस्थाःसदारानियतेंद्रियाः ५ तेषामग्निपरिस्थंदः
पितृणांचार्चनंतथा ॥ यज्ञानांचैवपंचानांयजनंधर्मउच्यते ६ एषचक्रचरैर्देवि देवलोकचरैर्द्विजैः ॥ ऋषिधर्मःसदाचीर्णोऽन्यस्तमपिमेशृणु ७ सर्वेष्वेवर्षिधर्मे
षुज्ञेयोऽऽत्मासंयतेंद्रियैः ॥ कामक्रोधौततःपश्चाज्जेतव्यावितिमेमतिः ८ अग्निहोत्रपरिस्पंदोधर्मरात्रिसमासनम् ॥ सोमयज्ञाभ्यनुज्ञानंपंचमीयज्ञदक्षिणा ९
नित्यंयज्ञक्रियाधर्मःपितृदेवार्चनेरतिः ॥ सर्वातिथ्यंचकर्तव्यमन्त्रेनोच्छार्जितेनैव ११० निवृत्तिरुपभोगेषुगोरसानांशमेरतिः ॥ स्थंडिलेशयनेयोगःशाकपर्णानि
षेवणम् ११ फलमूलाशनंवायुरापःशैवलभक्षणम् ॥ ऋषीणानियमाहोतेयैर्जयंत्यजितांगतिम् १२ विधूमेसन्नमुसलेव्यंगारेभुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारेका
लेविगतभिक्षुके १३ अतिथिकांक्षमाणोवैशेषान्नकृतभोजनः ॥ सत्यधर्मरतःशांतोमुनिधर्मेणयुज्यते १४ नस्तंभीनचमानीस्यान्नाप्रसन्नो नविस्मितः ॥ मित्रा
मित्रसमोमैत्रोयःसधर्मविदुत्तमः ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेएकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१४१॥
॥ उमोवाच ॥ ॥ देशेपुरमणीयेषुनदीनानिर्झरेषुच ॥ स्रवंतीनानिकुंजेषुपर्वतेषुवनेषुच १ देशेषुचपवित्रेषुफलवत्सुसमाहिताः ॥ मूलवत्सुचमेधेषुवसंति
नियतव्रताः २ तेषामपिविधिपुण्यंश्रोतुमिच्छामिशंकर ॥ वानप्रस्थेषुदेवेशस्वशरीरोपजीविषु ३ ॥ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ॥ वानप्रस्थेषुयोधर्मस्तंमेशृणु
समाहिता ॥ श्रुत्वाचैकमनादेविधर्मबुद्धिपराभव ४ संसिद्धैर्नियमैःसद्भिर्वनवासमुपागतैः ॥ वानप्रस्थैरिदंकर्मकर्तव्यंशृणुयादृशम् ५ त्रिकालमभिषेकंचापि
तृदेवार्चनंतथा ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदइष्टिहोमविधिस्तथा ६ नीवारग्रहणंचैवफलमूलनिषेवणम् ॥ इंगुदैर्स्टैलानांस्निहार्थंचनिषेवणम् ७ योगचर्याकृतैःसिद्धैः
कामक्रोधविवर्जितैः ॥ वीरशय्यामुपासद्भिर्वीरस्थानोपसेविभिः ८ युक्तैर्योगवहैःसद्भिर्गोष्मेपंचतपैस्तथा ॥ मंडूकयोगनियतैर्यथान्यायंनिषेविभिः ९
रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ देशेष्विति १। १ स्वशरीरमेवोपजीवंतितनुभृत्यादि स्वयंदासाइत्यर्थः ३। ४। ५। ६। ७

वीरशय्यावीरासनं वीरस्थानंमहारण्यंभीरुभिरप्रवेश्यं ८ मंडूकयोगोहृदशास्त्रमसिद्धः ९

वीरासनसदोपवेशनं शीतंवर्षास्वासारशायी तोयहेमंतेजलवासी अग्निर्गोष्मेपंचाग्निमध्यस्थः एवंशीततायाग्नियोगः १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २० सिद्धि
वीरासनरतैर्नित्यंस्थंडिलेशयनंतथा ॥ शीततोयाग्नियोगश्चर्तव्योधर्मबुद्धिभिः १० अब्भक्षैर्वायुभक्षैश्चशैवलोत्तरभोजनैः ॥ अश्मकुट्टैस्तथादांतैःसंप्रक्षालै
स्तथापरैः ११ चीरवल्कलसंवीतैर्घृगचर्मनिवासिभिः ॥ कार्यायात्रायथाकालंयथाधर्मयथाविधि १२ वननित्यैर्वनचरैर्वनस्थैर्वनगोचरैः ॥ वनंगुरुमिवासाद्य
वस्तव्यंवनजीविभिः १३ तेषांहोमक्रियाधर्मःपंचयज्ञनिषेवणम् ॥ भागंचपंचयज्ञस्यवेदोक्तस्यानुपालनम् १४ अष्टमीयज्ञपरताचातुर्मास्यनिषेवणम् ॥ पौ
र्णमासादयोयज्ञानित्ययज्ञस्तथैवच १५ विमुक्तादारसंयोगैर्विमुक्ताःसर्वसंकरैः ॥ विमुक्ताःसर्वपापैश्चचरंतिमुनयोवने १६ सुग्मांडपरमानित्यंत्रेताग्निशरणाःसदा॥
संतःसत्पथनित्यायेतेयांतिसमांगतिम् १७ ब्रह्मलोकंमहापुण्यंसोमलोकंचशाश्वतम् ॥ गच्छंतिमुनयःसिद्धाःसत्यधर्मव्यपाश्रयाः १८ एषधर्मोमयादेविवान
प्रस्थाश्रितःशुभः ॥ विस्तरेणाथसंपन्नोयथास्थूलमुदाहृतः १९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेशसर्वभूतनमस्कृत ॥ योधर्मोमुनिसंगस्यसिद्धिवादेषुतंवद २०
सिद्धिवादेषुसंसिद्धास्तथावननिवासिनः ॥ स्वैरिणोदारसंयुक्तास्तेषांधर्मःकथंस्मृतः २१ ॥ महेश्वरउवाच ॥ स्वैरिणस्तपसादेविसर्वेदारविहारिणः ॥ तेषां
मौल्यंकषायश्चवासेरात्रिश्चकारणम् २२ त्रिकालमभिषेकश्चहोत्रंत्वापिष्ठतमहत् ॥ समाधिसत्पथस्थानंयथोद्दिष्टनिषेवणम् २३ येचतेपूर्वकथिताधर्मास्तेवनवा
सिनाम् ॥ यदिसेवंतिधर्मास्तानागुवंतितपःफलम् २४ येचदंपतिधर्माणःस्वदारनियतेंद्रियाः ॥ चरंतिविधिदृष्टतदनुकालाभिगामिनः २५ तेषामृषिष्ठतो
धर्मोधर्मिणामुपपद्यते ॥ नकामकारात्कामोन्यःसंसेव्योधर्मदर्शिभिः २६ सर्वभूतेषुयःसम्यग्ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ हिंसादोषविमुक्ताऽऽत्मासवैधर्मेणयुज्यते
२७ सर्वभूतानुकंपीयःसर्वभूतार्जवव्रतः ॥ सर्वभूतात्मभूतश्चसवैधर्मेणयुज्यते २८ सर्ववेदेषुवास्नानंसर्वभूतेषुचार्जवम् ॥ उभेपुतेसमेस्यातामार्जवंवाविशिष्यते
२९ आर्जवंधर्ममित्यादुरधर्मो जिह्वउच्यते ॥ आर्जवेनेहसंयुक्तो नरोधर्मेणयुज्यते ३० आर्जवेतुरतो नित्यं वसत्यमरसन्निधौ ॥ तस्मादार्जवयुक्तःस्याद्यइच्छेद्धर्म
मात्मनः ३१ क्षांतोदांतोजितक्रोधोधर्मभूतोविहिंसकः ॥ धर्मेरतमनानित्यंनरोधर्मेणयुज्यते ३२ व्यपेततंद्रिधर्मात्माशक्त्यासत्पथमाश्रितः ॥ चारित्रपरमो
बुद्धोब्रह्मभूयायकल्पते ३३ ॥ उमोवाच ॥ आश्रमाभिरतादेवतापसायेतपोधनाः ॥ दीप्तिमंतःकयाचैवचर्ययाऽथभवंतिते ३४ राजानोराजपुत्राश्चनिर्धना
येमहाधनाः ॥ कर्मणाकेनभगवन्प्राप्नुवंतिमहाफलम् ३५ नित्यंस्थानमुपागम्यादिव्यचंदनभूषिताः ॥ केनवाकर्मणादेवभवंतिवनगोचराः ३६

वादेषुज्ञानगोष्ठीषु । संसिद्धाःसंपन्नाः तेकदाचित्स्वैरिणः कदाचिद्वारसंयुक्ताः २१ तत्रस्वैरिणांमौल्यंकषायश्चकारणंज्ञापकं दारसंयुक्तानारात्रिर्वासेकारणं नस्वैरिणामिवतेषांयथेष्टविहारोऽस्ती
त्यर्थः २२ त्रिकालमभिषेकउभयेषां दारवतामृषिष्ठतंहोत्रंवन्यांभुक्तादिनाहोमः एवंयथायोग्यधर्मसंबंधजः २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६

३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ 'मरुतागिरिधन्वनो' इति मेदिनी मरुताधनं मेरुताधनमिति पर्यायः जलाहारमपित्येकैत्यर्थः ४४ शुद्धमिति आसनं विनोदविशेष्यर्थः ४५ । ४६ । ४७

एतन्मेसंशयं देवतपश्चर्याऽऽश्रितं शुभम् ॥ संसर्वमशेषेण यक्षत्रिपुरनाशन ३७ ॥ महेश्वर उवाच ॥ उपवासव्रतैर्दाता ह्यहिंसाः सत्यवादिनः ॥ संसेद्धाः प्रेत्य
गर्वैः सह मोदं त्यनामयाः ३८ मंडूकयोगशयनो यथान्यायं यथाविधि ॥ दीक्षां चरति धर्मात्मा स नागैः सह मोदते ३९ शष्पं मृगमुखोच्छिष्टं यो मृगैः सह भक्षति ॥
दीक्षितो वै मुदा युक्तः स गच्छत्यमरावतीम् ४० शैवालं शीर्णं पर्णं वातद्रुती यो निषेवते ॥ शीतयोगवहो नित्यं स गच्छेत्परमां गतिम् ४१ वायुभक्षोऽब्रुभक्षो वा फलम्
लाशनोऽपि वा ॥ यक्षैश्चैश्वर्यमाधाय मोदते पसरसांगणैः ४२ अग्नियोगवहो ग्रीष्मो विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि राजा भवति पार्थिवः ४३ आहारानि
यमं कृत्वा मुनिर्द्वादशवार्षिकम् ॥ मरुसंसाध्य यत्नेन राजा भवति पार्थिवः ४४ स्थंडिले शुद्धमाकाशं परिगृह्य समततः ॥ प्रविश्य च मुदा युक्तो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम्
४५ देहं चानशनेत्यक्त्वा स स्वर्गं सुखमेव ते ॥ स्थंडिलस्य फलान्याहुर्नाना शयनानि च ४६ गृहाणि च महार्हाणि च द्रुमाणि भामिनि ॥ आत्मानमुपजीव्यो
नियतो नियताशनः ४७ देहं वाऽनशनेत्यक्त्वा स स्वर्गं समुपाश्रुते ॥ आत्मानमुपजीव्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ४८ त्यक्त्वा महार्णवे देहं वारुणं लोकमश्नुते ॥ आ
त्मानमुपजीव्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ४९ अश्मना चरणौ भित्त्वा गुह्यकेषु समोदते ॥ साधयित्वा त्मनाऽऽत्मानं निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ५० चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दी
क्षामेतां मनोगताम् ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति देवैश्च सह मोदते ५१ आत्मानमुपजीव्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ॥ कृत्वाऽग्रीं देहमुत्सृज्य बहिलोके महीयते ५२ य
स्तु देवियथान्यायं दीक्षितो नियतो द्विजः ॥ आत्मन्यात्मानमाधाय निर्ममो धर्मलालसः ५३ चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम् ॥ अरणी सहितं स्कंधे च
द्धागच्छत्यनावृतः ५४ वीराध्वानगतो नित्यं वीरासनरतस्तथा ॥ वीरस्थायी च स ततः स वीरगतिमाप्नुयात् ५५ स शक्रलोकगो नित्यं सर्वकामपुरस्कृतः ॥ दिव्य
पुष्पसमाकीर्णो दिव्यचंदनभूषितः ५६ सुखं वसति धर्मात्मा दिवि देवगणैः सह ॥ वीरलोकगतो नित्यं वीरयोगसहसदा ५७ स त्वस्थः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो
नियतः शुचिः ॥ वीराध्वानं प्रपद्येद्यस्तस्य लोकाः सनातनाः ५८ कामगेन विमानेन स वै चरति च्छंदतः ॥ शक्रलोकगतः श्रीमान् मोदते च निरामयः ५९
॥ इति ० अनु० आनु० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् भगने प्रघ्नपूष्णोर्दतानि पातन ॥
दक्षक्रतुहरत्र्यक्षसंशयो मे महानयम् १ चातुर्वर्ण्यं भगवता पूर्वं सृष्टं स्वयं भुवा ॥ केन कर्मविपाकेन वैश्वयोगच्छतिश्च द्रुताम् २ वैश्यो वा क्षत्रियः केना द्विजो वा क्षत्रियो
भवेत् ॥ प्रतिलोमः कथं देवशक्यो धर्मो निवर्तितुम् ३

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ अरणी सहितं स्कंधे च त्रुप्रकादे बध्वा विलाप्य तरावमि विसृज्येत्यर्थः ५४

वीरो देहत्यागोत्सुकः ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये प्रारतमावकीये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ कुंडेपाकपात्रे अश्रातीति कुंडाशी

केन वा कर्मणा विप्रः शूद्रयो नौ प्रजायते ॥ क्षत्रियः शूद्रतामेति केन वा कर्मणा विभो ४ एतन्मेसंशयं देवदभूतपतेऽनघ ॥ त्रयोवर्णाः प्रकृत्येह कथं ब्राह्मण्यमाप्नुयुः ५
॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मण्यं देवि दुष्प्रापं निसर्गाद्ब्राह्मणः शुभे ॥ क्षत्रियो वैश्यश्च द्रौवानि सर्गादिति मेमतिः ६ कर्मणा दुष्कृतेनेह स्थानाद्भ्रश्यति वै द्विजः ॥ ज्येष्ठवर्णं
मनुप्राप्य तस्माद्रक्षेत वै द्विजः ७ स्थितो ब्राह्मणधर्मेण ब्राह्मण्यमुपजीवति ॥ क्षत्रियो वाऽथ वैश्यो वा ब्रह्मभूयं स गच्छति ८ यस्तु विप्रत्वमुत्सृज्य क्षात्रधर्मं निषेवते ॥
ब्राह्मण्यात्सपरिभ्रष्टः क्षत्रयो नौ प्रजायते ९ वैश्यकर्म च यो विप्रो लोभमोहव्यपाश्रयः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं प्राप्य करोत्यल्पमतिः सदा १० सद्विजे वैश्यतामेति वैश्यो वा शू
द्रतामियात् ॥ स्वधर्मात्प्रच्युतो विप्रस्ततः शूद्रत्वमाप्नुते ११ तत्रासौ निरयं प्राप्नोति वर्णभ्रष्टो बहिष्कृतः ॥ ब्रह्मलोकात्परिभ्रष्टः शूद्रः समुपजायते १२ क्षत्रियो वा महा
भागैश्च वैश्यो वा धर्मचारिणि ॥ स्वानिकर्माण्यपाहाय शूद्रकर्म निषेवते १३ स्वस्थानात्सपरिभ्रष्टो वर्णसंकरतांगतः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रत्वं याति तादृशः १४
यस्तु बुद्धः स्वधर्मेण ज्ञानविज्ञानवान् शुचिः ॥ धर्मज्ञो धर्मनिरतः स धर्मफलमश्नुते १५ इदं चैवापरं देवि ब्रह्मणा समुदाहृतम् ॥ अध्यात्मनैष्ठिकं सद्विधर्मकामैर्निषे
व्यते १६ उग्रान्नं गृहीतं देवि गणान्नं श्राद्धसूतकम् ॥ दुष्टान्नं नैव भोक्तव्यं शूद्रान्नं नैव कर्हिचित् १७ शूद्रान्नं गृहीतं देवि सदा देवैर्महात्मभिः ॥ पितामहमुखोत्सृ
ष्टप्रमाणमिति मेमतिः १८ शूद्रान्नेनावशेषेण जठरे यो म्रिये द्विजः ॥ आहिताग्निस्तथा यज्वास शूद्रगतिभाग्यमेव १९ तेन शूद्रान्नशेषेण ब्रह्मस्थानादपाकृतः ॥
ब्राह्मणः शूद्रतामेति नास्ति तत्र विचारणा २० यस्यान्नेनावशेषेण जठरे यो म्रिये द्विजः ॥ तांतां यो निर्व्रजे द्विप्रो यस्यान्नमुपजीवति २१ ब्राह्मणत्वं शुभं प्राप्य दुर्लभं
योऽवमन्यते ॥ अभोज्यान्नानि चाश्रातिसद्विजत्वात्पतेत वै २२ सुरापो ब्रह्महाक्षुद्रश्चोरो भग्नव्रतोऽशुचिः ॥ स्वाध्यायवर्जितः पापो लुब्धो नैकृतिकः शठः २३
अव्रती वृषलीभर्ता कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ निहीनसेवी विप्रो हि पतति ब्रह्मयोनितः २४ गुरुतल्पी गुरुद्रोही गुरुकुत्सारतिश्च यः ॥ ब्रह्मविज्ञापि पतति ब्राह्मणो ब्रह्मयो
नितः २५ एभिस्तु कर्मभिर्देवि शुभैराचरितैस्तथा ॥ शूद्रो ब्राह्मणतां याति वैश्यः क्षत्रियतां व्रजेत् २६ शूद्रकर्माणि सर्वाण्यथान्यायं यथाविधि ॥ शुश्रूषां परिचर्यां च
ज्येष्ठवर्णे प्रयत्नतः २७ कुर्यादविमनाः शूद्रः सततं सत्पथे स्थितः ॥ देवद्विजातिस्तत्कर्ता सर्वातिथ्यकृतव्रतः २८ ऋतुकालाभिगामी च नियतो नियताशनः ॥ चो
क्षश्चोक्षजनान्वेषी शेषान्नकृतभोजनः २९ वृथामांसं भुंजीत शूद्रो वैश्यत्वमृच्छति ॥ ऋतवागनहंवादी निर्द्वन्द्वः शमकोविदः ३० यजते नित्यं यज्ञैश्च स्वाध्यायपरमः
शुचिः ॥ दांतो ब्राह्मणस्तत्कर्ता सर्ववर्णभूषकः ३१ गृहस्थव्रतमातिष्ठन्नद्विकालकृतभोजनः ॥ शेषाशी विजिताहारो निष्कामो निरहंवदः ३२

अग्निहोत्रमुपासंश्च जुह्वानश्च यथाविधि ॥ सर्वातिथ्यमुपातिष्ठन् शेषान्नकृतभोजनः ३३ त्रेताग्रिमंत्रविहितो वैश्यो भवति वैद्विजः ॥ स वैश्यः क्षत्रियकुलेशु चो
महति जायते ३४ स वैश्यः क्षत्रियोजातो जन्मप्रभृतिसंस्कृतः ॥ उपनीतो व्रतपरो द्विजो भवति संस्कृतः ३५ ददाति यजते यज्ञैः समृद्धैरासदक्षिणैः ॥ अधीत्य
स्वर्गमन्विच्छेत् त्रेताग्रिशरणः सदा ३६ आर्तहस्तप्रदो नित्यं प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ सत्यः सत्यानिकुरुते नित्यं सुखदर्शनः ३७ धर्मदंडो न निर्दंडो धर्मकार्या
नुशासकः ॥ यंत्रितः कार्यकरणैः षड्भागकृतलक्षणः ३८ ग्राम्यधर्मेन सेवेत स्वच्छेदनाथकोविदः ॥ ऋतुकालेतु धर्मात्मापत्नीमुपशयेत् सदा ३९ सदोपवासीनेय
तः स्वाध्यायनिरतः शुचिः ॥ बहिष्कांतरिते नित्यं शयानोऽग्निगृहे सदा ४० सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य कुर्वाणः सुमनाः सदा ॥ शूद्राणां चान्नकामानां नित्यं सिद्धमिति
ब्रुवं ४१ अर्थाद्व्यादिवाकामात्र किंचिदुपलक्षयेत् ॥ पितृदेवातिथिकृते साधनं कुरुते च यः ४२ स्ववेश्मनियथान्यायमुपास्ते मैक्ष्यमेव च ॥ त्रिकालमग्निहोत्रं
च जुह्वानो वै यथाविधि ४३ गोब्राह्मणहितार्थाय रणे चाभिमुखो हतः ॥ त्रेताग्रिमंत्रपूतात्मा समाविश्याद्विजो भवेत् ४४ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः संस्कृतो वेदपारगः ॥
विप्रो भवति धर्मात्मा क्षत्रियः स्वेन कर्मणा ४५ एतैः कर्मफलैर्देवि न्यूनजातिकुलोद्भवः ॥ शूद्रोऽप्यगमसंपन्नो द्विजो भवति संस्कृतः ४६ ब्राह्मणो वाप्यसद्व्रतः सर्वसं
करभोजनः ॥ ब्राह्मण्यं स समुत्सृज्य शूद्रो भवति तादृशः ४७ कर्मभिः शुचिभिर्देवि शुद्धात्मा विजितेन्द्रियः ॥ शूद्रोऽपि द्विजवत्सेव्य इति ब्रह्माऽब्रवीत्स्वयम् ४८
स्वभावः कर्मच शुभं यत्र शूद्रेऽपि तिष्ठति ॥ विशिष्टः स द्विजाते वै विज्ञेय इति मेमतिः ४९ न यो निर्नापि संस्कारो न श्रुतं न च संततिः ॥ कारणानि द्विजत्वस्य वृत्तमेव तु
कारणम् ५० सर्वोऽयं ब्राह्मणो लोके वृत्तेन तु विधीयते ॥ वृत्ते स्थितस्तु शूद्रोऽपि ब्राह्मणत्वं नियच्छति ५१ ब्राह्मः स्वभावः सुश्रोणिसमः सर्वत्र मेमतिः ॥ निर्गुणं नि
र्मलं ब्रह्म यत्र तिष्ठति स द्विजः ५२ एते यो निफला देवि स्थानभागनिदर्शकाः ॥ स्वयंच वरदेनोक्ता ब्रह्मणामृजता प्रजाः ५३ ब्राह्मणोऽपि महत्क्षेत्रं लोके चरति पाद
वत् ॥ यत्तत्र बीजं वपति सा कृषिः प्रेत्य भाविनि ५४ विघसाशिना सदा भाव्यं सत्पथालं विना तथा ॥ ब्राह्महिमार्गमाक्रम्य वर्तितव्यं बुभूषता ५५ संहिताध्यायिना
भाव्यं गृहे वै गृहमेधिना ॥ नित्यं स्वाध्यायिना भाव्यं न चाध्ययनजीविना ५६ एवंभूतो हियो विप्रः सत्पथं सत्पथे स्थितः ॥ आहिताग्निरधीयानो ब्रह्मभूयाय कल्पते
५७ ब्राह्मण्यं देवि संप्राप्य रक्षितव्यं यत्तात्मना ॥ यो निप्रतिग्रहादनैः कर्मभिश्च शुचिस्मिन् ५८ एतत्ते गुह्यमाख्यातं यथा शूद्रो भवेद्विजः ॥ ब्राह्मणो वाच्युतो ध
र्माद्यथा शूद्रत्वमाप्नुते ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥

सि कुयो निसंबंधात् कुप्रतिग्रहादादानाच्च ब्राह्मण्यं नश्यतीति भावः ५८ । ५९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ॥

भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ सर्वेषामाश्रमाणां लिङ्गैर्विवर्जिताः ५ । ६ । ७ न सज्जति सत्कान भवति प्राणातिपातादिद्विषयाणां विषयाभिमुख्यात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अक

॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश देवासुरनमस्कृत ॥ धर्माधमा नृणां देवब्रह्मिणोऽसंशयं विभो १ कर्मणामनसा वाचा त्रिविधं हिनरः सदा ॥ बध्यते बंधनैः पाशैर्मुच्यतेऽ
प्यथवा पुनः २ केन शीलिनवृत्तेन कर्मणा कीदृशेन वा ॥ समाचारैर्गुणैः कैर्वा स्वर्गं यातीह मानवाः ३ ॥ महेश्वर उवाच ॥ देवि धर्मार्थं तत्त्वज्ञे धर्मनित्येदमेरते ॥ सर्वप्रा
णिहितः प्रश्नः श्रूयतां बुद्धिबर्धनः ४ सत्यधर्मरताः संतः सर्वलिङ्गविवर्जिताः ॥ धर्मलब्धार्थभोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः ५ नाधर्मेण न धर्मेण बध्यन्ते छिन्नसंशयाः ॥
प्रलयोत्पत्तितत्त्वज्ञाः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ६ वीतरागा विमुच्यन्ते पुरुषाः कर्मबंधनैः ॥ कर्मणामनसा वाचा येन हि संति किंचन ७ येन सज्जति कस्मिंश्चित्तेन बध्यंतिक
र्मभिः ॥ प्राणातिपाताद्विरताः शीलवंतो दयान्विताः ८ तुल्यद्रेष्यप्रियादांता मुच्यन्ते कर्मबंधनैः ॥ सर्वभूतदयावंतो विश्वास्याः सर्वजंतुषु ९ त्यक्तहिंसा समाचारा
स्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ परस्वे निर्ममानित्यं परदारविर्जकाः १० धर्मलब्धान्नभोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ मातृवत्स्वसृवच्चैव नित्यं दुहितृवच्च ये ११ परदारे
षु वर्तन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ स्तैन्यान्निवृत्ताः सततं संतुष्टाः स्वधनेन च १२ स्वभाग्यान्पुपजीवन्ति तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ स्वदारनिरता ये च ऋतुकालाभिगामिनः
१३ अग्राम्यसुखभोगाश्च तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ परदारेषु ये नित्यं चरित्रावृतलोचनाः १४ यतैर्द्रियाः शीलपरास्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ एष देवकृतो मार्गः सेवित
व्यः सदानरैः १५ अकषायकृतश्चैव मार्गः सेव्यः सदा बुधैः ॥ दानधर्मतपोयुक्तः शीलशौचदयात्मकः १६ वृत्त्यर्थं धर्महेतोर्वा सेवितव्यः सदानरैः ॥ स्वर्गवासमभी
प्सद्भिर्न सेव्यस्त्वत्तत्तत्तः १७ ॥ उमोवाच ॥ वाचा तु बध्यते येन मुच्यन्तेऽप्यथवा पुनः ॥ तानि कर्माणि मे देवदभूतपतेऽनघ १८ ॥ महेश्वर उवाच ॥ आत्महेतोः
परार्थेवानर्महास्याश्रयात् तथा ॥ ये मृषानवदंतीह तेनराः स्वर्गगामिनः १९ वृत्त्यर्थं धर्महेतोर्वा कामकारात्तथैव च ॥ अनृतयेन भाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २० श्लक्ष्णां
वाणीं निरावाधामधुरां पापवर्जिताम् ॥ स्वागतेनाभिभाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २१ परुष्येन भाषन्ते कटुकं निश्चुरंतथा ॥ अपैशुन्यरताः संतस्तेनराः स्वर्गगामिनः
२२ पिशुनानं प्रभाषन्ते मित्रभेदकरीं गिरम् ॥ ऋतं मैत्रं तु भाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २३ ये वर्जयन्ति परुषं परद्रोहं च मानवाः ॥ सर्वभूतसमादांतास्तेनराः स्व
र्गगामिनः २४ शठप्रलापाद्विरता विरुद्धपरिवर्जकाः ॥ सौम्यप्रलापिनो नित्यं तेनराः स्वर्गगामिनः २५ न कोपाद्याहरंते ये वाचं हृदयदारणीम् ॥ सांत्व
वदन्ति कुद्धाऽपि तेनराः स्वर्गगामिनः २६ एष वाणीकृतो देवि धर्मः सेव्यः सदानरैः ॥ शुभः सत्यगुणो नित्यं वर्जनीयो मृषाबुधैः २७ ॥ उमोवाच ॥ मनसा ब
ध्यते येन कर्मणा पुरुषः सदा ॥ तन्मे ब्रह्मिहा भागदेव देवपिना कष्टम् २८

पायकृतः रागद्वेषाद्यभावात् निमित्तः १६ । १७ । १८ नर्मकादित्यं विना स्रगादौ सर्वप्रमोत्पादनं । हास्यं तादृशमेव माप्रादिषु दोषारोपपूर्वकं गालनं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

॥ महेश्वर उवाच ॥ मानसेनेहधर्मेणसंयुक्ताःपुरुषाःसदा ॥ स्वर्गंछन्तिकल्याणितन्मेकीर्तयतःशृणु २९ दुष्प्रणीतेनमनसादुष्प्रणीततराकृतिः ॥ मनोबध्यति येनेहशृणुवाक्यंशुभानने ३० अरण्येविजनेन्यस्तंपरस्वदृश्यतेयदा ॥ मनसाऽपिनहिंसंतितेनराःस्वर्गगामिनः ३१ ग्रामेगृहेवायेद्रव्यंपारक्यंविजनेस्थितम् ॥ नाभिनंदंतिवैनित्यंतेनराःस्वर्गगामिनः ३२ तथैवपरदारान्येकामवृत्तानरहोगतान् ॥ मनसाऽपिनहिंसंतितेनराःस्वर्गगामिनः ३३ शत्रुमित्रंचयेनित्यंतु ल्येनमनसानराः ॥ भजंतिमैत्राःसंगम्यतेनराःस्वर्गगामिनः ३४ श्रुतवंतोदयावंतःशुचयःसत्यसंगराः ॥ स्वैरथःपरिसंतुष्टास्तेनराःस्वर्गगामिनः ३५ अवैरायेत्वनायासामैत्रीचित्तरताःसदा ॥ सर्वभूतदयावंतस्तेनराःस्वर्गगामिनः ३६ श्रद्धावंतोदयावंतश्चोक्षाश्चोक्षजनप्रियाः ॥ धर्माधर्मविदोऽनित्यंतेनराः स्वर्गगामिनः ३७ शुभानामशुभानांचकर्मणांफलसंचये ॥ विपाकज्ञाश्चेदेवितेनराःस्वर्गगामिनः ३८ न्यायोपेतागुणोपेतादेवद्विजपराःसदा ॥ समुत्थानमनुप्राप्तास्तेनराःस्वर्गगामिनः ३९ शुभैःकर्मफलैर्देविमयैतेपरिकीर्तिताः ॥ स्वर्गमार्गपराभूयःकिंत्वंश्रोतुमिहेच्छसि ४० ॥ उमोवाच ॥ महान्मेसंशयःकश्चिन्मर्त्यान्प्रतिमहेश्वर ॥ तस्मात्त्वंनैपुणेनाद्यममव्याख्यातुमर्हसि ४१ केनायुर्लभतेदीर्घकर्मणापुरुषःप्रभो ॥ तपसावाऽपिदेवेशकेनायुर्लभतेमहत् ४२ क्षीणायुःकेन भवतिकर्मणाभुविमानवः ॥ विपाकंकर्मणादेवकुमर्हस्यनिंदित ४३ अपरेचमहाभाग्यामंदभाग्यास्तथाऽपरे ॥ अकुलीनास्तथाचान्येकुलीनाश्चतथाऽपरे ४४ दुर्दर्शाःकेचिदाभांतिनराःकाष्ठमयाइव ॥ प्रियदर्शास्तथाचान्येदर्शनादेवमानवाः ४५ दुष्प्रज्ञाःकेचिदाभांतिकेचिदाभातिपंडिताः ॥ महाप्राज्ञास्तथैवाऽन्येज्ञानविज्ञानभाविनः ४६ अल्पाबाधास्तथाकेचिन्महाबाधास्तथाऽपरे ॥ दृश्यंतेपुरुषादेवतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ४७ ॥ महेश्वर उवाच ॥ हंततेऽहंप्रवक्ष्यामिदेवि कर्मफलोदयम् ॥ मर्त्यलोकेनरःसर्वोयेनस्वफलमश्नुते ४८ प्राणातिपातेयोरौद्रोदंडहस्तोद्यतःसदा ॥ नित्यमुद्यतशस्त्रश्चहंतिभूतगणान्नरः ४९ निर्दयःसर्वभूतानानित्यमुद्वेगकारकः ॥ अपिकीटपिपीलानामशरण्यःसुनिर्घृणः ५० एवंभूतो नरोदेविनिरयंप्रतिपद्यते ॥ विपरीतस्तुधर्मात्मारूपवानभिजायते ५१ पापेनकर्मणादेविवध्योर्हिसारतिर्नरः ॥ अप्रियःसर्वभूतानांहीनायुरुपजायते ५२ निरयंयातिहिंसाऽऽत्मायातिस्वर्गमर्हिसकः ॥ यातनानिरयेरौद्रांसकृच्छ्रालभतेनरः ५३ यःकश्चिन्निरयात्तस्मात्समुत्तरतिकर्हिचित् ॥ मानुष्यंलभतेचापिहीनायुस्तत्रजायते ५४ पापेनकर्मणादेविवद्धोर्हिसारतिर्नरः ॥ अप्रियःसर्वभूतानांहीनायुरुपजायते ५५ यस्तुशुक्लाभिजातीयःप्राणिघातविवर्जकः ॥ निक्षिप्तशस्त्रोनिर्दंडोनहिंसतिकदाचन ५६ नघातयतिनोहंतिघ्नंतंनैवानुमोदते ॥ सर्वभूतेषुसस्नेहोयथाऽऽत्मनितथाऽपरे ५७ ईदृशःपुरुषोत्कर्षोदेविदेवत्वमश्नुते ॥ उपपन्नान्मुखान्भोगानुपाश्रातिमुदायुतः ५८

५९ ।९० इति भगवन्नामनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चतुर्विंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१०४॥ किमिति १।९ नैत्यकानि नित्यदेयानि किमिच्छसीति पृष्ट्वा यदीप्सितं दीयते तत्किमिच्छकं

अथ चेन्मानुषेलोके कदाचिदुपपद्यते ॥ तत्र दीर्घायु रूपत्रयः सनरः सुखमेधते ५९ एष दीर्घायुषामार्गः सुवृत्तानां सुकर्मिणाम् ॥ प्राणिर्हि साविमोक्षेण ब्रह्मणा समुदीरितः ६० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास ० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ उमोवाच ॥ किंशीलः किंसमाचारः पुरुषः कैश्च कर्मभिः ॥ स्वर्गं समभिपद्येत संप्रदानेन केन वा १ ॥ महेश्वर उवाच ॥ दाता ब्राह्मणसत्कर्ता दीनार्तकृपणादिषु ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानानां वाससांच प्रदायकः २ प्रतिश्रयान्सभाः कूपान्प्रपाः पुष्करिणीस्तथा ॥ नैत्यकानि च सर्वाणि किमिच्छ कमतीव च ३ आसनं शयनं यानं गृहं रत्नं वनं तथा ॥ सस्यजातानि सर्वाणि गाः श्वेत्प्राण्यथ योषितः ४ सुप्रतीतमनानित्यं यः प्रयच्छति मानवः ॥ एवं भूतो नरो देवि देवलोकेऽभिजायते ५ तत्रोष्य सुचिरं कालं भुक्त्वा भोगाननुत्तमान् ॥ सहाप्सरोभिर्मुदितोरमतेन दनादिषु ६ तस्मात्स्वर्गाद्भ्युतो लोकान्मानुषेषु प्रजायते ॥ महाभोगकुले देवि धनधान्यसमन्वितः ७ तत्र कामगुणैः सर्वैः समुपेतो मुदा युतः ॥ महाभोगो महाकोशोधनी भवति मानवः ८ एते देवि महाभागाः प्राणिनो दानशीलिनः ॥ ब्रह्मणा वै पुरा प्रोक्ताः सर्वस्य प्रियदर्शनाः ९ अपरे मानवा देवि प्रदानकृपणा द्विजैः ॥ याचितान् प्रयच्छंति विद्यमानेऽप्यबुद्धयः १० दीनां धकृपणान्दृष्ट्वा भिक्षुकानतिथीनपि ॥ याच्यमानानि वर्तते जिह्वालोभसमन्विताः ११ न धनानि न वासां सिनभोगान्न च कांचनम् ॥ न गावो नात्र विठ्ठितिं प्रयच्छंति कदाचन १२ अप्रवृत्ताश्च ये लुब्धानास्ति का दानवर्जिताः ॥ एवं भूतानरा देवि निरयं यांत्यबुद्धयः १३ ते वै मनुष्यतां यांतियदा कालस्य पर्ययात् ॥ धनरिक्ते कुले जन्म लभंते स्वल्पबुद्धयः १४ क्षुत्पिपासापरीताश्च सर्वलोकवाहिष्कृताः ॥ निराशाः सर्वभोगेभ्यो जीवंत्यधर्मजीविकाम् १५ अल्पभोगकुले जाता अल्पभोगरतानराः ॥ अनेन कर्मणा देवि भवंत्यधनिनो नराः १६ अपरे स्तंभिनो नित्यं मानिनः पापतोरताः ॥ आसनार्हस्येपीठं न प्रयच्छंत्यचेतसाः १७ मार्गार्हस्य च ये मार्गं न यच्छंत्यल्पबुद्धयः ॥ पादार्हस्य च ये पादं न ददत्यल्पबुद्धयः १८ अर्घार्हा न्न च सत्कारैरर्चयंति यथाविधि ॥ अर्घ्यमाचमनीयं वानयच्छंत्यल्पबुद्धयः १९ गुरुंचाभिगतं प्रेम्णा गुरुवन्न भूषते ॥ अभिमानप्रवृत्तेन लोभेन समवस्थिताः २० संमान्याश्चावमन्यंते वृद्धान्परिभवंति च ॥ एवं विधानरादे वि सर्वे निरयगामिनः २१ ते वै यदि नरास्तस्मान्निरयादुत्तरंति वै ॥ वर्षपूगैस्ततो जन्म लभंते कुत्सिते कुले २२ श्वपाकपुल्कसादीनां कुत्सितानामचेतसाम् ॥ कुलेषु ते पुजायंते गुरुवृद्धा पचायिनः २३ न स्तंभीन च मानियो देवतादिजपूजकः ॥ लोकपूज्यो न मस्कृता प्रश्रितो मधुरं च २४ सर्ववर्णप्रियकरः सर्वभूतहितः सदा ॥ अद्वेषी सुमुखः श्लक्ष्णः स्निग्धवाणीप्रदः सदा २५

३।४।५।६।७।८।९।१० अतिथीनृद्वयैर्याच्यमानाःसंतोनिवर्त्ततेनप्रयच्छन्ति ११।१ १२।४.१५।१६।१७.१८।१९।२०।२१।२२ गुह्यद्विधापचायिनःगुह्यगान्द्विधानांचहीनत्वसंशयः २३।१४।२५

२६ गुरुवदपितृवत् २७ । २८ । २९ । ३० उदात्तं प्रशस्तं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ऊहःसिद्धांतः
 स्वागतेनैवसर्वेषांभूतानामविर्हिसकः ॥ यथार्हसत्क्रियापूर्वमर्चयन्नवातिष्ठति २६ मार्गादीयददन्मार्गंगुरुगुरुवदच्यन् ॥ अतिथिप्रग्रहरतस्तथाऽभ्यागतपू
 जकः २७ एवंभूतो नरोदोषिस्वर्गातिं प्रातिपद्यते ॥ ततोमानुषतांप्राप्यविशिष्टकुलजीभवेत् २८ तत्रासौविपुलैर्भोगैःसर्वरत्नसमायुतः ॥ यथार्हदाताचाहेषुधर्म
 चर्यापरोभवेत् २९ संमतःसर्वभूतानांसर्वलोकनमस्कृतः ॥ स्वकर्मफलमाप्नोतिस्वयमेव नरःसदा ३० उदात्तकुलजातीयउदात्ताभिजनःसदा ॥ एषधर्मोमया
 प्रोक्तोविधात्रास्वयमीरितः ३१ यस्तुरौद्रसमाचारःसर्वसत्त्वमयकरः ॥ हस्ताभ्यांयदिवापद्ग्यारज्वादंडेनवापुनः ३२ लोष्टैःस्तंभैरायुधैर्वाजंतून्बाधातिशो
 भने ॥ हिंसार्थानि कृतिप्रज्ञःप्रोद्वेजयतिचैवह ३३ उपक्रामतिजंतूंश्चउद्वेजजननःसदा ॥ एवंशीलसमाचारो निरयंप्रतिपद्यते ३४ सवैमनुष्यतांगच्छेद्यादिका
 लस्यपर्ययात् ॥ बह्वाबाधपरिक्लिष्टे जायतेसोऽधमेकुले ३५ लोकद्वेष्योऽधमःपुंसांस्वयंकर्मफलैःकृतैः ॥ एषदेविमनुष्येषुबोद्धव्योज्ञातिबंधुषु ३६ अपरःसर्व
 भूतानिदयावाननुपश्यति ॥ मैत्रदृष्टिःपितृसमोनिर्वैरोनियतेंद्रियः ३७ नोद्वेजयतिभूतानिनिविधातयतेतथा ॥ हस्तपादैःसुनियतैर्विश्वास्यःसर्वजंतुषु ३८
 नरज्वानचदंडेननलोष्टैर्नायुधेनच ॥ उद्वेजयतिभूतानिश्लक्ष्णकर्मादयापरः ३९ एवंशीलसमाचारःस्वर्गसमुपजायते ॥ तत्रासौभवनेदिव्येमुदावसतिदेववत्
 ४० सचेत्कर्मक्षयान्मर्त्यामनुष्येषूपजायते ॥ अल्पाबाधोनिरातंकःसजातश्चुखमेवते ४१ सुखभागीनिरायासोनिरुद्वेगःसदानरः ॥ एषदेविसतांमार्गोबाधा
 यत्रनविद्यते ४२ ॥ उमोवाच ॥ इमेमनुष्यादृश्यंतेऊहापोहविशारदाः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाःप्रज्ञावंतोर्थकोविदाः ४३ दुष्प्रज्ञाश्चापरेदेवज्ञानविज्ञानव
 र्जिताः ॥ केनकर्मविशेषेणप्रज्ञावान्पुरुषोभवेत् ४४ अल्पप्रज्ञोविरूपाक्षकथंभवतिमानवः ॥ एतन्मेसंशयच्छिधिर्विदस्तथा ४५ जात्यंधाश्चापरेदेवरो
 गार्ताश्चापरेतथा ॥ नराःक्रीबाश्चदृश्यंतेकारणब्रूहितत्रैव ४६ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषःसिद्धान्धर्मविदस्तथा ॥ परिपृच्छंत्यहरहःकुशलाःकुश
 लंतथा ४७ वर्जयंतोऽशुभं कर्मसेवमानाःशुभंतथा ॥ लभंतेस्वर्गतिंनित्यमिहलोकेतथासुखम् ४८ सचेन्मानुषतांयातिमेधावीतत्रजायते ॥ श्रुतंप्रज्ञानुगम्य
 स्यकल्याणमुपजायते ४९ परदारेषुयेचापिचक्षुर्दुष्टंप्रयुजते ॥ तेनदुष्टस्वभावेनजात्यंधास्तेभवन्तिह ५० मनसातुप्रदुष्टेननग्रांपश्यंतियेस्त्रियम् ॥ रोगार्ता
 स्तेभवन्तीहनरादुष्कृतकर्मिणः ५१ येषुमूढादुराचारावियोनौमैथुनेरताः ॥ पुरुषेषुसुदुष्प्रज्ञाःक्रीबत्वमुपयांति ५२ पशूंश्चयेघातयंतियेचैवगुरुतल्पगाः ॥
 प्रकीर्णमैथुनायेचक्रीबाजायंतितेनराः ५३ ॥ उमोवाच ॥ सावद्यं किंतुवैकर्मनिरवद्यंतथैवच ॥ श्रेयःकुर्वन्वाप्नोतिमानवोदेवसत्तम ५४

अपोहःपूर्वपक्षः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

अनु. १३
 अ०
 ॥१४५॥
 ॥१४६॥

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

॥ महेश्वरउवाच ॥ श्रेयांसंमार्गमन्विच्छन्सदायःपृच्छतिद्विजान् ॥ धर्मोन्वेषीगुणाकांक्षीसस्वर्गसमुपाश्रुते ५५ यदिमानुषतांदेविकदाचित्सानिगच्छति ॥
 मेधावीधारणायुक्तःप्रायस्तत्राभिजायते ५६ एषदेविसतांधर्मोमंतव्योभूतिकारकः ॥ नृणांहितार्थायमयातवैसमुदाहृतः ५७ ॥ उमोवाच ॥ अपरेस्वल्पवि
 ज्ञानाधर्मविद्वेषिणोनराः ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषोनेच्छंतिपरिर्षितुम् ५८ व्रतवंतो नराःकेचिच्छ्रद्धाधर्मपरायणाः ॥ अवताभ्रष्टनियमास्तथाऽन्येराक्षसोपमाः
 ५९ यज्वानश्चतथैवान्येनिर्होमाश्चतथाऽपरे ॥ केनकर्मविपाकेनभवन्तीहवदस्वमे ६० ॥ महेश्वरउवाच ॥ आगमालोकधर्माणामर्यादाःसर्वनिर्मिताः ॥ ग्रामाण्ये
 नानुवर्तंतेदृश्यंतेचदृढव्रताः ६१ अधर्मधर्ममित्याहुर्येचमोहवशंगताः ॥ अवतानष्टमर्यादास्तेप्रोक्ताब्रह्मराक्षसाः ६२ तेचेत्कालकृतोद्योगात्संभवन्तीहमानुषाः ॥
 निर्होमानिर्वषट्कारास्तेभवन्तिनराधमाः ६३ एषदेविमयासर्वःसंशयच्छेदनायते ॥ कुशलाकुशलो नृणांव्याख्यातो धर्मसागरः ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
 शासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ नारदउवाच ॥ एवमुक्त्वा महादेवःश्रोतुकामःस्वयंप्रभुः ॥
 अनुकूलांप्रियांभार्यांपार्श्वस्थांसमभाषत १ ॥ महेश्वरउवाच ॥ परावरज्ञेधर्मज्ञेतपोवननिवासिनि ॥ साध्विसुभुसुकेशांतिहिमवत्पर्वतात्मजे २ दक्षेशमदमोपेते
 निर्ममेधर्मचारिणि ॥ पृच्छामित्वावरारोहेपृष्ठावदममेप्सितम् ३ सावित्रीब्रह्मणःसाध्वीकौशिकस्यशचीसती ॥ मार्कंडेयस्यधूमोर्णाक्रद्विर्वैश्रवणस्यच ४ वरुण
 स्यतथागौरीसूर्यस्यचसुवर्चला ॥ रोहिणीशशिनःसाध्वीस्वाहाचैवविभावसोः ५ अदितिःकश्यपस्याथसर्वास्ताःपतिदेवताः ॥ पृष्ठाश्चोपासिताश्चैवतास्त्वयादे
 विनित्यशः ६ तेनत्वांपरिपृच्छामिधर्मज्ञेधर्मवादिनि ॥ स्त्रीधर्मश्रोतुमिच्छामित्वयोदाहृतमादितः ७ सधर्मचारिणीमेत्वंसमशीलासमव्रता ॥ समानसारवीर्याच
 तपस्तीव्रकृतंचते ८ त्वयाह्युक्तोविशेषेणगुणवान्सभविष्यति ॥ लोकेचैवत्वयादेविप्रमाणत्वमुपैष्यति ९ स्त्रियश्चैवविशेषेणस्त्रीजनस्यगतिःपरा ॥ गौर्यांगच्छति
 सुश्रोणिलोकेष्वेषागतिःसदा १० ममचार्यशरीरस्यतवचार्येननिर्मितम् ॥ सुरकार्यकरीचत्वंलोकसंतानकारिणी ११ तवसर्वःसुविदितःस्त्रीधर्मःशाश्वतःशुभे ॥
 तस्मादशेषतोब्रूहिस्वधर्मविस्तरेणमे १२ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेशभूतभव्यभवोत्तम ॥ त्वत्प्रभावादियंदेववाक्त्रैवप्रतिभातिमे १३ इमास्तुनद्योदेवेशसर्व
 तीर्थोदैर्क्युताः ॥ उपस्पर्शनहेतोस्त्वामुपयांतिसमीपतः १४ एताभिःसहसंमंत्र्यप्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ प्रभवन्त्योऽनहंवादीसवैपुरुषउच्यते १५ स्त्रीचभूतेशस
 ततंस्त्रियमेवानुधावति ॥ मयासंमानिताश्चैवभविष्यंतिसरिद्धराः १६ एषासरस्वतीपुण्यानदीनामुत्तमानदी ॥ प्रथमासर्वसरितांनदीसागरगामिनी १७

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गुणवान्स्त्रीधर्मः ९ गौर्यामौगच्छत्यमादिपरंपरयाचलति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

म.भा.टी.

॥१४७॥

विपाशाचवितस्ताचचंद्रभागाइरावती ॥ शतद्वेदिकासिंधुःकौशिकीगौतमीतथा १८ तथादेवनदीचैयंसर्वतीर्थाभिसंधृता ॥ गगनाद्गंगतादेवीगंगासर्वसारि
द्रा १९ इत्युक्तादेवेदेवस्यपत्नीधर्मभृतांवरा ॥ स्मितपूर्वमथाभाष्यसर्वास्ताःसरितस्तथा २० अपृच्छदेवमहिषीस्त्रीधर्मधर्मवत्सला ॥ स्त्रीधर्मकुशलास्तावे
गंगाद्याःसरितांवराः २१ ॥ उमोवाच ॥ ॥ अयंभगवताप्रोक्तःप्रश्नःस्त्रीधर्मसंश्रितः ॥ तंतुसंमंत्रयुष्माभिर्वक्तुमिच्छामिशंकरम् २२ नचैकसाध्यं पश्यामि
विज्ञानंभुविकस्यचित् ॥ दिविवासागरगमास्तेनवोमानयाम्यहम् २३ एवंसर्वाःसारिच्छ्रेष्ठाःपृष्ठाःपुण्यतमाःशिवाः ॥ ततोदेवनदीगंगानियुक्ताप्रतिपूज्यच २४
बह्विभिर्बुद्धिभिःस्फीतास्त्रीधर्मज्ञाशुचिस्मिता ॥ शैलराजसुतां देवीपुण्यापापभयापहा २५ बुद्ध्यावेनयसंपन्नासर्वधर्मविशारदा ॥ सस्मितंबहुबुद्ध्याद्यागंगाध
चनमब्रवीत् २६ ॥ ॥ गंगोवाच ॥ ॥ धन्याऽस्म्यनुगृहीताऽस्मिदेविधर्मपरायणे ॥ यात्वंसर्वजगन्मान्यानदीमानयसेऽनघे २७ प्रभवन्पृच्छतेयोहिंसमा
नयतिवापुनः ॥ नूनंजनमदुष्टात्मापंडिताख्यांसगच्छति २८ ज्ञानविज्ञानसंपन्नानूहापोहविशारदान् ॥ प्रवक्तुं पृच्छतेयोऽन्यान्सवैनापदमृच्छति २९ अन्य
थाबहुबुद्ध्याद्योवाक्यंवदतिसंसदि ॥ अन्यथैवह्यहंवादीदुर्बलंवदतेवचः ३० दिव्यज्ञानेदिविश्रेष्ठेदिव्यपुण्यैःसहोत्थिते ॥ त्वमेवार्हसिनोदेविस्त्रीधर्मननुभाषितुम्
३१ ततःसाराधितादेवीगंगयाबहुभिर्गुणैः ॥ ग्राहसर्वमशेषेणस्त्रीधर्मसुरसुंदरी ३२ ॥ उमोवाच ॥ स्त्रीधर्मोमांप्रतियथाप्रतिभातियथाविधि ॥ तमहंकीर्तयिष्यामि
तथैवप्रश्रिताभव ३३ स्त्रीधर्मःपूर्वपुत्रायंविवाहेबंधुभिःकृतः ॥ सहधर्मचरीभर्तुर्भवत्यग्निसमीपतः ३४ सुस्वभावासुवचनासुवृत्तासुखदर्शना ॥ अनन्यचितासु
मुखीभर्तुःसाधर्मचारिणी ३५ साभवेद्धर्मपरमासाभवेद्धर्मभागिनी ॥ देवत्सततंसाध्वीयाभर्तारंप्रपश्यति ३६ शुश्रूषांपरिचारंचदेववद्याकरोतिच ॥ नान्यभावाह्य
विमनाःसुवतासुखदर्शना ३७ पुत्रवक्त्रमिवाभीक्ष्णंभर्तुर्वदनभीक्षते ॥ यासाध्वीनियताहारासाभवेद्धर्मचारिणी ३८ श्रुत्वादंपतिधर्मं वैसहधर्मकृतंशुभम् ॥ याभवेद्धर्म
परमानारीभर्तुसमव्रता ३९ देवत्सततंसाध्वीभर्तारमनुपश्यति ॥ दंपत्योरेषवैधर्मःसहधर्मकृतःशुभः ४० शुश्रूषांपरिचारंचदेवतुल्यंप्रकुर्वती ॥ वश्याभावेनसुमुनाः
सुवतासुखदर्शना ॥ अनन्यचितासुमुखीभर्तुःसाधर्मचारिणी ४१ परुषाण्यपिचोक्तायादृष्टादुष्टेनचक्षुषा ॥ सुप्रसन्नमुखीभर्तुर्यानारीसापतिव्रता ४२ नचंद्रसूचीनल
रुपुंनान्नायानिरीक्षते ॥ भर्तुर्वर्जवरारोहासाभवेद्धर्मचारिणी ४३ दरिद्रं व्याधितं दीनमध्वनापरिकीर्तितम् ॥ पतिपुत्रमिवोपास्तेसानारीधर्मभागिनी ४४ यानारीप्रय
तादक्षायानारीपुत्रिणीभवेत् ॥ पतिप्रियापतिप्राणासानारीधर्मभागिनी ४५ शुश्रूषांपरिचर्याचकरोत्यविमनाःसदा ॥ सुप्रतीताविनीताचसानारीधर्मभागिनी ४६

४० वश्याभावेनमंत्रादिनावशीकरणंविना ४१ । ४२ चंद्रसूचीनलरुपुंनान्नायानिरीक्षतेकिमुनरपशुमेतिभावः ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ सुमंष्टृक्षदाशोधितगृहा ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ लघुसत्वयाशीघ्रभर्यादावबोधिन्वाबुद्ध्या ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति अनु. १० भारताभा. १० चत्वारिंशदधिकशततमो

नकामेऽनुभोगेऽपुनैश्वर्येनसुखेतथा ॥ स्पृहायस्यायथापत्यौसानारीधर्मभागिनी ४७ कस्योत्थानरतिर्नित्यंगृहशुश्रूषणेऽरता ॥ सुसंष्टृक्षयाचैवगोशकृत्कृतले
पना ४८ आग्रिकार्यपरानित्यंसदापुष्पबलिप्रदा ॥ देवतातिथिभृत्यानांनिर्वाप्यपतिनासह ४९ शेषान्नमुपभुञ्जानायथान्यार्ययथाविधि ॥ तुष्टपुष्टजनानित्यंन
रीधर्मेणयुज्यते ५० श्वश्रूश्चशुरयोःपादौजोषयंतीगुणान्विता ॥ मातापितृप्रशानित्ययानारीसातपोधना ५१ ब्राह्मणान्दुर्बलानाथान्दीनांधकृपणांस्तथा ॥
विभर्त्यन्नेनयानारीसापतिव्रतभागिनी ५२ व्रतंचरतियानित्यंदुश्चरंलघुसत्वया ॥ पतिचित्तापतिहितासापतिव्रतभागिनी ५३ पुण्यमेतत्तपश्चैतत्स्वर्गश्चैषसना
तनः ॥ यानारीभर्तुपरमाभवेद्धर्मव्रतासती ५४ पतिर्हिदेवोनारीणांपतिर्बुधःपतिर्गतिः ॥ पत्यासमागतिर्नास्तिदेवतंवायथापतिः ५५ पतिप्रसादःस्वर्गोवा
तुल्योनार्यानवाभवेत् ॥ अहंस्वर्गंनहीच्छेयंत्वय्यप्रतिमहेश्वरे ५६ यद्यकार्यमधर्मंवायदिवाप्राणनाशकम् ॥ पतिर्ब्रूयादरिद्रोवाव्याधितोवाकथंचन ५७ आप
न्नोरिपुसंस्थोबाब्रह्मशापादितोपिवा ॥ आपद्धर्माननुप्रेक्ष्यतत्कार्यमविशंकया ५८ एषदेवमयाप्रोक्तःस्त्रीधर्मोवचनात्तव ॥ यात्वेवंभाविनीनारीसापतिव्रतभा
गिनी ५९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ इत्युक्तःसतुदेवेशःप्रतिपूज्यगिरेःसुताम् ॥ लोकान्विसर्जयामाससर्वैरनुचरैर्वृताम् ६० ततोययुर्भूतगणाःसरितश्च
यथागतम् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवप्रणम्यशिरसाभवम् ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेऽमामहेश्वरसंवादेस्त्रीधर्म
कथनेषट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ पिनाकिन्भगनेत्रग्रसर्वलोकनमस्कृत ॥ माहात्म्यंवासुदेवस्यश्रोतुमिच्छामि
शंकर १ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ पितामहादपिवरःशाश्वतःपुरुषोहरिः ॥ कृष्णोजांबूनदाभासोव्यभ्रेसूर्यइवोदितः २ दशबाहुर्महातेजादेवतारिनिषूदनः ॥
श्रीवत्सांकोटपीकेशःसर्वदेवतपूजितः ३ ब्रह्मातस्योदरभवस्तस्याहंचशिरोभवः ॥ शैरोरुहेभ्योज्योतीषिरोमभ्यश्चसुराऽसुराः ४ ऋषयोदेहसंभूतास्तस्यलो
काश्चशाश्वताः ॥ पितामहगृहंसाक्षात्सर्वदेवगृहंचसः ५ सोऽस्याःपृथिव्याःकृत्स्नायाःस्रष्टात्रिभुवनेश्वरः ॥ संहर्ताचैवभूतानांस्थावरस्यचरस्यच ६ सहिदेववरः
साक्षादेवनाथःपरंतपः ॥ सर्वज्ञःसर्वसंश्लिष्टःसर्वगःसर्वतोमुखः ७ परमात्माहृषीकेशःसर्वव्यापीमहेश्वरः ॥ नतस्मात्परमंभूतंत्रिषुलोकेषुकिंचन ८ सनातनोवैमधुहा
गोविंदइतिविश्रुतः ॥ ससर्वान्पार्थिवान्संख्येयातयिष्यतिमानदः ९ सुरकार्यार्थमुत्पन्नोमानुषंवपुरास्थितः ॥ नहिदेवगणाःशक्तास्त्रिविक्रमाविनाकृताः १० भुवनेदेव
कार्याणिकर्तुर्नायकवार्जिताः ॥ नायकःसर्वभूतानांसर्वदेवनमस्कृतः ११ एतस्यदेवनाथस्यदेवकार्यपरस्यच ॥ ब्रह्मभूतस्यसततंब्रह्मर्षिशरणस्यच १२

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति अनु. १० भारताभा. १० चत्वारिंशदधिकशततमो

ब्रह्मावसतिगर्भस्थःशरीरेसुखसंस्थितः ॥ शर्वःसुखसंश्रितश्चशरीरेसुखसंस्थितः १३ सर्वाःसुखसंश्रिताश्चशरीरेतस्यदेवताः ॥ सदेवःपुंडरीकाक्षःश्रीगर्भःश्री
सहोषितः १४ शार्ङ्गचक्रायुधःखड्गीसर्वनागरिपुध्वजः ॥ उत्तमेनसशीलेनदमेनचशमेनच १५ पराक्रमेणवीर्येणवपुषादर्शनेनच ॥ आरोहेणप्रमाणेनधैर्येणार्ज
वसंपदा १६ आनृशंस्येनरूपेणबलेनचसमान्वितः ॥ अस्त्रैःसमुदितःसर्वैर्दिग्दैरुतदर्शनैः १७ योगमायःसहस्राक्षोनिरपायोमहामनाः ॥ वीरोमित्रजनश्चा
धीज्ञातिबंधुजनप्रियः १८ क्षमावांश्चानहंवादीब्रह्मण्योब्रह्मनायकः ॥ भयहर्ताभयार्तानांमित्राणानंदिवर्धनः १९ शरण्यःसर्वभूतानांदीनानांपालनेरतः ॥ शु
तबानर्थसंपन्नःसर्वभूतनमस्कृतः २० समाश्रितानांवरदःशत्रूणामपिधर्मवित् ॥ नीतिज्ञोनीतिसंपन्नोब्रह्मवादीजितेन्द्रियः २१ भवार्थमिहदेवानांबुद्ध्यापरमयायु
तः ॥ प्राजापत्येशुभेमार्गेमानवेधर्मसंस्कृते २२ समुत्पत्त्यतिगोविंदोमनोवैशेमहात्मनः ॥ अंगोनाममनोःपुत्रोअंतर्धर्माततःपरः २३ अंतर्धर्माहोविधर्माप्र
जापतिरनिंदितः ॥ प्राचीनबर्हिर्भविताहविर्धाम्नःसुतोमहान् २४ तस्यप्रचेतःप्रमुखाभविष्यतिदशात्मजाः ॥ प्राचेतसस्तथादक्षोभवितेहप्रजापतिः २५ दा
क्षायण्यास्तथाऽऽदित्योमनुरादित्यतस्तथा ॥ मनोश्चवंशजइलासुद्युम्नश्चभविष्यति २६ बुधात्पुरूरवाश्चापितस्मादायुर्भविष्यति ॥ नहुषोभवितातस्माद्यया
तिस्तस्यचात्मजः २७ यदुस्तस्मान्महासत्वःक्रोष्टातस्माद्भविष्यति ॥ क्रोष्टृश्चैवमहापुत्रोवृजिनीवान्भविष्यति २८ वृजिनीवतश्चभविताउषंगुरपराजितः ॥
उषंगोर्भवितापुत्रःशूराश्चित्ररथस्तथा २९ तस्यत्ववरजःपुत्रःशूरोनामभविष्यति ॥ तेषांविख्यातवीर्याणांचरित्रगुणशालिनाम् ३० यज्वानांसुविशुद्धानांवंशे
ब्राह्मणसंमते ॥ सशूरःक्षत्रियश्रेष्ठोमहावीर्योमहायशः ॥ स्ववंशविस्तरकरंजनयिष्यतिमानदः ३१ वसुदेवइतिख्यातंपुत्रमानकदुंदुभिम् ॥ तस्यपुत्रश्चतुर्वा
हुर्वासुदेवोभविष्यति ३२ दाताब्राह्मणसत्कर्ताब्रह्मभूतोद्विजप्रियः ॥ राज्ञोमागधसंरुद्धान्मोक्षयिष्यतियादवः ३३ जरासंधतुराजानंनिर्जित्यगिरिगह्वरे ॥ सर्व
पार्थिवरत्नाढ्योभविष्यतिसवीर्यवान् ३४ पृथिव्यामप्रतिहतोवीर्येणचभविष्यति ॥ विक्रमेणचसंपन्नःसर्वपार्थिवपार्थिवः ३५ शूरसेनेषुभूत्वासद्वारकायावसन्प्रभुः ॥
पालयिष्यतिगादेर्वीविजित्यनयवित्सदा ३६ तंभवंतःसमासाद्यवाङ्माल्यैरर्हणैर्वैरैः ॥ अर्चयंतुयथान्यायंब्रह्माणमिवशाश्वतम् ३७ योहिमांद्रष्टुमिच्छेतब्रह्माणं च
पितामहम् ॥ द्रष्टव्यस्तेनभगवान्वासुदेवःप्रतापवान् ३८ दृष्टेत्स्मिन्नहंदृष्टोनेत्रास्तिविचारणा ॥ पितामहोवादेवेशइतिवित्तपोधनाः ३९ सयस्यपुंडरीकाक्षः
प्रीतियुक्तोभविष्यति ॥ तस्यदेवगणःप्रीतोब्रह्मपूर्वोभविष्यति ४० यश्चतमानवेलोकेसंश्रयिष्यतिकेशवम् ॥ तस्यकीर्तिर्जयश्चैवस्वर्गश्चैवभविष्यति ४१ धर्माणां
देशिकःसाक्षात्सभविष्यतिधर्ममाक् ॥ धर्मवद्विःसर्वेक्षो नमस्कार्यःसदोद्यतैः ४२ धर्मएवपरोहिस्यात्तस्मिन् ॥ अर्चितेविभौ ॥ सहिदेवोमहातेजाःप्रजाहितचिकीर्षया ४३

४३ । ४५ अर्हितःपुष्पधूपादिनाःर्चितः पूजितःवाचस्पत्यः ४४ अर्चितःममसाध्यातः ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ तृणैःतालद्रुमः ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

धर्मार्थपुरुषव्याघ्रक्राविकोटीःससर्जह ॥ ताःसृष्टास्तेनविशुनापर्वतेगंधमादने ४४ सनत्कुमारप्रमुखास्तिष्ठतितपसाऽन्विताः ॥ तस्मात्सवाग्मीधर्मज्ञोनम
स्योद्विजपुंगवाः ४५ दिविश्रेष्ठोहिमगवान्हरिर्नारायणःप्रभुः ॥ वंदितोहितवंदेतमानितोमानयीतच ॥ अर्हितश्चार्हयेन्नित्यं पूजितःप्रतिपूजयेत् ४६ दृष्टःप
श्येदहरहःसंश्रितःप्रतिसंश्रयेत् ॥ अर्चितश्चार्हयेन्नित्यंसदेवोद्विजसत्तमाः ४७ एतत्तस्यानवद्यस्यविष्णोर्वैपरमंव्रतम् ॥ आदिदेवस्यमहतःसज्जनाचरिसंसदा
४८ भुवनेभ्यर्चितो नित्यंदैवपिसनातनः ॥ अभयेनानुरूपेणयुज्यंतेतमनुव्रताः ४९ कर्मणामनसावाचासनमस्योद्विजैःसदा ॥ यत्नवद्विरुपस्थायद्रष्टव्योदे
वकीसुतः ५० एषवोऽभिहितोमार्गोमयावैमुनिसत्तमाः ॥ तद्वद्वा सर्वशोदेवंदृष्टाःस्युःसुरसत्तमाः ५१ महावराहंतदेवंसर्वलोकपितामहम् ॥ अहंचैवनमस्या
मिनित्यमेवजगत्पतिम् ५२ तत्रचत्रितयंदृष्टंभविष्यतिनसंशयः ॥ समस्ताहिवयंदेवास्तस्यदेहेवसामहे ५३ तस्यचैवाग्रजोभ्रातासिताद्रिनिचयप्रभः ॥
हलीबलइतिख्यातोभविष्यतिधराधरः ५४ त्रिशिरास्तस्यदिव्यश्चशातकुंभमयोद्भुतः ॥ ध्वजस्तृणैर्द्रोदेवस्यमविष्यतिरथाश्रितः ५५ शिरोनामैर्महाभोगैः
परिकीर्णमहात्मभिः ॥ भविष्यतिमहाबाहोःसर्वलोकेश्वरस्यच ५६ चिंतितानिसमेप्यंतिशस्त्राण्यस्त्राणिचैवह ॥ अनंतश्चसएवोक्तोभगवान्हरिरव्ययः ५७
समादिष्टश्चविबुधैर्दर्शयत्वमितिप्रभो ॥ सुपर्णोयस्यवीर्येणकश्यपस्यात्मजोबली ॥ अंतर्नैवाशकद्वष्टुदेवस्यपरमात्मनः ५८ सचशेषोविचरतेपरयावैमुदा
युतः ॥ अंतर्वसतिभोगेनपरिरम्यवसुंधराम् ५९ यएवविष्णुःसोऽनंतोभगवान्वसुधाधरः ॥ योरामःसहृषीकेशोयोऽच्युतःसधराधरः ६० तावुभौपुरुषव्या
घ्रौदिव्यौदिव्यपराक्रमौ ॥ द्रष्टव्यौमाननीयौचक्रलांगलधारिणौ ६१ एषवोऽनुग्रहःप्रोक्तोमयापुण्यस्तपोधनाः ॥ यद्भवंतोयदुश्रेष्ठं पूजयेयुःप्रयत्नतः ६२
॥ इति श्रीमहामारते अनुशासनपर्वणि आनुशासणिके०दानधर्मे पुरुषमाहात्म्ये सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
अथव्योमिमहाच्छब्दःसविद्युस्तनयितुमान् ॥ मेघैश्चगगनं नीलं संरुद्धमभवद्भनैः १ प्रावृषीवचपर्जन्योववृषेनिर्मलंपयः ॥ तमश्चैवाभवद्भोरंदिशश्चनचका
शिरे २ ततोदेवगिरौतस्मिन्नरम्येपुण्येसनातने ॥ नशर्वभूतसंधंवाददृशुर्मुनयस्तदा ३ व्यभ्रं चगगनंसद्यःक्षणेनसमपद्यत ॥ तीर्थयात्रांततोविप्राजग्मुश्चान्ये
यथागतम् ४ तदद्भुतमर्चित्यंचदृष्ट्वातेविस्मिताऽभवन् ॥ शंकरस्योमयासार्धसंवादंत्वत्कथाश्रयम् ५ सभवान्पुरुषव्याघ्रब्रह्मभूतःसनातनः ॥ यदर्थमनुशिष्टाः
स्मोगिरिपृष्ठेमहात्मना ६ द्वितीयंत्वद्भुतामिदंत्वत्तेजःकृतमद्यवै ॥ दृष्ट्वाचविस्मिताःकृष्णसाचनःस्मृतिरागता ७ एततेदेवदेवस्यमाहात्म्यंकथितंप्रभो ॥ कपर्दि
नोगिरिशस्यमहाबाहोजनार्दन ८ ६१।६२ ॥ इति अनु०नी०भा०सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ अथव्योमितीति कथोपसंहारार्थःस्पष्टार्थोऽध्यायः १।२।३।४।५।७।८

४५ । ५१ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि मीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

विश्वविष्णुरित्यतः प्राक्तनोद्यः स्पष्टार्थः नामयदानामवयवार्थस्तु श्रीशंकराचार्यभगवत्पादीयभाष्यादेवावगतव्यः । शुद्धः सुखमवाप्नुयादित्यनेन शुद्धस्याप्येतज्जपेऽधिकारोऽस्ति इति दर्शितं शेषं ।
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः ॥ युधिष्ठिरः शांतनवं पुनरेवाभ्यभाषत १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमेकं देवतं लोके किं वाप्येकं परायणम् ॥ स्तुवंतः कंकमर्चतः प्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ॥ को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः ॥ किं जपन्मुच्यते जतुर्जन्मसंसारबंधनात् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ जगत्प्रभुं देवदेवमनंतं पुरुषोत्तमम् ॥ स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ४ तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमव्ययम् ॥ ध्यायंस्तु वन्नमस्यंश्च यजमानस्तमेव च ५ अनादिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ लोकाध्यक्षं स्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ६ ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्धनम् ॥ लोकनाथं महद्भूतं सर्वभूतभवोद्भवम् ७ एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिक्तरमो मतः ॥ यद्भक्त्या पुंडरीकाक्षं स्तुवैरर्चयन्नरः सदा ८ परमं यो महतेजः परमं यो महत्तपः ॥ परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ९ पवित्राणां पवित्रं यो मंगलानां च मंगलम् ॥ देवतं देवतानां च भूतानां योऽव्ययः पिता १० यतः सर्वाणि भूतानि भवंत्यादियुगागमे ॥ यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव युगक्षये ११ तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते ॥ विष्णोर्नामसहस्रं मे शृणु पापभयाऽपहम् १२ यानि नामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः ॥ ऋषिभिः परिगीतानि तानि वक्ष्यामि भूतये १३ ओं विश्वं विष्णुं वर्षट्कारो भूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ भूतकृद्भूतभृद्भावो भूतात्मा भूतभावनः १४ पूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमागतिः ॥ अव्ययः पुरुषः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च १५ योगो योगविद निता प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ नारसिंहवपुः श्रीमान् केशवः पुरुषोत्तमः १६ सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुर्भूतादिर्निधिरव्ययः ॥ संभवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः १७ स्वयं भूः शंभुरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः ॥ अनादिनिधनो धाता विधाता धातुरुत्तमः १८ अप्रमेयो ह्यपीकेशः पद्मनाभोऽमरप्रभुः ॥ विश्वकर्मा मनुस्त्वष्टा स्थविष्ठः स्थविरो ध्रुवः १९ अग्राह्यः शाश्वतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः ॥ प्रभूतस्त्रिकुब्जोऽयं पवित्रं मंगलं परम् २० ईशानः प्राणदः प्राणोज्येष्ठः श्रेष्ठः प्रजापतिः ॥ हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुसूदनः २१ ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः ॥ अनुत्तमो दुराधर्षः कृतज्ञः कृतिरात्मवान् २२ सुरेशः शरणं शर्म विश्वरेताः प्रजापतिः ॥ अहः संवत्सरो व्यालः प्रत्ययः सर्वदर्शनः २३ अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादि रच्युतः (१००) ॥ वृषाकपिरमेयात्मा सर्वयोगविनिःसृतः २४ वसुर्वसुमनाः सत्यः समात्मा संमितः समः ॥ अमोघः पुंडरीकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः २५ रुद्रो बहुशिरा बहुविश्वयोनिः शुचिश्रवाः ॥ अमृतः शाश्वतः स्थाणुर्वरारोहो महातपाः २६ सर्वगः सर्वविद्वानुर्विष्वक्सेनो जनार्दनः ॥ वेदो वेदविद व्यंगो वेदांगो वेदवित्कविः २७ लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः कृताकृतः ॥ चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः २८ आजिष्णुर्भोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः ॥ अनघो विजयोजेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः २९

सुगमम् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

उपेंद्रो वामनः प्रांशुरमोघः शुचिरुर्जितः ॥ अर्तीन्द्रः संग्रहः सर्गो धृतात्मानियमो यमः ३० वेद्यो वैद्यः सदा योगी विरहामाधवो मधुः ॥ अर्तीन्द्रियो महामायो महोत्साहो महाबलः ३१ महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः ॥ अनिर्देश्यवपुः श्रीमान् मेयात्मा महाद्रिष्टः ३२ महेश्वासो महीभर्ता श्रीनिवासः सतांगतिः ॥ अनिरुद्धः सुरानंदो गोविंदो गोविदांपतिः ३३ मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्णो भुजगोत्तमः ॥ हिरण्यनाभः सुतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ३४ अमृत्युः सर्वदक्सिंहः (२००) संधाता संधिमानस्थिरः ॥ अजो दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा ३५ गुरुर्गुरुतमो धामसत्यः सत्यपराक्रमः ॥ निमिषोऽनिमिषः स्रग्वीवाचस्पतिरुदारधीः ३६ अग्रणी ग्रामणीः श्रीमान् न्यायो नेता समीरणः ॥ सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ३७ आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रमर्दनः ॥ अहः संवर्तको वह्निरनिलो धरणीधरः ३८ सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वघृग्विश्वभुग्विभुः ॥ सत्कर्ता सत्कृतः साधुर्जन्तुर्नारायणो नरः ३९ अर्सख्येयोऽप्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टकृच्छुचिः ॥ सिद्धार्थः सिद्धसंकल्पः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ४० वृषाही वृषभो विष्णुर्वृषपर्वा वृषोदरः ॥ वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ४१ सुभुजो दुर्धरो वाग्मी महेंद्रो वसुदो वसुः ॥ नैकरूपो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ४२ ओजस्तेजोऽद्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः ॥ ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मंत्रश्चंद्रांशुर्भास्करद्युतिः ४३ अमृतांशुर्द्रवो भानुः शशबिंदुः सुरेश्वरः ॥ औषधं जगतः सेतुः सत्यधर्मपराक्रमः ४४ भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः ॥ कामहाकामकृत्कांतः कामः कामप्रदः प्रभुः ४५ युगादिकृ (३००) युगावर्तनैकमायो महाशनः ॥ अद्वयोऽव्यक्तरूपश्च सहस्रजिदं न तजित् ४६ इष्टो विशिष्टः शिष्टेष्टः शिखंडी नहुषो वृषः ॥ क्रोधहा क्रोधकृत्कर्ता विश्वबाहुर्महीधरः ४७ अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदो वासवानुजः ॥ अपां निधिरधिष्ठानमग्रमतः प्रतिष्ठितः ४८ स्कंदः स्कंदधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः ॥ वासुदेवो बृहद्भानुरादिदेवः पुरंदरः ४९ अशोकस्तारणस्तारः शूरः शौरिर्जनेश्वरः ॥ अनुकूलः शतावर्तः पद्मीपद्मनिभेक्षणः ५० पद्मनाभोऽरविदाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत् ॥ महर्षिर्ऋद्धो वृद्धात्मा महाक्षो गुरुदध्वजः ५१ अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः ॥ सर्वलक्षणलक्षण्योलक्ष्मीवान्समितिजयः ५२ विक्षरो रोहितो मार्गो हेतुर्दामोदरः सहः ॥ महीधरो महाभागो वेगवानमिताशनः ५३ उद्धवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः ॥ करणं कारणं कर्ता विकर्ता गहनो गृहः ५४ व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदोधुवः ॥ परिधिः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शुभेक्षणः ५५ रामो विरामो विरजो मार्गो नियोनयोऽनयः (४००) ॥ वीरः शक्तिमतां श्रेष्ठो धर्मो धर्मविदुत्तमः ५६ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रणवः पृथुः ॥ हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्यासो वायुरधोक्षजः ५७ ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः ॥ उग्रः संवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ५८ विस्तारः स्थावरः स्थाणुः प्रमाणं बीजमव्ययम् ॥ अर्थोऽनर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ५९

1194911

43

१५।१०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००। इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकोनपञ्चाशदधिकशततमो

आत्मयोनिःस्वयंजातोवैखानःसामगायनः ॥ देवकीनंदनःस्रष्टाक्षितीशःपापनाशनः ११९ शंखभृन्नंदकीचक्रोशङ्खधन्वागदाधरः ॥ रथांगपाणिरक्षोभ्यःसर्व
प्रहरणायुधः ॥ सर्वप्रहरणायुधओंनमइति १२० ॥ १२० इतीदंकीर्तनीयस्यकेशवस्यमहात्मनः ॥ नाम्नांसहस्रादिव्यानामशेषेणप्रकीर्तितम् २१ यइदं
श्रुणुयान्नित्यंयश्चापिपारकीर्तयेत् ॥ नाशुभंप्राप्नुयात्किंचित्सोमुत्रेहचमानवः २२ वेदांतगोब्राह्मणःस्यात्क्षत्रियोविजयीभवेत् ॥ वैश्याधनसमृद्धःस्याच्छूद्रःसु
खमवाप्नुयात् २३ धर्मार्थीप्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थीचार्थमाप्नुयात् ॥ कामानवाप्नुयात्कामीप्रजार्थीप्राप्नुयात्प्रजाम् २४ भाक्तिमान्यःसदोत्थायशुचिस्तद्गतमानसः ॥
सहस्रवासुदेवस्यनाम्नामेतत्प्रकीर्तयेत् २५ यशःप्राप्नोतिविपुलंज्ञातिप्राधान्यमेव ॥ अचलाश्रियमाप्नोतिश्रेयःप्राप्नोत्यनुत्तमम् २६ नभयंकचिदाप्नोतिवीर्यं
तेजश्चविंदति ॥ भवत्यरोगोद्युतिमान्बलरूपगुणान्वितः २७ रोगांतोमुच्यतेरोगाद्बद्धोमुच्येतबंधनात् ॥ भयान्मुच्येतभीतस्तुमुच्येतापन्नआपदः २८ दुर्गा
ण्यतितरत्याशुपुरुषःपुरुषोत्तमम् ॥ स्तुवन्नामसहस्रेणानित्यंभक्तिसमन्वितः २९ वासुदेवाश्रयोमर्त्योवासुदेवपरायणः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मायातिब्रह्मसनात्
नम् १३० नवासुदेवभक्तानामशुभंविद्यतेकाचित् ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिभयंनैवोपजायते ३१ इमंस्तवमधीयानःश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ युज्येतात्मसुख
क्षांतिश्रीघृतिस्मृतिकीर्तिभिः ३२ नक्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभामतिः ॥ भवंति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ३३ द्यौःसचंद्रार्कनक्षत्राखंदिशोभूर्महो
दधिः ॥ वासुदेवस्यवीर्येणविष्टतानिमहात्मनः ३४ ससुरासुरगंधर्वसयक्षोरगरक्षसम् ॥ जगद्गेशवर्ततेदंरुणस्यसचराचरम् ३५ इंद्रियाणिमनोबुद्धिःस
त्वंतेजोबलंघृतिः ॥ वासुदेवात्मकान्याहुःक्षेत्रक्षेत्रज्ञएवच ३६ सर्वांगमानामाचारःप्रथमंपरिकल्प्यते ॥ आचारःप्रथमो धर्मो धर्मस्यप्रभुरच्युतः ३७ ऋषयः
पितरदेवामहाभूतानिधातवः ॥ जंगमाजंगमंचेदंजगन्नारायणोद्भवम् ३८ योगोज्ञानंतथासांख्यंविद्याःशिल्पादिकर्मच ॥ वेदाःशास्त्राणिविज्ञानमेतत्सर्वजना
र्दनात् ३९ एकोविष्णुर्महत्तुतं पृथग्भूतान्यनेकशः ॥ त्रीनलोकान्व्याप्यभूतात्माभुंक्तेविश्वभुगव्ययः १४० इमंस्तवंभगवतोविष्णोर्व्यासेनकीर्तितम् ॥ प
ठेद्यइच्छेत्पुरुषःश्रेयःप्राप्नुसुखानिच १४१ विश्वेश्वरमजदेवंजगतःप्रभवाप्ययम् ॥ भर्जतिपुष्कराक्षंनतेयांतिपराभवम् १४२ ॥ इति श्रीम० शतसाहस्र्यां
संहितायां वैयासक्यां अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे विष्णुसहस्रनामकथने एकोनपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ किंजप्यंजपती नित्यं भवेद्धर्मफलमहत् १ प्रस्थानेवाप्रवेशेवाप्रवृत्तेवाऽपि कर्मणि ॥ दैवैवाश्राद्धकालेवाकिंजप्यं कर्मसाध
नम् २ शांतिकंपौष्टिकं रक्षाशत्रुघ्नं भयनाशकम् ॥ अथं यद्ब्रह्मसमितं तद्ब्रह्म ब्रह्मवक्तुमर्हति ३

अध्यायः ॥ १४९ ॥ पितामहेति १ । १ । ३

विहितमिष्टसिद्धिर्धर्मजसम् ४ । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आदिकंमहरहःकर्तव्यं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ संज्ञायाःअश्वारूपापाःना

॥ भीष्म उवाच ॥ व्यासप्रोक्तमिमंमंत्रं शृणुष्वैकमनानृप ॥ सावित्र्याविहितं दिव्यं सद्यः पापविमोचनम् ४ शृणुमंत्रविधिं कृत्स्नं प्रोच्यमानं मयाऽनघ ॥ यं श्रुत्वा पां
डवश्रेष्ठसर्वपापैः प्रमुच्यते ५ रात्रावहनिधर्मज्ञजपन्पापैर्नलिप्यते ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिशृणुष्वैकमनानृप ६ आयुष्मान्भवतेचैवयं श्रुत्वा पार्थिवात्मज ॥ पुरुष
स्तुसुसिद्धार्थः प्रेत्यचेहचमोदते ७ सेवितंसततराजन्पुराराजर्षिसत्तमैः ॥ क्षत्रधर्मपरैर्नित्यं सत्यव्रतपरायणैः ८ इदमाह्निकमव्यग्रं कुर्वद्भिर्नियतैः सदा ॥ नृपैर्भरत
शार्दूलप्राप्यतेश्रीरनुत्तमा ९ नमोवसिष्ठायमहावतायपराशरं वेदनिधिं नमस्ये ॥ नमोस्त्वनंतायमहोरगायनमोऽस्तुसिद्धेभ्य इहाक्षयेभ्यः १० नमोस्तृषिभ्यः परमं
परेषां देवेषु देवं रदं वराणाम् ॥ सहस्रशीर्षाय नमः शिवाय सहस्रनामाय जनार्दनाय ११ अजैकपादहिर्बुध्न्यः पिनाकीचापराजितः ॥ ऋतश्चपितरूपश्चान्यंबकश्चमहे
श्वरः १२ वृषाकपिश्च शंभुश्च हवनोऽथेश्वरस्तथा ॥ एकादशैते प्रथितारुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः १३ शतमेतत्समाप्नातं शतरुद्रे महात्मनाम् ॥ अंशोभगश्च मित्रश्च वरुणश्च जले
श्वरः १४ तथा धातार्यमाचैव जयंतो भास्करस्तथा ॥ त्वष्टा पूषा तथैव द्रोणादशो विष्णुरुच्यते १५ इत्येते द्वादशादित्याः काश्यपेया इति श्रुतिः ॥ धरो ध्रुवश्च सोम
श्च सावित्रोऽथानिलोऽनलः १६ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ नासत्यश्चापि दसश्च स्मृतौ द्वावश्विनावपि १७ मार्तंडस्यात्मजावेतौ संज्ञानासाविनि
र्गतौ ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामि लोकानां कर्मसाक्षिणः १८ अपियज्ञस्य वेतारो दत्तस्य सुकृतस्य च ॥ अदृश्याः सर्वभूतेषु पश्यंति त्रिदशेश्वराः १९ शुभाशुभानि कर्माणि
मृत्युः कालश्च सर्वशः ॥ विश्वे देवाः पितृगणामूर्तिमंतस्तपोधनाः २० मुनयश्चैव सिद्धाश्च तपोमोक्षपरायणाः ॥ शुचिस्मिताः कीर्तयतां प्रयच्छंति शुभं नृणाम् २१
प्रजापतिरुतानेतान् लोकान् दिव्येन तेजसा ॥ वसंतिसर्वलोकेषु प्रयताः सर्वकर्मसु २२ प्राणानामीश्वरानेतान् कीर्तयन् प्रयतो नरः ॥ धर्मार्थकामैर्विपुलैर्युज्यते सह नि
त्यशः २३ लोकांश्चलभते पुण्यान् विश्वेश्वरकृताञ्छुभान् ॥ एते देवास्त्रयस्त्रिंशत्सर्वभूतगणेश्वराः २४ नंदीश्वरो महाकायो ग्रामणीर्धृषभध्वजः ॥ ईश्वराः सर्वलोकानां
गणेश्वरविनायकाः २५ सौम्यारौद्रागणाश्चैव योगभूतगणास्तथा ॥ ज्योतीषिसरितो व्योमसु पर्णः पतंगेश्वरः २६ पृथिव्यांतपसा सिद्धाः स्थावराश्च चराश्च ह ॥
हिमवान्भिरयः सर्वे च त्वारश्च महार्णवाः २७ भवस्यानुचराश्चैव हरतुल्यपराक्रमाः ॥ विष्णुर्देवोऽथ जिष्णुश्च स्कंदश्चांबिक्या सह २८ कीर्तयन् प्रयतः सर्वान्सर्वपापैः
प्रमुच्यते ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मानवानृषिसत्तमान् २९ यवक्रीतश्चैवैभ्यश्च अर्वावसुपरावसू ॥ औशिजश्चैव कक्षीवान्बलश्चांगिरसः सुतः ३० ऋषिर्मेधातिथेः
पुत्रः कण्वो बर्हिषदस्तथा ॥ ब्रह्मतेजोमयाः सर्वे कीर्तिता लोकभावनाः ३१ लभंते हि शुभं सर्वे रुद्रानलवसुप्रभाः ॥ भुवि कृत्वा शुभं कर्म मोदंते दिवि दैवतैः ३२

सातः नासिकायाः सकाशाद्विनिर्गतौ १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३१।३२।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२
 महेंद्रगुरवःसप्तप्राचीवेदिशमाश्रिताः ॥ प्रयतःकीर्तयेदेतान्शकलोकेमहीयते ३३ उन्मुचुःप्रमुचुश्चैवस्वस्त्यात्रेयश्चवीर्यवान् ॥ दृढव्यश्चोर्ध्वबाहुश्चतृणसोमा
 गिरास्तथा ३४ मित्रावरुणयोःपुत्रस्तथाऽगस्त्यःप्रतापवान् ॥ धर्मराजत्विजःसप्तदक्षिणांदिशमाश्रिताः ३५ दृढेयुश्चक्रतेयुश्चपरिव्याधश्चकीर्तिमान् ॥ एक
 तश्चद्वितश्चैवत्रितश्चादित्यसन्निभाः ३६ अत्रेःपुत्रश्चधर्मात्माऋषिःसारस्वतस्तथा ॥ वरुणस्यात्विजःसप्तपश्चिमांदिशमाश्रिताः ३७ अत्रिर्वसिष्ठोभगवान्क
 श्यपश्चमहानृषिः ॥ गौतमश्चभरद्वाजोविश्वामित्रोऽथकौशिकः ३८ ऋचीकतनयश्चोग्रोजमदग्निःप्रतापवान् ॥ धनेश्वरस्यगुरवःसप्तैतेउत्तराश्रिताः ३९ अप
 रेमुनयःसप्तदिक्षुसर्वास्वधिष्ठिताः ॥ कीर्तिस्वस्तिकरानृणांकीर्तितालोकभावनाः ४० धर्मःकामश्चकालश्चवसुर्वासुकिरेवच ॥ अनंतःकापिलश्चैवसप्तैतेधरणी
 धराः ४१ रामोव्यासस्तथाद्रौणिरश्वत्थामाचलोमशः ॥ इत्येतेमुनयोदिव्याएकैकःसप्तमस्तथा ४२ शांतिस्वस्तिकरालोकेदिशांपालाःप्रकीर्तिताः ॥ यस्यांय
 स्यांदिशिह्येतेतन्मुखःशरणं व्रजेत् ४३ स्रष्टारःसर्वभूतानांकीर्तितालोकपावनाः ॥ संवर्तेमेरुसावर्णोमार्कंडेयश्चधार्मिकः ४४ सांख्ययोगौनारदश्चदुर्वासाश्चम
 हानृषिः ॥ अत्यंततपसोदांतास्त्रिपुलोकेषुविश्रुताः ४५ अपरेरुद्रसंकाशाःकीर्तिताब्रह्मलौकिकाः ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंदरिद्रोलभतेधनम् ४६ तथाधर्मार्थकामे
 षुसिद्धिचलमतेनरः ॥ पृथुवैन्यंनृपवरं पृथ्वीयस्याभवत्सुता ४७ प्रजापतिसार्वभौमंकीर्तयेद्ब्रह्मसुधाधिपम् ॥ आदित्यवंशप्रभवंमहेंद्रसमविक्रमम् ४८ पुरूर
 वसमैलंचत्रिपुलोकेषुविश्रुतम् ॥ बुधस्यदयितं पुत्रंकीर्तयेद्ब्रह्मसुधाधिपम् ४९ त्रिलोकविश्रुतंवीरंभरत्नंचप्रकीर्तयेत् ॥ गवामयेनयज्ञेनयेनेष्ट्वैकृतेयुगे ५० रंति
 देवंमहादेवंकीर्तयेत्परमद्युतिम् ॥ विश्वजित्तपसोपेतंलक्ष्म्यंलोकपूजितम् ५१ तथाश्वेतंचराजर्षिकीर्तयेत्परमद्युतिम् ॥ सगरस्यात्मजायेनप्लावितास्तारि
 तास्तथा ५२ हुताशनसमानेतान्महारूपान्महौजसः ॥ उग्रकायान्महासत्वान्कीर्तयेत्कीर्तिवर्धनान् ५३ देवानृषिगणांश्चैव नृपांश्चजगतीश्वरान् ॥ सांख्ययोगं
 चपरमंहव्यंकव्यंतथैवच ५४ कीर्तितं परमं ब्रह्म सर्वश्रुतिपरायणम् ॥ मंगल्यंसर्वभूतानांपवित्रंबहुकीर्तितम् ५५ व्याधिप्रशमनंश्रेष्ठं पौष्टिकंसर्वकर्मणाम् ॥ प्रय
 तःकीर्तयेच्चैतान्कल्यंसायंचभारत ५६ एतेवैयांतिवर्षंतिभांतिवांसिजंतिच ॥ एतेविनायकाःश्रेष्ठावक्षाःक्षांताजितेंद्रियाः ५७ नराणामशुभंसर्वव्यपोहंतिप्रकी
 र्तिताः ॥ साक्षिभूतामहात्मानःपापस्यसुकृतस्यच ५८ एतान्चैकल्यमुत्थायकीर्तयन्शुभमश्रुते ॥ नाग्निचौरभयंतस्यनमार्गप्रतिरोधनम् ५९ एतान्की
 र्तयतांनित्यंदुःस्वप्नो नश्यतेनृणाम् ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःस्वस्तिमांश्चगृहानव्रजेत् ६० दीक्षाकालेषुसर्वेषुयःपठेन्नियतोद्विजः ॥ न्यायवानात्मनिरतःक्षांतो
 दांतोऽनसूयकः ६१ रोगातोव्याधियुक्तोवायुपित्तकफप्रसूयते ॥ वास्तुमध्येतुपठतःकुलेस्वस्त्ययंवभवेत् ६२

६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२ ॥ इति अनुशासन० नी० मा० पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥

क्षेत्रमध्येतुपठतःसर्वसस्यंप्ररोहति ॥ गच्छतःक्षेममध्वानंग्रामांतरगतःपठन् ६३ आत्मनश्चसुतानांचदाराणांचधनस्यच ॥ बीजानामोषधीनांचरक्षामेतां
 प्रयोजयेत् ६४ एतान्संग्रामकालेतुपठतःक्षत्रियस्यतु ॥ व्रजंतिरिपवोनाशक्षेमंचपरिवर्तते ६५ एतान्दैवेचपित्र्येचपठतःपुरुषस्यहि ॥ भुंजतेपितरःक
 व्यंहव्यंचत्रिदिवौकसः ६६ नव्याधिश्वापदभयंनद्विपात्रहितस्कारात् ॥ कश्मलंलवुतांयातिपाप्मनाचप्रमुच्यते ६७ यानपात्रेचयानेचप्रवासेराजवेदमनि ॥
 परांसिद्धिमवाप्नोतिसावित्रीद्युतमांपठन् ६८ नचराजभयंतेषांपिशाचान्नराक्षसात् ॥ नाश्र्यंभुपवनव्यालाद्वयंतस्योपजायते ६९ चतुर्णामपिवर्णानामाश्र
 मस्यविशेषतः ॥ करोतिसततंशांतिसावित्रीमुत्तमांपठन् ७० नाग्निर्दहति काष्ठानिसावित्रीयत्रपठत्यते ॥ नतत्रबालोप्रियतेनचतिष्ठंतिपन्नगाः ७१ नतेषांविद्य
 तेदुःखंगच्छंतिपरमांगतिम् ॥ येशृण्वंतिमहद्ब्रह्मसावित्रीगुणकीर्तनम् ७२ गर्वामध्येतुपठतो गावोऽस्यबहूवत्सलाः ॥ प्रस्थानेवाप्रवासेवासर्वावस्थांगतःप
 ठेत् ७३ जपतांजुह्वतांचैव नित्यंचप्रयतात्मनाम् ॥ ऋषीणांपरमंजप्यंगुह्यमेतन्नराधिप ७४ याथातथ्येनसिद्धस्यइतिहासंपुरातनम् ॥ पराशरमतंदिव्यंशक्रा
 यकथितंपुरा ७५ तदेतत्तेसमाख्यातंतथ्यंब्रह्मसनातनम् ॥ हृदयंसर्वभूतानांश्रुतिरेषासनातनी ७६ सोमादित्यान्वयाःसर्वैराववाःकुरवस्तथा ॥ पठंतिशुच
 योनित्यंसावित्रीप्राणिनांगतिम् ७७ अभ्यासेनित्यंदेवानांसप्तर्षीणांध्रुवस्यच ॥ मोक्षणंसर्वकृच्छ्राणांमोचयत्यशुभात्सदा ७८ वृद्धैःकाश्यपगौतमप्रभृतिभिर्भृ
 ग्वंगिरोज्यादिभिःशुक्रागस्त्यबृहस्पतिप्रभृतिभिर्ब्रह्मर्षिभिःसेवितम् ॥ भारद्वाजमतंऋचीकतनयैःप्राप्तंवासिष्ठात्पुनःसावित्रीमधिगम्यशक्रवसुभिःकृत्स्नाजितादा
 नवाः ७९ योगोशतंकनकशृंगमयंददातिविप्रायवेदाविदुषेचबहुश्रुताय ॥ दिव्यांचभारतकथांकथयेच्चानित्यंतुल्यंफलंभवतितस्यचतस्यचैव ८० धर्मोविवर्ध
 तिभृगोःपरिकीर्तनेनवीर्यविवर्धतिवसिष्ठनमोनतेन ॥ संग्रामजिद्रवतिचैवरघुंनमस्यन्स्यादश्विनौचपरिकीर्तयतो नरोगः ८१ एषातेकथिताराजन्सावित्रीब्र
 ह्मशाश्वती ॥ विवश्वरसियच्चान्यततेवक्ष्यामिभारत ८२ ॥ इति श्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेसावित्रीव्रतोपाख्यानेपंचाशदधि
 कशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केपूज्याःकेनमस्कार्याःकथंवर्तेतकेषुच ॥ किमाचारःकीदृशेषुपितामहनारिष्यते १ ॥ भीष्मउवाच ॥
 ब्राह्मणानांपरिभवःसादयेदपिदेवताः ॥ ब्राह्मणांस्तुनमस्कृत्ययुधिष्ठिरनारिष्यते २ तेपूज्यास्तेनमस्कार्यावर्तेथास्तेषुपुत्रवत् ॥ तेहिलोकानिमान्सर्वान्धारयं
 तिमनीषिणः ३ ब्राह्मणाःसर्वलोकानामहांतोधर्मसेतवः ॥ धनत्यागाभिरामाश्चवाक्संयमरताश्चये ४ रमणीयाश्चभूतानांनिधानंचघृतव्रताः ॥ प्रणेतारश्चलो
 कानांशास्त्राणांचयशस्विनः ५ तपोयेषांधनंनित्यंवाक्त्रैवाविपुलंबलम् ॥ प्रभवश्चैवधर्माणांधर्मज्ञाःसूक्ष्मदर्शिनः ६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकपंचाशदधिकशत

धर्मकामाः स्थिता धर्मे सुकृतैर्धर्मसेतवः ॥ यान्समाश्रित्य जीवन्ति प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ७ पंथानः सर्वनेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः ॥ पितृपैतामही गुर्वीमुद्रहन्ति धुरं
सदा ८ धुरियेनावसीदन्ति विषये सद्रवा इव ॥ पितृदेवातिथिमुखा हव्यकव्याग्रभोजिनः ९ भोजनादेव लोकां स्त्रीस्त्रायन्ते महतो भयात् ॥ दीपः सर्वस्य लोकस्य चक्षुश्च
क्षुष्मतामपि १० सर्वशिक्षाः श्रुतिधनानि पुणामोक्षदर्शिनः ॥ गतिज्ञाः सर्वभूतानामध्यात्मगतिचिन्तकाः ११ आदिमध्यावसानानां ज्ञातारश्छिन्नसंशयाः ॥
परावरविशेषज्ञा गन्तारः परमां गतिम् १२ विमुक्ता धूतपाप्मानो निर्द्वन्द्वानिष्परिग्रहाः ॥ मानार्हानि तानित्यं ज्ञानविद्धिर्महात्मभिः १३ चंदने मलपंकजभोजनेऽभो
जने समाः ॥ समयेषां दुकूलंच तथा क्षौमाजिनानि च १४ तिष्ठेयुरप्यभुञ्जाना बहूनि दिवसान्यपि ॥ शोषयेयुश्च गात्राणि स्वाध्यायैः संयतैर्द्रियाः १५ अदैवं दैवतं
कुर्युर्दैवतं चाप्यदैवतम् ॥ लोकानन्यान्सृजेयुस्ते लोकपालांश्च कोपिताः १६ अपेक्षः सागरो येषामपि शापान्महात्मनाम् ॥ येषां कोपाग्रिरद्यापि दंडकेनोपशाम्यति
१७ देवानामपि ये देवाः कारणं कारणस्य च ॥ प्रमाणस्य प्रमाणं च कस्तानभिभवेद्बुधः १८ येषां वृद्धश्च बालश्च सर्वः संमानमर्हति ॥ तपोविद्याविशेषा तु मानयन्ति
परस्परम् १९ अविद्वान्ब्राह्मणो देवः पात्रं वै पावनं महत् ॥ विद्वान्भूयस्ते रोदेवः पूर्णसागरसन्निभः २० अविद्वान्श्चैव विद्वान्श्च ब्राह्मणो दैवतं महत् ॥ प्रणीतश्चाप्रणी
तश्च यथाग्निदैवतं महत् २१ इमं शाने ह्यपि तेजस्वी पावको नैव दुष्यति ॥ हविर्यज्ञे च विधिवद्ब्रह्मैवातिशोभते २२ एवं यद्यप्यनिष्ठेषु वर्तते सर्वकर्मसु ॥ सर्वथा ब्रा
ह्मणो मान्यो दैवतं विद्धितत्परम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनोऽनुशासनिके पर्वणि दानधर्मब्राह्मणप्रशंसायां एकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कां तु ब्राह्मणपूजायां व्युष्टिं दृष्ट्वा जनाधिप ॥ कं वा कर्मोदयं मत्वा तानर्चयिष्ये महामते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पु
रातनम् ॥ पवनस्य च संवादमर्जुनस्य च भारत २ सहस्रभुजश्च श्रीमान्कार्तवीर्योऽभवत्प्रभुः ॥ अस्य लोकस्य सर्वस्य माहिष्मत्या महाबलः ३ स तुरन्नाकरवतीं
सद्वीपां सागरां वराम् ॥ शशासपृथिवीं सर्वां हि हयः सत्यविक्रमः ४ स्ववित्तं तेन दत्तं तु दत्तात्रेयाय कारणे ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य विनयं श्रुतमेव च ५ आराधयामास च
तं कृतवीर्यात्मजो मुनिम् ॥ न्यमंत्रयत संतुष्टो द्विजश्चैनं वरैस्त्रिभिः ६ सर्वैश्छंदितस्तेन नृपो वचनमब्रवीत् ॥ सहस्रबाहुर्भूयैवैवमूढमध्येष्टुह्येऽन्यथा ७ मम बा
हुसहस्रं तु पश्यंतां सैनिकारणे ॥ विक्रमेण महीं कृत्स्नां जयेयं संशितव्रत ८ तां च धर्मेण संप्राप्य पालयेयमंतर्द्रितः ॥ चतुर्थं तु वरं याचेत्त्वामहं द्विजसत्तम ९ तं ममा
नुग्रहकृते दातुमर्हस्य निर्दिष्टम् ॥ अनुशासंतु मांसंतो मिथ्योदृत्तं त्वदाश्रयम् १०

तमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कां विना कुर्यात्समृद्धिं कलंवा 'व्याष्टिः फले समृद्धौ च' इत्यमरः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

११।१२।१३।१४।१५ पूर्वोवाचो ब्रह्मोत्तरः ब्राह्मणाधिक्यवचनपूर्वपक्षः क्षत्रियाधिक्यसिद्धातिरूपयः । हेतुयुक्ती प्रजापालनेन हेतुना युक्ती सहितौ तौ ब्राह्मणक्षत्रियो १६ ब्रह्मवेदो यज्ञो वा
अध्यापनयजनाधेयवउपधाच्छलं येषां ते तथा क्षत्रियान् स्वादंति उपजीवन्ति १७।१८।१९ यायस्यासरस्वत्या असत्यं काथितं चर्मवाससः आजिनवस्त्रान् २०।२१ ब्रह्मोत्तरं संतं २२ निशा
इत्युक्तः स द्विजः प्राह तथा स्थिति नराधिपम् ॥ एवं तमभवंस्तस्य वरास्ते दीप्ततेजसः ११ ततः सरथमास्थाय ज्वलनाकंसमद्युतिम् ॥ अब्रवीद्दीर्यसंमोहात्को वा
अस्ति सदृशो मम १२ धैर्यैर्वीर्यैश्शौर्यैर्विक्रमेणौजसाऽपि वा ॥ तद्वाक्यांते चांतरिक्षे वा गुवाचा शरीरिणी १३ न त्वं मूढविजानीषे ब्राह्मणक्षत्रियाद्वरम् ॥ साहे
तो ब्राह्मणेनेह क्षत्रियः शास्तिवै प्रजाः १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कुर्यात्भूतानि तुष्टो हं कुद्वो नाशं तथा नये ॥ कर्मणामनसा वाचानमतोऽस्ति वरो द्विजः १५ पूर्वो ब्र
ह्मोत्तरावाचो द्वितीयः क्षत्रियोत्तरः ॥ त्वयोक्तौ हेतुयुक्तौ तौ विशेषस्तद्वद्व्यते १६ ब्राह्मणाः संश्रिताः क्षत्रं ब्रह्मणा श्रितम् ॥ श्रिता ब्रह्मोपधाविप्राः स्वादंति
क्षत्रियान्भुवि १७ क्षत्रियेष्वश्रितो धर्मः प्रजानां परिपालनम् ॥ क्षत्रादृतिर्ब्राह्मणानां तैः कथं ब्राह्मणो वरः १८ सर्वभूतप्रधानांस्तान्भैक्षवृत्तीनहंसदा ॥ आत्म
संभावितान्विप्रान्स्थापयाम्यात्मनो वशे १९ काथितं त्वनयाऽसत्यं गायत्र्या कन्ययादिवि ॥ विजेष्याम्यवशान्सर्वान्ब्राह्मणांश्चर्मवाससः २० न च मां व्यावयेद्वा
ष्ट्रात्रिपुल्लोकेषु कश्चन ॥ देवो वा मानुषो वाऽपि तस्माज्ज्येष्ठो द्विजादहम् २१ अद्य ब्रह्मोत्तरं लोके करिष्ये क्षत्रियोत्तरम् ॥ न हि मे संयुगे कश्चित्सोढुमुत्सहते बलम् २२
अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा वित्रस्ता भूत्रिशाचरी ॥ अथैनमंतरिक्षस्थस्ततो वायुरभाषत २३ त्वजैनं कलुषं मां ब्राह्मणेभ्यो नमस्कुरु ॥ एतेषां कुर्वतः पापं प्राप्स्यो भो म
विष्यति २४ अथवा त्वां महीपाल शमयिष्यंति वै द्विजाः ॥ निरसिष्यंति ते राष्ट्राद्वतोत्साहमहाबलाः २५ तं राजा कस्त्वमित्याह ततस्तं प्राहमारुतः ॥ वायुर्दे
वदुतोऽस्मि हितं त्वां प्रब्रवीम्यहम् २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अहो त्वयाऽयं विप्रेषु भक्तिरागः प्रदर्शितः ॥ यादृशं पृथिवीभूतं तादृशं ब्रह्मिमे द्विजम् २७
वायोर्वासदृशं किंचिद्ब्रह्मत्वं ब्राह्मणोत्तमम् ॥ अपां वसेदृशं वह्नेः सूर्यस्य नभसोऽपि वा २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मपव
नार्जुनसंवादे ब्राह्मणमाहात्म्ये द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ वायु उवाच ॥ शृणु मूढगुणान्कांश्चिद्ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ ये त्वया कीर्तिता
राजस्तेभ्योऽथ ब्राह्मणो वरः १ त्वत्कामही त्वं भूमिस्तु स्पर्धयां गतुपस्यह ॥ नाशं जगाम तां विप्रो व्यस्तं भयतकश्यपः २ अजेया ब्राह्मणाराजन्दि विचेह चानित्यदा ॥
अपि वत्तेजसा ह्यापः स्वयमेवांगिराः पुरा ३ सताः पिबन्क्षीरमिव नाट्यत महामनाः ॥ अपूरयन्महीधेनमर्हसि सर्वां च पार्थिव ४ तस्मिन्नहंच कुद्वेवै जगत्प्रकृततो
गतः ॥ व्यतिष्ठ मग्निहोत्रे च चिरमंगिरसो भयात् ५ अथ शतश्च भगवान्गौतमेन पुरंदरः ॥ अहल्यां कामयानो वै धर्मार्थं च न हिंसितः ६ तथा समुद्रो नृपते पूर्णोऽ
ष्टस्य वारिणः ॥ ब्राह्मणैरभिषक्तश्च बभूव लवणोदकः ७ चरी अंतर्हिता सरस्वती यद्वानिशाचरी तत्र भ्यापि वित्रस्ता भूव किमुतान्ये आस्तिका इति भावः २३।२४।२५।२६
पृथिवीभूतं पृथिव्यात्मकं भूतं १७।१८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ व्याष्टिः १।२।३।४ अहं वायुः १।३।७

कविरामिः ८ महतःसगरपुत्रां आसंतउपासंत सुवर्णधारिणाशोभनोब्राह्मणवर्णस्तस्यधारिणाधर्माद्विजातिनाकपिलेन ९ । १० । ११ । १२ अग्निब्राह्मणमित्यन्वयः ११ अनुभूतप्रतिभू
तं अनुपालकंपोषकं १४ । १५ ननुब्रह्मादेजातत्वात्कथमंडमजनयदित्यत्राह अंडेति केचिदितितत्रेत्यर्थः १६ द्रष्टव्यमिति अजत्वादेवब्रह्मानां अंडजातः अंडजत्ववचनं तस्य प्रकारांतरे
णेत्याह स्मृतमिति आकाशजः पितामहः किमाश्रयेणतिष्ठेदिति चेत्कश्चिद्द्रव्यात्प्रतिब्रूहि तदानीं केचिद्भवेदिति । पितामहस्यनिरधिष्ठानत्वे सति तज्जमिदं सर्वं शून्यमेव स्या
न्न किंचिद्द्रव्यादित्यर्थः । ननु कोर्यप्रजापतिपदेनोच्यते अत आह अहंकार इति प्रोक्त इति प्रभुव्यापकः यतः सर्वतेजो गवः जलचंद्रन्यायेत कुरुक्षेत्रे तन्यज्योतिः प्रासः द्वितीयाश्रितेति सप्तः अयं भावः ।

सुवर्णवर्णो निर्धूमः संगतोर्ध्वशिखः कविः ॥ कुद्धेनागिरसाशतो गुणैरेतैर्विवर्जितः ८ महतश्चूर्णितान्पश्ययेहासंतमहोदाधिम् ॥ सुवर्णधारिणानित्यमवशताद्वि
जातिना ९ समो न त्वं द्विजातिभ्यः श्रेयो विद्विनराधिप ॥ गर्भस्थान् ब्राह्मणान्सम्यङ्मनस्यति किल प्रभुः १० दंडकानां महद्राज्यं ब्राह्मणेन विनाशितम् ॥
तालजंघं महाक्षत्रमौर्वैकेन नाशितम् ११ त्वया च विपुलं राज्यं बलं धर्मं श्रुतं तथा ॥ दत्तात्रेयप्रसादेन प्राप्तं परमदुर्लभम् १२ अग्निं त्वं जसे नित्यं कस्माद्वा
ह्मणमर्जुन ॥ सहि सर्वस्य लोकस्य हव्यवाट् किं न वेत्सितम् १३ अथवा ब्राह्मणश्रेष्ठमनुभूतानुपालकम् ॥ कर्तारं जीवलोकस्य कस्माज्जानन्विमुह्यसे १४ तथा
प्रजापतिर्ब्रह्मा अव्यक्तः प्रभुरव्ययः ॥ येनेदं निखिलं विश्वं जनितं स्थावरंचरम् १५ अंडजातं तु ब्रह्माणं केचिदिच्छंत्यपंडिताः ॥ अंडाद्ब्रह्माद्ब्रह्मः शैलादिशोभः
पृथिवीदिवम् १६ द्रष्टव्यं नैतदेवं हि कथं जायेदजो हिसः ॥ स्मृतमाकाशमंडंतु तस्माज्जातः पितामहः १७ तिष्ठेत्कथमिति ब्रूहि न किंचिद्विददा भवेत् ॥ अहंकार
इति प्रोक्तः सर्वतेजो गतः प्रभुः १८ नास्त्यं डमस्ति तु ब्रह्मासराजालोकभावनः ॥ इत्युक्तः स तदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा
सनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसंवादे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ वायुरुवाच ॥ इमां भूमिं द्विजातिभ्यो दित्सुर्वेदाक्षिणां
पुरा ॥ अंगो नाम नृपो राजस्ततांश्चित्तां महीययौ १ धारिणीं सर्वभूतानि मयं प्राप्य वरोचपः ॥ कथमिच्छति मां दार्तुं द्विजेभ्यो ब्रह्मणः सुताम् २ साऽहं त्यक्त्वा गमिष्या
मिभूमि त्वं ब्रह्मणः पदम् ॥ अयं सराष्ट्रो नृपतिर्माभूदिति ततोऽगमत् ३ ततस्तां कश्यपो दृष्ट्वा ब्रजं तीं पृथिवीं तदा ॥ प्रविशे शर्मही सद्यो मुक्त्वाऽऽत्मानं समाहितः ४ ऋ
द्धा सा सर्वतो जज्ञे तृणौषधिसमन्विता ॥ धर्मोत्तरानष्टमया भूमिरासीत् ततो नृप ५ एवं वर्षसहस्राणि दिव्यानि विपुलवतः ॥ त्रिंशतः कश्यपो राजन् भूमिरासीदतं द्रितः ६

सुष्ठु सिसृह सा द्रव्यकृता काशादुत्थितोऽहंकाररूप उपाधिस्तेषां सत्त्वात्मा च चिद्ब्रह्मः सोऽयमहंकारविशिष्टो बाह्यव्योमादिकं कल्पितवान् । एवं शास्त्रानुभवाभ्यां जानातिस ब्राह्मणो जगत्कर्ता
तेन तत्र सामर्थ्यं समुद्रेण तं रंगस्येव कदाचिदपि न संभवतीति १८ अतएव अंडेनास्ति रज्जूरगवत्कल्पनामात्रत्वात् कल्पकस्तु स ब्रह्मा ब्रह्मणोऽस्तीत्युक्तं सराजाऽर्जुन इति वायुनोक्तः संस्तूष्णीमभूत्ततो वा
युरब्रवीद्द्रक्ष्यमाणमर्थमिति शेषः १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ इमामिति १ । २ भूमि त्वं त्यक्त्वा ब्रह्मणः पदं गमिष्या
मीति संक्षेपः ३ आत्मानं देहं त्यक्त्वा निर्जीवं महीदेहं प्रविश्य स जीवयोगबलेन कृतवान् ४ भूमिस्तु धर्मोत्तरास्त्वर्धनेन नृपकं गत्वा नष्टमया सीदित्यर्थः ५ कश्यपो भूमिर्भूत्वाऽसीदित्यन्वयः ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ सोऽग्निः सोमपिता उत थ्यमा हूयतां तस्मै ददौ सोतथ्यामिति सधिराकः । १२ । १३ । १४ । १५ । देवो वरुणः तयामग्रया । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

अथागम्य महाराजन मरुत्य च कश्यपम् ॥ पृथिवी कश्यपी जज्ञे सुता तस्य महात्मनः ७ एष राजन्नीदृशो वै ब्राह्मणः कश्यपोऽभवत् ॥ अन्यं प्रब्रूहि वा त्वंच कश्यपात्क्ष
त्रियं वरम् ८ तूष्णीं बभूव नृपतिः पवनस्त्वब्रवीत् पुनः ॥ शृणुराजन्नुत थ्यस्य जातस्यां गिरसे कुले ९ भद्रा सोमस्य दुहितारूपेण परमा मता ॥ तस्यास्तुल्यं पतिसो
म उत थ्यं समपश्यत् १० सा च तीव्रं तपस्तेपे महाभागा यशस्विनी ॥ उत थ्यार्थं तु चार्वांगी परं नियममास्थिता ११ तत आहूय सोतथ्यं ददाव त्रिर्यशस्विनीम् ॥ भा
र्यार्थं स च जग्राह विधिवद्भूरिदक्षिणः १२ तां त्वकामय त श्रीमान् वरुणः पूर्वमेव ह ॥ स चागम्य वनप्रस्थं यमुनायां जहार ताम् १३ जलेश्वरस्तु हत्वा तामनयत्स्वंपुरं प्र
ति ॥ परमाहुतसंकाशं षट्सहस्रशतहृदम् १४ न हिरम्यतरं किंचित् तस्मादन्यत्पुरोत्तमम् ॥ प्रासादैरप्सरोभिश्च दिव्यैः कामैश्च शोभितम् १५ तत्र देवस्तया सार्धं
रेमे राजन् जलेश्वरः ॥ अथाख्यातमुत थ्याय ततः पत्न्यवमर्दनम् १६ तच्छ्रुत्वा नारदात्सर्वमुत थ्यो नारदं तदा ॥ प्रोवाच गच्छ ब्रूहि त्वं वरुणं परुषं वचः १७ मद्वा
क्यान्मुंच मे भार्या कस्मात्तां हतवानसि ॥ लोकपालोऽसिलोकानां लोकस्य विलोपकः १८ सोमेन दत्ता भार्या मे त्वया चापहताऽद्य वै ॥ इत्युक्तो वचनात्तस्य नारदेन
जलेश्वरः १९ मुंच भार्या मुत थ्यस्य कस्मात्त्वं हतवानसि ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य सोऽथ तं वरुणोऽब्रवीत् २० ममैषा सुप्रिया भार्या नैनामुत्सृष्टुमुत्सहे ॥ इत्युक्तो वरुणे
नाथ नारदः प्राप्य तं मुनिम् ॥ उत थ्यमब्रवीद्वाक्यं नातिदृष्टमना इव २१ गले गृहीत्वा क्षितोऽस्मि वरुण ममहा सुने ॥ न प्रयच्छति ते भार्याय ते कार्यं कुरुष्व तत् २२
नारदस्य वचः श्रुत्वा कुद्धः प्राज्वलदंगिराः ॥ अपि वत्ते जसावारि विष्टभ्य सुमहातपाः २३ पीयमाने तु सर्वस्मिंस्तोयेऽपि सलिलेश्वरः ॥ सुहृद्भिर्भिक्षमाणोऽपि नै
वा मुंचत तां तदा २४ ततः कुद्धोऽब्रवीद्भूमिमुत थ्यो ब्राह्मणोत्तमः ॥ दर्शयस्व स्थलं भद्रेषट्सहस्रशतहृदम् २५ ततस्तदीरिणं जातं समुद्रस्यावसर्पतः ॥ तस्मा
द्देशान्नर्दीचैव प्रोवाचासौ द्विजोत्तमः २६ अदृश्या गच्छ भीरुत्वं सरस्वति मरून् प्रति ॥ अपुण्य एष भवतु देशस्त्यक्तस्त्वया शुभे २७ तस्मिन् संशोषिते देशे मद्रामा
दायवारिपः ॥ अददाच्छरणं गत्वा भार्या मां गिरसा यै २८ प्रतिगृह्यतु तां भार्यामुत थ्यः सुमनाऽभवत् ॥ सुमोच च जगद्भुः स्वाद्ररुणं चैव हैहय २९ ततः स लब्ध्वा
तां भार्यां वरुणं प्राह धर्मवित् ॥ उत थ्यः सुमहाते जायतच्छृणु नराधिप ३० मयैषा तपसा प्राप्ता क्रोशतस्ते जलाधिप ॥ इत्युक्त्वा तामुपादाय स्वमेव भवनं ययौ ३१
एष राजन्नीदृशो वै उत थ्यो ब्राह्मणर्षभः ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमुत थ्यात्क्षत्रियं वरम् ३२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दान
धर्मे पवनार्जुनसंवादो नाम चतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । जगद्भुः चतुःखान्मुच मोच यामास २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥

इत्युक्तः ३ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । इति अनुशासनपर्व

भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स नृपस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्नगस्त्यस्यमाहात्म्यं ब्राह्मणस्य ह १ असुरैर्निर्जिता देवानिरुत्साहाश्च ते कृताः ॥ यज्ञाश्चै
षांहताः सर्वे पितॄणां च स्वधास्तथा २ कर्म ज्यामानवानां च दानवैर्हैहयर्षभ ॥ भ्रष्टैश्चर्यास्ततो देवाश्चैरुः पृथ्वीमिति श्रुतिः ३ ततः कदाचित्ते राजन्दीप्तमादित्य
वर्चसम् ॥ ददृशुस्तेजसा युक्तमगस्त्यं विपुलव्रतम् ४ अभिवाद्य तु तं देवाः पृष्ठाकुशलमेव च ॥ इदमूचुर्महात्मानं वाक्यं काले जनाधिप ५ दानवैर्युधिभग्नाः स्मृतथै
श्वर्याच्च भ्रंशिताः ॥ तदस्मान्नोभयातीव्रात्राहित्वं मुनिपुंगव ६ इत्युक्तः स तदा देवैरगस्त्यः रुपितोऽभवत् ॥ प्रजज्वाल च तेजस्वी कालाग्निरिव संक्षये ७ तेन दी
प्तांशुजालेन निर्दग्धा दानवास्तदा ॥ अंतरिक्षान्महाराज निपेतुस्ते सहस्रशः ८ दह्यमानास्तु ते दैत्यास्तस्यागस्त्यस्य तेजसा ॥ उभौ लोकोपरित्यज्य गताः काष्ठां
तुदक्षिणाम् ९ बलिस्तु यजते यज्ञमश्वमेधं महीगतः ॥ येऽन्येऽथःस्थामहीस्थाश्च तेन दग्धामहासुराः १० ततो लोकाः पुनः प्राप्ताः सुरैः शांतभयैर्नृप ॥ अथैनमब्रु
वन्दे वाभूमिष्ठानसुरान्जहि ११ इत्युक्तः प्राह देवान्सनशक्तोऽस्मि महीगतान् ॥ दग्धुं तपोहि क्षीयेन्मे न शक्यामीति पार्थिव १२ एवं दग्धा भगवता दानवाः स्वेन तेज
सा ॥ अगस्त्येन तदाराजंस्तपसा भावितात्मना १३ ईदृशश्चाप्यगस्त्यो हि कथितस्ते मयाऽनघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमगस्त्याक्षत्रियं वरम् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥
इत्युक्तः स तदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्वसिष्ठस्य मुख्यं कर्म यशस्विनः १५ आदित्याः सत्रमासंतसरो वैमानसं प्रति ॥ वसिष्ठं मनसा गत्वा ज्ञात्वा
तत्तस्य गौरवम् १६ यजमानास्तु तान्दृष्ट्वा सर्वान्दीक्षानुकर्शिता च ॥ इंतुमैच्छंत शैलाभाः खलिनो नाम दानवाः १७ अदूरात्तु ततस्तेषां ब्रह्मदत्तवरं सरः ॥ हताहतवै
तत्रैते जीवंत्याहुत्य दानवाः १८ ते प्रगृह्य महाघोरां नृपर्वतान्परिधान्दुमान् ॥ विक्षोभयंतः सलिलमुत्थितं शतयोजनम् १९ अभ्यद्रवंत देवांस्ते सहस्राणि दशैव हि ॥
ततस्तैर्दिता देवाः शरणं वासवं ययुः २० स च तैर्व्यथितः शक्रो वसिष्ठं शरणं ययौ ॥ ततोऽभ्यंददौ तेभ्यो वसिष्ठो भगवानृषिः २१ तदा तान्दुःखितान् ज्ञात्वा आनृशं
स्य परो मुनिः ॥ अयत्नेनादहत्सर्वान्खलिनः स्वेन तेजसा २२ कैलासं प्रस्थितां चैव नदीं गंगामहातपाः ॥ आनयत्तत्सरो दिव्यं तया मित्रं च तत्सरः २३ सरोभिन्नं तया
नद्या सरयूः सा ततोऽभवत् ॥ हताश्च खलिनो यत्र सदेशः खलिनोऽभवत् २४ एवं सेंद्रा वसिष्ठेन रक्षितास्त्रिदिवौकसः ॥ ब्रह्मदत्तवराश्चैव हता दैत्या महात्मना २५ एत
त्कर्म वसिष्ठस्य कथितं हि मयाऽनघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वं वसिष्ठाक्षत्रियं वरम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसं
वादे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्तमब्रवीत् ॥ शृणु मे हैहय श्रेष्ठ कर्मात्रेः सुमहात्मनः १

निभीलकं पीये भारत भावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ॥ इत्युक्तः इति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

घोरे तमस्य युध्यंत स हिता देव दानवाः ॥ अविध्यत शरैस्तत्र स्वर्भातुः सोमभास्करो २ अथ ते तमसाग्रस्तानिहन्यंते स्म दानवैः ॥ देवानृपतिशार्दूलसहैव बलिभिस्त
दा ३ असुरैर्वध्यमानास्ते क्षीणप्राणा दिवौकसः ॥ अपश्यंत तपस्यंत मन्त्रिविप्रं तपोधनम् ४ अथैनमब्रुवन्दे वाः शांतक्रोधं जितेन्द्रियम् ॥ असुरैरिषुभिर्विद्वौ चंद्रादि
त्या विमावुभौ ५ वयं वध्यामहे चापिशुभिस्तमसाऽऽवृते ॥ नाधिगच्छामशांतिं च भयात्रायस्वनः प्रभो ६ ॥ अत्रि उवाच ॥ कथं रक्षां मिभवतस्ते बुवंश्चंद्रमाभव ॥
तिमिरघ्नश्च सविता दस्युहंता च नो भव ७ एवमुक्तस्तदा त्रिवैतमो नुदभवच्छशी ॥ अपश्यत्सौम्यभावाच्च सोमवत्प्रियदर्शनः ८ दृष्ट्वा नातिप्रभं सोमं तथा सूर्यं च पा
र्थिव ॥ प्रकाशमकरोदत्रिस्तपसा स्वेन संयुगे ९ जगद्विति मिरंचापि प्रदीप्तमकरोत्तदा १० व्यजयच्छत्रुसंघांश्च देवानां स्वेन तेजसा ॥ अत्रिणा दह्यमानास्तान्द
ष्टा देवामहासुरान् ११ पराक्रमैस्तेऽपि तदा व्यग्रन्न त्रिसुरक्षिताः ॥ उद्भासितश्च सविता देवास्त्राताहतासुराः १२ अत्रिणा त्वथ सामर्थ्यं कृतमुत्तमतेजसा ॥ द्विजेनाग्नि
द्वितीयेन जपता चर्मवाससा १३ फलभक्षेण राजर्षे पश्य कर्मात्रिणा कृतम् ॥ तस्यापि विस्तरेणोक्तं कर्मात्रेः सुमहात्मनः ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमत्रितः क्षत्रियं वरम् १४
इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्महत्कर्म च्यवनस्य महात्मनः १५ अश्विनोः प्रतिसंश्रुत्य च्यवनः पाकशासनम् ॥ प्रोवाच सहितो देवैः सो
मपावश्विनौ कुरु १६ ॥ इंद्र उवाच ॥ अस्माभिर्निदिता वेतौ भवेतां सोमपौकथम् ॥ देवैर्न संमिता वेतौ तस्मान्मे वंदस्वनः १७ अश्विन्यां सहनेच्छामः सोमं पातुं
महाव्रत ॥ यदन्यद्वक्ष्यसे विप्र तत्करिष्याम तेवचः १८ ॥ च्यवन उवाच ॥ पिबेतामश्विनौ सोमं मवद्भिः सहिता विमौ ॥ उभावेतावपि सुरौ सूर्यपुत्रौ सुरेश्वर १९
क्रियतां मद्ब्रूवो देवा यथा विसमुदाहृतम् ॥ एतद्ब्रूवतां श्रेयो भवेन्नैतदकुर्वताम् २० ॥ इंद्र उवाच ॥ अश्विन्यां सहसोमं वै न पास्यामि द्विजोत्तम ॥ पिबं त्वन्ये यथा
कामं नाहं पातुमिहोत्सहे २१ ॥ च्यवन उवाच ॥ न चेत्करिष्यसि वचो मयोक्तं बलसूदन ॥ मया प्रमथितः सद्यः सोमं पास्यसि वैमखे २२ ॥ वायु उवाच ॥ ततः कर्म
समारब्धं हिताय सहसाऽश्विनोः ॥ च्यवनेन ततो मंत्रैरभिभूताः सुराऽभवन् २३ तनुकर्म समारब्धं दृष्ट्वैन्द्रः क्रोधमूर्च्छितः ॥ उद्यम्य विपुलं शैलं च्यवनं समुपाद्रवत् २४
तथा वज्रेण भगवानमर्षाकुललोचनः ॥ तमापतंतं दृष्ट्वैव च्यवनस्तपसान्वितः २५ आद्रिः सिल्काऽस्तं भयतंस वज्रं सहपर्वतम् ॥ अथेन्द्रस्य महाघोरं सोऽसृजच्छत्रुमेव
हि २६ मदं नामाहुतिमयं व्यादितास्यं महासुनिः ॥ तस्य दंतं सहस्रं तु बभूव शतयोजनम् २७ द्वियोजनशतास्तस्य दंष्ट्राः परमदारुणाः ॥ हनुस्तस्याभवद्भूमा
वास्यं चास्यास्पृशदिवम् २८ जिह्वामूले स्थितास्तस्य सर्वे देवाः सवासवाः ॥ तिमेरास्यमनुप्राप्ता यथामत्स्यामहार्णवे २९ ते संमंथ्य ततो देवामदस्यास्य समी
पगा ॥ अब्रुवन्सहिताः शक्रं प्रणमाम्स्मै विजातये ३०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षड्विंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तूष्णीमिति १ । १

अश्विभ्यांसहसोमंचपिबामविगतज्वराः ॥ ततःसप्रणतःशक्रश्चकारच्यवनस्यतत् ३१ च्यवनःकृतवानेतावश्विनौसोमपायिनौ ॥ ततःप्रत्याहरत्कर्ममदंच
व्यभजन्मुनिः ३२ अक्षेष्टमृगयायांचपानेस्त्रीषुचवीर्यवान् ॥ एतैर्दोषैर्नराराजनक्षयंयांतिनसंशयः ३३ तस्मादेतान्नरोनित्यंदूरतःपरिवर्जयेत् ३४ एतत्ते
च्यवनस्यापिकर्मराजन्प्रकीर्तितम् ॥ ब्रवीम्यहंब्रूहिवात्वंक्षत्रियंब्राह्मणाद्वरम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास०दानधर्मे पवनार्जुनसंवा
देषट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तूष्णीमासीदर्जुनस्तुपवनस्त्वब्रवीत्पुनः ॥ शृणुमेब्राह्मणेष्वेवमुख्यंकर्मजनाधिप १ मदस्या
स्यमनुप्राप्तायदासैर्द्रादिवौकसः ॥ तदैवच्यवनेमेहहतातेषांवसुंधरा २ उभौलोकौहृतौमत्वातेदेवादुःखिताऽभवन् ॥ शोकार्ताश्चमहात्मानंब्रह्माणंशरणंययुः
३ ॥ देवाऊचुः ॥ मदास्यव्यतिषिक्तानामस्माकंलोकपूजित ॥ च्यवनेनहताभूमिःकपैश्चैवादिवंप्रभो ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गच्छध्वंशरणंविप्रानाशुसैर्द्रादिवौ
कसः ॥ प्रसाद्यतानुभौलोकाववाप्स्यथयथापुरा ५ तेययुःशरणंविप्रानूचुस्तेकानजयामहे ॥ इत्युक्तास्तेद्विजान्प्राहुर्जयतेहकपानिति ६ भूगतामिहविजे
तारोवयमित्यब्रुवन्द्विजाः ॥ ततःकर्मसमारब्धंब्राह्मणैःकपनाशनम् ७ तच्छ्रुत्वाप्रेषितोदूतोब्राह्मणेभ्योधनीकपैः ॥ सचतान्ब्राह्मणानाहधनीकपवचोयथा ८
भवद्भिःसदृशःसर्वेकपाःकिमिहवर्तते ॥ सर्वेदेविदःप्राज्ञाःसर्वेचक्रतुयाजिनः ९ सर्वेसत्यवताश्चैवसर्वेतुल्यामहर्षिभिः ॥ श्रीश्चैवरमतेतेषुधारयंतिश्रियं
चते १० वृथादारान्नगच्छंतिवृथामांसंनभुंजते ॥ दीप्तमग्निंजुहतेचगुरूणांवचनेस्थिताः ११ सर्वेचनियतात्मानोबालानांसंविभागिनः ॥ उपे
त्यशनैर्योतिनसेवतिरजस्वलाम् ॥ स्वर्गतिंचैवगच्छंतितथैवशुभकर्मिणः १२ अभुक्तवत्सुनाश्रंतिगर्भिणीवृद्धकादिषु ॥ पूर्वाक्षेपुनदीव्यंतिदिवाचैव
शेरते १३ एतैश्चान्यैश्चबहुभिर्गुणैर्युक्तान्कथंकपान् ॥ विजेष्यथानिवर्तध्वंनिवृत्तानांसुखंहिवः १४ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ कपान्वयंविजेष्यामोयेदेवास्ते
वयंस्मृताः ॥ तस्माद्व्याःकपाऽस्माकंधनिन्याहियथाऽऽगतम् १५ धनीगत्वाकपानाहनवोविप्राःप्रियंकराः ॥ गृहीत्वाऽस्त्राण्यतोविप्रान्कपाःसर्वे
समाद्रवन् १६ समुदग्रध्वजान्दृष्ट्वाकपान्सर्वेद्विजातयः ॥ व्यमृजन्ज्वलितानग्नीन्कपानांप्राणनाशनान् १७ ब्रह्ममृष्टाहव्यभुजःकपान्हत्वासनातनाः ॥
नभसीवयथाऽग्नाणिव्यराजंतनराधिप १८ हत्ववैदानवान्देवाःसर्वेसंभूयसंयुगे ॥ तेनाभ्यजानन्हितदाब्राह्मणैर्निहतान्कपान् १९ अथागम्यमहातेजा
नारदोऽकथयद्विभो ॥ यथाहतामहाभागैस्तेजसाब्राह्मणैःकपाः २०

३ कपैःअसुरविशेषैः दिव्यैः ४ । ५ । ६ । ७ धनीनामकोदूतः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षड्विंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ब्राह्मणानिति कर्मोदयं
फलैक्यम् १ । २ । ३ नचेति कुंखितस्यादिनंमहद्भवतीत्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ अस्यचाधइत्याकाशादेरुपर्युपरिअयमेवास्तीत्युक्तम् ८ अर्णवंतर्जयानमित्यगाधत्वमपारत्वंचोक्तम् ९ कृतह
नारदस्यवचःश्रुत्वाप्रीताःसर्वेदिवौकसः ॥ प्रशंसुर्द्विजांश्चापिब्राह्मणांश्चयशस्विनः २१ तेषांतेजस्तथावीर्यदेवानांवृधेततः ॥ अवाप्तुंश्चामरत्वांत्रिषुलोके
पुपूजितम् २२ इत्युक्तवचनंवायुमर्जुनःप्रत्युवाचह ॥ प्रतिपूज्यमहाबाहोयत्तच्छृणुयुधिष्ठिर २३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ जीवाम्यहंब्राह्मणार्थंसर्वथासततंप्रभो ॥
ब्रह्मण्योब्राह्मणेभ्यश्चप्रणमामिचनित्यशः २४ दत्ताग्नेयप्रसादाच्चमयाप्राप्तमिदंबलम् ॥ लोकेचपरमाकीर्तिधर्मश्चाचरितोमहान् २५ अहोब्राह्मणकर्माणिमयामा
रुततत्त्वतः ॥ त्वयाप्रोक्तानिकात्स्न्येनश्रुतानिप्रयतेनच २६ ॥ वायुरुवाच ॥ ब्राह्मणांक्षात्रधर्मेणपालयस्वेंद्रियाणिच ॥ भृगुभ्यस्तेमयंधोरंतत्तुकालाद्भवि
ष्यति २७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मे पवनार्जुनसंवादेसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणानर्चसेराजन्सततंसंशितव्रतान् ॥ कंतुकर्मोदयंहृष्टातानर्चसिजनाधिप १ कांब्राह्मणपूजायांव्युष्टिद्वयमहाव्रत ॥ तानर्चसिमहा
बाहोसर्वमेतद्वदस्वमे २ ॥ भीष्मउवाच ॥ एषतेकेशवःसर्वमाख्यास्यतिमहामतिः ॥ व्युष्टिंब्राह्मणपूजायांदृष्टव्युष्टिर्महाव्रतः ३ बलंश्रोत्रेवाद्ग्नश्चक्षुषीचज्ञानं
तथासविशुद्धंममाद्य ॥ देह्न्यासोनातिचिरात्मतोमेनचातितूर्णसंविताद्ययाति ४ उक्ताधर्मायेपुराणेमहांतोरान्नविप्राणांक्षत्रियाणांविशांच ॥ तथाशूद्राणांधर्म
मुपासतेचशेषंकृष्णादुपाशिक्षस्वपार्थ ५ अहंज्ञेनेवेभितस्वेनकृष्णयोऽयंहियच्चास्यबलंपुराणम् ॥ अमेयात्माकेशवःकौरवेंद्रसोऽयंधर्मवक्ष्यतिसंशयेषु ६ क
ष्णःपृथ्वीमसृजत्खंदिवंचकृष्णस्यदेहान्मेदिनीसंबभूव ॥ वराहोऽयंभीमबलःपुराणःसपर्वतान्व्यमृजद्वैदिशश्च ७ अस्यचाधोऽथांतरिक्षंदिवंचदिशश्चतस्रोविदिश
श्चतस्रः ॥ सृष्टिस्तथैवेयमनुप्रसूतासानिर्ममेविश्वमिवंपुराणम् ८ अस्यनाम्यांपुष्करंसंप्रसूतंयत्रोत्पन्नःस्वयमेवामितौजाः ॥ येनाच्छिन्नंततमःपार्थधोरंयत्
तिष्ठत्यर्णवंतर्जयानम् ९ कृत्युमेधर्मआसीत्समग्रस्वेताकालेज्ञानमनुप्रपन्नः ॥ बलंत्वासीद्वापरेपार्थकृष्णःकलौत्वधर्मःक्षितिमेवाजगाम १० सएवपूर्वनिजघान
दैत्यान्सपूर्वदेवश्चबभूवसम्प्राद् ॥ समूतानांभावनोभूतमव्यःसविश्वस्यास्यजगतश्चाभिगोप्ता ११ यदाधर्मोऽग्लतिवशेसुराणांतदाकृष्णोजायतेमानुषेषु ॥ ध
र्मोस्थित्वासतुवैभावितात्मापरांश्चलोकानपरांश्चपाति १२ त्याज्यंत्यक्त्वाचासुराणांविधायकार्याकार्येकारणंचैवपार्थ ॥ कृतंकरिष्यत्क्रियतेचदेवोराहुंसोमंविद्धि
चशक्रमेनम् १३ सविश्वकर्मासहिविश्वरूपःसविश्वभुग्विश्वसृग्विश्वजिह्व ॥ सशूलमृच्छोणितमृत्करालस्तंकर्मभिर्विदितंवैस्तुवंति १४

ति ज्ञानंअकर्तव्यकोटेरपिउपस्थानात्रेतायांविवेकभासीत् । द्वापरेतुद्वितीयकोटिःसाम्याद्वलंप्रधानमासीन्नधर्मः । कलौत्वधर्मएवबलवानितिभावः १० सएवपूर्वदेवआदिदेवोदैत्याभिजघान
सएवसम्प्राद्वलिरूपीपूर्वदेवोदैत्योबभूव ११ ग्लतिग्लयति १२ एवमेनंराहुंसोमंसंक्रंचविद्धि १३ शोणितमृच्छरीरी १४

रायः धनस्य पोषः पोषकः १९ । १९ महीसत्रं पृथिव्याश्छादनं मज्जनमिति यावत् । 'सत्रं यज्ञे महादानाच्छादनारण्यके तवे' इति मेदिनी १७ घोषार्थे गोवर्द्धनोद्धरणकाळे घोषो बुनादो वा वृष्ट्यर्थमि
त्यर्थः । पशूनां गांजीवानां च वाहनं जयप्रापकम् १८ सुराणां मित्रावरुणयोरेतः कुंभे ससृजे १९ विक्रांतेः पादविक्षेपः श्रीणि मुवनानि २० देवानां मात्मेति शेषः २१ जुषंति सेवते २२ विधत्ते

तंगंधर्वाणामप्सरसांचनित्यमुपतिष्ठंते विबुधानां शतानि ॥ तं राक्षसाश्च परिसंवदंति रायस्पोषः सविजिगीषुरेकः १५ तमध्वरे शंसितारः स्तुवंति रथं तरे सामगाश्च
स्तुवंति ॥ तं ब्राह्मणा ब्रह्ममंत्रैः स्तुवंति तस्मै ह विरध्वर्यवः कल्पयंति १६ स पौराणी ब्रह्मगुहां प्रविष्टो महीसत्रं भारताग्नेददर्श ॥ रुचैव गामुहधाराय्यकर्माविशोभ्यदे
त्यानुरगान्दानवांश्च १७ तं घोषार्थे गीर्भिरिद्राः स्तुवंति सचापीशोभारतैकः पशूनाम् ॥ तस्य भक्षान्विविधान्वेदयंति तमेवाजौ वाहनं वेदयंति १८ तस्यां तारि
क्षं पृथिवी दिवं च सर्वं वशेति शताश्वतस्य ॥ सकुंभेरेतः ससृजे सुराणां यत्रोत्पन्नमृषिमाहुर्वसिष्ठम् १९ समासरिश्वाविभुरश्ववाजीसरश्मिवान्सविवाचादिदेवः ॥
तेनासुराविजिताः सर्वे एव तद्विक्रांतैर्विजितानीह श्रीणि २० स देवानां मानुषाणां पितृणां तमेवाहुर्नृजविदां वितानम् ॥ स एव कालं विभजन्नुदेति तस्योत्तरं दक्षिणं चा
यने द्वे २१ तस्यैवोर्ध्वं तिर्यग्धश्चरंति गभस्तयो मेदिनी भासयंतः ॥ तं ब्राह्मणा वेदविदो जुषंति तस्यादित्यो भासु पयुज्यभाति २२ समासिमास्यध्वरकृद्विधत्ते
तमध्वरे वेदविदः पठंति ॥ स एवोक्तश्चक्रमिदं त्रिनाभिसप्ताश्वयुक्तं वहते वै त्रिधाम २३ महातेजाः सर्वगः सर्वसिंहः कृष्णोलोकान्धारयते यथैकः ॥ हंसंतमो ग्रंथतमे
व वीरकृष्णं सदा पार्थक्यं रमेहि २४ स एकदा कक्षगतो महात्मा तुष्टो विभुः स्वां डवेधूमकेतुः ॥ सराक्षसानुरगांश्चावजित्य सर्वत्रगः सर्वमग्रीजुहोति २५ स एव पार्थाय
श्वेतमश्वं प्रायच्छत् स एवाश्वानथ सर्वांश्चकार ॥ सर्वधुरस्तस्य रथस्य चक्रस्य चिह्नं चिह्नराश्चतुरश्वस्त्रिनाभिः २६ सविहायो व्यदधात्पंचनाभिः स निर्ममेगां दिवमंतरि
क्षम् ॥ सोरण्यानि व्यसृजत्पर्वतांश्च हृषीकेशोऽमितदीप्ताग्निदेजाः २७ अलंघयद्वै सरितो जिघांसन् शक्रं वज्रं हरंतं निरास ॥ समर्हेद्रः स्तूयते वै महाध्वरे विप्रैरेको
ऋक्सहस्रैः पुराणैः २८ दुर्वासवै तेन नान्येन शक्यो गृहे राजन्वासयितुं महीजाः ॥ तमेवाहुर्ऋषिमेकं पुराणं स विश्वकृद्विदधात्यात्मभावान् २९ वेदांश्च यो वेदयतेऽधि
देवो विधींश्च यश्चाश्रयते पुराणान् ॥ कामे वेदे लौकिके यत्फलं च विष्वक्सेनः सर्वमेतत्प्रतीहि ३० ज्योतींषि शुक्लानि हि सर्वलोके त्रयो लोका लोकपालास्त्रयश्च ॥ त्रयो
ऽग्नयो व्याहृतयश्च तिस्रः सर्वदेवा देवकी पुत्र एव ३१ सवत्सरः स ऋतुः सोर्धमासः सोऽहोरात्रः सकलवैसकाष्टाः ॥ मात्रासुहृताश्च लवाः क्षणाश्च विष्वक्सेनः सर्वमेत
त्प्रतीहि ३२ चंद्रादित्यौ ग्रहनक्षत्रताराः सर्वाणि दर्शान्यपथौर्णमासम् ॥ नक्षत्रयोगा ऋतवश्च पार्थ विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रसूतम् ३३

ऽध्वरमित्यर्थात् त्रिनाभिशीतोष्णवृष्टिकालगर्भं चक्रं संवत्सरं त्रिधामेति वर्षवातोष्णप्रकारम् २३ हंसं सूर्यम् २४ । २५ बंधुरस्तस्य संसाररथस्य योक्ता त्रिचक्रः सत्वरजस्तमो मयः । त्रिवृच्छिराः
ऊर्ध्वमध्याधोगतिफलः चतुरश्वः कालादृष्टेश्वरेच्छास्वसंकल्पाश्चत्वारोऽश्वायस्य त्रिनाभिः शुक्लकृष्णशुक्लकृष्णचेति त्रिविधकर्मगर्भः २६ पंचनाभिः पंचमूतानां नाभिराश्रय इत्यर्थः २७ निरास
पराभूतवान् २८ । २९ विधीनमिहोन्नादीन् ३० । ३१ । ३२ । ३३

३३ । ३५ वेद्यं वेदप्रतिपाद्यं वेद्यं ज्ञेयं १६ । ३७ । ३८ अनिरुद्धमहंकारं ३९ पंचधार्पणप्रकारं देवासुरमनुष्यश्चापदतिर्यग्भूषेण पंचजनाः पंचमूतानि वै रूपपद्मं विश्वं सिसृक्षुराज्ञापयतीति पूर्वैर्णान्वयः

रुद्रादित्यावसवोऽथाश्विनौ च साध्याश्च विश्वे मरुतां गणाश्च ॥ प्रजापतिर्देवमाता दितिश्च सर्वे कृष्णादृषयश्चैव सप्त ॥ ३४ वायुर्भूत्वा विक्षिपते च विश्वमग्निर्भूत्वा
दहते विश्वरूपः ॥ आपो भूत्वा मज्जयते च सर्वं ब्रह्मा भूत्वा सृजते विश्वसंधान् ३५ वेद्यं च यद्वेदयते च वेद्यं विधिश्च यश्चाश्रयते विधेयम् ॥ धर्मे च वेदे च बले च सर्वचरा
चरं केशवं त्वं प्रतीहि ३६ ज्योतिर्भूतः परमोऽसौ पुरस्तात्प्रकाशते यत्प्रभया विश्वरूपः ॥ अपः सृष्ट्वा सर्वभूतात्मयोनिः पुराऽकरोत्सर्वमेवाथ विश्वम् ३७ ऋतूनु
त्पातान्विविधान्यहुतानि मेघान्विद्युत्सर्वमैरावतं च ॥ सर्वकृष्णात्स्थावरं जंगमं च विश्वात्मानं विष्णुमेनं प्रतीहि ३८ विश्वावांसं निगुणं वासुदेवं संकर्षणं जीवभूतं
वदंति ॥ ततः प्रद्युम्नमनिरुद्धं चतुर्थमाज्ञापयत्यात्मयोनिर्महात्मा ३९ स पंचधा पंचजनो पपन्नं संचोदयन् विश्वमिदं सिसृक्षुः ॥ ततश्चकारावनिमारुतौ च खं ज्यो
तिरंभश्च तथैव पार्थ ४० स स्थावरं जंगमं चैव मेतच्चतुर्विधं लोकमिमं चकृत्वा ॥ ततो भूमिं व्यदधात्पंचबीजां द्यौः पृथिव्यां धारयति भूरिवारि ४१ तेन विश्वं कृतमे
तद्विराजन्सजीवयत्यात्मनैवात्मयोनिः ॥ ततो देवानसुरान्मानवांश्च लोकां चृषींश्चापि पितृन् प्रजाश्च ॥ समासेन विधिवत्प्राणि लोकान्सर्वान्सदाभूतपतिः सिसृ
क्षुः ४२ शुभाशुभं स्थावरं जंगमं च विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ॥ यद्वर्तते यच्च भविष्यतीह सर्वं ह्येतत्केशवं त्वं प्रतीहि ४३ मृत्युश्चैव प्राणिनामंतकाले साक्षात्कृष्णः
शाश्वतो धर्मवाहः ॥ भूतं च यच्चैह न विद्वत्किंचिद्विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ४४ यत्प्रशस्तं च लोकेषु पुण्यं यच्च शुभाशुभम् ॥ तत्सर्वं केशवोऽर्चित्यो विपरीतमतः
परम् ४५ एतादृशः केशवोऽतश्च भूयो नारायणः परमश्चाव्ययश्च ॥ मध्याद्यंतस्य जगतस्तत्स्थुषश्च भूषतां प्रभवश्चाव्ययश्च ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
शासनपर्वणि आनुशासनिकेऽं दानधर्मे महापुरुषमाहात्म्ये अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि ब्राह्मण पूजायां व्युष्टिं त्वं मधुसू
दन ॥ वेतात्वमस्य चार्थस्य वेदत्वां हि पितामहः १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् द्विजानां भरतर्षभ ॥ यथा तत्त्वेन वदतो गुणान्वै कुरु सत्तम २ द्वार
वत्यां समासीनं पुरामां कुरु नंदन ॥ प्रद्युम्नः परिपप्रच्छ ब्राह्मणैः परिकोपितः ३ किं फलं ब्राह्मणेष्वस्ति पूजायां मधुसूदन ॥ ईश्वरत्वं कुतस्तेषामिहैव च परत्र च ४
सदा द्विजातीन्संपूज्य किं फलं तत्र मानद ॥ एतद्ब्रूहि स्फुटं सर्वं सुमहान्संशयोऽत्र मे ५ इत्युक्तेव च नेतस्मिन् प्रद्युम्नं तथा त्वहम् ॥ प्रत्यब्रुवं महाराज यत्तच्छृणु स
माहितः ६ व्युष्टिं ब्राह्मणपूजायां रौक्मिणेय निबोध मे ॥ एतो हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः ७ अस्मिन् लोके रौक्मिणेय तथाऽमुष्मिन्श्च पुत्रक ॥
ब्राह्मणप्रमुखं सौम्यं न मेऽत्रास्ति विचारणा ८

४० चतुर्विधं जरायुजादि पंचबीजां चतुर्विधं भूतग्रामः कर्मचतेषां बीजभूतां ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अतः केशवाद्यत्परं कल्प्यते तद्वि
परीतं भसन्मार्ग इत्यर्थः ४५ । ४६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भा० अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ब्रूहीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सौम्यं कल्याणम् ८

१ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९

ब्राह्मणप्रतिपूजायामायुःकीर्तिर्यशोबलम् ॥ लोकालोकेश्वराश्चैव सर्वे ब्राह्मणपूजकाः १ त्रिवर्गे चापवर्गे च यशः श्रीरोगशान्तिषु ॥ देवताऽपि तृपूजासु संतोष्याश्चैव नो
द्विजाः १० तत्कथं वैनाद्रियेयमीश्वरोऽस्मीति पुत्रक ॥ माते मन्युर्महाबाहो भवत्वत्र द्विजान् प्रति ११ ब्राह्मणाहिमहदूतमस्मिन्लोके परत्र च ॥ भस्मकुर्युर्जगदिदं
क्रुद्धाः प्रत्यक्षदर्शिनः १२ अन्यानापि सृजेयुश्च लोकान् लोकेश्वरांस्तथा ॥ कथं ते पुनर्वर्तेरन्त्यग्नानात्सु तेजसः १३ अवसन्महद्देवात ब्राह्मणो हरिर्पिंगलः ॥ चीर
वासा बिल्वदंडी दीर्घश्मश्रुः कृशो महान् १४ दीर्घेभ्यश्च मनुषेभ्यः प्रमाणादधिको भुवि ॥ सस्वैरचरते लोकान्ये दिव्याये च मानुषाः १५ इमां गाथां गायमानश्च त्वरेषु स
भासु च ॥ दुर्वाससं वासयेत्को ब्राह्मणं सत्कृतं गृहे १६ रोषणः सर्वभूतानां सूक्ष्मेऽप्यपकृते कृते ॥ परिभाषां च मे श्रुत्वा कोऽनुदयात्प्रतिश्रयम् १७ यो मां कश्चिद्वासयी
तनसमां कोपयेदिति ॥ यस्मान्नाद्रियते कश्चित्ततोऽहं समवासयम् १८ संसृजते सहस्राणां बहूनामन्नमेकदा ॥ एकदा सोऽल्पकं भुंक्ते न चैवैति पुनर्गृहान् १९ अक
स्माच्च प्रहसति तथाऽकस्मात्प्ररोदिति ॥ न चास्य वयसा तुल्यः पृथिव्या मभवत्तदा २० अथ स्वावसथंगत्वा सशय्या स्तरणानि च ॥ कन्याश्चालंकृता दग्ध्वा ततो व्य
पगतः पुनः २१ अथ मामब्रवीद्भूयः समुनिः संशितव्रतः ॥ कृष्णपायसमिच्छामि भोक्तुमित्येव सत्वरः २२ तदैव तु मया तस्य चित्तज्ञेन गृहे जनः ॥ सर्वाण्यन्नानि पा
नानि भक्ष्याश्चोच्चावचास्तथा २३ भवंतु सत्कृतानीह पूर्वमेव प्रचोदितः ॥ ततोऽहं ज्वलमानं वैपायसं प्रत्यवेदयम् २४ तं भुक्त्वा स तु क्षिप्रं ततो वचनमब्रवीत् ॥ क्षिप्र
मंगानि लिपस्व पायसेनेति सस्मह २५ अविष्टयैव च ततः कृतवानस्मिततथा ॥ तेनोच्छिष्टेन गात्राणि शिरश्चैवाम्यमृक्षयम् २६ सददर्शं तदाभ्याशे मातरं तेशु भा
ननाम् ॥ तामपि स्मयमानां स पायसेनाभ्यलेपयम् २७ मुनिः पायसदिग्धां गीरथे तूर्णमयोजयत् ॥ तमारुह्य रथं चैव निर्ययौ स गृहान्मम २८ अग्निवर्णो ज्वलन्धी
मान्सद्विजोरथधुर्यवत् ॥ प्रतोदेना तु दद्वालां रुक्मिणीं मम पश्यतः २९ न च मे स्तोकमप्यासीदुःखमीर्ष्याकृतं तदा ॥ तथा सराजमार्गेण महतानिर्ययौ बहिः ३०
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं दाशार्हा जातमन्यवः ॥ तत्राजल्पन्मिथः केचित्समाभाष्य परस्परम् ३१ ब्राह्मणा एव जायेरन्नान्यो वर्णः कथंचन ॥ को ह्येनं रथमास्थाय जीवेदन्यः
पुमानिह ३२ आशीविषविषंतीक्ष्णं ततस्तीक्ष्णतरो द्विजः ॥ ब्रह्माशीविषदग्धस्य नास्तिकश्चिच्चिकित्सकः ३३ तस्मिन्व्रजतिवर्धये प्रास्वलद्विजमणीपथि ॥
तन्नामर्षयत श्रीमांस्ततस्तूर्णमचोदयत् ३४ ततः परमसंकुद्धोरथात्प्रस्कंद्य स द्विजः ॥ पदातिरुत्पथेनैव प्राद्वदक्षिणा मुखः ३५ तमुत्पथेन धावंतमन्वधावं द्विजो
त्तमम् ॥ तथैव पायसादिग्धः प्रसीद भगवन्निति ३६ ततो विलोक्य तेजस्वी ब्राह्मणो मासुवाच ह ॥ जितः क्रोधस्त्वया कृष्ण प्रकृत्यैव महाभुज ३७ न तेऽपराधमिह वै दृष्ट
वानस्मि सुव्रत ॥ प्रीतोऽस्मितवर्णो विद्वद्भूषणकामान्यथेप्सितान् ३८ प्रसन्नस्य च मे तात पश्य व्युष्टियथाविधि ॥ यावदेवमनुष्याणामन्नेभावो भविष्यति ३९

४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इति अनु. १ नी. ० भा. ० एकोनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ दुर्वासस इति अत्र त्रिपुरदाहः

यथैवानेतथातेषां स्वयिभावो भविष्यति ॥ यावच्च पुण्यालोकेषु त्वयि कीर्तिर्भविष्यति ४० त्रिषु लोकेषु तावच्च वैशिष्ट्यं प्रतिपत्स्यसे ॥ सुप्रियः सर्वलोकस्य भविष्यसि ज
नार्दन ४१ यतेभिन्नं च दग्धं च यच्च किंचिद्विनाशितम् ॥ सर्वं तथैव द्रष्टाऽसि विशिष्टं वा जनार्दन ४२ यावदेतत्प्रलितं ते गात्रेषु मधुसूदन ॥ अतो मृत्युभयं नास्ति याव
दिच्छसि चाच्युत ४३ न तु पादतले लिप्ते कस्मात्ते पुत्रकाद्यवै ॥ नैतन्मे प्रियमित्येवं समांप्रीतोऽब्रवीत्तदा ४४ इत्युक्तोऽहं शरीरं स्वं दर्शयिष्यामि त्वया ॥ रुक्मिणी
चाब्रवीत्प्रीतः सर्वस्त्रीणां वरं यशः ४५ कीर्तिं चानुत्तमां लोके समवाप्स्यसि शोभने ॥ नत्वां जरावारोगो वा वैवर्ण्यं चापि भाविनि ४६ स्पृक्ष्यंति पुण्यगंधाचकृष्णमाराध
यिष्यसि ॥ षोडशानां सहस्राणां बहूनां केशवस्य ह ४७ वरिष्ठा च सलोक्या च केशवस्य भविष्यसि ॥ तव मातरमित्युक्ता ततो मां पुनरब्रवीत् ४८ प्रस्थितः सुमहात्मे
जा दुर्वासाऽग्निरिव ज्वलन् ॥ एषैव ते बुद्धिरस्तु ब्राह्मणान्प्रतिकेशव ४९ इत्युक्त्वा स तदा पुत्रतत्रैवांतरधीयत ॥ तस्मिन्तर्हिते चाह मुपांशुव्रतमाचरम् ५० यत्किंचि
द्ब्राह्मणो ब्रूयात्सर्वं कुर्यामिति प्रभो ॥ एतद्रतमहंकृत्वा मात्राते सह पुत्रक ५१ ततः परमहृष्टात्मा प्राविशं गृहमेव च ॥ प्रविष्टमात्रश्च गृहे सर्वं पश्यामितन्नवम् ५२ यद्वि
न्नं यच्चैव दग्धं तेन विप्रेण पुत्रक ॥ ततोऽहं विस्मयं प्राप्तः सर्वदृष्टान्वंदहम् ५३ अपूजयं च मनसारौ किमणेयसदा द्विजान् ॥ इत्यहं रौकिमणेयस्य पृच्छतो भरतर्षभ ५४
माहात्म्यं द्विजमुख्यस्य सर्वमारुत्या तवांस्तदा ॥ तथा त्वमपि कौंतेय ब्राह्मणान्सततं प्रभो ५५ पूजयस्व महाभागान्वाग्भिर्दानैश्चानित्यदा ॥ एवं व्युष्टिं महं प्राप्तो ब्राह्म
णस्य प्रसादजाम् ॥ यच्च मामाह भीष्मोऽयं तत्सत्यं भरतर्षभ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दुर्वासो भिक्षानाम् एको
नषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दुर्वाससः प्रसादात्ते यत्तदामधुसूदन ॥ अवाप्तमिह विज्ञानं तन्मे व्या
ख्यातुमर्हसि १ महाभाग्यं च यत्तस्य नामानि च महात्मनः ॥ तत्त्वतो ज्ञातुमिच्छामि सर्वमतिमतांवर २ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ हंत ते कीर्तयिष्यामि नमं
स्कृत्य कपर्दिने ॥ यदवाप्तं मयाराज ज्ञेयो यच्चार्जितं यशः ३ प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीये विशांपते ॥ प्रांजलिः शतरुद्रीयं तन्मे निगदतः शृणु ४ प्रजापतिस्तत्स
सृजेत पसोऽस्ते महातपाः ॥ शंकरस्त्वसृजता तप्रजाः स्थावरजंगमाः ५ नास्तिकिंचित्परं भूतं महादेवादिशांपते ॥ इह त्रिष्वपि लोकेषु भूतानां प्रभवो हिसः ६ न चै
वोत्सहते स्थातुं कश्चिदग्रे महात्मनः ॥ न हि भूतं समं तेन त्रिषु लोकेषु विद्यते ७ गंधेनापि हिसं ग्रामेतस्य कुदस्य शत्रवः ॥ विसंज्ञा हतभूयिष्ठा वेपंते च पतंति च ८ घोरं
च निनदंतस्य पर्जन्यनिनदोपमम् ॥ श्रुत्वा विशीर्ये हृदयं देवानामपि संयुगे ९

अद्वारहितानि दार्ढ्यः । उपासकानां स्थूलसूक्ष्मकारणदेहवस्त्ररूपणां त्रिषु पांशुः । षोडशसंसारानर्थमिष्टिर्भूतदेवस्य त्रिपुरहंतुः प्रसादादेव भवतीति प्रदर्शनार्थश्च १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९

१० । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ तंचैवेति एवमध्यात्मप्रियपुरवाहेऽपिसंसाराम्
 कःसूक्ष्मःप्रपंचोयावदेहपातं बाधितानुदृष्ट्याऽनुवर्ततएव । तं बाहिरण्यगर्भात्सूक्ष्मसमष्टिरूपं पुरंदरधुरं कातं जीवमुक्तप्रतीतिगोचरं जिज्ञासमाना उमा ब्रह्मविद्यामया कुरुत्वा धेकुतेऽप्ययं कोऽव
 यांश्चघोरेण रूपेण पश्येत्कुद्धः पिनाकघृत् ॥ न सुरानासुरालोकेन गंधर्वानपन्नगाः १० कुपिते सुखमेधंते तस्मिन्नापि मुहागताः ॥ प्रजापते श्वदक्षस्य यजतो वितते क्रतौ
 ११ विव्याध कुपितो यज्ञं निर्भयस्तु भवस्तदा ॥ धनुषाबाणमुत्सृज्य सघोषं विना दध १२ तेन शर्मकुतः शान्तिं विषादं लेभिरे सुराः ॥ विद्वेच सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे
 १३ तेन ज्यातलघोषेण सर्वलोकाः समाकुलाः ॥ बभूवुरवशाः पार्थविषे दुश्चसुरासुराः १४ आपश्चुभिरैचैव चकंपे च वसुंधरा ॥ व्यद्रवन् गिरयश्चापि द्यौः
 पफालच सर्वशः १५ अंधेन तमसालोकाः प्रावृत्तान च काशिरै ॥ प्रणष्टा ज्योतिषां भाश्च सहसूर्येण भारत १६ भृशं भीतास्ततः शान्तिं च कुः स्वस्त्ययनानि च ॥ ऋष
 यः सर्वभूतानां मात्मनश्च हितैषिणः १७ ततः सोऽभ्यद्रव देवान् रुद्रो रौद्रपराक्रमः ॥ भगस्य नयने कुद्धः प्रहारेण व्यशातयत् १८ पूषणं चाभिदुद्रावपादेन च रुषान्वितः ॥
 पुरोडाशं भक्षयतो दशानां नैव्यशातयत् १९ ततः प्रणेमुर्देवास्ते वेपमानाः स्मशंकरम् ॥ पुनश्च संदधेरुद्रो दीप्तं सुनिशितं शरम् २० रुद्रस्य विक्रमं दृष्ट्वा भीता देवाः स
 हर्षिभिः ॥ ततः प्रसादयामासुः शर्वते विबुधोत्तमाः २१ जेषुश्च शतरुद्रीयं देवाः कृत्वाऽजलितदा ॥ संस्तूयमानास्त्रिदशैः प्रससाद महेश्वरः २२ रुद्रस्य भागं यज्ञे च विशि
 ष्टे त्वकल्पयन् ॥ भयेन त्रिदशाराजञ्छरणं च प्रपेदिरे २३ तेन चैव हितुष्टेन स यज्ञः संधितोऽभवत् ॥ यद्यच्चापहंतं तत्र तत्तथैवान्वजीवयत् २४ असुराणां पुराण्या
 संस्त्रीणि वीर्यवतां दिवि ॥ आयसं राजतं चैव सौवर्णमपि चापरम् २५ नाशक्तानि मघवा जेतुं सर्वायुधैरपि ॥ अथ सर्वेऽमरारुद्रं जग्मुः शरणमर्दिताः २६ तत ऊर्ध्वम्
 हात्मानो देवाः सर्वे समागताः ॥ रुद्ररौद्रा मविष्यंति पशवः सर्वकर्मसु २७ जहि दैत्यान् सह पुरैर्लोकां स्त्राय स्वमानद ॥ सतथोक्तस्तथेत्युक्त्वा कृत्वा विष्णुं शरोत्तमम् २८
 शल्यमग्निं तथा कृत्वा पुंस्त्वं वै स्वतं यमम् ॥ वेदान् कृत्वा धनुः सर्वान ज्यांच सा वि त्रिमुत्तमाम् २९ ब्रह्माणं सारथिं कृत्वा विनियुज्य च सर्वशः ॥ त्रिपर्वणां त्रिशल्येन तेन
 तानि विभेदसः ३० शरेणादित्यवर्णेन कालाग्रिसमतेजसा ॥ ते सुराः सपुरास्तत्र दग्धारुद्रेण भारत ३१ तंचैवाकतं दृष्ट्वा बालं पंचशिखं पुनः ॥ उमा जिज्ञासमा
 ना वैकोऽयमित्यब्रवीत्तदा ३२ असूयतश्च शक्रस्य वज्रेण प्रहरिष्यतः ॥ सवज्रं स्तंभयामास तं बाहुं परिघोपमम् ३३ न संबुधुधिरैचैव देवास्तं भुवनेश्वरम् ॥ स प्रजा
 पतयः सर्वे तस्मिन् मुमुदुरीश्वरे ३४ ततो ध्यात्वा च भगवान् ब्रह्मा तममितौजसम् ॥ अयं श्रेष्ठ इति ज्ञात्वा वंदेत मुमापतिम् ३५ ततः प्रसादयामासु रुरुद्रं च ते सुराः ॥
 बभूव सतदा बाहुर्बलहंतुर्यथापुरा ३६ स चापि ब्राह्मणो भूत्वा दुर्वासानां मवीर्यवान् ॥ द्वारवत्यां मम गृहे चिरं कालमुपावसन् ३७
 शिष्ट इत्यब्रवीत्पृष्टवती । तत्र महादेवस्तस्य प्रत्यगनन्यत्वा दनुतरमेवोत्तरंददौ । अतएव तं सूक्ष्मसमष्टिक इति वेदेवदंति । प्रजापतिर्वैक इति । तस्य नामैव क इति प्रतिष्ठितं एवं सर्वत्राख्यान
 तात्पर्यं ज्ञेयम् । तथा शंक्रबाहुस्तं भारव्यायिकया त्रिपुरघ्नं बाहुकृतं कर्मनस्पृशतीति दर्शितम् ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ एकधा ब्रह्मरूपेण । द्विधा ब्रह्मभेदेन । बहुवेत्यादिप्रपंचरूपेण ४१ ४२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥
 विप्रकारान्प्रयुंक्ते स्म सुबहून्ममवेश्मनि ॥ तानुदारतया चारं च क्षमेचातिदुःसहान् ३८ स वै रुद्रः स च शिवः सोऽग्निः सर्वः स सर्वजित् ॥ स चैवेंद्रश्च वायुश्च सोऽश्विनौ
 स च विद्युत् ३९ स चंद्रमाः स चेशानः स सूर्यो वरुणश्च सः ॥ सकाळः सोऽतको मृत्युः स यमो रात्र्यहानि च ४० मासार्धमासाः ऋतवः संध्ये स वत्सरश्च सः ॥ सधाता स
 विधाता च विश्वकर्मा स सर्ववित् ४१ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दिशोऽथ प्रदिशस्तथा ॥ विश्वमूर्तिरमेयात्मा भगवान्परमद्युतिः ४२ एकधा च द्विधा चैव बहुधा च स एव
 हि ॥ शतधा सहस्रधा चैव तथा शतसहस्रधा ४३ ईदृशः समहा देवो भूयश्च भगवानतः ॥ न हि शक्या गुणा वक्तुमपि वर्षज्ञतैरपि ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
 शासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ईश्वरप्रशंसानाम षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो महाभाग्यं महा
 त्मनः ॥ रुद्राय बहु रूपाय बहुनाम्ने निबोध मे १ वदं त्यग्निं महादेवं तथा स्थापुं महेश्वरम् ॥ एकाक्षं त्र्यंबकं चैव विश्वरूपं शिवं तथा २ द्वैतनूतस्य देवस्य वेदज्ञा ब्राह्मणा
 विदुः ॥ घोरामन्यां शिवामन्यां तितनू बहुभक्षणः ३ उग्राघोरा तनुर्याऽस्य सोऽग्निर्विद्युत्सभास्करः ॥ शिवा सौम्या च या त्वस्य धर्मस्त्वापोऽथ चंद्रमाः ४ आत्म
 नोर्धंतु तस्याग्निः सोमोऽर्धं पुनरुच्यते ॥ ब्रह्मचर्यं च रत्येका शिवाचा स्य तनुस्तथा ५ याऽस्य घोरतमा मूर्तिर्जगत्संहरते तथा ॥ ईश्वरत्वान्महत्त्वाच्च महेश्वर इति
 स्मृतः ६ यन्निर्दहतियतीक्ष्णो यदुग्रो यत्प्रतापवान् ॥ मांसशोणितमज्जादोयत तो रुद्र उच्यते ७ देवानां सुमहान्यत्र यच्चास्य विषयो महान् ॥ यच्च विश्वं महत्पाति म
 हादेवस्ततः स्मृतः ८ धूम्ररूपं च यत्तस्य धूर्जटीत्यत उच्यते ॥ समेधयति यन्नित्यं सर्वान्वै सर्वकर्मभिः ९ मनुष्यान् शिवमन्विच्छंस्तस्मादेषा शिवः स्मृतः ॥ दह
 त्यूर्ध्वं स्थितो यच्च प्राणा नृणां स्थिरश्च यत् १० स्थिरलिङ्गश्च यन्नित्यं तस्मात्स्थानुरिति स्मृतः ॥ यदस्य बहुधा रूपं भूतं भव्यं भवत्तथा ११ स्थावरं जंगमं चैव ब
 हुरूपस्ततः स्मृतः ॥ विश्वे देवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः १२ सहस्राक्षोऽयुताक्षो वा सर्वतोक्षि मयोऽपि वा ॥ चक्षुषः प्रभवेते जो नास्त्यंतोऽयास्य च
 क्षुषाम् १३ सर्वथा यत्पशून्पाति तैश्च यद्रमते सह ॥ तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात्पशुपतिः स्मृतः १४ नित्येन ब्रह्मचर्येण लिङ्गमस्य वदास्थितम् ॥ महयत्यस्य
 लोकश्च प्रियं ह्येतन्महात्मनः १५ विग्रहं पूजयेद्यो वै लिङ्गं वाऽपि महात्मनः ॥ लिङ्गं पूजयितानित्यं महर्वाभियमश्रुते १६ ऋषयश्चापि देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥
 लिङ्गमेवार्चयंति स्म यत्तदूर्ध्वं समास्थितम् १७ पूज्यमाने ततस्तस्मिन् मोदते समेश्वरः ॥ सुखं ददाति प्रीतात्मा भक्तानां भक्तवत्सलः १८ एष एव शमशानेषु
 देवो वसति निर्दहन् ॥ यजंते ये जनास्तत्र वीरस्थाननिषेविणः १९ विषयस्थः शरीरेषु स मृत्युः प्राणिनामिह ॥ स च वायुः शरीरेषु प्राणापानशरीरिणाम् २० तस्य
 घोराणि रूपाणि दीप्तानि च बहूनि च ॥ लोके यान्यस्य पूज्यंते विप्रास्तानि विदुर्बुधाः २१

१२।२१।२२।२५।२६।२०।२८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इत्युक्तवतीति १ श्रुतिप्रत्यक्षयोः किं बलवदिति प्रश्नः २ । ३ दृष्टमिति अनन्तकचित्प्रत्यक्षपक्षप्रबलं कचित्प्रत्यक्षापेक्षया श्रुतिरित्यर्थः ४ केचित्प्रत्यक्षं प्रबलं मत्वा हेतुकास्तार्किकाः परमाणादीन् प्रज्ञयानित्यत्वादिगुणयुक्तान् कल्पयन्तः सत्यमबाधितं वाङ्मनसातीतं वस्तुनास्तीत्येव निश्चयं कुर्वन्ति । परैर्वैदिकैरुपालब्धाः संतस्तत्र संशयं कुर्वन्ति ५ अथेत्यादिसार्धः यदित्वमपि एकमसंहतं ब्रह्मकारणकं भवेदितिसंशयवानसितर्हि दीर्घकालसेवनादिनाऽयमयो युक्तेन योगेन वेदितुं शक्यः ६ । ७ एतस्य सत्यवस्तुनः हेतुनामन्तं सर्वसंशयोच्छेदे सति कल्पनासंज्ञाहेतवो निवर्तते ८ संशयच्छेदनामधेयानि देवेषु बहून्वस्ययथार्थवत् ॥ निरुच्यन्ते महत्त्वाच्च विशुद्धात्कर्मभिस्तथा २२ वेदेचास्य विबुर्विप्राः शतरुद्राय सुतमम् ॥ व्यासेनोक्तं च यच्चापि उपस्थानं महात्मनः २३ प्रदाता सर्वलोकानां विश्वं चाप्युच्यते महत् ॥ ज्येष्ठभूतं वदन्त्येनं ब्राह्मणाः कृषयोऽपरे २४ प्रथमो ह्येष देवानां मुखादग्निमजीजनत् ॥ ग्रहैर्बहुविधैः प्राणान्संरुद्धान् मृज्यत्यपि २५ विमुञ्चति न पुण्यात्मा शरण्यः शरणागतान् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं वित्तं कामांश्च पुष्कलान् २६ सददाति मनुष्येभ्यः स एवाक्षिपते पुनः ॥ शक्रादिषु च देवेषु तस्यैश्वर्यमिहोच्यते २७ स एव व्यापृतो नित्यं त्रैलोक्यस्य शुभाशुभे ॥ ऐश्वर्याच्चैव कामानामीश्वरः पुनरुच्यते २८ महेश्वरश्च लोकानां महतामीश्वरश्च सः ॥ बहुभिर्विविधैरूपैर्विश्वं व्याप्तमिदं जगत् ॥ तस्य देवस्य यद्द्रक् संमुद्रे वडवामुखम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे महेश्वरमाहात्म्यं नाम एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवति वाक्ये तु कृष्णे देवकिनंदने ॥ भीष्मं शांतनवं भूयः पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १ निर्णये वामहा बुद्धे सर्वधर्मविदां वर ॥ प्रत्यक्षमागमो वेति किं तयोः करणं भवेत् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ नास्त्यत्र संशयः कश्चिदिति मे वर्तते मतिः ॥ शृणु वक्ष्यामि ते प्राज्ञसम्यक्त्वं मेऽनुपृच्छसि ३ संशयः सुगमस्तत्र दुर्गमस्तस्य निर्णयः ॥ दृष्टं श्रुतमनन्तं हि यत्र संशयदर्शनम् ४ प्रत्यक्षं कारणं दृष्ट्वा हेतुकाः प्राज्ञमानिनः ॥ नास्तीत्येवं व्यवस्यन्ति सत्यं संशयमेव च ५ तद्युक्तं व्यवस्यन्ति बालाः पण्डितमानिनः ॥ अथ चेन्मन्यसे चैवं कारणं किं भवेदिति ६ शक्यं दीर्घेण कालेन युक्तेनातंद्रितेन च ॥ प्राणयात्रामनेकां च कल्पमानेन भारत ७ तत्परैरेव नान्येन शक्यं ह्येतस्य दर्शनम् ॥ हेतुनामन्तमासाद्य विपुलं ज्ञानमुत्तमम् ८ ज्योतिः सर्वस्य लोकस्य विपुलं प्रतिपद्यते ॥ न त्वेव गमनं राजह्येतुतो गमनं तथा ॥ अग्राह्यमनिबद्धं च वाचा संपरिवर्जयेत् ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रत्यक्षं लोकतः सिद्धिर्लोकश्चाममपूर्वकः ॥ शिष्टाचारो बहुविधस्तन्मे ब्रूहि पितामह १०

अथ दाज्योतिः प्रत्यक्षं चैतन्मयं विपुलमन्तं प्रतिपद्यते तदैव भवति हेतुस्तर्क्याद्वस्त्वधिगमनं तदधिगमनं न भवति । तर्केणापि हि शून्यप्रधानपरमाणवः कारणत्वेन प्रतिपाद्यन्ते तच्च अग्राह्यम् । यतः यद्वाचा वेदेना निबद्धं अप्रतिपादितं तद्वर्जयेदिति न्याय ईक्षते न शब्दादिति प्रतिपादनात् । एतेन सर्वप्रमाणापेक्षया भुवेर्बलीयस्त्वं सिद्धम् ९ प्रत्यक्षमिति लोकतः सिद्धिरनुमानं आगमपूर्वः शिष्टाचारश्चेति प्रमाणा निवृत्तेषां मध्ये किमवलम्वित्यर्थः १०

शिष्टाचारस्य दुरात्मभिः कृते दित्वा द्वेद एव मुख्यं प्रमाणं । प्रत्यक्षानुमानबोध्यैभिचारित्वेनाविश्वासनीयत्वादित्याह धर्मस्येत्यादिना ११ दृष्टं शिष्टाचारः १२ मिदंति दृष्टं तेषु प्रत्यक्षानुमानाचारेषु १३ अनुप्येतो नित्यं सोत्कंठाः आगमजन्याः बुद्धयो वेति एव परं श्रेष्ठं प्रमाणमित्यन्वयः १४ । १५ नेति दृष्टं प्रत्यक्षदृष्टं शीलं । आचारः शांतादिः । कारणं वेदः । त्रयमिलित्वा एको धर्मः स धर्मः साधनीय इत्यर्थः स्वाध्यायकर्मवेदरक्षार्थमाचारान्तर्गतमेव ज्ञेयम् १६ । १७ वेद इति प्रमाणभेदात् प्रमेयैर्धर्मैरपि त्रिभिर्भितव्यम् १८ कथमेको धर्मस्त्रितयप्रतिपाद्य इत्याशंक्याह धर्मस्येति

॥ भीष्म उवाच ॥ धर्मस्य हि यमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ संस्थाय त्नेरपि कृता कालेन प्रतिभिद्यते ११ अधर्मो धर्मरूपेण तृणैः कूप इवावृत्तः ॥ ततस्तैर्भिद्यते दृष्टं शृणु चैव युधिष्ठिर १२ अतृप्ता ये तु भिदंति श्रुतित्यागपरायणाः ॥ धर्मविद्वेषिणो मंदा इत्युक्तस्तेषु संशयः १३ अतृप्यन्तस्तु साधूनां येषु वागमबुद्धयः ॥ परमित्येव संतुष्टास्तानुपास्व च पृच्छ च १४ कामार्थापृष्टतः कृत्वा लोभमोहानुसारिणौ ॥ धर्म इत्येव संतुष्टस्तानुपास्व च पृच्छ च १५ न तेषां भिद्यते दृष्टं यज्ञाः स्वाध्यायकर्म च ॥ आचारः कारणं चैव धर्मश्चैकस्त्रयं पुनः १६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुनरेव हि मे बुद्धिः संशये परिमुह्यति ॥ अपरिमार्गमाणस्य परंतीरमपश्यतः १७ वेदः प्रत्यक्षमाचारः प्रमाणं तत्रयं यदि ॥ पृथक्कलम्यते चैषां धर्मश्चैकस्त्रयं कथम् १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ धर्मस्य हि यमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ यद्येवं मन्यसे राजंस्त्रिधा धर्मविचारणा १९ एक एवेति जानीहि त्रिधा धर्मस्य दर्शनम् ॥ पृथक्केचन मे बुद्धिस्त्रयाणां अपि वै तथा २० उक्तो मार्गस्त्रयाणां च तत्तथैव समाचर ॥ जिज्ञासानुवर्तव्या धर्मस्य परितर्कणात् २१ सदैव भारत श्रेष्ठमातेऽभूदत्र संशयः ॥ अंधो जड इवाशंकीय द्रवीमितदाचर २२ अहिंसा सत्यमक्रोधोदानमेतच्चतुष्टयम् ॥ अजातशत्रोसेव स्वधर्म एष सनातनः २३ ब्राह्मणेषु च वृत्तिर्यापि दृष्टपैतामहोचिता ॥ तामन्वेहि महाबाहो धर्मस्यैते हि देशिकाः २४ प्रमाणमप्रमाणं वैयः कुर्यादबुधोजनः ॥ न स प्रमाणतामर्हो विवादजननो हि सः २५ ब्राह्मणानेव सेवस्व सत्कृत्य बहुमन्य च ॥ एतेष्वेव त्विमेलोकाः कृत्वा इति निबोधतान् २६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ये च धर्ममसूयन्ते ये चैनं पर्युपासते ॥ ब्रवीतु मे भवानेतत्कृते गच्छंति तादृशाः २७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ रजसा तमसा चैव समवस्तीर्णचेतसः ॥ नरकं प्रतिपद्यन्ते धर्मविद्वेषिणो जनाः २८ ये तु धर्ममहाराज सततं पर्युपासते ॥ सत्यार्जवपराः संतस्ते वै स्वर्गं भुजोनराः २९ धर्म एव गतिस्तेषां माचार्योपासनाद्भवेत् ॥ देवलोकं प्रपद्यन्ते ये धर्मं पर्युपासते ३० मनुष्यादिवा देवाः शरीरमुपताप्य वै ॥ धार्मिणः सुखमेधन्ते लोभद्वेषविवर्जिताः ३१ प्रथमं ब्रह्मणः पुत्रं धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ धार्मिणः पर्युपासन्ते फलं कर्मिवाशयः ३२

हेराजन्मद्येवं धर्मत्रयं मन्यसे तत्रेति शेषः । किंतु हि यमाणस्यैकस्यैव धर्मस्य त्रिधा त्रिप्रकारा विचारणा एक एव प्रमाणत्रयसंवादेन परीक्षणीय इत्यर्थः १९ त्रिधेत्यस्य व्याख्यानं एक एवेति त्रयाणां प्रमाणानां पृथक्के प्रत्येकं स्वातंत्र्येण धर्मप्रतिपादकत्वे मम बुद्धिर्न च २० उक्त इति प्रत्यक्षस्यार्थं त्रिधेयधर्मप्रमाणाभावात् आचारस्य च प्रधंसितत्वात् त्रयाणां प्रमाणानां मध्ये परिशेषाद्युक्तो वेदोऽसर्वमार्गः न तु परितर्कणाद्धर्मस्य विचारः कर्तव्य इत्यर्थः २१ अत्र वेदे अशंकीयं शक्यं २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ आशयो भोक्तुर्मनः ३२

कीदृशाः किलक्षणः किं कर्मणश्च ३३ । ३४ सर्गमुत्सर्गम् ३५ पंचानंदेवपितृमूलातिथिकुंडबानां ३६ । ३७ चक्रधरस्वभुजंगस्य बहुप्राप्ताभिपतेर्वा । 'मवेच्चक्रधरो विष्णौ मुजंगे ग्रामजालिनि' इति वि
 श्वलोचनः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ कर्माध्ययनप्रतिपादयेत् दक्षिणामितिशेषः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ दक्षिणपाणिमुदरे द्यज्ञोपवीती भवेत् ५०
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असतां कीदृशं रूपं साधवः किंच कुर्वते ॥ ब्रवीतु मे भवाने तत्संतोऽसंतश्च कीदृशाः ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ दुराचाराश्च दुर्धर्षा दुर्मुखाश्चाप्य
 साधवः ॥ साधवः शीलसंपन्नाः शिष्टाचारस्य लक्षणम् ३४ राजमार्गे गवां मध्ये धान्यमध्ये च धर्मिणः ॥ नोपसेवंति राजेन्द्रसर्गं मुत्र पुरीषयोः ३५ पंचानामशनं द
 त्वाशेषमश्रुतिसाधवः ॥ न जल्पन्ति च भुञ्जानानि द्राव्याद्रपाणयः ३६ चित्रभानुमन इह देवगोष्ठं चतुष्पथम् ॥ ब्राह्मणं धार्मिकं वृद्धं ये कुर्वन्ति प्रदक्षिणम् ३७ वृ
 द्धानां भारततानां स्त्रीणां च क्रधरस्य च ॥ ब्राह्मणानां गवां राज्ञां पंथानं ददते च ये ३८ अतिथीनां च सर्वेषां प्रेष्याणां स्वजनस्य च ॥ तथा शरणकामानां गोप्तास्या
 त्स्वागतप्रदः ३९ सायंप्रातर्मनुष्याणामशनं देवनिर्मितम् ॥ नांतरा भोजनं दृष्टुमुपवासविधिर्हि सः ४० होमकाले यथा वहिः कालमेव प्रतीक्षते ॥ ऋतुकाले तथा
 नारी ऋतुमेव प्रतीक्षते ४१ नान्यदा गच्छते यस्तु ब्रह्मचर्यं च तस्मै तम् ॥ अमृतं ब्राह्मणा गाव इत्येतन्नयमेकतः ४२ तस्माद्ब्राह्मणं नित्यमर्चयेत्तथा विधिः ॥ य
 जुषांसंस्कृतं मांसमुपभुञ्जन्नदुष्यति ॥ पृष्ठमांसं वृथामांसं पुत्रमांसं च तत्समम् ४३ स्वदेशे परदेशे वाप्यतिथिनोपवासयेत् ॥ कर्मवै सफलं कृत्वा गुरुणां प्रतिपादयेत्
 ४४ गुरुभ्यस्त्वासनं देयमभिवाद्याभिपूज्य च ॥ गुरुभ्यश्चर्यवर्धते आयुषाय शसाश्रिया ४५ वृद्धान्नाभिभवे जातु न चैतान् प्रेषयेदिति ॥ नासीनः स्यात्स्थिते
 ष्वेव मायुरस्य न रिष्यते ४६ न न ग्राभीक्षते नारी न न ग्राण्पुरुषानपि ॥ मैथुनं सततं गुप्तमाहारं च समाचरेत् ४७ तीर्थानां गुरुवस्तीर्थं चोक्षाणां हृदयं शुचि ॥ द
 र्शनानां परं ज्ञानं संतोषः परमं सुखम् ४८ सायंप्रातश्च वृद्धानां शृणुयात्पुष्कलागिरः ॥ श्रुतमाप्नोति हिनरः सततं वृद्धसेवया ४९ स्वाध्याये भोजने चैव दक्षिणपा
 णिमुदरेत् ॥ यच्छेद्वाङ्मनसी नित्यमिन्द्रियाणितथैव च ५० संस्कृतं पायसं नित्यं यवागुं कृत्वा रं हविः ॥ अष्टकाः पितृदेवत्याग्रहाणामभिपूजनम् ५१ इमं शुक्रम
 णि मंगल्यं क्षुतानामभिनंदनम् ॥ व्याधितानां च सर्वेषां मायुषामभिनंदनम् ५२ न जातु त्वमिह ब्रूयादापन्नोऽपि महत्तरम् ॥ त्वं कारो वावधो वेति विद्वत्सु न विशिष्य
 ते ५३ अवराणां समानानां शिष्याणां च समाचरेत् ॥ पापमाचक्षते नित्यं हृदयं पापकर्मिणः ५४ ज्ञानपूर्वकृतं कर्म च्छादयंतं ह्यसाधवः ॥ ज्ञानपूर्वं विमर्शयंतं गू
 ह्यमाना महाजने ५५ न मां मनुष्याः पश्यन्ति न मां पश्यन्ति देवताः ॥ पापेनाभिहितः पापः पापमेवाभिजायते ५६ यथा वार्धुषिको वृद्धिदिनभेदे प्रतीक्षते ॥ धर्मे
 णापि हितं पापं धर्ममेवाभिवर्धयेत् ५७ यथा लवणमंभो भिराहुतं प्रविलीयते ॥ प्रायश्चित्तं हतं पापं तथा सद्यः प्रणश्यति ५८ तस्मात्पापं न गूहेत गूहमानं विवर्धयेत् ॥
 कृत्वा तत्साधुष्वारव्येयं ते तत्प्रशमयंत्युत ५९
 जीवितिवचनेन सुखोत्पादनं च कुर्यादिति शेषः ५९ । ५३ समाचरेत् भिनंदनं पापकर्मिणः स्वहृदयं पापिष्ठमित्याचक्षते कर्मण्येव तेषां हृदयं ज्ञायत इत्यर्थः ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

६० । ६१ धर्मध्वजिकस्तत्प्रकाशकः ६२ पारद्वयं परलोकहितम् ६३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ७ ॥ नाभागधेय इति
 १ । २ कृतो यज्ञोऽफलो येषां ते कृतयज्ञाफलाः ३ भवेत्समर्थः स्यात् ४ आयशतैः उपायशतैः सुखी धनेन ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३
 आशयासंचितं द्रव्यं कालेनैवोपभुज्यते ॥ अन्ये चैतत्प्रपद्यन्ते वियोगे तस्य देहिनः ६० मानसं सर्वभूतानां धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि धर्ममेव स
 मासते ६१ एक एव चरेद् धर्मं धर्मध्वजिको भवेत् ॥ धर्मवाणिजका ह्येते ये धर्ममुपभुञ्जते ६२ अर्चेद्देवान् दंभेन सेवेता मायया गुरून् ॥ निधिनिदध्यात्पारत्र्यं यात्रार्थं
 दानशब्दितम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे धर्मप्रमाणकथने द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ७ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नाभागधेयः प्राप्नोति धनं सुबलवानपि ॥ भागधेयान्वितस्त्वर्थान्कृशो बालश्च विदति १ नालाभकाले लभते प्रयत्नेऽपि कृते सति ॥ लाभकाले
 प्रयत्नेन लभते विपुलं धनम् २ कृतयत्नाफलाश्चैव दृश्यन्ते शतशो नराः ॥ अयत्नेनैव मानाश्च दृश्यन्ते बहवो जनाः ३ यदियत्नो भवेन्मर्त्यः स सर्वफलमाप्नुयात् ॥ ना
 लभ्यं चोपलभ्येत नृणां भरतसत्तम ४ प्रयत्नं कृतवन्तोऽपि दृश्यन्ते ह्यफलानराः ॥ मार्गत्याय शतैरर्थान् मार्गश्चापरः सुखी ५ अकार्यमसकृत् कृत्वा दृश्यन्ते ह्यधनानराः ॥
 धनयुक्ताः स्वकर्मस्था दृश्यन्ते चापरेऽधनाः ६ अधीत्य नीतिं शास्त्राणि नीतियुक्तो न दृश्यते ॥ अनभिज्ञश्च साचिव्यंगमितः केन हेतुना ७ विद्यायुक्तो ह्यविद्यश्च धनवा
 न्दुर्मतिस्तथा ॥ यदि विद्यामुपाश्रित्य नरः सुखमाप्नुयात् ८ न विद्वान्विद्यया हीनं वृत्त्यर्थमुपसंश्रयेत् ॥ यथापि पासां जयति पुरुषः प्राप्य वैजलम् ९ इष्टार्थो वि
 द्याह्ये वनविद्यां प्रजहेन्नरः ॥ नाप्राप्तकालोऽप्रियतो विद्वः शरशतैरपि ॥ तृणाग्रेणापि संस्पृष्टः प्राप्तकालो न जीवति १० ॥ भीष्म उवाच ॥ ईहमानः समारंभान्मादि
 नासादयेद्धनम् ॥ उग्रं तपः समारोहेन्न ह्यनुसंपरोहति ११ दानेन भोगी भवति मेधावी वृद्धसेवया ॥ अहिंसया च दीर्घायुरिति प्राहुर्मनीषिणः १२ तस्माद्दद्यान्नया
 चेत पूजयेद्धारमिकानपि ॥ सुभाषी प्रियकृच्छातः सर्वसत्त्वाविहिंसकः १३ यदा प्रमाणं प्रसवः स्वभावश्च सुखा सुखे ॥ दंशकीटपि पीलानां स्थिरो भव युधिष्ठिर १४
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे धर्मप्रशंसायां त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ भीष्म उवाच ॥ कार्यते यच्च क्रियते सच्चा सच्च
 ताकृतम् ॥ तत्राश्वसीतसत्कृत्वा असत्कृत्वा न विश्वसेत् १ काल एव सर्वकाले निग्रहानुग्रहौ ददत् ॥ शुद्धिमाविश्य भूतानां धर्माधर्मौ प्रवर्तते २ यदा त्वस्य भवेद्बुद्धिर्ध
 र्मार्थस्य प्रदर्शनात् ॥ तदा श्वसीत धर्मात्मा दृष्टबुद्धिर्न विश्वसेत् ३ एतावन्मात्रमेतद्बिभूतानां प्राज्ञलक्षणम् ॥ कालयुक्तोऽप्युभयविच्छेषयुक्तं समाचरेत् ४

प्रसवः प्रसवकारणं कर्मैव दंशादीनां सुखाद्यास्तौ प्रमाणं नियामकं एवं स्वस्यापि ज्ञात्वा स्थिरोऽप्यंचलो भव १४ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमो
 अध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कार्यत इति १ प्रवर्तते प्रवर्तयति २ धर्मार्थस्य धर्मफलस्य प्रदर्शनात् यदा धर्म एव श्रेयस्कर इति बुद्धिर्भवेत्तदाऽयं
 धर्मात्मा धर्मचितः धर्मे आश्वसीत विश्वासं कुर्वीत अदृष्टबुद्धिस्तु न विश्वसेद्धर्मफले ३ एतावद् धर्मे विश्वासवत्त्वं उभयवित्कर्तव्या कर्तव्यवित् ४

सर्वसंकरपापेभ्यो देवतास्तवनंदकः ॥ देवतानंतरं विप्रांस्तपःसिद्धांस्तपोधिकान् ३६ कीर्तितान्कीर्तयिष्यामि सर्वपापप्रमोचनान् ॥ यवकीतोऽथैरभ्यश्चक्षीवानौ
 शिजस्तथा ३७ भृग्वंगिरास्तथा कण्वो मेधातिथिरथ प्रभुः ॥ बर्हीचगुणसंपन्नः प्रार्चादिशमुपाभिताः ३८ भद्रांदिशं महाभागा उल्मुचुः प्रमुचुस्तथा ॥ मुमुचुश्चम
 हाभागः स्वस्त्यात्रेयश्च वीर्यवान् ३९ मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथाऽगस्त्यः प्रतापवान् ॥ दृढायुश्चोर्ध्वबाहुश्च विश्रुता वृषिसत्तमौ ४० पश्चिमांदिशमाश्रित्य एधंते नि
 बोधतान् ॥ उपंगुः सहसोदयः परिव्याधश्च वीर्यवान् ४१ ऋषिर्दीर्घतमाश्चैव गौतमः काश्यपस्तथा ॥ एकतश्चद्वितश्चैव त्रितश्चैव महावृषिः ४२ अत्रेः पुत्रश्चधर्मा
 त्मा तथा सारस्वतः प्रभुः ॥ उत्तरांदिशमाश्रित्य एधंते निबोधतान् ४३ अत्रिर्वसिष्ठः शक्तिश्चपाराशर्यश्च वीर्यवान् ॥ विश्वामित्रो भरद्वाजो जमदग्निस्तथैव च ४४
 ऋचीकपुत्रो रामश्च ऋषिरौदालकिस्तथा ॥ श्वेतकेतुः कोहलश्च विपुलो देवलस्तथा ४५ देवशर्मा च धौम्यश्च हस्ति काश्यप एव च ॥ लोमशो नाचिकेत्तश्च लोमहर्षण एव
 च ४६ ऋषिरुग्रश्च वाश्चैव भागवश्चैव वनस्तथा ॥ एष्वैसमवायश्च ऋषिदेवसमन्वितः ४७ आद्यः प्रकीर्तितो राजन् सर्वपापप्रमोचनः ॥ नृगो ययातिर्नहुषो यदुःपूरुश्च
 वीर्यवान् ४८ शुंभुमारो दिलीपश्च सगरश्च प्रतापवान् ॥ कृशाश्वो यौवनाश्च चित्राश्वः सत्यवांस्तथा ४९ दुष्यंतो भरतश्चैव चक्रवर्ती महायशः ॥ पवनो जनकश्चैव त
 था दृष्टरथो नृपः ५० रघुर्नरवरश्चैव तथा दशरथो नृपः ॥ रामो राक्षसहावीरः शशबिंदुर्भगीरथः ५१ हरिश्चंद्रो मरुतश्च तथा दृढरथो नृपः ॥ महोदयो ह्यलर्कश्च ऐल
 श्वेनराधिपः ५२ करं वमोनरश्चैव कध्मोरश्च नराधिपः ॥ दक्षो बरीषः कुरुरो रैवतश्च महायशः ५३ कुरुः संवरणश्चैव मांघाता सत्यविक्रमः ॥ मुचुकुंदश्च राजर्षिर्ज
 न्हुर्जाह्नविसेवितः ५४ आदिराजः पृथुर्वै न्यो मित्रभानुः प्रियंकरः ॥ व्रसदस्युस्तथाराजाश्चैव तोराजर्षिसत्तमः ५५ महाभिषश्च विख्यातो निमीराजा तथाऽष्टकः ॥
 आयुः क्षुपश्च राजर्षिः कक्षेयश्च नराधिपः ५६ प्रतर्दनो दिवोदासः सुदासः कोसलेश्वरः ॥ ऐलोनलश्च राजर्षिर्मनुश्चैव प्रजापतिः ५७ हविग्रश्च पृषधश्च प्रतीपः शांतनु
 स्तथा ॥ अजः प्रार्चिर्न बर्हिश्च तथेक्ष्वाकुर्महायशः ५८ अनरण्यो नरपतिर्जानुजंघस्तथैव च ॥ कक्षसेनश्च राजर्षिर्ये चान्ये चानुकीर्तिताः ५९ कल्यमुत्थाय योनित्यं
 संध्येद्वेऽस्तमयोदये ॥ पठेच्छुचिरना वृत्तः सधर्मफलभाग्भवेत् ६० देवादेर्वर्षयश्चैवस्तु ताराजर्षयस्तथा ॥ पुष्टिमायुर्यशः स्वर्गविधास्यंति ममेश्वराः ६१ मावि
 ग्रं माचमेपापं माचमेपरिपंथिनः ॥ ध्रुवो जयो मे नित्यः स्यात्परत्र च शुभागतिः ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मवंशानुकीर्तनं
 नाम पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ शरतल्पगते भीष्मे कौरवाणां धुरंधरे ॥ शयाने वीरशयने पांडवैः समुपस्थिते १

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ शरतल्पगतइति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये

युधिष्ठिरो महाप्राज्ञो मम पूर्वपितामहः ॥ धर्माणामागमं श्रुत्वा विदित्वा सर्वसंशयान् २ दानानां च विधिं श्रुत्वा चिच्छन्न धर्मार्थसंशयः ॥ यदन्यदकरो द्विप्रतन्मेशं
 सितुमर्हसि ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अमून्मुहूर्तस्तिमितं सर्वतद्वाजमंडलम् ॥ तूष्णीं भूते ततस्तस्मिन्पटे चित्रमिवापितम् ४ मुहूर्तमिव च
 ध्यात्वा व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ नृपं शयानं गंगेयमिदमाहवचस्तदा ५ राजन् प्रकृतिमापन्नः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ सहितो भ्रातृभिः सवः पार्थिवैश्चानुयायिभिः
 ६ उपास्ते त्वानरव्याघ्रसहस्रकृष्णेन धीमता ॥ तमिमं पुराणाय सप्तदुज्ञातुमर्हसि ७ एवमुक्तो भगवता व्यासेन पृथिवीपतिः ॥ युधिष्ठिरं सहा मात्यमनुजज्ञे
 नदीसुतः ८ उवाच चैनं मधुरं नृपं शांतनवो नृपः ॥ प्रविशस्व पुरीं राजन्व्येतु ते मानसोज्वरः ९ यजस्व विविधैर्यज्ञैर्बह्वैः स्वातदक्षिणैः ॥ ययातिरिव राजेंद्र
 श्रद्धादमपुरःसरः १० क्षत्रधर्मरतः पार्थपितृन् देवांश्च तर्पय ॥ श्रेयसोऽप्योक्ष्यसे चैव व्येतु ते मानसोज्वरः ११ रंजयस्व प्रजाः सर्वाः प्रकृतीः परिसांत्वय ॥ सुहृ
 दः फलसत्कारैरर्चयस्व यथा हितः १२ अनुत्वां तात जीवंतु मित्राणि सुहृदस्तथा ॥ चैत्यस्थाने स्थितं वृक्षं फलवंतमिव द्विजाः १३ आगंतव्यं च भवता समये मम
 पार्थिव ॥ विनिवृत्ते दिनकरे प्रवृत्ते चोत्तरायणे १४ तथेत्युक्त्वा च कौंतेयः सोऽपि वाद्यपितामहम् ॥ प्रययौ स परीवारो नगरं नागसाह्वयम् १५ घृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य
 गंगाधारी च पतिव्रताम् ॥ ततश्चैरैरभिभिः सर्वैर्भ्रातृभिः केशवेन च १६ पौरजानपदैश्चैव मंत्रिवृद्धैश्च पार्थिव ॥ प्रविवेश कुरुश्रेष्ठः पुरं वारणसाह्वयम् १७ इति
 श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मवंशानुकीर्तनं नाम पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ समाप्तमानुशासनिकं पर्व ॥ ॥
 अथ भीष्मस्वर्गारोहणपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कुंती सुतो राजा पौरजानपदं जनम् ॥ पूजयित्वा यथान्यायमनुजज्ञे घृहान् प्रति १ सांत्वयामासनारी
 श्वहतवीराहतेश्वराः ॥ विपुलैरर्थदानैः सतदा पांडुसुतो नृपः २ सोऽपि पित्रो महाप्राज्ञः प्राप्य राज्यं युधिष्ठिरः ॥ अवस्थाप्य नरश्रेष्ठः सर्वाः स्वप्रकृतीस्तथा ॥
 ३ द्विजेभ्यो गुणमुख्येभ्यो नैगमेभ्यश्च सर्वशः ॥ प्रतिगृह्या शिषोः पुख्यास्तथा धर्मभृतां वरः ४ उषित्वा शर्वरीः श्रीमान्पंचाशन्नगरोत्तमे ॥ समयं कौरवाग्र्यस्य
 सस्मार पुरुषर्षभः ५ सनिर्ययौ गजपुराद्याजकैः परिवारितः ॥ दृष्ट्वा निवृत्तमादित्यं प्रवृत्तं चोत्तरायणम् ६ घृतं माल्यं च गंधांश्च क्षौमाणि च युधिष्ठिरः ॥ चंद
 नागुरुमुख्यानि तथा कालीयकान्यपि ७ प्रस्थाप्य पूर्वकौंतेयो भीष्मसंस्करणाय वै ॥ माल्यानि च वरार्हाणि रत्नानि विविधानि च ८ घृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य गंगाधारी च यश
 स्विनीम् ॥ मातरं च पृथांधीमान्भ्रातृंश्च पुरुषर्षमान् ९ जनार्दनं नानुमतो विदुरेण च धीमता ॥ युयुत्सुना च कौरव्यो युयुधानेन वा विभो १०

भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

महताराजभोगेनपारिबर्हेणसंवृतः ॥ स्तूयमानोमहातेजाभीष्मस्याग्नीननुव्रजन् ११ निश्चक्रामपुरातस्माद्यथादेवपतिस्तथा ॥ आससादकुरुक्षेत्रेततः
शांतनवंनृपः १२ उपास्यमानंव्यासेनपाराशर्येणधीमता ॥ नारदेनचराजर्षेदेवलेनासितेनच १३ हतशिष्टैर्नृपैश्चान्यैर्नानादेशसमागतैः ॥ रक्षिभिश्च
महात्मानंरक्ष्यमाणंसमंततः १४ शयानंवीरशयनेददर्शनृपतिस्ततः ॥ ततोऽरथादवातीर्यभ्रातृभिःसहधर्मराट् १५ अभिवाद्याथकातेयःपितामहमरिंदमम्
द्वैपायनादीन्विप्रांश्चतैश्चप्रत्यभिनांदितः १६ ऋत्विग्भिर्ब्रह्मकल्पैश्चभ्रातृभिःसहधर्मजः ॥ आसाद्यशरतरूपस्थमृषिभिःपरिवारितम् १७ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठ
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःसहकौरव्यःशयानंनिग्रागासुतम् १८ युधिष्ठिरोऽहंनृपतेनमस्तेजान्हवीसुत ॥ शृणोषिचेन्महाबाहोब्रूहिक्किंरवाणिते १९
प्राप्तोऽस्मिसमयेराजन्नग्नीनादायतेविभो ॥ आचार्यान्ब्राह्मणांश्चैवऋत्विजोभ्रातरश्चमे २० पुत्रश्चतेमहातेजाघृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ उपस्थितःसहामात्योवा
सुदेवश्चवीर्यवान् २१ हतशिष्टाश्चराजानःसर्वेचकुरुजांगलाः ॥ तान्पश्यनरशार्दूलसमुन्मीलयलोचने २२ यच्चेहकिंचित्कर्तव्यंतत्सर्वंप्रापितंमया ॥ यथो
क्तंभवताकालेसर्वमेवचतत्कृतम् २३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तुगांगेयःकुंतीपुत्रेणधीमता ॥ ददर्शभारतान्सर्वान्स्थितान्संपरिवार्यह ॥
२४ ततश्चतंबलीभीष्मःप्रगृह्यविपुलंभुजम् ॥ उद्यन्मेघस्वरोवाग्मीकालेवचनमब्रवीत् २५ दिष्ट्याप्राप्तोऽसिकौतेयसहामात्योयुधिष्ठिर ॥ परिवृतोहि
भगवान्सहस्रांशुर्दिवाकरः २६ अष्टपंचाशतरात्र्यःशयानस्याद्यमेगताः ॥ शरेषुनिशिताग्नेषुयथावर्षशतंतथा २७ माघोऽयंसमनुप्राप्तोमासःसौम्योयुधि
ष्ठिर ॥ त्रिभागशेषःपक्षोऽयंशुक्लोभवितुमर्हति २८ एवमुक्त्वातुगांगेयोधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ घृतराष्ट्रमथामंत्र्यकालेवचनमब्रवीत् २९ ॥ भीष्मउवाच ॥
राजन्विदितधर्मोऽसिसुनिर्णीतार्थसंशयः ॥ बहुश्रुताहितेविप्राबहवःपर्युपासिताः ३० वेदशास्त्राणिसर्वाणिधर्मांश्चमनुजेश्वर ॥ वेदांश्चचतुरःसर्वान्निखिले
नानुब्रूह्यसे ३१ नशोचितव्यंकौरव्यमवितव्यंहिततथा ॥ श्रुतंदेवरहस्यंतैरुष्णद्वैपायनादपि ३२ यथापांडोःसुतारार्जस्तथैवतवधर्मतः ॥ तान्पालय
स्थितोधर्मेगुरुशुश्रूषणेऽरतान् ३३ धर्मराजोहिशुद्धात्मानिदेशेऽस्थास्यतेतव ॥ आनृशंस्यपरं ह्येनंजानामिगुरुवत्सलम् ३४ तवपुत्रादुरात्मानःक्रोधलोभप
रायणाः ॥ ईर्ष्याभिभूतादुर्वृत्तास्तान्नशोचितुमर्हसि ३५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतावदुक्त्वावचनंघृतराष्ट्रमनीषिणम् ॥ वासुदेवंमहाबाहुम
भ्यभाषतकौरवः ३६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ भगवन्देवदेवेशसुरासुरनमस्कृत ॥ त्रिविक्रमनमस्तुभ्यंशंखचक्रगदाधर ३७

मासस्य चतुर्भागकरणे सार्धसप्तभागात्वात् अष्टम्यर्धस्यानतीतत्वेन प्रथमभागस्य विद्यमानत्वात् त्रिभागो षोडशितुमर्हतीत्यर्थः तेनाद्याष्टमीत्यर्थः १८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति अनुशांतीमांससप्तषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ एवमुक्त्वेति १ धारणासु

वासुदेवो हिरण्यात्मा पुरुषः सविता विराट् ॥ जीवभूतोऽनुरूपस्त्वं परमात्मा सनातनः ३८ त्रायस्वपुण्डरीकाक्षपुरुषोत्तम नित्यशः ॥ अनुजानीहि मां कृष्ण वैकुण्ठ
पुरुषोत्तम ३९ रक्षयाश्च ते पाण्डवेया भवान्येषां परायणम् ॥ उक्तवानस्मि दुर्बुद्धिं मंददुर्योधनं तदा ४० यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ वासुदेवेन
तीर्थेन पुत्रसंशाम्य पाण्डवैः ४१ संधानस्य परः कालस्तवेति च पुनः पुनः ॥ न च मे तद्वचो मूढः कृतवान्समुदधीः ॥ घातयित्वेह पृथिवीं ततः सनिधनं गतः ४२
त्वां तु जानाम्यहं देवपुराणमृषिसत्तमम् ॥ नरेण सहितं देववदयीं सुचिरोषितम् ४३ तथा मे नारदः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः ॥ नरनारायणावेतौ संभूतौ मनुजे
ष्विति ४४ समां त्वमनुजानीहि कृष्ण मोक्षये कलेश्वरम् ॥ त्वया हंसमनुज्ञातो गच्छेयं परमां गतिम् ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अनुजानामि भीष्मत्वां वमून् प्राप्नु
हि पार्थिव ॥ न तेऽस्ति वृजिनं किंचिदिह लोके महायुते ४६ पितृभक्तोऽसिराजर्षे मा कं डेय इवापरः ॥ तेन मृत्युस्तव वशे स्थितो भृत्य इवानतः ४७
॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु गांगेयः पाण्डवानि दमब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रमुखांश्चापि सर्वांश्च सुहृदस्तथा ४८ प्राणानुत्सृष्टुमिच्छामि तत्रानुज्ञातुमर्हथ ॥ सत्ये
षु यतितव्यं वः सत्यं हि परमं बलम् ४९ आनृशंस्य परैर्भाव्यं सदैव नियतात्मभिः ॥ ब्रह्मण्यैर्धर्मशीलैश्च तपोनित्यैश्च भारताः ५० इत्युक्त्वा सुहृदः सर्वान्संपरिष्वज्य
चैव ह ॥ पुनरेवाब्रवीद्धीमान्युधिष्ठिरमिदं वचः ५१ ब्राह्मणाश्चैव ते नित्यं प्राज्ञाश्चैव विशेषतः ॥ आचार्याः ऋत्विजश्चैव पूजनीया जनाधिप ५२ ॥ इति श्रीमहा
भारते अनुशासनपर्वणि भीष्मस्वर्गारोहणपर्वणि दानधर्मे सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा कुरून्सर्वान्
भीष्मः शांतनवस्तदा ॥ तूष्णीं बभूव कौरव्यः समुहूर्तमरिंदम १ धारयामास चात्मानं धारणासु यथाक्रमम् ॥ तस्योर्ध्वमगमन् प्राणाः सन्निरुद्धा महात्मनः २ इदं
माश्चर्यमासीन्नमध्ये तेषां महात्मनाम् ॥ सहितैर्ऋषिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिः प्रभो ३ यद्यन्मुंचति गात्रं हि स शांतनुसुतस्तदा ॥ ततद्विशल्यं भवति योगयुक्त
स्य तस्य वै ४ क्षणेन प्रेक्षतां तेषां विशल्यः सोऽभवत्तदा ॥ तदृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे वासुदेवपुरोगमाः ५ सहितैर्मुनिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिर्नृप ॥ सन्निरुद्धस्तु ते
नात्मा सर्वेष्वायतनेषु च ६ जगाम भित्त्वा मूर्धानं दिवमभ्युत्पपात ह ॥ देवदुंदुभिनादश्च पुष्पवर्षैः सहा भवत् ७ सिद्धा ब्रह्मर्षयश्चैव साधुसाध्विति हर्षिताः ॥ महो
ल्के च भीष्मस्य मूर्धदेशाज्जनाधिप ८ निःसृत्याकाशमाविश्य क्षणेनांतरधीयत ॥ एवं सराजशार्दूलनृपः शांतनवस्तदा ९ समयुज्यत कालेन भरतानां कुलोद्बहः
ततस्त्वादाय दारूणि गंधांश्च विविधान् बहून् १०

ततस्त्वादायदारूणिगंधांश्चविविधान्वहून् १० आधारादिषुस्थानेषुयथाक्रमंमूलाधारात्स्वाधिष्ठानंततोमणिपूरंततोऽनाहतंततोविशुद्धिततआज्ञामेवंक्रमेणमनःसहितंवायुंनिरुंध्वप-
र्युपर्याभीतवानित्यर्थः २ । ३ यद्यदिति प्राणेनमुक्तंगात्रं प्राणिनामयवसंयोगं स मममपिशरंधारायितुमक्षममभूदतस्तत्तदंगंविश्लेष्यमभूदित्यर्थः ३५ आत्माप्राणसंयुक्तंमनः ४ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ उष्णीषकिरीटकिरोवेष्टे । 'उष्णीषंतुशिरोवेष्टेकिरीटलक्षणान्तर' इति मेदिनी १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

चिताचकुर्महात्मानः पांडवाविदुरस्तथा ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्यप्रेक्षकास्त्वितरेऽभवन् ११ युधिष्ठिरश्चगंगेयविदुरश्चमहामतिः ॥ छादयामासतुरुभौशौमैर्मा
ल्यैश्चकौरवम् १२ धारयामासतस्याथयुयुत्सुश्छत्रमुत्तमम् ॥ चामरव्यजनेशुभ्रभीमसेनार्जुनाबुधौ १३ उष्णीषेपरिष्कृतामाद्रीपुत्राबुधौतथा ॥ स्त्रियः
कौरवनाथस्यभीष्मंकुरुकुलोद्दहम् १४ तालवृन्तान्युपादायपर्यवीजंतसर्वशः ॥ ततोऽस्यविधिवच्चक्रुःपितृमेधंमहात्मनः १५ यजनं बहुशश्चाग्नौजगुःसामानि
सामगाः ॥ ततश्चंदनकाष्ठैश्चतथाकालीयकैरपि १६ कालागुरुप्रभृतिभिर्गंधैश्चोद्धावचैस्तथा ॥ समवच्छाद्यगंगेयसंप्रज्वाल्यहुताशनम् १७ अपसव्यमकु
र्वंतघृतराष्ट्रमुखाश्रिताम् ॥ संस्कृत्यचकुरुश्चेष्टंगंगेयंकुरुसत्तमाः १८ जग्मुर्भागीरथीपुण्याष्टविजुष्टांकुरुद्वहाः ॥ अनुगम्यमानाव्यासेननारदेनासितेनच
१९ कृष्णेनभरतस्त्रीभिर्येचपौराःसमागताः ॥ उदकंचकिरेचैवगंगेयस्यमहात्मनः २० विधिवत्क्षत्रियश्रेष्ठाःसचसर्वो जनस्तदा ॥ ततोभागीरथीदेवीतनय
स्योदकेकृते २१ उत्थायसलिलात्तस्माद्दुदतीशोकविह्वला ॥ परिदेवयतीतत्रकौरवानभ्यभाषत २२ निबोधतयथावृत्तमुच्यमानंमयाऽनघाः ॥ राजवृत्तेनसं
पन्नःप्रज्ञयाभिजनेनच २३ सत्कर्ताकुरुद्वहानांपितृभक्तोमहाव्रतः ॥ जामदग्न्येनरामेणयःपुरानपराजितः २४ दिव्यैरस्त्रैर्महावर्यैःसहतोऽद्यशिखंडिना ॥
अश्मसारमयंनूनंहृदयंममपार्थिवाः २५ अपश्यंत्याःप्रियंपुत्रंयन्नदीर्यतिमेऽद्यै ॥ समेतंपार्थिवंक्षत्रंकाशिपुर्थास्वयंवरे २६ विजित्वैकरधेनैवकन्याश्चायंजहा
रह ॥ यस्यनास्तिबलेतुल्यःपृथिव्यामपिकश्चन २७ हतंशिखंडिनाश्रुत्वानविदीर्येतयम्नः ॥ जामदग्न्यःकुरुक्षेत्रेयुधिषेनमहात्मना २८ पीडितोनातिय
त्नेनसहतोऽद्यशिखंडिना ॥ एवंविधंबहुतदाविलपंतीमहानदीम् २९ आश्वासयामासतदागंगांदामोदरोविभुः ॥ समाश्वसिहिमद्रेत्वंमाशुचःशुभदर्शने ३०
गतःसपरमंलोकंतवपुत्रेनसंशयः ॥ वसुरेषमहातेजाशापदोषेणशोभने ३१ मानुषत्वमनुप्राप्तो नैनंशोचितुमर्हसि ॥ सएषक्षत्रवर्मेणअयुध्यतरणाजिरे ३२
घनंजयेननिहतो नैषदेविशिखंडिना ॥ भीष्मंहिकुरुशार्दूलमुद्यतेषुमहारेणे ३३ नशक्तःसंयुगेहंतुंसाक्षादपिशतक्रतुः ॥ स्वच्छंदतस्तवसुतोगतःस्वर्गंशुभा
नने ३४ नशक्ताविनिहंतुंहिरणेतंसर्वदेवताः ॥ तस्मान्मात्वंसरिच्छेष्टेशोचस्वकुरुनंदनम् ॥ वसूनेषगतोदेविपुत्रस्तेविज्वरामव ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
इत्युक्तासातुकृष्णेनव्यासेनतुसरिद्वरा ॥ त्यक्त्वाशोकंमहाराजस्वंवार्थवत्तत्तारह ३६

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० मरणजंशोकमपनयतिवसुरेषहति देवस्यमानुषत्वंनरकतुल्यमतोऽयंहीनस्यानाहुतमंलोकंगतोनशोच्यहृत्पर्यः ३१ नीचहस्तेनमरणजातंशो
कंदूरीकरोतिसमपहति ३२ अर्जुनमपिशप्त्यतीक्ष्णंकायातस्यमुत्पुमयेवनास्तीत्याह भीष्मंहीति ३३ । ३४ । ३५ । ३६

१७ गोपालभूम्निवेदेशिवपुनिषदिब्रह्मविह्वलमणार्थतर्कवीरेशमिश्राप्रफणितिमयितोपोलंगगाधरार्यम् ॥ भाट्टेनारायणयोगुरुमकृतततंदक्षिणामूर्त्युपास्तौश्रीदेवितामणिचव्यमजतसह

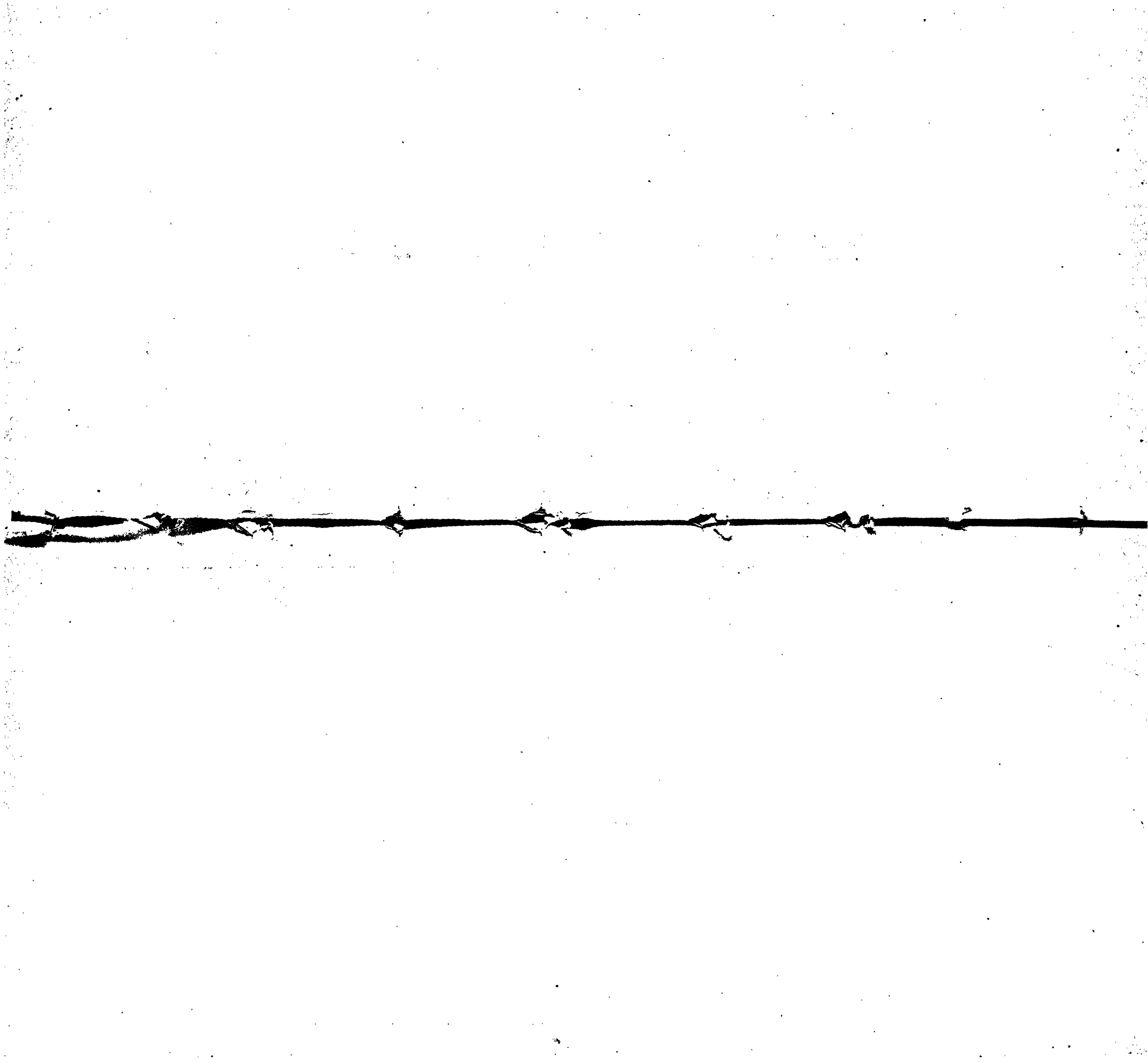
सत्कृत्यतेतांसरितंततःकृष्णमुखानृप ॥ अनुज्ञातास्तयासर्वेन्यवर्तंतजनाधिपाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां अनुशास
नपर्वणि भीष्मस्वर्गारोहणपर्वणि दानधर्मे भीष्मयुधिष्ठिरसंवादे भीष्ममुक्तिर्नामअष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥
॥ इति अनुशासनपर्व समाप्तम् ॥ अतःपरमाश्वमेधिकंपर्वभविष्यति ॥ तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृतोदकंतुराजानंघृतराष्ट्रंयुधिष्ठिरः ॥
पुरस्कृत्यमहाबाहुरुत्ताराकुलेंद्रियः ॥ १ ॥

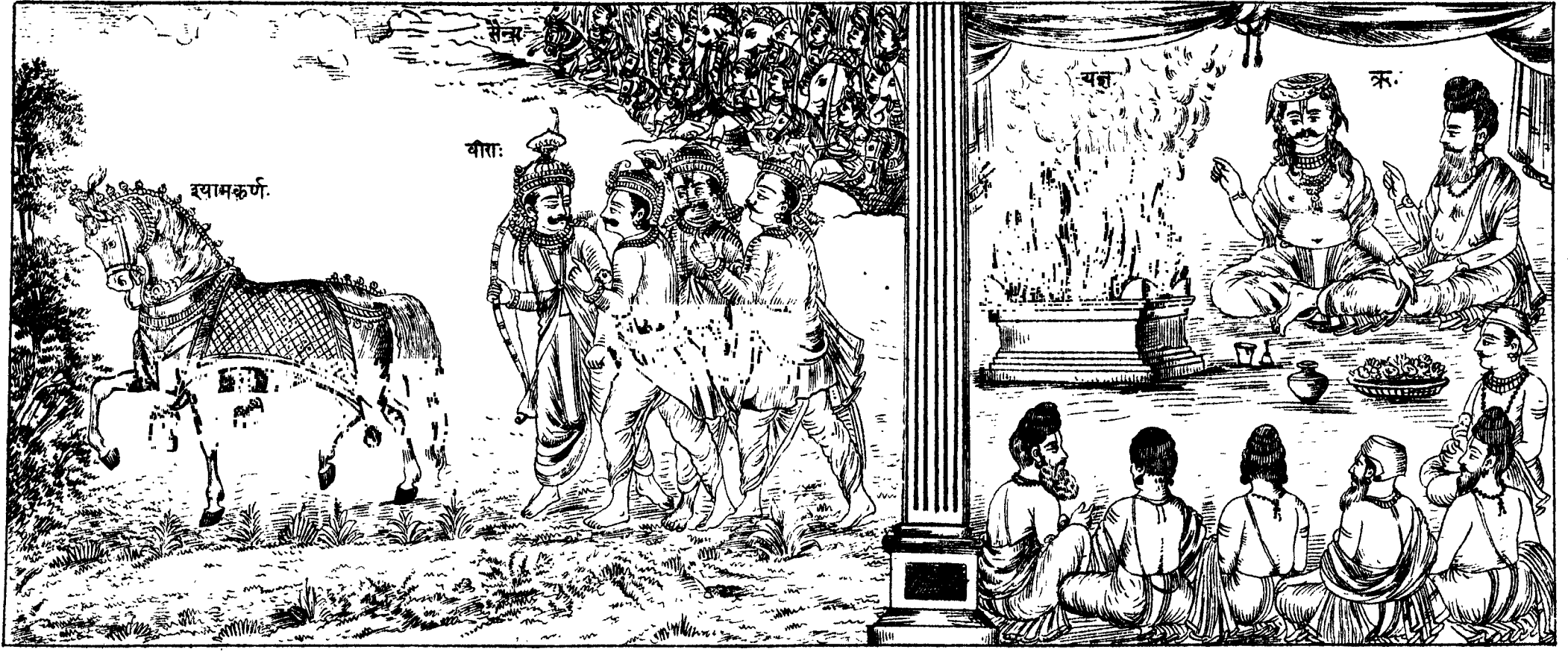
भारतेदानधर्मान् ॥१॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्यकृतौभारतमावदीपेअनुशासनपर्वणिअष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥१६८॥

॥ अस्मिन्पर्वण्यादिपर्वोक्ताध्यायःश्लोकपर्वसंख्याविषम्यं दृश्यते तत्पूर्ववदेवेतिज्ञेयम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते आश्वमेधिकपर्वप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रोपात्मनःप्राचीनाचार्यवर्मना ॥ आश्वमेधिकभाष्यार्थः श्रीकृष्णेन प्रकाशयते ॥ १ ॥ अश्विस्तु पूर्वयायाताष्टावक्रीवेषु संप्रितम् ॥ सान्त्तुजाते विवृते गीतायां वि
पुलीकृतम् ॥ २ ॥ मोक्षधर्मेष्टु पुनर्नानाख्यानोपबृंहणैः ॥ अतीव व्याकुलं प्रत्यगात्मतत्त्वमनाकुलम् ॥ ३ ॥ यज्जिज्ञासो दयायै वज्रपदानादयः स्मृताः ॥ आनुशासनिकेऽस्य क्रित्तदोषविनाश
काः ॥ ४ ॥ यत्र प्रावण्यलाभाय वैराग्योदयसिद्धये ॥ कुरुक्षयादिको लोकवृत्तांत उपवर्णितः ॥ ५ ॥ तदेव स्पष्टमत्रोपसंहारव्यपदेशतः ॥ आत्मतत्त्वं विवृणुते मुनिराख्यानकैस्त्रिभिः ॥ ६ ॥
आख्यानप्रयंचसंवर्तमरुत्तीयं । कृष्णधर्मसंवादः । कृष्णाक्षुनसंवादश्च । तत्राद्येकाश्यामृतस्य मुक्तिर्लिङ्गेनैव सूचयित्वेश्वराराधनादिना धर्मेणैव धनं लब्ध्वाऽऽत्मशुद्धये यष्टव्यमित्युक्तं ।

श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरैश्चैव नरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतोदकं तुराजानं धृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः ॥
पुरस्कृत्य महाबाहु रत्तताराकुलेंद्रियः २ उत्तीर्य तु महाबाहुर्वाष्पव्याकुललोचनः ॥ पपात तीरे गंगाया व्याधविद्ध इव द्विपः ३ तं सीदमानं जग्राह भीमः कृष्णेन
चोदितः ॥ मैवमित्यब्रवीच्चैनं कृष्णः परबलार्दनः ४ तमार्त्तपतितं भूमौ श्वसंतं च पुनः पुनः ॥ ददृशुः पार्थिवाराजन्धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५ तं दृष्ट्वा दीनमनसंगतसत्त्वं नरे
श्वरम् ॥ भूयः शोकसमाविष्टाः पांडवाः समुपाविशन् ६ राजा तु धृतराष्ट्रश्च पुत्रशोकाभिपीडितः ॥ वाक्यमाह महाशुद्धिः प्रज्ञाचक्षुर्नरेश्वरम् ७ उत्तिष्ठ कुरुशार्दू
लकुरुकार्यमनंतरम् ॥ क्षत्रधर्मेण कौंतेय जितेयमवनीत्वया ८ भुंक्ष्व भोगान् भ्रातृभिश्च सुहृद्भिश्च मनोनुगान् ॥ शोचितव्यं न पश्यामित्यवाधर्मभृतां वर ९ शो
चितव्यं मया चैव गार्धाराचमहीपते ॥ ययोः पुत्रशतं नष्टं स्वप्रलब्धं यथा धनम् १० अश्रुत्वा हितकामस्य विदुरस्य महात्मनः ॥ वाक्यानि सुमहार्थानि परितप्या
मिदुर्मतिः ११ उक्तवान् विदुरो यन्माधर्मात्मादिव्यदर्शनः ॥ दुर्योधनापराधेन कुलं ते विनाशिष्यति १२ स्वस्ति चेदिच्छसि राजन्कुलस्य कुरुमेव च ॥ वध्य
तामेव दुष्टात्मा मंदो राजा सुयोधनः १३ कर्णश्च शकुनिश्चैव नैनं पश्यतु कर्हि चित् ॥ द्यूतसंघातमप्येषामप्रमादेन वारय १४ अभिषेचय राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥
सपालयिष्यति वशीधर्मेण पृथिवीमिमाम् १५ अथ नेच्छसि राजानं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ मेढीभूतः स्वयं राज्यं प्रति गृहीध्व पार्थिव १६ समंसर्वेषु भूतेषु वर्तमानं नरा
धिप ॥ अनुजीवंतु सर्वे त्वां ज्ञातयो भ्रातृभिः सह १७ एवं ब्रुवति कौंतेय त्रिरेदीर्घदर्शिनि ॥ दुर्योधनमहं पापमन्ववर्तं वृथामतिः १८

द्वितीयेशास्त्रार्थसूत्रणं । तृतीयेतद्विवरणं चेति । तदूर्ध्वमुत्तं कौंष्ठवृत्त्याद्याख्यानैर्ज्ञानोपयोगिगुरुश्रूषामाहात्म्यहिंसात्मकयज्ञनिंदादिचयथायथं तात्पर्याविषयतया ज्ञेयं तत्रायमाद्यः श्लोकः
नारायणमिति । 'आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नररूपवः ॥ अयं नंतस्य ताः प्रोक्तं तेन नारायणः स्मृतः' इति स्मृतः 'आपः पुरुषवचसः' इति श्रुतेः श्रामः प्रधानं भूतपंचकं नरेणांतर्गतामिणा सृष्टं नारं । 'तत्सृष्ट्वा
तदेवानुप्राविशत्' इति श्रुतेः स्रष्टा प्रवेष्टा च नारायण ईश्वरः स एव प्रविश्योपाधिधर्मानभिमानमानो नरो जीवः । ताभ्यामुत्तमो नरोत्तमः कार्यकारणोपाधिद्वयनिर्मुक्तः परमात्मा । एतन्नयंतस्वरूपप्र
काशिकां सरस्वतीं देवीं च प्रणम्य जयं महाभारताख्यमितिहासं सर्वश्रुतिस्मृतिसारभूतमुदीरयेदिति तत्स्यार्थः । एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थो जीवब्रह्माभेदो ग्रंथप्रतिपाद्यो दर्शितः ॥ १ ॥ कृतोदकं

अश्रुत्वा तस्य धीरस्य वाक्यानि मधुराण्यहम् ॥ फलं प्राप्य महदुःखं निमग्नः शोकसागरे १९ वृद्धौ हितेऽप्यपितरौ पश्यन् नौ दुःखितौ नृप ॥ न शोचितव्यं भवताप
श्यामीह जनाधिप ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञासदृश
राष्ट्रेण धर्मिता ॥ तूष्णीं बभूव मेधावीतमुवाचाथ केशवः १ अतीव मनसा शोकः क्रियमाणो जनाधिप ॥ संतापयति चैतस्य पूर्वप्रेतान् पितामहान् २ यजस्व
विविधैर्यज्ञैर्बहुभिः स्वाप्तदक्षिणैः ॥ देवांस्तर्पय सोमेन स्पृधया च श्रुतानपि ३ अतिथीन् नृपानेन कामैरन्यैरकिंचनान् ॥ विदितं वेदितव्यं ते कर्तव्यमपि ते कृतम् ४
श्रुताश्च राजधर्मास्ते भीष्माद्वागीरथीसुतात् ॥ कृष्णद्वैपायनाच्चैव नारदाद्विदुरात् तथा ५ नेमामर्हसि मूढानां वृत्तिं त्वमनुवर्तितुम् ॥ पितृपैतामहं वृत्तमास्थाय धुरमु
द्वह ६ युक्तं हि यशसा क्षात्रं स्वर्गं प्राप्नुमसंशयम् ॥ न हि कश्चिद्विश्वराणां निहतोऽत्र पराङ्मुखः ७ त्यज शोकं महाराज भवितव्यं हितं तथा ॥ न शक्यास्ते पुनर्द्रष्टुं त्व
यायेऽस्मिन् रणे हताः ८ एतावदुक्त्वा गोविंदो धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ विरराम महातेजास्तमुवाच युधिष्ठिरः ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गोविंदमयियाप्रीतिस्तव
सा विदिता मम ॥ सौहृदेन तथा प्रेम्णा स दामय्यनुकंपसे १० प्रियं तु मे स्यात्सुमहत्कृतं च क्रगदाधर ॥ श्रीमन्प्रीतेन मनसा सर्वयादवनंदन ११ यदि मामनु
जानीयाद्भवान्गंतुं तपोवनम् ॥ न हि शान्तिं प्रपश्यामि पातयित्वा पितामहम् १२ कर्णचपुरुषव्याघ्रसंग्रामेष्वपलायिनम् ॥ कर्मणा येन मुच्येयमस्मात्कूरादारि
दम् १३ कर्मणा तद्विधत्स्वेह येन शुध्यति मे मनः ॥ तमेवादिनं पार्थव्यासः प्रोवाच धर्मवित् १४ सांत्वयन्सुमहातेजाः शुभं वचनमर्थवत् ॥ अकृता ते मतिस्ता
तपुर्न बाल्येन मुह्यसे १५ किमाकारावयंता तप्रलपामो मुहुर्मुहुः ॥ विदिताश्च धर्मास्ते ये पांयुद्धेन जीविका १६ तथा प्रवृत्तो नृपतिर्नाधिबन्धेन युज्यसे ॥ मो
क्षधर्माश्च निखिलायाथातथ्येन ते श्रुताः १७ असकृच्चापि संदेहाश्छिन्नास्ते कामजामया ॥ अश्रद्धधानो दुर्मैधालुस्तस्मै तिरसि ध्रुवम् १८ मैवं भवन्ते युक्तमिदमज्ञा
नमीदृशम् ॥ प्रायश्चित्तानि सर्वाणि विदितानि च तेऽनघ १९ राजधर्माश्च ते सर्वे दानधर्माश्च ते श्रुताः ॥ सकथं सर्वधर्मज्ञः सर्वांगमविशारदः ॥ परिमुह्यसि भूय
स्त्वमज्ञानादिव भारत ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ युधिष्ठिर तव प्रज्ञान
सम्यगिति मे मतिः ॥ न हि कश्चित्स्वयं मर्त्यः स्ववशः कुरुते क्रियाम् १ ईश्वरेण च युक्तोऽयं साध्वसाधुच मानवः ॥ करोति पुरुषः कर्म तत्र कापरिदेवना २ आत्मा
न मन्यसे चाथ पापकर्मणमंततः ॥ शृणु तत्र यथा पापमपकृष्येत भास्त ३

२० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ७ ॥

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

॥ ७ ॥ मीढयप्रयुक्ता द्वैराग्याच्छास्त्रीयकर्माचरणमेव श्रेय इत्युक्तं युधिष्ठिरतव प्रज्ञेत्यादिना १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ प्रतिनिधिमुक्त्वा १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये प्रथमोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तपोभिः कृतुभिश्चैव दानेन च युधिष्ठिर ॥ तरंति नित्यं पुरुषा ये स पापानि कुर्वते ४ यज्ञेन तपसा चैव दानेन च नराधिप ॥ पूयंते नरशार्दूलनरादुष्कृतकारिणः
५ असुराश्च सुराश्चैव पुण्यहेतोर्मखक्रियाम् ॥ प्रयतंते महात्मानस्तस्माद्यज्ञाः परायणम् ६ यज्ञैरेव महात्मानो बभूवुरधिकाः सुराः ॥ ततो देवाः क्रियावतो दान
वानभ्यधर्षयन् ७ राजसूयाश्वमेधौ च सर्वमेधं च भारत ॥ नरमेधं च नृपते त्वमाहर युधिष्ठिर ८ यजस्व वाजिमेधेन विधिवदक्षिणावता ॥ बहुकामान्न वित्तेन रामो दाशर
थिर्यथा ९ यथा च भरत राजा दौष्यंतिः पृथिवीपतिः ॥ शाकुंतलो महावीर्यस्तव पूर्वपितामहः १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंशयं वाजिमेधः पावयेत् पृथिवीमपि ॥
अभिप्रायस्तु मे कश्चित्त्वं श्रोतुमिहा र्हसि ११ इमं ज्ञातिवधं कृत्वा सुमहांतं द्विजोत्तम ॥ दानमल्पं न शक्नोमि दातुं वित्तं च नास्ति मे १२ न तु बालानिमान् दीनानुत्स
हेव सुयाचितुम् ॥ तथैवाद्रवणान् कृच्छ्रे वर्तमानान् नृपात्मजान् १३ स्वयं विनाश्य पृथिवीं यज्ञार्थं द्विजसत्तम ॥ करमाहारयिष्यामि कथं शोकपरायणः १४ दुर्यो
धनापराधेन वसुधावसुधाधिपाः ॥ प्रनष्टा योजयित्वाऽस्मान् कीर्त्या मुनिसत्तम १५ दुर्योधनेन पृथिवी क्षयिता वित्तकारणात् ॥ कोशश्चापि विशीर्णोऽसौ धार्तरा
ष्ट्रस्य दुर्मतेः १६ पृथिवीदक्षिणाचात्र विधिः प्रथमकल्पितः ॥ विद्वद्भिः परिदृष्टो यां शिष्टो विधिविपर्ययः १७ न च प्रतिनिधिकर्तुं चिकीर्षामि तपोधन ॥ अत्र मे भगवन्स
म्यक्साचिव्यं कर्तुमर्हसि १८ एवमुक्तस्तु पार्थेन कृष्णद्वैपायनस्तदा ॥ मुहूर्तमनुसंचित्य धर्मराजानमब्रवीत् १९ कोशश्चापि विशीर्णोऽयं परिपूर्णो भविष्यति ॥
विद्यते द्रविणं पार्थगिरौ हिमवति स्थितम् २० उत्सृष्ट्वा ह्यगैर्यज्ञे मरुतस्य महात्मनः ॥ तदानयस्व कैतेय पर्याप्तं तद्द्रविष्यति २१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं यज्ञे
मरुतस्य द्रविणं तत्समाचितम् ॥ कस्मिंश्च काले स नृपो बभूव वदतां वर २२ ॥ व्यास उवाच ॥ यदि शुश्रूषसे पार्थ शृणु कारं धर्मं नृपम् ॥ यस्मिन्काले महावीर्यः स
राजाऽऽसीन् महाधनः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शुश्रूषेतस्य धर्म
ज्ञराजर्षेः परिकीर्तनम् ॥ द्वैपायनमरुतस्य कथां प्रब्रूहि मेऽनघ १ ॥ व्यास उवाच ॥ आसीत्कृतयुगे तात मनुर्देवधरः प्रभुः ॥ तस्य पुत्रो महाबाहुः प्रसंधिरिति
विश्रुतः २ प्रसंधेरभवत्पुत्रः क्षुप इत्यभि विश्रुतः ॥ क्षुपस्य पुत्र इक्ष्वाकुर्महीपालोऽभवत्प्रभुः ३ तस्य पुत्रशतं राजन्नासीत् परमधार्मिकम् ॥ तांस्तु सर्वान् महीपा
लानि क्ष्वाकुरकरोत्प्रभुः ४ तेषां ज्येष्ठस्तु विशोऽभूत्प्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ विंशस्य पुत्रः कल्याणो विविंशो नाम भारत ५ विंशस्य सुताराजन्वभूवुर्दशपंचच ॥
सर्वे धनुषि विक्रीता ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ६ दानधर्मरताः शांताः सततं प्रियवादिनः ॥ तेषां ज्येष्ठः खनीनेत्रः स तान्सर्वानपीडयत् ७

शुश्रूषेति १ मरुतयज्ञप्रशंसाप्रसंगात्तद्वदन्त्यान्त्वौति आसीत्कृतयुगइत्यादिना अध्यायद्वयेन अत्यंतमहांतोपिकर्मैवानुतिष्ठतीति कर्ममाहात्म्यख्यापनार्थम् १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

इध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ कथमिति १।२।३।४।५।६।७

11 2 11

उद्ययः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ संवर्तमरुतयोःसंयोगंकयन्नारदमुत्सेनवाराणसीमाहात्म्यं सूचयति व्यास उवाच भ्रातृपुत्रा हरंतीमभित्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अमर्त्यं याजयित्वाऽहं याजयिष्ये कथं नरम् ॥ मरुतगच्छवामावानिष्टतोऽस्म्यद्य याजनात् ८ नत्वां याजयिताऽस्म्यद्य नृण्यं त्वमिहेच्छसि ॥
 उपाध्यायं महाबाहोयस्ते यज्ञं करिष्यति ९ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्तु नृपतिर्मरुतो व्रीडितोऽभवत् ॥ प्रत्यागच्छन्सुसंविष्टो दर्शयित्वा नारदम् १० देव
 पिंशासमागम्य नारदेन सपार्थिवः ॥ विधिवत्प्रांजलिस्तथावथैनं नारदोऽब्रवीत् ११ राजर्षेनातिहृष्टोऽसि कच्चिक्षे मंतवानघ ॥ कगतोऽसि कुतश्चेदमप्रीति
 स्थानमागतम् १२ श्रोतव्यं चेन्मयाराजन्ब्रूहि मे पार्थिवर्षभ ॥ व्यपनेष्यामि ते मन्युं सर्वयज्ञैर्नराधिप १३ एवमुक्तो मरुतः स नारदेन महर्षिणा ॥ विप्रलंभ
 मुपाध्यायात्सर्वमेव न्यवेदयत् १४ ॥ मरुत उवाच ॥ गतोऽस्म्यंगिरसः पुत्रं देवाचार्यं बृहस्पतिम् ॥ यज्ञार्थं मृत्विजं द्रष्टुं सच मानाभ्यनंदत १५ प्रत्याख्यातश्च
 ते माहं जीवितुं नाद्यकामये ॥ परित्यक्तश्च गुरुणा दूषितश्चास्मि नारद १६ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञास नारदः प्रत्युवाच ह ॥ आविक्षितं महाराज
 वाचा संजीवयन्निव १७ ॥ नारद उवाच ॥ राजन्नंगिरसः पुत्रः संवर्तो नाम धार्मिकः ॥ चंक्रमीति दिशः सर्वादिग्वा सामो हयम्प्रजाः १८ तंगच्छयदियाज्यं
 त्वानवां छति बृहस्पतिः ॥ प्रसन्नस्त्वां महातेजाः संवर्तो याजयिष्यति १९ ॥ मरुत उवाच ॥ संजीवितोऽहं भवता वाक्येनानेन नारद ॥ पश्येयं कनु संवर्तं
 शंसमेव दत्तांवर २० कथंचतस्मै वर्तयं कथं मानं परित्यजेत् ॥ प्रत्याख्यातश्च तेनापि माहं जीवितुमुत्सहे २१ ॥ नारद उवाच ॥ उन्मत्तवेषं विभ्रत्सचं क्रमीति
 यथा सुखम् ॥ वाराणस्यां महाराज दर्शनेऽसुर्महेश्वरम् २२ तस्याद्वारं समासाद्य न्यसेथाः कुणपं कचिन् ॥ तं दृष्ट्वा यो निवर्तते संवर्तः समहीपते २३ तं पृष्ठतोऽनु
 गच्छेथा यत्र गच्छेत्स वीर्यवान् ॥ तमेकांते समासाद्य प्रांजलिः शरणं व्रजे २४ पृच्छेत्त्वां यदिकेनाहं तवाख्यात इति स्मह ॥ ब्रूयात्स्वं नारदेनेति संवर्तकथितोऽसि मे
 २५ स चेत्त्वामनुयुंजीत ममानुगमनेऽसया ॥ शंसेथा वह्निमाकूटं मामपित्व मशंकया २६ ॥ व्यास उवाच ॥ सतथेति प्रतिश्रुत्य पूजयित्वा च नारदम् ॥ अम्यनुज्ञाय
 राजर्षिर्ययौ वाराणसीपुरीम् २७ तत्र गत्वा यथोक्तं स पुनर्द्वारे महायज्ञाः ॥ कुणपं स्थापयामास नारदस्य वचः स्मरन् २८ यौगपद्येन विप्रश्च पुरीद्वारमथाविशत् ॥
 ततः सकुपणं दृष्ट्वा सहसा संन्यवर्तत २९ सतं निवृत्तमालक्ष्य प्रांजलिः पृष्ठतोऽन्वगात् ॥ आविक्षितो महीपालः संवर्तमुपशिक्षितुम् ३० सच तं विजने दृष्ट्वा पांसुभिः
 कर्दमेन च ॥ श्लुष्मणा चैव राजानं धीव नैश्वसमाकिरत् ३१ स तथा बाध्यमानो वै संवर्तेन महीपातिः ॥ अन्वगादेव तमृषिप्रांजलिः संप्रसादयन् ३२

मुक्तं प्रकृत्य अत्र हि जंतोः प्राणेषूक्तममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृजीमृत्वा मोक्षी भवतीति सिद्धः कुणपाभिमानिनो जीवस्य ब्रह्मभावोऽपूर्वो ज्ञापितः एवं चोपस्थारणा विधिवद्विधिरे
 वायामित्युपपादितमुत्तरस्यामाते ११ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ।

३३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ कथमस्मीति १ । २ । ३ सत्रिणं कपट्येषच्छत्रं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

ततो निवर्त्य संवर्तः परिश्रान्त उपाविशत् ॥ शीतलच्छायमासाद्य न्यग्रोधं बहुशाखिनम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तम
 र्त्तये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ संवर्त उवाच ॥ कथमस्मि त्वया ज्ञातः केन वा कथितोऽस्मि ते ॥ एतदा चक्ष्वमेतत्त्वमिच्छसे चेन्मम प्रियम् १ सत्यं ते ब्रुवतः
 सर्वे संपत्स्यंते मनोरथाः ॥ मिथ्या च ब्रुवतो मूर्धा शतधा ते स्फुटिष्यति २ ॥ मरुत उवाच ॥ नारदेन भवान्मह्यमाख्यातो ह्यटतापथि ॥ गुरुपुत्रो ममोति त्वंततो
 मे प्रीतिरुत्तमा ३ ॥ संवर्त उवाच ॥ सत्यमेतद्भवानाह समाजानाति सत्रिणम् ॥ कथयस्व तदेतन्मे कनु संप्रति नारदः ४ ॥ मरुत उवाच ॥ भवंतं कथायित्वा तु न
 मदेवर्षि सत्तमः ॥ ततो मामभ्यनुज्ञाय प्रविष्टो हव्यग्राह नम् ५ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुत्वा तु पार्थिवस्यैतत्संवर्तः प्रमुदंगतः ॥ एतावदहमप्येवं शक्यमिति सोऽब्र
 वीत् ६ ततो मरुतमुन्मत्तो वाचानिर्भर्त्सयन्निव ॥ रूक्षया ब्राह्मणो राजन्पुनः पुनरथा ब्रवीत् ७ वातप्रधानेन मया स्वचित्तवशवर्तिना ॥ एवं विरुत रूपेण कथं याजि
 तुमिच्छसि ८ आताममसमर्थश्च वासवेन च संगतः ॥ वर्तते याजने चैव तेन कर्माणि कारय ९ गार्हस्थ्यं चैव याज्याश्च सर्वा गृह्याश्च देवताः ॥ पूर्वजेन ममाक्षितं शरी
 रं वर्जितं त्विदम् १० नाहं तेनाननुज्ञातस्त्वामाविक्षितं कर्हिचित् ॥ याजयेयं कथंचिद्वै स हि पूज्यतमो मम ११ सत्त्वं बृहस्पतिं गच्छतमनुज्ञाप्य चाव्रज ॥ ततो
 ऽहं याजयिष्ये त्वां यदियं शुमिहेच्छसि १२ ॥ मरुत उवाच ॥ बृहस्पतिं गतः पूर्वमहं संवर्तं तच्छृणु ॥ न मां कामयते याज्यमसौ वासवकाम्यया १३ अमरं याज्यमा
 साद्य याजयिष्ये न मानुषम् ॥ शक्रेण प्रतिषिद्धोऽहं मरुतं मास्मयाजये १४ स्पर्धते हि मया विप्रसदा हि स तु पार्थिवः ॥ एवमस्त्विति चाप्युक्तो भ्रात्रा ते बलसूदनः
 १५ समामधिगतं प्रेम्णा याज्यत्वेन बुभूषति ॥ देवराजं समाश्रित्य तद्विद्विमुनिपुंगव १६ सोऽहमिच्छामि भवता सर्वस्वेनापियाजितुम् ॥ कामये स मातिकां तु वास
 वं त्वत्कृतैर्गुणैः १७ न हि मे वर्तते बुद्धिर्गंतुं ब्रह्मन् बृहस्पतिम् ॥ प्रत्याख्यातो हितेनास्मि तथाऽनपकृते सति १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ चिकीर्षसि यथा कामं सर्वमेतत्त्व
 यिधुवम् ॥ यदिसर्वानभिप्रायान्कर्ताऽसि मम पार्थिव १९ याज्यमानं मया हित्वा बृहस्पतिपुरंदरौ ॥ द्विषेतां समभिरुद्धा वेतदेकं समर्थये २० स्थैर्यमत्र कथं मे
 स्यात्सत्त्वं निःसंशयं कुरु ॥ कुपितस्त्वां न हीदानीं भस्मकुर्यां सर्वां धवम् २१ ॥ मरुत उवाच ॥ यावत्तपेत्सहस्रांशुस्तिष्ठेरंश्चापि पर्वताः ॥ तावल्लोकात्रलभेयं त्व
 जेयं संगतं यदि २२ माचापि शुभबुद्धिं त्वं लभेयमिह कर्हिचित् ॥ विषयैः संगतं चास्तुत्यजेयं संगतं यदि २३ ॥ संवर्त उवाच ॥ आविक्षितशुभा बुद्धिर्वर्ततां तव क
 र्मसु ॥ याजनं हि ममाप्येव वर्तते हृदि पार्थिव २४ अभिधास्ये च ते राजन्नक्षयं द्रव्यमुत्तमम् ॥ येन देवान्संगंधर्वांश्च शक्रं चाभिभविष्यसि २५ न तु मे वर्तते बु
 द्धिर्धने याज्येषु वा पुनः ॥ विप्रियं तु कीरयामि भ्रातुश्चैद्रस्य चोभयोः २६

२७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नी० मा० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ गिरेर्हिमवतःपृष्ठेमुंजवानामपर्वतः ॥ तप्यतेयत्रभगवांस्तपोनित्यमुमापतिः १ वनस्पतीनामूलेषुगुणेषुविषमेषुच ॥ गुहासुशैलराजस्ययथाकामं

गमयिष्यामिशक्रेणसमतामपितेधुवम् ॥ प्रियंचतेकरिष्यामिसत्यमेतद्वीमिति २७ ॥ इतिश्रीम०आश्वमेधि०प०अश्व०प० संवर्तमरुतीयेसप्तमोऽध्यायः ॥७॥
संवर्तउवाच ॥ गिरेर्हिमवतःपृष्ठेमुंजवानामपर्वतः ॥ तप्यतेयत्रभगवांस्तपोनित्यमुमापतिः १ वनस्पतीनामूलेषुगुणेषुविषमेषुच ॥ गुहासुशैलराजस्ययथाकामं
यथासुखम् २ उमासहायोभगवान्यत्रनित्यमहेश्वरः ॥ आस्तेशूलीमहातेजानानामूतगणावृतः ३ तत्ररुद्राश्चसाध्याश्चविश्वेऽथवसवस्तथा ॥ यमश्चवरुणश्चैवकु
बेरश्चसहानुगः ४ भूतानिचपिशाचाश्चनासत्यावपिचाश्विनौ ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवयक्षादेर्वयस्तथा ५ आदित्यामरुतश्चैवयातुधानाश्चसर्वशः ॥ उपासंतेमहात्मा
नंबहुरूपमुमापतिम् ६ रमतेभगवांस्तत्रकुबेरानुचरैःसह ॥ विकृतैर्विकृताकारैःक्रीडद्भिःपृथिवीपते ७ श्रियाज्वलनदृश्यतेवैवालादित्यसमद्युतिः ॥ नरूपंशक्य
तेतस्यसंस्थानंवाकदाचन ८ निर्देष्टुंप्राणिभिःकैश्चित्प्राकृतैर्मांसलोचनैः ॥ नोष्णंनशिशिरंनवनवायुर्नचभास्करः ९ नजराक्षुत्पिपासेवानमृत्युर्नभयंनृप ॥ तस्य
शैलस्यपार्श्वेषुसर्वेषुजयतांवर १० धातवोजातरूपस्यरश्मयःसवितुर्यथा ॥ रक्ष्यंतेतेकुबेरस्यसहायैरुद्यतायुधैः ११ चिकीर्षद्भिःप्रियंराजन्कुबेरस्यमहात्मनः ॥
तस्मैभगवतेकृत्वानमःशर्वायवेधसे १२ रुद्रायशितिकंठायपुरुषायसुवर्चसे ॥ कपर्दिनेकरालायहर्यक्षणेवरदायच १३ त्र्यक्षणेपूष्णेदंतभिदेवामनायशिवायच ॥
याम्यायाव्यक्तरूपायसदृत्तेशंकरायच १४ क्षेम्यायहरिकेशायस्थानवेपुरुषायच ॥ हरिनेत्रायमुंडायक्रुद्धायोत्तरणायच १५ भास्करायसुतीर्थायदेवदेवायरंहसे ॥
उष्णीषिणेषुवक्रायसहस्राक्षायमीदृषे १६ गिरिशायप्रशांताययतयेचीरवाससे ॥ बिल्वदंडायसिद्धायसर्वदंडधरायच १७ मृगव्याधायमहतेधन्विनेऽथभवायच ॥
वरायसोमवक्रायसिद्धमंत्रायचक्षुषे १८ हिरण्यबाह्वेराजबुधायपतयेदिशाम् ॥ लेलिहानायगोष्ठायसिद्धमंत्रायवृष्णये १९ पशूनांपतयेचैवभूतानांपतयेनमः ॥
वृषायमातृभक्त्यायसेनान्येमध्यमायच २० सुवहस्तायपतयेधन्विनेभार्गवायच ॥ अजायकृष्णनेत्रायविरूपाक्षायचैवह २१ तीक्ष्णदंष्ट्रायतीक्ष्णायवैश्वानरमुखा
यच ॥ महाद्युतयेऽनंगायसर्वायपतयेविशाम् २२ विलोहितायदीप्तायदीप्ताक्षायमहौजसे ॥ वसुरेतःसुवपुषेपृथवेकृतिवाससे २३ कपालमालिनेचैवसुवर्णमुकुटायच ॥
महादेवायकृष्णायत्र्यंबकायानघायच २४ क्रोधनायानृशंसायमृदवेबाहुशालिने ॥ दंडिनेतप्तपसेतथैवाकूरकर्मणे २५ सहस्रशिरसेचैवसहस्रचरणायच ॥ नमः
स्वधास्वरूपायबहुरूपायदंष्ट्रिणे २६ पिनाकिनेमहादेवंमहायोगिनमव्ययम् ॥ त्रिशूलहस्तंवरदंष्ट्र्यंबकंभुवनेश्वरम् २७ त्रिपुरघ्नंत्रिनयनंत्रिलोकेशंमहौजसम् ॥
प्रभवंसर्वभूतानांधारणंवरणीधरम् २८ ईशानंशंकरंसर्वेशिवंविश्वेश्वरंभवम् ॥ उमापतिंपशुपतिंविश्वरूपंमहेश्वरम् २९

कथोदेवता अनुष्टुप्छंदः अष्टाशतनामानिचतुर्थतानि ॥ १ । १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ कच्चिदिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

विरूपाक्षंदशभुजंदिव्यगोवृषभध्वजम् ॥ उग्रंस्थाणुंशिवरौद्रंशर्वगौरीशमीश्वरम् ३० शितिकंठमंजुशुक्रंपृथुंपृथुहरंवरम् ॥ विश्वरूपंविरूपाक्षंबहुरूपमुमाप
तिम् ३१ प्रणम्यशिरसादेवमनंगंगहरंहरम् ॥ शरण्यंशरणंयाहिमहादेवंचतुर्मुखम् ३२ एवंकृत्वानमस्तस्मैमहादेवायरंहसे ॥ महात्मनेक्षितिपतेतत्सुवर्णमवा
प्स्यसि ३३ सुवर्णमाहरिष्यंतस्तत्रगच्छंतुतेनराः ॥ इत्युक्तःसवचस्तेनचक्रैकारंधमात्मजः ३४ ततोऽतिमानुषंसर्वचक्रेयज्ञस्यसंविधिम् ॥ सौवर्णानिचमांडानि
संचकुस्तत्रशिल्पिनः ३५ बृहस्पतिस्तुतांश्रुत्वामरुतस्यमहीपतेः ॥ समृद्धिमतिदेवेभ्यःसंतापमकरोमृशम् ३६ सतप्यमानेवैवर्ण्यकृशत्वंचागमत्परम् ॥ भवि
ष्यतिहिमेशतुःसंवर्तोवसुमानिति ३७ तंश्रुत्वाभृशसंततंदेवराजोबृहस्पतिम् ॥ अधिगम्यामरुतःप्रोवाचेदंवचस्तदा ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेप
र्वणिअश्वमेधिकेपर्वणिसंवर्तमरुतीये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ इंद्रउवाच ॥ कच्चित्सुखंस्वपिषित्वंबृहस्पतेकच्चिन्मनोज्ञाःपरिचारकास्ते ॥ कच्चिदेवानांसुखका
मोऽसिविप्रकच्चिदेवास्त्वांपरिपालयंति १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ सुखंशयेशयनेदेवराजतथामनोज्ञाःपरिचारकामे ॥ तथादेवानांसुखकामोऽस्मिनित्यं देवाश्चमां
सुभृशंपालयंति २ ॥ इंद्रउवाच ॥ कुतोदुःखंमानसंदेहजंवापांडुर्विवर्णश्चकुतस्त्वमद्य ॥ आचक्ष्वमेब्राह्मण्यावदेतांनिहान्मिसर्वास्तवदुःखकर्तृन् ३
॥ बृहस्पतिउवाच ॥ मरुतमाहुर्मघवक्ष्यमाणंमहायज्ञेनोत्तमदक्षिणेन ॥ संवर्तोयाजयतीतिमेशुतंतदिच्छामिनसतंयाजयेत ४ ॥ इंद्रउवाच ॥
सर्वान्कामाननुयातोऽसिविप्रयस्त्वंदेवानांमंत्रवित्सुपुरोधाः ॥ उभौचतेजरामृत्युव्यतीतौकिंसंवर्तस्तवकर्ताऽद्यविप्र ५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ देवैःसहत्वमसुरान्प्र
णुद्यजिषांससेचाप्युतसानुबंधान् ॥ ययंसमृद्धंपश्यसितत्रतत्रदुःखंसपत्नेषुसमृद्धिभावः ६ अतोऽस्मिदेवैद्रविवर्णरूपःसपत्नोमेवर्धतेतन्निशम्य ॥ सर्वोपायैर्मघव
मंसनियच्छसंवर्तंवापार्थिवंमरुतम् ७ ॥ इंद्रउवाच ॥ एहिगच्छप्रहितोजातवेदोबृहस्पतिपरिदातुंमरुते ॥ अयंवैत्वायाजयिताबृहस्पतिस्तथा
ऽमरंचैवकरिष्यतीति ८ ॥ अग्निरुवाच ॥ अहंगच्छामिमघवन्दूतोऽद्यबृहस्पतिपरिदातुंमरुते ॥ वाचंसत्यांपुरुहूतस्यकर्तुंबृहस्पतेश्चापचितिंचि
कीर्षुः ९ ॥ व्यासउवाच ॥ ततःप्रायादूमकेतुर्महात्माबलानिसर्वाणिवीरुधश्चाप्यमृद्मन् ॥ कामाद्धिमांतेपरिवर्तमानःकाष्ठातिगोमातरिश्वेवर्नदन् १०
॥ मरुतउवाच ॥ आश्चर्यमद्यपश्यामिरूपिणंवह्निमागतम् ॥ आसनंसलिलंपाद्यंगांचोपानयवैमुने ११ ॥ अग्निरुवाच ॥ आसनंसलिलंपाद्यंप्रतिनंदामितेऽनघ ॥
इंद्रेणतुसमादिष्टंविद्धिमांदूतमागतम् १२ ॥ मरुतउवाच ॥ कच्चिच्छ्रीमान्देवराजःसुखीचकच्चिच्चास्मान्प्रीयतेधूमकेतो ॥ कच्चिदेवाअस्यवशेयथावत्प्रब्रूहित्वं
ममकात्स्न्येनदेव १३ ॥ अग्निरुवाच ॥ शक्रोभृशंसुसुखीपार्थिवेन्द्रप्रीतिंचेच्छत्यजरांवैत्वयासः ॥ देवाश्चसर्वेवशगास्तस्यराजन्संदेशंत्वंशृणुमेदेवराज्ञः १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ मन्त्रविदामहात्म्यंतदनुग्रहेण देवा अपि दासामवंतीति नवमदशमयोक्तं तत्र नवमेनाहं वैर्बल्यादुप्रेण
जितइति वक्तुं स्वसामर्थ्यमिदं प्रोवहति प्रतिवदति नगं दिकाकारयोगं करेणुं नगं पर्वतं दीयते विहाय सागच्छतीति शीः पक्षी अल्पो दीर्घकामक्षिकामशकादिस्तस्या आकारेण योगोऽस्यास्तीत्येवं रूपम
पुंसं कर्मकरे कुर्वे कृजच्छादं संभौवादिकत्वं करेणेति पाठे करोमीत्यध्याहारः पायोधिकरे कर्तुं मगस्य इवाहं पर्वतमपि मशकी कर्तुं समर्थोऽस्मीत्यर्थः कुतस्तर्हि वृत्रस्त्वानाराधितवानित्यत आह

यदर्थं मां प्राहिणो च त्वत्सकाशं बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ अयं गुरुर्याजयतां नृपत्वां मर्त्यैस्तं मम रंत्वां करोतु १५ ॥ मरुत उवाच ॥ संवर्तोऽयं याजयिता द्विजो मां
बृहस्पतेरंजलिरेष तस्य ॥ न चैवासौ याजयित्वा महेन्द्रं मर्त्यैस्तं याजयन्नद्यशो भेत १६ ॥ अग्निरुवाच ॥ ये वै लोकां देवलोके महातः संप्राप्स्यसे तान् देवराज
प्रसादात् ॥ त्वांचिदसौ याजयेद्बृहस्पतिं नूनं स्वर्गं त्वं जयेः कीर्तियुक्तः १७ ॥ तथा लोकामानुषाये च दिव्याः प्रजापतेऽपि ये वै महातः ॥ ते ते जिता देवराज्यं च कृ
त्स्व बृहस्पतिर्याजयेच्च नरेन्द्र १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ मास्मै वत्स पुनरागाः कथंचिद्बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ मा त्वांध्रक्ष्ये च क्षुपादारुणेन संकुद्धोऽहं पावकत्वां नि
बोध १९ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो देवानगमद्भूमकेतुर्दाहद्वीतो व्यथितोऽश्वत्थपर्णवत् ॥ तं वै दृष्ट्वा प्राह शक्रो महात्मा बृहस्पतेः सन्निधौ हव्यवाहम् २० ॥ यस्त्वं गतः
प्रहीतो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ तत्किं प्राह स नृपो यक्ष्यमाणः काश्चिद्वचः प्रतियुक्ताति तच्च २१ ॥ अग्निरुवाच ॥ न ते वाचं रोचयते मरुतो बृहस्पतेरंज
लिं प्राहिणोत्सः ॥ संवर्तो मां याजयितेऽप्युवाच पुनः पुनः समयायाच्यमानः २२ ॥ उवाचेदं मानुषाये च दिव्याः प्रजापतेर्ये च लोकामहातः ॥ तांश्चेच्छभेयं संविदं तेन कृ
त्वा तथापि नेच्छेयमिति प्रतीतः २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ पुनर्गत्वा पार्थिवं त्वं सभेयवाक्यं मदीयं प्रापय स्वार्थयुक्तम् ॥ पुनर्ययुक्तो न करीष्यते वचस्त्वतो वज्रं संप्रहर्ताऽस्मि
तस्मै २४ ॥ अग्निरुवाच ॥ गंधर्वराज्या त्वयं तत्र दूतो विभेम्यहं वासव तत्र गंतुम् ॥ संरब्धो मामब्रवीतीक्ष्णरोषः संवर्तो वाक्यं चरितब्रह्मचर्यः २५ ॥ यद्यागच्छेः पु
नरेवं कथंचिद्बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ दहेयं त्वांच क्षुपादारुणेन संकुद्ध इत्येतद्वेदं हि शक्र २६ ॥ शक्र उवाच ॥ त्वमेवान्यान्दहसे जातवेदो न हित्व दन्यो विद्यते मस्म
कर्ता ॥ त्वत्संस्पर्शात्सर्वलोको विभेति अश्रद्धेयं वदसे हव्यवाह २७ ॥ अग्निरुवाच ॥ दिवं देवेन्द्र पृथिवीं च सर्वां संवेष्टयेस्त्वं स्वबलेनैव शक्र ॥ एवं विधस्येह स तस्तवा
सौ कथं वृत्रस्त्रिदिवं प्राग्जहार २८ ॥ इंद्र उवाच ॥ नगं दिकाकारयोगं करेणुं न चारिसोमं प्रपिबामिव ह्ने ॥ नक्षीणशक्तौ प्रहरामिव व्रं को मे सुखाय प्रहरेत मर्त्यः २९

न चारिसोमं प्रपिबामिव ह्ने अरिसोमं शत्रुदत्तं सोमं । स्वयैव सकुतो न निर्जित इत्यत आह नक्षीणशक्तौ प्रहरामिव व्रं मित्यादिना । नगं दिकां जंगमो नो करेणुरिति पाठे तु करेणुर्हस्ती मम रेरावतः शंदि
का युद्धं द्रविडभाषाप्रसिद्धेः तां प्रतिजंगमो गतिशीलो न भवतीति नो अस्ति रेरावतवाहनस्य मे शत्रुजय ईषत्कर इत्यर्थः शंदि का शब्दस्तालव्यादिरिह ज्ञेयः इंद्रो हंति वृषमं शंदि कानामिति मं
प्रवर्णात् । वशमस्तु क्त्वात्पर्यः शेषमतिरोहितार्थम् २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावधीये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

प्रवाजयेयं कालकेयान् पृथिव्यामपाकर्षन् दानवानं तरिक्षात् ॥ दिवः प्रह्लादमवसानमानयं को मे सुखाय प्रहरेत मानवः ३० ॥ अग्निरुवाच ॥ यत्र शर्याति च्यवनो
बाजयिष्यन्सहाश्विभ्यां सोममगृह्णदेकः ॥ तं त्वं कुद्धः प्रत्यवेधीः पुरस्ताच्छर्यातियज्ञं स्मरतं महेन्द्र ३१ ॥ वज्रं गृहीत्वा च पुरंदरत्वं संप्रहर्षी श्रयवनस्यातिघोरम् ॥
स ते विप्रः सह वज्रेण बाहुमपागृह्णात्तपसा जातमन्युः ३२ ॥ ततो रोषात्सर्वतो घोररूपं संपतंतं ते जनयामास भूयः ॥ मदं नामासुरं विश्वरूपं यं त्वं दृष्ट्वा च क्षुषीसंन्यमीलः ३३
हनुरेकाजगती स्थातथैका दिवं गतामहतो दानवस्य ॥ सहस्रं दंतानां शतयोजनानां सुतीक्ष्णानां घोररूपं बभूव ३४ ॥ वृताः स्थूलारजतस्तं भवर्णां दंष्ट्राश्च तस्यो
द्वेशते योजनानाम् ॥ सत्वां दंतान्विदशत्रभ्यधावाज्जिघांसया शूलमुद्यम्य घोरम् ३५ ॥ अपश्यस्त्वं तं तदा घोररूपं सर्वे त्वां ददृशुर्दर्शनीयम् ॥ यस्माद्भीतः प्राज
लिस्त्वं महर्षिमागच्छेथाः शरणं दानवघ्न ३६ ॥ क्षात्रादलाद्ब्रह्मबलं गरीयोन ब्रह्मतः किंचिदन्यद्वरीयः ॥ सोऽहं जानन्न ह्यते जो यथा वन्न संवर्तं जेतुमिच्छामि शक्र ३७
॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीयेन नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ एवमेतद्ब्रह्मबलं गरीयोन ब्राह्मणात् किंचिदन्यद्वरीयः ॥ आविस्ति
तस्य तु बलं नृप्येव जमस्मै प्रहरिष्यामि घोरम् १ ॥ घृतराष्ट्रं प्राहितो गच्छ मरुतं संवर्तेन संगतं तं वदस्व ॥ बृहस्पतिं त्वमुपशिक्षस्व राजन् वज्रं वा ते प्रहरिष्यामि घोरम्
२ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो गत्वा घृतराष्ट्रे नरेन्द्रं प्रोवाचेदं वचनं वासवस्य ३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ गंधर्वमां घृतराष्ट्रं निबोध त्वामागतं वक्तुकामं नरेन्द्र ॥ एदं वाक्यं
शृणु मे राजसिंहयत्प्राह लोकाधिपतिर्महात्मा ४ ॥ बृहस्पतिर्याजकं त्वं वृणीष्व वज्रं वा ते प्रहरिष्यामि घोरम् ॥ वचश्चेदं तन्न करिष्यसे मे प्राहैतदेतावदचित्य कर्मा ५
॥ मरुत उवाच ॥ त्वंचैवैतद्वेत्थ पुरंदरश्च विश्वे देवा वसवश्चाश्विनौ च ॥ मित्रद्रोहे निष्ठातिर्नास्ति लोके महत्पापं ब्रह्महत्या समंतत् ६ ॥ बृहस्पतिर्याजयतां महेन्द्रं दे
वश्रेष्ठं वज्रं भृतां वरिष्ठम् ॥ संवर्तो मां याजयिताऽद्य राजन्ने वाक्यं तस्य वारोचयामि ७ ॥ गंधर्व उवाच ॥ घोरो नादः श्रूयतां वासवस्य नभस्तले गर्जतो राजसिंह ॥
व्यक्तं वज्रं मोक्षयते ते महेन्द्रः क्षेमं राजंश्चित्यतामेष कालः ८ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्येवमुक्तो घृतराष्ट्रेण राजन् श्रुत्वानादं न दतो वासवस्य ॥ तपो नित्यं धर्मविदां वरिष्ठं
वर्तंतं ज्ञापयामास कार्यम् ९ ॥ मरुत उवाच ॥ इममात्मानं प्लवमानमारादध्वा दूरं तेन न दृश्यतेऽद्य ॥ प्रपद्येऽहं शर्म विप्रेन्द्र त्वत्तः प्रयच्छतस्मादभयं विप्रमुख्य १०
अयमायाति वैवज्री दिशो विद्योतयन् दश ॥ अमानुषेण घोरेण सदस्यास्त्रासिताहिनः ११ ॥ संवर्त उवाच ॥ भयं शक्राद्वेतुते राजसिंह प्रणोत्स्येऽहं भयमेतत्सुयो
रम् ॥ संस्तं भिन्या विद्यया क्षिप्रमेव मा भैस्त्वमस्याभिभवात्प्रतीतः १२ ॥ अहं संस्तं भयिष्यामि मा भैस्त्वं शक्रतो नृप ॥ सर्वेषामेव देवानां क्षयितान्यायुधानि मे १३
दिशो वज्रं वज्रतां वायुरेतुवर्षं भूत्वा वर्षतां काननेषु ॥ आपः प्लवंतं तरिक्षेऽथ च म्रौदामनी दृश्यते माऽपि भैस्त्वम् १४

वह्निदेवस्त्रातुवासर्वतस्तेकामान्सर्वान्वर्षतुवासवोवा ॥ वज्रंतथास्थापयतां वधाय महाघोरं प्रवमानं जलौघैः १५ ॥ मरुत उवाच ॥ घोरः शब्दः श्रूयते वै महास्वनो
वज्रस्यैष सहितो मारुतेन ॥ आत्मा हि मे प्रव्यथते मुहुर्मुहुर्न मे स्वास्थं जायते चाद्यविप्र १६ ॥ संवर्त उवाच ॥ वज्रातु ग्राह्ये तु भयं तवाद्यवातो भूत्वा हन्मिन रेंद्र
वज्रम् ॥ भयं त्यक्त्वा वरमन्यं वृणीष्व कंते कामं मनसा साधयामि १७ ॥ मरुत उवाच ॥ इंद्रः साक्षात्सहसाऽभ्येतु विप्रहविर्यज्ञे प्रतिगृह्णातु चैव ॥ स्वं स्वं धिष्ण्य चैव
जुषंतु देवा हुतं सोमं प्रतिगृह्णंतु चैव १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ अयमिंद्रो हरिभिरायाति राजन्देवैः सर्वैस्त्वारितैः स्तूयमानः ॥ मंत्राहुतो यज्ञमिमं मयाऽद्य पश्यस्वैनं मंत्र
विस्तस्तकायम् १९ ततो देवैः सहितो देवराजो रथे युक्त्वा तान्दरीन्वाजिमुख्यान् ॥ आयाद्यज्ञमथ राज्ञः पिपासुराविक्षितस्या प्रमेयस्य सोमम् २० तमायां तं सहि
तं देवसंघैः प्रत्युद्ययौ स पुरोधामरुतः ॥ चक्रे पूजां देवराजाय चाग्र्यां यथाशास्त्रं विधिवत्प्रणिमणः २१ ॥ संवर्त उवाच ॥ स्वागतं ते पुरुहूते हविद्वन्यज्ञोऽप्ययं सान्नि
हिते त्वर्याद्र ॥ शोभ्यते बलवत्प्रभूयः पिबस्व सोमं सुतमुद्यतं मया २२ ॥ मरुत उवाच ॥ शिवेन मां पश्य नमश्च तेऽस्तु प्रातो यज्ञः सफलं जीवितं मे ॥ अयं यज्ञं
कुरुते मे सुरेंद्र हृदस्पतेरवरजो विप्रमुख्यः २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ जानामि ते गुरुमेतं तपो धनं हृदस्पतेरनुजंति गते जसम् ॥ यस्याह्ना नादागतोऽहं न रेंद्र प्रीति मे
ऽद्य त्वयि मन्युः प्रणष्टः २४ ॥ संवर्त उवाच ॥ यदि प्रीतस्त्वमसि वै देवराज तस्मात्स्वयं शाधियज्ञे विधानम् ॥ स्वयं सर्वान्कुरु भागान्सुरेंद्र जाना त्वयं सर्वलोकश्च
देव २५ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्त्वांगिरसेन शक्रः समादिदेश स्वयमेव देवान् ॥ सभाः कियंता मावसथाश्च मुख्याः सहस्रशश्चित्रभूताः समृद्धाः २६ कृताः स्थू
णाः कुरुतारो हणा निगंधर्वाणामप्सरसांच शीघ्रम् ॥ यत्र नृत्येरन्नप्सरसः समस्ताः स्वर्गोपमः कियंता यत्र वाटः २७ इत्युक्तास्ते च कुराशु प्रतीता दिवौकसः शक्रवा
क्यान्न रेंद्र ॥ ततो वाक्यं प्राहराजानमिंद्रः प्रीतो राजन् पूज्यमानो मरुतम् २८ एष त्वयाऽहमिहराजन् समेत्येवाप्यन्येतव पूर्वे न रेंद्र ॥ सवीश्वान्या देवताः
प्रीयमाणहविस्तुभ्यं प्रतिगृह्णंतु राजन् २९ आग्नेयं वैलोहितमालभंतं वैश्वदेवं बहुरूपं हि राजन् ॥ नीलं चोक्षणं मेध्यमप्यालभं तां च लच्छिभ्रं संप्रादिष्टां दि
जाग्र्याः ३० ततो यज्ञो ववृधे तस्य राजन् यत्र देवाः स्वयमन्नानि जन्तुः ॥ यस्मिन् शक्रो ब्राह्मणैः पूज्यमानः सदस्योऽमूद्धरिमान् देवराजः ३१ ततः संवर्तश्चैत्यगतो
महात्मा यथा वह्निः प्रज्वालितो द्वितीयः ॥ हवींष्युच्चैराह्वयन्देवसंघान् जुहावाग्नेः प्रवत्सु प्रतीतः ३२ ततः पीत्वा बलिमिंसोममग्र्येवाप्यन्येत सोमपा देवसंघाः ॥
सर्वेऽनुज्ञाताः प्रययुः पार्थिवेन यथाजोषंतर्पिताः प्रीतिमंतः ३३ ततो राजा जातकूपस्य राशीन्पदपदेकारयामास हृष्टः ॥ द्विजातिभ्यो विसृजन् भूरिवितर राज
वित्तेश इवारिहता ३४ ततो वित्तं विविधं सन्निधाय यथोत्साहं कारयित्वा च कोषम् ॥ अनुज्ञातो मुख्याः सन्निवृत्त्य शशाङ्गामखिलां सागरांताम् ३५

३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ इत्युक्तेनृपतास्मिन्नित्यन्यावप्रयंकुणमुधिरसंवाद्यो ब्रह्मविद्यापूत्रं १ उपप्लुतं राहुमस्तस्य
२ । १ ब्रह्मज्ञानैकनाशयः शोको वृद्धोक्तिसहस्रेण वाकतुसहस्रेण वा ननश्यतीत्यभिसेवधानो मगवान्वासुदेव उवाच सर्वजिह्वामिति जिह्वं कामादि मृत्युपदं संसारमापकं आर्जवं शमादि ब्रह्मणः प
दं मोक्षस्य प्रापकं ज्ञानविषये हि योपादेयतया ज्ञातव्योऽर्थः २ शत्रुनाशयितारमात्मज्ञानरूपं १ तदेवाह अत्र ते इति इंद्रस्य चिदात्मनः वृत्रेण कामादिषु मिणाचिद्विद्वं धिरूपेणाहंकारेण ३
पृथिवीरभूलंशरीरं । 'यच्छरीरं सा पृथिवी' इति श्रुतेः व्यासमात्मत्वेन गृहीतं यं च स्वविषये प्रवेशोर्ध्वे हेतुसति ७ तेन दुर्गं च अनात्ममूर्तां विषयो ब्रह्माहं जातं एकदेशस्यात्मत्वेन परिग्रहात् । 'इदं सर्वं

सुवंगुणः संबभूवे हराजायस्य क्रतौ तत्सुवर्णं प्रभूतम् ॥ तत्सुवर्णं नृपतयेति तत्सुवदेवांस्तर्पयानो निवापैः ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा पांडवो हृष्टरूपः शु
त्वा वाक्यं सत्यवत्याः सुतस्य ॥ मनश्चक्रे तेन वित्तेन यथुं ततोऽमात्यैर्मंत्रयामास भूयः ३७ ॥ इति श्रीम० आश्वमेधिके पर्वणि अश्व० संवर्तमरुतीये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तेनृपतास्मिन्व्यासेनाहुतं कर्मणा ॥ वासुदेवो महातेजास्ततो वचनमाददे १ तं नृपदीनमनसं निहतज्ञातिबाधवम् ॥ उपप्लुतमि
वादित्यं सधूममिव पावकम् २ ॥ निर्विण्णमनसं पार्थं ज्ञात्वा वृष्णि कुलोद्बहः ॥ आश्वासयन्धर्मसुतं प्रवक्तुमुपचक्रमे ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ सर्वजिह्वं मृत्युपदमार्जवं
ब्रह्मणः पदम् ॥ एतावान्ज्ञानविषयः किंप्रलापः करिष्यति ४ नैव ते निष्ठितं कर्म नैव ते शत्रवोजिताः ॥ कथं शत्रुशरीरस्थमात्मनो नावबुध्यसे ५ अत्र ते वर्तयिष्यामि यथा
धर्मयथाश्रुतम् ॥ इंद्रस्य सहवृत्रेण यथा युद्धमवर्तत ६ वृत्रेण पृथिवी व्याप्ता पुरा किल नराधिप ॥ दृष्ट्वा स पृथिवीं व्यसांगं धस्य विषये हते ७ धराहरणदुर्गंधो विषयः स
मपद्यत ॥ शतक्रतुश्चोपाथगंधस्य विषये हते ८ वृत्रस्य सततः कुद्धो घोरं वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण सुभृशं भूरितेजसा ९ विवेश सहसा तोयं जग्राह विषयं
ततः ॥ अप्सु वृत्रगृहीता सुरसे च विषये हते १० शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन्नामिततेजसा ११ विवेश सहसा ज्योतिर्जग्राह वि
षयं ततः ॥ व्याप्ते ज्योतिषि वृत्रेण रूपेऽथ विषये हते १२ शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन्नामिततेजसा १३ विवेश सहसा वायुं जग्रा
ह विषयं ततः ॥ व्याप्ते वायौ तु वृत्रेण रूपेऽथ विषये हते १४ शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन्नामिततेजसा १५ आकाशमभिदुद्राव
जग्राह विषयं ततः ॥ आकाशे वृत्रभूतेऽथ शब्दे च विषये हते १६

यदयमात्मा' इति श्रुतेः श्रिन्मात्रं स दध्येत देतस्य दृष्ट्याऽनित्यत्वाद्या प्रातमभूदित्यर्थः ८ वज्रं विवेकं वक्ष्यमाणं ९ तोयं कर्म समवेतैः सोमाज्यपयः प्रभृतिभिर्बहुलैर्द्रव्यैश्चंद्रलोके भोगायारब्धं शरीरं । 'आपः
पुरुषवचसः' इति श्रुतेः मानुषादेहाद्व्युत्थापितो दिव्यदेहमात्मत्वेन गृहीतवानित्यर्थः १० । ११ एवं स्थूलदेहद्वयाद्व्युत्थापितो ज्योतिस्तेजसप्रपंचं विवेश ततस्तत्र
किंचिद्रूपं दृश्यमात्मत्वेन जग्राह किंचिन्मम तयाऽऽहृतवान् ११ । १२ वायुं समष्टिलिङ्गं । 'वायुरेव व्यष्टिर्वायुः समष्टिः' इति श्रुतेः ततस्तत्र प्रवेशरूपया तदुपास्या ब्रह्मलोकेऽपि संकल्पमात्रो स्थितेषु विषयेषु
पूर्ववदात्मत्वेनात्मा यतस्त्वेन च जग्राहेत्यर्थः १३ । १४ द्विविधादपि सूक्ष्माद्व्युत्थापितो आकाशमव्याकृतं सुषुप्त्याख्यं जातं तेन शब्दशब्दादी विषये हते गिहिते सति १५

१० ततोव्युत्थापितः शक्रं विवात्मानमेव वृजो जग्राह विवात्मेभ्योऽभिमानवानमुदित्यर्थः १८ रथो मायाकपोविग्रहस्तंतरत्यनेन तद्रथं तं रमहं ब्रह्मास्मीति वाक्यं तेन वसिष्ठो गुरुस्तं प्रत्यबोधयत् द्वैतदर्शननिषेधेन द्वितीयाद्वैतमयं भवतीति श्रुतेः अतएवाह दृश्येन दृश्यशून्येन एवं द्विविधादपिकारणोपाधेर्व्युत्थापितः परानंदे प्रतिष्ठापित इत्यर्थः १९। १० ॥ इत्याश्वमेधिकेऽर्वाणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वज्रशब्देऽक्तं विवेकं दर्शयति रथूलसूक्ष्मदेहयोर्वैधर्म्यप्रदर्शनेन द्विविधो हीत्यादिना परस्परमिति सत्त्वादिगुणजं वृक्षमलिंगं तद्रहितस्य न स्यूलं शरीरमस्ति न चैतद्विना तेषामुपलंभस्थानमस्तीत्यर्थः १२ शीतोष्णेकफपिते वायुर्वातः तेषां साम्ये स्वास्थ्यं वैषम्ये व्याधिर्भवतीत्यर्थः ३ उष्णेनेति शीतोष्णयोरन्यतराधिक्यजं दोषमितरवर्धकेनोषवादिनाऽपनयेदित्यर्थः सत्वमिति आत्मगुणाः लिंगधर्माः ४ साम्यं सुप्तिप्रलययोः सत्वरजःकार्थयोः विधानमुपायः ५ हर्षजो कथोः परस्परबाधकत्वमुक्त्वा तमस्तयोर्बाधकं ताभ्यां बाध्यते चेत्या

शतक्रतुरभिकुद्धस्तत्र वज्रमवाप्तुजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन्ममिततेजसा १७ विवेश सहसा शक्रं जग्राह विषयंततः ॥ तस्य वृत्रगृहीतस्य मोहः समभवन्महान् १८ रथंतरेण तं तात वसिष्ठः प्रत्यबोधयत् ॥ ततो वृत्रं शरीरस्थं जघान भरतर्षभ ॥ शतक्रतुरदृश्येन वज्रेणेतीह नः श्रुतम् १९ इदं धर्म्यं रहस्यं वैशक्रेणोक्तं महर्षिषु ॥ ऋषिभिश्च मम प्रोक्तं तन्निबोध जनाधिप २० ॥ इति श्रीम० आश्व० प० अ० प० कृष्णधर्मसंवादे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वासुदेव उवाच ॥ द्विविधो जायते व्याधिः शरीरो मानसस्तथा ॥ परस्परं तयोर्जन्मनिर्द्द्वैतं नोपपद्यते १ शरीरे जायते व्याधिः शरीरः स निगद्यते ॥ मानसे जायते व्याधिर्मानसस्तु निगद्यते २ शीतोष्णे चैव वायुश्च गुणाराजश्च शरीरजाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं चेत्तदा दुःस्वस्थलक्षणम् ३ उष्णेन बाध्यते शीतं शीतेनोष्णं च बाध्यते ॥ सत्वरजस्तमश्चेति त्रय आत्मगुणाः स्मृताः ४ तेषां गुणानां साम्यं चेत्तदा दुःस्वस्थलक्षणम् ॥ तेषामन्यतमोत्सेके विधानमुपदिश्यते ५ हर्षेण बाध्यते शोको हर्षः शोकेन बाध्यते ॥ कश्चिदुःखे वर्तमानः सुखस्य स्मर्तुमिच्छति ॥ कश्चित्सुखे वर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ६ सत्त्वं न दुःखी दुःखस्य न सुखी सुखस्य च ॥ स्मर्तुमिच्छसि कौंतेय किमन्यदुःखविभ्रमात् ७ अथवा ते स्वभावोऽयं येन पार्था वृक्षस्य ॥ दृष्ट्वा सभागतां कृष्णामेकवस्त्रारजस्वलाम् ॥ मिषतां पांडवेयानां न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ८ प्रवाजनं च नगरादजिनैश्च विवासनम् ॥ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ९ जटासुरात्परिक्षेपश्चित्रसेनेन चाहवः ॥ सैंधवाच्च परिक्षेपेण न तस्य स्मर्तुमिच्छसि १० पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधः ॥ याज्ञसेन्यास्तथा पार्थ न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ११ यच्च ते द्रोणभीष्माभ्यां युद्धमासीदरिंदम ॥ मनसैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १२ तस्मादभ्युपगं तव्यं युद्धाय भरतर्षभ ॥ परमव्यक्तरूपस्य पारंयुक्त्या स्वकर्मभिः १३ यत्र नैव शरैः कार्यं न भृत्यैर्न च बंधुभिः ॥ आत्मनैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १४

ह कश्चिदिति दुःखकालेऽप्यतीतं सुखं स्मृत्वाऽप्यतीतं व्यामुह्यति न तु तदेव विवेकेन तितिक्षते एवं सुखकालेऽप्यतीतं पुत्रमरणादिदुःखं स्मृत्वा सिद्धमपि सुखं नाशयतीति भावः ६ स इति त्वंतु उक्तं विद्विधिव्याधिर्हीनः न सुखं दुःखं वा स्मर्तुमिच्छसि नेच्छेदित्यर्थः किंतु दुःखविभ्रमात् यदन्यदकाममशोकं ब्रह्मतदेव स्मर्तुमनुसंधातुमिच्छसि इच्छेदित्यर्थः ७ अथवेति अयं दुःखित्वादिः तत्स्वभावस्यापि तव शोको न युक्तो तीतत्वाद्दुःखस्येति भावः ८। ९। १०। ११ मनसाऽहंकारेण ११ अभ्युपगतं व्यक्तरूपं विमुक्षीमवितव्यं अव्यक्तरूपस्य बाधयान्न स्य मनसः परंपारं ब्रह्म युक्त्या योगेन कर्मभिश्च शो धकैः प्राप्नुहीति शेषः मनोनाशेन निःशोको भविष्यतीत्यर्थः १३। १४

तस्मिन्मनसि कौतुःखबहुला मवस्थां एतन्मनसो मायामात्रत्वं १५ आगतिमुत्पत्तिं गतिं प्रलयं मायामात्रत्वेन ज्ञात्वा सुखं वर्तस्वेत्यर्थः १६ ॥ इत्याश्वमेधिकेऽर्वाणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ मनुकाभत्यागेनैव मनोजेतव्यमतो यत्पूर्वमया यदियमनुजानीयाद्ब्रह्मार्णवतुं तपोवनमिति राज्ञ्यत्यागः प्रार्थितः स एव तर्हि युक्तस्तत्र कथं शाधिराज्यं यथोचितमिति वदसीत्याशंक्या ह न बाह्यामिति न बाह्यस्य राज्यादेरर्थस्य त्यागात्त्यागी भवति किंतु शरीरं लिंगं शरीरस्य कामादिकं त्यक्तैव सिद्धिर्मात्रः न वेति शुष्कवैराग्यवत्तदेव विवेकशून्यस्य सिद्धयभावं सूचयति १ बाह्येति गृह्यतः सक्तस्य यो धर्मः सोऽधर्म एव यत्सुखं दुःखमेव मौढ्यस्यानपात्तं अतस्तद्विषयमेवास्तु तुच्छमित्यर्थः २ द्वयक्षर इति ममत्वं संसारहेतुः तदभावो ब्रह्मप्राप्तिहेतुरित्यर्थः ३ ब्रह्ममृत्युनिःसंगत्वसंसंगत्वे आत्मनिश्चिते एकस्मिन्वस्तुनि बहूनां ममत्वं चेत्ते युद्धयंत एव ४ एवं निर्ममोऽप्यसमासाधिकाराश्चित्स्वाभाव्यादस्मदादिव द्युद्धयन्नपि नेतरवलिप्यत इत्याह

तस्मिन्ननिर्जिते युद्धे कामवस्थां गमिष्यसि ॥ एतज्ज्ञात्वा तु कौंतेय कृतकृत्यो भविष्यसि १५ एतां बुद्धिविनिश्चित्य भूतानामागतिं गतिम् ॥ पितृपैतामहेष्टे तेषां विराज्यं यथोचितम् १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेऽर्वाणि अश्वमेधिकेऽर्वाणि कृष्णधर्मसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ न बाह्यं द्रव्यमुत्पृज्यसिद्धिर्भवति भारत ॥ शरीरं द्रव्यमुत्पृज्यसिद्धिर्भवति वानवा १ बाह्यद्रव्यविमुक्तस्य शरीरेषु च गृह्यतः ॥ यो धर्मो यत्सुखं चैव द्विषतामस्तु तत्तथा २ द्वयक्षरस्तु भवेन्मृत्युरुक्षरं ब्रह्म शाश्वतम् ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् ३ ब्रह्ममृत्युततो राजन्नात्मन्येव व्यवस्थितौ ॥ अदृश्यमानौ भूतानि यो धयेतामसंशयम् ४ अविनाशो यस्य सत्त्वस्य नियतो यद्विभारत ॥ भित्वा शरीरं भूतानामहिंसां प्रतिपद्यते ५ लब्ध्वा हि पृथिवीं कृत्स्नां सहस्थावरजंगमाम् ॥ ममत्वं यस्य नैव स्यात्कितया सकरिष्यति ६ अथवा वसतः पार्थ वने वन्येन जीवतः ॥ ममता यस्य द्रव्येषु मृत्योरास्ये स वर्तते ७ बाह्यांतराणां शब्दानां स्वभावं पश्य भारत ॥ यन्न पश्यति तद्भूतं मुच्यते समहाभयात् ८ कामात्मानं न प्रशंसति लोकेनेहा कामाकाचिदस्ति प्रवृत्तिः ॥ सर्वे कामा मनसो गप्रभूता यान्पंडितः संहरते विचिंत्य ९ भूयो भूयोजन्मनोऽभ्यासयोगाद्योगी योगं सारमार्गं विचिंत्य ॥ दानं च वेदाध्ययनं तपश्च काम्यानि कर्माणि च वैदिकानि १०

अविनाश इति अस्य जगतः सत्त्वस्य सत्तायाः अविनाशोऽभिधानसत्तानतिरिक्तत्वाद्वाभावावः नियतो निश्चितो यद्वि जगतो बाध्यत्वं जानन्स्वप्रकृतपापेनेव सर्वभूतशरीरेच्छेदं कुर्वन्नापि अहिं सामाहिंसकत्वमेव प्रतिपद्यते इत्यादिपि स इमान् लोका ब्रह्मं तिन निबध्नत इत्यर्थः ५ लब्ध्वा हीति स्वप्नोपलब्धधनेष्विव बुद्धस्य ममत्वाभावः स्वतः सिद्ध इत्यर्थः ६। ७ बाह्यांतराणां भिति स्वभावमात्ममायामात्रत्वं लक्षणं तत्त्वं पश्यन्नेन साक्षात्कुल तेऽन्ययोगानुगता अपश्यन्नेवात्मशक्तिस्वगुणनिगूढा इति श्रुतेः एवं ब्रह्माच्ययतः तत्तमपि स्वभावं भूतमना विनश्यति मायामपि बाधित्वा चिन्मात्रेण रूपेण योऽवतिष्ठते स महाभयात्संसारान्मुच्यत इत्यर्थः ८ न वैश्वर्यमेव वरं किंतु सुप्तिसेनमोक्षेणेत्यत आह कामात्मानमिति अथ यन्नान्यत्पश्यति तदल्पमिति श्रुतेरैश्वर्यमपि तु च्छेदेवातो न प्रशंसति संतः मनसः कामोदयस्ततः प्रवृत्तिस्ततो दुःखमतो मन एव निरोद्धव्यमित्यर्थः ९ एतज्ज्ञानेन कृजन्मसाध्यमित्याह भूयो भूय इति विचिंत्य विचिंत्योत्तरात्तरभूतिकाभरूपं जन्म यस्य सः भूयो भूयोजन्मा तस्मादेवाभ्यासयोगाच्छुद्धचित्तः सत्सारमार्गमोक्षमार्गं विचिंत्य कामां संहरत इति पूर्वोक्तान्वयः कासावित्याह दानं च वेति १०

योदानादिध्यानयोगात्तान्कामेनकामपूर्वकनारभतेयद्यच्चायंकामयतेसधर्मोनेतिविदित्वेतिर्षद्वयः फलितमाह योषमोनियमस्तस्यमूलमिति तस्यकामस्ययोनियमोनिग्रहःसधर्मःसचमूलमोक्षर्षी
जम् ११ कामस्यदुरुच्छेद्यत्वंकामोक्तिभिरेवाह अत्रगाथाहस्यादिना अनुपायेननिर्ममत्वंयोगाभ्यासश्चकामजयोपायश्चतस्तद्यतिरेकेणेत्यर्थः १२ यीमांमिति प्रहरणेवागादींश्चिषसा
ध्येजपादिशास्त्रे प्रादुर्भवाम्यहमेवसर्वोत्कृष्टोजपादिकर्तैत्यभिमानरूपेणाविर्मवामितेनजपादिकंविफलंकरीमीत्यर्थः द्वितीयेयोमांमिति श्लोकेप्रहरणेननासि इमज्ञानवैराग्यन्यायेनजितोमया
कामइतिनिश्चित्यप्रयततेसंन्यासादिकं करोति तस्यमनस्येवपुनरहंप्रादुर्भवामि यदाहुरभियुक्ताः 'प्रमादिनोबहिश्चितापिशुनाःकलहोत्सुकाः ॥ संन्यासिनोऽपिदृश्यतेदेवसंबुषिताशयाः'इति १३

प्रतंयज्ञान्नियमानध्यानयोगान्कामेनयोनारभतेविदित्वा ॥ यद्यच्चायंकामयतेसधर्मो नयोधर्मो नियमस्तस्यमूलम् ११ अत्रगाथाःकामगीताःकीर्तयन्तिपुराविदः॥
शृणुसंकीर्त्यमानास्ताअखिलेनयुधिष्ठिर ॥ नाहंशक्योऽनुपायेनहंतुंभूतेनकेनचित् १२ योमांप्रयततेहंतुंज्ञात्वाप्रहरणेबलम् ॥ तस्यतस्मिन्प्रहरणेपुनःप्रादुर्भ
वाम्यहम् १३ योमांप्रयततेहंतुंयज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ जंगमेष्विवधर्मात्मापुनःप्रादुर्भवाम्यहम् १४ योमांप्रयततेनित्यंवेदैर्वेदांतसाधनैः ॥ स्थावरेष्विवभूता
त्मातस्यप्रादुर्भवाम्यहम् १५ योमांप्रयततेहंतुंघृत्यासत्यपराक्रमः ॥ भावोभवामितस्याहंसचर्मानावद्भ्यते १६ योमांप्रयततेहंतुंतपसासंशितव्रतः ॥ तत
स्तपसितस्याथपुनःप्रादुर्भवाम्यहम् १७ योमांप्रयततेहंतुंमोक्षमास्थायपांडितः ॥ तस्यमोक्षरतिरस्यस्यदृष्ट्यामिचहसामिच ॥ अवध्यःसर्वभूतानामहमेकःस
नातनः १८ तस्मात्त्वमपितंकामंयज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ धर्मैकुरुमहाराजतत्रतेसभविष्यति १९ यजस्ववाजिमेधेनविधिवदक्षिणावता ॥ अन्यैश्चविविधैर्यज्ञैःस
मृद्धैरासदक्षिणैः २० मातेव्यथाऽस्तुनिहतान्बन्धून्विक्ष्यपुनःपुनः ॥ नशक्यास्तेपुनर्द्रुंयेहताऽस्मिन्नरणाजिरे २१ सत्वमिहामहायज्ञैःसमृद्धैरासदक्षिणैः ॥
कीर्तिलोकेपरांप्राप्यगतिमग्र्यांगमिष्यसि २२ ॥ इति०आश्व०अश्व० कृष्णधर्मसंवादेत्रयोदशोऽध्यायः ॥१३॥ वैशंपायनउवाच ॥एवंबहुविधैर्वाक्यैर्मुनिभि
स्तैस्तपोधनैः ॥ समाश्वस्यतराजर्षिर्हृतबन्धुर्युधिष्ठिरः १ सोऽनुनीतोभगवताविष्टरश्रवसास्वयम् ॥ द्वैपायनेनकृष्णेनदेवस्थानेनवाविभुः २ नारदेनाथभीमे
ननकुलेनचपार्थिव ॥ कृष्णयासहदेवेनविजयेनचधीमता ३ अन्यैश्चपुरुषव्याघ्रैर्ब्राह्मणैःशास्त्रदृष्टिभिः ॥ व्यजहाच्छोकजंतुःखंसंतापंचैवमानसम् ४

योयज्ञैः कामंजिघांसति तस्यचेतसियथाधर्मात्माजंगमेषूत्तमयोनावुदाररूपेणाविर्भवति तद्वत्तस्यचेतसिअर्धंमादिकरूपेणाविर्भवामि १४ स्यावरेध्वनामिद्व्यक्तरूपेणमृतात्माजीविः धर्मात्म्येत्यत्रापिपठंतिकेचित् पायजूकापेक्षयावेदवेदांतसाधनेष्वल्पाकामाभिव्यक्तिरित्यर्थः १५ ह्रस्वासंग्रामे विपदिचचैर्यतः भावश्चित्तैर्यवलेनैवल्लोकद्वयंजेष्यामीत्यभिमानवंतंतंकरोमीत्यर्थःसचैममेवामिमानंकामत्वेनबंधकत्वेननावबुध्यते १६ तपसायोगबलेन तत्रापियोगोपसर्गरूपेणमधुमत्याद्यैश्वर्यभूमिषुस्पृहारूपेणाविर्भवामि १७ मोक्षमास्थाय नित्यमुक्तमात्मानमज्ञात्वाभोजार्थयस्तप आदिकरोतितमज्ञंप्राप्यनृत्यामिचहसामिचेत्यर्थः १८ तस्मादिति यस्मान्निर्भमत्वपूर्वकयोगान्वासमंतरेणाऽन्यःकामजयोपायोनास्ति निर्भमत्वंचयज्ञादिजन्माचितशुद्धिर्विनानसंभवाति तस्मान्निष्कामान्नयज्ञादीननुतिष्ठतस्तेतवश्रेयःसिद्धिरितिशेषः १९१०१११२१॥इत्या०नी०मा०त्रयोदशोऽध्यायः ॥१॥ अरुणायिकामनुसरत्यध्यायद्वयेन पूर्वचक्षुर्विधैर्वाक्यैस्स्यादिना ॥१॥१॥४

कृत्वाऽथेति पुनरतिमासिकादीनिप्रेतकार्याणि पूर्वकृतानामेवानुशादोवा ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये मारुत
अर्चयामासदेवांश्चब्राह्मणांश्चयुधिष्ठिरः ॥ कृत्वाऽथप्रेतकार्याणिवंधूनांसपुनर्नृपः ॥ अन्वशासच्चधर्मात्मापृथिवीसागरांबराम् ५ प्रशांतचेताःकौरव्यःस्वराज्यं
प्राप्यकेवलम् ॥ व्यासंचनारदंचैवतांश्चान्यानब्रवीन्नृपः ६ आश्वासितोऽहंप्रागृद्धैर्भवद्भिर्मुनिपुंगवैः ॥ नसूक्ष्ममपिमेकिंचिद्व्यलीकमिहविद्यते ७ अर्थश्चसु
महान्प्राप्तोयेनयक्ष्यामिदेवताः ॥ पुरस्कृत्याद्यभवतःसमानेप्यामहेमत्वम् ८ हिमवंतंत्वयागुप्तागमिष्यामःपितामह ॥ बह्वाश्वर्योहिदेशःसश्रूयतेद्विजसत्तम
९ तथाभगवताचित्रंकल्याणंबहुभाषितम् ॥ देवर्षिणानारदेनदेवस्थानेनचैवह १० नाभागधेयःपुरुषःकश्चिदेवंविधान्गुरून् ॥ लभतेव्यसनंप्राप्यसुहृदःसाधुसं
मतान् ११ एवमुक्तास्तुतेराज्ञासर्वएवमहर्षयः ॥ अभ्यनुज्ञाप्यराजानंतथोभौकृष्णफाल्गुनौ १२ पश्यतामेवसर्वेषांतत्रैवाददर्शनंययुः ॥ ततोधर्मसुतोराजा
तत्रैवोपाविशत्प्रभुः १३ एवंनातिमहान्कालःसतेषांसंन्यवर्तत ॥ कुर्वतांशौचकार्याणिभीष्मस्यनिधनेतदा १४ महादानानिविप्रेभ्योददतामौर्ध्वदेहिकम् ॥
भीष्मकर्णपुरोगाणांकुरूणांकुरुसत्तम् १५ सहितोघृतराष्ट्रेणसददौर्ध्वदेहिकम् ॥ ततोदत्त्वाबहुधनंविप्रेभ्यःपांडवर्षभः १६ घृतराष्ट्रंपुरस्कृत्याविवेशगजसा
ह्वयम् ॥ ससमाश्वस्यपितरंप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ अन्वशाद्वैसधर्मात्मापृथिविभ्रातृभिःसह १७ ॥ इतिश्री०आश्वमेधिकेप०अश्वमेधिकेपर्वणिचतुर्दशोऽध्यायः
॥ १४ ॥ ४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ विजितेपांडवेयैस्तुप्रशांतेचाद्विजोत्तम ॥ राष्ट्रेकिंचक्रतुर्वीरौवासुदेवधनंजयौ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विजितेपांडवैराज
न्प्रशांतिचविशंपते ॥ राष्ट्रेबभूवतुर्हृष्टौवासुदेवधनंजयौ २ विजहातेमुदायुक्तौदिविदेवेश्वराविव ॥ तौवनेषुविचित्रेषुपर्वतेषुससानुषु ३ तीर्थेषुचैवपुण्येषुपल्व
लेषुनदीषुच ॥ चंक्रम्यमाणौसंहृष्टावश्विनाविवनंदने ४ इंद्रप्रस्थेमहात्मानैरेमतुःकृष्णपांडवौ ॥ प्रविश्यतांसभारम्यांविजहातेचभारत ५ तत्रयुद्धकथांश्चित्राः
परिक्लेशांश्चपार्थिव ॥ कथायोगेकथायोगेकथायामासतुःसदा ६ ऋषीणांदेवतानांचवंशांस्तावाहतुःसदा ॥ प्रीयमाणौमहात्मानौपुराणावृषिसत्तमौ ७ मधुरा
स्तुकथांश्चित्रांश्चित्रार्थपदानिश्चयाः ॥ निश्चयज्ञःसपार्थायकथयामासकेशवः ८ पुत्रशोकाभिसंतप्तज्ञातीनांचसहस्रशः ॥ कथाभिःशमयामासपार्थशौरिर्जनार्द
नः ९ सतमाश्वस्यविधिवद्विज्ञानज्ञोमहातपाः ॥ अपहृत्यात्मनोभारंविशश्रामेवसात्वतः १० ततःकथांतेगोविंदोऽगुडाकेशमुवाचह ॥ सांत्वयन्श्लक्ष्णयावा
चाहेतुयुक्तमिदंवचः ११ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ विजितेयंधराकृत्स्नासव्यसाचिन्परंतप ॥ त्वद्बाहुबलमाश्रित्यराज्ञाधर्मसुतेनह १२ असपत्नामहर्भुक्ते
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनानुभावेनयमयोश्चनरोत्तम १३ धर्मेणराज्ञाधर्मज्ञप्राप्तराज्यमकंटकम् ॥ धर्मेणनिहतःसंख्येसचराजासुयोधनः १४

भावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ विजितेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपिकादशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अधर्मरुचयोलुब्धाः सदाचाप्रियवादिनः ॥ धार्तराष्ट्रादुरात्मानः सानुबंधानिपातिताः १५ प्रशंतामखिलांपार्थपृथिवीपृथिवीपातिः ॥ भुंक्तेधर्मसुतोराजात्वया
गुप्तः कुरुद्रह १६ रमेचाहंत्वयासार्धमरणेष्वपि पांडव ॥ किमुयत्रजनोऽयं वैपृथाचामित्रवर्षण १७ यत्रधर्मसुतोराजायत्रभीमोमहाबलः ॥ यत्रमाद्रवतीपुत्रैर
तिस्तत्रपरामम १८ तथैवस्वर्गकल्पेषुसभोद्देशेषुकौरव ॥ रमणीयेषुपुण्येषुसहितस्यत्वयाऽनघ १९ कालोमहांस्त्वतीतोमेश्वरसूनुमपश्यतः ॥ बलदेवंचकौरव्य
तथाऽन्यानवृष्णिपुंगवान् २० सोऽहंगंतुमभीप्सामिपुरीद्वारावतीं प्रति ॥ रोचतांगमनंमह्यंतवाऽपिपुरुषर्षभ २१ उक्तोबहुविधंराजातत्रतत्रयुधिष्ठिरः ॥ सहभी
ष्मेणयद्युक्तमस्माभिः शोककारिते २२ शिष्टोयुधिष्ठिरोऽस्माभिः शास्तासन्नपिपांडवः ॥ तेनतनुवचःसम्यग्गृहीतंसुमहात्मना २३ धर्मपुत्रेहिधर्मज्ञेऽतज्ञेसत्यवा
दिनि ॥ सत्यंधर्मोमतिश्चाग्र्यास्थितिश्चसततंस्थिरा २४ तत्रगत्वामहात्मानंयदितेरोचतेऽर्जुन ॥ अस्मद्गमनसंयुक्तंवचोब्रूहिजनाधिपम् २५ नहितस्याप्रियंकु
र्योप्राणत्यागेऽप्युपस्थिते ॥ कुतो गंतुं महाबाहोपुरीद्वारावतीं प्रति २६ सर्वं त्विदमहंपार्थत्वं प्रीतिहितकाम्यया ॥ ब्रवीमिसत्यंकौरव्यनमित्थैतत्कथंचन २७ प्र
योजनंचनिर्वृतमिहवासेममार्जुन ॥ धार्तराष्ट्रोहतोराजासबलः सपदानुगः २८ पृथिवीचवशेतातधर्मपुत्रस्यधीमतः ॥ स्थितासमुद्रवल्यासशैलवनकानना २९
चितारत्नैर्बहुविधैः कुरुराजस्यपांडव ॥ धर्मेणराजाधर्मज्ञः पातुसर्वावसुंधराम् ३० उपास्यमानोबहुभिः सिद्धैश्चापिमहात्मभिः ॥ स्तूयमानश्चसततंबंदिभिर्भरत
र्षभ ३१ तंययासहगत्वाद्यराजानंकुरुवर्धनम् ॥ आपृच्छकुरुशार्दूलगमनंदारकां प्रति ३२ इदंशरीरंवसुयज्ञमेगृहेनिवेदितंपार्थसदायुधिष्ठिरे ॥ प्रियश्चमान्यश्च
हिमेयुधिष्ठिरः सदाकुरुणामधिपोमहामतिः ३३ प्रयोजनंचापिनिवासकारणेनविद्यतेमेत्वंदत्तेनृपात्मज ॥ स्थिताहिपृथ्वीतवपार्थशासनेगुरोः सुवृत्तस्ययुधिष्ठिर
स्यच ३४ इतीदमुक्तः सतदामहात्मनाजनार्दनेनामितविक्रमोऽर्जुनः ॥ तथेतिदुःखादिववाक्यमैरयज्जनार्दनंसंप्रतिपूज्यपार्थिव ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्व
मेधिकेपर्वणि अश्वमेधिकेपर्वणि पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ समाप्तंच अश्वमेधिकपर्व ॥ अथानुगीतापर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ सभायां वसतो
स्तत्रनिहत्यारिन्महात्मनोः ॥ केशवार्जुनयोः कानुकथासमभवद्विज १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णेन सहितः पार्थः स्वराज्यं प्राप्य केवलम् ॥ तस्यां सभायां दिव्या
यां विजहार मुदायुतः २ तत्र कंचित्सभोद्देशं स्वर्गोद्देशं समं नृप ॥ यदृच्छया तौ मुदितौ जग्मतुः स्वजनावृतौ ३ ततः प्रतीतः कृष्णेन सहितः पांडवोऽर्जुनः ॥ निरीक्ष्य
तां सभारम्यामिदं वचनमब्रवीत् ४ विदितं मे महाबाहो संग्रामे समुपस्थिते ॥ माहात्म्यं देवकीमातस्तच्च ते रूपमैश्वरम् ५ यत्तद्भगवता प्रोक्तं पुरा केशवसौ हृदात् ॥
तत्सर्वं पुरुषव्याघ्रनष्टमे भ्रष्टचेतसः ६ मम कौतूहलं त्वस्तितेष्वर्थेषु पुनः पुनः ॥ भवांस्तु द्वारकां गंतान् चिरादिव माधव ७

सभायामिति १।२।१।४।५।६।७

८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ ॥ षोडशे सभायामित्यादिना प्रस्तूयानुगीतामारभते मोक्षधर्ममित्यादिना मृतानामेवमस्त्वस्य विमोपरमात्मनः १७।१८ आयता
गमं प्राप्ता शास्त्ररहस्यं उहापोहकुशलमित्यर्थः १९ गतागते मरणसंस्मरणे विषये ज्ञानं शास्त्रानुमानं विज्ञानं यो मजप्रत्यक्षं अर्ह्यव्याख्यानं लोकोक्तस्त्वेतिसाधेन २० जातीजन्म २१ मुक्तवानित्यमु

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुतं कृष्णः फाल्गुनं प्रत्यभाषत ॥ परिष्वज्य महातेजावचनं वदतांवरः ८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ श्रावितस्त्वं मया गुह्यं ज्ञापितश्च सना
तनम् ॥ धर्मस्वरूपिणं पार्थ सर्वलोकांश्च शाश्वतान् ९ अबुद्ध्यानाग्रहीर्यस्त्वं तन्मे सुमहदप्रियम् ॥ न च साऽद्य पुनर्भूयः स्मृतिर्मे संभविष्यति १० नूनमश्रद्धधानो
ऽसि दुर्मेधा ह्यसि पांडव ॥ न च शक्यं पुनर्वक्तुमशेषेण धनं जय ११ सहिधर्मः सुपर्याप्तो ब्रह्मणः पदवेदने ॥ न शक्यं तन्मया भूयस्तथा वक्तुमशेषतः १२ परं हि ब्रह्म कथि
तं योगयुक्तेन तन्मया ॥ इति हासंतु वक्ष्यामि तस्मिन्नेषु पुरातनम् १३ यथा तां बुद्धिमास्थाय गतिमग्र्यांगमिष्यसि ॥ शृणु धर्ममृतं शिष्टगदितं सर्वमेव मे १४ आग
च्छ ब्राह्मणः कश्चित्स्वर्गलोकाद रिंदम ॥ ब्रह्मलोकाच्च दुर्धर्षः सोऽस्माभिः पूजितोऽभवत् १५ अस्माभिः परिपृष्टश्च यदा ह भरतर्षभ ॥ दिव्येनाविधिना पार्थ तच्छृणुष्व
विचारयन् १६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ मोक्षधर्मसमाश्रित्य कृष्णयन्मामपृच्छथाः ॥ भूतानामनुकंपार्थयन्मोहच्छेदनं विभो १७ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यथा वन्मधुसू
दन ॥ शृणुष्व आवहितो भूत्वा गदतो मम माधव १८ कश्चिद्विप्रस्तपोयुक्तः काश्यपो धर्मवित्तमः ॥ आससाद्विजं कंचिद्धर्माणामागतागमम् १९ गतागते सुबहुशो
ज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ लोकतत्त्वार्थकुशलं ज्ञातार्थं सुखदुःखयोः २० जातीमरणतत्त्वज्ञं केविदं पापपुण्ययोः ॥ द्रष्टारमुच्चनीचानां कर्मभिर्देहिनां गतिम् २१
चरंतं मुक्तवत्सिद्धं प्रशंसंतं संयतं द्रियम् ॥ दीप्यमानं श्रिया ब्राह्मयाक्रममाणं च सर्वशः २२ अंतर्धानगतिं च श्रुत्वा तत्त्वेन काश्यपः ॥ तथैवांतर्हितैः सिद्धैर्यातंचक्रधरैः
सह २३ संभाषमाणमेकांते समासीनंचतैः सह ॥ यदृच्छया च गच्छंतं मसक्तं पवनं यथा २४ तं समासाद्य मेधावी सतदा द्विजसत्तमः ॥ चरणौ धर्मकामोऽस्य तपस्वी
सुसमाहितः ॥ प्रतिपेदेयथान्यायं दृष्ट्वा तन्महदुतम् २५ विस्मितश्चाहुतं दृष्ट्वा काश्यपस्तं द्विजोत्तमम् ॥ परिचारेण महता गुरुतं पर्यतोषयत् २६ उपपन्नंच त
त्सर्वं श्रुत्वा रित्रसंयुतम् ॥ भावेनातोषयच्चैनं गुरुवृत्त्या परंतपः २७ तस्मै तुष्टः स शिष्याय प्रसन्नो वाक्यमब्रवीत् ॥ सिद्धिं परामभिप्रेक्ष्य शृणु मत्तोजनार्दन २८
॥ सिद्ध उवाच ॥ विविधैः कर्मभिस्तातपुण्ययोगैश्च केवलैः ॥ गच्छंतीह गतिं मर्त्या देवलोके च संस्थितिम् २९ न कचिः सुखमत्यंतं न कचिच्छाश्वती स्थितिः ॥ स्था
नाच्च महतो भ्रंशो दुःखलब्धात् पुनः पुनः ३० अशुभागतयः प्राप्ताः कष्टमेपापसेवनात् ॥ काममन्युपरीतेन तृष्णयामोहितेन च ३१ पुनः पुनश्च मरणं जन्म चैव पुनः
पुनः ॥ आहाराविविधाभुक्ताः पीतानानाविधाः स्तनाः ३२ मातरो विविधा दृष्टाः पितरश्च पृथग्विधाः ॥ सुखानि च विचित्राणि दुःखानि च मयाऽनघ ३३

कस्यापि मृषाबंधाभिप्रायवत्करणं २२।२३।२४।२५।२६।२७।२८ अन्यत्र धर्मादन्वयं धर्मादित्यात्मनो धर्माद्यतीतत्वाद्धर्माधर्मावेषफलतो निर्दिष्टवैराग्याय विविधैरित्यादिना २९।३०।३१।३२।३३

३४। ३५। ३६। ३७ ततः कदाचिदिति निर्वेदाख्यवैराग्यदौर्लभ्यमुक्तं निराकाराश्रितेनासंप्रज्ञातसमाधिं समधिगम्य ब्रह्ममावाश्रितेन लोकयत इति लोको द्वैतं तत्तत्र तज्जुः खं ३८ इमं मा
गमनुभूय ज्ञात्वा अनुष्ठितः अनुष्ठाऽनुष्ठानमभ्यासः संजातोऽस्य सोऽनुष्ठितः ततोऽनुष्ठानादयं पूर्वोक्तानां अंतर्धानां दिशक्तिज्ञानविज्ञानादिरूपा आत्मनः मनसः 'मनसो हि प्रसादेन हंतिकमशुभा
शुभं ॥ प्रसन्नात्मानि सस्थित्वा सुखमस्य मश्नुते' इति श्रुतेः ३९ विद्याफलमपुनरावृत्तिः सर्वज्ञत्वं चाह नाहमित्यादिना आसिद्धेः आमोक्षात् आप्रजासृष्टेः आत्मनः अपिशब्दा लोकाणां च ग
तीरा लोकया मीत्यन्वयः ४० इतः परं सत्यलोकं परतरं कैवल्यं यदि प्रयास्य नृपपारमेष्ठ्यमिति योगिना मिच्छया सद्यो वा क्रमिकं वा कैवल्यमस्तीति स्मरणात् ४१। ४२। ४३। ४४। ४५

प्रियैर्विवासो बहुशः संवासश्चाप्रियैः सह ॥ धननाशश्च संप्राप्तो लब्ध्वा दुःखेन तद्धनम् ३४ अवमानाः सुकष्टाश्च राजतः स्वजना तथा ॥ शरीरामानसा वापि वेदना
भृशदारुणाः ३५ प्राप्ता विमाननाश्चो ग्रावधबंधाश्च दारुणाः ॥ पतनं निरये चैव यातनाश्च यमक्षये ३६ जरारोगाश्च सततं व्यसनानि च भूरिशः ॥ लोकेऽस्मिन्न
नुभूतानि द्वंद्वजानि भृशं मया ३७ ततः कदाचिन्निर्वेदानिराकाराश्रितेन च ॥ लोकतंत्रं परित्यक्तं दुःखार्तेन भृशं मया ३८ लोकेऽस्मिन्ननुभूयाहमिमं मार्गमनुष्ठितः ॥
ततः सिद्धिरियं प्राप्ता प्रसादादात्मनो मया ३९ नाहंपुनरिहा गंतालोकानां लोकयाम्यहम् ॥ आसिद्धेराप्रजासर्गादात्मनोऽपि गतीः शुभाः ४० उपलब्धा द्विजश्रे
ष्ठतथेयं सिद्धिरुत्तमा ॥ इतः परं गमिष्यामि ततः परतरं पुनः ४१ ब्रह्मणः पदमव्यक्तं मातेऽभूदत्र संशयः ॥ नाहंपुनरिहा गंतमर्त्यलोकं परंतप ४२ प्रीतोऽस्मि ते
महाप्राज्ञ ब्रूहि किं करवाणि ते ॥ यदीप्सुरुपपन्नस्त्वं तस्य कालोऽयमागतः ४३ अभिजाने च तदहं यदर्थमा मुपागतः ॥ अचिरात्तु गमिष्यामि ते नाहं त्वामचूचुदम्
४४ भृशं प्रीतोऽस्मि भवतश्चारित्र्येण विचक्षण ॥ परिपृच्छ स्वकुशलं भाषेयं यत्तवोपि तत्तम् ४५ बहुमन्ये च ते बुद्धिभृशं संपूजयामि च ॥ यनाहं भवता बुद्धो मेधावी
ह्यसिकाश्रय ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततस्तस्योपसं
गृह्य पादौ प्रश्नान्सुदुर्वचान् ॥ पप्रच्छ तांश्च धर्मान्सप्राह धर्मभृतां वरः १ ॥ काश्यप उवाच ॥ कथं शरीरं च्यवते कथं चैवोपपद्यते ॥ कथं कष्टाच्च संसारात्संसारं परि
मुच्यते २ आत्मा च प्रकृतिमुक्ता तच्छरीरं विमुच्यते ॥ शरीरं तश्च निमुक्तः कथमन्यत्र पद्यते ३ कथं शुभाशुभे चार्थकर्मणी स्वकृतेनरः ॥ उपभुंक्ते कर्मा कर्मवि
देहस्यावतिष्ठते ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवं संचोदितः सिद्धः प्रश्नांस्तान्प्रत्यभाषत ॥ आनुपूर्व्येण वा ण्यतन्मे निगदतः शृणु ५

बहुमन्ये भृशं पूजये अहमंतर्धानगतोऽपि यतस्त्वया ज्ञातः ४६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ तत इति १ एवं नित्या नित्यविवेकवैराग्यादयः शिष्यगु
णा ज्ञानविज्ञानादयो गुरुगुणाश्चोक्ताः ततः पुनः पुनश्च मरणं जन्म चैव पुनः पुनरित्युक्तं तयोः प्राप्तिप्रकारोऽप्युच्यते कथमिति नाहंपुनरिहा गंतं त्युक्तं तस्यापि प्रकारं पृच्छति कथं कष्टाचेति २ इतः परं
गमिष्यामि ततः परतरं पुनरित्युक्तं तत्रापि पृच्छति आत्मा चेति आत्मा जीवः प्रकृतिमूला विद्या तच्छरीरं तज्जुः खं तदुक्ता कथं परंप्राप्नोतीत्यर्थः शरीरात्परस्मात् कथमन्यत्र परतरं ब्रह्म पद्यत
इति पंचमः प्रश्नः ३ कथं शुभाशुभे इति एवं भूतस्य जीवतः कथं कर्मफलमो मदिति षष्ठः ॥ विदेहस्य संसारबीजभूतं कर्म कवातिष्ठतीति सप्तमः ४।५

तत्र आद्यस्य प्रश्नस्याद्येनाध्यायेनोत्तरं ततो द्वितीयस्य द्वितीयेन त्रैतयोरुत्तरं ततो तृतीयस्य तृतीयेन सिद्ध उवाच आयुः कीर्तिकराणीह तेषां दिना ५।७।८।९।१० वेगं मलमूत्रादीनां ११ रसाभियुक्तं परिणामे बहु
रसकरं रसाहुल्यस्याजीर्णहेतुत्वात् १२ अपिवा अथवा परीतानि विपरीतानि व्यवयाते करोति तेन नीरुजोऽपि श्रियत इत्यर्थः १३। १४। १५। १६ क्षरात्तज्जुः खं तच्छरीरात् १७ जातीजन्म
सिद्ध उवाच ॥ आयुः कीर्तिकराणीह यानि कृत्यानि सेवते ॥ शरीरग्रहणे यस्मिंस्तेषु क्षीणेषु सर्वशः ६ आयुः क्षयपरीतात्मा विपरीतानि सेवते ॥ बुद्धिर्व्यावर्तते चास्य
विनाशे प्रत्युपस्थिते ७ सत्त्वं बलं च कालं च विदित्वा चात्मनस्तथा ॥ अतिवेलमुपाश्रितस्वविरुद्धान्यनात्मवान् ८ यदायमतिकष्टानि सर्वाण्युपनिषेवते ॥ अ
त्यर्थमपि वा भुंक्ते न वा भुंक्ते यदा च न ९ दुष्टान्नामिषपानं च यदन्योन्यविरोधि च ॥ गुरुचाप्यमितं भुंक्ते नातिजीर्णे दिवा पुनः १० व्यायाममतिमात्रं च व्यवयं चोप
सेवते ॥ सततं कर्मलोभाद्वा प्रापं वेगं विधारयेत् ११ रसाभियुक्तमन्नं वा दिवा स्वप्नं च सेवते ॥ अपक्वानागते काले स्वयंदोषान्प्रकोपयेत् १२ स्वदोषकोपनाद्गोमं
भते मरणांतिकम् ॥ अपि वोद्वंधनादीनि परीतानि व्यवस्यति १३ तस्य तैः कारणैर्जतोः शरीरं च्यवते तदा ॥ जीवितं प्रोच्यमानं तद्यथावदुपधारय १४ ऊष्माप्रकु
पितः काये तीव्रवायुसमीरितः ॥ शरीरमनुपर्येत्य सर्वान् प्राणान् रुणद्धि वै १५ अत्यर्थं बलवानूष्मा शरीरे परिकोपितः ॥ भिनत्ति जीवस्थानानि मर्माणि विद्वित्त्वतः
१६ ततः स वेदनः सद्योजीवः प्रच्यवते क्षरात् ॥ शरीरं त्यजते जंतुश्छिद्यमानेषु मर्मसु १७ वेदनाभिः परीतात्मा तद्विद्विद्विजसत्तम ॥ जातिमरणसंविद्याः सततं सर्वजं
तवः १८ दृश्यं ते संत्यजंतश्च शरीराणि द्विजर्षभ ॥ गर्भसंक्रमणे चापि मर्मणामति सर्पणे १९ तादृशीमेव लभते वेदनां मानवः पुनः ॥ भिन्नसंधिरथैकैकमस्तिः सलभते न
रः २० यथा पंचसु भूतेषु संभूतत्वं नियच्छति ॥ शैत्यात्प्रकुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः २१ यः पंचसु भूतेषु प्राणापाने व्यवस्थितः ॥ स गच्छत्यूर्ध्वं गोवायुः कृच्छ्रा
न्मुक्ता शरीरिणः २२ शरीरं च जहात्येवं निरुच्छासश्च दृश्यते ॥ स निरूष्मानिरुद्धा सो निःश्रीको हतचेतनः २३ ब्रह्मणा संपरित्यक्तो मृत इत्युच्यते नरः ॥ स्रोतोभि
र्यैर्विजानाति इंद्रियार्थान् शरीरभृत् २४ तैरेव विजानाति प्राणानाहारसंभवान् ॥ तत्रैव कुरुते कायेयः स जीवः सनातनः २५ तथा यद्यद्वेदुक्तं सन्निपाते कचित्क
चित् ॥ तत्तन्मर्मविजानी हि शास्त्रदृष्टं हितं तथा २६ तेषु मर्मसु भिन्नेषु ततः स समुदीरयन् ॥ आविश्य हृदयं जंतोः सत्त्वं चाशुरुणद्धि वै ॥ ततः सचेतनो जंतुर्नाभिजाना
ति किंचन २७ तमसा संवृतज्ञानं संवृतेष्वेव मर्मसु ॥ स जीवो निरधिष्ठानश्चाल्यते मातरि श्वना २८ ततः स तमहो ह्यसंभृशमुच्छस्य दारुणम् ॥ निष्कामन्कंपयत्या
शुतच्छरीरमचेतनम् २९ स जीवः प्रच्युतः कायात्कर्मभिः स्वैः समावृतः ॥ अभितः स्वैः शुभैः पुण्यैः पापैर्वाऽप्युपपद्यते ३० ब्राह्मणा ज्ञानसंपन्ना यथावच्छ्रुतनिश्चयाः ॥
इतरं कृतपुण्यं वा तं विजानं तिलक्षणेः ३१ यथाऽधकारे खद्योतं लीयमानं ततस्ततः ॥ चक्षुर्मतः प्रपश्यंति तथा च ज्ञानचक्षुषः ३२

१८ गर्भसंक्रमणे पारलौकिकदेहत्यागे नैहिकगर्भस्य देहप्रवेशे १९ अद्विः क्लेदं जलेन वै क्लव्यम् २० संभूतत्वं संवृतत्वं नियच्छति नाशयति यथा भूतानि पृथग्भवन्तीत्यर्थः तत्रैव वायुनाऽभ्येन समीरितः
प्राणापानस्थाने व्यवस्थितो वायुरित्युत्तरेण संबन्धः २१। २२। २३ स्रोतोभिरिन्द्रियैः २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२

शुभानामिति क्षेत्रक्षेत्रदेहदेहप्राप्यप्राप्यासाद्यासाध्यपच्यंतेफलं प्रयच्छति १ चित्तशुद्धयशुद्धितारतम्येनाल्पादपि पुण्यात्पाप्मादालंबवद्वास्तीत्याहमार्धेन यथेति फलीवृक्षः २ पुरो
धायेति तस्मान्मनसपवप्रधानं न कर्मेति भावः ३ यथा कर्मेति मन्युरविद्यासंकल्पो वा तच्चापितत्रापि प्रभे ४ तदाह शुक्रमिति ५ क्षेत्रं प्राप्स्यन्नरस्यतात्त्विकं रूपमाह सौक्ष्म्यादिति ब्राह्मणो

पश्यंत्येवंविधं सिद्धाजीवं दिव्येन चक्षुषा ॥ च्यवंतं जायमानं च योनिं चानुप्रवेशितम् ३३ तस्य स्थानानि दृष्टानि त्रिविधानि दशास्त्रतः ॥ कर्मभूमिरियं भूमिर्यत्र
तिष्ठति जंतवः ३४ ततः शुभाशुभं कृत्वा लभंते सर्वदेहिनः ॥ इहैवोच्चावचान् भोगान् प्राप्नुवंति स्वकर्मभिः ३५ इहैवाशुभकर्मणः कर्मभिर्निरयंगताः ॥ अवाग्गति
रियं कष्टाय त्रपच्यंति मानवाः ॥ तस्मात्सुदुर्लभो मोक्षो रक्ष्यश्चात्मा ततो भूतम् ३६ ऊर्ध्वं तु जंतवो गत्वा ये पुस्त्यानेष्ववस्थिताः ॥ कीर्त्यमानानि तानीह तत्त्वतः
संनिबोधमे ३७ तच्छ्रुत्वानैष्ठिकी बुद्धिर्बुद्धयेथाः कर्मनिश्चयम् ॥ तारा रूपाणि सर्वाणि यत्रैतच्चंद्रमंडलम् ३८ यत्र विभ्राजते लोके स्वभासा सूर्यमंडलम् ॥ स्था
नान्येतानि जानीहि जनानां पुण्यकर्मणाम् ३९ कर्मक्षयाच्च ते सर्वे च्यवंते वै पुनः पुनः ॥ तत्रापि च विशेषोऽस्ति दिवि नीचोच्चमध्यमः ४० न च तत्रापि संतोषो दृष्ट्वा
दीप्ततरां श्रियम् ॥ इत्येता गतयः सर्वाः पृथक्ते समुदीरिताः ४१ उपपत्तितु वक्ष्यामि गर्भस्याहमतः परम् ॥ तथा तन्मे निगदतः शृणुष्व अवहितो द्विज ४२ ॥ इति
श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ शुभानामशुभानां च नेहना
शोऽस्ति कर्मणाम् ॥ प्राप्य प्राप्यानुपच्यंते क्षेत्रं क्षेत्रं तथा तथा १ यथा प्रसूयमानस्तु फली दद्यात्फलं बहु ॥ तथा स्याद्विपुलं पुण्यं शुद्धेन मनसा कृतम् २ पापं चा
पितथैव स्यात्पापेन मनसा कृतम् ॥ पुरोधाय मनोहीदं कर्मण्यात्मा प्रवर्तते ३ यथा कर्म समाविष्टः काममन्यु समावृतः ॥ न रोगं भविष्यति तच्चापि शृणु चोत्तरम् ४
शुक्रं शोणितं संसृष्टं स्त्रिया गर्भाशयंगतम् ॥ क्षेत्रं कर्म जमाप्नोति शुभं वायु दिवाऽशुभम् ५ सौक्ष्म्यादव्यक्तभावाच्च न च कचन सज्जाति ॥ संप्राप्य ब्राह्मणः कामं तस्मा
त्तद्ब्रह्म शाश्वतम् ६ तद्दीजं सर्वभूतानां तेन जीवंति जंतवः ॥ स जीवः सर्वगात्राणि गर्भस्याविश्य भागशः ७ दधाति चेतसा सद्यः प्राणस्थानेष्ववस्थितः ॥ ततः
स्पंदयतेऽगानि सर्गं श्वेतानां न्वितः ८ यथा लोहस्य निःस्पंदो निषिक्तो बिंबनिग्रहम् ॥ उपैति तद्ब्रह्म जानीहि गर्भं जीवप्रवेशनम् ९

ब्रह्मविद तस्मात्तच्छाश्वतं ब्रह्म ज्ञात्वा कामभीप्सितं प्राप्या संगो भवतीत्यर्थः १ तद्दीजं ब्रह्मैव कारणं तेनेति 'एतस्वैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवाति' इति श्रुतेः । स ब्रह्मैव स न जीवः चे
तसा उपाधिभूतेन प्राणस्थानेषु इंद्रियगोलेषु दधाति धारयते अभिमानमित्यर्थः इत्युत्तरश्लोकाधेन सहान्वयः ७ ततो धारणात् ८ ननु कथं सूक्ष्मोऽपि देहं व्याप्नुयादव्यक्तो वा व्यक्तिसंगो वा संगमित्या
शंक्यत्रिभिः परिहति यथा लोहस्येत्यादिभिः यथा स्वर्णद्रवः स्वल्पोऽपि कृत्स्नात्वा प्रतिमां स्वर्णमयीं भविकरोत्येवं गर्भं जीवप्रवेशनं शरीरे सूक्ष्मस्यापि चेतस्य व्याप्तिरित्याद्यस्य परिहारः यथैव विंधं
मृदयो पलितमित्यादि श्रुत्यनुसारी ५

यथा स्वयमव्यक्तोऽपि बह्मिः काष्ठलोहाद्युपाधावेवाभिधम्यते एवं गर्भं जीवोपपादनं देहे चेतस्य व्याप्तिरिति द्वितीयस्य परिहारः अरणीषु चाप्रिरित्यादि श्रुत्यनुसारी १० तृतीयस्य परिहार
माह यथा चेति शरणे गृहे शरीराणि स्थूलसूक्ष्मकारणानि ११ दीपवदसंगाया अपि चेतनाया दुःखादिसंप्रतीतो हेतुमाह यद्यच्चेति यथा प्रकाशः अतदाकारोऽप्यंगुल्याद्युपाधिना क्लृप्तकायाका
रइव प्रतीयते एवं कर्मजदुःखप्रकाशिकाया चितिदुःखाकारतेव भाति वस्तुतस्तु नास्ति । 'असंगो ह्ययं पुरुषः' इति श्रुतेः अवस्थांतरगतस्य दुःखस्यावस्थांतरेऽनुवृत्त्यदर्शनाच्चेति भावः १२ तत उभोगात्
१३ कथं कष्टासंसारान्मुच्यत इत्यस्योत्तरमाह तत्र कर्मेत्यादिना जातीषु योनिषु १४ । १५ संयमश्चित्तैकाग्र्यं १६ । १७ । १८ । १९ । २० यश्च योगीति सर्वदंशो विपश्चिद्यादिदमिव कर्मसंगः

लोहपिंडं यथा वह्निः प्रविश्य ह्यातितापयेत् ॥ तथा त्वमपि जानीहि गर्भं जीवोपपादनम् १० यथा च दीपः शरणे दीप्यमानः प्रकाशते ॥ एवमेव शरीराणि प्रकाशयति
चेतना ११ यद्यच्च कुरुते कर्म शुभं वायु दिवाऽशुभम् ॥ पूर्वदेहकृतं सर्वमवश्यमुपभुज्यते १२ ततस्तु क्षीयते चैव पुनश्चान्यत्प्रचीयते ॥ यावत्तन्मोक्षयोगस्तं धर्मं
नैवावबुध्यते १३ तत्र कर्म प्रवक्ष्यामि सुखी भवति येन वै ॥ आवर्तमानो जातीषु यथाऽन्योन्यासु सतम् १४ दानं व्रतं ब्रह्मचर्यं यथोक्तं ब्रह्मधारणम् ॥ दमः प्रज्ञांत
ता चैव भूतानां चाऽनुकंपनम् १५ संयमश्चानृशंस्यं च परस्वादानवर्जनम् ॥ व्यलीकानां मकरणं भूतानां मनसा भुवि १६ मातापित्रोश्च शुश्रूषा देवताऽतिथि
पूजनम् ॥ गुरुपूजा घृणा शौचं नित्यमिन्द्रियसंयमः १७ प्रवर्तनं शुभानां च तत्सतां वृत्तमुच्यते ॥ ततो धर्मः प्रभवति यः प्रजाः पाति शाश्वतीः १८ एवं सत्सु सदा
पश्येत्त्राप्येषां ध्रुवास्थितिः ॥ आचारो धर्ममाचष्टे यस्मिन् शांता व्यवस्थिताः १९ तेषु तत्कर्म निक्षिप्तं यः स धर्मः सनातनः ॥ यस्तं समभिपद्येत न सदुर्गतिमाप्नु
यात् २० अतो नियम्यते लोकः प्रच्यवन् धर्मवर्त्मसु ॥ यश्च योगी च मुक्तश्च स एतेभ्यो विशिष्यते २१ वर्तमानस्य धर्मेण शुभं यत्र यथा तथा ॥ संसारतारणं ह्यस्य का
लेन महता भवेत् २२ एवं पूर्वकृतं कर्म नित्यं जंतुः प्रपद्यते ॥ सर्वतत्कारणं येन विहृतोऽयमिहा गतः २३ शरीरग्रहणं चास्य केन पूर्वं प्रकल्पितम् ॥ इत्येवं संशयो लो
के तच्च वक्ष्याम्यतः परम् २४ शरीरमात्मनः कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ त्रैलोक्यममृजद्ब्रह्मा कृत्स्नं स्थावरजंगमम् २५ ततः प्रधानममृजत्प्रकृतिं स शरीरिणाम् ॥
यया सर्वमिदं व्याप्तं यालोके परमाविदुः २६ इदं तत्क्षरमित्युक्तं परं त्वमृजत्तमक्षरम् ॥ त्रयाणां मिथुनं सर्वमेकैकस्य पृथक् पृथक् २७

प्रतीपमानोऽपि योगिनं न बाधते योगी इतरेभ्यः श्रेष्ठ इत्यर्थः यतो योग्यतो नुक्तः अस्त्वयं परौ च शब्दौ हेत्ववधारणार्थौ यस्तु योगी स हि योगबलान्मुक्त एवेत्यर्थः २१ कर्मिणां विलंबेन मुक्तिरित्याह वर्त
मानस्येति २२ एवमिति अयमात्मा ब्रह्मसन्विकृतः जीवत्वं प्राप्तः २३ । २४ ननु स्वतंत्रा एव बहवश्चेतनाः न ब्रह्मविकारा इत्याशंक्य शरीरमात्मन इत्यादिना पीर्विकी श्रुतिरित्यंतैः श्लोकैः प्रत्याचष्टे
सर्वलोकः कार्यसमष्टिस्तस्याः पितामाया शबलं ब्रह्म पितामहः शुद्धं तत् आत्मनः शुद्धस्य शरीरमव्याकृताकाशं । आकाशशरीरं ब्रह्मोति श्रुतेः मायां कृत्वा उत्पाद्य । 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नां त्रिगुणां द्विजस
त्तम' इति तदुत्पत्तिस्मृतेः नोव्योमापरो यदिति सृष्टेः प्राक्तदभावश्चुतश्च कृत्स्नसूत्रात्मकं त्रैलोक्यं २५ ततः प्रधानं सर्वेषु कार्येषु प्रथममानं तेजो ब्रह्मात्मकं जीवानां प्रकृतिमभिव्यक्तिस्थानं देहाद्याकारं
यया प्रकृत्या २६ क्षरं जडं अक्षरं तदवच्छिन्नं चैतन्यं जीवेश भावाक्रांतं त्रयाणां क्षराक्षरशुभानां मध्ये मिथुनं क्षराक्षरं सर्वप्रतिपूरुषं पृथक् पृथक् गतितत्तन्मुक्तौ तत्तत्कल्पितं तद्ब्रजसु सर्वद्व्याध्यत इत्यर्थः २७

उक्तोऽर्थः श्रौत एवेत्याह असृजदिति पूर्वदृष्टः सृष्टेः प्राक् । 'सदेवसोम्येदमग्रमासीदेकमेवाद्वितीयं' इति श्रुतौ दृष्टः सर्वभूतानिविद्यदादीनि स्थावराणि चाजंगमानि ऐतदात्म्यमिति श्रुतेः प्रत्यगात्मवसर्वदृश्यरूपेण भातीत्यर्थः २८ एवं श्रुतिबलेन चेतनभेदं निरस्य ब्रह्मविकारस्य जीवस्य विकारस्त्वं नित्यं चेत्कृतं साधनैरित्याशंक्यतदनित्यत्वमाह तस्य कालोति तस्य शरीरग्रहणस्य कालेत्यनेनातवत्त्वं परिवृत्तिसुरनरतिर्यगादिदेहेषु भ्रमणं २९ यथाऽत्रेति अत्र संसारस्यातवत्त्वे विषये वदेतद्वदहं जातिस्मरो यत्प्रवक्ष्यामीत्युच्यते ३० । ३१ । ३२ चेतनावत्सु देहेषु मम मेकं ३३ ऐकात्म्यदृष्ट्या निर्विद्यत इत्यर्थः स्पष्टार्थमन्वत् ३४ । ३५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ शरीरस्य भाशोत्पाति

असृजत्सर्वभूतानि पूर्वदृष्टः प्रजापतिः ॥ स्थावराणि च भूतानि इत्येषा पौर्विकी श्रुतिः २८ तस्य कालपरीमाणमकरोत्सापितामहः ॥ भूतेषु परिवृत्तिच पुनरावृत्ति मेव च २९ यथाऽत्र कश्चिन्मेधावीदृष्टात्मा पूर्वजन्मनि ॥ यत्प्रवक्ष्यामि तत्सर्वं यथा वदुः पश्यते ३० सुखदुःखे यथा सम्यगनित्येयः प्रपश्यति ॥ कायं चामेभ्य संवा तं विनाशं कर्मसंहितम् ३१ यच्च किंचित्सुखं तच्च दुःखं सर्वमिति स्मरन् ॥ संसारसागरं घोरं तरिष्यति सुदुस्तरम् ३२ जातीमरणरोगैश्च समाविष्टः प्रधानवित् ॥ चे तनावत्सु चैतन्यं स भूतेषु पश्यति ३३ निर्विद्यते ततः कृत्स्नं मार्गमाणः परंपदम् ॥ तस्योपदेशं वक्ष्यामि यथा तथ्येन सत्तम ३४ शाश्वतस्याव्ययस्याथ यदस्य ज्ञानमुत्तमम् ॥ प्रोच्यमानं मया विप्रनिबोधेदमशेषतः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ४ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ यः स्यादेकायने लीनस्तूष्णीं किंचिदचितयन् ॥ पूर्वपूर्वपरित्यज्य सतीर्णो बंधनाद्भवेत् १ सर्वमित्रः सर्वसहः शमेरक्तो जितेंद्रियः ॥ व्यपेतमयम न्युश्च आत्मवान्मुच्यते नरः २ आत्मवत्सर्वभूतेषु यश्चरेन्नियतः शुचिः ॥ अमानी निरभीमानः सर्वतो मुक्त एव सः ३ जीवितमरणं चोभे सुखदुःखे तथैव च ॥ लाभाला मे प्रियद्वेष्येयः समः स च मुच्यते ४ न कस्याचित्स्पृहयते नाऽवजानाति किंचन ॥ निर्द्वंद्वो वीतरागात्मा सर्वथा मुक्त एव सः ५ अनमित्रश्चानिर्बधुरनपत्यश्च यः क चित् ॥ त्यक्तधर्मार्थकामश्च निराकांक्षी च मुच्यते ६ नैव धर्मी न चाधर्मी पूर्वोपचितहायकः ॥ धातुक्षयप्रशांतात्मानिर्द्वंद्वः स विमुच्यते ७ अकर्मवान् विकांक्षश्च पश्येज्जगदशाश्वतम् ॥ अश्वत्थसदृशं नित्यं जन्म मृत्युजरायुतम् ८ वैराग्यबुद्धिः सततमात्मदोषव्यपेक्षकः ॥ आत्मबंधविनिर्माक्षं करोत्यचिरादिव ९

प्रकारावुक्ता पूर्वोपक्रांतततो मुक्तिप्रकारं प्रपंचयति यः स्यादिति तद्यथा सर्वासामपांसु मद्रकायनभित्वादिश्रुत्युक्तप्रकारेण सर्वलयाधिष्ठानब्रह्म एकायनं तस्मिन् लीनः स यथा सैव विलिख्य उदके प्रास्त उदके वानुविलीयते इति श्रुत्युक्तरीत्या ऐक्यं प्राप्तः तूष्णीमहमेवेदं सर्वोऽस्मीत्यभिमानप्रपञ्चं कुर्वन् किंचिदचितयन्नित्यनेनास्मीत्यपि वारयति पूर्वपूर्वस्थूलसूक्ष्मकारणेषु परित्यज्योत्तरास्मिन्नुत्तरास्मिन् प्रविलाप्य १ सर्वमित्रः अद्रोही सर्वसहः क्षमी शमेचित्तनिग्रहे मयं यो मासिद्धौ कर्मसंन्यासिनः कर्मब्रह्मो मयः प्रवृत्ता मयुक्तं मन्थुरीयताऽपि कालेन न योगः सिद्ध इति दैवैक्यं तत्र द्रष्टव्यं आत्मवान्ना जित चित्तः २ । ३ । ४ । ५ अनमित्रः शत्रुहीनः १ ज्ञानफलमाह नैवेति धर्माधर्मशून्यः पूर्वोपचितं प्रारब्धकर्म तस्य हायको यापकः धातुक्षयेण शरीरारंभकभूतविनाशेनैव प्रशांतः प्रत्यंतसमुच्छिन्न आत्मा चित्तं यस्य सः अतएव निर्द्वंद्वोऽद्वैतः । 'यत्र त्वस्य सर्वं मात्मेवाभूत् तत्केन कं पश्येद' इति श्रुतेः ७ अकर्मवान् संन्यासी ८ । ९

अगंधमरसस्पर्शमशब्दमपरिग्रहम् ॥ अरूपमनभिज्ञं दृष्ट्वाऽऽत्मानं विमुच्यते १० पंचभूतगुणैर्हीनममूर्तिमदहेतुकम् ॥ अगुणं गुणभोक्तारं यः पश्यति समुच्यते ११ विहाय सर्वसंकल्पान् बुद्ध्या शरीरमानसान् ॥ शनैर्निर्वाणमाप्नोति निर्धन इवाऽनलः १२ सर्वसंस्कारनिर्मुक्तो निर्द्वंद्वो निष्परिग्रहः ॥ तपसा इन्द्रियग्रामं यश्चरेन्मुक्त एव सः १३ विमुक्तः सर्वसंस्कारैस्ततो ब्रह्मसनातनम् ॥ परमाप्नोति संशांतमचलं नित्यमक्षरम् १४ अतः परं प्रवक्ष्यामि योगशास्त्रमनुत्तमम् ॥ युंजतः सिद्धमात्मानं यथा पश्यंति योगिनः १५ तस्योपदेशं वक्ष्यामि यथा वतन्निबोधमे ॥ यैर्द्वारैश्चरयन्नित्यं पश्यत्यात्मानमात्मनि १६ इन्द्रियाणितुसंहत्य मन आत्मनि धारयेत् ॥ तीव्रं तत्त्वा तपः पूर्वमोक्षयोगं समाचरेत् १७ तपस्वी स ततं युक्तो योगशास्त्रमथाचरेत् ॥ मनीषी मनसा विप्रः पश्यन्नात्मानमात्मनि १८ स चेच्छक्रोत्ययं साधुर्योक्तु मात्मानमात्मनि ॥ तत एकांतशीलः स पश्यत्यात्मानमात्मनि १९ संयतः स ततं युक्त आत्मवान्विजितेंद्रियः ॥ तथा य आत्मनाऽऽत्मानं संप्रयुक्तः प्रपश्यति २० य था हि पुरुषः स्वप्ने दृष्ट्वा पश्यत्यसाविती ॥ तथारूपमिवात्मानं साधु युक्तः प्रपश्यति २१ इषीकां च यथा मुंजात्कश्चिन्निष्कृष्य दर्शयेत् ॥ योगीनिष्कृष्य चात्मानं तथा प श्यति देहतः २२ मुंजं शरीरमित्याहुरिषीकामात्मनि श्रिताम् ॥ एतन्निर्दर्शनं प्रोक्तं योगविद्भिरेनुत्तमम् २३ यदा हि युक्तमात्मानं सम्यक् पश्यति देहभृत् ॥ न तस्येहेश्वरः कश्चिन्नैलोक्यस्यापि यः प्रभुः २४ अन्यान्याश्चैव तनवो यथेष्टं प्रतिपद्यते ॥ विनिवृत्य जरां मृत्युं न शोचति न हृष्यति २५ देवानामपि दैवत्वं युक्तः कारयते वशी ॥ ब्रह्मचाव्ययमाप्नोति हित्वा देहमशाश्वतम् २६

स्वीत्यादिना १८ । १९ । २० यथा हीति यथा स्वप्ने स्थूलदेहासंगेन स्थितः सत्कांचिददृष्टं चरं पुरुषं पश्यति उल्लेखऽनिरुद्धं प्रबुद्धश्च पुनस्तददृष्टा सोऽयमिति प्रत्यभिजानाति तथाऽऽत्मानं वि श्वरूपं समाधौ दृष्ट्वा व्युत्थानेऽपि विश्वमात्मत्वेनैव पश्यतीत्यर्थः २१ तं स्वाच्छरीरात्प्रवृत्तेऽमुं जादिवैषीकां धैर्येणेति देहासंगे श्रौतं दृष्टांतमाह इषीकामिति २२ दृष्टांतं दार्ष्टांतिके योजयति मुंजामिति आत्मनि श्रितां मायां जगदाकारेण भासमानामिति शेषः २३ यतोऽयं स ब्रह्माभ्यंतरं प्रत्यगनन्यत्वेन वीक्षतेऽतएव चानन्याधिपतिरयमित्याह यदा हीति २४ स एकधामवति त्रिधा भवतीत्यादि कायव्यूहकरणं । 'न तस्य रोगो न जरा न मृत्युः सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं योगफलमाह अन्यान्या इति अन्यान्या देवगंधर्वमनुष्याद्याः तनवस्तनूः कामरूपी भवतीत्यर्थः २५ विदेहकैवलयाधिकमेवैश्वर्यमित्याह ब्रह्मचेति २६

२७ विनश्यति विदेहमुक्तस्य न क्लेशाः संतीत्युक्तं तस्मै मुक्तिकन्यायेन ब्रह्मविषुसं देहमुक्तस्यापितेन संतीत्याह दुःखशोकेत्यादिना २८ । २९ । ३० अन्यान्याश्चेति पूर्वोक्तस्याविवरणं देहानिति
मुञ्जानेन योगैश्वर्यमिति शेषः निर्वेदो योगाद्वैराग्यं न कर्तव्यमित्यर्थः ३१ वस्तुतस्तु योगजसंस्कारप्राबल्याद्योगिनो भोगेच्छैव न भवतीत्याह सम्यगिति असम्यग्योगिविवक्षयैव भोगेच्छोक्तिरिति भावः
३२ एकांशशीलः एकं ब्रह्म अम्यते प्राप्यते ऽनेनेति रक्तांतो ध्यानांतच्छीलः । 'ततस्तु तपश्च्यति निष्कलं ध्यायमान' इति श्रुतेः दृष्टपूर्वादिशं दृष्टं श्रुतिः प्रामाण्यप्रत्यनपेक्षत्वात्वेदांतश्रवणपूर्विकां दिशमु
पदेशं चित्तयुक्तया ऽपि पर्यालोच्य । श्रोतव्यो मंतव्य इति श्रुतेः यस्मिन्पुरे देहे ३३ आवसथे मूलाधाराद्यन्यतमस्मिंश्च ३४ तदेव कृत्स्नं सर्वात्मकं यदा पश्यति तदा ऽस्य बाह्याः प्रत्यग्रू
पादम्यन्न किंचना ऽस्ति यत्रास्य मनः सज्जेत अतो निर्वासनत्वात्मुच्यत इत्यर्थः ३५ उपसंहरति सन्नियम्येति कायमभिदेहस्याभितो बहिरंतरं मध्ये च कृत्स्नं गतिपूर्णं ब्रह्मैवाचिंतयेदित्यर्थः ३६ अस्य

विनश्यत्सुचभूतेषु न भयं तस्य जायते ॥ क्लिश्यमानेषु भूतेषु न संक्लिश्यति केनचित् २७ दुःखशोकमयैर्धोरैः संगस्नेहसमुद्भवैः ॥ न विचाल्यति युक्तात्मानि स्पृहः
शांतमानसः २८ नैनं शस्त्राणिविध्यं तेन मृत्युश्चास्य विद्यते ॥ नातः सुखतरां किंचिल्लोके कचन दृश्यते २९ सम्यग्युक्ता स आत्मानमात्मन्येव प्रतिष्ठते ॥ विनि
वृत्तजरा दुःखः सुखं स्वापिति चापि सः ३० देहान्यथेष्टमभ्येति हि त्वेमां मानुषीं तनुम् ॥ निर्वेदस्तु न कर्तव्यो भुंजानेन कथंचन ३१ सम्यग्युक्तो यदाऽऽत्मानमा
त्मन्येव प्रपश्यति ॥ तदैव न स्पृहयते साक्षादपिशतक्रतोः ३२ योगमेकां तशीलस्तु यथा विंदति तच्छृणु ॥ दृष्टपूर्वादिशंचित्त्ययस्मिन् संनिवसेत्पुरे ३३ पुरस्या
भ्यंतरे तस्य मनः स्थाप्यं न बाह्यतः ॥ पुरस्याभ्यंतरे तिष्ठन्नयस्मिन्नावसथे वसेत् ॥ तस्मिन्नावसथे धार्यं स बाह्याभ्यंतरं मनः ३४ प्रचित्यावसथे कृत्स्नं यस्मिन्काले
स पश्यति ॥ तस्मिन्काले मनश्चास्य न च किंचन बाह्यतः ३५ सन्नियम्येन्द्रियग्रामं निर्घोषं निर्जने वने ॥ कायमभ्यंतरं कृत्स्नमेकाग्रः परिचितयेत् ३६ दंतां
स्तालुचजिह्वांच गलं ग्रीवां तथैव च ॥ हृदयंचितयेच्चापि तथा हृदयबंधनम् ४७ इत्युक्तः समयाशिष्यो मेधावी मधुसूदन ॥ पप्रच्छ पुनरेवमं मोक्षधर्मं सुदुर्वचम्
३८ भुक्तं भुक्तमिदं कोष्ठे कथमन्नं विपच्यते ॥ कथं रसत्वं व्रजति शोणितत्वं कथं पुनः ३९ तथामांसंच मेदश्च स्नाय्वस्थानि च योषिति ॥ कथमेतानि सर्वाणि शरी
राणि शरीरिणाम् ४० वर्धते वर्धमानस्य वर्धते च कथं बलम् ॥ निरोधानां निर्गमनं मलानां च पृथक् पृथक् ४१

योगस्यसाधनान्याह दंतानित्यादि दंतान्द्वैतरवखंड्यावखंड्यगृह्यमाणानाहारांश्चितयेत् । आहारशुद्धौसत्त्वशुद्धिःसत्त्वशुद्धौध्रुवास्मृतिःस्मृतिलंभेसर्वग्रंथीनांविप्रमोक्षइत्याहारशुद्धेर्मोक्षहेतुत्व
श्रुतेः तथातालुआधारं जिह्वातत्राधेयां यथोक्तमीश्वरप्रोक्ते । 'लंबिकोर्ध्वस्थितेगर्तैरसनाविपरीतगाम् । संयोजयेत्प्रयत्नेनमुद्रासाखेचरीमता'इतिदत्तात्रेयः । 'अंतःकपालविबरेजिह्वाव्यावृट्य
चापयेत् । भूमध्यदृष्टिरप्येषामुद्राभवतिखेचरी'इतिशुभोर्भध्येप्राणमावेक्ष्यप्राणापानौसमीकृतवानासाभ्यंतरचारिणाधीतचित्तदेवोक्तंगलंजिह्वामूलादधोभागःप्रीवातदधःकंठनालंताभ्यांकंठकूप
स्ततोऽप्यधःस्थितोलक्ष्यतेतत्रवारणासयःफलायत्नादभ्यसनीयायोगेविश्वासीत्यस्यर्थं तथाचसूत्रम् । कंठकूपेक्षुत्पिपासानिवृत्तिरिति । भाष्यमपिआसामेकस्याःफलंयावन्प्राणुभवतिताव
द्योगधर्मेनश्रद्धतेइति हृदयंहृदयायतनं ब्रह्महृदयबंधनंशतचैकाचहृदयस्यनाड्यइतिश्रूयमाणंनारीमार्गतत्त्वोक्तगस्त्युपयोगि ३७ मेधावीदंतादिशब्देःपारोक्ष्येणोक्तमर्थंज्ञातवान् ३८
पंचस्वर्गेष्वार्यांविबुध्यष्टछतित्रिभिः भुक्तंभुक्तमिति ३९ । ४० । ४१

द्वितीयमद्वेन कुतोवेति तृतीययोगानुपकारित्वादपृष्ठाचतुर्थमेवपृच्छति कंचेति ४२ पंचमपृच्छति जीवइति कथंजीवोनाडीमार्गैःसूक्ष्मकलेखंरंहतिकिंवर्णावातेनाडीमार्गास्तैश्चकीदृशंपुनर्वपुःप्रा
प्यमितिप्रश्नार्थः एतेषामध्येआद्ययोर्विरणार्थाब्राह्मणगीता इतरयोरुक्तशिष्यसंवादःप्राधान्येन अन्यतुत्रतत्रोपसर्जनत्वेनप्रतिपाद्यतइतिविभागः ४३ । ४४ कोष्ठेनान्यगृहेभांडगृहोपस्क
रंनिक्षिप्तंयथागृहंप्रविष्टोविविच्यजानाति ४५ एवंस्वकायेदेहांतर्मेनःप्रक्षिप्याजनिश्चलैरनिश्चरजिह्वारैरिन्द्रियैः । सर्वद्वाराणिसंयम्यमनोहादिनिरुध्यचेतिस्मृतस्त्वपायत्पृष्ठतद्वस्तुयो
गबलेनज्ञेयमित्यथैः ४६ एतदेवोपपादयति एवमिति प्रधानवित्प्रकृतिविस्सर्वविकारविज्रवतिविकाराणांप्रकृतेरनभ्यत्वादिति ४७ अक्षुरायग्राह्यस्यामूर्तस्यरूपंसर्वतःपाणिपादांतइत्या

कुतोवाऽयं प्रश्नश्चासिति उच्छ्वसित्यपि वा पुनः ॥ कंच देशमधिष्ठाय तिष्ठत्यात्माऽयमात्मानि ४२ जीवः कथं वहति च चेष्टमानः कलेवरम् ॥ किं वर्णं कीदृशं चैव निवेशयति वै
पुनः ४३ याथातथ्येन भगवन् वक्तुमर्हसि मेऽनघ ॥ इति संपरिपृष्टोऽहं तेन विप्रेण माधव ४४ प्रत्यक्षुर्वमहाबाहो यथा श्रुतमस्मिदम् ॥ यथास्वकोष्ठे प्रक्षिप्य भांडं भांड
मना भवेत् ४५ तथास्वकाये प्रक्षिप्य मनो द्वारैरनिश्चलैः ॥ आत्मानं तत्र मार्गे तत्र मादं परिवर्जयेत् ४६ एवं स तत मुद्युक्तः प्रीतात्मानचिरादिव ॥ आसादयति तद्ब्रह्म
यद्दृष्ट्वा स्यात्प्रधानवित् ४७ न त्वसौ चक्षुषा ग्राह्यो न च सर्वैरिन्द्रियैः ॥ मनसैव प्रदीपेन महानात्मा प्रदृश्यते ४८ सर्वतः पाणिपादांतः सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥
सर्वतः श्रुतिमौल्यो के सर्वमावृत्य तिष्ठति ४९ जीवो निष्क्रान्तमात्मानं शरीरात्संप्रपश्याति ॥ स तमुत्तमृज्य देहस्वंधारयन् ब्रह्म केवलम् ५० आत्मानमालोकयति मनसा
प्रहसन्निव ॥ तदेवमाश्रयं कृत्वामोक्षं याति ततो मायि ५१ इदं सर्वं रहस्यं ते मया प्रोक्तं द्विजोत्तम ॥ आपृच्छेसाधयिष्यामि गच्छ विप्र यथा सुखम् ५२ इत्युक्तः स त
दा कृष्णमया शिष्यो महातपाः ॥ अगच्छ तयथा कामं ब्राह्मणः संशितव्रतः ५३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ इत्युक्त्वा स तदा वाक्यं मां पार्थ द्विजसत्तमः ॥ मोक्षधर्माश्रितः
सम्यक् तत्रैवांतरधीयत ५४ कश्चिदेतस्त्वया पार्थ श्रुतमेकाग्रचेतसा ॥ तदापि हिरथस्थस्त्वं श्रुतवानेतदेवाहि ५५ नैतत्पार्थ सुविज्ञेयं व्यामिश्रेणेति मे मतिः ॥ नरेणा
कृतसंज्ञेन विशुद्धेनांतरात्मना ५६ सुरहस्यमिदं प्रोक्तं देवानां भरतर्षभ ॥ कश्चिन्नेदं श्रुतं पार्थ मनुष्येण ह कर्हिचित् ५७ न ह्येतच्छ्रोतुमर्होऽन्यो मनुष्यस्त्वामृतेऽनघ ॥
नैतदद्य सुविज्ञेयं व्यामिश्रेणांतरात्मना ५८ क्रियावद्भिर्हि कौंतेय देवलोकः समावृतः ॥ न चैतदिष्टं देवानां मर्त्यरूपानि वर्तनम् ५९ पराहि सा गतिः पार्थ यतद्ब्रह्म सना
तनम् ॥ यत्रामृतत्वं प्राप्नोति त्यक्त्वा देहं सदा सुखी ६० इमं धर्मं समास्थाय येऽपि स्युः पापयोनयः ॥ स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिम् ६१

दिलक्षणम् १९ तदेवजीवस्यस्वात्मभूतदेहात्निष्क्रांतं पृथग्भूतं भुंजेषीकावत्पश्यतिसंप्रज्ञाते । तंसर्वतद्वत्युक्तलक्षणकारणं उत्सृज्यप्रविलाप्य देहेस्वंस्वरूपंधारयन्मनोनिगृह्यन्केवलं नि
गुणं ब्रह्म पश्यति । सर्वविद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्वमुत्क्रम्यामुष्मिन्स्वर्गलोके सवर्त्मकामानास्वामृतः समभवदिति देहाभिमानकृतं भेदं त्यक्त्वा ऊर्ध्वकारणब्रह्म भावं प्राप्तं तत्रैव सर्वकामभुग्भूत्वा
ऽमृताख्यं कैवल्यमश्नुतइति श्रवणात् ५० प्रहसन्निव अहोवृथैव मरीचिकोदकतुल्येन संसारेणाहं भ्राषितइति विस्मयेनेति भावः तदेवं तत्तद्ब्रह्म एवं उक्तीत्या ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५
व्यामिश्रेण व्यग्रेण अकृतसंज्ञेन अज्ञातश्चिदासंप्रदायेन ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० इति संवर्धमात्मदर्शनाख्यम् ६१

६२ । ११ । ६४ लोकसारंघनादि असारवत्तृणादिवत् यः परित्यज्यते विवेकादिना परित्यागवान् क्रियते उपायैः शमादिभिः ॥ ५५ षण्मासानिति 'षडभिर्मासैस्तु युक्तस्य नित्यपुक्तस्वदेहिनः ॥ आनंदः परमो गुह्यः सम्यग्योगः प्रवर्तते' इति मेघावलीश्रुतेः । सुखसाध्यत्वादादरणीयो योग इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ इत्याद्यमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ मुक्तं मुक्तिमिदं कोष्ठे इत्यादिना कृतस्य प्रश्नस्य उत्तरं 'अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पञ्चाम्यन्नं चतुर्विधं' इति गीतोक्तमेव विवृणोति अत्रापीत्यादिना अत्र प्रश्ने विषये इति हासमपीतिसंबंधः १ । २ कर्मभिर्होत्रादिकं न्यस्तं येन तं कीनाशं कर्कशं मयि निरनुकोशं अविचक्षणं मम मनस्य गतिक्रममजानंतं ३ । ४ । ५ ग्राह्यं दीक्षाव्रतादिकं अतएव दृश्यं लोकैः स्थूलत्वा

किंपुनर्ब्राह्मणाः पार्थक्षत्रियावा बहुश्रुताः ॥ स्वधर्मरतयो नित्यं ब्रह्मलोकपरायणाः ६२ हेतुमच्चैतदुद्दिष्टमुपायाश्चास्यसाधने ॥ सिद्धिफलं च मोक्षश्चतुःश्वस्य च विनिर्णयः ६३ नातः परं सुखं त्वन्यत् किंचित्स्याद्भरतर्षभ ॥ बुद्धिमान् श्रद्धधानश्च पराक्रांतश्च पांडव ६४ यः परित्यज्यते मर्त्यलोके सारमसारवत् ॥ एतैरुपायैः सक्षिप्रं परांगतिमवाप्नुते ६५ एतावदेव क्तव्यं नातो मूयोऽस्ति किंचन ॥ षण्मासान्नित्ययुक्तस्य योगः पार्थ प्रवर्तते ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ४ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ दंपत्योः पार्थ संवादो योऽभवद्भरतर्षभ १ ब्राह्मणी ब्राह्मणं किंचिज्ज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ दृष्ट्वा विविक्त आसीनं भार्या भर्तारमब्रवीत् २ कं नुलोकं गमिष्यामि त्वामहं पतिमाश्रिता ॥ न्यस्तकर्मणि मासी न कीनाशमविचक्षणम् ३ भार्याः पतिरुक्तौ लोका नानुवर्तंतीति नः श्रुतम् ॥ त्वामहं पतिमासाद्य कां गमिष्यामि वै गतिम् ४ एवमुक्तः स शांतात्मा ता मुवाच ह सन्निव ॥ सुभगे नाभ्यसूयामि वाक्यस्यास्य तवाऽनघे ५ ग्राह्यं दृश्यं च सत्यं वायदिदं कर्म विद्यते ॥ एतदेव व्यवस्यंति कर्म कर्मैतिकर्मिणः ६ मोहमेव नित्यच्छंति कर्मणां ज्ञानवर्जिताः ॥ नैष्कर्म्यं न च लोकेऽस्मिन् मुहूर्तमापि लभ्यते ७ कर्मणामनसा वाचा शुभं वायदिवाऽशुभम् ॥ जन्मादिमूर्तिभेदांतं कर्म भूतेषु वर्तते ८ रक्षोभिर्वध्यमानेषु दृश्यद्रव्येषु वर्तते ॥ आत्मस्थमात्मना तेभ्यो दृष्टमायतनं मया ९ यत्र तद्ब्रह्म निर्द्वंद्वं यत्र सोमः सहाग्निना ॥ व्यवयंकुरुते नित्यं धीरो भूतानि धारयन् १० यत्र ब्रह्मादयो युक्तास्तदक्षरमुपासते ॥ विद्वांसः सुव्रता यत्र शांतात्मानो जितेंद्रियाः ११ घ्राणेन न तदाघ्रेयं नास्वाद्यं चैव जिह्वया ॥ स्पर्शनेन तदस्पृश्यं मनसा त्वगम्यते १२ चक्षुषामविषह्यं च यत्किंचिच्छ्रवणात्परम् ॥ अगंधमरसरूपं रसं रूपं शब्दलक्षणम् १३ यतः प्रवर्तते तत्र यत्र च प्रतितिष्ठति ॥ प्राणोऽपानः समानश्च व्यानश्चोदान एव च १४

दृष्टुं योग्यं ५ कर्मणा शरीरायासेन ७ जन्मादिजन्मस्थितिभंगं मूर्तिभेदो यो नित्यं नानात्वम् ८ दृश्यानि सोमाज्यादीनि द्रव्याण्येषु वर्तमानं कर्म मार्गेषु रक्षोभिर्दुर्जनेर्वध्यमानेषु नाशयमानेषु सत्सु तेभ्यो विरक्तेन मयेति शेषः आयतनं भूषाणमध्यस्थमविमुक्ताख्यं सोमः इडा आग्निः पिंगलावरणानासी संज्ञे । सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः सो विमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति वरणायाचना स्या मध्ये प्रतिष्ठित इत्यादि भूषोर्ग्राणस्य चयः संधिरिति जाबालश्रुतिप्रसिद्धेः ९ व्यवयंसंचारं धीरो बुद्धिभेदको भूतानि धारयन्वायुः १० । ११ न तदाघ्रेयं तत् अक्षरम् १२ । १३ तत्र स्पृष्ट्यादिव्यापारः एतदेवाह प्राणोऽपान इत्यादिना १४

प्राणापानयोः प्रवृत्तिरेव साष्टिः प्रवेश एव प्रलयश्चेति भावः समानेति नाभिर्मंडलस्य समानः कृत्स्नदेहव्यापी व्यानः १५ तस्मिन् अपानसहिते प्राणे लीने भूषाणमध्ये निरुद्धे सति 'उदानः सर्वसंधिस्थः' इति वचनात् शंकुमिश्रमेव उदानेन प्राणापानावायतौ यस्मात्कृती तस्मात् अनुक्राते उदाने शयानं पुरुषं प्राणापानौ न मुंचतः त्रिमुंचत इति पाठे शयानमित्यस्य मृतमित्यर्थः १६ प्राणानामित्यतः प्राणा नामा यतत्त्वमुदानाधीनमतस्तमुदानमुत्कर्षेण आनयति चेष्टयते प्राणानिति निर्वचनात् प्रचक्षते । यस्मात् प्राणानां जीवोपाधीनां एकस्मिन् उदानेऽर्थावस्थे तस्मात् तपःप्राणजयाख्यं भूवोर्मध्ये प्राणमावेक्ष्येत्येवं रूपं । आलोचनं वा आत्मनस्तत्तदेहादिव्यतिरिक्तत्वस्य ब्रह्मवादिनो मद्गतं मयि मनश्चालके गतं निष्ठां प्राप्तं परात्मप्रापकं व्यवस्यंति निश्चिन्वंतीत्यर्थः १७ मद्गतमित्यत्र मच्छब्दार्थवैश्वानरं दर्शयति तेषामिति तेषामध्ये समानस्थानेनाभिर्मंडले अंतरा तस्यापि मध्ये १८ प्राणघ्रेयग्रात्रादयः सप्त सप्तकर्णविषयकर्तृरूपाः १९ । २० । २१ । २२ तेषां

तत एव प्रवर्तते तदेव प्रविशंति च ॥ समानव्यानयोर्मध्ये प्राणापानौ विचेरतुः १५ तस्मिन् लीने प्रलीयेत समानो व्यान एव च ॥ अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठति ॥ तस्माच्छयानं पुरुषं प्राणापानौ न मुंचतः १६ प्राणानामायतत्वेन तमुदानं प्रचक्षते ॥ तस्मात्तपो व्यवस्यंति मद्गतं ब्रह्मवादिनः १७ तेषामन्योन्यभक्षाणां सर्वेषां देहचारिणाम् ॥ अग्निवैश्वानरो मध्ये सप्तधा दीव्यते स्तरा १८ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं च पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता जिह्वैश्वानरा चिषः १९ घ्रेयं दृश्यं च पेयं च स्पृश्यं च व्यंत्यैव च ॥ मंतव्यमथ बोद्धव्यं ताः सप्त सप्तधो मम २० घ्राता भक्षयिता द्रष्टा स्पृष्टा श्रोता च पंचमः ॥ मंता बोद्धा च सप्तैते भवंति परमर्त्विजः २१ घ्रेये पेये च दृश्ये च स्पृश्ये च व्येत्यैव च ॥ मंतव्येऽप्यथ बोद्धव्ये सुभगे पश्य सर्वदा २२ हवींष्यग्निषु होतारः सप्तधा सप्तसप्तसु ॥ सम्यक्प्रक्षिप्य विद्वांसो जनयंति स्वयोनिषु २३ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता योनिरित्येव शब्दिताः २४ हविर्भूता गुणाः सर्वे प्रविशंत्यग्निजं गुणम् ॥ अंतर्वासमुषित्वा च जायंते स्वासु योनिषु २५ तत्रैव च निरुध्यंते प्रलये भूतभावे ॥ ततः संजायते गंधस्ततः संजायते रसः २६ ततः संजायते रूपं ततः स्पर्शोऽभिजायते ॥ ततः संजायते शब्दः संशयस्तत्र जायते ॥ ततः संजायते निष्ठा जन्मैतत्सप्तधा विदुः २७

मध्ये अग्निषु घ्राणाद्यभिमानि देवतासु हवींषि घ्रेयादीनि होतारो विषयाणामाह्वारस्तत्कल्पका इत्यर्थः 'अमुमावहामुमावहेत्यावाहयतितदेव होतृहोतृत्वं' इति श्रौतनिर्वचनात् घ्राताऽहमित्यादयोऽभिमानाः तान्सर्वान्प्रक्षिप्य गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा येन सज्जते ते विद्वांसो ब्रह्मीभूताः जनयंति पृथिव्यादीन्वक्ष्यमाणान् स्वयोनिषु स्वं ब्रह्मतदेव योनिर्धत्तेषु अग्निषु २२ पृथिव्यादयोऽपि संघातापन्नाः योनिश्चैतन्याभिधायि स्थानम् २४ हविर्भूतगुणाः घ्रेयादयो विषयाः अग्निजं गुणं गंधादिज्ञानरूपां धीवृत्तिं प्रविशंति अंतर्वासमिति गुणमुल्लंघं सावृत्तिश्च संस्कारात्मना चेतसि उषित्वा स्वासु योनिषु घ्राणादिषु जायते दृष्टरूपादिकं सुषुप्त्यादौ वासनारूपेण चित्ते स्थितं पुनर्जागरे उत्पद्यत इत्यर्थः २५ एतदेवाह तत्रैव अंतरेव ततः अंतर एव २६ संशयः संशयात्मकं मनः निष्ठानिश्चयात्मिका बुद्धिः २७

अश्व. १४
अ०
॥ २१ ॥

म.भा.टी.
॥ १५ ॥

अनेनेति अनेनप्रकारेण रूपादिग्रहणतत्संस्काररूपपरयाप्रगृहीतं प्राणादीनां रूपं पुरातनैर्होमिः वेदादिति शेषः त्रिभिर्मनमेयमातृभिः पूर्णब्रह्मतस्य आहुतिराह्वानम् । 'आहुतयोवैनामैतायदा हुनयन्तामिदं देवान्यजमानोऽह्यति' इति श्रुतेः तत्तैस्तैः उपाधिभूतैर्दर्पणैरिव ब्रह्मप्रज्ञापकैरित्यर्थः आपूर्णाः सर्वलोकाद्वातिशेषः तेचत्रयः तेजसास्वात्मज्योतिषा पूर्यतितेनैव सत्तावतो भवन्तीत्यर्थः एवं दृष्टिः सृष्टिरेन श्लोकेन सूचिता २८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ पूर्वत्र प्राणाद्युपाधिभूतास्माग्राताः हमित्याद्यभिमानवान्प्रेयादीन्प्रकल्प्य प्राणादींस्तपयन्तीत्युक्तम् । इदानीं प्राणेश्वरो देवादेवैभ्यो लोका इति श्रुत्यनुसारं द्विप्राण्येव स्वकल्पितेषु देवेषु देवद्वारा स्वकल्पितान् लोकांस्तपयन्तीत्युक्तम् । याम्भूतात्मनिकल्पकत्वं नास्त्यपि तु जडस्यैव तदिति विविनक्ति अत्रापीति अत्र दृष्टिः सृष्टिप्रकारे विवेचनीये १ श्रोत्रमिति अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चेत्याद्यैतरेयके श्रोत्रेण सृष्टादिशश्चन्द्रमाश्चेति वचनात् श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येतीति कौषीताकिवचनाच्च दिगाद्यात्मके सूत्रात्मनिसविषयाणि श्रोत्रादीनि प्रविलापयेदित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ चित्तमिति एतत्प्रविलापनं सुवस्थानीयेन चित्तेनैव कर्तव्यं न वायुनिरोधादिना हठेन । मनसैवेन्द्रियग्रामं विनियम्येति गीतापद्योक्तः वित्तं संस्काराः पुण्यपापे वा यथा च वेणाज्यमग्नौ हुत्वा सुवमग्निदक्षिणार्थं वित्तं च तज्जंति एवं मनसा सविषयाणी

अनेनैव प्रकारेण प्रगृहीतं पुरातनैः ॥ पूर्णाहुतिभिरापूर्णास्त्रिभिः पूर्यतितेजसा २८ ॥ इति श्रीम. आश्वमेधिके पर्वणि अनु. ० प. ब्रह्मगीतासु विशोऽध्यायः ॥ २० ॥
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरन्तीममिहा संपुरातनम् ॥ निबोध दशहोतृणां विधानमथ यादृशम् १ श्रोत्रं त्वक्कृष्णीजिह्वानासिकाचरणौ करौ ॥ उपस्थं वायुरिति वाहोतृणि दशभामिनि २ शब्दस्पर्शरूपरसौ गन्धो वाक्यं क्रिया गतिः ॥ रेतो मूत्रपुरीषाणां त्यागो दशहोतृषि च ३ दिशो वायूरविश्वं द्रुः पृथ्व्यग्नीविष्णुरेव च ॥ इंद्रः प्रजापतिर्मित्रमग्रयो दशभामिनि ४ दशेन्द्रियाणि होतृणि हवींषि दशभामिनि ॥ विषयानामसमिधो ह्यंते तु दशाग्निषु ५ चित्तं सुवश्च वित्तं च पवित्रं ज्ञानमुत्तमम् ॥ सुविभक्तमिदं सर्वं जगदासीदिति श्रुतम् ६ सवेमवाथ विज्ञेयं चित्तं ज्ञानमवेक्षते ॥ रेतः शरीरभृत्काये विज्ञाता तु शरीरभृत् ७ शरीरभृद्गार्हपत्यस्तस्मादन्यः प्रणीयते ॥ मनश्चाहवनीयस्तु तस्मिन् प्रक्षिप्यते हविः ८ ततो वाचस्पतिर्जज्ञे तं मनः पर्यवेक्षते ॥ रूपं भवति वैवर्ण्यं समनुद्रवते मनः ९

द्विप्राणिकारणे प्रविलाप्य मनः कारणं सुकृतदुष्कृते च तज्जंति रूपाकद्वारा प्रपंचितं एवं कृते यदवशिष्यते तदाह पवित्रं ज्ञानमुत्तममिति पवित्रं असंगं उत्तमं चरमम् । नातः परतरं किंचिदस्ति 'पुरुषात्परं किंचित्' इति श्रुतेः सुविभक्तं ज्ञानात्पृथग्भूतं इदं चित्तादिशब्दाद्यंतं ६ सर्वमिति अथेति पक्षांतरे विज्ञेयं सर्वं चित्तमेवेति संबंधः ज्ञानं तु तत्प्रकाशकमवेक्षत एव केवलं न सज्जत इत्यर्थः नन्वेवं कथं सुविभक्तानामपि ज्ञानं ज्ञेयानामपि भागप्रत्यय इत्याशंक्यत प्रायः पिंडवत् सान्निध्यमात्रादित्याह रेत इत्यादिना रेतो ज्ञेयं शरीरेऽभिमानवान् तस्य कायेषां कौशिके विज्ञाता जीवः सूक्ष्मशरीरभृत् लिङ्गाभिमानोऽस्ति ७ सोऽपि शरीरभृद्गार्हपत्यः हृदयं हृदयं गार्हपत्य इति गृहपतेः क्षेत्रज्ञस्यायं देश इति व्युत्पन्नगार्हपत्यशब्देन हृदयशब्दस्य सामानाधिकरण्यश्रुतेः । तस्मात् हृदयादन्यो मन आख्यः । 'हृदयं निरभिद्यत हृदयान् मनो मनसश्चंद्रमाः' इति श्रुतेः । आहवनीयो मन आयतनं तच्च मुखमेव । 'आस्यमाहवनीय' इति श्रुतेः हविः तेजो ब्रह्मात्मकमदनीयम् । 'अन्नमयं हि सोम्य मन आपोमयः प्राणस्तेजो मयी वाक्' इति श्रुतेः हविः स्तेजो शो जाठरं तेजः प्राप्य सद्यो वा प्रूपेण परिणमते ८ ततो वाचस्पतिः वेदः प्रथमं जज्ञे मनः पार्थिवं तदनंतरं जज्ञे अतो मनोमयः सूत्रात्मा वाचमवेक्षते सि सृष्टुः सन् । 'यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वो वै वेदांश्च प्रहिणोति सस्यै' । तं ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुः शरणमहं प्रपद्ये मनसा वाचं भिद्युनं समभवत्' इति श्रुतेः । तत इत्यनुषज्यते मनोऽनंतरं रूपं भवति-

॥ १५ ॥

रूप्यते स्पर्शेनैव प्रथते इति रूपं प्राणवायुद्रव्यमुत्पद्यते । अत्रापेक्षया अपां जाड्यप्राधान्येन चिरपाकित्वात् तच्च रूपं वैवर्ण्यं वर्णानीलपीतादिस्तद्रहितं स्वार्थतद्धितः तद्रूपं कर्तृमनःप्रतिसमनुव्रवति विपरीतं वा । 'रुद्धे चित्तेऽनिलो रुद्धो रुद्धं रुद्धेनिले मनः' इत्युक्तेः ९ अन्नमन एव पूर्वरूपं वा गुत्तररूपं मनसा वा इषिता वा ग्वहति' इति श्रुतिर्लौकिकमनुभवचानुरुध्यशंकते कस्मादिति १० विज्ञानयोगेन प्रमाणेन मतिः प्राणः समुन्नीता सुषुप्तौ उद्रिक्ता सती विषयान्कुतो नाध्यगच्छत् को वैतां प्रतिबाधते सुषुप्तौ को वा प्रणस्य ज्ञानशक्तिमपहरतीत्यर्थः ११ स्वल्पत्वात् केनेत्यस्योत्तरमादावाह तामपान इति अपानवशगः प्राणो न सुषुप्तौ मनो लयाल्लीयते अपानं तु स्ववशे कृत्वा समाधौ मनो लये सलिलीयत एवेत्यर्थः । तस्मात्पतिभावाद्धेतोः प्रेषति नयति तां गतिमिति तां प्राणाख्यां गतिं मनसो गतिं बहिर्गमनसाधनं प्राहुः नहि वायुबलेनानुन्मीलितेन यने मनो वृत्तिर्ध्रुवमंडलपर्यंतं गंतुं समर्था तां गतिमित्यपपाठः १२ कस्मादित्यस्योत्तरमाख्यायिकामुखेनाह प्रश्रंत्वि त्यादिना समाह्वयं संप्रकुसुखं आह्वयं ते विजिगीषोः स्मिन्निति समाह्वयः संवादस्तथा १३ भूतात्मानं जीवम् १४ तन्मते मनः श्रेष्ठमनुभवसिद्धं वाचोमते दृष्टादृष्टफलोपायो मयैव बोद्धुं

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कस्माद्वागभवत्पूर्वकस्मात्पश्चान्मनोऽभवत् ॥ मनसा चिंतितं वाक्यं यदा समभिपद्यते १० केन विज्ञानयोगेन मतिश्चित्तं समास्थिता ॥ समुन्नीतानाध्यगच्छत् को वैतां प्रतिबाधते ११ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ तामपानः पतिभूत्वा तस्मात्प्रेषत्यपानताम् ॥ तां गतिं मनसः प्राहुर्मनस्तस्मादपेक्षते १२ प्रश्रंतु वाङ्मनसो मीयस्मात्त्वमनुपृच्छसि ॥ तस्मात्ते वर्तयिष्यामि तयोरेव समाह्वयम् १३ उभे वाङ्मनसी गत्वा भूतात्मानमपृच्छताम् ॥ आवयोः श्रेष्ठमाचक्ष्वच्छिन्धिनौ संशयं विभो १४ मन इत्येव भगवांस्तदा प्राह सरस्वती ॥ अहं वै कामधुक् तुभ्यमिति तं प्राह वागथ १५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ स्थावरं जंगमं चैव विद्वद्युभे मनसी मम ॥ स्थावरं मत्सकाशे वै जंगमं विषयेतव १६ यस्तु तं विषयं गच्छेन्मंत्रो वर्णः स्वरोऽपि वा ॥ तन्मनोजंगमं नाम तस्मादसि गरीयसी १७ यस्मादपि समाधिस्ते स्वयमभ्येत्य शोभने ॥ तस्मादुच्छ्वासमासाद्य प्रवक्ष्यामि सरस्वति १८ प्राणापानां तरे देवी वाग्वै नित्यं स्मतिष्ठति ॥ प्रेर्यमाणामहाभागे विना प्राणमपानती ॥ प्रजापतिमुपाधावत्प्रसीद भगवन्निति १९ ततः प्राणः प्रादुरभूद्वाचमाप्याययन् पुनः ॥ यस्मादुच्छ्वासमासाद्य न वाग्वदति किंचित् २० घोषिणी जातनिर्घोषा नित्यमेव प्रवर्तते ॥ तयो रपि च घोषिण्या निर्घोषैव गरीयसी २१

शक्य इति स्वस्वैव श्रेष्ठ्यम् १५ द्वयोर्विषयविभागेन साम्यमापदयन् मन आख्यो ब्राह्मण उवाच स्थावरं बाह्येन्द्रियग्राह्यं जंगममतीन्द्रियं स्वर्गादि १६ यद्यपि स्वर्गादिकमपि मनसो विषयस्तथापि वाचमेव द्वारीकृत्य तस्य तथात्वमस्त्यतो वागेव गरीयसीत्याह यस्तिष्ठति मंत्रादिप्रकाशितं विषयं गच्छन्मनोऽपि जंगमं भवतीत्यर्थः १७ समाधिः कामधुग्स्मृतिस्वपक्षपुष्टिः तेनाहं छित्त इवास्मिन्मात्तस्मादुच्छ्वासमासाद्येति योजना १८ तथापि मनो वृत्तिविशेषयोः प्राणापानयोरंतरेव वाग्वदति 'स्वपिति वा प्राणे तदा वाक् भवति प्राणस्तदा वाचं रेलिह' इति श्रुते रित्याह प्राणापानोति रेलिहलेटि अपानती प्राणेन अनाप्यायिता सती तारमं द्रत्वादिमावन्मुत्सृज्यात्यंतं नीचैस्तरा भवतीत्यर्थः १९ व्यतिरेकमुक्त्वान्वयमाह तत इति 'तस्मादप्राण वनपागन्वाचमभिव्याहरति' इति श्रुतेर्यस्मादेवं तस्मादुच्छ्वासं प्राणव्यापारमासाद्य न वाग्वदति २० घोषिणी स्थूलघोषवती जातः निर्घोषो घोषाभावो यस्याः सा अघोषेति यावत् । तयोर्घोषिणी प्राणाप्यापनमपेक्षते तद्विना विच्छिद्यते निर्घोषा तु हंसमंत्ररूपा सर्वा स्वप्नवस्थानुप्रवर्तत इति गरीयसी २१

घोषिण्यपिगुर्वोत्याहगौरिवेति । 'वाचं धेनुमुपासीत तस्याश्चत्वारःस्तनाः स्वाहाकारः स्वधाकारो हंतकारो वषट्कारः' इति श्रुतेः । स्तनैस्तत्तत्कर्मफलरूपं संसर्गार्थान्नरसमितिसमानाधिकरणे द्वितीये प्रस्रवति ब्रह्मवादिनी उपनिषद्वाक्यं श्वतं मोक्षस्यंदते प्रस्रवति सततं नित्यसिद्धम् २२ दिव्यं देवताद्याकर्षणादि अदिव्यं व्यवहारादिसामर्थ्यं तदुभयरूपोयः प्रभावस्तेन एतयोः बाह्मनसयोः २३ व्याजहारस्वस्य वृत्तिलाभा र्कितुस्त्वं विशेषेण आजहार आहृतवती २४ 'आत्मा बुद्ध्या समेत्यार्थान् मनोयुक्ते विवक्षया ॥ मनःकायाग्निमाहंतिस प्रेरयति मारुतं' इति शिषोक्तैर्मनःप्रवर्तिताः प्राणाद्या एव वाचं निर्वर्तयंतीत्याह प्राणेनेति श्रान्तो हि विवक्षुर्बाह्यं वायुमाचामतिस पुनर्नामिस्थाने प्राणापानग्रंथयाधारे अपानेन सहैक्यं प्राप्य मनसामनोभिहतकायाग्निप्रेरित ऊर्ध्वमुत्प्लुत्य उरःकंठशिरःस्थानेष्वभिघातं प्राप्य मंद्रमध्यमतारभेदेन ध्वनिमुत्पाद्या धस्तान्मुखबिलमेत्यताल्वादिस्थानानुरोधी मंद्रध्वनिधर्मवतो वर्णान् भिद्यज्यवेगवत्स्वभावाद्वाहिः प्रस्थितः श्रोत्रस्थानानि संस्कृत्य वर्णान्नुभाव्य वेगक्षये पुनः समानस्थानमेव पूर्ववत्प्रतिपद्यते सोऽयमर्थः श्रीभागवतेऽप्युक्तः । 'स एष जीवो विवरप्रसूतिः प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः ॥ मनोमयं सूक्ष्ममुपेत्य रूपं मात्रास्वरो वर्ण इति स्थविष्ठः' इति २५

गौरिव प्रस्रवत्यर्थान्नरसमुत्तमशालिनी ॥ सततं स्यंदते ह्येषा शाश्वतं ब्रह्मवादिनी २२ दिव्यादिव्यप्रभावेन भारती गौः शुचिस्मिन्ते ॥ एतयो रंतरं पश्य सूक्ष्मयोः स्यंदमानयोः २३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ अनुत्पन्नेषु वाक्येषु चोद्यमाना विवक्षया ॥ किन्न पूर्वतदा देवी व्याजहार सरस्वती २४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ प्राणेन यासंभ वतेशरीरे प्राणादपानं प्रतिपद्यते च ॥ उदानभूता च विसृज्य देहं व्यानेन सर्वं दिवमावृणोति २५ ततः समाने प्रतितिष्ठती हृदये व पूर्वप्रजजल्पवाणी ॥ तस्मान्मनःस्थावरत्वाद्विशिष्टं तथा देवी जंगमत्वाद्विशिष्टा २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीतासु एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ सुभगे सप्तहोतृणां विधानमिह यादृशम् १ प्राणश्चक्षुश्च जिह्वा च त्वक् श्रोत्रं चैव पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सैते होतारः पृथगाश्रिताः २ सूक्ष्मेव काशे तिष्ठंतो न पश्यंतीतरेतरम् ॥ एतान्वै सप्तहोतृत्वं स्वभावाद् द्विद्विशोभने ३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ सूक्ष्मेव काशे संतस्ते कथं नान्योन्यदर्शिनः ॥ कथं स्वभावाभगवन्नेतदा चक्ष्वमे प्रभो ४

इत्येवेत्यमेव पूर्ववाणी स्वोत्पत्तिप्रकारं प्रजजल्पवाचः प्राणाधीनत्वमपि वाचः प्रभावादेव विदितमित्यर्थः । यत्र सोमः सहाग्निनेत्युक्तो सोमाग्नि इहापि गलाधिपती मनोवाक्शब्दाभ्यामुपसंहरति तस्मादिति किमर्थं वयमप्येवमहो किमर्थं वयं यक्ष्यामहे । 'वाचि हि प्राणं जुहुमः प्राणो वाऽव्यो ह्येव प्रभदः स एवाप्ययः' इति श्रुतेः । यथा स्थंडिलस्थो वह्निर्वायुना स्थालीस्थो वायुश्च वह्निना समिध्यते अन्यतरनाशो च द्वयोरपि नाशः । एवं स्वर्गाद्यर्थवादैर्मनःसंयुक्ष्यते ततो वागादीन् व्यापारयति तत्र वाचः प्रवर्तकस्य वायो निर्दोषे मनोरोधे वा वाक्किरुध्यते तावत्तैव संसारादर्शं रूपेष्टार्थसिद्धौ किं ज्ञादिना भूतौ तु वाक्शब्देन तत्कारणं मनोज्ञं एवं च बाह्मनसयोः प्रत्येकं पुरुषार्थहेतुत्वाद्विशिष्टत्वमविशिष्टम् २६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ इदानीं पूर्वोक्तप्राणादिसप्तकस्याऽन्वयव्यतिरेकाभ्यामिह तरेतरकार्यकारित्वं नास्तीत्युक्त्वा बुद्धिमनस्यंतर्भाव्ये तरेषां पंचानां मनाधीनत्वं मनसोऽपि व्यावहारिकार्थप्रकाशकत्वमितराधीनमिति त्रिष्वमनःसंवादेन तेषामन्योन्याव्यतिरेकमुक्त्वा पूर्वोक्तमेवान्यतरजयेनोभयजयफलं सिध्यतीति प्रतिपादनाथोऽयं सप्तहोत्राध्याय आरभ्यते अत्रापीति अत्र बाह्मनसयोः समप्राधान्ये विवेचनीये १ । २ । १ । ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ दुर्बलीयसामस्माकं नियमा बलवतः श्रेष्ठाः अनियमा अपराधीनाः २३ । २४ २५ । २६ । २७ अगारं हार्दाकाशं सुप्तो मोक्षे च प्रविश्य । 'य एषो तर्ह्येदं आकाशस्तस्मिन् शोते त्रिपादस्यामृतं दिवि' इति श्रुतिभ्यां अद्वारमिव बाह्ये द्विष्वर्जितमिव स्वप्रसंज्ञातयोरिव व्युत्था

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गुणाज्ञानमविज्ञानं गुणज्ञानमभिज्ञता ॥ परस्परं गुणानेतेनाभिजानंति कर्हिचित् ५ जिह्वा चक्षुस्तथा श्रोत्रं वाङ्मनो बुद्धिरेव च ॥ न गंधानधिगच्छंति घ्राणस्तानधिगच्छति ६ घ्राणं चक्षुस्तथा श्रोत्रं वाङ्मनो बुद्धिरेव च ॥ न रसानधिगच्छंति जिह्वा तानधिगच्छति ७ घ्राणं जिह्वा तथा श्रोत्रं वाङ्मनो बुद्धिरेव च ॥ न रूपाप्यधिगच्छंति चक्षुस्तानधिगच्छति ८ घ्राणं जिह्वा ततश्चक्षुः श्रोत्रं बुद्धिर्मनस्तथा ॥ न स्पर्शानधिगच्छंति त्वक् तानधिगच्छति ९ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च वाङ्मनो बुद्धिरेव च ॥ न शब्दानधिगच्छंति श्रोत्रं तानधिगच्छति १० घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं बुद्धिरेव च ॥ संशयं नाधिगच्छंति मनस्तमधिगच्छति ११ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं मन एव च ॥ न निष्ठामधिगच्छंति बुद्धिस्तामधिगच्छति १२ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रियाणां च संवादं न स श्वेयमामिनि १३ ॥ मन उवाच ॥ नाघ्रातिमा मृते घ्राणं संजिह्वानवोति च ॥ रूपं चक्षुर्न गृह्णाति त्वक् स्पर्शं नावबुध्यते १४ न श्रोत्रं बुध्यते शब्दं मया हीनं कथंचन ॥ प्रवरं सर्वभूतानामहमस्मि सनातनम् १५ अगाराणीव शून्यानि शांता चिप इवाग्रयः ॥ इंद्रियाणि न भासंते मया हीनानि नित्यशः १६ काष्ठानीवार्द्रशुष्काण्यतमा नैरपीन्द्रियैः ॥ गुणार्थान्नाधिगच्छंति मा मृते सर्वजंतवः १७ इंद्रियाण्यूचुः ॥ ॥ एवमेतद्भवेत्सत्यं यथैतन्मन्यते भवान् ॥ ऋतेस्मान्मदर्थं स्वं भोगान्भुंक्ते भवान् यदि १८ यद्यस्मात्सुप्रलीनेषु तर्पणं प्राणधारणम् ॥ भोगान्भुंक्ते भवान् सत्यं यथैतन्मन्यते तथा १९ अथवाऽस्मात्सुलीनेषु तिष्ठत्सु विषयेषु च ॥ यदि संकल्पमात्रेण भुंक्ते भोगान् यथार्थवत् २० अथ चेन्मन्यसे सिद्धिं मस्मदर्थेषु नित्यदा ॥ घ्राणेन रूपमादत्स्वरसमादत्स्वचक्षुषा २१ श्रोत्रेण गंधानादत्स्वस्पर्शानादत्स्वजिह्वया ॥ त्वचा च शब्दमादत्स्वबुद्ध्या स्पर्शमथापि च २२ बलवं तो ह्यनियमानियमा दुर्बलीयसाम् ॥ भोगान्पूर्वानादत्स्वनोच्छिष्टं भोक्तुमर्हति २३ यथा हि शिष्यः शास्तरं श्रुत्यर्थमभिधावति ॥ ततः श्रुतमुपादाय श्रुत्यर्थमुपतिष्ठति २४ विषयानेव मस्माभिर्दर्शितानभि मन्यसे ॥ अनागतानतीतांश्च स्वप्ने जागरे तथा २५ वैमनस्यं गतानां च जंतूनामल्पचेतसाम् ॥ अस्मदर्थैकते कार्ये दृश्यते प्राणधारणम् २६ बहूनापि हि संकल्पान्मत्वा स्वप्नानुपास्य च ॥ बुभुक्षया पीडयमानो विषयाने वधावति २७ अगारमद्वारमिव प्रविश्य संकल्पभोगान् विषये निबद्धान् ॥ प्राणक्षये शांतिमुपैति नित्यं दारुक्षयेऽग्निर्ज्वलितो यथैव २८

नेऽपीन्द्रियाणां वासना मात्र रूपत्वेऽपि भ्रान्तिसिद्धं स्थौल्यमपेक्ष्य इव शब्दः संकल्पजान् भोगान् विषये निबद्धान् विषयवासनानुविद्धान्मुक्त्वा प्राणक्षये मनःप्रक्षयेषु सुप्तावसंज्ञाते वा शांतिमुपैति । एवं दंतानित्यादि श्लोके सूत्रितमाहारशुद्धेः सत्वशुद्धिहेतुत्वं तदादितः एवं स्वस्याकर्तृत्वभावनयान्नमभ्रतः सिध्यति शुद्धचित्तस्य त्वयमेव बोधप्रकार इत्युक्तम् २८

२९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॐ ॥ तालुजिह्वाचेत्यत्रसूत्रितमर्थव्याकरोत्यध्यायद्वयेन अत्रापीति अत्रप्राणक्षयेवक्तव्ये तत्रछांदोग्येप्राणाग्निहोत्रविद्यायांप्राणापानव्यानोदानसमानाःक्रमेणाधिलोकंभूमिदिगाकाशविद्युद्भूपाःसमाग्राताः तेषांप्राणापानाव्यानोद्याधीनौ पूरकैरेचकेवाक्रियमाणेअपानक्रियानिरोधात् । अपानेच विरेच्यमानेप्राणगतिनिरोधात् । पार्ष्णिभागेनसंपीड्योनिमाकुंचयेद्दृढमित्यादिप्रकारेणमूलबंधेनतयोरेकीकृतयोरुर्ध्वागतिर्भवति । तदेतत्प्राणापानयोरुदानाधीनत्वंप्रागेवोक्तं अपानप्राणयोर्मध्येउदानोव्याप्यतिष्ठतीति । एवंद्युभयोःपर्जन्ययज्ञद्वारापरस्पराश्रितयोरपिआकाशाश्रितत्वं । तथानामिदेशमात्रवर्तिसमानःसर्वांगव्यापिनोव्यानस्यवशोऽस्ति । व्यानोऽपिसर्वसंधिव्यापि

कामंतुनःस्वेषुगुणेषुसंगःकामंचनान्योन्यगुणोपलब्धिः ॥ अस्मान्विनानास्ति तपोपलब्धिस्तावद्वत्त्वांनभजेत्प्रहर्षः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुत्राविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ सुभगेपंच होतृणांविधानमिहयादृशम् १ प्राणापानाबुदानश्चसमानोव्यानएवच ॥ पंचहोतृस्तथैतान्वैपरंभावंविदुर्धुधाः २ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ स्वभावात्सप्तहंतारइति मेपूर्विकामतिः ॥ यथावैपंचहोतारःपरोभावस्तदुच्यताम् ३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ प्राणेनसंभृतोवायुरपानोजायतेततः ॥ अपानेसंभृतोवायुस्ततोव्यानःप्रवर्तते ४ व्यानेनसंभृतोवायुस्ततोदानःप्रवर्तते ॥ उदानेसंभृतोवायुःसमानोनामजायते ५ तेपृच्छंतपुरासंतःपूर्वजातंपितामहम् ॥ योनःश्रेष्ठस्तमाचक्ष्वसनःश्रेष्ठोभविष्यति ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्मिन्प्रलीनेप्रलयं व्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ यस्मिन्प्रचीर्णेचपुनश्चरंतिसवैश्रेष्ठोगच्छतयत्रकामः ७ ॥ प्राणउवाच ॥ मयिप्रलीनेप्रलयं व्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठोह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् ८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ प्राणःप्रालीयतततःपुनश्चप्रचचारह ॥ समानश्चाप्युदानश्चवचोऽब्रूतांपुनःशुभे ९ नत्वंसर्वमिदं व्याप्यतिष्ठसीहयथावयम् ॥ नत्वंश्रेष्ठोहिनःप्राणअपानोहिवशेतव ॥ प्रचचारपुनःप्राणस्तमपानोऽभ्यभाषत १० ॥ अपानउवाच ॥ मयिप्रलीनेप्रलयं व्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठोह्यहंपश्य तमांप्रलीनम् ११ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ व्यानश्चतमुदानश्चभाषमाणमथोचतुः ॥ अपाननत्वंश्रेष्ठोऽसिप्राणोहिवशस्तव १२

पुदानेसमुच्चत्वादुच्चलितितद्व्याप्यत्वात्समानोप्युच्चलति । एवंविद्युदिगाश्रितादिक्चआकाशाश्रिता । इदमेवसर्वेषामुदानाधीनत्वंश्रुत्यातद्यथासुहयपङ्कतीशशंकुन्मखीदेदितिदृष्टान्तेनोपपादितं । उदानोऽपिभूषाणसंधौनिरुध्यतेयदातदातत्स्थोब्रह्मणिद्युभूम्यादिसहितआकाशोनिरुध्यते । एवंचतस्यामवस्थायांसर्वप्रपंचविलयाद्योगीकृतकृत्योभवतीतिप्रघटकतात्पर्यं । तत्रैवंसतित्रेधाभावनाप्रवर्तते प्राणायस्वाहेत्यादिभिर्मन्त्रैःप्राणाग्निहोत्रंकुर्वन्ननेनावदानेनसर्वद्युभूमितृप्यतीतिभावनयाशुद्धचित्तोभवत्यन्नदोषैश्चनलिप्यतेइत्येकःप्रकारः । चपलमनःपूर्वोक्तखेचरीमुद्रयाहृद्योगेननिरोद्धव्यमितिद्वितीयः । अनुपदोक्तःकृत्स्नप्रपंचविलयस्तृतीयः एतेषामधिकारिभेदाद्व्यवस्था । एवंसर्वाऽपिविद्याधिदेवाधिभूताध्यात्मभेदेनत्रिविधाधिकारभेदाज्ज्ञेया १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अक्षरार्थःस्पष्टएव पंचानामप्येषामेकस्यापिनिरन्वयोच्छेदेसर्वेषामुच्छेदोभवतीतिसर्वेषांप्रत्येकमयिप्रलीनेप्रलयं व्रजंतीत्युक्तिःसंगच्छते ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० एवमेवांसर्वविप्रत्येकंश्रेष्ठचेत्वातंअपानाश्रेष्ठयमप्यस्तीत्याशयेनाह सर्वेश्रेष्ठानवाश्रेष्ठाइति २१ । २२ वस्तुवृत्तंतुमनोमात्रमेवप्राणा नामित्याह एकएवममैवात्मेति २३ आख्यायिकातात्पर्यतुयथाएकएवप्राणोऽव्यात्ममुपाधिभेदात्पंचधामृतोऽन्योन्यस्माद्भावसैतेएवपरमात्मन्योपाधिकमनेकधामावंप्राणमिथोहर्षविषादभोक्तृभोग्यभावंमजतइति तस्मादैकात्म्यबुद्ध्यसर्वैःसर्वत्रानुक्पाकार्येत्युपसंहरति धारयध्वंपरस्परमिति २४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ उक्तमैकात्म्यमध्यारोपापवादाभ्यांप्रपंचयति अत्रेति १ जंतोःसमष्टिव्यष्टिशरीरिणः २ येननिमित्तेनकारणेन ततोनिमित्तादन्योऽपि तंतत्प्रति पूर्वप्राक्निमित्तत्वेनएति किंतद्वयं प्राणद्वंद्वं

अपानःप्रचचाराथव्यानस्तंपुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मिसर्वेषांश्रूयतांयेनहेतुना १३ मयिप्रलीनेप्रलयं व्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठाह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् १४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ प्रालीयतततोव्यानःपुनश्चप्रचचारह ॥ प्राणापानाबुदानश्चसमानश्चतमब्रुवन् १५ नत्वंश्रेष्ठोऽसिनोव्यानसमानस्तवशेतव ॥ प्रचचारपुनर्व्यानःसमानःपुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मिसर्वेषांश्रूयतांयेनहेतुना १६ मयिप्रलीनेप्रलयं व्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठाह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् १७ समानःप्रचचाराथउदानस्तमुवाचह ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मिसर्वेषांश्रूयतांयेनहेतुना १८ मयिप्रलीनेप्रलयं व्रजंतिसर्वेप्राणाःप्राणभृतांशरीरे ॥ मयिप्रचीर्णेचपुनश्चरंतिश्रेष्ठाह्यहंपश्यतमांप्रलीनम् १९ ततःप्रालीयतोदानःपुनश्चप्रचचारह ॥ प्राणापानौसमानश्चव्यानश्चैवतमब्रुवन् ॥ उदाननत्वंश्रेष्ठोऽसिव्यानएववशेतव २० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ततस्तानब्रवीद्ब्रह्मासमेतान्प्रजापतिः ॥ सर्वेश्रेष्ठानवाश्रेष्ठाःसर्वेचान्योन्यधर्मिणः ॥ २१ सर्वैस्वविषयेश्रेष्ठाःसर्वेचान्योन्यधर्मिणः ॥ इतितानब्रवीत्सर्वान्समेतान्प्रजापतिः २२ एकःस्थिरश्चास्थिरश्चविशेषात्पंचवायवः ॥ एकएवममैवात्माबहुधाप्युपचीयते २३ परस्परस्यसुहृदोभावयंतःपरस्परम् ॥ स्वस्तिव्रजतभद्रंवोधारयध्वंपरस्परम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिब्राह्मणगीतासुत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादमृषेर्देवमतस्यच १ ॥ देवमतउवाच ॥ जंतोःसंजायमानस्यकिंनुपूर्वंप्रवर्तते ॥ प्राणोऽपानःसमानोवाव्यानोवोदानएवच २ ॥ नारदउवाच ॥ येनायंसृज्यतेजंतुस्ततोऽन्यःपूर्वमेतितम् ॥ प्राणद्वंद्वंहिविज्ञेयंतिर्यगूर्ध्वमधश्चयत् ३ ॥ देवमतउवाच ॥ केनायंसृज्यतेजंतुःकश्चान्यःपूर्वमेतितम् ॥ प्राणद्वंद्वंचमेहूहितिर्यगूर्ध्वमधश्चयत् ४ ॥ नारदउवाच ॥ संकल्पाज्जायतेहर्षःशब्दादपिचजायते ॥ रसात्संजायतेचापिरूपादपिचजायते ५

चकिंतिर्यग्मनुष्यादिऊर्ध्वदेवादिअधःपश्वादि एतेषारूपंचयत्तद्विज्ञेयं । यद्वातिर्यगित्यादिनाविपुस्त्वमेवोच्यते १ । २ उत्तरं संकल्पाज्जायतेहर्षइति हर्षःआनंदःसएवसंकल्पाज्जंतुरित्यनुकृत्यतेजंतुरूपेणाधिर्भवतीत्यर्थः । 'आनंदाद्वेवखल्विमानिमूतानिजायते । सोऽकामयतबहुत्यांप्रजायेयेतिसञ्चत्यच्चाभवत्'इत्यादिश्रुतिभ्यःआनंदमात्रं ब्रह्मैवमाययाईक्षणपूर्वकं ब्रह्माडिद्विष्टाकारत्वंप्राप्नोति । रत्रिरिवसूर्यकांतद्वारावह्निप्रदीपाकारत्वमितिभावः । शब्दादपिचजायते वैदिकशब्दपूर्विकाऽपिप्रलयाभिदग्धभौतिकसृष्टिःप्रजापतिद्वाराजायतेएतद्विज्ञेयमितिप्रजापतिर्देवानसृजतेत्यादिश्रुतेस्तत्तत्कदम्भोवदवकाश्यपभंवादित्यर्थः । रसादूपात्तत्तद्विषयवासनातः इदं चपर्जन्यवदीश्वरस्यसाधारणेऽपिकारणत्वेवीजवदसाधारणज्ञेयम् ५

[illegible]

—सामान्यात्तद्वैतप्रकाशयदेवतातुल्यहोतृशब्देनोक्तं । सुखसाधनतयाद्युग्रशक्तिगंधादिकं दृष्टार्थत्वसामान्यादध्वयुक्तकनिर्वापावघातादितुल्यमध्वयुक्तशब्देनोक्तं । लब्धैरलब्धैश्चगंधादिभीरो
ध्यमानोरोच्यमानोवारुद्रशब्दोक्तोप्रात्रादिकामार्गधिकत्वसामान्यादध्वयुक्तशब्देनोक्तः । कारणब्रह्मणोऽप्यविद्यानत्वेनपालकत्वाद्ब्रह्मस्तीतिशब्दोक्तो निर्गुणः साक्षिमात्ररूपत्वादुपपत्तानमु
ख्योवक्ता । एतदुपपन्नत्वादेरप्युपलक्षणं तेनसर्गादौईक्षणस्याप्ययं कर्तानभवति । एवंचित्तिःश्रुतिगत्यादयोदशहोत्रादिमंत्रा अपिव्याख्येयाः विस्तरभयात्तुनेहव्याख्यायंते चित्तिचित्तादिसर्वोऽ
प्यात्मनएवब्रह्मोदशहोत्रादिशब्दानामात्ममात्रवाचकत्वस्य 'आत्मन्नात्मन्नित्रयामंत्रयत । तस्मैदशमंश्रुतःप्रत्यशृणोत् । सदशहूतोऽभवत् दशहूतोहवेनामेषः तंवाप्तंदशहूतंसंतं दशहोतेत्या
चक्षतेपरोक्षेण'इतिश्रवणात् । आमंत्रणमनुसंधानं प्रतिश्रवणमुपपन्नःसाक्षात्कारइतिदिक् । कथंतर्हिनिर्गुणस्यानंतस्यप्रतिपत्तिरितितत्राह सप्तैतेमोक्षहेतवइति इंद्रियाणांविषयाणांचमहाते
ग्रहसंज्ञकबंधरूपत्वातेषांविद्योगेशब्दशकुल्यभावेनमसःस्वतन्मात्रत्ववदात्मनोनिरुपाधेर्भेदकाभावाच्चिन्मात्ररूपेणावस्थिताएतेअव्यवहितात्रात्रादयएवमोक्षहेतवःस्युः प्रातृत्वाद्यभिमानस्या
गोमोक्षइत्यर्थः ७ तत्त्वविदांतुनभक्षणमस्यातिहा विदुषामिति । स्वंस्वंस्थानंघ्राणादीनामधिष्ठानमविद्यादि । 'गुणागुणेषुवर्ततइतिभत्वानसज्जते'इत्युक्तेः घ्राणादयएवघ्रेयादिषुवर्ततेनस्वार्मे
तिजानतानघ्रातृत्वाद्यभिमानकृतोबंधोऽस्तीत्यर्थः ८ अद्विजिति अविद्वानितिच्छेदः अन्नानिधियादीनि अदन्भोक्तृत्वामिमानकुर्वन् भोग्येममत्वेनममतयोपपद्यतेयुज्यतेततश्चनश्यतीत्यर्थः ।

विदुषां बुध्यमानानां स्वं स्वं स्थानं यथा विधि ॥ गुणास्ते देवताभूताः सततं भुंजते हविः ८ अदन्नन्नान्यथोऽविद्वान्ममत्वेनोपपद्यते ॥ आत्मारथं पाचयन्नन्नं ममत्वेनोपहन्यते ९ अभक्ष्यभक्षणं चैव मद्यपानं च हन्ति तम् ॥ स चान्नं हन्ति तं चान्नं सहत्वाहन्यते पुनः १० हन्ता ह्यन्नमिदं विद्वान्पुनर्जनयतीश्वरः ॥ न चान्नाज्जायते तस्मिन् सूक्ष्मो नाम व्यतिक्रमः ११ मनसा गम्यते यच्च यच्च वाचानि गद्यते ॥ श्रोत्रेण श्रूयते यच्च चक्षुषाय च दृश्यते १२ स्पर्शेन स्पृश्यते यच्च घ्राणेन घ्रायते च यत् ॥ मनःषष्ठानि संयम्य हवींष्येतानि सर्वशः १३ गुणवत्पावको मह्यं दीव्यतेऽन्तःशरीरगः ॥ योगयज्ञः प्रवृत्तो मे ज्ञानवह्निप्रदोद्भवः ॥ प्राणस्तोत्रोऽपानशस्त्रः सर्वत्यागसुदक्षिणः १४ कर्ताऽनुमन्ता ब्रह्मात्मा होताऽध्वर्युः कृतस्तुतिः ॥ ऋतं प्रशास्ता तच्छस्त्रमपवर्गोऽस्य दक्षिणा १५ ऋचश्चाप्यन्नं संति नारायणविदो जनाः ॥

नारायणायदेवाययदावेदं पशून्पुरा १६

अत्र 'केवलाद्योभवतिकेवलादी' इति श्रौतं दृष्टान्तमाह आत्मार्ये इति ९

एकाकीमिष्टमुक्तेवलपापकूपएवभवतियस्मादतःसचात्रंहंतिनाशयति तंचात्रंहंतिमृत्युपरंपरया सहत्वाऽब्रंह्मयतऽब्रेन १० यद्वदंविद्वान्अब्रंहंताअब्रंभोक्ताअब्रोपलक्षितस्यकृत्स्नपंचस्थायम
निप्रविलापयितेत्यर्थः । सर्वेश्वरएवसन्नपुनरब्राह्मेर्जनकोभवति । 'यस्यानुवित्तःप्रतिबुद्धआत्मायस्मिन्संदेहेगहनेप्रविष्टः ॥ सविश्वकृतसहिविश्वस्यकर्ता तस्यलोकःसउलोकएव'इतिश्रुतेः ।
नचेति नकर्मणालिप्पतेपापकेनेतिश्रुतेः । सर्वभोगमुजोऽपिविदुषोनभोगकृतोलेपोऽस्तीत्यर्थः ११ अन्नशब्दार्थमाह मनसेत्यादिना १२ संतव्यादीनांहोमोमनआदिनिग्रहेणेत्यर्थः १३
होमाधिष्ठानंशुणवत्पावकःकारणंब्रह्म मह्यंमम योग्यज्ञत्वेनस्तौति योगेति ज्ञानमेववह्निःसर्वकर्मदाहकत्वात्तत्प्रदउद्धवोयस्ययोगयज्ञस्यसतया प्राणःस्तोत्रं अपानःशस्त्रं अपानसप्र
इत्यपपाठः । सर्वत्यागमुदक्षिणःसर्वत्यागेनैवसुतरांदक्षिणःफलजननसमर्थः १४ कर्ताऽहंकारः अनुमंतामनः आत्माबुद्धिः एतन्नयंत्रद्वैवसत्क्रमणहोत्रध्व्यूक्षातृकूपयोगिनइत्यर्थः ।
प्रशास्तातच्छस्त्रंशंस्तुःशंसनं ऋतंसत्यवचनमेवेत्यर्थः । अपवर्गःकैवल्यं १५ ऋचःतपआसीद्बृहपतिरित्याद्याः चकारात्सर्वैर्विदुषोयज्ञस्यात्मायजमानःअद्धापत्नीशरीरभिधमसोक्तेदिरि
त्यादिब्राह्मणंच । शंसंतिथोगयज्ञेप्रमाणत्वेनकथयंतितैत्तिरीयादयः नारायणबेदःवेदविद्आत्मविदोवा । नारायणायआत्मप्राप्त्यर्थयत्तदापगूनित्रियाणिअविदन् वश्यत्वेनप्राप्तवंतः १६

तत्रतदासायानिगायन्ति आरम्भकामेन हृष्टाः संतः तत्रचाहुर्निदर्शनं तैत्तिरीयाः । 'एतस्मात्गायन्नास्तेहाहेवुहाहेवुहाहेवु अहमन्नमहमन्नमहमन्न' इत्यादि यज्ज्ञानामपशुजयोयस्मिन्नज्ञातेसामानिगायं
तितं नारायण्यं देनं निबोधजानीहि १७॥ इत्याश्वमेधिकेनीलकण्ठीयेभारतभाषदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥२९॥ नारायणस्वरूपमेव कथयति एक इत्यादिना प्राणादिवनीचादिव प्रणवादित्यपठः
१ अंतर्ध्यामिरूपेण तस्यशास्त्रत्वमुक्तानुसंधुकरूपेणापितवाह एकोनुरितित्वाभ्यां द्विष्टाः द्वेषवतः २ । २ सपवशास्योऽपीत्याह एकः श्रोतेति त्वाभ्यां अन्न एकस्मिन्नपिशास्तृशित्यतः बुद्धि
भेदेन ४ । ५ देवाश्चक्रवर्त्यश्चेति द्वंद्वः ७ प्राद्वन् प्रतिपेदिरे दिशो बहून् मार्गान् ८ आत्मनः स्वस्य उपदेशं ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति वाक्यं तस्य अर्थं प्रवक्ष्यामि तात्पर्येणानुसरति तेषामभ्येसर्पा

तत्रसामानिगायतितत्रचाहुर्निर्दर्शनम् ॥ देवनारायणंभीरुसर्वात्मानंनिबोधतम् १७ ॥ इतिश्रीमहामारुतेश्वरमोक्षैकपर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुपंच
विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ एकःशास्तानद्वितीयोऽस्तिशास्तायोहच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनैवयुक्तःप्रवणादिवोदकंयथानियुक्तोऽस्मितथा
ब्रह्मामि १ एकोगुरुर्नास्तिततोद्वितीयोयोहच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टागुरुणासदैवलोकेद्विष्टाःपन्नगाःसर्वेएव २ एकोबंधुर्नास्तिततोद्वितीयोयोहच्छ
यस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टाबांधवाबंधुमंतःसप्तर्षयःपार्थदिविप्रभांति ३ एकःश्रोतानास्तिततोद्वितीयोयोहच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तस्मिन्गुरौगुरुवा
संनिरुप्यशक्रोगतःसर्वलोकामरत्वम् ४ एकोद्वेष्टानास्तिततोद्वितीयोयोहच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टागुरुणासदैवलोकेद्विष्टाःपन्नगाःसर्वेएव ५ अत्राप्युदाह
रंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रजापतौपन्नगानांदेवर्षीणांचसंविदम् ६ देवर्षयश्चनागाश्चाप्यसुराश्चप्रजापतिम् ॥ पर्यष्टच्छुपासीनाःश्रेयोःप्रोच्यतामिति ७ तेषां
प्रोवाचभगवानश्रेयःसमनुपृच्छताम् ॥ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मतेक्षुत्वाप्राद्रवन्दिशः ८ तेषांप्रद्रवमाणानामुपदेशार्थमात्मनः ॥ सर्पाणांदंशनेभावःप्रवृत्तःपूर्वमेवतु ९
असुराणांप्रवृत्तस्तुदंभभावःस्वभावजः ॥ दानंदेवाव्यवसितादममेवमहर्षयः १० एकंशास्तारमासाद्यशब्देनैकेनसंस्कृताः ॥ नानाव्यवसिताःसर्वेसर्पदेवर्षिदानवाः
११ शृणोत्ययंप्रोच्यमानंगृह्णातिचयथातथम् ॥ पृच्छतस्तदतोभूयोगुरुरन्योनविद्यते १२ तस्यैवानुमतैकर्मततःपश्चात्प्रवर्तते ॥ गुरुर्बोद्धाचश्रोताचद्वेष्टाचह
दिनिःसृतः १३ पापेनविचरन्लोकेपापचारीभवत्ययम् ॥ शुभेनविचरन्लोकैशुभचारीभवत्युत १४ कामचारीतुकामेनयइंद्रियसुखेरतः ॥ ब्रह्मचारीसदैवैषयइंद्रियजये
रतः १५ अपेतव्रतकर्मातुकेवलंब्रह्मणिस्थितः ॥ ब्रह्मभूतश्चरंलोकैर्ब्रह्मचारीभवत्ययम् १६ ब्रह्मैवसमिधस्तस्यब्रह्माग्निर्ब्रह्मसंभवः ॥ आपोब्रह्मगुरुर्ब्रह्मसब्रह्मणिसमाहितः १७

जां प्रणवोच्चारणे मुखस्य उन्मीलनानि मीलनयोरेव दृष्टिकृत्वा स्वीयस्वभावानुकूलं मुखोन्मीलननिमीलनसाध्यं दर्शनमेव श्रेय इति मन्वानानां ९ एवमसुराणां भोष्ठचालनमात्रे दत्तदृष्टीनां दंभेजपाद्याभिनयप्रदर्शनरूपेणाबोनिश्चयः प्रवृत्तः । देवास्तु लोकप्रार्थितो भित्त्यनुजानंतीति बुध्वादात्तं श्रेय इति निश्चिताः । महर्षयस्तु भोमित्यस्योच्चारणे भोष्ठप्रवृत्त्युपसंहारं दृष्ट्वा सर्वप्रवृत्त्युपसंहाररूपं दंभं श्रेयो मे निरे १० । ११ तस्मात्स्वयमैव त्वस्य गुरुरित्याह । गृणोतीति पृच्छतः शिष्यान् प्रसितच्छतं गृहीतं च मूयः श्रावयति ग्राहयतीति च विपरिणामेनानुषज्य योज्यं य एवं विधः अतोऽन्योगुरुर्न विद्यते इति संबंधः १२ अयमेव स्वसंस्कारवशात्पापचर्यादिरूपो भवतीत्याह गुरुरित्यादिना १३ । १४ । १५ । १६ तत्र मुखव्रज्जचारिण आश्रमधर्मकोपेऽपि न दोष इत्याह ब्रह्मव्रसमिध इति १७

क्षेत्रज्ञेन तत्त्वदर्शना अनुदर्शिताः अनुदर्शनकारिताः अनुशिष्टा इत्यर्थः १८ ॥ इत्याश्वमेधिके पूर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ अनुपापचर्यादिस्वभावप्राप्तात् हि किं ब्रह्मचर्येणेत्याशङ्कयात्मनोऽसंगत्वं प्रतिपादयितुं वनाध्यायमारभते संकरोति अध्वानमतीत्यतन्महादुर्गं वनं प्रविष्टोऽस्मीत्यन्वयः १ विषयो विशेषेण बंधकः एकेनैवात्येतन्मनोपुत्रघना दिसहायवतेत्येवं रूपोऽध्वासंसारमार्गस्तं विषयैकात्ययाध्वानं वनं ब्रह्म किंस्विद्वनं कउसवृक्ष आसेति श्रुतौ वनवृक्षशब्दयोर्ब्रह्मदेहादिवाचित्वदर्शनात् २ वनोक्त्यैवाश्रिता वृक्षादयोऽपि पृच्छन्ते के इति ३ षट्सुप्रश्नेषु आद्यस्योत्तरं नैतदिति ततः पृथग्भावोऽस्तीति यत्पुनश्च ततोऽन्यत्किंचित्सुखमस्तीति यत्पुनश्चेति योजनासत्तासुखं च सर्वब्राह्ममेव कार्येषु दृश्यते तत्र तद्व्यपृथगस्तीत्यर्थः । ननु ब्रह्मकार्याकारमभूत्तस्याह नैतदिति ततः अपृथक् अभेदेन भावः विषयाविषयार्थोऽस्तीति यत्पुनश्च । ब्रह्मजगतोर्नमृद्वद्वेदे तु हेतुमद्भावोऽपि तु शुक्तिरजतवदित्यतस्तयोर्भेदपवनिधि ध्यतेन त्वभेदो विधीयते । नहिरजतं शुक्तिरतिरिक्तमस्ति । नापितया समानसत्ताकं येन तदभिन्नं स्यादिति भावः । तथा ततो वनादन्यत्स्वर्गादिदुःखतारकं कर्मास्तीति यत्पुनश्च । आत्यंतिक

एतदेवेदं शंसूक्ष्मं ब्रह्मचर्यं विदुर्बुधाः ॥ विदित्वा चान्वपद्यंत क्षेत्रज्ञेनानुदर्शिताः १८ ॥ इति श्रीम० आश्वमे० अनुगी० ब्राह्मणगीतासु षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ संकल्पदंशमशंकं शोकहर्षहिमातपम् ॥ मोहांधकारतिमिरं लोभव्याधिसरीसृपम् १ विषयैकात्ययाध्वानं कामक्रोधविरोधकम् ॥ तदतीत्य महा दुर्गं प्रविष्टोऽस्मि महद्वनम् २ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ कतद्वनं महाप्राज्ञके वृक्षाः सरितश्चकाः ॥ गिरयः पर्वताश्चैव कियत्यध्वनितद्वनम् ३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ नैतदस्ति पृथक् भावः किंचिदन्यत्ततः सुखम् ॥ नैतदस्त्यपृथग्भावः किंचिदुःखतरंततः ४ तस्माद्भस्वतरं नास्ति न ततोऽस्ति महतरम् ॥ नास्ति तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्त्यन्य तत्समं सुखम् ५ न तत्राविश्य शोचंति न प्रहृष्यंति च द्विजाः ॥ न च बिभ्यति केषांचित्तेभ्यो बिभ्यति केचन ६ तस्मिन्वने सप्तमहादुमाश्च फलानि सप्ताऽतिथयश्च सप्ताः सप्ताश्रमाः सप्तसमाधयश्च दीक्षाश्च सप्तैतदरण्यरूपम् ७ पंचवर्णानि दिव्यानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंति तद्वनम् ८ सुवर्णानि द्विवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंति तद्वनम् ९ सुरभीणि द्विवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंति तद्वनम् १०

दुःखनिवृत्तिपुनाश्रमेणापि संसारमार्गमतीत्यतद्वनं प्रवेष्टव्यमिति भावः ४ । १ केषांचित्पंचम्यर्थे षष्ठी ३ ब्रह्म वनं ब्रह्मसवृक्ष आसीदिति वनवृक्षयोर्मुख्यामुख्यब्रह्मभावदृष्टेस्तयोरधिष्ठानाध्यस्त भावं विवक्षन्नाह तस्मिन्वने इति एतदरण्यरूपमिति च । अत्र महदहंकारपंचतन्मात्राणिसप्तद्रुमास्तैस्तत्संघातरूपो देहोलक्ष्यते । तस्य कारणं फलशब्दोदितं यागाद्यर्थः । तस्यापिकारणं देवता रूपातिथिप्रीतिसाधनत्वादतिथिशब्दोक्त्यागक्रिया । तस्याः कारणमाश्रमशब्दोदितः क्रियाश्रयः कर्ता । अस्यापिकारणं समाधयः सम्यगाधीयते कर्मस्वभिनिवेशं तेजनायैस्ते तथा मूताः रागादयः । तेषां मूलं धर्मांतरपरिग्रहलक्षणादीक्षादेहादिधर्मस्वीकाररूपोऽध्यासः । एवं देहपूर्वकोऽध्यासस्तत्पूर्वकाश्च रागादिदेहांता एव मिदं चक्रमनिशमावर्तमानमात्मसतयास्फूर्जदपि नास्मात्तद्वर्त्तमानुरज्यते इत्यर्थः ७ पंचवर्णानि शब्दादिभेदात्पंचरूपाणि । पुष्पाणि शब्दाद्यनुभवाः । फलानि तज्जाः प्रीत्यादयः । पादपामनांसि जीवभेदाद्वृत्तिभेदाद्वा बहुवचनं ८ सुवर्णानि च तपीतादिशोभनवर्णव्रंति । द्विवर्णानि सुखदुःखोभयहेतुत्वाद्द्विरूपाणि । पादपाश्चक्षुषि इंद्रियांतरेष्वप्येतत्तुल्यं ९ सुरभीणि स्वर्गादीनि द्विवर्णत्वं तत्राप्यविरिष्टं पादपाश्चक्षुष्यादयः १०

सुरभीण्येकवर्णानि सुलैकरूपाणि पादपाः ध्वानादयः ११ बहुनि अतीतानागतवर्तमानानि अव्यक्तवर्णानि वर्णः स्वरूपं । मूठानां मनोरथमात्राणि । योगिनां गुणसंकल्पात्प्रागव्यक्तवर्णानि महा वृक्षौ बुद्धिमनसी १२ वह्निरात्मा सुमना इत्यत्र मनःशब्देन बुद्धिमनसी सुखसुस्थानीये इंद्रियाणिसमिधश्च होम्यं । 'यदापंचावतिष्ठंते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम्' इति श्रुतेः । सर्वेषां प्रविलापनं होमः तेभ्यो मन आदिभ्यो हुतेभ्यः सप्तमोक्षाः मुक्तिः अपादानबहुत्वस्य मोक्षेऽप्युपचारात् मोक्षा इति बहुत्वं ननु मुक्तस्य दीक्षाख्योऽध्यासोऽस्ति नवानां तयः ज्ञानसम कालमेव देहपातापतेः । आद्ये अध्यासवत्तत्कमेण देहांतरोरतिरनिवार्येत्याशङ्क्याह फलंति दीक्षा इति मुक्तानां दीक्षाः फलंत्येव न तु देहांतरमारभते कुत एतत् यतो गुणाः फलानि विदुषः सत्यपि देहादिप्रतिभासे कर्तृत्वाभिनिवेशाभावाद्वा न दिनात्पन्नमप्यपूर्वदेहांतरारंभकं । अतएव गुणमूतान्येवापूर्वाणि । ह्यतर्हि तेषामुपयोगः अतिथयः फलाशाः अतिथयो देवता एव फलाशाः ईश्वरस्ये वतेषां परार्थैव क्रियानस्वार्थेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'तस्य पुत्रादायमुपयंति सुहृदः साधु कृत्याद्विषंतः पापकृत्यामिति । तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय' इत्यादिः १३ महर्षय इंद्रियाधिष्ठातारो देवाः अन्यत्वे

सुरभीण्येकवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंति तद्वनम् ११ बहून्यव्यक्तवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ विसृजंतौ महावृक्षौ तद्वनं व्याप्यतिष्ठतः १२ एको वह्निः सुमना ब्राह्मणोऽपंचेंद्रियाणिसमिधश्चात्र संति ॥ तेभ्यो मोक्षाः सप्त फलंति दीक्षा गुणाः फलान्यतिथयः फलाशाः १३ आतिथ्यं प्र तिष्ठंति तत्र तत्र महर्षयः ॥ अर्चितेषु प्रलीनेषु तेष्वन्यद्रोचते वनम् १४ प्रज्ञावृक्षं मोक्षफलं शंतिच्छाया समन्वितम् ॥ ज्ञानाश्रयं तृप्तिर्यमंतः क्षेत्रज्ञभास्क रम् १५ येऽधिगच्छंति तं संतस्तेषां नास्ति भयं पुनः ॥ ऊर्ध्वं चाधश्च तिर्यक्तस्य नांतोऽधिगम्यते १६ सप्तस्त्रियस्तत्र संति सद्यस्त्ववाङ्मुखा भानुमत्योजनि यः ॥ ऊर्ध्वं रसानाददते प्रजाभ्यः सर्वान्यथा सत्यमनित्यता च १७ तत्रैव प्रतितिष्ठंति पुनस्तत्रोपयंति च ॥ सप्तसप्तर्षयः सिद्धावसिष्ठप्रमुखैः सह १८ यशोवर्चो भगश्चैव विजयः सिद्धतेजसः ॥ एतमेवानुवर्तते सप्तज्योतीषिभास्करम् १९ गिरयः पर्वताश्चैव संति तत्र समासतः ॥ नद्यश्च सरितो वारिवह्न्यो ब्रह्मसंभवम् २० नदीनां संग मश्चैवैताने समुपहरे ॥ स्वात्मवृत्ताय तोयांति साक्षादेव पितामहम् २१ कशाशाः सुव्रताशाश्च तपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ आत्मन्यात्मानमाविश्य ब्रह्माणं समुपासते २२

भ्यो विलक्षणं द्वैतदर्शनाभावात् रोचते दीप्यते १४ प्रज्ञासाक्षात्कारः ज्ञानं आगमाचार्योपदेशजम् १५ मयाभावे हेतुमाह ऊर्ध्वमिति तस्य प्रज्ञावृक्षस्य सर्वस्य चिन्मात्रस्वप्नभेददर्शनाभावात् बिभेतीत्यर्थः । 'द्वितीयाद्वैमयं भवति' इति श्रुतेः १६ जीवन्मुक्तस्यैवर्धमाह सप्तस्त्रिय इति तत्र वृक्षाधिगंतं री लियोप्राणादिवृत्तयः सद्योजनि इत्यस्य संकल्पासिद्धा इत्यर्थः । 'संकल्पादेमास्यपितरः समुत्तिष्ठंति' इति श्रुतेः अवाङ्मुखाः पुरुषं वशीकर्तुं मशक्तत्वेन लज्जिताः भानुमत्यश्चिज्ज्योतिर्मयाः प्रजाभ्य ऊर्ध्वं उत्कृष्टं यथा स्यात्तथा सर्वानुरसान् विषयजाह्लादान् आददते भुंजते ऊर्ध्वमेवाह दृष्टांतेन यथा सत्यमनित्यता चेति नित्यानित्ययोर्भावदंतरं तावद्बुद्धमूलसुखयोरित्यर्थः १७ प्राणावाक्पय इति श्रुतेः सप्तर्षीणां इंद्रियाणालयोदयस्थानं विद्वानेवेत्याह तत्रैवेति तत्रोपयंति तत उ यंति यः कश्चिन्मृतो भावी वर्तमानो वावसिष्ठोतिशयेन वसुमान् १८ यशोवक्तास्वी वचोदीप्तिस्तद्वानित्यादि ते सवंप्रतंभास्करं क्षेत्रज्ञं भास्करं अनुवर्तत इत्यर्थः १९ 'यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्ये वानुपश्यति' इत्यस्याः श्रुतेरर्थसंक्षिपंति गिरय इत्यादिना २० वितानो योगयज्ञविस्तारस्त्वयं दं स्थानं वैतानं हार्द्राकाशः समुपहरे अत्यंतगूढे २१ केषांतीत्यत आह कशाशा इति २२

अरण्यप्राप्यमभिप्रेत्यशमंशं संतीति योजना शममपिशममेव विचारण्यविदः विद्यैकप्राप्यब्रह्मविदः यथाधीरबुद्धिगतिमनतिक्रम्येत्यर्थः २३ विदित्वाशास्त्रतो ज्ञात्वा अनुतिष्ठंति शमादिप
राभवन्ति । तमेव धीरो विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वन्ति ब्राह्मणः । 'एवं विदुः शान्तो दातुं परमं स्तितुः समाहितो भूत्वाऽत्मन्वेवात्मानं पश्येत्' इत्यादि श्रुतिभ्यो ननु षष्ठ्यानात्कृतकृत्यतेत्यर्थः २४ ॥ इत्या
श्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे समाविशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ एको वहिरिति श्लोके विदुषां कर्तृत्वाभिमानाभावात्कृतेनापि कर्मणा बंधो नास्तीत्युक्तं
द्विवृणोति गंधानित्यादिना निवृत्तक्षेत्रस्वाम्यस्य क्षेत्रिकस्य क्षेत्रवृद्धिहासाभ्यां दृश्यमानाभ्यामपि न हर्षविषादौ भवत एव विविक्तात्मदर्शनो गुणकृतैः कर्मभिर्न संगोऽस्तीत्यर्थः १ आर्यानि निति
स्वभावो बुद्ध्यादीनां तत्र दृष्टांतः कामेति यथा कामद्वेषयो रूद्राभावेऽपि जंतूनां देहान्प्राणापानौ प्रवेश्य प्रवेशयितुं ननु संदधानेऽपि सुषुप्त्यादौ स्वभावादेव प्राणापानौ स्वकार्यं अन्नपाकादि

शममप्यत्र शं संति विचारण्यविदो जनाः ॥ तदारण्यमभिप्रेत्य यथा धीरमजायत २३ एतदेवेदं पुण्यमरण्यं ब्राह्मणाविदुः ॥ विदित्वा चानुतिष्ठंति क्षेत्रज्ञेनानुदर्शि
ना २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
गंधान्नजिघ्रामिरसान्नवेद्वि रूपं न पश्यामि न च स्पृशामि ॥ न चापि शब्दान्विविधान् शृणोमि न चापि संकल्पमुपैमि कंचित् १ अर्थानि ध्यान्कामयते स्वभावः सर्वान् द्वे
ष्यान् प्रद्विषते स्वभावः ॥ कामद्वेषानुद्भवतः स्वभावात् प्राणापानौ जंतुदेहान्निवेश्य २ तेभ्यश्चान्यां स्तेषु नित्यांश्च भावान्भूतात्मानं लक्षयेत् शरीरे ॥ तस्मिंस्ति
ष्ठन्नास्मि सक्तः कथंचित् कामक्रोधाभ्यां जरया मृत्युना च ३ अकामयानस्य च सर्वकामान विद्विषाणस्य च सर्वदोषान् ॥ न मे स्वभावेषु भवंतिलेपास्तो यस्य बिंदोरिव
पुष्करेषु ४ नित्यस्य चैतस्य भवंति नित्यानि रीक्ष्यमाणस्य बहुस्वभावः ॥ न स ज्ञते कर्मसु भोगजालं दिवी वसूर्यस्य मयूखजालम् ५ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं
पुरातनम् ॥ अध्वर्युयतिसंवादं तं निबोधय शस्विनि ६ प्रीक्ष्यमाणं पशुं दृष्ट्वा यज्ञकर्मण्यथाऽब्रवीत् ॥ यतिरध्वर्युमासीनो हिंसेयमिति कुत्सयन् ७ तमध्वर्युः प्रत्यु
वाचनायं छागो विनश्यति ॥ श्रेयसायोक्ष्यते जंतुर्धृदि श्रुतिरियं तथा ८ यो ह्यस्य पार्थिवो भागः पृथिवीं स गमिष्यति ॥ यदस्य वारिजं किंचिदपस्तत्सं प्रवेक्ष्यति ९

कुरुतः एवं बुद्ध्यादिरपि जाग्रत्स्वप्नयोः स्वभावादेव अर्थेषु कामादिमान्भवति न त्वहमित्यर्थः १ तेभ्यश्चेति बाह्यप्राणप्रेयादिभ्योऽन्यान्स्वाप्नांवासनामयान्प्राणप्रेयादीन् स्वरूपसाम्येप्येतथा
मन्यस्वमेकत्रानुभूतस्य सुखादेरन्यत्रापसंगाज्ज्ञेयं तेषु स्वाप्नेषु नित्यानुगतानधिष्ठानगतान्भावान्न तद्भेदस्तथाऽकामा इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धान्तेभ्योऽन्यान् तेभ्योऽप्यन्यं भूतात्मानं शरीरेषो गिनो लक्ष
येत् न प्राणादिदेवताभ्योऽन्यांतरमात्मानं जानंतः कथं बाह्यप्राणादिभ्योऽप्येतरा इत्यर्थः । एतदेव स्पष्टयति तस्मिन्भूतात्मानमितिष्ठन्सक्तो नास्मि । 'असंगो ह्ययं पुरुषः' इति श्रुतेः १ । ४
एतस्य प्रतीचो ज्ञातस्य सत्याः कामा इति शेषः । 'सत्यकामः सत्यसंकल्पः' इति श्रुतेः निरीक्ष्यमाणस्य दृश्यरूपस्य भोगजालं बहूनां प्राणादीनां स्वभावभूतं सद्बुद्धिदुषि न स ज्ञते सक्तं भवति कर्मसु क्रियमा
णेष्वापि सति स्वतिशेषः १ अत्रात्मनोऽसंगत्वे ६ । ७ श्रुतिः 'पशुर्वैनीयमानः समृत्युं प्रापश्यत्स देवान्ब्रान्वकामयतैतुं तं देवा अब्रुवन्नेहि स्वर्गं वै त्वा लोकं गमिष्याम इति स तथेत्यब्रवीत्' इत्यादिः ८
यो हीति हिंसाद्वेन धृते चक्षुः वातं प्राणः व्यापृष्टं अंतरिक्षमात्मा अंगैर्धनं पृथिवीं शरीरैरिति श्रौती प्रसिद्धिद्योतयति ९

आगमे अग्नीषोमीयं पशुमालभेत्तेत्यादौ विधिस्पष्टे निवेधानवकाशात् हिंसात्सर्वाभूतानीति शास्त्रं कामकृतं हिंसाविषयमित्यर्थः १० । ११ । १२ अन्वेन माताऽमन्यतामनुपिताऽनुप्रातासग
भ्योऽनुसस्त्रासयूथ्यः' इति मंत्रलिङ्गात्पशोर्मात्राद्यनुमतिरपेक्षितानचसा संभवति तदभावे च हिंसादोषः स्यादेवेत्यर्थः १३ स्वयोनिषु सूर्यचक्षुर्गमयता द्वातं प्राणमन्ववसृजतादिति लिङ्गात् १४ । १५
अहिंसाऽप्यशक्यप्रतिज्ञासूक्ष्महिंसाया अपरिहार्यत्वात्तथाऽपि दृष्ट्वा भीमत्सां हिंसां त्यजेदेवेत्याह द्वाभ्यां अहिंसेति १६ । १७ । १८ 'उपपातकमभ्यस्तं महापातकतां ब्रजेत्' इति स्मृतेः सूक्ष्मा

सूर्यचक्षुर्दिशः श्रोत्रं प्राणोस्य दिवमेव च ॥ आगमेवर्तमानस्य न मे दोषोऽस्ति कश्चन १० ॥ यतिरुवाच ॥ प्राणैर्वियोगे छागस्य यदि श्रेयः प्रपश्यसि ॥ छागा
र्थे वर्तते यज्ञो भवतः किं प्रयोजनम् ११ अत्र त्वां मन्यतां भ्रातापितामातासखेति च ॥ मंत्रयस्वैनमुन्नीय परवंतं विशेषतः १२ एवमेवानुमन्येरंस्तान् भवान्द्रष्टुम
इति ॥ तेषामनुमतं श्रुत्वा शक्या कर्तुं विचारणा १३ प्राणा अप्यस्य च्छागस्य प्रापितास्ते स्वयोनिषु ॥ शरीरं केवलं शिष्टं निश्चेष्टमिति मे मतिः १४ इधनस्य
तु तुल्येन शरीरेण विचेतसा ॥ हिंसां निर्वेष्टकामानां मिधनं पशुसंज्ञितम् १५ अहिंसा सर्वधर्माणामिति वृद्धानुशासनम् ॥ यदहिंसां भवेत्कर्म तत्कार्यमिति विद्महे
१६ अहिंसेति प्रतिज्ञेयं यदि वक्ष्याम्यतः परम् ॥ शक्यं बहुविधं कर्तुं भवता कार्यदूषणम् १७ अहिंसा सर्वभूतानां नित्यमस्मासुरोचते ॥ प्रत्यक्षतः साधयामो न
परोक्षमुपास्महे १८ ॥ अध्वर्युरुवाच ॥ भूमेर्गन्धगुणान्भुंक्षेपि वस्यापोमयान्न रसान् ॥ ज्योतिषां पश्यसे रूपं स्पृशस्य निलजान् गुणान् १९ शृणोष्याका
शजान् शब्दान् मनसामन्यसे मतिम् ॥ सर्वाण्येतानि भूतानि प्राणा इति च मन्यसे २० प्राणादाने निवृत्तोऽसि हिंसायां वर्तते भवान् ॥ नास्ति चेष्टा विना हिंसां
किं वा त्वं मन्यसे द्विज २१ ॥ यतिरुवाच ॥ अक्षरं च क्षरं चैव द्वैधीभावोऽयमात्मनः ॥ अक्षरं तत्र सद्भावः स्वभावः क्षर उच्यते २२ प्राणोजिह्वामनः सत्त्वं सद्भावोरज
सासह ॥ भवैरेतैर्विमुक्तस्य निर्द्वन्द्वस्य निराशिषः २३ समस्य सर्वभूतेषु निर्ममस्य जितात्मनः ॥ समं तात्परिमुक्तस्य न भयं विद्यते कचिद् २४ ॥ अध्वर्युरुवाच ॥
सद्भिरेवेह संवासः कार्यो मतिमतां वर ॥ भवतो हिमतं श्रुत्वा प्रतिभाति मतिर्धम २५ भगवन् भगवद्बुद्ध्या प्रतिपन्नो ब्रवीम्यहम् ॥ व्रतं मंत्रकृतं कर्तुं नापराधोऽ
स्ति मे द्विज २६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ उपपत्त्यायति स्तूष्णीं वर्तमानस्ततः परम् ॥ अध्वर्युरपि निर्मोहः प्रचचार महामखे २७ एवमेतादृशं मोक्षं सुसूक्ष्मं ब्राह्मणा
विदुः ॥ विदित्वा चानुतिष्ठंति क्षेत्रज्ञेनार्थदर्शिना २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके प० अनुगीताप० ब्राह्मणगीतासु अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

पि हिंसाभ्यासाद्बहुलीभूय बाधे तैवेत्याशयेनाध्वर्युराह भूमेरिति नानुपहत्य भूतानि भोगः संभवतीति न्यायार्जितोऽपरिहार्यैव हिंसेत्यर्थः १९ । २० किं कथं त्वं मन्यसेऽहिंसा मिति शेषः
२१ यतिरहिंसाप्रकारमसंगितामाह सद्भावः सद्रूपं स्वभावः सुतरामभावः कालत्रयेऽप्यसत्त्वं २२ प्राणादिव्यवहारस्तुरजसामायया सह स्थितः सद्भाव एव भ्रातिविशिष्टं सदेव व्यवहाररूपमि
त्यर्थः एते प्राणादिभिर्मुक्तस्यातएव निर्द्वन्द्वस्य ज्ञानेन द्वैतकल्पकभ्रातिबाधात् २३ मयं प्रेत्य स्वादंति ते च तानिति शास्त्रोक्तं २४ त्वदुपदेशादहमपि मंत्रकृतं कुर्वन्बुद्ध्याह सद्भिरे
त्यादिना २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ कार्त्तवीर्यस्यसंवादंसमुद्रस्यचभाविनि १ कार्त्तवीर्यार्जुनोनामराजाबाहुसहस्रवान् ॥ येनसागरपर्यंता
धनुषानिर्जितामही २ सकदाचित्समुद्रांतेविचरन्बलदर्पितः ॥ अवाकिरन्शरशतैःसमुद्रमितिःश्रुतम् ३ तंसमुद्रोनमस्कृत्यकृतांजलिर्वाचह ॥ मामुंचवीरिनारा
चान्ब्रह्मिकिंकरवाणिते ४ मदाश्रयाणिभूतानित्वद्विसृष्टैर्महेषुभिः ॥ वध्यंतेराजशार्दूलतेभ्योदेह्यभयंविभो ५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मत्समोयदिसंग्रामेशरासनधरः
कचित् ॥ विद्यतेतंसमाचक्ष्वयःसमासीतमांशुधे ६ ॥ समुद्रउवाच ॥ महर्षिर्जमदग्निस्तेयदिराजन्परिश्रुतः ॥ तस्यपुत्रस्तवातिथ्यंयथावत्कर्तुमर्हति ७ ततः
सराजाप्रययौक्रोधेनमहतावृतः ॥ सतमाश्रममागम्यराममेवान्वपद्यत् ८ सरामप्रतिकूलानिचकारसहबंधुभिः ॥ आयासंजनयामासरामस्यचमहात्मनः ९ ततस्ते
जःप्रज्ज्वालरामस्यामिततेजसः ॥ प्रदहन्रिपुसैन्यानितादाकमललोचने १० ततःपरशुमादायसतंबाहुसहस्रिणम् ॥ चिच्छेदसहसाराभोबहुशाखमिवदुमम् ११
तंहतंपतितंद्वांसमेताःसर्वबांधवाः ॥ असीनादायशक्तीश्चभार्गवंपर्यधावयन् १२ रामोऽपिधनुरादायरथमारुह्यसत्वरः ॥ विसृजन्शरवर्षाणिव्यधमत्पार्थिवंबलम्
१३ ततस्तुक्षत्रियाःकेचिज्जामदभ्यभयादिताः ॥ विविशुर्गिरिदुर्गाणिमृगाःसिंहादिताडव १४ तेषांस्वविहितंकर्मतद्भयान्नानुतिष्ठताम् ॥ प्रजावृषलतांप्राप्ताब्राह्म
णानामदर्शनात् १५ एवंप्रदेवविडाभीराःपुंश्चाश्चशबरैःसह ॥ वृषलत्वंपरिगताव्युत्थानातक्षत्रधर्मिणः १६ ततश्चहतवीरासुक्षत्रियासुपुनःपुनः ॥ द्विजैरुत्पादितं
क्षत्रंजामदभ्योन्यकृतं १७ एकविंशतिमेधांतेरामंवागशीरिणी ॥ दिव्याप्रोवाचमधुरासर्वलोकपरिश्रुता १८ रामरामनिवर्तस्वकंगुणंतातपश्यसि ॥ क्षत्रबंधू
निमां प्राणैर्विप्रयेज्यपुनःपुनः १९ तथैवतंमहात्मानमृचीकप्रमुखास्तदा ॥ पितामहामहाभागनिवर्तस्वेत्यथाब्रुवन् २० पितुर्वधममृष्यंस्तुरामःप्रोवाचता
नृषीन् ॥ नार्हतीहभवंतोमांनिवारयितुमित्युत २१ ॥ पितरऊचुः ॥ नार्हसेक्षत्रबंधूस्त्वंनिहतुंजयतांवर ॥ नेह्युक्तंत्वयाहंतुंब्राह्मणेनसतानृपान् २२ ॥ इतिश्री
यहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ पितरऊचुः ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ श्रुत्वा
चतत्तथाकार्यंभक्ताद्विजसत्तम १ अलर्कोनामराजर्षिर्भवत्सुमहातपाः ॥ धर्मज्ञःसत्यवादीचमहात्मासुदृढव्रतः २ ससागरांतांधनुषाविनिर्जित्यमहीमिमाम् ॥
कृत्वासुदुष्करंकर्ममनःसूक्ष्मेसमदधे ३ स्थितस्यवृक्षमूलेषुतस्यचिंतावभूवह ॥ उत्सृज्यसुमहत्कर्मसूक्ष्मंप्रतिमहामते ४

यज्ञः । 'यज्ञोवेमेधः' इति श्रुतेः यान्येकसंग्रामनामानितानियज्ञनामानांतिनैरुक्तवचनाद्युदस्यैवनाममेध इति १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभाकवीये
एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ अत्रहिंसायाअकार्यत्वे १ । २ सूक्ष्मेविचारे ३ कर्मशत्रुजयादिउत्सृज्यसूक्ष्मंमहत्प्रतिपक्षं चिंतावभूवेतिसंबंधः ४

अन्यत्रबाह्यशत्रुभ्या इतिशेषः शत्रुभिरिन्द्रियवरिभिः ५ चिकीर्षतिविक्षेपुमिच्छतीत्यर्थः मनःप्रतिहठयोगेनपायुनिरोधादिनाजेष्वामीत्यर्थः ६ नेमेइति हठयोगेमृत्युरवश्यंसंभवतीतिभावः
॥ अलर्कउवाच ॥ मनसोमेबलंजातंमनोजित्वाधुवोजयः ॥ अन्यत्रबाणान्धास्यामिश्रुभिःपरिवारितः ५ यदिदंचापलात्कर्मसर्वान्मर्त्याश्चिकीर्षति ॥ मनःप्रति
सुतीक्ष्णाग्रानंहमोक्ष्यामिसायकान् ६ ॥ मनउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तदैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि ७ अन्यानबाणान्समीक्षस्व
यैस्त्वंमांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् ८ ॥ अलर्कउवाच ॥ आघ्रायसुबहून्गंधांस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्मात्प्राणंप्रतिशरान्
प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् ९ ॥ घ्राणउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि १० अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वं
मांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् ११ ॥ अलर्कउवाच ॥ इयंस्वादूनरसान्भुक्तातानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माज्जिह्वांप्रतिशरान्प्रति
मोक्ष्याम्यहंशितान् १२ ॥ जिह्वाउवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि १३ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमां
सूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १४ ॥ अलर्कउवाच ॥ स्पृष्ट्वात्वग्विविधान्स्पृशींस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्मात्त्वचंपाटयिष्येविविधैःकंक
पत्रिभिः १५ ॥ त्वगुवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि १६ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्य
सि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १७ ॥ अलर्कउवाच ॥ श्रुत्वातुविविधान्शब्दांस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्छ्रोत्रंप्रतिशरान्प्रतिमुंचाम्यहंशि
तान् १८ ॥ श्रोत्रमुवाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिमामलर्ककथंचन १९ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्य
सि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २० ॥ अलर्कउवाच ॥ दृष्ट्वारूपाणिबहुशस्तान्येवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्चक्षुर्हनिष्यामिनिशितैःसायकैरहम् २१
॥ चक्षुर्वाच ॥ नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि २२ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यवि
चिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २३ ॥ अलर्कउवाच ॥ इयंनिष्ठावहुविधाप्रज्ञयात्वध्यवस्यति ॥ तस्माद्बुद्धिंप्रतिशरान्प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् २४ ॥ बुद्धिर्वाच ॥
नेमेबाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिष्यसि ॥ अन्यानबाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्यसि २५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
ततोऽलर्कस्तपोत्प्रेरंतत्रैवास्थायदुष्करम् ॥ नाध्यगच्छत्परंशक्त्याबाणमेतेषुसतसु २६ सुसमाहितचेतास्तुसततोऽचितयत्प्रभुः ॥ सविचिंत्यचिरंकालमलर्को
द्विजसत्तम २७ नाध्यगच्छत्परंश्रयोयोगान्मतिमतांवरः ॥ सएकाग्रमनःकृत्वानिश्चलीयोगमास्थितः २८

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ एवंप्राणादीनाहठेननिग्रहेतच्चदिन्द्रियविकलोऽवसीदत्येवगुह्यतकृत्योभवतीत्यर्थः
२५ तपआलोचनं २६ योगात्सजयोगात् चित्तमात्रनिग्रहकृत्पातएकाम्रंद्बुद्धयोपरक्तंचित्तंसर्वार्थं तदभावेस्वरूपमात्रनिष्ठत्वेकाग्रम् २८

आत्मानं परं ब्रह्म १९ । १० । ११ अनुजानीहि अस्मदुपदेशमनुसांसात्कुरुयोगबलेन ३९ । ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 वृतांस्तालुचेति श्लोकोक्तं हृदयारव्यं ब्रह्म प्रतिपाद्य हृदयबंधनारव्यं गुणत्रयं मुमुक्षुणां हेयमाह त्रय इत्यादिना गुणा इति शेषः गुणतः वृत्तिभेदात् इष्टप्राप्तिनिश्चयेयस्तु तत्प्रहर्षः इष्टप्राप्तीपत्तस्तीतिः
 इन्द्रियाणि जघाना शुबाणे नैकेन वीर्यवान् ॥ योगेनात्मानमाविश्य सिद्धिं परमिकांगतः २९ विस्मितश्चापिराजर्षिरिमां गाथां जगाद ह ॥ अहो कष्टं यदस्माभिः सर्वं
 बाह्यमनुष्ठितम् ३० भोगतृष्णा समायुक्तैः पूर्वं राज्यमुपासितम् ॥ इति पश्चान्मया ज्ञातं योगात्नास्ति परं सुखम् ३१ इति त्वमनुजानीहि राममाक्षत्रियान् जहि ॥
 तपोधोरमुपातिष्ठतः श्रेयोऽभिपत्स्यसे ३२ इत्युक्तः स तपोधोरं जामदग्न्यः पितामहैः ॥ आस्थितः सुमहाभागो ययौ सिद्धिं च दुर्गमाम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीतासु त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ त्रयो वै रिपवो लोके न वधा गुणतः स्मृताः ॥ प्रहर्षः प्रीतिरानं
 दस्त्रयस्ते सा त्विका गुणाः १ तृष्णा क्रोधोऽभिसंभो राजसास्ते गुणाः स्मृताः ॥ श्रमस्तं द्राचमो ह श्वत्रयस्ते ता मसा गुणाः २ एतां त्रिंशु त्विष्टतिमान् बाणसंघै रतंद्रितः ॥
 जेतुं परानुत्सहते प्रशांतात्मा जितेन्द्रियः ३ अत्र गाथाः कीर्तयंति पुरा कल्पविदो जनाः ॥ अंबरीषेण यागीताराज्ञा पूर्वं प्रशाम्यता ४ समुदीर्णेषु दोषेषु बाध्यमानेषु सा
 धुषु ॥ जग्राह तत्साराज्यं मंबरीषो महायशाः ५ स निगृह्यात्मनो दोषान् साधून् समभिपूज्य च ॥ जगाम महतीं सिद्धिं गाथाश्वे माजगाद ह ६ भूयिष्ठं विजिता दोषानि
 हताः सर्वशत्रवः ॥ एको दोषो वरिष्ठश्च वध्यः स न हतो मया ७ यत्प्रयुक्तो जंतुरयं वै तृष्णं नाधिगच्छति ॥ तृष्णार्तं ह निम्नानि धावमानो न बुध्यते ८ अकार्यमपियेनेह
 प्रयुक्तः सेवते नरः ॥ तं लोभमसिभिस्तिक्ष्णैर्निकृंतंतं निकृंतत ९ लोभाद्विजायते तृष्णा ततश्चिता प्रवर्तते ॥ स लिप्समानो लभते भूयिष्ठं राजसान् गुणान् ॥ तदवाप्तौ
 तुलभते भूयिष्ठं तामसान् गुणान् १० स तैर्गुणैः संहत देहबंधनः पुनः पुनर्जायति कर्मचेहते ॥ जन्मक्षये भिन्नविकीर्ण देहो मृत्युं पुनर्गच्छति जन्मनैव ११ तस्मादेतं
 सम्यगवेक्ष्य लोभं निगृह्य तृष्णाम् निराज्यमिच्छेत् ॥ एतद्वाज्यं नान्यदस्तीह राज्यमात्मैव राजा विदितो यथावत् १२ ॥ इति राज्ञां बरीषेण गाथागीताय शस्वि
 ना ॥ अधिराज्यं पुरस्कृत्य लोभमेकं निकृंतता १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ब्राह्मणगीतासु एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥
 ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती मम इति हासं पुरातनम् ॥ ब्राह्मणस्य च संवादं जनकस्य च भाविनि १ ब्राह्मणं जनको राजा सन्नं कस्मिंश्चिदागसि ॥ विषये मे न वस्त
 व्यमिति शिष्टं चर्यमब्रवीत् २ इत्युक्तः प्रत्युवाचाथ ब्राह्मणो राजसत्तमम् ॥ आचक्ष्व विषयं राजन यावांस्तव वशो स्थितः ३

इष्टभोगेयत्तत् आनंदः १ अभिसंभो द्वेषाभिनिवेशः २ निकृत्यच्छित्वा बाणसंघैः तमादिभिः ३ । ४ दोषेषु रागादिषु साधुषु शमादिषु ५ । ६ । ७ निम्नानि नीचकर्माणि ८ । ९
 १० । ११ राज्यं आप्नोति स्वाराज्यमिति श्रुतं स्वाराज्याख्यं परमानंदं १२ । १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नी० भारतभा० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ममेति शस्वरो मृत्युरित्युक्तं तत्र मम
 ताया विषयपुनरास्तीति जनकब्राह्मणसंवादेनाह त्रापीत्यादिना अप्रलोभेन निकृंतनीये १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ पित्रिति विषयं विशेषेण सितोति बध्नातितं बंधकं मम तास्पदं नाधिगच्छामि विचिन्वन् अन्वेषमाणोऽपि अयं भावः । पृथिवीं विधिलाप्रजोपलक्षितं राज्यं शरीरसुखादिकं सर्वं अव
 स्थांतरेषु व्यभिचरन्नात्मसंबंधितामश्नुते । यथानीलपीतलोहितोपाधिषु संचरन्स्फटिको नीलादिवर्जितस्तद्वत् । तस्माद्विचारतो ह्यश्वत्वादिना स्वप्नश्चिन्मिथ्यात्वाद्यभिचारित्वाच्च नात्मातिः संबध्य
 तइति ८ । ९ । १० आत्माऽपि देहोऽपीति प्राश्नः वस्तुतस्तव यमपि ममात्मानं भवतीति संबन्धः अयमिति साभासोऽहंकारः सर्वेषां मात्मत्वेन प्राप्तिदो ममात्मा स्वरूपं न भवति मुकुरमुत्पन्न आभास

सोऽन्यस्य विषये राज्ञो वस्तुमिच्छाम्यहं विभो ॥ वचस्ते कर्तुमिच्छामि यथा शास्त्रं महीपते ४ इत्युक्तस्तु तदाराजा ब्राह्मणेन यशस्विना ॥ मुहुरुणां विनिःश्वस्य न किं
 चित्प्रत्यभाषत ५ तमासीनं ध्यायमानं राजानममि तौ जसम् ॥ कश्मलं सहसा गच्छद्भानुमंतमिव ग्रहः ६ समाश्वास्य ततो राजा विगतकश्मले तदा ॥ ततो मुहू
 र्तादिव तं ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ७ ॥ जनक उवाच ॥ पितृपैतामहे राज्ये वश्ये जनपदे सति ॥ विषयं नाधिगच्छामि विचिन्वन् पृथिवीमहम् ८ नाधिगच्छं यदा पृथ्व्यां
 मिथिलामार्गितामया ॥ नाध्यगच्छं यदा तस्यां स्वप्नजामार्गितामया ९ नाध्यगच्छं यदा तस्यां तदामेकश्मलो भवत् ॥ ततो मेकश्मलस्यां तमेतिः पुनरुपस्थिता
 १० तदानविषयं मन्ये सर्वो वा विषयो मम ॥ आत्माऽपि चायं न मम सर्वा वा पृथिवी मम ११ यथाममतथाऽन्येषामिति मन्ये द्विजोत्तम ॥ उप्यतां यावदुत्साहो भुज्य
 तां यावदुप्यते १२ ब्राह्मण उवाच ॥ पितृपैतामहे राज्ये वश्ये जनपदे सति ॥ ब्रह्मिकामिति मास्थाय मम त्वं वर्जितं त्वया १३ कां वै बुद्धिं समाश्रित्य सर्वो वै विषयस्तव ॥
 नावैषि विषयं येन सर्वो वा विषयस्तव १४ ॥ जनक उवाच ॥ अंतवं त्यद्वावस्थां विदिताः सर्वकर्मसु ॥ नाध्यगच्छं महं तस्मान्ममेदमितियद्भवेत् १५ कस्येदमितिकस्य
 स्वमिति वेदवचस्तथा ॥ नाध्यगच्छं महं बुद्ध्या ममेदमितियद्भवेत् १६ एतां बुद्धिं समाश्रित्य मम त्वं वर्जितं त्वया ॥ शृणु बुद्धिं च यां ज्ञात्वा सर्वत्र विषयो मम १७ नाह
 मात्मा र्थमिच्छामि गंधान् घ्राणगतानपि ॥ तस्मान्मे निर्जिता भूमिर्वशेतिष्ठति नित्यदा १८ नाह मात्मा र्थमिच्छामि रसानास्येऽपि वर्ततः ॥ आपो मे निर्जितास्त
 स्माद्वशेतिष्ठति नित्यदा १९ नाह मात्मा र्थमिच्छामि रूपं ज्योतिश्चक्षुषः ॥ तस्मान्मे निर्जितं ज्योतिर्वशेतिष्ठति नित्यदा २० नाह मात्मा र्थमिच्छामि स्पर्शं
 स्त्वचि गताश्च ये ॥ तस्मान्मे निर्जितो वायुर्वशेतिष्ठति नित्यदा २१ नाह मात्मा र्थमिच्छामि शब्दान् श्रोत्रगतानपि ॥ तस्मान्मे निर्जिताः शब्दावशेतिष्ठति नित्य
 त्यदा २२ नाह मात्मा र्थमिच्छामि मनो नित्यं मनोतरे ॥ मनो मे निर्जितं तस्माद्वशेतिष्ठति नित्यदा २३

त्वात् । सर्वा वा पृथिवी सर्वदृश्यं ममात्मा मदन्यत्वात् मुकुरमुखवदेव ११ अयमेव न्यायो ब्रह्मादिपुत्रिकांतेष्वित्याह यथेति मायामनंदं द्वियवदपेणैष हि प्रतिबिंबितो ह्यदृश्य आत्मा ईशसूत्रविराडा
 त्मना दृश्यो नात्मा च भवति न वस्तुत इत्यर्थः १२ । १३ । १४ आद्यत्वं ददित्वा दयोऽवस्थाः १५ कस्येदमितिन कस्यचिदित्यर्थः अत्र मागृधः कस्यस्विद्धनमिति श्रुतिप्रमाणायति कस्य
 स्वमिति १६ आद्यत्वादेरंतवत्त्वाद्नादिषु ममतामयात्यक्तेत्याह एतामिति देवाद्यर्थमेव विष्टिगृहीतस्येव ममं गंधादीनामिच्छानात्मभोगार्थमतो भूम्यादयपवममवशेतिष्ठति नित्यत्वं तेषामित्याह
 शृणु इत्यादिना १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

मोक्षसंयुक्तं यस्मिन् भूतस्योभक्तिरेव लभ्यत इत्यर्थः २ । ३ ब्रूयात्पृच्छामि ४ । ५ अहंत्वमिति शास्यशासनकर्त्रोर्जीविश्वरयोः प्रश्नः । यच्च ताभ्यां परमम्यस्य मबाधितं वस्तु तदपि ब्रूहि । भूतानि विद्यदादीनि स्थावरादीनि भौतिकानि ७ भूतान्युभयविधानि हि परमवसानं यस्य तत् किं तेषां लयस्थानमित्यर्थः । किं सत्यमबाधितफलं कर्म तपःक्रियारूपं कायिकादिभेदेन त्रिविधं गुणाः सत्त्वाद्यः किं स्वरूपा इत्यर्थः ८ सुखं मुखं प्रश्नान्वक्तुमर्हसीतिसंबधः ९ कश्चकोऽपि १० । ११ । १२ । १३ । १४ स्वभाव्ये श्रद्धोत्पादनार्थमाख्यायिकां मुखे नोत्तरयति ब्रह्मणेति इदं त्वया पृष्ठं वेदविद्यां समाश्रित्याऽऽश्रित्य न तु स्वकल्पनां तत्त्वभूतस्याबाधितस्यार्थस्वभावनं विचारो यस्मिन् तत् १५ ज्ञानं परब्रह्म विषयमुत्तमम् । तथा तपः सत्या

॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मोक्षसंयुक्तं शिष्यस्य गुरुणा सह २ कश्चिद्ब्राह्मणमासीनमाचार्यसंशितव्रतम् ॥ शिष्यः पप्रच्छ मेधावी किं स्वच्छेयः परंतप ३ भगवंतं प्रपन्नोऽहं निःश्रेयसपरायणः ॥ याचेत्वां शिरसा विप्रयद्भूयां ब्रूहि तन्मम ४ तमेवंवादिनं पार्थ शिष्यं गुरुवाच ह ॥ सर्वतु ते प्रवक्ष्यामि यत्र वै संशयो द्विज ५ इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठ गुरुणा गुरुवत्सलः ॥ प्रांजलिः परिपप्रच्छ यतः शृणु महामते ६ ॥ शिष्य उवाच ॥ कुतश्चाहं कुतश्च त्वंतत्सत्यं ब्रूहि यत्परम् ॥ कुतो जातानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ७ केन जीवन्ति भूतानि तेषामायुश्च किं परम् ॥ किं सत्यं किं तपो विप्र के गुणाः साद्धिरीरिताः ८ के पंथानः शिवाश्च स्युः किं सुखं किंच दुष्कृतम् ॥ एतान्मे भगवन् प्रश्नान्याथातथ्येन सुव्रत ९ वक्तुमर्हसि विप्रैर्यथावदिह तत्त्वतः ॥ त्वदन्यः कश्चन प्रश्नाने तान्वक्तुमिहार्हति १० ब्रूहि धर्मविदां श्रेष्ठ परं कौतूहलं मम ॥ मोक्षधर्मार्थकुशलो भवान् लोकेषु गणिते ११ सर्वसंशयसंछेता त्वदन्यो न च विद्यते ॥ संसारभीरवश्चैव मोक्षकामास्तथा वयम् १२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ तस्मै संप्रति पन्नाय यथावत्परिपृच्छते ॥ शिष्याय गुणयुक्ताय शांताय प्रियवर्तिने १३ छायाभूताय दांताय यतते ब्रह्मचारिणे ॥ तान् प्रश्नान् ब्रवीत्पार्थ मेधावी सद्यतव्रतः ॥ गुरुः कुरु कुलश्रेष्ठ सम्यक्सर्वान् रिदम १४ ॥ गुरु उवाच ॥ ब्रह्मणोक्तमिदं सर्वमृषिप्रवरसेवितम् ॥ वेदविद्यां समाश्रित्य तत्त्वभूतार्थभावनम् १५ ज्ञानं त्वेव परं विद्वः संन्यासं तप उत्तमम् ॥ यस्तु वेदनिराबाधं ज्ञानं तत्त्वं विनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वगतं विप्र्यते १६ यो विद्वान्सहसं वासं विवासं चैव पश्यति ॥ तथैवैकत्वनानात्वे सदुःखात्परिमुच्यते १७ यो न कामयते किंचिन्न किंचिदभिमन्यते ॥ इहलोकस्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते १८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञः सर्वभूतविधानवित् ॥ निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १९

साख्यमुत्तमम् । ज्ञानतत्त्वज्ञानस्य तत्त्वं याथाार्थम् । घटादितत्त्वज्ञानव्यावृत्तये निराबाधमिति निर्गतः आसंभतात्वाद्योयस्मात् । तद्विब्रह्मज्ञानबाध्यं न तथैतदित्यर्थः । यश्चरतस्सर्वसर्वभूतस्य च आत्मानं संप्रज्ञातावस्यायं वेदसर्वगतिः सर्वकामभागभवति । 'तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति' इति श्रुतेः सार्धं श्लोको वाक्यम् १९ सहसं वासं चिच्छन् यो रेकलोली भावं संप्रज्ञाते । विवासं तयोः पृथक्कं शुद्धत्वं पदार्थदर्शने । एकत्वं ईश्वरादभेदं तस्यैव । नानात्वं तयोर्भिन्नत्वं व्यवहारे १७ न कामयत इति ममकाराभावः । नाभिमन्यत इत्यभिमानोऽहंकारस्तदभावः । तयोः सत्तोर्जीविभेवमुच्यते इत्यर्थः १८ प्रधानं माया । गुणाः सत्त्वाद्यः । तेषां तत्त्वं कल्पितस्वरूपं याथात्म्यम् । सर्वभूतानां विधानं विधीयते उत्पाद्यतेऽनेनेतिकारणं तदुभयज्ञो मुच्यते १९

अव्यक्तमज्ञानं तदेव बीजमव्यक्तमूर्तमंशुरश्च यस्य । बुद्धिर्महत्स्वं तदेव स्कंधा यस्य । अहंकारो विटपाः पञ्चवायस्य । इन्द्रियाण्येव अंकुरा अनर्थवल्लीपूर्वरूपभूताः कोटरेषु छिद्रेषु यस्य २० महाभूतानि विद्यदादीनि विशेषस्तिलकः पुष्पकोरकस्थानीयो यस्य । विशेषाः स्थूलकायाणि तान्येव प्रतिशाखा उपशाखास्तद्वान् । पर्णमुत्पद्यत नशीलः संकल्पः । पुष्पं कर्म । फलं सुखादि २१ एतद्वीजभूतं ब्रह्म ज्ञात्वा तत्त्वानि अव्यक्तादीनि ज्ञानेन चिच्छत्वेति तेषामज्ञानकार्यत्वं रज्जुरगवदुक्तं जहाति त्यजति सार्धं श्लोकः । एतेन ऊर्ध्वमूलार्थः स्मारितः २२ भूतेति भूरादय आदिपदार्थास्तेषामर्थानां निश्चयः स्वरूपावधारणं यस्मिन् तं पुराकल्पं बहुकृतं कर्मन्वाख्यानं २३ पदं पदनीयमधिगंतव्यं संसिद्धां मुक्ताः २४ पुराकल्पमेवाह उपगम्येति २५ मार्गाः कर्मगतीः परिक्रम्य पुनः पुनर्गत्वा २६ २७ २८

अव्यक्तबीजप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् ॥ महाहंकारविटपइन्द्रियांकुरकोटरः २० महाभूतविशेषश्च विशेषप्रतिशाखवान् ॥ सदापर्णः सदापुष्पः सदाशुभफलो दयः २१ आजीवः सर्वभूतानां ब्रह्मबीजः सनातनः ॥ एतज्ज्ञात्वा च तत्त्वानि ज्ञानेन परमासिना ॥ छित्वा चामरतां प्राप्य जहाति मृत्युजन्मनी २२ भूतमव्यम विष्यादिधर्मकामार्थनिश्चयम् ॥ सिद्धसंघपरिज्ञातं पुराकल्पं सनातनम् २३ प्रवक्ष्ये हं महाप्राज्ञपदमुत्तममद्यते ॥ बुद्ध्यादिह संसिद्धा भवन्तीह मनीषिणः २४ उपगम्य र्षयः पूर्वाजिज्ञासंतः परस्परम् ॥ प्रजापतिभरद्वाजौ गौतमो भार्गवस्तथा २५ वसिष्ठः कश्यपश्चैव विश्वामित्रोऽत्रिरेव च ॥ मार्गान्सर्वान् परिक्रम्य परिश्रान्ताः स्वकर्मभिः २६ ऋषिमांगिरसं वृद्धं पुरस्कृत्य तु ते द्विजाः ॥ ददृशुर्ब्रह्मभवेन ब्रह्माणं वीतकल्मषम् २७ तं प्रणम्य महात्मानं सुखासीनं महर्षयः ॥ पप्रच्छुर्विनयोपेता नैः श्रेयसमिदं परम् २८ कथं कर्म क्रिया साधु कथं मुच्येत किलिषात् ॥ केनो मार्गाः शिवाश्च स्युः किं सत्यं किंच दुष्कृतम् २९ कौचो भौकर्मणां मार्गौ प्राप्नुयुर्दक्षिणोत्तरो ॥ प्रलयं चापवर्गं च भूतानां प्रभवाप्ययौ ३० इत्युक्तः स मुनिश्रेष्ठैर्यदाह प्रपितामहः ॥ तत्तेऽहं सर्वं प्रवक्ष्यामि शृणु शिष्य यथागमम् ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सत्याहूतानि जातानि स्थावराणि चराणि च ॥ तपसा तानि जीवन्ति इति तद्वित सुव्रताः ३२ स्वां यो निःसमतिक्रम्य वर्तते तेनैव कर्मणा ॥ सत्यं हि गुणसंयुक्तं नियतं पंचलक्षणम् ३३ ब्रह्मसत्यं तपः सत्यं सत्यं चैव प्रजापतिः ॥ सत्याहूतानि जातानि सत्यं भूतमयं जगत् ३४ तस्मात्सत्यमया विप्रानित्यं योगपरायणाः ॥ अतीतक्रोधसंतापानियता धर्मसेविनः ३५ अन्योन्यानि यतान्वैद्यान् धर्मसेतुप्रवर्तकान् ॥ तानहं सर्वं प्रवक्ष्यामि शाश्वतान् लोकभावनान् ३६ चातुर्विद्यं तथा वर्णाश्रमिकान् पृथक् ॥ धर्ममेकं च तुष्पादं नित्यमाहुर्मनीषिणः ३७

क्रियात्कुर्वीत केनोऽस्माकं २९ प्रलयो दैनंदिनादिभूतलयः । अपवर्गः आत्यंतिको भूतोच्छेदो मोक्षालयः । प्रभवाप्ययौ जन्ममृत्यु ३० यथागमवेदानुसारि ३१ सत्यात्रैकालिकबाधरहिता ब्रह्मणः भूतान्यव्यक्तादीनि स्थावराणि विद्यदादीनि चराणि जरायुजादीनि । एतेन कुतश्चाहमिति श्लोकोक्तप्रश्नानामुत्तरमुक्तं । तपसा कर्मणा जीवन्ति इति हेतोर्द्विजाः स्वां यो निःसमतिक्रम्य ध्यानच्युताः विक्षेपावस्थां प्राप्य स्वकर्मणा वर्तते इति सार्धं श्लोकः ३२ किं सत्यमित्यस्योत्तरमाह सत्यमिति गुणसंयुक्तमित्यनेन निगुणं सत्यमेकमेव तत्र भेदहेतोर्गुणस्यैवाभावादिति दर्शितं ३३ ब्रह्म ईश्वरः तपो धर्मः प्रजापतिर्जीवः भूतानि खादीनि जगज्जरायुजादि एतदव्यावहारिकं गुणमयं सत्यपंचकं ३४ यस्मात्समात्सत्यमयाः सत्यप्रधानाः धर्मसेविनो भवन्ति ३५ अन्योन्यानि यतान्वैद्यान् धर्मसेतुप्रवर्तकान् ३६ चतस्रो धर्मार्थकाममोक्षप्रदाविद्याश्चतुर्विद्यास्ता एव चातुर्विद्यं । तच्च प्रतिवर्णं प्रत्याश्चर्यं च पृथक् प्रवक्ष्यामीत्यनुषज्यते ३७

३८ गदंतःभोप्रवक्तारः मयावक्ष्यमाणपंथानानिबोधत तेनचपथापरंपदंनिबोधत ३९ आत्मानमधिकृत्यप्रवृत्तमाश्रममध्यात्मसंन्यासपरंपदमाहुरितिपूर्वेषामुच्यते ४० ज्योतिरादिकंविश्वं तावत्पश्यति यावदध्यात्मसंन्यासपूर्वकमात्मदर्शनंनोपैतितलभते ४१ । ४२ । ४३ श्रद्धाआस्तिविश्वबुद्धिःसैवधर्मस्यमुख्यलक्षणंज्ञापकं श्रद्धाहीनसर्वव्यर्थमित्यर्थः । देवयानाःदेवयानमा गमयत्युपायाः ४४ एतेषामन्यतमधर्मैःप्रयत्नभिन्नमेकमेवाध्यास्तेष्टमाश्रयतिसःकालाक्रमेणचित्तशुद्धिरिपाकेसतिभूतानांप्रभवप्राप्त्ययौस्वनिष्ठावितिसर्वेषामेवोन्मेषमात्रेकालेऽनवरतंपश्यति एतेनदृष्टिरेवसृष्टिरित्युक्तंभवति ४५ हेतुनायुक्तया विषयस्थानिबुद्धिगोचराणिबुद्धिस्थानि ४६ । ४७ विशेषाःशब्दादयोविशेषगुणाः एकाचेतिपुरुषग्रहणम् ४८ । ४९ सर्वलो कान्समश्नुतेसार्वात्म्यंलभते । 'यएवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वंभवति'इतिश्रुतेः ५० ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावर्षीये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ उक्तान्येवतत्त्वा

पंथानंवःप्रवक्ष्यामिशिवंक्षेमकरंद्विजाः ॥ नियतंब्रह्मभावायगतंपूर्वमनीषिभिः३८ गदंतस्तंमयाऽद्यहंपंथानंदुर्विदंपरम् ॥ निबोधतमहाभागानिखिलेनपरंपदम् ३९ ब्रह्मचारिकमेवाहुराश्रमंप्रथमंपदम् ॥ गार्हस्थ्यंतुद्वितीयंस्याद्दानप्रस्थमतःपरम् ॥ ततःपरंतुविज्ञेयमध्यात्मंपरमंपदम् ४० ज्योतिराकाशमादित्योवायुरिंद्रःप्रजापतिः ॥ नोपैतियावदध्यात्मंतावदेतान्नपश्यति ४१ तस्योपायंप्रवक्ष्यामिपुरस्तात्तंनिबोधत ॥ फलमूलानिलभुजामुनीनावसत्तविने ४२ वानप्रस्थं द्विजातीनांत्रयाणामुपदिश्यते ॥ सर्वेषामेववर्णानांगार्हस्थ्यंतद्विधीयते ४३ श्रद्धालक्षणमित्येवंधर्मधीराःप्रचक्षते ॥ इत्येवंदेवयानावःपंथानःपरिकीर्तिताः ॥ सद्भिरध्यासिताधीरैःकर्मभिर्धर्मसेतवः ४४ एतेषापूथगध्यास्तेयोधर्मसंशितव्रतः ॥ कालात्पश्यतिभूतानांसदैवप्रभवाप्ययौ ४५ अतस्तत्त्वानिवक्ष्यामियाथातथ्येनहेतुना ॥ विषयस्थानिसर्वाणिवर्तमानानिभागशः ४६ महानात्मातथाऽव्यक्तमहंकारस्तथैवच ॥ इन्द्रियाणिदशैकंचमहाभूतानिपंचच ४७ विशेषाः पंचभूतानामितिसर्गःसनातनः ॥ चतुर्विंशतिरेकाचतत्त्वसंख्याप्रकीर्तिता ४८ तत्त्वानामथयोवेदसर्वेषांप्रभवाप्ययौ ॥ सधीरःसर्वभूतेषुनमोहमधिगच्छति ॥ ४९ तत्त्वानियोवेदयतेयथातथंगुणांश्चसर्वानखिलाश्चदेवताः ॥ विधूतपाप्माप्रविमुच्यबंधनंसर्वलोकानमलान्समश्नुते ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिके पर्वणिअनुगीतापर्वणिगुरुशिष्यसंवादेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदव्यक्तमनुद्रिक्तंसर्वव्यापिभुवंस्थिरम् ॥ नवद्वारंपुरंविद्यात्रिगुणंपंचधातुकम् १ एकादशपरिक्षेपंमनोव्याकरणात्मकम् ॥ बुद्धिस्वामिकमित्येतत्परमेकादशंभवेत् २

निधिवरीतुमुत्तरोग्रंयआरभ्यते तदिति तदतत्र तेषुतत्त्वेषुव्याख्यातेषुमध्येऽनुद्रिक्तंत्रिगुणमव्यक्तंविद्यात्सान्योपेतंगुणप्रयमव्यक्तपदार्थः तच्चसर्वकार्यव्यापि । प्रवमविनाशि । स्थिरमचंचलंनिरारंभमितियावत् । तदेवाव्यक्तमुद्रिक्तंसत्त्वं चधातुकंभूतपंचकंनवद्वारंपुरंचविद्यातत्त्वेषांतत्कार्यत्वात् । पंचसादीनिनवभुक्तारंप्रतिविषयप्रवेशद्वाराणि । पंचश्रोत्रादीनिमनोबुद्धिप्राणोभिमानाख्योहंकारश्च पुरंशरीरं १ परितः क्षिप्यतेविषयभोगवासनयाजीवात्मायैस्तेपरिक्षेपाइन्द्रियाणि । मनसैवव्याकरणंव्यक्तीभावोयेषांतेसंकल्पयोनयोविषयास्तदात्मकंचपुरं बुद्धिस्वामिकंचपुरं एतदेवपुरंपंचद्वारं तत्राध्य स्तत्त्वात् एकादशं - इन्द्रियंमनस्तन्मात्रंच नकेवलंभोग्यमेवमनःकल्पितमापितुभोक्ताभोग्यंभोगोपकरणंचसर्वमनोमात्रमित्यर्थः 'तद्वाहंमनस्येवपरमंप्रतिष्ठितंयदिदंकिंच'इतिश्रुतेः २

स्रोतांसिचित्तनद्याःप्रवाहाः प्रीणि शुक्लंहिंसाशून्यधर्मप्रावण्यं । कृष्णंहिंसाप्रावण्यं । शुक्लकृष्णंहिंसायुक्तंप्रवृत्तिधर्मप्रावण्यंचेति । एतानियस्मिन्नचित्तेविद्यमानानितिसृभिःप्रनाडीभिःसंस्कार रूपाभिस्त्रिगुणात्मिकाभिराप्यायंतेपूर्यतेताश्चतथैवपुनःपुनर्वर्धते १ तत्रप्रीणुगानव्यक्ताव्यवभूतान्वाख्याति तमइत्यादि अन्योन्यमिथुनत्वंदंतीवेदककार्योत्पादनं । अन्योन्योपजीवि त्वं बीजांकुरवत् ४ अन्योन्याश्रयत्वंत्रिदंडविष्टंभवत् । अन्योन्यानुवर्तित्वंप्रधानगुणभावेनराज्यभृत्यवत् । अन्योन्यव्यतिषक्तत्वंतेजोब्रवत् । त्रिगुणागुणत्रयमयाःपंचधातवःपंचमहाभूतानि भौतिकानिचेत्यर्थः ५ मिथुनंमथनातीतियोगादिभावाकंतमसउद्रेकेसत्त्वंनश्यतिसत्त्वस्योद्रेकेतमः । एवंपरजसउद्रेकेसत्त्वंनिवर्ततेसत्त्वस्योद्रेकेरजइतिज्ञेयं । रजस्तमसोरतुपरस्परोद्दीपकत्वान्ना

प्रीणिस्रोतांसियान्यस्मिन्नाप्याय्यंतेपुनःपुनः ॥ प्रनाड्यस्तिस्त्रएवैताःप्रवर्ततेगुणात्मिकाः ३ तमोरजस्तथासत्त्वंगुणानेतान्प्रचक्षते ॥ अन्योन्यमिथुनाःसर्वतथा ऽन्योन्यानुजीविनः ४ अन्योन्यापाश्रयाश्चापितथाऽन्योन्यानुवर्तिनः ॥ अन्योन्यव्यतिषक्ताश्चत्रिगुणाःपंचधातवः ५ तमसोमिथुनंसत्त्वंसत्त्वस्यमिथुनंरजः ॥ रजसश्चापिसत्त्वंस्यात्सत्त्वस्यमिथुनंतमः ६ नियम्यतेतमोयत्ररजस्तत्रप्रवर्तते ॥ नियम्यतेरजोयत्रसत्त्वंतत्रप्रवर्तते ७ नैशात्मकंतमोविद्यात्रिगुणंमोहसंज्ञितम् ॥ अधर्मलक्षणंचैवनियतंपापकर्मसु ॥ तामसंरूपमेतदुद्दिश्यतेचापिसंग्रहम् ८ प्रकृत्यात्मकमेवाहूरजःपर्यायकारकम् ॥ प्रवृत्तंसर्वभूतेषुदृश्यमुत्पातिलक्षणम् ९ प्रकाशं सर्वभूतेषुलाघवंश्रद्धानता ॥ सात्त्विकंरूपमेवंतुलाघवंसाधुसंमितम् १० एतेषांगुणतत्त्वानिवक्ष्यंतेतत्त्वहेतुभिः ॥ समासव्यासयुक्तानितत्त्वतस्तानिबोधत ११संमो होज्ञानमत्यागःकर्मणामविनिर्णयः ॥ स्वप्नःस्तंभोभयंलोभःस्वतःसुकृतदूषणम् १२ अस्मृतिश्चाविपाकश्चनास्तिक्यंभिन्नवृत्तिता ॥ निर्विशेषत्वमंधत्वंजघन्य गुणवृत्तिता १३ अकृतेकृतमानित्वमज्ञानेज्ञानमानिता ॥ अमैत्रीविकृताभावोह्यश्रद्धामूढभावना १४ अनार्जवमसंज्ञत्वंकर्मपापमचेतना ॥ गुरुत्वंसन्नभावत्व मवशित्वमवागतिः १५ सर्वएतेगुणावृत्तास्तामसाःसंप्रकीर्तिताः ॥ येचान्येविहिताभावालोकेऽस्मिन्भावसंज्ञिताः १६ तत्रतत्रनियम्यंतेसर्वेतेतामसागुणाः ॥ परिवादकथानित्यंदेवब्राह्मणवैदिकी १७ अत्यागश्चाभिमानश्चमोहोमन्युस्तथाऽक्षमा ॥ मत्सरश्चैवभूतेषुतामसंवृत्तमिष्यते १८ वृथारंभाहियेकेचिद्व्यादानानि यानिच ॥ वृथाभक्षणमित्येतत्तामसंवृत्तमिष्यते १९ अतिवादोऽतितिक्षाचमात्सर्यमभिमानिता ॥ अश्रद्धानताचैवतामसंवृत्तमिष्यते २०

न्योन्यमभिभावकत्वंभवतीतितन्मिथुनद्वयंनोक्तम् ५ नियम्यतेकर्मकर्तारिप्रयोगः तिरोधीयतेइत्यर्थः । रजसस्तिरोधानेतुतमोप्रवर्ततेऽपितुसत्त्वमेव । अप्रवृत्तिर्हितमसःकार्यनतुप्रवृत्तिनिरोध इत्यर्थः ७ नैशेति नैशात्मकमंधकाररूपं त्रिगुणमितीतरयोरपिविशेषणंत्रयाणामन्योन्यव्यतिषक्तत्वंस्योक्तत्वात् ८ पर्यायोवैपरित्यं ९ लाघवंधर्मज्ञानादिरूपसौष्ठवं १० गुणतत्त्वानिकार्य स्वरूपाणि ११ स्वप्नोनिद्रा । स्तंभोर्ध्वः १२ भिन्नवृत्तिताशीलमंभः । निर्विशेषत्वंयुक्तयुक्तपरीक्षायाअभावः । अंधत्वंसर्वेषांकरणानामयथावत्प्रतिपत्तिः । जघन्यगुणश्चांडालादिधर्मोहिंस्र स्वाशुचित्वादिः । विकृतस्यविविधक्रियारूपस्याभावोऽप्रवृत्तिः १३ । १४ अचेतनाअबोधः । गुरुत्वमालस्यादिनागात्राणांजडत्वं । सन्नभावत्वंनष्टभक्तिवदेवादिषु । अवशित्वमजितेन्द्रिय त्वं । अवागतिर्नीचकर्मानुरागः । १५ । १६ । नियम्यंतेनियमेनोपतिष्ठते देवब्राह्मणवैदिकीदेवादिविषयिणी देवब्राह्मणनिंदकाइतिपाठेस्पष्टोऽर्थः १७ अक्षमेतिच्छेदः १८ । १९ । २०

२१। २२। २३। २४ अवाकस्त्रोतसःअधोगमनाहंश्चितप्रवाहोयेषांतेतथा २५ उत्कर्षमारोहकमं उद्रेकं पुण्याविर्भाव २६ अन्यथाप्रतिपन्नास्तिर्यकस्यावरादियोनिगताः । ब्राह्मणानां ब्राह्मणैः कर्मणः अभिद्रोत्रार्थविद्वद्वाः हिंसिताः संतो वैदिकेन संस्कारेणोर्ध्वमायांति । ततश्च्युताश्च ब्राह्मणादिजातिलब्ध्वायतमाना इत्यादि द्वयोः संबंधः २७ । २८ एतदेव स्पष्टयति अन्यथेति २९ चूचुकाः स्वलद्विरः ३० शूद्रेति वैश्यादियोनिप्राप्तौ क्रोधादयस्तामसगुणास्तमोगुणस्तोतस्यायांति तेभ्यजात्मानं स्तेदित्यर्थः ३१ काभेषुरुयाद्येषु अभिष्वंग आसक्तिः ३२ अविद्यास्मि तारागद्वेषाभिनिवेशः चक्रेषा अत्रतम आदिशब्देरभिधीयतेतेषुतामिस्रश्चतुर्थः क्रोधसंज्ञितो ननु द्वेष इत्यर्थः । एवमंधतामिस्रोऽपि नाभिनिवेशः किं तु मरणमेव । तामिस्रः क्रोध उच्यते इति पुनर्न

एवंविधाश्च ये केचिल्लोकेऽस्मिन्पापकर्मिणः ॥ मनुष्याभिन्नमर्यादास्ते सर्वेतामसाः स्मृताः २१ तेषां योनीः प्रवक्ष्यामि नियताः पापकर्मिणाम् ॥ अवाङ्निरयभावायेतिर्यङ्निरयगामिनः २२ स्थावराणि च भूतानि पशवो वाहनानि च ॥ क्रव्यादादंशुकाश्च कृमिकीटविहंगमाः २३ अंडजा जंतवश्चैव सर्वे चापि चतुष्पदाः ॥ उन्मत्ता वधिरा मूका ये चान्ये पापरोणिः २४ मग्रास्तमसि दुर्वृत्ताः स्वकर्मकृतलक्षणाः ॥ अवाकस्त्रोतस इत्येते मग्रास्तमसितामसाः २५ तेषामुत्कर्षमुद्रेकं वक्ष्याम्य हमतः परम् ॥ यथा ते सुकृतां लोकोल्लभंते पुण्यकर्मिणः २६ अन्यथा प्रतिपन्नास्तु विद्वदा ये च कर्मणः ॥ स्वकर्मनिरतानां च ब्राह्मणानां शुभैषिणाम् २७ संस्कारेणोर्ध्वमायांति यतमानाः सलोकताम् ॥ स्वर्गे गच्छंति देवानां भित्तेषु वैदिकी श्रुतिः २८ अन्यथा प्रतिपन्नास्तो विद्वदाः स्वेषु कर्मसु ॥ पुनरावृत्तिधर्माणस्ते भवन्तीह मानुषाः २९ पापयोर्निसमापन्नाश्चंडाला मूकचूचुकाः ॥ वर्णान्पर्यायश्रवा विप्राः पुंस्तुतरोत्तरम् ३० शूद्रयोनिमतिक्रम्ये चान्येतामसा गुणाः ॥ स्रोतो मध्ये समागम्य वर्तन्ते तामसे गुणे ३१ अभिष्वंगस्तु कामेषु महामोह इति स्मृतः ॥ ऋषयो मुनयो देवानुहंत्य त्रसु खेप्सवः ३२ तमो मोहो महामोहस्तामिस्रः क्रोधसंज्ञितः ॥ मरणं त्वं धतामिस्रस्तामिस्रः क्रोध उच्यते ३३ कर्णतो गुणतश्चैव योजितश्चैव तत्त्वतः ॥ सर्वमेतत्तमो विप्राः कीर्तितं वो यथा विधि ३४ को न्वेतद्बुध्यते साधु को न्वेतत्साधु पश्यति ॥ अतस्त्वेतत्त्वदर्शी यस्तमस्तत्त्वलक्षणम् ३५ तमोगुणा बहुविधाः प्रकीर्तिता यथा वक्तुं च तमः परावरम् ॥ नरो हियो वेदगुणानि मान्सदा सतामसैः सर्वगुणैः प्रमुच्यते ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रजोऽर्हवः प्रवक्ष्यामि याथातथ्ये न सत्तमाः ॥ निबोध तमहाभाग गुणवृत्तं च राजसम् १ संतापो रूपमायासः सुखदुःखे हि मातपौ ॥ ऐश्वर्यं विग्रहः संविर्हेतुवादोऽरतिः क्षमा २

चनं परपरिभाषितार्थनिराकरणार्थं । तामिस्रां वतामिस्रपदाभ्यां क्रोधमरणे एव ग्राह्येन नुराजसो द्वेषाभिनिवेशावित्यर्थः ३१ तदेवाह वर्णत इति एतत्तम आदिशब्दतमविद्यादिकं सर्वतम एव ज्ञेयं ननु तत्र रजोऽशोऽस्ति । तत्र यथा अविद्या अतस्मिन्स्तद्विद्वद्रूपविपर्ययाख्यं तमः एव तत्प्रमवा अस्मितादयोऽपि तम एव तत्राप्यनात्मनि महत्त्वेऽस्मीत्यात्मबुद्धेः सत्तात् । एतं रागोप्यप्रिये प्रियत्वाभ्यासः । क्रोधः शांते प्रतीचि अभिष्वंगलनाभ्यासः । एवममृते नित्ये मरिष्याभीतिश्च द्विरित्येते । वर्णतः स्वकृतः पाक इति पाठे कृतो गुणतो विपर्ययत्वतो यो नितस्तामसत्वतश्च तम एव ३४ एतद्बोधो धर्मियुक्तिपूर्वकं सांख्यतत्त्वसंलक्षणमाह क इति ३५ तमे विंशत्यध्यायस्य ३६ ॥ इत्यादिभ्योऽधिके पर्वणि श्रीलंकटीये भारतभाष्ये षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ रजोऽहमिति १२

३ । ४ उपोनिषदुरे दारुणो हिंस्रत्वं ५ परिभाषणं चिकित्स्यभाषणम् ६ व्यवहारीक व्यवहाररचना कौशलम् ७ शरणे शरणे ८ अत्रत्ययोऽविश्वासः ९ । १० । ११ परितापः स्वजनवैकल्यनिमित्तो दाहः पाठादुरे परिवादः सर्वनिंदा १२ । १३ । १४ । १५ अवाकस्त्रोतसः अधोगमनाहंश्चितप्रवाहोयेषांतेतथा १६ प्रत्यभा विकं जन्मांतरां कुशलम् १७ । १८ ॥ इत्यादिभ्योऽधिके पर्वणि श्रीलंकटी

बलं शौर्यं मदीरोषो व्यायामकलहावपि ॥ ईर्ष्येप्सापिशुनं युद्धं मम त्वं परिपालय ३ वधबंधपरिक्षेपाः क्रयो विक्रय एव च ॥ निरुंतच्छिधिभिधीति परवर्मावर्तनम् ४ उग्रदारुणमाक्रोशः परच्छिद्रानुशासनम् ॥ लोकचिंतानुचिंता च मत्सरः परिपालनम् ५ मृषावादो मृषादानं विकल्पः परिमाणम् ॥ निंदास्तुतिः प्रशंसा च प्रतापः परिधर्षणम् ६ परिचर्याऽनुश्रुषा सेवा तृष्णा व्यपाश्रयः ॥ व्युहो नयः प्रसादश्च परिवादः परिग्रहः ७ संस्कारा ये च लोकेषु प्रवर्तन्ते प्रथक् प्रथक् ॥ नृपुनारीषु भूते पुद्रव्येषु शरणेषु च ८ संतापोऽप्रत्ययश्चैव व्रतानि नियमाश्च ये ॥ आशीर्षुक्तानि कर्माणि पौर्तानि विविधानि च ९ स्वाहाकारो नमस्कारः स्वधाकारो वषट्क्रिया ॥ या जनाध्यापने चोभेयजनाध्ययने अपि १० दानं प्रतिग्रहश्चैव प्रायश्चित्तानि मंगलम् ॥ इदं मे स्यादिदं मे स्यात्स्नेहो गुणसमुद्भवः ११ अभिद्रोहस्तथा मायानि कृतिर्मान एव च ॥ स्तैन्यं हिंसा जुगुप्सा च परितापः प्रजागरः १२ दंभोदपोऽधरागश्च भक्तिः प्रीतिः प्रमोदनम् ॥ दूतं च जनवादश्च संबंधाः स्त्रीकृताश्च ये १३ नृत्यवादित्रगीतानां प्रसंगा ये च केचन ॥ सर्वे एते गुणा विप्राराजसाः संप्रकीर्तिताः १४ भूतभव्यमविष्याणां भावानां शुविभावनाः ॥ त्रिवर्गनिरतानि त्वंधर्मोऽर्थः काम इत्यपि १५ कामवृत्ताः प्रमोदंते सर्वकामसमृद्धिभिः ॥ अवाकस्त्रोतस इत्येते मनुष्यारजसा वृत्ताः १६ अस्मिन्लोके प्रमोदंते जायमानाः पुनः पुनः ॥ प्रेत्यभा विक्रींते ते ऐहलौकिकमेव च ॥ ददति प्रतिगृह्णंति तर्पयंत्यथ जुह्वति १७ रजोगुणा बो बहुधाऽनुकीर्तिता यथा वक्तुं गुणवृत्तमेव च ॥ नरोऽपियो वेदगुणानि मान्सदा सतामसैः सर्वगुणैर्विमुच्यते १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि तृतीयं गुणमुत्तमम् ॥ सर्वभूतहितं लोके सतां धर्ममनिंदितम् १ आनंदः प्रीतिरुद्रेकः प्राकाश्यं सुखमेव च ॥ अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धानता २ क्षमा वृत्तिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् ॥ अक्रोधश्चानसूया च शौचं दाक्ष्यं पराक्रमः ३ मुधा ज्ञानं मुधा वृत्तं मुधा सेवा मुधा श्रमः ॥ एक्यो युक्तधर्मः स्यात्सोऽमुत्रात्यंतमभुते ४ निर्ममो निरहंकारो निराशीः सर्वतः समः ॥ अकामभूत इत्येव सतां धर्मः सनातनः ५ विश्रंभो ही स्ति तिक्षा च त्यागः शौचमतां द्रिता ॥ आनृशंस्यमसंमोहो दया भूतेष्वपैशुनम् ६ हर्षस्तुष्टिर्विस्मयश्च विनयः साधुवृत्तिता ॥ शांतिकर्मणि शुद्धिश्च शुभाशुद्धिर्विमोचनम् ७ उपेक्षा ब्रह्मचर्यं च परित्यागश्च सर्वशः ॥ निर्ममत्वमनाशीष्टमपरिक्षतधर्मता ८

ये भारतभाष्ये सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अत इति १ उद्रेक उद्रेकः असंरंभो निभैर्यत्वं २ । ३ मुचेति शास्त्रीयज्ञानादेवैयर्थ्यज्ञात्वायुक्तधर्मो योगिधर्मा यो भवति सोऽमुत्रात्मनि अत्यंतं अविनाशिपदमश्नुते ४ । ५ । ६ हर्षः पुत्रजन्मादिजुषुखं तुष्टिरलंबुद्धिः शांतिकर्मणि मुत्तुपाये शुद्धिः आर्जवेन प्रवृत्तिः ७ उपेक्षा औदासीन्यम् ८

अश्व. १४

अ०

॥ ३ ॥

1120A

1120A

1120A

1120A

२० । २१ । २२ । २३ तमआदीनिद्वाविंशतिरव्यक्तस्यनामधेयानि २४ । २५ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥
एवंचतुर्भिरध्यादैर्व्यस्तसमस्तगुणानिरूपणद्वारातत्साम्यावस्थारूपमव्यक्तंप्रपञ्चितम् । इदानीमहत्तत्त्वंनिरूपयति अव्यक्तादित्यध्यायेन गुणानां गुणकार्याणाम् १ । २ । ३ सर्वत इति
गीतासुयज्ञेयमुक्तं तन्महानात्मैवेति व्यनक्ति मुख्यं तु ज्ञेयमव्यक्तात्परमेवेति ज्ञापयितुम् ४ । ५

अथमेवद्वाराद्युपासकानामुपास्यइत्याह तत्रेत्यादिना तत्रमहत्कारणमैल्लोकाभतीताऽनागतावर्तमानाश्चसंति । 'यच्चास्तेहास्तिवचनास्ति सर्वतदप्रगत्वाविंदते' इति श्रुतेः । सद्भावानिरताः
 श्रयेतेमहत्त्वमुपयातीति तृतीयेनावयः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ कार्यस्थकार
 णादनन्यत्वंवदमहातमेवाहंकारतामापन्नंविश्रुणोति यइति १ भूतदिरितितस्यैवाहंकारस्यतामसस्यान्वर्थासंज्ञा वैकारिकइतिविकारात्महतो जातइतिव्युत्पत्तेस्तस्यैवनाम सचतेजसः
 प्रवृत्त्यात्मकस्यरजसोविकारः । चेतनाधीयतेऽस्मिन्नितिचेतनाधातुश्चेतनःपुरुषइत्यर्थः । प्रजानांसर्गोयस्मादुतःप्रजासर्गत्वात्प्रजापतिरप्ययमेव २ देवानांभिद्रियाणांश्रोत्रादीनामनसश्चप्रभवउ
 तत्रबुद्धिविदोऽलोकाःसद्भावानिरताश्चये ॥ ध्यानिनोनिच्ययोगश्चसत्त्वसंघाजितेन्द्रियाः ६ ज्ञानवंतश्चयेकेचिदुन्वाजितमन्यवः ॥ प्रसन्नमनसोधीरानिर्ममा
 निरहंकृताः ७ विमुक्ताःसर्वएवैतेमहत्त्वमुपयांत्युत ॥ आत्मनोमहतोवेदयःपुण्यांगविमुक्तमाम् ८ अहंकारात्प्रसूतानिमहाभूतानिपंचवै ॥ पृथिवीवायुराकाश
 मापोज्योतिश्चपंचमम् ९ तेषुभूतानियुज्यंतेमहाभूतेषुपंचसु ॥ तेशब्दस्पर्शरूपेणुरसगंधक्रियासुच १० महाभूतविनाशांतेप्रलयेप्रत्युपस्थिते ॥
 सर्वप्राणभृतांधीरामहदुत्पद्यतेभयम् ११ सधीरःसर्वलोकेषुनमोहमधिगच्छति ॥ विष्णुरेवादिसर्गेषुस्वयंभूर्भवतिप्रभुः १२ एवंहियोवेदगुहाशयंप्रभुंपरंपुरा
 णंपुरुषंविश्वरूपम् ॥ हिरण्यमयंबुद्धिमतांपरांगतिसंबुद्धिमानंबुद्धिमतीत्यतिष्ठति १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्य
 संवादेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यउत्पन्नोमहान्पूर्वमहंकारःसउच्यते ॥ अहमित्येवसंभूतोद्वितीयःसर्गउच्यते १ अहंकारश्चभूताः
 दिवैकारिकइतिस्मृतः ॥ तेजसश्चेतनाधातुःप्रजासर्गःप्रजापतिः २ देवानांप्रमोदेवोमनसश्चत्रिलोककृत् ॥ अहमित्येवतत्सर्वमभिमंतासउच्यते ३ अध्या
 त्मज्ञानतृप्तानांमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ स्वाध्यायकतुसिद्धानामेष लोकःसमातनः ४ अहंकारेणाहरतो गुणानिमानभूतादिरेवंमृजतेसभूतकृत् ॥ वैकारिकः
 सर्वमिदंविचेष्टतेस्वतेजसारंजयतेजगतथा ५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहंकारात्प्रसूतानिमहाभूतानिपंचवै ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् १ तेषुभूतानिमुह्यंतिमहाभूतेषुपंचसु ॥ शब्दस्पर्श
 नरूपेणुरसगंधक्रियासुच २ महाभूतविनाशांतेप्रलयेप्रत्युपस्थिते ॥ सर्वप्राणभृतांधीरामहदुत्पद्यतेभयम् ३

त्पत्तिस्थानम् । स्वयमपिदेवोदीव्यनर्क्रीडनत्रिलोककृत् । अहमित्योऽभिप्रम्यतेसोऽहंकारः ३ एषःसमाष्टिरुसोऽनिरुद्धालयःसर्वेषांसिद्धानांलोकःप्राप्यंस्थानम् ४ अहंकारेणात्रिगुणमयेनगुणा
 न्शब्दादीन्आहरतोभोक्तुमिच्छतःपुरुषस्यभूतादिस्तामसोऽहंकारःसृजतेभूतानिव्योमादीन्यतएवसभूतकृत् । वैकारिकःसर्वाणिद्रियाणिसृष्ट्वातैर्दर्शनस्पर्शनादिकांक्रियां करोति । तेजसः
 कर्मेन्द्रियाणिपंचप्राणांश्चसृष्ट्वातद्वारासर्वभोक्तृवर्गंजयतीति ५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अहंकारातामसात् पृथिव्या
 दीनांपाठकमोनविवक्षितः १ एतेषुपेशब्दादयःसंतितेषुनिमित्तभूतेषुभूतानिमानुसदीनिमुह्यंति तेषुसिद्धाःस्येभिर्नोऽपिमुह्यंतीत्यध्याहृत्ययोज्यं ३ महाभूतानांदेहाकाराणांविनाशोमरणं
 तइंतेमयंनारकम् । तथाप्रलयेचदैर्नविनादौप्रत्युपस्थितेदाहमेवविजंमहतप्राणभृतांमणिर्मभवः ३

तत्रमरणस्यसर्वप्रत्यक्षत्वात्तदुपेक्ष्यप्रलयमाह यदिति उत्तरोत्तरंअनुलोमंआकाशवाय्वग्निसलिलपृथिवीक्रमेण ४ ततइति द्विविधानिभूतानिस्थूलानिसूक्ष्माणिचतस्रयैर्गोमबलेनसूक्ष्मे
 षुस्थूलानांप्रविक्षापनंकृतंतेतन्मात्रशरीराःसंतोनस्थूलेषुभूतेषुनश्यत्सुविनश्यंतीत्यर्थः ५ ननुकोशनाशकोशकारइवस्थूलनाशेसूक्ष्माणिकथंननश्यंतीत्याशंक्याह शब्दइति शब्दादयो
 विषयाः क्रियाश्चतद्रहणरूपाः करणानित्याःकरणान्मनामनोमात्रेणरूपेणानित्याः अविनाशिन्यः । कारणानित्याइतिपाठेपिकारणंदहराकाशाख्यंसोपाधिब्रह्मतद्वेषेणानित्याःमोहसं
 ज्ञिताःस्थूलाअनित्याअनृतत्वात् । तइमेसत्याःकामाअनृतापिधानाइतिश्रुतिर्हिंसूक्ष्माणानांसत्यत्वंतन्निधायकानांस्थूलानामनृतत्वंचाह । तस्माद्युक्तमुक्तंधीरानलीयंतेकदाचनोति ६ अत्रि
 त्थानांलक्षणमाहसाद्धेन लोभेति लोभोलब्धुमिच्छातस्यप्रजनं प्रजाफललोभपूर्वकंकर्मैत्यर्थः । सस्मात्संभूताः । संयुक्ताइतिपाठेकर्मबद्धाः निर्विशेषाः सर्वेषांपांचभौतिकत्वाविशेषात् ।

यद्यस्माज्जायतेभूतंतत्रतत्प्रविलीयते ॥ लीयंतेप्रतिलोमानिजायंतेचोत्तरोत्तरम् ४ ततःप्रलीनेसर्वस्मिन्भूतेस्थावरजंगमे ॥ स्मृतिमंतस्तदाधीरानलीयंतेक
 दाचन ५ शब्दःस्पर्शस्तथारूपंसोर्गंधश्चपंचमः ॥ क्रियाःकरणानित्याःस्युरनित्यामोहसंज्ञिताः ६ लोभप्रजनसंभूतानिर्विशेषाह्यकिंचनाः ॥ मांसशोणितसं
 घाताअन्योन्यस्योपजीविनः ७ बहिरात्मानइत्येतेदीनाःरूपणजीविनः ॥ प्राणापानाबुदानश्चसमानोव्यानएवच ८ अंतरात्मनिचापेदेनियताःपंचवायवः ॥
 वाङ्मनोबुद्धिभिःसार्द्धमिदमष्टात्मकंजगत् ९ त्वग्घ्राणश्रोत्रचक्षुषिरसनावाक्रसंयताः ॥ विशुद्धंचमनोयस्यबुद्धिश्चाव्यभिचारिणी १० अष्टौयस्याग्रयोह्येतेनद
 हंतेमनःसदा ॥ सतब्रह्मशुभंयातितस्माद्भूयोनिविद्यते ११ एकादशचयान्यादुरिंद्रियाणिविशेषतः ॥ अहंकारात्प्रसूतानितानिवक्ष्याम्यहंद्रिजाः १२ श्रोत्रंत्वक्
 चक्षुषीजिह्वानासिकाचैवपंचमी ॥ पादौपायुरुपस्थश्चहस्तौवाग्दशमीभवेत् १३ इंद्रियग्रामइत्येषमनएकादशंभवेत् ॥ एतंग्रामजयेत्पूर्वततोब्रह्मप्रकाशते १४
 बुद्धींद्रियाणिपंचाहुःपंचकर्मांद्रियाणिच ॥ श्रोत्रादीन्यपिपंचाहुर्बुद्धियुक्तानितत्त्वतः १५ अविशेषाणिचान्यानिर्मयुक्तानियानितु ॥ उभयत्रमनोज्ञेयंबुद्धिस्तु
 द्वादशीभवेत् १६ इत्युक्तानांद्रियाण्येतान्येकादशयथाक्रमम् ॥ मन्यंतेकृतमित्येवंविदित्वातानिपंडिताः १७

अकिंचनाःनास्तिकिंचनवस्तुसदयानुताः रज्जुरगवतुच्छाइत्यर्थः । अन्योन्येणजीवोजीवस्यजीवनमित्यर्थान्ब्रह्मराः ७ बहिरात्मानःस्थूलशरीराणि । दीनाःक्षुधाद्युपद्रुताः । रूपणजीविनः
 बाह्यसाधनजीविनाः । नित्यानित्यावन्मोक्षस्याधीनिभूतान्याहसाधेन प्राणेति ८ अंतरात्माचितिच्छायायुक्तोऽहंकाराख्योजीवः प्राणादिपंचकंवाङ्मनोबुद्धिचयंचेत्यष्टावुपाधित्वेननियतानिय
 मेनसंबद्धाः एतदष्टकात्मकंजगत् अयंभावः । 'मनसाह्येवपश्यतिमनसाशृणोति'इत्यादिश्रुतेःचक्षुःश्रोत्रात्मकंमनएवसर्वकरणरूपं । करणानांचप्राणेभ्योदेवादेवेभ्योलोकाइतिचक्षुरादिभ्यः
 स्यादीनांतेभ्योऽरूपादीनांचोत्पत्तिश्चरणेनसर्वहेतुतयासर्वात्मकत्वादेतावन्मात्रंजगदितियुक्तमेवोक्तमष्टात्मकंजगदिति ९ । १० त्वगादयएतेयंनदहंतिसविद्वान्ब्रह्मयातियस्मादन्यत्रभूयोऽ
 धिक्त्वरंनास्ति ११ एतदेवविस्तरेणप्रपंचयति एकादशेत्यादिना ११ । १३ । १४ । १५ उभयत्रउभयेष्वपिइंद्रियेषुमनोनुगतमितिशेषः १६ मन्यंतेकृतकृत्यामवंतीत्यर्थः १७

सर्वसर्वाणीन्द्रियाणिप्रत्येकंविधानि भूतमाकाशादि इन्द्रियमध्यात्मं भूतगुणःशब्दादिरविभूतं इन्द्रियानुप्राहिकादेवतादिगादिरविधैवंसर्वत्रज्ञेयं १८ । १९ । २० । २१ । २२ त्रिष्व
अतःपरंप्रवक्ष्यामिसर्वाविविधमिन्द्रियम् ॥ आकाशंप्रथमंभूतंश्रोत्रमध्यात्ममुच्यते १८ अधिभूतंतथाशब्दोदिशस्तत्राधिदैवतम् ॥ द्वितीयमारुतोभूतंत्वगध्या
त्मंचविश्रुता १९ स्पृष्टव्यमधिभूतंचविद्युत्तत्राधिदैवतम् ॥ तृतीयंज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममुच्यते २० अधिभूतंततोरूपंसूर्यस्तत्राधिदैवतम् ॥ चतुर्थमापो
विज्ञेयंजिह्वाचाध्यात्ममुच्यते २१ अधिभूतंसंश्रान्तसोमस्तत्राधिदैवतम् ॥ पृथिवीपंचमंभूतंघ्राणश्चाध्यात्ममुच्यते २२ अधिभूतंतथागंधोवायुस्तत्राधिदैव
तम् ॥ एषुपंचभूतेषुत्रिपुयश्चविधिःस्मृतः २३ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसर्वाविविधमिन्द्रियम् ॥ पादावध्यात्ममित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः २४ अधिभूतंतुगंतव्यं
विष्णुस्तत्राधिदैवतम् ॥ अवागतिरपानश्चपायुरध्यात्ममुच्यते २५ अधिभूतंविस्मर्गश्चमित्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ प्रजनःसर्वभूतानामुपस्थोऽध्यात्ममुच्यते २६
अधिभूतंतथाशुक्रंदैवतंचप्रजापतिः ॥ हस्तावध्यात्ममित्याहुर्ध्यात्मविदुषोजनाः २७ अधिभूतंचकर्माणिशक्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ वैश्वदेवीततःपूर्वावागध्यात्म
मिहोच्यते २८ वक्तव्यमधिभूतंचवह्निस्तत्राधिदैवतम् ॥ अध्यात्ममनइत्याहुःपंचभूतात्मचारकम् २९ अधिभूतंचसंकल्पश्चंद्रमाश्चाधिदैवतम् ॥ अहंकारस्त
थाध्यात्मंसर्वसंसारकारकम् ३० अभिमानोधिभूतंचरुद्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ अध्यात्मंबुद्धिरित्याहुःषडिन्द्रियविचारिणी ३१ अधिभूतंतुमंतव्यंब्रह्मातत्राधिदैव
तम् ॥ त्रीणिस्थानानिभूतानांचतुर्थनोपपद्यते ३२ स्थलमापस्तथाकाशंजन्मचापिचतुर्विधम् ॥ अंडजोद्भिज्जसंस्वदजरायुजमथापिच ३३ चतुर्धाजन्मइ
त्येतद्रूपग्रामस्यलक्ष्यते ॥ अपराण्यथभूतानिखेचराणितथैवच ३४ अंडजानिविजानीयात्सर्वाश्चैवसरीसृपान् ॥ स्वेदजाःकुमयःप्रोक्ताजंतवश्चयथाक्रमम् ३५
जन्मद्वितीयमित्येतज्जघन्यतरमुच्यते ॥ भित्त्वातुपृथिवीयानिजायंतकालपर्ययात् ३६ उद्भिजानिचतान्याहुर्भूतानिद्विजसत्तमाः ॥ द्विपादबहुपादानिति
र्यग्वगतिमतीनिच ३७ जरायुजानिभूतानिविहृतान्यपिसत्तमाः ॥ द्विविधाखलुविज्ञेयाब्रह्मयोनिःसनातनी ३८ तपःकर्मचयत्पुण्यमित्येषविदुषानयः ॥ विविधं
कर्मविज्ञेयमिज्यादानंचतन्मखे ३९ जातस्याध्ययनंपुण्यमितिबृहदानुशासनम् ॥ एतद्योवेतिविधिव्युक्तःसस्याद्विजर्षमाः ४० विमुक्तःसर्वपापेभ्यइतिचैवनि
बोधत ॥ आकाशंप्रथमंभूतंश्रोत्रमध्यात्ममुच्यते ४१ अधिभूतंतथाशब्दोदिशश्चात्राधिदैवतम् ॥ द्वितीयमारुतंभूतंत्वगध्यात्मंचविश्रुतम् ४२ स्पृ
ष्टव्यमधिभूतंतुविद्युत्तत्राधिदैवतम् ॥ तृतीयंज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममिष्यते ४३ अधिभूतंततोरूपंसूर्यस्तत्राधिदैवतम् ॥ चतुर्थमापोविज्ञेयंजिह्वाचाध्यात्म
मिष्यते ४४ चंद्रोऽधिभूतंविज्ञेयमापस्तत्राधिदैवतम् ॥ यथावदध्यात्मविधिरेषवःकीर्तितोमया ४५

ध्यात्माधिभूताधिदैवेषु २३ सर्वकर्मेन्द्रियं २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अपराणिअनुत्कृष्टानि ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ब्रह्मयोनिःब्रह्मोपलब्धि
स्थानं ब्राह्मणजन्मेत्यर्थः ३८ तत्रकर्तव्यमह तपइति ३९ वेतिआपरोक्षेण ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

इन्द्रियाणीति संधायभूतादीनिइन्द्रियेभ्योऽतिरिक्तानिनसंतीत्यनुसंधायतानिसर्वाणिमनसासंप्रधारयेन्मनोमात्रेणभवतिष्ठेत् ४१ त्रीणिइति यद्येतानिमनोमात्रविलसितानिनस्युस्तर्हिस्वप्नसंभ
ज्ञातयोर्नप्रतीयेत अतःक्षीणमनःकृतंचेन्निरविकल्पेसुखमनुभवतःपुंसोजन्मसुखंसंसारसुखंपुत्रकलत्रपरिव्रजंनइह्यतेनइष्टंभवति । ज्ञानेनात्मानुभवेनसंपन्नंसंयुक्तंसत्त्वंबुद्धिर्येषांतेषांज्ञानसंपन्न
सत्त्वानाम् ४२ अतइतिमनसइतिशेषः सूक्ष्मभावकरीसूक्ष्मत्वकरीनिवृत्तिवक्ष्यामि मृदुनाछंदतः दारुणेनदृढयोनेन सर्वभूतेषुब्राह्मणादिषुकर्तव्ययोग्यामितिशेषः ४८ गुणाःशौर्योदार्यविवेकत्व
तपस्वित्वादयोदर्पहेतुत्वादमुगाहवयस्मिन्नवृत्तेतद्गुणानुगं अतएवअनासंगमहंकर्ताममेदमजितमित्यभिमानशून्यं एकचर्यैकातवासः । अनंतरंनिरस्तसमस्तभेदमविच्छिन्नंवा ब्रह्ममयंब्राह्मण
जातिप्रधानं । एकपदंसर्वसुखमर्थ ४९ । ५० । ५१ इन्द्रियनिरोधंकुर्वताकृत्स्नंब्रह्मादंत्यक्तमित्यर्थः अध्यात्माभिर्विज्ञानं ५२ यथेति अग्निसादृश्याद्विज्ञानेऽप्यग्निपदप्रयोगःप्रकाशकत्वसा

ज्ञानमस्यहिधर्मज्ञाःप्राप्तंज्ञानवतामिह ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्चमहाभूतानिपंचच ॥ सर्वाण्येतानिसंधायमनसासंप्रधारयेत् ४६ क्षीणमनसिसर्वास्मिन्नजन्मसु
खमिष्यते ॥ ज्ञानसंपन्नसत्त्वानांतत्सुखंविदुषांमतम् ४७ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसूक्ष्मभावकरींशिवाम् ॥ निवृत्तिसर्वभूतेषुमृदुनादारुणेनच ४८ गुणागुण
मनासंगमेकचर्यमनंतरम् ॥ एतद्ब्रह्ममयंवृत्तमादुरेकपदंसुखम् ४९ विद्वान्कूर्मइवांगानिकामान्संहृत्यसर्वशः ॥ विरजाःसर्वतोमुक्तोयोनरःससुखीसदा ५०
कामानात्मनिसंयम्यक्षीणदृष्टःसमाहितः ॥ सर्वभूतसुहृन्मित्रोब्रह्मभूयायकल्पते ५१ इन्द्रियाणांनिरोधेनसर्वेषांविषयैषिणाम् ॥ सुनेर्जनपदत्यागादध्या
त्माग्निःसमिध्यते ५२ यथाअग्निर्धनैरिद्धोमहाज्योतिःप्रकाशते ॥ तथेन्द्रियनिरोधेनमहानात्माप्रकाशते ५३ यदापश्यतिभूतानिप्रसन्नात्माऽऽत्मनोहृदि ॥
स्वयंज्योतिस्तदासूक्ष्मात्सूक्ष्मंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ५४ अग्निरूपंपयःस्रोतोवायुःस्पर्शनमेवच ॥ महीपंकवरंधोरमाकाशःश्रवणंतथा ५५ रोगशोकसमाविष्टंपंच
स्रोतःसमावृतम् ॥ पंचभूतसमायुक्तंनवद्वारंदिदैवतम् ५६ रजस्वलमथादृश्यंत्रिगुणंचत्रिधातुकम् ॥ संसर्गाभिरतंमूढंशरीरमितिधारणा ५७

मान्यादितिभावः ५३ प्रसन्नात्मानिर्मलचितः आत्मनःस्वस्य हृदियदाभूतानिषश्यविसंप्रज्ञातावस्थायाप । नित्यंबहिर्मुखमनसइयमेवांतर्मुखत्वावस्थेत्याह तदाति यदैवंभवतितदाऽयंस्वयं
ज्योतिर्भवति अतीतानागतव्यवहितादिदर्शनेसूर्यादिज्योतिषामभावात् । तदासूक्ष्मावहादात्ब्रह्मणोऽपेक्षयासूक्ष्मंपरंज्योतिःप्राप्नोति ५४ यद्यग्रहाणिग्रहाभ्यामुक्तिसंसारौतन्त्रित्यंशरीरमुक्तं
अथतस्यापिनियामकंनित्यंशरीरमाह अग्निरिति अत्रयद्रूपंलक्षणंगौरवातदग्निः । स्रोतःप्रवाहः । तेनब्रह्मलोहितादिकंप्राह्यं । तत्पयःजलं । स्पर्शनंवातः । यत्पंककाष्ठादिस्थानीयघनमांसा
स्थ्यादिवरमिदंतत्तमही । घोरंभीमत्सं । आकाशएवश्रवणरूपेणयत्रतत्तथा ५५ पंचस्रोतासिइन्द्रियगोळकानि । नवद्वारंद्वेकर्णयोर्द्वेचक्षुषोर्द्वेनासिकयोरेकंमुखमधोद्वेचेति । द्वेजीवपरमेश्वरौ
दैवतेयत्र ५६ अदृश्यममंगलत्वात् । त्रिगुणंपरेषांदृष्टमात्रंतत्सुखदुःखमोहोत्पादकं । त्रिधातुंवातपित्तकफमयं । संसर्गाभिरतमन्नादिसंगेनैवअभिरमतेनान्यथा । संशयाभिरुतमितिपाठेसं
शयोद्धापकं विनाशबीजमित्यर्थः । मूढंअचेतनं । एवंविधंशरीरमितिधारणानिश्चयः । अत्रशरीरेशब्दादीनांदर्शनात्तदाश्रयाणामाकाशादीनांसत्त्वमनुभेयमित्यर्थः ५७

दुश्चरः समाधेयव्याध्यायाक्रांतचेतः सत्त्वबुद्धिः एतदेव बाल्याद्यवस्थापन्नकालः । मनुकालो नाम षष्ठः पदार्थः कश्चिदस्ति ५८ महार्णवं महार्णवसमं तदेवामिभितभूतं सत्त्वादि संहारबोधानां हेतुमिवति ५९ इंद्रियाणां निरोधेन इदं शरीरं त्यजन् सतः नित्यं विद्यमानानपिकामादींस्त्यजति ६० एतस्य रूढदेहकृपाः प्रकाशप्रवृत्तिमोहनिमित्तत्वेनाग्निः निर्जिताः योगबलेनातिक्रामिताः परब्राह्मं ६१ । ६२ मनसि हृदयपुंडरीके आत्मनि शरीरे ६३ एकधात्वं पदार्थसाक्षात्कारेण बहुधा वैश्वरूप्येण ६४ रूपाणि स्वशरीराणि शतशः पश्यन् पादोपशतं यथा सद्यः प्रवर्तते एवं यो दुश्चरः सर्वलोकेऽस्मिन्सत्त्वं प्रतिसमाश्रितम् ॥ एतदेव हिलोकेऽस्मिन्कालचक्रं प्रवर्तते ५८ एतन्महार्णवं घोरमगाधं मोहसंज्ञितम् । विक्षिपेत्संक्षिपेच्चैव बोधयेत्सामं रजगत् ५९ कामं क्रोधं भयं लोभमभिद्रोहमथानृतम् ॥ इंद्रियाणां निरोधेन सतस्त्यजति दुस्त्यजान् ६० यस्यैते निर्जिताः केचिन्गुणाः पंचधा तवः ॥ व्योम्नितस्य परं स्थानमानं त्यमथ लभ्यते ६१ पंचेन्द्रियमहाकूलां मनोवेगमहोदकाम् ॥ नदीं मोहहृदांती त्वीकामक्रोधावुभोजयेत् ६२ स सर्वदोषनिर्मुक्तस्ततः पश्यति तत्परम् ॥ मनोमनसिसंधाय पश्यन्नात्मानमात्मनि ६३ सर्वविस्मयभूतेषु विदित्यात्मानमात्मनि ॥ एकधा बहुधा चैव विकुर्यात्ततस्ततः ६४ ध्रुवं पश्यति रूपाणि दीपादीपशतं यथा ॥ स वै विष्णुश्च मित्रश्च वरुणोऽग्निः प्रजापतिः ६५ सहिधा ताविधा ताच सप्रभुः सर्वतो मुखः ॥ हृदयं र्भूतानां महानात्मा प्रकाशते ६६ तं विप्रसंघाश्च सुरासुराश्च यक्षाः पिशाचाः पितरो वयांसि ॥ रक्षोगणा भूतगणाश्च सर्वे महर्षयश्चैव सदास्तुवंति ६७ ॥ इति महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मनुष्याणां तुराजं न्यः श्रेयो मध्यमो गुणः ॥ कुंजरो वाहनानां च सिंहश्चारण्यवासिनाम् १ अविः पशूनां सर्वेषामहिस्तुबिलवासिनाम् ॥ गवां गोवृषभश्चैव ह्यस्त्रीणां पुरुष एव च २ न्यग्रोधं जंबूवृक्षश्च पिप्पलः शालमलिस्तथा ॥ शिंशपामेषजं श्वतथा कीचक वेणवः ३ एते ह्युमाणां राजानो लोकेऽस्मिन्नात्र संशयः ॥ हिमवान् पारियात्रश्च स ह्योर्विष्यस्त्रिद्वान् ४ श्वेतो नीलश्च भासश्च कोष्ठवांश्चैव पर्वतः ॥ गुरुस्कंधो महेंद्रश्च माल्यवान् पर्वतस्तथा ५ एते पर्वतराजानो गणानां मरुतस्तथा ॥ सूर्यो ग्रहाणामधिपः नक्षत्राणां च चंद्रमाः ६ यमः पितृणामधिपः सरितामथ सागरः ॥ अंभसां वरुणो राजा मरुतामिन्द्र उच्यते ७ अर्कोऽधिपतिरुष्णानां ज्योतिषां मिदुरुच्यते ॥ अग्निर्भूतपतिर्नित्यं ब्राह्मणानां बृहस्पतिः ८ ओषधीनां पतिः सोमो विष्णुर्बलवतां वरः ॥ त्वष्टाऽधिराजो रूपाणां पशूनामीश्वरः शिवः ९ दीक्षितानां तथा यज्ञो देवभामघवा तथा ॥ दिशामुदीची विप्राणां सोमो राजा प्रतापवान् १० कुबेरः सर्वरत्नानां देवतानां पुरंदरः ॥ एष भूताधिपः सर्गः प्रजानां च प्रजापतिः ११

गिसं कल्पमात्रादनेकानि शरीराणि प्रवर्तते । स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादि श्रुतेः प्रदीपवदो वश इति न्यायाच्च ६५ कथमेवं योगिनः सामर्थ्यमुदेतीत्याशंक्यतस्यैव श्रद्धा नैकमित्याह सहीति अतएव चानन्याधिपतिरिति न्यायश्चात्रानुसंधेयः ६६ । ६७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ अस्यैवानन्याधिपतेर्योगिनः ईश्वरत्वसमर्थनार्थं विष्णुतीराह मनुष्याणामित्यादिना ब्राह्मणाधर्मसेतव इत्यंतेन । मध्यमो गुणः रजोगुणप्रधानः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ।

१२ ईश्वरत्वं ऐश्वर्येन रादीनां हरिरेवेत्यर्थः १३ । १४ भगदेवाः कामुकास्तैरनुयातानामनुसृतानां स्त्रीणां सर्वासां मध्ये माहेश्वरी नाम लोचनेतिसंबंधः १५ रतीनां पीतिसुखानां वलुमर्थः धनवत्यः धनलाभग वित्तं यत्पीतिसुखं तदेव महदित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० एवं विद्वान्निश्चिन्त्यैव प्राप्नोतीत्युक्तं । इदानीं विद्वत्त्वमाप्ति साधनान्याह अहिंसेति २१ शब्दलक्षणमिदं पादयोः दृष्टांताः २२ भारती परकीया विद्यास्वरूपं जनसंस्कारवती शब्देनैव लक्ष्यते २३ विधेयमाह मनस इति इदं कर्तव्यं न वेत्यादिर्विचारश्चित्तातयामनोनामकं तत्त्वं लक्ष्यते चित्ताऽपि बुद्ध्या परीक्ष्यते व्यवस्यति निश्चिनोति २४ एतदे

सर्वेषामेव भूतानामहं ब्रह्म मयो महान् ॥ भूतं परतरं मनो विष्णोर्वाऽपि न विद्यते १२ राजाधिराजः सर्वेषां विष्णुर्ब्रह्म मयो महान् ॥ ईश्वरत्वं विजानीध्वं कर्तोरमरुतं हरिम् १३ नरकिन्नरयक्षाणां गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ देवदानवनागानां सर्वेषामीश्वरो हि सः १४ भगदेवानुयातानां सर्वासां वामलोचना ॥ माहेश्वरी महादेवी प्रोच्यते पार्वती हि सा १५ उमा देवी विजानीध्वं नारीणां सुतमां शुभाम् ॥ रतीनां वसुमत्यस्तु स्त्रीणामप्सरसस्तथा १६ धर्मकामाश्च राजानो ब्राह्मणाधर्मसेतवः ॥ तस्माद्राजा द्विजातीनां प्रयतेत स्मरक्षणे १७ राज्ञां हि विषये येषामवसीदंति साधवः ॥ हीमास्ते स्वगुणैः सर्वैः प्रेत्य चोन्मार्गं गामिनः १८ राज्ञां हि विषये येषां साधवः परिरक्षिताः ॥ तेऽस्मिन्लोके प्रमोदंते सुखं प्रेत्य च भुंजते १९ प्राप्नुवंति महात्मान इति वित्तद्विजर्षभाः ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि नियतं धर्मलक्षणम् २० अहिंसा परमोधमो हिंसा चाधर्मलक्षणा ॥ प्रकाशलक्षणा देवामनुष्याः कर्मलक्षणाः २१ शब्दलक्षणमाकाशं वायुस्तु स्पर्शलक्षणः ॥ ज्योतिषालक्षणं रूपमापश्चरसलक्षणाः २२ धारिणी सर्वभूतानां प्राथिवी गंधलक्षणा ॥ स्वरव्यंजनसंस्कारा भारती शब्दलक्षणा २३ मनसोलक्षणं चित्ताचितोक्ता बुद्धिलक्षणा ॥ मनसा चिंतिता नर्थान् बुद्ध्या चेहव्यवस्यति २४ बुद्धिर्हि व्यवसायेन लक्ष्यते नात्र संशयः ॥ लक्षणं मनसो ध्यानमव्यक्तं साधुलक्षणम् २५ प्रवृत्तिलक्षणो योगो ज्ञानं संन्यासलक्षणम् ॥ तस्माज्ज्ञानं पुरस्कृत्य संन्यसेदिह बुद्धिमान् २६ संन्यासी ज्ञानसंयुक्तः प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ अतीतो द्वंद्वमभ्येति तमो मृत्युजरातिगः २७ धर्मलक्षणसंयुक्तमुक्तं बोधिविध्वं मया ॥ गुणानां ग्रहणं सम्यग्बुद्ध्या मयिमतः परम् २८ पार्थिवो यत्सुगंधो वै घ्राणेन हि स गृह्यते ॥ घ्राणस्थश्च तथा वायुर्गंधज्ञाने विधीयते २९ अपां धातूरसो नित्यं जिह्वया स तु गृह्यते ॥ जिह्वास्थश्च तथा सोमो रसज्ञाने विधीयते ३० ज्योतिषश्च गुणो रूपं च क्षुपातश्च गृह्यते ॥ चक्षुःस्थश्च सदाऽऽदित्यो रूपज्ञाने विधीयते ३१ वायव्यस्तु सदा स्पर्शलक्षणा प्रज्ञायते च सः ॥ त्वक्स्थश्चैव सदा वायुः स्पर्शनेन विधीयते ३२

वाह बुद्धिर्हीति व्यवसायेत इदमित्येवेति निश्चयेन मनसश्चित्तस्य ध्यानं लोकतः शास्त्रतो वाऽनुभूतस्य विषयस्य पुनः पुनरुद्बोधके सत्यसति वायस्त्पूरणं तच्चित्तस्य लक्षणं । एवं मनो बुद्धिचित्तानां व्यकानिलक्षणान्युक्तानि । साप्नोतीति साधुः पुरुषस्तस्य लक्षणमव्यक्तं न केनचिदसौ व्यज्यतेऽपि तु स्वयंप्रकाश इत्यर्थः २५ एवं मन आदिभ्यो विवेचितस्य पुरुषस्याधिगमोपायमाह कर्मनिदापूर्वकं प्रवृत्तीति योगः कर्माणि २६ द्वंद्वमानापमानादि अतीतोऽतिकांतः २७ गुणानां भूतैर्द्रियादीनां धर्मस्वरूपलक्षणानि संयुक्तं संयोगाश्च तेषां समाहारोऽधर्मलक्षणसंयुक्तं । धर्मः सुखिरत्वादिकं लक्षणं शब्दादिकं संयुक्तमन्योन्यव्यतिषक्तत्वं । इदानीं विष्णोर्ब्रह्मण्यदेवत्याऽनुग्रहीतेन केन करणेन को वा गुणो गृह्यते इति वक्ष्यते २८ पार्थिव इति विधीयते अनुग्रहं कार्यते २९ घ्राणः सारः रसकृपः ३० । ३१ । ३२

॥ ३२ ॥

॥ ३२॥

छायातपोमेषसंतापोविलेखावुस्त्रातारौयत्रतच्छायातपविलेखं । निमेषमात्रेणउन्मेषमात्रेणचविह्वलं व्याकुलं चोर्ध्वमस्मोहजलं अश्रु शोकव्याप्तमित्यर्थः । वर्तमानसंवागति । अचेतनजडम्
४ मासादिनाकालेनपरिमितं । विषमं कदाचिन्मनुष्याकारं कदाचित्पश्याकारं कदाचिद्व्याकारमिति । लोकेषु ऊर्ध्वमधोमतेषु संचरः संचरणस्य । तमोनियमपंकं तमोगुणेनयोनियमः
कर्मज्ञानयोर्निरोधः स एव पंकवन्मालिन्याख्यपापहेतुर्यस्मिन् । रजोवेगप्रवर्तकतमः सत्त्वसंमिश्रस्य रजसोवेगविहितनिषिद्धकर्मसुप्रवर्तको यत्र ९ अहंकारोऽर्पः सत्त्वाहंकारोतिपाठे बुद्धयहंकारा
भ्यांचितितमित्यर्थः । गुणैः सत्त्वादिभिः संजातवर्तनमवस्थानस्य पाठांतरे मंडलसंघातः अरतयः इष्ट लाभजाः परितापाः ताप्येवग्रहणानीकानिबंधादिकासमूहो यत्र शोकः संहारो मृत्यु
छायातपविलेखंच निमेषोन्मेषविह्वलम् ॥ चोरमोहजलाकीर्णवर्तमानमचेतनम् ४ मासार्धमासगणितं विषमं लोकसंचरम् ॥ तमोनियमपंकंचरजोवेगप्रवर्त
कम् ५ महाहंकारदासंच गुणसंजातवर्तनम् ॥ अरतिग्रहणानीकं शोकसंहारवर्तनम् ६ क्रियाकारणसंयुक्तं रागविस्तारमायतम् ॥ लोभेप्सापरिविशोभं विचित्रा
ज्ञानसंभवम् ७ भयमोहपरीवारं भूतसंमोहकारकम् ॥ आनंदप्रीतिचारंच कामक्रोधपरिग्रहम् ८ महदादिविशेषांतमसक्तं प्रभवाव्ययम् ॥ मनोजवमनःकांतं का
लचक्रं प्रवर्तते ९ एतद्ब्रह्मसमायुक्तं कालचक्रमचेतनम् ॥ विसृजेत्संक्षिपेच्चापि बोधयेत्सामरंजमत् १० कालचक्रप्रवृत्तिचिह्नं निवृत्तिचैव तत्त्वतः ॥ यस्तु वेदनरो
नित्यं न स भूतेषु मुह्यति ११ विमुक्तः सर्वसंस्कारैः सर्वद्वंद्वविवर्जितः ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः प्राप्नोति परमां गतिम् १२ गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥
चत्वार आश्रमाः प्रोक्ताः सर्वे गार्हस्थ्यमूलकाः १३ यः कश्चिदिह लोकेऽस्मिन्नाममः परिकीर्तितः ॥ तस्यांतगमनं श्रेयः कीर्तिरेषा सनातनी १४ संस्कारैः संस्कृतः
पूर्वयथावच्चरितवतः ॥ जातौ गुणविशिष्टायां समावर्तत तत्त्ववित् १५ स्वदारनिरतो नित्यं शिष्टाचारो जितेंद्रियः ॥ पंचभिश्च महायज्ञैः श्रद्धधानो यजेदिह १६
देवताऽतिथि शिष्टाशीनिरतो वेदकर्मसु ॥ इज्याप्रदानयुक्तश्च यथाशक्तियथासुखम् १७ न पाणिपादचपलोननेत्रचपलो मुनिः ॥ न च वागं च पल्लवति शिष्टस्य गो
चरः १८ नित्यं यज्ञोपवीतीत्याच्छुक्लवासाः शुचिव्रतः ॥ नियतो यमदानाभ्यां सदा शिष्टैश्च संविशेत् १९ जितशिक्षो द्रोमैत्रः शिष्टाचारसमन्वितः ॥ वैणवीधारये
द्यष्टिसोदकं च कर्म मंडलम् २० अर्धत्याग्यापनं कुर्यात्तथा यजनयाजने ॥ दानं प्रतिग्रहं वापि षड्गुणां वृत्तिमाचरेत् २१ त्रीणि कर्माणि जानीत ब्राह्मणानां तु जीवि
का ॥ याजनाध्यापने चोभे शुद्धाच्चापि प्रतिग्रहः २२ अथ शेषाणि चान्यानि त्रीणि कर्माणि यानि तु ॥ दानमध्ययनं यज्ञो धर्मयुक्तानि तानि तु २३ तेष्वप्रमादं कु
र्वीत त्रिषु कर्मसु धर्मवित् ॥ दांतो मैत्रः क्षमायुक्तः सर्वभूतसमो मुनिः २४

एवपरिविशोभो निमोन्नतदेशस्थानीयश्चक्रस्यास्फालनहेतुर्यत्र । विचित्रं त्रिगुणात्मकत्वात्तद्वदज्ञानं मायाततः संभव उत्पत्तिर्यस्य ७ आनंदप्रीतिचारं वा ह्यसुखासक्त्या चरतीति तथा ८ वि
शेषाः स्थूलपिंडादयः । असक्तं कचिदपि क्षणमनिरुद्धं । प्रभवतिसंसारस्य नेन तत्प्रभवतश्च तदव्ययचेति अव्ययं संसारकारणमित्यर्थः ९ ब्रह्मानिमाना पमानादीनि तन्मयं देहं त्रियादिसंवा
तचक्रं रजस्तमः सत्त्वप्रधानं सत्त्वृष्टिसंहारतत्त्वज्ञानानां हेतुर्भवति १० प्रवृत्तिप्रवृत्तिहेतुं निवृत्तिं निवृत्तिहेतुं वेद विदित्वा हानोपादानकृत्तमुह्यति ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

२५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठे च भारतमेविदीपे षष्ठचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ एवमेतेन मार्गेणित्यादिरध्यायो निमेषव्याख्यातः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

अध्वासूर्येणनिर्दिष्टःकीटवच्चचरेन्महोम् ॥ दयार्थैवभूतानांसमीक्ष्यपृथिवीचरेत् २७ संचयांश्चनकुर्वीतस्नेहवासंचवर्जयेत् ॥ पूताभिरद्भिर्नित्यंवेकार्यैकुर्वी
तमोक्षवित् २८ उपस्पृशेदुद्धृताभिरद्भिश्चपुरुषःसदा ॥ अहिंसाब्रह्मचर्यचसत्यमार्जवमेवच २९ अक्रोधश्चानसूयाचदमोनित्यमपैशुनम् ॥ अष्टस्वेतेषुयु
क्तःस्याद्भतेषुनियतैर्द्रियः ३० अपापमशठवृत्तमजिह्वानित्यमाचरेत् ॥ जोषयेत्सदाभोज्यंघ्रासमागतमस्पृहः ३१ यात्रामात्रंचभुंजीतकेवलंप्राणयात्रे
कम् ॥ धर्मलब्धमथाश्रीयान्नकाममनुवर्तयेत् ३२ ग्रासादाच्छादनादन्यन्नगृहीयात्कथंचन ॥ यावदाहारयेत्तावत्प्रातिगृहीतनाधिकम् ३३ परेभ्योनप्रातिग्राह्यं
नचदेयंकदाचन ॥ दैन्यभावाच्चभूतानांसंविमज्यसदाबुधः ३४ नाददीतपरस्वानिनगृहीयादयाचितः ॥ नर्किचिद्विषयंभुक्तास्पृहयेत्तस्यैवपुनः ३५ मृदमा
पस्तथान्नानिपत्रपुष्पफलानिच ॥ असंवृतानिगृहीयात्प्रवृत्तानिचकार्यवान् ३६ नशिल्पजीविकाजीवेद्विरण्यनोत्कामयेत् ॥ नद्वेष्टानोपदेष्टाचभवेच्चनिरुप
रुक्तः ३७ श्रद्धापूतानिभुंजीतनिमित्तानिचवर्जयेत् ॥ सुधावृत्तिरसक्तश्चसर्वभूतैरसंविदम् ३८ आशीर्युक्तानिसर्वाणिर्हिसायुक्तानियानिच ॥ लोकसंग्रहधर्मंच
नैवकुर्यान्नकारयेत् ३९ सर्वभावानतिक्रम्यलघुमात्रपरिब्रजेत् ॥ समःसर्वेषुभूतेषुस्थावरेषुचरेषुच ४० परंनोद्वेजयेत्कंचिन्नचकस्यचिदुद्वेजेत् ॥ विश्वास्यः
सर्वभूतानामग्र्योमोक्षविदुच्यते ४१ अनामतंचनध्यायेन्नातीतमनुचिंतयेत् ॥ वर्तमानमुपेक्षेतकालाकांक्षीसमाहितः ४२ नचक्षुषानमनसानवाचादूषयेत्क
चित् ॥ नप्रत्यक्षंपरोक्षंवाकिंचिदुष्टंसमाचरेत् ४३ इंद्रियाण्युपसंहृत्यकुर्मोगानीवसर्वशः ॥ क्षीणैर्द्रियमनोबुद्धिर्निरीहःसर्वतश्चवित् ४४ निर्द्वंद्वोनिर्नमस्कारो
निःस्वाहाकारएवच ॥ निर्ममोनिर्हंकारोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ४५ निराशीर्निर्गुणःशान्तोनिरासक्तोनिराश्रयः ॥ आत्मसंगीचतत्त्वज्ञोमुच्यतेनात्रसंशयः ४६
अपादपाणिपृष्ठंतदशिरस्कमनूदरम् ॥ प्रहीणगुणकर्माणंकेवलंविमलंस्थिरम् ४७ अगंधमरसरूपरसमरूपाशब्दमेवच ॥ अनुगम्यमनासक्तममांसमपिचैवयत्
४८ निश्चितमव्ययंदिव्यंमहस्थमपिसर्वदा ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंयेपश्यंतितनमृताः ४९ नतत्रकमतेषुद्धिर्नोर्द्रियाणिनदेवताः ॥ वेदायज्ञाश्चलोकाश्चनतपो
नवतानिच ५० यत्रज्ञानवतांप्राप्तिरलिङ्गग्रहणास्मृता ॥ तस्मादलिङ्गधर्मज्ञोधर्मतत्त्वमुपाचरेत् ५१ गृहधर्माश्रितोविद्वान्विज्ञानचरितंचरेत् ॥ अमूढोमूढरू
पेणचरेद्धर्ममदूषयन् ५२ यथैनमवमन्येरन्परिसततमेवहि ॥ तथावृत्तश्चरेच्छांतःसतांघर्माचकुसयन् ५३ यएवंवृत्तसंपन्नःसमुनिश्चेष्टउच्यते ॥ इंद्रियार्णां
द्रियार्थीश्चमहामूतानिपंचच ५४ मनोबुद्धिरहंकारमव्यक्तंपुरुषंतथा ॥ एतत्सर्वंप्रसंख्यायमथावतत्त्वनिश्चयात् ५५ ततःस्वर्गमवाप्नोतिविमुक्तःसर्वबंधनैः ॥
पूतावदंतवेलायांपरिसंख्यायतत्त्ववित् ५६ ध्यायेदेकांतमास्थायमुच्यतेऽथनिराश्रयः ॥ निर्मुक्तःसर्वसंभेभ्योवायुराकाशगोयथा ५७ ॥३४॥ ५५।५६।५७।५८

५८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे षड्वत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ संन्यासमित्यध्यायेऽपिमुच्यतेनात्रसंशयइत्येतोर्ग्रन्थःपूर्वमेवमार्गः १।२।३।४
५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ द्वाविमाविति पक्षिणोजीवेश्वरौसंक्षिप्येतेययोस्तौसंक्षेपौतयोरोपाधीबुद्धिमायेतोअचेतनौ । सत्त्वावितिपाठेनअचेतनौप्राति
बिंबत्वेनदृश्योयस्तुताभ्यांप्रातिबिंबरूपाभ्यामन्यःबिंबस्थानीयःसचेतनामात्रशरीरोपिचेतनावानिरुच्यते साक्ष्यसंसर्गात्साक्षीतिरय १६ अचेतनइति अचेतनइवाहंभीगम्योद्वयोजीव

क्षीणकोशोनिरातंकस्तथेदंप्राप्तुयात्परम् ५८ ॥ इतिश्रीमहामारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादेषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ संन्यासंतपइत्याहुर्वृद्धानिश्चितवादिनः ॥ ब्राह्मणाब्रह्मयोनिस्थाज्ञानंब्रह्मपरंविदुः १ अतिदूरात्मकंब्रह्मोदविद्याव्यपाश्रयम् ॥ निर्द्वंद्वनि
र्गुणंनित्यमचिंत्यगुणमुत्तमम् २ ज्ञानेनतपसाचैवधीराःपश्यंतितत्परम् ॥ निर्णिक्तमनसःपूताव्युक्तांतरजसोऽमलाः ३ तपसाक्षेममध्वानंगच्छंतिपरमे
श्वरम् ॥ संन्यासनिरतानित्यंयेचब्रह्मविदेजनाः ४ तपःप्रदीपइत्याहुराचारोधर्मसाधकः ॥ ज्ञानंवैपरमंविद्यात्संन्यासंतपउत्तमम् ४ यस्तुवेदनिराधारंज्ञा
नंतत्त्वविनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वगतिरिष्यते ५ योविद्वान्सहवासंचविवासंचैवपश्यति ॥ तथैवैकत्वनानात्वेसदुःखात्प्राप्तिमुच्यते ७ योनिकामय
तेकिंचिन्नकिंचिदवमन्यते ॥ इहलोकस्थएवैषब्रह्मभूयायकल्पते ८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञःसर्वभूतप्रधानवित् ॥ निर्ममोनिर्हंकारोमुच्यतेनात्रसंशयः ९ निर्द्वंद्वो
निर्नमस्कारोनिःस्वाहाकारएवच ॥ निर्गुणंनित्यमद्वंद्वंप्रशमेनैवगच्छति १० हित्वागुणमयंसर्वकर्मजंतुःशुभाशुभम् ॥ उभेसत्यानृतेहत्वामुच्यतेनात्रसंशयः
११ अव्यक्तयोनिप्रभवोबुद्धिस्कंधमयोमहान् ॥ महाहंकारविटपइंद्रियांकुरकोटरः १२ महाभूतविशालश्चविशेषयतिशाखिनः ॥ सदापन्नःसदापुष्पःशुभा
शुभफलोदयः १३ आजीव्यःसर्वभूतानांब्रह्मवृक्षःसनातनः ॥ पुनंछित्वाचमिच्छाचतत्त्वज्ञानासेनाबुधः १४ हित्वासंगमयाप्ताशांमृत्युजन्मजरोदयान् ॥
निर्ममोनिर्हंकारोमुच्यतेनात्रसंशयः १५ द्वाविमौपाक्षिणौनित्यौसंक्षेपौचाप्यचेतनौ ॥ एताभ्यामुपरोयोन्यश्चेतनावान्सउच्यते १६ अचेतनःसत्त्वसंख्या
विमुक्तःसत्त्वात्परंचेतयतैतरात्मा ॥ सक्षेत्रवित्सर्वसंख्यातबुद्धिर्गुणातिगोमुच्यतेसर्वपापैः १७ ॥ इतिश्री०आश्वमेधिके०अनुगीताप०गुरुशिष्यसंवादेसत्तच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ केचिद्ब्रह्ममयंवृक्षंकेचिद्ब्रह्मवनंमहत् ॥ केचित्तुब्रह्मचाव्यक्तंकेचित्परमनामयम् ॥ मन्यंतेसर्वमप्येतदव्यक्तप्रभवव्ययम् १

इति यावत् सत्त्वसंख्याविमुक्तःसत्त्वानिप्राणिनःसंख्यायतैपृथक्त्वेनगण्यतैयेस्तेदेहाद्युपाधयस्तैर्विमुक्तःसत्त्वत्वात्बुद्धेःपरंयद्वस्तुयच्चेतयते बुद्ध्यादीनअचेतनानपिचेतन्ययुक्तान्कुरुतेसपवक्षे
त्रज्ञसंज्ञांस्तरात्मा । कोऽसौसर्वसंख्यातबुद्धिःसर्वांसंख्याताःबुद्धयोयेन सर्वासांबुद्धीनांसाक्षित्वेनसंख्यातापरिच्छेदकइत्यर्थः । सपवगुणगुंफितःसत्त्वैर्दोषैर्युज्यते गुणातिगस्तुतैर्मु
च्यतइति १७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे षड्वत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥ २५९ ॥ ॥ २६० ॥ ॥ २६१ ॥ ॥ २६२ ॥ ॥ २६३ ॥ ॥ २६४ ॥ ॥ २६५ ॥ ॥ २६६ ॥ ॥ २६७ ॥ ॥ २६८ ॥ ॥ २६९ ॥ ॥ २७० ॥ ॥ २७१ ॥ ॥ २७२ ॥ ॥ २७३ ॥ ॥ २७४ ॥ ॥ २७५ ॥ ॥ २७६ ॥ ॥ २७७ ॥ ॥ २७८ ॥ ॥ २७९ ॥ ॥ २८० ॥ ॥ २८१ ॥ ॥ २८२ ॥ ॥ २८३ ॥ ॥ २८४ ॥ ॥ २८५ ॥ ॥ २८६ ॥ ॥ २८७ ॥ ॥ २८८ ॥ ॥ २८९ ॥ ॥ २९० ॥ ॥ २९१ ॥ ॥ २९२ ॥ ॥ २९३ ॥ ॥ २९४ ॥ ॥ २९५ ॥ ॥ २९६ ॥ ॥ २९७ ॥ ॥ २९८ ॥ ॥ २९९ ॥ ॥ ३०० ॥ ॥ ३०१ ॥ ॥ ३०२ ॥ ॥ ३०३ ॥ ॥ ३०४ ॥ ॥ ३०५ ॥ ॥ ३०६ ॥ ॥ ३०७ ॥ ॥ ३०८ ॥ ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१० ॥ ॥ ३११ ॥ ॥ ३१२ ॥ ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥ ॥ ३१५ ॥ ॥ ३१६ ॥ ॥ ३१७ ॥ ॥ ३१८ ॥ ॥ ३१९ ॥ ॥ ३२० ॥ ॥ ३२१ ॥ ॥ ३२२ ॥ ॥ ३२३ ॥ ॥ ३२४ ॥ ॥ ३२५ ॥ ॥ ३२६ ॥ ॥ ३२७ ॥ ॥ ३२८ ॥ ॥ ३२९ ॥ ॥ ३३० ॥ ॥ ३३१ ॥ ॥ ३३२ ॥ ॥ ३३३ ॥ ॥ ३३४ ॥ ॥ ३३५ ॥ ॥ ३३६ ॥ ॥ ३३७ ॥ ॥ ३३८ ॥ ॥ ३३९ ॥ ॥ ३४० ॥ ॥ ३४१ ॥ ॥ ३४२ ॥ ॥ ३४३ ॥ ॥ ३४४ ॥ ॥ ३४५ ॥ ॥ ३४६ ॥ ॥ ३४७ ॥ ॥ ३४८ ॥ ॥ ३४९ ॥ ॥ ३५० ॥ ॥ ३५१ ॥ ॥ ३५२ ॥ ॥ ३५३ ॥ ॥ ३५४ ॥ ॥ ३५५ ॥ ॥ ३५६ ॥ ॥ ३५७ ॥ ॥ ३५८ ॥ ॥ ३५९ ॥ ॥ ३६० ॥ ॥ ३६१ ॥ ॥ ३६२ ॥ ॥ ३६३ ॥ ॥ ३६४ ॥ ॥ ३६५ ॥ ॥ ३६६ ॥ ॥ ३६७ ॥ ॥ ३६८ ॥ ॥ ३६९ ॥ ॥ ३७० ॥ ॥ ३७१ ॥ ॥ ३७२ ॥ ॥ ३७३ ॥ ॥ ३७४ ॥ ॥ ३७५ ॥ ॥ ३७६ ॥ ॥ ३७७ ॥ ॥ ३७८ ॥ ॥ ३७९ ॥ ॥ ३८० ॥ ॥ ३८१ ॥ ॥ ३८२ ॥ ॥ ३८३ ॥ ॥ ३८४ ॥ ॥ ३८५ ॥ ॥ ३८६ ॥ ॥ ३८७ ॥ ॥ ३८८ ॥ ॥ ३८९ ॥ ॥ ३९० ॥ ॥ ३९१ ॥ ॥ ३९२ ॥ ॥ ३९३ ॥ ॥ ३९४ ॥ ॥ ३९५ ॥ ॥ ३९६ ॥ ॥ ३९७ ॥ ॥ ३९८ ॥ ॥ ३९९ ॥ ॥ ४०० ॥ ॥ ४०१ ॥ ॥ ४०२ ॥ ॥ ४०३ ॥ ॥ ४०४ ॥ ॥ ४०५ ॥ ॥ ४०६ ॥ ॥ ४०७ ॥ ॥ ४०८ ॥ ॥ ४०९ ॥ ॥ ४१० ॥ ॥ ४११ ॥ ॥ ४१२ ॥ ॥ ४१३ ॥ ॥ ४१४ ॥ ॥ ४१५ ॥ ॥ ४१६ ॥ ॥ ४१७ ॥ ॥ ४१८ ॥ ॥ ४१९ ॥ ॥ ४२० ॥ ॥ ४२१ ॥ ॥ ४२२ ॥ ॥ ४२३ ॥ ॥ ४२४ ॥ ॥ ४२५ ॥ ॥ ४२६ ॥ ॥ ४२७ ॥ ॥ ४२८ ॥ ॥ ४२९ ॥ ॥ ४३० ॥ ॥ ४३१ ॥ ॥ ४३२ ॥ ॥ ४३३ ॥ ॥ ४३४ ॥ ॥ ४३५ ॥ ॥ ४३६ ॥ ॥ ४३७ ॥ ॥ ४३८ ॥ ॥ ४३९ ॥ ॥ ४४० ॥ ॥ ४४१ ॥ ॥ ४४२ ॥ ॥ ४४३ ॥ ॥ ४४४ ॥ ॥ ४४५ ॥ ॥ ४४६ ॥ ॥ ४४७ ॥ ॥ ४४८ ॥ ॥ ४४९ ॥ ॥ ४५० ॥ ॥ ४५१ ॥ ॥ ४५२ ॥ ॥ ४५३ ॥ ॥ ४५४ ॥ ॥ ४५५ ॥ ॥ ४५६ ॥ ॥ ४५७ ॥ ॥ ४५८ ॥ ॥ ४५९ ॥ ॥ ४६० ॥ ॥ ४६१ ॥ ॥ ४६२ ॥ ॥ ४६३ ॥ ॥ ४६४ ॥ ॥ ४६५ ॥ ॥ ४६६ ॥ ॥ ४६७ ॥ ॥ ४६८ ॥ ॥ ४६९ ॥ ॥ ४७० ॥ ॥ ४७१ ॥ ॥ ४७२ ॥ ॥ ४७३ ॥ ॥ ४७४ ॥ ॥ ४७५ ॥ ॥ ४७६ ॥ ॥ ४७७ ॥ ॥ ४७८ ॥ ॥ ४७९ ॥ ॥ ४८० ॥ ॥ ४८१ ॥ ॥ ४८२ ॥ ॥ ४८३ ॥ ॥ ४८४ ॥ ॥ ४८५ ॥ ॥ ४८६ ॥ ॥ ४८७ ॥ ॥ ४८८ ॥ ॥ ४८९ ॥ ॥ ४९० ॥ ॥ ४९१ ॥ ॥ ४९२ ॥ ॥ ४९३ ॥ ॥ ४९४ ॥ ॥ ४९५ ॥ ॥ ४९६ ॥ ॥ ४९७ ॥ ॥ ४९८ ॥ ॥ ४९९ ॥ ॥ ५०० ॥ ॥ ५०१ ॥ ॥ ५०२ ॥ ॥ ५०३ ॥ ॥ ५०४ ॥ ॥ ५०५ ॥ ॥ ५०६ ॥ ॥ ५०७ ॥ ॥ ५०८ ॥ ॥ ५०९ ॥ ॥ ५१० ॥ ॥ ५११ ॥ ॥ ५१२ ॥ ॥ ५१३ ॥ ॥ ५१४ ॥ ॥ ५१५ ॥ ॥ ५१६ ॥ ॥ ५१७ ॥ ॥ ५१८ ॥ ॥ ५१९ ॥ ॥ ५२० ॥ ॥ ५२१ ॥ ॥ ५२२ ॥ ॥ ५२३ ॥ ॥ ५२४ ॥ ॥ ५२५ ॥ ॥ ५२६ ॥ ॥ ५२७ ॥ ॥ ५२८ ॥ ॥ ५२९ ॥ ॥ ५३० ॥ ॥ ५३१ ॥ ॥ ५३२ ॥ ॥ ५३३ ॥ ॥ ५३४ ॥ ॥ ५३५ ॥ ॥ ५३६ ॥ ॥ ५३७ ॥ ॥ ५३८ ॥ ॥ ५३९ ॥ ॥ ५४० ॥ ॥ ५४१ ॥ ॥ ५४२ ॥ ॥ ५४३ ॥ ॥ ५४४ ॥ ॥ ५४५ ॥ ॥ ५४६ ॥ ॥ ५४७ ॥ ॥ ५४८ ॥ ॥ ५४९ ॥ ॥ ५५० ॥ ॥ ५५१ ॥ ॥ ५५२ ॥ ॥ ५५३ ॥ ॥ ५५४ ॥ ॥ ५५५ ॥ ॥ ५५६ ॥ ॥ ५५७ ॥ ॥ ५५८ ॥ ॥ ५५९ ॥ ॥ ५६० ॥ ॥ ५६१ ॥ ॥ ५६२ ॥ ॥ ५६३ ॥ ॥ ५६४ ॥ ॥ ५६५ ॥ ॥ ५६६ ॥ ॥ ५६७ ॥ ॥ ५६८ ॥ ॥ ५६९ ॥ ॥ ५७० ॥ ॥ ५७१ ॥ ॥ ५७२ ॥ ॥ ५७३ ॥ ॥ ५७४ ॥ ॥ ५७५ ॥ ॥ ५७६ ॥ ॥ ५७७ ॥ ॥ ५७८ ॥ ॥ ५७९ ॥ ॥ ५८० ॥ ॥ ५८१ ॥ ॥ ५८२ ॥ ॥ ५८३ ॥ ॥ ५८४ ॥ ॥ ५८५ ॥ ॥ ५८६ ॥ ॥ ५८७ ॥ ॥ ५८८ ॥ ॥ ५८९ ॥ ॥ ५९० ॥ ॥ ५९१ ॥ ॥ ५९२ ॥ ॥ ५९३ ॥ ॥ ५९४ ॥ ॥ ५९५ ॥ ॥ ५९६ ॥ ॥ ५९७ ॥ ॥ ५९८ ॥ ॥ ५९९ ॥ ॥ ६०० ॥ ॥ ६०१ ॥ ॥ ६०२ ॥ ॥ ६०३ ॥ ॥ ६०४ ॥ ॥ ६०५ ॥ ॥ ६०६ ॥ ॥ ६०७ ॥ ॥ ६०८ ॥ ॥ ६०९ ॥ ॥ ६१० ॥ ॥ ६११ ॥ ॥ ६१२ ॥ ॥ ६१३ ॥ ॥ ६१४ ॥ ॥ ६१५ ॥ ॥ ६१६ ॥ ॥ ६१७ ॥ ॥ ६१८ ॥ ॥ ६१९ ॥ ॥ ६२० ॥ ॥ ६२१ ॥ ॥ ६२२ ॥ ॥ ६२३ ॥ ॥ ६२४ ॥ ॥ ६२५ ॥ ॥ ६२६ ॥ ॥ ६२७ ॥ ॥ ६२८ ॥ ॥ ६२९ ॥ ॥ ६३० ॥ ॥ ६३१ ॥ ॥ ६३२ ॥ ॥ ६३३ ॥ ॥ ६३४ ॥ ॥ ६३५ ॥ ॥ ६३६ ॥ ॥ ६३७ ॥ ॥ ६३८ ॥ ॥ ६३९ ॥ ॥ ६४० ॥ ॥ ६४१ ॥ ॥ ६४२ ॥ ॥ ६४३ ॥ ॥ ६४४ ॥ ॥ ६४५ ॥ ॥ ६४६ ॥ ॥ ६४७ ॥ ॥ ६४८ ॥ ॥ ६४९ ॥ ॥ ६५० ॥ ॥ ६५१ ॥ ॥ ६५२ ॥ ॥ ६५३ ॥ ॥ ६५४ ॥ ॥ ६५५ ॥ ॥ ६५६ ॥ ॥ ६५७ ॥ ॥ ६५८ ॥ ॥ ६५९ ॥ ॥ ६६० ॥ ॥ ६६१ ॥ ॥ ६६२ ॥ ॥ ६६३ ॥ ॥ ६६४ ॥ ॥ ६६५ ॥ ॥ ६६६ ॥ ॥ ६६७ ॥ ॥ ६६८ ॥ ॥ ६६९ ॥ ॥ ६७० ॥ ॥ ६७१ ॥ ॥ ६७२ ॥ ॥ ६७३ ॥ ॥ ६७४ ॥ ॥ ६७५ ॥ ॥ ६७६ ॥ ॥ ६७७ ॥ ॥ ६७८ ॥ ॥ ६७९ ॥ ॥ ६८० ॥ ॥ ६८१ ॥ ॥ ६८२ ॥ ॥ ६८३ ॥ ॥ ६८४ ॥ ॥ ६८५ ॥ ॥ ६८६ ॥ ॥ ६८७ ॥ ॥ ६८८ ॥ ॥ ६८९ ॥ ॥ ६९० ॥ ॥ ६९१ ॥ ॥ ६९२ ॥ ॥ ६९३ ॥ ॥ ६९४ ॥ ॥ ६९५ ॥ ॥ ६९६ ॥ ॥ ६९७ ॥ ॥ ६९८ ॥ ॥ ६९९ ॥ ॥ ७०० ॥ ॥ ७०१ ॥ ॥ ७०२ ॥ ॥ ७०३ ॥ ॥ ७०४ ॥ ॥ ७०५ ॥ ॥ ७०

-आत्मकृतेः परिणामात् इत्यादिभ्यस्तयः स्मृतयश्च । केचित्परिवस्तुअनामर्षनिर्विकारं तत्रजमस्त्वमेवकल्पिते । 'सद्यदास्वपितितदेनैवाकसर्वैर्नामभिः सह' इति चतुःसर्वैरुपैः सह' इति सद्यदा मति
बुध्येतायैतस्मादात्मनःसर्वेप्राणापयायतनं विप्रतिष्ठते प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोकाः' इति सुप्तिप्रबोधयोर्नामकपात्मन्येधलयोदयोभूयेते । मायामात्रं तु कार्त्तम्येन आत्मनि चैवं विचित्राश्च हीति स्मर्य
ते च । एवं श्रौतं मतद्वयमुक्तासांख्यमतमाह मन्यंत इति १ तत्र प्रथमपक्षे उपासकानां आपायाणाविति न्यायेन अत्यप्रत्ययस्यावश्यकत्वमाह उच्छ्वासमात्रं तावन्मात्रकालं समो निर्वि
शेषः सर्वो वा समशब्दस्य सर्वपर्यायत्वात् । 'सहदं सर्वमवति' इति श्रुतेश्च आत्मानं हार्दब्रह्मसंगम्य उपास्य अमृतत्वायैकल्पते ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारेत्यर्थः २ द्वितीये पक्षे अंतकालावप्यत्रापि
णिकनिर्विकल्पसाक्षात्कारान्मुच्यत इत्याह निमेषेति विदुषां प्राप्तिप्राप्त्येकैवल्यम् ३ तृतीये पक्षेऽपि मनोनिरोधेन मुच्यत इत्याह प्राणायामैरिति द्वाभ्यां प्राणाः इन्द्रियाणि बुद्धिमनः
सहितानि द्वादशते आयम्यंते निगृह्यंते यैस्तैः प्राणायामैः यमनियमादिभिः ते च यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयस्तर्कवैराग्याभ्यां सहदं शवाभैः कृपा मुदितोपेक्षाभिः सह
द्वादशवा । यमाः पंचनियमाः पंचप्राणायामादयः षट्मैत्र्यादयश्च तत्रस्तर्कवैराग्यं चेति द्वाविंशतिर्वा संयम्य निरोध्य पुनः पुनरितियावज्जीवमेव कार्यं न तु सकृत्प्रयत्नेनात्र सिद्धिरस्तीति दर्शितम् ।

उच्छ्वासमात्रमपि चेद्योतकाले समो भवेत् ॥ आत्मानमुपसंगम्य सोऽमृतत्वाय कल्पते २ निमेषमात्रमपि चेत्संयम्याः आत्मानमात्मनि ॥ गच्छत्यात्मप्रसादेन विदुषां प्रा
प्तिमव्ययाम् ३ प्राणायामैरथ प्राणासंयम्य स पुनः पुनः ॥ दशद्वादशभिर्वापि चतुर्विंशत्परंततः ४ एवं पूर्वप्रसन्नात्मा लभते यद्यदिच्छति ॥ अध्यक्तास्त्वमुद्दि
क्तममृतत्वाय कल्पते ५ सत्त्वात्परतरं नान्यत्प्रशंसंतीह तद्विदः ॥ अनुमानाद्विजानीमः पुरुषं सत्त्वं संप्रथमं ६ न शक्यमन्यथा गंतुं पुरुषं द्विजसत्तमाः ॥ क्षमावृत्तिरहिं
सा च समता सत्यमार्जवम् ॥ ज्ञानं त्यागोऽथ संन्यासः सात्त्विकं वृत्तमिष्यते ७ एतेनैवानुमानेन मन्यंते वैमनीषिणः ॥ सत्त्वं च पुरुषश्चैतन्ननास्ति विचारणा ८ आहुरे
केच विद्वांसो ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ क्षेत्रज्ञसत्त्वयोरेक्यमित्येतन्नोपपद्यते ९ पृथग्भूतं ततः सत्त्वमित्येतदविचारितम् ॥ पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापि तत्त्वतः १०

चतुर्विंशत् अव्यक्तात्परमं पंचविंशं पुरुषं लभते ४ यद्यदिच्छति तदपि लभते योगसामर्थ्यात् । प्रसन्नात्मा विदुस्तत्त्वः यदा तु अव्यक्तात् अथ तं प्राप्य सत्त्वं सत्त्वगुणः उद्विक्तं
उत्कृष्टतरं भवति पुरुषमात्राकारं भवति तदाऽमृतत्वाय कल्पते । पूर्वप्रसन्नसहस्रं च त्रिंशत्परं कचित्का इत्येव क्तमात्रनिष्ठानां स्वर्गकालावधि स्मरणात् । चतुर्विंशदव्यक्तात्परमिति वा
संबंधः १ धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादीनां आत्मप्राप्तिसाधनानां सत्त्वोत्कर्षलभ्यत्वात् सत्त्वमेव स्तौति साधेन सत्त्वाविति सत्त्वं संप्रथमं पुरुषं अन्यथा सत्त्वासंश्रय इति गंतुं न शक्यमिति योजना ३
वृत्तं परिपाकः ५ पुरुषवत्सत्त्वच्छत्त्वात्पुरुषोपकारित्वाच्च सत्त्वं पुरुषादभिन्नमिति न्ययं तत्तार्किकाः अतएव ते आत्मनि सत्त्वं चैव कर्तृत्वादीन्वास्तवान्मन्यंते इत्याह एतेनेति द्वाभ्यां तत्रापि
मन्यंते प्रातीतिकं एकत्वं सांख्यादयः तार्किकास्तु तदेव वास्तवमित्याहुरिति विवेकः ८ एतदूच्यते आहुरिति ९ सांख्यप्रत्याह पूयगिति यदिसत्त्वं ततः पुरुषात्पृथक् अन्यत्भूतं नित्यानि
वृत्तं च स्यात्तर्हि मुक्तमप्यात्मानं न ज्ञात्वा भूतत्वे तस्य निरन्तर्यनाशयोगात् । तस्मादभिर्भाष्यते इदं मतमविचारितं । एकत्वं पक्षोऽपि प्रत्युक्त एव । कर्तृत्वादेवास्तवत्वे धर्मिना शर्मतरेणानि
वृत्तेनैरात्म्यमभिर्भाष्यते वा प्रसज्येत इति भावः । सिद्धांतमाह पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापि तत्त्वतः । सत्त्वपुरुषयोः समुद्रतरंगयोस्त्विशब्दतः प्रतीतिश्च पृथग्भावोऽस्ति । सत्त्वं च समुद्रत
रंग इव पुरुषे सहजम् । एवं च विलीनतरंगस्यैव मुक्तसत्त्वस्य पुनरुत्पत्त्ययोगात्तानिर्भाष्यते इति कल्पितमेव न संसारयात्राभिर्वाहः अकल्पितामेव मोक्षोपपत्तिरित्यर्थः १०

एवमपि सत्त्वपुरुषयोरेकजात्यापत्तेर्जडाजडाविभागो न स्यादित्याशंक्याह तथैवेति नयः युक्तिः । तप इति पाठे आलोचनपूर्वको निश्चयः । यथा उदुंबरफलोदरे बाह्यस्यान्यस्य प्रवेशायोगात्तदवय
वमशकदेहस्ततो विजातीयः सन्नाविर्भवति । एवं चिद्विलास एव सत्त्वं ततः पृथग्भूय जडत्वेनाविर्भवतीत्यर्थः ११ सत्त्वपुरुषयोः संबंधे दृष्टांतः वर्ण इति असंगत्वात्पुरुषः सत्त्वधर्मेनैलिप्येतत्त्रलेपप्रती
तिस्त्वाध्यासिकीति भावः १२ उक्तं विद्यते ये षुते उक्तवतः उक्तमर्थसम्यगवदन्त इत्यर्थः । सहजस्यापि सत्त्वस्य पुरुषासंसर्गित्वं दुर्घटं ब्रह्मणश्च वचनं नामिष्येतितर्कब्रह्मण्यमुच्यते निरुद्धत्वात्संशय
मापन्नाः १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतभाष्ये अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ एवं संविद्वाभाः प्रथमं देवशास्त्रेषु मतमेवं दर्शयंति कोवेति निवृत्तिधर्मो वा प्रवृत्तिधर्मो वा न्युत्थेयः
न कर्मणाति कुर्वन्नेवेह कर्माणीत्युभयविधश्रुतिदर्शनामुद्घातमहे इति भावः १ ऊर्ध्वदेहात् देहनाशादूर्ध्वमपि आत्माऽस्तीत्येके वदंतीति संबंधः नैतदितिलोकायताः सर्वसंशयितमिति स्याद्वादिनः

तथैवैकत्वनानात्वमिष्यते विदुषां नयः ॥ मशकोदुंबरे चैक्यं पृथक्त्वमपि दृश्यते ११ मत्स्यो यथाऽन्यः स्यादप्सु संप्रयोगस्तथा तयोः ॥ संबंधस्तोयविदूनां पर्णेकोक
नदस्य च १२ ॥ गुरुवाच ॥ इत्युक्तवतस्ते विप्रास्तदालोक्य पितामहम् ॥ पुनः संशयमापन्नाः प्रपच्छुर्मुनिसत्तमाः १३ ॥ इति श्रीम. आश्व. ५० अनु. गुरुशिष्यसं
वादे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ को वास्विदिह धर्माणामनुष्ठेयतमो मतः ॥ व्याहृतामिव पश्यामो धर्मस्य विविधां गतिम् १ ऊर्ध्वदेहाद्वदं त्येके नै
तदस्तीति चापरे ॥ केचित्संशयितं सर्वानि संशयमथापरे २ अनित्यं नित्यमित्येके नास्त्यस्तीत्यापि चापरे ॥ एकरूपं द्विधेत्येके व्यामिश्रमिति चापरे ३ मन्यंते ब्राह्मणा
एव ब्रह्मज्ञास्तत्त्वदर्शिनः ॥ एकमेकं पृथक्क्रान्ये बहुत्वमिति चापरे ४ देशकालावुभौ केचिन्नैतदस्तीति चापरे ॥ जटाजिनधराश्चान्ये मुंडाः केचिदसंवृताः ५ अस्नानं
केचिदिच्छंति स्नानमप्यपरे जनाः ॥ मन्यंते ब्राह्मणा देवा ब्रह्मज्ञास्तत्त्वदर्शिनः ६ आहारं केचिदिच्छंति केचिन्नानशने रताः ॥ कर्म केचित्प्रशंसंति प्रशान्तिं चापरे जनाः
७ केचिन्मोक्षं प्रशंसंति केचिद्भोगान्पृथग्विधान् ॥ धनानि केचिदिच्छंति निर्धनत्वमथापरे ॥ उपास्य साधनं त्वेके नैतदस्तीति चापरे ८ अहिंसानिरताश्चान्ये के
चिद्विंसापरायणाः ॥ पुण्येन यशसा चान्ये नैतदस्तीति चापरे ९ सद्भावानिरताश्चान्ये केचित्संशयिते स्थिताः ॥ दुःखादन्ये सुखादन्ये ध्यानमित्यपरे जनाः १०

सप्तमं गीनयज्ञाः निःसंशयमिति प्रातिस्विकं सर्वतैर्युक्तैः १ अनित्यं सर्वसृष्टिलययुक्तमिति तार्किकादयः । नित्यं प्रवाहिनित्यमिति मीमांसकाः । नास्तीति शून्यवादिनः । अस्ति परैषु णिकमिति
सौगताः । एकरूपं विज्ञानमेव द्विधा इदमर्थाकारमहमर्थाकारमिति योगाचाराः । व्यामिश्रं मिश्रमभिन्नं चेत्पुद्गलोभाः १ एकैकज्ञाः शास्त्रज्ञाः तत्त्वदर्शिनोऽपरोक्षज्ञानवतः ब्राह्मणास्तु ब्रह्मैव
कमस्तीति मन्यंते सगुणोपासकाः । पृथक् असाधारणानि कर्माण्येव कारणानीत्यन्ये मीमांसकाः । बहुत्वमपि कारणानां प्राहुः परमाणुवादिनः ४ देशकालाविति ज्योतिर्विदः । एतत्तद्व्यं सर्वकाल
त्रयेऽपि नास्ति स्वप्नराज्यवच्चिद्विलासमात्रमिति वृद्धाः ५ अस्नानं नैष्ठिकब्रह्मचर्यं स्नानं गार्हस्थ्यं ६ । ७ साधनं ध्यानं आदिकमुपास्य कृत्वाऽपि नैतदस्तीति पश्चात्सर्वमपवदंति तथा च श्रुतिः
'न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ॥ न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता' इति ८ पुण्ये पुण्यार्थमेव यते तेत्यन्ये । एतत्पुण्यं नास्त्येवेत्यन्ये लोकायताः ९ संशयिते कृतमस्ति नवोति सांविधेपाय
दुःखात्तदुःखनिवृत्त्यर्थं सुखात्सुखात्प्राप्त्यर्थं ध्यानं कर्तव्यं निष्काममेवेत्यपरे १०

११ ज्ञानसंन्याससंन्यासैकप्रतीकं भूतचित्तकाः स्वभावसाधनपौष्कल्यसाधनपौष्कल्यस्वाभावादेवज्ञानमुत्पद्यते आश्रमांतरेऽपिन संन्यासमात्रेणेत्याहुः १२ । १३ । १४
अविहिताः आशिक्षिता आख्यातस्त्वयेतिशेषः १५ मुख्यप्रष्टव्यमाह अतःपरमिति १६ । १७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीयेमारतमावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ पृष्ठेवेते
पुष्पक्षेपयज्ञेयमुपादेयं च तत्संक्षेपेणाह हंतव इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विषयविषयिभावोच्यते चक्षुषोरिव न केवलं प्रकाश्यप्रकाशकभावः अपि तु भोक्ष्यभोक्तृभावोऽप्यस्तीत्याह व्याख्या
तमितिसाधेन उदुंबरवत्सत्त्वस्वात्मानं भोक्तारं च न बोद्धिभोक्तुमशक्यवदुभयवैधीत्यर्थः यो विजानीते स क्षेत्रज्ञ इत्युत्तरेणान्वयः ९ सत्त्वपुरुषयोः संबंधस्याध्यासिकत्वमाह नित्यमिति नित्यं सर्वदा

यज्ञमित्यपरे विप्राः प्रदानमिति चापरे ॥ तपस्त्वन्ये प्रशंसन्ति स्वाध्यायमपरे जनाः ११ ज्ञानसंन्यासमित्येके स्वभावं भूतचित्तकाः ॥ सर्वमेके प्रशंसन्ति न सर्वमिति चा
परे १२ एवं व्युत्थापिते धर्मबहुधा विप्रबोधिते ॥ निश्चयनाधिगच्छामः समूढाः सुरसत्तम १३ इदं श्रेय इदं श्रेय इत्येवं व्युत्थितो जनः ॥ यो हियस्मिन्नरतो धर्मसतं
पूजयते सदा १४ तेन नोऽविहिता प्रज्ञाम न श्वबहुलीकृतम् ॥ एतदाख्यातमिच्छामः श्रेयः किमिति सत्तम १५ अतः परं तु यद्ब्रह्म तद्ब्रह्म न्वक्तुमर्हति ॥ सत्त्वक्षेत्रज्ञयो
श्चापि संबंधः केन हेतुना १६ एवमुक्तः स तौ विप्रैर्भगवाँल्लोकभावनः ॥ तेभ्यः शशंस धर्मात्मा याथातथ्येन बुद्धिमान् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अ
नुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हंतवः संप्रवक्ष्यामि यन्मां पृच्छथ सत्तमाः ॥ गुरुणा शिष्यमासाद्य यदुक्तं त
न्निबोधत १ समस्तमिदं तच्छ्रुत्वा सम्यगेवावधार्यताम् ॥ अहिंसा सर्वभूतानामेतत्कृत्य तमं मतम् २ एतत्पदमनुद्दिग्धं वरिष्ठं धर्मलक्षणम् ॥ ज्ञानं निःश्रेय इत्याहुर्ब्रह्मा
निश्चितदर्शिनः ३ तस्माज्ज्ञानेन शुद्धेन मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ हिंसा पराश्रये केचिद्येचनास्ति कवृत्तयः ॥ लोभमोहसमायुक्तास्ते वै निरयगामिनः ४ आशीर्षु
क्तानि कर्माणि कुर्वते ये त्वं तद्रिताः ॥ तेऽस्मिन्लोके प्रमोदं ते जायमानाः पुनः पुनः ५ कुर्वते ये तु कर्माणि श्रद्धाधाना विपश्चितः ॥ अनाशीर्योगसंयुक्तास्ते धीराः साधु
दर्शिनः ६ अतः परं प्रवक्ष्यामि सत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्यथा ॥ संयोगो विप्रयोगश्च तन्निबोधत सत्तमाः ७ विषयो विषयित्वं च संबंधोऽयमिहोच्यते ॥ विषयी पुरुषो नित्यं सत्त्वं
चाविषयः स्मृतः ८ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन मशको दुर्बलं यथा ॥ भुज्यमानं न जानीते नित्यं सत्त्वमचेतनम् ॥ यस्त्वेवं तं विजानीते यो भुंक्ते यश्च भुज्यते ९ नित्यं ब्रह्म समा
युक्तं सत्त्वमाहुर्मनीषिणः ॥ निर्द्वंद्वो निष्कलो नित्यः क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः १० समं संज्ञानुगच्छेत्स सर्वत्र व्यवस्थितः ॥ उपभुंक्ते सदा सत्त्वमपः पुष्करपर्णवत् ११

सत्त्वं द्वंद्वः सुखदुःखादिपरिणामैर्भुक्तं गुणात्मकत्वात् सुखदुःखमोहात्मकं संहतं च तद्विपरीतत्वात् निर्द्वंद्वः नित्यः निष्कलो निर्गुणश्च पुरुषः अतस्तयोर्विषयस्वभावत्वात् त्रजुकाष्ठादिवत् संबंधो युज्यते ययो
क्तं १ 'निःसंभ्रमसंभ्रमेन कूटस्थस्य विकारिणा ॥ आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तथो नोपपद्यते' इति १० कथं तद्विषयविषयिभावसंबंधोक्त इत्याह सममिति यथा सर्वत्र स्वप्रमाणेन ब्रह्मालंकारज्ज
गादावध्यस्तं अधिष्ठानेन समं तुल्यं तदावरकमित्यर्थः अधिष्ठानं चाध्यस्व संज्ञानुगतं तत्र स्वकीयसत्तास्फूर्तिसमर्पकत्वात् दीयां संज्ञामनुसरत् दृश्यते तथा सत्त्वं पुरुषेण समं सत्त्वं संज्ञानुगतः पुरुषः उपभुंक्ते
तत्र दृष्टांतः अपहति यथा पुष्करपर्णमद्भिरसंस्तमपि अपोभुंक्ते ताभिस्तस्याप्यायनात् एवं सत्त्वेनाहृतः पुरुषः सत्त्वसमाभ्रं यतः सत्त्वधर्मान् आत्मन्यभिमन्यमानः सत्त्वं भुंक्ते । तथा चैव कूटस्थविका
रिणोरपि पुष्करपर्णयोराध्यासिकसंबंधोऽप्यादितो भवति ११

प्रकारांतरेण दृष्टांतं विवृणोति सर्वैरिति १२ समत्त्वमुपपादयति एवमिति सर्वेण रज्जुरिव सर्वेन असंयुक्तोऽपि पुरुषः स इति निश्चितमेव । तथापि सत्त्वं पुरुषश्च उभयं मिलित्वा द्रव्यमात्रं सत्त्वमात्रम
भूतम् । यथारज्जुमुज्जंगौ मिलित्वा भुजंगमात्रं भवति तद्वत् इति निश्चयः इदमेव तत्त्वं कल्पनांतरं तु भ्रांतिमात्रमिति भावः १३ इदमेव ब्रह्मयोः सत्त्वमात्रत्वमनुसृत्य सत्त्वमेवास्मिन्मन्यमाना बौद्धाः पुरुष
मपलपन्ति तस्माद् यथेति सत्त्वं पुरुषश्चेत्युभयं यथा द्रव्यमात्रमभूतमात्रं इदमर्थः कर्ता ह मर्थः तयोः संयोगो दर्शनं वेति कुर्यात् त्रिपुत्र्यपि द्रव्यमभूदित्यर्थः । कुतस्तर्हि द्रव्यात्पुरुषस्य पृथक्त्वम
आह प्रदीपेति यथा दीपेनैव दीपमन्यं च जानीते एवं सत्त्वस्य परिणामविशेषेण विद्याख्येन सत्त्वं पुरुषं च पृथक् जानीयादित्यर्थः १४ ब्रह्मं तैलं मुणोवर्तिः १५ बाष्पीतिकमाह व्यक्त इति यथा तैलवर्ति
भ्यामवष्टब्धो दीप आत्मानं मवनाकाशं च व्याप्नोति तद्वत् भावे तु स्वयमेवांतर्धीयते न तु मवनाकाशः । एवं कर्मावष्टब्धः सत्त्वगुणश्चरमदृष्टिरूपोऽभिव्यक्तः सत्त्वं च पुरुषं च पृथगवभासयति । कर्मोपरमेतु

सर्वैरपि गुणैर्विद्वानव्यतिषक्तो न लिप्यते ॥ जलविद्युर्धुंथालोलः पद्मिनीपत्रसंस्थितः १२ एवमेवाप्यसंयुक्तः पुरुषः स्यान्न संशयः ॥ द्रव्यमात्रमभूत्सत्त्वं पुरुष
स्येति निश्चयः १३ यथा द्रव्यं च कर्ता च संयोगोऽप्यनयोस्तथा ॥ यथा प्रदीपमादाय कश्चित्तमसि गच्छति ॥ तथा सत्त्वप्रदीपेन गच्छंति परमैषिणः १४ याव
द्रव्यं गुणस्तावत् प्रदीपः संप्रकाशते ॥ क्षीणे द्रव्ये गुणे ज्योतिरंतर्धानाय गच्छति १५ व्यक्तः सत्त्वगुणस्त्वेवं पुरुषोऽव्यक्त इष्यते ॥ एतद्विप्रा विजानीत हंतव्यो
ब्रवीमिवः १६ सहस्रेणापि दुर्मेधान बुद्धिमधिगच्छति ॥ चतुर्थेनाप्यथांशेन बुद्धिमान् सुखमेधते १७ एवं धर्मस्य विज्ञेयं संसाधनमुपायतः ॥ उपायज्ञो हि
मेधावी सुखमत्यंतं लभते १८ यथाऽध्वानमपाधेयः प्रपन्नो मनुजः कश्चित् ॥ क्लेशेन याति महता विनश्येदंतराऽपि च १९ तथा कर्मसु विज्ञेयं फलं भवति वानवा ॥
पुरुषस्यात्मनिः श्रेयः शुभाशुभनिर्दर्शनम् २० यथा च दीर्घमध्वानं पद्मामेव प्रपद्यते ॥ अष्टषु पूर्वसहस्रात् तत्त्वदर्शनवर्जितः २१ तमेव च यथाऽध्वानं रथेनेहाशु
गामिना ॥ गच्छत्यश्वप्रयुक्तेन तथा बुद्धिमतां गतिः २२ ऊर्ध्वं पर्वतमारुह्य नान्वेक्षेत भूतलम् ॥ रथेन रथिनं पश्य क्लिश्यमानमचेतनम् २३ यावद्रथप
थस्तावद्रथेन स तु गच्छति ॥ क्षीणरथपदे विद्वानरथमुत्सृज्य गच्छति २४ एवं गच्छति मेधावी तत्त्वयोगविधानवित् ॥ परिज्ञाय गुणज्ञश्च उत्तरानुत्तरोत्तरम् ॥
२५ यथार्णवं महाघोरमप्लवः संप्रगाहते ॥ बाहुभ्यामेव संमोहाद्वधं वांछत्यसंशयम् २६ नावाचापियथा प्राज्ञो विभागज्ञः स्वरित्रया ॥ अश्रांतः सलिले गच्छे
च्छीघ्रं संतरते हृदम् २७ तीर्णो गच्छेत्परंपारं नावमुत्सृज्य निर्ममः ॥ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन यथार्थपदातिनोः २८

स्वयमेवांतर्धीयते पुरुषसत्त्वव्यक्तः समाधिषुषुप्ति सुखसाक्षी केवल इष्यते १६ । १७ । १८ । १९ कर्मसु ज्ञानसाधनेषु आत्मनि चित्ते श्रेयोविषये शुभाशुभदृष्टांतः पूर्णपुण्यपापेयः पूर्णयोगमाप्नो
ति अल्पपुण्यस्त्वेतं रात्रिपते इति भावः २० यथा चेति शास्त्ररथेनैव संसाराध्वाऽतिलंघनीय इति भावः २१ । २२ ऊर्ध्वमिति परंपदमारुह्य शास्त्रमपित्याज्यमिति भावः २३ यावदिति
चित्तशुद्धिपर्यंतं विधिशास्त्रकैर्कथ्यतस्तु योगतत्त्वज्ञानवृत्तरोत्तरं संपरमहंसं वाऽऽश्रमं सम्यगवबुध्य गच्छेदित्यर्थः २४ । २५ आचार्यरूपां नावं श्रेयेदित्याह त्रिमिः यथेति २६ स्वरित्रयाशोभ
नान्यरित्राणिके निपातनाभिरुपयुक्तया २७ तीर्ण इति समावृत्तवत् निर्दिध्यासनार्थो गुरुमपित्यजेदिति भावः । तावद्दुर्लभं वेतया यद्यो माकूटो न भवति रथमिव पर्वताकूट इति पूर्वदृष्टांतं स्मारयति
व्याख्यातमिति पदातिदृष्टांतोऽपि शुभभावे मर्माग्निरेव भवतीत्यत्र बोध्यः १६

स्नेहादिति नात्यंतंगुरावेवस्थेयंसतिध्यानयोग्यत्वेइतिभावः १९ नावमिति कर्माधिकारिणायोगयोगाधिकारिणाचक्रमनानुष्ठातुंयुक्तमितिभावः ३० कर्मकृतंकर्मफलंचिप्रंनानाविधंविषयस्थं
पृथक्पृथक् । एकमेवकर्मग्रहस्थस्यश्चाध्यपरिवाजकस्यपातित्यहेतुः । एवंव्यतिरेकोऽपिज्ञेयः विषयआश्रमस्तत्स्थं एतांनक्तृन् ३१ एवंज्ञानसाधनाप्युक्त्वाज्ञेयमाह पदिति मंविगंधवत्
रस्यंरसवत् ३२ गुणःकार्यं महद्रूपंयत्प्रधानमूतंप्रधानकार्यंतस्यापिगुणोऽहंकारः ३३ महामूतकृतोनियदादिरूपत्वेनकल्पितः तेषांगुणास्तुविषयाःशब्दादयएव ३४ बीजधर्मत्वंकार
णत्वं प्रसवात्मकत्वंकार्यरूपत्वं । जीवेतिपाठेऽपिजीवतोधान्यादेरेवधर्मोबीजत्वंननुभूजितधान्यादेरितिसएवार्थः । यद्यपितेषांमतेअव्यक्तस्यबीजत्वमेवास्तिननुकार्यत्वंतयाऽप्यद्वैतश्रुतिविरो

स्नेहात्संमोहमापन्नोनाविदाशोयथातथा ॥ ममत्वेनाभिभूतः संस्तत्रैव परिवर्तते २९ नावंनशक्यमारुह्यस्थलेविपरिवर्तितुम् ॥ तथैवरथमारुह्यमाप्सुचर्यावि
धीयते ३० एवंकर्मकृतं चित्रं विषयस्थं पृथक् पृथक् ॥ यथाकर्मकृतं लोकेतथैतानुपपद्यते ३१ यन्नैव गंधिनोरस्यं न रूपस्पर्शशब्दवत् ॥ मन्यन्ते मुनयो बुद्ध्यात्
प्रधानं प्रचक्षते ३२ तत्र प्रधानमव्यक्तमव्यक्तस्य गुणो महान् ॥ महत्प्रधानभूतस्य गुणोऽहंकार एव च ३३ अहंकारानुसंभूतो महाभूतकृतो गुणः ॥ पृथक्त्वेन
हि भूतानां विषया वै गुणाः स्मृताः ३४ बीजधर्मैतथाऽव्यक्तं प्रसवात्मकमेव च ॥ बीजधर्मा महानात्मा प्रसवश्चेति नः श्रुतम् ३५ बीजधर्मस्त्वहंकारः प्रसवश्च पुनः
पुनः ॥ बीजप्रसवधर्माणि महाभूतानि पंच वै ३६ बीजधर्मिण इत्याहुः प्रसवं च प्रकुर्वते ॥ विशेषाः पंच भूतानां तेषां चित्तं विशेषणम् ३७ तत्रैकगुणमाकाशं द्विगु
णो वायुरुच्यते ॥ त्रिगुणं ज्योतिरित्याहुरापश्चापि चतुर्गुणाः ३८ पृथ्वी पंचगुणा ज्ञेया चरस्थावरसंकुला ॥ सर्वभूतकरिदेवी शुभाशुभानि दर्शिनी ३९ शब्दः
स्पर्शस्तथा रूपं रसो गंधश्च पंचमः ॥ एते पंचगुणा भूमेर्विज्ञेया द्विजसत्तमाः ४० पार्थिवश्च सदा गंधो गंधश्च बहुधा स्मृतः ॥ तस्य मंधस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहून्गु
णान् ४१ इष्टश्चानिष्टगंधश्च मधुरो म्लः कटुस्तथा ॥ निर्हारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव च ४२ एवं दशविधो ज्ञेयः पार्थिवो मंध इत्युत ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं
पंद्रवश्चापा गुणाः स्मृताः ४३ रसज्ञानं तु वक्ष्यामि रसस्तु बहुधा स्मृतः ॥ मधुरोऽम्लः कटुस्तित्तः कषायो लवणस्तथा ४४ एवं षड्विधविस्तारो रसो वारिमयः
स्मृतः ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं त्रिगुणं ज्योतिरुच्यते ४५ ज्योतिषश्च गुणो रूपं पंच बहुधा स्मृतम् ॥ शुक्लं कृष्णं तथारक्तं नीलं पीतारुणं तथा ४६ ह्रस्वं दीर्घं
कशं स्थूलं चतुरस्रं तु वृत्तवत् ॥ एवं द्वादशविस्तारं तेजसो रूपमुच्यते ४७ विज्ञेयं ब्राह्मणैर्द्वैधर्मज्ञैः सत्यवादिभिः ॥ शब्दस्पर्शौ च विज्ञेयौ द्विगुणो वायुरुच्यते ४८

धातुपेक्ष्यामितिभावः १५ पुनःपुनरितिद्विगृहीतृक्ता ३६ बीजधर्मिणइतितामेवोपपादयति विशेषाःशब्दादयःप्रसवेप्रकुर्वन्तेभोमकालेकार्यरूपेणोपस्थिताअपिसंस्काररूपेणकाळांतरेभो
गदातुकारणात्मनाऽवतिष्ठते । अतएतेकारणरूपाश्चकार्यसर्वदाकुर्वन्ति । पूर्वेषामृच्छदन्त्यायेनकार्यकारणभावःविशेषाणांगुबीजाङ्कुरन्यायेनेतियेदः । तेषांविशेषाणामपि विशेषणव्यावर्तकंचित्त
मेव चित्तएवविशेषाःसर्वेसंतिनबहिरित्यर्थः ३७ तत्रैकगुणमित्यादिग्रन्थोव्याख्यातोमोक्षधर्मेषुस्पष्टार्थश्च ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ H. ७. ॥
विशेषः पञ्चभूतानामित्यत्र सूत्रितां सकलशास्त्ररहस्यभूतां दृष्टिसृष्टिं प्रपञ्चयति भूतानामित्यादिना नियमसंहारे विसर्गे उत्पत्तौ च भूतानां मनस्येश्वरसमर्थयथा तथा वक्ष्यत इति शेषः । भूतात्मा
स्थितिकालेऽपि मनस्येव भूतानां मात्मा स्वरूपं कनकमिव कुण्डलादेः १ अधिष्ठातानिमित्तकारणमपि कुलालादिस्थानीयं मनस्येव । क्षेत्रज्ञो जीवोऽपि मनस्येव एवं मनस्येश्वर्यवृद्धिर्विवेकजा प्रज्ञै
वाचष्टे स्वप्नतीति ग्राह्यं मनस्येश्वर्यमित्यर्थः २ मनस्येश्वर्ययोगे कर्मण्यमितितदधिगमार्थयोगमाह इन्द्रियाणीति मनःकर्तृयुक्ते प्रयुक्ते । आत्मोद्दिप्यमानो युक्तं भोक्तेति श्रुतिव्याचष्टे इन्द्रि

वायोश्चापिगुणःस्पर्शःस्पर्शश्चबहुधास्मृतः ॥ रूक्षःशीतस्तथैवोष्णःस्निग्धोविशदएवच ४९ कठिणाश्चिकणःश्लक्ष्णःपिच्छिलोदारुणोमृदुः ॥ एवंद्वादशवि
स्तारोवायव्योगुणउच्यते ५० विधिवद्ब्राह्मणैःसिद्धैर्मर्म्मज्ञैस्तत्त्वदर्शिभिः ५१ तत्रैकगुणमाकाशशब्दइत्येवचस्मृतः ॥ तस्यशब्दस्यवक्ष्यामिविस्तरेणबहुन्गु
णान् ५२ षड्जर्षभःसर्गाधारोमध्यमःपंचमस्तथा ॥ अतःपरंतुविज्ञेयोनिषादोधैवतस्तथा ॥ इष्टश्चानिष्टशब्दश्चसंहतःप्रविभागवान् ५३ एवंदशविधोज्ञेयः
शब्दआकाशसंभवः ॥ आकाशमुत्तमंभूतमहंकारस्ततःपरः ५४ अहंकारात्पराबुद्धिर्बुद्धेरात्माततःपरः ॥ तस्मात्तुपरमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषःपरः ५५ पराप
रज्ञोभूतानांविधिज्ञःसर्वकर्मणाम् ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मागच्छत्यात्मानमव्ययम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवा
देपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूतानामथपंचानांयथैषामीश्वरंमनः ॥ नियमेचविसर्गेचभूतात्मानएवच १ अधिष्ठाताम
नोनित्यंभूतानांमहतांतथा ॥ बुद्धिरैश्वर्यमाचष्टेक्षेत्रज्ञश्चसउच्यते २ इंद्रियाणिमनोयुंक्तेसदश्चानिवसारथिः ॥ इंद्रियाणिमनोबुद्धिःक्षेत्रज्ञेयुज्यतेसदा ३ म
हदश्वसमायुक्तंबुद्धिसंयमनंरथम् ॥ समारुह्यसभूतात्मासमंतात्परिधावति ४ इंद्रियग्रामसंयुक्तोमनःसारथिरेवच ॥ बुद्धिसंयमनोनित्यंमहान्ब्रह्ममयोरथः ५ ए
वंयोवेतिविद्वान्वैसदाब्रह्ममयंरथम् ॥ सधरिःसर्वभूतेषुनमोहमधिगच्छति ६ अव्यक्तादिविशेषांतंसहस्थावरजंगमम् ॥ सूर्यचंद्रप्रभालोकंग्रहनक्षत्रमंडितम्७नदी
पर्वतजालैश्चसर्वतःपरिभूषितम्॥ विविधाभिस्तथाचाद्भिःसततंसमलंकृतम् ८ आजीवंसर्वभूतानांसर्वप्राणभृतांगतिः ॥ एतद्ब्रह्मवर्ननित्यंतस्मिंश्चरतिक्षेत्रवित्९

याणीति आत्मपदस्यप्रतिपदंबुद्धिपदं बोकेत्यस्यप्रतिपदंज्ञेज्ज्ञइति ३ महातडोद्विषाश्चास्तैःसमायुक्तं । बुद्ध्यासारयिसूतयासंयमनंनिग्रहोयस्यते । रथंब्रह्ममयंकारणविकारमूर्तं शरीररथं । भूतात्मादेहाभिमानी सर्वतःसुखलिप्सुर्वावति ४ अपमेवरथइंद्रियग्रामेणवरीकृतेनसंयुक्तःसम्यक्समाहितः । मनसाचसारयिनासंयुक्तः बुद्धिसंयमनः बुद्धिप्रतोदश्चेन्महान्भवति । बहिर्मुखानांद्रियबुद्धिमनांसिआत्मनोजीवस्वमापादयंतिअंतर्मुखानित्वस्यब्रह्ममयत्वंआविष्कुर्वतीत्यर्थः ५ एवंनिग्राह्यत्वेनयोवेत्तिवेद धीरोभ्यानशीलः ६ अव्यक्ताद्यात्मकेब्रह्मवनेष्वस्मिन्नेतनःसंवरतीत्याह अव्यक्तेतित्रिभिः ७ । ८ । ९

अस्मिंल्लोके आत्मलोके अग्नेनिमेषमात्रेण स्वावरादिकं बाह्यं तर्हीयते । नेत्रजिमीलनमत्रेण भूतानि प्रलीयन्ते दृष्टिपट्टयाधिकारादित्यर्थः । तदनन्तरं भूतकृता गुणाः शब्दादयो लीयन्ते । नेत्रवत् श्रोत्रादीनामपि गुरुक्तयुक्तयानि जीलने कृते सतीत्यर्थः । गुणेश्चालीनेभ्यो नंतरं पंचभूतानि सूक्ष्मदेहान्मकाणि प्रलीयन्ते । स्थूलाच्चाप्रत्याहारैरेव संततस्वाद्यः । एष देहवत्कृष्णभूतसमुच्चय इति पंचभूतानीत्यस्य व्याख्या भूतानां लयेन निर्विशेषचिन्मात्रेणैव रूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । सार्द्धं श्लोकः १० देवादयः स्वाप्रदेवादिवत्स्वभावत एव उत्पन्नाः न यज्ञादिना नापि यज्ञादिनेत्याह देवा इति ११ विश्वसृजो मरीच्यादयोऽपि भौतिकत्वाद्भूतलये लीयन्ते इत्याह एतद्वैतसिद्धेन १२ विश्वसृग्भ्यः स्थूलभूतेभ्यः परमहाभूताः सूक्ष्मभूतानि तेभ्योऽपि परागतिमुक्तो गच्छेत् पाठांतरे भूतानां यो विश्वसृक् विराट्सर्वोपादानभूतानि महाभूतानि प्रतिगच्छतीति स एवार्थः १३ मनसश्चेत्त्रियाणां च पेकाश्च परमतं पश्यत्कलक्षणतपो बलेन सर्वमनसैव मृज्यत इत्याह प्रजापति

लोकेऽस्मिन्यानि सत्त्वानि त्रसानि स्थावराणि च ॥ तान्येवाग्रे प्रलीयन्ते पश्चाद्भूतकृता गुणाः ॥ गुणेश्चालीनेभ्यः पंचभूतानि एषभूतसमुच्चयः १० देवामनुष्यागंधर्वाः पिशाचा सुरराक्षसाः ॥ सर्वस्वभावतः सृष्टानक्रियाभ्यो नकारणात् ११ एते विश्वसृजो विप्राजायंतीह पुनः पुनः ॥ तेभ्यः प्रसूतास्तेष्वेव महाभूतेषु पंचसु ॥ प्रलीयन्ते यथा कालमूर्मयः सागरे यथा १२ विश्वसृग्भ्यस्तु भूतेभ्यो महाभूतास्तु सर्वशः ॥ भूतेभ्यश्चापि पंचभ्यो मुक्तो गच्छेत्परां गतिम् १३ प्रजापतिरिदं सर्वमनसैवामृज्य प्रभुः ॥ तथैव देवानृषयस्तपसा प्रतिपेदिरे १४ तपसश्चानुपूर्व्येण फलमूलाशिनस्तथा ॥ त्रैलोक्यं तपसा सिद्धाः पश्यंतीह समाहिताः १५ औषधान्यगदादीनि नानाविद्याश्च सर्वशः ॥ तपसैव प्रसिद्धं तपो मूलं हि साधनम् १६ यदुरापं दुराभ्यां दुराधर्षं दुरन्वयम् ॥ तत्सर्वं तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमम् १७ सुरापो ब्रह्महास्ते यीभूणहा गुरुतल्पगः ॥ तपसैव सुतप्तेन मुच्यते किल्बिषात्ततः १८ मनुष्याः पितरो देवाः पशवो मृगपक्षिणः ॥ यानि चान्यानि भूतानि त्रसानि स्थावराणि च १९ तपः परायणानित्यं सिद्धयं सेतपसा सदा ॥ तथैव तपसा देवामहामायादिवंगताः २० आशीर्युक्तानि कर्माणि कुर्वन्ते ये त्वतंद्रिताः ॥ अहंकारसमायुक्तास्ते सकाशे प्रजापतेः २१ ध्यानयोगेन शुद्धेन निर्ममानिरहं कृताः ॥ आप्तुवंति महात्मानो महांतं लोकमुत्तमम् २२ ध्यानयोगमुपागम्य प्रसन्नमतयः सदा ॥ सुखो पचयमव्यक्तं प्रविशं स्यात्प्रवित्तमाः २३ ध्यानयोगादुपागम्य निर्ममानिरहं कृताः ॥ अव्यक्तं प्रविशंतीह महतां लोकमुत्तमम् २४ अव्यक्ता देवसंभूतः समसंज्ञागतः पुनः ॥ तमोरजोभ्यां निर्मुक्तः सत्त्वमास्थाय केवलम् २५ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वमृजति निष्कलम् ॥ क्षेत्रज्ञ इति तं विद्याद्यस्तं वेदसवेदवित् २६ चित्तं चित्तादुपागम्य मुनिरासीत् संयतः ॥ यच्चित्तं तन्मयो वश्यं गुह्यमेतत्सनातनम् २७

रित्यादिना १४ तपसः संकल्पस्य आनुपूर्व्येण क्रमेण समाहिताः

समाधियुक्ताः १५ । १६ दुराप इन्द्रपदादि दुराभ्यां वेदादि दुराधर्षवत्पदादि दुरन्वयं असमाधेयं प्रलयादि १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ सुखोपचयं लौकिकानां सुखानामुपचयो वृद्धिर्दृष्टमांतं सुखोपचयं अखंडमानंदं 'एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्ति' इति श्रुतिप्रसिद्धम् २३ उपागम्य परावृत्य पूर्णध्यानयोगमप्राप्य ये त्रियंते ते प्रकृति लीना भवन्तीति २४ समसंज्ञागतः स्वयमव्यक्तत्वं प्राप्य इत्यर्थः २५ यः कारणत्वं प्राप्तः सर्वसृजतितमेव निष्कलं क्षेत्रज्ञं ईश्वरमिति विद्यात् २६ चित्तं सम्यग्ज्ञानं चित्तिज्ञान इत्यस्माद्भावे निष्ठा चित्तान्मनसाहे तुना उपागम्य प्राप्य संयतः सततं आसीत् ततश्च यच्चित्तं तन्मयो भवति । कीटकमृगभ्यामेव यद्रूपं भावयति तदेवायं भवतीत्यर्थः मन इति पाठे यच्चित्तं देव ईश्वरस्तद्भावं दातुं समर्थ इत्यर्थः २७

तत्र हानार्थमाहात्म्यकादीति यत्किंचिन्मदीयत्वेन कल्पितं तत्सर्वमविद्याभूतो निष्कलमात्मानमेव ध्यायेदित्यर्थः २८ । २९ । ३० षोडशात्मकः पंचमहाभूतानि एकादशविकाराश्च तदात्मकः तमेव षोडशात्मकं पुरुषं विद्याप्रसूते तदेव च ग्राह्यं उपादेयं अमृतं देवतादिवेशं अश्रितितेऽमृताशिनस्तेषां । आशिताशितमिति पाठे नृसानामपि तृप्तिकरं ३१ । ३२ शश्वदक्षरं सर्वदा अपचयहीनं वश्यात्मा जितचित्तः असंश्लिष्टं असंगम ३३ अपूर्वमानांतरानवगतं अकृतं अकृत्रिमं अविचारणं कूटस्थं । अपराजितमिति पाठांतरे स्पष्टोऽर्थः अमृताशने ईश्वरप्राप्तस्तुरीय इति श्रुतेः

अव्यक्तादिविशेषांतमविद्यालक्षणं स्मृतम् ॥ निबोधत तथा हीदं गुणैर्लक्षणमित्युत २८ द्व्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युर्यक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् २९ कर्मकेचित्प्रशंसंति मंदबुद्धिरतानराः ॥ ये तु वृद्धा महात्मानो न प्रशंसंति कर्मते ३० कर्मणा जायते जंतुर्भूतिमान् षोडशात्मकः ॥ पुरुषं प्रसूते विद्यात् द्वाह्यममृताशिनाम् ३१ तस्मात्कर्मसु निःस्रेहायेकेचित्पारदर्शिनः ॥ विद्यामयोऽयं पुरुषो न तु कर्ममयः स्मृतः ३२ य एवममृतं नित्यमग्राह्यं शश्वदक्षरम् ॥ वश्यात्मानमसंश्लिष्टं ये वेदनमृतो भवेत् ३३ अपूर्वमकृतं नित्यं पुनमविचारिणम् ॥ य एवं विदेदात्मानमग्राह्यममृताशिनम् ॥ अग्राह्योऽमृतो भवति स एभिः कारणैर्ध्रुवः ॥ ३४ आयोज्य सर्वसंस्कारान्संयम्यात्मानमात्मनि ॥ सतद्ब्रह्म शुभं वेत्ति यस्माद्भूयो न विद्यते ३५ प्रसादे चैव सत्त्वस्य प्रसादं समवाप्नुयात् ॥ लक्षणं हि प्रसादस्य यथा स्यात्स्वप्रदर्शनम् ३६ गतिरेषा तु मुक्तानां ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तयश्च याः सर्वाः पश्यन्ति परिणामजाः ३७ एषा गतिर्विरक्तानामेष धर्मः सनातनः ॥ एषा ज्ञानवतां प्राप्तिरेतद्वृत्तमनिर्दिष्टम् ३८ समेन सर्वभूतेषु निस्पृहेण निराशिषा ॥ शक्या गतिरियं गंतुं सर्वत्र समदर्शिना ३९ एतद्ब्रह्म सर्वमाख्यातं मया विप्रैः सतमाः ॥ एवमाचरत क्षिप्रं ततः सिद्धिमवाप्स्यथ ४० ॥ गुरु उवाच ॥ इत्युक्तास्ते तु मुनयो गुरुणा ब्रह्मणा तथा ॥ कृतवन्तो महात्मानस्ततो लोकमवाप्नुवन् ४१ त्वमप्येतन्महाभागमयोक्तं ब्रह्मणो वचः ॥ सम्यगाचर शुद्धात्मस्ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ४२ वासुदेव उवाच ॥ इत्युक्तः सतदा शिष्यो गुरुणा धर्ममुत्तमम् ॥ चकार सर्वकौंतेय ततो मोक्षमवाप्तवान् ४३ कृतकृत्यश्च सतदा शिष्यः कुरुकुलोद्भवः ॥ तत्पदं समनुप्राप्तो यत्र गत्वानशोचति ४४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ को न्वसौ ब्राह्मणः कृष्ण कश्च शिष्यो जनाद न ॥ श्रोतव्यं चेन्मयैतद्वै तत्त्वमाचक्ष्व मे विभो ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अहं गुरुर्महाबाहो मनः शिष्यं च विद्धि मे ॥ त्वत्प्रीत्या गुह्यमेतच्च कथितं ते धनं जय ४६ मयि चेदस्ति ते प्रीतिर्नित्यं कुरुकुलोद्भव ॥ अध्यात्ममेतच्छ्रुत्वा त्वं सम्यगाचर सुव्रत ४७ तत्स्त्वं सम्यगाचीर्णे धर्मेऽस्मिन्नरिक्वर्षण ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो मोक्षं प्राप्स्यसि केवलम् ४८

ईश्वरस्यापि संहतारं एभिर्वक्ष्यमाणैः सार्द्धः ३४ चेतसः संस्कारा मेऽप्यादयस्तान् आयोज्य दृढान् कृत्वा आत्मानं चित्तमात्मनि हृदयपुंडरीके संयम्य निरुध्य ३५ प्रसादेन मूल्ये प्रसादं शांतिं चित्तप्रसादस्य लक्षणं तु यथा स्वप्ने देहासंगेनावस्थानमस्ति तथा यदा योगयुक्त्या चित्तं बहिः संज्ञाभूयं ततः प्रचारि भवति तदेव प्रसादचिह्नं ३६ एषा प्रसादरूपा गतिर्मार्गः प्रवर्तते ताः प्रवृत्तयः त्रैकालिकाः पदार्थास्तान् परिणामजान् अतीतानां गतांश्चात्र पश्यन्ति योगिनः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अहमिति अहं क्षेत्रज्ञो गुरुः मनोमदीयं मया बोधनीयं एतेन आत्मनो गुरुरात्मैवेत्युक्तं भवति ४६ सम्यगाचरयमनियमादिनिष्ठो भव ४७ केवलमिति क्रममुक्तिव्यावृत्तिः ४८

मातुर्कस्मारयति अस्य चतस्य च कृत्वा कयतां कारयितुं पूर्वमिति ४९ कथामनुसंधते मया त्वित्यादिना ५० । ५१ । ५२ ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीवेमारसभावदीपेकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

पूर्वमप्येतदेवोक्तं युद्धकाल उपस्थिते ॥ मया तव महाबाहो तस्मादत्र मनः कुरुः ४९ मया तु भरत श्रेष्ठ चिरदृष्टः पिता प्रभुः ॥ तमहं द्रष्टुमिच्छामि समेतैव फाल्गुन
५० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तं वचनं कृष्णं प्रत्युवाच धनंजयः ॥ गच्छावोनगरं कृष्ण गजसाह्वयमद्य वै ५१ समेत्य तत्र राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ समनु
ज्ञाप्य राजानं स्वां पुरीं यातुमर्हसि ५२ ॥ इति श्री महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥
गुरुशिष्यसंवादः समाप्तः ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽभ्यनोदयत् कृष्णो युज्यतामिति दारुकम् ॥ सुहृत्तां दिवचाचष्टयुक्तमित्येव दारुकः १ तथैव चानुयात्रा
दिचोदयामास पांडवः ॥ सज्जयध्वं प्रयास्यामो नगरं गजसाह्वयम् २ इत्युक्ताः सैनिकास्ते तु सज्जिभूता विशांपते ॥ आचरव्युः सज्जमित्येव पार्थायामिततेजसे ३
ततस्तौ रथमास्थाय प्रयातौ कृष्णपांडवौ ॥ विकुर्वाणौ कथाश्चित्राः प्रीयमाणौ विशांपते ४ रथस्थं तु महातेजा वासुदेवं धनंजयः ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यमिदं भरत सत्तम
५ त्वत्प्रसादाज्जयः प्राप्नोराज्ञावृष्णि कुलोद्भव ॥ निहताः शत्रवश्चापि प्राप्नोराज्यमकंठकम् ६ नाथवंतश्च भवता पांडवामधुसूदन ॥ भवंतं प्लवमासाद्य तीर्णाः स्म कुरु
सागरम् ७ विश्वकर्मन्मस्तेऽस्तु विश्वात्मन् विश्वसत्तम ॥ तथा त्वामभिजानामि यथा चाहं भवान्मतः ८ त्वत्तेजः संभवो नित्यं भूतात्मा मधुसूदन ॥ रतिः क्रीडामयी
तुभ्यं माया तेरोदसी विभो ९ त्वयि सर्वमिदं विश्वं यदिदं स्थाणुजंगमम् ॥ त्वं हि सर्वविकुरुषे भूतग्रामं चतुर्विधम् १० पृथिवीं चांतरिक्षं च द्यां चैव मधुसूदन ॥ हसितं तेऽ
मलाज्योत्स्नाः क्रतवश्चेन्द्रियाणि ते ११ प्राणो वायुः सततगः क्रोधो मृत्युः सनातनः ॥ प्रसादे चापि पद्मा श्रीर्नित्यं त्वयि महामते १२ रतिस्तुष्टिर्धृतिः क्षांतिर्मतिः कांति
श्चराचरम् ॥ त्वमेवेह युगांतेषु निधनं प्रोच्यसेऽनघ १३ सुदीर्घेणापि कालेन न ते शक्या गुणमया ॥ आत्मा च परमात्मा च न मस्ते न लिनेक्षणः १४ विदितो मे सुदुर्धर्ष
नारदा देवलात्तथा ॥ कृष्णद्वैपायनाच्चैव तथा कुरुपितामहात् १५ त्वयि सर्वसमासक्तं त्वमेवैको जनेश्वरः ॥ यच्चानुग्रहं संयुक्तमेतदुक्तं त्वयानघ १६ एतत्सर्वमहं सम्य
गाचरिष्ये जनार्दन ॥ इदं चाहुतमत्यंतं कृतमस्मत्प्रियेऽस्य १७ यत्पापो निहतः संख्येकैरव्यो घृतराष्ट्रजः ॥ त्वया दग्धं हितसैन्यं मया विजितमाहवे १८ भवता त
त्कृतं कर्म येनावाप्तो जयो मया ॥ दुर्योधनस्य संप्रामेतव बुद्धिपराक्रमैः १९ कर्णस्य च वधो पायो यथा वत्सं प्रदर्शितः ॥ सैधवस्य च पापस्य भूरिश्रवस एव च २० अहं च
प्रीयमाणेन त्वया देव किनं दन ॥ यदुक्तस्तत्करिष्यामि न हि मेऽत्र विचारणा २१ राजानं च समासाद्य धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ चोदयिष्यामि धर्मज्ञं गमनार्थं तवाऽनघ २२

तत इति रथ इति रथमिति चार्धद्वयेऽपिशेषः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । विश्वकर्मन् इत्यादिना स्वबोधमाविष्करोति ८ रतिः रमणं क्रीडामयी सर्गस्थित्यंतलीला रूपा तुभ्यं तव रोदसी द्या
वापृथिवी ते सवमाया ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ मधुसूदनात् एतत्सम्यगाचरेत्याह्वारूपः १६ दृष्टोपकारमभ्यभिषेदति इदं चेति १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

रुचितं हि मे तत्ते द्वारका गमनं प्रभो ॥ अचिरादेव द्रष्टुं त्वं मातुलं मे जनार्दन २३ बलदेवं च दुर्धर्षं तथाऽन्यान् वृष्णिपुंगवान् ॥ एवं संभाषमाणौ तौ प्राप्नो वारणसाह्वयम्
२४ तथा विविश तु श्वोभौ संप्रहृष्टनराकुलम् ॥ तौ गत्वा घृतराष्ट्रस्य गृहं शक्रगृहोपमम् २५ ददृशाते महाराजघृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ विदुरं च महाबुद्धिराजानं च युधि
ष्ठिरम् २६ भीमसेनं च तुर्धर्षमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ घृतराष्ट्रमुपासीनं युयुत्सुं चापराजितम् २७ गांधारीं च महाप्रज्ञां पृथां कृष्णां च भामिनीम् ॥ सुभद्रायाश्च ताः
सर्वा भरतानां स्त्रियस्तथा २८ ददृशाते स्त्रियः सर्वा गांधारीपरिचारिकाः ॥ ततः समेत्य राजानं घृतराष्ट्रमर्दिमौ २९ निवेद्य नामधेयेस्वेतस्य पादावगृह्णताम् ॥ गां
धार्याश्च पृथायाश्च धर्मराजस्य चैव हि ३० भीमस्य च महात्मानौ तथा पादावगृह्णताम् ॥ क्षतारं चापि संगृह्य पृष्ठाकुशलमव्ययम् ३१ तैः सार्धं नृपतिं बद्धं ततस्तौ पर्युपा
सताम् ॥ ततो निशि महाराजो घृतराष्ट्रः कुरूद्वहान् ३२ जनार्दनं च मेधावी व्यसर्जयत वै गृहान् ॥ तेऽनुज्ञातान् नृपतिनाययुः स्वस्वं निवेशनम् ३३ धनंजयगृहानेव ययौ
कृष्णस्तु धीर्भवान् ॥ तत्रार्चितो यथा न्यायं सर्वकामैरुपस्थितः ३४ कृष्णः सुष्वाप मेधावी धनंजयसहायवान् ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या कृत्वा पौर्वाहिकीं क्रियाम् ३५
धर्मराजस्य भवनं जग्मतुः परमार्चितौ ॥ यत्रास्ते ससहामात्यो धर्मराजो महाबलः ३६ तौ प्रविश्य महात्मानौ तद्गृहं परमार्चितम् ॥ धर्मराजं ददृशुर्देवराजमिवा
श्विनौ ३७ समासाद्य तुराजानं वाष्णेयकुरुपुंगवौ ॥ निषीदतु रनुज्ञातौ प्रीयमाणेन तेन तौ ३८ ततः सराजमेधावी विवक्षुः प्रेक्ष्यतावुभौ ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठो वचनं
राजसत्तमः ३९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ विवक्षुहियुवां मन्ये वीरौ यदु कुरूद्वहौ ॥ ब्रूत कर्ताऽस्मि सर्वानं चिरान्माविचार्यताम् ४० इत्युक्तः फाल्गुनस्तत्र धर्मरा
जानमब्रवीत् ॥ विनीतवदुपागम्य वाक्यं वाक्यविशारदः ४१ अयं चिरोपितो राजन वासुदेवः प्रतापवान् ॥ भवंतं समनुज्ञाप्य पितरं द्रष्टुमिच्छति ४२ सगच्छेदभ्य
नुज्ञातो भवतायदि मन्यसे ॥ आनर्त्तनगरीं वीरस्तदनुज्ञातुमर्हसि ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुंडरीकाक्ष भद्रं ते गच्छ त्वं मधुसूदन ॥ पुरीं द्वारवतीं मद्यद्रष्टुं श्वरसुतं
प्रभो ४४ रोचते मे महाबाहो गमनं तव केशव ॥ मातुलश्चिरदृष्टो मे त्वया देवी च देवकी ४५ समेत्य मातुलं गत्वा बलदेवं च मानद ॥ पूजयेथामहाप्राज्ञमद्वाक्येन यथा
र्हतः ४६ स्मरेथाश्चापि मानित्यं भीमं च बालिनां वरम् ॥ फाल्गुनं सह देवं च न कुलं चैव मानद ४७ आनर्त्तानवलोक्य त्वं पितरं च महाभुज ॥ वृष्णांश्च पुनरागच्छेर्हय
मेधेममानघ ४८ सगच्छ रत्नान्यादाय विविधानिवसूनि च ॥ यच्चाप्यन्यन्मनोज्ञं ते तदप्यादत्स्व सात्वत ४९ इयं च वसुधा कृत्वा प्रसादात्तव केशव ॥ अस्मानुपगता
वीरनिहताश्चापि शत्रवः ५० एवं ब्रुवति कौरव्ये धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ वासुदेवो वरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् ५१ तवैरत्नानि धनं च केवलं धरातु कृत्वा तु महाभुजाद्यवै ॥
यदस्ति चान्यद्विणं गृहे मम त्वमेव तस्येश्वर नित्यमीश्वरः ५२

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ तथा प्रयातं वाष्णेयमित्यादिग्रंथः पूर्वोक्तासूपनिषत्सु विद्याफलं विश्व
तथेयथोक्तः प्रतिपूजितस्तदागदाग्रजोधर्मसुतेन वीर्यवान् ॥ पितृष्वसारं त्वदद्यथाविधिसंपूजितश्चाप्यगमत्प्रदक्षिणम् ५३ तयाससम्यक्प्रतिनंदितस्तत
स्तथैवसर्वैर्विदुरादिभिस्तथा ॥ विनिर्ययौ नागपुराद्गदाग्रजोरथेन दिव्येन चतुर्भुजः स्वयम् ५४ रथे सुभद्रामधिरोप्य भाविनीं शुषिष्ठिरस्यानुमते जनार्दनः ॥
पितृष्वसुश्चापितथामहाभुजो विनिर्ययौ पौरजनाभिसंवृतः ५५ तमन्वयाद्धानरवर्यकेतनः ससात्यकिर्माद्रवती सुतावपि ॥ अगाधबुद्धिर्विदुरश्च माधवं स्वयंचभी
मोगजराजविक्रमः ५६ निवर्तयित्वा कुरुराष्ट्रवर्धनांस्ततः ससर्वांश्चिदुरच वीर्यवान् ॥ जनार्दनो दारुकमाहसत्वरः प्रचोदयाश्चानिति प्रात्यर्कितथा ५७ ततोययौ
शत्रुगणप्रमर्दनः शिनिप्रवीरानुगतोजनार्दनः ॥ यथानिहत्यारिगणं शतक्रतुर्दिवंतथाऽऽनर्तपुरीं प्रतापवान् ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगी
तापर्वणि कृष्णप्रयाणे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा प्रयातं वाष्णेयं द्वारकां भरतर्षभाः ॥ परिष्वज्य न्यवर्तत सानुयात्राः परंतपाः १
पुनः पुनश्च वाष्णेयं पर्यष्वजत फाल्गुनः ॥ आचर्युर्विषयाच्चैनं सददर्शं पुनः पुनः २ कच्छेणैव तु तां पाथोगोविंदो विनिवेशिताम् ॥ संजहार ततो दृष्टि कृष्णश्चाप्यपरा
जितः ३ तस्य प्रयाणे यान्यासन्निमित्तानि महात्मनः ॥ बहून्यहुत रूपाणि तानि मे गदतः शृणु ४ वायुर्वेगेन महतारथस्य पुरतोववौ ॥ कुर्वन्निःशर्करं मार्गं विरजस्क
मकंटकम् ५ वर्षवासवश्चैव तोयं शुचिसुगंधिव ॥ दिव्यानि चैव पुष्पाणि पुरतः शार्ङ्गधन्वनः ६ सप्रयातो महाबाहुः समेषु मरुधन्वसु ॥ ददर्शाथ मुनिश्रेष्ठ सुतं कममि
तौ जसम् ७ सतं संपूज्य तेजस्वी मुनिं पृथुललोचनः ॥ पूजितस्तेन च तदा पर्यपृच्छ दनामयम् ८ संपृष्टः कुशलं तेन संपूज्य मधुसूदनम् ॥ उत्तं को ब्राह्मण श्रेष्ठस्त
तः पप्रच्छ माधवम् ९ कच्चिच्छोरे त्वया गत्वा कुरुपांडवसम्रतम् ॥ कृतं सौभ्रात्रमचलं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १० अपि संधायतां श्रीरानुपावृत्तोऽसि केशव ॥
संबंधिनः स्वदयितान्सततं वृष्णिपुंगव ११ कच्चित्पांडुसुताः पंचघृतराष्ट्रस्य चात्मजाः ॥ लोकेषु विहरिष्यंति त्वया सह परंतप १२ स्वराष्ट्रे ते च राजानः कच्चित्प्रा
प्स्यंति वै सुखम् ॥ कौरवेषु प्रशंतिषु त्वयानाथेन केशव १३ यामे संभावना ता तत्त्वयि नित्यमवर्तत ॥ अपि सा सफला ता तच्छता ते भरतान् प्रति १४ ॥ श्रीभगवानु
वाच ॥ कृतो यत्नो मया पूर्वं सौशाम्ये कौरवान् प्रति ॥ नाशक्यं तयदा साम्ये ते स्थापयितुमंजसा १५ ततस्ते निधनं प्राप्ताः सर्वे ससुतबांधवाः ॥ नदिष्ठमप्यति क्रांतुं
शक्यं बुद्ध्या बलेन वा १६ महर्षे विदितं भूयः सर्वमेव त्ववानथ ॥ तेऽत्यक्रामन्मर्तिमहं भीष्मस्य विदुरस्य च १७ ततो यमक्षयं जग्मुः समासाद्ये तरेतरम् ॥
पंचैव पांडवाः शिष्टाहता मित्राहतात्मजाः १८

रूपदर्शनं विद्यासाधनं गुरोरा राधं चेति द्वयमिहोक्तं विवरीतुं उक्तं को पाठ्यान्वयाजेन प्रवर्तते तत्तत्परिष्ठादश्वमेधव्याजेन
कर्मणामप्यारादुपकारकत्वं विद्यायामुच्यत इति संशयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ मिथ्याचारेण कपटपूर्वकमविरोधच्छलेन विरोधं द्रव्यता परीताः परितः प्राप्ताः २२ अनुनयं शिक्षां २३ मेमत्तः २४ । २५ । २६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये
धार्तराष्ट्राश्च निहताः सर्वे ससुतबांधवाः ॥ इत्युक्तवचने कृष्णे भृशं क्रोधसमान्वितः ॥ उत्तंक इत्युवाचैनं रोषादुत्फुल्ललोचनः १९ ॥ उत्तंक उवाच ॥ यस्माच्छक्तेन
ते कृष्णनत्राताः कुरुपुंगवाः ॥ संबन्धिनः प्रियास्तस्माच्छप्स्येहं त्वामसंशयम् २० न च ते प्रसभं यस्मात्ते निगृह्यानिवारिताः ॥ तस्मान्मन्युपरतिस्त्वांशं प्रसयामि
मधुसूदन २१ त्वया शक्तेन हिसतामिथ्याचारेण माधव ॥ ते परीताः कुरुश्रेष्ठानशयंतः स्मरुपेक्षिताः २२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणु मे विस्तरेण दंयद्वक्ष्ये भृगुनं
दन ॥ गृहाणानुनयं चापितपस्वीह्यासि भार्गव २३ श्रुत्वा च मे तदध्यात्ममुंचेथाः शापमद्यै ॥ न च मां तपसालेन शक्तोऽभिभवितुं पुमान् २४ न च ते तपसो नाश
मिच्छामि तपतांवर ॥ तपस्ते सुमहद्दोषं गुरवश्चापि तोषिताः २५ कौमारं ब्रह्मचर्यं ते जानामि द्विजसत्तम ॥ दुःस्वार्जितस्य तपसस्तस्मान्नेच्छामि ते व्ययम् २६
॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तं को पाठ्याने कृष्णोत्तंकसमागमे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ उत्तंक उवाच ॥ ब्रह्मिकेशव तत्त्वे
न त्वमध्यात्ममनिर्दिष्टम् ॥ श्रुत्वा श्रेयोऽभिधास्यामि शार्पं वा ते जनार्दन १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ तमोरजश्च सत्त्वं च विद्धि भावान्मदाश्रयान् ॥ तथारुद्रान्वसून्वा
पिविद्धि मत्प्रभवांश्च द्विज २ मायि सर्वाणि भूतानि सर्वभूतेषु चाप्यहम् ॥ स्थित इत्यभिजानीहि मातेऽमूदत्र संशयः ३ तथा दैत्यगणान्सर्वान्यक्षगंधर्वराक्षसान् ॥
नागानप्सरसश्चैव विद्धि मत्प्रभवान्द्विज ४ सदसश्चैव यत्प्रादुरव्यक्तं व्यक्तमेव च ॥ अक्षरं च क्षरं चैव सर्वमेतन्मदात्मकम् ५ ये चाश्रमेषु वैधर्माश्चतुर्धा विदितानुने ॥
वैदिकानि च सर्वाणि विद्धि सर्वमदात्मकम् ६ असच्च सदसश्चैव यद्विश्वं सदसत्परम् ॥ मत्परतरं नास्ति देवदेवात्सनातनात् ७ ओंकारप्रमुखान्वेदान् विद्धि मां त्वं
भृगूद्वह ॥ सूपंसोमं च रुहोमं त्रिदशाप्यायनं मखे ८ होतारमपि हव्यं च विद्धि मां भृगुनंदन ॥ अध्वर्युः कल्पकश्चापि हविः परमसंस्कृतम् ९ उद्गाता चापि मांस्तौ
तिगीतघोषैर्महाध्वरे ॥ प्रायश्चित्तेषु मां ब्रह्मन् शांतिमंगलवाचकाः १० स्तुवंति विश्वकर्माणं सततं द्विजसत्तम ॥ मम विद्धि सुतं धर्ममग्रजं द्विजसत्तम ११ मानसं द
यितं विप्रसर्वभूतदयात्मकम् ॥ तत्राहं वर्तमानैश्च निवृत्तैश्चैव मानवैः १२ ब्रह्मैः संसरमाणो वै यो नीर्वर्तामि सत्तम ॥ धर्मसंरक्षणार्थं धर्मसंस्थापनाय च १३
तैस्तैर्वै वैश्वरूपैश्च त्रिषु लोकेषु भार्गव ॥ अहं विष्णुरहं ब्रह्मा शक्रोऽथ प्रभवाप्ययः १४ भूतग्रामस्य सर्वस्य स्रष्टा संहार एव च ॥ अधर्मे वर्तमानानां सर्वेषामहमच्युतः
१५ धर्मस्य सेतुं बभ्रांमि चालिते चालिते युगे ॥ तास्ता योनीः प्रविश्याहं प्रजानां हितकाम्यया १६ यदा त्वहं देवयोनीं वर्तामि भृगुनंदन ॥ तदाऽहं देवत्वं सर्वमाचरा
मिन संशयः १७ यदा गंधर्वयोनीं वा वर्तामि भृगुनंदन ॥ तदा गंधर्वत्वं सर्वमाचरामिन संशयः १८

भारतमावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

ब्रह्मैति १ । २ । ३ । ४ । ५ असच्छशर्गुणादि सदसत्पदवादि सदसत्परमव्यक्तं पृथग्यमपि तत्त्वतः मत्परं नास्तीत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

नागयोनौयदाचैवतदावर्तामिनागवत् ॥ यक्षराक्षसयोन्योस्तुयथावद्विचराम्यहम् १९ मानुष्येवर्तमानेतु कृपणं याचितामया ॥ नच तेजातसंमोहावचोऽष्टकृतं
मोहिताः २० भयं च महदुद्दिश्य त्रासिताः कुरवो मया ॥ कुद्वेन भूत्वा तु पुनर्यथावदनुदर्शिताः २१ तेष्वर्मेण हसंयुक्ताः परीताः कालधर्मेणा ॥ धर्मेण निहता युद्धे ग
ताः स्वर्गे न संशयः २२ लोकेषु पांडवाश्चैव गताः ख्यातिं द्विजोत्तम ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि २३ ॥ इति श्रीम. आश्व. अनु. उत्तंकोपाख्याने
कृष्णवाक्ये चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अभिजानामि जगतः वर्तारं त्वां जनार्दन ॥ नूनं भवत्प्रसादोऽयमिति मेनास्ति संशयः १ चित्तं च
सुप्रसन्नमेतद्वागवतमच्युत ॥ विनिवृत्तं च मेशापादिति विद्विपरंतप २ यदित्वनुग्रहं कंचित्त्वतोऽर्हामि जनार्दन ॥ द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं तन्निदर्शय ३ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ ततः स तस्मै प्रीतात्मा दर्शयामास तद्गुणः ॥ शाश्वतं वैष्णवं धीमान् दृश्यं दृष्टं जयः ४ सददर्शनं ह्यहं त्वानं विश्वरूपं महाभुजम् ॥ सहस्रसूर्यप्रक्षिप्तं
दीप्तिमत्पावकोपमम् ५ सर्वमाकाशमावृत्यातिष्ठतं सर्वतो मुखम् ॥ तद्दृष्ट्वा परमं रूपं विष्णोर्वैष्णवममुतम् ॥ विस्मयं च ययौ विप्रस्तं दृष्ट्वा परमेश्वरम् ६ ॥ उत्तंक
उवाच ॥ विश्वकर्मण्यस्तेस्तु विश्वात्मन्विश्वसंभव ॥ पञ्चातिष्ठति विविधा ता शिरसा चावृतं नभः ७ द्यावापृथिव्योर्यन्मध्यं जठरेण तवावृतम् ॥ भुजाभ्यामावृ
ताश्चाशास्त्वमिदं सर्वमच्युत ८ संहरस्व पुनर्देव रूपमक्षय्यमुत्तमम् ॥ पुनस्त्वांस्वेन रूपेण द्रष्टुमिच्छामि शाश्वतम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमुवाच प्रसन्ना
त्मा गोविंदो जनमेजय ॥ वरं वृणीष्वेति तदा तमुत्तंकोऽब्रवीदिदम् १० पर्याप्त एष एवाद्यवरस्त्वतो महायुते ॥ यत्ते रूपमिदं कृष्णपद्ममिपुरुषोत्तम ११ तमब्रवी
त्पुनः कृष्णो मात्मन्त्रविचारय ॥ अवश्यमेतत्कर्तव्यममो घं दर्शनं मम १२ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अवश्यं करणीयं च यद्येतन्मन्यसे विभो ॥ तोयमिच्छामि यत्रेष्टं मरुष्वे
ताद्विदुर्लभम् १३ ततः संहृत्य तत्तेजः प्रोवाचोत्तंकमीश्वरः ॥ एष्टव्ये सति चित्त्योऽहमित्युक्त्वा द्वारकां ययौ १४ ततः कदाचिद्भगवानुत्तंकस्तोयकाक्षया ॥ तृषितः
परिचक्राम रौसस्मारचाच्युतम् १५ ततो दिग्वाससं धीमान्मातंगं मलपं किनम् ॥ अपश्यत रौतस्मिन् श्वयूथपरिवारितम् १६ भीषणं बद्धनिस्त्रिशं बाणका
र्मुकधारिणम् ॥ तस्याऽधः स्रोतसोऽपश्यद्वारिभूरिद्विजोत्तमः १७ स्मरन्नेव च तं प्राह मातंगः प्रहसन्निव ॥ एतुत्तंकप्रतीच्छस्वमतो वारिभृगूद्वह १८ कृपाहि मे
सुमहती त्वां दृष्ट्वा तद्समाश्रितम् ॥ इत्युक्तस्तेन समुनिस्ततो यं नाभ्यनंदत १९ चिक्षेप च स तं धीमान्वाग्भिरुग्राभिरच्युतम् ॥ पुनः पुनश्च मातंगः पिबस्वेति तम
ब्रवीत् २० नचापि बत्ससक्रोधः क्षुभितेनांतरात्मना ॥ सतथानिश्चया तेन प्रत्याख्यातो महात्मना २१

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२२ ॥ प्रलब्धं चिं ॥ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे
श्वभिः सह महाराजतत्रैवांतरधीयत ॥ उत्तंकस्तं तथा दृष्ट्वा ततो व्रीडितमानसः २२ मेने प्रलब्धमात्मानं कृष्णेनाभिघ्रातिना ॥ अथ तेनैव मार्गेण शंखचक्रगदा
धरः २३ आजगाम महाबुद्धिरुत्तंकश्चैनमब्रवीत् ॥ नयुक्तां तादृशं दातुं त्वया पुरुष सत्तम २४ सलिलं विप्रमुख्येभ्यो मातंगस्रोतसा विभो ॥ इत्युक्तवचनं तंतुम
हाबुद्धिर्जनार्दनः २५ उत्तंकं शृण्वयावाचासां त्वयि न्निदमब्रवीत् ॥ यादृशेनेह रूपेण योग्यं दातुं दृतेनैव २६ तादृशं खलु ते दत्तं यच्च त्वं नावबुध्यथाः ॥ मया त्व
दर्थमुक्तो वैवज्रपाणिः पुरंदरः २७ उत्तंकायामृतं देहितो यरूपमिति प्रभुः ॥ समासुवाच देवेन्द्रो न मर्त्योऽमर्त्यतां व्रजेत् २८ अन्यमस्मै वरं देहीत्यसकृद्गुनंदन ॥
अमृतं देयमित्येवमयोक्तः स शचीपतिः २९ समां प्रसाद्य देवेन्द्रः पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ यदि देयमवश्यं वै मातंगोऽहं महामते ३० भूत्वाऽमृतं प्रदास्यामि भार्गवाय म
हात्मने ॥ यद्येवं प्रतिगृह्णाति भार्गवोऽमृतमद्यै ३१ प्रदातुमेष गच्छामि भार्गवस्यामृतं विभो ॥ प्रत्याख्यातस्त्वहं तेन दास्यामि न कथंचन ३२ सतथा सम
यं कृत्वा तेन रूपेण वासवः ॥ उपस्थितस्त्वया चापि प्रत्याख्यातोऽमृतं ददत् ३३ चांडालरूपी भगवान्सुमहांस्तेव्यतिक्रमः ॥ यतुशक्यं मया कर्तुं भूय एव तवे
प्सितम् ३४ तोयेप्सांतव दुर्धर्षां करिष्ये सफलमहम् ॥ येष्वहः सुचते ब्रह्मन्सलिलेप्साभविष्यति ३५ तदामरौ भविष्यंति जलपूर्णाः पयोधराः ॥ रसवच्च प्रदास्यंति
तोयं ते भृगुनंदन ३६ उत्तंकमेघा इत्युक्ताः ख्यातिं यास्यंति चापिते ॥ इत्युक्तः प्रीतिमान् विप्रः कृष्णेन सबभूवह ॥ अद्याप्युत्तंकमेघाश्च मरौ वर्षंति भारत ३७ ॥ इति श्री
महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तंकोपाख्याने पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ उत्तंकः केन तपसा संयुक्तो वै महामनाः ॥
यः शापं दातुकामोऽभूद्विष्णवे प्रभविष्णवे १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उत्तंको महता युक्तस्तपसा जनमेजय ॥ गुरुभक्तः स तेजस्वी नान्यत्किंचिदपूजयत् २ सर्वे
षामृषिपुत्राणामेष आसीन्मनोरथः ॥ औत्तंकी गुरुवृत्तिवै प्राप्नुयामेति भारत ॥ गौतमस्य तु शिष्याणां बहूनां जनमेजय ३ उत्तंकेऽभ्यधिका प्रीतिः स्नेहश्चैवाभवत्तदा ॥
स तस्य दमशौचाभ्यां विक्रान्तेन च कर्मणा ४ सम्यक्त्रैवोपचारेण गौतमः प्रीतिमान्भूत् ॥ अथ शिष्यसहस्राणि समनुज्ञातवानृषिः ५ उत्तंकं परया प्रीत्या नान्यनुज्ञातुमै
च्छत् ॥ तं क्रमेण जरातातप्रतिपेदे महामुनिम् ६ नचान्वबुद्धयत तदा समुनिर्गुर्वत्सलः ॥ ततः कदाचिद्राजेंद्रकाष्ठान्या नयितुं ययौ ७ उत्तंकः काष्ठभारं च महान्तं स
मुपानयत् ॥ सतद्भाराभिभूतात्मा काष्ठभारमरिदम् ८ निचिक्षेप क्षितौ राजन्परिश्रान्तो बुभुक्षितः ॥ तस्य काष्ठे विलग्नं भूजटारूप्यसमप्रभा ९ ततः काष्ठैः सह तदा
पपात धरणीतले ॥ ततः स भारनिष्पिष्टः क्षुधाविष्टश्च भारत १० दृष्ट्वा तां वयसोऽवस्थारुरो दार्तस्वरस्तदा ॥ ततो गुरुसुता तस्य पद्मपत्रनिभानना ११

पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ उत्तंक इति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १

१२। १३। १४। १५ अभ्यनुजानिथाः अभ्यनुजानीयाः अभ्यनुज्ञातवानसि अदभावो हस्वत्वं चार्पम् १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

जग्राहाश्रुणिसुश्रोणकिरेणपृथुलोचना ॥ पितुर्नियोगाद्धर्मज्ञाशिरसाऽवनतातदा १२ तस्यानिपेततुर्दग्धौकरौतैरश्रुविंदुभिः ॥ नहितानश्रुपातास्तुशक्ताधार
यितुंमही १३ गौतमस्त्वब्रवीद्विप्रमुत्तंकंप्रीतमानसः ॥ कस्मात्ताततवाद्येहशोकोत्तरमिदंनः १४ सस्वैरंब्रह्मविप्रश्रोतुमिच्छामितत्वतः ॥ उत्तंकउवाच ॥
भवद्गतेनमनसाभवत्प्रियचिकीर्षया ॥ भवद्भक्तिमतेनेहभवद्भावानुगेनच १५ जेर्यंनावबुद्धामेनाभिज्ञातंसुखंचमे ॥ शतवर्षोपितंमांहीनत्वमभ्यनुजानिथाः १६
भवतात्वमभ्यनुज्ञाताः शिष्याः प्रत्यवरामम ॥ उपपन्नाद्विजश्रेष्ठशतशोऽथसहस्रशः १७ ॥ गौतमउवाच ॥ त्वत्प्रीतियुक्तेनमयागुरुश्रूषयातव ॥ व्यतिक्रामन्महा
कालोनावबुद्धोद्विजर्षभ १८ किंत्वय्यदितेश्रद्धागमनंप्रतिभार्गव ॥ अनुज्ञांप्रतिगृह्यत्वंस्वगृहान्गच्छमाचिरम् १९ ॥ उत्तंकउवाच ॥ गुर्वर्थकंप्रयच्छामिब्रूहिद्वि
जसत्तम ॥ तमुपाहृत्यगच्छेयमनुज्ञातस्त्वयाविभो २० ॥ गौतमउवाच ॥ दक्षिणापरितोषेवैगुरूणांसद्विरुच्यते ॥ तवह्याचरतोब्रह्मस्तुष्टोऽहंवैनसंशयः २१
इत्थंचपरितुष्टंमांविजानीहिभृगूद्वह ॥ युवाषोडशवर्षोहियद्यद्यभविताभवान् २२ ददानिपत्नीकन्यांचस्वातिदुहितरंद्विज ॥ एतामृतेऽग्नानान्यात्वत्तेजोऽर्हति
सेवितुम् २३ ततस्तांप्रतिजग्राहयुवाभूत्वायशस्विनीम् ॥ गुरुणाचमभ्यनुज्ञातो गुरुपत्नीमथाऽब्रवीत् २४ कंभवत्येप्रयच्छामिगुर्वर्थंविनिमुंक्ष्वमाम् ॥ प्रियंहितंच
कांक्षामिप्राणैरपिधनैरपि २५ यदुर्लभंहिलोकेऽस्मिन्नरत्नमत्यद्भुतंमहत् ॥ तदानयेयंतपसानहिमेऽत्रास्ति संशयः २६ ॥ अहल्योवाच ॥ परितुष्टाऽस्मितेविप्र
नित्यंभक्त्यातवानघ ॥ पर्याप्तमेतद्भद्रंतेगच्छतातयथेप्सितम् २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्तंकस्तुमहाराजपुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ आज्ञापयस्वमामातःकर्तव्यं
चतवप्रियम् २८ ॥ अहल्योवाच ॥ सौदासपत्न्याविष्टतेदिव्येयेमणिकुंडले ॥ तेसमानयभद्रंतेगुर्वर्थःसुकृतोभवेत् २९ सतथेतिप्रतिश्रुत्यजगामजनमेजय ॥
गुरुपत्नीप्रियार्थंवैतेसमानयितुंतदा ३० सजगामततःशीघ्रमुत्तंकोब्राह्मणर्षभः ॥ सौदासंपुरुषादंभेक्षितुंमणिकुंडले ३१ गौतमस्त्वब्रवीत्पत्नीमुत्तंकोनाद्यदृश्यते ॥
इतिपृष्ठातमाचष्टकुंडलार्थेगंतंचसा ३२ ततःप्रोवाचपत्नीसनतेसम्यागिदंरुतम् ॥ शप्तःसपार्थिवोन्ननंब्राह्मणंतंवाधिष्यति ३३ ॥ अहल्योवाच ॥ अजानंत्या
नियुक्तःसभगवन्ब्राह्मणोमया ॥ भवत्प्रसादान्नभयंकिंचित्तस्यभविष्यति ३४ इत्युक्तःप्राहतांपत्नीमेवमस्त्वितिगौतमः ॥ उत्तंकोऽपिवनेऽन्येराजानंतंददर्शह ३५
॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तंकोपाख्याने कुंडलाहरणे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतंदृष्ट्वात
थाभूतराजानंधोरदर्शनम् ॥ दीर्घश्मश्रुधरंनृणांशोणितेनसमुक्षितम् १ चकारनव्यथाविप्रोराजात्वेनमथाब्रवीत् ॥ प्रत्युत्थायमहातेजाभयकर्तायमोपमः २

१९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ सतमिति १। १

३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ छिद्रेष्वेतेष्विमेहिपूर्वान्वयि नागानां नागैः हियेत इति संबंधः १४। १५। १६। १७। १८

दिष्ट्यात्वमसिकल्याणषष्ठेकालेममांतिकम् ॥ भक्ष्यंमृगयमाणस्यसंप्राप्तोद्विजसत्तम ३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ राजन्गुर्वर्थिनंविद्विचरंतंमामिहागतम् ॥ नचगु
र्वर्थमुद्युक्तं हिंस्यमाहुर्मनीषिणः ४ ॥ राजोवाच ॥ षष्ठेकालेममाहारोविहितोद्विजसत्तम ॥ नशक्यस्त्वंसमुत्तंक्षुधितेनमयाऽद्यवै ५ ॥ उत्तंकउवाच ॥
एवमस्तुमहाराजसमयःक्रियतांतुमे ॥ गुर्वर्थमभिनिर्वर्त्यपुनरेष्यामितेवशम् ६ संश्रुतश्चमयायोऽर्थोगुरवेराजसत्तम ॥ त्वदधीनःसराजेंद्रतंत्वांभिक्षेनरेश्वर ७
ददासि विप्रमुख्येभ्यस्त्वंहिरत्नानिनित्यदा ॥ दाताचत्वनरव्याघ्रपात्रभूतःक्षिताविह ॥ पात्रंप्रतिग्रहेचापिविद्विमांनृपसत्तम ८ उपाहृत्यगुरोरर्थस्त्वदायत्त
मरिंदम ॥ समयेनेहराजेंद्रपुनरेष्यामितेवशम् ९ सत्यंतेप्रतिजानामिनात्रमिथ्याकथंचन ॥ अनृतंनोक्तपूर्वमेस्वैरेष्वपिकुतोऽन्यथा १० ॥ सौदासउवाच ॥
यदिमत्तस्तवायतो गुरुर्वर्थःकृतएवसः ॥ यदिचास्मिप्रतिग्राह्यःसांप्रतंतद्वदस्वमे ११ ॥ उत्तंकउवाच ॥ प्रतिग्राह्योमतोमेत्वंसदैवपुरुषर्षभ ॥ सोऽहंत्वामनुसं
प्राप्तोभिक्षितुंमणिकुंडले १२ ॥ सौदासउवाच ॥ पत्न्यास्तेममविप्रर्षेउचितेमणिकुंडले ॥ वरयार्थत्वमन्यंवैतंतेदास्यामिसुवत १३ ॥ उत्तंकउवाच ॥
अलंतेव्यपदेशेनप्रमाणायदितेवयम् ॥ प्रयच्छकुंडलेमहंसत्यवाग्भवपार्थिव १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तस्त्वब्रवीद्राजातमुत्तंकंपुनर्वचः ॥
गच्छमद्वचनादेवीब्रूहिदेहीतिसत्तम १५ सैवमुक्तात्वयानूनंमद्राक्येनशुचिव्रता ॥ प्रदास्यतिद्विजश्रेष्ठकुंडलेतेनसंशयः १६ ॥ उत्तंकउवाच ॥ कपत्नीम
वतःशक्यामयाद्रष्टुनरेश्वर ॥ स्वयंवापिभवान्पत्नीकिमर्थनोपसर्पति १७ ॥ सौदासउवाच ॥ ताद्रक्ष्यतिभवानद्यकस्मिंश्चिद्वननिर्झरे ॥ षष्ठेकालेनहिम
यासाशक्याद्रष्टुमद्यवै १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्तंकस्तुतथोक्तःसजगामभरतर्षभ ॥ मदयंतींचदृष्ट्वासज्ञापयस्त्वप्रयोजनम् १९ सौदासवचनंश्रुत्वाततः
सापृथुलोचना ॥ प्रत्युवाचमहाबुद्धिमुत्तंकंजनमेजय २० एवमेतद्वदब्रह्मन्नानृतंवदसेऽनघ ॥ अभिज्ञानंतुकिंचित्त्वंसमानयितुमर्हसि २१ इमेहिदिव्ये
मणिकुंडलेमेदेवाश्चयक्षाश्चमहर्षयश्च ॥ तैस्तैरुपायैरपहंतुकामाश्छिद्रेषुनित्यंपरितर्कयंति २२ निक्षिप्तमेतद्भुविपन्नगास्तुरत्नंममासाद्यपराभृशेयुः ॥ यक्षा
स्तथोच्छिष्टंमृताश्चनिद्रावशाद्रापरिधर्षयेयुः २३ छिद्रेष्वेतेष्विमेनित्यंहियेतोद्विजसत्तम ॥ देवराक्षसनागानामप्रमत्तेनधार्यते २४ स्यंदेतेहिदिवारुक्नं
रात्रौचद्विजसत्तम ॥ नकनक्षत्रताराणांप्रभामाक्षिप्यवर्ततः २५ एतेह्यामुच्यभगवन्सुत्पिपासाभयंकुतः ॥ विषाग्निश्चापदेभ्यश्चमयंजातुनविद्यते २६
हस्वेनचैतेआमुकेभवतोहस्वकेतदा ॥ अनुरूपेणचामुकेजायेतेतत्प्रमाणके २७ एवंविधेममैतेवकुंडलेपरमार्चिते ॥ त्रिषुलोकेषुविज्ञातेतदभिज्ञानमानय
२८ ॥ इति श्रीम० आश्वमे० अनुगीतापर्वणि उत्तंकोपाख्याने सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ इत्याश्व० पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७

समिधेति मित्रसहसौदासः अभिज्ञानं श्लोककल्पनापकम् १ तदेवाह नचेति एवमस्मिन्नर्थेनिरुपा अन्वाहोमुक्तिरुपा अतोममहोतोगतेर्मुक्तयर्थेप्रयच्छदेहि मणिमयेकुण्डले १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 वैशंपायन उवाच ॥ समित्रसहमासाद्य अभिज्ञानमयावत ॥ तस्मैददावभिज्ञानं सचेक्ष्वाकुरस्तदा १ ॥ सौदास उवाच ॥ नचैवैषागतिः क्षेम्यानचान्याविद्यते ग
 तिः ॥ एतन्मेमतमाज्ञाय प्रयच्छ मणि कुण्डले २ इत्युक्तस्तस्मात्तु भर्तुर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ श्रुत्वा च सातदा प्रादात्तस्ते मणि कुण्डले ३ अवाप्य कुण्डले ते तुराजानं
 पुनरब्रवीत् ॥ किमेतदुह्यवचनं श्रोतुमिच्छामि पार्थिव ४ ॥ सौदास उवाच ॥ प्रजानि सर्गादि प्राप्तेः क्षत्रिया पूजयंति ह ॥ विप्रैश्च श्रुत्वा पिबहवो दोषाः प्रादुर्भवन्ति वै ५
 सोऽहं हि जेभ्यः प्रणतो विप्रादोषमवाप्तवान् ॥ गतिमन्यां न पश्यामि मयं तीसहायवान् ६ न चान्यामपि पश्यामि गतिं गतिमतां वर ॥ स्वर्गद्वारस्य गमने स्थाने चेह
 द्विजोत्तम ७ नाहिराज्ञा विशेषेण विरुद्धेन द्विजातिभिः ॥ शक्यं हिलोके स्थातुं वै प्रेत्य वा सुखमेधितुम् ८ तदिष्टे ते मया दत्ते एते स्वे मणि कुण्डले ॥ यः कृतस्तेऽद्य सम
 यः सफलं तं कुरुष्व मे ९ ॥ उत्तंक उवाच ॥ राजंस्तथेह कर्त्ताऽस्मि पुनरेष्यामि ते वशम् ॥ प्रश्रं च कंचित्प्रभुं त्वानि वृत्तोऽस्मि परंतप १० ४ सौदास उवाच ॥ ब्रूहि वि
 प्रयथा कामं प्रतिवक्ताऽस्मि ते वचः ॥ छेत्ताऽस्मि संशयं तेऽद्य न मेऽत्रास्ति विचारणा ११ ॥ उत्तंक उवाच ॥ प्राहुर्वाक्सं यतं विप्रं धर्मनैपुणदर्शिनः ॥ मित्रेषु यश्च
 विषमः स्तेन इत्येव तं विदुः १२ स भवान् मित्रतामद्य संप्राप्तो मम पार्थिव ॥ समे बुद्धिं प्रयच्छस्व संमतां पुरुषर्षभ १३ अवाप्तार्थोऽहमद्येह भवांश्च पुरुषादकः ॥ भवत्स
 काशमागंतुं क्षमं मम तवेति वै १४ ॥ सौदास उवाच ॥ क्षमं चेदिह वक्तव्यं तव द्विजवरोत्तम ॥ मत्समीपं द्विजश्रेष्ठ नागंतव्यं कथंचन १५ एवं तव प्रपश्यामि श्रेयो भृगु
 कुलोद्भव ॥ आगच्छ तोहिते विप्रभवे नृपत्युर्न संशयः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः सतदाराज्ञा क्षमं बुद्धिमताहितम् ॥ अनुज्ञाप्य स राजानमहल्यां प्रतिज
 ग्मिवान् १७ गृहीत्वा कुण्डले दिव्ये गुरुपत्न्याः प्रियंकरः ॥ जवेन महता प्रायाद्वै तमस्याश्रमं प्रति १८ तथा तयोरक्षणं च मयं त्यक्त्वाऽभिभाषितम् ॥ तथा ते कुण्डले बद्धा
 तदा कृष्णाजिनेऽनयत् १९ सकस्मिंश्चित्पुधा विष्टः फलभारसमन्वितम् ॥ बिल्वं ददर्श विप्रि रारुरोह च तंततः २० शाखामास जयतस्यैव कृष्णाजिनमरिदम् ॥
 पातयामास बिल्वानितदा स द्विजपुंगवः २१ अथ पातयमानस्य बिल्वपहतचक्षुषः ॥ न्यपतंस्तानि बिल्वानितस्मिन्नेवाजिने विभो २२ यस्मिंस्ते कुण्डले बद्धे त
 दा द्विजवरेण वै ॥ बिल्वप्रहारैस्तस्याथ व्यशीर्य द्वंद्वं ततः २३ सकुण्डलं तदजिनं पपात सहसा तरोः ॥ विशीर्णं बंधने तस्मिन् गते कृष्णाजिने महीम् २४ अपश्यद्भुजगः क
 श्वितेतत्र मणि कुण्डले ॥ ऐरावत कुलोद्भूतः शीघ्रो भूत्वा तदा हि सः २५ विदश्यास्येन वल्मीकं विवेशाथ सकुण्डले ॥ हियमाणे तु दृष्ट्वा सकुण्डले भुजगेन ह २६ पपात वृक्षा
 त्सोद्वेगो दुःखात्परमकोपनः ॥ सदंडकाष्टमादाय वल्मीकमखनतदा २७ अहानि त्रिंशदव्यग्रः पंचचान्यानि भारत ॥ कोधामर्षाभिसंतप्तस्तदा ब्राह्मणसत्तमः २८
 ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० शाखां शाखायां २१ । २२ । २३ । २४ । २५ आस्येन कुण्डले विदश्यापृत्वा वल्मीकं विवेशोतिसंबंधः २६ । २७ । २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ घन्यतो घन्यमानस्य ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

तस्य वेगमसह्यंतमसहंतं विमुंधरा ॥ दंडकाष्टाभिनुन्नांगी च चालभृशमाकुला २९ ततः खनत एवाथ विप्रैर्धरणीतलम् ॥ नागलोकस्य पंथानं कर्तुं कामस्य निश्चयात्
 ३० रथेन हारयुक्तेन तं देशमुपजग्मिवान् ॥ वज्रपाणिर्महातेजास्तं ददर्श द्विजोत्तमम् ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स तु तं ब्राह्मणो भूत्वा तस्य दुःखेन दुःखितः ॥ उत्तं
 कमब्रवीद्वाक्यं नैतच्छक्यं त्वयेति वै ३२ इतो हि नागलोको वै योजनानि सहस्रशः ॥ न दंडकाष्टसाध्यं च मन्ये कार्यमिदं तव ३३ ॥ उत्तंक उवाच ॥ नागलोके यदि ब्र
 ह्मन्नशक्ये कुण्डले मया ॥ प्राहुः प्राणान्विमोक्ष्यामि पश्य तस्ते द्विजोत्तम ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यदा सनाशक तस्य निश्चयं कर्तुं मन्यथा ॥ वज्रपाणिस्तदा
 दंडं वज्रास्त्रेण युयोजह ३५ ततो वज्रप्रहारैस्तैर्दार्यमाणावमुंधरा ॥ नागलोकस्य पंथानमकरो ज्जनमेजय ३६ स तेन मार्गेण तदानागलोकं विवेश ह ॥
 ददर्श नागलोकं च योजनानि सहस्रशः ३७ प्राकारानि च यैर्दिव्यैर्मणिमुक्तास्वलंकृतैः ॥ उपपन्नं महाभाग शातकुंभमयैस्तथा ३८ वापीः स्फटिकसोपाना
 नदीश्च विमलोदकाः ॥ ददर्श वृक्षांश्च बहून्नानाद्विजगणायुतान् ३९ तस्य लोकस्य च द्वारं सददर्शं भृगूद्भवः ॥ पंचयोजनविस्तारमायतं शतयोजनम् ४० नागलोक
 मुत्तंकस्तु प्रेक्ष्य दीनोऽभवत्तदा ॥ निराशश्चाभवत्तत्र कुण्डलाहरणे पुनः ४१ तत्र प्रोवाच तुरगस्तं कृष्णश्वेतवालिधिः ॥ ताम्रास्यनेत्रः कौरव्यप्रज्वलन्निव तेजसा ४२
 धमस्वापानमेतन्मेतत्स्वं विप्रलप्स्यसे ॥ ऐरावत सुतेनेहतवानीते हि कुण्डले ४३ माजुगुप्सा कृथाः पुत्रत्वमत्रार्थं कथंचन ॥ त्वयैतद्विस्मार्चीर्णगौतमस्याश्रमे तदा
 ४४ ॥ उत्तंक उवाच ॥ कथं भवंतं जानीयामुपाध्यायाश्रमं प्रति ॥ यन्मया चीर्णं पूर्वं हि श्रोतुमिच्छामि तद्वद्वहम् ४५ ॥ अश्व उवाच ॥ गुरोर्गुरुमांजानी हि ज्वलनं
 जातवेदसम् ॥ त्वया ह्यहं सदा विप्रगुरोरर्थेऽभिपूजितः ४६ विधिवत्सततं विप्रशुचिना भृगुनंदन ॥ तस्माच्छ्रेयोविधास्यामितवैवं कुरुमाचिरम् ४७ इत्युक्तस्तु तथाऽ
 कार्षीदुत्तंकश्चित्रभानुना ॥ घृतार्चिः प्रीतिमांश्चापि प्रज्वालदधक्षया ४८ ततोऽस्य रोमकूपेभ्यो धम्यतस्तत्र भारत ॥ घनः प्रादुरभूद्भूमो नागलोकभयावहः ४९
 तेन धूमेन महता वर्धमानेन भारत ॥ नागलोके महाराजन प्राज्ञाय तर्किंचन ५० हाहा कृतमभूत्सर्वमैरावतनिवेशनम् ॥ वासुकिप्रमुखानां च नागानां जनमेजय ५१
 न प्राकाशं तवेष्टमानि धूमरुद्धानि भारत ॥ नीहार संवृतानीव वनानि गिरयस्तथा ५२ ते धूमरक्तनयनावहिते जोभितापिताः ॥ आजग्मुर्निश्चयं ज्ञातुं भार्गवस्य महा
 त्मनः ५३ श्रुत्वा च निश्चयं तस्य महर्षेरति तेजसः ॥ संभ्रांत नयनाः सर्वे पूजां च कुर्याथाविधि ५४ सर्वे प्रांजलयो नागा वृद्धबालपुरोगमाः ॥ शिरोभिः प्रणिपत्योचुः
 प्रसीद भगवन्निति ५५ प्रसाद्य ब्राह्मणं ते तु पाद्यमर्घ्यं निवेद्य च ॥ प्रायच्छन् कुण्डले दिव्ये पन्नगाः परमार्चिते ५६ ततः स पूजितो नागैस्तदोत्तंकः प्रतापवान् ॥ अग्निं प्र
 दक्षिणं कृत्वा जगाम गुरुसन्नतत् ५७ स गत्वा त्वरितो राजगौतमस्य निवेशनम् ॥ प्रायच्छत् कुण्डले दिव्ये गुरुपत्न्यास्तदाऽनघ ५८

१९ । ६० एवमिति गुरुभक्तेषु देवा अप्यनुग्रहं कुर्वतीति भावः ६१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ छ ॥
उक्तंकस्योति ॥ १ । २ । ३ महे उत्सवे ४ । ५ । ६ दिवा भूतः विजयस्त्वका शबहुला दिवा करतुल्य इति यावत् ७ । ८ । ९ प्रमत्ताः क्रीडाद्यास्तत्यानविहिताः मत्ताः मद्यदिना
वासुकिप्रमुखानांच नागानां जनमे जय ॥ सर्वैश्च संसरुरवे यथा वा द्वेज सत्तमः ६१ एवं महात्मना ते न त्रिनिलोकान्न जनमे जय ॥ परिक्रम्या हृतो दिव्येतत् स्तेमाणि कुंडले
६० एवं प्रभावः समुनिरुतं को भरतर्षभ ॥ परेण तपसा युक्तो यन्मात्रं परिपृच्छसि ६१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि उक्तकोपाख्याने
अष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ जनमे जय उवाच ॥ उक्तंकस्य वरंदत्वा गोविन्दोद्विजसत्तम ॥ अत ऊर्ध्वमहाबाहुः किंच कारम् हायशाः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
उक्तं कायवरंदत्वा प्रायात् सात्यकिना सह ॥ द्दारकामेव गोविंदः शीघ्रे वेमैर्महाहयैः २ सरांसिसरितश्चैवनानि च गिरिस्तथा ॥ अतिक्रम्या सप्तादाथ रम्यां द्धारवतीं पु-
रीम् ३ वर्तमानेमहाराज महैरेव तकस्य च ॥ उपायात्पुंडरीकाक्षो युयधाना नुगस्तदा ४ अलंकृतस्तुसगिरिर्नाना रूपैर्विचित्रितैः ॥ बभौ रत्नमयैः कोशैः संवृतः
पुरुषर्षभ ५ कांचनस्रग्भिर्ग्राभिः सुमनोभिस्तथैव च ॥ वा सोभिश्च महाशूलः कल्पवृक्षैस्तथैव च ६ दीपवृक्षैश्च सौवर्णे रभीक्षणमुपशोभितः ॥ गुहानिर्द्देशेषु दि-
वा भूतो बभूव ह ७ पताकाभिर्विचित्राभिः स घटाभिः समंततः ॥ पुंगिभिः स्त्रीभिश्च संघुष्ठः प्रणीतइव चाभवत् ८ अतीव प्रेक्षणीयोऽभून् मे रुर्मुनिगणैरिव ॥ मत्तानां हृष्टरूप-
पाणां स्त्रीणां पुंसां च भारत ९ गायतां पर्वतेंद्रस्य दिवं ष्टगिव निःस्वनः ॥ प्रमतमत्तसं मतक्ष्वेडितो त्लुप्तसंकुलः १० तथा किल किलाशब्दैर्भूर्धरो भून् मनोहरः ॥ विप-
णापणवान् रम्यो भक्ष्यभोज्यविहारवान् ११ बद्धमाल्योत्करयुतो वीणावेणुमृदंगवान् ॥ सुरामै रेय मिश्रेण भक्ष्यभोज्येन चैव ह १२ दीना धकुपणादिभ्यो दीयमानेन च।
निशम् ॥ बभौ परमकल्याणो महस्तस्य महागिरेः १३ पुण्यावसथवान्धीरपुण्यकृद्भिर्निषेवितः ॥ विहारो वृष्णिवीराणां महैरेव तकस्य ह १४ सनगोवेश्म संकीर्णोंदे-
वलोकइवा बभौ ॥ तदा च कृष्णसान्निध्यमासाद्य भरतर्षभ १५ शक्रसन्नप्रतीकाशो बभूव सद्विशैलराट् ॥ ततः संपूज्य मानः स विवेश भवनं शुभम् १६ गोविंदः सात्यकि-
श्चैव जगाम भवनं स्वकम् ॥ विवेश च ग्रहस्थात्मा चिरकालप्रवासतः १७ कृत्वान्सुकरं कर्मदानवेष्विव वासवः ॥ उपायांत तु वर्षार्ण्यं भोजवृष्ण्यंधकास्तथा १८ अभ्यगा-
च्छन् महात्मानं देवा इव शत क्रतुम् ॥ स तान् अभ्यर्च्य मेधावी पृष्ठाच्च कुशलं तदा ॥ अभ्यवादयत् प्रीतः पितरं मातरं तदा १९ ताभ्यां संपरिष्वक्तः सांत्वितश्च महाभुजः ॥
उपोपविष्टैः सर्वैस्तैर्वृष्णिभिः परिवारितः २० स विश्रांतो महातेजाः कृतपादा वनेजनः ॥ कथयामास तत्सर्वं पृष्ठः पित्रामहाहवम् २१ ॥ इति श्रीम० आश्वमेधिके पर्वणि
अनुगीतापर्वणि कृष्णस्य द्दारकाप्रवेशे ऊनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ वसुदेव उवाच ॥ श्रुतवानस्मि वर्षार्ण्यसंग्रामं परमाद्भुतम् ॥ नराणां वदतां तत्र कथं वातेषु नित्यशः १
संमत्ता हृष्टाः क्ष्वेडिता कूर्दन मुत्कष्टमभ्योभ्यमारकर्षणं तैः संकुलः तच्छब्दैराकुलोमिः स्वनः प्रभूदिति शेषः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे ऊनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

२ । ३ । ४ । ५ पित्रामातुरतिके इत्युक्तः पुंडरीकाक्षः संग्रामेतत्कुरुवीराणां निधनं यथावच्छंसित्यन्वयः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०
त्वंतुप्रत्यक्षदर्शी च रूपज्ञश्च महाभुजः ॥ तस्मात्प्रब्रूहि संग्रामं याथातथ्येन मेऽनघ २ यथातदभवद्युद्धं पांडवानां महात्मनाम् ॥ भीष्मकर्णकृपद्रोणशल्यादिभिर्
नुत्तमम् ३ अन्येषां क्षत्रियाणांच कृतास्त्राणामनेकशः ॥ नानाविषाकृतिमतानां देशनिवासिनाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः पुंडरीकाक्षः पित्रामातु
स्तदांतिके ॥ शशंसकुर्वीराणां संग्रामे निधनं यथा ५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्यद्भुतानि कर्माणि क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ बहुलत्वात् संह्यातुं शक्यान्यद्दशतैर
पि ६ प्राधान्यतस्तु गदतः समासेनैव मेऽजृणु ॥ कर्माणि पृथिवीशानां यथा वद मरुते ७ भीष्मः सेनापतिरभूदकादशचमूपतिः ॥ कौरव्यः कौरवेन्द्राणां देवानामिव वा
सवः ८ शिखंडीपांडुपुत्राणां नेता सप्तधूमूपतिः ॥ बभूवरक्षितो धीमान् श्रीमता सव्यसाचिना ९ तेषां तदभवद्युद्धं दशाहानिमहात्मनाम् ॥ कुरूणां पांडवानां
च सुमहलो महर्षणम् १० ततः शिखंडीगंगेयं युध्यमानं महाहवे ॥ जघान बहुभिर्बाणैः सहगांडीषधन्वना ११ अक्रांसततः कालं शरतल्पगतो मुनिः ॥ अयनं
दक्षिणं हित्वा संप्राप्ते चोतरायणे १२ ततः सेनापतिरभूद्रोणोऽष्टविदुषां वरः ॥ प्रवीरः कौरवेन्द्रस्य काव्योदैत्यपतेरिव १३ अक्षौहिणीभिः शिष्टाभिर्नवभिर्द्विजसत
मः ॥ संवृतः समरश्चाधी गुप्तः कृपवृषादिभिः १४ घृष्टद्युम्नस्त्वभून्नेता पांडवानां महास्त्रावित् ॥ गुप्तो भीमेन मेधावी मित्रेण षड्गुणायथा १५ स च सेनापरिवृतो द्रोण
प्रेप्सुर्महामनाः ॥ पितुर्निकारान्संस्मृत्यरणे कर्माकरोन्महत १६ तस्मिंस्ते पृथिवीपालाद्रोणपार्श्वतः संगरे ॥ नानादिगागता वीराः प्रायशो निधनं गताः १७ दि
नानि पंचतद्युद्धमभूत्परमदारुणम् ॥ ततो द्रोणः परिश्रान्तो घृष्टद्युम्नवशंगतः १८ ततः सेनापतिरभूत्कर्णो दौर्योधने बले ॥ अक्षौहिणीभिः शिष्टाभिर्वृतः पंचभिराहवे
१९ तिस्रस्तु पांडुपुत्राणांच भवो विभूत्सुपालिताः ॥ हतप्रवीरभूयिष्ठा बभूवुः समवस्थिताः २० ततः पार्थ समासाद्य पतंगइव पावकम् ॥ पंचत्वग्मगमत्सौ
तिर्द्वितीयेऽहनि दारुणः २१ हते कर्णे तु कौरव्यानि रुत्साहाहतौ जसः ॥ अक्षौहिणीभिस्तिसृभिर्मद्रेः पर्यवारयन् २२ हतवाहनभूयिष्ठाः पांडवाऽपियुधिष्ठि
रम् ॥ अक्षौहिण्यानि रुत्साहाः शिष्टया पर्यवारयन् २३ अवधीन्मद्राजानंकुराजां युधिष्ठिरः ॥ तस्मिंस्तदार्धदिवसे कृत्वा कर्म सुदुष्करम् २४ हतेशल्येतुशकु
र्निसहदेवो महामनाः ॥ आहर्तारं कलेस्तस्य जघानामित विक्रमः २५ निहतेशकुनौ राजा धार्तराष्ट्रः सुदुर्मनाः ॥ अपाक्रामद्गदापाणिर्हतभूयिष्ठसैनिकः २६ त
मन्वधावत्संकुद्धो भीमसेनः प्रतापवान् ॥ हृदे द्वे पायने चापिसलिलस्थंददर्शतम् २७ हतशिष्टेन सैन्येन समं तात्पर्यं वार्थतम् ॥ अथोपविशुर्हृष्टाहदस्थं पंचपांड
वाः २८ विगाह्य सलिलं त्वाशुवाग्बाणैर्भृशविक्षतः ॥ स्तथाय सगदापाणि र्युद्धाय समुपस्थितः २९ ततः स निहतो राजा धार्तराष्ट्रो महारणे ॥ भीमसेनेन विक्रम्य प
श्यतां पृथिवीक्षिताम् ३० ततस्तत्पांडवं सैन्यं प्रसुप्तं शिबिरे निशि ॥ निहतं द्रोणपुत्रेण पितुर्वधममृष्यता ३१ २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१

हस्तपुत्राहतबलाहतमित्रामयासह ॥ युयुधानसहायेनपंचशिष्टास्तुपांडवाः ३२ सहैकपभोजाभ्याद्रौणियुद्धादमुच्यत ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्योमुक्तःपांडवसं
श्रयात् ३३ निहतेकौरवेद्रेतुसानुबंधेसुयोधने ॥ विदुरःसंजयश्चैवधर्मराजमुपस्थितौ ३४ एवंतदभवद्युद्धमहान्यष्टादशप्रभो ॥ यत्रतेपृथिवीपालानिहताःस्व
र्गमावसन् ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृण्वतां तुमहाराजकथांतांलोमहर्षणाम् ॥ दुःखशोकपरिक्लेशावृष्णीनामभवस्तदा ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधि
केपर्वणिअनुगीतापर्वणि वासुदेववाक्येषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कथयन्नेवतुतदावासुदेवःप्रतापवान् ॥ महाभारतयुद्धंतत्कथांते
पितुरग्रतः १ अभिमन्योर्वधवीरःसोत्यक्रामन्महामतिः ॥ अप्रियंवदसुदेवस्यमाभूदितिमहामतिः २ मादौहित्रवधंश्रुत्वावसुदेवोमहात्ययम् ३ दुःखशोकाभिसं
तप्तोभवेदितिमहामतिः ॥ सुभद्रातुतमुत्क्रांतमात्मजस्यवर्धरणे ४ आचक्ष्वकृष्णसौभद्रवधमित्यपतडुवि ॥ तामपश्यन्निपातितावसुदेवःक्षितौतदा ५ दृष्ट्वैव
चपपातोव्यासोऽपिदुःखेनमूर्छितः ॥ ततःसदौहित्रवधदुःखशोकसमाहतः ६ वसुदेवोमहाराजकृष्णंवाक्यमथाब्रवीत् ॥ ननुत्वंपुंडरीकाक्षसत्यवाग्भुविविश्रुतः
७ यदौहित्रवधमेऽद्यनख्यापयतिशुह्रन् ॥ तद्भागिमेयनिधनंतस्वेनाचक्ष्वमेप्रभो ८ सहशाक्षस्तवकथंशत्रुभिर्निहतोरणे ॥ दुर्मरंभतवाष्णेयकालेऽप्राप्तेनृभिः
सह ९ यत्रमेहदयंदुःखाच्छतधानविदीर्यते ॥ किमब्रवीत्त्वासंग्रामेसुभद्रांमातरंप्रति १० मांचापिपुंडरीकाक्षचपलाक्षःप्रियोमम ॥ आहवंपृष्ठतःकृत्वाकाञ्चि
न्ननिहतःपरैः ११ कञ्चिन्मुखंनगोविंदतेनाजौविकृतंकृतम् ॥ सहिकृष्णमहातेजाःश्लाघन्निवममाग्रतः १२ बालभावेनविनयमात्मनोऽकथयत्प्रभुः ॥ कञ्चिन्नानि
कृतोबालोद्रोणकर्णकृपादिभिः १३ धरण्यानिहतःशेतेतन्ममाचक्ष्वकेशव ॥ सहिद्रोणंचभीष्मंचकर्णंचबालिनावरम् १४ स्पर्धतेस्मरणेनित्यंदुहितुःपुत्रकोमम ॥
एवंविधंबहुतदाविलपंतंसुदुःखितम् १५ पितरंदुःखिततरोगोविंदोवाक्यमब्रवीत् ॥ नतेनविकृतंवक्रंकृतंसंग्राममूर्धनि १६ नपृष्ठतःकृतश्चापिसंग्रामस्तेनदु
स्तरः ॥ निहत्यपृथिवीपालान्सहस्रशतसंघशः १७ खेदितोद्रोणकर्णाभ्यांदौःशासनिवशंगतः ॥ सुकोह्येकेनसततंयुध्यमानोयदिप्रभो १८ नसशक्येतसंग्रा
मेनिहतुमपिवाज्रिणा ॥ समाहृतेचसंग्रामात्पार्थेसंशक्तैस्तदा १९ पर्यवार्यतसंकुद्धैःसद्रोणादिभिराहवे ॥ ततःशत्रुवधंकृत्वासुमहांतरणेपितः २० दौहित्रस्त
ववाष्णेयदौःशासनिवशंगतः ॥ नूनंचसगतःस्वर्गंजहिशोकंमहामते २१ नहिव्यसनमासाद्यसीदंतिकृतबुद्धयः ॥ द्रोणकर्णप्रभृतयोयेनप्रतिसमासिताः २२ रणे
महेन्द्रप्रतिमाःसकथंनानृयादिवम् ॥ सशोकंजहिदुर्धर्षमाचमन्युर्वेशंगमः २३ शस्त्रपूतांहिसगतिंगतःपरपुरंजयः ॥ तस्मिंस्तुनिहतेवीरेसुभद्रेयंस्वसामम २४

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये

दुःखार्ताथोसुतंप्राप्यदुरीधननादह ॥ द्रौपदीचसमासाद्यपर्यपृच्छतदुःखिता २५ आर्येकदारकाःसर्वेद्रष्टुमिच्छामितानहम् ॥ अस्यास्तुवचनंश्रुत्वासर्वास्ताः
कुरुयोषितः २६ भुजाभ्यापरिगृह्णीनांचुकुशुःपरमार्त्तवत् २७ उत्तरांचाब्रवीद्भद्रेभर्तासकनुतेगतः ॥ क्षिप्रमागमनंमहंतस्यत्वंवेदयस्वह २८ ननुनामाद्यवैराटि
श्रुत्वाममगिरंसदा ॥ भवनान्निष्पतत्याशुकस्मान्नाम्येतितेपतिः २९ अभिमन्योकुशलिनोमातुलास्तेमहारथाः ॥ कुशलंचाबुवन्सर्वेवांयुयुत्सुमिहागतम् ३०
आचक्ष्वमेऽद्यसंग्रामंयथापूर्वमरिदम् ॥ कस्मादेवंविलपतीनाद्येहप्रतिभाषसे ३१ एवमादितुवाष्णेय्यास्तस्यास्तत्परिदेवितम् ॥ श्रुत्वापृथासुदुःखार्ताशनैर्वाक्यम
थाब्रवीत् ३२ सुभद्रेवासुदेवेनतथासात्यकिनारणे ॥ पित्राचलालितोबालःसहतःकालधर्मणा ३३ ईदृशोमर्त्यधर्मोऽयंमाशुचोयदुनंदिनि ॥ पुत्रोहितवदुर्धर्षःसंप्राप्तः
परमांगतिं ३४ कुलेमहतिजाताऽसिक्षत्रियाणांमहात्मनाम् ॥ माशुचःचपलाक्षंत्वंपद्मपत्रनिभेक्षणे ३५ उत्तरांत्वमवेक्षस्वगुर्विणीमाशुचःशुभे ॥ पुत्रमेषाहितस्याशु
जनयिष्यतिभाविनी ३६ एवमाश्वासयित्वेनाकुंतीयदुकुलोद्बह ॥ विहायशोकंदुर्धर्षश्राद्धमस्यह्यकल्पयत् ३७ समनुज्ञाप्यधर्मज्ञंराजानंभीममेवच ॥ यमौयमो
पमौचैवददौदानान्यनेकशः ३८ ततःप्रदायबह्वीर्गब्राह्मणाययदूद्रह ॥ समाहृष्यतुवाष्णेयीवैराटीमब्रवीदिदम् ३९ वैराटिनेहसंतापस्त्वयाकार्योह्यनिर्दिते ॥ भर्ता
रंप्रतिसुश्रोणिर्गर्भस्थंरक्षवैशिं ४० एवमुक्त्वाततःकुंतीविरराममहाद्युते ॥ तामनुज्ञाप्यचैवमांसुभद्रांसमुपानयम् ४१ एवंसनिधनंप्राप्तोदौहित्रस्तवमानद ॥ संता
पंत्यजदुर्धर्षमाचशोकेमनःकृथाः ४२ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिवसुदेवसांत्वनेएकषष्ठितमोऽध्यायः ६१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
च्छ्रुत्वातुपुत्रस्यवचःशूरात्मजस्तदा ॥ विहायशोकंधर्मात्माददौश्राद्धमनुत्तमम् १ तथैववासुदेवश्चस्वस्त्रीयस्यमहात्मनः ॥ दयितस्यपितुर्नित्यमकरोदौर्ध्वदोहि
कम् २ षष्ठिशतसहस्राणिब्राह्मणानांमहौजसाम् ॥ विधिवद्भोजयामासभोज्यंसर्वगुणान्वितम् ३ आच्छाद्यचमहाबाहुर्धनदृष्णामपानुदत् ॥ ब्राह्मणानांतदाकृ
ष्णस्तदभूल्लोमहर्षणम् ४ सुवर्णंचैवगाश्चैवशयनाच्छादनानिच ॥ दीयमानंतदाविप्रावर्धतामितिचाबुवन् ५ वासुदेवोऽथदाशार्होबलदेवःससात्यकिः ॥ अभि
मन्योस्तदाश्राद्धमकुर्वन्सत्यकस्तदा ६ अतीवदुःखसंतप्तानशमंचोपलेभिरे ॥ तथैवपांडवावीरानगरेनागसाह्वये ७ नोपागच्छंतवैशांतिमभिमन्युविनाकृताः ॥
सुबहूनिचराजेंद्रदिवसानिविराटजा ८ नाभुंक्तपतिदुःखार्तातदभूत्करुणमहत ॥ कुक्षिस्थएवतस्याऽथगर्भोवैसंप्रलीयत् ९ आजग्रांमततोव्यासोज्ञात्वादिव्येन
चक्षुषा ॥ समामन्याब्रवीद्धीमानपृथापृथुललोचनाम् १० उत्तरांचमहातेजाःशोकःसंत्यज्यतामयम् ॥ भविष्यतिमहातेजाःपुत्रस्तवयशस्विनि ११

एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ एतच्छ्रुत्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

म.भा.टी. १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१। इत्याश्वमेधपञ्चमीभा० द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ प्रासंगिकीकथासमाप्यपरमप्रकृतमश्वमेधमनुवर्तयतिजनमजयप्रश्रमम् ॥ १४ ॥ अ० ॥ १६३ ॥

प्रभावाद्रासुदेवस्यममव्याहरणादपि ॥ पांडवानामयंचांतेपालयिष्यतिमेदिनीम् १२ धनंजयंचसंप्रेक्ष्यधर्मराजस्यशृण्वतः ॥ व्यासोवाक्यमुवाचेदं हर्षयन्निव
भारत १३ पौत्रस्तवमहाभागोजनिष्यतिमहामनाः ॥ पृथ्वीसागरपर्यंतांपालयिष्यतिधर्मतः १४ तस्माच्छोकंकुरुश्रेष्ठजहिस्वमरिक्शं ॥ विचार्यमग्ननिहिते
सत्यमेतद्विष्यति १५ यच्चपितृष्णिवीरेणकृष्णेनकुरुनंदन ॥ पुरोक्तंतथाभाविमातेऽत्रास्तुविचारणा १६ विबुधानांगतोलोकानक्षयोनात्मनिर्जितान् ॥ नस
शोच्यस्त्वयावीरोमचान्यैःकुरुभिस्तथा १७ एवंपितामहेनोक्तो धर्मात्मासधनंजयः ॥ त्यक्त्वाशोकंमहाराजहृष्टरूपोऽभवत्तदा १८ पितापितवधर्मज्ञगर्भेतरिम
न्महामते ॥ अवर्धतयथाकामंशुक्रपक्षेयथाशशी १९ ततःसंचोदयामासव्यासोधर्मात्मजंनृपम् ॥ अश्वमेधंप्रतितदाततःसंतर्हितोभवत् २० धर्मराजोऽपिमे
धावीश्रुत्वाव्यासस्यतद्वचः ॥ वित्तस्थानयनेतातचकारगमनेमतिम् २१ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिवसुदेवसांत्वने द्विषष्टितमोऽध्यायः
॥ ६२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ श्रुत्वेतद्वचनं ब्रह्मन्व्यासेनोक्तंमहात्मना ॥ अश्वमेधंप्रतितदाकिंभूयःप्रचकारह १ रत्नंचयन्मरुतेनानिहितंबसुधातले ॥ तदवापक
थंचेतितन्मेब्रुहिद्विजोत्तम २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वाद्वैपायनवचोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्सर्वान्समानाय्यकालेवचनमब्रवीत् ३ अर्जुनंभीमसेनंचमाद्री
पुत्रौयमावपि ॥ श्रुतंबोवचनंवीराःसौहृदाद्यन्महात्मना ४ कुरूणांहितकामेनप्रोक्तंकृष्णेनधीमता ॥ तपोवृद्धेनमहतासुहृदांभूतिमिच्छता ५ गुरुणाधर्मशीलेन
व्यासेनाहुतकर्मणा ॥ भीष्मेणचमहाप्राज्ञगोविंदेनचधीमता ६ संस्पृश्यतदहंसम्यक्कर्तुमिच्छामिपांडवाः ॥ आयत्यांचतदात्वेचसर्वेषांतद्विनोहितम् ७ अनु
बंधेचकल्याणंयद्वचोब्रह्मवादिनः ॥ इयंहिवसुधासर्वाक्षिणिरत्नाकुरुद्रहाः ८ तच्चाचष्टतदाव्यासोमरुतस्यधनंनृपाः ॥ यद्येतद्वोबहुमतंमन्यध्वंवाक्षमंयदि ९ तथा
यथाहधर्मेणकथंवाभीममन्यसे ॥ इत्युक्तवाक्येनृपतौतदाकुरुकुलोद्ब्रह्म १० भीमसेनोऽप्यश्रेष्ठप्राजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ रोचतेमेमहाबाहोयदिदंभाषितंत्वया ११
व्यासारख्यातस्यवित्तस्यसमुपानयनंप्रति ॥ यदितप्राप्त्यामेहधनमाविक्षितंप्रभो १२ कृतमेवमहाराजभवेदितिमतिर्मम ॥ तेवयंप्रणिपातेनगिरिशस्यमहा
त्मनः १३ तदानयार्मभद्रंतेसमम्यर्च्यकपर्दिनम् ॥ तद्वित्तंदेवदेवेशंतस्थैवानुचरांश्चतान् १४ प्रसाद्यार्थमवाप्स्यामोनूनंवाग्बुद्धिकर्मभिः ॥ रक्षंतेयेचतद्व्यंकै
न्नरारौद्रदर्शनाः १५ तेचवश्यामविष्यंतिप्रसन्नेषुभध्वजे ॥ श्रुत्वेवंवदतस्तस्यवाक्वंभीमस्यभारत १६ प्रीतोधर्मात्मजोराजाबभूवातीवभारत ॥ अर्जुनप्रमुखा
श्चापितथेत्येवाब्रुवन्वचः १७ कृत्वातुपांडवाःसर्वैरत्नाहरणनिश्चयम् ॥ सेनामाज्ञापयामासुर्नक्षत्रेऽहनिचभुवे १८ स्तेन श्रुत्वेतद्वचनं ब्रह्मन्व्यासेनादिना १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

१५।२०।२१।२२।२३ मूलेवंशस्याद्ये कुंतीधृतराष्ट्रसमीपेइत्यर्थः २४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये मारुतभावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ततस्तेइति १।२।३।४

ततोययुःपांडुसुताब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ॥ अर्चयित्वासुरश्रेष्ठपूर्वमेवमहेश्वरम् १९ मोदकैःपायसेनाथमांसापूपैस्तथैवच ॥ आशास्यचमहात्मानंप्रययु
मुदिताभृशम् २० तेषांप्रयास्यतांतत्रमंगलानिशुभान्यथ ॥ प्राहुःप्रहृष्टमनसोद्विजाग्र्यानागराश्वते २१ ततःप्रदक्षिणीकृत्यशिरोभिःप्रणिपत्यच ॥ ब्राह्मणान
ग्निसहितान्प्रययुःपांडुनंदनाः २२ समनुज्ञाप्यराजानंपुत्रशोकसमाहतम् ॥ धृतराष्ट्रंसभार्यवैष्टथांचपृथुलोचनाम् २३ मूलेनिक्षिप्यकौरव्यंयुयुत्सुधृतराष्ट्रजम् ॥
संपूज्यमानाःपैरैश्वब्राह्मणैश्चमनीषिभिः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि द्रव्यानयनोपक्रमे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ध ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेप्रययुर्हृष्टाःप्रहृष्टनरवाहनाः ॥ रथघोषेणमहतापूरयंतोवसुंधराम् १ संस्तूयमानाःस्तुतिभिःसूतमागधबंधिभिः ॥ स्वेनसैन्येनसं
वीतायथाऽऽदित्याःस्वरश्मिभिः २ पांडुरेणातपत्रेणाघ्रियमाणेनमूर्धनि ॥ बभौयुधिष्ठिरस्तत्रपौर्णमास्यामिवोदुराट् ३ जयाशिषःप्रहृष्टानांनराणांपथिपांडवः ॥
प्रत्यगृह्णाद्यथान्यायंयथावत्पुरुषर्षभः ४ तथैवसैनिकाराजनराजानमनुयांतिये ॥ तेषांहलहलाशब्दोदिवंस्तब्ध्वाव्यतिष्ठत ५ सरांसिसरितश्चैववनान्युपवना
निच ॥ अत्यक्रामन्महाराजोगिरिंचाप्यन्वपद्यत ६ तस्मिन्देशेचराजेंद्रयत्रतद्व्यमुत्तमम् ॥ चक्रेनिवेशनंराजापांडवःसहसैनिकैः ॥ शिवेदेशेसमेचैवतदाभर
त्तसत्तम ७ अग्रतोब्राह्मणान्कृत्वातपोविद्यादमान्वितान् ॥ पुरोहितंचकौरव्यवेदवेदांगपारगम् ॥ आग्निवेशंचराजानोब्राह्मणाःसपुरोधसः ८ कृत्वाशांतिंयथा
न्यायंसर्वशःपर्यवारयन् ॥ कृत्वातुमध्वेराजानममात्यांश्चयथाविधि ९ षट्पदंनवसंख्यानंनिवेशंचक्रिरेद्विजाः ॥ मत्तानांवारणेंद्राणांनिवेशंचयथाविधि १० कार
यित्वासराजेंद्रोब्राह्मणानिदमब्रवीत् ॥ अस्मिन्कार्येद्विजश्रेष्ठानक्षत्रेदिवसेशुमे ११ यथाभवंतोमन्यंतेकर्तुमर्हंतेतत्तथा ॥ ननःकालात्ययोवैस्यादिहैवपरिलंघताम् १२
इतिनिश्चित्यविप्रेन्द्राःक्रियतांयदनंतरम् ॥ श्रुत्वेतद्वचनंराज्ञोब्राह्मणाःसपुरोधसः ॥ इदमूचुर्वचोहृष्टाधर्मराजप्रियेप्सवः १३ अद्यैवनक्षत्रमहश्चपुण्यंयतामहेश्रेष्ठत
मक्रियासु ॥ अंभोभिरद्येहवसामराजशुपोप्यतांचापिभवद्भिरद्य १४ श्रुत्वातुतेषांद्विजसत्तमानांकृतोपवासारजनींनरेन्द्राः ॥ ऊधुःप्रतीताःकुशसंस्तरेषुयथाध्वरेप्र
ज्वलिताहुताशाः १५ ततोनिशासाव्यगमन्महात्मनांसंशृण्वतांविप्रसमीरितागिरः ॥ ततःप्रभातेविमलेद्विजर्षभावचोऽब्रुवन्धर्मसुतंनराधिपम् १६ ॥ इतिश्री
महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि द्रव्यानयनोपक्रमे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ध ॥

५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

क्रियतामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ पात्रीःमहातिभोदनोद्धरणपात्राणि करकाअल्पघटाः १४ भृंगाराणिगङ्गकान् वर्धमानकान्शरावाणि १५ कर
पुटःकरसंपुटाकारं द्विदलभाजनं पद्मादिवाद्यं 'संदूष' इतिप्रसिद्धं १६ नदंउष्ट्रादीनामुपरिबद्धं पुलाईधनुषपुरुषस्यार्धमातिउभयतोभित्तिवापुलाभाप्रमारः वाहनमारस्वेतिशेषः १७।१८।१९

॥४७॥

॥ ब्राह्मणाउचुः ॥ क्रियतामुपहारोद्यन्वयकस्यमहात्मनः ॥ दत्त्वोपहारंनृपतेततःस्वार्थयतामहे १ श्रुत्वातुवचनंतेषांब्राह्मणानांयुधिष्ठिरः ॥ गिरीशस्ययथान्या
यमुपहारमुपाहरत् २ आज्येनतर्पयित्वाऽग्निविधिवःसंस्कृतेनच ॥ मंत्रसिद्धं चरुं कृत्वापुरोधाःसययौतदा ३ सयहीत्वासुमनसोमंत्रपूताजनाधिप ॥ मोदकैःपाय
सेनाथमासैश्चोपाहरद्वलिम् ४ सुमनोभिश्चचित्राभिलंजैरुच्चावचैरपि ॥ सर्वस्विष्टमं कृत्वाविधिवद्देवपारगः ॥ विंकराणांततःपश्चाच्चकारबलिमुत्तमम् ॥ यक्षेद्राय
कुबेरायमणिभद्रायचैवह ५ तथाऽन्येषांचयक्षाणांभूतानांपतयश्चये ॥ कसरेणचमासेननिवापैस्तिलसंयुतैः ७ ओदनंकंभशःकृत्वापुरोधाःसमुपाहरत् ॥ ब्राह्म
णेभ्यःसहस्राणिगवांदत्वातुभूमिपः ८ नक्तंचराणांभूतानांव्यादिदेशबलितदा ॥ धूपगंधनिरुद्धंतत्सुमनोभिश्चसंवृतम् ९ शुशुभेस्थानमत्यर्थदेवदेवस्यपार्थिव ॥
कृत्वापूजांतुरुद्रस्यगणानांचैवसर्वशः १० ययौव्यासंपुरस्कृत्यपुनरुत्तानिधिंप्रति ॥ पूजयित्वाधनाध्यक्षंप्रणिपत्याभिवाद्यच ११ सुमनोभिर्विचित्राभिरूपैःकस
रेणच ॥ शंखादींश्चनिधींस्सर्वाभिधिपालांश्चसर्वशः १२ अर्चयित्वाद्विजाग्र्यान्सस्वस्तिवाच्यचवीर्यवान् ॥ तेषांपुण्याहवोषेणतेजसासमवस्थितः १३ प्रीति
मान्सकुरुश्रेष्ठःखानयामासतद्धनम् ॥ ततःपात्रीःसकरकाबहुरूपासनोरमाः १४ भृंगाराणिकटाहानिकलशान्वर्धमानकान् ॥ बहूनिचविचित्राणिभाजनानिस
हस्रशः १५ उद्धारयामासतदाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ तेषारक्षणमप्यासीन्महान्करपुटस्तथा १६ नदंचभाजनंराजंस्तुलार्धमभवत्प ॥ वाहनंपांडुपुत्रस्यतत्रा
सीतुविशांपते १७ षष्टिरुष्टसहस्राणिशतानिद्विगुणाहयाः ॥ वारणाश्चमहाराजसहस्रशतसंमिताः १८ शकटानिरथाश्चैवतावदेवकरेणवः ॥ खराणांपुरुषाणांचप
रिसंख्यानविद्यते १९ एतद्वित्तंतदभवद्यदुदध्रेयुधिष्ठिरः ॥ षोडशाष्टौचतुर्विंशत्सहस्रंभारलक्षणम् २० एतेष्वादायतद्व्यं पुनरभ्यर्च्यपांडवः ॥ महादेवंप्रतिययौ
पुरंनागाह्वयंप्रति २१ द्वैपायनाभ्यनुज्ञातःपुरस्कृत्यपुरोहितम् ॥ गोयुतेगोयुतेचैवन्यवसत्पुरुषर्षभः २२ सापुराभिमुखाराजशुवाहमहतीचमूः ॥ कच्छाद्विण
भारताहर्षयंतीकुरुद्वहान् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिद्वयानयने पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
स्मिन्नेवकालेतुवासुदेवोऽपिवीर्यवान् ॥ उपायादृष्टिभिःसार्धंपुरंवारणसाह्वयम् १ समयंवाजिमेधस्यविदित्वापुरुषर्षभः ॥ यथोक्तोधर्मपुत्रेणप्रवजन्स्वपुरींप्रति २

षोडशाष्टावितियथायोग्यं । उपस्थमारोऽष्टौसहस्रं सुवर्णाः । शकटस्यषोडश । गजस्यचतुर्विंशतिरित्येवंभारलक्षणं । एवंहयस्यमनुष्याणांयथासंभवंयोज्यं २० । २१ गोयुतेगोयुते माराक्रांत
वाहनत्वात्गव्युतीगव्युतौ । प्रत्यहंक्रोड्वयप्रमाणमित्यर्थः २२ । २३ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि भीककंठीये भारतभाषदीये पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ एतस्मिन्निति १ । २

३ । ४ सत्रियाःस्त्रियः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ सातुलस्यजमिमन्युप्रातुलस्यकृष्णस्यतत

रौक्मिणेयेनसहितोयुयुधानेनचैवह ॥ चारुद्वेष्णेनसंक्षिप्तगतेनकृतवर्कसा ३ सारणेनचवीरेणनिशठेनोल्मुकेनच ॥ बलदेवंपुरस्कृत्यसुमद्रासहितस्तदा ४
द्रौपदीमुतरांचैवपृथांचाप्यवलोककः ॥ सयास्यासविहं चमित्रात्रिधाविहतेश्चराः ५ तानागतान्समीक्ष्यैवधृतराष्ट्रोमहीपतिः ॥ प्रत्यष्टकायथान्यायविदुरश्च
महामनाः ६ तत्रैवम्यवसत्कृष्णःस्वर्चितःपुरुषोत्तमः ॥ विदुरेणमहातेजोऽस्तथैवचयुयुत्सुना ७ वसत्सुवृष्णिवीरेषुतत्रायजनमेजय ॥ जज्ञेत्तवापिताराजम्प
रिक्षिप्तरवीरहा ८ सतुराजमहाराजजज्ञास्तेषामप्रीडितः ॥ शबोक्त्वास्वनिभेष्टोदुर्ध्वशोकविवर्धनः ९ हृष्टानांसिंहनादेनजनानांतत्रानिःस्वनः ॥ प्रविश्यप्रदिशः
सर्वांपुनरेवव्युपारमत १० ततश्चोत्तिस्वरःकृष्णोऽविवेक्षांतपुरंतदा ॥ युयुधावद्वितीयोवैव्यथितेन्द्रियमानसः ११ सतस्त्वरितमायंतींददर्शस्वापिहृषसां॥
क्रोशंतीमभिवावेतिवासुदेवंपुनःपुनः १२ पृष्ठतोद्वैपदीविवसुधद्रांसयशस्विनीम् ॥ सविक्रोशंसकरुणंबांधवानांस्त्रियोत्प १३ ततःकृष्णंसमासाद्यकुंतीभोजसु
तातदा ॥ प्रोवाचराजशर्दूलबाष्पगद्गदयामिरा १४ वासुदेवमहाबाहोसुमजदेवकीत्वया ॥ त्वंनोमातिःप्रतिष्ठाचत्वदायतमिदंकुलम् १५ यदुप्रवीरयोऽयंतेस्वस्त्री
यस्यात्मजःप्रभो ॥ अश्वत्थामाहृतोजावस्तमुज्जीविष्यकेशव १६ त्वग्रहोत्प्रातिज्ञातमैत्रीकेयदुनंदन ॥ अहंसंजीविष्यामिमृतंजातमितिप्रभो १७ सोऽयं
जातोऽतस्तातपश्येनंपुरुषर्षभ ॥ उत्तरांचसुमद्रांचद्रौपदीमांचमाधव १८ धर्मपुत्रंचभीमंचफाल्गुनंचकुलंतथा ॥ सहदेवंचदुर्ध्वर्षसर्वांस्त्रातुमर्हसि १९ अ
स्मिन्प्राणाःसमायताःपांडवानांममैवच ॥ पांडोश्चपिंडोदाशार्हतयैवश्वशुरस्यमे २० अमिमन्योश्चमद्रतेप्रियस्यसहस्यच ॥ प्रियमुत्पादयाद्यत्वंमेतस्या
पिजनार्दन २१ उत्तरादिपुरोक्तंवेकथयत्यरिमुदञ्च ॥ अमिमन्योर्वचःकृष्णप्रियत्वात्तत्रसंशयः २२ अब्रवीत्किलदाशार्हवैराटीमार्जुनिस्तदा ॥ मातुलस्यकुलं
भद्रेतवपुत्रोगमिष्यति २३ गत्वावृष्ण्यंधककुलंधनुर्वेदंमहीप्यति ॥ अस्त्राणिचविचित्राणिनीतिशास्त्रंचकेवलम् २४ इत्येतत्प्रणवात्तातसौभद्रःपरवीरहा ॥
कथयामासदुर्ध्वर्षस्तथाचैतन्नसंशयः २५ तास्त्वांश्चंप्रणम्येहयाचामोमधुसूदन ॥ कुलस्यास्वहितार्थंतंकुरुकल्याणमुत्तमम् २६ एवमुक्त्वातुवाष्णेयंपृथा
पृथुललोचना ॥ उच्छित्यब्राह्मदुःखार्ताताश्चान्याःप्रापतन्भुवि २७ अनुवंश्वमहाराजसर्वाःसास्त्राविलेक्षणाः ॥ स्वस्त्रीयोवासुदेवस्यमृतोजातइतिप्रभो २८ एव
मुक्तेततःकुंतीपर्यगृह्णाज्जनार्दनः ॥ भूमौनिषतितांचैनांसांश्वयामासभारत २९ ॥ इतिश्रीमहा०आश्व०पर्वणि अनु०परिक्षिज्जन्मकथने षट्षष्ठितमोऽध्यायः
॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्थितायांपृथायांतुसुमद्राभातरंतदा ॥ दृष्ट्वाचक्रोशदुःखार्तावचनंचेदमब्रवीत् १

व्यप्रराक्रमस्तदधीनश्चेत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिभीककंठीयेभारतभाषदीयेषट्षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ उत्थितामिति १

१।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ एवमुक्तवति
 पुंडरीकाक्षपश्यत्वंपौत्रपार्थस्यधीमतः ॥ परिक्षीणेषुकुरुपुपरिक्षीणंगतायुषम् २ इषीकाद्राणपुत्रेणभीमसेनाथमुद्यता ॥ सोत्तरायानिपतिताविजयेमायिचै
 वह ३ सेयंविदीर्णेहृदयेमयितिष्ठतिकेशव ॥ यत्रपश्यामिदुर्धर्षसहपुत्रंतुतंप्रभो ४ किंनुवक्ष्यतिधर्मात्माधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचापिमाद्रव्याः
 सुतौचतौ ५ श्रुत्वाऽभिमन्योस्तनयंजातंचमृतमेवच ॥ मुषिताइववाष्णेयद्रोणपुत्रेणपांडवाः ६ अभिमन्युःप्रियःकृष्णभ्रातृणानात्रसंशयः ॥ तंश्रुत्वाकिं
 नुवक्ष्यंतिद्रोणपुत्रास्त्रनिर्जिताः ७ भविताऽतःपरंदुःखंकिंतदन्यज्जनार्दन ॥ अभिमन्योःसुताकृष्णमृताज्जातादरिंदम ८ साहंप्रसादयेकृष्णत्वामद्याशिरसान
 ता ॥ पृथेयद्रौपदीचैवतापश्यपुरुषोत्तम ९ यदाद्रोणसुतोर्मन्पांडुनाहंतिमाधव ॥ तदाकिलत्वयाद्रौणिःकुद्वेनोक्तोऽरिमर्दन १० अकामंत्वांकरिष्यामि
 ब्रह्मबंधोनराधम ॥ अहंसंजीवयिष्यामिकिरीटितनयात्मजम् ११ इत्येतद्रचनंश्रुत्वाजानानाऽहंबलंतव ॥ प्रसादयेत्वादुर्धर्षजीवितामभिमन्युजः १२ यद्येत
 त्वंप्रतिश्रुत्यनकरोषिवचःशुभम् ॥ सकलंष्टृष्णिशादूलमृतामामवधारय १३ अभिमन्योःसुतोवीरनसंजीवतियद्ययम् ॥ जीवतित्वयिदुर्धर्षकिंकरिष्याम्यहंत्व
 या १४ संजीवयेनंदुर्धर्षमृतंत्वमभिमन्युजम् ॥ सदृशाक्षसुतंवीरसस्यवर्षत्रिवांबुदः १५ त्वंहिकेशवधर्मात्मासत्यवान्सत्यविक्रमः ॥ सतांवाचमृतांकर्तुमर्हसि
 त्वमरिंदम १६ इच्छन्नपिहिलोकांक्षीनजीवयेथामृतानिमान् ॥ किंपुनर्दीयितंजातंस्वस्त्रीयस्यात्मजंमृतम् १७ प्रभावज्ञाऽस्मितेकृष्णतस्मात्स्वायाचयाम्यहम् ॥
 कुरुष्वपांडुपुत्राणामिमंपरमनुग्रहम् १८ स्वसेतिवामहाबाहोहतपुत्रेतिवापुनः ॥ प्रपन्नमामियंचेतिदयांकर्तुमिहाहंसि १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिके
 पर्वणि अनुगीतापर्वणि सुभद्रावाक्ये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजेंद्रकेशिहादुःखमूर्च्छितः ॥ तथेतिव्याजहारो
 द्वैर्हृदयन्निवतंजनम् १ वाक्येनैतेनहितदातंजनंपुरुषर्षभ ॥ ह्लादयामाससविभुर्धर्मातंसलिलैरिव २ ततःसंप्राविशत्तूर्णजन्मवेशमपितुस्तव ॥ अर्चितंपुरुष
 व्याघ्रासितैर्माल्यैर्यथाविधि ३ अपांकुंभैःसुपूरैश्चविन्यस्तैःसर्वतोदिशम् ॥ घृतेनतिदुकालातैःसर्षपैश्चमहाभुज ४ अस्त्रैश्चविमलैर्न्यस्तैःपावकैश्चसमंततः ॥
 वृद्धामिश्वापिरामामिःपरिचारार्थमावृतम् ५ दक्षैश्चपरितोधीरभिषग्भिःकुशलैस्तथा ॥ ददर्शचसतेजस्वीरक्षोग्राण्यपिसर्वशः ६ द्रव्याणिस्थापितानिस्म
 विधिवत्कुशलैर्जनैः ॥ तथायुक्तंचतदृष्टाजन्मवेशमपितुस्तव ७ हृष्टोऽभवद्दृषीकेशःसाधुसाध्वितिचाब्रवीत् ॥ तथासुवतिवाष्णेयेप्रहृष्टवदनेतदा ८ द्रौपदी
 त्वरितागत्वावैराटीवाक्यमब्रवीत् ॥ अयमायातितेभद्रेश्वशुरोमधुसूदनः ९ पुराणर्विरचित्यात्मासमीपमपराजितः ॥ साऽपिबाष्पकलांवाचंनिगृह्याश्रुणिचै
 वह १० सुसंवाताऽभवद्देवीदेववत्कृष्णमीयुषी ॥ सातथाहूयमानेनहृदयेनतपस्विनी ११ १।१।३ प्रवेगतिरितिदिशः ॥ ५।६।७।८।९।१०।११।

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीये अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ॥ ॥

दृष्ट्वागोविंदमायांतंकृपणंपर्यदेवयत् ॥ पुंडरीकाक्षपश्यावांबालेनहिविनाकृतौ ॥ अभिमन्युंचमांचैवहतौतुल्यंजनार्दन १२ वाष्णेयमघुहन्वीरशिरसात्वाप्रसाद
 ये ॥ द्रोणपुत्रास्त्रनिर्दग्धंजीवयेनंममात्मजम् १३ यदिस्मधर्मराज्ञावाभीमसेनेनवापुनः ॥ त्वयावापुंडरीकाक्षवाक्यमुक्तमिदंभवेत् १४ अजानतीमिषीकेयंजानि
 त्रीहंतित्तिप्रभो ॥ अहमेवविनष्टास्यानैतदेवंगतेभवेत् १५ गर्भस्थस्यास्यबालस्यब्रह्मास्त्रेणनिपातनम् ॥ कृत्वानृशंस्यंदुर्धृदिद्रौणिःकिंफलमश्नुते १६ सात्वा
 प्रसाद्याशिरसायाचेशत्रुनिबहंणम् ॥ प्राणांस्यक्ष्यामिमोविंदनाऽयंसंजीवतेयदि १७ अस्मिन्हवहवःसाधोयेममासम्मनोरथाः ॥ तेद्रोणपुत्रेणहताःकिंनुजीवा
 मिकेशव १८ आसीन्मममतिःकृष्णपुत्रोत्संजाजनार्दन ॥ अभिवादयिष्येहृष्टेतिददितधीकृतम् १९ चपलाक्षस्यदायादेमृतेऽस्मिन्पुरुषर्षभ ॥ विफला
 मेकृताःकृष्णहृदिसर्वेनोरथाः २० चपलाक्षःकिलातीवप्रियस्तेमधुसूदन ॥ सुतंपश्यत्वमस्यैनंब्रह्मास्त्रेणनिपातितम् २१ कृतघ्नोऽयंनृशंसोऽयंयथाऽस्यज
 नकस्तथा ॥ यःपांडवीश्रियंत्यक्त्वमतोऽयमसादनम् २२ मयाचैतत्प्रतिज्ञातंरणमूर्धनिकेशव ॥ अभिमन्योहतेवीरत्वामेष्याम्यचिरादिति २३ तच्चनाक
 रवंकृष्णनृशंसाजीवितप्रिया ॥ इदानींमांमतांतत्रकिंनुवक्ष्यतिफाल्गुनिः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तरावाक्येअष्टषष्टि
 तमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सैवंविलप्यकरुणं सोन्मादेवतपस्विनी ॥ उत्तरान्यपतद्रूमौकृपणापुत्रयुद्धिनी १ तांतुदृष्ट्वा निपतिताहतपुत्र
 परिच्छदाय ॥ चुक्रोशकुंतीदुःखार्तासर्वाश्चभरतस्त्रियः २ मुहूर्तमिवराजेंद्रपांडवानांनिवेशनम् ॥ अप्रेक्षणीयमभवदार्तस्वनविनादितम् ३ सामुहूर्तंचराजेंद्रपु
 त्रशोकाऽभिपीडिता ॥ कश्मलाभिहतावीरवैराटीत्वभवतदा ४ प्रतिलभ्यतुसासंज्ञासुतराभरतर्षभ ॥ अंकमारोप्यतंपुत्रमिदंवचनमब्रवीत् ५ धर्मज्ञस्यसुतःसत्व
 र्मधर्मनावबुध्यसे ॥ यस्त्वंष्टृष्णिप्रवीरस्यकुरुषेनाभिवादनम् ६ पुत्रगत्वाममवचोब्रूयास्त्वंपितरंत्विदम् ॥ दुर्मरंप्राणिनांवीरकालेप्राप्तकथंचन ७ याऽहंत्वयाविनाऽ
 द्येहपत्यापुत्रेणचैवह ॥ मर्तव्येसतिजीवामिहतस्वस्तिरकिंचना ८ अथवाधर्मराज्ञाऽहमनुज्ञातामहाभुज ॥ भक्षयिष्येविषंधोरंप्रवेक्ष्येवाहुताशनं ९ अथवादुर्मरंतात
 यदिदंमेसहस्रधा ॥ पतिपुत्रविहीनायाहृदयंनविदीर्यते १० उतिष्ठपुत्रपश्येमांदुःखितांप्रपितामही ॥ आर्तामुपश्रुतां दीनानिमग्रांशोकसागरे ११ आर्यांचपश्यपांचा
 लींसात्वर्तांचतपस्विनी ॥ मांचपश्यसुदुःखार्तांव्याधविद्धांमृगीमिव १२ उतिष्ठपश्यवदनंलोकनाथस्यधीमतः ॥ पुंडरीकपलाशाक्षंपुरेवचपलेशणं १३ एवंविप्रल
 पंतींतुदृष्ट्वा निपतितांपुनः ॥ उत्तरांतांस्त्रियःसर्वाःपुनरुत्थापयंस्तवः १४ उत्थायचपुनर्धैर्यात्तदामत्स्यपतेःसुता ॥ प्रांजलिःपुंडरीकाक्षंभूमावेवाभ्यवादयत् १५

सैवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ पुरायथाचपलेशणमभिमन्युमहंपश्यामि तथापुंडरीकपलाशाक्षंकृष्णपश्यतिसंबंधः ११।१२।१५

114011

118511

विष्णुमाकाशमवकाशमितियावत् ३ । ५ । ६ वैश्यापुत्रंयुग्मुष्य ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रावृताशाकः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

॥ वासुदेव उवाच ॥ त्वमेवैतन्महाबाहो वक्तुमर्हस्यरिदम् ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चितामतिः २३ त्वंचाद्यकुरुवीराणां धर्मेण हिविराजसे ॥ गुणीभूताः
स्मृते राजस्त्वं नो राजा गुरुमतः २४ यजस्वमदमुज्ञातः प्राप्य एष क्रतुस्त्वया ॥ युनक्तु नो भवान्कार्येयत्रवांछसि भारत २५ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वकर्तास्मि तेऽ
नघ ॥ भीमसेनाय नैव तथामाद्रवती सुतौ ॥ इष्टवं तो भविष्यति त्वयोष्टवति पार्थिव २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि कृष्णव्यासा
नुज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्यासमामंत्र्यमेधावीत तो वचनमब्रवीत् १ यदा कालं
भवान्वेति हयमेधस्य तत्त्वतः ॥ दीक्षयस्व तदामां त्वं त्वय्यायतो हि मे क्रतुः २ ॥ व्यास उवाच ॥ अहंपैलोऽथ कौंतेय याज्ञवल्क्यस्तथैव च ॥ विधानं यद्यथा कालं
तत्कर्तारो न संशयः ३ चैत्र्यां हि पूर्णमास्यां तु तव दीक्षामविष्यति ॥ संभाराः संभ्रियंतां च यज्ञार्थं पुरुषर्षभ ४ अश्वविद्याविदश्चैव सूता विप्राश्च तद्विदः ॥ मेध्यम
श्वं परीक्षंतां तव यज्ञार्थं सिद्धये ५ तमुत्सृज्यथा शास्त्रं पृथिवी सागरां वराम् ॥ सपर्येतु यशो दीप्तं तव पार्थिव दर्शयन् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तथेत्युक्त्वा
पांडवः पृथिवीपतिः ॥ चकार सर्वराजेंद्रयथोक्तं ब्रह्मणा दिना ७ संभाराश्चैव राजेंद्र सर्वसंकल्पिताऽभवन् ॥ संभारान्समाहृत्य नृपो धर्मसुतस्तदा ८ न्यवेदय दमे
यात्मा कृष्णद्वैपायनायैव ॥ ततोऽब्रवीन्महातेजा व्यासो धर्मात्मजं नृपम् ९ यथा कालं यथा योगं सज्जाः स्मृतवदीक्षणे ॥ स्फुर्यश्च कूर्चश्च सौवर्णो यच्चान्यदापि कौरव
१० तत्र योग्यं भवेत्किंचिद्रौक्मंतं तत्क्रियतामिति ॥ अश्वश्चोत्सृज्यतामद्य पृथ्व्यामथ यथाक्रमम् ॥ सुगुप्तं च रतां चापि यथाशास्त्रं यथाविधि ११ ॥ युधिष्ठिर उ
वाच ॥ अयमश्वो यथा ब्रह्मसृष्टः पृथिवीमिमाम् ॥ चरिष्यति यथा कामं तत्रैव संविधीयताम् १२ पृथिवीं पर्यटंतं हितुरगं कामचारिणम् ॥ कपालयेदिति मुनेन
ब्रवान्वक्तुमर्हति १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तुराजेंद्र कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ भीमसेनादवरजः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् १४ जिष्णुः सहिष्णुः कृष्णश्च
स एनं पालयिष्यति ॥ शक्तः सहिर्मही जेतुं निवातकवचांतकः १५ तस्मिन् ह्यस्त्राणि दिव्यानि दिव्यं संहननं तथा ॥ दिव्यं धनुश्च पुष्पीच स एनमनुयास्यति १६
सहिधर्मार्थं कुशलः सर्वविद्याविशारदः ॥ यथाशास्त्रं नृप श्रेष्ठ चारयिष्यति ते हयम् १७ राजपुत्रो महाबाहुः श्यामो राजीवलोचनः ॥ अभिमन्योः पिता वीरः स एनं
पालयिष्यति १८ भीमसेनोऽपि तेजस्वी कौंतेयोऽमितविक्रमः ॥ समर्थो रक्षितुं राष्ट्रं न कुलश्च विशांपते १९ सहदेवस्तु कौरव्यसमाधास्यति बुद्धिमान् ॥ कुटुंबतं
त्रिविधिवत्सर्वमेव महायशाः २० तत्तु सर्वयथान्यायमुक्तः कुरुकुलोद्बहः ॥ चकार फाल्गुनं चापि संदिदेश हयं प्रति २१

स्फुर्यः काष्ठकृद्ः सचात्रसौवर्णः कूर्चश्चासनाथं कुशमुष्टिः सोऽप्यत्रसौवर्णः १० सुगुप्तं सुराक्षितं यथास्यात्तथा ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ दीक्षेति १ पशुबंधानश्वमेधस्यारंभणीयरूपान् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एह्यर्जुन त्वया वीरहयोऽयं परिपाल्यताम् ॥ त्वमहो रक्षितुं ह्येनं नान्यः कश्चन मानवः २२ ये चापित्वां महाबाहो प्रत्युद्योतिनराधिपाः ॥
तैर्विग्रहो यथानस्यात्तथा कार्यं त्वयाऽनघ २३ आख्यातं बभूव तां यज्ञोऽयं मम सर्वज्ञः ॥ पार्थिवेभ्यो महाबाहो समये गम्यतामिति २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्त्वा स धर्मात्मा प्रातरसव्यसाचिनम् ॥ भीमं च नकुलं चैव पुरातुसमादधत् २५ कुटुंबतं त्रेचतदा सह देवयुधांपतिम् ॥ अनुमान्य महीपालं धृतराष्ट्रं युधि
ष्ठिरः २६ ॥ इति श्रीम० आ० प० अनु० यज्ञसामग्रीसंपादने द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दीक्षाकाले तु संप्राप्ते तस्ते सुमहर्त्विजः ॥
विधिवदीक्षयामासुरश्वमेधाय पार्थिवम् १ कृत्वा स पशुबंधांश्च दीक्षितः पांडुनंदनः ॥ धर्मराजो महातेजाः सहर्त्विग्भिर्बर्ह्यरोचत २ हयश्च हयमेधार्थं स्वयंस ब्रह्मणा
दिना ॥ उत्सृष्टः शास्त्रविधिना व्यासेनामिततेजसा ३ सराजा धर्मराज इराजन्दीक्षितो विषभौ तदा ॥ हेममालीरुक्मण्डः प्रदीप्त इव पावकः ४ कृष्णाजिनीदंडपा
णिश्चौमवासाः स धर्मजः ॥ विषभौ युतिमान्भूयः प्रजापतिरिवाध्वरं ५ तथैवास्यात्विजः सर्वतुल्यवेषा विशांपते ॥ बभूवुर्जुनश्चापि प्रदीप्त इव पावकः ६ श्वेता
श्वः कृष्णसारंतं ससाराश्वं धनं जयः ॥ विधिवत् पृथिवीपालधर्मराजस्य शासनात् ७ विक्षिपन् गण्डिवं राजन् बद्धगोधां गुलित्रवान् ॥ तमश्वं पृथिवीपालमुदायुक्तः
ससारच ८ आकुमारं तदाराजग्नान्मतपुरांवेभौ ॥ द्रष्टुकामं कुरुश्रेष्ठं प्रयास्यंतं धनं जयम् ९ तेषामन्योन्यसंमर्दादूष्मेव समजायत ॥ दिदृक्षुर्गाहयंतं घत्तं चैव
हयसारिणम् १० ततः शब्दो महाराजदिशः खं प्रति पूरयन् ॥ बभूव मेक्षतानि गण्डिकुंती पुत्रं धनं जयम् ११ एष गच्छति कौंतेय तुरगश्चैव दीप्तिमान् ॥ यमन्वेति म
हाबाहुः संस्पृशन् धनुरुत्तमम् १२ एवं शुश्राव वदतां गिरो जिष्णुरुदारधीः ॥ स्वस्तितेऽस्तु बजारिष्ठं पुनश्चैहीति भारत १३ अथापरे मनुष्येन्द्रपुरुषावाक्यमब्रुव
न् ॥ नैनं पश्यामसंमर्दधनुरेतत्प्रदृश्यते १४ एतद्विभीमनिर्हादं विभ्रुतं गण्डिवं धनुः ॥ स्वस्ति गच्छ त्वरिष्ठो वैपंधानमकुतोभयम् १५ निवृत्तमेनं द्रक्ष्यामः पु
नरेष्यति च घुवम् ॥ एवमाद्यामनुष्याणां स्त्रीणां च भरतर्षभ १६ शुश्राव मधुरावाच पुनः पुनरुदारधीः ॥ याज्ञवल्क्यस्य शिष्यश्च कुशलो यज्ञकर्मणि १७ प्राया
त्पार्थेन सहितः शांत्यर्थं वेदपारगः ॥ ब्राह्मणाश्च महीपालबहवो वेदपारगाः १८ अनुजमुर्महात्मानं क्षत्रियाश्च विशांपते ॥ विधिवत् पृथिवीपालधर्मराजस्य शास
नात् १९ पांडवैः पृथिवीमश्वो निर्जितामस्त्रतेजसा ॥ चचार समहाराज यथादेशं च सतम २० तत्र युद्धानि वृत्तानि यान्यासन् पांडवस्य ह ॥ तानि वक्ष्यामि ते वीर
विचित्राणि महांति च २१ सहयः पृथिवीराजन् प्रदक्षिणमवर्तत ॥ ससारोत्तरतः पूर्वतन्निबोधमहोपते २२ अवमृद्गन्सराणां पार्थिवानां हयोत्तमः ॥ शनै
स्तदा परिययौ श्वेताश्वश्च महारथः २३

२४ । २५ । २६ । २७ । यानितुभयतइति धुद्राणितुउपेक्षितानीत्यर्थः २८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

तत्रसंगणनानास्तिराज्ञामयुतशस्तदा ॥ येऽयुद्धयंतमहाराजक्षत्रियाहतबांधवाः २४ किरातायवनाराजन्बहवोऽसिधनुर्धराः ॥ म्लेच्छाश्चान्येबहुविधाः
पूर्वेनिकृतारणे २५ आर्याश्चपृथिवीपालाःप्रहृष्टनरवाहनाः ॥ समीयुःपांडुपुत्रेणबहवोयुद्धदुर्मदाः २६ एवंवृत्तानियुद्धानेतत्रतत्रमहीपते ॥ अर्जुनस्यमही
पालैर्नानादेशसमागतैः २७ यानितुभयतोराजप्रतप्तानिमहांतिच ॥ तानियुद्धानिवक्ष्यामिकौंतेयस्यतवाऽनघ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्व
णि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ त्रिगर्तैरभवयुद्धं कृतवैरैःकिरीटिनः ॥ महारथसमाज्ञातैर्हता
नांपुत्रनमृभिः १ तेसमाज्ञायसंप्राप्तंयज्ञियंतुरगोत्तमम् ॥ विषयांतंतोवीरादंशिताःपर्यवारयन् २ रथिनोबद्धतूणीराःसदशैःसमलंकृतैः ॥ परिवार्यहयंरा
जनग्रहीतुंसंप्रचक्रमुः ३ ततःकिरीटीसंचित्यतेषांतत्रचिकीर्षितम् ॥ वारयामासतन्वीरान्सांत्वपूर्वमरिदमः ४ तदनादृत्यतेसर्वेशैरैरम्यहनंस्तदा ॥ तमो
रजोभ्यांसंछन्नास्तान्किरीटीन्यवारयत् ५ तानब्रवीत्तोजिष्णुःप्रहसन्निवभारत ॥ निवर्तध्वमधर्मज्ञाःश्रेयोजीवितमेवच ६ सहिवीरःप्रयास्यन्वैधर्मराजेन
वारितः ॥ हतबांधवानतेपार्थहंतव्याःपार्थिवाइति ७ सतदातद्वचःश्रुत्वाधर्मराजस्यधीमतः ॥ तान्निवर्तध्वमित्याहनम्यवर्ततचापिते ८ ततस्त्रिगर्तराजानं
सूर्यवर्माणमाहवे ॥ विचित्यशरजालेनप्रजहासधनंजयः ९ ततस्तेरथघोषेणरथनेमिस्वनेनच ॥ पुरयंतोदिशःसर्वाधनंजयमुपाद्रवन् १० सूर्यवर्माततःपार्थे
शराणांनतपर्वणाम् ॥ शतान्यमुंचद्राजेंद्रलघ्वस्त्रमभिदर्शयन् ११ तथैवान्येमहेष्वासायेचतस्याऽनुयायिनः ॥ मुमुचुःशरवर्षाणिधनंजयवधैषिणः १२ सतान्
ज्यामुखनिर्मुक्तैर्बहुभिःसुबहून्शरान् ॥ चिच्छेदपांडवोराजस्तेभूमौम्यपतंस्तदा १३ केतुवर्मातुतेजस्वीतस्यैवावरजोयुवा ॥ युयुधेभ्रातुरथार्थपांडवेनयश
स्विना १४ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यकेतुवर्माणमाहवे ॥ अभ्यघ्नन्निशितैर्बाणैर्वीभक्षुःपरवीरहा १५ केतुवर्मण्यभिहतेघृतवर्मांमहारथः ॥ रथेमाशुसमुत्पत्यशरैर्जि
ष्णुमवाकिरत् १६ तस्यतांशीघ्रतामीक्ष्यतुतोषातीववीर्यवान् ॥ गुडाकेशोमहातेजाबालस्यघृतवर्मणः १७ नसंदधानंददृशेनाददानंचतंतदा ॥ किरंतमे
वसशरान्ददृशेपाकशासनिः १८ सतुतंपूजयामासघृतवर्मणमाहवे ॥ मनसातुमुहूर्तवैरणेसमभिद्वर्षयन् १९ तंपन्नमिवकुटुंबंरुवरिःस्मयन्निव ॥ प्रीतिपूर्वं
महाबाहुःप्राणैर्नव्यपरोपयत् २० सतथारक्ष्यमाणोवैपार्थेनमितवेजसा ॥ धृतवर्माशरं दीप्तंमुमोचविजयेतदा २१ सतेनविजयस्तूर्णमासीद्विद्वःकरे
मृशम् ॥ मुमोचगांडिवंमोहात्तत्पपाताथमृतले २२

त्रिगर्तैरिति महारथस्तेनसम्यगाज्ञातैःपांडवीवैदितानां

प्रश्नमृभिर्निर्गतेः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनी०मा०चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ प्रागज्योतिषेतिस्पष्टार्थोऽध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

धनुषःपततस्तस्यसव्यसाचिकराद्विभो ॥ बभूवसदृशंरूपंशक्रचापस्यभारत २३ तस्मिन्निपातितेदिव्येमहाधनुषिपार्थिवः ॥ जहाससस्वनंहासंघृतवर्मा
महाहवे २४ ततोरोषादितोजिष्णुःप्रमृच्यरुधिरंकरात् ॥ धनुरादत्ततद्विव्यंशरवैषवैवर्षच २५ ततोहलहळाशब्दादिवस्पृगभवत्तदा ॥ नानाविधानांभूता
नांतत्कर्माणिप्रशंसताम् २६ ततःसंप्रेक्ष्यसंकुट्टं कलांतकयमोपमम् ॥ जिष्णुत्रैगर्तकायोधाःपरिताःपर्यवारयन् २७ अभिसृत्यपरोप्सार्थततस्तेघृतवर्मणः ॥
परिवृणुगुडाकेशेत्त्राकुट्टचद्वनंजयः २८ ततोयोधान्जघानाशुतेषांसदशचाष्टच ॥ महेंद्रवज्रप्रतिमरायसैबहुभिःशरैः २९ तान्संप्रभग्नान्संप्रेक्ष्यत्वरमाणो
धनंजयः ॥ शरैराशीविषाकारैर्जघानस्वनवद्वसन् ३० तंभग्नमनसःसर्वेप्रैगर्तकमहारथाः ॥ दिशोऽभिदुहुवूराजन्धनंजयशरादिताः ३१ तमूचुःपुरुषव्याघ्रं
संशप्तकानिषूदनम् ॥ तवाऽस्मकिकराःसर्वेसर्वेवैवशगास्तव ३२ आज्ञापयस्वनःपार्थप्रह्लां प्रेष्यान्वस्थितान् ॥ करिष्यामःप्रियंसर्वतवकौरवनंदन ३३
एतदाज्ञायवचनंसर्वीस्तानब्रवीत्तदा ॥ जीवितंरक्षतनृपाःशासनंप्रतिगृह्यताम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणित्रिगर्तपरा
भवेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रागज्योतिषमथमथेत्यव्यचरत्सहयोत्तमः ॥ भगदत्तात्मजस्तत्रनिर्घयैरणकर्कशः १
सहयंपांडुपुत्रस्यविषयांतमुपागतम् ॥ युयुधेभरतश्चेष्टवज्रदत्तोमहीपतिः २ सोऽभिनिर्घयनगराद्भगदत्तसुतो नृपः ॥ अश्वमायांतमुन्मथ्यनगराभिमुखो
ययौ ३ तमालक्ष्यमहाबाहुःकुरूणामृषभस्तदा ॥ गांडीवंविक्षिषंस्त्वूर्णसहसासमुपाद्रवत् ४ ततोगांडीवनिर्मुक्तैरिषुभिर्मोहितो नृपः ॥ हयमुन्मथ्यतंतवीरस्त
तःपार्थमुपाद्रवत् ५ पुनःप्रविश्यनगरंदंशितःसन्तपोत्तमः ॥ आरुह्यनगमप्रवरंनिर्घयैरणकर्कशः ६ पांडुरेणात्पत्रेणध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ दोधूयताचामरे
णश्वेतेनचमहारथः ७ ततःपार्थसमासाद्यपांडवानांमहारथम् ॥ आह्वयामासवीभत्सुंबाल्यान्मोहाच्चसंयुगे ८ सवारणंनगप्ररूपंप्रभिन्नकरटामुखम् ॥ प्रेषया
माससंकुट्टःश्वेताश्वंप्रतिपार्थिवः ९ विक्षरंतंमहमेघंपरवारणवारणम् ॥ शास्त्रवत्कल्पितंसंख्येविवशंयुद्धदुर्मदम् १० प्रचोद्यमानःसगजस्तेनराज्ञामहा
बलः ॥ तदांकुशेनविबभावुत्पतिष्यन्निवांवरम् ११ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यकुट्टोराजन्धनंजयः ॥ भूमिष्ठेवारणगतंयोधयामासभारत १२ वज्रदत्तस्ततःकुट्टो
मुमोचाशुधनंजये ॥ तोमराग्निसंकाशान्शलमानिववेगितान् १३ अर्जुनस्तानसंप्राप्तान्गांडीवप्रभवैःशरैः ॥ द्विधात्रिधाचचिच्छेदखण्डखण्डैस्तदा १४
सतान्दृष्ट्वातथाछिन्नास्तोमरान्भगदत्तजः ॥ इषूनसर्कांस्वरितःप्राहिणोत्पांडवंप्रति १५ ततोऽर्जुनस्तूर्णतरंरुक्मपुंखानजिह्वगान् ॥ प्रेषयामाससंकुट्टो
भगदत्तात्मजंप्रति १६ सतैर्विद्धोमहातेजावज्रदत्तोमहापृथे ॥ भृशहतःपपातोव्यानत्वेनमजहात्स्मृतिः १७ ८९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

ततः सपुनरुत्सृज्यवारणप्रवरंरणे ॥ अव्यग्रः प्रेषयामास जयार्थं विजयं प्रति १८ तस्मै बाणांस्ततो जिष्णुर्निर्मुक्ताशीविषोपमान् ॥ प्रेषयामास संकुद्धो ज्वलितज्वलनोपमान् १९ सतैर्विद्धो महानागो विस्त्रवन् रुधिरं बभौ ॥ गैरिकाक्तमिवाभोद्विर्बहुप्रस्त्रवणं तदा २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि वज्रदत्तयुद्धे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवं त्रिरात्रमभवत्तदुद्धं भरतर्षभ ॥ अर्जुनस्य नरेन्द्रेण वृत्रेण वशतः क्रतोः १ ततश्चतुर्थे दिवि सेवज्जदत्तो महाबलः ॥ जहास सस्वनं हासं वाक्यं चेदमथाब्रवीत् २ अर्जुनार्जुनतिष्ठस्वनमेजीवन्विमोक्षयसे ॥ त्वां निहत्य करिष्यामि पितुस्तोयं यथाविधि ३ त्वया वृद्धो मम पिता भगदत्तः पितुः सखा ॥ इतो वृद्धो मम पिता शिशुं मामद्ययोधय ४ इत्येवमुक्त्वा संकुद्धो वज्रदत्तो नराधिपः ॥ प्रेषयामास कौरव्यवारणं पांडवं प्रति ५ संप्रेष्यमाणो नागैर्द्रोवज्जदत्तेन धीमता ॥ उत्पतिष्यन्निवाकाशमभिदुद्राव पांडवम् ६ अग्रहस्तमुक्तेन सीकरेण सनागराट् ॥ समौक्षत गुडाकेशं शैलं नीलमिवांबुदः ७ सतेन प्रेषितो राज्ञामेव द्विनदन्मुहुः ॥ मुखाडंबरसंहादैरभ्यद्रवत् फाल्गुनम् ८ स नृत्यन्निव नागैर्द्रोवज्जदत्तप्रचोदितः ॥ आससाद द्रुतं राजन्कौरवाणां महारथम् ९ तमायां तमथालक्ष्य वज्रदत्तस्य वारणम् ॥ गांडीवमाश्रित्य बलीनव्यकंपतशत्रुहा १० चुक्रोध बलवत्त्वापि पांडवस्तस्य भूपतेः ॥ कार्यविघ्नमनुस्मृत्य पूर्ववैरं च भारत ११ ततस्तं वारणं कुद्धः शरजालेन पांडवः ॥ निवारयामास तदा वेले बभूव करालयम् १२ सनागप्रवरः श्रीमानर्जुनेन निवारितः ॥ तस्यौ शरैर्विनुन्नांगः श्वाविच्छललितो यथा १३ निवारितं गजं दृष्ट्वा भगदत्तसुतो नृपः ॥ उत्सर्जं शिताम्बाणानर्जुनं क्रोधमूर्छितः १४ अर्जुनस्तु महाबाहुः शरैररिनिघातिभिः ॥ वारयामास तान् बाणांस्तदद्भुतमिवाभवत् १५ ततः पुनरभिकुद्धो राजा प्रागज्योतिषाधिपः ॥ प्रेषयामास नागैर्द्रोवज्जदत्तं पामम् १६ तमापतंतं संप्रेक्ष्य बलवत्पाकशासनिः ॥ नाराचमग्निसंकाशं प्राहिणोद्धारणं प्रति १७ सतेन वारणो राजन्मर्मस्वभिहतो भृशम् ॥ पपात सहसा भूमौ वज्ररुण इवाचलः १८ सपतनश्शुभेनागोधनं जयशराहतः ॥ विशन्निव महाशैलो महीवज्रप्रपीडितः १९ तस्मिन्निपतितेनागे वज्रदत्तस्य पांडवः ॥ तं न भेतव्यमित्याहततो भूमिगतं नृपम् २० अब्रवीद्धिमहातेजाः प्रस्थितं मां युधिष्ठिरः ॥ राजानस्तेन हंतव्या धनं जयकथंचन २१ सर्वमेतन्नरव्याघ्रमवत्येतावता कृतम् ॥ योधाश्चापिन हंतव्या धनं जयरणे त्वया २२ वक्तव्याश्चापिराजानः सर्वे सहसुहृज्जनैः ॥ युधिष्ठिरस्याश्वमेधो भवद्विरनुभूयताम् २३ इति ब्राह्मवचः श्रुत्वा न हन्मि त्वानराधिप ॥ उत्तिष्ठ न भयंतेऽस्ति स्वस्ति मान्गच्छ पार्थिव २४ आगच्छेतां नाराजः पार्थिवः स्थिताम् ॥ यदाऽश्वमेधो भविता धर्मराजस्य धीमतः २५

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शकलितः शकाकायोतः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ सैवैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विकीर्यत्यउल्काः सूर्य

एवमुक्तः सराजा तु भगदत्तात्मजस्तदा ॥ तथेत्येवाब्रवीद्वाक्यं पांडवेनाभिनिर्जितः २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि वज्रदत्तपराजये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सैवैरभवत्तदुद्धं ततस्तस्य किरीटिनः ॥ हतशेषैर्महाराजहतानां च सुतैरपि १ तेष्वर्त्तुमप्युत्पत्य विषयं श्वेतवाहनम् ॥ प्रत्युद्ययुरमुष्यतो राजानः पांडवर्षभम् २ अश्वं च तं परासृज्य विषयातिविषोपमाः ॥ नभयंचक्रिरे पार्थाद्वीमसेनादनंतरात् ३ तेऽविदूरादनुष्पाणि यज्ञियस्य हयस्य च ॥ बीभत्सुं प्रत्यपद्यंत पदातिनमवस्थितम् ४ ततस्ते तं महावीर्यं राजानः पर्यवारयन् ॥ जिगीषंतो नरव्याघ्रं पूर्वाविनेकृता युधि ५ तेनामान्यपि गोत्राणिकर्माणि विविधानि च ॥ कीर्तयंतस्तदा पार्थं शरवर्षैरवाकिरन् ६ तेकिरंतः शरवातान् वारणप्रतिवारणान् ॥ रणे जयमभीप्संत कौंतेयं पर्यवारयन् ७ ते समीक्ष्य च तं कृष्णमुग्रकर्माणमाहवे ॥ सर्वयुयुधिरेवीरारथस्थास्तं पदातिनम् ८ ते तमाजगिरे वीरं निवातकवचांतकम् ॥ संशप्तकनिहतारं हंतारं सैव वस्य च ९ ततो रथसहस्रेण हयानामयुतेन च ॥ कोष्ठकीकृत्य बीभत्सुं ग्रह्णन् मनसोऽभवन् १० तं स्मरंतो वधं वीराः सिंधुराजस्य चाहवे ॥ जयद्रथस्य कौरव्यसमरे सव्यसाचिना ११ ततः पर्जन्यवत्सर्वेशरवृष्टीरवासृजन् ॥ तैः कीर्ष्यः शुशुभे पार्थो विभेधांतरे यथा १२ सशरैः समवच्छन्नश्चाशो पांडवर्षभः ॥ पंजरांतरसंचारी शकुंत इव भारत १३ ततो हाहाकृतं सर्वकौंतेयेशरपीडिते ॥ त्रैलोक्यमभवद्राजनरविरासीच्च निष्प्रभः १४ ततो वयौ महाराजमारुतो लोमहर्षणः ॥ राहुरग्रसदादित्यं युगपत्सोममेव च १५ उल्काश्च जगिरे सूर्यविकीर्यत्यः समंततः ॥ वेपथुश्चाभवद्वाज्रकैलासस्य महामिरेः १६ मुमुक्षुः श्वासमत्युष्णं दुःखशोकसमन्विताः ॥ सप्तर्षयो जातभयास्तथा देवर्षयोऽपि च १७ शशं चाशुविनिर्भिद्य मंडलं शशिनोऽपतत् ॥ विपरीतादिशश्चापि सर्वाधूमाकुलास्तथा १८ रासभारुणसंकाशाधनुर्मतः सविद्युतः ॥ आवृत्य गमनं मेघा मुमुक्षुर्मांसशोणितम् १९ एवमासीत्तदविरेशरवर्षेण संवृते ॥ फाल्गुने भरतश्रेष्ठतदद्भुतमिवाभवत् २० तस्य तेनावकीर्णस्य शरजालेन सर्वतः ॥ मोहात्पपात गांडीवमावापश्चकरादपि २१ तस्मिन्मोहमनुप्राप्तेशरजालं महत्तदा ॥ सैवामुमुक्षुस्तूर्णगतसत्वे महारथे २२ ततो मोहसमापन्नं ज्ञात्वा पार्थ दिवौ कसः ॥ सर्ववित्रस्तमनस्तस्य शांतिकृतोऽभवत् २३ ततो देवर्षयः सर्वे तथा सप्तर्षयोऽपि च ॥ ब्रह्मर्षयश्च विजयं जेपुः पार्थस्य धीमतः २४ ततः प्रदीपिते देवैः पार्थतेजसि पार्थिव ॥ तस्यावचलवद्दीमान्सं ग्रामे परमास्त्रवित् २५

जगिरेताभिश्च विकीर्यमाणानिः कलासादीनां विपथुः सप्तर्ष्यादीनां न्यासश्चाभवत् । तापवशं चंद्रस्थं विनिर्भिद्य शशिनो मंडलं प्रतिपरितः अपतन्नित्रिप्रयाणां संबन्धः १५ । १७ ततः स्नातु इति पाठे चंद्रमंडलादूर्ध्वदेशात्पतिता उल्का तदा भित्वाऽधोऽपतदित्यर्थः १८ रासभर्गश्चाकृणश्च योर्मिमीमावो रासभारुणो वर्णविशेषः १९ । २० आबापो हस्तावापः २१ । २२ । २३ । २४ । २५

विचकर्षधनुर्दिव्यंततः कौरवनंदनः ॥ यंत्रस्येव हेशब्दोऽभून्महांस्तस्य पुनः पुनः २६ ततः सशरवर्षाणि प्रत्यामिश्रान्प्रतिप्रभुः ॥ वर्षधनुषापार्थो वर्षाणीवपुरंदरः २७ ततस्ते सैधवा योधाः सर्व एव सराजकाः ॥ नादश्यंत शरैः क्षीर्णाः शलभैरिव पादपाः २८ तस्य शब्देन वित्रे सुभयात्तांश्च विदुर्बुधः ॥ मुमुचुश्चाशुशोकार्ताः शुशुचुश्चापि सैधवाः २९ तांस्तु सर्वांश्चरव्याधः सैधवानव्यचरद्वली ॥ अलासश्चक्रवर्जज्जशरजालैः समार्षयत् ३० तदिदं जालप्रतिमं बाणजालमभिब्रूहा ॥ विसृज्य दिक्षु सर्वासु महेंद्र इव जभृत् ३१ मेघजालनिभं सैन्यं विदार्य शरवृष्टिभिः ॥ विबभौ कौरवश्रेष्ठः शरदीव दिवाकरः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि सैधवयुद्धे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गांढीवमृच्छुरो युद्धाय समुपस्थितः ॥ विबभौ युधि दुर्धर्षो हिमवानचलो यथा १ ततस्ते सैधवा योधाः पुनरेव व्यवस्थिताः ॥ व्यमुंचंत सुसंख्याः शरवर्षाणि भारत २ तान्प्रहस्य महाबाहुः पुनरेव व्यवस्थितान् ॥ ततः प्रोवाच कौतेयो मुमूर्षुर्न शृक्षण्यागिरा ॥ युध्यध्वं परयाशक्तया यत्तु विजये मम ३ कुरुध्वं सर्वकार्याणि महद्बोभयमागतम् ॥ एषयोऽस्यामि सर्वास्तु निवार्य शरवागुराम् ४ तिष्ठध्वं युद्धमनसोदर्पशमयितास्मि वः ॥ एतावदुक्ता कौरव्यो रोषाद्गांढीवमृत्तदा ५ ततोऽथ वचनं स्मृत्वा भ्रातृज्यैष्ठस्य भारत्न ॥ न हंतव्यारणे तात क्षत्रिया विजिगीषवः ६ जेतव्याश्चेति यत्प्रोक्तं धर्मराज्ञा महात्मना ॥ चिंतयामास तदा फाल्गुनः पुरुषर्षभ ७ इत्युक्तोऽहं नरेन्द्रेण न हंतव्या नृपा इति ॥ कथं तन्नमृषेदं स्याद्धर्मराज वचः शुभं ८ न हन्येरंश्च राजानो राज्ञश्चाज्ञा कृता भवेत् ॥ इति संचिंत्य सतदा फाल्गुनः पुरुषर्षभः ९ प्रोवाच वाक्यं धर्मज्ञः सैधवान्युद्धदुर्मदान् ॥ श्रेयो वदामि युष्माकं न हिंसेयमवस्थितान् १० यश्च वक्ष्यति संग्रामे तवास्मीति पराजितः ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो मह्यं कुरुध्वं हितमात्मनः ११ ततोऽन्यथा कृच्छ्रगता भविष्यथ मया र्जिताः ॥ एवमुक्त्वा तु तान् वीरान्युयुये कुरुपुंगवः १२ अर्जुनोऽतिविसंकुद्धः संकुद्धैर्विजिगीषुभिः ॥ शतं शतसहस्राणि शराणां नतपर्वणाम् १३ मुमुचुः सैधवाराजंस्तदा गांढीवधन्वनि ॥ शरानापततः कूरानाशी विषविषोपमान् १४ चिच्छेद निशितैर्बाणैरंतरा सधनं जयः ॥ छित्वा तु तानाशु चैवं कपत्रान् शिलाशितान् १५ एकैकमेषां समरे विभेद निशितैः शरैः ॥ ततः प्रासांश्च शक्तीश्च पुनरेव धनं जयम् १६ जयद्रथं हतं स्मृत्वा चिक्षुः सैधवानृपाः ॥ तेषां किरीटी संकल्पं मोघं चक्रमहाबलः १७ सर्वास्तान्तरा छित्वा तदा चुक्रोश पांडवः ॥ तथैवापततां तेषां योधानां जयद्विनाम् १८ शिरांसि पातयामास भलैः सन्नतपर्वभिः ॥ तेषां प्रद्रवतां चापि पुनरेवाभिधावताम् १९ निवर्ततां च शब्दो भूत्पूर्णस्येव महोदधेः ॥ तेवध्यमानास्तु तदा पार्थेनामिततेजसा २० यथा प्राणं यथोत्साहं योधयामासु रर्जुनम् ॥ ततस्ते फाल्गुनेनाजौ शरैः सन्नतपर्वभिः २१ कृताविसंज्ञा भूयिष्ठाः कृतावाहनसैनिकाः ॥ तांस्तु सर्वांश्च परिगलानान् विदित्वा घृतराष्ट्रजा २२ ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

दुःशला बालमादाय न सारं प्रययौ तदा ॥ सुरथस्य सुतं वीरं रथेनाथा गमतदा २३ शान्त्यर्थं सर्वयोधानामभ्यगच्छत पांडवम् ॥ साधनं जयमासाद्य कुरोदार्तस्वरं तदा २४ धनं जयोऽपि तां दृष्ट्वा धनुर्विसमृजे प्रभुः ॥ समुत्सृज्य धनुः पार्थो विधिवद्गिनीं तदा २५ प्राह किं करवाणीति सा च तं प्रत्युवाच ह ॥ एष ते भरत श्रेष्ठस्वस्त्रीयस्यात्मजः शिशुः २६ अभिवाद्य तं पार्थ तं पश्य पुरुषर्षभ ॥ इत्युक्तस्तस्य पितरं संप्रच्छार्जुनस्तथा २७ कासाविति ततो राजन्दुःशला वाक्यमब्रवीत् ॥ पितृशोकाभिसंतप्तो विषादातोऽस्यैव पिता २८ पंचत्वमगमद्दीरो यथा तन्मे निशामय ॥ स पूर्वपितरं श्रुत्वा हतं युद्धे त्वयाऽनघ २९ त्वामागतं च संश्रुत्य युद्धाय हयसारिणम् ॥ पितुश्च मृत्युदुःखार्तो जहात्प्राणान् धनं जय ३० प्राप्ता बीभत्सुरित्येव नाम श्रुत्वा वतेऽनघ ॥ विषादार्तः पपातो व्यौममारचममात्मजः ३१ तं दृष्ट्वा पतितं तत्र ततस्तस्यात्मजं प्रभो ॥ गृहीत्वा समनुप्राप्ता त्वामद्य शरणे पिणी ३२ इत्युक्त्वाऽऽर्तस्वरं सा तु मुमोच घृतराष्ट्रजा ॥ दीनादीनं स्थितं पार्थमब्रवीत्वाप्य धोमुखम् ३३ स्वसारं समवेक्षस्व स्वस्त्रीयात्मजमेव च ॥ कर्तुमर्हसि धर्मज्ञ दयां कुरु कुलोद्बह ३४ विस्मृत्य कुरुराजानं तं च मंदं जयद्रथम् ॥ अभिमन्योर्यथा जातः परिक्षिप्तरवीरहा ३५ तथाऽयं सुरथाज्जातो मम पौत्रो ममाभुजः ॥ तमादाय नरव्याघ्रं संप्राप्तास्मितवातिकम् ३६ शमार्थं सर्वयोधानां शृणु चेदं वचो मम ॥ आगतोऽयं महाबाहो तस्य मंदस्य पुत्रकः ३७ प्रसादमस्य बालस्य तस्मात्त्वं कर्तुमर्हसि ॥ एष प्रसाद्य शिरसा प्रशमार्थमर्हदम् ३८ याचते त्वामहाबाहो शभंगच्छ धनं जय ॥ बालस्य हतबंधोऽपार्थ किंचिदजानतः ३९ प्रसादं कुरु धर्मज्ञ मामन्युवशमन्वगाः ॥ तमनार्थं नृशंसं च विस्मृत्या स्य पितामहम् ४० आगस्कारिणमत्यर्थं प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ एवं ब्रुवत्यां कुरुणुःशलायां धनं जयः ४१ संस्मृत्य देवीं गांधारीं घृतराष्ट्रं च पार्थिवम् ॥ उवाच दुःखशोकार्ताः क्षत्रधर्मव्यगर्हयत् ४२ यत्कृत्यर्थं प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ एवं ब्रुवत्यां कुरुणुःशलायां धनं जयः ४३ परिष्वज्य च तां प्रीतो विससर्ज गृहान्प्रति ४४ दुःशलाचापितान् योधांश्चानि तेषां धवाः सर्वे मयानिताय मक्षयम् ॥ इत्युक्त्वा बहुसांत्वादिप्रसादमकरोज्जयः ४५ परिष्वज्य च तां प्रीतो विससर्ज गृहान्प्रति ४६ दुःशलाचापितान् योधांश्चानि वार्थमहतोरणात् ॥ संपूज्य पार्थं प्रययौ गृहानेव शुभानना ४७ एवं निर्जित्य तान् वीरान् सैधवान्सधनं जयः ॥ अन्वधावत धावंतं हयं कामविचारिणम् ४८ ततो मृगमिवाकाशे यथा देवः पिनाकवृक् ॥ स सारतं तथा वीरो विधिवद्यज्ञियहयम् ४९ सचवाजीयथेष्टेन तांस्तान्देशान्नयथाक्रमम् ॥ विचचारयथा कामं कर्म पार्थस्य वर्धयन् ४८ क्रमेण सहयस्त्वेव विचरन् पुरुषर्षभ ॥ मणिपूरपतेर्देशमुपायात्सह पांडवः ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि सैधवपराजये अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु नृपतिः प्राप्तं पितरं बभ्रुवाहनः ॥ निर्ययौ विनयेनाथ ब्राह्मणार्थपुरःसरः १ मणिपूरेश्वरं त्वेवमुपयातं धनं जयः ॥ नाभ्यनंदत्समेधावीक्षत्रधर्ममनुस्मरन् २ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ श्रुत्वेति १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ प्रमीतइवमतइव दिव्यंतेजीहादीकाशाख्यमश्विरम
 उवाचचसधर्मात्मासमन्युःफाल्गुनस्तदा ॥ प्रक्रियेयंनतेयुक्ताबहिस्त्वंक्षत्रधर्मतः ३ संरक्ष्यमाणंतुरंगंयौधिष्ठिरमुपागतम् ॥ यज्ञियंविषयांतेर्मानायोत्सीर्किं
 नुपुत्रक ४ धिक्त्वामस्तुसुदुर्द्धिक्षत्रधर्मबहिष्कृतम् ॥ योमायुद्वायसंप्राप्तंसात्रैवप्रत्यगृह्णथाः ५ नत्वयापुरुषार्थोदिकश्चिदस्तीहजीवता ॥ यस्त्वंस्त्रीवद्य
 थाप्राप्तंमांसाप्राप्त्यगृह्णथाः ६ यद्यहंन्यस्तशस्त्रस्त्वामागच्छेयंसुदुर्मते ॥ प्रक्रियेयंभवेद्युक्ताबावतवनराधम ७ तमेवमुक्तंभर्त्रातुविदिक्वापन्नगात्मजा ॥
 अमृष्यमाणाभित्वोर्वीमुलूपीसमुपागतम् ८ साददर्शिततःपुत्रंविष्टुशंतमधोमुखम् ॥ संतर्ज्यमानमसकृत्पिप्रायुद्धाधिनाप्रभो ९ ततःसाचारुसर्वांगीसमुपेत्यो
 रगात्मजा ॥ उलूपीप्राहवचनंधर्मधर्मविशारदम् १० उलूपीमांनिबोधत्वंमातरंपन्नगात्मजाम् ॥ कुरुष्ववचनंपुत्रधर्मस्तेभवितापरः ११ युध्यस्वैनंकुरु
 श्रेष्ठपितरंयुद्धदुर्मदम् ॥ एवमेषहितेप्रीतोभविष्यतिनसंशयः १२ एवंदुर्मर्षितोराजासमात्राबभ्रुवाहनः ॥ मनश्चक्रेमहातेजायुद्वायभरतर्षभ १३ सन्नह्यकां
 चनंवर्मशिरस्त्राणंचभानुमत् ॥ तूर्णारशतसंवाधमारुरोहरथोत्तमम् १४ सर्वोपकरणोपेतंयुक्तमश्वर्मनोजवैः ॥ सचक्रोपस्करंश्रीमान्हेमभांडपरिष्कृतम् १५
 परमार्चितमुच्छ्रित्यध्वजंसिंहंहेरन्मयम् ॥ प्रययौपार्थमुद्दिश्यसराजाबभ्रुवाहनः १६ ततोऽभ्येत्यहयंवीरोयज्ञियंपार्थरक्षितम् ॥ ग्राहयामासपुरुषैर्यशिक्षा
 विशारदैः १७ गृहीतंवाजिनंदंद्वाप्रीतात्मासधनंजयः ॥ पुत्रंरथस्थंभूमिष्ठःसंन्यवारयदाहवे १८ सतत्रराजात्वंवीरशरसंघैरनेकशः ॥ अर्दयामासनिशितैराशी
 विषविषोपमैः १९ तयोःसमभवद्युद्धंपितुःपुत्रस्यचातुलम् ॥ देवासुररणप्रख्यमुभयोःप्रीयमाणयोः २० किरीटिनंप्रविव्याधशरेणानतपर्वणा ॥ जनुदेशेनर
 व्याघ्रंप्रहसन्बभ्रुवाहनः २१ सोऽभ्यगात्सहपुंखेनबल्मीकमिवपन्नमः ॥ विनिर्भियचकौतेयंप्रविवेशमहीतलम् २२ सगाढवेदनोधीमामालंब्यधनुस्तमम् ॥
 दिव्यंतेजःसमाविश्यप्रमीतइवसोऽभवत् २३ ससंज्ञामुपलभ्याथप्रशस्यपुरुषर्षभः ॥ पुत्रंशक्रात्मजोवाक्यमिदमाहमहायुतिः २४ साधुसाधुमहाबाहोवत्सचि
 त्रांगदात्मज ॥ सदृशंकर्मतेदंद्वाप्रीतिमानस्मिपुत्रक २५ विमुंचाम्येषतेबाणान्पुत्रयुद्धेस्थिरोभव ॥ इत्येवमुक्त्वानाराचैरभ्यवर्षदामित्रहा २६ तान्संगांडीव
 निर्मुक्तान्वज्राशनिसमप्रभान् ॥ नाराचानच्छिनद्राजाभलैःसर्वास्त्रिधादिधा २७ तस्यपार्थःशरैर्दिव्यैर्ध्वजंहेमपरिष्कृतम् ॥ सुवर्णतालप्रतिमंक्षुरेणापाहर
 द्रथात् २८ हयांश्चास्यमहाकायान्महावेमानरिंदम ॥ चकारराजत्रिजीवान्प्रहसन्निवपांडवः २९ सरथादवतीर्याथराजापरमकोपनः ॥ पदातिःपितरंकुद्धो
 योधयामासपांडवम् ३० संप्रीयमाणःपार्थानामृषभःपुत्रविक्रमात् ॥ नात्यर्थपीडयामासपुत्रंवज्रधरात्मजः ३१ समन्यमानोविमुखंपितरंबभ्रुवाहनः ॥ शरैरा
 शीविषाकारैःपुनरेवार्दयद्वली ३२

३३ पुत्रंप्रशस्येतिबंधः १४ चित्रांगदाचित्रवाहनदुहितार्जुनस्यद्वितीयास्त्री १५ १ २६ १७ १८ १९ २० २१ २२

३३।३४।३५।३६।३७।३८ पतिमर्जुन ३९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीवे भारतमावदीवे कनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९

ततःसबाल्यात्पितरंविव्याधहृदिपत्रिणा ॥ निशितेनसुपुंखेनबलवद्बभ्रुवाहनः ३३ विवेशपांडवंराजन्मर्मभित्वातिदुःखकृत् ॥ सतेनातिभृशंविद्धःपुत्रेणकुरुनंद
 नः ३४ महीजगाममोहार्तस्ततोराजन्धनंजयः ॥ तस्मिन्निपतितेवीरेकौरवाणांधुरंधरे ३५ सोऽपिमोहंजगामाथततश्चित्रांगदासुतः ॥ व्यायम्यसंयुगेराजा
 दृष्ट्वाचपितरंहतम् ३६ पूर्वमेवसबाणौघैर्मादविद्धोर्जुनेनह ॥ पपातसोपिधरणीमालिंयरणमूर्धनि ३७ भर्तारंनिहतंदंद्वापुत्रंचपतितंभुवि ॥ चित्रांगदापरित्रस्ता
 प्रविवेशरणाजिरे ३८ शोकसंतप्तहृदयारुदतीवेपतीभृशम् ॥ मणिपूरपतेर्माताददर्शनिहतंपतिम् ३९ ॥ इतिश्री० आश्व० अनुगतिपर्वणि अर्जुनबभ्रुवाहन
 युद्धे कनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोबहुतरंभीरुर्विलप्यकमलेक्षणा ॥ सुमोहदुःखसंतप्तापपातचमहीतले १ प्रतिलभ्यचसा
 संज्ञांदेवीदिव्यवपुर्धरा ॥ उलूपीपन्नगसुतादृष्टेदंवाक्यमब्रवीत् २ उलूपिपश्यभर्तारंशयानंनिहतरणे ॥ त्वत्कृतेममपुत्रेणबाणेनसमितिजयम् ३ ननुत्वमार्यधर्म
 ज्ञाननुचासिपतिव्रता ॥ यत्त्वत्कृतेऽयंपतितःपतिस्तेनिहतोरणे ४ किंतुसर्वापराधोयंयदितेऽद्यधनंजयः ॥ क्षमस्वयाच्यमानावैजीवयस्वधनंजयम् ५ ननुत्व
 मार्यधर्मज्ञात्रैलौक्यविदिताशुभे ॥ यद्वातयित्वापुत्रेणभर्तारंनानुशोचसि ६ नाहंशोचामितनयंहतंपन्नगनंदिनि ॥ पतिमेवतुशोचामियस्यातिथ्यमिदंकृतम्
 ७ इत्युक्त्वासातदादेवीमुलूपीपन्नगात्मजाम् ॥ भर्तारमभिगम्येदमित्युवाचयशस्विनी ८ उत्तिष्ठकुरुमुख्यस्यप्रियमुख्यममप्रिय ॥ अयमश्वोमहाबाहोमयाते
 परिमोक्षितः ९ ननुत्वयानामविभोधर्मराजस्ययज्ञियः ॥ अयमश्वोनुसर्तव्यःसशेषेकिंमहीतले १० त्वयिप्राणामयायताःकुरुणांकुरुनंदन ॥ सकस्मात्प्राण
 दोऽन्येषांप्राणान्संत्यक्तवानसि ११ उलूपिसाधुपश्येमपतिंनिपतितंभुवि ॥ पुत्रंचेमंसमुत्साद्यघातयित्वानशोचसि १२ कामंस्वपितुबालोयंभूमौमृत्युवशंगतः ॥
 लोहिताक्षोगुडाकेशोविजयःसाधुजीवतु १३ नापराधोऽस्तिमुभगेनराणांबहुभार्यता ॥ प्रमदानांभवत्येषमातेऽभूद्विद्विरीदृशी १४ सख्यंचैतत्कृतंघात्राशश्वदव्य
 यमेवतु ॥ सख्यंसमभिजानीहिसत्यंसंगतमस्तुते १५ पुत्रेणघातयित्वैनंपतियदिनमेऽद्यवै ॥ जीवंतंदर्शयस्यद्यपरित्यक्ष्यामिजीवितम् १६ साऽहंदुःखान्वि
 तादेविपतिपुत्रविनाकृता ॥ इहैवप्रायमासिष्येप्रेक्षंत्यास्तेनसंशयः १७ इत्युक्त्वापन्नगसुतांसपत्नीचैत्रवाहनी ॥ ततःप्रायमुपासीनातूष्णीमासीज्जनाधिप १८
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविलप्यविरताभर्तुःपादौप्रगृह्यसा ॥ उपविष्टाभवद्दीनासोच्छ्वासंपुत्रमीक्षती १९ ततःसंज्ञांपुनर्लब्ध्वासराजाबभ्रुवाहनः ॥ मातरं
 तामथालोक्यरणभूमावथाब्रवीत् २० इतोदुःखतरंकिंनुयन्मेमातासुखैधिता ॥ भूमौनिपतितंवरिमनुशेतेमृतंपतिम् २१ निहंतारंरणेऽरीणांसर्वशस्त्रभृतांवरम्
 ॥ मयाविनिहतंसंख्येप्रेक्षतेदुर्मरंबत २२

अहोऽस्याहृदयंदेव्याहृदयन्नविदीर्यते ॥ व्यूढोरस्कंमहाबाहुंप्रेक्षंत्यानिहतंपतिम् २३ दुर्मरंपुरुषेणेहमन्येह्यध्वन्यनागते ॥ यत्रनाहंनमेमाताविप्रयुज्येतजी
वितात् २४ हाहाधिकुरुवीरस्यसन्नाहंकांचनंभुवि ॥ अपविद्धंहतस्येहमयापुत्रेणपश्यत २५ भोभोपश्यतमेवीरंपितरंब्राह्मणाभुवि ॥ शयानंवीरशयनेमयापु
त्रेणपातितम् २६ ब्राह्मणाःकुरुमुख्यस्ययेमुक्ताहयसारिणः ॥ कुर्वंतिशांतिकामस्यरणेयोऽयंमयाहतः २७ व्यादिशंतुचकिंविप्राःप्रायश्चित्तमिहाद्यमे ॥ आनृ
शंसस्यपापस्यपितृहंतूरणाजिरे २८ दुश्चराद्वादशसमाहत्वापितरमद्यै ॥ ममेहसुनृशंसस्यसंवीतस्यास्यचर्मणा २९ शिरःकपालेचास्यैवयुंजतःपितुरद्यमे ॥
प्रायश्चित्तंहिनास्त्यन्यद्भत्वाऽद्यपितरंमम ३० पश्यनागोत्तमसुतेभर्तारंनिहतंमया ॥ कृतंप्रियंमयातेऽद्यनिहत्यसमरेऽर्जुनम् ३१ सोऽहमद्यगमिष्यामिगतिंपि
तृनिषेविताम् ॥ नशक्रोम्यात्मनाऽऽत्मानमहंधारयितुंशुभे ३२ सात्वमयिमृतेमातस्तथागांडीबधन्वनि ॥ भवप्रीतिमतीदेविसत्येनात्मानमालभे ३३ इत्युक्त्वा
सततोराराजादुःखशोकसमाहतः ॥ उपस्पृश्यमहाराजदुःखाद्वचनमब्रवीत् ३४ शृण्वंतुसर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ त्वंचमातर्यथासत्यंब्रवीमिभुजगोत्तमे
३५ यदनोत्तिष्ठतिजयःपितामेनरसत्तमः ॥ अस्मिन्नेवरणोद्देशेशोषयिष्येकलेवरम् ३६ नहिमेपितरंहत्वानिष्कृतिर्विद्यतेकचित् ॥ नरकंप्रतिपत्स्यामिध्रुवंगुरु
वधादितः ३७ वीरंहिक्षत्रियंहत्वागोशतेनप्रमुच्यते ॥ पितरंतुनिहत्यैवंदुर्लभानिष्कृतिर्मम ३८ एषएकोमहातेजाःपांडुपुत्रोधनंजयः ॥ पिताचममधर्मात्मा
तस्यमेनिष्कृतिःकुतः ३९ इत्येवमुक्त्वानृपतेधनंजयसुतोऽनृपः ॥ उपस्पृश्याभवन्नूष्णींप्रायोपेतोमहामतिः ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रायोपविष्टेनृपतौमणि
प्रूरेश्वरेतदा ॥ पितृशोकसमाविष्टेसहमात्रापरंतप ४१ उलूपींचितयामासतदासंजीवनंमणिम् ॥ सचोपातिष्ठततदापन्नगानांपरायणम् ४२ तंगृहीत्वातुकौरव्य
नागराजपतेःसुता ॥ मनःप्रह्लादनीवाचंसैनिकानामथाब्रवीत् ४३ उत्तिष्ठमाशुचःपुत्रनैवजिष्णुस्त्वयाजितः ॥ अजेयःपुरुषैरेषतथादेवैःसवासैवैः ४४ मयातुमो
हनीनाममायैषासंप्रदर्शिता ॥ प्रियार्थंपुरुषेन्द्रस्यपितुस्तेऽद्ययशस्विनः ४५ जिज्ञासुर्ह्येषपुत्रस्यबलस्यतवकौरव ॥ संग्रामेयुद्धयतोराराजन्नागतःपरवीरहा ४६
तस्मादसिमयापुत्रयुद्धायपरिचोदितः ॥ मापापमात्मनःपुत्रशंकेथाह्यध्वपिप्रभो ४७ ऋषिरेषमहानात्मापुराणःशाश्वतोऽक्षरः ॥ नैनंशक्तोहिसंग्रामेजेतुंशक्रो
पिपुत्रक ४८ अयंतुमेमणिर्दिव्यःसमानीतोविशांपते ॥ मृतान्मृतान्पन्नगैर्द्राक्ष्योजीवयातिनित्यदा ४९ एनमस्योरसित्वंचस्थापयस्वपितुःप्रभो ॥ संजीवितं
तदापार्थसत्त्वंद्रष्टासिपांडवम् ५० इत्युक्तःस्थापयामासतस्योरसिमणितदा ॥ पार्थस्यामिततेजाःसपितुःस्नेहादपापकृत् ५१ तस्मिन्त्यस्तेमणौवीरोजिष्णुरु
ज्जीवितःप्रभुः ॥ चिरसुप्तइवातस्थौमृष्टलोहितलोचनः ५२ तमुत्थितंमहात्मानंलब्धसंज्ञंमनस्विनम् ॥ समीक्ष्यपितरंस्वस्थंवंदेबभ्रुवाहनः ५३ उत्थिते
पुरुषव्याघ्रेपुनलक्ष्मीवतिप्रभो ॥ दिव्याःशुभनसःपुण्याववृषेपाकशासनः ५४

॥५५॥

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ किमागमनेतिस्पष्टार्थः

अनाहतादुदुभयोवेनेदुर्मेधनिःस्वनाः ॥ साधुसाध्वितिचाकाशेवभूवसुमहान्स्वनः ५५ उत्थायचमहाबाहुःपर्याश्वस्तोदनंजयः ॥ बभ्रुवाहनमालिङ्ग्यसमा
जिघ्रतमूर्धनि ५६ ददर्शचापिदूरेऽस्यमातरंशोककंशिताम् ॥ उलूप्यासहतिष्ठतीततोऽपृच्छद्वनंजयः ५७ किमिदंलक्ष्यतेसर्वशोकविस्मयहर्षवत् ॥ रणाजि
रममित्रघ्नयदिजानामिशंसमे ५८ जननीचकिमर्थतेरणभूमिमुपागता ॥ नागेंद्रदुहिताचेयमुलूपीकिमिहागता ५९ जानाम्यहमिदंयुद्धंत्वयामद्वचनात्कृतम् ॥
स्त्रीणामागमनेहेतुमहमिच्छामिवेदितुम् ६० तमुवाचतथापृष्ठोमपिपूरपतिस्तदा ॥ प्रसाद्यशिरसाविद्वानुलूपीपृच्छयतामियम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आ
श्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणेअर्जुनप्रत्युज्जीवने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ किमागमनकृत्यंतेकौरव्यकुलनंदिनि ॥
मणिपूरपतेर्मातुस्तथैवचरणजिरे १ कञ्चित्कुशलकामासिराज्ञोस्यभुजगात्मजे ॥ ममवाचपलापांगिकञ्चित्वंशुभमिच्छसि २ कञ्चित्तेष्टुलश्रोणिनाप्रियंप्रियद
र्शने ॥ अकार्षमहमज्ञानादयंवाबभ्रुवाहनः ३ कञ्चिचुराजपुत्रीतेसपत्नीचैत्रवाहनी ॥ चित्रांगदाबरारोहानापराध्यतिकिंचन ४ तमुवाचोरगपतेर्दुहिताप्रहसन्नि
व ॥ नमेत्वमपराद्धोसिनहिमेवभ्रुवाहनः ५ नजनित्रीतथाऽस्येयंममयाप्रेष्यवत्स्थिता ॥ श्रूयतांयद्यथाचेदंमयापर्वीविवेष्टितम् ६ नमेकोपस्त्वयाकार्यःशिरसात्वां
प्रसादये ॥ त्वत्प्रियार्थंहिकौरव्यकृतमेतन्मयाविभो ७ यत्तच्छृणुमहाबाहोनिखिलेनधनंजय ॥ महाभारतयुद्धेयत्त्वयाशांतनवोन्मृपः ८ अधर्मेणहतःपार्थतस्यैषा
निष्कृतिःकृता ॥ नहिभीष्मस्त्वयावीरयुध्यमानोहिपातितः ९ शिखंडिनातुसंयुक्तस्तमाश्रित्यहतस्त्वया ॥ तस्यशांतिमकृत्वात्वंत्यजेथायदिजीवितम् १०
कर्मणातेनपापेनपतेथानिरयेध्रुवम् ॥ एषातुविहिताशांतिःपुत्राद्यांप्राप्तवानसि ॥ वसुभिर्वसुधापालगंगयाचमहामते ११ पुराहिंश्रुतमेतत्तेवसुभिःकथितंमया ॥
गंगायास्तीरमाश्रित्यहतेशांतनवेन्मृप १२ आलुत्यदेवावसवःसमेत्यचमहानदीम् ॥ इदमूचुर्वचोघोरंभागीरथ्यामतेतदा १३ एषशांतनवोभीष्मोनिहतःसव्यसा
चिना ॥ अयुद्धयमानःसंग्रामेसंसक्तोऽन्येनभाविनि ॥ तदनेनानुषंगेणवयमद्यधनंजयम् १४ शापेनयोजयामेतितथास्त्वितिचसाऽब्रवीत् ॥ तदहंपितुरावेद्यप्र
विश्यव्यथितेन्द्रिया १५ अभवंसचतच्छ्रुत्वाविषादमगमत्परम् ॥ पितातुमेवसूनुगत्वात्वदर्थेसमयाचत १६ पुनःपुनःप्रसाद्येतांस्तएनामिदमब्रुवन् ॥ पुत्रस्त
स्यमहाभागमणिपूरेश्वरोयुवा १७ सएनंरणमध्यस्थःशरैःपातयिताशुवि ॥ एवंकृतेसनागेंद्रमुक्तशापोभविष्यति १८ गच्छेतिवसुभिश्चोक्तोममचेदंशशंससः ॥
तच्छ्रुत्वात्वंमयातस्माच्छापादसिविमोक्षितः १९ नहित्वांदेवराजोऽपिसमरेषुपराजयेत् ॥ आत्मापुत्रःस्मृतस्तस्मात्तेनेहासिपराजितः २०

1 1 2 1 3 1 4 1 5 1 6 1 7 1 8 1 9 1 10 1 11 1 12 1 13 1 14 1 15 1 16 1 17 1 18 1 19 1 20

नहिदोषोमममतःकथं वामन्यसेविभो ॥ इत्येवमुक्तो विजयः प्रसन्नात्माऽब्रवीदिदम् २१ सर्वमेसुप्रियं देवियदेतच्छतवत्यसि ॥ इत्युक्त्वा सोऽब्रवीत्पुत्रं मणिपूरपतिं जयः २२ चित्रांगदायाः शृण्वत्याः कौरव्यदुहितुस्तदा ॥ युधिष्ठिरस्याश्वमेधः परिचैत्रांभविष्यति २३ तत्रागच्छेः सहामात्यो मातृभ्यां सहितो नृप २४ इत्येवमुक्तः पार्थ न सराजा बहुवाहनः ॥ उवाच पितरंधीमानिदमस्त्राविलेक्षणः २५ उपयास्यामि धर्मज्ञ भवतः शासनादहम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे द्विजातिपरिवेषकः २६ मम त्वनुग्रहार्थाय प्रविशस्व पुरं स्वकम् ॥ भार्याभ्यां सह धर्मज्ञमाभूते त्रविचारणा २७ उषित्वेह निशामेकां सुखं स्वभवने प्रभो ॥ पुनरश्वानुगमनं कर्त्ताऽसि जयतां वर २८ इत्युक्तः सतपुत्रेण तदा वानरकेतनः ॥ स्मयन् प्रोवाच कौंतेयस्तदा चित्रांगदा सुतम् २९ विदितं ते महाबाहो यथा दीक्षां चराम्यहम् ॥ न सतावत्प्रवेक्ष्यामि पुरं ते पृथुलोचन ३० यथा कामं व्रजत्येष यज्ञियाश्चो न र्षभ ॥ स्वस्तितेऽस्तु गमिष्यामि न स्थानं विद्यते मम ३१ सतत्र विधिवत्तेन पूजितः पाकशासनिः ॥ भार्याभ्यामभ्यनुज्ञातः प्रायाद्रतसत्तमः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतुवाजीसमुद्रांतां पर्येत्यवसुधाभिमां ॥ निवृत्तो भिमुखो राजन्येन वारणसाह्वयम् १ अनुगच्छंश्चतुरगं निवृत्तोऽथ किरीटभृत् ॥ यदृच्छया समापेदे पुरं राजगृहं तदा २ तमभ्याशगतं दृष्ट्वा सह देवात्मजः प्रभो ॥ क्षत्रधर्मस्थितो वीरः समराया जुहावह ३ ततः पुरात्सनिष्क्रम्य रथो धन्वी शरीतली ॥ मेघसंधिः पदातिस्तं धनं जयमुपाद्रवत् ४ आसाद्य च महातेजो मेघसंधिर्धनं जयम् ॥ बालभावान्महाराज प्रोवाचे दनं कौशलतः ५ किमयं चार्यते वाजीस्त्रीमध्यङ्गवभारत ॥ हयमेनं हरिष्यामि प्रयतस्वाविमोक्षणे ६ अदत्ताऽनुनयो युद्धे यदित्वं पितृभिर्मम ॥ करिष्यामि तवातिथ्यं प्रहरप्रहरामि च ७ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं प्रहसन्निवर्षाडवः ॥ विघ्नकर्त्ता मया वार्य इति मेव तमाहितम् ८ भ्रात्रा ज्येष्ठेन नृपते तवाऽपि विदितं ध्रुवम् ॥ प्रहरस्व यथा शक्तिं न मन्युर्विद्यते मम ९ इत्युक्तः प्राहरत्पूर्वपांडवं मगधेश्वरः ॥ किरन् शरसहस्राणि वर्षाणि विसहस्रदृक् १० ततो गांडीवधृच्छूरो गांडीवप्रहितैः शरैः ॥ चकार मोघांस्तान्बाणान्सयत्नान्भरतर्षभ ११ समो घंतस्य बाणौघं कृत्वा वानरकेतनः ॥ शरान्मुमोच ज्वलितान्दक्षिणस्यानिवपन्नगान् १२ ध्वजे पताकादंडेषु रथे त्रेहयेषु च ॥ अन्येषु च रथांगेषु न शरीरेन सारथौ १३ संरक्ष्यमाणः पार्थेन शरीरे सव्यसाचिना ॥ मन्यमानः स्ववीर्यतन्मागधः प्राहिणोच्छरान् १४ ततो गांडीवधन्वा तु मागधेन भृशहतः ॥ बभौव संतसमये पलाशः पुष्पितो यथा १५ अवध्यमानः सोऽभ्यघ्नन्मागधः पांडवर्षभम् ॥ तेन तस्थौ सकौरव्यलोकवीरस्य दर्शने १६ सव्यसाचितुसंकुद्धो विकृष्य बलवद्धनुः ॥ हयांश्चकार निर्जीवान्सारथेश्च शिरोऽहरत् १७ धनुश्चास्य महाच्चित्रं क्षुरेण प्रचकर्त्त ह ॥ हस्तावापंपताकां च ध्वजं चास्य न्यपातयत् १८

अदत्तानुनयः अशिक्षितः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ गुणवाजितैः गुणप्रपक्षयुतैः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये अशी

सराजा व्यथितो व्यश्वो विधनुर्हतसारथिः ॥ गदामादाय कौंतेयमभिदुद्राव वेगवान् १९ तस्यापतत एवाशु गदां हेमपरिष्कृताम् ॥ शरैश्च कर्त्तबहुधा बहुभिर्गुणवाजितैः २० सागदाशकलीभूता विशीर्णमणिबंधना ॥ व्यालीविमुच्यमाने वपपातधरणीतले २१ विरथं विधनुष्कंच गदया परिवर्जितम् ॥ सांत्वपूर्वमिदं वाक्यमब्रवीत्किपिकेतनः २२ पर्याप्तः क्षत्रधर्मोऽयं दर्शितः पुत्रगम्यताम् ॥ बह्वेत्समरे कर्मतव बालस्य पार्थिव २३ युधिष्ठिरस्य संदेशो न हंतव्या नृपा इति ॥ तेन जीवसि राजंस्त्वमपराद्धोऽपि मेरणे २४ इति मत्वा तदात्मानं प्रत्यादिष्टं स्ममागधः ॥ तथ्यमित्यभिगम्यैनं प्राजलिः प्रत्यपूजयत् २५ पराजितोऽस्मि भद्रं ते नाहं यो दुमिहो त्सहे ॥ यद्यत्कृत्यं मया तेऽद्य तद्ब्रूहि कृतमेव तु २६ तमर्जुनः समाश्वस्य पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ आगतं व्यंपरां चैत्रांमश्वमेधेनृपस्य नः २७ इत्युक्तः सतथेत्युक्त्वा पूजयामास तंहयम् ॥ फाल्गुनं च युधिष्ठेष्ठं विधिवत्सह देवजः २८ ततो यथेष्टमगमत्पुनरेव सकेशरी ॥ ततः समुद्रतीरेण वंगान्पुंड्रान्सकोसलान् २९ तत्र तत्र च भूरीणि म्लेच्छसैन्यान् न्यनेकशः ॥ विजिग्येव नुषाराज नगांडीवेन धनं जयः ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे मागधपराजये द्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मागधेनार्चितो राजन्पांडवः श्वेतवाहनः ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय चारयामास तंहयम् १ ततः स पुनरावर्त्य हयः कामचरो बली ॥ आससाद पुरीं रम्यां चेदीनां शुक्तिसाह्वयाम् २ शरभेणार्चितस्तत्र शिशुपाल सुतेन सः ॥ युद्धपूर्वं तदा तेन पूजया च महाबलः ३ ततोऽर्चितो ययौराजस्तदा सतुरगोत्तमः ॥ काशीनंगान्कोसलांश्च किरातानथ तंगणान् ४ पूजां तत्र यथान्यायं प्रतिगृह्य धनं जयः ॥ पुनरावृत्त्य कौंतेयो दशार्णानगमत्तदा ५ तत्र चित्रांगदो नाम बलवानरिमर्दनः ॥ तेन युद्धमभूत्तस्य विजयस्यातिभैरवम् ६ तंचापि वशमानीय किरीटी पुरुषर्षभः ॥ निषादराज्ञो विषयमेकलव्यस्य जग्मिवान् ७ एकलव्यसुतश्चैनं युद्धेन जगृहे तदा ॥ तत्र चक्रे निषादैः स संग्रामं लोमहर्षणम् ८ ततस्तमपि कौंतेयः समरेष्वपराजितः ॥ जिगाय युधिदुर्धर्षो यज्ञविघ्नार्थमागतम् ९ स तं जित्वा महाराज नैषादिं पाकशासनिः ॥ अर्चितः प्रययौ भूयो दक्षिणं सलिलार्णवम् १० तत्रापि द्रविडैरांघ्रैर्द्रौर्माहिषकैरपि ॥ तथा कोल्लगिरेयैश्च युद्धमासीत्किरीटिनः ११ तांश्चापि विजयोजित्वानातितीव्रेण कर्मणा ॥ तुरंगमवशेनाथ सुराष्ट्रानभितो ययौ १२ गोकर्णमथ चासाद्य प्रभासमपि जग्मिवान् ॥ ततो द्वावर्त्तोरम्यां वृष्णि वीराभिपालिताम् १३ आससाद हयः श्रीमान्कुरु राजस्य यज्ञियः ॥ तमुन्मथ्य हयश्रेष्ठं यादवानां कुमारकाः १४ प्रययुस्तांस्तदाराजनुग्रसेनोन्यवारयत् ॥ ततः पुराद्विनिष्क्रम्य वृष्ण्यंधकपातिस्तदा १५ सहितो वासुदेवेन मातुलेन किरीटिनः ॥ तौ समेत्य कुरुश्रेष्ठं विधिवत्प्रीतिपूर्वकम् १६

१७। १८। १९। २० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे ऽयङ्गीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ शकुनेस्तनयइतिस्पष्टार्थः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०
परयाभारतश्रेष्ठं पूजया समवास्थितौ ॥ ततस्ताभ्यामनुज्ञातोययौ येन हयोगतः १७ ततः सपश्चिमं देशं समुद्रस्य तदाहयः ॥ क्रमेण व्यचरत्स्फीतं ततः पंचनदं
ययौ १८ तस्मादपि सकौरव्यगंधारविषयंहयः ॥ विचचारयथाकामं कौंतेयानुगतस्तदा १९ ततो गंधारराजेन युद्धमासीत्किरीटिनः ॥ घोरं शकुनिपुत्रेण पूर्वै
रानुसारिणा २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे त्र्यङ्गीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शकुनेस्त
नयो वीरोगांधाराणां महारथः ॥ प्रत्युद्ययौ गुडाकेशं सैन्येन महता वृतः १ हस्त्यश्वरथयुक्तेन पताकाध्वजमालिना ॥ अमृष्यमाणास्ते यो धानृपस्य शकुनेर्वधम् २
अभ्ययुः सहिताः पार्थं प्रगृहीतशरासनाः ॥ सतानुवाच धर्मात्मा बीभत्सुरपराजितः ३ युधिष्ठिरस्य वचनं न च ते जगद्गुह्यं ॥ वार्यमाणाऽपि पार्थेन सांत्वपूर्वमपि
ताः ४ परिवार्य हयं जग्मुस्ततश्चक्रो धपांडवः ॥ ततः शिरांसि दीप्ताग्रैस्तेषां चिच्छेदपांडवः ५ क्षुरैर्गण्डीवनिर्मुक्तैर्नातियत्ना दिवार्जुनः ॥ ते वध्यमानाः पार्थेन हयमुत्सृ
ज्य संभ्रमात् ६ न्यवर्तत महाराज शरवर्षादिताम्रशम् ॥ निरुध्यमानस्तैश्चापि गंधारैः पांडुनंदनः ७ आदिश्यादिश्यते जस्वी शिरांस्येषां न्यपातयत् ॥ वध्यमानेषु
तेष्वजौ गंधारेषु समंततः ८ सराजा शकुनेः पुत्रः पांडवं प्रत्यवारयत् ॥ तं युध्यमानं राजानं क्षत्रधर्मे व्यवस्थितम् ९ पार्थोऽब्रवीन्नमेव ध्याराजानो राजशासनात् ॥
अलं युद्धेन ते वीरन ते स्वद्यपराजयः १० इत्युक्तस्तदनादृत्य वाक्यमज्ञानमोहितः ॥ सशक्रसमकर्माणं समवाकिरदाशुगैः ११ तस्य पार्थः शिरस्त्राणमर्धचंद्रेण पत्रिणा
अपाहरदमेयात्मा जयद्रथशिरोयथा १२ तं दृष्ट्वा विस्मयं जग्मुर्गंधाराः सर्व एव ते ॥ इच्छता ते न नहतो राजेत्यसि च तं विदुः १३ गंधारराजपुत्रस्तु पलायनकृतक्षणः
॥ ययौ तैरेव सहितस्त्रस्तैः क्षुद्रमृगैरिव १४ तेषां तु तरसा पार्थस्तत्रैव परिधावताम् ॥ प्रजहारोत्तमां गानिभलैः सन्नतपर्वभिः १५ उच्छ्रितास्तु भुजान्केचिन्नाबुध्यंत शरै
र्हृताम् ॥ शरैर्गण्डीवनिर्मुक्तैः पृथुभिः पार्थचोदितैः १६ संभ्रांतं नरनागाश्वमपतद्विद्रुतं बलम् ॥ हतविध्वस्तभूयिष्ठमावर्तत मुहुर्मुहुः १७ नाभ्यदृश्यंत वीरस्य के
चिदग्रेऽग्न्यकर्मणः ॥ रिपवः पात्यमाना वियेसहेयुर्धनं जयम् १८ ततो गंधारराजस्य मंत्रिवृद्धपुरःसरा ॥ जननीनिर्ययौ भीतापुरस्कृत्यार्धमुत्तमम् १९ सान्यवा
रयदव्यग्रंतं पुत्रं युद्धदुर्मदम् ॥ प्रसादयामास च तं जिष्णुमक्लिष्टकारिणम् २० तां पूजयित्वा बीभत्सुः प्रसादमकरोत्प्रभुः ॥ शकुनेश्चापितनयं सांत्वयन्निदमब्रवीत्
२१ न मे प्रियं महाबाहो यत्ते बुद्धिरियं कृता ॥ प्रतियोद्धुममित्रघ्नं भ्रातृवत्त्वं मानघ २२ गंधारीमातरं स्मृत्वा हृतराष्ट्रकृतेन च ॥ तेन जीवसिराजं स्त्वं निहतास्त्वनुगा
स्तव २३ मैवं भूः शाम्यतां वैरमातेऽभूद्बुद्धिरीदृशी ॥ गच्छेथास्त्वं परांचैत्रीमश्वमेधेनृपस्य नः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि
अश्वानुसरणे शकुनिपुत्रपराजये चतुरङ्गीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्दशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

इत्युक्तंवेति १।२।९ इष्टमन्त्रत्रैपुण्यं ४.५।३।७।८ प्रस्थाप्यंतुप्रस्थापयंतु स्वार्थेणिच् प्रतिष्ठंस्विस्त्यर्थः ९।१०।११।१२।१३।१४।१५ १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तानुययौ पार्थो हयंकामविहारिणम् ॥ न्यवर्तत ततो वाजीयेन नागाह्वयं पुरम् १ तं निवृत्तं तु शुश्राव चोरेणैव युधिष्ठिरः ॥ श्रुत्वा जू नंकुशलिनं स च हृष्टमनाऽभवत् २ विजयस्य च तत्कर्मणां धारविषये तदा ॥ श्रुत्वा चान्येषु देशेषु स सुप्रीतोऽभवत् तदा ३ एतस्मिन्नेव काले तु द्वादशी माघमासि कीम् ॥ इष्टं गृहीत्वानक्षत्रं धर्मराजो युधिष्ठिरः ४ समानीय महातेजाः सर्वान्भ्रातृन्महीपतिः ॥ भीमं च नकुलं चैव सह देवं च कौरव ५ प्रोवाचे दं वचः काले तदा धर्मभृतां वरः ॥ आमं न्यवदतां श्रेष्ठो भीमं प्रहरतां वरम् ६ आयाति भीमसेना सौ सहाश्वेन तवानुजः ॥ यथामे पुरुषाः प्रादुर्यै धनं जयसारिणः ७ उपस्थितश्च कालोऽयमभितो वर्तते हयः ॥ माघी च पौर्णमासी यं मासः शेषो ह्येकोदश ८ तत्प्रस्थाप्य तु विद्वांसो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ वाजिमेधार्थं सिद्धयर्थं देशं पश्यं तु यज्ञियम् ९ इत्युक्तः स तु तच्चक्रे भीमो नृपतिशासनम् ॥ हृष्टः श्रुत्वा गुडाकेशमायां तं पुरुषं र्षभम् १० ततो ययौ भीमसेनः प्राज्ञैः स्थपतिभिः सह ॥ ब्राह्मणानग्रतः कृत्वा कुश लान्यज्ञकर्मणि ११ तं सशालचयं श्रीमत्सप्रतोली सुवाङ्मतम् ॥ मापयामास कौरव्यो यज्ञवाटं यथाविधि १२ प्रासादशतसं बाधं मणिप्रवरकुट्टिमम् ॥ कारया मासविधिवद्धे मरत्नविभूषितम् १३ स्तंभान्कनकचित्रांश्च तोरणानि बृहन्ति च ॥ यज्ञायतनदेशेषु दत्त्वा शुद्धं च कांचनम् १४ अंतःपुराणां राज्ञां च नानादेशस मीयुषाम् ॥ कारयामास धर्मात्मा तत्र तत्र यथाविधि १५ ब्राह्मणानां च वैश्वानि नानादेशसमीयुषाम् ॥ कारयामास कैतेयो विधिवत्तान्यनेकशः १६ तथा संप्रे षयामास दूतान् नृपतिशासनात् ॥ भीमसेनो महाबाहो राज्ञामक्लिष्टकर्मणाम् १७ ते प्रियार्थं कुरुपते राययुर्नृपसत्तम ॥ रत्नान्यनेकान्यादाय स्त्रियोश्चाना युधानि च १८ तेषां निर्विशतां तेषु शिबिरेषु महात्मनाम् ॥ नर्दतः सागरस्येव दिवस्पृगभवत्स्वनः १९ तेषामभ्यागतानां च सराजा कुटुवर्धनः ॥ व्यादिदेशान्नपानानि श य्याश्चाप्यतिमानुषाः २० वाहनानां च विविधा शालाः शालीक्षुगोरमैः ॥ उपेता भरतश्रेष्ठो व्यादिदेश स धर्मराट् २१ तथा तस्मिन् महायज्ञे धर्मराजस्य धीमतः ॥ समाजग्मुर्मुनिगणा बहवो ब्रह्मवादिनः २२ ये च द्विजातिप्रवरास्तत्रासन्पृथिवीपते ॥ समाजग्मुः सशिष्यास्तान्प्रतिजग्राह कौरवः २३ सर्वांश्च ताननुबयौ याव दाव स तान्प्रति ॥ स्वयमेव महातेजा दंभं त्यक्त्वा युधिष्ठिरः २४ ततः कृत्वा स्थपतयः शिल्पिनोऽन्ये च ये तदा ॥ कृत्स्नं यज्ञविधिं राज्ञो धर्मज्ञाय न्यवेदयन् २५ तच्छ्रु त्वा धर्मराजस्तु कृतं सर्वमतं द्रितः ॥ हृष्टरूपोऽभवद्वाजा सह भ्रातृभिरादृतः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन् यज्ञे प्रवृत्ते तु वाग्मिनो हेतुवादिनः ॥ हेतुवादा न्बहूनाहुः परस्परजिगीषवः २७ ददृशुस्तं नृपतयो यज्ञस्य विधिमुत्तमम् ॥ देवैर्द्रस्येव विहितं भीमसेनेन भारत २८ ददृशुस्तोरणान्यत्र शातकुंभमयानिते ॥ शय्यासनविहारांश्च सुबहून् रत्नसंचयान् २९ घटान्पात्रीः कटाहानि कलशान्वर्धमानकान् ॥ नहि किंचिदसौ वर्णमपश्यन्वसुधाधिपाः ३०

यूपांश्चशास्त्रपठितान्दारवान्हेमभूषितान् ॥ उपकृतान्यथाकालंविधिवद्भूरिवर्चसः ३१ स्थलजाजलजायेचपशवःकेचनप्रभो ॥ सर्वानेवसमानीतानपश्यं
स्तत्रतेनृपाः ३२ गाश्चैवमहिषीश्चैवतथावृद्धस्त्रियोऽपिच ॥ औदकानिचसत्वानिश्वापदानिवयांसिच ३३ जरायुजांडजातानिस्वेदजान्युद्धिदानिच ॥ पर्व
तान्नूपजातानिभूतानिददृशुश्चते ३४ एवंप्रमुदितंसर्वपशुगोधनधान्यतः ॥ यज्ञवाटंनृपादृष्ट्वापरंविस्मयमागताः ३५ ब्राह्मणानांविशांचैवबहुमृष्टात्रमृष्टादि
मत् ॥ पूर्णेशतसहस्रेतुविप्राणांतत्रभुंजताम् ३६ दुहुभिर्मघनिर्घोषोमुहुर्मुहुरताडयत् ॥ विननादासकृच्चापिदिवसेदिवसेगते ३७ एवंसंवृतयेज्योधर्मराजस्य
धीमतः ॥ अन्नस्यसुबहूनराजन्नुत्सर्गान्पर्वतोपमात् ३८ दधिकुल्याश्चददृशुःसर्पिषश्चहृदानजनाः ॥ जंबुद्वीपोहिसकलोनानाजनपदायुतः ३९ राजन्नदृश्य
तैकस्थोराज्ञस्तस्यमहामखे ॥ तत्रजातिसहस्राणिपुरुषाणांततस्ततः ४० गृहीत्वाभाजनान्जग्मुर्बहूनिभरतर्षभ ॥ स्रग्विणश्चापितेसर्वेसुमृष्टमणिकुंडलाः
४१ पर्यवेषन्नद्विजार्तीस्तानशतशोऽथसहस्रशः ॥ विविधान्यन्नपानानिपुरुषायेऽनुयायिनः ॥ तेवैनृपोपभोज्यानिब्राह्मणानांददुश्चह ४२ ॥ इति श्रीमहा
भारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वमेधारंभेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समागतान्वेदविदोराज्ञश्चपृथिवीश्वरान् ॥
दृष्ट्वायुधिष्ठिरोराजाभीमसेनमभाषत् १ उपयातानरव्याघ्रायएतेपृथिवीश्वराः ॥ एतेषांक्रियतांपूजापूजार्हाहिनराधिपाः २ इत्युक्तःसतथाचक्रेनरेंद्रेणयज्ञ
स्विना ॥ भीमसेनोमहातेजायमाभ्यांसहपांडवः ३ अथाम्यमच्छद्मोर्विदोवृष्णिभिःसहधर्मजम् ॥ बलदेवंपुरस्कृत्यसर्वप्राणभृतांवरः ४ युयुधानेनसहितःप्रयुमे
नगदेनच ॥ निशठेनाथसांवेनतथैवकृतवर्मणा ५ तेषामपिपरांपूजांचक्रेभीमोमहारथः ॥ विविशुस्तेचवेदमानिरत्नवंतिचसर्वशः ६ युधिष्ठिरसमीपेतुकथांतेम
घुसूदनः ॥ अर्जुनंकथयामासबहुसंग्रामकर्षितम् ७ सतंपप्रच्छकौतेयःपुनःपुनररिंदमम् ॥ धर्मजःशक्रजंजिष्णुंसमाचष्टजगत्पतिः ८ आगमद्वारकावासीममा
सःपुरुषोत्तम ॥ योऽद्राक्षीत्पांडवश्चेष्टंबहुसंग्रामकर्षितम् ९ समीपेचमहाबाहुमाचष्टचममप्रभो ॥ कुरुकार्याणि कौंतेयहयमेधार्थसिद्धये १० इत्युक्तःप्रत्युवाचै
नंधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ दिष्ट्यासकुशलीजिष्णुरुपायातिचमाधव ११ यदिवंसंदिदेशास्मिन्पांडवानांबलाग्रणीः ॥ तदाज्ञातुमिहेच्छामिभवतायदुनंदन १२
इत्युक्तोधर्मराजेनवृष्णंधकपतिस्तदा ॥ प्रोवाचेदंवचोवाग्भीधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् १३ इदमाहमहाराजपार्थवाक्यंस्मरन्नरः ॥ वाच्योयुधिष्ठिरःकृष्णकाले
वाक्यमिदंमम १४ आगमिष्यंतिराजानःसर्वेवैकौरवर्षभ ॥ प्राप्तानांमहतांपूजाकार्याह्येतत्क्षमंहिनः १५ इत्येतद्वचनाद्राजाविज्ञाप्योमममानद ॥ यथाचा
त्ययिकंनस्याद्यदर्घाहरणेभवत् १६

समागतानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ मोक्षराजन्यानांवर्षभः ७
कर्तुमर्हतिद्राजाभवांश्चाप्यनुमन्यताम् ॥ राजद्वेषान्ननश्येयुरिमाराजन्पुनःप्रजाः १७ इदमन्यच्चकौतेयवचःसपुरुषोऽब्रवीत् ॥ धनंजयस्यनृपतेतन्मेनिगदतः
शृणु १८ उपयास्यतियज्ञंनोमणिपूरपतिर्नृपः ॥ पुत्रोमममहातेजादयितोबभ्रुवाहनः १९ तंभवान्मदपेक्षार्थंविधिवत्प्रतिपूजयेत् ॥ सतुभक्तोऽनुरक्तश्चममनि
त्यमितिप्रभो २० इत्येतद्वचनंश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभिनंद्यास्यतद्राक्यमिदंवचनमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीताप
र्वणि अश्वमेधारंभे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंप्रियमिदंकृष्णयत्त्वमर्हसिभाषितम् ॥ तन्मेऽमृतरसंपुण्यमनोह्लादयतिप्रभो
१ बहूनिकिरुयुद्धानिविजयस्यनराधिपैः ॥ पुनरासन्नहृषीकेशतत्रतत्रचमेश्रुतम् २ किंनिमित्तंसानित्यंहिपार्थःसुखविवर्जितः ॥ अतीवविजयोधीमन्नितिमेदूय
तेमनः ३ संचिंतयामिकौंतेयरहोजिष्णुंजनार्दन ॥ अतीवदुःखभागीससततंपांडुनंदनः ४ किंनुतस्यशरीरेऽस्ति सर्वलक्षणपूजिते ॥ अनिष्टलक्षणंकृष्णयेनदुःखा
न्युपाश्रुते ५ अतीवासुखभोगीससततंकुंतिनंदनः ॥ नहिपश्यामिबीभत्सोर्निर्द्यंग्रात्रेषुकिंचन ॥ श्रोतव्यंचेन्मयैतद्वैतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ६ इत्युक्तःसहृषीके
शोध्यात्वासुमहदुत्तरम् ॥ राजानंभोजराजन्यवर्षनोविष्णुरब्रवीत् ७ नह्यस्यनृपतेकिंचित्संश्लिष्टमुपलक्षये ॥ ऋतेपुरुषसिंहस्यपिंडिकेस्याधिकेयतः ८ सताभ्यां
पुरुषव्याघ्रो नित्यमध्वसुवर्तते ॥ नचान्यदनुपश्यामियेनासौदुःखभाजनम् ९ इत्युक्तःपुरुषश्रेष्ठस्तदाकृष्णेनधीमता ॥ प्रोवाचवृष्णिशार्दूलमेवमेतदितिप्रभो १०
कृष्णातुद्रौपदीकृष्णंतिर्यक्सासूयमैक्षत ॥ प्रतिजग्राहतस्यास्तंप्रणयंचापिकेशिहा ११ सख्युःसखाहृषीकेशःसाक्षादिवधनंजयः ॥ तत्रभीमादयस्तेतुक्कुरवोयाज
काश्वये १२ रेमुःश्रुत्वाविचित्रांतांधनंजयकथांशुभाम् ॥ तेषांकथयतामेवपुरुषोर्जुनसंकथाः १३ उपायाद्वचनाद्वृत्तोविजयस्यमहात्मनः ॥ सोऽभिगम्यकुरुश्रेष्ठ
नमस्कृत्यचबुद्धिमान् १४ उपायातंनरव्याघ्रंफाल्गुनंप्रत्यवेदयत् ॥ तदुत्वात्तुपतिस्तस्यहर्षबाष्पाकुलेक्षणः १५ प्रियाख्याननिमित्तंवैददौबहुधनंतदा ॥ ततो
द्वितीयेदिवसेमहान्शब्दोव्यवर्धत १६ आगच्छतिनरव्याघ्रेकौरवाणांधुरंधरे ॥ ततोरेणुःसमुद्भूतोविबभौतस्यवाजिनः १७ अभितोवर्तमानस्ययथोच्चैःश्रवस
स्तथा ॥ तत्रहर्षकरीर्वाचोनराणांशुश्रुवेर्जुनः १८ दिष्ट्याऽसिपार्थकुशलीधन्योराजायुधिष्ठिरः ॥ कोऽन्योहिपृथिवीकृत्स्नाजिःत्वाहियुधिपार्थिवान् १९ चार
यित्वाहयश्रेष्ठमुपागच्छेद्वतेर्जुनात् ॥ येव्यतीतामहात्मानोराजानःसगरादयः २० तेषामपीदृशंकर्मनकदाचनशुश्रुम ॥ नैतदन्येकरिष्यंतिभविष्यावसुधाधिपाः
२१ यत्त्वंकुरुकुलश्रेष्ठदुष्करंकृतवानसि ॥ इत्येवंवदतांतेषांपुंसांकर्णसुखागिरः २२

संश्लिष्टमविविक्तं संदृष्टमिति पाठेऽपि अतिपुष्टत्वादितरलोपादविविक्तत्वं भवति तद्वद्विहितं पिंडिके जानुनोरधस्वः पश्चाद्वागीयो मांसकः प्रदेशः पिंडिका तेषामेभस्याधिकेस्वदेसादधोभागपर्यंतं बहुल
मालंबमाने पाठांतरे कायतः शरीरादति अतिप्रमाणे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

शृण्वन्विवेशधर्मात्माफालगुनोयज्ञसंस्तरम् ॥ ततो राजासहामात्यः कृष्णश्चयदुनंदनः २३ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यतंप्रत्युद्ययतुस्तदा ॥ सोऽभिवाचपितुः पादौ धर्म
राजस्यधीमतः २४ भीमार्दींश्चापिसंपूज्यपर्यष्वजतकेशवम् ॥ तैः समेत्याचितस्तांश्चप्रत्यर्च्यथयथाविधि २५ विश्राममहाबाहुस्तीरं लब्ध्वेव पारगः ॥ एत
स्मिन्नेव काले तु सराजा बभ्रुवाहनः २६ मातृभ्यां सहितो धीमान् कुरूनेव जगाम ह ॥ तत्र वृद्धान्यथावत्सकुरूनन्यांश्च पार्थिवान् २७ अभिवाच्य महाबाहुस्तैश्चापि
प्रतिनंदितः ॥ प्रविवेश पितामह्याः कुंत्या भवनमुत्तमम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अर्जुनप्रत्यागमने सप्ताशीतितमोऽध्यायः
॥ ८७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सप्रविश्य महाबाहुः पांडवानां निवेशनम् ॥ पितामहीमभ्यवदत्साम्रापरमवल्लुना १ ततश्चित्रांगदादेवी कौरव्यस्यात्मजाऽपि
च ॥ पृथां कृष्णां च सहिते विनयेनोपजग्मतुः ॥ २ सुभद्रां च यथान्यायं याश्चान्याः कुरुयोषितः ॥ ददौ कुंती ततस्ताभ्यां रत्नानि विविधानि च ३ द्रौपदी च सुभद्रा
च याश्चाप्यन्याऽऽदुःस्त्रियः ॥ ऊषतुस्तत्र ते देव्यो महाहर्षयनासने ४ सुपूजिते स्वयं कुंत्या पार्थस्य हितकाम्यया ॥ सच राजा महातेजाः पूजितो बभ्रुवाहनः ५
घृतराष्ट्रं महीमालमुपतस्थेयथाविधि ॥ युधिष्ठिरं च राजानं भीमार्दींश्चापि पांडवान् ६ उपागम्य महातेजा विनयेनाभ्यवा दयत् ॥ सतैः प्रेम्णा परिष्वक्तः पूजितश्च य
थाविधि ७ धनं चास्मै ददुर्भूरि प्रीयमाणामहारथाः ॥ तथैव च महीपालः कृष्णं च क्रगदाधरम् ८ प्रमुग्धवगोविंदं विनयेनोपतस्थिवान् ॥ तस्मै कृष्णो ददौ राज्ञे महा
हर्मति पूजितम् ९ रथं हेमपरिष्कारं दिव्याश्वयुजमुत्तमम् ॥ धर्मराजश्च भीमश्च फाल्गुनश्च यमौ तथा १० पृथक् पृथक् च ते चैनं मानार्थं भ्यामयोजयन् ॥ ततस्तृ
तीये दिवसे सत्यवत्यात्मजो मुनिः ११ युधिष्ठिरं समभ्येत्य वाग्मीव च नमब्रवीत् ॥ अद्य प्रभृति कौंतेय यजस्व समयो हि ते ॥ मृहूर्तो यज्ञियः प्राप्तश्चोदयंती ह याजकाः १२
अहीनो नाम राजेन्द्र क्रतुस्तेयं च कल्पताम् ॥ बहुत्वात्कांचनाख्यस्य ख्यातो बहुसुवर्णकः १३ एवमत्र महाराज दक्षिणां त्रिमुणां कुरु ॥ त्रिवंजतु ते राजन् ब्राह्मणा ह्यत्र
कारणम् १४ त्रीनश्वमेधानत्र त्वंसंप्राप्य बहुदक्षिणान् ॥ ज्ञातिवध्या कृतं पापं प्रहास्य सिनराधिप १५ पवित्रं परमं चैतत्पावनं चैतदुत्तमम् ॥ यदश्वमेधावभृथं
प्राप्स्यसे कुरुनंदन १६ इत्युक्तः स तु तेजस्वी व्यासेनामि तबुद्धिना ॥ दीक्षां विवेश धर्मात्मा वाजिमेधा स येततः १७ ततो यज्ञं महाबाहुर्वाजिमेधं महाक्रतुम् ॥ बह
न्नक्षत्रं राजा सर्वकामगुणान्वितम् १८ तत्र वेदविदो राजंश्च कुः कर्माणि याजकाः ॥ परिक्रमंतः सर्वज्ञा विधिवत्साधु शिक्षितम् १९ न तेषां स्खलितं किंचिदासी
च्चाप्यकृतं तथा ॥ क्रमसुक्तं च युक्तं च चक्रुस्तत्र द्विजर्षभाः २०

१ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

अभिषवं सोमवत्याः कंदनं २१ सोमं सोमवल्लीरसं सवनाभिप्रातः सवनादीनि २२ । २३ । २४ संस्तरे इष्टकानां च यनाख्ये स्थंडिले रचने २५ । २६ वर्णिनः पलाशकाष्ठमयाः २७ । २८ । २९

कृत्वा प्रवर्ग्य धर्माख्यं यथावद्विजसत्तमाः ॥ चक्रुस्ते विधिवद्वाजंस्तथैवामिषवं द्विजाः २१ अभिषूयत तो राजन् सोमं सोमपसत्तमाः ॥ सवनान्यानुपूर्व्येण च कुः
शास्त्रानुसारिणः २२ न तत्र कृपणः कश्चिन्नदरिद्रो बभूव ह ॥ क्षुधितो दुःखितो वाऽपि प्राकृतो वाऽपि मानवः २३ भोजनं भोजनार्थिभ्यो दापयामास शत्रुह ॥ भीमसे
नो महातेजाः स ततं राजशासनात् २४ संस्तरे कुशलाश्चापि सर्वकार्याणि याजकाः ॥ दिवसे दिवसे च कुर्यथा शास्त्रानुदर्शनात् २५ नाषडंगविदत्रासीत् सदस्यस्तस्य
धीमतः ॥ नावतो नानुपाध्यायो न च वादाविचक्षणः २६ ततो यूपोऽख्ये प्राप्तेषु ब्रूवन् भ्रतर्षभ ॥ स्वादिरान् बिल्वसमितांस्तावतः सर्ववर्णिनः २७ देवदा
रुमयौ द्वौ तु यूपौ कुरुपते मखे ॥ श्लेष्मातकमयं चैकं याजकाः समकल्पयन् २८ शोभार्थं चापरान्यूपान्कांचनान् भरतर्षभ ॥ समीमः कारयामास धर्मराजस्य शास
नात् २९ ते व्यराजंतराजर्षेर्वसोभि रुपशोभिताः ॥ महेंद्रानुगता देवा यथा सप्तर्षिभिर्दिवि ३० इष्टकाः कांचनीश्चात्र च यनार्थं कृताऽभवन् ॥ शुशुभे च यनं तच्च द
क्षस्येव प्रजापतेः ३१ चतुश्चित्यश्च तस्यासीदष्टादशकरात्मकः ॥ सरुक्मपक्षो निचितस्त्रिकोणो गरुडाकृतिः ३२ ततो नियुक्ताः पशवो यथाशास्त्रं मनीषिभिः ॥
तंतं देवं समुद्दिश्य पक्षिणः पशवश्च ये ३३ ऋषभाः शास्त्रपठितास्तथा जलचराश्च ये ॥ सर्वास्तान् भ्ययुंजंस्ते तत्राग्निचयकर्मणि ३४ यूपेषु नियता चासीत् पशूनां त्रि
शती तथा ॥ अश्वरत्नोत्तरायज्ञे कौंतेयस्य महात्मनः ३५ स यज्ञः शुशुभे तस्य साक्षाद्देवर्षिसंकुलः ॥ गंधर्वगणसंगीतः प्रनृतोप्सरसांगणैः ३६ सर्किपुरुषसंकीर्णः किन्न
रैश्चोपशोभितः ॥ सिद्धविप्रनिवासैश्च समंतादभिसंवृतः ॥ तस्मिन् सदसि नित्यास्तु व्यासशिष्या द्विजर्षभाः ॥ सर्वशास्त्रप्रणेतारः कुशला यज्ञसंस्तरे ३८ नारदश्च
बभूवा त्रतुंबुरुश्च महाद्युतिः ॥ विश्वावसुश्चित्रसेनस्तथाऽभ्येगीतकोविदाः ३९ गंधर्वा गीतकुशलानृत्येषु च विशारदाः ॥ रमयंति स्म तान् विप्रान् यज्ञकर्मांतरेषु वै
४० ॥ इति श्रीम० आश्व० अनुगी० अश्वमेधारंभे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रपयित्वा पशून् न्यान्विधिवद्विजसत्तमाः ॥ तंतुरं
गं यथाशास्त्रमालभंत द्विजातयः १ ततः संश्रप्य तुरगं विधिवद्वाजकास्तदा ॥ उपसंवेशयन् राजंस्ततस्तां दुपदात्मजाम् २ कलाभिस्ति सृमीराज नयथा विधिमन
स्विनीम् ॥ उद्धृत्य तु वपांतस्य यथाशास्त्रं द्विजातयः ३ श्रपयामासुरव्यग्रा विधिवद्भरतर्षभ ॥ तंवपाधूमगंधंतु धर्मराजः सहानुजैः ४ उपाजिघ्रयथाशास्त्रं सर्वपापा
पहंतदा ॥ शिष्टान्यंगानि यान्यासंस्तस्याश्वस्य नराधिप ५ तान्यग्नौ जुहुवुर्धीराः समस्ताः षोडशर्त्विजः ॥ संस्थाप्यैवं तस्य राज्ञस्तं यज्ञं शक्रतेजसः ६

१० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ श्रपयित्वेति १ संज्ञप्येति पाठे हिंति
स्वातुरगं तस्य समीपेति सूभिः कलाभिः कलनाभिः भंत्रद्रव्यश्रद्धाख्याभिरुपेतां द्रौपदीं उपसंवेशयन् सार्धः श्लोकः १ । ३ । ४ अंगानि हृदयजिह्वावक्त्रादीनि ५ संस्थाप्य समाप्य ६

तुशब्दश्चाथोऽस्ति त्रिसंमुच्चिनोति तेन सर्वेभ्यो वसुधरां ददाविश्वर्यः ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

व्यासः सशिष्यो भगवान्वर्धयामास तं नृपम् ॥ ततो युधिष्ठिरः प्रादाद्ब्राह्मणेभ्यो यथाविवि ७ कोटीः सहस्रानिष्काणां व्यासाय तु वसुधराम् ॥ प्रतिगृह्यधरा राजन
व्यासः सत्यवतीसुतः ८ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठ धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ वसुधा भवतस्त्वेवार्थस्तु राजसत्तम ९ निष्क्रयो दीयतां मर्त्यब्राह्मणादिधनार्थिनः ॥ युधिष्ठि
रस्तु तान्विप्रान् प्रत्युवाच महामनाः १० आहूतिभिः सहितो धीमान् मध्ये राज्ञां महात्मनाम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञं पृथिवीदक्षिणां स्मृता ११ अर्जुनेन जिता चेयम्
त्विभ्यः प्रापिता मया ॥ वनं प्रवेक्ष्ये विप्राग्र्या विभजं महीमिमाम् १२ चतुर्धा पृथिवीं कृत्वा चातुर्होत्रप्रमाणतः ॥ नाहमादातुमिच्छामि ब्रह्मस्वं द्विजसत्तमाः
१३ इदं नित्यं मनो विप्राभ्रातृणां चैव मे सदा ॥ इत्युक्तवति तस्मिन्स्तु भ्रातरो द्वौ पदीचसा १४ एवमेतदिति प्राहुस्तदमूलो महर्षणम् ॥ ततो तस्मिन्क्षेत्रे वागासीत्सा
धुसा ध्वसि भारत १५ तथैव द्विजसंघानां शंसतां विबभौ स्वनः ॥ द्वैपायनस्तथा कृष्णः पुनरेव युधिष्ठिरम् १६ प्रोवाच मध्ये विप्राणामिदं संपूजयन् मुनिः ॥
दत्तैषा भवतामहं तं प्रतिददाम्यहम् १७ हिरण्यं दीयतां मेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो धरास्तुते ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवो धर्मराजं युधिष्ठिरम् १८ यथाहमगवान्व्यास
स्तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥ इत्युक्तः सकुरुश्रेष्ठः प्रीतात्मा भ्रातृभिः सह १९ कोटिकोटिकृतां प्रादादक्षिणां त्रिगुणां कतोः ॥ न करिष्यति तल्लोके कश्चिदन्योनरा
धिपः २० यत्कृतं कुरु राजेन मरुतस्यानुकुर्वता ॥ प्रतिगृह्यतु तद्रत्नं कृष्णद्वैपायनो मुनिः २१ ऋत्विग्भ्यः प्रददौ विद्वांश्चतुर्धा व्यभजं श्वते ॥ धरण्यानि
ऋयंदत्वा तद्विरण्यं युधिष्ठिरः २२ धूतपापो जितस्वर्गो मुमुदे भ्रातृभिः सह ॥ ऋत्विजस्तमपर्यंतं सुवर्णं निचयं तथा २३ व्यभजंत द्विजातिभ्यो यथोत्साहं
यथा सुखम् ॥ यज्ञवाटे च यत्किंचिद्विरण्यं स विभूषणम् २४ तोरणानि च यूपान्श्च घटांश्चाग्नीस्तथेष्टकाः ॥ युधिष्ठिराभ्यनुज्ञाताः सर्वे तद्व्यभजन् द्विजाः २५
अनंतरं द्विजातिभ्यः क्षत्रियाजहिरेवसु ॥ तथा विद्मश्च द्रुपदाश्च तथाऽन्येऽप्येष्टजतयः २६ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे सुदिता जगुः सुरालयान् ॥ तर्पिता वसुना तेन ध
र्मराजेन धीमता २७ स्वमंशं भगवान्व्यासः कुंत्यै साक्षाद्विमानतः ॥ प्रददौ तस्य महतो हिरण्यस्य महायुतिः २८ श्वशुरात्प्रीतिदायं तं प्राप्य सा प्रीतमानसा ॥
चकार पुण्यकंतेन सुमहत्संघशः पृथा २९ गत्वा त्ववधूतं राजा विपाप्मा भ्रातृभिः सह ॥ समाज्यमानः शुशुभे महेंद्रास्त्रिदशैरिव ३० पांडवाश्च महीपालैः समेतैराभि
संवृताः ॥ अशोभंत महाराजग्रहास्तारागणैरिव ३१ राजभ्योऽपि ततः प्रादाद्ब्रह्मनि विविधानि च ॥ गजानश्चानलंकारान् स्त्रियोवासां सिकांचनम् ३२ तद्धनौघ
मपर्यंतं पार्थः पार्थिवमंडले ॥ विसृजन् शुशुभे राजन्यथैव वषट्कस्तथा ३३ आनीय च तथा भीरं राजानं वसुधाह्वनम् ॥ प्रदाय विपुलं वितं गृहान् प्रास्थापयतदा ३४

३५ अनंतरं द्विजातिभ्यः विभेष्टु गृहीत्वा निवृत्ते पुर्णिष्टे क्षत्रियादयोऽपि तं वंदुः सत्यः ३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५

३५।३६।३७।३८ मेरेयं वृक्षजं मद्यं ३९।४० सांडवरागाः पिप्पली सुंटी युक्तोऽमृतयूषः सांडवः सखशर्करा कुकोरागः सांडवः ४१।४२।४३।४४।४५ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये

दुःशलायाश्च तपोत्रिं बालकं भरतर्षभ ॥ स्वराज्येऽपि पुर्णो मान्स्वसुः प्रीत्यान्यवेशयत् ३५ नृपतींश्चैस्तान्सर्वान्सुविभक्तान्सूपूजितान् ॥ प्रस्थापयामास वशी
कुरु राजो युधिष्ठिरः ३६ गोविंदं च महात्मानं बलदेवं महाबलम् ॥ तथाऽन्यान् ऋषिंश्च प्रयुज्यान्सहस्रशः ३७ पूजयित्वा महाराजयथाविधि महायुतिः ॥
भ्रातृभिः सहितो राजा प्रास्थापयदरिंदमः ३८ एवं बभूव यज्ञः स धर्मराजस्य धीमतः ॥ बह्वधनस्तनोषः सुरा मेरेयसागरः ३९ सर्पिः पंकाहदायत्र बभूवुश्चात्र पर्वताः ॥
रसाला कर्दमानद्यो बभूवुर्भरतर्षभ ४० भक्ष्यं सांडवरागाणां क्रियतां भुज्यतां तथा ॥ पशूनां च पृथक् चैव नांतं ददृशे रेजनाः ४१ मत्तप्रमत्तमुदितं सुप्रीतयुवतीजनम् ॥
मृदंगं शंखनादैश्च मनोरममभूत्तदा ४२ वीयतां भुज्यत चिष्टं दिवारात्रमवारितम् ॥ तं महोत्सवं कशं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ४३ कथयंति स्म पुरुषानामादेशनिवा
सिनः ॥ वर्षित्वा धनधाराभिः कामैरत्नैरसैस्तथा ॥ विपाप्मा भरतश्रेष्ठः कृतार्थः प्राविशत्पुरम् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्व
मेधसमाप्तौ ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ पितामहस्य मेयज्ञे धर्मराजस्य धीमतः ॥ यदाश्वमेधमभूत्किंचित्द्रवमन्वकुमर्हति १
॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुयतां राजशार्दूलमहदाश्वमेधमुत्तमम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे निवृत्तेऽप्येवमभूत्प्रभो २ तर्पिते पुद्गिजाग्र्ये पुज्ञातिसंबंधिबंधुषु ॥ दीनाधिकृपणे वाऽ
पितदा भरतसत्तम ३ घुष्यमाणे महादाने दिक्षु सर्वासु भारत ॥ पतत्सु पुष्पवर्षेषु धर्मराजस्य मूर्ध्नि ४ नीलाक्षस्तत्र न कुलोरुक्मपार्श्वस्तदानघ ॥ वज्राशनिसमं
नादममुंचद सुधाधिप ५ सकृदुत्सृज्य तत्रादं त्रासयानो मृगद्विजान् ॥ मानुषं वचनं प्राहृष्टो विलशयो महान् ६ सकृत्प्रस्थेन वो नायं यज्ञस्तुल्यो नराधिपाः ॥ उच्छृ
तेर्वदान्यस्य कुरुक्षेत्रनिवासिनः ७ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा न कुलस्य विशांपते ॥ विस्मयं परमेजयः सर्वे ते ब्राह्मणवर्माः ८ ततः समेत्य न कुलं पर्यपृच्छंत ते द्विजाः ॥
कुतस्त्वं समनुप्राप्तो यज्ञं साधु समागमम् ९ किं बलं परमं तुभ्यं किं श्रुतं किं परायणम् ॥ कथं भवंतं विद्यामयो नो यज्ञं विगर्हसे १० अविलुप्यागमं कृत्स्नं विविधैर्यज्ञियैः कृ
तम् ॥ यथागमं यथान्यायं कर्तव्यं च तथा कृतम् ११ पूजार्हाः पूजिताश्चात्र विधिवच्छास्त्रदर्शनात् ॥ मंत्राहुतिहुतश्चाभिर्दत्तं देयममत्सरम् १२ तुष्टा द्विजातय
श्चात्र दानैर्बहुविधैरपि ॥ क्षत्रियाश्च सुयुद्धेन श्राद्धैश्चापि पितामहाः १३ पालनेन विशस्तुष्टाः कामैस्तुष्टाः वरस्त्रियः ॥ अनुक्रोशैस्तथा शूद्रादानशेषैः पृथक् जनाः
१४ ज्ञातिसंबंधिनस्तुष्टाः शौचेन च नृपस्य नः ॥ देवाहविर्भिः पुण्यैश्च रक्षणैः शरणागताः १५

भारतमावर्दीये एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ अ ॥ ॥ पितामहस्येत्यादिप्रयत्नात्पर्यं केशजितं न्यायतः श्रद्धया सत्पात्रेऽपि तं अश्वमेधादप्यधिकमिति क्रोधजयश्च सर्व
था कर्तव्यमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ ममेवंयत्रेतिशेषः २२ । २३ कापोतिः कपोतवदेकैकं कणकमादत्ते सकापोतिः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ उंङ्कणशानाननं कर्तुं मि

यदत्र तथ्यंत ह्यसि तस्यं द्विजातिषु ॥ यथाश्रुतं यथादृष्टं पृष्टो ब्राह्मणकाम्यया १६ श्रद्धेयवाक्यः प्राज्ञस्त्वं दिव्यं रूपं विभर्षिच ॥ समागतश्च विप्रैस्त्वं तद्भवान्वक्तुम्
हति १७ इति पृष्टो द्विजैस्तैः सप्रहसन्नकुलोऽब्रवीत् ॥ नैषामृषामया वाणी प्रोक्ता दर्पेण वा द्विजाः १८ यन्मयोक्तमिदं वाक्यं युष्माभिश्चाप्युपश्रुतम् ॥ सक्तुप्रस्थेन वो
नायं यज्ञस्तुल्यो द्विजर्षभाः १९ इत्यवश्यं मयैतद्वोक्तव्यं द्विजसत्तमाः ॥ शृणुताव्यग्रमनसः शंसतो मे यथा तथम् २० अनुभूतं च दृष्टं च यन्मयाऽद्भुतमुत्तमम् ॥
उंछवृत्तेर्वदान्यस्य कुरुक्षेत्रे निवासिनः २१ स्वर्ग्येन द्विजाः प्राप्तः सभार्यः ससुतस्नुषः ॥ यथाचार्यं शरीरस्य ममेदं कांचनीकृतम् २२ ॥ नकुल उवाच ॥ हंत वो वर्त
यिष्यामिदानस्य फलमुत्तमम् ॥ न्यायलब्धस्य सूक्ष्मस्य विप्रदत्तस्य यद्विजाः २३ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे धर्मज्ञैर्बहुभिर्वृते ॥ उंछवृत्तिर्द्विजः कश्चित्कापोतिरभवत्तदा २४
सभार्यः सहपुत्रेण सस्नुषस्तपसि स्थितः ॥ बभूव शुक्रवृत्तः सधर्मात्मानियतैर्द्विजैः २५ पष्ठे काले सदा विप्रो भुंक्ते तैः सह सुवतः ॥ पष्ठे काले कदाचित्तु तस्याहारो न विद्यते
२६ भुंक्तेऽन्यस्मिन्कदाचित्सपष्ठे काले द्विजोत्तमः ॥ कदाचिद्विप्रस्तस्य दुर्भिक्षे सति दारुणे २७ नाविद्यत तदा विप्राः संचयस्तान्निबोधत ॥ क्षीणौषधिसमावेशे
द्रव्यहीनोऽभवत्तदा २८ काले कालेऽस्य संप्राप्ते नैव विद्येत भोजनम् ॥ सुधापरिगताः सर्वे प्रातिष्ठंत तदा तृते २९ उंछंत दाशु रूपक्षेमं ध्यंत पतिभास्करे ॥ उष्णार्तश्च
सुधार्तश्च विप्रस्तपसि संस्थितः ३० उंछमप्राप्तवानेव ब्राह्मणः शुच्छमान्वितः ॥ सतथैव सुधाविष्टः सार्धं परिजनेन ह ३१ क्षपयामास तं कालं कृच्छ्राणां द्विजोत्तमः ॥
अथ पष्ठे गते काले यवप्रस्थमुपार्जयन् ३२ यवप्रस्थं तु तं सतूना कुर्वत तपस्विनः ॥ कृतजप्याद्विकास्ते तु हुत्वा चाग्रियथाविधि ३३ कुहवं कुडवं सर्वे व्यभजंत तपस्विनः ॥
अथागच्छ द्विजः कश्चिदतिथिर्भुजतां तदा ३४ ते तं दृष्ट्वाऽतिथिं प्राप्तं प्रहृष्टमनसो भवन् ॥ तेऽभिवाद्य सुखप्रश्रं पृष्ट्वा तमतिथितदा ३५ विशुद्धमनसो दांताः श्रद्धादमस
मन्विताः ॥ अनसूयवो विक्रोधाः साधवो वीतमत्सराः ३६ त्यक्तमानमदक्रोधा धर्मज्ञा द्विजसत्तमाः ॥ सब्रह्मचर्यगोत्रं ते तस्य ख्यात्वा परस्परम् ३७ कुटीं प्रवेशया
मासुः सुधार्तमतिथितदा ॥ इदमर्घ्यं च पांचं च बृसीचैर्यं तवाऽनघ ३८ शुचयः सक्तवश्चेमे नियमोपार्जिताः प्रभो ॥ प्रतिगृह्णीष्वभद्रं ते मया दत्ता द्विजर्षभ ३९ इत्युक्तः
प्रतिगृह्णाथ सतूनां कुडवं द्विजः ॥ भक्षयामास राजेंद्रन चतुष्टिं जगाम सः ४० स उंछवृत्तिस्तं प्रेक्ष्य सुधापरिगतं द्विजम् ॥ आहारं चितयामास कथं तुष्टो भवेदिति ४१
तस्य भार्याऽब्रवीद्वाक्यं मद्भागो दीयतामिति ॥ गच्छ त्वेष यथाकामं परितुष्टो द्विजोत्तमः ४२ इति भुवंतीं तां सार्धं भार्यां स द्विजसत्तमः ॥ सुधापरिगतां ज्ञात्वा तान्स
कूत्राम्यनंदत ४३ आत्मानुमानतो विद्वान्सतु विप्रर्षभस्तदा ॥ जानन्नदृष्ट्वा सुधार्तां च श्रांतां ग्लानां तपस्विनीम् ४४

तिशेषः शुक्रस्य षष्ठेऽस्य पष्ठे ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३

त्वगस्थिभूतविपंती ततो भार्या सुवाच ह ॥ अपि कीदृशं तं गानां मृगाणां चैव शोभने ४५ स्त्रियोरक्ष्याश्च पोष्याश्च न त्वेवं वक्तुमर्हसि ॥ अनुकंप्यो नरः पत्न्यापुष्टो
रक्षित एव च ४६ प्रपतेद्यशसो दीप्तात्सचलोकां चामुयात् ॥ धर्मकामार्थकार्याणि शुभूषाकुलसंततिः ४७ दारेष्वधीनो धर्मश्च पितृणामात्मनस्तथा ॥ न वेति
कर्मतो भार्यारक्षणे योक्षमः पुमान् ४८ अयशो महदा प्रोतिनरकांश्चैव गच्छति ॥ इत्युक्ता सा ततः प्राह धर्मार्थौ नौ समौ द्विज ४९ सक्तुप्रस्थं चतुर्भागं गृह्णाणं प्रसी
दमे ॥ सत्यं रतिश्च धर्मश्च स्वर्गश्च गुणनिर्जितः ५० स्त्रीणां पतिसमाधीनं कांक्षितं च द्विजर्षभ ॥ ऋतुर्मातुः पितुर्बो जं देवतं परमं पतिः ५१ भर्तुः प्रसादान्नारीणां
रतिपुत्रफलं तथा ॥ पालनाद्विपतिस्त्वं मे भर्ताऽसि भरणाञ्जमे ५२ पुत्रप्रदानाद्वरदस्तस्मात्सकून्प्रयच्छ मे ॥ जरापरिगतो वृद्धः सुवातो दुर्बलो भूतां ५३ उप
वासपरिश्रान्तो यदा त्वमपि कर्षितः ॥ इत्युक्तः स तया सकून्प्रगृह्येदं वचोऽब्रवीत् ५४ द्विजसकूनिमान्भूयः प्रतिगृह्णीष्वसत्तम ॥ सतान्प्रगृह्य भुक्त्वा च न तुष्टिमा
मद्विजः ॥ तमुंछवृत्तिरालक्ष्य ततश्चितापरोऽभवत् ५५ ॥ पुत्र उवाच ॥ सकूनिमान्प्रगृह्य त्वं देहि विप्राय सत्तम ॥ इत्येव सुकृतं मन्येतस्मादेतत्करोम्यहम्
५६ भवान्हि परिपालयो मे सर्वदेवप्रयत्नतः ॥ साधूनां कांक्षितं यस्मात्पितुर्वृद्धस्य पालनम् ५७ पुत्रार्थे विहितो ह्येष वार्धकेपरिपालनम् ॥ श्रुतिरेषा हि विप्रर्वे
त्रिषु लोकेषु शाश्वती ५८ प्राणधारणमात्रेण शक्यं कर्तुं तपस्त्वया ॥ प्राणो हि परमो धर्मः स्थितो देहेषु देहिनाम् ५९ ॥ पितो वाच ॥ अपि वर्षसहस्री त्वं बाल एव
मतो मम ॥ उत्पाद्य पुत्रं हि पिता कृतकृत्यो भवेत्सुतात् ६० बालानां सुदुर्लभती जानाम्येतदहं प्रभो ॥ वृद्धोऽहं धारयिष्यामि त्वं बलीभव पुत्रक ६१ जीर्णेन वयसा
पुत्रनमां सुदाधतेऽपि च ॥ दीर्घकालं तपस्तप्तन मे मरणतो भयम् ६२ ॥ पुत्र उवाच ॥ अपत्यमस्मिते पुंसस्त्राणां पुत्र इति स्मृतः ॥ आत्मा पुत्रः स्मृतस्तस्मा
ब्राह्मात्मानमिहात्मना ६३ ॥ पितो वाच ॥ रूपेण सदृशस्त्वं मेशीलेन च दमेन च ॥ परीक्षितश्च बहुधा सतूनादभिते सुत ६४ इत्युक्त्वाऽऽदाय तान्सकून्प्री
तात्मा द्विजसत्तमः ॥ प्रहसन्निव विप्राय सतस्मै प्रददौ तदा ६५ भुक्त्वा तानपि सकून्स नैव तुष्टो बभूव ह ॥ उंछवृत्तिस्तु धर्मात्मा व्रीडामनुजगाम ह ६६ तं वै वधूः
स्थिता साध्वी ब्राह्मणप्रियकाम्यया ॥ सकूनादाय संहृष्टाश्च शुरुवाक्यमब्रवीत् ६७ संतानात्तव संतानं मम विप्रभविष्यति ॥ सकूनिमानतिथये गृहीत्वा संप्रयच्छ
मे ६८ तव प्रसादान्निर्वृता मम लोकाः किलाक्षयाः ॥ पुत्रेण तामवाप्नोति यत्र गत्वानशोचति ६९ धर्माद्या हि यथात्रेतावहिस्त्रेता तथैव च ॥ तथैव पुत्रपौत्राणां स्व
र्गस्त्रेता किलाक्षयः ७० पितृव्रज्ज्जातारयति पुत्र इत्यनुशुश्रुम् ॥ पुत्रपौत्रैश्च नियतं साधु लोकानुपाश्रुते ७१ ॥ श्वशुर उवाच ॥ वातातपविशीर्णौ गीत्वा विव
र्णौ निरीक्ष्य वै ॥ कर्षितां सुवताचारे सुधाविह्वलचेतसम् ७२ कथं सकून्प्रगृह्णीष्यामि भूत्वा धर्मोपघातकः ॥ कल्याणवृत्ते कल्याणि नैवं त्वं वक्तुमर्हसि ७३

॥ ६२ ॥

षष्ठेकालेवतवर्तीशौचशीलतपोन्विताम् ॥ कृच्छ्रवृत्तिनिराहारां प्रक्षयामित्वा कथं शुभे ७४ बालाक्षुधात्तानारीचरक्षयात्वं सततं मया ॥ उपवासपरिश्रान्तात्वं
हिवांधवनंदिनी ७५ ॥ स्नुषोवाच ॥ गुरोर्मम गुरुस्त्वैवैतौ देवतदेवतम् ॥ देवातिदेवस्तस्मात्त्वं सकृन्नादस्वमेप्रभो ७६ देहः प्राणश्च धर्मश्च शुश्रूषार्थमिदं
गुरोः ॥ तव विप्रप्रसादेन लोकान्प्राप्स्यामहे शुभान् ७७ अवेक्षया इति कृत्वाऽहं दृढभक्तेति वा द्विज ॥ चित्याममेयमिति वा सकृन्नादा तु मर्हसि ७८ ॥ श्वशुर उवाच ॥
अनेन नित्यं साध्वीत्वं शीलवृत्तेन शोभसे ॥ यावंधर्मव्रतोपेता गुरुवृत्तिमवेक्षसे ७९ तस्मात्सकृन्नादा मिव धुना हार्ति च नाम् ॥ गणयित्वा महामागे त्वां हि धर्म
भूतां वरे ८० इत्युक्त्वा तानुपादाय सकृन्नादा द्विजायते ॥ ततस्तुष्टोऽभवद्विप्रस्तस्य साधोर्महात्मनः ८१ प्रीतात्मा सततं वाक्यमिदमाह द्विजवर्षभम् ॥ वाग्मी
तदा द्विजश्रेष्ठो धर्मः पुरुषविग्रहः ८२ शुद्धेन तव दानेन न्यायोपात्तेन धर्मतः ॥ यथाशक्ति विमृष्टेन प्रीतोऽस्मि द्विजसत्तम ॥ अहोदानं घुष्यते ते स्वर्गे स्वर्गनिवा
सिभिः ८३ गगनात्पुष्पवर्षं च पश्येदं पतितं भुवि ॥ सुरर्षिदेवमंधर्वाये च देवपुंसराः ८४ स्तुवंतो देवदूताश्च स्थिता दानेन विस्मिताः ॥ ब्रह्मर्षयो विमानस्था
ब्रह्मलोकचराश्च ये ८५ कांक्षंते दर्शनं तुभ्यं दिवं व्रज द्विजवर्षभ ॥ पितृलोकगताः सर्वे तारिताः पितरस्त्वया ८६ अनागताश्च ब्रह्मः सुबहूनि युगान्युत ॥ ब्रह्मचर्ये
ण दानेन यज्ञेन तपसा तथा ८७ असंकरेण धर्मेण तस्माद्ब्रह्म दिवं द्विज ॥ श्रद्धया परयायस्त्वं तपश्चरसि सुव्रत ८८ तस्माद्देवाश्च दानेन प्रीता ब्राह्मणसत्तम ॥ स
र्वमेतद्विद्यस्मात्ते दत्तं शुद्धेन चेतसा ८९ कृच्छ्रकाले ततः स्वर्गो विजितः कर्मणा त्वया ॥ क्षुधानिर्णुदति प्रज्ञा धर्ममुद्धिष्य पोहति ९० क्षुधापरिगतज्ञानो घृतिर्यज
ति चैव ह ॥ बुभुक्षां जयते यस्तु स स्वर्गं जयते ध्रुवम् ९१ यदा दानरुचिः स्याद्देवताधर्मो न सीदति ॥ अनवेक्ष्य सुतस्त्रेहं कलत्रस्त्रेहमेव च ९२ धर्ममेव गुरुं ज्ञात्वा तृष्णान
गणिता त्वया ॥ द्रव्यागमो नृणां सूक्ष्मः पात्रे दानं ततः परम् ९३ कालः परतरो दानाच्छ्रद्धा चैव ततः परा ॥ स्वर्गद्वारं सुसूक्ष्मं हि न रे मोहाद्ब्रह्म जयते ९४ स्वर्गं गच्छं
लोभबीजं रागगुप्तं दुरासदम् ॥ तं तु पश्यति पुरुषाजितक्रोधाजितेन्द्रियाः ९५ ब्राह्मणास्तपसा युक्ता यथाशक्ति प्रदायिनः ॥ सहस्रशक्तिश्च शतं शतशक्तिर्देशा
पि च ९६ तद्यादपश्चयः शक्त्या सर्वे तुल्यफलाः स्मृताः ॥ रंति देवो हि नृपतिरपः प्रादादार्कचनः ९७ शुद्धेन मनसा विप्रनाकपृष्ठं ततो गतः ॥ न धर्मः प्रीयते ता
तदानैर्दत्तैर्महाफलैः ९८ न्यायलब्धैर्यथासूक्ष्मैः श्रद्धापूर्तैः स तुष्यति ॥ गोप्रदानसहस्राणि द्विजेभ्योऽदात्तु गोतृपः ९९ एकां दत्त्वा स पारक्यां नरकं समपद्यत ॥
आत्ममांसप्रदानेन शिबिरौशीनरो नृपः १००

८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

॥ ६२ ॥

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीये भारतमावदीये नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

प्राप्य पुण्यकृतां लोकान्मोदते दिवि सुव्रतः ॥ विभो नृणां पुण्यं स्वशक्त्या स्पर्जितं सताम् १०१ नयज्ञैर्विवैवैर्विप्रयथान्यायेन संचितैः ॥ क्रोधादानफलं हंतिलो
मात्स्वर्गं न गच्छति २ न्यायवृत्तिर्हिततपसा दानविस्वर्गमश्नुते ॥ नराजसूयैर्वहुभिरिष्टाविपुलदक्षिणैः ३ नचाश्वमेधैर्वहुभिः फलं सममिदं तव ॥ सकृत्प्रस्थेन वि
जितो ब्रह्मलोकस्त्वयाऽक्षयः ४ विरजो ब्रह्मसदनं गच्छ विप्रयथा सुखम् ॥ सर्वपात्रो द्विजश्रेष्ठ दिव्यं धानमुपस्थितम् ५ आरोहत यथाक्रमं धर्मोऽस्मि द्विज पश्य माम् ॥
तारितो हित्व यादेह लोके कीर्तिः स्थिरा च ते ६ सभार्यः सहपुत्रश्च स स्नुषश्च दिवं व्रज ॥ इत्युक्तवाक्ये धर्मे तु यानमारुह्य स द्विजः ७ सदारः स सुतश्चैव स स्नुषश्च दिवं गतः ॥
तस्मिन् विप्रे गते स्वर्गं स सुते स स्नुषे तदा ८ आर्याश्चतुर्थे धर्मे जेतोऽहं मिः सृतो विलास ॥ ततस्तु सकृत्तुं धेनवे देन सलिलस्य च ९ दिव्यपुष्पविमर्दाच्च साधोर्दानलवै
श्वतैः ॥ विप्रस्य तपसा तस्य शिरो मेकां च नीकृतम् १० तस्य सत्याभिसंधस्य सकृत् दानेन चैव ह ॥ शरीरार्थं च मे विप्राः शातकुंभमयं कृतम् ११ पश्य ते मं सुविपुलं
तपसा तस्य धीमतः ॥ कथमेवं विधं स्याद्वै पार्श्वमन्यदिति द्विजाः १२ तपो व्रतानि यज्ञांश्च हृष्टोऽभ्यो मे पुनः पुनः ॥ यज्ञं त्वहमिमं श्रुत्वा कुरुराजस्य धीमतः १३ आश
या परया प्राप्नो न चाहं कां च नीकृतः ॥ सतो मयोक्तं तदा कथं प्रहस्य ब्राह्मणवर्षभाः १४ सकृत्प्रस्थेन यज्ञोऽयं संमितो नेति सर्वथा ॥ सकृत्प्रस्थलवैस्तैर्हितदाऽहं वां च
नीकृतः १५ महियज्ञो महानेष स दृशस्तेर्मतो मम ॥ इत्युक्त्वा नकुलः सर्वान्यज्ञे द्विजवरांस्तदा १६ जगामादर्शनं ते प्राविपास्ते च ययुर्ह्यहम् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतत्ते सर्वमाख्यातं मया परपुरंजय ॥ यदा धर्ममश्नुत त्वया जिमेधे महाक्रतौ १८ न विस्मयस्ते नृपते यज्ञकार्यः कथंचन ॥ ऋषिकोटिसहस्राणि तपोभिर्यो दिवं गताः १९
अद्रोहः सर्वभूतेषु संतोषः शीलमार्जवम् ॥ तपो दमश्च सत्यं च दानं चेतिसंमितम् १२० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिका पर्वणि अनुगीता पर्वणि नकुलारुयाने
नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ जनमेजय उवाच ॥ यज्ञे सत्ता नृपतयस्तपः सत्ता महर्षयः ॥ शांतिव्यवस्थिता विप्राः शमे दम इति प्रभो १ तस्माद्यज्ञफलैस्तुल्यं न किं
चिदिह दृश्यते ॥ इति मे वर्तते बुद्धिस्तथा चैतदंशं श्राम् २ यज्ञैरिष्टा तुषहो राजानो द्विजसत्तमाः ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयुः ३ देवराजः सहस्राक्षः क्रतु
भिर्भूरिदक्षिणैः ॥ देवराज्यं महातेजाः प्राप्तवान्खिलं विभुः ४ प्रदातुं विष्टिरो राजा भीमार्जुनपुरःसरः ॥ सदृशो देवराजेन स प्रदद्याद्विक्रमेण च ५ अथ कस्मात्सनकुलो
गर्हयामास तं क्रतुम् ॥ अश्वमेधं महायज्ञं राक्षस्तस्य महात्मनः ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यज्ञस्य विधिमग्र्यं वैफलं चापिनराधिप ॥ गदतः शृणु मे राजन्यथा वदिह भारत
७ पुराशकस्य यजतः सर्वं ऊर्ध्वमर्हर्षयः ॥ ऋत्विक्कुर्मव्यग्रैर्बुधितैर्वैयज्ञकर्मणि ८ हूयमाने तथा वदो होत्रे गुणसमन्विते ॥ देवेभ्यो हूयमानेभ्युस्थितेषु परमर्षिषु ९
यज्ञे सत्ता नृपतयस्तपः सत्ता महर्षयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

सुप्रतीतिस्तथाविप्रैः स्वागमैः सुस्वैरुप ॥ अश्रातैश्चापिलघुभिरेव्युष्टैश्चैस्तथा १० आलंभसमयेतस्मिन्गृहीतेषुपशुष्वथ ॥ महर्षयोमहाराजबभूवुः कृपया
न्विताः ११ ततोदीनान्पशून्दृष्ट्वाऋषयस्तेतपोधनाः ॥ ऊचुः शक्रं समागम्य नायं यज्ञविधिः शुभः १२ अपरिज्ञानमेतत्तेमहांतं धर्ममिच्छतः ॥ न हियज्ञेषु गणा
विधिदृष्टाः पुरंदर १३ धर्मोपघातकस्त्वेषसमारंभस्तवप्रभो ॥ नायं धर्मकृतो यज्ञो न हि साधर्म उच्यते १४ आगमेनैव ते यज्ञं कुर्वंतु यदि चेच्छसि १५ विधिदृष्टेन
यज्ञेन धर्मस्ते सुमहान् भवेत् ॥ यजत्रीजैः सह स्राक्षत्रिर्वर्षपरमोषितैः १६ एष धर्मो महान् शक्र महागुणफलोदयः ॥ शतक्रतुस्तु तद्वाक्यमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः १७
उक्तं न प्रतिजग्राहमानान् मोहवशंगतः ॥ तेषां विवादः सुमहान् शक्र यज्ञे तपस्विनाम् १८ जंगमैः स्थावरेर्वाऽपि यष्टव्यमिति भारत ॥ ते तु खिन्ना विवादेन ऋषयस्त
त्त्वदर्शिनः १९ तदा संधाय शक्रेण प्रचक्षुर्नृपतिवसुम् ॥ धर्मसंशयमापन्नान् सत्यं ब्रूहि महामते २० महाभाग कथं यज्ञेष्वगमो नृपसत्तम ॥ यष्टव्यं पशुभिर्मुख्यैरथो
बीजैरसैरिति २१ तच्छ्रुत्वा तु वसुस्तेषामविचार्य बलाबलम् ॥ यथोपनीतैर्यष्टव्यमिति प्रोवाच पार्थिवः २२ एवमुक्त्वा स नृपतिः प्रविवेश रसातलम् ॥ उक्त्वाथ वि
तथं प्रश्नं चेदीनामीश्वरः प्रभुः २३ तस्मान्न वाच्यं ह्येकेन बहुज्ञेनापि संशये ॥ प्रजापतिमपाहाय स्वयं भुवमृते प्रभुम् २४ तेन दत्तानि दानानि पापेनाशुद्धशुद्धिना ॥
तानि सर्वाण्यनादृत्य नश्यंति विपुलान्यपि २५ तस्या धर्मप्रवृत्तस्य हि सकस्य दुरात्मनः ॥ दानेन कीर्तिर्भवति न प्रेत्येह च दुर्मतेः २६ अन्यायोपगतं द्रव्यमभीक्ष्णं
यो ह्यपंडितः ॥ धर्माभिर्शंकीयते न स धर्मफलं लभेत् २७ धर्मवैतांसिको यस्तु पापात्ना पुरुषाधमः ॥ ददाति दानं विप्रैर्म्यो लोकविश्वासकारणम् २८ पापेन कर्मणा वि
प्रोधनं प्राप्य निरंशुः ॥ रागमोहान्वितः सोऽस्ते कलुषांगतिमश्नुते २९ अपि संचयशुद्धिर्हिलोभमोहवशंगतः ॥ उद्वेजयति भूतानि पापेनाशुद्धशुद्धिना ३० एवं ल
ब्ध्वा धनं मोहाद्यो हि दद्याद्यजेत वा ॥ न तस्य सफलं प्रेत्य भुंक्ते पापधनागमात् ३१ उच्छंभूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥ दानं विभवतो दत्त्वा नराः स्वर्गं ति धार्मिकाः
३२ एष धर्मो महायोगो दानं भूतदया तथा ॥ ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुक्रोशो घृतिः क्षमा ३३ सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतत्सनातनम् ॥ श्रूयंते हि पुरावृत्ता विश्वामित्रा
दयो नृपाः ३४ विश्वामित्रोऽसितश्चैव जनकश्च महोपतिः ॥ कक्षसेनार्ष्टिषेणौ च सिंधुद्वीपश्च पार्थिवः ३५ एते चान्ये च बहवः सिद्धिपरमिकांगताः ॥ नृपाः सत्यैश्च
दानैश्च न्यायलब्धैस्तपोधनाः ३६ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये चाश्रितास्तपः ॥ दानधर्माग्निना शुद्धास्ते स्वर्गं यांति भारत ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्व
मेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि हिंसामिश्रधर्मनिंदायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावृत्तिषु एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ अ ॥ । अ ।

11 11 11

धर्मो गतेनेत्यध्यायः सर्वसाधनहीना अपि महातोषं निर्वर्तयन्त्येवैकिकुमारभ्यते १ । २ । ३ । ४ । ५ मरीचिपाश्चंद्रमरीचिपानमात्रतृताः ६ परिपृष्टं चेदेन युक्तातिनाम्यथातेपरि
पृष्टिकाः । पाठांतरे परिपृष्टिका अपितप्व । प्रसंख्यानानास्वत्कालमात्रसंग्रहाः । अमृताला इति पाठेश्वहीनाः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥ जनमेजयउवाच ॥ धर्मागतेनत्यागेनभगवन्स्वर्गमास्तिचेत् ॥ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वकुशलोह्यसिमाषितुम् १ तस्योच्छृतेर्यद्वृत्तंसक्तुदानेफलमहत् ॥ कथितंतु
ममब्रह्मस्तथ्यमेतदसंशयम् २ कथं हि सर्वयज्ञेषु निश्चयः परमोऽभवत् ॥ एतदहं सिमेव कुं निखिलेन द्विजर्षभ ३ ॥ वेशं पायन उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतमिमिति
हासं पुरातनम् ॥ अगस्त्यस्य महायज्ञे पुराष्टममरिदम् ४ पुराऽगस्त्यो महातेजा दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ॥ प्रविवेश महाराज सर्वभूतहिते रतः ५ तत्राग्निं कल्पाहो
तार आसन्सन्नेमहात्मनः ॥ मूलाहाराः फलाहाराः साश्मकुट्टामरीचिपाः ६ परिष्टाष्टिकावैघसिकाः प्रसंख्यानास्तथैव च ॥ यतयो भिक्षवश्चात्र बभूवुः पर्यवस्थिताः ७
सर्वे प्रत्यक्षवर्माणो जितघ्नेषां जितेन्द्रियाः ॥ दमे स्थिताः सर्वे ते हि सांख्यविचारिणः ८ वृत्ते शुद्धे स्थितानित्यमिन्द्रियैश्चाप्यबाधिताः ॥ उपातिष्ठंतं यज्ञं यजंतस्ते
महर्षयः ९ यथाशक्त्या भगवता तदन्नं समुपार्जितम् ॥ तस्मिन्सन्ने तु यद्वृत्तं यद्योग्यं च तदाऽभवत् १० तथा ह्यनेकैर्मुनिभिर्महातः क्रतवः कृताः ॥ एवं विधे त्वगस्त्य
स्य वर्तमाने तथाऽध्वरे ॥ नववर्षसहस्राक्षस्तदा भरतसत्तम ११ ततः कर्मांतरैराजन्नगस्त्यस्य महात्मनः ॥ कथेयमभिनिर्वृत्तामुनीनां भावितात्मनाम् १२ अगस्त्यो
यजमानोऽसौ ददात्यन्नं विमत्सरः ॥ न च वर्षति पर्जन्यः कथमन्नं भविष्यति १३ सत्रं चेदं महद्विप्रामुनेर्द्वादशवार्षिकम् ॥ न वार्षिष्यति देवं श्वर्षाण्येतानि द्वादश १४
एतद्भवंतः संचिंत्य महर्षेरस्य धीमतः ॥ अगस्त्यस्यापि तपसः कर्तुमर्हत्यनुग्रहम् १५ इत्येवमुक्ते वचने ततोऽगस्त्यः प्रतापवान् १६ प्रोवाच वाक्यं स तदा प्रसाद्य शिर
सामुनीन् ॥ यदि द्वादशवर्षाणि न वार्षिष्यति वासवः १७ चिंतायज्ञं करिष्यामि विधिरेष सनातनः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि न वार्षिष्यति वासवः १८ स्पर्शयज्ञं करिष्या
मि विधिरेष सनातनः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि न वार्षिष्यति वासवः १९ ध्येयात्ममाहरिष्यामि यज्ञानेतान्यतव्रतः ॥ बीजयज्ञीमयाऽयं वै बहुवर्षसमाचितः २० बीजै
र्हितं करिष्यामि नात्र विघ्नो भविष्यति ॥ नेदं शक्यं वृथा कर्तुमसमं कथंचन २१ वार्षिष्यतीह वा देवो न वा वर्षं भविष्यति ॥ अथवाभ्यर्थनामिन्द्रो न करिष्यति कामतः २२
स्वयमिन्द्रो भविष्यामि जीवयिष्यामि च प्रजाः ॥ यो यदा हारजातश्च स तथैव भविष्यति २३ विशेषं चैव कर्ताऽस्मि पुनः पुनरतीव हि ॥ अद्येह स्वर्णमभ्येतु यच्चान्यद्रसु
किंचन २४ त्रिषु लोकेषु यच्चास्ति तदिहागम्यतां स्वयम् ॥ दिव्याश्वाप्सरसां गंधागंधर्वाश्च सकिन्नराः २५

१९ । १७ चिंतायज्ञमानसंयज्ञसंकल्पमात्रेणैव देवानृषींश्च तर्पयिष्यामीत्यर्थः १८ स्पर्शयज्ञउपाहृतद्रव्यस्य व्ययमकृत्वा तत्स्पर्शनेव तांस्तर्पयिष्यामि एवं हृष्टियज्ञोऽपि ज्ञेयः १९ सिद्धं
व्याभविष्यानमात्रेण द्रव्याण्याह रिष्यामीत्याह ध्येयेति पाठांतरे व्यायामेन शररिक्तेन २० । २१ ध्येयात्मनेत्यस्य प्रपञ्चोऽयमेत्यादिः २२ । २३ । २४ । २५

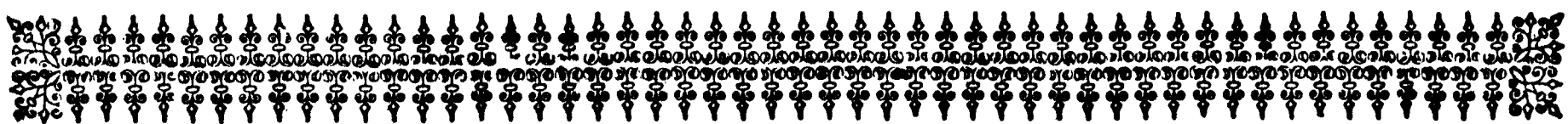
विश्वावसुश्चयेचान्येतेऽप्युपासंतुमेमखम् ॥ उत्तरेभ्यःकुरुभ्यश्चयकिंचिद्वसुविद्यते २६ सर्वतादिहयज्ञेषुस्वयमेवोपातिष्ठतु ॥ स्वर्गःस्वर्गसदश्चैवधर्मश्चस्वयमेवतु २७ इत्युक्तेसर्वमेवैतदभवत्तपसासुनेः ॥ तस्यदीप्ताग्निमहसस्त्वगस्त्यस्यातितेजसः २८ ततस्तेमुनयोदृष्टाददृशुस्तपसोबलम् ॥ विस्मितावचनंप्राहुरिदंसर्वम् ॥ हार्थवत् २९ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्रीताःस्मृतववाक्येननत्विच्छामस्तपोव्ययम् ॥ तैरेवयज्ञैस्तुष्टाःस्मन्यायेनेच्छामहेवयम् ३० यज्ञं दीक्षां तथा होमान्यच्चान्य न्मृगयामहे ॥ न्यायेनोपार्जिताहाराःस्वकर्माभिरतावयम् ३१ वेदांश्चब्रह्मचर्येणन्यायतःप्रार्थयामहे ॥ न्यायेनोत्तरकालंचगृहेभ्योनिःसृतावयम् ३२ धर्मदृष्टैर्वि धिद्वारैस्तपस्तप्स्यामहेवयम् ॥ भवतःसम्यग्गिष्टातुष्टुद्धिर्हिसाविर्वर्जिता ३३ एतामर्हिसांयज्ञेषुब्रूयास्त्वंसततंप्रभो ॥ प्रीतास्ततोभविष्यामोवयंतुद्विजसत्तम ३४ विसर्जिताःसमाप्तौचसत्रादस्माद्भ्रजामहे ॥ तथाकथयतांतेषां देवराजःपुरंदरः ३५ वर्षसुमहातेजादृष्टातस्यतपोबलम् ॥ आसमाप्तेश्चयज्ञस्तस्यतस्यामितपराक्र मः ३६ निकामवर्षीपर्जन्योबभूवजनमेजय ॥ प्रसादयामासचतमगस्त्यन्निदशेश्वरः ॥ स्वयमभ्येत्यराजर्षेपुरस्कृत्यबृहस्पतिम् ३७ ततोयज्ञसमाप्तौतान्विस सर्जमहामुनीन् ॥ अगस्त्यःपरमप्रीतःपूजयित्वायथाविधि ३८ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कोऽसौनकुलरूपेणशिरसाकांचनेनैव ॥ प्राहमानुषवद्वाचमेतत्पृष्टोवद स्वमे ३९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतत्पूर्वंनष्टृष्टोऽहंनचास्माभिःप्रभाषितम् ॥ श्रूयतांनकुलोयोऽसौयथावाक्तस्यमानुषी ४० श्राद्धंसंकल्पयामासजमदग्निःपु राफिल ॥ होमधेनुस्तमागाच्चस्वयमेवदुदोहताम् ४१ तत्पयःस्थापयामासनवेभाडिदृष्टेऽर्चुः ॥ तच्चक्रोधस्वरूपेणपिठरंधर्मआविशत् ४२ जिज्ञासुस्तमृषिश्रेष्ठं किंकुर्याद्विप्रियेकृते ॥ इतिसंचिंत्यधर्मःसधर्षयामासतत्पयः ४३ तमाज्ञायमुभिःक्रोधंनैवास्यसचुकोपह ॥ सतुक्रोधस्ततोराजनब्राह्मणीमूर्तिमास्थितः ॥ जिते तास्मिन्मृगुश्रेष्ठमभ्यभाषदमर्षणः ४४ जितोऽस्मीतिभृगुश्रेष्ठमृगवोह्यतिरोषणाः ॥ लोकेमिथ्याप्रवादोऽयंयत्त्वयाऽस्मिन्निर्जितः ४५ वंशोस्थितोऽहंत्वय्यद्य क्षमावतिमहात्मनि ॥ विभेभितपसःसाधोप्रसादंकुरुमेप्रभो ४६ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ साक्षादृष्टोऽसिमेक्रोधगच्छत्वंविगतज्वरः ॥ नत्वयाऽपकृतंमेऽद्यनचमेम न्युरस्तिवै ४७ यान्समुद्दिश्यसंकल्पःपयसोऽस्यकृतोमया ॥ पितरस्तेमहाभागास्तेभ्योबुद्धयस्त्वगम्यताम् ४८ इत्युक्तोजातसंत्रासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ पितृ णामभिषंगाच्चनकुलत्वमुपागतः ४९ सताऽन्प्रसादयामासशापस्यांतोभवेदिति ॥ तैश्चाप्युक्तःक्षिपन्धर्मंशापस्यांतमवाप्स्यसि ५० तैश्चोक्तोयज्ञियान्देशान्ध मारण्यंतथैवच ॥ जुगुप्समानोधावन्सतंयज्ञंसमुपासदत् ५१ धर्मपुत्रमथाक्षिप्यसक्तुप्रस्थेनतेनसः ॥ मुक्तःशापात्ततःक्रोधोधर्मोह्यासीदुधिष्ठिरः ५२

पिठरं प्राप्रं धर्म आविशत् ५५ यः पीतव निरुष्यः ४९ । ४३ । ४४ रोषणत्वमेव मिथ्या रोषस्माजितत्वात् ४५ । ४९ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

५३ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये मारुतभावदीये द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

एवमेतत्तदावृत्तेयज्ञयस्यमहात्मनः ॥ पश्यतांचापिनस्तत्रनकुलोऽतर्हितस्तदा ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां आश्व मेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि नकुलोपाख्याने द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ समाप्तमनुगीतापर्वश्चमेधिकं च ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अतः परमाश्रमवासिकंपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ प्राप्यराज्यंनरव्याघ्राःपांडवामेपितामहाः ॥ कथमासन्महाभागाघृतराष्ट्रेमहात्मनि ॥ १ ॥ अस्मिन्पर्व ण्यमवृत्तांताः ॥ व्यासवाक्यं । संवर्तमरुतीयं । अनुगीता । वासुदेवागमनं । ब्राह्मणगीता । गुरुशिष्यसंवादः । उत्तंकोपाख्यानं । द्वारकाप्रवेशः । पांडव प्रयाणं । निधिलाभः । परिक्षिज्जन्म । स्त्रीविलापः । बालसंजीवनं । सुवर्णानयनं । अश्वपरीक्षा । हयरक्षणं । बहुवाहनविजयः । अश्वमेधयज्ञः । नकुलोपाख्यानं ॥

॥ अस्मिन्नपिपर्वणि व्यासोकाध्यायश्लोकसंख्यान्यूनाधिक्यं चेत्त्रिपिकरप्रमादादेवज्ञेयम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकं पर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते आश्रमवासिकपर्वप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणनमस्कृत्यनरचैव नरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतीचैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्राप्यराज्यं महात्मानः पांडवामेपितामहाः ॥ कथमासन्महाराजि दृष्टराष्ट्रे महात्मनि १ सतुराजाहतामात्यो हतपुत्रो निराश्रयः ॥ कथमासीद्वैश्वर्यो गंधारीच यशस्विनी २ कियंतं चैव कालं ते मम पूर्वपितामहाः ॥ स्थितराज्ये महात्मानस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्राप्यराज्यं महात्मानः पांडवा हतशत्रवः ॥ दृष्टराष्ट्रपुरस्कृत्य पृथिवीपर्यपालयन् ४ दृष्टराष्ट्रमुपातिष्ठद्विदुरः संजयस्तथा ॥ वैश्यापुत्रश्च मेधावी युयुत्सुः कुरुसत्तम ५ पांडवाः सर्वकार्याणि संपृच्छन्ति स्म तं वृषम् ॥ चकुस्तेनाभ्यनुज्ञाता वर्षाणि दशपंचच ६ सदा हि गत्वा ते वीराः पर्युपासन्तं तं वृषम् ॥ पादाभिवादनं कृत्वा च मेराजमते स्थिताः ७ ते मूर्ध्नि समुपाघ्राताः सर्वकार्याणि चक्रिरे ॥ कुंतिभोजसुता चैव गंधारी मन्ववर्तत ८ द्रौपदी च सुमद्रा च याश्चान्याः पांडवास्त्रियः ॥ समावृत्तिमवर्तत तयोः श्वश्र्वोर्यथाविधि ९ शयना निमहार्हाणि वासांस्याभरणानि च ॥ राजार्हाणि च सर्वाणि भक्ष्यभोज्यान्यनेकजः १० युधिष्ठिरो महाराज दृष्टराष्ट्रेऽभ्युपाहरत् ॥ तथैव कुंती गंधार्या गुरुवृत्तिमवर्तत ११ विदुरः संजयश्चैव युयुत्सुश्चैव कौरव ॥ उपासते स्म तं वृद्धं हतपुत्रं जनाधिपम् १२ स्याल्लोद्वेगस्य यश्चासीदपि तोबाह्यगोमहात् ॥ स च तस्मिन्पदेष्वासः कृपः समभवत्तदा १३ व्यासश्च भगवान्त्रित्यमासां चक्रे नृपेण ह ॥ कथाः कुर्वन्पुराणर्षिर्देवर्षिपितृरक्षसासु १४ धर्मयुक्तानि कार्याणि व्यवहारान्वितानि च ॥ दृष्टराष्ट्राभ्यनुज्ञातो विदुरस्तान्यकारयत् १५ सामंतेभ्यः प्रियाण्यस्य कार्याणि सुबहून् यपि ॥ प्राप्यतेऽर्थैः सुलघुभिः सुनघाद्विदुरस्य वै १६ अकरोद्धं धर्मोक्षं च वध्यानां मोक्षणं तथा ॥ न च धर्मसु तोराजा कदाचि किंचिदब्रवीत् १७ विहारयात्रासु पुनः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ सर्वान्कामान् महातेजाः प्रददावां बिक्रमसुते १८ आरालिकाः सूपकारारागखांडविकास्तथा ॥ उपातिष्ठन्तराजानं दृष्टराष्ट्रं यथापुरा १९ वासांसि च महार्हाणि माल्यानि विविधानि च ॥ उपाजहुर्ग्रथान्यायं दृष्टराष्ट्रस्य पांडवाः २० भैरेयमस्य मांसानि पानकानि मधूनि च ॥ चित्रान्भक्ष्यविकारांश्च चक्रुस्तस्य यथापुरा २१ ये चापि पृथिवीपालाः समाजगमुस्ततस्ततः ॥ उपातिष्ठन्त ते सर्वे कौरवेन्द्रं यथापुरा २२ कुंती च द्रौपदी चैव सात्वती च यशस्विनी ॥ उलूपीनामकन्या च देवी चित्रा मदा तथा २३ दृष्टकेतोश्च भगिनी जरासंधसुता तथा ॥ एताश्चान्याश्च बह्व्यो वै योषितः पुरुषर्षभ २४

रामान्वति १. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. आरालिकाः अरया

१. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. आरालिकाः अरया

किंकराः पर्युपातिष्ठन्सर्वाः सुबलजा तथा ॥ यथा पुत्रवियुक्तोऽयं किंचिदुःखमाप्नुयात् २५ इति तानन्वशाद्वा तृनित्यमेव युधिष्ठिरः ॥ एवं ते धर्मराजस्य श्रुत्वा वचनं
मर्थवत् २६ सविशेषमवर्तत भीममेकं तदा विना ॥ न हितस्तस्य वीरस्य हृदयादपसर्पति ॥ घृतराष्ट्रस्य दुर्बुद्ध्या यद्वृत्तं तद्वृत्तकारितम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा
सिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संपूजितो राजा पाण्डवैरं बिकासुतः ॥ विजहार यथा पूर्वमृषिभिः पर्युपासितः
१ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्च प्रददौ सकुरुद्वहः ॥ तच्च कुंती सुतो राजा सर्वमेवान्वपद्यत २ आनृशंस्य परो राजा प्रीयमाणो युधिष्ठिरः ॥ उवाच स तदा भ्रातृनमात्यांश्च मही
पतिः ३ मया चैव भवद्भिश्च मान्य एष नराधिपः ॥ निदेशे घृतराष्ट्रस्य यस्तिष्ठति समे सुहृत् ४ विपरीतश्च मेशतुर्नियम्यश्च भवेन्नरः ॥ पितृवृत्तेषु चाहः सुपुत्राणां श्राद्धक
र्मणि ५ सुहृदां चैव सर्वेषां यावदस्य चिकीर्षितम् ॥ ततः सराजा कौरव्यो घृतराष्ट्रो महामनाः ६ ब्राह्मणेभ्यो यथार्हेभ्यो ददौ वित्तान्यनेकशः ॥ धर्मराजश्च भीमश्च सव्य
साचीयमावपि ७ तत्सर्वमन्ववर्ततस्य प्रियचिकीर्षया ॥ कथं नुराजा वृद्धः स पुत्रपौत्रवधादितः ८ शोकमस्मत्कृतं प्राप्य न भ्रियेतेति चिंत्यते ॥ यावद्विकुरु वीरस्य
जीवत् पुत्रस्यैव सुखं ९ बभूव तदवाप्नोति भोगांश्चेति व्यवस्थिताः ॥ ततस्ते सहिताः पंच भ्रातरः पांडुनंदनाः १० यथाशीलाः समातस्थुर्घृतराष्ट्रस्य शासने ॥ घृत
राष्ट्रश्च तान्सर्वान्विनीतान्नियमे स्थितान् ११ शिष्यवृत्तिसमापन्नान् गुरुवत्प्रत्यपद्यत ॥ गांधारी चैव पुत्राणां विविधैः श्राद्धकर्मभिः १२ आनृण्य मगमत्कामान्विप्रे
भ्यः प्रतिपाद्य सा ॥ एवं धर्मभृतां श्रेष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरः १३ भ्रातृभिः सहितो धीमान् पूजयामास तं नृपम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सराजा सुमहातेजा वृद्धः कुरुकुलो
द्वहः १४ न ददर्श तदा किंचिदप्रियं पांडुनंदने ॥ वर्तमानेषु सद्गुणैः पांडवेषु महात्मसु १५ प्रीतिमानभवद्वाजा घृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ सौबलेयी च गांधारी पुत्रशोकम
पास्यतम् १६ सदैव प्रीतिमत्यासीत् न येन निजेष्विव ॥ प्रियाण्येव तु कौरव्यो नाप्रियाणि कुरुद्वहः १७ वैचित्रवीर्येनृपतौ समाचरत वीर्यवान् ॥ यद्यद्भूते किंचि
त्स घृतराष्ट्रो जनाधिपः १८ गुरुवाल्लुवाकार्यं गांधारी च तपस्विनी ॥ तं सराजामहाराजपांडवानां धुरंधरः १९ पूजयित्वा वचस्तत्तदकार्षीत् परवीरहा ॥ तेन तस्या
भवत्प्रीतो वृत्तेन स नराधिपः २० अन्वतप्यत संस्मृत्य पुत्रं तं मंदचेतसम् ॥ सदा च प्रातरुत्थाय कृतजप्यः शुचिर्नृपः २१ आशास्ते पांडुपुत्राणां समरेष्वपराजयम् ॥
ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्याथ हुत्वा चैव हुताशनम् २२ आग्र्यं पिपांडुपुत्राणामाशंसत नराधिपः ॥ न तां प्रीतिं परामाप पुत्रेभ्यः सकुरुद्वहः २३ यां प्रीतिं पांडुपुत्रेभ्यः सदा
वापनराधिपः ॥ ब्राह्मणानां यथावृत्तः क्षत्रियाणां यथाविधः २४ तथा विद्वद्भ्यः संधानां भवत्सप्रियस्तदा ॥ यच्च किंचित्तदा पापं घृतराष्ट्रसुतैः कृतम् २५ अकृत्वा ह
दितत्पापं तं नृपसोऽन्ववर्तत ॥ यश्च कश्चिन्नरः किंचिदप्रियं वाऽबिकासुते २६ ॥ १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥

२७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति आश्रमपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ युधिष्ठिरस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

कुरुते द्वेष्यतामेतिसकौ ते यस्य धीमतः ॥ न राज्ञो घृतराष्ट्रस्य न च दुर्योधनस्य वै २७ उवाच दुष्कृतं कश्चिद्युधिष्ठिरभयान्नरः ॥ घृत्या तुष्टो नरेन्द्रः स गांधारीविदुरस्तथा
२८ शौचेन चाजातशत्रोर्न तु भीमस्य शत्रुहन् ॥ अन्ववर्तत भीमोऽपि निश्चितो धर्मजं नृपम् २९ घृतराष्ट्रं च संप्रेक्ष्य सदा भवति दुर्मनाः ॥ राजानमनुवर्तत धर्मपुत्रममि
त्रहा ॥ अन्ववर्तत कौरव्यो हृदयेन पराङ्मुखः ३० इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
युधिष्ठिरस्य नृपतेर्दुर्योधनपितुस्तदा ॥ नांतरंददद्भ्राज्ये पुरुषाः प्रणयं प्रति १ यदा तु कौरवो राजा पुत्रं संस्मारदुर्मतिम् ॥ तदा भीमं हृदाराजन्नपद्यातिसपार्थिवः २
तथैव भीमसेनोऽपि घृतराष्ट्रं जनाधिपम् ॥ नामर्षयतराजं सदैव दुष्टवद्ददा ३ अप्रकाशान्यप्रियाणि च करास्य वृकोदरः ॥ आज्ञां प्रत्याहरन्नापि कृतकैः पुरुषैः सदा ४
स्मरन्दुर्मन्त्रितं तस्य वृत्तान्यप्यस्य कानिचित् ॥ अथ भीमः सुहृन्मध्ये बाहुशब्दं तथाऽकरोत् ५ संभवे घृतराष्ट्रस्य गांधार्याश्चाप्यमर्षणः ॥ स्मृत्वा दुर्योधनं शत्रुं कर्ण
दुःशासनावपि ६ प्रोवाचेदं सुसंरब्धो भीमः सपरुषं वचः ॥ अंधस्य नृपतेः पुत्रामया परिघबाहुना ७ नीता लोकमभुं सर्वे नानाशस्त्रास्त्रयोधिनः ॥ इमौ तौ परिघप्र
ख्यौ भुजौ मम दुरासदौ ८ ययोरंतरमासाद्य धार्तराष्ट्राः क्षयंगताः ॥ ताविमौ चंदनेनात्तौ चंदनाहौ च मे भुजौ ९ याम्यां दुर्योधनो नीतः क्षयं सुतवांधवः ॥ एताश्चा
न्याश्च विविधाः शल्यभूतानराधिपः १० वृकोदरस्य तावाचः श्रुत्वा निर्वेदमागमत् ॥ साचञ्छाद्धिमती देवी कालपर्यायवेदिनी ११ गांधारी सर्वधर्मज्ञा तान्यलीकानि शु
श्रुवे ॥ ततः पंचदशैव वर्षे समतीतेनराधिपः १२ राजानिर्वेदमापेदे भीमवाग्बाणपीडितः ॥ नान्वबुध्यत तद्राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः १३ श्वेताश्वो वाऽथ कुंतीवा द्रौ
पदीवा यशस्विनी ॥ माद्री पुत्रौ च धर्मज्ञौ चित्तं तस्यान्ववर्तताम् १४ राज्ञस्तु चित्तरक्षंतो नोचतुः किंचिदप्रियम् ॥ ततः समानयामास घृतराष्ट्रः सुहृज्जनम् १५
बाष्पसंदिग्धमत्यर्थमिदमाह चतान्भृशम् ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ विदितं भवतामेतद्यथावृत्तः कुरुक्षयः १६ ममापराधात्तत्सर्वमनुज्ञातं च कौरवैः ॥ योऽहं दुष्टमर्तिमं
दोज्ञातीनां भयवर्धनम् १७ दुर्योधनं कौरवाणामाधिपत्येऽभ्यषेचयम् ॥ यच्चाहं वासुदेवस्य नाश्रौषं वाक्यमर्थवत् १८ वध्यतां साध्वयं पापः सामात्य इति दुर्मतिः ॥
पुत्रस्नेहाभिभूतस्तु हितमुक्तो मनीषिभिः १९ विदुरेणाथ भीष्मेण द्रोणेन च कृपेण च ॥ पदेपदे भगवता व्यासेन च महात्मना २० संजयेनाथ गांधार्या तदिदं तप्यते च
माम् ॥ यच्चाहं पांडुपुत्रेषु गुणवत्सु महात्मसु २१ न दत्तवाच श्रियं दीप्तां पितृपैतामहीमिमाम् ॥ विनाशं पश्यमानो हि सर्वराज्ञां गदाग्रजः २२ एतच्छ्रेयस्तु परममन्य
तजनार्दनः ॥ सोऽहमेतान्यलीकानि निवृत्तान्यात्मनस्तदा २३ हृदये शल्यभूतानि धारयामि सहस्रशः ॥ विशेषतस्तु पश्यामि वर्षे पंचदशेऽथैव २४ अस्य पापस्य
शुद्धयर्थं नियतोऽस्मि सुदुर्मतिः ॥ चतुर्येनियते काले कदाचिदपि चाष्टमे २५ ॥ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥

तृष्णाविनयनं भुंजेगांधारीवेदतन्मम ॥ करोत्याहारमिति मासर्वपरिजनः सदा २६ युधिष्ठिरभयादेति भृशंतप्याति पांडवः ॥ भूमौ शये जप्यपरोदभेष्वजिनसंवृ-
तः २७ नियमव्यपदेशेन गांधारीचयशस्विनी ॥ हतं शतं तु पुत्राणां ययोर्युद्धेऽपलायिनाम् २८ नानुतप्यामितच्चाहं क्षत्रधर्महिते विदुः ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजानम-
भ्यभाषत कौरवः २९ भद्रं ते यादवीमातर्वचश्चेदं निबोध मे ॥ सुखमस्म्युषितः पुत्रव्यासुपरिपालितः ३० महादानानि दत्तानि श्राद्धानि च पुनः पुनः ॥ प्रकृष्टं
चमया पुत्रपुण्यं चीर्णं यथा बलम् ३१ गांधारी हतपुत्रेयं धैर्येणोदीक्षते च माम् ॥ द्रौपद्याह्यपकर्तारस्तव चैश्वर्यहारिणः ३२ समतीतान् शंसास्ते स्वधर्मेण हता युधि ॥
न तेषु प्रतिकर्तव्यं पश्यामि कुरुनंदन ३३ सर्वेशस्त्रभृतां लोकान् गतास्तेऽभिमुखं हताः ॥ आत्मनस्तु हितं पुण्यं प्रतिकर्तव्यमद्यै ३४ गांधार्याश्चैव राजेन्द्र तदनुज्ञा-
तुमर्हसि ॥ त्वं तु शस्त्रभृतां श्रेष्ठः स ततं धर्मवत्सलः ३५ राजा गुरुः प्राणभृतां तस्मादेतद्ब्रवीम्यहम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया वीरसंश्रयेयं वनान्यहम् ३६ चीरवल्कलभृ-
द्राजन् गांधार्या सहितोऽनया ॥ तवाशिषः प्रयुजानो भविष्यामिव नेचरः ३७ उचितं नः कुले तात सर्वेषां भरतर्षभ ॥ पुत्रेष्वैश्वर्यमाधाय वयसो ते वनं नृप ३८ त-
आहं वायुभक्षो वानिराहारोऽपि वा वसन् ॥ पत्न्या सहानया वीरचरिष्यामि तपः परम् ३९ त्वंचापि फलभाक्ता तपसः पार्थिवो ह्यसि ॥ फलभाजो हिराजान भूल्या-
णस्येतरस्य वा ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न मां प्रीणयते राज्यं त्वय्येवं दुःखिते नृप ॥ धिक् मामस्तु सुदुर्बुद्धिरास्य सक्तं प्रमादिनम् ४१ योऽहं भवंतं दुःखार्तमुपवा-
सकृशं भृशम् ॥ जिताहारं क्षितिशयं न विदेन्नातृभिः सह ४२ अहोऽस्मि वंचितो मूढो भवता गूढबुद्धिना ॥ विश्वासयिस्वापूर्वमायदिदं दुःखमनुयाः ४३ किमेरा-
ज्येन भोगैर्वा किं यज्ञैः किं सुखेन वा ॥ यस्य मे त्वं महीपाल दुःखान्येतान्यवाप्तवान् ४४ पीडितं चापि जानामिराज्यमात्मानमेव च ॥ अनेन वचसा तुभ्यं दुःखितस्य ज-
नेश्वर ४५ भवान्पिता भवान्माता भवान्नः परमो गुरुः ॥ भवता विप्रहीणा वैकुण्ठेतिष्ठामहे वयम् ४६ औरसो भवतः पुत्रो युयुत्सुर्नृपसत्तम ॥ अस्तुराजामहाराज्य-
मन्यं मन्यसे भवान् ४७ अहं वनं गमिष्यामि भवान् राज्यां प्रशासतु ॥ न मामयशसा दग्धं भूयस्त्वं दग्धुमर्हसि ४८ नाहं राजा भवान् राजा भवतः परवानहम् ॥ कथं गुरुं
त्वां धर्मज्ञमनुज्ञातुमिहोत्सहे ४९ नमस्तु हं दिवः कश्चित्सुयोधनकृतेऽनघ ॥ भवितव्यं तथा तद्विवयं चान्ये च मोहिताः ५० वयं पुत्रा हि भवतो यथा दुर्योधनादयः ॥
गांधारी चैव कुंती च निर्विशेषे मते मम ५१ समां त्वं यदि राजेन्द्र परित्यज्य गमिष्यसि ॥ पृष्ठतस्त्वनुयास्यामि सत्ययात्मानमालभे ५२ इयं हि वसुसंपूर्णामहोसागरमे-
खला ॥ भवता विप्रहीणस्य न मे प्रीतिः करी भवेत् ५३ भव वीर्यमिदं सर्वं शिरसा त्वां प्रसादये ॥ त्वदधीनाः स्मराजेंद्र व्येतुते मानसो ज्वरः ५४ भवितव्यमनुप्राप्तो-
मन्ये त्वं वसुधाधिप ॥ विष्टया शुभ्रपमाणस्त्वां शोष्ये मनसो ज्वरम् ५५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तावत्स्ये मे मनस्तावत्तु ते कुरुनंदन ॥ उचितं च कु-
लेऽस्माकमरण्यगमनं प्रभो ५६

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

चिरमस्म्युषितः पुत्रचिरं शुश्रूषितस्त्वया ॥ वृद्धं मामप्यनुज्ञातुमर्हसि त्वं नराधिप ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजानं वेपमानं कृतांजलिम् ॥ उवा-
च वचनं राजा धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ५८ संजयं च महात्मानं कर्पचापिमहारथम् ॥ अनुनेतुमिहेच्छामि भवद्विषं सुधाधिपम् ५९ म्लायते मे मनो हीदं मुखं च परिशु-
ष्यति ॥ वयसा च प्रकृष्टेन वाग्व्यायामेन चैव ह ६० इत्युक्त्वा स तु धर्मात्मा वृद्धो राजा कुरुद्वहः ॥ गांधारीं शिष्ये धीमानसहसैव गता सुवत् ६१ तंतुदृष्ट्वा समासीनं
विसंज्ञमिव कौरवम् ॥ आर्तिराजाऽममती वां कौंतेयः परवीरहा ६२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यस्य नागसहस्रेण शतसंख्येन वै बलम् ॥ सोऽयं नारीव्यपाश्रित्य शेते-
राजा गता सुवत् ६३ आयसी प्रतिमा येन भीमसेनस्य सापुरा ॥ चूर्णीकृता बलवता सोऽबलमाश्रितः स्त्रियम् ६४ धिगस्तु मामधर्मज्ञं धिग्बुद्धिं धिक्च मे भुतम् ॥ य-
त्कृते पृथिवीपालः शेतेऽयमथोचितः ६५ अहमप्युपवत्स्यामि यथैवायं गुरुर्मम ॥ यदिराजानं भुंक्तेऽयं गांधारीचयशस्विनी ६६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो-
स्य पाणिनाराजन् जलशीतेन पांडवः ॥ उरोमुखं च जनकैः पर्यमार्जत धर्मवित् ६७ तेन रक्षोषधिमता पुण्येन च सुगंधिना ॥ प्राणिस्पर्शेन राज्ञः सराजा संज्ञामवाप ह-
६८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ स्पृशमां पाणिना भूयः परिष्वज्य च पांडव ॥ जीवामीवातिसंस्पर्शात्तव राजविलोचन ६९ मूर्ध्नि च तवाघ्रातुमिच्छामि मनुजाधिप ॥
पाणिभ्यां हि परिस्पृष्टुं प्रीणनं हि महन्मम ७० अष्टमो ह्ययं कालोऽयमाहारस्य कृतस्य मे ॥ येनाहं कुरुशार्दूलशक्रो मिनविचेष्टितुम् ७१ व्यायामश्चायमत्यर्थं कृत-
स्त्वामभियाचता ॥ ततो ग्लानमना स्तातनष्टसंज्ञ इवाभवम् ७२ तवाघ्रातसप्रख्यं हस्तस्पर्शमिमं प्रभो ॥ लब्ध्वासंजीवितोऽस्मीति मन्ये कुरुकुलोद्वह ८३
॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कौंतेयः पित्रा ज्येष्ठेन भारत ॥ पस्पर्शं सर्वगात्रेषु सौहार्दात्तं शनैस्तदा ७४ उपलभ्यत तः प्राणान् धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ बाहुभ्यां
संपरिष्वज्य मूर्ध्नि जिघ्रत पांडवम् ७५ विदुरादयश्च ते सर्वे कुरुदुर्दुःखिता भृशम् ॥ अतिदुःखात्तुराजानं नोचुः किंच न पांडवम् ७६ गांधारी त्वेव धर्मज्ञामनसोद्वह-
ती भृशम् ॥ दुःखान्यधारयद्वा जन्मैवमित्येव चाब्रवीत् ७७ इतरास्तु जियः सर्वाः कुंत्या सह सुदुःखिताः ॥ नेत्रैरागतविक्लेदैः परिषार्य स्थिताऽभवन् ७८ अथाब्रवी-
त्पुनर्विक्रियं धृतराष्ट्रो युधिष्ठिरम् ॥ अनुजानीहि मां राजंस्तापस्ये भरतर्षभ ७९ ग्लायते मे मनस्तात भूयो भूयः प्रजल्पतः ॥ न मामतः परं पुत्रपरिक्लेष्टुमिहार्हसि ८०
तस्मिंस्तु कौरवैरेतं तथा ब्रुवति पांडवम् ॥ सर्वेषामेव यो धानामातनादो महानभूत् ८१ दृष्ट्वा कशं विषण्णं च राजानमतथोचितम् ॥ उपवासपरिश्रांतं त्वगस्थिपरिवा-
रणम् ८२ धर्मपुत्रः स्वपितरं परिष्वज्य महाप्रभुम् ॥ शोकजं बाष्पमुत्सृज्य पुनर्वचनमब्रवीत् ८३ न कामयेन श्रेष्ठजीवितं पृथिवीं तथा ॥ यथा तव प्रियं राजंश्चि-
कीर्षामि परंतप ८४ यदि चाहमनुग्राह्यो भवतो दयितोऽपि वा ॥ कियतां तावदाहारस्ततो वेत्स्याम्यहं परम् ८५

८३।८७॥ इति आश्रमीं भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । अहमिति पीत्रोऽपि आत्मा वै पुत्रनामासीति पुत्राभिन्नत्वात् पुत्र एवाहंतेतव । राजा तु मेममपिता गुरुश्च ततोऽब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रो युधिष्ठिरम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया पुत्रभुंजीयामितिकामये ८६ इति ब्रुवति राजेन्द्रे धृतराष्ट्रे युधिष्ठिरम् ॥ ऋषिः सत्यवती पुत्रो व्यासोऽभ्येत्यवचोऽब्रवीत् ॥ ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासप० धृतराष्ट्रनिर्वेदे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ युधिष्ठिर महाबाहो यथाऽऽह कुरुनंदनः ॥ धृतराष्ट्रो महातेजास्तत्कुरुष्वविचारयन् १ अयं हि ब्रह्मो नृपतिर्हत्तु पुत्रो विशेषतः ॥ नेदं कच्छं चिरतरं सहेदिति मतिर्मम ॥ २ गांधारी च महाभागा प्राज्ञा करुणवेदिनी ॥ पुत्रशोकं महाराज धैर्येणोद्वहते भृशम् ३ अहमप्येतदेव त्वां ब्रवीमि कुरुमेव च ॥ अनुज्ञां लभतां राजा मावृथे हमरिष्यति ४ राजर्षीणां पुराणानामनुयातु गतिं नृपः ॥ राजर्षीणां हि सर्वेषां ते वनमुपाश्रयः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स तदा राजा व्यासेनाहुतकर्मणा ॥ प्रत्युवाच महातेजा धर्मराजो महासुनिम् ६ भगवानेवनोमान्यो भगवानेवनो गुरुः ॥ भगवानस्य राज्यस्य कुलस्य च परायणम् ७ अहंते पुत्रो भगवन् पिता राजा गुरुश्च मे ॥ निदेशवर्ती च पितुः पुत्रो भवति धर्मतः ॥ ८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह व्यासो वेदविदां वरः ॥ युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महाकविः ९ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ राजाऽयं वृद्धतां प्राप्तः प्रमाणे परमे स्थितः १० सोऽयं मया भ्यनुज्ञातस्त्वया च पृथिवीपतिः ॥ करोतु स्वमभिप्रायं माऽस्य विघ्नकरो भव ११ एष एव परो धर्मो राजर्षीणां युधिष्ठिर ॥ समरे वा भवेन्मृत्युर्वने वा विधिपूर्वकम् १२ पित्रा तु तव राजेन्द्र पांडुना पृथिवीक्षिता ॥ शिष्यवृत्तेन राजाऽयं गुरुवत्पर्युपासितः १३ क्रतुभिर्दक्षिणावद्भीरत्नपर्वतशोभितैः ॥ महद्भिरिष्टं गौर्भुक्ता प्रजाश्च परिपालिताः १४ पुत्रसंस्थं च विपुलं राज्यं विप्रोषिते त्वयि ॥ त्रयोदशसमाभुक्तं दत्तं च विविधं वसु १५ त्वया चायं नरव्याघ्रगुरुशुश्रूषयाऽनघ ॥ आराधितः स भृत्येन गांधारी च यशस्विनी १६ अनुजानीहि पितरं समयोऽस्य तपोविधौ ॥ नमन्युर्विद्यते चास्य सुसूक्ष्मोऽपि युधिष्ठिर १७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा च नमनुमान्य च पार्थिवम् ॥ तथाऽस्त्विति च तेनोक्तः कौंतेये नययौवनम् १८ गते भगवति व्यासे राजा पांडु सुतस्तदा ॥ प्रोवाच पितरं वृद्धं मंदं मंदमिवानतः १९ यदा ह भगवान्व्यासो यच्चापि भवतो मतम् ॥ यथाऽऽह च महेश्वासः कृपो विदुर एव च २० युयुत्सुः संजयश्चैव तत्कर्ताऽस्म्यहमंजसा ॥ सर्व एव हि मान्या मे कुलस्य हि हि तैषिणः २१ इदं तु याचे नृपते त्वामहं शिरसानतः ॥ क्रियतां तावदाहारस्ततो गच्छाश्रमं प्रति २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० आश्रमवासपर्वणि व्यासानुज्ञायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजाऽभ्यनुज्ञातो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ ययौ स्वभवनं राजा गांधार्याऽनुगतस्तदा १ मंदप्राण गतिर्धीमान् कृच्छ्रादिवसमुद्वहन् ॥ पदातिः समहीपालो जीर्णो गजपतिर्यथा २

८।९ परमेप्रमाणे उपनिषन्मते १०।११।१२।१३।१४।१५।१६ तपोविधौ तपःकरणे १७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति आ० नी० भा० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ततश्चाति १ । ३

३।४ अभुक्तभुक्त्वती ५।६।७ अष्टांगिस्वान्यमात्यादियुते ८।९।१०।११।१२।१३ कर्मसु पुण्यान्मज्जनाच पुण्यान् अमात्यांश्चारयेथाऽहं तत्परेणान्वयः १४।१५ अष्टादशोपरिभागे संचारस्था तमन्वगच्छद्भिदुरो विद्वान्सूतश्च संजयः ॥ सचापि परमेष्वासः कृपः शारद्वतस्तथा ३ सप्रविश्य गृहं राजं कृतपूर्वाह्निकक्रियः ॥ तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठानाहारमकरो तदा ४ गांधारी चैव धर्मज्ञा कुंत्या सह मनस्विनी ॥ वधूभिरुपचारेण पूजिताऽभुक्तभारत ५ कृताहारं कृताहाराः सर्वे ते विदुरादयः ॥ पांडवाश्च कुरुश्रेष्ठमुपातिष्ठंतं नृपम् ६ ततोऽब्रवीन्महाराज कुंती पुत्रमुपहरे ॥ निषण्णं पाणिना पृष्ठे संपृशन्नं बिकासुतः ७ अप्रमादस्त्वया कार्यः सर्वथा कुरुनंदन ॥ अष्टांगिराज शार्दूलराज्यधर्मपुरस्कृते ८ तनुशक्यं महाराज रक्षितुं पांडुनंदन ॥ राज्यधर्मेण कौंतेय विद्वानसिनिबोधत ९ विद्यावृद्धान्सदैवत्वमुपासीथा युधिष्ठिर ॥ शृणुयास्ते च यद्ब्रूयुः कुर्याश्चैवाविचारयन् १० प्रातरुत्थाय तान् राजन् पूजयित्वा यथाविधि ॥ कृत्यकाले समुत्पन्ने पृच्छेथाः कार्यमात्मनः ११ ते तु संमानिताराजं स्त्वया कार्यहितार्थिना ॥ प्रवक्ष्यंति हितं तात सर्वथा तव भारत १२ इन्द्रियाणि च सर्वाणि वाजित्परिपालय ॥ हितयैव भाविष्यंति रक्षितं द्रविणं यथा १३ अमात्यानुपधातीतान् पितृपैतामहा नृशुचीन् ॥ दांतान् कर्मसु पुण्यांश्च पुण्यान् सर्वेषु योजये १४ चारयेथाश्च सततं चारैरविदितः परैः ॥ परीक्षितैर्बहुविधैः स्वराष्ट्रप्रतिवासिभिः १५ पुरंचते सुगुप्तं स्याद्दृढप्राकारतोरणम् ॥ अष्टाद्वालकसंवाधं षट्पदं सर्वतो दिशम् १६ तस्य द्वाराणि सर्वाणि पर्याप्तानि बृंहंति च ॥ सर्वतः सुविभक्तानियंत्रैरारक्षितानि च १७ पुरुषैरलमर्थस्ते विदितैः कुलशीलतः ॥ आत्मा च रक्ष्यः सततं भोजनादिषु भारत १८ विहाराहारकालेषु माल्यशय्यासनेषु च ॥ स्त्रियश्च ते सुगुप्ताः स्युर्वृद्धैरभिरक्षिताः १९ शीलवद्भिः कुलीनैश्च विद्वद्भिश्च युधिष्ठिर ॥ मंत्रिणश्चैव कुर्विथा द्विजान् विद्याविशारदान् २० विनीतांश्च कुलीनांश्च धर्मार्थकुशलानृजून ॥ तैः सार्धं मंत्रयेथास्त्वं नात्यर्थं बहुभिः सह २१ समस्तैरपि च व्यस्तैर्व्यपदेशेन केनचित् ॥ सुसंघृतं मंत्रगृहं स्थलं चारुह्यमंत्रये २२ अरण्ये निःशलाके वानचरात्रौ कथंचन ॥ वानराः पक्षिणश्चैव ये मनुष्यानुसारिणः २३ सर्वे मंत्रगृहे वज्र्याये चापि जडपंगवः ॥ मंत्रभेदे हि ये दोषा भवंति पृथिवीक्षिताम् २४ न ते शक्याः समाधातुं कथंचिदिति मे मतिः ॥ दोषांश्च मंत्रभेदस्य ब्रूयास्त्वं मंत्रिमंडले २५ अभेदे च गुणाराजन् पुनः पुनरारिदम ॥ पौरजानपदानां च शौचाशौचे युधिष्ठिर २६ यथा स्याद्भिदितं राजंस्तथा कार्यं कुरुद्वह ॥ व्यवहारश्च ते राजन्नित्यमाभिरक्षितः २७ योज्यस्तुष्टैर्हितैराजन्नित्यं चारैरनुष्ठितः ॥ परिमाणं विदित्वा च दंडं दंडेषु भारत २८ प्रणयेयुर्यथान्यायं पुरुषास्ते युधिष्ठिर ॥ आदानरुचयश्चैव परदाराभिर्मांशिनः २९ उग्रदंडप्रधानाश्च मिथ्या व्याहारिणस्तथा ॥ आक्रोष्टारश्च लुब्धाश्च हर्तारः साहसप्रियाः ३० सभाविहारभेत्तारो वर्णानां च प्रदूषकाः ॥ हिरण्यदंडावध्याश्च कर्तव्यादेशकालतः ३१

नानि षट्पदं षड्भिः पदैः पदनीयैः स्थानैर्युक्तं तेन सप्तप्राकारमिति गम्यते तत्र सप्तमस्यांतः पुरत्वात् षड्वान्येषां पदनीयानि स्थानानि १५।१७।१८।१९।२०।२१।२२ निःशलाके अतृणे सतृणे ह्यासन्नः परचारो ज्ञातुमशक्य इति २३।२४।२५ २६।२७ परिमाणं दंडधनस्यापराधस्य च २८ आदानरुचयः उत्क्रोचो पजीविनश्चौरावा २९।३० हिरण्यदंडावध्याः पूजोक्ताः सर्वदेशकालानुरोधेन दंडावाध्यावेति ज्ञेयं ३१

१२ प्रदोषोरजनीमुखदूतादीनां दर्शनकालः ३१ तेभ्यः श्रुतानामर्थानां निर्णये अररात्रः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० गवादिबदाहारमात्रवेतनाः विष्टिगृहीतानामप्याहारमात्रं
देयमित्यर्थः । व्यवहारिणः कारुशिलिप्रभृतयः ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति आश्रमवासिके नीलकंठे वि भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ मंडलानिजरिभिर्मित्रमित्यादीनि उदा
सीनादन्योमध्यमोद्वयोरपि दृष्टाकांक्षी १ चतुर्णां शत्रुपक्षे जातानां शत्रुः शत्रुभिर्त्रयं उभयोर्यथापराजयार्थो चेति २ यथेच्छकंपरैर्भेद्यत्वं भेद्यत्वं च भवति तस्मादवहितस्तिष्ठेत् यथा भेदो न भवेदिति
प्रातरेव हि पश्येथायेक्युर्व्ययकर्मते ॥ अलंकारमथोभोज्यमत ऊर्ध्वसमाचरेः ३२ पश्येथाश्च ततोऽधोभोज्यमतसदात्वं प्रतिहर्षयन् ॥ दूतानां च चराणां च प्रदोषस्ते
सदा भवेत् ३३ सदाचापररात्रां ते भवेत्कार्यार्थनिर्णयः ॥ मध्यरात्रे विहारस्ते मध्यह्ने च सदा भवेत् ३४ सर्वे त्वौपयिकाः कालाः कार्याणां भरतर्षभ ॥ तथैवालंकृतः
कालतिष्ठेथाभूरिदक्षिण ३५ चक्रवर्तातकार्याणां पर्यायो दृश्यते सदा ॥ कोशस्थानि च ये पत्न्यं कुर्वीथ न्यायतः सदा ३६ विविधस्य महाराजविपरीतां विवर्जयेः ॥
चारैर्विदित्वा शत्रूंश्च ये राज्ञां मंतरैरपिणः ३७ तानासैः पुरुषैर्दूराद्वा तयेथानराधिप ॥ कर्मदृष्ट्वाऽथ श्रुत्यां स्त्वं वरयेथाः कुरुद्वह ३८ कारयेथाश्च कर्माणि युक्तान्युक्तै
रधिष्ठितैः ॥ सेनाप्रणेता च भवेत्तव तात दृढव्रतः ३९ शूरः क्लेशसहश्चैव हितो भक्तश्च पुरुषः ॥ सर्वे जमपदाश्चैव तव कर्माणि पांडव ४० गोवद्रासभश्चैव कुरुर्ध्वं व्यवहा
रिणः ॥ स्वरं ध्रं परं ध्रं च स्वेषु चैव परेषु च ४१ उपलक्षयितव्यं ते नित्यमेव युधिष्ठिर ॥ देवजाश्चैव पुरुषा विंशतिः स्वेष्टकर्मसु ४२ यात्राभिरनु रूपामिरेनुग्रहा
हितास्त्वया ॥ गुणार्थिनां गुणः कार्यो विदुषा वैजनाधिप ॥ अविचार्याश्च ते ते स्युरचल इव नित्यम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवास
धृतराष्ट्रोपदेशे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ मंडलानि च बुध्येथाः परेषामात्मनस्तथा ॥ उदासीनगणानां च मध्यस्थानां च भारत
१ चतुर्णां शत्रुजातानां सर्वेषामाततायिनाम् ॥ मित्रंचामित्रमित्रंच बोद्धव्यं तेऽरिर्कशन २ तथाऽऽमात्यजनपदादुर्गाणि विविधानि च ॥ बलानि च कुरुश्रेष्ठ भव
त्येषां यथेच्छकम् ३ ते च द्वादशकैते यराज्ञां वैविषयात्मकाः ॥ मंत्रिप्रधानाश्च गुणाः षष्टिर्द्वादशच प्रभो ४ एतन्मंडलमित्याहुराचार्यानीतिकोविदाः ॥ अत्र
षाड्गुण्यमायत्तं युधिष्ठिरनिबोधत ५ दृढिक्षयौ च विज्ञेयौ स्थानं च कुरुसत्तम ॥ द्विसप्तत्यां महाबाहो ततः षाड्गुण्यज्जामुणाः ६ यदा स्वपक्षो बलवाः परपक्षस्त
थाऽबलः ॥ विग्रह्य शत्रून्कौंतेय जेयः क्षितिपतिस्तदा ७ यदा परे च बलिनः स्वपक्षश्चैव दुर्बलः ॥ सार्धं विद्वांस्तदा क्षीणः परैः संधिं समाश्रयेत् ८ द्रव्याणां संचयश्चैव
कर्तव्यः सुमहांस्तथा ॥ यदा समर्थो यानायनचिरेणैव भारत ९ तदा सर्वविधेयं स्यात्स्थानेन सविचारयेत् ॥ भूमिरल्पफला देया विपरीतस्य भारत १० हिरण्यं कुप्य
भूयिष्ठं मित्रं क्षीणमथो बलम् ॥ विपरीतानि गृह्णीयात्स्वयं संधिविशारदः ११ संध्यर्थं राजपुत्रं बालिप्सेथा भरतर्षभ ॥ विपरीतं न तच्छ्रेयः पुत्रकस्यां चिदापदि १२
३ द्वादशचत्वारः शत्रुजाताः पट्भाततायिनः । मित्रममित्रमित्रंचेति षष्टिर्गुणाः । कृष्यादीन्यष्टौ संधानकर्माणि बालादयो विंशतिरसंधेयाः । नास्ति कयादयश्चतुर्दशदोषाः । मंत्रादीन्यष्टादश
तीर्थानीति । एतेषु केचिद्धानार्थं ज्ञातव्याः केचिदुपादानार्थं ४ षाड्गुण्यादयः प्रागेव व्याख्याताः ५ १ ६ १ ७ १ ८ १ ९ १ १० १ ११ संध्यर्थे भित्तिसार्धः यः संधिकरोति तस्य पुत्रं स्वभिकटे स्थापये
दित्यर्थः । तदुक्तं गे महत्यापदायाति कदाचित्स्यामप्यागताय नमोस्ते तत्परिहारे यमोऽपि कर्तव्यः १२

दीनानंघबधिरादीन्विभावयेत्पूजयेत् १३ युगपदेतिकुर्यादितिचशेषः १४ । १५ तैवर्हिसेस्सजिगीषुतिशेषः १६ नान्वेष्टयानोच्छेदनीयाः १७ वैतसीवृत्तिप्रबलेष्वितिशेषः एनंस्वी १८
१९ असंभवेउपायांतरस्य मुख्येनशरीरेणैवयुद्धायनिष्पतेत् एवंशरीरमोक्षणेमुक्तिःशूरस्यस्यादित्यर्थः २० ॥ इतिआश्रम०नी०भारतभा०षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संधीति प्रबलप्र
तस्याःप्रमोक्षेयत्वंचकुर्याःसोपायमंत्रवित् ॥ प्रकृतीनांचराजेंद्रराजादीनान्विभावयेत् १३ क्रमेणयुगपत्सर्वव्यवसायंमहाबलः ॥ पीडनंस्तंभनंचैवकोशभंगस्त
थैवच १४ कार्ययत्नेनशत्रूणांस्वराज्यंरक्षतास्वयम् ॥ नचर्हिस्योऽभ्युपगतःसामंतोवृद्धिमिच्छता १५ कौतेयतनर्हिसेत्सयोमर्हीविजिगीषते ॥ गणानांभेदने
योगमीप्सेथाःसहमंत्रिभिः १६ साधुसंग्रहणाच्चैवपापनिग्रहणात्तथा ॥ दुर्बलाश्चैवसत्तंतनान्वेष्टव्याबलीयसा १७ तिष्ठेथाराजशार्दूलवैतसीवृत्तिमास्थितः ॥ ब
द्येनमभियायाच्चबलवान्दुर्बलंनृपः १८ सामादिभिरुपायैस्तंक्रमेणविनिवर्तयेः ॥ अशक्रुवंश्चयुद्धायनिष्पतेत्सहमंत्रिभिः १९ कोशेनपैरैर्दंडेनयेचास्यप्रियका
रिणः ॥ असंभवेतुसर्वस्ययथामुख्येननिष्पतेत् ॥ क्रमेणानेनमुक्तिःस्याच्छरीरमितिकेवलम् २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेप० आश्रमवा०
धृतराष्ट्रोपदेशेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ संधिविग्रहमप्यत्रपश्येथाराजसत्तम ॥ द्वियोनिविविधोपायंबहुकल्पंयुधिष्ठिर १ कौ
रव्यपर्युपासीथाःस्थित्वाद्वैविध्यमात्मनः ॥ तुष्टपुष्टबलःशत्रुरात्मवामितिचस्मरेत् २ पर्युपासनकालेतुविपरीतंविधीयते ॥ आमर्दकालेराजेंद्रव्यपसर्पेत्ततः
परम् ३ व्यसनंभेदनंचैवशत्रूणांकारयेत्ततः ॥ कर्षणंभीषणंचैवयुद्धेचैवबलक्षयम् ४ प्रयास्यमानोऽनृपतिस्त्रिविधांपरिचिंतयेत् ॥ आत्मनश्चैवशत्रोश्चशक्तिं
शास्त्रविशारदः ५ उत्साहप्रभुशक्तिभ्यामंत्रशक्त्याचभारत ॥ उपपन्नोऽनृपोयायाद्विपरीतंचवर्जयेत् ६ आददीतबलंराजामौलंमित्रबलंतथा ॥ अटवीबलंभृतं
चैवतथाश्रेणीबलंप्रभो ७ तत्रमित्रबलंराजन्मौलंचैवविशिष्यते ॥ श्रेणीबलंभृतंचैवतुल्येऽप्येतिमेमतिः ८ तथाचारबलंचैवपरस्परसमंनृप ॥ विज्ञेयंबहुकालेपुरा
ज्ञाकालउपस्थिते ९ आपदश्चापिबोद्धव्याबहुरूपानराधिप ॥ भवतिराज्ञाकौरव्ययास्ताःपृथगतःशृणु १० विकल्पाबहुधाराजन्नापदांपांडुनंदन ॥ सामा
दिभिरुपन्यस्यगणयेत्तानृपःसदा ११ यात्रांगच्छेद्वलैर्युक्तोराजासाद्भिःपरंतप ॥ युक्तश्चदेशकालाभ्याबलैरात्मगुणैस्तथा १२ हृष्टपुष्टबलोगच्छेद्राजावृद्धयुद
येरतः ॥ अकृशश्चाप्यथोयायादनृतावपिपांडव १३ तूणाश्मानंवाजिरथप्रवाहांध्वजडुमैःसंवृतकूलरोधसम् ॥ पदातिनागैर्बहुकर्दमानदींसपत्ननाशेनृपतिःप्र
योजयेत् १४ अथोपपत्त्याशकटंपद्मवज्रंचभारत ॥ उशनावेदयच्छास्त्रंतत्रैतद्विहितंविभो १५ चारयित्वापरबलंकृत्वास्वबलदर्शनम् ॥ स्वभूमौयोजयेद्युद्धं
परभूमौतथैवच १६ बलंप्रसादयेद्राजानिषिपेद्वालिनोनरान् ॥ ज्ञात्वास्वविषयंतत्रसामादिभिरुपक्रमेत् १७ सर्वथैवमहाराजशरीरंधारयेदिह ॥ प्रेत्यचेहचक
र्तव्यमात्मनिःश्रेयसंपरम् १८
तियोगिकौर्दुर्बलप्रतिधोगिकौचेतिद्वियोनीसंधिविग्रहौ १ स्थित्वास्थिरोभूत्वा द्वैविध्यबलाबलंज्ञात्वाशत्रुंपर्युपास्वेति

तद्योगिकौदुर्बलप्रतियोगिकौचेतिद्वयोनीसंधिविग्रहौ १ स्थित्वास्थिरोभूत्वा द्वैविध्यबलाबलंज्ञात्वाज्ञानंपर्युपास्वेति
भावः । स्मरेज्जयोपायंविचारयेन्नत्वकस्मात्प्रयायात् २ विपरीतमनुष्टुप्बलंप्रयायादित्यर्थः ३ स्मरेदित्युक्तंविस्पष्टयति व्यसनमिति ४ त्रिविधांशक्तिं ५ तमिवाहउत्साहेति ६ मौलंघनबलं
७ । ८ । ९ । १० विकल्पाईतिप्रभृतयः तानुपन्यस्यगणयेन्ननुगोपयित्वाऽवहेत्येत ११ । १२ अनृतवक्त्रलेजपिशिसिरावी १३ । १४ शकटादयोव्यूहविशेषाः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

॥ ५ ॥

अ०

॥ ८ ॥

एवमेतन्महाराजराजासम्यक्समाचरन् ॥ प्रेत्यस्वर्गमवाप्नोतिप्रजाधर्मेणपालयन् १९ एवंत्वयाकुरुश्रेष्ठवर्तितव्यंप्रजाहितम् ॥ उभयोर्लोकयोस्तातप्राप्तयेनि
त्यमेवहि २० भीष्मेणसर्वमुक्तोऽसि कृष्णेनविदुरेणच ॥ मयाऽप्यवश्यंवक्तव्यंप्रीत्यातेनृपसत्तम २१ एतत्सर्वंयथान्यायंकुर्वीथाभूरिदक्षिण ॥ प्रियस्तथाप्रजानां
त्वंस्वर्गसुखमवाप्स्यसि २२ अश्वमेधसहस्रेणयोयजेत्पृथिवीपतिः ॥ पालयेद्वापिधर्मेणप्रजास्तुल्यंफलंलभेत् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासि० आश्रम०
धृतराष्ट्रोपसंवादेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामियथाऽऽस्थपृथिवीपते ॥ भूयश्चैवानुशास्योऽहंभवतापार्थ
वर्षभ १ भीष्मेस्वर्गमनुप्राप्तेगतेचमधुसूदने ॥ विदुरेसंजयेचैवकोऽन्योमां वक्तुमर्हति २ यदुमामनुशास्तीहभवानद्यहितेस्थितः ॥ कर्ताऽस्मितन्महीपालनि
वृत्तोभवपार्थिव ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसराजर्षिर्धर्मराजेनधीमता ॥ कौंतेयंसमनुज्ञातुमियेषभरतर्षभ ४ पुत्रसंशान्यतांतावन्ममापिबलवानश्रमः ॥
इत्युक्त्वाप्राविशद्राजागांधार्याभवनंतदा ५ तमासनगतंदेवीगांधारीधर्मचारिणी ॥ उवाचकालेकालज्ञाप्रजापतिसंपतिम् ६ आनुज्ञातःस्वयंतेनव्यासेनत्वं
महिर्षिणा ॥ युधिष्ठिरस्यानुमतेकदाऽरण्यंगमिष्यसि ७ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ गांधार्यहमनुज्ञातःस्वयंपित्रामहात्मना ॥ युधिष्ठिरस्यानुमतेगताऽस्मिनचिरा
दनम् ८ अहंहितावत्सर्वेषांतेषांदुर्द्यूतदेविनाम् ॥ पुत्राणांदातुमिच्छामिप्रेतभावानुगंवसु ९ सर्वप्रकृतिसान्निध्यंकारयित्वास्ववेश्मनि ॥ वैशंपायनउवाच ॥
इत्युक्त्वाधर्मराजायप्रेषयामासैतदा १० सचतद्वचनात्सर्वसमानिन्येमहीपतिः ॥ ततःप्रतीतमनसोब्राह्मणाःकुरुजांगलाः ११ क्षत्रियाश्चैववैश्याश्चशूद्राश्चै
वसमाययुः ॥ ततोनिष्क्रम्यनृपतिस्तस्मादंतःपुरात्तदा १२ ददृशेतंजनंसर्वसर्वाश्चप्रकृतीस्तथा ॥ समवेतांश्चतान्सर्वान्पौरान्रजानपदांस्तथा १३
तानागतानभिप्रेक्ष्यसमस्तंचसुहृज्जनम् ॥ ब्राह्मणांश्चमहीपालनानादेशसमागतान् १४ उवाचमतिमान्रराजाधृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ भवंतः
कुरुवश्चैवचिरकालंसहोषिताः १५ परस्परस्यसुहृदःपरस्परहितेरताः ॥ यदिदानीमहंब्रूयामस्मिन्कालउपस्थिते १६ तथाभवद्भिःकर्तव्यमविचा
र्यवचोमम ॥ अरण्यगमनेषुद्विगांधारीसहितस्यमे १७ व्यासस्यानुमतेराज्ञस्तथाकुंतीसुतस्यमे ॥ भवंतोऽप्यनुजानंतुमाचवोऽभूद्विचारणा १८ अस्मा
कंभवतांचैवयेयंप्रीतिर्हिशाश्वती ॥ नचसाऽन्येषुदेशेषुराज्ञामितिमतिर्मम १९ शांतोऽस्मिवयसाऽनेनतथापुत्राविनाकृतः ॥ उपवासकशश्चास्मिगांधारीस
हितोऽनघाः २० युधिष्ठिरगतेराज्येप्राप्तश्चास्मिसुखंमहत् ॥ मन्येदुर्योधनैश्वर्याद्विशिष्टमितिसत्तमाः २१ ममचांधस्यवृद्धस्यहतपुत्रस्यकागतिः ॥
ऋतेवनंमहाभागास्तन्मानुज्ञातुमर्हथ २२ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासर्वेतेकुरुजांगलाः ॥ बाष्पसंदिग्धयावाचारुरुर्ध्वरतर्षभ २३

॥ २० । २१ । २२ । २३

॥ ५ ॥

२४ ॥ इतिआश्रमवासिकेनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ शांतनुरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
तानविब्रुवतःकिंचित्सर्वानशोकपरायणान् ॥ पुनरैवमहातेजाधृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् २४ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणिधृतराष्ट्रकृतवनग
मनप्रार्थनेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ शांतनुःपालयामासयथावद्वसुधामिमाम् ॥ तथाविचित्रवीर्यश्चभीष्मेणपरिपालितः १ पालया
मासनस्तातोविदितार्थोनसंशयः ॥ यथाचपांडुर्भ्रातामेदयितोभवतामभूत् २ सचापिपालयामासयथावत्तच्चवेत्थह ॥ मयाचभवतांसम्यक्शुश्रूषायाकृताऽनघाः
३ असम्यग्वामहाभागास्तत्क्षंतव्यमतंद्रितैः ॥ यदादुर्योधनेनेदंभुक्तंराज्यमकंठकम् ४ अपितत्रनवोमंदोदुर्बुद्धिरपराद्धवान् ॥ तस्यापराधादुर्बुद्धेरभिमानान्म
हीक्षिताम् ५ विमर्दःसुमहानासीदनयात्स्वकृतादथ ॥ तन्मयासाधुवाऽपीदंयदिवाऽसाधुवैकृतम् ६ तद्वोहदिनकर्तव्यंमयाबद्धोऽयमंजलिः ॥ वृद्धोऽयंहतपु
त्रोऽयंदुःखितोऽयंनराधिपः ७ पूर्वराज्ञांचपुत्रोऽयमितिकृत्वाऽनुजानथ ॥ इयंचकृपणावृद्धाहतपुत्रातपस्विनी ८ गांधारीपुत्रशोकार्तायुष्मान्याचतिवैमया ॥
हतपुत्राविमौवृद्धौविदित्वादुःखितौतथा ९ अनुजानीतभद्रंवोव्रजावशरणंचवः ॥ अयंचकौरवोराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १० सर्वैर्भवद्भिर्द्रष्टव्यःसमेषुविषमेषुच ॥
नजातुविषमंचैवगमिष्यतिकदाचन ११ चत्वारःसचिवायस्यभ्रातरोविपुलौजसः ॥ लोकपालसमाह्वेतेसर्वधर्मार्थदर्शिनः १२ ब्रह्मेवभगवानेषसर्वभूतजगत्पतिः ॥
युधिष्ठिरोमहातेजाभवतःपालयिष्यति १३ अवश्यमेववक्तव्यमितिकृत्वाब्रवीमिवः ॥ एषन्यासोमयादत्तःसर्वेषांवोयुधिष्ठिरः १४ भवंतोऽस्यचवीरस्यन्यासभूताः
कृतामया ॥ यदेवतैःकृतंकिंचिद्वलीकंवःसुतैर्मम १५ यदन्येनमदीयेनतदनुज्ञातुमर्हथ ॥ भवद्भिर्नहिमेमन्युःकृतपूर्वःकथंचन १६ अत्यंतगुरुभक्तानामेषोऽजलि
रिदंनमः ॥ तेषामस्थिरबुद्धीनांलुब्धानांकामचारिणाम् १७ कृतेयाचेऽद्यवःसर्वान्रगांधारीसहितोऽनघाः ॥ इत्युक्तास्तेनतेसर्वेपौरजानपदाजनाः ॥ नोचुर्बाष्प
कलाःकिंचिद्वीक्षांचकुःपरस्परम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेआश्रमवासपर्वणिधृतराष्ट्रप्रार्थनेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एवमुक्तास्तुतेनपौरजानपदाजनाः ॥ वृद्धेनराज्ञाकौरव्यनष्टसंज्ञाइवाभवन् १ तूष्णींभूतांस्ततस्तांस्तुबाष्पकंठान्महीपतिः ॥ धृतराष्ट्रोमहीपालःपुनरेवाभ्य
भाषत २ वृद्धंचहतपुत्रंचधर्मपत्न्यासहानया ॥ विलपंतंबहुविधंकृपणंचैवसत्तमाः ३ पित्रास्वयमनुज्ञातंकृष्णद्वैपायनेनैव ॥ वनवासायधर्मज्ञाधर्मज्ञेननृपे
णह ४ सोहंपुनःपुनश्चैवशिरसाऽवनतोऽनघाः ॥ गांधार्यासहितंतन्मांसमनुज्ञातुमर्हथ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाकुरुराजस्यवाक्यानिकरुणानिते ॥
रुरुदुःसर्वशोराजन्समेताःकुरुजांगलः ६ उत्तरीयैःकरैश्चापिसंछाद्यवदनानिते ॥ रुरुदुःशोकसंतप्तामुहूर्तपितृमातृवत् ७ हृदयैःशून्यभूतैस्तेधृतराष्ट्रप्रवासजम् ॥
दुःखंसंधारयंतोहिनष्टसंज्ञाइवाभवन् ८

१३ । १४ । १५ अन्येनमृत्येनअनुज्ञातुं १६ । १७ । १८ ॥ इतिआश्रमवासिकेनीलकंठीयेभारतभावदीपेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

तेविनीयतमायासंघृतराष्ट्रवियोगजम् ॥ शनैःशनैस्तदाऽन्योन्यमब्रुवन्संमतान्द्युत १ ततःसंघायतेसर्वेवाक्यान्यथसमासतः ॥ एकस्मिन्ब्राह्मणेराजनिवेश्योचुर्न
राधिपम् १० ततःस्वाचरणोविप्रःसंमतोऽर्थविशारदः ॥ सांवाख्योब्रह्मचोराजन्वक्तुंसमुपचक्रमे ११ अनुमान्यमहाराजंतत्सदःसंप्रसाद्यच ॥ विप्रःप्रगल्भोमेधा
वीसराजनमुवाचह १२ राजन्वाक्यंजनस्यास्यमयिसर्वसमर्पितम् ॥ वक्ष्यामि तदहंवीरतज्जुषस्वनराधिप १३ यथावदसिराजेंद्रसर्वमेतत्तथाविभो ॥ नात्रमिथ्या
वचःकिंचित्सुहृत्त्वंनःपरस्परम् १४ नजात्वस्यचवंशस्यराज्ञांकश्चित्कदाचन ॥ राजाऽऽसीद्यःप्रजापालःप्रजानामप्रियोऽभवत् १५ पितृवद्भ्रातृवच्चैवभवंतःपालयन्ति
नः ॥ नचदुर्योधनःकिंचिदयुक्तंकृतवानृपः १६ यथाब्रवीतिधर्मात्मासुनिःसत्यवतीसुतः ॥ तथाकुरुमहाराजसहिनःपरमोगुरुः १७ त्यक्तावयंतुभवतादुःख
शोकपरायणाः ॥ भविष्यामश्चिरंराजनभवद्गुणशतैर्युताः १८ यथाशांतनुनागुत्तराज्ञाचित्रांगदेनच ॥ भीष्मवीर्योपगूढेनपित्रातवचपार्थिव १९ भवदुद्धीक्ष
णाच्चैवपांडुनापृथिवीक्षिता ॥ तथादुर्योधनेनापिराज्ञासुपरिपालिताः २० नस्वल्पमपिपुत्रस्तेव्यलिकंकृतवानृप ॥ पितरीवसुविश्वस्तास्तस्मिन्नपिनराधिपे २१
वयसास्मयथासम्यक्भवतोविदितंतथा ॥ तथावर्षसहस्राणिकुंतीपुत्रेणधीमता २२ पाल्यमानाष्टतिमतासुखंविदामहेनृप ॥ राजर्षीणांपुराणानांभवतांपुण्य
कर्मणाम् २३ कुरुसंवरणादिनांभरतस्यचधीमतः ॥ वृत्तंसमनुयात्येषधर्मात्माभूरिदक्षिणः २४ नात्रवाच्यंमहाराजसुसूक्ष्ममपिविद्यते ॥ उषिताःस्मसुखंनि
त्यंभवतापरिपालिताः २५ सुसूक्ष्मंचव्यलीकंतेसपुत्रस्यनविद्यते ॥ यच्चज्ञातिविमर्देऽस्मिन्नात्यदुर्योधनंप्रति २६ भवंतमनुनेष्यामि तत्रापिकुरुनंदन ॥
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नतदुर्योधनकृतंनचतद्भवताकृतम् २७ नकर्णसौबलाभ्यांचकुरवोयत्क्षयंगताः ॥ दैवंतनुविजानीमोयन्नशक्यंप्रबाधितुम् २८ दैवंपुरु
षकारेणनशक्यमपिबाधितुम् ॥ अक्षौहिण्योमहाराजदशाष्टौचसमागताः २९ अष्टादशाहेनहताःकुरुभिर्योधपुंगवैः ॥ भीष्मद्रोणकृपाद्यैश्चकर्णेनचमहात्मना
३० युयुधानेनवीरेणष्टष्टयुग्मेनचैवह ॥ चतुर्भिःपांडुपुत्रैश्चभीमार्जुनयमैस्तथा ३१ नचक्षयोऽयंनृपतेऋतेदैवबलादभूत् ॥ अवश्यमेवसंग्रामेक्षत्रियेणविशेषतः
३२ कर्तव्यंनिधनंकालेमर्तव्यंक्षत्रबंधुना ॥ तैरियंपुरुषव्याघ्रैर्विद्याबाहुबलान्वितैः ३३ पृथिवीनिहतासर्वासहयासरथद्विपा ॥ नसराज्ञांवधेसूनुःकारणंतेमहा
त्मनाम् ३४ नभवान्नचतेभृत्यामकर्णोचसौबलः ॥ यद्विशस्ताःकुरुश्रेष्ठराजानश्चसहस्रशः ३५ सर्वदैवकृतंविद्विकोऽत्रकिंचिदुमर्हति ॥ गुरुर्मतोभवान
स्यकृत्स्नस्यजगतःप्रभुः ३६ धर्मात्मानमतस्तुभ्यमनुजानीमहेसुतम् ॥ लभतांवीरलोकंसससहायोनराधिपः ३७ द्विजाग्र्यैःसमनुज्ञातस्त्रिदिवेमोदतांसुखम् ॥
प्राप्स्यतेचभवान्पुण्यंधर्मेचपरमांस्थितिम् ३८

दृष्टिप्रदानमप्यस्मदवेक्षार्थपांडवेऽस्माकंसमर्पणं १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८ ॥ इतिआश्रमवासिकेप० नीलकंठीयेभारत
वेदधर्मेचकृत्स्नेनसम्यक्त्वंभवसुव्रतः ॥ दृष्टिप्रदानमपितेपांडवान्प्रतिनोवृथा ३९ समर्थास्त्रिदिवस्यापिपालनेकिंपुनःक्षितेः ॥ अनुवत्स्यंतिवाधीमन्समेषुविष
मेषुच ४० प्रजाःकुरुकुलश्रेष्ठपांडवानशीलभूषणान् ॥ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपारिबर्हींश्चपार्थिवः ४१ पूर्वराजाभिपत्रांश्चपालयत्येवपांडवः ॥ दीर्घदर्शीमृदुर्दातः
सदावैश्रवणोयथा ४२ अक्षुद्रसचिवश्चायंकुंतीपुत्रोमहामनाः ॥ अथमित्रेदयावांश्चयुचिश्चभरतर्षभः ४३ ऋजुपश्यतिमेधावीपुत्रवत्पालितःसदा ॥ विप्रियं
चजनस्यास्यसंसर्गाद्धर्मजस्यवै ४४ नकरिष्यंतिराजर्षेतथाभीमार्जुनादयः ॥ मंदाष्टदुषुकौरव्यतीक्ष्णेष्वार्शीविषोपमाः ४५ वीर्यवंतोमहात्मानःपौराणांचहि
तेरताः ॥ नकुंतीनचपांचालीनचोलूपीनसात्वती ४६ आस्मिन्नजनेकरिष्यन्तिप्रतिकूलानिर्हंचित् ॥ भवत्कृतमिमंस्नेहंयुधिष्ठिरविवर्धितम् ४७ नपृष्ठतःक
रिष्यन्तिपौराजानपदाजनाः ॥ अधर्मिष्ठानपिसतःकुंतीपुत्रामहारथाः ४८ मानवान्पालयिष्यन्तिभूत्वाधर्मपरायणाः ॥ सराजन्मानसंदुःखमपनीययुधिष्ठिरात्
४९ कुरुकार्याणिधर्म्याणिनमस्तेपुरुषर्षभ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंधर्म्यमनुमान्यगुणोत्तरम् ५० साधुसाध्वितिसर्वःसजनःप्रतिगृहीतवान् ॥ घृ
तराष्ट्रश्चतद्वाक्यमभिपूज्यपुनःपुनः ५१ विसर्जयामासतदाप्रकृतीस्तुशनैःशनैः ॥ सतैःसंपूजितोराजाशिवेनावेक्षितस्तथा ५२ प्रांजलिःपूजयामासतंतजनंभ
रतर्षभ ॥ ततोविवेशभवनंगांधार्यासहितोनिजम् ॥ व्युष्टायांचैवशर्वयार्थञ्चकारानिबोधतत् ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्र० आश्रमवासप० प्रकृतिसात्वने
दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोराजन्वाव्युष्टायांघृतराष्ट्रंऽविकासुतः ॥ विदुरंप्रेषयामासयुधिष्ठिरनिवेशनम् १ सगत्वारजवचनादुवाचा
च्युतमीश्वरम् ॥ युधिष्ठिरंमहातेजाःसर्वबुद्धिमतांवरः २ घृतराष्ट्रोमहाराजोवनवासायदीक्षितः ॥ गमिष्यातिवनंराजन्नागतांकार्तिकीमिमाम् ३ सत्वांकुरुकुल
श्रेष्ठकिंचिदर्थमभीप्सति ॥ श्राद्धमिच्छतिदातुंसंगांगेयस्यमहात्मनः ४ द्रोणस्यसोमदत्तस्यबाह्नीकस्यचधीमतः ॥ पुत्राणांचैवसर्वेषांयेचान्येसुहृदोहताः ५
यदिचाप्यनुजानीषेसैधवापसदस्यच ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंविदुरस्ययुधिष्ठिरः ६ हृष्टःसंपूजयामासगुडाकेशश्चपांडवः ॥ नचभीमोददक्रोधस्तद्वचोयगृहेत
दा ७ विदुरस्यमहातेजादुर्योधनकृतंस्मरन् ॥ अभिप्रायंविदित्वातुभीमसेनस्यफाल्गुनः ८ किरीटी किंचिदानम्यतमुवाचनरर्षभम् ॥ भीमराजापितावृद्धोव
नवासायदीक्षितः ९ दातुमिच्छतिसर्वेषांसुहृदामौर्ध्वदेहिकम् ॥ भवतानिर्जितंवित्तंदातुमिच्छतिकौरवः १० भीष्मादीनामहाबाहोतदनुज्ञातुमर्हसि ॥ दिष्ट्या
त्वद्यमहाबाहोघृतराष्ट्रःप्रयाचते ११ याचितोयःपुराऽस्माभिःपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ योऽसौपृथिव्याःकृत्स्नायामर्ताभूत्वानराधिपः १२ परैर्विनिहतामात्यो
वनंगतुमभीप्सति ॥ मातेऽन्यत्पुरुषव्याघ्रदानाद्भवतुदर्शनम् १३

भावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ततइति १।२।३ किंचिदर्थं किंचित्कार्यकर्तुत्वामभीप्सतिप्रष्टुमितिशेषः तदेवाह आश्रममिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

अयशस्यमतोऽन्यत्स्यादधर्मश्चमहाभुज ॥ राजानमुपशिक्षस्वज्येष्ठभ्रातरमीश्वरम् १४ अहस्त्वमपिदातुंवैनादातुंभरतर्षभ ॥ एवंब्रुवाणंबीभत्सुधर्मराजोऽप्य
पूजयत् १५ भीमसेनस्तुसक्रोधःप्रोवाचेदंवचस्तदा ॥ वयंभीष्मस्यदास्यामःप्रेतकार्यंतुफाल्गुन १६ सोमदत्तस्यनृपतेर्भूरिश्रवसएवच ॥ बाह्लीकस्यचराजर्षे
द्रोणस्यचमहात्मनः १७ अन्येषांचैवसर्वेषांकुंतीकर्णायदास्याति ॥ श्राद्धानिपुरुषव्याघ्रमाप्रादात्कौरवोत्तपः १८ इतिमेवर्ततेबुद्धिर्मनोनिंदंतुशत्रवः ॥ कष्टा
त्कष्टतरंयातुसर्वेदुर्योधनादयः १९ यैरियंपृथिवीकृत्स्नाघातिताकुलपांसनैः ॥ कुतस्त्वमसिविस्मृत्यवैरद्वादशवार्षिकम् २० अज्ञातवासंगहनंद्रौपदीशोकवर्ध
नम् ॥ कृतदाघृतराष्ट्रस्यस्नेहोऽस्मद्गोचरोगतः २१ कृष्णाजिनोपसंवीतोहताभरणभूषणः ॥ सार्द्धपांचालपुत्र्यात्वंराजानमुपजग्मिवान् २२ कृतदाद्रोणभी
ष्मौतौसोमदत्तोऽपिवाऽभवत् ॥ यत्रत्रयोदशसमावनेवन्येनजीवथ २३ नतदात्वांपिताज्येष्ठःपितृत्वेनाभिषिक्तते ॥ किंतेतद्विस्मृतंपार्थयदेषकुलपांसनः २४
दुर्बुद्धिर्विदुरंप्राहयूतेकिंजितमित्युत ॥ तमेवंवादिनंराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचवचनंधीमान्जोषमास्वेतिभर्त्सयन् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
सिकेआश्रमवासपर्वणिएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ भीमज्येष्ठोगुरुर्मेखंनानातोऽन्यद्वक्तुमुत्सहे ॥ घृतराष्ट्रस्तुराजर्षिःसर्वथामानम
र्हति १ नस्मरंत्यपराद्धानिस्मरंतिसुकृतान्यपि ॥ असंभिन्नार्यमर्यादाःसाधवःपुरुषोत्तमाः २ इतितस्यवचःश्रुत्वाफाल्गुनस्यमहात्मनः ॥ विदुरंप्राहधर्मा
त्माकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ इदंमद्वचनात्क्षतःकौरवंब्रूहिपार्थिवम् ॥ यावदिच्छतिपुत्राणांश्राद्धंतावद्दाम्यहम् ४ भीष्मादीनांचसर्वेषांसुहृदासुपकारिणाम् ॥
ममकोशादिति विभोमाभूद्भीमःसुदुर्मनाः ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाधर्मराजस्तमर्जुनंप्रत्यपूजयत् ॥ भीमसेनःकटाक्षेणवीक्षांचक्रेधनंजयम् ६ ततः
सविदुरंधीमान्वाक्यमाहयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनेनकोपंसनृपतिःकर्तुमर्हति ७ परिक्रिष्टोहिभीमोऽपिहिमवृष्ट्यातपादिभिः ॥ दुःस्वैर्बहुविधैर्धीमानरण्येविदितं
तव ८ किंतुमद्वचनाद्बहिराजानंभरतर्षभ ॥ यद्यदिच्छसियावच्चगृह्यतांमद्वहादिति ९ यन्मात्सर्यमयंभीमःकरोतिभृशदुःखितः ॥ नतन्मनसिकर्तव्यमिति
वाच्यःसपार्थिवः १० यन्ममास्तिधनंकिंचिदर्जुनस्यचवेश्मनि ॥ तस्यस्वामीमहाराजइतिवाच्यःसपार्थिवः ११ ददातुराजाविप्रेभ्योयथेष्टंक्रियतांव्ययः ॥
पुत्राणांसुहृदांचैवगच्छत्वानृप्यमद्यसः १२ इदंचापिशरीरंमेतवायतंजनाधिप ॥ धनानिचेतिविद्विध्वंनमेतत्रास्ति संशयः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रम
वासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणि युधिष्ठिरानुमोदने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥

भीमेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ ॥ इतिआश्रमवासिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इतिआश्रमवा०नी०भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विदुरेणेति १ । २

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञासविदुरोबुद्धिसत्तमः ॥ घृतराष्ट्रमुपेत्यैवंवाक्यमाहमहार्थवत् १ उक्तोयुधिष्ठिरोराजाभवद्वचनमादितः ॥ सचसंश्रुत्यवाक्यंते
प्रशंसंसमहाद्युतिः २ बीभत्सुश्चमहातेजानिवेदयतितेगृहान् ॥ वसुतस्यगृहेयच्चप्राणानपिचकेवलान् ३ धर्मराजश्चपुत्रस्तेराज्यंप्राणानधनानिच ॥ अनुजानाति
राजर्षेयञ्चान्यदपि किंचन ४ भीमश्चसर्वदुःखानिसंस्मृत्यबहुलान्युत ॥ कृच्छ्रादिवमहाबाहुरनुजज्ञेविनिःश्वसन् ५ सराजनधर्मशीलेनराज्ञाबीभत्सुनातथा ॥
अनुनीतोमहाबाहुःसौहृदेस्थापितोऽपिच ६ नचमन्युस्त्वयाकार्यइतित्वांप्राहधर्मराट् ॥ संस्मृत्यभीमस्तद्वैर्यदम्यायवदाचरत् ७ एवंप्रायोहिधर्मोऽयंक्षत्रिया
णानराधिप ॥ युद्धेक्षत्रियधर्मेचनिरतोऽयंवृकोदरः ८ वृकोदरकृतेचाहमर्जुनश्चपुनःपुनः ॥ प्रसीदयचेनृपतेभवान्प्रभुरिहास्तियत् ९ तददातुभवान्वित्तंयाव
दिच्छसिपार्थिव ॥ त्वमीश्वरोऽस्यरान्यस्यप्राणानामपिभारत १० ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपुत्राणामौर्ध्वदेहिकम् ॥ इतोरत्नानिगांश्चैवदासीदासमजाविकम् ११ आन
यित्वाकुरुश्रेष्ठोब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छतु ॥ दीनांधकृपणेभ्यश्चतत्रतत्रनृपाज्ञया १२ बह्वन्नरसपानाढ्याःसभाविदुरकारय ॥ गवांनिपानान्यन्यच्चविविधंपुण्यकंकुरु
१३ इतिमामब्रवीद्राजापार्थश्चैवधनंजयः ॥ यदत्रानंतरंकार्यतद्भवान्वक्तुमर्हति १४ इत्युक्तेविदुरेणाथघृतराष्ट्रोऽभिनंदयतान् ॥ मनश्चक्रेमहादानेकार्तिक्यांजनमे
जय १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणिविदुरवाक्येत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विदुरेणैवमुक्तस्तु
घृतराष्ट्रेजनाधिपः ॥ प्रीतिमानभवद्राजनराज्ञोजिष्णोश्चकर्मणि १ ततोऽभिरूपान्भीष्मायब्राह्मणानृषिसत्तमान् ॥ पुत्रार्थेसुहृदश्चैवससमीक्ष्यसहस्रशः २ कारयि
त्वाऽन्नपानानियानान्याच्छादनानिच ॥ सुवर्णमणिरत्नानिदासीदासमजाविकम् ३ कंबलानिचरत्नानिग्रामानक्षेत्रं तथाधनम् ॥ सालंकारान्गजानश्चान्नकन्या
श्चैववरस्त्रियः ४ उद्दिश्योद्दिश्यसर्वेभ्योददौसनृपसत्तमः ॥ द्रोणंसंकीर्त्यभीष्मंचसोमदत्तंचबाह्लिकम् ५ दुर्योधनंचराजानंपुत्रांश्चैवपृथक्पृथक् ॥ जयद्रथपुरो
गांश्चसुहृदश्चापिसर्वशः ६ सश्राद्धयज्ञोववृतेबहुशोधनदक्षिणः ॥ अनेकधनरत्नौघोयुधिष्ठिरमतेतदा ७ अनिशंयत्रपुरुषागणकालेखकास्तदा ॥ युधिष्ठि
रस्यवचनादपृच्छंतस्मंतंनृपम् ८ आज्ञापयकिमेतेभ्यःप्रदायंदीयतामिति ॥ तदुपस्थितमेवात्रवचनांतिददुस्तदा ९ शतदेयदशशतंसहस्रेचायुतंतथा ॥
दीयतेवचनाद्राज्ञःकुंतीपुत्रस्यधीमतः १० एवंसवसुधाराभिर्वर्षमाणोत्तुपांबुदः ॥ तर्पयामासविप्रांस्तान्वर्षनसस्यमिवांबुदः ११ ततोऽनंतरमेवात्रसर्ववर्णान्म
हामते ॥ अन्नपानरसौघेणप्लावयामासपार्थिवः १२ सवस्त्रधनरत्नौघोमृदंगनिनदोमहान् ॥ गवाश्चमकराधर्तानानारत्नमहाकरः १३ ग्रामाग्रहारद्वीपाढ्यो
मणिहेमजलार्णवः ॥ जगत्संप्लावयामासघृतराष्ट्रोऽबुद्धतः १४

१५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवा० नी०भारतभा०चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ तदनेनप्रबंधेनप्रव्रजिष्यतांकुटुंबानुमतिःपितृतर्पणंवाचयंकृतदम्यतराकापेप्रवृत्ताफलाभिष्यतिरि
 एवंसपुत्रपौत्राणांपितृणामात्मनस्तथा ॥ गंधार्याश्चमहाराजप्रददवौर्ध्वदेहिकम् १५ परिश्रान्तोयदाऽऽसीत्सददानान्यनेकशः ॥ निवर्तयामासतदादानयज्ञं
 नराधिपः १६ एवंसराजाकौरव्यचक्रेदानमहाकृतम् ॥ नटनर्तकलास्याढ्यं बह्वन्नरसदाक्षिणम् १७ दशाहमेवंदानानिदत्ताराजांशविकासुतः ॥ बभूवपुत्रपौत्रा
 णामनृणोभरतर्षभ १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवा०दानयज्ञेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततः
 प्रभातेराजासदृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ आहूयपांडवान्वीरानवनवासेकृतक्षणः १ गंधारिसहितोधीमानम्यनंदद्यथाविधि ॥ कार्तिक्यांकारयित्वेष्टिब्राह्मणैर्वेदपा
 र्गैः २ अग्निहोत्रपुरस्कृत्यवल्कलाजिनसंवृतः ॥ वधूजनवृत्तोरानिर्ययौभवनात्ततः ३ ततःस्त्रियःकौरवपांडवानांयाश्चापराःकौरवराजवंश्याः ॥ तासांनादः
 प्रादुरासीत्तदानींवैचित्रवीर्येनपतौप्रयाते ४ ततोलाजैःसुमनोभिश्चराजाविचित्राभिस्तद्वहंपूजयित्वा ॥ संपूज्यार्थैर्भृत्यवर्गंचसर्वततःसमुत्सृज्ययौनरेन्द्रः ५
 ततोराजाप्रांजलिर्वेपमानोयुधिष्ठिरःसस्वरंवाष्पकंठः ॥ विमुच्योच्चैर्महानादंहिसाधोक्यास्यसीत्यपतत्तातभूमौ ६ तथाऽर्जुनस्तीव्रदुःखाभितप्तोमुहुर्मुहुर्निः
 श्वसनभारताग्र्यः ॥ युधिष्ठिरंमैवमित्येवमुक्कानिगृह्णाथोदीनवत्सीदमानः ७ वृकोदरःफाल्गुनश्चैववीरोमाद्रीपुत्रौविदुरःसंजयश्च ॥ वैश्यापुत्रःसहितोगौ
 तमेनधौम्योविप्राश्चान्वयुर्वाष्पकंठाः ८ कुंतीगंधारीवदनेत्रां व्रजंतीस्क्ंधासक्तहस्तमथोद्वहंती ॥ राजागंधार्याःस्क्ंधदेशेऽवसज्यपाणिंययौघृतराष्ट्रःप्रतीतः ९
 तथाकृष्णाद्रौपदीसात्वतीचबालापत्याचोत्तराकौरवीच ॥ चित्रांगदायाश्चकाश्चित्त्रियोम्याःसार्धंराज्ञाप्रस्थितास्तावधूभिः १० तासांनादोरुदतीनांतदाऽऽसी
 द्राजनदुःखात्तुरीणामिवोच्चैः ॥ ततोनिष्पेतुर्ब्राह्मणक्षत्रियाणांविद्वद्ब्राह्मणांचैवभार्याःसमंतात् ११ तन्निर्याणेदुःखितःपौरवर्गोगजाह्वयेचैवबभूवराजन् ॥
 यथापूर्वगच्छतांपांडवानांयूतेराजन्कौरवाणांसभायाः १२ यानापश्यंश्चंद्रमसनसूर्यरामाःकदाचिदपितस्मिन्नरेन्द्रे ॥ महावनंगच्छतिकौरवेन्द्रेशोकेनार्तराज
 मार्गंप्रेतुः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्र०आश्रमवासपर्वणिघृतराष्ट्रनिर्याणेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रासादहर्म्ये
 पुवसुधायांचपार्थिव ॥ नारीणांचनराणांचनिःस्वनःसुमहानभूत् १ सराजाराजमार्गेणनारीसंकुलेनच ॥ कथंचिन्निर्ययौधीमानवेपमानःकृतांजलिः २ सवर्द्ध
 मानद्वारेणनिर्ययौगजसाह्वयात् ॥ विसर्जयामासचतंजनौघंसमुहुर्मुहुः ३ वनंगंतुंचविदुरोराज्ञासहकृतक्षणः ॥ संजयश्चमहामात्रःसूतोगावल्गणिस्तथा ४ कृपंनि
 वर्तयामासयुयुत्सुंचमहारथम् ॥ घृतराष्ट्रोमहीपालःपरिदाप्ययुधिष्ठिरे ५ निवृत्तेपौरवर्गेचराजासांतःपुरस्तदा ॥ घृतराष्ट्रम्यनुज्ज्ञातोनिवर्तितुमियेषह ६
 तिचप्रदश्यंघृतराष्ट्रप्रव्रज्यावर्णयति ततःप्रभातेइत्यादिना १ इष्टि उदवसनीयाख्याय २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ कुंतीगंधारीमनयदितिशेषः किंभूताअर्थाद्गंधार्याइस्त्वंस्क्ंधासक्तमुद्व
 हंती ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति आश्रमवा०नीलकण्ठीये भारतभावादीये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ माप्रसादंअप्रसादमितिच्छेदः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ श्वश्रूश्चशुरयोःज्येष्ठत्वाद्घृतराष्ट्रःपौत्रोऽपितृसमस्तेनकुंर्याःसन्वशुरइति १६ । १७ । १८ । १९ पुरोद्यतान्पुराद्व
 सोऽब्रवीन्मातरंकुंतीवनंतमनुजग्मुषीम् ॥ अहंराजानमन्विष्येभवतीविनिवर्तताम् ७ वधूपरिवृत्तारक्षिणगरंगंतुमर्हसि ॥ राजायात्वेषधर्मात्मातापस्येकृतनिश्चयः ८
 इत्युक्ताधर्मराजेनवाष्पव्याकुललोचना ॥ जगामैवतदाकुंतीगंधारीपरिगृह्णह ९ ॥ कुंत्युउवाच ॥ सद्देवेमहाराजमाऽप्रसादंकृथाःकचित् ॥ एषमामनुरक्तोहि
 राजंस्त्वांचैवसर्वदा १० कर्णस्मरेथाःसततंसंग्रामेष्वपलायिनम् ॥ अवकीर्णोहिसमरेवीरोदुष्प्रज्ञयातदा ११ आयसंहृदयंनूनमंदायाममपुत्रक ॥ यत्सूर्यजमप
 श्यंत्याःशतधानविदीर्यते १२ एवंगतेतुकिंशक्यंमयाकर्तुमर्दिम ॥ ममदोषोऽयमत्यर्थंख्यापितोयन्नसूर्यजः १३ तन्निमित्तमहाबाहोदानंदद्यास्त्वमुत्तमम् ॥ स
 दैवभ्रातृभिःसार्धंसूर्यजस्यारिमर्दन १४ द्रौपद्याश्चप्रियेनित्यंस्थातव्यमरिकर्शन ॥ भीमसेनोऽर्जुनश्चैवकुलश्चक्रुर्द्वह १५ समाधेयास्त्वयाराजंस्त्वय्यद्यकु
 लधूर्गता ॥ श्वश्रूश्चशुरयोःपादानशुश्रूषंतीवनेत्वहम् ॥ गंधारीसहितावत्स्येतापसीमलपंकिनी १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसधर्मात्माभ्रातृभिः
 सहितोवशी ॥ विषादमगमद्वीमान्नचकिंचिदुवाचह १७ मुहूर्तमिवतुघ्यात्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचमातरंदीनश्चिताशोकपरायणः १८ किमिदंतेव्यव
 सितंनैवंत्वंकुमर्हसि ॥ नत्वामम्यनुजानामिप्रसादंकर्तुमर्हसि १९ पुरोद्यतान्पुराह्यस्मानुत्साह्यप्रियदर्शने ॥ विदुलायावचोभिस्त्वंनास्मान्संत्यक्तुमर्हसि २०
 निहत्यपृथिवीपालान्नराज्यंप्राप्तमिदंमया ॥ तवप्रज्ञामुपश्रुत्यवासुदेवान्नरर्षभात् २१ कसाडुद्धिरियंचाद्यभवत्यायच्छ्रुतंमया ॥ क्षत्रधर्मेस्थितिचोक्त्वातस्या
 श्रयवितुमिच्छसि २२ अस्मानुत्सृज्यराज्यंचस्नुषाहीनायशस्विनि ॥ कथंवत्स्यसिदुर्गेषुवनेष्वद्यप्रसीदमे २३ इतिवाष्पकलावाचःकुंतीपुत्रस्यशृण्वती ॥
 साजगमाश्रुपूर्णाक्षीभीमस्तामिदमब्रवीत् २४ यदाराज्यमिदंकुंतिभोक्तव्यंपुत्रनिर्जितम् ॥ प्राप्तव्याराजधर्माश्चतदेयंतेकुतोमतिः २५ किंवयंकारिताःपूर्व
 भवत्यापृथिवीक्षयम् ॥ कस्यहेतोःपरित्यज्यवनंगंतुमभीप्ससि २६ वनाच्चापिकिमानिताभवत्याबालकावयम् ॥ दुःखशोकसमाविष्टौमाद्रीपुत्राविमौतथा
 २७ प्रसीदमातर्मागास्त्वंवनमद्ययशस्विनि ॥ श्रियंयौधिष्ठिरीमातर्मुंक्ष्वतावद्वलार्जिताम् २८ इतिसानिश्चितैवाशुवनवासायभाविनी ॥ लालप्यतांबहु
 विधंपुत्राणांनाकरोद्वचः २९ द्रौपदीचान्वयाद्विश्रुंविषण्णवदनातदा ॥ वनवासायगच्छंतीरुदतीमद्रयासह ३० सापुत्रानरुदतःसर्वानमुहुर्मुहुर्वेक्षती ॥ जगा
 मैवमहाप्राज्ञावनायकृतनिश्चया ३१ अन्वयुःपांडवास्तांतुसधृत्यातःपुरास्तथा ॥ ततःप्रमृज्यसाऽश्रूणिपुत्रान्वचनमब्रवीत् ३२ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
 सिकेपर्वणिआश्रमपर्वणिकुंतीवनप्रस्थानेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विर्गंतुमुद्यवान विदुलायावचोभिःउत्साह्यउत्साहयुकान्कृत्वा ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ मद्रयासुमद्रया ३० । ३१ । ३२ इतिआ० नी०भा०षोडशोऽध्यायः॥१६॥

अ०

9011

11 3 11

11 3 11

१२।१२।१४।१५।१६।१७।१८॥ इति आश्रमवासिकेनीलकंठीयेभारतभाष्येकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ततश्चाते १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२
 सदीक्षांतत्रसंप्राप्यराजाकौरवनंदनः ॥ शतयूपश्रमेतस्मिन्निवासमकरोत्तदा १२ तस्मैसर्वविधिराज्ञेराजाऽऽचरन्महामतिः ॥ आरण्यकंमहाराजव्यासस्या
 नुमतेतदा १३ एवंसतपसाराजनृपतराष्ट्रमहामनाः ॥ योजयामासचात्मानंतांश्चाप्यनुचरांस्तदा १४ तथैवदेवीगांधारीवल्ललाजिनधारिणी ॥ कुंत्यासहम
 हाराजसमानव्रतचारिणी १५ कर्मणामनसावाचाचक्षुषाचैवतेनृप ॥ सन्नियम्यैन्द्रियग्राममास्थितेपरमंतपः १६ त्वगस्थिभूतःपरिशुष्कमांसोजटाजिनीवल्ल
 लसंवृतांगः ॥ सपार्थिवस्तत्रतपश्चचारमहर्षिवतीव्रमपेतमोहः १७ क्षताचधर्मार्थविदग्ध्युद्धिःसंसंजयस्तंतृपतिसदारम् ॥ उपाचरद्द्वोरतपोजितात्मातदाक
 शोवल्लकीरवासाः १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमशतयूपश्रमनिवासेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तत्र
 मुनिश्रेष्ठाराजानंद्रष्टुमभ्ययुः ॥ नारदःपर्वतश्चैव देवलश्चमहातपाः १ द्वापायनःसशिष्यश्चसिद्धाश्चान्ये मनीषिणः ॥ शतयूपश्चराजर्षिर्द्वैतःपरमधार्मिकः २ ते
 षांकुंतीमहाराजपूजाचक्रेयथाविधि ॥ तेचापितुष्टुस्तस्यास्तापसाःपरिचर्यमा ३ तत्रधर्म्याःकथास्तातचक्रुस्तेपरमर्षयः ॥ रमयंतोमहात्मानंदृतराष्ट्रंज
 नाधिपम् ४ कथांतरेतुर्कस्मिंश्चिदेवर्षिर्नारदस्ततः ॥ कथामिमामकथयत्सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ५ ॥ नारद उवाच ॥ केकयाधिपतिःश्रीमानराजाऽऽसीदकुतो
 भयः ॥ सहस्रचित्यइत्युक्तःशतयूपपितामहः ६ सपुत्रेराज्यमासज्यज्येष्ठेपरमधार्मिके ॥ सहस्रचित्योधर्मात्माप्रविवेशवननृपः ७ सगत्वातपसःपारंदीप्तस्यव
 सुधाधिपः ॥ पुरंदरस्यसंस्थानं प्रतिपेदेमहायुतिः ८ दृष्टपूर्वःसबहुशोराजन्संपततामया ॥ महेन्द्रसदनेराजातपसादग्धकिल्बिषः ९ तथाशैलालयोराजाभगद
 तपितामहः ॥ तपोबलेनैव नृपोमहेन्द्रसदनंगतः १० तथापृषधोराजाऽऽसीद्राजन्वज्रधरोपमः ॥ सचापितपसालेभेनाकपृष्ठमितोगतः ११ अस्मिन्नरण्येनृप
 तेमांधातुरापिचात्मजः ॥ पुरुकुत्सो नृपःसिद्धिमहर्षीसमवाप्तवान् १२ भार्यासमभवद्यस्यनर्मदासारितांवरा ॥ सोऽस्मिन्नरण्येनृपतिस्तपस्तप्त्वा दिवंगतः १३
 शशलोमाचराजासीद्राजन्परमधार्मिकः ॥ सम्यगस्मिन्वनेतस्वाततोदिवमवाप्तवान् १४ द्वापायनप्रसादाच्चत्वमपीदंतपोवनम् ॥ राजन्नवाप्यदुःप्रापंगति
 मश्र्यांगमिष्यसि १५ त्वंचापिराजशार्दूलतपसोऽतेश्रियावृतः ॥ गांधारीसहितोगंतगतिंतेषांमहात्मनाम् १६ पांडुःस्मरतितेनित्यंबलहंतुःसमीपगः ॥ त्वां
 सदैवमहाराजश्रेयसासचयोक्ष्यति १७ तवशुश्रूषयाचैवगांधार्याश्चयशस्विनी ॥ भर्तुःसलोकतामेषागमिष्यतिवधूस्तव १८ युधिष्ठिरस्यजननीसहिधर्मःसनात
 नः ॥ वयमेतत्प्रपश्यामोनृपतेदिव्यचक्षुषा १९ प्रवेक्ष्यतिमहात्मानंविदुरश्चयुधिष्ठिरम् ॥ संजयस्तदनुध्यानादितःस्वर्गमवाप्स्यति २० ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाकौरवैर्द्रोमहात्मासार्धपत्न्याप्रीतिमान्प्रबभूव ॥ विद्वान्वाक्यंनारदस्यप्रशस्यचक्रेपूजांचातुलानारदाय २१ ॥ १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१

२१।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३ ऋषिपुत्रोऽव्यासपुत्रः ३४।३५।३६।३७।३८ ॥ इति आश्रमवासिकेपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्येविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

ततःसर्वेनारदंविप्रसंघाःसंपूजयामासुरतीवराजन् ॥ राज्ञःप्रीत्यादृतराष्ट्रस्यतेवैपुनःपुनःसंप्रहृष्टास्तदानाम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदस्यतुतद्वाक्यं
 शशंसुर्द्विजसत्तमाः ॥ शतयूपस्तुराजर्षिर्नारदंवाक्यमब्रवीत् २३ अहोभगवताश्रद्धाकुराजस्यवर्धिता ॥ सर्वस्यचजनस्यास्यममचैवमहायुते २४ अस्ति
 काचिद्विवक्षातुतामिनिगदतःशृणु ॥ धृतराष्ट्रप्रतिनृपदेवर्षेलोकपूजित २५ सर्ववृतांततत्त्वज्ञोभवान्दिव्येनचक्षुषा ॥ युक्तःपश्यसिविप्रर्षेगतिर्याविविधानृ
 णाम् २६ उक्तवाचपतीनांत्वमहेन्द्रस्यसलोकतां ॥ नत्वस्यनृपतेल्लोकाःकथितास्तेमहामुने २७ स्थानमप्यस्यनृपतेःश्रोतुमिच्छाम्यहंविभो ॥ त्वतःकीदृक्
 दाचेतितन्ममाख्याहितत्त्वतः २८ इत्युक्तोनारदस्तेनवाक्यंसर्वमनोनुगम् ॥ व्याजहारसभामध्येदिव्यदर्शिमहातपाः २९ ॥ नारद उवाच ॥ यदृच्छयाश
 क्रसदोगत्वाशक्रंशचीपतिम् ॥ दृष्टवानास्मिराजर्षेत्तत्रपांडुनराधिपम् ३० तत्रेयंधृतराष्ट्रस्यकथासमभवत्तप ॥ तपसोदुष्करस्यास्ययदयंतपतेनृपः ३१ त
 त्राहमिदमश्रौषंशक्रस्यवदतःस्वयम् ॥ वर्षाणित्रीणिशिष्टानिराज्ञोस्यपरमायुषः ३२ ततःकुबेरभवनंगांधारीसहितोनृपः ॥ प्रयाताधृतराष्ट्रेऽप्यंराजराजाभिस
 त्ततः ३३ कामगेनविमानेनदिव्याभरणभूषितः ॥ ऋषिपुत्रोमहाभागस्तपसादग्धकिल्बिषः ३४ संचरिष्यतिलोकांश्चदेवगंधर्वरक्षसाम् ॥ स्वच्छंदेनेतिध
 र्मात्मायन्मांत्वमनुपृच्छसि ३५ देवगुह्यामिदंप्रीत्यामयावःकथितंमहत् ॥ भवंतोहि श्रुतधनास्तपसादग्धकिल्बिषाः ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इतितेतस्य
 तच्छ्रुत्वादेवर्षेर्भधुरंवचः ॥ सर्वेसुमनसःप्रीताबभूवुःसचपार्थिवः ३७ एवंकथाभिरन्वास्यधृतराष्ट्रमनीषिणः ॥ विप्रजग्मुर्यथाकामंतेसिद्धगतिमास्थिताः ३८
 ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि नारदवाक्येविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वनंगतेकौरवैर्द्रेदुःखशोकसमन्विताः ॥
 बभूवुःपांडवाराजन्मातृशोकेनचान्विताः १ तथापौरजनःसर्वःशोचन्नास्तेजनाधिपम् ॥ कुर्वाणाश्चकथास्तत्रब्राह्मणानृपतिंप्रति २ कथंनुराजावृद्धःसर्वनेव
 सतिनिर्जने ॥ गांधारीचमहाभागासाचकुंतीपृथाकथम् ३ सुखार्हःसहिराजर्षिरसुखीतद्वनंमहत् ॥ किमवस्थःसमासाद्यप्रज्ञाचक्षुर्हतात्मजः ४ सुदुष्करं
 तवतीकुंतीपुत्रानपश्यती ॥ राज्यश्रियंपरित्यज्यवनंसासमरोचयत् ५ विदुरःकिमवस्थश्चभ्रातुःशुश्रूषुरात्मवान् ॥ सचगावल्गणिर्धीमान्भर्तृपिंडानुपालकः
 ६ आकुमारंचपौरास्तेचिताशोकसमाहताः ॥ तत्रतत्रकथाश्चकुःसमासाद्यपरस्परम् ७ पांडवाश्चैवतेसर्वेभृशंशोकपरायणाः ॥ शोचंतोमातरंवृद्धामृषुर्नाति
 चिरंपुरे ८ तथैववृद्धपितरंहतपुत्रंजनेश्वरम् ॥ गांधारीचमहाभागांविदुरंचमहामतिम् ९ नैषांबभूवसंप्रीतिस्तांविचितयतांतदा ॥ नराज्येनचनारीषुनवे
 दाध्ययनेषुच १० परंनिर्वेदमगमंश्चितयंतोनराधिपम् ॥ तंचज्ञातिवधंधोरंसंस्मरंतःपुनःपुनः ११ वनमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

११ । १३ । १४ । १५ ॥ इति आश्रमवासपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ ।
 अभिमन्योश्च बालस्य विनाशं रणमूर्धनि ॥ कर्णस्य च महाबाहोसंग्रामेष्वपलायिनः १२ तथैव द्रौपदेयानामन्येषां सुहृदामपि ॥ वधं संस्पृश्य ते वीरानातिप्रमन
 सोऽभवत् १३ हतप्रवीरां पृथिवीं हत रत्नांच भारत ॥ सदैव चितयंतस्तेन शमंचोपलेभिरे १४ द्रौपदी हतपुत्राच सुभद्रा चैव भाविनी ॥ नातिप्रीतियुते देव्यौ त
 दास्ताम प्रहृष्टवत् १५ वैराट्यास्तनयं दृष्ट्वा पितरं ते परिक्षितम् ॥ धारयंति स्म ते प्राणांस्तव पूर्वपितामहाः १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० आश्रमवा०
 एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ते पुरुषव्याघ्राः पांडवामातृनंदनाः ॥ स्मरंतो मातरं वीरा बभूवुर्भृशदुःखिताः १ ये राजकार्येषु
 पुरा व्यासक्तानि त्यशोऽभवन् ॥ ते राजकार्याणि तदानाकार्षुः सर्वतः पुरे २ प्रविष्टा इव शोकेन नाभ्यनंदंत किंचन ॥ संभाष्यमाणा अपितेन किंचित्प्रत्यपूजयन् ३
 ते स्मवीरा दुराधर्षा गाभीर्ये सागरोपमाः ॥ शोकोपहतविज्ञानानष्टसंज्ञा इवाभवन् ४ अर्चितयंश्च जननी ततस्ते पांडुनंदनाः ॥ कथं नु वृद्धमिथुनं बह्व्यतिकृशा
 पृथा ५ कथंच समहीपालो हतपुत्रो निराश्रयः ॥ पत्न्या सह सत्येको वने श्वापदसेविते ६ सा च देवी महाभागा गांधारी हतबांधवा ॥ पतिमंधं कथं वृद्धमन्वेति विज
 नेवने ७ एवं तेषां कथयता मौत्सुक्यमभवत्तदा ॥ गमने चाभवद्बुद्धिर्धृतराष्ट्रदिदृक्षया ८ सह देवस्तुराजानं प्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥ अहो मे भवतो दृष्टं हृदयं गमनं
 प्रति ९ न हित्वांगौरवेणाहमशकं वक्तुमंजसा ॥ गमनं प्रति राजेन्द्र तदिदं समुपस्थितम् १० दिष्ट्या द्रक्ष्यामि तां कुंतीं वर्तयंतीं तपस्विनीम् ॥ जाटिलां तापसीं वृद्धां
 कुशकाशपरिक्षिताम् ११ प्रासादहर्म्यसंवृद्धामत्यंतसुखभागिनीम् ॥ कदा तु जननीं श्रांतां द्रक्ष्यामि भृशदुःखिताम् १२ अनित्यां खलु मर्त्यानां गतयो भरतर्षभ ॥
 कुंती राजसुता यत्र वसत्यसुखिता वने १३ सह देववचः श्रुत्वा द्रौपदी योषितां वरा ॥ उवाच देवी राजानमभिपूज्याभिनंद्य च १४ कदा द्रक्ष्यामि तां देवीं यदि जीवति
 सा पृथा ॥ जीवंत्या ह्यद्य मे प्रीतिर्भविष्यति जनाधिप १५ एषा तेऽस्तु मतिर्नित्यं धर्मे ते रमतां मनः ॥ योऽद्य त्वमस्मान् राजेन्द्र श्रेयसा योजयिष्यसि १६ अग्रपाद
 स्थितं चे मे विद्विराजन्वधूजनम् ॥ कांक्षंतं दर्शनं कुंत्या गांधार्याः श्वशुरस्य च १७ इत्युक्तः स नृपो देव्या द्रौपद्या भरतर्षभ ॥ सेनाध्यक्षान्समानाद्य सर्वानिदमुवा
 च ह १८ निर्यातय तमे सेनां प्रभूतरथकुंजरां ॥ द्रक्ष्यामिव न संस्थं च धृतराष्ट्रं महीपतिम् १९ रुयध्यक्षांश्चाब्रवीद्राजा यानानि विविधानि मे ॥ सज्जीक्रियंतां स
 वाणिशिविकाश्च सहस्रशः २० शकटापणवेशाश्च कोशः शिल्पिन एव च ॥ निर्यातुकोषपालाश्च कुरुक्षेत्राश्रमं प्रति २१ यश्च पौरजनः काश्चिद्द्रष्टुमिच्छति पार्थिवम् ॥
 अनावृतः सुविहितः स च यातु सुरक्षितः २२ सूदाः पौरोगवाश्चैव सर्वे चैव महानसम् ॥ विविधं भक्षभोज्यं च शकटे रुह्यतां मम २३

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ अग्रपादस्थितं प्रयाणार्थं पुरस्कृते वैवपादेन स्थितं अरयंतस्तु कर्मिण्यः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

१४ । १५ । १६ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ आज्ञापयामासेति १ । २ यानैर्मुष्यवाह्यैः ३ नखरप्रासो व्याघ्रनखवत्पराचीनफलककुक्षिर्यः
 प्रयाणं बुध्यतां चैवं श्वोभूत इति माचिरम् ॥ क्रियतां पथि चाप्यद्य वेदमानि विविधानि च २४ एवमाज्ञाप्य राजा स भ्रातृभिः सह पांडवः ॥ श्वोभूते निर्धयौ राजन्स
 स्त्रीवृद्धपुरःसरः २५ सबहिर्दिवसानेव जनौ घं परिपालयन् ॥ न्यवसन्नृपतिः पंचततोऽगच्छद्वनं प्रति २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके आश्रमवासपर्वणि
 युधिष्ठिरयात्रायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आज्ञापयामास ततः सेनां भरतसत्तमः ॥ अर्जुनप्रमुखैर्गुप्तां लोकपालोपमैर्न
 रैः १ योगो योग इति प्रीत्या ततः शब्दो महान्भूत् ॥ क्रोशतां सादिनां तत्र युज्यतां युज्यतामिति २ केचिद्यानैर्न राजग्मुः केचिदश्वैर्महाजवैः ॥ कांचनैश्चरथैः के
 चिज्ज्वलितज्वलनोपमैः ३ गजेन्द्रैश्च तथैवान्ये केचिदुष्टैर्नराधिप ॥ पदातिनस्तथैवान्येन खरप्रासयोधिनः ४ पौरजानपदाश्चैव यानैर्बहुविधैस्तथा ॥ अन्वयुः
 कुरुराजानं धृतराष्ट्रं दिदृक्षवः ५ सचापिराजवचनादाचार्यो गौतमः कृपः ॥ सेनामादाय सेनानीः प्रययावाश्रमं प्रति ६ ततो द्विजैः परिवृतः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥
 संस्तूयमानो बहुभिः सूतमागधवंदिभिः ७ पांडुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्धनि ॥ रथानीकेन महतानिर्जगाम कुरूद्वहः ८ गजैश्चाचलसंकाशैर्भीमकर्मावृकोदरः ॥
 सज्जयंत्रायुधोपेतैः प्रययौ पवनात्मजः ९ माद्रीपुत्रावपि तथा हयारोहौ सुसंवृतौ ॥ जग्मतुः शीघ्रगमनौ सन्नद्धकवचध्वजौ १० अर्जुनश्च महातेजारथेनादित्यव
 र्चसा ॥ वशीश्वेतैर्हयैर्युक्तैर्दिव्येनान्वगमन्नृपम् ११ द्रौपदी प्रमुखा श्वापि स्त्रीसंघाः शिविका युताः ॥ रुयध्यक्षगुप्ताः प्रययुर्विसृजंतोऽमितं वसु १२ समृद्धरथह
 स्त्यश्वेणुवीणानुनादितम् ॥ शुशुभे पांडवं सैन्यं ततदा भरतर्षभ १३ नदीतीरेषु रम्येषु सरःसु च विशांपते ॥ वासान् कृत्वा क्रमेणाथ जग्मुस्ते कुरुपुंगवाः १४ यु
 युत्सुश्च महातेजा धीम्यश्चैव पुरोहितः ॥ युधिष्ठिरस्य वचनात्पुनरुत्तिप्रचक्रतुः १५ ततो युधिष्ठिरा राजा कुरुक्षेत्रमवातरत् ॥ क्रमेणोत्तीर्य युनानदीं परमपावनीम्
 १६ सददर्शाश्रमं दूराद्राजर्षेस्तस्य धीमतः ॥ शतयूपस्य कौरव्यधृतराष्ट्रस्य चैव ह १७ ततः प्रमुदितः सर्वो जनस्तद्वनमंजसा ॥ विवेश सुमहानादिराप्र्य भरतर्षभ
 १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि धृतराष्ट्राश्रमगमने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते पांडवा दूरादवती
 र्यपदातयः ॥ अभिजग्मुर्नरपतेराश्रमं विनयानताः १ सच योधजनः सर्वो ये च राश्रनिवासिनः ॥ स्त्रियश्च कुरुमुख्यानां पद्मिरेवान्वयुस्तदा २ आश्रमं ते ततो जग्मु
 र्धृतराष्ट्रस्य पांडवाः ॥ शून्यं मृगगणाकीर्णं कदलिवनशोभितम् ३ ततस्तत्र समाजग्मुस्तापसानियतव्रताः ॥ पांडवानागतान् द्रष्टुं कौतूहलसमन्विताः ४ तान पृच्छ
 ततो राजा कासौ कौरववंशभृत् ॥ पिता ज्येष्ठो गतोऽस्माकमिति बाष्पपरिष्कृतः ५ ते तमूचुस्ततो वाक्यं यमुनामवगाहितम् ॥ पुष्पाणामुदकुंभस्य चार्थं मत इति प्रभो ६

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवासपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० ॥ इति आश्रमवा० नीलकंठीये भारतमावदीपचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ सतैरिति १।२
 तैराख्यातेन मार्गेण ततस्तेजमुंजसा ॥ ददृशुश्चाविदूरेतान्सर्वानथपदातयः ७ ततस्तेसत्वरजमुःपितुर्दर्शनकाक्षिणः ॥ सहदेवस्तुवेगेन प्राधावद्यत्रसा
 पृथा ८ सुस्वरंरुद्धेधीमान्मातुःपादाबुपस्पृशन् ॥ साचबाष्पाकुलमुखोददर्शदयितं सुतम् ९ बाहुभ्यां संपरिष्वज्य समुन्नाम्य च पुत्रकम् ॥ गांधार्याः कथया
 मास सहदेवमुपस्थितम् १० अनंतरं च राजानं भीमसेनमथार्जुनम् ॥ नकुलं च पृथादृष्ट्वा त्वरमाणो पचक्रमे ११ साह्याग्रेगच्छति तयोर्दंपत्योर्हतपुत्रयोः ॥ कर्षं
 तीतौ ततस्तेतां दृष्ट्वा सन्यपतन्भुवि १२ राजा तान्स्वरयोगेन स्पर्शेन च महामनाः ॥ प्रत्यभिज्ञाय मेधावी समाश्वासयत् प्रभुः १३ ततस्ते बाष्पमुत्सृज्य गांधा
 री सहितं नृपम् ॥ उपतस्थुर्महात्मानो मातरं च यथाविधि १४ सर्वेषां तोयकलशान् जगदुस्ते स्वयंतदा ॥ पांडवालब्धसंज्ञास्ते मात्राचाश्वासिताः पुनः १५
 तथानार्यो नृसिंहानां सोऽवरोधजनस्तदा ॥ पौरजानपदाश्चैव ददृशुस्तं जनाधिपम् १६ निवेदयामास तदा जनंतन्नाम गोत्रतः ॥ युधिष्ठिरो नरपतिः सचैनं प्र
 त्यपूजयत् १७ सतैः परिहृतो मेने हर्षबाष्पाविलेक्षणः ॥ राजाऽऽत्मानं गृहगतं पुरे वगजसा ह्वये १८ अभिवादितो वधूभिश्च कृष्णाद्याभिः सपार्थिवः ॥ गांधार्या
 सहितो धीमान्कुंत्या च प्रत्यनंदत १९ ततश्चाश्रममागच्छत्सिद्धचाणसेवितम् ॥ दिदृशुभिः समाकीर्णं नमस्तारागणैरिव २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा
 सि० आश्रमवा० युधिष्ठिरादिधृतराष्ट्रसमागमे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतैः सह नरव्याघ्रैर्भ्रातृभिर्भरतर्षभ ॥ राजा ह्यविरप
 आक्षैरासां च केतदाऽऽश्रमे १ तापसैश्च महाभागैर्नानादेशसमागतैः ॥ द्रष्टुं कुरुपतेः पुत्रान् पांडवान् पृथुवक्षसः २ तेऽब्रुवन् ज्ञातुमिच्छामः कतमोऽत्र युधिष्ठिरः ॥
 भीमार्जुनौ यमौ चैव द्रौपदी च यशस्विनी ३ तानाचख्यौ तदा सूतः सर्वास्तान् भिनामतः ॥ संजयो द्रौपदी चैव सर्वाश्चान्याः कुरुस्त्रियः ४ ॥ संजय उवाच ॥ यए
 ष जांबूनदशुद्धगौरस्तनुर्महासिंह इव प्रवृद्धः ॥ प्रचंडघोणः पृथुदीर्घनेत्रस्ताम्रायताक्षः कुरुराज एषः ५ अयं पुनर्मतगजेंद्रगामी प्रतप्तचामीकरशुद्धगौरः ॥
 पृथ्वायतांसः पृथुदीर्घबाहुर्वृकोदरः पश्यतपश्यते मम ६ यस्त्वेष पार्श्वेऽस्थमहाधनुष्मानश्यामो युवा वारणयूथपाभः ॥ सिंहोन्नतांसो गजखेलगामी पद्मायताक्षो
 ऽर्जुन एष वीरः ७ कुंतीसमीपे पुरुषोत्तमौ तु यमाविमौ विष्णुमहेंद्रकल्पौ ॥ मनुष्यलोके सकले समोऽस्ति ययोर्न रूपेन बलेन शीले ८ इयं पुनः पद्मदलायताक्षी म
 ध्यं वयः किंचिदिव स्पृशंती ॥ नीलोत्पलाभासुरदेवते व कृष्णास्थिता मूर्तिमती वलक्ष्मीः ९ अस्यास्तु पार्श्वे कनकोत्तमा भायैषा प्रभामूर्तिमती वसौमी ॥ मध्ये
 स्थिता सा भगिनी द्विजाश्रयाश्चक्रायुधस्याप्रतिमस्य तस्य १० इयं च जांबूनदशुद्धगौरी पार्थस्य भार्या भुजगेंद्रकन्या ॥ चित्रांगदा चैव नरेंद्रकन्या यैषा सवर्णाऽऽ
 द्रमधूकपुष्पैः ११ इयं स्वसाराजचमूपतेश्च प्रवृद्धनीलोत्पलदामवर्णा ॥ पस्पर्धकृष्णेन सदानृपो यो वृकोदरस्यैष परिग्रहीत्यः १२
 ३।४।५।६।७।८।९।१० सवर्णासमानजातीयापांडवकन्याभार्द्रमधूकपुष्पैरुपलक्षिता ११ यः कृष्णेन पस्पर्धेन तस्य शल्यस्य परिग्रहो भार्या १२

१३ आसन्नमहीतले समीपभूमौ १४ । १५ सीमंतमात्रेण उपलक्षितान् स्वलंभारादिना तादृशाः शिरोरुहाः केशावासाः ताः सीमंतशिरोरुहाः असीमंतेति पाठो युक्तः १६ ब्राह्मण्येत्यादिपादः
 इयंच राज्ञो मगधाधिपस्य सुता जरासंध इति श्रुतस्य ॥ यवीयसो माद्रवती सुतस्य भार्या मता चंपकदामगौरी १३ इंदीवरश्यामतनुः स्थिता तु यैषाऽपराऽऽसन्नमही
 तले च ॥ भार्या मता माद्रवती सुतस्य ज्येष्ठस्य सेयंकमलायताक्षी १४ इयंतु निष्ठसुवर्णगौरी राज्ञो विराटस्य सुता सपुत्रा ॥ भार्या भिमन्योर्निहतोरणे योद्रोणा
 दिभिस्तैर्विरथोरथस्थैः १५ एतास्तु सीमंतशिरोरुहायाः शुक्लोत्तरीयान् रराज पत्न्यः ॥ राज्ञोऽस्य वृद्धस्य परंशताख्याः स्नुषानृवीराहतपुत्रनाथाः १६ एताय
 थामुख्यमुदाहृता वो ब्राह्मण्यभावाद्भुबुद्धिसत्त्वाः ॥ सर्वा भवद्भिः परिच्छद्यमाना नरेंद्रपत्न्यः सुविशुद्धसत्त्वाः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सराजा कुरुवृद्धवर्यः
 समागतस्ते नरदेवपुत्रैः ॥ पप्रच्छ सर्वकुशलं तदानां गतेषु सर्वेष्वथ तापसेषु १८ यो धेषु वाऽप्याश्रममंडलं तं मुक्कानि विष्टेषु विमुच्य पत्रम् ॥ स्त्रीवृद्धबाले च सुसंनि
 विष्टे यथा र्हतस्तान् कुशलान्य पृच्छत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि ऋषीन्द्रप्रतियुधिष्ठिरादिकथने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो कच्चित्त्वं कुशली ह्यसि ॥ सहितो ब्राह्मभिः सवः पौरजानपदैस्तथा १ ये च त्वामनुजीवंतिकश्चित्तेऽपि निरामयाः ॥ सचिवाष्ट
 त्यवर्गाश्च गुरवश्चैव ते नृप २ कश्चित्तेऽपि निरातं कावसंति विषये तव ॥ कश्चिद्वर्तसि पौराणीं वृत्तिं राजर्षिसेविताम् ३ कश्चिन्म्यायाननुच्छिद्यकोशस्तेऽभिप्रपूर्यते ॥
 अरिमध्यस्थमित्रेषु वर्तसे चानुरूपतः ४ ब्राह्मणान् ग्रहैर्वीथया वदनु पश्यसि ॥ कश्चित्तेऽपरितुष्यंति शीलेन भरतर्षभ ५ शत्रवोऽपि कुतः पौरामृत्यावास्वजनोऽ
 पिवा ॥ कश्चिद्यजसिराजेंद्रश्रद्धावान्पितृदेवताः ६ अतिथीन् व्रतपानेन कश्चिदर्थं सिभारत ॥ कश्चिन्नयपथे विप्राः स्वकर्मनिरतास्तव ७ क्षत्रिया वैश्यवर्गा वा
 शूद्रा वाऽपि कुटुंबिनः ८ कश्चित्स्त्रीबालवृद्धं तेन शोचति न याचते ९ जामयः पूजिताः कश्चित्त्वगेहेन रर्षभ ॥ कश्चिद्राजर्षिवंशोऽप्यंत्वामासाद्य महीपतिम् ९ यथो
 चितं महाराज यशसानावसीदति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवंवादिनंतं सन्ध्याय विप्रत्यभाषत १० कुशलप्रश्नसंयुक्तं कुशलो वाक्यकर्मणि ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 कश्चित्तेवर्धते राजंस्तपो दमश्च मश्चते ११ अपि मे जननीचेयं शुश्रूषुर्विगतकृमा ॥ आथास्याः सफलो राजन्वनवासो भविष्यति १२ इयंच माता ज्येष्ठामेशीतवाताय
 कर्शिता ॥ घोरेण तपसा युक्ता देवी कश्चिन्न शोचति १३ हतान् पुत्रान् महावीर्यान् क्षत्रधर्मपरायणान् ॥ नापध्यायति वा कश्चिदस्मान्पापकृतः सदा १४ कचासौ विदु
 रो राजन्नेमं पश्यामहे वयम् ॥ संजयः कुशलीचार्यं कश्चित्तु तपसि स्थिरः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दंष्ट्रतराश्रो जनाधिपम् ॥ कुशलीविदुरः पुत्र
 तपोघोरं समाश्रितः १६ वायुभक्षो निराहारः कशोधमनिसंतप्तः ॥ कदाचिद्दृश्यते विप्रैः शून्येऽस्मिन्कानने कचित् १७

संबोधनं परिपृच्छ्यमानाः कथयतो मत्तो वेदितव्या इति शेषः १७ । १८ पञ्चवाहनम् १९ ॥ इति आश्रमवा० नी० भारतमाव० पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर इति १
 २।३।४।५।६।७।८।९।१० जामयः सौभाग्यवत्यः ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

वीटापाषाणकवलः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ विदुरस्यश्रवेविदुरेभूषति सति राजाष्टराष्ट्रस्तं युधिष्ठिरं प्रत्यभ्यपूजयत्स्तुतवान् (राजायुधिष्ठिरः तं विदुरमिति वा) २४ ततः सहाति दृष्टिदृष्ट्यापवनं पवनेन च संयोज्य तत्रैव संयमं कृत्वा स्वशरीरात् प्राणित्रिधाणि निष्कास्य तदीयप्राणैरिन्द्रियैश्च सह एकत्वं प्राप्य स्वशरीरं त्यक्तवान् । यथा घटांतरस्थं जलं घटांतरे सिच्यते तद्वद् इत्येवं ब्रुवतस्तस्य जटीवीटामुखः कृशः ॥ दिग्वासामलदिग्धांगे कनरेणुसमुक्षितः १८ दूरादालक्षितः क्षत्ता तत्राख्यातो महीपतेः ॥ निवर्तमानः सहसाराजं नृपञ्चाश्रमं प्रति १९ तमन्वधाववृषति रेक एव युधिष्ठिरः ॥ प्रविशंतं वनं चोरं लक्ष्म्यालक्ष्यं कचित् कचित् २० भो भो विदुरराजाऽहं दयितस्ते युधिष्ठिरः ॥ इति ब्रुवन्नरपतिस्तं यत्नादभ्यधावत् २१ ततो विविकृष्टं तैतस्थौ शुद्धिमतां वरः ॥ विदुरो वृक्षमाश्रित्य कंचित् त्रवनांतरे २२ तं राजाक्षीणभूयिष्ठमाकृतीमात्रसूचितम् ॥ अभिजज्ञे महाशुद्धिं महाशुद्धिर्युधिष्ठिरः २३ युधिष्ठिरोऽहमस्मीति वाक्यमुक्त्वाऽग्रतः स्थितः ॥ विदुरस्य श्रवे राजा तं च प्रत्यभ्यपूजयत् २४ ततः सोऽनिमिषो भूत्वा राजानं तमुदैक्षत ॥ संयोज्य विदुरस्तस्मिन्दृष्टिदृष्ट्या समाहितः २५ विवेश विदुरो धीमान् गन्धर्वाणां त्रिधाणि चैव ॥ प्राणान् प्राणेषु च दधदिन्द्रियाणीन्द्रियेषु च २६ स योगबलमास्थाय विवेश नृपतेस्तनुम् ॥ विदुरो धर्मराजस्य तेजसा प्रज्वलन्निव २७ विदुरस्य शरीरं तु तथैव स्तब्धलोचनम् ॥ वृक्षाश्रितं तदाराजाददर्शगतचेतनम् २८ बलवन्तं तथाऽऽत्मानं मेने बहुगुणं तदा ॥ धर्मराजो महातेजास्तच्च सस्मार पांडवः २९ पौराणमात्मनः सर्वं विद्यावान्सविशंपते ॥ योगधर्ममहातेजा व्यासेन कथितं यथा ३० धर्मराजश्च तत्रैव संस्कारयिषुस्तदा ॥ दग्धुकामोऽभवद्विद्वानथ वागभ्यभाषत ३१ भो भो राजन्न दग्धव्यमेतद्विदुरसंज्ञकम् ॥ कलेवरमिहैव ते धर्म एष सनातनः ३२ लोकाः सांतानिकनाम भविष्यंत्यस्य भारत ॥ यतिधर्ममवाप्तोऽसौ नैष शौच्यः परंतप ३३ इत्युक्तो धर्मराजः सविनिवृत्य ततः पुनः ॥ राज्ञो वैचित्रवीर्यस्य तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् ३४ ततः सराजायुतिमान्सच सर्वो जनस्तदा ॥ भीमसेनादयश्चैव परं विस्मयमागताः ३५ तच्छ्रुत्वा प्रीतिमान् राजा भूत्वा धर्मजमब्रवीत् ॥ आपो मूलं फलं चैव ममेदं प्रतिपद्यताम् ३६ यदर्थो हिनरो राजंस्तदर्थोऽस्यातिथिः स्मृतः ॥ इत्युक्तः स तथेत्येवं प्राह धर्मात्मजो नृपम् ३७ फलं मूलं च बुभुजे राजा दत्तं सहानुजः ॥ ततस्ते वृक्षमूलेषु कृतवासपरिग्रहाः ॥ तारात्रिमवसन् सर्वे फलमूलजलाशनाः ३८ ॥ इति श्रीम० आश्र० आश्र० प० विदुरनिर्याणेषु विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तुराजं ते तेषामाश्रमे पुण्यकर्मणाम् ॥ शिवानक्षत्रसंपन्ना सा व्यतीयाय शर्वरी १ ततस्तत्र कथाश्चासंस्तेषां धर्मार्थलक्षणाः ॥ विचित्रपदसंचारानानाश्रुतिभिरन्विताः २ पांडवास्त्वभितो मातुर्धरण्यां सुषुप्तस्तदा ॥ उत्सृज्य तु महार्हाणि शयनानि नराधिप ३ यदाहारो भवद्राजाष्टराष्ट्रो महामनाः ॥ तदा हारान्वीरास्ते न्यवसंस्तां निशांतदा ४ व्यतीतायां तु शर्वर्यां कृतपौर्वाह्निकक्रियः ॥ ब्राह्मिः सहितो राजा ददर्श श्रममंडलम् ५ दिदं द्रष्टव्यं । प्राणसंधानेनैवेन्द्रियाणां गात्राणां च संधानं भवति न तदर्थं पृथग्यत्नोऽपेक्षितः २५ । २६ । २७ । २८ तच्च स्वस्य विदुरस्य एकस्यैव धर्मस्यांशायास्तत्संस्मार २९ योगधर्मे संस्मारेत्यनुषज्यते ३० संस्कारयिषुः संस्कारं लंभयिषुमिच्छुः ३१ । ३२ लोका इति यतिधर्मो दाहाद्ययोग्यत्वं एतेन शब्दो नैवाजाताद्यामपि यतिधर्मोऽस्तीति दर्शितं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । २८ ॥ इति आश्र० बी० पट्टिशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । १ मुनिगणस्यमुनिगणेन तावौदिकयोर्लौकिक्यश्च ८ मृमयूयादिभिर्लंकृतमाश्रमय ९ । १० । ११ औदुम्बरान्नकलङ्कात् १२ प्रवेणीःकुथाः'प्रवेणीः'स्त्रीकुथावेण्योः'इतिभोदिनी १३ । १४ । १५

सांतःपुरपरीवारःसभृत्यःसपुरोहितः ॥ यथासुखंयथोद्देशंघृतराष्ट्रम्यनुज्ञया ६ ददर्शतत्रवेदीश्वसंप्रज्वलितपावकाः ॥ कृताभिषेकैर्मुनिभिर्हुताग्निभिरुपस्थिताः ७
वानेयपुष्पनिकरैराज्यधूमोद्गमैरपि ॥ ब्राह्मेणवपुषायुक्तायुक्तामुनिगणस्यताः ८ मृगयूथैरनुद्विगैस्तत्रतत्रसमाश्रितैः ॥ अशंकितैःपक्षिगणैःप्रगीतैरिवचप्रभो ९
केकाभिर्नीलकंठानांदात्यूहानांचकूजितैः ॥ कोकिलानांकुदुरवैःसुखैःश्रुतिमनोहरैः १० प्राधीतद्विजघोषैश्चक्रचिदलंकृतम् ॥ फलमूलसमाहारैर्महाद्विश्वोप
शोभितम् ११ ततःसराजाप्रददौतापसार्थमुपाहतान् ॥ कलशान्कांचनान्नराजंस्तथैवौडुंबरानपि १२ अजिनानिप्रवेणीश्वस्तु क्खुवंचमहीपतिः ॥ कर्मंडलूंश्चस्था
लीश्वपिठराणिचभारत १३ भाजनानिचलौहानिपात्रीश्वविविधानृप ॥ यद्यदिच्छतिथावच्चयच्चान्यदपिभाजनम् १४ एवंसराजाधर्मात्मापरीत्याश्रममंडलम् ॥
वसुविश्राप्यतत्सर्वपुनरायान्महीपतिः १५ कृताह्निकंचराजानंघृतराष्ट्रंमहीपतिम् ॥ ददर्शासीनमव्यग्रंगांधारीसहितंतदा १६ मातरंचाविदूरस्थांशिष्यवत्प्रण
तांस्थिताम् ॥ कुंतीददर्शधर्मात्माशिष्टाचारसमन्विताम् १७ सतमम्यर्च्यराजानंमामसंश्राव्यचात्मनः ॥ निषीदेत्यभ्यनुज्ञातोबृहस्यामुपविवेशह १८ भीमसेनाद
यश्चैवपांडवाभरतर्षभ ॥ अभिवाद्योपसंगृह्यनिषेदुःपार्थिवाज्ञया १९ सतैःपरिवृतोराजाशुशुभेऽतीवकौरवः ॥ विभ्रद्ब्राह्मींश्रियंदीप्तांदेवैरिवबृहस्पतिः २० तथाते
षूपविष्टेषुसमाजग्मुर्महर्षयः ॥ शतयूपप्रभृतयःकुरुक्षेत्रनिवासिनः २१ व्यासश्चभगवान्विप्रोदेवर्षिगणसेवितः ॥ वृतःशिष्यैर्महातेजादर्शयामासपार्थिवम् २२
ततःसराजाकौरव्यःकुंतीपुत्रश्चवीर्यवान् ॥ भीमसेनादयश्चैवप्रत्युत्थायाभ्यवादयन् २३ समागतस्ततोव्यासःशतयूपादिभिर्वृतः ॥ घृतराष्ट्रंमहीपालमास्यतामित्य
भाषत २४ वरंतुविष्टरंकौश्यंकृष्णाजिनकुशोत्तरम् ॥ प्रतिपेदेतदाव्यासस्तदर्थमुपकल्पितम् २५ तेचसर्वेद्विजश्रेष्ठाविष्टरेषुसमततः ॥ द्वैपायनाभ्यनुज्ञातानिषेदु
र्विपुलौजसः २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिके०आश्रमवास०व्यासागमनेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसमुपविष्टेषुपांडवेषुमहा
त्मसु ॥ व्यासःसत्यवतीपुत्रइदंवचनमब्रवीत् १ घृतराष्ट्रमहाबाहोकच्चित्तेवर्ततेतपः ॥ कच्चिन्मनस्तेप्रीणातिवनवासेनराधिप २ कच्चिद्भूदिनतेशोकोराजन्पुत्रविनाश
जः ॥ कच्चिज्ज्ञानानिसर्वाणिसुप्रसन्नानितेऽनघ ३ कच्चिदुद्धिदृढांकृत्वाचरस्यारण्यकंविधिम् ॥ कच्चिद्वधूश्चगांधारीनशोकेनाभिमूयते ४ महाप्रज्ञाबुद्धिमतीदेवीध
र्मार्थदर्शिनी ॥ आगमापायतत्त्वज्ञाकच्चिदेषानशोचति ५ कच्चित्कुंतीचराजंस्त्वांशुश्रूषत्यनहंकृता ॥ यापरित्यज्यस्वंपुत्रंमुरुशुश्रूषणेरेता ६ कच्चिद्धर्मसुतोराजात्व
याप्रत्यभिनंदितः ॥ भीमार्जुनयमाश्चैवकच्चिदेतेऽपिसांत्विताः ७ कच्चिन्नंदसिद्धैतान्कच्चितेनिर्मलंमनः ॥ कच्चिच्चशुद्धभावोऽसिजातज्ञानोनराधिप ८

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति भाष्यसप्तमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ततः समुपनिष्टेष्णिवि ॥ १ । २ । ३

एतद्वित्रितयं श्रेष्ठं सर्वभूतेषु भारत ॥ निर्वैरतामहाराजसत्यमक्रोधएवच १ कश्चित्तेनचमोहोऽस्तिवनवासेनभारत ॥ स्ववशेवन्यमन्नंवाउपवासोऽपिवाभवेत् १०
विदितंचापिराजेन्द्रविदुरस्यमहात्मनः ॥ गमनेविधिनाऽनेनधर्मस्यसुमहात्मनः ११ मांडव्यशापाद्विसंवैधर्मोविदुरतांगतः ॥ महाबुद्धिर्महायोगीमहात्मासुम
हामनाः १२ बृहस्पतिर्वादेवेषुशुक्रोवाऽप्यसुरेषुच ॥ नतथाबुद्धिसंपन्नोयथासपुरुषर्षभः १३ तपोबलव्ययंकृत्वासुचिरात्संभृतंतदा ॥ मांडव्येनापिणाधमां ह्य
भिभूतःसमातनः १४ नियोगाद्ब्रह्मणःपूर्वमयास्वेनबलेनच ॥ वैचित्रवीर्यंकेक्षेत्रेजातःसुमहामतिः १५ आतातवमहाराजदेवदेवःसनातनः ॥ धारणान्मन
साध्यानाद्यंधर्मकवयोविदुः १६ सत्येनसंवर्धयतिषोदमेमशमेनच ॥ अर्हिसयाचदानेनतप्यमानःसनातनः १७ येनयोगबलाज्जातःकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ धर्म
इत्येषनृपतेप्राज्ञेनामितबुद्धिना १८ यथावद्विर्यथावायुर्यथापःपृथिवीयथा ॥ यथाऽऽकाशंतथाधर्मइहचामुत्रचस्थितः १९ सर्वगश्चैवरार्जेद्रसर्वव्याप्यचराच
रम् ॥ दृश्यतेदेवदेवैःससिद्धैर्निर्मुक्तकल्मषैः २० योहिधर्मःसविदुरोविदुरोयःसर्पाडवः ॥ सपुषराजनदृश्यस्तेर्पाडवःप्रेष्यवस्थितः २१ प्रविष्टःसमहात्मानं
आतातेबुद्धिसत्तमः ॥ दृष्ट्वामहात्माकौंतेयमहायोगबलान्वितः २२ त्वांचापिश्रेयसायोक्ष्येनचिराद्भरतर्षभ ॥ संशयच्छेदनार्थायप्राप्तंमांविद्धिपुत्रक २३ नक्त
तयैःपुराकैश्चित्कर्मलोकेमहर्षिभिः ॥ आश्चर्यभूतंतपसःफलंतद्दर्शयामिवः २४ किमिच्छासिमहीपालमतःप्राप्तुमभीप्सितम् ॥ द्रष्टुंस्प्रष्टुमथश्रोतुंतत्कर्ताऽस्मि
तवानघ २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणिव्यासवाक्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ समाप्तंचाश्रमवासपर्व ॥ ॥ अथपुत्रद
र्शनपर्व ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ वनवासंगतेविप्रष्टतराष्ट्रेमहीपतौ ॥ सभायैर्नृपशार्दूलवध्वाकुंत्यासमान्विते १ विदुरेचापिसंसिद्धेधर्मराजंव्यापाश्रिते ॥
वसत्सुर्पांडुपुत्रेषुसर्वेष्वश्रममंडले २ यत्तदाश्चर्यमितिर्वैकरिष्यामीत्युवाचह ॥ व्यासःपरमतेजस्वीमहर्षिस्तद्वदस्वमे ३ वनवासेचकौरव्यःकियंतंकालमच्युतः ॥
युधिष्ठिरोनरपतिर्न्यवसत्सजनस्तदा ४ किमाहाराश्वतेतत्रससैन्यान्धवसन्प्रभो ॥ सातःपुरामहात्मानइतितद्ब्रूहिमेऽनघ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेऽनुज्ञाता
स्तदाराजन्कुरुराजेनर्पाडवाः ॥ विविधान्यन्नपानानिविश्राम्यानुभवंसिते ६ मासमेकंविजन्हुस्तेससैन्यांतःपुरावने ॥ अथतत्रागमद्व्यासोयथोक्तंतेमयाऽनघ
७ तथाचतेर्षासर्वेषांकथाभिर्नृपसन्निधौ ॥ व्यासमन्वांस्यताराजन्नाजग्मुर्मुनयोऽपरे ८ नारदःपर्वतश्चैवदेवलश्चमहातपाः ॥ विश्वावसुस्तुंबुरुश्चचित्रसेनश्च
भारत ९ तेषामपियथान्यायंपूजाचक्रेमहातपाः ॥ धृतराष्ट्रम्यनुज्ञातःकुरुराजोयुधिष्ठिरः १०

भावदीपेष्टाविशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इति वासिष्ठे १ । २ । ३ । ४ । ५ विश्वाम्यविश्रांतिप्राप्य ६ । ७ । ८ । ९ । १०

बर्हिणेषुपक्षिबर्हजगूलिकामयेषु ११११११३११३१११ ३६ १-३० १ १८१११ संज्ञयाभूतानां सस्वमस्तिनवा सस्वमपिपिडादेर्वेदीभूतस्येवपूर्वरूपमुपमृद्यानुपमृद्यवा उपमर्देसोऽयंदशरथाःस्वर्गस्थोः
निषेदुस्तेततःसर्वेपूजांप्राप्ययुधिष्ठिरात् ॥ आसनेषुचपुण्येषुबर्हिणेषुवरेषुच ११ तेषुतत्रोपविष्टेषुसत्तुराजामहामतिः ॥ पांडुपुत्रैःपरिवृतोनिषसादकुरुद्वह १२
गांधारीचैवकुंतीचद्रौपदीसात्वतीतथा ॥ स्त्रियश्चान्यास्तथान्याभिःसहोपविविशुस्ततः १३ तेषांतत्रकथादिव्याधर्मिष्ठाश्चाभवन्पुत्र ॥ ऋषीणांचपुराणानां
वासुरविमिश्रिताः १४ ततःकथांतेव्यासस्तंप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ प्रोवाचवदतांश्रेष्ठःपुनरेवसतद्वचः १५ प्रीयमाणोमहातेजाःसर्ववेदविदांवरः ॥ विदितंमम
राजेंद्रयत्तेहृदिविवक्षितम् १६ दह्यमानस्यशोकेनतवपुत्रकृतेनैव ॥ गांधार्याश्चैवयदुःखंहृदितिष्ठतिनित्यदा १७ कुंत्याश्चयन्महाराजद्रौपद्याश्चहृदिस्थितम् ॥
यच्चधारयतेतीव्रदुःखंपुत्रविनाशजम् १८ सुभद्राकृष्णमग्निनीतञ्चापिविदितंमम ॥ श्रुत्वासमागममिमंसर्वेषांवस्ततोऽनृप १९ संशयच्छेदनार्थायप्राप्तः
कौरवनंदन ॥ इमेचदेवगंधर्वाःसर्वेचमेमहर्षयः २० पश्यंतुतपसोवीर्यमयमेचिरसंभृतम् ॥ तदुच्यतांमहाप्राज्ञकंकामंप्रददामिते २१ प्रवणोऽस्मि
वरंदातुंपश्यमेतपसःफलम् ॥ एवमुक्तःसराजेंद्रोव्यासेनामितबुद्धिना २२ मुहूर्तमिवसंचित्यवचनायोपचक्रमे ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतश्चसफलंजीवि
तंचमे २३ यन्मेसमागमोऽप्येहभवाद्विःसहसाधुभिः ॥ अद्यचाप्यवगच्छामिगतिमिष्टामिहात्मनः २४ ब्रह्मकल्पैर्भवद्भिर्यत्समेतोऽहंतपोधनाः ॥ दर्शनादेवभव
तांपूतोऽहंनान्नसंशयः २५ विद्यतेनभयंचापिपरलोकान्ममानवाः ॥ किंतुतस्यसुदुर्बुद्धेर्मदस्यापनयैर्धृशम् २६ दूयतेमेमनोनित्यंस्मरतःपुत्रगृद्धिनः ॥
अपापाःपांडवायेननिकृताःपापबुद्धिना २७ घातितापृथिवीयेनसहयासनरद्विपा ॥ राजानश्चमहात्मानोनानाजनपदेश्वराः २८ आगम्यममपुत्रार्थेसर्वेमृत्यु
वशंगताः ॥ येतेपितृंश्चदारांश्चप्राणांश्चमनसःप्रियान् २९ परित्यज्यगताःशूराःप्रेतसज्जनिवेशनम् ॥ कानुतेषांमतिर्ब्रह्मन्मित्रार्थेयेहतामृधे ३० तथैवपुत्रपौ
त्राणाममयेनिहतायुधि ॥ दूयतेमेमनोऽभीक्ष्णंघातयित्वामहाबलम् ३१ भीष्मंशांतनवंवृद्धंद्रोणंचद्विजसत्तमम् ॥ ममपुत्रेणमूढेनपापेनारुतबुद्धिना ३२
क्षयंतीतंकुलंदांसंपृथिवीराज्यामिच्छता ॥ एतत्सर्वमनुस्मृत्यदह्यमानोदिवानिशम् ३३ नशांतिमधिगच्छामिदुःखशोकसमाहतः ॥ इतिमेचितयानस्यपितः
शांतिर्नविद्यते ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाविविधंतस्यराजर्षेःपरिदेवितम् ॥ पुनर्नवीकृतःशोकोगांधार्याजनमेजय ३५ कुंत्यादुपदपुत्र्याश्चसुभद्राया
स्तथैवच ॥ तासांचवरनारीणांवधूनांकौरवस्यह ३६ पुत्रशोकसमाविष्टागांधारीत्विदमब्रवीत् ॥ श्वशुरंबद्धनयनादेवीप्रांजलिरुत्थिता ३७ षोडशेमानिवर्षाणि
गतानिमुनिपुंगव ॥ अस्यराज्ञोहतान्पुत्रान्नशोचतो नशमोविभो ३८ पुत्रशोकसमाविष्टोनिःश्वसन्नह्येषभूमिपः ॥ नशेतेवसतीःसर्वाघृतराश्रोमहासुने ३९

ममपितेतिप्रत्यभिज्ञानुपपत्तिः । अनुपमर्देभस्मीभावस्यप्रत्यक्षदर्शननोपपत्तस्तद्व्यादयस्तेषांछेदनायेत्यर्थः २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९

लोकानन्यान्समर्थोऽसिस्त्रुं सर्वस्तपोबलात् ॥ किमुलोकांतरगतानराज्ञोदर्शयितुं सुतान् ४० इयंचद्रौपदीकृष्णाहतज्ञातिसुताभूतम् ॥ शोचत्यतीवसर्वासांस्तु
षाणादयितास्तुषा ४१ तथाकृष्णस्यभगिनीमुभद्राभद्रभाषिणी ॥ सौमद्रवधसंतसाभृशंशोचतिभाविनी ४२ इयंचभूरिश्रवसोभार्यापरमसंमता ॥ भर्तृव्यस
नशोकार्ताभृशंशोचतिभाविनी ४३ यस्यास्तुश्वशुरोधीमान्बाह्विकःसकुर्व्वहः ॥ निहतःसौमदत्तश्चपित्रासहमहारणे ४४ श्रीमतोऽस्यमहाबुद्धेःसंग्रामेष्वपला
यिनः ॥ पुत्रस्यतेपुत्रशतंनिहतंयद्राणाजिरे ४५ तस्यभार्याशतमिदंदुःखशोकसमाहतम् ॥ पुनःपुनर्वर्धयानंशोकराज्ञोममैवच ४६ तेनारंभेणमहतामासुपास्ते
महामुने ॥ येचशूरामहात्मानःश्वशुरामेमहारथाः ४७ सौमदत्तप्रभृतयःकानुतेषांगतिःप्रमो ॥ तवप्रसादाद्भगवन्विशोकोऽयंमहीपतिः ४८ यथास्याद्भविता
चाहंकुंतीचेयंवधूस्तव ॥ इत्युक्तवत्यांगांधार्याकुंतीव्रतकृष्णानना ४९ प्रच्छन्नजातंपुत्रंतस्मारादित्यसन्निभम् ॥ तामृषिर्वरदोव्यासोदूरश्रवणदर्शनः ५०
अपश्यदुःखितादेवीमातरंसव्यसाचिनः ॥ तामुवाचततोव्यासोयत्तेकार्यविवक्षितम् ५१ तद्ब्रूहि त्वं महाभोग्यते मनसि वर्तते ॥ श्वशुरायततःकुंतीप्रणम्यशिर
सातदा ॥ उवाचवाक्यंसत्रीडाविष्ण्वानापुरातनम् ५२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि धृतराष्ट्रादिकृतप्रार्थने एकोनत्रिं
शोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ भगवन्श्वशुरोमेऽसिदैवतस्यापिदैवतम् ॥ समेदेवातिदेवस्त्वंशृणुसत्यांगिरमम १ तपस्वीकोपनोविप्रोदुर्वासाना
ममेपितुः ॥ भिक्षामुपागतोभोक्तुंमहंपर्यतोषयम् २ शौचेनत्वागसस्त्यामैशुद्धेनमनसातथा ॥ कोपस्थानेष्वपिमहत्स्वकुप्यन्नकदाचन ३ सप्रतीवरदोमेऽभू
त्कृतकृत्योमहामुनिः ॥ अवश्यंतेगृहीतव्यमितिमांसोब्रवीद्वचः ४ ततःशापमयाद्विप्रमवोचंपुनरेवतम् ॥ एवमस्त्वितिचप्राहपुनरेवसमोद्विजः ५ धर्मस्यज
ननीभद्रेभवित्रीत्वंशुभानने ॥ वशेस्थास्यंतितेदेवार्थास्त्वमावाहयिष्यसि ६ इत्युक्त्वाऽतर्हितोविप्रस्ततोऽहंविस्मिताऽभवम् ॥ नचसर्वास्ववस्थासुस्मृति
र्मेविप्रणश्यति ७ अथहर्म्यतलस्थाऽहंरविमुद्यंतमीक्षती ॥ संस्मृत्यतद्वेषांकयंस्पृहयंतीदिवानिशम् ८ स्थिताऽहंबालभावेनतत्रदोषमबुध्यती ॥ अथदेवःसह
स्रांशुर्मत्समीपगतोऽभवत् ९ द्विधाकृत्वाऽऽत्मनोदेहंभूमौचगमनेऽपिच ॥ ततापलोकानेकेनद्वितीयेनागमत्समाम् १० समामुवाचवेपंतीवरंमतोवृणीष्वह ॥ गम्य
तामितिचंचाहंप्रणम्यशिरसाऽवदम् ११ समामुवाचतिग्मांशुर्वृथाऽऽह्वानंनमेक्षमम् ॥ धक्ष्यामि त्वांचविप्रंचयेनदतोवरस्तव १२ तमहंरक्षतीविप्रंशापादनप
कारिणम् ॥ पुत्रोमेत्वत्समोदेवभवेदितिततोऽब्रुवम् १३ ततोमांतेजसाऽविश्यमोहयित्वाचभानुमान् ॥ उवाचभवितापुत्रस्तवेत्यभ्यगमदिवम् १४

५० । ५१ । ५२ इति आश्रमवा० नी० भारतभाविपेएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ भगवन्निति १ । २ आगसस्त्यागैरपराधत्यागैः ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ संवर्षेणरत्या २२ । २३ । २४ ॥ इति आश्र० नी० भा० त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ भद्रेद्रक्ष्यसीति १ । २ । ३ । ४

ततोऽहमंतर्भवनेपितुर्दृतांतरक्षिणी ॥ गूढोत्पन्नसुतंबालंजलेकर्णमवासृजम् १५ नूनंतस्यैवदेवस्यप्रसादात्पुनरेवतु ॥ कन्याऽहमभवंविप्रयथाप्राहसमामृषिः
१६ समयामूढयापुत्रोज्ञायमानोऽप्युपेक्षितः ॥ तन्मांदहातिविप्रर्षेयथासुविदितंतव १७ यदिपापमपापंवायदेतद्विवृतंमया ॥ तंद्रष्टुमिच्छामिभगवन्व्यपने
तुंत्वमर्हसि १८ यच्चास्यराज्ञोविदितंहादिस्थंभवतोऽनघ ॥ तंचायंलभतांकाममद्यैवमुनिसत्तम १९ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंव्यासोवेदविदांवरः ॥ साधुसर्वमिदं
भाव्यमेवमेतद्यथाऽऽस्थमां २० अपराधश्चतेनास्ति कन्याभावंगताह्यसि ॥ देवाश्चैश्वर्यवंतोवैशरीराण्याविशंतितै २१ संतिदेवनिकायाश्चसंकल्पाज्जनयंतिये ॥
वाचादृष्ट्यातथास्पर्शासंवर्षेणेतिपंचधा २२ मनुष्यधर्मोदेवेनधर्मेणहिनदुष्यति ॥ इतिकुंतिविजानीहिव्येतुतेमानसोज्वरः २३ सर्वबलवतांपथ्यंसर्वबलव
तांशुचि ॥ सर्वबलवतांधर्मःसर्वबलवतांस्वकम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिपुत्रदर्शनपर्वणिव्यासकुंतीसंवादेत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥
॥ व्यासउवाच ॥ भद्रेद्रक्ष्यसिगांधारिपुत्रान्भ्रातृन्सखींस्तथा ॥ वधूश्चपतिभिःसार्धंनिशिसुतोत्थिताइव १ कर्णद्रक्ष्यतिकुंतीचसौभद्रंचापियादवी ॥ द्रौ
पदीपंचपुत्रांश्चपितृन्भ्रातृंस्तथैवच २ पूर्वमेवैषहृदयेव्यवसायोऽभवन्मम ॥ यदाऽस्मिचोदितोराज्ञाभवत्यापृथयैवच ३ नतेशोच्यामहात्मानःसर्वएवनरर्षभाः ॥
क्षत्रधर्मपराःसंतस्तथाहिनिधनंगताः ४ भवितव्यमवश्यंतत्सुरकार्यमनिदिते ॥ अवतेरुस्ततःसर्वदेवभागामहीतलम् ५ गंधर्वाप्सरसश्चैवपिशाचागुह्यरा
क्षसाः ॥ तथापुण्यजनाश्चैवसिद्धादेवर्षयोऽपिच ६ देवाश्चदानवाश्चैवतथादेवर्षयोऽमलाः ॥ तष्टुतेनिधनंप्राप्ताःकुरुक्षेत्रेणजिरे ७ गंधर्वराजोयोधीमानधृत
राष्ट्रइतिश्रुतः ॥ सएवमानुषेलोकेधृतराष्ट्रःपतिस्तव ८ पांडुमरुद्गणाद्विद्विविशिष्टतममच्युतम् ॥ धर्मस्यांशोऽभवत्क्षत्ताराजाचैवयुधिष्ठिरः ९ कर्लिदुर्योध
नंविद्विशकुर्निद्रापरंतथा ॥ दुःशासनादीन्विद्वित्वंराक्षसान्शुभदर्शने १० मरुद्गणाद्रीमसेनंबलवंतमरिंदमम् ॥ विद्वित्वंतुनरमृषिमिमंपार्थधनंजयम् ११ ना
रायणंहृषीकेशमश्विनौयमजौतथा ॥ यःसर्वैपार्थादुद्धूतःसंहर्षजननस्तथा १२ यश्चपांडवदायादोहतःषड्विर्महारथैः ॥ ससोमइहसौभद्रोयोगादेवाभवद्विधा
१३ द्विधाकृत्वाऽऽत्मनोदेहमादित्यंतपतांवरम् ॥ लोकांश्चतापयानंवैविद्विकर्णंचशोभने १४ द्रौपद्यासहसंभूतंघृष्टयुग्नंचपावकात् ॥ अग्नेर्भागंशुभंविद्विरा
क्षसंतुशिखंडिनम् १५ द्रोणंवृहस्पतेर्भागंविद्विद्रौणिचरुद्रजम् ॥ भीष्मंचविद्विगांयेयंसुमानुषतांगतम् १६ एवमेतेमहाप्रज्ञेदेवामानुष्यमेत्याहि ॥ ततः
पुनर्गताःस्वर्गैकतेकर्मणिशोभने १७ यच्चवैहृदिसर्वेषांदुःखमेतच्चिरंस्थितम् ॥ तदद्यव्यपनेष्यामिपरलोककृताद्भयात् १८

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५॥ इतिआश्रमवा० नी०भारतभा० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१॥ ॥ ७॥ ॥ ततोनिशायांमित्रास्मिन्मन्त्राद्यद्वयेमृतानांपुनर्दर्शनमुक्तं तेनतेषांस्त्व
मस्तीतिस्पष्टमुक्तं । अतोमृतानांस्त्वमस्तिनवेतिसंशयःपरास्तः । अथमस्मीभूतानांक्रयप्रत्यक्षेणदर्शनं । स्वप्रवृत्तिचेष्टासस्यैवजालिकत्वापत्त्यासंशयोच्छेदकत्वानुपपत्तिः । अथदेव
ताभावंगतान्तेषांपुनर्भीष्मादिभावेनयोगबलादभिव्यक्तिर्भवति । तर्हिमस्मीभूतस्यदेहस्यपुनरुदयायोगात्तत्सदृशैर्देहांतैरुपेतानामेवतेषांदर्शनमितिवाच्यं । तथापिदेहांतरेममायंभर्तेति
बुद्धिमतीनांस्त्रीणांभ्रातिरेव । पूर्वदेहनाशस्यदृढतरस्मरणत्वात् । अस्मरणेपुनःस्वप्नतुल्यतेतितुल्यं । अत्रब्रूमः हार्दविद्याप्रकृत्यभूयते तद्वैमल्यःकामाभ्युत्तापिधानादिति । तस्माद्देह
राकाशंप्रकृत्यएतत्सत्यंब्रह्मपुरमस्मिन्सर्वकामाःसमाहिताइति । तथायोयोह्यस्येतःप्रेतितनमिहदर्शनायोपलभतेइत्युपक्रम्ययेचास्येहजीवायेचप्रेतायच्चान्यदिच्छन्नलभतेसर्वतदग्रत्वाविद्वत्

सर्वेभवंतोगच्छंतुनर्दीभागीरथींप्रति ॥ तत्रद्रक्ष्यथतान्सर्वानयेहताऽस्मिन्नरण्यजिरे १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इतिव्यासस्यवचनंश्रुत्वासर्वोजनस्तदा ॥
महतासिंहनादेनगंगामभिमुखोययौ २० धृतराष्ट्रश्चसामास्यःप्रययौसहपांडवैः ॥ सहितोमुनिशार्दूलैर्गंधर्वैश्चसमागतैः २१ ततोमंगांसमासाद्यक्रमेणसज्जना
णवः ॥ निवासमकरोत्सर्वोयथाप्रीतियथासुखम् २२ राजाचपांडवैःसार्धमिष्टदेशेसहानुगः ॥ निवासमकरोद्धीमानसखीवृद्धपुरःसरः २३ जगामतदहश्चापि
तेषांवर्षशतंयथा ॥ निशांप्रतीक्षमाणानांदिदृक्षुणांमृतामृतान् २४ अथपुण्यंगिरिकर्मस्तमभ्यगमद्रविः ॥ ततःकृताभिषेकास्तेनैशंकर्मसमाचरन् २५
॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासि० पुत्रदर्शनप० गंगातीरगमनेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोनिशायांप्राप्तायांकृतसायाद्विक
क्रियाः ॥ व्यासमभ्यगमन्सर्वेयेतत्रासन्समागताः १ ॥ धृतराष्ट्रस्तुधर्मात्मापांडवैःसहितस्तदा ॥ शुचिरेकमनासार्धमृषिभिस्तैरुपाविशत् २ गांधार्यासहना
र्यस्तुसहिताःसमुपाविशन् ॥ पौरजानपदश्चापिजनःसर्वोयथावयः ३ ततोव्यासोमहातेजाःपुण्यंभागीरथीजलम् ॥ अवगाह्यजुहावाथसर्वानलोकानमहामुनिः
४ पांडवानांचयेयोधाःकौरवाणांचसर्वशः ॥ राजानश्चमहाभासानानादेशनिवासिनः ५ ततःसुतमुलःशब्दोजलांतेजनमेजय ॥ प्रादुरासीच्चथापूर्वकुरुपांडव
सेनयोः ६ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेभीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ ससैन्याःसलिलात्तस्मात्समुत्स्थुःसहस्रशः ७ विराटद्रुपदौचैवसहपुत्रौससैनिकौ ॥ द्रौपदेयाश्चसौभद्रोरा
क्षसश्चघटोत्कचः ८ कर्णदुर्योधनौचैवशकुनिश्चमहारथः ॥ दुःशासनादयश्चैवधार्तराष्ट्रमहाबलः ९ जारासंधिर्भगदंतोजलसंधश्चवीर्यवान् ॥ भूरिश्रवाःशलः
शल्योवृषसेनश्चसानुजः १० लक्ष्मणोराजपुत्रश्चधृष्टद्युम्नश्चचात्मजाः ॥ शिखंडिपुत्राःसर्वेचधृष्टकेतुश्चसानुजः ११ अचलोट्टपकश्चैवराक्षसश्चाप्यलायुधः ॥
बाह्लिकःसोमदत्तश्चचेकितानश्चपार्थिवः १२ इत्यादि । सत्यंब्रह्मपुरंहरिर्भूमिर्भूयः समस्तःसदासत्त्वेवास्त्यतएवतत्रमुनयःपश्यन्त्यतीतादिकं । मिथ्याब्रह्मपुरंशरीरममुनास
त्यपुरंछादितंसर्पेणस्त्रगिवेत्यमुष्यविलयेसत्यंपुरंप्रकाशते । तस्मादविद्याप्रत्युपस्थापितमपारमार्थिकंजैवकर्मकर्मभेःकुरागद्वेषाद्यनेकानर्थकलुषितंतद्विपरीतमपहतपाप्मत्वादिविशिष्टपारमेश्वररूपं
विद्ययाप्रतिपद्यतेसर्पादिविलयनेरज्ज्वादिवदितिभाष्याच्च । बाह्यलोकिकाएवसत्याभीष्मादयोऽनृतेर्जन्मादिभिर्भावविकारैराविर्भूयतिरोभूताःसंतोमहर्षिविद्ययाविर्भूयरुयादिभिश्चयाथात्म्ये
नयहीताःसंतस्ताभिःसहरेमिरेइतिमुक्तमुत्पन्नमः । विशेषस्त्वस्मत्कृतेदेवतकृतकदेवहाराधिकुरपेष्टमः ॥ ११३४५६७८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५॥

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१॥ इतिआश्रवा० नीलकण्ठीदेवतसमावर्षीपेक्षात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२॥ तद्वति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

एतेचान्येचबहवोबहुत्वाद्येनकीर्तिताः ॥ सर्वेभासुरदेहास्तेसमुत्स्थुःजलात्ततः १३ यस्यवीरस्ययोवेषोयोध्वजोयज्ञवाहनम् ॥ तेनतेनव्यदृश्यंतसमुपेतान
राधिपाः १४ दिव्यांबरधराःसर्वेसर्वेभ्राजिष्णुकुंडलाः ॥ निर्वैरानिरहंकाराविगतक्रोधमत्सराः १५ गंधर्वैरुपगीयंतःस्तूयमानाश्चवंदिभिः ॥ दिव्यमाल्यांबर
धरावृताश्चाप्सरसांगणैः १६ धृतराष्ट्रस्यचतदादिव्यंचक्षुर्नराधिप ॥ मुनिःसत्यवतीपुत्रःप्रीतःप्रादात्तपोबलात् १७ दिव्यज्ञानबलोपेतागांधारीचयशास्विनी ॥
ददर्शपुत्रांस्तान्सर्वानयेचान्येऽपिमृधेहताः १८ तदहुतमर्चित्यंचसुमहलोमहर्षणम् ॥ विस्मितःसजनःसर्वोददर्शानिमिषेक्षणः १९ तदुत्सवमहोदग्रंहृष्टनारी
नराकुलम् ॥ आश्चर्यभूतंददृशेचित्रं पटगतंयथा २० धृतराष्ट्रस्तुतान्सर्वानपश्यन्दिव्येनचक्षुषा ॥ मुमुदेभरतश्चेष्टप्रसादात्तस्यवैमुनेः २१ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेआश्रमावासि० पुत्रदर्शनप० भीष्मादिदर्शनेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ७॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेपुरुषश्रेष्ठाःसमाजग्मुःपरस्परम् ॥ विगत
क्रोधमात्सर्याःसर्वेविगतकल्मषाः १ विधिपरममास्थायब्रह्मर्षिविहितंशुभम् ॥ संहृष्टमनसःसर्वेदेवलोकइवामराः २ पुत्रःपित्राचमात्राचभार्याश्चपातिभिःसह ॥
भ्रात्राभ्रातासखाचैवसख्याराजन्समागताः ३ पांडवास्तुमहेश्वासंकर्णसौभद्रमेवच ॥ संप्रहर्षात्समाजग्मुर्द्रौपदेयाश्चसर्वशः ४ ततस्तेप्रीयमाणवैकर्णेनसहपां
डवाः ॥ समेत्यपृथिवीपालसौहृद्येचस्थिताऽभवन् ५ परस्परंसमागम्ययोधास्तेभरतर्षभ ॥ मुनेःप्रसादात्तेहोवंक्षत्रियानष्टमन्यवः ६ असौहृदंपरित्यज्यसौहृ
देपर्यवस्थिताः ॥ एवंसमागताःसर्वेगुरुभिर्बांधवैःसह ७ पुत्रैश्चपुरुषव्याघ्राःकुरवोऽन्येचपार्थिवाः ॥ तारात्रिमखिलामेवंविहृत्यप्रीतमानसाः ८ मेनिरेपरितो
षेणनृपाःस्वर्गसदोयथा ॥ नात्रशोकोभयंत्रासोनारतिर्नायशोऽभवत् ९ परस्परंसमागम्ययोधानांभरतर्षभ ॥ समागतास्ताःपितृभिर्भ्रातृभिःपतिभिःसुतैः १०
मुदंपरमिकांप्राप्यनार्योदुःखमथात्यजन् ॥ एकारात्रिविहृत्यैवतेवीरास्ताश्चयोषितः ११ आमंन्यान्योन्यमाश्लिष्यततो जग्मुर्गुण्यथागतम् ॥ ततोविसर्जयामासलो
कांस्तान्मुनिपुंगवः १२ क्षणेनांतर्हिताश्चैवप्रेक्षतामेवतेऽभवन् ॥ अवगाह्यमहात्मानःपुण्यांभागीरथीनदीम् १३ सरथाःसध्वजाश्चैवस्वानिवेशमानिभेजिरे ॥
देवलोकंययुःकेचिकेचिद्ब्रह्मसदस्तथा १४ केचिच्चवारुणलोकंकेचिक्वैरमाभुवन् ॥ ततोवैवस्वतंलोकंकेचिच्चैवाशुववृषाः १५ राक्षसानांपिशाचानांकेचिच्चा
प्युत्तरान्कुरुन् ॥ विचित्रगतयःसर्वेयानवाप्यामरैःसह १६ आजग्मुस्तेमहात्मानःसवाहाःसपदानुगाः ॥ गतेषुतेषुसर्वेषुसलिलस्थोमहामुनिः १७ धर्मशीलो
महातेजाःकुरुणांहितकृतथा ॥ ततःप्रोवाचताःसर्वाःक्षत्रियानिहतेश्वराः १८ यायाःपतिरुतान्लोकानिच्छंतिपरमस्त्रियः ॥ ताजाह्वीजलंक्षिप्रमवगाहंत्वतं
द्रिताः १९ ततस्तस्यवचःश्रुत्वाश्चदधानावरांगनाः ॥ श्वशुरंसमनुज्ञाप्यविविशुर्जाह्वीजलम् २० १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति आश्रमवाचनीलकण्ठीयेभारतभाष्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ पूर्वाध्यायद्वयाक्तमेवार्थप्रश्नोत्तराभ्यां निरूपयति एतच्छ्रुतेत्यादिनां १ कथं नुत्यक्ताभस्मीभूतायेदेहास्तेषां तद्रूपेणैव पूर्वरूपेणैव दर्शनं कथमित्यर्थः २ । १ अवीतियुगं सर्वेषां देवासुरमनुष्याणां कर्माणि कुर्वतां कर्मणां भोगमन्तरेण कदाचिदपि विप्रणाशो नास्ति । यथा स्वप्ने शुभाशुभैः कर्मभिः शुभमशुभं वा स्वाप्ने देहं प्राप्य तद्वारा कर्मफलं सुखदुःखादिकं मुक्ता कर्मोपरतौ सत्यां तदेहं संहरति । जाग्रदहस्तु तदानीमविकृत एव तिष्ठति । एवं कर्मजेषु मानुषादिदेहेषु नश्यत्स्वपि हादाकाशस्थाः पित्रादिदेहा अविनष्टा एव सन्ति । 'अतएवायं देहात्मानमनुविद्यन्न जन्ते तांश्च सत्यान् कामाः' स्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति सद्यदि पितृलोककामो भवति तिसं कल्पा देवास्य पितरः समुत्तिष्ठन्ति तेन पितृलोकेन संपन्नो महीयते' इति श्रुतिः सत्यानां पित्रादीनामुत्थानं दर्शयति ४ तदेतदाह महाभूतानीति भूतानां प्राणिनामधिपतेरीश्वरस्य संश्रयान् महाभूतान्य

विमुक्तमानुषैर्देहेस्ततस्ताभर्तुभिः सह ॥ समाजमुस्तदा साध्यः सर्वा एव विशांपते २१ एवंक्रमेण सर्वास्ताः शीलवत्यः पतिव्रताः ॥ प्रविश्य क्षत्रियामुक्ताजग्मुर्भर्तुसलोकताम् २२ दिव्यरूपसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिताः ॥ दिव्यमाल्यांबरधरा यथाऽऽसांपतयस्तथा २३ ताः शीलगुणसंपन्ना विमानस्था गतकृमाः ॥ सर्वाः सर्वगुणोपेताः स्वस्थानं प्रतिपेदिरे २४ यस्य यस्य तु यः कामस्तस्मिन्काले बभूवह ॥ तंतं विसृष्टवान्व्यासो वरदोधर्मवत्सलः २५ तच्छ्रुत्वा नरदेवानां पुनरागमनं नराः ॥ जहृर्षुर्मुदिताश्चासन्नानादेशगता अपि २६ प्रियैः समागमन्तेषां यः सम्यक्शृणुयान्नरः ॥ प्रियाणि लभते नित्यमिह च प्रेत्य चैव सः २७ इष्टबांधवसंयोगमनाया समनामयम् ॥ यश्चैतच्छ्रावयेद्विद्वान्विदुषो धर्मवित्तमः २८ स यशः प्राप्नुयाल्लोके परत्र च शुभांगतिम् ॥ स्वाध्याययुक्तामनुजास्तपोयुक्ताश्च भारत २९ साध्वाचारादमोपेतादाननिर्धूतकल्मषाः ॥ ऋजवः शुचयः शांता हिंसाऽनृतविवर्जिताः ३० आस्तिकाः श्रद्धधानाश्च धृतिमंतश्च मानवाः ॥ श्रुत्वाऽऽश्चर्यमिदं पर्वह्यवाप्स्यन्ति परांगतिम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुनर्दर्शनपर्वणि स्त्रीणां स्वस्वपतिलोकगमने त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सौति रुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा नृपो विद्वान्हृष्टोऽभूज्जनमेजयः ॥ पितामहानां सर्वेषां गमनागमनं तदा १ अब्रवीच्च मुदा युक्तः पुनरागमनं प्रति ॥ कथं नुत्यक्तदेहानां पुनस्तद्रूपदर्शनम् २ इत्युक्तः स द्विजश्रेष्ठो व्यासशिष्यः प्रतापवान् ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठस्तं नृपं जनमेजयम् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अविप्रणाशः सर्वेषां कर्मणामिति निश्चयः ॥ कर्मजानि शरीराणि तथैवाकृतयो नृप ४ महाभूतानि नित्यानि भूताधिपति संश्रयात् ॥ तेषां च नित्यसंवासेन विनाशो विद्युज्यताम् ५ अनायासकृतं कर्म सत्यः श्रेष्ठः फलागमः ॥ आत्मा चैभिः समायुक्तः सुखदुःखमुषाश्रुते ६

स्मदादिशरीरापेक्षया विनाशित्वादियोगान् महाभूतानि हादाकाशस्थाः पित्रादवस्तस्यैव संबन्धाभिस्थानि । कर्मजानि भूतानि कर्मक्षये विलीयन्ते इति भावः । तेषां च महाभूतानां नित्यानां शरीराणामनित्यैः शरीरैः सह संवासस्तादात्म्येनावस्थानं संसारदशायामस्ति । विद्युज्यतामनित्यानां नाशे तैः सह विद्युज्यमानानां तेषां नित्यानां विनाशो न । 'नास्य जरयेत जीर्यति न वधेनास्य हन्यते' इति श्रुतेः तस्मात्कर्मजानां नाशेऽप्यकर्मजानां हादाकाशस्थानां पित्रादिदेहानामविनाशात् पुनस्तद्रूपेण तेषां दर्शनं युक्तमेव ९ कथमेतदवाप्यते इत्यत आह अनायासेति प्रवृत्तिरूपं कर्म आयासकृतं तद्विपरीतं नृपतिरूपं कर्मनायासकृतम् । तस्मादयं सत्यः श्रेष्ठः फलागमो भवति एभिरायासयुक्तैः कर्मभिः ६

तर्हि कर्मसंबन्धादात्मानश्च नित्येति नेत्याह अविनाश्य इति यद्यपि दुःखयोगात्मानोऽस्ति तथापि नैव ज्ञातमात्मतैर्दुःखैरविनाश्य एवाऽविकार्य एवाऽसंगत्वाद्धस्य चाध्यासिकत्वात् । अत्र हृष्टांतमाह भूतानामिति यथाऽसौ भूतानामस्मदादिशरीराणां आत्मक आत्मनः प्रतिकृतिर्दर्पणादौ प्रतिबिम्बो दर्पणधर्मान्मलिनत्वादीननुकुर्वाणोऽपि तन्नाशान्नश्यति न विद्युज्यत इत्यस्य न नश्यतीत्यर्थः एवं क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगेऽपि द्रष्टव्यं ७ यावत्कर्मदेहारंभकमस्ति तावत्तस्य देहस्य स्वरूपता तत्रात्मत्वाध्यास इत्यर्थः । कर्मक्षये तु देहांतरे आत्मत्वाध्यासो भवतीत्याह क्षीणेति ८ येनानाभावाभूतं द्विधा दयो भिन्नाः पदार्थाः शरीरं प्राप्यैकत्वं देवदत्तोऽहं मनुष्यपुत्र इति देहादितादात्म्यं संहताः संप्राप्तास्ते एव भावादेहादीनामात्मनः पृथक्त्वं विजानतां योगिनानित्यामवन्ति । अज्ञानिनां ये अनित्याभावास्त एव ज्ञानिनां नित्यात्मरूपा भवन्तीत्यर्थः ९ संज्ञपनं मारणं तदा हि सूर्यतेजश्चुः वातं प्राण इत्यादयो मंत्राः पठ्यन्ते ततो लिगाद्भ्यस्ते यच्छरीराणि प्राणा इन्द्रियाणि नित्यं निश्चितं नित्यं सर्वदा लोकांतरे गता इति । तेन सर्वः शरीरी विभुरेवास्ति न तूपाधिपरिच्छिन्नः परिच्छिन्नत्वाभिमानस्त्वस्याविद्यक इति भावः १० तत्र तु ज्ञानेऽधिकाराभावात् सोपासनकर्म प्राप्य देवयानमार्गमेवाश्रयस्वेत्याह अहमिति तेन योग्या इति शेषः ११ यत्र काले ते त्वया यज्ञ आहूतः कृतस्तत्र तदेव देवास्तव हिताः सखा योजाताः । यदैवं तदेव देवाः पशूनां जीवानां गमने तत्तल्लोकप्राप्तावीश्वरानि ग्रहानुग्रहकराः १२ यस्मादेवं तस्माद्वि

अविनाश्यस्तथा युक्तः क्षेत्रज्ञ इति निश्चयः ॥ भूतानामात्मकोभावो यथाऽसौ न विद्युज्यते ७ यावन्नक्षीयते कर्म तावत्तस्य स्वरूपता ॥ क्षीणकर्मानरो लोके रूपान्यत्वं नियच्छति ८ नानाभावस्तथैकत्वं शरीरं प्राप्य संहताः ॥ भवन्ति ते तथा नित्याः पृथग्भावं विजानताम् ९ अश्वमेधश्रुतिश्चैव मश्वसंज्ञपनं प्रति ॥ लोकांतरगतानि त्यप्राणानित्यं शरीराणाम् १० अहं हितं वदाम्येतत्प्रियं चेत्तव पार्थिव ॥ देवयानाहि पंथानः श्रुतास्ते यज्ञसंस्तरे ११ आहूतो यत्र यज्ञस्ते तत्र देवा हितास्तव ॥ यदा समन्विता देवाः पशूनां गमनेश्वराः १२ गतिमंतश्च तेनेष्टानान्ये नित्या भवन्त्युत ॥ नित्येऽस्मिन्पंचके वर्गे नित्ये चात्मनि पूरुषः १३ अस्य नानासमायोगं यः पश्यति वृथामतिः ॥ वियोगेशोचतेऽत्यर्थं स बाल इति मेमतिः १४ वियोगे दोषदर्शी यः संयोगं स विसर्जयेत् ॥ असंगे संगमो नास्ति दुःखं भुवि वियोगजम् १५ परापरज्ञस्त्वपरोनाभिमानादुदीरितः ॥ अपरज्ञः परां बुद्धिं ज्ञात्वा मोहाद्विमुच्यते १६ अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः ॥ नाहंतं वेद्मि नासौ मानं च मेऽस्ति विरागता १७

त्याजीवादेवानिष्ठा गतिमंतो भवन्ति नान्ये अयजमानाः । एवं सार्धेन कर्मनिष्ठा मुक्त्वा ज्ञाननिष्ठा माह सार्धेन नित्ये इति पांचभौतिको देववर्गः सर्वोऽपि नित्यः पुरुषश्च तद्वृष्टानित्यः १३ उभयोरपि नित्ययोः सतो र्योऽस्य नानायोगमनेकदेहसंबन्धं पश्यति स वृथामतिर्वियोगे पितृपुत्रादिनाशो चोचति मौढ्यात् । उक्तरीत्या न देहो नश्यति नाप्यात्मेति निर्निमित्तस्तेषां शोक इति भावः १४ यदिरुयादिनाशाः स्वपश्यति तर्हि रुयादीनां परिग्रह एव न कर्तव्यः न हि वंध्यायाः पुत्रशोकार्तिरस्ति वस्तुतस्तु संगे आत्मनि वियोगजं दुःखं बालादिसंगमो बानास्तीत्याह असंग इति १५ परेति अपरस्तुक्तविधां ज्ञाननिष्ठामप्राप्तस्तु परापरज्ञो नित्यविभागमात्रज्ञः अभिमानादेहादितादात्म्यादुपासनाबलेनोदीरित उच्छिन्नः । अपरज्ञः स गुणब्रह्मविद्धत्वापश्चात्परां बुद्धिं निर्विशेषवस्तुज्ञानं प्राप्य मोहान्मूलाज्ञानाद्विमुच्यते १६ मुक्तस्य लक्षणमाह अदर्शनादिति कर्मकर्तृभावाददर्शनं प्रत्यक् चैतन्यं तस्मादापतितस्तत्रैव चलीनोऽस्तं मुक्तमहं न वेद्मि अगोचरत्वात् । असौ च मानं वेत्ति करणाभावात् । तर्हि त्वमपि तादृक्कृतो न भवसीत्याह न च मेऽस्ति विरागतेति परं वैराग्यमेव मुख्यं सोक्षसाधनमित्यर्थः १७

येनेति मनसाकृतपापमानसतापैवानुसूयते एवंशरीरेणकृतंशरीरेणोपतापेनेतिकायवाहमनसाप्रलम्ब्यक्वावायुनिरोधकुर्यादितिसार्धंश्लोकार्थः १८ ॥ ॥ इतिआश्रमवासिकपर्वणिभीलकंडीये
भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ अद्वैति ॥ १ सधृतराष्ट्रराजाविदुरश्चसिद्धिंययावितिद्वयोःसंबंधः तत्रापिविदुरस्तपोबलात्धृतराष्ट्रेव्यासंसमासाद्येतिसंबंधः १।३।४।५।
येनयेनशरीरेणकरोत्ययमनीश्वरः ॥ तेनतेनशरीरेणतदवश्यमुपाश्रुते ॥ मानसंमनसाऽप्रोतिशरीरंचशरीरवान् १८ ॥ ॥ इति श्रीम०आश्रमवा०पुत्रदर्शनप
र्वणिजनमेजयंप्रतिवैशंपायनवाक्येचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अद्वैतानृपःपुत्रानदर्शनंप्रतिलब्धवान् ॥ ऋषेःप्रसादात्पुत्राणांस्वरूपाणां
कुरुद्रह १ सराजाराजधर्माश्चब्रह्मोपनिषदंतथा ॥ अवाप्तवान्नरश्रेष्ठोबुद्धिनिश्चयमेवच २ विदुरश्चमहाप्राज्ञोययौसिद्धितपोबलात् ॥ धृतराष्ट्रःसमासाद्यव्यासंचैव
तपस्विनम् ३ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ममापिवरदोव्यासोदर्शयेत्पितरंयदि ॥ तद्रूपवेषवयसंश्रद्ध्यांसर्वमेवते ४ प्रियंमेस्यात्कृतार्थश्चस्यामहंकृतनिश्चयः ॥ प्रसा
दाद्यपिमुख्यस्यममकामःसमृध्यताम् ५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तवचनेतस्मिन्पेव्यासःप्रतापवान् ॥ प्रसादमकरोद्धीमानानयच्चपरिक्षितम् ६ ततस्तद्रूपव
यसमागतंनृपतिंदिवः ॥ श्रीमंतंपितरंराजाददर्शजनमेजयः ७ शमीकंचमहात्मानंपुत्रंतंचास्यशृंगिणम् ॥ अमात्यायेबभूवुश्चराज्ञस्तांश्चददर्शह ८ ततःसोऽब्रु
थेराजामुदितोजनमेजयः ॥ पितरंज्ञापयामासस्वयंसस्त्रौचपार्थिवः ९ स्नात्वासनृपतिर्विप्रमास्तीकमिदमब्रवीत् ॥ यायावरकुलोत्पन्नंजरत्कारुसुतंतदा १० आस्ती
कविविधाश्चर्योयज्ञोऽयमितिमेमतिः ॥ यदद्यायंपिताप्राप्तोममशोकप्रणाशनः ११ ॥ ॥ आस्तीकउवाच ॥ ॥ ऋषिर्द्वैपायनोयत्रपुराणस्तपसोनिधिः ॥ यज्ञे
कुरुकुलश्रेष्ठतस्यलोकाबुभौजितौ १२ श्रुतंविचित्रमाख्यानंत्वयापांडवनंदन ॥ सर्पाश्चभस्मसाग्नीतागतश्चपदवीपितुः १३ कश्चंचित्तक्षकोमुक्तःसत्यत्वात्तवपार्थिव ॥
ऋषयःपूजिताःसर्वेगतिर्दृष्टामहात्मनः १४ प्राप्तःसुविपुलोधर्मःश्रुत्वापापविनाशनम् ॥ विमुक्तोहृदयग्रंथिरुदारजनदर्शनात् १५ येचपक्षधराधर्मेसहृतरुचयश्चये ॥
यान्दृष्ट्वाहीयतेपापंतेभ्यःकार्यानमस्किया १६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वाद्विजश्रेष्ठात्सराजाजनमेजयः ॥ पूजयामासतमृषिमनुमान्यपुनःपुनः १७
पप्रच्छतमृषिंचापिवैशंपायनमच्युतम् ॥ कथावशेषंधर्मज्ञोवनवासस्यसत्तम १८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा०पुत्रदर्शनप०जनमेजयस्यस्वपितृदर्शने
पंचत्रिंशोऽध्यायः॥३५॥ ॥जनमेजयउवाच॥ ॥ दृष्ट्वापुत्रांस्तथापौत्रानसानुबंधान्जनाधिपः ॥ धृतराष्ट्रःकिमकरोद्राजाचैवयुधिष्ठिरः १ ॥वैशंपायनउवाच॥
तद्दृष्ट्वामहदाश्चर्यपुत्राणांदर्शनंनृप ॥ वीतशोकःसराजर्षिःपुनराश्रममागमत् २ इतरस्तुजनःसर्वस्तेचैवपरमर्षयः ॥ प्रतिजग्मुर्ग्रथाकामंघृतराष्ट्राभ्यनुज्ञया ३ पांड
वास्तुमहात्मानोलघुभूयिष्ठसैनिकाः ॥ पुनर्जग्मुर्महात्मानंसदारास्तंमहीपतिं ४ तमाश्रमपदंधीमानब्रह्मर्षिलोकपूजितः ॥ मुनिःसत्यवतीपुत्रोघृतराष्ट्रमभाषत ५
६।७।८ ज्ञापयामासआलोचितवान् स्नापयामासेतिपाठःस्पष्टः ९।१०।११।१२।१३।१४ पापविनाशनंइतिहासमितिशेषः १५ पक्षधराःपक्षस्थापकाः १६।१७।१८ इति
आ०नी०भा० पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ दृष्ट्वेति १।२।३।४ आश्रमपदवाप्तमंभाषं ५

९।१०।११।१२।१३।१४ बहवःप्रत्यर्थिनःप्रार्थयानाःशत्रुदोषप्रतप्तः १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

धृतराष्ट्रमहाबाहोशृणुकौरवनंदन ॥ श्रुतंतेजानवृद्धानामृषीणांपुण्यकर्मणाम् ६ अद्याऽपिजनवृद्धानांविदेवेदांगवेदिनाम् ॥ धर्मज्ञानांपुराणानांवदतांविविधाः
कथाः ७ मास्मशोकेमनःकार्षीर्दिष्टेनव्यथतेबुधः ॥ श्रुतंदेवरहस्यंतेनारदादेवदर्शनात् ८ गतास्तेक्षत्रधर्मेणशस्त्रपूतांगतिशुभाम् ॥ यथादृष्टास्त्वयापुत्रास्तथा
कामविहारिणः ९ युधिष्ठिरःस्वयंधीमानभवंतमनुरुध्यते ॥ सहितोभ्रातृभिःसर्वैःसदारःससुहृज्जनः १० विसर्जयेनंयात्वेष्टस्वराज्यमनुशासताम् ॥ मासःसमधि
कस्तेषामतीतोवसतांवेने ११ एतद्विनित्यंयत्नेनपदंरक्ष्यंनराधिप ॥ बहुप्रत्यर्थिंक्रुद्धोतद्राज्यंनमकुरुद्रह १२ इत्युक्तःकौरवोराजाव्यासेनातुलतेजसा ॥ युधि
ष्ठिरमथाहूयवाग्मीवचनमब्रवीत् १३ अजातशत्रोभद्रंतेशृणुमेभ्रातृभिःसह ॥ त्वत्प्रसादान्महीपालशोकोनास्मान्प्रबाधते १४ रमेचाहंत्वयापुत्रपुरेवगजसाह्वये ॥
नाथेनानुगतोविद्वन्प्रियेषुपरिवर्तिना १५ प्राप्तंपुत्रफलंत्वत्तःप्रीतिर्मेपरमात्वये ॥ नमेमन्युर्महाबाहोगम्यतांपुत्रमाचिरम् १६ भवंतंचेहसंप्रेक्ष्यतपोमेपरिहीयते ॥
तपोयुक्तंशरीरंचत्वां दृष्ट्वाधावितंपुनः १७ मातरौतेतथैवेमेशीर्णपर्णकृतज्ञाने ॥ ममतुल्यव्रतेपुत्रनचिरंवर्तयिष्यतः १८ दुर्योधनप्रभृतयोदृष्टालोकांतरंगताः ॥
व्यासस्यतपसोवीर्याद्भवतश्चसमागमात् १९ प्रयोजनंचनिर्वृत्तंजीवितस्यममानय ॥ उग्रंतपःसमास्थास्येत्वमनुज्ञातुमर्हसि २० त्वय्यद्यपिंडःकीर्तिश्चकुलंचेदंप्र
तिष्ठितम् ॥ श्वोवाऽद्यवामहाबाहोगम्यतांपुत्रमाचिरम् २१ राजनीतिःसुबहुशःश्रुतातेभरतर्षभ ॥ संदेष्टव्यंनपश्यामि कृतंमेभवताविभो २२ ॥वैशंपायनउवाच॥
इत्युक्तवचनंतंतुनृपोराजानमब्रवीत् ॥ नमामर्हसिधर्मज्ञपरित्युक्तुमनागसम् २३ कामंगच्छंतुमेसर्वेभ्रातरोऽनुधरास्तथा ॥ भवंतमहमन्विष्येमातरौचयतव्रतः
२४ तमुवाचाथगांधारीमैवंपुत्रशृणुष्वच ॥ त्वय्यधीनंकुरुकुलंपिंडश्चश्चशुरस्यमे २५ गम्यतांपुत्रपर्याप्तमेतावत्पूजितावयम् ॥ राजायदाहतत्कार्यंत्वयापुत्रपि
तुर्वचः २६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तःसतुगांधार्याकुंतीमिदमभाषत ॥ स्नेहबाष्पाकुलेनेत्रेप्रमृज्यरुदतीवचः २७ विसर्जयतिमाराजागांधारीचयश
स्विनी ॥ भवत्यांबद्धचित्तस्तुकथंयास्यामिदुःखितः २८ नचोत्सहेतपोविघ्नंकर्तुंतेधर्मचारिणि ॥ तपसोहिपरंनास्तितपसाविंदतेमहत् २९ ममापिनतथा
राज्ञिराज्येबुद्धिर्यथापुरा ॥ तपस्येवानुरक्तंमेमनःसर्वात्मनातथा ३० शून्येयंचमहीकृत्स्नानमेप्रीतिकरीशुभे ॥ बांधवानःपरिक्षीणाबलंनोनयथापुरा ३१ पं
चालाःसुभृशंक्षीणाःकथामात्रावशेषिताः ॥ नतेषांकुलकर्तारंकंचित्पश्याम्यहंशुभे ३२ सर्वेहिभस्मासाग्नीतास्तेद्रोणेनरणाजिरे ॥ अवशिष्टाश्चनिहता
द्रोणपुत्रेणैविशि ३३ चेदयश्चैवमत्स्याश्चदृष्टपूर्वास्तथैवनः ॥ केवलंद्रुष्णिचक्रंक्वासुदेवपरिग्रहात् ३४ यदृष्ट्वास्थातुमिच्छामिधर्मार्थनार्थहेतुतः ॥ शि
वेनपश्यनःसर्वान्दुर्लभंतवदर्शनम् ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । शिष्टमायुरितिशेषः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ नृपप्रदक्षिणं चक्रुः निवारणे स्तनयानादितिशेषः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति
 अविषह्यं च राजाहितीं चारप्स्यते तपः ॥ एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः सहदेवो युधां पतिः ३६ युधिष्ठिरमुवाचे दंवाष्पव्याकुललोचनः ॥ नोत्सहेऽहंपरित्यक्तुं मातरं भरत
 र्षभ ३७ प्रतियातु भवानक्षिप्रं तपस्तपस्याम्यहं विभो ॥ इहैव शोषयिष्यामि तपसे दं कलेवरम् ३८ पादशुश्रूषणे रक्तो राज्ञो मात्रोस्तथाऽनयोः ॥ तमुवाच ततः कुंती
 परिष्वज्य महाभुजम् ३९ गम्यतां पुत्रमैवं त्वं वोचः कुरुवचो मम ॥ आगमावः शिवाः संतु स्वस्था भवत पुत्रकाः ४० उपरोधो भवेदेव मस्माकं तपसः कृते ॥ त्व
 त्नेह पाशवद्वाचहीयेयं तपसः परात् ४१ तस्मात्पुत्रकगच्छत्वं शिष्टमल्पं च नः प्रभो ॥ एवं संस्तंभितं वाक्यैः कुंत्या बहुविधैर्मनः ४२ सहदेवस्य राजेंद्र राज्ञश्चैव विशे
 षतः ॥ ते मात्रा समनुज्ञा ताराज्ञा च कुरुपुंगवाः ४३ अभिवाद्य कुरुश्रेष्ठ मामंत्रयितुमारभन् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राज्यं प्रति गमिष्यामः शिवेन प्रतिनंदिताः ४४
 अनुज्ञातास्त्वयाराज नृगमिष्यामो विकल्मषाः ॥ एवमुक्तः सराजर्षिर्धर्मराज्ञा महात्मना ४५ अनुजज्ञे सकौरव्यमभिनंदय युधिष्ठिरम् ॥ भीमं च बलिनां श्रेष्ठं सांत्व
 यामास पार्थिवः ४६ सचास्य सम्यग्मेधावी प्रत्यपद्यत वीर्यवान् ॥ अर्जुनं च समाश्लिष्य यमौ च पुरुष र्षभौ ४७ अनुजज्ञे सकौरव्यः परिष्वज्याभिनंदय च ॥ गांधा
 र्यां चाम्यनुज्ञाताः कृतपादाभिवादनाः ४८ जनन्यासमुपाग्राताः परिष्वक्ताश्च ते नृपम् ॥ चक्रुः प्रदक्षिणं सर्वे वत्सा इव निवारणे ४९ पुनः पुनर्निरीक्षितः प्रचकुस्ते प्र
 दक्षिणम् ॥ द्रौपदी प्रमुखाश्चैव सर्वाः कौरव्योषितः ५० न्यायतः श्वशुरेवृत्तिं प्रयुज्य प्रययुस्ततः ॥ श्वश्रूभ्यां समनुज्ञाताः परिष्वज्याभिनंदिताः ५१ संदिष्टाश्चै
 तिकर्तव्यं प्रययुर्भर्तृभिः सह ॥ ततः प्रजज्ञे निनदः सूतानां युज्यतामिति ५२ उष्ट्राणां क्रोशतां चापि हयानां हेषतामपि ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा सदारः सहसैनिकः ॥
 नगरं हास्तिनपुरं पुनरायात्स बांधवः ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वण्युधिष्ठिरप्रत्यागमेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥
 ॥ समाप्तं चेदं पुत्रदर्शनपर्व ॥ अथ नारदागमनपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्विवर्षोपनिवृत्तेषु पांडवेषु यदृच्छया ॥ देवर्षिर्नारदो राजन्नाजगाम युधिष्ठिरम् १
 तमभ्यर्च्य महाबाहुः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ आसीनं परिविश्वस्तं प्रोवाच वदतांवरः २ चिरानुनानुपश्यामि भगवंतमुपस्थितम् ॥ कञ्चित्तेकुशलं विप्रशुभं वा प्रत्युप
 स्थितम् ३ केदेशाः परिदृष्ट्वा स्ते किंच कार्यं करोमि ते ॥ तद्वहिद्विजमुख्यस्त्वं त्वं ह्यस्माकं परागतिः ४ ॥ नारद उवाच ॥ चिरदृष्टोऽसि मेत्येवमागतोऽहं तपो वनात् ॥
 परिदृष्ट्वा नितीर्था निगंगां चैव मयानृप ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वदंति पुरुषामेज्यगंगातीरनिवासिनः ॥ घृतराश्रं महात्मानमास्थितं परमंतपः ६ अपि दृष्ट्वा त्वया त
 त्रकुशलीसकुरुद्वहः ॥ गांधारी च पृथाचैव सूतपुत्रश्च संजयः ७ कथंचन वर्तते चाद्यपि ताममसपार्थिवः ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन् यदि दृष्ट्वा त्वयानृपः ८
 आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ द्विवर्षोपेति १ । २ । ३ । ४ मेमया विद्विर्दृष्टोऽसीत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ दृश्यतो दृश्यत इति पदं तमपश्यंतं चानादृत्येत्यर्थः नियमेन सा त्रिध्याभावात् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

॥ नारद उवाच ॥ स्थिरीभूय महाराज शृणु वृत्तं यथा तथम् ॥ यथाश्रुतं च दृष्टं च मया तस्मिंस्तपो वने ९ वनवासनिवृत्तेषु भवत्सुकुरुनंदन ॥ कुरुक्षेत्रात्पितातुभ्यंगं
 गाद्वारं ययौ नृप १० गांधार्या सहितो धीमान् च कुंत्या समन्वितः ॥ संजयेन च सूतेन साग्निहोत्रः सयाजकः ११ आतस्थे स तपस्तीव्रं पिता तव तपोधनः ॥ वीटां
 मुखे समाधाय वायुमक्षोऽभवन्मुनिः १२ वने स मुनिभिः सर्वैः पूज्यमानो महातपाः ॥ त्वगस्थिमात्रशेषः स षण्मासान् भवन्नृपः १३ गांधारी तु जलाहारी कुंतीमासो
 पवासिनी ॥ संजयः षष्ठभुक्तेन वर्तयामास भारत १४ अग्नींस्तु याजकास्तत्र जुहुवुर्विधिवत्प्रभो ॥ दृश्यतो दृश्यतश्चैव वने तस्मिन्नृपस्य वै १५ अनिकेतोऽथ राजा सबभू
 व वनगोचरः ॥ ते चापि सहिते देव्यौ संजयश्च तमन्वयुः १६ संजयो नृपतेर्नेता समेषु विषमेषु च ॥ गांधार्याश्च पृथाचैव च क्षुरासीदनिदिता १७ ततः कदाचिद्गंगा
 याः कच्छे स नृपसत्तमः ॥ गंगायामाहुतो धीमानाश्रमाभिमुखोऽभवत् १८ अथ वायुः समुद्रतो दावाग्निं भवन्महान् ॥ ददाह तद्वनं सर्वं परिगृह्य समंततः १९
 दह्यत्सुमृगयूथेषु द्विजिह्वेषु समंततः ॥ वराहाणां च यूथेषु संश्रयत्सु जलाशयान् २० समाविद्धे वने तस्मिन्प्राप्ते व्यसन उत्तमे ॥ निराहारतया राजन्मंदप्राणविचे
 ष्टितः २१ असमर्थोऽपसरणे सुकृशे मातरौ च ते ॥ ततः स नृपतिर्दृष्ट्वा वह्निमायां तमंतिकात् २२ इदमाह ततः सूतं संजयं जयतांवरः ॥ गच्छ संजय यत्राग्निर्
 त्वादहतिकर्हि चित् २३ वयमत्राग्निना युक्ता गमिष्यामः परांगतिं ॥ तमुवाच किलोद्विग्नः संजयो वदतांवरः २४ राजन्मृत्युरनिष्टोऽयं भविता ते वृथाग्निना ॥ न
 चोपायं प्रपश्यामि मोक्षणे जातवेदसः २५ यदत्रानंतरं कार्यं तद्वद्वान्वक्तुमर्हति ॥ इत्युक्तः संजयेन दंपुनराह स पार्थिवः २६ नैष मृत्युरनिष्टो नोनिः सूतानां गृहा
 त्स्वयम् ॥ जलमग्निस्तथा वायुरथ वाऽपि विकर्षणम् २७ तापसानां प्रशस्यंते गच्छ संजय माचिरम् ॥ इत्युक्त्वा संजयं राजा समाधाय मनस्तथा २८ प्राङ्
 मुखः सह गांधार्या कुंत्या चोपाविश तदा ॥ संजयस्तं तथा दृष्ट्वा प्रदक्षिणमथाकरोत् २९ उवाच चैनं मेधावी युंश्वात्मानमिति प्रभो ॥ ऋषिपुत्रो मनीषी सराजा
 चक्रेऽस्य तद्वचः ३० सन्निरुध्यैद्रियग्राममासीत्काष्ठोपमस्तदा ॥ गांधारी च महाभाग जननी च पृथातव ३१ दावाग्निना समायुक्ते स च राजापिता तव ॥ सं
 जयस्तु महामात्रस्तस्माद्वावादमुच्यत ३२ गंगाकूले मया दृष्ट्वा तपसैः परिवारितः ॥ स तानामंत्रयते जस्थीनि वेद्यैतच्च सर्वशः ३३ प्रययौ संजयो धीमान् हिम
 वंतं महीधरम् ॥ एवं स निधनं प्राप्तः कुरुराजो महामनाः ३४ गांधारी च पृथाचैव जनन्यौ ते विशांपते ॥ यदृच्छयाऽनुव्रजतामयाराज्ञः कलेवरम् ३५

१६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टविंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

तयोश्च देव्योरुभयोर्मया दृष्टानि भारत ॥ ततस्तपोवने तस्मिन् समाजमुस्तपोधनाः ३६ श्रुत्वा राज्ञस्तदानिष्ठान् त्वशोचन् गतीं श्रुते ॥ तत्राश्रौषमहंसर्वमेतत्पुरुषसत्तम ३७ यथाच नृपतिर्दग्धो देव्यौ ते चेति पांडव ॥ न शोचितव्यं राजेन्द्र स्वतः सपृथिवीपतिः ३८ प्राप्तवानग्निसंयोगं गांधारीजननीचते ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा च सर्वेषां पांडवानां महात्मनाम् ३९ निर्याणं घृतराष्ट्रस्य शोकः समभवन् महान् ॥ अंतःपुराणां च तदामहानां तस्वरोऽभवत् ४० पौराणां च महाराज श्रुत्वा राज्ञस्तदा गतिम् ॥ अहो धिगिति राजा तु विकुश्लभश्च दुःखितः ४१ ऊर्ध्वबाहुः स्मरन्मातुः प्ररुदयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनपुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एव ते ४२ अंतःपुरेषु च तदा सुमहान् रुदितस्वनः ॥ प्रादुरासीन् महाराज पृथांशुत्वा तथा गताम् ४३ तंच वृद्धं तथा दग्धं हतपुत्रं नराधिपम् ॥ अन्वशोचंत ते सर्वे गांधारी च तपस्विनीम् ४४ तस्मिन्नुपरतेश्च द्वे मुहूर्तादिव भारत ॥ निरुह्य बाष्पं धैर्येण धर्मराजोऽब्रवीदिदम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० नारदागमप० दावाग्निना घृतराष्ट्रादि दाहे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तथामहात्मनस्तस्य तपस्युग्रे च वर्ततः ॥ अनाथस्येव च वनेतिष्ठत्स्वस्मा सुबन्धुषु १ दुर्विज्ञेया गतिर्ब्रह्मण्युरुषाणां मतिर्मम ॥ यत्र वैचित्रवीर्योऽसौ दग्ध एव नाग्निना २ यस्य पुत्रशतं श्रीमदभवद्बाहुशालिनः ॥ नागायुतबलो राजा स दग्धो हि दवाग्निना ३ यं पुरापर्यवीजंत तालवृंतैर्वरस्त्रियः ॥ तं गृध्राः पर्यवीजंत दवाग्निपरिकालितम् ४ सूतमागधसंघैश्च शयानो यः प्रबोध्यते ॥ घरण्यां स नृपः शेते पापस्य मम कर्मभिः ५ न च शोचाभिर्गांधारी हतपुत्रां यशस्विनीम् ॥ पतिलोकमनुप्राप्तां तथा भवते स्थिताम् ६ पृथामेव च शोचाभिया पुत्रैश्चर्यमृद्धिमत ॥ उत्सृज्य सुमहद्दीप्तं वनवासमरोचयत् ७ धियाज्यमिदमस्माकं धिग्बलं धिक्पराक्रमम् ॥ क्षत्रधर्मचधिग्यस्मान्मृता जीवामहेव यम् ८ सुसूक्ष्मा किल कालस्य गतिर्द्विजवरोत्तम ॥ यत्समुत्सृज्य राज्यं सा वनवासमरोचयत् ९ युधिष्ठिरस्य जननी भीमस्य विजयस्य च ॥ अनाथवत्कथं दग्धा इति मुह्यामि चिंतयन् १० वृथा संतर्पितो वह्निः खांडवे सव्यसाचिना ॥ उपकारमजानन् सकृत् प्रहृतिमेमतिः ११ यत्रादहत्स भगवान्मातरं सव्यसाचिनः ॥ कृत्वा यो ब्राह्मणच्छद्ममिक्षार्थी स मुपागतः १२ धिगग्निं धिक्क्रपार्थस्य विश्रुतां सत्यसंधताम् ॥ इदं कष्टतरं चान्यद्भगवन्प्रतिभाति मे १३ वृथाग्निना समायोगो यदभूत्पृथिवीपतेः ॥ तथा तपस्विनस्तस्य राजर्षेः कौरवस्य ह १४ कथमेवं विधो मृत्युः प्रशास्य पृथिवीमिमाम् ॥ तिष्ठत्सु मंत्रपूतेषु तस्याग्निषु महावने १५ वृथाग्निना समायुक्तो निष्ठां प्राप्तः पितामम ॥ मन्ये पृथावेपमाना कृशाधमनि संतता १६

तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ नासाविति १ । २ । ३ । ४ । ५

हातातधर्मराजेतिसमाक्रंदन्महाभये ॥ भीमपर्याष्टहिभयादिति चैवाभिवाशति १७ समंततः परिक्षिप्ता माता भून्मे दवाग्निना ॥ सहदेवः प्रियस्तस्याः पुत्रेभ्योऽधि क एव तु १८ न चैनां मोक्षयामास वीरो माद्रवतीसुतः ॥ तच्छ्रुत्वा रुरुदुःसर्वे समालिङ्ग्य परस्परम् १९ पांडवाः पंचदुःखार्ता भूतानीव युगक्षये ॥ तेषां तु पुरुषेन्द्राणां रुदतां रुदितस्वनः २० प्रासादाभोगसंरुद्धे अन्वरोत्सोत्सरोदसी २१ ॥ इति श्रीम० आश्रमवा० नारदागम० युधिष्ठिरविलापे अष्टविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नासौ वृथाग्निना दग्धो यथा तत्र श्रुतं मया ॥ वैचित्रवीर्यो नृपतिस्तत्तेव क्षयामि सुव्रत १ वनं प्रविशतां जनेन वायुभक्षेण धीमता ॥ अग्रयः कारयित्वेष्टिमुत्सृष्टा इति नः श्रुतम् २ याजकास्तु ततस्तस्य तान् ग्रीभिर्जने वने ॥ समुत्सृज्य यथाकामं जमुर्भरतसत्तम ३ सविद्वस्तदा वह्निर्वने तस्मिन् भूत्किल ॥ ते न तद्वनमादीप्तमिति ते तापसाऽब्रुवन् ४ सराजा जाह्नवीतीरे यथा ते कथितं मया ॥ तेनाग्निना समायुक्तः स्वेनैव भरतर्षभ ५ एवमावेदयामासुर्मुनयस्ते ममानघ ॥ ये ते भार्गीरथीतीरे मया दृष्टा युधिष्ठिर ६ एवं स्वेनाग्निनाराजा समायुक्तो महीपते ॥ माशोचिथास्त्वं नृपतिं गतः स परमां गतिम् ७ गुरुशुश्रूषया चैव जननी तेजनाधिप ॥ प्राप्ता सुमहती सिद्धिमिति मे नात्र संशयः ८ कर्तुमर्हसि राजेन्द्र तेषां त्वमुदकक्रियाम् ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैरेतदत्र विधीयताम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सपृथिवीपालः पांडवानां धुरंधरः ॥ निर्ययौ सहसोदर्यः सदारश्च नरर्षभः १० पौरजानपदाश्चैव राजभक्तिपुरस्कृताः ॥ गंगां प्रजग्मुरभितो वाससै केन संवृताः ११ ततोऽवगाह्य सलिले सर्वे ते नरपुंगवाः ॥ युयुत्सुमग्रतः कृत्वा ददुस्तोयं महात्मने १२ गांधार्याश्च पृथायाश्च विधिवन्नाम गोत्रतः ॥ शौचं निवर्तयंतस्ते तत्रो पुनर्गरादहिः १३ प्रेषयामास स नरान् विधिज्ञानात्कारिणः ॥ गंगाद्वारं नरश्रेष्ठो यत्र दग्धोऽभवत्पुः १४ तत्रैव तेषां कृत्यानि गंगाद्वारेऽन्वशात्तदा ॥ कर्तव्यानीति पुरुषान् दत्तदेयान् महीपतिः १५ द्वादशेऽहनि तेभ्यः सकृत् शौचो नराधिपः ॥ ददौ श्राद्धानि विधिवद्दक्षिणां वंति पांडवः १६ घृतराष्ट्रं समुद्दिश्य ददौ सपृथिवीपतिः ॥ सुवर्णं रजतं गाश्च शय्याश्च सुमहाधनाः १७ गांधार्याश्चैव तेजस्वी पृथायाश्च पृथक्पृथक् ॥ संकीर्त्य नामनी राजा ददौ दानमनुत्तमम् १८ यो यदिच्छति यावच्च तावत्स लभते नरः ॥ शयनं भोजनं यानं मणिरत्नमथोधनम् १९ यानमाच्छादनं भोगान् दासीश्च समलंकृताः ॥ ददौ राजा समुद्दिश्य तयोर्मात्रोर्महीपतिः २० ततः सपृथिवीपालो दत्वा श्राद्धान्यनेकशः ॥ प्रविवेश पुरं राजानं गंवारणात्क्षयम् २१ ते चापिराजवचनात्पुरुषा ये गताऽभवन् ॥ संकल्प्य तेषां कुल्यानि पुनः प्रत्यागमंस्ततः २२

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

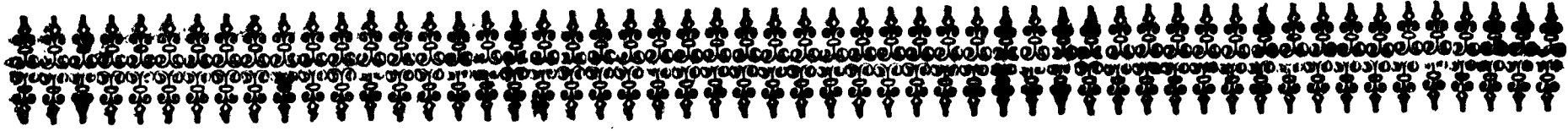
१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ संकल्प्य एकीकृत्य कुल्यानि अस्थीनि । 'कुल्यं स्यात्कीकसेऽपि च' इति मेदिनी । प्रत्यागमं गंगामिति शेषः २२

संयोज्यगंगयेतिशेषः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति श्रीमत्पद्मसूक्तप्रमाणमयोदाहरंभरचतुर्ष्वरवशावर्तसश्रीगोविंदसूरिसूनोनीलकण्ठस्यकृतौ भारतभावादीनि
आश्रमवासिकार्यप्रकाशेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥२१॥

माल्यैर्गंधैश्चविविधैरर्चयित्वायथाविधि ॥ कुल्यानितेषांसंयोज्यतदाचख्युर्महीपतेः २३ समाश्वास्यतुराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ॥ नारदोऽप्यगमद्रा
जनपरमर्षिर्यथेप्सितम् २४ एवंवर्षाण्यतीतानिघृतराष्ट्रस्यधीमतः ॥ वनवासेतथात्रीणिनगरेदशपंचच २५ हतपुत्रस्यसंग्रामेदानानिददतःसदा ॥ ज्ञातिसं
बंधिमित्राणांभ्रातृणांस्वजनस्यच २६ युधिष्ठिरस्तुनृपतिर्नातिप्रीतमनास्तदा ॥ धारयामासतद्राज्यंनिहतज्ञातिबाधवः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
सिकेपर्वणिनारदागमनपर्वणिश्राद्धदानेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंनारदागमनपर्व आश्रमवासिकंचपर्वसमाप्तम् ॥
अस्यानंतरंमौसलपर्व तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ षट्त्रिंशेत्वथसंप्राप्तेवर्षेकौरवनंदनः ॥ ददर्शविपरीतानिनिमित्तानियुधिष्ठिरः १ ॥७॥

॥ अस्मिन्पर्वणिद्वयासोकाध्यायश्चोक्तसंख्याभूनाधिक्यंषपूर्ववद्विद्वन्मयः ॥

॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते मौसलपर्वप्रारंभः ॥

काश्रसकास्तेमदिरादिकलहेनव्यसनेनविमश्यंतीतिप्रतिपाद्यते । संसदशेनिष्काशंयस्यफलंयहादेस्स्थानोऽष्टादशोत्तम्युर्विकास्वर्गप्राप्तिश्चानिरूपयिष्यते तत्रराज्यप्राप्त्यनंतरंषट्त्रिंशत्तमेवर्षे श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंघेवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततोजयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ षट्त्रिंशेख्यसंप्राप्तेवर्षेकौरवनंदनः ॥ ददर्शविपरीतानिनिमित्तानियुधिष्ठिरः १ वदुर्वाताश्चनिर्घातारूक्षाःशर्करवर्षिणः ॥ अपसव्यानिशकुनामंडलानिप्रचकिरे २ प्रत्यगुदुर्महानद्योदिशोनीहारसंवृताः ॥ उल्काश्चांगारवर्षिण्यप्रापतन्मगनाद्भुवि ३ आदित्योरजसाराजनसमवच्छन्नमंडलः ॥ विरश्मिरुदयेनित्यंकबंधैःस महद्यत ४ परिवेषाश्चदृश्यंतेदारुणाश्चंद्रसूर्ययोः ॥ त्रिवर्णाःश्यामरूक्षास्तास्तथाभस्मारुणप्रभाः ५ एतेचान्येचबहवउत्पाताभयशंसिनः ॥ दृश्यंतेबहवो राजनहृदयोद्वेगकारकाः ६ कस्यचित्त्वथकालस्यकुराजोयुधिष्ठिरः ॥ शुभ्राववृष्णिचक्रस्यमौसलेकदंनंकृतम् ७ विमुक्तंवासुदेवंचभुत्वारामंचपांडवः ॥ स मानीयाब्रवीद्भ्रातृन्किंकरिष्यामद्व्युत ८ परस्परंसमासाद्यब्रह्मदंडबलात्कृतान् ॥ वृष्णीन्विनष्टास्तेश्रुत्वाव्यथिताःपांडवाभवन् ९ निधनंवासुदेवस्यसमुद्रस्ये वशोषणम् ॥ वीरानश्रद्धयुस्तस्यविनाशंशार्द्धधन्वनः १० मौसलंतेसमाश्रित्यदुःखशोकसमन्विताः ॥ विषण्णाहतसंकल्पाःपांडवाःसमुपाविशन् ११ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंविनष्टाभगवन्नंधकावृष्णिभिःसह ॥ पश्यतीवासुदेवस्यभोजाश्चैवमहारथाः १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ षट्त्रिंशेऽथततोवर्षेवृष्णी नामनयोमहान् ॥ अन्योन्यमुसलैस्तेतुनिजघ्नःकालचोदिताः १३ ॥ जनमेजयउवाच ॥ केनानुशतास्तेवीराःक्षयंवृष्ण्यंधकागताः ॥ भोजाश्चद्विजवर्यत्वंवि स्तरेणवदस्वमे १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विश्वामित्रंचकण्वंचनारदंचतपोधनम् ॥ सारणप्रमुखविराददृष्टुर्द्वारकांगतान् १५ तेतान्सांबपुरस्कृत्यभूषयि त्वास्त्रियंयथा ॥ अब्रुवन्नुपसंगम्यदैवदंडनिपीडिताः १६ इयंस्त्रीपुत्रकामस्यबभ्रोरमिततैजसः ॥ ऋषयःसाधुजानीतकिमियंजनयिष्यति १७ इत्युक्तास्तेतदा राजन्विप्रलंभप्रघर्षिताः ॥ प्रत्युब्रुवंस्तान्मुनयोयतच्छृणुनराधिप १८ वृष्णबंधकविनाशायमुसलंचोरमायसम् ॥ वासुदेवस्यदायादःसांबोऽयंजनयिष्यति १९ येनसूर्यंसुदुर्वृत्तानृशंसाजातमन्यवः ॥ उच्छेतारःकुलंकृत्स्नमृतेरामजनार्दनौ २० समुद्रयास्यतिश्रीमांस्यक्त्वादेहंहलायुधः ॥ जराकृष्णमहात्मानंशयानं भुविभेत्स्यति २१ इत्युब्रुवंततेराजन्प्रलब्धास्तैर्दुरात्मभिः ॥ मुनयःक्रोधरक्ताक्षाःसमीक्ष्याथपरस्परम् २२

अभ्युर्ध्वमन्त्राऽस्माभिर्दत्तः शापस्त्वया संतव्य इति २३ । २४ । २५ किं करोयमदूतस्तत्तु २६ । २७ । २८ । २९ । ३० स्वयंकृत्वा स्वयंकर्ता ३१ ॥ इति भारते मौसलपर्वणि नीलकंठीये भारत
भावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति कालः कपोतोलूकादिरूपेण १ स एव कचित्करालादिरूपोऽदृश्यत कश्चिन्नावेक्ष्य परिक्रामन्ति शेषः २ सर्वभूतानामत्ययो नाशो यस्मात् ३ । ४

तथोक्ता मुनयस्ते तु ततः केशवमभ्ययुः ॥ अथाब्रवीत्तदा वृष्णीन् श्रुत्वैव मधुसूदनः २३ अंतर्ज्ञो मतिर्मांस्तस्य भवितव्यं तथेति तान् ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशः प्रवि
वेश पुरंतदा २४ कृतांतमन्यथानैच्छत्कर्तुं स जगतः प्रभुः ॥ श्वभूतेऽथ ततः सांबो मुसलंतदसूतवै २५ येन वृष्ण्यंधककुले पुरुषाभस्मसात्कृताः ॥ वृष्ण्यंधक
विनाशाय किं करप्रतिमं महत् २६ असूतशापजं घोरं तच्च राज्ञेन्यवेदयन् ॥ विषण्णरूपस्तद्राजासूक्ष्मं चूर्णमकारयत् २७ तच्चूर्णसागरे चापि प्राक्षिपन् पुरुषानृप ॥
अघोषयंश्च नगरे वचनादाहु कस्यते २८ जनार्दनस्य रामस्य बभ्रुश्चैव महात्मनः ॥ अद्य प्रभृति सर्वेषु वृष्ण्यंधककुलेष्विह २९ सुरासवो न कर्तव्यः सर्वैर्नगरवा
सिभिः ॥ यश्च नो विदितं कुर्यात्पेयं कश्चिन्नरः कचित् ३० जीवन्सथूलमारोहेत्स्वयंकृत्वा स बाधवः ॥ ततो राजभयात्सर्वे नियमं चक्रिरे तदा ॥ नराः शासनमाज्ञाय
रामस्याक्लिष्टकर्मणः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि मुसलोत्पत्तौ प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं प्रयतमानानां वृष्णी
नामंधकैः सह ॥ कालोऽग्राणि सर्वेषां परिचक्राम नित्यशः १ करालो विकटो मुंडः पुरुषः कृष्णपिगलः ॥ गृहाण्यावेक्ष्य वृष्णीनां नादृश्यत कचित् कचित् २ तमग्रं
तमहेष्वासाः शरैः शतसहस्रशः ॥ न चाशक्यत वेदुं स सर्वभूतात्ययस्तदा ३ उत्पेदिरे महावातादारुणाश्च दिने दिने ॥ वृष्ण्यंधकविनाशाय बहवो लोमहर्षणाः ४
विवृद्धमूषिकारथ्या विभिन्नमणिकास्तथा ॥ केशानखाश्च सुप्तानामच्येते मूषिकैर्निशि ५ चीचीकुचीति वाशं तिसारिका वृष्णिवेश्मसु ॥ नोपशाम्यति शब्दश्च
सदिवारात्रमेव हि ६ अन्वकुर्वन् लूकानां सारसाविरुतं तथा ॥ अजाः शिवानां विरुतमन्वकुर्वन् भारत ७ पांडुरारक्तपादाश्च विहगाः कालचोदिताः ॥ वृष्ण्यंधका
नां गेहेषु कपोता व्यचरन्स्तदा ८ व्यजायंत खरागोषु करभाऽश्वतरीषु च ॥ शुनीष्वपि बिडालाश्च मूषिकानकुलीषु च ९ नापत्रपंतपापानि कुर्वन्तो वृष्णयस्तदा ॥
प्राक्षिपन् ब्राह्मणांश्चापि पितृन् देवांस्तथैव च १० गुरुंश्चाप्यवमन्यते न तुराम जनार्दनौ ॥ पत्न्यः पत्नीनुच्चरन्त पत्नीश्च पतयन्स्तथा ११ विभावसुः प्रज्वलितो वामं
विपरिवर्तते ॥ नीललोहितमंजिष्ठा विमृजन्नर्चिषः पृथक् १२ उदयास्तमने नित्यं पुर्यातस्यां दिवाकरः ॥ व्यदृश्यतां सकृत्पुंभिः कबंधैः परिवारितः १३ महान
सेषु सिद्धेषु संस्कृतेऽतीव भारत ॥ आहार्यमाणे कृमयो व्यदृश्यन्त सहस्रशः १४ पुण्याहेवाच्यमाने तु जपत्सु च महात्मसु ॥ अभिधावंत श्रूयन्ते न चादृश्यत कश्चन १५
परस्परं च न क्षत्रं हन्यमानं पुनः पुनः ॥ ग्रैहरपश्यन् सर्वे तेनात्मनस्तु कथंचन १६ न दंतं पांचजन्यं च वृष्ण्यंधकनिवेशने ॥ समं तात्पर्यं वाशं तरासभादारुणस्वराः १७

मणिकामृत्पात्राणि ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० उच्चरन्तं वंचितवत्यः ११ । १२ । १३ आहार्यमाणे भजे १४ । १५ परेति स्वनक्षत्रादर्शनमपि स्वमृत्युवचनमित्यर्थः १६ । १७

एवमिति त्रयोदशदिवसः कृष्णपक्षो भूदित्यर्थः १८ एवं सत्यग्रिमपक्षे वृद्धाभा व्यंतज्जगत्प्रत्युतैकातिथिः क्षीणातप्रग्रहणं जगत्प्रित्याह चतुर्दशीति १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

एवं पश्यन् हृषीकेशः संप्राप्तं कालपर्ययम् ॥ त्रयोदश्याममावास्यां तानह द्वाप्राब्रवीदिदम् १८ चतुर्दशीपंचदशीकृते यं राहुणा पुनः ॥ प्राप्ते वै भारते युद्धे प्राप्ता चाद्य
क्षयायनः १९ विमृशन्नेव कालं तं परिचित्य जनार्दनः ॥ मेने प्राप्तं सषट्त्रिंशं वर्षैकैः शिसूदनः २० पुत्रशोकाभिसंतप्ता गांधारी हतबांधवा ॥ यदनुव्याजहारार्ता
तदिदं समुपागमत् २१ इदं च तदनुप्राप्तमब्रवीद्युधिष्ठिरः ॥ पुराव्यूढेष्वनीकेषु दृष्टोत्पातान्सुदारुणान् २२ इत्युक्त्वा वासुदेवस्तु चिकीर्षुः सत्यमेव तत् ॥ आज्ञा
पयामास तदा तीर्थयात्रामरिदमः २३ अघोषयंत पुरुषास्तत्र केशवशासनात् ॥ तीर्थयात्रासमुद्रैः कार्येति पुरुषर्षभाः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते मौ० उत्पातदर्श
ने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कालीस्त्री पांडुरैर्दतैः प्रविश्य हसती निशि ॥ स्त्रियः स्वप्नेषु मुष्णंती द्वारकां परिधावति १ आग्निहोत्रानिकेतेषु वास्तु
मध्येषु वेदमसु ॥ वृष्ण्यंधकानखादंतस्वप्ने ग्राभयानकाः २ अलंकाराश्च च्छत्रं च ध्वजाश्च कवचानि च ॥ हियमाणान्यदृश्यन्तरक्षोभिः सुभयानकैः ३ तच्चाग्नि
दत्तं कृष्णस्य वज्रनाभमयोमयम् ॥ दिवमाचक्रमेचक्रं वृष्णीनां पश्यतां तदा ४ युक्तं रथं दिव्यमादित्यवर्णं हयाहरन् पश्यतो दारुकस्य ॥ ते सागरस्योपरिष्ठादवर्त
न्मनोजवाश्चतुरो वाजिमुख्याः ५ तालः सुपर्णश्च महाध्वजौ तौ सुपूजितौ रामजनार्दनाभ्याम् ॥ उच्चैर्जन्दुरप्सरसो दिवानिशं वाचश्चोच्चुर्गम्यतां तीर्थयात्रा ६ ततो
जिगमिषंतस्ते वृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सांतः पुरास्तदा तीर्थयात्रामैच्छन् रर्षभाः ७ ततो भोज्यं च भक्ष्यं च पेयं चांधकवृष्णयः ॥ बहुनानाविधं च कुर्म्यं मांसमनेकशः
८ ततः सैनिकवर्गाश्च निर्ययुर्नगराद्वहिः ॥ यानैरश्वैर्गजैश्चैव श्रीमंतस्तिग्मतेजसः ९ ततः प्रभासेन्यवसन् यथोद्दिष्टं यथा गृहम् ॥ प्रभूतभक्ष्यपेयास्ते स दारायादवा
स्तदा १० निविष्टास्तां त्रिशम्याथ समुद्रांते स योगवित् ॥ जगामामंथ्य तान् वीरानुद्धवो र्थविशारदः ११ तं प्रस्थितं महात्मानमभिवाद्य कृतांजलिम् ॥ जानन्वि
नाशं वृष्णीनां नैच्छद्द्वारयितुं हरिः १२ ततः कालपरीतास्ते वृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ अपश्यन्नुद्धवं यांतं तेजसाऽऽवृत्त्यरोदसी १३ ब्राह्मणार्थेषु यात्सिद्धमन्त्रं तेषां महा
त्मनाम् ॥ तद्दानरेभ्यः प्रददुः सुरागंधसमन्वितम् १४ ततस्तूर्यशताकीर्णं नटनर्तकसंकुलम् ॥ अवर्तत महापानं प्रभासेति गमते जसाम् १५ कृष्णस्य सन्निधौ रामः सहितः
कृतवर्मणा ॥ अपि बभूवुधानश्च गदो बभ्रुस्तथैव च १६ ततः परिषदो मध्ये युयुधानो मदोक्तः ॥ अब्रवीत्कृतवर्माणमवहास्यावमन्य च १७ कः क्षत्रियो हन्यमानः
सुप्तान् हन्यान्मृतानिव ॥ तन्नमृष्यंति हार्दिक्ययादवायत्त्वया कृतम् १८ इत्युक्ते युयुधानेन पूजयमास तद्वचः ॥ प्रभुमोरथिनां श्रेष्ठो हार्दिक्यमवमन्य च १९

॥ इति मौसलपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ कालीति मुष्णंती स्त्रीणां मंगलसूत्रादिकंचोरयंती १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
निशम्य दृष्ट्वा अर्थविशारदो भोक्षपंडितः ११ । १२ । १३ ब्राह्मणार्थेष्विति ब्राह्मणार्थद्रव्यस्यान्यत्र विनियोजनमायुः क्षयकरमित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

ततः परमसंक्रुद्धः कृतवर्मा तमब्रवीत् ॥ निर्दिशन्निवसावज्ञतदासव्येनपाणिना २० भूरिश्रवाश्छिन्नबाहुयुद्धे प्रायगतस्त्वमा ॥ वधेन सुनृशंसेन कथं वीरेण पातितः २१ इतितस्य वचः श्रुत्वा केशवः परवीरहा ॥ तिर्यक् सरोषया दृष्ट्या वीक्षां च के समन्धुमान् २२ मणिः स्य मेतकश्चैव यः स सत्राजितोऽभवत् ॥ तां कथां श्रावयामास सा त्यकिर्मधुसूदनम् २३ तच्छ्रुत्वा केशवस्यां कमगमद्भुदतीतदा ॥ सत्यभामा प्रकुपिता कोपयंती जनार्दनम् २४ तत उत्थाय सक्रोधः सा त्यकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ प चानां द्रौपदेयानां धृष्टद्युम्नां शिखंडिनोः २५ एष गच्छामि पदवीं सत्येन च तथा शपे ॥ सौप्तिके ये च निहताः सुता येन दुरात्मना २६ द्रोणपुत्रसहायेन पापेन कृतवर्म णा ॥ समाप्तमायुरस्याद्ययशश्चैव सुमध्यमे २७ इत्येवमुक्त्वा खड्गेन केशवस्य समीपतः ॥ अभिदुत्या शिरः कुद्धश्चिच्छेदकृतवर्मणः २८ तथाऽन्यानपि निघ्नंतं युयु धानं समंततः ॥ अभ्यधावद्धृषीकेशो विनिवारयितुं तदा २९ एकीभूतास्ततः सर्वे कालपर्यायचोदिताः ॥ भोजांधकामहाराजशैनेयपंथवारयन् ३० तान् दृष्ट्वा प ततस्तूर्णमभिकुद्धान् जनार्दनः ॥ ननु क्रोधमहातेजा जानन्कालस्य पर्ययम् ३१ ते तु पानमदा विष्टाश्चोदिताः कालधर्मणा ॥ युयुधानमथाम्यग्रमुच्छिष्टैर्भाजनै स्तदा ३२ हन्यमाने तु शैने ये कुद्धो रुक्मिणिनंदनः ॥ तदनंतरमागच्छन्मोक्षयिष्यन् शिनेः सुतम् ३३ सभोजैः सह संयुक्तः सात्यकिश्चांधकैः सह ॥ व्यायच्छमा नौतौ वीरौ बाहुद्रविणशालिनौ ३४ बहुत्वान्निहतौ तत्र उभौ कृष्णस्य पश्यतः ॥ हतं दृष्ट्वा च शैनेयं पुत्रं च यदुनंदनः ३५ एरकानां ततो मुष्टिकोपाज्जग्राहकेशवः ॥ तदभून्मुसलं घोरं वज्रकल्पमयो मयम् ३६ जघान कृष्णस्तांस्तेन ये ये प्रमुखतोऽभवन् ॥ ततोऽधकाश्च भोजाश्च शैनेया वृष्णयस्तथा ३७ जघुरन् योन्यमाक्रंदे सु सलैः कालचोदिताः ॥ यस्तेषामेरकां कश्चिज्जग्राहकुपितो नृप ३८ वज्रभूतेषां साराजब्रह्म इत्यतदा विभो ॥ तृणं च मुसलीभूतमपि तत्र व्यदृश्यत ३९ ब्रह्मदंडकृतं सर्वमिति तद्विद्विपार्थिव ॥ अविध्यान्विध्यते राजन् प्रक्षिपंति स्म यत्तृणम् ४० तद्वज्रभूतं मुसलं व्यदृश्यत तदा दृढम् ॥ अवधीत्पितरं पुत्रः पिता पुत्रं च भारत ४१ मत्ताः परिपतंति स्म योधयंतः परस्परम् ॥ पतंगा इव चाग्रीते निपेतुः कुरुराधकाः ४२ नासीत्पलायने बुद्धिर्वध्यमानस्य कस्यचित् ॥ तत्रापश्यन् महाबाहुर्जान न्कालस्य पर्ययम् ४३ मुसलं समवष्टभ्यत स्थौसमधुसूदनः ॥ सांबं च निहतं दृष्ट्वा चारुदेष्णं च माधवः ४४ प्रद्युम्नं चानिरुद्धं च ततश्चक्रोधभारत ॥ गदं वीक्ष्य श यानं च भृशं कोपसमान्वितः ४५ सनिःशेषं तदा चक्रेशार्द्धं च क्रगदाधरः ॥ तं निघ्नंतं महातेजा बभ्रुः परपुरंजयः ४६ दारुकश्चैव दाशार्हमुचतुर्यन्निबोधत ॥ भगव त्रिहताः सर्वे त्वया भूयिष्ठशो नराः ॥ रामस्य पदमन्विच्छत त्रगच्छामयजसः ४७ ॥ इति श्री महाभारते मौसलपर्वणि कृतवर्मादीनां परस्परहनने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ब्रह्मदंडकृतं सर्वमिति तद्विद्विपार्थिव ४० । ४१ । ४२ तत्र यन्मुसलमपश्यत देवावष्टभ्यतस्या विरमन्वयः ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इति मौसलपर्वणि नी० भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥

तत इति पतंतः शीघ्रं गच्छंतः १ । २ । ३ । ४ । ५ कूटलोहमुदरे युक्तं बद्धं मुसलं ब्राह्मणशर्तवर्धुः स्वयमेव निपत्यावधीत् सहत्यादिसार्धः श्लोकः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ययुर्दारुकः केशवश्च बभ्रुश्च रामस्य पदं पतंतः ॥ अथाप यन् राममनंतवीर्यं वृक्षे स्थितं चिंतयानं विविके १ ततः समासाद्य महाभुवां कृष्णस्तदा दारुकमन्वशासत् ॥ गत्वा कुरून्सर्वमिमं महांतं पार्थाय शंसस्व वधं यदूनाम् २ ततोऽर्जुनः क्षिप्रमिहोपयातु श्रुत्वा मृतान्यादवान् ब्रह्मशापात् ॥ इत्येवमुक्तः स ययोरथेन कुरूस्तदा दारुको नष्टचेताः ३ ततो गते दारुके केशवोऽथ दृष्ट्वा तिके बभ्रुमुवाच वाक्यम् ॥ स्त्रियो भवानरक्षितुं यातु शीघ्रं नैता हि स्युर्दस्यवो वितलोभात् ४ सप्रस्थितः केशवेनानुशिष्टो मदातुरो ज्ञातिवधादितश्च ॥ तं विश्रांतं सन्निधौ केशवस्य दुरंतमेकं सहसैव बभ्रुम् ५ ब्रह्मानुशतमवधीन्महद्वैकूटं युक्तं मुसलं लुब्धकस्य ॥ ततो दृष्ट्वा भिहतं बभ्रुमाह कृष्णोऽग्रजं भ्रातरमुग्रतेजाः ६ इहैव त्वं मां प्रतीक्षस्व रामयावत् स्त्रियो ज्ञातिवशाः करोमि ॥ ततः पुरीद्वारवर्ती प्रविश्य जनार्दनः पितरं प्राह वाक्यम् ७ स्त्रियो भवानरक्षतुनः समग्राधनं जयस्यागमनं प्रतीक्षन् ॥ रामो वनांति प्रतिपालयन्मामास्तेऽद्याहं तेन समागमिष्ये ८ दृष्टं मये दं निधनं यदूनां राज्ञां च पूर्वकुरुपुंगवानाम् ॥ नाहं विनायदुभिर्यादवानां पुरीमिमामशकं द्रष्टुमद्य ९ तपश्चरिष्यामि निबोध तन्मे रामेण सार्धं वनमभ्युपेत्य ॥ इतीदमुक्त्वा शिरसा च पा दौ संस्पृश्य कृष्णस्त्वरितो जगाम १० ततो महाभिनदः प्रादुरासीत् सखी कुमारस्य पुरस्य तस्य ॥ अथाब्रवीत् केशवः सन्निवर्त्य शब्दं श्रुत्वा योषितां क्रोशतीनाम् ११ पुरीमिमामेव्यतिसव्यसाचीसवोदुःखान्मोचयितानराग्र्यः ॥ ततो गत्वा केशवस्तददर्शरामं वने स्थितमेकं विविके १२ अथापश्यद्योगयुक्तस्य तस्य नागं मुखान्नि श्वरंतं महांतम् ॥ श्वेतं ययौ स ततः प्रेक्ष्यमाणो महार्णवो येन महाभुवाः १३ सहस्रशीर्षः पर्वताभोगवर्मा रक्ताननः स्वांतनुं तां विमुच्य ॥ सम्यक् रतं सागरः प्रत्यष्ट कान्नागादिव्याः सरितश्चैव पुण्याः १४ कर्कोटको वासुकिस्तक्षकश्च पृथुश्च वा अरुणः कुंजरश्च ॥ मिश्रीशंखः कुमुदः पुंडरीकस्तथानागो घृतराश्रो महात्मा १५ हा दः क्राधः शितिकंठो गतेजास्तथानागौ चक्रमंदातिषंडौ ॥ नागश्रेष्ठो दुर्मुखश्चांबरीषः स्वयं राजा वरुणश्चापिराजन् १६ प्रत्युद्गम्य स्वागतेनाभ्यनंदंस्ते पूजयंश्चार्ध्य पाद्यक्रियाभिः ॥ ततो गते भ्रातरि वासुदेवो जानन्सर्वागतयो दिव्यदृष्टिः १७ वनेऽन्ये विचरंश्चितयानो भूमौ चाथ संविवेशाग्र्यतेजाः ॥ सर्वे तेन प्राक्तदा वित मासीद्वांधार्याय द्वाक्यमुक्तः स पूर्वं १८ दुर्वाससापायसोच्छिष्टलितेयच्चाप्युक्तं तच्च सस्मार वाक्यम् ॥ संचितयन्त्रंधकवृष्णिना शंकुरुक्षयं चैव महाभुवाः १९ मे नेततः संक्रमणस्य कालं ततश्च करेन्द्रियसन्निरोधम् ॥ तथा च लोकत्रयपालनार्थमात्रेयवाक्यं प्रतिपालनाय २० देवोऽपि सन्देहविमोक्षहेतोर्निर्णीतमैच्छत्सकला र्थतत्त्ववित् ॥ स सन्निरुद्धेन्द्रिषवाङ्मनास्तु शिष्ये महायोगमुपेत्य कृष्णः २१ जरास्थ तं देशमुपाजगाम लुब्धस्तदानीं मृगलिप्सुरग्नयः ॥ स केशवं योगयुक्तं शयानं मृगासक्तो लुब्धकः सायकेन २२

11 3 11

जराऽविध्यत्पादतलेत्तरावांस्तं चाभितस्तज्जिघृक्षुर्जगाम ॥ अथापश्यत्पुरुषं योगयुक्तं पीतांबरलुण्ठकोऽनेश्वराहम् २३ मत्वाऽऽत्मानं त्वपराद्धं स तस्य पादौ
जराजगृहेशं कितात्मा ॥ आश्वासयंस्तं महात्मा तदानीं गच्छन् रूढोदसी व्याप्य लक्ष्म्या २४ दिवं प्राप्तं वासवोऽथाश्विनौ च रुद्रादित्यावसवश्चाथ विश्वे ॥ प्रत्यु
द्ययुर्मुनयश्चापि सिद्धा गंधर्वमुख्याश्च सहाप्सरोभिः २५ ततो राजन् भगवानुग्रते जाना रायणः प्रभवश्चाव्ययश्च ॥ योगाचार्यो रोदसी व्याप्य लक्ष्म्या स्थानं प्रापस्वं
महात्माऽप्रमेयम् २६ ततो दैवैर्ऋषिभिश्चापि कृष्णः समागतश्चारणैश्चैव राजन् ॥ गंधर्वाग्रैरप्सरोभिर्वराभिः सिद्धैः साध्यैश्चानतैः पूज्यमानः २७ तं वै देवाः
प्रत्यनंदं त राजन् मुनिश्रेष्ठाः क्रामिरानर्चुरीशम् ॥ तं गंधर्वाश्चापि तस्थुः स्तुवंतः प्रीत्या चैनं पुरुहूतोऽभ्यनंदत् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि श्री
कृष्णस्य स्वलोकगमने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दारुकोऽपि कुरुङ्गत्वाद्दृष्ट्वा पार्थीन्महारथान् ॥
आचष्टमौ सले वृष्णीनन्योन्येनोपसंहृतान् १ श्रुत्वा विनष्टान्वाष्णो यान् स भीमांश्च कौकुरान् ॥ पांडवाः शोकसंतप्ता विप्रस्तमनसोऽभवन् २ ततोऽर्जुनस्तानामं
व्यकेशवस्य प्रियः सखा ॥ प्रययौ मातुलं द्रुपदं नेदमस्तीति चाब्रवीत् ३ स वृष्णिनिलयं गत्वा दारुकेण सह प्रभो ॥ ददर्श द्वारकां वीरो मृतनाथा मिव स्त्रियम् ४ याः
स्मतालोकनाथेन नाथवंत्यः पुराऽभवन् ॥ तास्त्वनाथास्तदानाथं पार्थ दृष्ट्वा विचुक्षुः ५ षोडशस्त्रीसहस्राणि वासुदेव परिग्रहः ॥ तासामासीन्महान्नादो दृष्ट्वैवार्जुन
मागतम् ६ तास्तु दृष्ट्वैव कौरव्यो बाष्पेणापि हितेक्षणः ॥ हीनाः कृष्णेन पुत्रैश्चनाशक्तोऽभिषीक्षितुम् ७ स तां वृष्ण्यंधकजलां हयमीनारथोद्धुपाम् ॥ वादित्ररथ
घोषौघावेश्मतीर्थमहाहृदाम् ८ रत्नशैवलसंघातां विज्रप्राकारमालिनीम् ॥ रथ्यास्तो जलावर्तां च त्वरस्तिमितहृदाम् ९ रामकृष्णमहाग्राह्यां द्वारकां सरितं त
दा ॥ कालपाशग्रहां भीमानदीं वैतरणीमिव १० ददर्श वासविर्धोमान् विहीनां वृष्णिपुंगवैः ॥ गतश्रियं निरानंदं पद्मिनीं शिशिरेयथा ११ तां दृष्ट्वा द्वारकां पार्थस्ता
श्च कृष्णस्य योषितः ॥ सस्वनं बाष्पमुत्सृज्य निपपात महीतले १२ सान्नाजितीततः सत्याकुक्मिणीं च विशांपते ॥ अभिपत्य प्ररुरुदुः परिवार्य धनं जयम् १३ तत
स्तं कांचनेपीठे समुत्थाप्योपवेश्य च ॥ अनुवंत्यो महात्मानं परिवार्योपतस्थिरे १४ ततः संस्तूय गोविंदं कथयित्वा च पांडवः ॥ आश्वासयताः स्त्रियश्चापि मातु
लं द्रुपदमभ्यगात् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि अर्जुनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं शयानं महात्मानं वीरमानकवुंदुभिम् ॥
पुत्रशोकेन संतप्तं ददर्श कुरुपुंगवः १ तस्याश्रुपरिपूर्णाक्षो व्यूढोरस्को महाभुजः ॥ आर्तस्यार्ततरः पार्थः पादौ जग्राह भारत २ तस्य मूर्धानमाग्रातुमियेषानकवुंदु
भिः ॥ स्वस्त्रीयस्य महाबाहुर्न शशाकचशत्रुहन् ३ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इति मौसलपर्वणि श्रीलंकटीये भारतमावलीये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ तं शयानमिति १ । २ । ३

11 3 11

४१ शिष्याप्रवृत्तसात्यकी ६।७।८।९।१०।११ काशिराजपौडक १२ एतद्वंशक्षयजनयाबालानामपराधात्सत्यपिसामर्थ्ये उपेक्षाकरणमनयस्तस्माद्वा सामर्थ्यमेवाहत्वमिति १३।१४।१५।१६
१७।१८।१९।२० योऽहमिति नरनारायणयोर्जीवपरमात्मनोर्व्यतिहारेण भगवताऽभेदकस्तन्नात्वाऽनुवदन्नपि बहुदेवो न शोकं मुच्यतीत्याश्चर्यमगवन्मया बलमिति भावः २१।२२।२३।२४

समालिङ्ग्यार्जुनं वृद्धः स भुजाभ्यां महाभुजः ॥ रुदन्पुत्रान्स्मरन्सर्वानविललापसुविह्वलः ४ भ्रातृपुत्रांश्चपौत्रांश्चदौहित्रान्ससखीनपि ॥ वसुदेव उवाच ॥ यैर्जि
ताभूमिपालाश्चदैत्याश्चशतशोऽर्जुन ५ तान्दृष्ट्वानेहपश्यामिजीवाम्यर्जुनदुर्मरः ॥ यौतावर्जुनशिष्यौतेप्रियोबहुमतौसदा ६ तयोरपनयात्पार्थवृष्णयोनिधनं
गताः ॥ यौतौवृष्णिप्रवीराणां द्वावेवातिरथौमती ७ प्रद्युम्नोयुधुधानश्चकथयन्कथसेचयौ ॥ तौसदाकुरुशार्दूलकृष्णस्यप्रियभाजनौ ८ तावुभौवृष्णिनाशस्यसु
खमास्तां धनंजय ॥ नतुगर्हामिशैनेयं हार्दिक्यंचाहमर्जुन ९ अक्रूरैरैकमिणेयंचशापोह्येवात्रकारणम् ॥ केशिनंयस्तुकंसंचविक्रम्यजगतःप्रभुः १० विदेहाक्करो
त्पार्थचैद्यंचबलगर्वितम् ॥ नैषादिमेकलव्यंचचक्रेकालिङ्गमागधान् ११ मांधारान्काशिराजंचमरुभूमौचपार्थिवान् ॥ प्राच्यांश्चदाक्षिणात्यांश्चपार्वतीयांस्तथानृ
पान् १२ सोऽभ्युपेक्षितवानेतमनयान्मधुसूदनः ॥ त्वंहितंनारदश्चैवमुनयश्चसनातनम् १३ गोविंदमनर्धदेवमभिजानीध्वमच्युतम् ॥ प्रत्यपश्यच्चसविभुर्ज्ञातिक्ष
यमघोक्षजः १४ समुपेक्षितवान्नित्यंस्वयंसममपुत्रकः ॥ मांधार्यावचनंयत्तदृषीणांचपरंतप १५ तन्नूनमन्यथाकर्तुंनैच्छत्सजगतःप्रभुः ॥ प्रत्यक्षंभवतश्चापितवपौ
त्रःपरंतप १६ अश्वत्थाम्राहतश्चापिजीवितस्तस्यतेजसा ॥ इमांस्तुनैच्छत्स्वानृजातीन्रक्षितुंचसखातव १७ ततःपुत्रांश्चपौत्रांश्चभ्रातृनथसर्वास्तथा ॥
शयानान्निहतान्दृष्ट्वाततोमामब्रवीदिदम् १८ संप्राप्तोऽध्यायमस्यांतःकुलस्यभरतर्षभ ॥ आगमिष्यतिबीभत्सुरिमांद्वारवतीपुरीम् १९ आख्येयंतस्ययद्वृत्तंवृष्णी
नांवैशंसमहत् ॥ सतुश्रुत्वामहातेजायदूनांनिधनंप्रभो २० आगताक्षिप्रमेवेहनमेऽप्रास्तिविचारणा ॥ योऽहंतमर्जुनंविद्वियोऽर्जुनःसोहऽमेवतु २१ यद्व्याततथा
कार्यमितिबुद्ध्यस्वभारत ॥ सस्त्रीषुप्राप्तकालासुपांडवोबालकेषुच २२ प्रतिपत्स्यतिबीभत्सुर्भवतश्चैर्ध्वदेहिकम् ॥ इमांचनगरींसद्यःप्रतियातेधनंजये २३
प्राकाराङ्गालकोपेतांसमुद्रःप्लावयिष्यति ॥ अहंदेशेतुर्कस्मिंश्चित्पुण्येनियममास्थितः २४ कालंकर्तासत्यएवरामेणसहधीमता ॥ एवमुक्त्वाहृषीकेशोमामर्चित्य
पराक्रमः २५ हित्वामांबालकैःसार्धंदिशंकामप्यगात्प्रभुः ॥ सोहंतौचमहात्मानौचितयन्भ्रातरौतव २६ घोरंज्ञातिवधंचैव नभुंजेशोककार्षितः ॥ नमोक्षेनचजिवि
ष्येदिष्ट्याप्राप्तोऽसिपांडव २७ यदुक्तंपार्थकृष्णेनतत्सर्वमखिलंकुरु ॥ एतत्तेपार्थराज्यंचस्त्रियोरत्नानिचैवहि ॥ इष्टान्प्राणानहंहीमास्त्यक्ष्यामिरिपुसूदन २८
इतिश्रीमहाभारतेमौसलपर्वणिअर्जुनवसुदेवसंवादेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तःसर्वाभत्सुर्मातुलेनपरंतप ॥ दुर्मनादीनवदनोवसुदेवमुवाचह १

कालमृत्युमात्मनःकर्ताकरिष्यामि सत्यइत्यनेनमद्वाक्येसंज्ञायोनकर्तव्यइत्युक्तम् १५ । १६ । ३७ । ३८ ॥ इतिमोसलपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ एवमिति १

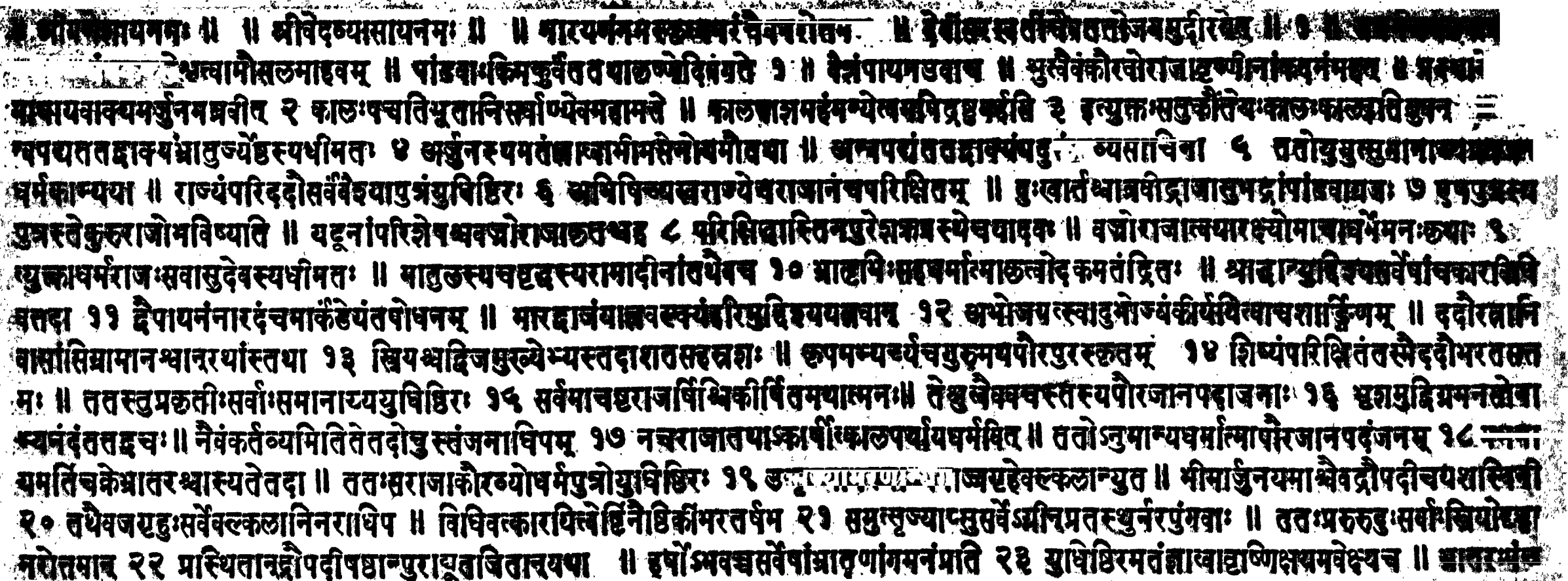
नाहं वृष्णिप्रवीरेण बंधुभिश्चैवमातुल ॥ विहीनां पृथिवीं द्रष्टुं शक्यामीह कथंचन २ राजाचभीमसेनश्च सहदेवश्च पांडवः ॥ नहुलो याज्ञसेनी च षडेकमनसो वयम् ३
 राज्ञः संक्रमणे चापि कालोऽयं वर्तते धुमम् ॥ तमिमं विद्धि संप्राप्तं कालं कालविदां वर ४ सर्वथा वृष्णिदारास्तु बालं वृद्धं तथैव च ॥ नयिष्ये परिगृह्याहमिंद्रप्रस्थमरिंदम ५
 इत्युक्त्वा दारुकमिदं वाक्यमाह धनंजयः ॥ अमात्यान् वृष्णिवीराणां द्रष्टुमिच्छामि माचिरम् ६ इत्येवमुक्त्वा वचनं सुधर्मायादवीसभाम् ॥ प्रविवेशार्जुनः शूरः शोच
 मानो महारथान् ७ तमासनगतं तत्र सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ ब्राह्मणानि गमास्तत्र परिवार्योपतस्थिरे ८ तान्दीनमनसः सर्वान्विमूढान्गतचेतसः ॥ उवाचैदं वचः
 काले पार्थो दीनतरस्तथा ९ शक्रप्रस्थमहं नेष्ये वृष्ण्यंधकजनं स्वयम् ॥ इदं तु नगरं सर्वसमुद्रः प्लावयिष्यति १० सज्जीकुरु तयानानि रत्नानि विविधानि च ॥ वज्रोऽयं
 भवतारं राजा शक्रप्रस्थे भविष्यति ११ सप्तमे दिवसे चैव रवौ विमल उद्गते ॥ बहिर्वत्स्यामहे सर्वे सज्जीभवत माचिरम् १२ इत्युक्त्वा स्तेनते सर्वे पार्थेना क्लिष्टकर्मणा ॥ सज्ज
 माशु ततश्च कुः स्वसिद्धयर्थं समुत्सुकाः १३ तारात्रिमवसत्पार्थः केशवस्य निवेशन ॥ महता शोकमोहेन सह साऽभिपरिभुतः १४ श्वोभूतेऽथ ततः शौरिर्वसुदेवः प्रता
 पवान् ॥ युक्त्वाऽऽत्मानं महातेजा जगाम गतिमुत्तमाम् १५ ततः शब्दो महानासीद्वसुदेवनिवेशने ॥ दारुणः क्रोशतीनां च रुदतीनां च योषिताम् १६ प्रकीर्णमूर्ध
 जाः सर्वा विमुक्ता भरणस्रजः ॥ उरांसि पाणिभिर्घृत्यो व्यलपनं करुणं स्त्रियः १७ तं देवकी च भद्रा च रोहिणी मदिता तथा ॥ अन्वारो हंत च तदा भर्तारं योषितां वराः १८
 ततः शौरिस्त्युक्तेन बहुमूलेन भारत ॥ यानेन महता पार्थो बहिर्निष्क्रामयत्तदा १९ तमन्वयुस्तत्र तत्र दुःस्वशोकसमन्विताः ॥ द्वारकावासिनः सर्वे पौरजानपदा
 हिताः २० तस्याश्वमेधिकं छत्रं दीप्यमानाश्च पावकाः ॥ पुरस्तात्तस्य यानस्य याजकाश्च ततो ययुः २१ अनुजमुश्च तं वीरं देव्यस्तावैस्वलंकृताः ॥ स्त्रीसहस्रैः
 परिघृता वधूभिश्च सहस्रशः २२ यस्तु देशः प्रियस्तस्य जीवतोऽभून्महात्मनः ॥ तत्रैनमुपसंकल्प्य पितृमेधं प्रचक्रिरे २३ तं चिताग्रिगतं वीरं शूरपुत्रं वरांगनाः ॥
 ततोऽन्वारुरुहुः पत्न्यश्च तस्रः पतिलोकगाः २४ तं वै च तसृभिः स्त्रीभिरन्वितं पांडुनंदनः ॥ अदाहय चंदनैश्च गंधैश्च चावचैरपि २५ ततः प्रादुरभूच्छब्दः समिद्धस्य
 विभावसोः ॥ सामगानां च निर्घोषेन राणां रुदतामपि २६ ततो वज्रप्रधानास्ते वृष्ण्यंधककुमारकाः ॥ सर्वे चैवोदकं च कुः स्त्रियश्चैव महात्मनः २७ अलुप्तधर्मस्तं
 धर्मकारयित्वा सफाल्गुनः ॥ जगाम वृष्णयो यत्र विनष्टा भरतर्षभ २८ स तान् दृष्ट्वा निषातितान् कदनेभ्यः शङ्कितः ॥ बभूवा तविकौरव्यः प्राप्तकालं चकार ह २९
 यथा प्रधानतश्चैव केशवस्तथा क्रियाः ॥ ये हता ब्रह्मशापेन मुसलैरेरकोद्भवैः ३० ततः शरीरे रामस्य वासुदेवस्य चोभयोः ॥ अन्विष्य दाहयामास पुरुषैरातका
 रिभिः ३१ सतेषां विधिवत्त्वाप्रेतकार्याणि पांडवः ॥ सप्तमे दिवसे प्रायाद्रथमारुह्य सत्वरः ३२

६६।६७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६ ॥ इतिमौ० नी०मा०सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ प्रविशति ॥ १।२।३।४ मत्स्योदकंकेशोदकंवस्त्रांतोदकातपुदकंकुम्भमुखादिकं आवीरजानारीरजस्व
लातस्यारजःप्रस्रवकालेदिनत्रयादवर्गानुगमनंस्वयंमैथुनं ब्राह्मणस्यवधोयुद्धेपराजयश्चेतिसप्तभिर्निमित्तैःपुरुषोऽष्टश्रिभवाति ५ प्रभिन्नंपराजितंत्वांकदाचिदपिनजानामि ६।७।८।९ हतंमृतमारि
बभूवविमनाःपार्थोदैवमित्यनुचितयन् ॥ न्यवर्ततत तोराजनेदमस्तीतिचाब्रवीत् ६६ ततःशेषंसमादायकलत्रस्यमहामतिः ॥ हतभूयिष्ठरत्नस्यकुरुक्षेत्रम
वातरत् ६७ एवंकलत्रमानीयवृष्णीनांहृतशेषितम् ॥ न्यवेशयतकौरव्यस्तत्रतत्रधनंजयः ६८ हार्दिकयतनयंपार्थोऽनगरंमार्तिकावतम् ॥ भोजराजकलत्रंच
हतशेषंनरोत्तमः ६९ ततोवृद्धांश्चबालांश्चस्त्रियश्चादायपांडवः ॥ वीरेर्विहीनान्सर्वास्तान्शक्रप्रस्थेन्यवेशयत् ७० यौयुधानिसरस्वत्यांपुत्रंसात्यकिनःप्रियम् ॥
न्यवेशयतधर्मात्मावृद्धबालपुरस्कृतम् ७१ इंद्रप्रस्थेददौराज्यंवज्रायपरवीरहा ॥ वज्रेणाकूरदारास्तुवार्यमाणाःप्रवव्रजुः ७२ रुक्मिणीत्वथगांधारीशैव्याहैम
वतीत्यपि ॥ देवजांबवतीचैवविविशुर्जातवेदसम् ७३ सत्यभामातथैवान्यादेव्यःकृष्णस्यसंमताः ॥ वनंप्रविविशूराजंस्तापस्येकृतनिश्चयाः ७४ द्वारकावा
सिनोयेतुपुरुषाःपार्थमभ्ययुः ॥ यथार्हंसंविभज्यैनान्वज्रेपर्यददज्जयः ७५ सतत्कृत्वाप्राप्तकालंबाष्पेणापिहितोऽर्जुनः ॥ कृष्णद्वैपायनंव्यासंददर्शासीनमाश्रमे
७६ ॥ इतिश्रीमहाभारते मौसलपर्वणिवृष्णिकलत्राद्यानयने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रविशन्नर्जुनोराजन्नाश्रमंसत्यवादिनः ॥ दद
र्शासीनमेकांतेमुनिसत्यवतीसुतम् १ सतमासाद्यधर्मज्ञमुपतस्थेमहाव्रतम् ॥ अर्जुनोऽस्मीतिनामास्मैनिवेद्याभ्यवदत्ततः २ स्वागतंतेऽस्त्वितिप्राहमुनिःसत्य
वतीसुतः ॥ आस्यतामितिहोवाचप्रसन्नात्मासहामुनिः ३ तमप्रतिमनसंनिःश्वसंतपुनःपुनः ॥ निर्विण्णमनसंदृष्ट्वापार्थव्यासोऽब्रवीदिदम् ४ नखकेशदशा
कुंभवारिणाकिसमुक्षितः ॥ आवीरजानुगमनंब्राह्मणोवाहतस्त्वया ५ युद्धेपराजितोवाप्तसिगतश्रीरिवलक्ष्यसे ॥ नत्वांप्रभिन्नंजानामिकिमिदंभरतर्षभ ६ श्रोत
व्यंचेन्मयापार्थक्षिप्रमाख्यातुमर्हसि ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यःसमेधवपुःश्रीमान्बृहत्पंकजलोचनः ७ सकृष्णःसहरामेणत्यक्त्वादेहंदिवंगतः ॥ मौसलेवृष्णि
वीराणांविनाशोब्रह्मशापजः ८ बभूववीरांतकरःप्रभासेलोमहर्षणः ॥ एतेशूरामहात्मानःसिंहदपामहाबलाः ९ भोजवृष्ण्यंधकाब्रह्मन्नन्योन्यंतैर्हतंयुधि ॥ गदा
परिघशक्तीनांसहाःपरिघबाहवः १० तएरकाभिर्निहिताःपश्य कालस्यपर्ययम् ॥ हतंपंचशतंतेषांसहस्रंबाहुशालिनाम् ११ निधनंसमनुप्राप्तंसमासाद्येतरं
तरम् ॥ पुनःपुनर्नष्टमिवविनाशमभितौजसाम् १२ चित्तयानोयदूनांचकृष्णस्यचयशस्विनः ॥ शोषणंसागरस्येवपर्वतस्येवचालनम् १३ नमसःपतनं
चैवशैत्यमग्रेस्तथैवच ॥ अश्रद्धेयमहंमन्येविनाशंशार्द्धधन्वनः १४ नचेहस्थातुमिच्छामिलोकेकृष्णविनाकृतः ॥ इतःकष्टतरंचान्यच्छृणुतद्वैतपोधन १५
मनोमेदीर्यतेयेनचित्तयानस्यैवेमुहुः ॥ पश्यतोवृष्णिदाराश्चममब्रह्मन्सहस्रशः १६
तवंतद्वर्ययः १० पंचशतंसहस्रंसहस्रगुणितंपंचलशानीत्यर्थः ११ नकेवलंहतंताडितमपिगुणिधनंप्राप्तमित्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ पश्यतःअनादरेपक्षी मांसंयंवनमाहृत्येत्यर्थः १६

१७ । १८ पुरुषश्चेति इदमेवरूपंचतुर्भुजमित्यमर्जुनःगोचरमास्ति अतएवविश्वरूपदर्शनांतरमुक्तं । 'तैर्नैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्रबाहोभवविश्वमूर्ते'इति । अन्यथात्रिभुजेनेत्यवश्यंचतुर्भुजेनेति
नावक्ष्यम् १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ बुद्धिरूपस्थितकार्याविधारणं तेजःप्रागल्भ्यं प्रतिपत्तिरनागतावेक्षणं १९ भवंतिउत्पद्यंते भवकालेषु
ऐश्वर्यावासिसमयेषु विपर्ययेविनाशकालेविपर्ययेविनश्यंति कालःईश्वरः जगद्बीजंविद्यदादिपंचकं २१ समादत्तेसंहरति बहामृतानामपिसंहारोभवतिक्रियास्तत्रमौक्तिकानांशास्त्रितदर्थ
आभीरैरनुसृत्याजौहताःपंचनदालयैः ॥ धनुरादायतत्राहंनशकंतस्यपूरणे १७ यथापुराचमेवीर्यभुजयोर्नतथाऽभवत् ॥ अस्त्राणिमेप्रनष्टानिविविधानिमहामुने
१८ शराश्चक्षयमापन्नाःक्षणेनैवसंमंततः ॥ पुरुषश्चाप्रमेयात्माशंखचक्रगदाधरः १९ चतुर्भुजःपीतवासाःश्यामःपद्मदलेक्षणः ॥ यश्चयातिपुरस्तान्मेरुथस्वसुम
हायुतिः २० प्रदहनरिपुसैन्यानिनपश्याम्यहमच्युतम् ॥ येनपूर्वंप्रदग्धानिशुसैन्यानितेजसा २१ शरैर्गांडीवनिर्मुक्तैरहंपश्चाच्चनाशयम् ॥ तमपश्यन्विषीदामि
घूर्णामीवचसत्तम २२ परिनिर्विण्णचेताश्चशान्तिनोपलभेऽपिच ॥ विनाजनादर्दनंवीरंनहंजीवितुमुत्सहे २३ श्रुत्वैवहिगतंविष्णुंममापिसुमुहुर्दिशः ॥ प्रनष्टज्ञाति
वीर्यस्यशून्यस्यपरिधावतः २४ उपदेष्टुममश्रेयोभवानर्हतिसत्तम ॥ व्यासउवाच ॥ ब्रह्मशापविनिर्दग्धावृष्ण्यंधकमहारथाः २५ विनष्टाःकुरुशार्दूलनतान्शोचि
तुमर्हसि ॥ भवितव्यंतथातच्चदिष्टमेतन्महात्मनाम् २६ उपेक्षितंचकृष्णेनशक्तेनापिव्यपोहितम् ॥ त्रैलोक्यमपिगोविंदःकृत्स्नंस्थावरजंगमम् २७ प्रसहेदन्यथाक
तुकुतःशापंमहात्मनाम् ॥ रथस्यपुरतोयातियःसचक्रगदाधरः २८ तवस्नेहात्पुराणर्षिर्वासुदेवश्चतुर्भुजः ॥ कृत्वाभारावतरणंपृथिव्याःपृथुलोचनः २९ मोक्षयि
त्वातनुंप्राप्तःकृष्णःस्वस्थानमुत्तमम् ॥ त्वयाऽपीहमहत्कर्मदेवानांपुरुषर्षभ ३० कृतंभीमसहायेनयमाभ्यांचमहाभुज ॥ कृतकृत्यांश्चवोमन्येसंसिद्धान्कुरुपुंगव ३१
गमनंप्राप्तकालंवदंश्रेयस्करंविभो ॥ एवंबुद्धिश्चतेजश्चप्रतिपत्तिश्चभारत ३२ भवंतिभवकालेषुविपर्ययेविपर्यये ॥ कालमूलमिदंसर्वजगद्बीजंधनंजय ३३ कालएव
समादत्तेपुनरेवयदृच्छया ॥ सएवबलवान्भूत्वापुनर्भवतिदुर्बलः ३४ सएवेशश्चभूत्वेहपरैराज्ञाप्यतेपुनः ॥ कृतकृत्यानिचास्त्राणिगतान्यद्यथागतम् ३५ पुनरे
प्यंतितेहस्तेयदाकालोभविष्यति ॥ कालोमंतुंगतिंमुख्याभवतामपिभारत ३६ एतच्छ्रेयोहिवोमन्येपरमंभरतर्षभ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतद्वचनमाज्ञायव्या
सस्यामिततेजसः ३७ अनुज्ञातोययौपार्थोऽनगरंनगसाह्वयम् ॥ प्रविश्यचपुरीवीरःसमासाद्ययुधिष्ठिरम् ॥ आचष्टतद्यथावृत्तंवृष्ण्यंधककुलंप्रति ३८ इतिश्री
महाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायांवैयासक्यामौसलपर्वणि व्यासार्जुनसंवादेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ मौसलपर्वसमाप्तम् ॥ अस्यानंतरंमहाप्रस्थानिकंपर्वमविष्यति
तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ जनमेजयउवाच ॥ एवंवृष्ण्यंधककुलेभूत्वामौसलमाहवम् ॥ पांडवाःकिमकुर्वततथाकृष्णेदिवंगते ॥ १ ॥
शोकोऽमुचितइतिभावः यएवबलवान्सएवदुर्बलोभवत्येवंविपर्ययोऽपिकालमूलोज्ञेयः ३४ कृतेति भवंतोऽपि अस्त्रवत्कृतकृत्याइतिभावः ३५ पुनर्युगांतरे मुख्यांगतिस्वर्गांतरे ३६ एतत्प्रस्थानंश्रेयः
३७ । ३८ ॥ इतिश्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणमर्वादापुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदशूरिचूनार्जीकृत्स्नस्यकृताभारतमावदीपे मौसलपर्वणिअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्व समाप्तम् ॥

अथ श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिकपर्वप्रारंभः

आत्मनासप्तमोराजानिर्ययोगजसाह्वयात् ॥ पौरैरनुगतोदूरं सर्वैरंतःपुरैस्तथा २५ नचैनमशक्त्वाश्चिन्निवर्तस्वेतिभाषितुम् ॥ न्यवर्ततततःसर्वेनरानगर
वासिनः २६ कृपप्रभृतयश्चैवयुयुत्सुपर्यवारयन् ॥ विवेशमंगाकौरव्यउलूपीभुजगात्मजा २७ चित्रांगदाययौचापिमणिपूरपुरंप्रति ॥ शिष्टाःपरिक्षितंत्वन्या
मातरःपर्यवारयन् २८ पांडवाश्चमहात्मानोद्रौपदीचयशस्विनी ॥ कृतोपवासाःकौरव्यप्रययुःप्राङ्मुखास्ततः २९ योगयुक्तामहात्मानस्त्यागधर्ममुपेयुषः ॥
अभिजग्मुर्बहून्देशान्सरितःसागरांस्तथा ३० युधिष्ठिरोययावग्रेभीमस्तुतदनंतरम् ॥ अर्जुनस्तस्यचान्वेवययौचापियथाक्रमम् ३१ पृष्ठतस्तुवरारोहा
इयामापद्मदलेक्षणा ॥ द्रौपदीयोषितांश्रेष्ठाययौभरतसत्तम ३२ श्वाचैवानुययावैकःप्रस्थितान्पांडवान्वनम् ॥ क्रमेणतेययुर्वीरालौहित्यंसलिलार्णवम् ३३
गांडीवंतुधनुर्दिव्यंनमुमोचधनंजयः ॥ रत्नलोभान्महाराजतेचाक्षय्येमहेषुधी ३४ अग्निदेददशुस्तत्रस्थितंशैलमिवाग्रतः ॥ मार्गमावृत्यतिष्ठंतंसाक्षात्पुरुष
विग्रहम् ३५ ततोदेवःसप्तार्चिःपांडवानिदमब्रवीत् ॥ भोभोपांडुसुतावीराःपावकंमानिबोधत ३६ युधिष्ठिरमहाबाहोभीमसेनपरंतप ॥ अर्जुनाश्विसुतौ
वीरौनिबोधतवचोमम ३७ अहमाग्निःकुरुश्रेष्ठामयादग्धंचखांडवम् ॥ अर्जुनस्यप्रभावेणतथानारायणस्यच ३८ अयंवाःफाल्गुनोभ्रातागांडीवंपरमायुधम् ॥
परित्यज्यवनेयातुनानेनार्थोऽस्तिकश्चन ३९ चक्ररत्नंयत्कृष्णेस्थितमासीन्महात्मानि ॥ गतंतच्चपुनर्हस्तेकालेनैष्यतितस्यह ४० वरुणादाहृतंपूर्वमयैतत्पा
र्थकारणात् ॥ गांडीवंधनुर्षाश्रेष्ठंवरुणायैवदीयताम् ४१ ततस्तेभ्रातरःसर्वेधनंजयमचोदयन् ॥ सजलेप्राक्षिपच्चैततथाऽक्षय्येमहेषुधी ४२ ततोऽग्निर्मतरश्रे
ष्ठतत्रैवांतरधीयत ॥ ययुश्चपांडवावीरास्ततस्तेदाक्षिणामुखाः ४३ ततस्तेतूतरेणैवतीरेणलवणांसः ॥ जग्मुर्भरतशार्दूलदिशंदक्षिणपश्चिमाम् ४४ ततः
पुनःसमावृत्ताःपश्चिमांदिशमेवते ॥ ददशुर्द्वारकांचापिसागरेणपरिभुताम् ४५ उदीर्चापुनरावृत्त्ययुर्भरतसत्तमाः ॥ प्रादाक्षिण्यंचिकीर्षतःपृथिव्यायोगध
र्मिणः ४६ इतिश्रीमहाभारतेमहाप्रस्थानिकेपर्वणिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेनियतात्मानउदीर्चांदिशमास्थिताः ॥ ददशुर्यो
गयुक्ताश्चाहिमवतंतमहागिरिम् १ तंचाप्यतिक्रमंतस्तेददशुर्वालुकार्णवम् ॥ अवैक्षंतमहाशैलमेरुंशिखारिणांवरम् २ तेषांतुगच्छतांशीघ्रंसर्वेषांयोगधर्मिणाम् ॥
याज्ञसेनीभ्रष्टयोगानिपपातमहीतले ३ तांतुप्रपतितान्दृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ॥ उवाचधर्मराजानंयाज्ञसेनीमवेक्ष्यह ४ नाधर्मश्चरितःकश्चिद्राजपुत्र्यापरंतप ॥
कारणंकिनुतद्ब्रूहिदृष्ट्वापतितान्भुवि ५

प्रयोजनं ३९ कालेनावतारान्तरे ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इतिमहाप्रस्थानिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येविषयमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ततस्तेनियतात्मानउदीर्चांदिशमास्थिताः ॥ ददशुर्यो गयुक्ताश्चाहिमवतंतमहागिरिम् १ तंचाप्यतिक्रमंतस्तेददशुर्वालुकार्णवम् ॥ अवैक्षंतमहाशैलमेरुंशिखारिणांवरम् २ तेषांतुगच्छतांशीघ्रंसर्वेषांयोगधर्मिणाम् ॥ याज्ञसेनीभ्रष्टयोगानिपपातमहीतले ३ तांतुप्रपतितान्दृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ॥ उवाचधर्मराजानंयाज्ञसेनीमवेक्ष्यह ४ नाधर्मश्चरितःकश्चिद्राजपुत्र्यापरंतप ॥ कारणंकिनुतद्ब्रूहिदृष्ट्वापतितान्भुवि ५

पक्षेति तुल्येषुवैषम्येणपूजानकार्येतिभावः १ अनवेक्ष्यस्वर्गोत्तराचक्रपःस्नेहोमाऽभूदितिभावः ७ । ८ । ९ आत्मनइति प्राप्तत्वाभिमानोऽपिपतनहेपुरितिभावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५
रूपेणेति रूपगर्वान्नकुलःपपातेत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० एकाह्नेति शौर्यगर्वादर्शुनोऽपिमिथ्याप्रतिज्ञत्वाच्चपपातेत्यर्थः २१ । २२ । २३ । २४ अत्यशनाद्वलगर्वाच्चभीमसेनःपपातेत्याहा

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पक्षपातोमहानस्याविशेषेणधनंजये ॥ तस्यैतत्फलमद्यैषांभुक्तेपुरुषसत्तम ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽनवेक्ष्यैनाययौभरतस
त्तमः ॥ समाधायमनोधीमान्धर्मात्मापुरुषर्षभः ७ सहदेवस्ततोविद्वान्निपपातमहीतले ॥ तंचापिपतितंदृष्ट्वाभीमोराजानमब्रवीत् ८ योऽयमस्मासुसर्वेषुशुश्रू
षुरनहंकृतः ॥ सोऽयंमाद्रवतीपुत्रःकस्मान्निपतितोभुवि ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आत्मनःसदृशंप्राज्ञनैषोऽमन्यतकंचन ॥ तेनदोषेणपतितस्तस्मादेषनृपा
त्मजः १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वातंसमुत्सृज्यसहदेवंययौतदा ॥ भ्रातृभिःसहकौंतेयःशुनाचैवयुधिष्ठिरः ११ कृष्णांनिपतितान्दृष्ट्वासहदेवंचपांडवम् ॥
आतोर्वंधुप्रियःशूरेनकुलोनिपपातह १२ तस्मिन्निपतितेवीरेनकुलेचारुदर्शने ॥ पुनरेवतदाभीमोराजानमिदमब्रवीत् १३ योऽयमक्षतधर्मात्माभ्रातावचन
कारकः ॥ रूपेणाप्रतिमोलोकेनकुलःपतितोभुवि १४ इत्युक्तोभीमसेनेनप्रत्युवाचयुधिष्ठिरः ॥ नकुलंप्रतिधर्मात्मासर्वबुद्धिमतांवरः १५ रूपेणमत्समोनास्तिक
श्चिदित्यस्यदर्शनम् ॥ अधिकश्चाहमेवैकइत्यस्यमनसिस्थितम् १६ नकुलःपतितस्तस्मादागच्छत्वंवृकोदर ॥ यस्ययद्विहितंवीरसोऽवश्यंतदुपाश्रुते १७
तांस्तुप्रपतितान्दृष्ट्वापांडवःश्वेतवाहनः ॥ पपातशोकसंतप्तस्ततोऽनुपरवीरहा १८ तस्मिंस्तुपुरुषव्याघ्रेपतितेशकतेजासि ॥ प्रियमाणेदुराधर्षभीमोराजा
नमब्रवीत् १९ अनृतंतंस्मराम्यस्यस्वैरेष्वपिमहात्मनः ॥ अथकस्यविकारोऽयंयेनायंपतितोभुवि २० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एकाह्मनिर्दहेयंवैशत्रूनि
त्यर्जुनोऽब्रवीत् ॥ नचतत्कृतवानेषशूरमानीततोऽपतत् २१ अवमेनेधनुर्ग्राहानेषसर्वाश्चफाल्गुनः ॥ तथाचैतन्नतुतथाकर्तव्यंभूतिमिच्छता २२
॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाप्रस्थितोराजाभीमोऽथनिपपातह ॥ पतितश्चाब्रवीद्भीमोधर्मराजंयुधिष्ठिरम् २३ भोभोराजन्नवैक्षस्वपतितोऽहंप्रियस्तव ॥
किंनिमित्तंचपतनंब्रूहिमेयदिवेत्थह २४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अतिभुक्तंचभवताप्राणेनचविकथ्यसे ॥ अनवेक्ष्यपरंपार्थतेनासिपतितःक्षितौ २५ इत्युक्त्वातं
महाबाहुर्जगामानवलोकयन् ॥ श्वाऽप्येकोऽनुययौयस्तेबहुशःकीर्तितोमया २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेमहाप्रस्थानिकेपर्वणिद्रौपद्यादिपतनेद्वितीयो
ऽध्यायः ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसन्नादयन्शक्रोदिवंभूमिचसर्वशः ॥ रथेनोपययौपार्थमारोहेत्यब्रवीच्चतम् १ स्वभ्रातृनपतितान्दृष्ट्वाधर्मराजोयुधि
ष्ठिरः ॥ अब्रवीच्छोकसंतप्तःसहस्राक्षमिदंवच २ भ्रातरःपतितामेऽग्रगच्छेयुस्तेमयासह ॥ नविनाभ्रातृभिःस्वर्गमिच्छेगंतुंसुरेश्वर ३

सिमुक्तमिति २५ । २६ ॥ इतिमहाप्रस्थानिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येविषयमोऽध्यायः ॥ २ ॥ ततःसन्नादयन्शक्रोदिवंभूमिचसर्वशः ॥ रथेनोपययौपार्थमारोहेत्यब्रवीच्चतम् १ स्वभ्रातृनपतितान्दृष्ट्वाधर्मराजोयुधि

॥ २ ॥

सुकुमारीसुखार्हाचराजपुत्रीपुरंदर ॥ साऽस्माभिः सहगच्छेततद्भवाननुमन्यताम् ४ ॥ शक्रउवाच ॥ भ्रातृनद्रक्ष्यसिस्वर्गंत्वमग्रतस्त्रिदिवंगतान् ॥ कृष्णया सहितान्सर्वान्माशुचोभरतर्षभ ५ निक्षिप्यमानुषं देहं गतास्ते भरतर्षभ ॥ अनेन त्वं शरीरेण स्वर्गं गतान संशयः ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं श्वाभूतमव्येशभ कोमानित्यमेवह ॥ सगच्छेतमया सार्धमानुशं स्याहिमेमतिः ७ ॥ शक्र उवाच ॥ अमर्त्यत्वं मत्समत्वं च राजन श्रियं कृत्स्नां महतीं चैव सिद्धिम् ॥ संप्राप्तोऽद्य स्वर्गं सुखानि च त्वं त्यज श्वाननात्र नृशंसमस्ति ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनार्यमार्येण सह सनेत्र शक्यं कर्तुं दुष्करमेतदार्य ॥ मामेश्रियासंगमनंतयाऽस्तु यस्याः कृतेभ कजनंत्यजेयम् ९ ॥ इंद्र उवाच ॥ स्वर्गे लोके श्वतानां स्तिथिं प्यामिष्टापूर्तं क्रोधवशाहरंति ॥ ततो विचार्य क्रियतां धर्मराज त्यज श्वाननात्र नृशंसमस्ति १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भक्त्या गंग्राहुरत्यंतपापं तुल्यं लोके ब्रह्मवध्याकृतेन ॥ तस्मान्नाहं जातुकथंच नाद्यत्यक्ष्याम्येनं स्वसुखार्थमिहेंद्र ११ भीतिं मर्कतान्यद स्तीति चार्तं प्रातं क्षीणं रक्षणे प्राणलिप्सुम् ॥ प्राणत्यागादप्यहं नैव मोक्षं यतेयं नैत्यमेतद्भ्रतं मे १२ ॥ इंद्र उवाच ॥ शुनादृष्टं क्रोधवशाहरंति यद्वतमिष्टं विवृतम थोदुतंच ॥ तस्माच्छूनस्त्यागमिमं कुरुष्व शुनस्त्यागात्प्राप्स्यसे देवलोकम् १३ त्यक्त्वा भ्रातृन दयितां चापि कृष्णां प्राप्स्यसि लोकः कर्मणास्वेन वीर ॥ श्वानं चैनं न त्यजसे कथं नुत्यागं कृत्स्नं चास्थितो मुह्यसेऽद्य १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न विद्यते संघिरथापि विग्रहो मृतैर्मर्त्यैरितिलोकेषु निष्ठा ॥ न ते मया जीवयितुं हि शक्यास्त तस्त्यागस्तेषु कृतो न जीवताम् १५ भीतिप्रदानं शरणागतस्य स्त्रियावधो ब्राह्मणस्वापहारः ॥ मित्रद्रोहस्तानि च त्वारिशक्र भक्त्या गश्चैव समोमतो मे १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तद्धर्मराजस्य वचो निशम्य धर्मस्वरूपी भगवानुवाच ॥ युधिष्ठिरं प्रीतियुक्तो नरेन्द्रं श्लक्ष्णैर्वाक्यैः संस्तवसंप्रयुक्तैः १७ ॥ धर्मराज उवाच ॥ अभिजातोऽसिराजेंद्रपितुर्वृत्तेन मेधया ॥ अनुक्रोशेन चानेन सर्वभूतेषु भारत १८ पुरादैतवने चासिमया पुत्रपरीक्षितः ॥ पानीयार्थं पराक्रांता यत्र ते भ्रातरो हताः १९ भीमार्जुनौ परित्यज्य यत्र त्वं भ्रातरा बुभौ ॥ मात्रोऽसाम्यमभीप्सन् नैव कुलं जीवमिच्छसि २० अयं श्वाभक्त इत्येवं त्यक्तो देवरथस्त्वया ॥ तस्मात्स्वर्गे न ते तु ल्यः कश्चिदस्ति नराधिपः २१ अतस्तवाक्षया लोकाः स्वशरीरेण भारत ॥ प्राप्तोऽसि भरत श्रेष्ठ दिव्या गतिमनुत्तमाम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो धर्मश्च शक्रश्च मरुतश्चाश्विनावपि ॥ देवादेवर्षयश्चैव रथमारोप्य पांडवम् २३ प्रययुः स्वैर्विमानैस्ते सिद्धाः कामविहारिणः ॥ सर्वैरिजसः पुण्याः पुण्यवाग्बुद्धिर्कर्मिणः २४

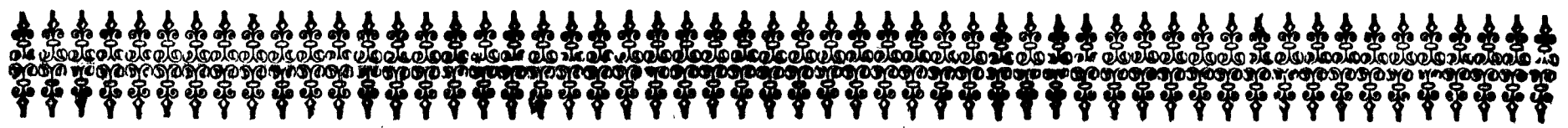
प्र० १७
अ०
॥ ३ ॥
॥ २ ॥

सामयुचित्वादिष्णं स्यान्स्वर्गे नास्ति क्रोधवशानामदेवमणाधुचेरिष्टापूर्तं कलं प्रति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अभिजातोऽसि कुलीनोऽसि पितुः पंडोः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

१५ निकायस्थो निवासस्थः २६ वाक्यमेवाहयेऽपीति समुपस्थिताः स्मृतिविषयाः संति २७ । २८ । २९ अदेवप्रातृणां स्थानं तदेव प्राप्नुमिच्छामि ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ३७ । ३८ ॥ ॥ इति महाप्रस्थानिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥

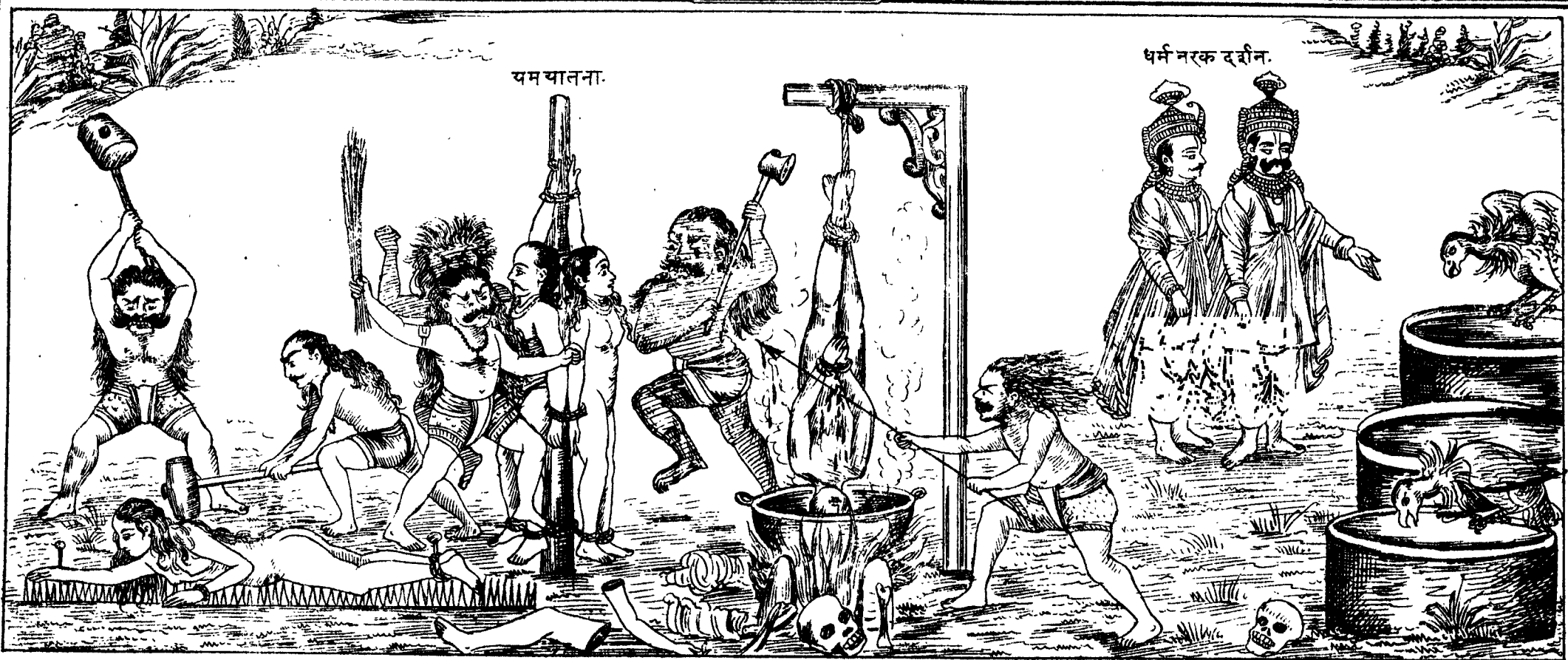
सतरथं समास्थाय राजा कुरुकुलोद्बहः ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेशीघ्रं तेजसाऽऽवृत्त्य रोदसी २५ ततो देव निकायस्थो नारदः सर्वलोकवित् ॥ उवाचोच्चैस्तदा वाक्यं बृह द्वादी बृहत्तपाः २६ येऽपिराजर्षयः सर्वे ते चापि समुपस्थिताः ॥ कीर्तिं प्रच्छाद्य तेषां वै कुराजोऽधितिष्ठति २७ लोकानावृत्य यशसा तेजसा वृतसंपदा ॥ स्वशरीरेण संप्राप्तं नान्यं शुश्रुम पांडवात् २८ ते जांसिया निदृष्टानि भूमिष्ठेन खयाविभो ॥ वेदमानि भुवि देवानां पश्यामूनि सहस्रशः २९ नारदस्य वचः श्रुत्वा राजा व चनमब्रवीत् ॥ देवानामंयधर्मात्मा स्वपक्षांश्चैव पार्थिवान् ३० शुभं वायदिवापापं भ्रातृणां स्थानमद्य मे ॥ तदेव प्राप्नुमिच्छामि लोकानन्यान्न कामये ३१ राज्ञ स्तुवचनं श्रुत्वा देवराजः पुरंदरः ॥ आनृशंस्य समायुक्तं प्रत्युवाच युधिष्ठिरम् ३२ स्थानेऽस्मिन्वसराजेंद्र कर्मभिर्निर्जिते शुभैः ॥ किं त्वमानुष्य कंस्त्रेहमद्यापि प रिर्कषसि ३३ सिद्धिं प्राप्तोऽसि परमां यथानान्यः पुमान् क्वचित् ॥ नैव ते भ्रातरः स्थानं संप्राप्ताः कुरुनंदन ३४ अद्यापि मानुषो भावः स्पृशते त्वानराधिप ॥ स्वर्गोऽयं पश्य देवर्षी न सिद्धांश्च त्रिदिवालयान् ३५ युधिष्ठिरस्तु देवं द्रमेवं वादिनमीश्वरम् ॥ पुनरेवाब्रवीद्धीमानिदं वचनमर्थवत् ३६ तैर्विनानोत्सहेवस्तु मिह दैत्यनिबर्हण ॥ गंतुमिच्छामि तत्राहं यत्र ते भ्रातरो गताः ३७ यत्र सा बृहती श्यामा बुद्धिसत्त्वगुणान्विता ॥ द्रौपदी योषितां श्रेष्ठाय त्रैव गतामम ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैधासक्यां महाप्रस्थानिके पर्वणि युधिष्ठिरस्वर्गारोहे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ महाप्रस्थानिकं पर्वसमाप्तम् ॥ अतः परं स्वर्गारोहणपर्व ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ स्वर्गं त्रिविष्टपं प्राप्य मम पूर्वपितामहाः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च कानि स्थानानि भेजिरे १

॥ अत्र व्यासोकाभ्यामश्लोकसंख्यापूनाधिक्यं लिपिकरमयादादिना तद्रोध्यम् ॥

॥ इति श्री. .महाभारते प्रह्लादपर्व समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते स्वर्गरोहणपर्वप्रारंभः ॥

[illegible]

H S H

शिखंडिनंचपांचाल्यंद्रौपदेयांश्चसर्वशः॥अभिमन्युंचदुर्धर्षद्रुमिच्छामिनारद२६इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गरोहणपर्वणिस्वर्गेनारदयुधिष्ठिरसंवादेप्रथमोऽध्यायः॥१॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नेहपश्यामिबिबुधाराधेयममितौजसम् ॥ भ्रातरौत्वमहात्मानौयुधामन्यूत्तमौजसौ १ जुहुवुर्येशरिराणिरणवह्नौमहारथाः ॥ राजानोराज
पुत्राश्चयेमदर्थेहतारणे २ कृतेमहारथाःसर्वेशादूलसमविक्रमाः ॥ तैरप्ययंजितोलोकःकच्चिपुरुषसत्तमैः ३ यदिलोकानिमान्प्राप्तास्तेचसर्वेमहारथाः ॥ स्थितं
वित्तहिमां देवाःसहितंतैर्महात्मभिः ४ कच्चिन्नतैरवाप्तोऽयंनृपैर्लोकोऽक्षयःशुभः ॥ नतैरहंविनारंस्येभ्रातृभिर्ज्ञातिभिस्तथा ५ मातुर्हिवचनंश्रुत्वातदासलिलकर्मणि॥
कर्णस्यक्रियतांतोयमितितप्यामितेनैव ६ इदंचपरितप्यामिपुनःपुनरहंसुराः ॥ यन्मातुःसदृशौपादौतस्याहममितात्मनः ७ दृष्ट्वैवतौनानुगतःकर्णपरबला
र्दनम् ॥ नह्यस्मान्कर्णसहितान्रजयेच्छक्रोऽपिसंयुगे ८ तमहंयत्रतत्रस्थंद्रुमिच्छामिसूर्यजम् ॥ अविज्ञातोमयायोऽसौघातितःसव्यसाचिना ९ भीमंचभीम
विक्रांतंप्राणेश्चोऽपिप्रियंमम ॥ अर्जुनंचेंद्रसंकाशंयमौचैवयमोपमौ १० द्रुमिच्छामितांचाहंपांचालीधर्मचारिणी ॥ नचेहस्थातुमिच्छामिसत्यमेवंब्रवीमिवः
११ किमेभ्रातृविहीनस्यस्वर्गेणसुरसत्तमाः ॥ यत्रतेममसस्वर्गेनायंस्वर्गोमतोमम १२ ॥ ॥ देवाञ्जुः ॥ ॥ यदिवैतत्रतेश्रद्धागम्यतांपुत्रमाचिरम् ॥
प्रियेहितववर्तामोदेवराजस्यशासनात् १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वातंततोदेवादेवदूतमुपादिशन् ॥ युधिष्ठिरस्यसुहृदोदर्शयेतिपरंतप १४
ततःकुंतीसुतोराजादेवदूतश्चजग्मतुः ॥ सहितौराजशार्दूलयत्रतेपुरुषर्षभाः १५ अग्रतोदेवदूतश्चययौराजाचपृष्ठतः ॥ पंथानमशुभंदुर्गंसेवितंपापकर्मभिः १६
तमसासंवृतंघोरंकेशशैवलशाद्वलम् ॥ युक्तंपापकृतांगंधैर्मांसशोणितकर्दमम् १७ दंशोत्पातकभल्लूकमक्षिकामशकावृतम् ॥ इतश्चेतश्चकुणपैःसमंतात्परिवा
रितम् १८ अस्थिकेशसमाकीर्णकृमिकीटसमाकुलम् ॥ ज्वलनेनप्रदीप्तेनसमंतात्परिवेष्टितम् १९ अयोमुखैश्चकाकाद्यैर्गृध्रैश्चसमभिदुतम् ॥ सूचीमुखैस्तथा
प्रेतैर्विध्यशैलोपमैर्घृतम् २० मेदोरुधिरयुक्तैश्चच्छिन्नबाहूरुपाणिभिः ॥ निरुतोदरपादैश्चतत्रतत्रप्रवेरितैः २१ सतःकुणपदुर्गंधमशिवंलोमहर्षणम् ॥ जगाम
राजाधर्मात्मानमध्येबहुविचिंतयन् २२ ददर्शोष्णोदकैःपूर्णानर्दीचापिसुदुर्गमाम् ॥ असिपत्रवनंचैवनिशितंक्षुरसंवृतम् २३ करंभवालुकास्तप्ताआयसीश्चशिलाः
पृथक् ॥ लोहकुंभीश्चतैलस्यक्वाथ्यमानाःसमंततः २४ कूटशाल्मलिकंचापिदुःस्पर्शतीक्ष्णकंटकम् ॥ ददर्शचापिकौतेयोयातनाःपापकर्मिणाम् २५ सतंदुर्भ
धमालक्ष्यदेवदूतमुवाचह ॥ कियदध्वानमस्माभिर्गतव्यमिममीदृशम् २६

१९ । २९ । ३० । ३८ । २९ । २० प्रवेरितैरितस्वतःपातितैः २१ । ३१ । २३ कर्मवाहुकाःश्वेतसूक्ष्मवाहुकाःआश्रवाहुकाःइत्यर्थः २४ । ३५ । ३६

1984

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ विमर्शविचारकृतवान् ४९ । ५० । ५१

कचतेभ्रातरौमह्यन्तन्ममारुधातुमर्हसि ॥ देशोऽयंकश्चदेवानामेतदिच्छामिवेदितुम् २७ ससंनिवृत्तेऽश्रुत्वाधर्मरजस्यभाषितम् ॥ देवदूतोऽब्रवीच्चैनमेतावद्गमनं
तव २८ निवर्तितव्योहिमयातथाऽस्म्युक्तोदिवौकसैः ॥ यदिभ्रांतोऽसिराजेंद्रत्वमथागंतुमर्हसि २९ युधिष्ठिरस्तुनिर्विण्णस्तेनगंधेनमूर्छितः ॥ निवर्तनेष्टतम
नाःपर्यावर्ततभारत ३० ससंनिवृत्तोधर्मात्मादुःखशोकसमाहतः ॥ शुश्रावत्तत्रवदतां दीनावाचःसमंततः ३१ मोभोधर्मजराजर्षेपुण्याभिजनपांडव ॥ अनुग्रहार्थं
मस्माकंतिष्ठतावन्मुहूर्तकम् ३२ आयातित्वयिदुर्धर्षेवातिपुण्यःसमीरणः ॥ स्वगंधानुगस्तातयेनास्मान्सुखमागमत् ३३ तेवयंपार्थदीर्घस्यकालस्यपुरुष
र्षभ ॥ सुखमासादयिष्यामस्त्वांद्द्वाराजसत्तम ३४ संतिष्ठस्वमहाबाहोमुहूर्तमपिभारत ॥ त्वयितिष्ठतिकौरव्ययातनास्मान्नबाधते ३५ एवंबहुविधावाचःकृप
णावेदनावताम् ॥ तस्मिन्देशेसशुश्रावसमंताद्बदतानृप ३६ तेषांतुवचनंश्रुत्वादयावान्दीनभाषिणाम् ॥ अहोऽहोमितिप्राहतस्थौसचयुधिष्ठिरः ३७ सता
गिरःपुरस्ताद्वैश्रुतपूर्वाःपुनःपुनः ॥ ग्लानानांदुःखितानांचनाम्यजानतपांडवः ३८ अबुध्यमानस्तावाचोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचकेभवंतौवैकिमर्थमिह
तिष्ठथ ३९ इत्युक्तास्तेततःसर्वेसमंतादवभाषिरे ॥ कर्णोऽहंभीमसेनोहमर्जुनोहमितिप्रभो ४० नकुलःसहदेवोऽहंष्टद्युम्नोहमित्युत ॥ द्रौपदीद्रौपदेयाश्चद्व्येवंते
विष्टुकुशुः ४१ तावाचःसतदाश्रुत्वातदेशसदृशीर्नृप ॥ ततोविप्रोऽप्युवाचकिंदिदंकुर्वन्मयाकृतम् ४२ किंनुतत्कलुषंकर्मकृतमेभिर्महात्माभिः ॥ कर्णेनद्रौपदेयैर्वापां
चाल्यावासुमध्यया ४३ यद्विमेपापगंधेऽस्मिन्देशेसंतिसुदारुणे ॥ नाहंजानामिसर्वेषां दुष्कृतं पुण्यकर्मणाम् ४४ किं कृत्वा घृतराष्ट्रस्य पुत्रो राजा सुयोधनः ॥ तथा
श्रियायुतःपापैःसहसर्वैःपदानुगैः ४५ महेंद्रइवलक्ष्मीवानास्तेपरमपूजितः ॥ कस्येदानीं विकारोऽयं यद्विमेनरकं गताः ४६ सर्वधर्मविदःशूराःसत्यागमपरायणाः ॥
क्षत्रधर्मरताःसंतोयज्वानोभूरिदक्षिणाः ४७ किंनुसुतोऽस्मिजगर्गिंचेतयामिनचेतये ॥ अहोचित्तविकारोऽयंस्याद्वामेचित्तविभ्रमः ४८ एवंबहुविधंराजाविम
मर्शयुधिष्ठिरः ॥ दुःखशोकसमाविष्टश्चिताव्याकुलितेंद्रियः ४९ क्रोधमाहारयच्चैवतत्रिधर्मसुतो नृपः ॥ देवांश्चगर्हयामासधर्मचैवयुधिष्ठिरः ५० सतीव्रगंधसंत
प्तोदेवदूतमुवाचह ॥ गम्यतांतत्रयेषां त्वंदूतस्तेषामुपांतिकम् ५१ नह्यहंतत्रयास्वामिस्थितोऽस्मीतिनिवेद्यताम् ॥ मत्संश्रयादिमेदूनाःसुखिनोभ्रातरोहिमे
५२ इत्युक्तःसतदादूतःपांडुपुत्रेणधीमता ॥ जगामतत्रयत्रास्तेदेवराजःशतक्रतुः ५३ निवेदयामासचतुर्धर्मराजचिकीर्षितम् ॥ यथोक्तंधर्मपुत्रेणसर्वमेवजना
धिप ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणियुधिष्ठिरनरकदर्शनेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५४ ॥

दूनाःखिन्नाः ५२ । ५३ । ५४ ॥ इतिस्वर्गरोहणपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ ॐ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

वैशंपायन उवाच ॥ स्थिते मुहूर्ते पार्थे तु धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ आजग्मुस्तत्र कौरव्यदेवाः शक्रपुरोगमाः १ सच विग्रहवान् धर्मो राजानं प्रसमीक्षितुम् ॥ तत्राजगाम
यत्रासौ कुरु राजो युधिष्ठिरः २ तेषु मासुरदेहेषु पुण्याभिजनकर्मसु ॥ समागतेषु देवेषु व्यगमत तत मोनृप ३ नादृश्यंत च तास्तत्र यातनाः पापकर्मिणाम् ॥ नदीवै
तरणी चैव कूटशालमलिना सह ४ लोहकुम्भ्यः शिलाश्चैव नादृश्यंत भयानकाः ॥ विवृतानि शरीराण्यनितप्रसमंततः ५ ददर्श राजा कौरव्यस्तान्यदृश्यानि च
भवन ॥ ततो वायुः सुखरूपः पुण्यगंधवहः शुचिः ६ ववौ देवसमीपस्थः शीतलोत्पीव भारत ॥ मरुतः सह शक्रेण वसवश्चाश्विनौ सह ७ साध्या रुद्रास्तथाऽऽदित्या
ये चान्येऽपि दिवौकसः ॥ सर्वे तत्र समाजग्मुः सिद्धाश्च परमर्षयः ८ यत्र राजा महातेजा धर्मपुत्रः स्थितोऽभवत् ॥ ततः शक्रः सुरपतिः श्रिया परमया युतः ९ युधिष्ठि
रमुवाचे दंसां त्वपूर्वमिदं वचः ॥ युधिष्ठिर महाबाहो लोकाश्चाप्यक्षयास्तव १० एहो हि पुरुषव्याघ्र कृतमेतावता विभो ॥ सिद्धिः प्राप्ता महाबाहो लोकाश्चाप्यक्षया
स्तव ११ न च मन्युस्त्वया कार्यः शृणु चेदं वचो मम ॥ अवश्यं नरकस्तात द्रष्टव्यं सर्वराजभिः १२ शुमानामशुभानां च द्वौ राशी पुरुषर्षभ ॥ यः पूर्वमुक्तं भुङ्क्ते प
श्चाद्विरयमेव सः १३ पूर्वं नरकभाग्यस्तु पश्चात्स्वर्गमुपैतिसः ॥ भूयिष्ठं पापकर्मायः स पूर्वस्वर्गमश्नुते १४ तेन त्वमेवंगमितो मया श्रेयोर्थिना नृप ॥ व्याजेन हि त्व
याद्रोण उपचीर्णः सुतं प्रति १५ व्याजेनैव ततो राजन् दर्शितो नरकस्तव ॥ मथैव त्वं तथा भीमस्तथा पार्थोयमौ तथा १६ द्रौपदी च तथा कृष्णा व्याजेन नरकं मताः ॥
आगच्छ नरशार्दूल मुक्तास्ते चैव कल्मषात् १७ स्वपक्ष्याश्चैव ये तुभ्यं पार्थिवानि हतारणे ॥ सर्वे स्वर्गमनुप्राप्तास्तां पश्य भरतर्षभ १८ कर्णश्चैव महेश्वासः सर्वशस्त्र
भृतांवरः ॥ सगतः परमांसिद्धिदर्थं परितप्यसे १९ तं पश्य पुरुषव्याघ्रमादित्यत नयं विभो ॥ स्वस्थानस्थं महाबाहो जहिशोकं नरर्षभ २० भ्रातृश्चान्धांस्त
थापश्य स्वपक्ष्याश्चैव पार्थिवान् ॥ स्वं स्वं स्थानमनुप्राप्तान्व्येतु ते मानसो ज्वरः २१ कृच्छ्रं पूर्वं चानुभूय हतः प्रभृति कौरव ॥ विहर स्वमया सार्धं गतः शोको निराम
यः २२ कर्मणां तात पुण्यानां जितानां तपसा स्वयम् ॥ दानानां च महात्मा हो फलं प्राप्नुहि पार्थिव २३ अद्य त्वां देवगंधर्वा दिव्याश्चाप्सरसो दिवि ॥ उपसेवंतु
कल्याणं विरजो बरभूषणाः २४ राजसूयजितौ लोकान् स्वयमेवासि कृद्धितान् ॥ प्राप्नुहि त्वं महाबाहो तपसश्च महाफलम् २५ उपर्युपरि राज्ञां हितवलीका युधि
ष्ठिर ॥ हरिश्चंद्रसमापार्थयेषु त्वं विहरिष्यसि २६ मां धाताय प्रराजर्षिभ्यं प्रराजाभगीरथः ॥ द्वौ प्यंति र्वत्र भरतस्तत्र त्वं विहरिष्यसि २७ दृष्ट्वा देवनदी पुण्यापार्थिवे
लोक्य पावनी ॥ आकाशगंगारार्जे द्रुतत्रास्त्यगमिष्यसि २८

वाचितः मज्झिमासंख्येयसुपरस्वेनज्ञापितइत्युपचारच्छलेनेत्यर्थः १५ । १६ । १७ सुभ्यंतव १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ असिक्कदितान्मज्झिमेनकदिप्पापितान् २५ । २६ । २७ । २८

२८ । ३० । ३१ जिज्ञासापरीक्षा ३२ । ३३ स्वर्गाधिरोहणेद्रौपद्यासहस्रोक्ष्येषुविभट्टेषुस्तु न्वरूपधारिणाशुनकरूपिणा द्रौपद्याइतिपंचमीपाठेतामारम्भेत्यर्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

अत्रस्नातस्यभावस्तेमानुषोविगमिष्यति ॥ गतशोकोनिरायासोमुक्तैरोभविष्यति २९ एवंब्रुवतिदेवेंद्रेकौरवेन्द्रंयुधिष्ठिरम् ॥ धर्मोविग्रहवान्रसाक्षादुवाचसुत
मात्मनः ३० भोभोराजन्महाप्राज्ञप्रीतोऽस्मितवपुत्रक ॥ मद्भक्त्यासत्यवाक्यैश्चक्षमयाचदमेनच ३१ एषातृतीयाजिज्ञासातवराजनकृतामया ॥ नशक्यसे
चालयितुंस्वभावात्पार्थहेतुतः ३२ पूर्वपरीक्षितोहित्वंप्रश्राद्धैतवनेमया ॥ अरणीसहितस्यार्थेतच्चनिस्तीर्णवानसि ३३ सोदर्येषुविनष्टेषुद्रौपद्यातत्रभारत ॥
श्वरूपधारिणातत्रपुनस्त्वंमेपरीक्षितः ३४ इदंतृतीयंभ्रातृणामर्थेयत्स्थातुमिच्छसि ॥ विशुद्धोऽसिमहाभागसुखीविगतकल्मषः ३५ नचतेभ्रातरःपार्थनरका
र्हाविशंपते ॥ मायैषादेवराजेनमहेंद्रेणप्रयोजिता ३६ अवश्यंनरकास्तातद्रष्टव्याःसर्वराजभिः ॥ ततस्त्वयाप्राप्तमिदंमुहूर्तदुःखमुत्तमम् ३७ नसव्यसाची
भीमोवायमौवापुरुषर्षभौ ॥ कर्णोवासत्यवाक्शूरोनरकार्हाश्विरंरुप ३८ नकृष्णाराजपुत्रीचनरकार्हाकथंचन ॥ एहोहिभरतश्रेष्ठपश्यगंगात्रिलोकगाम् ३९
एवमुक्तःसराजर्षिस्तवपूर्वपितामहः ॥ जगामसहधर्मेणसर्वैश्चत्रिदिवाल्यैः ४० गंगादेवनदीपुण्यापावनीष्टृषिसंस्तुताम् ॥ अवगाह्यततोराजातनुंतस्याजमा
नुषाम् ४१ ततोदिव्यवपुर्भूत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ निर्वैरोगतसंतपोजलेतस्मिन्समाश्रुतः ४२ ततोययौवतोदेवैःकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ धर्मेणसहितोधी
मांस्तूयमानोमहर्षिभिः ४३ यत्रतेपुरुषव्याघ्राःशूराविगतमन्यवः ॥ पांडवाघार्तराष्ट्राश्चस्वानिस्थानानिभोजिरे ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणि
युधिष्ठिरतनुत्यागेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजादेवैःसर्षिमरुद्गणैः ॥ स्तूयमानोययौतत्रयत्रतेकुरुपुंगवाः १
ददर्शतत्रगोविंदंब्राह्मेणवपुषान्वितम् ॥ तेनैवदृष्टपूर्वेणसादृश्येनैवसूचितम् २ दीप्यमानंस्ववपुषादिव्यैरुपस्थितम् ॥ चक्रप्रभृतिभिर्वैरैर्दिव्यैःपुरुषवि
ग्रहैः ३ उपास्यमानंवीरेणफाल्गुनेनसुवर्चसा ॥ तथास्वरूपंकौंतेयोददर्शमधुसूदनम् ४ तावुभौपुरुषव्याघ्रौसमुद्गीक्ष्ययुधिष्ठिरम् ॥ यथावत्प्रतिपेदातेपूज
यादेवपूजितौ ५ अपरस्मिन्नथोद्देशेकर्णशस्त्रभृतांवरम् ॥ द्वादशादित्यसहितंददर्शकुरुनंदनः ६ अथापरस्मिन्नुद्देशेमरुद्गणवृतांविभुम् ॥ भीमसेनमथापश्यते
नैववपुषाऽन्वितम् ७ वायोर्मूर्तिमतःपार्श्वेदिव्यमूर्तिसमन्वितम् ॥ श्रियापरमयायुक्तंसिद्धिंपरमिकांगतम् ८ अश्विनोस्तुतथास्थानेदीप्यमानौस्वतेजसा ॥
नकुलंसहदेवंचददर्शकुरुनंदनः ९ तथाददर्शपांचालीकमलोत्पलमालिनीम् ॥ वपुषास्वर्गमाक्रम्यतिष्ठंतीमर्कवर्चसम् १० अखिलंसहसाराजाप्रष्टुमैच्छयुधिष्ठी
रः ॥ ततोऽस्यभगवानिंद्रःकथयामासदेवराट् ११

३९ । ४० । ४१ । ४२ यप्रतेषां ढवास्तप्रदेवैः सहययाविति द्वयोः संबंधः ४३ । ४४ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वणि

नीलकण्ठीयेभारतभावदीपेनृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॐ ॥ तद्वति १ ब्राह्मेणब्रह्मणाभाराध्येन २ उपस्थितसेवितमस्तैः १ । ३ । ५ । ७ । ९ । १० । ११

मानुषमानुषभावश्च १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिस्वर्गारोहणपर्वणिमीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ पूर्वस्मिन्नध्यायेयोयोयोधायस्ययस्यदेवस्यांशःसस्वर्गगत्वास्वस्यस्वस्यांशिनःसान्निध्यंप्रापेत्युकंतत्रसंशयः किमेतजंशाःकांहरुहाणांमृक्षाणामंशावपृथक्संसारित्वंप्राप्ताउततैष्वेवांशिषुलीर्यते । आद्येकर्मजदेहपरंपरायास्तत्त्वज्ञानमंत्ररेणोच्छेदायोगात्तेषांनित्यसंसारित्वमस्मदादिवत्स्यात् । द्वितीयेमानुष्यभावेतैःकृतानांकर्मणांशापत्तिरितिसंदिहानोजनमेजयःपृच्छतिभीष्मद्रोणाविति

स्व. १८

श्रीरेषाद्रौपदीरूपात्वदर्थमानुषंगता ॥ अयोनिजालोककांतापुण्यगंधायुधिष्ठिर १२ रत्यर्थभवतां हिषानिर्मिताश्लपाणिना ॥ दुपदस्यकुलेजाताभवद्विश्वोपजी
विता १३ एतेपंचमहाभागगंधर्वाःपावकप्रभाः ॥ द्रौपद्यास्तनयाराजमयुष्माकममितौजसः १४ पश्यगंधर्वराजानंघृतराष्ट्रमनीषिणम् ॥ एनंचत्वंविजानीहिभ्रा
तरंपूर्वजंपितुः १५ अयंतेपूर्वजोभ्राताकैतेयःपावकद्युतिः ॥ सूतपुत्राग्रजःश्रेष्ठोराधेयइतिविश्रुतः १६ आदित्यसहितोयातिपश्यैनंपुरुषर्षभम् ॥ साध्यानामथ
देवानांविश्वेषामरुतामपि १७ गणेषुपश्यराजेंद्रवृष्ण्यंधकमहारथान् ॥ सात्यकिप्रमुखान्धीरान्भोजांश्चैवमहाबलान् १८ सोमेनसहितंपश्यसौभद्रमपराजितम् ॥
अभिमन्युमहेष्वासंनिशाकरसमद्युतिम् १९ एषपांडुर्महेष्वासःकुंत्यामाद्याचसंगतः ॥ विमानेनसदाज्येतिपितातवममांतिकम् २० वसुभिःसहितंपश्यभीष्मंशां
तनवंनृपम् ॥ द्रोणंबृहस्पतेःपार्श्वेगुरुमेनंनिशामय २१ एतेचान्येमहापालायांघास्तवचपाडव ॥ गंधर्वसहितायांतियक्षपुण्यजनैस्तथा २२ गुह्यकानांगतिंचा
पिकेचित्प्राप्तानराधिपाः ॥ त्यक्त्वादेहंजितःस्वर्गःपुण्यवाग्बुद्धिकर्मभिः २३ ॥ इतिश्रीम० स्वर्गारोहणपर्वणिद्रौपद्यादिस्वस्वस्थानगमनेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ भीष्मद्रोणौमहात्मानौघृतराष्ट्रश्चपार्थिवः ॥ विराट्दुपदौचोभौशंखश्चैवोत्तरस्तथा १ घृष्टकेतुर्जयत्सेनोराजाचैवससत्याजित् ॥ दुर्योधनसु
ताश्चैवशकुनिश्चैवसौबलः २ कर्णपुत्राश्चकिंत्वाहंराजापश्यद्रथः ॥ घटोत्कचादयश्चैवयेचान्येनानुकिर्तिताः ३ येचान्येकीर्तितावीराराजानोदीप्तमूर्तयः ॥ स्व
र्गेकालंकिंयंतंतेतस्थुस्तदपिशंसमे ४ अहोस्विच्छाशतंराजांतेषांतेषांनिजोत्तम ॥ अंतेवाकर्मणांकांतेगतिंप्राप्तानरर्षभाः ५ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंप्रोच्यमानं
द्विजोत्तम ॥ तपसाहिप्रदत्तेनसर्व्वत्वमनुपश्यसि ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तःसतुविप्रर्षिरनुज्ञातोमहात्मना ॥ व्यासेनतस्यनृपतेरारब्धातुमुपचक्रमे ७
॥ वैशंपायनउवाच ॥ नवयंकर्मणामंतेसर्व्वेणमनुजाधिप ॥ प्रकृतिंकिमुस्यतेऽहंराजोऽप्ययोजिता ८

२ । २ । ३ । ४ तेर्भतेकांगतिपुण्यभोगांतेअंजिनासहपेक्यंवासालोक्यंवासाभृतमाश्रुवतिउतभूमाववतरंतीतिप्रश्न ५ । ६ । ७ अत्रोत्तरमाह नशक्यमिति कर्मणामंतेसर्वेण्यप्रकृतिप्रतिगंतुंनशक्यमित्यध्याहृत्ययोज्यं यदिसर्वोऽपिजंतुःप्रारब्धकर्मांतेस्वांप्रकृतिगच्छेत्तदिसर्वेऽपिमुक्ताःस्युःसंसारश्चादिमान्मवेदततश्चकृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगोविधिप्रतिषेधशास्त्रानर्थक्यं च । तस्मात्केचिदैवकर्मणामंतेस्वांप्रकृतिमजंतेनसर्वेइति किंतुद्वियेप्रकृतिनप्राप्तास्तानुद्दिश्यतेत्येवाप्रकृतासम्बन्धप्रचोभिता ८

11 3 4

तत्रकांश्चित्स्वर्गप्रापककर्मणामन्तेस्त्वेऽस्त्वेरांशिमिस्तादात्म्यप्राप्त्योग्यान् योगजदृष्ट्यापश्यन्परिगणयति नृषिन्त्यादिना अर्थादितरेस्वर्गगता अपि पुनश्च्यवन्ते एते तु उत्तरामुत्तरामूर्ध्वोर्ध्वक्रमेण गतं प्राप्य अन्ते ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते तेन देवत्वप्राप्तये कर्माणि यज्ञदानतपआदीनि कर्तव्यान् भोवनचोक्तदोषइतिसर्वमनवर्था ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

शृणुगुह्यमिदं राजन् देवानां भरतर्षभ ॥ यदुवाच महातेजा दिव्यचक्षुः प्रतापवान् १ सुनिःपुराणः कौरव्यपाराशर्यो महावतः ॥ अगाधबुद्धिः सर्वज्ञो गतिज्ञः सर्वकर्म
णाम् १० तेनोक्तं कर्मणामंते प्रविशंति स्विकांतनुम् ॥ वसूनेव महातेजा भीष्मः प्राप महाद्युतिः ११ अष्टावेव हि दिश्यंते वसवो भरतर्षभ ॥ बृहस्पतिर्विवेशाथ द्रो
णो ह्यंगिरसांवरम् १२ कृतवर्मा तु हार्दिक्यः प्रविवेश मरुद्गणान् ॥ सनत्कुमारं प्रद्युम्नः प्रविवेश यथागतम् १३ धृतराष्ट्राधनेन शस्यलोकान् प्राप दुरासदान् ॥ धृतराष्ट्रेण
सहिता गांधारी च यशस्विनी १४ पत्नीभ्यां सहितः पांडुर्महेंद्रसदनं ययौ ॥ विराट्पुण्डरीचो भीष्मपुत्रश्च पार्थिवः १५ निशठाकूरसांवाश्च भानुः कपोविदूरथः ॥
भूरिश्रवाः शलश्चैव भूरिश्वपृथिवीपतिः १६ कंसश्चैवोग्रसेनश्च वसुदेवस्तथैव च ॥ उत्तरश्च सहभ्रात्रा शंखेन नरपुंगवः १७ विश्वेषां देवतानां ते विविशुर्नरसत्तमाः ॥
वर्चानाममहातेजाः सोमपुत्रः प्रतापवान् १८ सोऽभिमन्युर्नृसिंहस्य फाल्गुनस्य सुतोऽभवत् ॥ स युद्धाक्षत्रधर्मेण यथानान्यः पुमान् क्वचित् १९ विवेश सोमं च
र्मात्मा कर्मणोऽन्ते महारथः ॥ आविवेश रविकर्णो निहतः पुरुषर्षभ २० द्वापरं शकुनिः प्राप्य घृष्टद्युम्नस्तु पावकम् ॥ धृतराष्ट्रात्मजाः सर्वे यातुधाना बलोत्कटाः २१
ऋद्धिमंतो महात्मानः शस्त्रपृता दिवंगताः ॥ धर्ममेवाविशत् क्षताराजा चैव युधिष्ठिरः २२ अनंतो भगवान् देवः प्रविवेश सातलम् ॥ पितामहं न योगाद्वैयो योगाद्वा
मधारयत् २३ यः स नारायणो नाम देवदेवः सनातनः ॥ तस्यां शोवासु देवस्तु कर्मणोऽन्ते विवेश ह २४ षोडशस्त्रीसहस्राणि वासुदेव परिग्रहः ॥ अमज्जंस्ताः सरस्व
त्यां कालेन जनमेजय २५ तत्र त्यक्त्वा शरीराणि दिवमारुरुहुः पुनः ॥ ताश्चैवाप्सरसो भूत्वा वासुदेवमुपाविशन् २६ हतास्तस्मिन् महायुद्धे ये वीरास्तु महारथाः ॥
घटोत्कचादयश्चैव देवान्यक्षाश्च भेजिरे २७ दुर्योधनसहायाश्च राक्षसाः परिकीर्तिताः ॥ प्राप्तास्ते क्रमशो राजन् सर्वे लोकाननुत्तमान् २८ भवनं च महेंद्रस्य कुबेरस्य
च धीमतः ॥ वरुणस्य तथा लोकान्विविशुः पुरुषर्षभाः २९ एतत्ते सर्वमारुह्यातं विस्तरेण महाद्युते ॥ कुरूणां च रितं कुरुक्षेत्रं पांडवानां च भारत ३० ॥ सौतिरुवाच ॥
एतच्छ्रुत्वा द्विजश्रेष्ठाः सराजा जनमेजयः ॥ विस्मितोऽभवत्त्यर्थं यज्ञकर्मोत्तरेष्वथ ३१ ततः समापयामासुः कर्म तत्तस्य याजकाः ॥ आस्तीकश्चामवत्पीतः परि
मोक्ष्य भुजंगमान् ३२ ततो द्विजातीन् सर्वांस्तान् दक्षिणाभिरतोषयत् ॥ पूजिताश्चापि ते राजा ततो जग्मुर्यथागतम् ३३ विसर्जयित्वा विप्रांस्तान् राजाऽपि जन
मेजयः ॥ ततस्तक्षशिलायाः स पुनरायाह्वयात् ३४ एतत्ते सर्वमारुह्यातं वैशंपायन कीर्तितम् ॥ व्यासाज्ञया समाज्ञातं सर्पसंनृपस्य हि ३५

१८ । १९ । २० । २१ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० एवंषाडधानांकथांसमाप्यजनमेजयस्ययज्ञेवैशंपायनएताकथामुक्तवानितिप्रकृतमनुसं
वधानःसौविस्वाच एतच्छ्रुत्वेत्यादि ३१ । ३२ । ३३ । ३४ समाज्ञातंसंयासूतेनव्यासज्ञायावैशंपायनेनकीर्तितं च ३५

३५ विधिज्ञेनदेवज्ञेन अतीन्द्रियेणेंद्रियाण्यतिक्रान्तिन योगबलादेवसर्वदर्शनसिद्धेरित्युक्तं तपसेति माह...चित्तेन ३७ सर्वेषां तृतीयां तानां निमित्तमित्यनेनान्वयः अन्येषामपि कीर्तिप्रथयतेतिसंबंधः २८ । ३९ ब्रह्मभूयायमोक्षायकल्पतेतत्रोक्तसाधनानुष्ठानक्रमेण ४० । ४१ अंततोनिकटे ४२ अह्नेति महाभारतस्याऽल्पमपि पापं शिवमायासंख्यायां पठ्यते चेहिनकृतं पापं नश्यति एवंप्रातःसंध्यायां रात्रिकृतमित्यर्थः ४३ । ४४ निरुक्तं नाम निर्वचनं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ धर्मेति चकार...दिव्यं दिव्यमप्यत्रोक्तं हानार्थमिति बोध्यं

स्व. १ व

अ०

11-4111

पुण्योयमितिहासाख्यःपवित्रंचेदमुतमम् ॥ कृष्णेनमुनिनाविप्रनिर्मितंसत्यवादिना ३६ सर्वज्ञेनविधिज्ञेनधर्मज्ञानवतासता ॥ अतीन्द्रियेणशुचिनातपसामा
वितात्मना ३७ ऐश्वर्येवर्तताचैवसांख्ययोगवतातथा ॥ नैकतंत्रविबुद्धेनदृष्टादिव्येनचक्षुषा ३८ कीर्तिप्रथयतालोकेपांडवानामहात्मनाम् ॥ अन्येषांक्षत्रि
याणांचभूरिद्रविणतेजसाम् ३९ यश्चेदंश्रावयेद्विद्वान्सदापर्वणिपर्वणि ॥ धूतपाप्माजितस्वर्गोब्रह्मभूयायकल्पते ४० कार्णवेदमिमंसर्वश्रृणुयाद्यःसमाहितः ॥
ब्रह्महत्यादिपापानांकोटिस्तस्यविनश्यति ४१ यश्चेदंश्रावयेच्छ्राद्धेब्राह्मणान्पादमंततः ॥ अक्षय्यमन्नपानंवैपितुंस्तस्योपतिष्ठते ४२ अह्नायदेनःकुरुतेइं
द्रियैर्मनसाऽपिवा ॥ महाभारतमाख्यायपश्चात्संध्यांप्रमुच्यते ४३ यद्रात्रौकुरुतेपापंब्राह्मणःस्त्रीगणैर्वृतः ॥ महाभारतमाख्यायपूर्वासंध्यांप्रमुच्यते ४४ म
हत्त्वाद्वारवत्त्वाञ्चमहाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्ययोवेदसर्वपापैःप्रमुच्यते ४५ अष्टादशपुराणानिधर्मशास्त्राणिसर्वशः ॥ वेदाःसांगास्तथैकप्रभारतंचैकतः
स्थितम् ४६ श्रूयतांसिंहनादोऽयमृषेस्तस्यमहात्मनः ॥ अष्टादशपुराणानांकर्तुर्वेदमहोदधेः ४७ त्रिभिर्वर्षैरिदंपूर्णकृष्णद्वैपायनःप्रभुः ॥ अखिलंभारतंच
दंचकारभगवान्मुनिः ४८ आकर्ण्यभक्त्यासततंजयाख्यंभारतंमहत् ॥ श्रीश्वकीर्तिस्तथाविद्याभवंतिसहिताःसदा ४९ धर्मंचार्थंचकामेचमोक्षेचभरतर्षभ ॥ य
दिहास्तितदन्यत्रयन्नेहास्तिनकुत्रचित् ५० जयोनामेतिहासोऽयंश्रोतव्योमोक्षमिच्छता ॥ ब्राह्मणेनचराज्ञाचगर्भिण्याचैवयोषिता ५१ स्वर्गकामोलभेत्स्वर्गज
यकामोलभेज्जयम् ॥ गर्भिणीलभतेपुत्रंकन्यांवाबहुभागिनीम् ५२ अनागतश्चमोक्षश्चकृष्णद्वैपायनःप्रभुः ॥ संदर्भंभारतस्यास्यकृतवान्धर्मकाम्यया ५३ ष
ष्टिशतसहस्राणिचकारान्यांसंहिताम् ॥ त्रिंशच्छतसहस्राणिदेवलोकेप्रतिष्ठितम् ५४ पित्र्येपंचदशंज्ञेयंयक्षलोकेचतुर्दश ॥ एकंशतसहस्रंतुमानुषेषुप्रभाषि
तम् ५५ नारदोश्रावयद्देवानसितोदेवलःपितृन् ॥ रक्षोयक्षान्शुकोमर्त्यान्वैशंपायनएवतु ५६ इतिहासमिंपुण्यमहार्थंवेदसंमितम् ॥ व्यासोक्तंश्रूयतेयेन
कृत्वाब्राह्मणमग्रतः ५७ सनरःसर्वकामांश्चकीर्तिंप्राप्येहशौनक ॥ गच्छेत्परमिकांसिद्धिमग्रमेनास्ति संशयः ५८

11 8 11'

५० । ५१ । ५२ अनागतोऽनागतुको नित्यसिद्ध इति यावत् । एवं विधो यो मोक्षः कैवल्यं तदेव स्वर्गं यस्य स मोक्षः । यन्नामोक्तमिच्छन् मुचो कर्मकस्य गुणो वेतिसन्निगुणोऽभ्यासलोपश्च मुमुक्षुरित्यर्थः । लोकहित इति भावः ५३ अन्यावेव चतुष्टयसंहिताभ्यः पृष्ठासूतात्तदर्थवर्ती ५४ । ५५ । ५६ श्रूयते येन यः शृणोतीत्यर्थः उभयत्र विभक्तिद्वयस्य यजार्थः ५७ । ५८

भारताध्ययनादितिसार्धश्लोकः योव्यासइमांसंहितांशुकंपुत्रमध्यापयततस्य मधीवतोभारताख्यमितिहासंस्मरतःस्मृत्याचग्रंथरूपेणप्रणयतःभक्त्यापरयाश्रद्धयाचव्यासपुत्रपूज्यस्तस्यवाक्यंप्रमाणमेवेत्यास्तिव्यबुध्यायेनपुंसाइदंश्राव्यतेसपुण्यातपुण्यकरादिपादंश्लोकपार्दग्रंथपार्दवाभारतस्याध्ययनात्परमिकांसिद्धिगच्छेदितिपूर्वेणान्वयः व्यासेश्रद्धांबत्त्वामारतमध्येतद्व्यमित्यर्थः

भारताध्ययनात्पुण्यादपिपादमधीयतः ॥ श्रद्धयापरयामत्तयाश्राव्यतेचापियेनतु ॥ ५९ मातापितृसहस्राणिपुत्रदारश
तानिच ॥ संसारेष्वनुभूतानियांतियास्यंतिचापरे ६० हर्षस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम् ६१ ऊर्ध्वबाहुर्विरौम्ये
षनचकश्चिच्छृणोतिमे ॥ धर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थनसेव्यते ६२ नजातुकामान्नभयान्नलोभाद्धर्मत्यजेजीवितस्यापिहेतोः ॥ नित्योधर्मःसुखदुःखेत्वनित्ये
जीवोनित्योहेतुरस्यत्वनित्यः ६३ इमांभारतसावित्रींप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ समारतफलंप्राप्यपरंब्रह्माधिगच्छति ६४ यथासमुद्रोभगवान्यथाहिहिमवानगिरिः ॥
ख्याताबुभौरत्ननिधीतथाभारतमुच्यते ६५ कार्णवेदमिमंविद्वान्श्रावयित्वाथर्ममश्रुते ॥ इदंभारतमाख्यानंयःपठेत्सुसमाहितः ॥ सगच्छेत्परमांसिद्धिंमि
तिमेनास्तिसंशयः ६६ द्वैपायनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयंपुण्यंपवित्रमथपापहरंशिवंच ॥ योभारतंसमधिगच्छतिवाच्यमानंकिंतस्यपुष्करजलैरभिषेचनेन ६७
योगोशतंकनकरंगमयंददातिविप्रायवेदविदुषेसुबहुश्रुताय ॥ पुण्यांचभारतकथांसततंशृणोतितुल्यंफलंभवतितस्यचतस्यचैव ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसा
हस्यांसंहितायांवैयासक्यास्वर्गारोहणपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ समाप्तस्वर्गारोहणपर्व ॥ ॥ इतिमहाभारतंसमाप्तम् ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥
भगवन्केनविधिनाश्रोतव्यंभारतंभुवैः ॥ फलंकिंकेचदेवाश्चपूज्यावैपारणोष्विह १ देयंसमाप्तेभगवन्किंचपर्वणिपर्वणि ॥ वाचकःकीदृशश्चात्रपृष्ठव्यस्तद्भवीहिमे २
॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुराजनविधिमिमंफलंयच्चापिभारतात् ॥ श्रुताद्भवतिराजेंद्रयत्त्वंमामनुपृच्छसि ३ दिविदेवामहीपालक्रीडार्थमवनिंगताः ॥
कृत्वाकार्यमिदंचैवततश्चदिवमागताः ४ हंतयत्तेप्रवक्ष्यामितच्छृणुष्वसमाहितः ॥ ऋषीणांदेवतानांचसंभवंवसुधातले ५ अत्ररुद्रास्तथासाध्याविश्वेदेवाश्चशा
श्वताः ॥ आदित्याश्चाश्विनौदेवौलोकपालामहर्षयः ६ गुह्यकाश्चसमंधर्वाणामाविद्याधरास्तथा ॥ सिद्धाधर्मःस्वयंभूश्चमुनिःकात्यायनोवरः ७ गिरयःसागरा
नद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ ग्रहाःसंत्सवराश्चैवअयनान्यृतवस्तथा ८ स्थावरजंगमंचैवजगत्सर्वसुरासुरम् ॥ भारतेभरतश्रेष्ठएकस्थमिहदृश्यते ९

५२ संध्यायांभारतंपठनीयमित्युक्तंप्रपठनशोग्यंभारतसारसंग्रहंचतुःश्लोकीरूपमाहमातेति ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इतिश्रीमत्पद्मवा
क्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोः नीलकंठस्यकृतौभारतभावकीपेस्वर्गारोहणपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ भगवन्नित्यादिः
फलाध्यायोव्यासेनहरिवंशातेउक्तःअत्रश्रोतृप्ररोचनार्थमुक्तइतिज्ञेयं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

तेषांश्रुत्वाप्रतिष्ठानं नाम कर्मानुकीर्तनात् ॥ कृत्वापि पातकं घोरं सद्यो मुच्येत मानवः १० इति हासमिमं श्रुत्वा यथावदनुपूर्वशः ॥ संयत्तात्मा शुचिर्भूत्वा पारंगत्वा च भारते
११ तेषां श्राद्धानि देयानि श्रुत्वा भारतभारतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या भक्त्या च भरतर्षभ १२ महादानानि देयानि रत्नानि विविधानि च ॥ गावः कांस्योपदोहाश्च क
न्याश्चैव स्वलंकृताः १३ सर्वकामगुणोपेता यानानि विविधानि च ॥ भवनानि विचित्राणि भूमिर्वासांसि कांचनम् १४ वाहनानि च देयानि हयामताश्च वरणाः ॥ शयनं
शिविकाश्चैव स्यंदनाश्च स्वलंकृताः १५ यद्यद्देवरं किंचिद्यद्यदस्ति महद्भु ॥ तत्तदेयं द्विजातिभ्य आत्मादाराश्च सुनवः १६ श्रद्धया परया युक्तं क्रमशस्तस्य पारंगः ॥
शक्तिः सुमना हृष्टः शुश्रूषुरविकल्पकः १७ सत्यार्जवरतोदांतः शुचिः शौचसमन्वितः ॥ श्रद्धधानो जितकोधो यथा सिध्यति तच्छृणु १८ शुचिः शीलान्विताचारः
शुक्लवासाजितेन्द्रियः ॥ संस्कृतः सर्वशास्त्रज्ञः श्रद्धधानोऽनसूयकः १९ रूपवानसुमनोदांतः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ दानमानगृहीतश्च कार्यो भवति वाचकः २० अ
विलंबमनायस्तमद्भुतं धीरमूर्जितम् ॥ असंसक्ताक्षरपदं स्वरभावसमन्वितम् २१ त्रिषष्टिर्गसंयुक्तमष्टस्थानसमीरितम् ॥ वाचयेद्वाचकः स्वस्थः स्वासीनः सुस
माहितः २२ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव तोजयमुदीरयेत् २३ ईदृशा द्वाचका द्वाजं श्रुत्वा भारतभारतम् ॥ नियमस्थः शुचिः
श्रोता शृण्वन्सफलमश्नुते २४ पारणं प्रथमं प्राप्य द्विजां कामैश्च तर्पयन् ॥ आग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं वैलभते नरः २५ अप्सरोगणसंकीर्णं विमानं लभते महत् ॥
प्रहृष्टः स तु देवैश्च दिवं याति समाहितः २६ द्वितीयं पारणं प्राप्य सोऽतिरात्रफलं लभेत् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यं विमानमधिरोहति २७ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधवि
भूषितः ॥ दिव्यांगदधरो नित्यं देवलोकं महीयते २८ तृतीयं पारणं प्राप्य द्वादशाङ्गफलं लभेत् ॥ वसत्यमरसंकाशो वर्षाण्ययुतशो दिवि २९ चतुर्थं वाजये
यस्य पंचमेद्विगुणं फलम् ॥ उदितादित्यसंकाशं ज्वलंतमनलोपमम् ३० विमानं विडुषैः सार्धं मारुह्य दिवि गच्छति ॥ वर्षाण्युतानि भवने शक्यं दिवि मोदते ३१
षष्ठेद्विगुणमस्तीति सप्तमे त्रिगुणं फलम् ॥ कैलासशिखराकारं वैदूर्यमणिषेदिकम् ३२ परिक्षिप्तं च बहुधामणिषिभुमभूषितम् ॥ विमानं समधिष्ठाय काममंसा
प्सरोगणम् ३३ सर्वलोकान्विचरते द्वितीय इव भास्करः ॥ अष्टमेराजसूयं प्राप्य द्वादशाङ्गफलं लभेत् ३४ चंद्रोदयनिभं रम्यं विमानमधिरोहति ॥ चंद्ररश्मि
प्रतीकाशैर्हयैर्युक्तं मनोजवैः ३५ सेव्यमानो वरस्त्रीणां चंद्रात्कांततैर्युक्तैः ॥ मेखलानि निमज्जन् पुराणां च निःस्वने ३६ अंके परमनारीणां सुखसुतो विबुध्यते ॥
नष्टेऽस्तुराजस्य वाजिमेघस्य भारत ३७ कांचनस्तंभनिर्घृहवैदूर्यकृतवेदिकम् ॥ जांबूनदमयैर्दिव्यैर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ३८ सेवितं चाप्सरःसंघैर्गंधर्वादि
विचारिभिः ॥ विमानं समधिष्ठाय श्रिया परमया ज्वलन् ३९

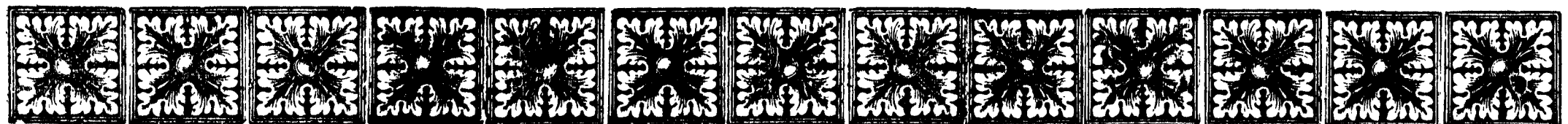
दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यचंदनरूपितः ॥ मोदते देवतैः सार्धं दिवि देवद्विपरः ४० दशमं पारणं प्राप्य द्विजाती न भिवंद्य च ॥ किंकिणीजालनिर्घोषं पताकाध्वजशो
भितम् ४१ रत्नवेदिकसंवाधं वैदूर्यमणितोरणम् ॥ हेमजालपरिक्षिप्तं प्रवालवलभीमुखम् ४२ गंधर्वगीतकुशलेरप्सरोभिश्च शोभितम् ॥ विमानं सुकृतावासं
सुखेनैवोपपद्यते ४३ मुकुटेनाग्निवर्णेन जांबूनदविभूषिणा ॥ दिव्यचंदनादिगंधांगो दिव्यमाल्यविभूषितः ४४ दिव्यालोकान्विचरति दिव्यभोगैः सम
न्वितः ॥ विबुधानां प्रसादेन श्रिया परमया युतः ४५ अथ वर्षगणानेवं स्वर्गलोके महीयते ॥ ततो गंधर्वसहितः सहस्राण्येकविंशतिम् ४६ पुरंदरपुरे रम्येश
केन सह मोदते ॥ दिव्ययानविमानेषु लोकेषु विविधेषु च ४७ दिव्यनारीगणा कीर्णो निवसत्यमरो यथा ॥ ततः सूर्यस्य भवने चंद्रस्य भवने तथा ४८ शिवस्य
भवने राजनविष्णोर्यातिसलोकताम् ॥ एवमेतन्महाराजनात्र कार्या विचारणा ४९ श्रद्धधानेनैवाव्यमेव माह गुरुर्मम ॥ वाचकस्य तु दातव्यं मनसा यद्यदि
च्छति ५० हस्त्यश्चरथयानानि वाहनानि विशेषतः ॥ कटकेकुंडले चैव ब्रह्मसूत्रं तथा परम् ५१ वस्त्रं चैव विचित्रं च गंधं चैव विशेषतः ॥ देववत् पूजयेत्तु
विष्णुलोकमवाप्नुयात् ५२ अतः परं प्रवक्ष्यामि यानि देयानि भारते ॥ वाच्यमाने तु विप्रेभ्यो राजन पर्वणि पर्वणि ५३ जातिदेशं च सत्यं च माहात्म्यं भरतर्षभ ॥
धर्मवृत्तिं च विज्ञाय क्षत्रियाणां नराधिप ५४ स्वस्ति वाच्यं द्विजानां दौततः कार्यं प्रवर्तिते ॥ समाप्ते पर्वणि ततः स्वशक्त्या पूजयेद्द्विजान् ५५ आदौ तु वाचकं चैव
वस्त्रगंधसमन्वितम् ॥ विविधद्रो जयेद्वाजं नमधुपायसमुत्तमम् ५६ ततो मूलफलप्रायं पायसं मधुसर्पिषा ॥ आस्तीकिभोजयेद्वाजं नमद्याच्चैव गुडौदनम् ५७
अपूपैश्चैव पूषैश्च मोदकैश्च समन्वितम् ॥ सभापर्वणिराजेंद्रहविष्यं भोजयेद्द्विजान् ५८ आरण्यके मूलफलैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥ अरणीपर्वचासाद्यजलकुंभान् प्र
दापयेत् ५९ तर्पणानि च मुख्यानि वन्यमूलफलानि च ॥ सर्वकामगुणोपेतं विप्रेभ्यो न्नं प्रदापयेत् ६० विराटपर्वणि तथा वासांसि विविधानि च ॥ उद्योगे भरत
श्रेष्ठ सर्वकामगुणान्वितम् ६१ भोजनं भोजयेद्द्विप्रान् गंधमाल्यैरलंकृतान् ॥ भीष्मपर्वणिराजेंद्रदत्त्वा यानमनुत्तमम् ६२ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसं
स्कृतम् ॥ द्रोणपर्वणि विप्रेभ्यो भोजनं परमार्चितम् ६३ शराश्च देयाराजेंद्रचापान्यसि वरास्तथा ॥ कर्णपर्वण्यपि तथा भोजनं सर्वकामिकम् ६४
विप्रेभ्यः संस्कृतं सम्यग्दद्यात्संयतमानसः ॥ शल्यपर्वणिराजेंद्रमोदकैः सगुडौदनैः ६५

अपूपैस्तर्पणैश्चैव सर्वमन्नं प्रदापयेत् ॥ गदापर्वण्यपितथा मुद्रमिश्रं प्रदापयेत् ६६ स्त्रीपर्वणितथारत्नैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥ घृतौदनं पुरस्ताच्च ऐषीकेदापयेत् ६७ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसंस्कृतम् ॥ शांतिपर्वण्यपितथा हविष्यं भोजयेद्विजान् ६८ आश्वमेधिकमासाद्य भोजनं सार्वकामिकम् ॥ तथाश्रमनिवासे तु हविष्यं भोजयेद्विजान् ६९ मौसले सार्वगुणिकं गंधमाल्यानुलेपनम् ॥ महाप्रस्थानिकेतद्वत्सर्वकामगुणान्वितम् ७० स्वर्गपर्वण्यपितथा हविष्यं भोजयेद्विजान् ॥ हरिवंशसमाप्तौ तु सहस्रं भोजयेद्विजान् ७१ गामेकानिष्कसंयुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ तदर्धेनापि दातव्या दरिद्रेणापि पार्थिव ७२ प्रतिपर्वसमाप्तौ तु पुस्तकं वै विचक्षणः ॥ सुवर्णेन च संयुक्तं वाचकाय निवेदयेत् ७३ हरिवंशे पर्वणि च पायसं तत्र भोजयेत् ॥ पारणे पारणे राजन्यथा वद्वरतर्षभ ७४ समाप्य सर्वाः प्रयतः संहिताः शास्त्रकोविदः ॥ शुभे देशे निवेश्याथ क्षौमवस्त्राभिसंवृताः ७५ शुक्लांबरधरः स्रग्वीशुचिर्भूत्वा स्वलंकृतः ॥ अर्चयेत्तथान्यायं गंधमाल्यैः पृथक् पृथक् ७६ संहितापुस्तकान् राजन् प्रयतः सुसमाहितः ॥ भक्ष्यैर्माल्यैश्च पेयैश्च कामैश्च विविधैः शुभैः ७७ हिरण्यं च सुवर्णं च दक्षिणामथ दापयेत् ॥ सर्वत्र त्रिपलं स्वर्णं दातव्यं प्रयतात्मना ७८ तदर्धपादशेषं वा वित्तं शाठ्यं विवर्जितम् ॥ यद्यदेवात्मनो भीष्टं तत्तद्देयं द्विजातये ७९ सर्वथा तोषयेद्भक्त्या वाचकं गुरुमात्मनः ॥ देवताः कीर्तयेत्सर्वान् नरनारायणौ तथा ८० ततो गंधैश्च माल्यैश्च स्वलंकृत्य द्विजोत्तमान् ॥ तर्पयेद्विविधैः कामैर्दानैश्चोच्चावचैस्तथा ८१ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ प्राप्नुयाच्च क्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि ८२ वाचको भरतश्रेष्ठ व्यक्ताक्षरपदस्वरः ॥ भविष्यं श्रावयेद्विद्वान् भारतं भरतर्षभ ८३ भुक्तवत्सु द्विजैर्द्रेषु यथा वत्सं प्रदापयेत् ॥ वाचकं भरतश्रेष्ठ भोजयित्वा स्वलंकृतम् ८४ वाचके परितुष्टे तु शुभाप्रीतिरनुत्तमा ॥ ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रसन्नाः सर्वदेवताः ८५ ततो हि वरणं कार्यं द्विजानां भरतर्षभ ॥ सर्वकामैर्यथान्यायं साधुभिश्च पृथग्विधैः ८६ इत्येषा विधि रूढिष्ठो मया ते द्विपदां वर ॥ श्रद्धधानेनैव भाव्यं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ८७ भारतश्रवणे राजन् पारणे च नृपोत्तम ॥ सदा यत्नवता भाव्यं श्रेयस्तु परमिच्छता ८८ भारतं शृणुयान्नित्यं भारतं परिकीर्तयेत् ॥ भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ८९ भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः ॥ भारतं सेव्यं ते देवैर्भारतं परमं पदम् ९० भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्षभ ॥ भारतात्प्राप्य ते मोक्षस्तत्त्वमेतद्वीक्षितम् ९१ महाभारतमाख्यानं क्षितिगां च सरस्वती ॥ ब्राह्मणान् केशवं चैव कीर्तयन्नावसीदति ९२ वेदे रामायणे पुण्ये भारते भरतर्षभ ॥ आदौ चांते च मध्ये च हरिः सर्वत्र गीयते ९३ यत्र विष्णुः कथादिव्याः श्रुतयश्च सनातनाः ॥ तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परंपदमिहेच्छता ९४

९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ ॥ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वणि फलविध्यध्यायः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतत्पवित्रं परममेतद्धर्मनिर्देशम् ॥ एतत्सर्वगुणोपेतं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ९५ कायिकं वाचिकं चैव मनसा समुपार्जितम् ॥ तत्सर्वं नाशमायातितमः सूर्यो दयेयथा ९६ अष्टादशपुराणानां श्रवणाद्यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति वैष्णवो नात्र संशयः ९७ स्त्रियश्च पुरुषाश्चैव वैष्णवं पदमाप्नुयुः ॥ स्त्रीभिश्च पुत्रकामाभिः श्रोतव्यं वैष्णवं यशः ९८ दक्षिणाचार्यदेवा वै निष्कपंचसुवर्णकम् ॥ वाचकाय यथा शक्त्या यथोक्तं फलमिच्छता ९९ स्वर्णशृंगी च कपिलां सवत्सां विस्त्रसंवृताम् ॥ वाचकाय च दद्याद्विआत्मनः श्रेय इच्छता ॥ १०० ॥ अलंकारं प्रदद्याच्च पाण्यो व भरतर्षभ ॥ कर्णस्याभरणं दद्याद्धनं चैव विशेषतः १ भूमिदानं समादद्याद्वाचकाय नराधिप ॥ भूमिदानं समं दानं न भूतं न भविष्यति २ शृणोति श्रावयेद्वापि सततं चैव यो नरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो वैष्णवं पदमाप्नुयात् ३ पितृनुद्धरते सर्वानेका दशसमुद्भवान् ॥ आत्मानं ससुतं चैव स्त्रियं च भरतर्षभ ४ दशांशं श्वेदहोमोऽपि कर्तव्योऽन्ननराधिप ॥ इदं मया तवाग्रे च प्रोक्तं सर्वनरर्षभ ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्या हरिवंशोक्तभारतश्रवणविधावध्यायः ॥ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

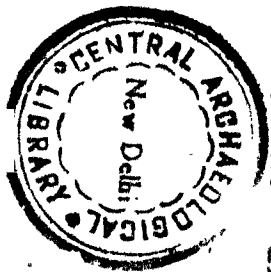
॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायश्चोक्तं संख्यान्यनाधिक्यं चेत्तेष्वकप्रमादादिना तद्विध्यम् ॥

॥ इदं श्रीमहाभारतं श्रीनीलकण्ठकृतया भार्गवभाष्यदीपाख्यटीकया समेतं
ऐनापुरे इत्युपनामकत्वाळाचार्यात्मजवासुदेवाचार्यः संशोध्य सुश्रूय्यां
गोपाळनागयणकंपर्ना इत्याख्यजनताया यन्त्रालये मूळगांवकगे
पाद विनायकरायाभिग्याय यन्त्राधिपतये पिङ्गे उपाख्यगमचंद्रणा
श्रुत्या प्रकाशितम् । १८२३ तमे शकाब्दे प्लवनाममंवत्सरं ॥
१९०१ तमे ख्रिस्ताब्दे आगष्टमासि प्रथमदिने मुद्रणं समाप्तिमगमत ॥

एतत्पुस्तकं १८६७ तमख्रिस्ताब्दे निर्दिष्ट २५ तमराजनियमसंवाद
नाद्वयम्पाम्भ्य न पुनरुद्घातविचार इति समाज्ञापयामः ॥

Published by GOPAL NARAYEN & Co, Booksellers and Publishers,
Kalbadevi Road, BOMBAY

॥ इति श्रीमहाभारतं सटीकं समाप्तम् ॥

See pt. I

1/25/1911

Central Archaeological Library,
NEW DELHI.

9000
Call No. Sa 8 Km / G. N. B.

Author—

Title— Mahabharata
Parts 13-18

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.